V 32580/1

V 32580/1

Opuscula diui Bernardi abbatis Clareuallensis: unacum epistola sua ad clerū spirēsem ꝛ ppl'm vniuersum cum cōmendatiōe ciuitatis spirēsis necnō cū quibusdā alijs specialib⁹ tractatibus pri⁹ non impressis: quoꝝ tituli in fine libri hñt.

GR: HESS: LAND: BIBLIOTHEEK

C ℔philothei monachi: De vita ⁊ moꝛib⁹ Diui Bernardi abbatis Clarenallis: cō-gregatiōis Liſterciēſis: ex oꝛdine Bt̄iſſi-mi p̄ris Bñdicti Carmen encomiaſticon

Anclita dum tenui molimur geſta ſuſurro.
Dicere meonijs emodulanda ſonis:
Quid niſi trinacrios reuocare ad littoꝛa Fluct⁹
Aitimur: et modicis impoſuiſſe cadis?
Scilicet ipſe: rudes necdum formare loquelas
Doctus: et agreſti concrepuiſſe lyra.
Principis etherei titulos: qui laudibus omnem
Exceſſere modum: ſacra q̄ geſta canam?
Quis ferat exilij Codrum temeraſſe camena
Acta. Sophocleo condecoꝛanda ſono?
Non ſecus ac phebo ſi perſequar addere lumen
Hinc atq̄ hinc ſanne Rhinocerotis erunt.
Nos igitur Bernarde tuas mihi p̄omere landes
Fas erit: et tremula concinuiſſe chely.
Candida laurigeri referant tibi carmina vates:
Non inopes animum coꝛda p̄eceſq̄ damus.
Talia iam poſitis agitaram mente tabellis
Arguerantq̄ animos crimina noſtra leues.
Cum mihi blanda quies victis ſubrepſit ocellis
Et tenuit placidus pectoꝛa laſſa ſopoꝛ.
Tunc dea cui tellus: celum cui militat omne
Virgo: mihi eſt tales fundere viſa ſonos
Stulte tui nobis p̄ohibes quid carminis vſum?
Quid ne ſacerdoti munera grata meo?
Incipe: Bernardi (ſi neſcis) gloꝛia noſtra eſt:
Quicquid habet: noſtro riuus ab amne trahit.
Hoc mihi ioannes nunc̄ fuit arctioꝛ: ille
Qui datus eſt vite duxq̄ comeſq̄ mee.
Ille quidem dulces mecum permanſit in annos.
Virginis intuitu colloquioq̄ fruens:
Hic autem celi cum iam data ſceptra tenerem
P̄romeruit vultus cernere ſepe meos.
Ille erat intacti cuſtos mihi coꝛpoꝛis vnus:
Hic noſtri curam nominis vſq̄ gerit.

Sed quid plura? animis paribus mihi iunctus vterq;:
Nec minus ille mihi nec minus iste placet.
Vixit vterq; parem veneris sine crimine vitam:
Virginitas bini pectoris vna fuit.
Vis deus equilocas sublimi in vertice sedes
Contulit: et lateri iussit adesse meo.
Eia age: quosq; pater tribuit mihi laudes honores
Sumat: et alternas detq; feratq; vices
Aspicis egregia quos condidit arte libellos
Quo referant cantu nomen in astra meum?
Spiritus illa animis bene profectura malignus
Scripta tulit: laudes que cecinere meas
Proq; pio iliaden danaumq; induxit iesu:
Abdideratq; mei mystica dicta senis.
Dumq; homines nugas miseri sectantur inanes
Hec pene in nonnullis scripta fuere locis.
Non tulit hoc summi temerata potentia sceptri
Perfidus vt nostras hostis haberet opes.
Ipsa etenim tacito manui spiramine quendam
Qui mihi precipuo munere vinctus erat:
Ut pia dispersos reuocaret cura libellos:
Scriptaq; syderas que docuere vias
Efficeretq;: die caderent ne exesa vetusto.
Imprimeret breuibus sculptor vt illa notis
Et quia tam longo fuerat vitiata recessu
Littera: iudicijs tergeret ante suis.
Hec ego que tantos illum tolerare labores.
Hec ego te faciles hortor inire modos.
At metuis ne forte rudi paratha cothurno
Linor edax tretico carmina dente petat:
Atq; supercilio tua respuat horrida tumenti:
Contendatq; leues ista decere viros.
Nec ferat aonias monachum reuocare sorores:
Quas semel inuiso iussit abire pede.
Euge: superuacuis horum latratibus obstat
Perpetuo vates iunctus amore mihi
Qui ferrugineis niueos superaddit amictus:
Inclita carmeli tegmina montis habenas.
Qui mea dulciſono celebrauit carmine gesta:

Stridentesq; truci Cestidis ere rotas.
Ille dabit faciles auras: portusq; secundos:
Hoc duce syllæos transgrediere canes.
Aspicis vt clara stolidos ratione retundat?
Garrulaq; opposita clauserit ore manu?
Hic mihi de mundi reuocatus turbine plaudit:
Atq; meum dulci concinit ore decus.
Fare age: virtutum cumulis et laudis honore
Quem deceat vati præposuisse meo.
Nam si grandiloquo licea t conferre Maroni
Carmina q; paribus cantet vteq; modis:
Hic tamen eternis tantum virtutibus: illo
Clarior est: quantum noctibus alma dies.
Nam que dono meo potui præstare clienti
Que minus illustrem constet habere virum?
Queritur eloquio quantum valet ille nitenti:
Talis aristocles Meoniusq; fuit.
Queritur inuocua quantum probitate coruscat:
Helias ardenti talis in axe fuit.
Hic docet augustum virtutis scandere culmen:
Et scelerem vitijs imposuisse modum
Nil nisi q; rigidi possint laudare catones:
Nil nisi sacrato christus in ore sonat.
Hic mea dum celebri repetit præconia cantu:
Mille mihi eterno iunxit amore viros.
Huic ego sydeream tanto pro carmine sedem
Constitui: et regni gaudia summa mei.
Hunc tamen assiduo bauius liuore fatigat:
Ingenio equarit celica tecta licet.
At tibi quem nullo decorauit scemate christus
Defuerint auidi murmura torua canis?
Celsior humanos pessundabit fauores.
Solaq; perpetue præmia lucis auet:
Illius exemplo nugas contemne loquaces:
Flamq; magis virtus pressa micare solet.
Inuenies omni fl orenti laude verendos
Inuidie facibus succubuisse viros.
Gaude igitur tanto q; te dignamur honore:
Vt tibi sit noster causa roboris amor:

Incipe iam tali ductus stratagemate: quamuis
Vaniloquus nullam donet appollo lyram.
Nostra secundabit cursus cynosura patentes:
Vt leuius ceptum perficiatur iter.
Nulla tue est: fateor: nulla est facundia lingue:
Nec deus eloquium sed pia corda probat.
Graminibus pecudes pascuntur: rore cicade
Quadrupedum tigris sanguine. corde deus:
Solue igitur propero tenuem de littore cymbam
Dedu cent cui sus flammina nostra tuos.
Dixit: et aereas fuerat iam lapsa per auras
Ceperunt sensus cum vigilare mei.
Grande opus aggredior: veniam date iussa sequenti.
Cogitur inuito currere musa pede.
Quecz leui quondam latitans epigramate lusit.
Nunc grauiore meat calliopia gradu.
Non ta men acta suo digesta ex ordine dicam:
Pauc a sed e plena margine mira loquar
Interea nostro pater o venerande labori.
Annue et o sacri doctor amoris ades.

Diui Bern̄, pro instauratione monastice Religiōis prolata supplicatio et accepta a deo promissio,

Stra decem celeri penetrarant secula cursu.
Bis totidemcz pari lustra peracta pede.
Ex quo letiferi resecans contagia morbi
Christus ab intacta virgine natus erat.
Cum genus omne boni facinus mortale fugarat:
Fedacz terrigenis gaudia numen erant.
Undicz liuor edax feritas discordia lites:
Pestis bella: fames: et metus hostis erat.
Omnibus occiderat superum reuerentia terris:
Et decus et prisce religiōis amor.
Quinetiam ruptis errabat pauper habenis
Sancte per anfractus grex Benedicte tuus.
Rarus: et incerta monachus statione peragrans.
Non dabat auctori debita vota suo.
Tunc proprias Benedictus oues miseratus: olympi

Dicitur his regem sollicitasse modis.
Maxime rex: parent celum cui: terra: fretumq̄
Omnia qui nutu dasq̄ regisq̄ tuo
Aspicis vt longo probitas male frigeat euo?
Aspicis vt toto ferueat orbe scelus?
Cernis vt aduersis agitetur fluctibus omnis
Religio: et nullo milite fulta cadat?
Ille meus quondam teneris bene cultus ab annis.
Quo frigus antique religionis honor?
Quenq̄ ego tam lata moriens ditione reliqui
Ordinis heu nostri: dic mihi feruor vbi est:
Jam mea progenies tandem: nisi protinus illi
Prospicis e summo culmine pulsa cadit.
Surge age: iamq̄ hominū sortem miseratus acerbam
Erue de tantis pignora nostra malis.
Dixit: et ex alto totum qui temperat orbem
Accepit tales protinus ore sonos.
Optime dux vario celum qui milite comples:
Qui fuerat nostre pars modo prima ratis.
Parce pio benedicte metu: nam morte tuorum
Venia sunt dulcibus restituenda meis.
Venia que tantis agitata furoribus ardent
Venia que petri iacta fuere manu.
Respice quem teneris puerum mihi mater ab annis
Obtulit et patriam gallica terra dedit:
Spiritus hunc pleno radiatum pectore sanctus
Efficiet Moysi religione parem.
Cernis vt ille mei stimulis agitatus amoris
Jam terat assiduo limina sancta pede?
Aspicis vt pulchro rutilet sub pectore virtus?
Jnspice venturum testificatur opus.
Nil genas tanto monachorum principe cetus
Restituent septus tempora leta tuis:
Angelicis postq̄ compleuerit omnia turmis.
Deseritq̄ tuam composuisse domum:
Tunc etiam petri nimium tactata quiescet
Huius ab auspitio tuta carina viri
Solus hic ingentes monachus cractabat habenas
Orbis: et extremo iuro sub axe dabit.
Queq̄ vides tumidis consurgere viribus arma

Pax erit illius conciliata fide.
Aurea tunc placidis consurget moribus etas:
Et mea terrigenis gratior maior erit.
Quineciam extremi bonitas cum tempore secli
Nulla erit: et toto fugerit orbe fides:
Aureus ecce tuo surget de vimine palmes.
Siccaq; nectareus perfluet ora liquor:
Urbs patauii illustres prebebit palmitis ortus
Hinc feret auxilijs germina lata meis.
Ipse etiam tanto producet fenore fructus
Ut fateare tua non eguisse manu.
Quare age: tam clari proles ne germinis vnq;
Deficiat nullo sollicitere metu.
Hec ait: et summo paraclitum mittit ab axe
Bernardumq; suo contremat igne deus:

Bern̄, quatuor germanis fribus in eā-dē sniaz adductis religiōz ingredi statuit

Ille deo plenus facie moresq; pudicos
Induit et mentis improba sensa fugat.
Jamq; puer tenero claudebat pectore numen:
Et decor egregij maximus oris erat.
Hunc qui solerti spectabat lumine dixit:
Et speciem et mores virginis iste gerit
Candida cui roseo facies suffusa rubore:
Et grauitas dulci mixta lepore fuit.
Prima inuenta graui voluebat seria sensu
Que solet in faciles luxuriare iocos.
Terre fixa acies: modici sine murmure risus.
Jsta verecundi signa pudoris erant.
Grata quies animi fuerat: solusq; peragrans
Sepe dabat querulo talia corde puer:
Cur mea mens breuibus miserisq; exercita curis
Excipis humanas irrequieta faces:
Quando erit in posita variorum mole laborum
Discat in auctorem vita redire suum?
Si cupio excelsi spectare cacumina celi
Deprimis innata conditione caput.
Hinc pater hic genitrix: atq; hinc mea cura sodales:

Distrahit et sensus queqz fauilla tuos.
Sed deus ipse via qua sit mihi monstrat eundum:
Et reserat sacre religionis iter.
Super structa: humilis latitat sub paupere tecto
Sancta quidem sed non ambitiosa domus
Cisterciqz patres habitant ea limina pauci:
Instituunt leges qui benedicte tuas.
Hic ego celitibus figam mea lumina regnis
Hec requies nostri sola laboris erit.
Sim mihi nostra ferant pegrinos arua lapillos:
Sitqz meum toto quicquid in orbe patet:
His tamen eternos pudeat conferre triumphos:
Gaudiaqz extremum non habitura diem
Quid moror ab demens: vel quid data tpa perdo?
Plurima commissis addidit vna dies.
Talea flammata librarat pectora dicta:
Propositiqz grauem fixerat inde pedem:
Cum iuuenis tenera superatus imagine fratrum
Fleuit: et hec dixit preda petenda mihi est
Dixit et in superum germanos regna sciebat
Sic repetens animo gaudia nata suo.
Super in aduersis errabam naufragus vndis.
Hunc mihi celestis meta reperta vie est.
Meta reperta mihi est que celibis ocia vite
Explicat: et tutum religionis iter.
Hanc igitur mecum celeri contendite cursu
Arripere: et tanti lucra referre boni.
Et deus et celi nostri sunt causa laboris:
Efficient pugnam premia tanta leuem.
Quis furor est opibus animos seruire caducis
Quos deus in superum regna beata vocat?
Cur igitur fratres cur vos terrena morantur
Hospitia in festo soluite colla iugo.
Hec mora: tam facili germanos voce coegit
Annuere et proprios deseruisse lares.
Tunc: modo suppressus vicina inuoluere tecta
Incipit: et lato spargitur ore focus
Planqz pares sancta socios vt quereret arte;
Augeretqz sua regna superna grege;

Conſpicuum forma iuuenem: decus omne ſuorum:
Non puduit medio ſpargere verba foro.
Et modo celeſtes populis memorare triumphos:
Et modo cerberei regna tremenda canis.
Artifici innumeras gentes ſermone trahebat
Sola docens ſummi caſtra ſequenda ducis.
Illic condenſas glomerabant agmina turbas:
Quocunq; optatos verterat ille pedes.
Tunc comitum illuſtris numeroſo ex agmine cetus
Deſit: et huic firmo fedĕre iunctus erat.
In quodcunq; velit pedibuſq; animaſq; parati
Deduxiſſe bonum religionis opus.
Una omnes parili ſocios feruore voluntas
Junxerat: imenſum compuleratq; gregem.
Omnibus vna domus fuerat: cibus omnibus vnus:
Uitaq; diuini plena timoris erat.
Utq; petens ſparſam gelidus gladiator harenam
Apta prius vacuis ictibus arma probat:
Sic iuuenis validis monachor̄ tela lacertis
Torquentes vitijs aſpera bella mouent.
Sicq; prius ſacras poſito cū murice veſtes
Induerent veteres deſeruere vias:

Diui Bñdicti habitū Bernardus cū ſocijs amplius q̄ .xxx. in Ciſtercienſi cenobio induit ibiq; breui ſctiſſimus efficit.

Iamq; dies votiua aderat: qua ſancta renaſci
Debuerant animo pectora iuncta pari
Cum puer ipſe: virum celebri comitante caterua:
Syderiumq; polo iam reſonante melos:
Claudit̄ in ſeptis: veterem q; exutus amictum
Tegmina iam ſancte ruſticitatis habet.
Cellula parua nouę capiebat tempora vite
Cellula iudicijs ſemper amata ſuis.
Hic didicit ſummi penetrare cacumina celi:
Hic didicit culto quicquid ab ore fluit.
Hic didicit curare nouo ceromate morbos:
Solus et extinctam viuificare fidem.
Munera tanta quidem modicos bene culta per annos

Donat amatori cella beata suo.
Dicite vos auido teritis qui compita passu
Qualia clamosa lucra reperta foro?
Non ille ingenium vario problemate cepit
Obruere: aut studijs illaqueare nouis.
Cura prior stimulos veneris dominare furentes:
Atq; animi motus composuisse fuit.
Cura prior tristi luerent vt crimina planctu
Quam caperent tumidum pectora leta sophos.
Cura prior superum nitida caligine pectus
Induere: et sensus mortificare suos.
Christus ob id tanto repleuit honore clientem:
Sepe vt celestes cerneret ille choros.
Quid referam quotiens summi regina theatri
Nectareos illi visa mouere sonos?
Sepe suum virgo famulum venerata solebat
Uisere: et ambrosias sepe referre dapes.
Nuncage: qualis erat meditanti in pectore virtus
Accipe nam brevibus persequar ipse modis.
Ante salutarem curuato poplite christi
Effigiem: lachrimas: vota: precesq; dabat.
Confixasq; truci spectabat vulnere plantas
Ossaq; distinctis dinumeranda notis.
Jamq; gemens tremula fundebat voce querelas
Uerbaq; montanas apta mouere feras.
O decus: o nostri lenimen christi doloris:
O mihi tam duro parta labore salus.
Felix si tantas in me conuertere penas:
Et liceat misero si mihi posse mori.
Ipse immaturos ausim decerpere fructus?
Christe tamen dentes obstupuere tui.
Sydera: terra: fretum: dñi miserescite vestri
Flete meos casus: sydera: terra: fretum.
Talia dum memorat: domini pendentes imago
Soluit in amplexus brachia mota suos.
Talis in excelso regnabat principe virtus:
Talis in ardenti pectore feruor erat.
Sic nouus interno gaudebat nectare miles:
Intimaq; eternus strinxerat ossa calor:

Ut mortale nihil saperet: terrenaq; semper
Dediscens christi raptus amore foret.
Noctibus in lachrimas faciles soluebat ocellos:
Et minimi durus criminis vltor erat.
Carnib⁹ abstinuit: magni pinguedine piscis
Sedebatq; sitim simplicis humor aque.
Artibus his summā virtutum venit in arcem
Sic peragens letos prima iuuenta dies.
Uixerat hic dulces inandudū inglorius annos:
Tempora hec vere plena quietis erant.
Cum deus ipse pio disponens omnia nutu:
Bernardum ex humili iussit abire loco.
Nomine clara quidem: sed clarior omne vallis
Consita vicina sub regione fuit.
Hissus in hanc sacras referās hanc pater optimus artes
Condidit imperio claustra regenda suo.
Perfidus et scelerum fatigatus mole suorum
Huc veniens: posito crimine tutus erat.
Quiq; peregrino rutilabat murice quondam:
Hic didicit cultu pauperiore tegi
Hec pudor hic curuis agitare ligonibus arua:
Et trahere inuitos sub iuga panda boues.
Hic spes vera: fides probitas: reuerentia: cultus
Et decor antique religionis erat.
Uestis dura: cibus tenuis: rigidiq; labores
Semper: et exhibitis condita claustro feris:
Uix dabat assiduo fatigatus fomere fructum:
Sic locus hic sterilis pauperiorq; fuit:
Queq; solent miseris prestare cubilia frondes:
Hec etiam monachis fercula leta dabant.
Omnis odoratis populus virtutibus ibat
Gaudebatq; leui subdere colla iugo.
Hunc ego: cur latitans claustro miracula sanctus
Ediderit populis concelebrata canan.
Non procul inde virum nimio circūdedit estu
Febris: vt extremam crederet ere diem.
Non ille emonio potuit medicamine morbus
Curari: aut medica conualuisse manu
Itur ad excelsi veneratas milicis edes:

Auxiliumq; humili poscitur ore pium
Ille erat: lachrimisq; deum: precibusq; rogarat:
Ut celerem moriens sumeret eger opem.
Protinus exalto languens resilere cubili
Cernitur: et valido quolibet ire pede.
Hic iam bernardus toti innotescere mundo
Cepit et ex illaclarior esse die.
Undiq; vicinas valitabat fama per vrbes:
Miraturq; noue quisq; salutis opus.
Audijt: et leto properat germania cursu:
Quicq; colunt fines bethica terra tuos
Ille oculis captam matrē: nunc ille parentem
Aduehit extremo currit ab orbe miser.
Spirituum tetro vexatus quisq; furore
Pergit: et in festo liber ab hoste redit.
Lori pedes etiam plures lectica vehebat:
Ut pia nature dextra nouaret opus.
Ille crucis tantum decorabat pectora signo:
Sic poterat placita quisq; salute frui.
Aeger appollineas doctiq; machaonis artes
Qui coleret: toto nullus in orbe fuit
Tanta inerat facili sermone potentia sancto:
Tam celeris sacro venit ab ore salus.

¶ Bernardus innocentiū pontificē maximum a petro leonis expulsum sedi aplice mirabiliter restituit.

Interea latias gladijs stridentibus vrbes
Exagitat stygio missus ab amne furor.
Romaq; tartareis nimium vexata colubris
Frendit: et in sana seditione furit
Quodq; panonphei lacerabat templa tonantis:
Fedifragum petri scisma leonis erat.
Hic male dum veterum titulis et laude superbit:
Pontificis summos pugnat adire gradus
Cunq; alius: sacra procerum dictante senatu
Debuerat sedem christe tenere tuam.
Ille tamen diro prosternens omnia ferro
Immeritum templi ius dabat omne tui.
Iamq; sacerdotes prestanti laude verendos

Expulerat: sancta solus in vrbe potens:
Quicq leonigenas renuerunt summere partes
Prob facinus gladio succubuere truci.
Ensibus hic tumido bacchantibus agmine: christi
Uiscera: romane diripiuntur opes
Nec furor hanc belli pestem intra menia clausit:
Gorgonium toto virus in orbe fuit.
Nam qui legitimas pastor retinebat habenas
Multa dabat meritis templa regenda viris
Perfidus at contra temeratis legibus alter
Templa sacerdotes iussit habere suos:
Ergo hinc christicolas volitabant bella per vrbes
Dum cupit alterno quisq subesse duci
Sicq per ambiguas errabat cymba procellas
Ut foret in certo iam peritura mari.
Ipse pater vere fidei: pecorisq magister:
Uix poterat propria delituisse domo
Quid faciat: timido repetat si remigne portum
Certat in aduersas ire magister aquas.
Deserat ipse tamen medijs palinurus in vndis.
Hoc prohibet sancte religionis amor
Sed tandem rabidi fatigatus marte leonis
Cedit: et ethrusco vectus ab amne fugit
Sic tamen interea lachrimis affatur abortis
Quos dederat profugge christus inesse rati.
O socij aduersa felices sorti futuri:
Dummodo syderei sint rata dicta ducis
Auxilium sancto: nisi sit spes victa: labori
Fidite: celesti semper ab arce venit.
Maximus ille pater: gallorum gloria regnis
Cuius iam toto nomen in orbe micat.
Ille quidem lapsis poterit succurrere rebus
Hec requies longis sola reperta malis.
Hunc etenim virtute virum signisq. potentem
Quis nescit facili voluere regna manu:
Hic ego securo statuam sub syderе puppim:
Hic poterit placido tuta latere vado.
Hec mora: tyrrheno spumantibus equore rostris
Excepit profugum gallica terra ducem.

Sicq̃ peragrata gallorum limite: summus
Candida per siluas pastor ad antra venit.
Occurrunt longo venientibus ordine patres:
Premia christifere signa fuere crucis
Psallentes pio mulcebant nubila cantu:
Talis in abiecto milite pompa fuit.
Hos romanus eques nimium nimiumq̃ beatos
Quos videt in tanta degere pace vocat:
Et modo continuis celebrata silentia claustris:
Et modo partheniũ laudat honoris opes.
Nil ibi q̃ rapida cuperet nouus aduena mente:
Nil: nisi precipui candor amoris erat.
Panis: poma: nuces: hortensisq̃ herba: legumen:
Delicie adductis ista fuere viris.
Maximus interea christi sua fata sacerdos
Tam longe causas exposuit vie.
Tunc pauper ipse sui veritus mandata magistri
Accepit profuge vela tuenda ratis.
Non ego multiloquo septem tolerata per annos
Carmina fata notans singula quecq̃ canam.
Nec referam longos quos pertulit ille labores:
Dum cuperet laceram composuisse fidem.
Summa sequar tantum celebris fastigia facti.
Atq̃ inerit cartis exitus ipse meis:
Imperium tenuit romano in culmine summum
Lotharius tanti tempore discidij.
Ille virum merito sanctum celebrabat honore:
Congaudens lateri semper adesse suo.
Hunc adijt: rogitatq̃ senex vt fortibus armis
Restituat patrie sacra deos sue
Annuit: et valido glomeratis agmine turmis:
Aggreditur sancte rex pietatis iter.
Hinc precibus meritisq̃ pater Bernardus opimis.
Atq̃ hinc lotharij castra fuere ducis.
Sic graditur summis romana ad tecta sacerdos:
Hinc atq̃ hinc duplici tutus ab arce sedens
Uentum erat ad summi celeberrima templa tonantis:
Uera loquar: facili sed grauiora fide.
Non lituos: non castra duci: non bella mouere:

Non opus ardentum conseruisse manum.
Unius (o felix) monachi reuerentia tantum
Terruit audaces seua per arma viros.
Ipse autem tanti fuerat qui turbinis auctor
Audijt hos humili tristis ab ore sonos
Petre tuam subito licuit mihi scindere vitam:
Et flegethonteo precipitare lacu.
Tu tamen: vt gemitu veniam merearis acerbo:
Tres tibi pro grandi munere sume dies.
Dicta fides sequitur: iam tertius ordine titan
Fulserat: extremum clausit et ille diem.
Protinus expansis reserantur ouilia valuis
Et refouent sparsos lata per arua greges.
Quod fuerat rabidi sancitum leonis
Deicit hoc summa presul in vrbe sedens:
Jam poterant leti tractare negocia ciues:
Et rigidam tandem vertere arator humum.
Omnibus hic igitur placida sub pace locatis.
Sanctis in optatos se tulit inde sinus:

Bernardus Roma eccla felice pace donata: in gallia honorifice redijt: ibiq; sanctissimam domino animā reddidit.

Oppetereo eximij tacitus miracula partis
Que fuerint longe tempore facta vie
Felices, et enim nimium nimiumq; fuere.
Hospitio illustrem qui tenuere virum.
Quiq; sacrum voluit populus retinere parentem
Obuius in longas ibat ab vrbe vias.
Gaudia quisq; nouo gradiens testatur amictu
Occurritq; pio virq; puerq; seni.
Luctus abit: letis resonat concentibus ether:
Festaq; depositis artibus hospes agit.
Undiq; purpureas spargunt per compita flores:
Et redolent sacris thura perusta focis:
Perq; vias pueri ramos strauere virentes:
Compita subiectis tecta fuere togis.
Sic quondam solomis: inopum quem vexit asellis:
Excepit reducem grata caterua deum.

At postꝫ optati conscedit limine tandem
Hospitij plaudens vndiqꝫ turba ruit.
Undiqꝫ turba ruit tanto glomerata tumultu:
Ut nequeat lassum limine ferre pedem.
Tot quoqꝫ difficili languentia corpora morbo
Obtulerant: facili restituenda manu:
Ut male: vel modici: fuerit data copia somni:
Nec tulerit properas mensa peracta dapes.
Sicqꝫ peragratis gallorum finibus: abbas
Contigit optato claustra beata pede.
Tunc memora: et patrij lapidosa cacumina montis.
Aspiceres domino plaudere cuncta suo.
Utqꝫ solet multo non visam tempore matrem
Impetere: et plaudens basia ferre puer.
Sic hilares viso monachi postores resultant:
Osculaqꝫ alternis dantqꝫ feruntqꝫ genis.
Tunc modo qui fuerat titulis super ethera vectus
Cernere quem magni concupiere duces:
Ecce virum posito spectares presule sanctum
Sarcula iam manibus corripuisse sacris.
Et quibs ipse humeris lassus consederat orbis
Cernitur intexto vimine ferre lutum.
Bis centum ethereo plaudebant agmina regi:
Quae bonus ex omni traxerat orbi pater.
Haec fuerant tanto populis celebrata fauore:
Sic coluit sanctum virqꝫ puerqꝫ gregem.
Totus vt ex illo iubilans contenderet orbis
Sacratum pariter detinuisse ducem.
Tunc romana suo decoranda antistite templa
Eugenium ex humili surripuere domo.
Tunc etiam innumerare diuersis partibus vrbes:
Inde sibi sacrum constituere caput.
Talibus acta viris nulla exagitante charibdi:
Sancta super tenues cymba fluebat aquas.
Aurea iam posito currebant secula fastu:
Temporaqꝫ hec nullis nigra fuere malis.
Omnia diuinas resonabant compita laudes:
Jam dabat angelicum terra fretumqꝫ melos
Hec tamen ante alias longe celeberrima valles

Quam coluit magni duxq; pateroq; gregis.
Jamq; decem senos lustris properantibus annos
Clauserat extrema curua senecta pede.
Atq; senescenti titubantia corpore membra
Pondere continui fracta laboris erant.
Nec tamen austeri laxauit frena senectus
Culminis. aut sceleres sistere visa rotas.
Sed velut in viridi properabat fortius euo:
Ut leuis ad palme premia currit equus.
Utq; solet cantu modulos iterare canoto
Dulcius: ad mortis limina ductus olor:
Sic dedit: ille sonos supremo in limite dulces:
Scriptaq; decrepiti mira fuere senis.
Nam pater eternos senio confectus amores
Exposuitq;. sacris oscula lata modis.
Jamq; instare videns celestis gaudia vite:
Imposuit viti languida membra toro:
Erex bonus ingenuit: circumfususq; iacenti
Talia sollicito murmure dicta dabat.
Ergo iam ne miseros pater o venerande nepotes
Fert animus medio deseruisse mari?
Quis nam igitur tristes: vel quis solabitur egros
Pastor? et etherei calcar amoris erit?
Quis pater attonitos inopesq; tuebitur agnos
Ne lanient auido viscera dente lupi?
Quis poterit miseris nodos aperire latentes
Legis et eloquij mistica verba sacri?
Quis nunc torpentes animos: et frigida corda:
Curabitq; leui vulnera nostra manu?
Ah nimium properata tue cita tempora vite:
Ah nimium leti fata seuera tui.
Quid iuuat assiduis fatigatum vocibus: olim
Clauigerum nobis consoluisse patrem:
Ne quis forte suo populus pro presule nostrum
Surriperet sancta calliditate caput.
Inuida si nostros nimium populata labores.
Audet honoratum tollere parca ducem.
Tu tamen o facili nutu qui sydera torques
Necte iterum vite filia resecta tue

Ut cum vultu tuo fuerit domus ista labore:
Letior acceptum cernat abire patrem
Motus erat dictis senior: palumq; leuatis
Luminibus. tenui retulit ista sono.
Jam mihi summa quies: iam premia leta parantur:
Dulcis adest tandem funeris hora mei.
Sed nos femineo quid funditis ore querelas?
Quid iuuat emeritum detenuisse senem?
An ne prius totiens dixi mea funera vobis:
Ne subitus nimium lederet ossa dolor?
Christus olympiaca fuero cum sede locatus:
Auxilium nostro maius ab ore pluet.
Nunc meus hic luteo circūdatus aggere sensus
Vix habet vnde suas contueatur opes.
Vos tantum superi retinentes iussa parentis:
Ite per arreptum religionis iter.
Non vos blandus honor: non vos labor improbus vnq;
Non reuocet toto quicquid in orbe patet.
Quid mihi si lituos inter faculesq; choreas:
Duxissent letos tempora nostra dies:
Quid mihi preteriti prodessent gaudia fastus:
Vrgerent stygias si modo ferre faces?
Sed tandem tremulum vocat in sua regna clientem
Christus: et hinc celeri me iubet ire pede.
Vos igitur fratres nati: patresq; valete:
Et mea sub memori condite dicta sinu.
Talia vix breuibus dederat mandata loquelis:
Sautia sollicito corda dolore leuans.
Cum niueu a lachrimas inter genitusq; suorum
Spiritus: abiecto corpore: celsus abit:
Ipsa per aereos virgo viridissima tractus:
Visa est celestes ducere leta choros.
Purpureamq; trahens animam super arce locauit
Empirea: lateri composuitq; suo.

Sanctus Bern. non tm antiquis heroibus sed christianis quoq; martiribꝰ iure optimo preponitur.

Hactenus excelsi mirabar Cesaris arma.
Cui dedit ethereum martia Roma decus.

Annibalisq; trucem Romano in sanguine dextram:
Et macedum clari gesta superba ducis.
Mirabat patria pro libertate furentes
Scipiadas Decios: Aemiliosq; graues
Nec minus ingenti decoratum laude fatebar.
Qui celerem rapido torruit igne manum.
Cuiq; dedit clarum generoso ex ordine nomen:
Africa: quo felix consule Roma fuit.
Et qui sub licium tutatus pectore pontem
In tyberis rapidas desilit altus aquas.
Quiq; quirinalis posito modo consul aratro
Arma triumphato victor ab hoste tulit.
Et qui vectus equo radians fulgentibus armis.
Se potuit scisso precipitare foro.
Quiq; per adiunctas primeno in marte catenas
Jonias tyrio sanguine tinxit aquas.
Illum etiam titulis rebar super ethera vectum
Qui tenuit phrygios obsidione lares:
Illiacosq; inter proceres: qui marte superbo
Inclitus: emonio tractus ab axe perit.
Quiq; giganteo superauit robore monstra:
Unde molorchei signa leonis habet.
Hos ego credideram nimium nimiumq; beatos
Qui tulerant forti nomen in astra manu.
Hos puer egregio simplex venerabar honore:
Cum legeret numeros prima iuuenta leues.
Nunc si bernardo veteris preconia fame.
Contulerimq; meo fortia facta seni:
Que modo threicio fuerant celeberrima cantu.
Uisa puellari nunc mihi digna sono:
Fama vetus taceat: cedant veterumq; triumphi
Christigenam meritis sollicitare virum.
His etenim ficte fuerat virtutis imago:
Huic arethe pleno pectore vera fuit.
Hi marti et phebo gelidis libamina saxis
Obtulit hic vero candida corda ioui.
Illi terrificis domuerunt barbara bellis.
Henia: et ingenti tecta superba manu.
Hic vada tartarei domuit phlegetontis: et omnes

Spirituum steterant addata iussu chori.
Hi varios celebri subierunt marte labores
Pro patria pulchrum succubuisse rati.
Hic tulit assidua gelidos sub morte dolores:
Scismaticam cupiens conciliare fidem.
Illis falsus honos et inanis gloria fame:
Solus at huic christi causa laboris amor
Forte triumphatis illi regionibus: ampla
Thesauros patrie dona dedere sue.
Hic autem miseros moriens dat habere nepotes
Munera que nullo sunt moritura die:
Munera que mores instaurauere pudicos
Hec sunt: que sacra scripserat ille manu.
Sed quid ego herculeas pygmeis carmina vires
Assimulo? et phario flumina parua mari?
Optima mutato repetam preconia cantu:
Et pater exemplo te meliore canan.
Nam tibi cur vanos ausum conferre quirites
Qui melior quouis martyre sanctus eras?
Grande quidem fuerat ferro flammisq; necari
Nec tamen eternam defuisse fidem:
Maius opus summo versari in culmine rerum
Nec tamen vlla animos ambitione premi.
Maius opus vite rigidum tenuisse cacumen.
Semper: et angustum religionis iter.
Bellaq; spiritum telis agitata malignis
Maius opus forti corde tulisse fuit.
Fulmineos alij mirentur martyris arcus.
Lacentiq; auido quos tulit ore rogos.
Vulnera chrisogoni iactent. pauliq; cathenas:
Eufemieq; truci membra resecta manu.
Mirenturq; graues sanctorum funera penas:
Bella: crucem gladios. verbera. tela: faces.
Solus inexausto mirabor corde labores.
Quos pater eterno raptus amore tulit.
Nam si christigenum cedes: tormenta: labores
Calligis: et fusi sanguinis omne decus.
Cedent cuncta oneri q; pertulit ille beato:
Lapsuram cupiens sustinuisse domum.

Hanc alij lacera senserunt carne dolores
Hic autem medio vulnera corde tulit.
Ergo animos quantum membris generosior ipsis:
Martyribus tantum celsior ille fuit.

Comēdatio muneris a sanctissima dei genitrice maria nobis collati cum nuper Diui Bern' opuscula imprimi curauit'

Postq̄ sancta polos celiq̄ decem plicis orbes:
Transcenditq̄ nouē virgo parensq̄ choros
Etbreamq̄ petens socijs spectantibus arcem
Regna tenet nullo destituenda die.
Humanis nunq̄ precibus nostreq̄ saluti.
Defuit: aut luteas spernere visa domos.
Sed potius summi moderata est principis iras:
Spiculaq̄ in nostros eiaculanda lares.
Auxilium sceleri visa est prestasse nefando
Sepius: atq̄ humiles conciliasse reos.
Illa dedit miseris veniam totumq̄ per orbem
Illius exmiti depluit ore. fauor.
Innumeros etiam populos vix egra trahentes
Ossa fame immodicas iussit habere dapes
Cunq̄ foret latias pestis maleiacta per vrbes
Curauit stigijs vlcera missa vadis
Illius aptatos tociens experta fauores
Testis adest tanti Brixia nostra boni.
Brixia: que quondam populis lacerata malignis
Turgebat: medica non adeunda manu.
Brixia: que capitis medio confecta gerebat
Ulcera: que subite causa fuere necis:.
Hunc autem Marie precibus adiuta triumphat:
Et peragit letis ocia grata choris.
Pulchraq̄ precipuum Marie testantia munus
Templa locat: parij marmoris in star opus.
Dec et plura: parens christi sanctissima. nobis
Contulit: in miseras officiosa preces.
Hoc tamen audenti liceat dixisse camena.
Atq̄ animi sensus exeruisse mei.
Humano nunq̄ generi: nostroq̄ decori

Partbenice tantum muneris alma dedit.
Quanta grata suo nuper cum munere nobis
Protulit hee breuibus scripta legenda notis
Protulit ipsa quidem: proprio nam diua clienti
Jussit vt Egregij quereret orsa senis
Jussit: et ecce nouum fuerant que spa rta per orbem
Scripta: volens: vno margine cuncta leges.
Scripta. triumphales celi reserantia valuas;
Scriptaq; cõmuni suscipienda manu.
Omnis nãq; datis etasq; sexusq; libellis
Perfruitur: latio si tamen ore sonat.
Quisq; ades: si forte tue tibi cura salutis:
Hec fuerint animę grandia dona tue.
Si cupis optata connubia ducere prole.
Atq; maritali succubuisse iugo:
Hic potes egregios morum decerpere fructus.
Qui tribuant natis nomina rara tuis:
Si tamen eloquij tantum tibi cura nitentis.
Hic fuit eximio non Ciceronе minor.
Quod si forte pio iuuat indulgere labori:
Et populos christi iussa docere rudes:
Hic documenta tibi varias spargenda per vrbes
Colligе: quesitis hic meliora dabit.
Cum voluit placido demulsit pectora sensu.
Cum voluit rigido terruit ore reos.
Quod si celitibus iuuat indulgere tuendis.
Turius atq; humili delituisse casa.
Hic tibi precipuo semper venerandus honore
Auctor: et eterno dignus amore coli.
Hunc relegens summo letus spatiabere celo:
Et poteris stygios tristis adire lacus.
Ante oculos nostri piget tibi principis ortus:
Et pastorali numina nata domo.
Hinc atq; hinc dulci resonat modulamine iesus:
Et marie illustri nomina culta sono:
Candida tartareo statuisse ex hoste trophea:
Anguigerumq; docet dissecu isse caput.
Et quibus ille dolis miseros: quibus artibus alter
Deceipiat pascens sancta per arua pecus
Qui legit expleri nequit: ardescitq; legendo;

Et dolet assueti cum venit hora cibi.
Efficiunt animos aliorum scripta tumentes.
Et nimium sparsis luxuriare comis:
Hec autem mundo paraclitum in pectore condent
Accedentq; nouis frigida corda focis:
Hec tibi marmoreo lachrimas de pectore dulces
Elicient:anime gaudia summa tue.
Deniq; cuncta noui veterisq; volumina sensus
Solus hic eximia continet arte liber.
Hec igitur toto monachi contendite cursu
Arripere:et tacito condite dicta sinu.
Ut vos sydereum faciant conscendere culmen
Celestesq; inter regna tenere choros.
Vos quoq; christigene:genus immortale:clienter
Parthemicum medio figite corde senē
Ut celi terreq; graues eliminet iras.
Et reseret clausi limina celsa poli

Homelia prima sup cantica cãticorũ

Incipit opus Bernhardi abbatis Clarevallensis sup Cantica cãticorum: Homelia prima.

Vobis frēs alia q̄ alijs de seculo. aut certe aliter dicenda sunt. Illis siquidem lac potũ dat̄ et non escã: q̄ aplī formã tenet i docēdo. Nã spūalib⁹ solidiora apponenda esse: itidē ipe suo exemplo docz. loquimur inquiēs nō indoctz hūane sapie ꝓbis sed in doctrina spūs spūalib⁹ spūalia comparãtes. Itē. sapiam loq̃mur. inť pfectos Quis vos nimiꝝ esse confido: nisi frustra forte ex lōgo studijs estz celestib⁹ occupati exercitati sensib⁹ et in lege dei meditati die ac nocte. Itaq̄ pate fauces: nō lacti sz pani. Est panis apō salomonē vsq̄ ad modū splendidus sapiduscz. libꝝ dico q̄ cãticoꝝ inscribit. proferat si placet et frãgat. Nã de ecclīastes ꝓbis mūdi hui⁹ cognoscere et ꝓtemnere vanitatē satz ni fallor p dei gr̃am instructi estz. Quid et ꝑ pabolas. An nō vita et mores vīi tutta eā q̄ in ipis inuenit doctrinā. sufficienť emendati sunt et informati. Proinde illis ambob⁹ p̄libatis quos nihilomin⁹ de amici arca p̄stitos accepistz. accedite et ad tertiū hunc panez: vt ꝓberis forsitan potiora. Cū em̄ duo sint mala q̄ vel sola vel maxime militant aduersus aiam. van⁹. s. amor mundi et supflu⁹ sui. pestī vtriꝝ duo illi libri obuiare noscunť. Alter saeculo discipliē puaq̄ in moribꝫ et carnis supflua resecans Alť luce rōnis in oīi gl̄ia mūdi fucū vanitatis sagaciter deꝑhendēs. ꝓsiteriꝝ distinguens a solido ꝓitatz. Denicꝝ vniuersis studijs hūanis ac mūdanis desiderijs p̄ulit. deū timere eiusq̄ obseruare mãdata. Merito q̄dem. vere eteī sapiēte p̄mū illō iniciū. scōm cōsumatio est. Si tū constat vob⁹ nō aliud verā et cōsumatā esse sapientiā: q̄ declinare a malo et facere bonū item q̄ recedere a malo neminē posse pfecte absq̄ timore dei. nec bonū opus oīno esse p̄ter obseruantiā mandatoꝝ. Depulsis g̃ duob⁹ malis duoꝝ lectōe librorꝝ cōperēter iam accedit ad hūc sacꝝ theoricūq̄ sermonem. q̄ cū sit amboꝝ fructu⁹: nō nisi sobrijs mentib⁹ et auribꝫ oīo credēdus est Alioq̄n añ carnē disciplīne studijs edomitā et mancipatam spūi. añ spretā et abiectā seculi pōpam et sarcinā. indigne ab impuris lectoribꝫ ꝑsumit. Quō nempe lux incassum circumfundit oc̄los cecos l̄ clausos: ita animalis homo nō ꝓcipit ea q̄ sunt spūs dei Quippe. scīus spūs disciplīe effugiet fictū qō est vita incōtinens. Sz nec erit ei vnq̄ ps cū mūdi vanitate: cū ꝓitatis sit spūs. Que em̄ societas ei q̄ de sursuz est sapiētie et sapie mūdi q̄ stulticia est apō deū: aut sapientie carnis: q̄ et ipa inimica est deo Puto aūt q̄ iam non bēbit vñ aduersum nos murmuret is q̄ nobis de via venit amicus cū et tertiū istū insumpserit panē. Sz quis franget. Adest paterfamilias. cognoscite dñm in fractōe panis. Quis em̄ alter idoneus. Nō eq̄dem ego mihi istud temere arrogauerim. Sic spectetis ad me: vt ex me nō expectetz. Nã ego vn⁹ sum de expectantib⁹ mendicãs et ipe vobiscū cibū aie mee alimoniā spūs. Reuera paup et inops pulso ad cū q̄ apit et nemo claudit sup sermonis hui⁹ ꝓfundissimo sacramento. O culi oīm in te sperāt dñe. Paruuli petūt panē. nō est q̄ frangat eis. Sperat id a benignitate tua. O pijssime frange esurientib⁹ panē tuū. meis q̄dē si dignarz manib⁹. sz tuis viribꝫ. Dic queso nob. A quo. de quo. ad quēue dī. osculet me osculo oris sui. Aut q̄le est istō ita subitaneū: et factū repēte de medio sermonis exordiū. Sic q̄pe i ꝓba prumpit q̄si quēpiā loq̃ntē p̄miserit. cui cō sequenter mēdentē. et hāc introducat ꝓsonaz q̄cunq̄ est ipa q̄ osculū flagitat. Deinde si se osculari nescio a quo vel petit vel ꝓcipit cur signāter et noiatim ore: et ore suo illius q̄si aliud q̄ os: aut alienū et nō poti⁹ suuz exhibere sibi soleāt osculātes. Quāq̄ nec hoc q̄dez dicit. osculet me ore suo. sz aliq̄d ꝓfecto inusitati⁹: osculo inq̄t oris sui. Eq̄dem iocundū eloquiū qō ab osculo p̄incipiū sumit: et blāda ipa q̄dā sc̄ripture facies facile afficit et allicit ad legendū. ita vt qō in ea latet delectet. etiā cū labore inuestigare. nec fatiget inquirendi forte difficultas vbi eloquij suauitas mulcet. Vlq̄ quē nō val de attentū faciat istiusmōi ꝓncipiū sine ꝓncipio. et nouitas in veteri libro locus

A

tionis. Uñ ꝙstat ħ opus nō hūano ingenio. ſz ſpūs arte ita cōpoſitum: vt q̄uis ſit difficile itellectu ſit tā inq̄ſitu delectabile. Sz q̄d. Tytulū ꝓterim⁹ nō optet ne vnū q̄dē iota. qn̄ t munitas iubemur colligere fragmentoꝝ ne pea. Tytulus taliſeſt.

Incipiūt cantica canticoꝝ Salomonis: Homelia.ij.

OBſerua impmis pacifici nomē qō eſt ſalomon cōuenire ꝓncipio libri: incipit a ſigno pacis. i. ab oſculo. ſi mulcꝫ aduerte huiuſcemōi ꝓncipijs ſolas ad hāc intelligendā ſcpturā mētes inuitari pacificas. q̄ ſeſe a vitioꝝ tā vēdicare perturbationib⁹ t curaꝝ tumultib⁹ p̄ualent Deinc ne ħ q̄z otioſum putes. q̄ nō ſimpliciť cantica: ſz cantica cānticoꝝ hz inſcriptio Multa q̄ppe legi cātica ī ſcripturis: t nullū illoꝝ meminī taliter appellari. Cecinit iſrl̄ carmē dño. qō gladiū pariť t iugū euaſerit pharaonis. gemino marꝫ mirabiliter liberatus ſit̄ t vindicatus obſequio. Nō tñ qō cecinit dictū eſt cānticū cānticoꝝ: ſz ſi bene recolo cecinit aut ſcpturā iſrael carmen ħ dño. Cecinit etiā debora. cecinit t iudith. cecinit t mr̄ ſamuelis. ꝓphe q̄z alij cecinerunt: t nemo eoꝝ legiť appellaſſe canticum ſuū cātica cānticoꝝ. Sane oēs ni fallor cecinisſe repies. ꝓ q̄cunq̄ ſuo ſuoꝝue ꝓcepto cōmodo. Verbi gr̄a ꝓ obrētu victorie. ꝓ euaſione ꝓiculi. aut ꝓ cupite rei q̄ liſcūq̄ adepto bñficio. Ita g̃ pleriq̄ cecinerunt: ſinguli ꝓ ſingl̄is cauſis. ne ingrati diuinis bñficijs inuenirenť: iuxta illud. Cōfitebiť tibi cū bñfecer̄ ei. At ꝩo rex iſte ſalomon ſapia ſingular̄ ſublimis gl̄ia. rebus affluēs. pace ſecurus: nulli⁹ taliū egu iſſe cognoſciť. ꝓ quo accepto iſta decātare libuerit. Sz nec ſcpura ipa ſui vſptā tale aliq̄d ſignificare videť. Itaq̄ diuinit⁹ iſpiratus: xpi t eccleſie laudes: et ſacri amoris gr̄am. t eterni cōnubij cecinit ſacr̄a. ſil̄q̄ ex ꝓceſſit ſcē deſiderijs ait: t epith alamy carmen exultās in ſpū. iocūdo cōpoſuit eulogio: figuraro tñ. Nimiꝝ velabat t ipe iſtar moyſi faciē ſuā. nō min⁹ forſitan i hac ꝓte fulgentē: eo q̄ illo adhuc in tpe nemo aut rarus erat q̄ reuelata facie gl̄iaz iſtā ſpeculari ſufficeret: Igiť ꝓ ſui excellētia reor nuptiale hoc carmē hmōi tytulo p̄ſignitū: vt merito cātica cānticoꝝ ſingl̄ariť appelletur: ſicut is q̄z cui caniť: ſingulariť eſt dict⁹ rex regū t dñs dñantiū. Cetꝝ vos ſi veſtraz experientiā aduertar̄. nōne in victoria q̄ vicit mudū fides nr̄a. t in exitu vīo de lacu miſerie t de luto fec̄ cātaſtis t ipi dño cānticū nouū q̄ mirabilia fecit. Rurſus cum adiecit ſup̄ petrā ſtatuere pedes vīos t dirigere: greſſus vīos: puto q̄ t tūc nihilominus ꝓ indulta nouitate vite īmiſſum ſit ī os veſtruz canticū nouū carmen deo nr̄o. Quid cū penitētib⁹. vob̄ nō ſolū petrā dimiſit: ſz inſup̄ ꝓmiſit t p̄mia. nō mł̄to magis ſpe gaudētes futuroꝝ bonoꝝ cātaſtis ī vijs dñi q̄m mag̃ eſt gl̄ia dñi. Aut ſi cui forte veſtꝫ clauſuz vel obſcuꝫ aliq̄d ō ſcripturis interdū eduxerit. tūc ꝓrſus neceſſe eſt ꝓ ꝓcepta celeſt̄ panis almonia diuias mulceat aures. in voce exultatōis t cōfeſſionis ſon⁹ epulātis Sz t in q̄tidianis exercitijs t bellis q̄ nulla hora pie in xp̄o viuētib⁹ deſunt. a carne. a mūdo. a dyabolo. ſicut militiā eſſe vitā hois ſup̄ terrā iceſſanter exprimini in vobiſmetipſis. quottidiana neceſſe cātica ꝓ aſſecutis victorijs inuari. Quotiēs tēratio ſupať aut vitū ſubiugať. aut iminens picťm declinať. aut laqueus inſidiātis deꝑhendiť. aut annoſa t inueterata q̄cūq̄ aie paſſio ſemel ꝓfectꝫ ſanať: aut multū diuꝫ cupita t ſepi⁹ petita ꝑtus aliq̄n dei munere obtineť. q̄d niſi toties iuxta ꝓphām ꝓſonat gr̄arūactio et vox laudis t ad ſingl̄a queq̄ bñficia bñdicit deus in donis ſuis. Alioq̄n ingrat⁹ reputabiť cū diſcuſſio venerit. q̄ nō poterit dicere deo. Cātabiles mihi erāt iuſtificationes tue ī loco pegrinatōis mee. Arbitroꝝ vos in vobiſmetipſis illa tā recognoſcere: q̄ in pſalterio nō cātica cānticoꝝ: ſz cantica graduū appellant. eo q̄ ad ſingl̄os ꝓfect⁹ vīos iuxta aſcēſiones q̄s q̄ſq̄ in corde ſuo diſpoſuit: ſingl̄a ſint cantica depromenda ad laudē t gl̄iam promouentis. Quo nā modo impleat ille ꝩſiculus aliter non video. vox exultationis t ſalutis in tabernaculis iuſtoꝝ aut certe apoſtoli illa pulcerrima ſaluberrimaq̄ exhortatio ī pſalmis hymnis t cāticis ſpūalib⁹ cantātes t pſallētes in cord: ib⁹ veſtris deo. Sz eſt cātiū

qđ sui singlari dignitate ⁊ suauitate cunctis merito que memorauimus. ⁊ si qua sit alia antecellit. ⁊ iure hoc appellauerim cãticum canticoꝝ. quia ceteroꝝ omniũ ipsuꝫ est fructus. Jstius modi cãticũ sola vnctio docet. sola addiscit experientia. Experti recognoscant. inexperti inardescant desiderio non tam cognoscẽdi qꝫ experiendi. Non em̃ est strepitus oris sꝫ tubilus cordis: non sonus labioꝝ sed motus gaudioꝝ: volũtatum non vocum ꝓsonãtia. Non auditur foris nec em̃ in publico ꝓsonat: sola q̃ cantat audit ⁊ cui cantat: id est sponsa ⁊ sponsus. Est quippe nuptiale carmẽ exprimẽs castos iocũdosqꝫ ꝓplexus animoꝝ: morumꝫ ꝯcordiam: affectuũqꝫ ꝓsentaneã ad alterutrum charitatẽ. Ceteꝝ nõ est illud cantare seu audire animę puerilis ⁊ neophite. adhucqꝫ recenter cõuerse de seculo. sed puecte tam ⁊ eruditę mentis. q̃ suis nimirũ ꝓfectibꝫ deo ꝓmonente intim̃ iam creuerit quatenus ad ꝓfectaꝫ etatem ⁊ ad nubiles quo dãmodo puenerit annos. annos dico meritoꝝ nõ temporꝝ. facta nuptijs celestis sponsi idonea. qualis denicꝫ suo loco plenius describẽt. Sed ꝓterit hora que nos vrget ad opa manuũ: ⁊ pauptas ⁊ instructio regularis. Cras in nõe dñi qõ cepe ramus ꝓsequimur de osculo. quia de tytulo hodiernꝰ sermo nos expedivit.

Homelia.iij.

Ardorem desideriꝫ partꝫ suspirauit um christi i carne ꝓsentiã frequẽtissime edgitãs. compũgoꝝ ⁊ cõfundoꝝ i memetipo. Et nũc vir ꝓtinco lachrymas: ita pudet. tepꝫ oris toꝝporisqꝫ miserabilium temporꝝ horꝝ. Cui nãqꝫ nr̃m tãtuꝫ igerat gaudiũ gr̃e huiꝰ exhibitio. quantuꝫ veteribꝫ sanctis accenderat desideriũ ꝓmissio. Ecce em̃ qꝫ multi in hac eius que proxime celebranda est nativitate gaudebunt sed vtinam de nativitate. Illoꝝ ergo desiderium flagrans ⁊ pie expectationis affectum. spirat mihi vox ista. osculet̃ me osculo oris sui Senserat nimirꝫ in spiritu quis quis tunc spiritualis esse poterat: quanta floret gr̃a diffusa in labijs illius. ꝓterea loquens in desiderio aie ajebat. osculetur me osculo oris sui. nimirꝫ oimodis cupiẽs tante suauitatis principio nõ fraudari. Dicebat em̃ pfectus qsqꝫ. Quo mihi ora hec semiuerbia ꝓphaꝝ Jpe potiꝰ ipeciosus forma pre filijs hominũ. ipe me osculet̃ osculo oris sui. Nõ audio iam moysen impediti oris siqdem lingue factus est mihi. ysaie labia imũda sunt. hieremias nescit loqui. quia puer est. ⁊ ꝓphete oẽs elingues sunt. Jpse ipe quẽ loquunt̃ ipse loquat̃. ipe me osculet̃ osculo oris sui. Nõ in eis aut ijs p eos loquat̃ mihi. quoniã tenebrosa aqua in nubibus aeris. sed ipse osculetur me osculo oris sui. cuius gratiosa pñtia ⁊ ammirande fluenta doctrine. fiãt in me fons aq̃ salientis in vitam eternam. Quem vnxit pater oleo leticie pre consortibꝫ suis. Nunquid non ex ipso mihi vberioꝝ infunditur gratia si tamen dignet̃ me osculari osculo oris sui. Cuius vticꝫ sermo viuꝰ ⁊ efficax osculum mihi est. non quidem contunctio labioꝝ que interdum pacem mentit aioꝝ sed plane infusio gaudioꝝ revelatio secretorum. mira quedam ⁊ quodãmodo indiscreta cõmixtio supni luminis ⁊ illuminate mentis. Adherens quippe deo vnꝰ spẽ est. Merito proinde visiões ⁊ somnia nõ recipio. figuras ⁊ enigmata nolo. ipsasqꝫ quoqꝫ angelicas fastidio species. Quippe ⁊ ipsos longe supat iesus meus specie sua ⁊ pulcritudine sua. Non ergo aliũ siue angelum. siue hominẽ. ⁊ ipsum peto osculari osculo oris sui. Nec sane presumo me osculatum iri ab ore ipsiꝰ. est em̃ hoc assumpti hominis vnice felicitatis ⁊ progatiue singularis. sed humilius ab osculo oris sui. peto me osculari. quod cõmune vticꝫ est multoꝝ qui dicere possunt. ⁊ nos oĩs de plenitudine eius accepimus. Intendite. Sit os osculans. verbũ assumens. osculatum caro que assumitur. Osculum vero quod pariter ab osculante ⁊ osculato conficitur. persona ipsa ex vtroqꝫ cõpacta. mediatoꝝ dei ⁊ hominũ homo christus iesus hac ergo ratione sanctoꝝ nemo dicere ꝓsumebat. osculet̃ me ore suo. sꝫ tm̃ osculo oris sui. ipi sane seruãtes prerogatiuã istã cui singulariter sꝫ os ꝑbi impssiuꝫ tunc est. cum et sc̃ corporaliter plenitudo oĩs

diuinitatis indulsit. Fedix oscula ac stupē-
da dignōe mirabile. i q̄ nō os ori impmit.
sz de⁹ hoi vnit. Et ibi q̄dē p tract⁹ labioz⁹
p plet⁹ significat aiop. h aūt confederatio
naturaꝝ diuinis hūana p ponit. q̄ in terra
sunt. z q̄ i cel pacificās. Ipse est ei pax nr̄a
q̄ facit vtraq̄ vnū. Ad h ḡ oscul⁹ sanct⁹
q̄sq̄ antiq̄ tp̄is suspirabat. eo q̄ iocūdita-
tem z exultationē thesaurizauit sup ip̄m z
thesauros oēs sapie z scie in ip̄o absconditos
p̄tarent. cupentq̄ z ip̄i de plenitudie
ei⁹ accipe. Sēcio: placet vob q̄ ōr. Sz ac-
pite z aliū sensū. Nō latuit sc̄os z ante ad
uentū saluatoris . deū sup mortaliū gen⁹
cogitare cogitatōes pacis. Nec em̄ faceret
ꝓbū sup t̄ra: q̄ nō reuelaret fr̄is suis ꝓphe
tis. Erat tn̄ ꝓbū h absconditū a mr̄ib⁹. Fu
it nāq̄ i tpe illo rara fides in t̄ris: z tenuis
ad modū spes. i plurib⁹ q̄z illoꝝ q̄ expecta
bāt redēptionē isr̄l. Qui p̄o p̄sciebant: ip̄i
z p̄dicebāt xp̄m i carne venturū: z cū ipso
pacē Vñ q̄dā eoꝝ. z pax erit inq̄t i t̄ra nr̄a
cū venerit. imo p ip̄m dei gr̄az hoies recu
peratur os. cū oi fiducia sicut diuinit⁹ acce
perāt p̄dicabant Q̄ō z p̄cursor dñi iohes
suo tpe impletū ag̃uit z phibuit. gr̄a inq̄-
ens z ꝓtas p ihesuz xp̄m facta est. z ita ve-
rum esse ois nūc xp̄ian⁹ exp̄it. Letep illis
pacē p̄nūtiantib⁹ mozā aūt faciēte auctoze
pac⁹. nutabat ꝓph fides. dū nō erat q̄ redi
meret neq̄ q̄ saluū faceret. Itaq̄ causabāt
hoies mozas q̄ ille toties nunciat⁹: necdū
veniret p̄ceps pac⁹. sic locut⁹ fuerat p os
sc̄oꝝ q̄ a seculo sr̄ ꝓphaꝝ ei⁹: z suspectas hā
tes p̄missiones. signū p̄misse reconciliatōis
q̄ est osculū flagitabāt. Acsi nūtys pac⁹
vnusq̄libet de pl'o rn̄deret. Quousq̄ tol-
litis alias nr̄as. Jam olim p̄dicitis pacez
z nō venit. p̄mittitis bona z adhuc turba
tio. Ecce hoc ip̄m multipharie mr̄isq̄ mo
dis z angeli p̄ib⁹ z p̄es nr̄i annūtiauere
nobis: dicētes pax z non est pax. Si mihi
vult esse ꝓsuasum de⁹ q̄ de sue bñplacito
volūtatis tam crebra tā legatione spōdet
nec exhiber. osculet me osculo oris sui. sicq̄
i signo pacis faciat de pace secuꝝ. Nā ver-
bis tam quō credaz. Opus magis est ope
ꝓbis firmari Probet veridicos nūtios su-
os deus: si tn̄ nunq̄ ei⁹ sr̄. z sequnt eos ipse
vt sepius p̄miserit. q̄ sine ip̄o possunt fa-
cere nihil. Dixit puer. tulit baculū. z nec-
dum est vox neq̄ vita. Non surgo nō su-
scitor. nō excutior de puluere. non respiro
in spe. si nō ꝓpheta ipse descendat. z oscule
tur me osculo oris sui. Huc accedit q̄ is q̄
nr̄m sepfitet mediatorē ad deū. dei filius
est z deus est. Et q̄d est hō vt innotescat ei
aut filius hois vt reputet eū. Que mihi
fiducia vt tāte me audeā credere maiestati
Vñ icip̄ t̄ra z cis p̄sumo deū curā hr̄e mei
Ad hoc diligit patr̄e suū. me p̄o opus nō
hz. bonoꝝ meoꝝ nō eget. Vñ ḡ constabit
mihi quod mediator meus in p̄te nequa-
q̄ sit. Tamē si vere vt dicitis decreuit mi
sereri deus. cogitatq̄ vt cōplacitior sit ad-
huc. statuat testamentū pacis. z fedus per
petuum feriat mihi in osculo oris sui: vt q̄
p̄cedunt de labys suis non faciat irrita. ex
inaniat se. humiliet se. inclinet se. z osculet
me osculo oris sui. Vt ex equo p̄tib⁹ con-
gruens mediator neutri suspectus sit. deus
fili⁹ dei fiat homo. fiat filius hois z certū
me reddat in h osculo oris sui. Securus su
spitio mediatorē dei filiū. quez agnosco z
meū. Minime plane tam mihi suspectus
erit. Frater em̄ z caro mea est. Puto enim
sp̄nere me iam nō poterit os de ossib⁹ meis
z caro de carne mea. Ita ḡ vetus querela
sacrosc̄m osculū. i. icarnādi ꝓbi mysteriū
exigebat. dū lōga z molesta exp̄ctatōe fa-
tigata. fides deficeret. z infidel⁹ pl's aduer
sus p̄missa dei vic⁹ tedio murmuraret. ad
inuentio mea est. si nō hoc idem z vos nō
recognoscitis de scripturis. Jnde profecto
erant querule ille z plene murmure voces.
Manda remanda. expecta reexpecta. mo
dicū ibi: modicū ibi. Jnde ante ille z pie-
tatis p̄eces. Da mercedē dñe sustinentib⁹
te. vt ꝓphe tui fideles inueniant. Jtē. Su
scita dñe p̄cationes q̄s locuti sunt in noie
tuo prophete p̄iores Jnde blande ille et
plene consolatōes p̄missiones. Ecce appare
bit dñs z nō mēt⁹ si morā fecerit expecta
eum. q̄ veniet z nō tardabit. Jtem. Pro-
pe est vt veniat tp̄s ei⁹: z dies eius nō elō
gabuntur. Et ex p̄sona promissi. Ecce ego
inquit declino vnos vt flumen pacis. et
vt torrens mundane glorie gentium. In
quib⁹ verbis satis apparet z p̄dicatoꝝ
instantia z diffidentia pl'oꝝ. Sic itaq̄ et

plebs murmurabat ⁊ fides nutabat ⁊ iuxta ysaie vaticiniū. angli pacis amare flebunt. Ne ḡ vniuersus genus humanū moram faceret expō desperatiōe periret. dū se cōtemni suspicaret infirma mortalitas. sueq; reconciliatiōis cū deo de gratia totiens rep missa diffideres: sancti q̄ de spū certi erant certitudinē de carnis presentia exoptabāt. ac signū reformāde pacis ꝓpter pusillanimes ⁊ incredulos oī instantia requirebāt O radix iesse qui stas in signū populorū: qm̄ multi reges ⁊ ꝓphete voluerunt te videre ⁊ non viderunt. Felix tamē ex oīb⁹ symeon. cuius senectus in miscōia yberi. Is nempe exultauit vt videret signū desiderij: ⁊ vidit ⁊ gauisus est Acceptoq; osculo pacis in pace dimittit. añ tñ aperte pronunciās iesum esse natū in signū cui contradicendū erat. O io ita fuit. Contradictum est exorto signo pacis: sed ab his qui oderunt pacē. nā pax hoib⁹ bone voluntatis. maluolis aūt petra scādali ⁊ lapis offensiōis. Herodes deniq; turbat⁹ ē ⁊ ois hierosolyma cū illo. Siq̄dem in propria venit ⁊ sui eum nō receperūt. Felices i sua pnoctatione illi pastores: q̄ signi hui⁹ visione digni habiti sunt. Jam tunc a se abscondebat a sapientib⁹ ⁊ prudentib⁹ ⁊ reuelabat paruulis: ⁊ herodes videre voluit sed quia bona volūtate nō meruit Pacis siq̄dem signū erat datū tantū hominis bone volūtatis. Herodes ꝙ ⁊ similibus eius non dabit nisi signū ione prophete. Porro ad pastores. ⁊ hoc ait angelus vobis signuz. vobis humilib⁹. vobis obedientib⁹. vobis nō alta sapientib⁹. vobis vigilantib⁹ et in lege dei meditantib⁹ die ac nocte. Hoc iquit vobis signū O. O angeli ꝓmittebant. q̄ populi requirebant: q̄ ꝓphete p̄dixerāt. Hoc fecit dñs nunc ⁊ ostendit nobis. in quo recipiāt increduli fidem. pusillanimes spem. perfecti securitatē. Hoc ergo vobis signū. Cuius rei signū. Jndulgentie. gratie pacis. ⁊ pacis cuius nō erit finis. Hoc est ergo signū Jnuenietis infantem pannis quidem inuolutū ⁊ positum in presepio Deus est tamen in ipo mūdum reconciliās sibi Horretur propter pctā vestra. ⁊ resurget ꝓpter iusticationem vīam. vt iustificati ḡ fidez pacem habeatis ad deum. Hoc signū pacis propheta quondam regi achaz ꝓponebat petendū a dño deo suo: siue in excelso supra: siue in inferno deorsum. Cz impi⁹ rex recusauit. nō credēs miser q̄ in signo h̄ima summis in pace sociāda essent. quatenus ⁊ inferi dño descendente salutati in osculo sancto signū pacis ⁊ ipi recipiant ⁊ supni spūs idipm nihilominus cum eloś redierit eterna suauitate participent. Sermo finiendus est. sed vt q̄ in eo disputatum est breui recolligaz summa. paret hoc sanctū osculū duab⁹ ex causis necessarie indultum mundo. vt ⁊ infirmis faceret fidē ⁊ desiderio satisfaceret pfectoz. Porro ipsum osculum esse non aliud q̄ mediatorez dei ⁊ hominū. hoiem iesum xp̄m. qui cum patre ⁊ spūsctō viuit ⁊ regnat deus ḡ oia secula seculoz amē.

Homelia. iiij.

HOdie legim⁹ in libro experientie. Cōuertimini ad vosmet̄ipos ⁊ attendat vnusq̄sq; conscientiam suā super his que dicenda sunt. Explorare velim si cui inq̄ vīm exsnia dicere datū sit. osculetur me osculo oris sui. Nō est em̄ cuiusuis hoīm ex affectu hoc dicere. Sed si quis ex ore christi spūale osculum ⁊ semel accepit ꝓtium experimentū pfecto sollicitat ⁊ repetit libens. Ego arbitroz neminez vel scire posse quid sit nisi qui accipit. Est q̄ppe mā na absconditū: ⁊ solus q̄ edit adhuc esuriet. Est fons signatus cui nō cōicat alien⁹: sed solus q̄ bibit adhuc sitiet. Audi expertum quomō requirit. Redde mihi inquit leticiam salutaris tui. Dime ḡ id sibi arroget mei simil' aīa onerata peccat̄ sueq; adhuc carnis obnoxia passionib⁹. q̄ suauitatem spiritus necdū senserit: internozum ignara atq; inexperta penitus gaudiozuz O stendo tñ ei que hmōi est. locuz in salutari sibi congruentem. Non temere surgat ad os sereniſſimi sponsi. sed ad pedes seueriſſimi dñi mecū pauida iaceat. ⁊ cum publicano terram tremens non celū aspiciat: ne confusa in luminarib⁹ celi facies assueta tenebris. opprimat a gl'ia: atq; insolitis reuerberata splendoribz. densioris rursum cecitate caliginis obuoluatur. Nō tibi o quecunq; es talis aīa. nō tibi ille loc⁹

vilis aut despicabilis videak. vbi sancta peccatrix pcā deposuit. induit scitatem. Ibi ethiopissa mutauit pellē: z in nouum restaurata cādorē. iā tūc fiducialiť ꝓaciter ꝯ rñdeat exprobrantib⁹ sibi ꝓbū. Nigra sum sz formosa filie hierlm. Mirar⁹ q̄nā id arte potuerit: vel q̄b⁹ obtinuerit meritz Paucis accipe. Fleuit amare: z de ītimis viscerib⁹ lōga suspiria trahens. salutarib⁹ intra se succēsa singultib⁹. felleos hūores euomuit. Celestis medic⁹ celeberrime sub uenit: qz velociť sermo ei⁹ currit Nūq̄d nō potio est sermo eius. Est vtiq̄ fortz z vehemens z scrutās corda z renes. Deniq̄ ꝼmo dei viu⁹ z efficax. z penetrabiliť oīm gladio ancipiti ptingens vsq̄ ad diuisionem aīe ac spūs. compagū q̄z ac medullarum z discretor cogitationū. Hui⁹ g̃ beate penitētis exēplo ꝓsternere: z tu o misera vt desinas esse misera ꝓsternere z tu i traz amplectere pedes. placa oscula. riga lachrymis. q̄b⁹ tñ nō illū laues sz te. et fias vna de grege tonsaꝝ q̄ ascendunt de lauacro Ira sane vt suffusa pudore ac merore vultum sustollere. nō añ audeas q̄z audiasq̄ z ipa. dimittunť tibi pcā tua quā audias cōsurge ⁊ surge captiua filia sion. excutere de puluere. Sūpto itaq̄ ad pedes primo osculo nec sic q̄dem ꝓsumes ad osculū oris assurgere. sed erit tibi gradus ad ipm. mediū q̄d dā aliud osculū qō scō loco ad manū accipies. De quo z talē accipe rōnem. Si dixerit mihi iesus. dimittunť tibi pecata tua nisi ego peccare desiero q̄d ꝓderit Erui tunicā meā. si reinduero eā q̄z tū pfeci. Si rursus pedes meos q̄s lauerā inquinauero. nunq̄d aliq̄d lauisse valebit. Sordens oīm genere vitioꝝ diu tacui iluto fecis. sz erit sine dubio recidēti q̄z iacēti deterius. Deniq̄ q̄ me sanū fecit. ipm mihi dixisse recordor. Ecce sān⁹ factus es: vade iā amplі⁹ noli peccare ne deteri⁹ tibi aliquid ꝓtingat. Qui aūt dedit volūtatē penitēdi opus est vt addat z ꝓtinendi ꝓtutē. ne iterem penitenda. faciā nouissima mea peioꝝ prioꝝ ib⁹ Ue eī mihi etiam penitenti si starem subtraxerit manuz. sine quo nihil possum facere. Nihil inq̄z qz nec penitere. nec ꝓtinere. Audio ꝓinde q̄d ꝓsulit sapiēs Verbū inq̄t in orōne non iteres. Pauco z qō iudex intentat arbori nō facienti fructū bonū. Faceoꝝ ꝓ hmōi nō sum oīno ꝓtētus prioꝝ gr̃a qua iam maloꝝ sum penitens. nisi z scām accepo vt videlicz dignos faciam penitentie fructus: z deinceps non reuertar ad vomituz. Hoc ergo restat mihi prius petendū z accipiendū. q̄z ꝑsumā altioꝝ z sacratioꝝ cōtingere. Nolo repente fieri sūmus. paulatim ꝓficere volo. Quātum displicerz deo impudētia pcōris. tm̄ verecundia penitētis placet. Citius placas eum si mensurā tuā seruauerz. z altioꝝ rate nō quesieris. Lōgus saltus z arduus est de pede ad os: sz nec accessus cōuenies Quid eī. Recenti adhuc respsus puluere. oꝝ sacra cōtinges. Heri de luto tract⁹ hodie vultui glie pītaris. Per manū tibi transitus sit. Illa ꝑus te tergat. illa te erigat. Quō te erigat. Dādo vnde ꝑsumas Quid istud. Decoꝝ ꝓtinētie z digne penitentie fructus que sunt opa pietatis. Hec de stercore te erigent. in spe audiendi potiora. Sane accipiendo donū. osculare manuum. hoc est nō tibi sz noi eius da gloriā. Da semel z da itez. tum ꝓ donatis crimi nibus. tum ꝓ collatis ꝓtutib⁹. Aut certe videto vñ munias frontē ꝓtra ictus ustos Quid habes qō nō accepisti. Si aūt accepisti. q̄d gliaris q̄si nō accepis. Jam tādē in osculis duob⁹ geminuz habens diuine dignationis experimentū. forsan nō ꝓfunderis ꝓesumere sanctiora. Quantū quippe crescis gl̃ia: tm̄ z fiducia dilatarz Inde fit vt ames ardenti⁹ z pulses fidenti⁹ ꝓ eo q̄ tibi deesse sentis Pectoro pulsanti apiet Jā summū illō qōcunq̄ est sume dignatiōis z mire suauitatis osculū credo nō negabit sic affecto. hec via. hic ordo. Primo ad pedes ꝓcidim⁹ z plorem⁹ corā dño q̄ fec̄ nos ea q̄ fecim⁹ nos. Scōo manū q̄rim⁹ sublenantis z roborātis genua dissoluta. Postremo cū ista multis precib⁹ z lachrymis obtinem⁹. tū demū audemus forsitan ad ipm os glorie caput attollere. pauēs z tremēs dico nō solū speculandū. sz etiā osculandū Quia spūs añ facie nr̃am x̄ps dñs cui adherentes in osculo sctō. vnus spirit⁹ ipius dignatōe efficimur. Tibi dñe ihesu tibi merito dixit cor meū exq̄siuit te facies mea. faciem tuā dñe requiram. Nempe

audita fecisti mihi mane miaz tuã. cũ iacẽ ti primũ in puluere tuaꝯ deosculãti reue renda vestigia. q̃ male vixeram remisisti. Porro in progressu diei letificasti aiam ser ui tui. cũ deinde in osculo etiã manꝰ bene viuendi gr̃am indulsisti. Et nũc q̃d restat o bone dñe nisi vt iam in plenitudie lucis i feruore spũs ad oris q̃z osculũ dignãter admittens. adimpleas me leticia cũ vultu tuo. Indica mihi o suauissime o serenissi me vbi pascas. vbi cubes in meridie. Fra tres. bonum est nos hic esse. sz auocat diei malicia. Hi siquidẽ q̃ mõ supueniſſe nun cianꝫ. gratũ cogũt rumpe magis q̃ finire sermonẽ. Ego exibo ad hospites. ne q̃d de sit officioꝫ eiꝰ: de quo loq̃nur charitatꝫ: ne forte de nob audire cõtingat. Dicũt eĩ et nõ faciũt. Vos orate interim vt voluntaria oris mei beneplacita faciat deꝰ ad ve strã ipoꝝ edificatõez t laudẽ t gr̃iaz no minis sui: qui est benedictus in secula seculorum. amen.

Homelia. v.

Triplicẽ quendã aie pfectũ sub no mine trũ osculoꝝ sermo hesternus oplerus est. Nunq̃d excidit vobis Jo mihi hodierna disputatõe pſequẽdus erit. put parare dignabit in dulcedie sua pauperi deus. Ditiusꝰ si recolitꝭ illa oscla sumi ad pedis ad manũ. ad os. singlis sin gula referentes Jn pmo sane pmordia de dicanꝫ nr̃e questionis. sm aũt pficientib indulgeꝫ Porro tertiũ sola expit trara pfe ctio. Ab hoc solo q̃d vltimũ est positũ. sũ pſit exordiũ scpt̃ura ista quã tractare susce pimus. t ipius cã. reliq̃duo a nob adiun cta sunt. An po necessarie vos iudicatis. Puto eĩ facies ipsa eloq̃ facile admonet t ista req̃rere. Dixi po si nõ t vos aduer titis oportere reuera eẽ aliud: siue alia os cula. a q̃b illõ oris distinguere voluit ille qui dixit. osculeꝫ me oscło oris sui Cur eĩ cũ sufficere poterat simplr osculeꝫ me. pręt morẽ tñ vsumq̃ loq̃ndi distincte t signã ter adiecit osculo oris sui: nisi vt ostẽderet ipm q̃d petebat oscłm summũ eẽ nõ solu Nonne denicꝫ ita inuicẽ loq̃mur osculare me. vel da mihi osculũ: t nemo sequit vt dicat ore tuo siu. oscło oris tui. Quid al terutrum osculari parentes nisi ꝑsus inul cem nr̃a tendimus: que tamen abinuicem nõ requirimꝰ nomiarum. Denicꝫ q̃ narrat ꝓbi gratia a dño susceptũ in osculo ꝑdito rem. t osculatus est aut eũ: nec addidit ore suo vel osculo oris sui. Sic nimirũ oĩa t q̃ scribit t q̃ loq̃tur ꝓsueuit. Sũt ergo hi tres aiaꝝ affectus siue ꝓfectꝰ exptis dũtaxat satis noti t manifesti: cũ aut de actꝭ ma lis indulgentiã aut de bonis agẽdis gr̃az aut ipius etiã indultoris t bñfactoris sui pñtiam. eo q̃dem mõ quo in corpe fragili possibile est obtinẽt. Cetez p̃mã t secũdũ q̃rõne oscula noiauerim. manifestiꝰ accipe Osculũ pacis indiciũ esse oĩes nouimus Porro aũt si vt scriptura loquit. pcã nr̃a sepant int nos t deuz. tollat de medio q̃d interest t pax est. Cũ g̃ satꝭ facimꝰ vt abla to q̃d sepat pcõ recõciliemur. indulgentiã quã recipimꝰ. q̃d nisi quoddã oscłm dixe rim pacis. Jdez interim nõ alibi q̃ ad pe des sumendũ. Hũilis q̃ppe t ꝓcũda de bet esse satisfactio. q̃ emendat supba trans gressio. Ac cũ etiã ad viuendũ emẽdatius deoꝝ digniꝰ ꝓuersandũ. placita q̃dã am pliozis gr̃e familiaritate donamur: ampli pliozi t fiducia caput iam leuamus de pul uere largtoris vt assolet manum osculatu ri: si tamen de accepto munere nõ nostrã sed auctoris gloriã querimus. eiq̃ soli do na t non nobis asscribimus. Alioquin si ĩ te t non magis in domino gloriaris. proꝓ priam profecto t non domini manũ oscu lari conuinceris. quod iuxta beati iob sen tentiam est iniquitas maxima et negatio in deum. Si ergo ad scripture testimoniũ proꝓriã gloriam querere. proꝓriã est oscu lari manũ. profecto qui dat gloriam deo: dei dicitur non incongrue manum oscula ri. Et in hominibus qui dem ita esse vide mus. seruos videlicet offensoꝛes domino rum osculari solere pedes: cum ab eis venĩ am petunt: t pauperes diuitũ manus cuz ab eis munus accipiunt Verum quia spi ritus est deus. t nullis simplex illa subsiã tia membris distincta corporeis. erit forꝛ san qui nullatenus de illo recipiat tale ali quid. sed ante sibi dei manꝰ vel pedes fla gitet demõstrari: sicq̃ ꝓbari q̃d ỏ oscło pe dum manus fuerit diffinio. Sed quid si t ego

vicissim ab ipso meo scisscitatore de ore ꝺ̄ni dei requisiero. quatinus qꝺ de oris oscꝰ scriptura loquit. ad deū ꝓtinere demōstraretur. Nempe aut cū isto simꝫ t illa habet. aut cū illis paritꝫ t isto caret. Si em̄ t os hz deus de quo docet hoiem sciam. t manū hz q̄ dat escā omi carni: t pedes hz q̄ terra scabellū est. ad quos nimirū petōres cōuersi atq; humiliati satisfaciāt. Hec in qua deus hz oia p effectū nō p naturā Inuenit pfecto apud deū t secunda cōfessio quo se humiliādo deiciat. t prompta deuotio vbi se innouādo reficiat: t iocunda templatio vbi excedendo quiescat. Oia oiū est q̄ oia āministrat: nec q̄q̄ est oim ꝑtie. Nā qꝺ in se est lucē habitat inaccessibilem: t pax eius expugat omnez sensum: t sapientie eius nō est numer⁹ t magnitudinis ei⁹ nō est finis. nec pōt cū videre hō vt viuat. Nō qꝺ lōge ab vno ꝺ̄ni sit q̄ esse oim ē. sine quo oia nihil: sz vt tu pl⁹ mireris t nil eo pūtius: t nil incōprehēsibilius. Quid nēpe cuiq; rei pūtius q̄ esse suū Quid cuiq; tam incōprehensibiliꝰ q̄ esse oim. Sane etiā oim dixerim deū. nō q̄ illa sꝫ qꝺ est ille. sz q̄ ex ipo t p ipm t i ipo sꝫ oia. Esse est ḡ oim q̄ facta sunt ipe factor eor: sz causale nō materiale. Tali pinde mō dignat illa maiestas suis esse creaturis oiū q̄dez q̄ sunt: aiantiū aūt q̄ t viuūt. Porro ratione vtētiū lux. recte ꝺo viuentiū ꝺ̄nus. gl'ia vincentiū. Et in his oiū creandis: gubernandis. āministrandis. mouendis. pmouendis. innouādis. firmādis. nullis corpis indigent instrumentis: q̄ omia solo ꝺ̄no t corpa creauit t spūs. Anime corporibus t corpeis indigēt sensib⁹. p que sibi inuicem innotescant t valeant. At nō ita omps cui de sola volūtate celeris supperit efficientia: tam creandis reb⁹ q̄ ordinandis put voluerit Valet cui vult q̄ntū vult t absq; corpaliū officio obsequioue membroꝝ. Quid. A d intuenda q̄ cōdidit ipse putas sibi reqrat corporei sensus adiutorium. Nihil oino latet aut effugit lucem vbiq; pūtem. Nec tamen vt agnoscat aliquid necessariū habet renūtiantis sensus ministeriū. Nec soluz vniuersa nosc̄it sine corpe. sz t inne tescit mū dis cor de sine corpore. Dico aūt idem latius vt plani⁹ fiat Sed forte qꝫ finiēdi iam sermonis angustia nō admittit: consilij magis est vt i crastinū differamus.

Homelia sexta

Quattuor spiritui genera nota sūt vobis. pecoris. nr. angelicus t q̄ condidit istos. Non est ex oib⁹ cuz siue ꝓpter se. siue ꝓpter aliū. siue ꝓpter vtrūq; necessariū corpus nō sit. corpisue similitudo: excepto dūtaxat illo. cui omnis tam corpalis q̄ spūalis creatura merito confitetur t dicit dñs meus es tu q̄m bonoruz meoꝝ nō eges. Et primū q̄dem ita corpe egere cōstat: vt nec subsistere absq; illo vt cunq; possit. Simul quippe viuificare desunt t viuere ille spūs. q̄n morit pec⁹. Verum nos viuimus q̄dē p⁹ corpus: sz ad ea quibus beate viuit nullus nobis accessus patet nisi p corpus. Senserat hoc q̄ dicebat. Inuisibilia dei p ea q̄ facta sunt intellecta ꝺspiciunt. Ipa siquidē q̄ facta sunt. id est corpalia t visibilia ista. nō nisi p corporis sensa instrumentū. in nr̄az notitiaz veniūt. Habet igitur necessarium corpus spūalis creatura q̄ nos sum⁹. sine q̄ nimirum neq̄q̄ illā sciam assequit: q̄ solā accepit ḡdū ad ea. de q̄ sit ꝺgnitōe btā Hinc si mihi obiciat de quibus regeneratis: qꝺ absq; scia rei corpaliū exeūtes de corpore ad btām vitā nihilomin⁹ transire credāt breuiter rūdeo. h illis ꝺferre gr̄am nō naturam. Et q̄d ad me de miraculo dei q̄ de naturalib⁹ differo. Jam qꝺ t supcelestes spūs op⁹ corpib⁹ hēant. illa maxīe certos nos faciat ꝓa t ꝓe diuina sntia. Nōne oēs ait admistratorij spūs sꝫ missi in misteriū ꝓpter eos q̄ hereditatē capiūt salutis. Quo nā ḡmō implēt misteriū suū absq; corpe. pīsertim apte viuētes i corpe. Denicq; nō ē discurrere nec de loco ad locū transire nisi corpor. qꝺ freq̄nter angelos facere tā idubitata q̄ nota ꝓbat auctoritas. Hinc est q t visi sꝫ pribus t ad eos itraueꝛt t māducaueꝛt t pedes lauere Jta iferioꝝ suprioꝝq; spūs ꝓprijs corpib⁹ egēt. sz q̄b⁹ iuuēt nō ēe iuuent. At pec⁹ q̄dē ex debito fruitur. t ad vsus temporalium corporaliūq; necessitatum iuuando seruit. ideoq; illud t cum tempore trāsit t cum corpore deficit. Seruus q̄ppe nō manet in domo ineternum:

licet q̄ bñ eo vtunt. oēm vsum hui⁹ tpalis futuris ad questū referant eternor. Angelus ꝓo curat satagitqz. in libertate spiritꝰ admistrare officiū pietatꝫ futurorꝝ bonorꝝ; pmptū sese mortalib⁹ mistrū exhibēs vtpote suis ineternū futurꝫ ciuib⁹. z cohe redib⁹ supne iocū ditatis. Ille ergo vt ure futat. iste vt pie subueniat: ambo ꝑculdubio suis corpib⁹ egēt vt iuuēt. Nā in q̄ ipi iuuenī nō video. ad pfectū dūtaxat eternitatꝫ. Irrōnalis nēpe spūs. et si corpalia p corpus z ipe hauriat. nunq̄d tñ eousqz iuuat corpe suo: vt p corpalia z sensibilia q̄ p illud sentit. etiā ad spūalia z intelligibilia ꝑficiēdo ꝓtingat. Ad q̄ tñ capescenda p suo corpali tpaliqz obsequio nosci⁹ iuuare illos. q̄ oēm vsum rerū tpaliū ad fructū transferūt eternaꝝ: vtentes h̄ mōo tanq̄ nō vtentes. Porro aūt supcelestis spūs absqz aditu corpis. z absqz intuitu horꝝ q̄ p corpꝰ sentiūt. sola pfecto sue vicinitate ac viuacitate nature. sufficit appēdere summa z itima penetrare. An nō h̄ apl's intellexit. q̄ cū diceret: inuisibilia dei p ea q̄ facta sunt intellecta ꝟspiciunt: adiecit ꝓtinꝰ a creatura mundi. Nimiꝝ quō a creatura celi nō ita. Quo. n. his inuolutꝰ carne ac ere incola spūs ex ꝟsideratiōe sensibiliū p ficiēs. ḡdatim q̄dām̄ paulatiqz nitit ꝓuenire: eo ille celestiū hitatoꝝ. ingenita subtilitate sua. in oī velocitate facilitateqz ꝓtingit: nullo vtiqz sensus corporei admiculo fultꝰ. nullo corporei mēbri adiutꝰ officio: nullo corporee cuiuscūqz rei informatꝰ ituitu. Cur eni intra corpa. spūales scrutet sensus: q̄s i libro vite z absqz ꝟdictiōe legit. et absqz difficultate intelligit. Cur i sudore vultꝰ sui. labore excutere grana de paleis. de vuis vina. et de amurca oleū: q̄ ex oib⁹ satꝫ habūdeqz ad manū hz Quis mēdicorū victū suū p domos alienas: in sua abūdans panib⁹. Quis puteū fodere curarū z intrare viscera ꝛre. venas aquaꝝ cū labore rimari: cui vltro affatim aquas limpidas fons viuꝰ emanat. Nec brutꝰ ḡ nec angelicꝰ spūs ad ea capescēda q̄ btāz spūalē faciūt creatura. suis vllomō corpib⁹ aduuant: ille q̄dē p innata stolidi tate nō capiēs. iste ꝓo p excellētiorꝫ gr̄ie ꝓrogatiua nō indigēs. Porro hois spm̄. q̄ mediū quēdā int̄ sup̄mū et infimū tenz locū. vsqz adeo ad vtrūqz necessariū hze corpꝰ mānifestū est: vt absqz eo necipe ꝑficere. nec alteri ꝑdesse possit. Nā vt taceā mēbra cetera corpis. officia ve mēbroꝝ: q̄ nā mō q̄so. aut sine ligua instruis aut diētē. aut sine aure ꝓcipis istruētē. Itaqz cū absqz corpis āminicl'o. nec bestial' spūs futilis ꝟditiōis soluere debitū nec spūal' celestisqz creatura implere misteriū pietatꝫ. nec rōnal' ania tā ꝓxio q̄z etiā sibi sufficiat ꝟsulere ad salutē liqt omnē creatū spm̄. siue vt iuuet. siue vt iuuet sil' z iuuet. corporeo ꝓrsus idigere solatio. Quid eni si q̄ aiantia q̄stū ad vsuz sui repiant incōmoda. nulliqz apta vsib⁹ hūanaꝝ necessitatū. Prosunt ꝑfecto visu sine vsu vtiliora cordib⁹ intuentiū. q̄z vtē tiū corpib⁹ eē possint. Et si nociua z si etiā pnitiosa tpali hoim ꝟstet esse saluti: nō tñ deest eoꝝ corpib⁹ vñ coopenī in bonū his q̄ fm ꝓpositū vocati sunt scti: z si nō cedēdo in cibū. aut exhibēdo misteriū. certe igenitū exercēdo iuxta eū. q̄ vtiqz oi vtēti rōne ꝑsto est cōis discipline ꝑfectum: q̄ inuisibilia dei p ea q̄ facta sunt intellecta ꝟspiciūtur. Nā z dyabolus eiusqz satellites cū sit sp eoꝝ maligna intētio. nocere q̄dē sp cupiunt: sz bonis emulatorib⁹. q̄b⁹ dī. q̄s vob nocere poterit si boni emulatores fueritꝫ. absit vt ꝓssint. Magꝫ aūt ꝓsunt: z nolētes cooperī in bonū bonis Ceteꝝ angelica corpa. vtrū nā ipis spiritib⁹ naturalia sint. sic hoib⁹ sua. z sint aialia sic hoies. immortalia tñ q̄ non sunt hoies. porro ipa corpa mutēt z ꝓsent i forma z spē q̄ volūt q̄ appere volūt. dēsantes et solidātes ea q̄ntuz volūt. cū tñ in sui ꝓpitate p subtilitate nature atqz substātie sue ꝟinpalpabilia sint. et nr̄is oīno inadiūgibilia visib⁹. an in simplici spūali substātia substistētes corpora cū opus est sumāt. rursumqz expleto opeponāt in eandē de q̄ sumpta sunt materiā dissoluēda: nolo vt a me req̄ratꝫ Videnī pīes de huiusmo di diuersa sensisse. nec mihi ꝓspicuū est. vñ alterutrū doceā: z nescire me fateor. Sz z vīis profectib⁹ nō multū conferre arbitror haꝝ rerū noticiā. Illud aūt scitote nullū creatoꝝ spirituz p se nr̄is mentib⁹ applicari. vt vicz nullo mediāte nr̄i suiue corpis instrumento. ita

Homelia

nob immiſceat vl infundat. q̃ci⁹ ꝓticipatiõe docti ſiue doctiores. vel boni ſiue melliores efficiamur. Nullus angelo⁹. nulla aia⁹ hoc mõ mihi capabil' eſt. nulli⁹ ego capax. Nec ipi angeli ita ſe alterutrũ capiunt. Seq̃ſtre⁊ ꝓin de ꝓrogatiua hec ſũmo ⁊ incircũſcꝛpto ipũ: q̃ ſolus cũ docet angelũ ſiue hoiem ſciam. inſtrumẽtum nõ q̃rit nre corꝛptele aur⁹. ſic nec ſibi oris p ſe infũdit ꝓ ſe innoteſcit: pur⁹ capit a puris. Solus nullius indiget: ſolus ⁊ ſibi ⁊ oib⁹ de ſola oipotẽti volũtate ſufficiẽs. O pat tñ imẽſa ⁊ innũera p ſubiectã creaturã corꝛptalẽ. ſiue ſpualez: ſz q̃ſi impans. nõ mẽdicãs. En. ẏbi gr̃a. q̃ linguã meã corꝛptalem aſſumpſit nũc in op⁹ ſuũ. docere vicz vos. cũ p ſe abſq; dubio facili⁹ ſuauiuſq; id poſſet: ꝓfecto in dulgẽtia ẽ nõ indigẽtia In ꝓfectu ſiq̃dez vr̃o meritũ q̃rit mihi. nõ ſibi ſolatiũ. Idipm ſapc op⁹ eſt oi hoi operãti bonũ: ne forte in ſe de bonis dñi. ⁊ nõ in dño gl'iet. Eſt tñ qui bonũ opat nõ volẽs. ſiue hõ malus. ſiue angel⁹ mal⁹. ⁊ cõſtat nõ fieri ꝓpter eũ q̃ fit p eu⁹. cũ ꝓdeſſe nullũ bonũ poſſit inuito Igit et q̃dẽ diſpẽſatio tanrũ credita ẽ: ſz neſcio q̃mõ gratu⁹ locũdiuſq; ſentim⁹ bonũ. q̃ p malũ diſpẽſatorẽ miſtrat Ipa eſt g̃ cã. cur p malos faciat de⁹ bona bonis. nõ aũt opa eoꝝ indigeat in bñfactẽdo. Pozro his q̃ rõne vl ſenſu carẽtia ſunt. ml'to minus deũ egere q̃s dubitet. Sed q̃ñ in op⁹ bonũ ⁊ ipa cõcurrũt: appet q̃m oia futunt ei. cui merito eſt dicere. Deus eſt oꝛbis tie. aut certe q̃ nouit q̃ per q̃ cõuenienti⁹ fiãt. de ſtructure corꝛptee creature nõ efficacitã querit. ſz cõgruentiã. Eſto deus de q̃ corꝛpoꝝ miniſteria opoꝛtune plerũq; diuinis opib⁹ applicẽt: vt ẏbi gr̃a. pluuie vuuificãdis ſemiib⁹. vl multiplicãdis ſegetib⁹. vl fructibus maturãdis. q̃d ꝓprio q̃ro de corꝛpe facere hz. cui ad nutuꝝ indifferent vniuerſa corꝛpa celeſtia atq; terreſtria obſequi ꝓſtant Plane ſupfluo habere ſuũ: q̃ nullũ ſibi reperit alienũ. Verũ ſi cunct⁹ a q̃ h̃ loco dicenda occurrũt. pſenti volum⁹ ſmone cõcludere. ſmo modũ excedet. et vires forſitan aliquoꝝ ꝓterea que reſtant ſub alio ſeruem⁹ abſoluenda principio.

Homelia Septima.

Vt ꝓcedenti ſequẽs ſmo cohereat: tenẽs ne datũ ſuꝑius ſolũ ſummũ ⁊ incircũſcꝛptũ ipm̃ ad oẽ q̃d facere vl fieri vult corꝛptis inſtrumẽto ſiue obſequio nõ egere. Dem⁹ g̃ ſecuri. verã ſolũ do ſic immortalitatẽ. ita ⁊ incoꝛpoꝛeitatẽ: q̃d ſolus ſpirituũ vniuerſaꝝ corꝛpoꝛeã naturã eouſq; t ãſcendat: vt q̃cunq; corꝛpe. in q̃cũq; opꝛe nõ indigeat: ſolo ſpirituali nutu. cũ vult. ad q̃q; vult agenda ꝓtent⁹ Sola g̃ eſt q̃ nec ꝓpter ſe. nec ꝓpter aliũ. ſolatio corꝛpoꝛei inſtrumẽti op⁹ hz illa maieſtas. cui⁹ oipotẽti arbitrio incũctant p̃ſto eſt oẽ op⁹ ome altũ inclinat. oẽ aduerſuꝝ cedit. ome creatũ fauet: etiã nullo interueniẽte vl ſubueniẽte ſolatio corꝛpali ſiue ſpirituali. Docet vl monet ſine ligua: p̃bet vl tenet ſine manib⁹ ſine pedib⁹ currit ⁊ ſuccurrit peuntib⁹. Aeritabat iſta ⁊ cũ patrib⁹ poꝛib⁹ ſeꝛ cul' expiebant hoies ſedula bñficia. ſz latebat eos bñficꝛs. Ille q̃dẽ attigebat a fine vſq; ad finẽ foꝛtit'. ſz diſpõebat oia ſuauit: nõ ſentiebak ab hoib⁹. et gaudebãt de bonis deũ. ⁊ deũ ſabaoth: ⁊ q̃d cũ tranq̃llitate iudicaret oia neſciebãt. Ab ipo erãt ſz nõ cũ ipo. Per ipm viuebãt: ſed nõ ipſi Ex ipo ſapiebãt: ſed nõ ipm. Alienati in grati. inſenſati Hinc demũ facta ẽ. vt q̃d erãt. q̃d viuebãt. q̃d ſapiebãt. nõ auctoꝛi tribuerẽt. ſz nature aſſerberẽt: aut certe q̃d inſipiẽti⁹ erat foꝛtune. Propte q̃s iduſtre a q; ſtuti multi mꝛka arrogabãt. Quãta ſibi vſurparũt ſeductoꝛq; ſpũs. q̃nta ſoli et lune data ſũt. q̃nta terr⁹ vel aq̃s attributa. q̃nta etiã maieſt⁹ fabꝛ libuſq; mortaliuꝝ reputata opib⁹ Herb. arbuſtis. minutiſſimis vliſſimiſq; ſemib⁹ ꝓ numib⁹ deferebak. Heu ſic hoies pdidere ⁊ cõmutauere gl'iaz ſuã i ſil'tudinẽ vituli comedẽt⁹ fenũ Quoꝝ de⁹ miſerat⁹ e. oꝛes de mõte vmbꝛoſo ⁊ ꝓ deſo dignant egredies: inſole poſuit tabnacl'm ſuũ. obtulit carnẽ ſapiẽtib⁹ carnem p quã diſceret ſapere ⁊ ſpi⁹. Nã dũ i carne ⁊ p carnẽ fac opa nõ carnis ſz deinature vticꝛ impans. ſupanſq; foꝛtunã. ſtultã facies ſapiam hoim. demonũq; de bellãs tyrãn⁹ de: maiſeſte ipm ſe indicans eſſe p quẽ ⁊ eadẽ ⁊ an fiebãt. q̃n fiebãt. In carne inq̃ ⁊ p carnẽ potenꝛ ac patenꝛ opatus mira. locut⁹ ſalubꝛia. paſſus indigna.

euidenť oñdit: qz ipe sit q̄ potenť sz inuisibilit secťa cō diuisset: sapienť regeret. benigne pregeret. Denicz dū euāgelizabat ingraz. signa ꝓbabz infidelib⁹. p suis crucifixorib⁹ orat: nōne liq̄do ipm se eē declarat q̄ cū p̄e suo q̄tidie oriri fac solē suū sup bonos z malos. z pluit sup iustos z iniustos. Hoc. n. est qđ ipe aiebat. Si nō facio opa p̄is mei: nolite credere. En aperit os carnis sue doces i mōte discipl̄os: q̄ in silētio angelos i celestib⁹ docet. En ad tactū corporee. man⁹ curať. lepra. fugať cecitas. audit⁹ repať. lingua muta resoluit. discipl⁹ ꝑpe mersus erigit: z his indubitanť agnoscit. cui dixerat lōge añ dō Apis tu manū tuā z imples oīe aial bñdictiōe. Jtē aperiēte te manū tuā: oīa implebunť bōitate. En sec⁹ corpales pedes iacens. acpenitēs audi peccatrix. remittunť tibi pcā: z recognoscit eū de q̄ ex multz retro tpib⁹ scpturz legerat. Egrediet dyabolus añ pedes ei⁹. Ubi nēpe peccatū remittit ibi pcul dubio dyabolus de corde pcōris expellit Hinc vniuersalit de cūctz penitētib⁹ dicit. Hūc iudiciū est mūdi: nūc p̄nceps mūdi hui⁹ ejciet foras. Qđ. s. hūiliter ꝓfitēti remittat de⁹ pcm. z dyabol⁹ eū quē i hois corde inuaserat amittat p̄ncipatū Denicz ambulat sup vndas carnalib⁹ pedib⁹: cui nec dū in carne vestito tā psalmista p̄cinerat. Jn mari via tua: z semite tue in aq̄s mltz Qđ est. Cōculcas corda tumētia sup bonz z fluxa desideria carnaliū cōmixtiōes iustificās impios z supbos hūilians. Qđ tū qz inuisibilit fit. carnať nō sentit a q̄ fit. Un z subdit Vestigia tua nō cogňscenť. Hinc rursꝰ. p̄ ad filiū Sede in dextrz meis donec ponā inimicos tuos scabellū pedū tuoz. Qđ est donec oēs q̄ te ꝓtemnūt tue volūtati subyciā: siue inuitos z miseros. siue volūtarios z bōs. Jtaq̄ Qđ op⁹ sps qz caro nō caro nō ꝓcipiebat. aialis q̄ppe nō ꝓcipit ea q̄ sunt spūs dei: op⁹ fuit vt corpalib⁹ pedib⁹ corpalit incubās. z corpalib⁹ labijs pedes eos dē deosculās venā pcōz peccatrix ꝓcipet: sicz illa mutatio dextere excelsi. q̄ mirabilit. sz inuisibilit iustificat impiū. etiā carnalib⁹ inotesceret. Uerū illos spūales pedes dei q̄s p̄ no loco oscťari spāliť penitēcē ꝓcurrit ꝓterire me nō oportz Aout ego curiositatē vīam q̄ nil sua volūtate iscrutatū oīno ꝓtereat. nec ꝓ ducēdū ꝓtēptui nosse qb⁹ scptura pedib⁹ tā freqnť deū ꝓmēorat. nūc q̄dez stare vt ibi. adorabim⁹ i loco vbi stetere pedes eius: nūc ꝓ ābulare vt ibi. z hitabo i illis. z deambubo i eis: nūc etiā currere iuxta illō. Exultauit vt gygas ad currādā viā. si recte apl⁹ visuz ē caput xp̄i referre ad deitatē. puto z nob nō incōgrue videri pedes ad hoiez p tinere. q̄rū altez miaz. altez iudiciū noiem⁹. Nota sť vob ista duo vocabula: z de pleriqz scpture locz ambo pťi si cogitaris occurrūt. qz ꝓ mie pedē de⁹ i carne cui se vniuit assūpsit: docet epla ad hebreos. rēptatū ꝓhibēs xp̄m p oia p similitudie absqz pcō. vt misericors fieret. Quid illū alterū q̄ iudiciū nūcupať ē. Nōne ad hoiem eq̄ assumptū. z ipm ptinere. ipe de⁹ hō apte significat vbi datā sibi ꝓhibz a p̄e ptātem iudiciū facere qz filiꝰ hois est. His duob⁹ q̄ pedib⁹ apte sub vno diuitatz capite cōcurrētib⁹ nať ex mliere factꝰ sub lege. inuisibilis emanuel i terrz visus est: z cū hoib⁹ ꝓuersať est. Js certe ptrāsqt. z nūc bñfaciendo z sanādo oēs oppssos a dyabolo. sz spūalit sz inuisibilit. His inqz pedib⁹ de uotas pambulat mētes: incessanť lustrās scrutāsqz corda z renes fideliū. Unde aūt ne forte hec illa sint spōsi crura q̄ spōsa tā magnifice ꝓmēdat i ꝓseq̄ntib⁹. ꝓpans ea nisi fallor colūnis marmoreis fūdatas sup bases aureas. Pulcre oīno. q̄m jdez in incarnato sapia dei q̄ auro designať. mia et ꝑitas obtauerť sibi Denicz vniuerse vie dñi mia z ꝑitas. Felix mēs cui semel dās ihs vtrūqz infixerit pedē A duob⁹ signis cogňscite eā. q̄ hui⁹ mūdi est: q̄ secū necesse ē referat diuis impssa vestigijs. Jpa sunt timoz z spes. ille iudicij. illa mie repñtans imaginē. Merito bñplacitū est deo sup timētes eū. z in eis q̄ sperant sup mia ei⁹: cui sapie timoz inituū sit. spes ꝓfectꝰ. Hā ꝓsū mariōz sibi charitas vēdicat. Que cū ita sint. nō pu⁹ fructꝰ est in ꝓmo Qđ osculo qđ ad pedes accipiť: tantuz curato vt neutro frauderz illoz. Porro eīn suā doloze peti. z timoze iudicij cōpungeris. veritatz iudicijqz vestigio labia impssisti. Qđ si timorē dolorēqz diuine intuitu bonitatz. z spe ꝓseq̄nde indulgētie tēperas: etiā misericoz dē pedē. amplecti nouerz. Alioquī alterū

sine altero oscłari nō expedit: qz ꝛ recordatio soli⁹ iudicij in baratrū desperatiōis pcipitat. ꝛ miserōie fallax assentatio pessimaz generat securitatē. Datū est et mihi miserro nōnūqz sedere sec⁹ pedes dñi ihu. et mō hūc mō illū tota deuotiōe cōplecti: inqz tū me sua benignitas dignabat admittere. At si qñ miſatiōis oblit⁹ stimulāte ꝛscia iudicio paulo diuti⁹ inherere: mox metu i credibili ac miserabili ꝛfusiōe detect⁹. ꝛ tenebroso circūfusus horroze. ꝟ solū palpitās de ꝓfundis clamaui. Quis nouit potestatē ire tue. ꝛ p timoze tuo irā tuā dinumerare. Qō si eo relicto pedē mie plus tenere ꝛtingeret: tāta ecōtrario incuria ꝛ negligentia dissoluebar. vt cōfestim ꝛ oꝛo tepidioꝛ. ꝛ actio pigrioꝛ. ꝛ risus ꝓmptioꝛ. ꝛ ſmo incautioꝛ. ꝛ oīs denicz vtriuscz hoīs stat⁹ incōstantioꝛ appareret. Proinde magistra instruct⁹ experientia. nō iudiciū iā solū aut solā misedīam. sz misedīam pariꝛ et iudiciū cātabo tibi dñe. Jneternū nō obliuiscar iustificatiōes istas Cātabiles mihi erūt ambe i loco pegrinatiōis mee: qūscz mia superaltrata iudicio iā ꝛticescat. ac sola cātet tibi ō ceło gła mea ꝛ nō ꝛpūgar

Homelia Octaua.

IPse mihi laboze: q vos spōte ꝓuoco ad q̄renduz. Quia em̄ ego p̄mi oscłi occasiōe spiritales dei pedes ꝓpꝛijs diffinitiōib⁹ ac noib⁹ ꝛ qdē exabundāti demōstrare curaui: vos pgitis inqre re. ꝛ de manu q̄ secło loco osculāda ꝓponiꝛ Annuo. gero vob⁹ moze: isup nō manū. sz man⁹ ostēdo ꝓpꝛijscz distiguo vocabulis. Latitudo vna. altera fortitudo dicaꝛ. qō ꝛ tribuat affluenꝛ ꝛ defendat potenter qō dederit. Utrāqz ꝓfecto osculabiꝛ q̄ ingratus nō fuerit: deū vtqz sic bonoꝝ oim largitoze. ita ꝛ ꝛseruatoze recognoscēs ꝛ cōfitēs. Satz de duob⁹ oscłis dictū eē reoꝛ: videam⁹ ꝛ de tertio. Osculeꝛ me inqt osculo oris sui. Quis dic. Spōsa. Que nā ipsa. Alia sitiēs deū. sz pono diuersas affectiones: vt ea q̄ ꝓprie spōse cōgruit distinct⁹ eluceſcat. Si fu⁹ est timet a facie dñi. Si mercenari⁹: spat de manu dñi. Si discipulus aurē parat mgro. Si fili⁹ honoꝛat patrē. Que ꝛo oscłm postulat amat. Excellit i nature donis affectio hec amoꝛis: pre sertim cū ad suū recurrit ꝓncipiū qō est deus. Hec sunt inuēta cq̄ dulcia ꝟba. q̄bus ꝟbis dei aiecz dulces ad inuicē exp̄merentur affectus quēadmodū spōsus ꝛ spōnsa. Quippe q̄b⁹ oīa cōia sunt nil ꝓꝛiū. nil a se diuisuz hñtib⁹. Una vtriuscz hereditas. vna dom⁹. vna mēsa. vn⁹ thoꝛ: vna etiā caro. Denicz ꝓpter hāc relinq̄t ille p̄em et matrē ꝛ adherebit vxoꝛi sue: ꝛ erūt duo in carne vna. Hec q̄z iubeł oblituisci nihilominꝰ ꝓp̄m suū ꝛ domū p̄ris sui: vt ꝛcupiscat ille decoꝛez ei⁹. Si q̄ amare spiritaliꝛ spōsus ꝓncipaliꝛ ꝛcnit: nō imerito spōse noīe cēsenꝛ aīa q̄ amat. Amat aūt q̄ oscłm petit. Nō petit libratē. nō mercedē. nō denicz doctrinā. sed osculū. Doze plane castissime sponse ac sacrū spiritus amoꝛē: nec oino valetis flāmā dissimulare quā pariꝛ Uide enī quale p̄cipiat ſmonis exoꝛdiū. Dagnuz q̄d a magno petitura. nullo tñ vt assolet vtiꝛ blandicia fuco. nullis circūuolutionib⁹ ad id qō desiderat ambit. Nō facit ꝓhemiū. nō captat benuolentiā sed exabundātia coꝛdis repēte ꝓrumpens vnde frōtoseqz satz. osculeꝛ me ait osculo oris sui. An nō tibi q̄si dicere māifeste videł. q̄d mihi est in celo. ꝛ a te q̄d volui sup terrā. Amat ꝓfecto caste. q̄ ipm quē amat q̄rit: nō aliud q̄cz ipi⁹. Amat sctē: qz nō in ꝛcupia carnis sz i puritate spūs Amat ardenꝛ: q̄ ita ꝓꝛio deebriaꝛ amoze. vt manifestatē nō cogitet. Quid enī. Respicit fraz ꝛ facit eaz tremere. et ista se ab eo postulat oscłari. Ebria ne est. Ebria ꝓrsus. ꝛ forte tūc cū ad ista ꝓrūpit exierat de cella vinaria: q̄ se nimiꝝ introducta postmodū gliaꝛ Nā ꝛ dauid de q̄busdā dicebat deo, Inebriabunꝛ ab vbertate dom⁹ tue. et toꝛrēte voluptatis tue potabis eos. O q̄nta amoris vis. q̄nta i spū libratis fiducia Quid māifesti⁹ q ꝓfecta charitas foras mittit timoꝛē. verecū de tñ ad ip̄m spōsuz ſmonē dirigit: sz ad alios tāqz de absente. Osculeꝛ me inq̄ens oscło oris sui. Grādis q̄ꝓpetiꝛ: ꝛ op⁹ est verecūdia comitari p̄cē. cōmēdari petētē Jtaqz p dōesticos ꝛ itimos accessu⁹ ad itima q̄riꝛ: ambiꝛ ad desideratū Qui nā illi. credi⁹ angelos astare oꝛātib⁹ offerre dō p̄ces ꝛ vota hoiz. vbi tñ sine ira ꝛ disceptatiōe leuari puras man⁹ ꝓspexe-

rint. Probat ꝫ angelus ista loq̃ns ad thobiã. Nã orabas eũ lachrymis: & sepeliebas mortuos: & derelinq̃bas prandiũ. et absc̃debas mortuos p diẽ in domũ tuã. & nocte sepeliebas: ego obtuli oratiões tuas dño. puto id nob satis. & aliis scripture testimonijs psuasuũ. Nã q̃ psallentibus ꝯ dignãt admiscere sc̃i angeli soleãt. q̃d eo mãifestius q̃ psalmista ait. p̃uenerũt p̃ncipes ꝯiuncti psallentib; i medio iuuẽcularũ tympanistriarũ. Vñ & dicebat. In cõspectu angelorũ psallam. Doleo p̃inde aliq̃s vĩm graui in sacr̃ vigilijs deprimi somno. nec celi ciues reueri. sz in p̃tia p̃ncipũ tanq̃ mortuos appere: cũ vĩa ipi alacritate p̃moti. vtis interesse sollẽnijs delectent. Hereor ne nr̃az desidiã q̃q̃ abhominãtes. eũ in dignatiõe recedãt: & incipiat vnusq̃sq̃ nr̃m sero cũ gemitu dicere. Tu Lõge fecisti notos meos a me. posuerũt me abhoiatiõz sibi. Et illũ Elõgasti a me amicũ & p̃ximũ. & notos meos a miseria. Itẽ Qz iuxta me erãt de lõge steterũt: & vim faciebãt q̃ q̃rebant aiam meã. Pro certo eĩ si se a nob boni spũs elõgauerũt: impet⁹ malignoꝝ q̃s sustiebit. Dico g̃ his q̃ eiusmodi sũt. Maledict⁹ q̃ opus dei facit negligent. Dicit q̃z nõ ego. sz dñs. vtinã te calidũ aut frigidũ inuenirẽ: sz q̃ te tepidũ inueni. incipiã te euomere ex ore meo. Ea ꝓpter attẽdite p̃ncipes vĩos cũ statis ad orandũ & psallendũ. & state cũ reuerẽtia et disciplina. & gr̃ia: q̃ angeli vĩ quottidie videt facie patr̃. Nimirũ missi in ministeriũ ꝓpter nos. q̃ hereditatẽ capim⁹ salut̃: deuotionẽ nr̃am in supna ferũt. referr gr̃am. Vsurpem⁹ officiũ. q̃rũ sortimur: vt in ore infantiũ & lactẽtiũ p̃ficiat laus. Dicam⁹ eis. Psallite deo nr̃o. psallite. Atq̃ audiam⁹ eos vicissim rñdẽtes: psallite regi nr̃o psallite. Laudate g̃ cũ celi cãtoribꝫ in cõmune ducẽtes: vtpote ei⁹ sc̃toꝝ & domestici dei: psallite sapienter. Cibꝫ in ore: psallim⁹ in corde sapit. Tm illũ tenere nõ negligat fidelis et prudẽs aia. q̃buscũ intelligẽtie sue: ne forte integrũ gluttiat et nõ mãsum. frustrer palatũ sapore desiderabili. & dulciori sup̃ mel & fauũ. Offeraim⁹ cũ apl̃is i celesti ꝯuiuio & in dñica mẽsa fauũ mellis. Vel in cera: deuotio in littera est

Alioq̃n lr̃a occidit: si absc̃ cõdimẽto sp̃s glutier̃. Si aũt cũ apl'o psallas spũ. psallas mẽte. cognosc̃ & tu de illi⁹ veritate sermonis. q̃ dixit ihs: verba q̃ locut⁹ sum vob spũs & vita sunt. Et itẽ q̃ẽ legimus dicẽte sapia: spũs me⁹ sup̃ mel dulc̃. Sic delectabit in crassitudine aia tua: sic holocaustũ tuũ pingue fiat. Sic placabis regẽ sic placebis p̃ncipib;. sic deniq̃ toraz tibi curiã benuolã reddes: & odorati odorem suauitat̃ in celestib;. de te q̃z dicẽt. Que est ista q̃ ascẽdit p desertũ sicut ꝫgula fumi ex aromatib; myrrhe & thuris. et vniuersi puluer̃ pigmẽtarq. Principes inq̃t iuda duces eoꝝ p̃nceps zabulon. p̃rincipes neptalim: h̃ est cõtentiũ. cõtinentiũ. p̃templantiũ. Norunt siquidẽ p̃ncipes vĩ regi suo acceptã esse psallentiũ cõfessionẽ. cõtinentiũ fortitudinẽ. cõtemplantiũ puritatẽ. & solliciti sunt sustinere a nob istiusmodi p̃mitias spũs. q̃ pfecto non aliud sunt. q̃ p̃mi & purissimi fruct⁹ sapie. Qd eĩ nõ ignorat̃ iudas laudãs vt̃ ꝯfitẽs. zabulõ miraculũ fortitudinis. neptali cerui⁹ emissus interp̃tat. Qz nimirũ agilitat̃ sue saltib;. exp̃mit speculãt̃ excess⁹. Sz & opaca penetrare nemoꝝ: vt ille sensuũ consuetudo. Scim⁹ aũt q̃ dixit. Sacrificiũ laudis honorificabit me. Verũ si nõ ẽ speciosa laus in ore pctõris. nõne p necessariã habet̃ cõtinẽrie virtutẽ: p quã fiat: vt nõ regnet peccatũ in vĩo mortali corpe. Porro cõtinentia nõ hz meritũ apud deũ q̃ gr̃iam req̃rit hũanã: ideoq̃ marie opus est etiã puritate intẽtiõis. q̃ soli mẽs vestra deo & placere appetat. & valeat inherere. Nec eĩ aliud est inherere deo. q̃z videre deũ. qd solis mũdis cordib; singulari felicitate donat. Cor mũdũ habebat dauid q̃ dicebat deo Adhesit aia mea post te. Itẽ Mihi autẽ adherere deo bonũ est. videdo adherebat: & adherẽdo videbat. Anie g̃ in his exercitate. celestes sese nũcij familiares exhibẽt & freq̃ntes: p̃sertim si freq̃nt orantẽ p̃sentirint. Quis dabit mihi per vos o benigni p̃ncipes. petitões meas innotescere apud deũ. Nõ eĩ deo cui etiã cogitatio homis ꝯfitet. sz apud deũ h̃ est ip̃s q̃ cũ deo sunt tã beat̃ ꝑ rutib; q̃z carne soluti spiritib;. Quis suscitabit me de cra inopẽ. & de ster-

eoꝝ eriget pauperē: vt sedeā cū ꝓncipib⁹ ⁊ solitū gl̄ie teneā. Nō ambigo qui gratant in palatio colligāt: quē dignant in sterq̄linio visitāt. Deniq; lerati sunt de cōuersione. et in assumptiōe nō agnoscerēt. Nos itaq; puto in ſ ozandū alloq̄ sponsaz. ⁊ ipsis tanq̄ sponsi domestic⁹ ac sodalib⁹ desiderū cozdis sui aperire. cū ait. Osculetur me osculo oris sui Et vide familiare amicū q; colloquiū aie in carne suspirantis. cū celestib⁹ potestatib⁹ Gestit in oscula. petit qđ cupit. nō tñ nominat quē amat: qz illos nosse nō dubitat. vtpote de q̄ sibi frequēs cū illis soleat esse cōfabulatio. Propterea nō dicit osculet me ille vel ille: sed osculet me tm̄. Sicut ⁊ maria magdalena nō exꝑmebat ex noie quē quereret, sed tantū aiebat ei quē putabat hoztulanū. Dñe si tu sustulisti eū. Quē eū. Non aperit. qz palā oibus esse credit: quod a suo cozde nec ad momentū recedere pōt. Ita ergo ⁊ ista loquēs sodalib⁹ sponsi sui. tanq̄ conscys. et q̄bus se nouerat manifestā. tacito noie reꝑere in hec de dilecto ꝓba prozūpit: osculet me osculo oris sui. De quo tam osculo nolo vos diuti⁹ ꝑtrahere. sed sermōe crastino audietis. q̄q̄d ozantib⁹ vobis suggerere mihi inde dignabit docēs de oibus iūcto. Neq; em̄ hoc secretuz reuelat caro ⁊ sanguis. sed is q̄ scrutat ꝑfunda dei. spūs sanctus q̄ a ꝑe filioq; ꝓcedēs. cū ipis pariť viuit ⁊ regnat in secl̄a secl̄oꝝ.

Homelia Dona.

hO die vob⁹ sicut hesterna ꝓmissio ne tenet⁹. de sūmo. i. de oris osculo disputare ꝓpositū est. Audite atq; attētius. qđ sapit suauiꝰ. ⁊ gustať rariꝰ. ⁊ intelligiť difficilius. Sibi videť. vt paulo altriꝰ inchoem ineffabile q̄ddam atq; in expertū oīm creature osculū desi gnasse q̄ ait Nemo nouit filū nisi pať. et nemo nouit patrē nisi filiꝰ: aut cui voluerit filiꝰ reuelare. Pať em̄ diligit filū. et singl̄ari dilectione amplectiť summꝰ eq̄lez. eternū. vnꝰ in vnicū Sz em̄ nō minozi a filio ipe affectione astringiť: q̄ꝑe ꝑ cuiꝰ amoze et mozť. ipo attestāte cū ait. Vt sciāt oēs qz diligo ꝑez surgite eam⁹: haud dubiū q̄n ad passionē. Ista itaq; mutua gignent⁹ genitiq; cognitio. pariť ⁊ dilectio. qđ nisi osculum est suauissimū. sz secretissimū. Ego ꝑ certo ad tm̄ ⁊ tā sctm̄ diuini amor⁹ archanū. ne ipam q̄dē angelicā admitti puto creaturā Eteni paulo ꝟ ipm̄ sapie. par illa exupat oēm etiā angelicū sensum. vñ nec ista q̄q; multū ꝑsumēs. audet tñ dicere osculet me oz suo. soli illō subaudis refuās pr̄: sz alt q̄d min⁹ postulās. osculet me iq̄t osculo oris sui. Videre nouā spōsaz. nouū oscl̄m accipiēre: nō tñ ab ore. sz ab oscl̄o oris. In sufflauit iq̄t et⁹ haud dubiū q̄n ihs apl̄s idē ꝓmittue eccl̄e ⁊ dixit Accipite spīm̄scm̄ Osculū ꝓfecto fuit. Quid Corpore⁹ ille flat⁹ Nō sz inuisibiť spūs: q̄ ꝓterea nullo dñico flatu dat⁹ e. vt ꝓ̄ intelligeret ⁊ ab ipo pter tanq̄ a ꝑe ꝓcedere tanq̄ vere osculū. qđ osculanti oscl̄atoq; cōe est. Itaq; sufficit spōse si osculet ab oscl̄o spōsi: etiā si nō osculet ab ore. Nec. n. erigui qđ aut vile putat oscl̄ari ab oscl̄o. qđ nō ē aliud nisi infūdi spūs. tō. Nēpe si certe pr̄ oscl̄ans. filiꝰ oscl̄atꝰ accipiť. nō erit ab ore oscl̄m spiritūs. tm̄ intelligi: vtpote q̄ ꝑis filioq; imꝑturbabiť par sit. gluten firmū indiuiduꝰ amor. indiuisibiť vnitas De ipo g̃audet spōsa: ipmq; ifundi sibi fidenť sub osculo noie petit. Tenet q̄ꝑe aliq̄d. vñ nō desit occasio ꝓsumēdi. Dicēs. n. filiꝰ. nemo nouit filū nisi pr̄. ⁊ nēo nouit ꝑem nisi filiꝰ Adiecit. aut cui voluerit filiꝰ reuelare Nō aūt diffidit spōsa. q̄n sibi velit. si cui voluerit. Petit g̃audenť dari sibi osculuz. ꝟ est spm̄ illū in q̄ sibi ⁊ filiꝰ reuelet ⁊ pr̄. Alter enī sine alt̄o neq̄q; innotescit. Vñ est illō Qui videt me videt ⁊ ꝑez. ⁊ illud iobis Qis q̄ negat filiū. nec ꝑem hz: q̄ aūt ꝓfitet filiū. ⁊ ꝑem hz. Ex q̄b⁹ liq̄do ꝓstat: qz nec pr̄ sine filio. nec filiū sine ꝑe agnoscť Merito ꝓinde nō ī alterꝰ sz i vtriusq; cognitōe ꝓstituit sūmā brītudinez q̄ dic. hec est vita etna: vt cogŝcant te vez deū ⁊ quē misisti ih̄m xp̄m Deniq; ⁊ q̄ sequūť agnū referunť hīe nomē eiꝰ ⁊ nomē ꝑis eiꝰ sc̄p tū in frōtib⁹ suis: qđ ē de vtriusq; noticia gl̄iari. Sed dic aliq̄s. ergo ⁊ spūsscti agnitio nō est necia: vt cū direrit vitā etnā esse nosse ⁊ ꝑez ⁊ filiū. de spūsctō tacuerit Est vtiq;: sz vbi pr̄ ⁊ filiꝰ pf. cte agnoscť. vtriusq; bonitas, q̄ spūs est ferūs quō ignorať Neq;. n. integre bō hoi innotescit. q̄ diu

latet vtꝝ nā bone an male sit volūtatꝫ. ꝯ ꝯ ꝛ cū dictū ē. hec ē vita eꝛna vt cogſcant te verū deū. ꝛ quē miſiſti ihm xp̄m. pfecto ſi miſſio illa bñplacitū tā patꝛ bēigne mittentꝫ. ꝯ filij volūtate obedietꝫ demōſtrat nō oīno tacitū eſt de ſpūſctō. vbi tāte vtriuſcꝫ gre mētio facta ē. Vtꝛuſcꝫ ſiqdē amoꝛ ꝛ benignitas. ſpūſſctūs eſt. Trine ḡ huiꝰ agnitiois ifundi ſibi gr̄am. q̄ntū q̄dez capi ī carne moꝛtali pōt. ſpōſa petit: cū oſculū petit. Petit aūt a filio: qꝛ filij eſt cui voluerit reuelare. Reuelat ḡ filius ſeip̄m cui vult: reuelat ꝛ pr̄em. Reuelat aūt ſine dubio p oſculuꝫ. h̄ eſt p ſpm̄ſctm̄: apl̄o teſte q̄ ait. Nob aūt reuelauit deꝰ p ſpm̄ſctm̄. At ꝓo dādo ſpm̄ p quē reuelat: etiā ip̄m reuelat. Dando reuelat. ꝛ reuelādo dat Poꝛro reuelatio q̄ p ſpm̄ſanctū fit nō ſolū illuſtrat ad agnitioꝫ: ſꝫ etiā accēdit ad amoꝛē dicēte apl̄o. Charitas dei diffuſa eſt i coꝛdibꝫ nr̄is p ſpm̄ſanctū q̄ datꝰ eſt nob. Sꝫ ideo. forſan de his q̄ cogſcētes deū nō tanq̄ deū gl̄ificauer̄t. nō legit̄ q̄ ſpūſctō reuelāte cogſcerēt: qꝛ cū agnoſcerēt nō amauerūt. Sic q̄ppe habes. Deus. n. illis reuelauit. Hec adiūctū eſt p ſpm̄ ſuū ne ſibi ſpōſe oſcl̄m mētes ipſe uſurparēt. q̄ cōtente ea q̄ inflat ſcia. eā q̄ edificat neſcier̄t. Deniq̄ ipe apl̄s dicat ſp q̄d cogn̄uerint: p ea inq̄t q̄ facta ſūt. intellecta ꝛſperer̄t Vñ cōſtat qꝛ ꝛ nec pfecte cogn̄uerūt. q̄m mīme dilexerūt. Si. n. integre cogn̄uiſſent bonitatē q̄ p eoꝛ redēptiōe in carne naſci ꝛ moꝛi voluit. nō ignoꝛaſſent. Audi denicq̄ q̄d eis de deo reuelatū ſit. Sempit̄na ait x̄tus eiꝰ ꝛ diuinitas. Vides qꝛ gō ſublimitatꝫ q̄ō maieſtatis ē in p̄ſūptiōe ſpūs nō dei. ſꝫ ſui ruina ſunt: q̄ō aūt mitꝫ ſit ꝛ hūil coꝛde nō intellexerūt. Nec mirū qꝛ ꝛ caput eoꝝ vehemoth nihil hūile. ſꝫ ſic de eo legit̄. oē ſublime vider. Quo ꝫ dauid. nō ambulabat i mag̈nis. neq̄ i mirabilibꝫ ſup̄ ſe. ne ſcrutatoꝛ maieſtatꝫ oppmerek a gl̄ia. vos q̄ꝫ vt caute i archanis ſenſibꝫ pedē figatꝫ: memētote ſp q̄ō ſapiēs ām̄oner. Altioꝛa inq̄te ne q̄ſierꝫ: ꝛ foꝛtioꝛa te ne ſcrutat̄ fuerꝫ. Inſpū ambulate in illꝫ. ꝛ i ſenſu ꝓpꝛio Doctrina ſpūs nō curioſitatē acuit. ſed charitatē accēdit. Merito ꝓinde ſponſa quē diligit ālā mea inq̄rēs nō ſe ſue carnis ſenſibꝫ credit: nō curioſitatꝫ hūane manibꝫ rōnis ac q̄eſcit. ſꝫ petit oſculū. i. ſpm̄ſctm̄ inuocat. p quē accipiat ſſt̄ ꝛ ſcie guſtū. ꝛ gr̄e cōdimentū. Sꝫ bñ ſcia q̄ in oſcl̄o dat. cū amoꝛe recipit: qꝛ amoꝛꝫ indicū oſcl̄m eſt Scia ḡ q̄ inflat cū ſine caritate ſit. nō ꝓcedit ex oſculo. Sꝫ nec q̄ zelū dei hñt. ꝛ nō ſcām ſciam ſibi vllaten⁹ arrogēt illud. Vtrūcꝫ. n. munus fert oſcl̄i gr̄a: ꝛ agnitiōis lucē. ꝛ deuotiōis pīguedinē. Eſt q̄ppe ſpūs ſapie ꝛ intellect⁹: q̄ inſtar apis ceraꝫ poꝛtantꝫ ꝛ melꝫ oīnoꝫ ꝛ vñ accēdat lumē ſcie. ꝛ vñ infūdat ſapoꝛē gr̄e. Neut̄ ergo ſe oſcl̄m ꝓcepiſſe putet: ſiue q̄ ꝓfectē intelligit nec diligit. ſiue q̄ diligit nec intelligit. Sane i oſculo iſto. nec erroꝛ locū hꝫ nec tepoꝛ. Quāobꝛē gemine gr̄e ſacroſcti oſcl̄i ſuſcipiēde paret e regiōe duo labia ſua. q̄ ſpōſa eſt. intelligentie rōnez. ſapie volūtatē: vt de pleno oſculo glorīās. mereaꝰ audire. Diffuſa eſt gr̄a in labijs tuis. ꝓterea bñdixit te deꝰ inetnū. Itaq̄ p̄ filiū oſculans. pleniſſime illi archana ſue diuinitatis eructuat et ſpiratſuauitatē amoꝛꝫ. ſcḗptura h̄ ſignificante cū ait. Dies diei eructat ꝓbū. Cui ſane ſempiterno ſingl̄aritērq̄ btō cōplerū. nulli oīno vt iā dictū eſt creature inēſſe donaꝰ. ſolo vtriuſcꝫ ſpū teſte. ac ꝛſcio mutue agnitionis ꝛ dilectiōis. Quis. n. cogn̄uit ſenſum dñi: aut q̄s ꝛſiliariꝰ eiꝰ fuit. Sꝫ dicat mihi forꝛaſſe aliq̄s. Tibi ḡ vñ innotuit: q̄ō nll̄i fateꝫ cognitū creature. Profecto vnigenitꝰ q̄ eſt i ſinu p̄ris ipe enarrauit. Enarrauit dixi nō mihi miſero ꝛ idigno. ſꝫ plene iohi amico ſpōſi. cuiꝰ hec ꝓba ſt. Non ſolū aūt. ſꝫ ꝛ iohānī euāg. luſte vtiq̄ diſcipulo quem diligebat ihs. Placita. n. fuit deo ꝛ aīa illius. digna ꝓrſus noie et dote ſpōſe. digna ſponſi amplexib⁹. digna deniq̄ ſ q̄ recūberet ſup̄ pect⁹ dñi. Hauſit iohānes de ſinu vnigēiti q̄ō de p̄no hauſerat ille. nec ſolus ipe tñ ſꝫ ꝛ oēs q̄bꝫ ipe ait magni ꝛſilij angel⁹ Vos dixi amicos: qꝛ q̄cunq̄ audiui a p̄re meo nota feci vobis Hauſit ꝛ paul⁹. cuiꝰ euāgeliū nō ē ab hoīe. neq̄ p hoīem illō accepit: ſꝫ p reuelatiōnē ihu xp̄i. Profecto hi oēs tā felicit̄ q̄ veracit̄ dicere p̄ñt. Vnigenit⁹ q̄ erat in ſinu p̄ris. ipe enarrauit nob. Et illa enarratio q̄d eis niſi oſcl̄m fuit. Sꝫ oſcl̄m de oſ

ulo: ꝛ nō de ore. Audiſiqđē oſcl'm de ore
Ego ꝛ pr̄ vnū ſum⁹. Jtē. ego in pr̄e. ꝛ pat⁹
in me ē. Oſcl'm eſt ore ad os ſumptū: ſz ne
mo appropiat. Oſcl'm plane dilectiōis et
pac̄; ſz dilectio illa ſupemiet oi ſcie. ꝛ pax
illa oēm ſenſuz ſupat. Ꝯeruntñ qđ oculus
nō vidit: nec auriſ audiuit: nec in cor hois
aſcēdit. Paulo reuelauit de⁹ p ſpm̄ ſuū: ħ
eſt p oſcl'm oris ſui. Jgit filiū in pr̄e. ꝛ pa⁹
trē eſſe i filio: oſcl'm de ore eſt. Oð aūt legi
tur. nō eni accepim⁹ ſpiritū hui⁹ mūdi. ſz
ſpm̄ q̄ ex deo eſt: vt ſciam⁹ q̄ a deo donata
ſunt nob. oſculū ſane de oſcto eſt Et vt ap
ti⁹ alt: rutrū diſtinguam⁹. q̄ plenitu dinē ca
pit. oſcl'm de ore ſumit: q̄ ꝟo de plenitudie
oſculū de oſculo recipit Dagn⁹ q̄ dē pau
lus. ſz q̄ntūlibet ꝛ furſuz porrigat os. etiā
ſi ſe vſq; ad tertiū celū extēdat. citra os al
tiſſimi. tñ neceſſe eſt vt remaneat. ꝛ mō ſuo
cōtent⁹ in ſe ſubſiſtat. ꝛ cū ptingere ad vul
tū dei nō valebit. cōdeſcendi ſibi ꝛ ex alto
trāſmitti oſcl'm hūilit̄ petat. Qui ꝟo nō
rapinā arbitrat eē ſe equalē deo. ita vt au
deat dicere. ego ꝛ pat⁹ vnū ſumus. qz ex eō
cōiungit. ex eō cōplectit. nō oſculū de loco
inferiori mēdicat: ſz pari celſitu die os ore
cōtingit. ꝛ ſingl'ari prerogatiua oſculū de
ore ſumit. Xp̄o ḡ eſt oſculū plēitudo. pau
lo ꝓcipatio: vt cū ille de ore. iſte tantū de
oſculo oſculatū ſe gl'iet. Felix tñ oſculuz. p
qđ nō ſolū agnoſcit de⁹. ſed diligit pat⁹: q̄
nequaq; plene cognoſcit. niſi cū ꝑfecte di
ligit. Que in vob aia ſenſit aliqñ in ſecre
to ꝟ ſcie ſue. ſpm̄ filij clamantē: abba pat⁹.
Jpa ipa ſe patrino diligi p̄ſumat affectu: q̄
eo dē ſe ſpū q̄ filius affectā ſentit. Confide
q̄cūq; es illa. cōfide nichil heſitās. Jn ſpi
ritu f̄li filiā cognoſce te panis. ſponſaz fi
lij vel ſororē. Utroq; vocabulo eā q̄ hu
iuſmodi eſt. inuenies appellari. Ad manū
eſt vñ id ꝑbem: nō multū laborabo. Vox
ſpōſi eſt ad ipaz. veni in hortū meū ſoror
mea ſpōſa. Soror ſiqđez eſt. qz ex vno pr̄e
Spōſa: qz in vno ſpū. Nā ſi carnale ma
trimoniū cōſtituit duos in carne vna. cur
nō magʒ ſpūalis copula ꝓiunget duos in
vno ſpū. Deniq; q̄ adheret dño: vn⁹ ſpi
ritus. Sz audi etiā de patre. q; amant q;
q; dignant ꝛ filiā eā noiat: ꝛ nichilomin⁹
tanq; ꝓprīū nuruz ad filij blādos inuitat
amplex⁹ Audi inq̄t filia ꝛ vide. ꝛ inclina
aurē tuā. ꝛ ſoblituſcere p̄pl'm tuū ꝛ domuz
pr̄is tui. et ꝯcupiſcet rex decorē tuū. Ecce
a quo iſta flagitat oſculū. O ſcta ania re
uerentiā habe: qm̄ ipe eſt dñs de⁹ tu⁹. foꝛ
taſſe nō oſculādo. ſed adorādus cū patre
ꝛ ſpū ſcto. in ſecula ſeculoꝝ. Amen.

Homelia Decima.

Accedam⁹ iā ad libꝝ: ꝟbiq; ſpō
ſe rōnem dem⁹ ꝛ ꝓſequentiā. Pen
dent em̄ p̄rupta. nutāt abſq; pnci
pio: ideoq; p̄mittendū. vt cōpetent cohe
reāt. Ponam⁹ ꝓinde iſtos q̄s ſponſi ſo
dales dixim⁹. viſitādi ſalutādiq; grā. ſic
heri ꝛ nudiuſterti⁹ acceſſiſſe nūc q̄z ad ſpō
ſam. ſubmurmurante ꝛ tendente reperiſſe
mirari cām. ꝛ q̄ſi alloq̄ in hūc modū. Oð
noui accidit. Quid te cernim⁹ ſolito triſti
ore. Que inopinati murmuriſ cauſa. Cer
te cuz aduerſa ꝛ alienata ires poſt amato
res tuos cū q̄b male erat tibi. cōpulſa tā
dē reuerti ad virū tuū porē: nōne vt ſaltez
mereret is tāgere pedes mi⁹ p̄cib⁹ ꝛ fleti
b⁹ iuſtiniſti. Recolo inq̄t. Quid: Obtēto
eo. ſimiq; accepta in oſculo pedū indulgē
tia de offenſis. nūc rurſus facta impatiēs
ꝛ tāta nequaq; dignatiōe eſt tēta. ſed ma
ioris familiaritatiſ cupida. ſcīam q̄z gra
tiā eandē q̄ prius inſtātia poſtulaſti. et im
petraſti: ita vt i oſculo man⁹ adepta ſis ꝟ
tutes nō paucas ꝛ nō puas. Nō diffiteor
ait. ꝛ illi. Eniuero nō tu es q̄ turare ꝛ obre
ſtare ſolebas: ſi nūq; ad oſculū man⁹ que
nire dare. ſufficere tā tibi. nil decetero pe
titurā. Ego. Quid ḡ. forte box q̄ accepe
ras q̄ppiā ablatū cauſaberiſ. Nichil. an ꝟo
times repetitū iri. qđ tibi de mala tua pri
ſtina ꝙuerſatōe indultū p̄ſumpſeras. Nō
Age tñ dic vnde queam⁹ ſatisfacere tibi.
Nō quieſco ait. niſi oſculet me oſculo oris
ſui. Ḡras de oſculo pedu z. ḡras de oſculo
man⁹. ſz ſi cura eſt ei vlla de me. oſculetur
me oſculo oriſ ſui. Nō ſuz ingrata. ſz amo.
Accepi fateor meritiſ potiora. ſz inferiora
p̄ſus votiſ. Deſiderioq; feror nō rōne. Re
q̄ſo cauſemi p̄ſumptionē: vbi affectio vrī
get. Pudor ſane reclamat: ſed ſupat amor
Nō ignoro: qz honor regiſ iudiciū diligit
ſz p̄ceptiſ amor nec iudiciū p̄ſtolat. nec ſſi
lio rpat. nec pudore frenat. nec tōmi ſubiꝝ

ritur. Rogo. supplico. flagito. Osculet me osculo oris sui. En gra ipius mtris iā annis caste sobrieq; viuere curo. Lectiōi insisto. vicys resisto: orōni incūbo frequent. vigilo ꝙtra tptatiões: recogito ānos meos in amaritudie aie mee. Sine q̄rela me arbitror. q̄ntuz in me est ꝙuersari int̄ frēs Supioribꝫ ptātibus subdita suz: egrediens t regrediēs ad impiū seniorꝫ. Aliena non cupio: mea porri t me parit dedi. In sudore vultꝰ mei comedo panē meū. Certū qō in oibꝫ est totū cōstat in ꝙsuetudine de dulcedie nihil. Quid nisi iuxta ꝓphetā vitula effraim suz docta diligere trituraz. Deniq; in euāgelio. q̄ h̄ solū qō facere debet facit: seruꝰ inutilis reputat. Hāc data forsan vtcūq; adimpleo: sz aia mea sic̄ terra sine aq̄ in illis. Vt ḡ holocaustū meuz pingue fiat: osculet me qso osculo oris sui Pleniq; vīm mihi q̄z vt nemī in ꝓuatis ꝓfessionibꝰ suis ꝙqueri solēt. sup huiusce modi arētis aniāguore atz heberudie stolide mētis: qō dei. s. alta atz subtilia penetrare nequirēt q̄ de suauitate spūs aut nil aut parū sentirēt. Quid isti nisi ad oscl'm suspirāt. Suspirāt plane t inhiāt spm̄ sapiētie t intellectꝰ: intellectus vtiq; q̄ptinḡāt. sapie q̄ gustent qō intellectu apphenderint. Ego in hoc ipso affectu scīm puto orasse ꝓpham cū diceret. Sic adipe t pinguedine repleat aia mea: t labys exultationis laudabit os meū. Osculū oino petebat. t illud osculuz in cuī tactu ꝓfusis labys pinguedine gr̄e spūalis. sequeret qō idē alibi ipe p̄cat. Repleat os meū laude: vt cantē gl'iam tuā tota die magnitudinē tuam. Deniq; et eructauit vbi gustauit. Quā magna mltitudo dulcedis tue dñe quā abscōdisti timētibꝰ te. Satis h̄ oscl'm detinuit nos: necdū me illud vt verū fatear digne satis exp̄ssisse cōfido. Sed trāseamus ad reliq̄. qz id meliꝰ impūtum q̄ exp̄ssum innotescit.

Homelia.xi.

Equit. Quia meliora sunt vbera tua vino: flagrātia vnguētis optimus. Et hec ꝓba cuī sint auctoꝝ nō loquit. relinq̄ns nob̄ libere cōmentari. cui potissimū ꝓsone cōueniant. Mihi ꝓ non deest vnde illa cōgruenter assignem, siue spōse siue spōso. siue etiā spōsi sodalibus. Et p̄mū sponse qualit̄ cōgruāt in dē cabo. Interim cōfabulantibꝰ illa parit̄ ac q̄ illis accessit ille de quo sermo erat Vtiq; libens appropiat de se loquentibꝰ. Sic solet. Sic euntibꝰ in emaus t cōferentibꝰ inter se tocundū facundūq; se exhibuit comitē. Nempe h̄ est qō in euāgelio pollicet Vbi duo vel tres cōgregati fuerint in nomine meo: in medio eoꝝ sum. Et p ꝓphetā. Anteqū ait clamēt ego exaudiā: adhuc loquentibꝰ illis dicā. ecce assum. Ita ergo nō vocatꝰ affuit. t delectatꝰ ꝓbis. p̄uenit p̄ces. Arbitror qō interduz nec ꝓba expectat: sed solis cogitatiōibꝰ aduocat. Deniq; ait hō qui inuentꝰ est scōm coꝝ dei. De siderū pauperū exaudiuit dñs: p̄parationes coꝝdis eoꝝ audiuit auris tua. Attendite t vos vob̄ in oī̄ loco: scientes quō oia vīa nozit. scrutās coꝝda t renes deus q̄ finxit singillatim coꝝda vīa. qui intelligit oia opa vestra. Sponsa ḡ sponsuz ad esse ꝓsentiēs subsistit. Pudoꝝ em̄ p̄sumptionis in q̄ se deph̄ensam intelligit. Hāc verecūdius id moliri p inter nūcios estimarat. Doꝝq; cōuersa ad ipm̄ temeritatē p ut valet excusare conat: q: meliora sunt inquiēs vbera tua vino. flagrantia vnguētis optimꝰ. Ac si dicat. Si altū sapere videoꝝ tu fecisti o sponse: q̄ in dulcedie vberū tuoꝝ tanta me dignatiōe lactasti. quatinus oī metu tui charitate nō mea temeritate depulso. audeā plus forte q̄ expediat. Audeo sane pietatis memoꝝ: immemoꝝ maiestatis. Hec p verboꝝ cōsequentia dicta sunt. Nūc qualis sit ista vberū sponsi cōmendatio videam⁹. Duo sponsi vbera duo i ipo sunt ingenite māsuetudinis argumēta: qō expectat patienter delinquentē. t clemēt̄ recipit penitentē. Gemia inq̄ dulcedo suauitatꝫ. exuberat in pectoze dñi iesu: lōganimitas vicz in expectando et in donando facilitas. t audi qz nō sit h̄ inuentū meū. Legis ꝓfecto de lōganimitate. An diuitias bonitatꝫ eius t patientiā t lōganimitatē contēnis. Ite An ignoras quia bonitatꝫ dei ad penitentiā te adducit. Ad hoc siquidē diu suspendit sentētiā vltionis a cōtemnente: vt quādoq; ex

bꝛeat gratiam remissionis in penitente
Nō vult em̄ mortē peccatoꝛ; sed vt cōuer
tat t viuat. Ponam⁹ exempla t de altero
vbere. qđ dictū est remittēdi facultas. Le
gis t de ipa. Quacūq hora peccatozū in
gemuerit: peccatū suuz remittet ei. Legis
Derelinquat impius viā suam: et vir inī
quus cogitatiōes suas. et reuertat ad do
minū t miserebit eius: et ad deū nr̄m quo
niā mult⁹ est ad ignoscendū. Pulchre da
uid paucis cōprehendit vtrūq dicēs. Lō
ganimis t multū misericoꝛs. Hui⁹ gemi
ne bonitatis experimento. in eā se fiduciā
excreuisse fatetur spōsa. vt auderet petere
oscul̄ū: quid mirū dicēs. si sic p̄sumo de te
o sponse. que de tuis vberib⁹ tantā sum ex
pertа abundantiā suauitat; Ergo ad au
dendū me ꝓuocat dulcedo vberū tuozū:
nō meozū cōfidentia meritozū. Qđ autez
dicit melioza sunt vbera tua vino. hoc est
pinguedo gr̄e que de tuis vberib⁹ fluit ef
ficacioꝛ mihi est. ad spiritalē ꝓfectū: quaz
moꝛdax increpatio p̄latozū. Nec solū me
lioza vino. sed et flagrantia vnguētis op
timis: quia nō modo interne dulcedinis
lacte p̄sentes alis. sed bone ꝰz opinionis
grato odoꝛe respergis absentes: bonū ha
bens testimoniū. t ab his q̄ int⁹. t ab his
q̄ foꝛis sunt. Habes inq lac int⁹ et foꝛis
vnguenta: quōquidez non essent ꝯs lacte
reficeres. si nō p̄us odoꝛe attraheres. Sa
ne de his vnguētis siqđ dignū cōsiderari
one cōtineant. videbit⁹ postibec. cū eo ven
tū fuerit. vbi dicit in cōsequētib⁹: in odoꝛe
vnguentoꝝ tuoꝝ currem⁹ Huc iuxta ꝓ
missuz nr̄m hec p̄a ꝓba que sponse data
sunt. an t spōso cōgruant videam⁹. Spō
sa loq̄te de sponso. repēte vt dixerā adest
ille. annuit voto. dat osculuz: implet q in
ea sermonē qui scriptus est. Desiderū coꝛ
dis ei⁹ tribuisti euer volūtate labioꝝ ei⁹
nō fraudasti eū. Quod t ꝓbat ex ei⁹ vbe
rū repletione. Tante nempe efficacie oscu
lū sanctū est: vt ex ipo mox cum acceꝑit il
lud sponsa cōcipiat. tumescentib⁹ nimiruz
vberib⁹ et lacte quasi pinguescentib⁹ in te
stimoniū. Quibus studiū est oꝛare frequē
ter: expti sunt qđ dico Sepe coꝛde tepido
et arido accedim⁹ ad altare oꝛoni incūbi
mus. Persistentib⁹ autē. repente infundit
gratia. pinguescit pect⁹. replet viscera in
undatio pietatis: et si sit qui p̄mat. lac cō
cepte dulcedinis vbera fundere nō tarda
bit. Dicat ergo. Habes sponsa qđ peristi
et hoc tibi signū: quia melioza facta sunt
vbera tua vino. Hinc te scilicet nouer; ac
episse: qđ te cōcepisse sentis Unde t vbe
ra tibi intumuerūt. facta i vbertate lactis
melioza vino scientie secular; Que q̄dez
inebriat. sed curiositate. nō charitate: im
plens nō nutriēs: inflans nō edificās: in
gurgitās nō cōfortans. Sz dem⁹ t soda
lib⁹ ista p̄romere Iniuste inq murmuras
aduers⁹ sponsuz: qz id plus valz qđ ille tā
dedit. q̄s qđ tu petis. Qđ enī postulas te
quidē delectat: sz vbera q̄bus puulos ali
q̄s t paris. melioza h̄ est necessariora sunt
vino cōtemplatiōis. Aliud siquidē est qđ
vni⁹ letificat coꝛ homis: et aliud qđ edifi
cat multos. Nam si rachel formosioꝛ: sed
lya fecūdioꝛ est. Noli ergo nimis insistere
oculis cōtemplatiōis: qz melioza sūt vbe
ra p̄dicatiōis. Occurrit t ali⁹ sensus. quē
q̄dem nō ꝓposuerā: sz minime ꝓteribo Ut
q̄d enī verba hec nō magz cōuenire dica
mus eis ipis q̄bus p̄est in sollicitudie. tā
q̄ parvulis mat aut nutrix. Hec em̄ equa
nimit ferat iuuēcule et tenere adhuc aie illā
vacare q̄etī: cui⁹ pleni⁹ eruditi doctrina.
exēplis informari desiderāt. An nō deni
q̄ talū in subsequēti cōpescit inq̄etudo:
vbi sub graui cōtestatiōe p̄hibent⁹ suscita
re dilectā. q̄squ ipsa velit. Hec itaq sentis
entes oculis inhiare sponsaz. secretū que
rere sibi. fugitare publicū. declinare turbas
et cure ipsaz ꝓpriam p̄ferre quietē: noli in
q̄unt noli. qz maioꝛ i vberib⁹ q̄ in ample
xibus fruct⁹ existit. Per ea siq̄dē nos vēdi
cas a carnalib⁹ desideriis q̄ militāt aduer
sus aiaz. eripis mūdo. t acq̄ris deo Hoc
q̄ est qđ aiunt: qz melioza sunt vbera tua
vino. Carnis in q̄unt voluptatē. q̄ paus
loante tāq vino ebrie tenebamur vincūt
he q̄s tua nob vbera stillāt delitie sp̄ales
Et pulere vino cōparant carnalē affectū.
Ut enī vua semel exp̄ssa non hz tā qđ de
nuo fundat. sz ꝓpetua ariditate dānat: sic
caro imp̄ssura mortz ab oi prorsus sua de
lectatiōe siccat. nec vltra renitescit ad libi
dines. Uñ ꝓphera. Omis caro fenū: et oīs

glia ei⁹ tanq̄ flos feni. Exiccatū est fenū et cecidit flos. Et apls. Qui seminat i carne: de carne t metet corruptionem. Et rursum. Esca uent. et uenter escis. deus aut̄ et hūc t hās destruet. Vide aūt ne nō carni tantū. sed t mūdo forte ista cōpetat ꝓpositio. Siquidē t ipse trālit t cōcupiscētia eius: t cū oia que in mūdo sunt finē habāt. finis eoꝝ nō erit finis. Verū ubera nō sic. Nec eni cū exhausta fuerint: rursum de fonte materni pectoris sumūt. qđ ꝓpinent sugentib⁹. Merito ꝓinde meliora carnis secl'iue amore afferūt ubera spōse q̄ nullo unq̄ lactentiū nūero arcfiūt. sed sp abūdant de uiscerib⁹ charitat⁹: ut itaq̄ fluant. flumia siq̄dem fluūt de uētre ei⁹: fitq̄ in ea fons aque salientis in uitā eternā. Cumulat deinde laus uberū. fragrantia unguentoꝝ: qō nō solū uerboꝝ sapore pascant. sed t factoꝝ opinōe redoleant. Jā q̄ sint ubera. quo tumida lacte. qualibet delibuta unguētis. sub alio sermōis ꝓncipio xp̄o adiuuante monstrabim⁹ Qui cū patre t spūsancto ui. t reg.

Homelia Duodecima.

Non sum ego ꝓfundi sensus. neq̄ adeo pspicac⁹ ingenij: ut nouꝰ q̄ꝑpiā ex me adinuenire possim. Sz est fons magn⁹ t indeficiens. os pauli qō patet ad nos. De ipo hauriō mihi etiam nūc in ostensiōe uberū spōse. sicut t frequēter soleo. Gaudere inq̄t cū gaud. ntib⁹: flere cū flentib⁹. Materni breuit exprimuntur affect⁹: qz nec dolere puuli. nec ualere queūt. absq̄ illa que genuit. Utrobiq̄ ne cesse est eam suis cōformari uiscerib⁹. Jgitur iuxta pauli sapientiā. duas illas affectiones duob⁹ sponse uberib⁹ assignabo: cōpassionē uni. et congratulationē alteri. Alioq̄n puula est t nondū nubilis. si nō dū ubera misit: si se uidelicz neq̄ ad congaudendū sentiat ꝓmptā. neq̄ ꝓnā ad cōdolendū. Talis si forte ad regnū aiarū seu ad officiū ꝓdicatiōis assumit: alijs qui dē nō ꝓdest. sibi ꝓ obest plurimū. Porro sese ingerere quāte ipudentie est. Sz redeam⁹ ad ubera spōse: ac pro diuersitate uberū diuersis t lactis speciebus ꝓponam⁹ Hā cōgratulatio q̄dē exhortatiōis. cōpassio ꝓ ꝓsolatiōis lac fundit. Porro utrāq̄ spēz ubertim celit⁹ irrorari pio pectoris suo. spiritalis mat̄ toties sentit: quoties oscl'm sumit. Videas eā mox plenis uberib⁹ puul'm incūbare lactādis: t ex uno q̄dē ꝓsolatoria. ex altero ꝓ exhortatoria ubera mistrare. put singlis ꝓuenire uidebit. Verbi gra. Si quē forte ex his q̄s genuit in euāgelio deph̄ēderit. forte aliq̄ tēptatiōne pcussum t indeturbatū ac tristē pusillanimēq̄ factū nō posse ferre tā uim tēptatiōnis: quō mulcet. quō plāgit. quō ꝓsolat. q̄t argumēta pietatis mox reperit. q̄bꝫ erigat desolatū. Ecōtra si ꝓmptū. si alacrem si bñ ꝓficientē cognouerit: exultat. aggredit. saluratib⁹ monitis accēdit. ampli⁹ instruit de q̄bus pōt ut pseueraret: utq̄ i melius sp ꝓficiat exhortat Oib⁹ se ꝓformat oīm in se trāsfert affect⁹: matrē deniq̄ sp bat nō min⁹ deficiētiū q̄ ꝓficiētiū Quātibo die sec⁹ affectos se ostendūt: t de his dō co q̄nias regere susceperūt. Quod eni sine miserabili gemitu dicēdū nō est xp̄i ob ꝓbria. sputa. flagella. clauos. lanceā. crucē. morte. hec oīa in fornace auaricie cōflant. et ꝓfligant in acq̄sitionē turpis questus. et pcū uniuersitatis suis marsupys includere festināt: hoc solo sane a iuda scariothis differentes. qō ille horū oīm emolumentū denariorū nūero cōpensauit. isti uoratiōi inglutie lucroꝝ infinitas exigunt pecunias His insatiabili desiderio inhiant. ꝓ his ne amittant timēt. et cuz amittūt dolent: harū in amore quiescūt. q̄ntum dūtaxat liberū eis est. a seruādi uł augmentādi cura. Animarū nec casus reputāt nec salus Nō sunt ꝓfecto matres q̄ cum sint de crucifixi patrimonio nimiū incrassati. impinguati. dilatati. nō patrunt sup contritione ioseph. Que mater est nō dissimulat: hz ubera et non uacua: gaudere cū gaudentib⁹. flere cum flentib⁹ nouit: nec cessat exprimere de ubere q̄dem ꝓgratulationis. lac exhortationis. de ubere uero compassionis. lac cōsolatōnis. Et desponse uberibus uel uberum lacte ista sufficiant. Jam qualibet etiā unguentis eadem ubera redoleant indicabo. si tamē uestris oīonib⁹ iuuer: ut qō mihi inde sentire datū est. dcr t eloqui digne ad auditō.

tiū vtilitatē. Alia sponsi. atq; alia sponse vnguenta sunt: quēadmodū et sua cuiq; vbera. Sed de sponso quo i loco tractandū sit: suprius prefixū est. Hūc sponse vnguentis intendam⁹. Id q; intenti⁹. tanq; his q̄ scriptura nō mediocrit cōmendauit ita vt ea pnunciauerit nō simplicit bona. sed optima. Et pono diuersas species vnguentorū: quo ex pluribus ea que potissimū sponse vberib⁹ cōgruant eligam⁹. Est vnguentū cōtritiōis. et est vnguentū deuotionis: est t pietatis. Primū pungitiuū dolorē faciens. Secūdū t̄perativū. dolorē leniens. Tertiū sanativū. etiā morbū expellēs. Hūc de his latius differam⁹. Est ergo vnguentū qō sibi cōficit anīa multis irretita crimibus: si cū incipit cogitare vias suas. colligat. cōgerat. cōteratq; i mortariolo cōscientie multas ac varias species peccatorū suorū: t intra estuantis pectoris ollam simul omīa coquat. igne q̄dam penitētie t dolorīs: vt possit dicere cū prophera. Concaluit cor meū intra me: et in meditatione mea exardescet ignis Ecce ꝫ est vnū vnguentū quo aīa peccatrix sue cōuersionis p̄mordia cōdire debet: plagis suis recentib⁹ adhibere. Primū sacrificium deo spūs cōtribulatus. Quādiu ergo nō habet tanq; paup t inops. vnde si meli⁹ ac p̄ciosius cōponat vnguentū: nō negligat parare interim istud. licet de vilibus speciebus: qr cor cōtritū t humiliatū nō despicit. Tanto aūt min⁹ vile diuinis apparebit aspectib⁹: quāto plus sibi illa vilueri in recordatiōe peccatorū suorū. Tamē si illo visibili quo visibilit vncti. a peccatrice corpori pedes dei referunt in euāgelio. inuisibile hoc t spūale fuisse dicim⁹ figuratū: nō oīno vile reputare poterimus. Quid em̄ de illo legit. Et dom⁹ impleta est. ex odore vnguēti. Peccatricis manibus distillabat t extremis mēbris corporis. id est pedib⁹ fundebat: t tū non vsq; adeo cōtemptibile aut vile fuit. qui totā domū vis aromatū. et suauitas repleret odoris Qō si attendam⁹ quāta i vnius pctōris conuersione fragrantia respergat ecclia. t quātis fiat odor vite ad vitā quis penitēs si publice pfecteq; peniteat: pfecto t de hoc eque indubitant pnuncia bimus. qr dom⁹ impleta est ex odore vnguenti. Denicq; t supnas beatorū mansiones attingit penitētie odor. ita vt teste ipsa veritate. magnū gaudiū sit inter angelos dei sup vno peccatore penitentiā agēte. Gaudete penitētes: pusillanimes cōfortamini: vobis dico q̄s nup cōuersos de seculo t a vijs vīis prauis recedentes. excepit mor amaritudo t cōfusio animi penitentis: ac velut recentiū vulnerū dolor nimius excruciat et prturbat. Secrete man⁹ vestre distillāt myrrhe amaritudinē. in salubrem hāc vnctionē: quia cor contritū et humiliatū de⁹ non despicit. Non est oīno spernēda nec vilis habēda huiusce modi vnctio: cui⁹ odor nō solū homīes prouocat ad correctionē. sed t angelos ad exultationē inuitat. Sed est vnguentum tāto isto profecto p̄ciosius: quāto de melioribus compositū speciebus. Hui⁹ siquidē species nō longe queranf penes nos. t absq; difficultate reperim⁹: ac de ortulis nostris talīū facile copiā tollim⁹ quotiensc̄unq; necessitas posc̄it. Quis em̄ nō satis de p̄prio cū vult ad manū habet initātes et petā. si non dissimulat. Hec aūt sunt sicut recognoscit; species vnguēti primi. quod iā descripsim⁹. At ꝺo seculi hui⁹ aromata terra nr̄a nequaq; pfert: sed procul t de vltimis finib⁹ ea nobis cōquirim⁹. Nēpe oīne datū optimū t oīne donū pfectū desursum est. descendēs a patre luminū. Fit em̄ vnguentū istud de diuinis collat; humano generi beneficijs. Felix qui ipa sibi studiose colligere. t ante ment; sue oc'los digna cū gr̄arū actiōe reducere curat. Profecto cū fuerint in vasculo pectoris. postillo crebre meditatōis cōrusa atq; contrita Denicq; igne sancti desiderij simul decocta oia. et demū impinguata oleo leticie: erit vnctio longe p̄ciosior excellentiorq; ꝓze. Sufficit ad probandū eius testimoniū qui ait. Sacrificiū laudis honorificabit me. Nec dubium quin excitet ad laudandū beneficiorū recordatio. Porro cū scriptura hoc solū testet de illo alio. quia nequaq; despicit. liquet amplius eē cōmendatū. qō t honorificat Denicq; illud pedibus apponit: hoc capiti. Si em̄ in xpo caput ad diuinitatē referēdū est dicēte pau

lo. ca^m ut xp̄i de^o: ꝑ culdubio caput vnguẽ ti q̄ gr̄as agit. quo deū tangit non hoiem Nõ q^a nõ sit hõ. q̄ deus est. sic̄dẽ de^o t hõ vn^o est xp̄s. sz q^a oē bonū a deo nõ ab ho mine est. etiaz ipm qõ ꝑ hoiem ministrat. Profecto em̄ spūs est q̄ vnctificat: caro nõ ꝓdest q̄cq̄. Propterea t maledict^o q̄ spem ponit in hoie. quo t si spes nr̄a tota meri to pendet in hoie deo. nõ tñ q^a homo. sed q^a deus est. Jtaq̄ illud pcdib^o hoc capiti exhibeat: quo t hũliatio contriti cordis et hũliati ꝑgruit carni. t maiestatẽ decz glo rificatio. En ḡle vnguentũ ꝓposui vob: q̄ se nimirũ tãgi caput illud tremendũ ꝓnci patib^o nõ ducit indignũ. immo t honorz insigne indicat dicens. Sacrificiũ laudis honorificabit me. Quãobr̄ẽ nõ est paupe ris t inopis seu pusilli cordis cõficere isti usmodi vnctionẽ: nempe cui^o aromata et species sola cõfidentia possidet. que tñ de libertate spūs t cordis puritate descẽdat. Que em̄ pusillanimis ẽ modice fidei mẽs rei sue familiaris tenuitate cõstringit: nec valet p̄inopia ociari advacandũ diuinis laudib^o seu his que laudes parit̃ intuen dis beneficijs. Et si quãdo certe conat^r as surgere: cõfestim domesticarũ necessitatũ curis vrgentib^o revocat^r ad sua. et in se cõ primi ꝓpria egestate cõpellit. Quod si hu ius miserie queritis a me causa: dicam q^a ip si in vobis ni fallor aut esse aut fuisse reco gnoscetis. Duabus de causis videt mihi huiusce modi animi egritudo. et diffiden tia solere cõtingere. aut de nouitate videli cet cõuersionis: aut certe de cõuersiõis te pore. etiã si i cõuersiõe longũ tp̄s habuerit Utrũq̄ ꝓfecto hũliat t deiecit. ꝑsciaz. t inquietã facit. dũ siue pro tepore. siue ꝑ tẽ pore antiq̄s animi passiões. necdum in se mortuas sentit. t necesse ꝓinde habẽs rese cãdis intẽdere de cordis ortulo spinis ini quitatũ. t vitiis cupiditatũ. lõgius a se metipsa euagari nõ sinit. Quid em̄. Qui laborat in gemitu suo. potent ne simul t in dei laudib^o exultare. Quo nam mõ in ore gemẽtis t plãgentis sonabit pariter illud Esaie: gratiarũ salutis actio t vox laudis. Naz sicut a sapiẽte accepimus: musica in luctu importuna narratio est. Deniq̄ grati arũactio si. qui ẽ beneficiũ. nõ ꝓcedit. Qui aũt adhuc i tristicia est aniã. beneficio nõ gaudet. sz indiget. Habet ḡ vnde ꝓces of ferat: nõ aũt vnde referat grates Quomõ em̄ referet beneficiũ qõ non accepit. Ver to proinde dixi: nõ esse animi pauperis cõfi cere hũ vnguentũ. qõ de recolẽdis diuis bñ ficijs cõponi debz: quo nõ potest videre lu cẽ donec tenebras intuet. Nempe in ama ritudine est. occupat̃q̄ memoriã tristis re cordatio peccatorũ: nec libet letũ quippiã simul admittere. Jdcirco talib^o denũciat spūs ꝓpheticus dicens. Manũ est vob ante luce surgere. Quod est frustra surgitz ad intuenda bñficia que delectãt: nisi ꝑ pus re ceptolumine cõsolatiõis de reatibus qui cõturbant. Non est ergo pauperũ hoc vn guentũ. Sed videte qui nã deeius copia nõ immerito glorient. Jbant gaudẽtes a cõspectu cõcily. quoniã digni habiti sunt pro nomine iesu contumeliã pati. Multũ sibi profecto instillauerãt de pinguedine spūs. q̄ruz lenitas nõ dico ꝓbis. sz nec ver beris cessit. Erãt em̄ diuites in charitate q̄ nullis exhaurir impẽsis: et de ipsa facile holocausta medullata offerebant. Funde bãt passim sudantia pectora liquorẽ sctm̄ quo imbuta plen^o erãt: q̄ loquebant^r va rijs linguis magnalia dei. put spūs sanct^o dabat eloqui illis. Nec dubiũ quin illi ha bundarẽt isdẽ vnguẽtis. q̄bus apostolus. testimoniũ ghibebat dicẽs. Gratias ago deo meo ꝑ vobis semp in gr̄a dei. q̄ data est vobis in xp̄o iesu: q̄a in oĩbus diuites facti estis in illo in oĩ verbo et in oi sciẽ tia. sicut testimoniũ xp̄i cõfirmatũ est i vo bis: ita vt nihil vobis desit i vlla gratia. Utinã t pro vob^o ego bas ꝑas gratias re ferre possim. vt videã vos diuites in vir tutib^o: alacres in laudib^o dei. spiritale hac pinguedine abũdantius redũdantes In xp̄o iesu domio nostro.

Homelia tredecima.

Dxi in fine sermonis. nec me itera re piget: q̄ cupiã vos oĩs fieri sa cre vnctiõis ꝓcipes. illius vide licet in q̄ dei beneficia cũ leticia t gratia ꝓ actione recolit sctã deuotio. Hoc em̄ bo nũ est. cum ꝓpter reuelãdos vite p̄sentz la bores. q̄ vtiq̄ tolerabiliores nob fiũt exul

rantiby in laudē dei: tum q; nihil ita ꝓprie q̄ndi terr; repñtat celest; habitatiōis statū. sicut alacritas laudantiū deū. dicente scꝑtura. Bti qui habitant i domo tua: in seculū seculoꝝ laudabūt te. De hoc ꝑcipue vnguēto puto dixisse ꝓphetā. Ecce q̄ bonū t q̄ iocundū hītare frēs in vnū: sicut vnguentū in capite. Neq; em̄ poꝛi videt cōgruere posse. Illud em̄ et si bonū sit. nō tū est iocundū; q; recordatio petōꝝ amaritudinē facit. nō iocūditatē Sz nec q̄ illud facitūt. in vnū hītant: cū q̄sq; ꝓpria pcā lugeat atq; deploret. Qui ꝑo in gr̄arū actione ꝑsanct. deuz intuent solū t cogitāt: ac p hoc ipi vere hītant in vnū. Bonū est aūt qō faciūt: q; seruāt ei iustissime gr̄iam cui⁹ est. etiā mihi omin⁹ iocundu: q; delectat. Quāobrē suadeo vob amicis meis. reflectere pedē a molesta et anxia recordatione viaꝝ viaꝝ. t euadere in itinera planiora senioꝝ memorie bñficioꝝ dei: vt q̄ in vobis cōfundimi. ipi⁹ intuitu respiret; Volo vos expiri illud: qō sccūs ꝓpha cōsulit dicēs. Delectare in dño: t dabit tibi petitiōes cordis tui. Et q̄dez necessari⁹ dolor pro pcīs: sz si nō sit ꝓtinuus. Sane inter polest lectione recordatiōe diuīe benignitatis: ne forte p̄ tristicia indurek cor. t desperatione plus geat. Discream⁹ absinthio mel: vt salubris amaritudo salutem dare possit: cū mixto tempata dulcore bibi possit. Audi denicq; deū: quō ipse contriti cordis tempat amaritudinē. quō pusillanimē a desperationis baratro reuocat: quō blande et fidelis ꝓmissiōis melle merentē consolak. erigit diffidentē. Aut q ꝓpheram Ego infrenabo os tuum laude mea. ne intereas. Hoc est Ne intuitu facinoꝝ tuoꝝ nimiā incurras tristiciaz. atq; instar effrenis equi desp̄atus. in ꝓceps ruas et pereas: freno inquit te inhibebo indulgētie mee. t meis laudib erigam. respirabisq; in bonis meis. q̄ de tuis cōfunderis malis: dū me sane bēignioꝝ. q̄ te culpabiliter inuenies. Hoc freno si infrenatus fuisset cayn: nequaq; desperādo diuisset. Dia oꝛ est iniq̄tas mea: q̄ vt veniam merear. Absit. absit. Dia oꝛ est pcīa q̄ queuis iniquitas. Ideo iustus nō cōtinue: sed tamē in ꝓncipio sermonis accusatoꝛ est sui. Poꝛro aūt in dei laudes extrema sermonis claudere cōsueuit. Videte denicq; iustum. hoc oꝛdine ꝓcedentez. Cogitauit aut vias meas. t cōuerti pedes meos in testimonia tua. Ut q̄ videlicz cōtritionē t infelicitatez in vijs ꝓprijs ꝓpessus fuerat. in via testimoniorū dei delectarek sicut in oībus diuitijs. Et vos igit exēplo iusti si de vobis in humilitate sentit; sic em̄ legitis apud sapientē. Sētite de dño in bonitate et in simplicitate cordis q̄rite illum. Hoc aūt facile mēti ꝓsuader diuine munificentie frequēs. imo cōtinua recordatio. Alio qui quō implebik aplicam illud. in oīmibus gr̄as agētes: si ea pro q̄bus gr̄e debētur. a corde recesserint. Nolo vos iudaico notari obꝓbrio. de q̄bus scꝑtura testak: qō nō fuerint memores beneficioꝝ eius t mirabiliū eius q̄ ostendit eis. Verū quō bona q̄ largiri mortalib nō cessat misericors t miserator dñs. recolere et intelligere oīa. omni homi impossibile est: quis loquek potentias dñi. auditas faciet omnes laudes ei⁹. Id saltē quod ꝑcipuū est et maximū est opus viz nr̄e redemptiōis a memoria redēptoꝝ aliquate⁹ non recedat In q̄ope duo potissimū q̄ nunc occurrūt. vīs studijs intrinare curabo. Et hoc q̄ paucis ad cōpendiū potero. memor illius sentētie. Da occasionē sapiēti: t sapiētior erit. Duo ergo illa sunt: modus t fructus. Et mod⁹ q̄dē dei ennarratio est: fructus ꝓ nostri de illo repletio. Hoc meditari scētē spei seminariū est: illud sūmi amoris incentiuū. Verūq; ꝓfectib nostris necessariū: ne aut spes mercēnaria sit. si amorē comitek. aut amoꝛ tepescat. si infructuosus putek. Poꝛro fructū talē expectamus nr̄i amoris. q̄lē ipse quē amam⁹ ꝓmisit: mēsurā ingēs plenā. et cōfertā t cogitatā. et sugefluentē dabūt in sinū vr̄m. Dēsura ista vt audio erit sine mēsura. Sz veli scire. cui⁹ rei futura sit illa mēsura. vel potiꝰ illā imēsitas q̄ repromittit. Dctus nō videt absq; te de⁹: que ꝑparasti diligētib te Dic nob tu q̄ ꝑparas: q̄d ꝑparas. Credimus. ꝙ fidim⁹. reuera sic ꝓmittis: replebimur bonis dom⁹ tue. Sz q̄b q̄so bonis vel q̄libet. Forte fru mēro vino t oleo auro t argumēto: lapidibus siue p̄ciosis. Sed

hec vidim⁹. ⁊ nouim⁹: ⁊ videm⁹. ⁊ fastidimus. Id qrim⁹ qō oc'us nō vidit: nec auris audiuit: nec i cor homis ascēdit. Hoc placet. ℔ sapit. ℔ delectat in qrere: qōcūqꝫ est illud. Erūt inqt oēs docibiles dei: ⁊ ip se omia in omibus. Et audio. plenitudo quā expectamus a deo: non erit nō de deo Quis vero comphendat qꝫ magna multitudo dulcedinis. in breui isto sermone cōprehensa fuerit deus oīa in oībus vt de corpore taceaz: in anima tria intueor. rōem. volūtatē. memoriaz: et hec tria ipam aiam eē Quantū cuiqꝫ hoy in pfti sec'o desit de integritate sua ⁊ pfectōne. sentit oīs q̄ ambulat in spū. Quare ℔. nō qz de⁹ est oia in oib⁹. Hinc est. qō ⁊ trō sepissime fallit i iudicys. ⁊ volūtas q̄druplici p turbatiōe iactat: ⁊ mēoria mltiplici oblitiōe ꝓfundit. Triplici hinc natiuitati nobilis creatura subiecta ē nō volēs. In spem. Hā q̄ replet in bonis desiderū aie. ipe rōni futur⁹ est plenitudo lucis: ipe volūtati multitudo pacis: ipse mēorie cōtinuatio eternitatis. O veritas. charitas. eternitas O beata ⁊ beatificās trinitas: ad te mea misera trinitas miserabilit suspirat: qm̄ a te inf.licit exulat. Discedens a te q̄ntis se intricauit erroribꝫ doloribꝫ ⁊ moribꝫ. Heu me: q̄lem p te cōmutauim⁹ trinitatē. Cor meū ꝓturbatuꝫ est. ⁊ inde dolor: derelict me ꝓtus mea: ⁊ lumē oculoꝝ meoꝝ nō est mecū. et inde error. En qꝫ dissimilē trinitatē. o aie mee trinitas. erubēs offendisti. Eleuntē q̄re tristis es aia mea: ⁊ q̄re ꝓturbas me. Spera i deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: cū error vicz a rōne. a volūtate dolor. arcꝫ a memoria timor oīs recesserit. ⁊ successerit illa quā speram⁹ mira serenitas: plena suauitas. eterna securitas. Primuꝫ illud faciet veritas deus. Secūduꝫ charitas de⁹. Tertiuꝫ summa potestas de⁹. vt sit deus oīa in oībus ratiōe recipiente lucē inextinguibilē. voluntate pacē imputribabilē: consequent memoria fonti indeficiēti eternaliter inherente. Videritꝫ vos rectene primū illud filio. spiritui sctō seqns. patri vltimū assigneris. Sic tamē vt nichil horū vel patri vel filio vel spiritui sctō subtrahatis. ne cui forte psonarū aut plenitudinē minuat distinctio. aut ꝓprietatē tollat profectio. Simul ⁊ hoc aduertite. quod simile filij hui⁹ seculi experiant de carnis illecebris. de mundi spectaculis. et de pompis sathane: cū tamē hoc totū sit. vnde vita p̄sens ducit miseros amatores suos. Dicente iohāne. Quicqd in mūdo est cōcupiscentia carnis est. ⁊ cōcupiscētia oculoꝝ: et ambitio seculi. hoc de redēptionis fructu. Immo quecqꝫ quē sit recordatis dei esse extraneitonez diffinimus. Tria item p̄cipue vobis intuēda cōmendo. Nō em̄ simplex aut modica illa exinanitio fuit. sz semetip̄m exinanuit vsqꝫ ad carnē. ad mortez. ad crucem Quis digne penset quante fuit hūilitatis. mansuetudinis. dignatōnis. dominū maiestatꝫ carne idui. mulctari morte. turpari cruce. Sz dicit aliquis. Non valuit opus suū reparare creatoz. absqꝫ illa difficultate. Valuit. sed maluit cū inuria sui: ne pessimū atqꝫ odiosissimū vitium ingratitudinis. occasionē vltra reperiret in hoīe. Sane multū fatigationis assumpsit. quo multe dilectionis hominē debitorē teneret: cōmoneretqꝫ gratiarūactionis difficultas redemptionis: quē minus esse deuotū fecerat cōditionis facilitas. Quid em̄ dicebat homo creat⁹ ⁊ increatus. Gratis quidē conditus sum: sed nullo auctoris grauamine vel labore. Siquidez dixit. et factus sum quemadmodū ⁊ vniuersa. Quid magnū est quēlibet magna in verbi facilitate donaueris. Sic beneficiū creationis attenuans hūana impietas. ingratitudinis materiā inde sumebat. vnde amoris causam habere debuerat: idqꝫ ad excusandas excusatiōis in peccatis. Sed obstructuꝫ est os loquentiū iniqua. Luce clarius patet. quantū modo pro te homo dispendiū fecit. De domino seruus. de diuite pauper. caro de verbo. et de dei filio homis filius fieri non despexit. Memento iā te et si de nihilo factum. non tamē de nihilo redemptū. Sex diebꝫ condidit oīa. et te inter oia. At ꝓ per totos triginta annos operatus est salutem tuam in medio terre. O quantuꝫ laborauit sustinens. Carnis necessitates. hostis temptatiōes. nonne tibi crucis aggrauauit ignominia mortis cumulāt horroꝝ. Necessarie quidez Sic sic.

homies ⁊ iumēta saluasti dñe: quēadmodū multiplicasti miscōiam tuā deus. hoc meditami: in his versamini. Talib⁹ odoramentis refouete viscera vīa. que diutor sit odor molestior peccatorū. vt abūderis et his vnguentis. nōmin⁹ suauibus ꝯ salutaribus. Nec tamē adhuc vos putetis habere illa optima: q̄ in sponse vberibus cōmendant. De q̄bus incipere mō finiendi tā sermōis angustia, phibet. Que dicta sunt de alijs tenete memoria, pbate vita: ⁊ de his iuuate me pcib⁹ vīis. vt digne loq̄ possim: qō ⁊ dignū sit tātis sponse deliciis. ⁊ vīas aias ad amorē edificet spōsi ie su xp̄i dñi nr̄i q̄ viuit ⁊ reg. d. p. o. s. s. amē.

Homelia decimaquarta.

Olo me vnguenta vob̄ tradidisse recordor: vnū cōtritiōis. multa delicta cōplectens. alterū deuotiōis. multa cōtinēs bn̄ficia. Ambo salubria: sed ambo nō suauia. Primū siq̄dē pungitiuū sentit: q⁹ mouet cōpunctionē amara recordatio petōr̄ ⁊ dolorē facit: cū seq̄ns mitigatorū sit. diuie bonitat̄ intuitu ꝓsolationē dāte ⁊ sedāte dolorē. Sz est vnguētuz qō ambob⁹ antecellit. ⁊ hoc appellauerim pietat̄: eo q̄ fiat de necessitatib⁹ pauperū. de anxietatib⁹ opp̄ssor̄. de pturbatiōibus tristitū. de culpis delinquētiuz: ⁊ postremo de oīb⁹ quorūlibz miseror̄ erūnis. etiaz si fuerit inimici. Despicabiles vident̄ species iste: sz est sup oia aromata. vnguentū qō ex eis cōficit. Sanatiuū est. Bti enim miscōes: q̄n ipi miscōiam cōsequent̄. Igitur multe miserie collecte: atq̄ oc̄lo pietatis inspecte. ipe sunt spēs ex q̄bus vnguenta optima cōponunt̄: spōse digna vberib⁹ sensib⁹ sponsi grata. felix mens q̄ taliū collectione aromatū sese ditare ⁊ impinguare curauit: infundere ea oleo miscōie. ⁊ ardore decoquēs charitat̄. Quis putas est iocūd⁹ hō q̄ miserē ⁊ cōmodar. pnus cōpati. subuenire ꝓmptus. clare ꝯ accipere beati⁹ iudicās: agnoscere facilis. irasci difficilis. vlcisci penit⁹ nō acq̄escens: ⁊ p omnia, primor̄. eque vt ꝓprias respiciēs necessitates. O quecūq̄ es aia sic affecta. sic imbuta roze miscōie. sic affluēs pietat̄ visceribus sic te oīb⁹ oia faciēs. sic facta ipsa tibi tanq̄ vas pditū. vt ceter̄ pōsto vbiq̄ semp occurras. atq̄ succurras. sic deniq̄ mortua tibi vt viuas oīb⁹: tu plane tu tertiuz optimūq̄ vnguentū felix possides. et manus tue distillauerūt tot⁹ suauitat̄ liq̄rez Non exiccabit in tpe malo. nec feruor ꝓsecutiōis ebibet illū: sz sp̄ deus memor erit oīs sacrificij tui: ⁊ holocaustū tuū pinguefiet. Sūt viri diuitiar̄ in ciuitate dñi virtutū: q̄ro an apud alios hec vnguēta inueniant̄. Et p̄m⁹ occurrit. sic vbiq̄ solet mihi paul⁹ vas electiōis: reuera vas aromaticū. odorificū vas. ⁊ refertū oi puluere pigmētario. Xp̄i em̄ erat bon⁹ odor deo in oī loco. Vulte, pfecto suauitat̄ fragrātiā lōge lateq̄ spargebat pect⁹ illō: qō sic afficerat sollicitudo oīm eccl̄iar̄. Vide em̄ q̄les spēs q̄lia aromata coacernauerat sibi Quottidie inq̄t morior p vīam gl̄iaz Et rursuz. Quis infirmat̄: ⁊ ego nō infirmor̄ Quis scādalizat̄: ⁊ ego nō vror: ⁊ multis talib⁹ q̄ vob̄ nota sunt abundabat diues iste. in cōponēdis vnguētis optimis. Decebat nāq̄ pmis ⁊ purissimis aromatib⁹ redolere ꝓba q̄ xp̄i mēbra lactarēt. q̄r̄ paulus mat̄erat: p certo pturiēs semel et iterū do nec xp̄s formaret̄ i eis. ac mēbra suo capiti reformarent̄. Audi ⁊ de alio diuite: quō ad manuz hēbat spēs. de q̄b⁹ optima vnguēta ꝓficeret. Foris inq̄t nō māsit peregrin⁹: hostiū meū viatori patuit. Jtē. oculus fui ceco. ⁊ pes claudo. Pat̄ erā pauperū: cōterebā molas iniq̄ ⁊ de dētib⁹ illius auferebā p̄dā Si negabā q̄ volebāt pauperib⁹ ⁊ oc̄los vidue expectare feci. Si comedi buccellā meā sol⁹: ⁊ non comedit pupillus ex ea. Si desperi ꝑtereūtez eo q̄ nō hēret indumēt̄: ⁊ absq̄ optimēto paugem Si nō bñdixerūt mihi latera ei⁹: ⁊ de velleribz ouiū meaꝝ calefact⁹ ē Quāto putas vir iste odore terrā respirat in his opib⁹. Singl̄a opa singl̄a erāt aromata. His p ptiā repleuerat ꝓsciaz: vt putorē fetide carnis interne suauitat̄ exalatiōe tparet. Joseph post̄q̄ vniuersaz egyptū p⁹ se currere fec̄i odore vngēto r̄ suor̄. etiā suis vēditoribz eādē demū fragrantiā ꝓpinauit. Et q̄ dē in crepatoria vultu pferebat tracto. sed erūpebāt lachr̄yme de pīguedine cordis nō ire iudices. sz gr̄e, p duricies. samuel lu-

gebat saul. q̄ sequerebat occidere: z ad ign̄em charitatis incalescente pectore. liquefactus intus pietatis adeps foras emanabat p̄ oc'los. Ob bonū deniq; quē circumquaq; diffuderat sue opinionis odorē. ffert deo scptura: q; p̄gnouerī oēs a dan vsq; bersabee. q̄ fidē samuel prophā esset dñi. Quid de moyse dicā: q̄nto adipe z pingue dine z ip̄e repleuerat viscera sua. Nec domus illa exaspans in q̄ p̄tpe ysabaē potuit vnq̄ i oi murmure z furore suo vnctōez spūs q̄ semel imbutus fuerat exterminare quo minus ī assiduas lites z quottidiana iurgia ip̄e in sua māsuetudie p̄duraret. Merito restat⁹ est spūssctūs deeo q̄ esset mitissim⁹ hoim oim q̄ morabant sup̄ t̄rā. Siq̄dē cū his q̄ oderūt pacē erā pacificus. intim vt p̄p'o ingro atq; rebelli nō mō nō trascerē: sz trascentē deū suo iteruentu liniret. sicut scptū est. Dixit vt dispderet eos. si nō moyses electⁿ ei⁹ stetisset in cōfractiōe in ysp̄ectu ei⁹: vt auerteret irā ei⁹ ne dispderet eos. Deniq; si dimittis dimitte aiam. sin aūt. dele me de libro tuo quē scripsisti. O ꝑe hoiem vnctū vnctōe misc̄ōie. Loq̄tur plane parētis affectu q̄ nulla possit delectare felicitas ex ortis q̄s pturuit. Verbi grā. Si dives q̄spiā mulieri paupcule dicat. ingredere tu ad prandiū meū sz quē gestas infantulū relinque foras: quō ploratꝫ molestus est nob. nunq̄d faciet. Nōne magis eliget ieiunare q̄ exposito caro pignore sola prādere cū diuite Ita nec moyses solū se introduci in gaudium dñi sui elegit: foris. s. remanēte p̄p'o. cui licet ingrato z ingrato vice parit̄ z affectōe matris inhorret. Dolet viscera: sz tolerabiliorem sibi iudicat tortionē q̄ euulsionez. Quid dauid māsuet⁹ q̄ illi⁹ morte lugebat q̄ suaz sp̄ sitierat. Quid benigni⁹: vt ei⁹ molestē ferret decessum: cui succedebat in regnum Sz z de morte parricide filij q̄ difficile cōsolationē admisit. Magnā p̄fecto optime vnctōis copiā p̄ferebat tal' affectio. Ideo z securus orabat dicēs. Memēto dñe dauid z oēs māsuetudinis ei⁹. Ergo hi oēs habuerunt vngēta optia q̄bus hodie p̄uniuersas eccl'ias suauissime redolēt. Necesse lum ip̄is sz z q̄cūq; se i hac vita ita benelos z beneficos p̄buerūt. ita int̄ hoies humane viuere studuerūt. q̄tinus oēm q̄ vi si sunt habuisse grām. nō sibi teneret: sed ī cōe deducerēt: estimāt esse amicic̄ z inimicic̄: sapientib⁹ z insipientib⁹ debitores. cumq; fuissent vtiles oib⁹ hūiles i oib⁹ z p̄ oibus extiterunt dilecti deo z hoib⁹ quoq; fragrātia i bñdictōe est Quotq; inq; tales p̄cesserunt. fragrarūt suis tpib⁹. fragrāt z hodie vngēc̄ optis. Tu q̄z si donū q̄ōsup accepisti nob⁹ tubnalib⁹ tuis libēt impciarc̄: si te exhibeas vbiq; int̄ nos officiosum. si affectuosum. si gratū: si tractabilē. si humilē testimoniū hēbis ab oib⁹: q̄ō fragles z ipse vngētis optimis. O is in vob q̄ fraternas infirmitates tā corp̄m q̄ aiaq; nō solum patient̄. sed insup si licet z si valet iuuat in obsequijs. p̄fortat alloquijs. informat cōsilijs: si h̄ nō p̄ōt p̄pter disciplinam sollicitc̄ saltē ozōnib⁹ solatiari nō cessat infirmo. oīs inq; q̄ talia opat̄ in vob. bonū oīno spargit int̄ frēs odorē: odorē de vngētis optimis. Balsamū i ore: huiuscemodi sunt in p̄gregatōe. Mōstrat digito: z dicunt de eo oēs. Hic est fratꝫ amator z populi. hic est q̄ m̄ltū orat p̄ p̄p'o z vniuersa sctā ciuitate. Sz recurram⁹ ad euangeliū: atq; aliq̄d q̄ō forte spectet ad hec vngēta req̄ram⁹. Maria magdalene z maria iacobi z salome emerūt aromata vt venientes vngerēt iesum. Quenā ista vngēta tā p̄ciosa: vt x̄pi corpi parent̄ z p̄parent̄. tam copiosa vt totiq; sufficiāt. Neutꝫ q̄ppe duorum p̄cedentiū aut emptū aut factū speciāliter ad opus dñi aut toto in corpe legit̄ fuisse diffusum. Sz de subito introducitur mulier. vno q̄dē i loco oscul̄as pedes z vngento vngēs. in alio vo vel ip̄a vel altera hūs alabastꝫ vngēti: z illō mittēs i caput. Cetez emerūt nūc ait aromata vt venientes vngerēt iesum. Emunt nō vngenta sz aromata: z vnctio i obsequiū dñi non facta assumit̄ sed noua p̄ficit̄. Nec ad vngendam tm̄ aliquā corp̄is p̄tem: vbi gra pedes aut caput. sed sicut scriptū est: vt venientes vngerēt iesum. q̄ō est totius p̄pletio non partis distinctio. Tu quoq; si te idus as viscera misericordie: liberalē benignūq; exhibeat. non tm̄ parentib⁹ siue cognatis tuis. aut quos tibi vel benefactores tenes vel benefacturos speras. nam z ethnici h̄

facūnt: sed iuxtā pauli consiliuz studeas bonū ad oēs: ita vt ꝓpter deū nec inimico officium humanitatis corpale seu spirituale negandū subtrahendūue existimes constat te quoq; abundare vngentis optimis. nec caput aut pedes dñi rm. sed passum q̄tum in te est vngere suscepisse totuz corpus qđ est eccl'ia. Et forte pro inde ob hoc dñs ihesus paratam sibi confectionem expendi noluit in suo corpe mortuo vt seruaret viuo. Viuit em̄ eccl'ia que mādūcat panem viuū qui de celo descendit Ip̄a est carius corpus christi qđ ne mortem gustaret. morti illud altex tradit̄ fuisse nullus christianus ignorat Ip̄am vngi ip̄am fouere desiderat. ip̄ius infirma mēbra cupit fomentis accuratoribus releuari. Ipsi ergo preciosa vngenta retinuit: eū anticipās horam z accelerans gl'iam. mulierq; deuotōez non clusit sz instruxit. Rēnuit vngi: sz parcens. non spernens. nō recusans obsequiū sed reseruans pficuū. Proficuū dico. non huius materialis atq; corpalis vngenti sz plane specialis qđ in isto designatū est Ihu isto ergo pepcit magr̄ pietatis. vngēntis optimis pietatis que membris suis indigētibus tam corpaliter q̄ spūaliter omnino exhiberi. Denicq; cū paulo ante ei caput et' aut etiam in pedes funderet vngentū. ipsumq; satis preciosum. nunquid phibuit imo z obstitit phibentib'. Nam z symoni indignanti q̄ se tangi a peccatrice pmitteret. longam texuit rep̄hensionis pabolā z alys pditiōis vngentū causantib' respōdit dicens. Quid molesti estis huic mulieri. Nonnunq̄ ego vt modicū factā excessū cum sederem mihi ad pedes ihesu merens z offerans sacrificiū spiritus contribulati in recordatōe peccatoz̄ meoz̄. aut certe ad caput. si quando vel raro starem z exultarem in recordatione beneficioz̄ dei audiui dicēres. vt quid perditio hec. Causantes videlicet q̄ soli viuerem mihi: qui vt putabant multis prodesse possem et dicebant. Potuit em̄ venundari z dari pauperibus Sed non bonū mercatuz mihi etiā si vniuersum mundum lucrer. meip̄m perdere z detrimentum mei facere. Vnde intelligēs verba hec inter illas quas scriptura loquitur muscas morituras que perdunt suauitatem vngenti. recordatus sum diuine illius sententie. Populus meus qui te beatificant in errorem inducunt verum audiāt excusantem dñm: z respondētem p̄ me: qui me quasi de ocio incusant. Quid inq̄t molesti estis huic mulieri. Quod est. Vos videtis in facie. z ideo scēm faciem iudicastis. Nō est vir vt putatis qui possit mittere manū ad fortia: sed mulier. Quid tentatis ei imponere iugū. ad quod ego q̄dez cum minus sufficientem intuear. Bonuz opus operat' in me. Stet i bono q̄diu nō conualescit ad melius. Si quādo de muliere in virum z virtum pfectum profecerit poterit' z in opus pfectionis assūmi. Frēs. reuereamur episcopos: sed vereamur labores eoz̄um. Si labores pensamus: nō affectamus honores. Agnoscamus impares vires nr̄as: nec delectet molles z femineos humeros virorū supponere sarcinis. Nec obseruemus eos: sed honoremus. Inhumane nempe eoz̄ redarguis opa: quoz̄um onera refugis. Temarari: obiurgat virum de prelio reuertentē mulier mens in domo Dico em̄. Si qui de claustro est: cum qui versat' in populo. interdum minus districte minusue circūspecte sese agere deprehēderit. verbi gratia. in verbo. in cibo. in somno. in risu. in ira. in iudicio non ad iudicādum cōfestim prosiliat: sed meminerit scriptum. Melior est iniquitas viri quā beneplacens mulier. Nam qui in tui custodia vigilas benefacis. Sz qui iuuat multos. melius facit z virilius. Quod si implere non sufficit absq; aliqua iniquitate. id est ab: sq; quadā inequalitate vite z conuersatiōis sue memēto. quia charitas operit multitudinem peccatoz̄. Hec dicta sūt contra geminā tentationem: qua sepe viri religiosi episcopoz̄ vel ambire glorioz̄ vel exc'ssus temere iudicare diabolicis instigationibus incitātur. Sed redeamus ad vngenta sponse. videsne q̄ sit preferenduz ceteris istud pietatis vngentum. de quo solo permissum nō est pditionez fieri. Inim perditio non fit de ipo vt nec aque frigide munus inremuneratū sinat. Bonū tamē contritionis vngentū. qđ de recordatione peccatoz̄ conficit. mutriturq; in pedes dñi quia cor contritum z humiliatum de' nō

despiciet. Ceterum longe melius esse arbitror: id qđ dicit deuotionis: factum de recordatione beneficioꝝ dei. quippe quod ꝛ capiti ydoneum reputatur: ita vt ꝓhibeat deipđ deus. Sacrificium laudis honorificabit me. Porro vtrũqꝫ vincit vnctio pietatis: que de respectu miseroꝝ fit: ꝛ per vniuersum christi corpus diffundit. Corpus dico. non illud crucifixum. sed qđ illius acquisitum est passione. Optimũ reuera vngentum: i cuius comparatione cetera nec respicere se confidit qui ait Misericordiam volo ꝛ non sacrificium. Hanc ergo potissimũ inter ceteras ꝑtutes redolere puto vbera sponse: que sponsũ gestit ꝓ omnia congruere voluntati. An non odore misericordie tabita etiam in morte fragrabat. ꝛ ideo cito de morte conualuit. quia ꝑualuit odor vite. Sed audite verbũ adbreuiatum super presenti capitulo. Quisqs inebriat verbis ꝛ fragrat beneficijs sibi dictum putꝫ. Quia meliora sunt vbera tua vino: fragrantia vnguentis optimis. ꝛ ad hec quis ydoneus. Quis nostꝝ vnũ saltẽ horum integre perfectecꝫ possideat. vt nõ videlicet interdum ꝛ indicendo stultior et in operando tepidior sit. Sed est que merito ꝛ nõ dubie hoc preconio gloriet: ecclesia vtiqꝫ cui nũqꝫ de vniuersitate sua deest ꝛ vnde inebriet ꝛ vnde fragret. Qđ em si bi deest in vno: habet in altero scđm mensuram donationis christi ac moderationẽ spiritus diuidentis singulis prout vult. Fragrat ecclesia i his qui sibi facũt amicos de mãmona iniquitatis: inebriat in ministris ꝑbi. ꝙ vino letifice spetalis ifundũt terrã ꝛ inebriant eam: ꝛ fructum referunt in patientia. Ipsa audacter securecꝫ se nominat sponsam: tanqꝫ que vere habet vbera meliora vino ꝛ fragrãtia vngẽtis optimis. Qđ si ꝛ nemo nostꝝ sibi arrogare ꝓsumat vt alioꝝ suã qs audeat spõsam dñi appellare. quõ tñ de eccl'ia sumus ꝙ merito hoc notie ꝛ re nois gloriaꝝ. nõ immerito gl'ie huiꝰ principiũ vsurpamꝰ. Qđ em sit' oĩs plene integrecꝫ possidemꝰ. hoc singuli sine cõtradictiõe ꝓcipamꝰ. Gras tibi dñe iesu ꝙ nos charissime eccl'ie tue aggregare dignat⁹ es: nõ solũ vt fideles esse mus. sꝫ vt etiã tibi vice spõse tuꝰ amplexꝰ iocundos. castos eternosqꝫ copularemur. reuelata ꝛ ipsi facie specialiter gl'iam tuã: ꝙ tibi cõis est parit' cũ patre ꝛ spiritusancto i infecula Amen.

Homelia. xv.

Rigo fontiũ ꝛ fluminũ oĩm mare est. ꝑtutũ ꝛ sciaꝝ dñs christus. Quis em dñs ꝑtutũ nisi ipe est regl'ie. Sꝫ ꝛ turtur anne canticũ. idẽ ipse deꝰ sciaꝝ dñs est. Continentia carnis. cordis iduſtria. volũtatis rectitudo: ex illo fõte manãt. Non solũ aũrisꝫ ꝛ si qs callet ingenio. si qs niteꝫ eloquio. si qs moribꝫ placet inde est. Ja de scie. inde sapiẽtie ꝓmo The sauri siqdem sapie ꝛ scie ibi oĩs absco diti sunt. Quid. Casta ꝓsilia. iusta iudicia. scã desideria. nõne riuuli fontis illiꝰ sꝫ. Qđ si copie aquaꝝ secretis subterraneisqꝫ recursibus incessanter equora repetũt. vt ide rursus ad visus vsqꝫ nr̃os iugi ꝛ infatigabili erumpãt obsequio: cur nõ etiã spales riui vt arma mentiũ rigare nõ desinant. ꝓpio fonti sine fraude ꝛ sine intermissiõe reddãtur. Ad locũ vñ exeũt reuertunt Flumia gras vt itꝫ fluant. Remittaꝫ ad suã ꝓncipiuꝫ ꝓfluũ celeste. quo vberiꝰ terrꝫ refundatur. Qualit' inquis. qliter dicit apl's. Ja oibꝫ gras agentes. Quicqđ sapie. qcqđ ꝑtutꝫ te hr̃e cõfidis dei ꝑtuti. dei sapiẽtie reputa xpõ. Et quis tam insanus ais: vt aliunde ꝓsumat. Nemo plane ađo vt ꝛ phariseus gras agat: cuiꝰ iusticie nõ est laus a deo Nec ei illa gr̃arũ actio si bñ recol' eu ꝛ gelii gratioꝛẽ eũ facit. Quare. qꝛ qcqđ in ore de uotũ sonuerit. cordis nõ sufficẽ excusare tumorẽ. apđ eũ q alta a lõge cognoscit. Deꝰ o pharisee non irrideꝫ. putas tu hẽs aliqđ qđ nõ accepisti. Nihil inqꝫ: ꝛ iõ refero gras largitori. Si oio nihil: ꝙ nec meritũ ꝓcessit ĩ te vllũ: vt illa de qbꝫ gl'iarꝫ accipes. Qđ si ꝛ fatearꝫ. ꝓmo qđ frustra inflarꝫ aduersus publicanũ. ꝙ iõ nõ hz qđ tu: qꝛ nõ accepit vt tu. Deinde vide etiã ne nõ integre sua dona resignes deo. ꝛ tibi iflectẽs aliqđ de gl'ia ꝛ honore ipsius fraude merito arguaris ꝛ fraudis in deum. Si em de bis ꝙ iaccas ex te tibi qppiã forte arrogares falli te magis ꝙꝫ velle fraudare crederẽt ꝛ errorem corrigere. Hunc ꝛo qꝛ gras probas te

tibi nihil tribuere. sz dei esse dona tua merita prudenter agnosce. certe ceteros aspernãdo pdis reqõ in corde et corde locutus sis: altero cõmodãs linguã mẽdacio. altero veritatis vsurpans gl'iam. Nõ em iudicares publicanũ ptemnendũ pre te: si nõ pre illo te honorandũ censeres. Sz qd rñdes apostolo pscribenti et dicẽti: soli deo honor et gl'ia. Quid angelo distinguenti et docenti quid sibi retinere placeat. et qd partiri dignetur hoibꝫ. Nã gl'ia inq̃t in excelsis deo: et in terra pax hoibꝫ bone volũtat'. Cernitis nũc phariseũ agentẽ gr̃as: labijs qdem honorare deũ: cordis autẽ sn̄ia se. Sic vsu quodã magis q̃ sensu vel affectu psonare in ore multoꝝ gr̃arũ actionẽ. aduertere est intim̃ vt hoies q̃z sceleratissimi ad q̃cq̃ flagicia et facinora sua soleãt deo gr̃as agere: q̃ bene psperecq̃ vt qdẽ ipi saptiũt cesserit sibi in adimplectionẽ quersaꝝ volũtatũ suarum Audias ꝓbi gr̃a furem cũ impie machinationis male cupitũ manipulũ reportarit exultantẽ clam et dicentẽ. Deo gr̃as. nõ inanes vigilias feci: nocturnũ laborez meũ nõ pdidi. Siliter q̃ hoiem interfecit: nõne gloriat et refert gr̃as qõ pcu alunt aduersus emulũ: aut de hoste se vindicauit: et nihilomin⁹ adulter tripudiãs gestit in dei laudes. qõ duꝝ optato ꝓcubitu tandẽ potitus sit. Non g̃ ois gr̃arũactio accepta est a deo. nisi q̃ de cordis pudica et ꝑa simplicitate ꝓcedit. Pudica sane dixerim ꝓter eos q̃ et de malis actibꝫ suis gl'iantes. deo gratias dicere solẽt. q̃si deus in ore ipoꝝ letet cũ malefecerit et exultẽt i rebꝫ pessimis. Audi q̃ eius mõ i est. Existimasti iniq̃ q̃ ero tui silis. arguã te et statuã p̃ faciẽ tuã. vera ꝺo adiũxi ꝓpt̃ ypocritas: q̃ deũ qdẽ ō bõis suis sz ꝓboten⁹ gl'ificantes. corde retinẽt qõ ore p̃buerãt: et quõ dolose agũt in cõspectu eius. inueniat iniq̃tas coꝝ ad odium. Illi impie mala sua deo. isti dei bona fraudulẽter introquent sibi Et qdem primũ illõ tã stultũ tãcq̃ seculare. ac quo dãmõ etiam bestiale est: vt necesse nõ habeã de ipo monere vos. Ceterum sequens ꝓreligiosis maxime et spũalibꝫ viris insidiari solẽt. Magna et rãra ꝓtus profecto est vt magna licet operantem magnũ te nescias. et manifestã oñibus tuam te solum latere sanctitatez. Mirabilem te apparere et ꝓtemptibilem reputare. hoc egoipsis ꝓtuitꝫ mirabilꝫ iudico. Fidelis reuera famul' es si de multa gloria dñi tui: et si non exeunte de te. tamen transeunte p te. nil tuis manibꝫ adhe rere contingat. Tunc iuxta ꝓpheram projcis auaritiam ex calumnia. et excutis manus tuas ab oñi munere. Tũc iuxta mãdatum dñi lux tua lucet coram hominibꝫ: ad glorificandũ non te sed patrez tuũ qui in celis est Sed et imitator pauli fideliũq̃ predicatoꝝ: non p̃dicantiũ semetipsos. eq̃ nec tu que tua sunt queris sed que iesu xp̃i Quamobrem audies et tu. Euge serue bone et fidelis: quia sup pauca fuisti fidel': supra multa te constituã. Joseph cũ domuz et oñia bona egypty dñi sibi credita sciret dñam non ignorauit exceptam: et ob h̃ nõ acquieuit ꝓtingere. Non est inquit ex oñibus bonis dñi mei q̃ non in mea potestate sit. vel non tradidit mihi preter te. que vxor eius es. Mulierẽ nou erat gl'iam esse viri: et iniquũ sibi iudicauit vice ꝺria iglorium facere eum: q̃ se fecerat gl'iosum. Aduertit hõ dei sapia prudẽs. vir̃ vxorẽ fortitãcq̃ ꝓriam zelare gl'iaz. sibiq̃ ipi retinuisse seruandã. non alij credidisse: et manum ad non concessum extendere nõ p̃sumpsit. Quid ergo. Hõ zelat gl'iam suã et deũ audet velle fraudare de sua quasi nõ zelantẽ: Sed audi quid dicat. Gloriaz inquit meam alteri non dabo. Quid ergo nobis dabis domine quid dabis nobis. Pacẽ inquid do vobis. Sufficit mihi. Gratanter suscipio quod relinquis et relinquo qõ retines. Sic placet: sic mea interesse non dubito. Aburo gloriam prorsus: ne forte si vsurpauero non concessum: perdam merito et oblatum. Pacem volo: pacem desidero: et nihil amplius. Cui non sufficit pax: non sufficis tu. Tu es em̃ pax nostra. qui fecisti vtracq̃ vnũ. Hoc mihi necessarium hoc satis est reconciliari tibi. recõciliari mihi. Nam exquo posuisti me contrarium tibi. factus sum mihimetipi grauis. Cauꝝ sum nec ingratus fore beneficio date pacz nec sacrilegus inuasor glorie tue. Tibi dñe tibi gloria tua maneat illibata: mecuz bene agitur si pacem habuero. Golia prostrato letatus est populus pace recepta sed

dauid singularit exiuit gl'iosus. iosue. iepte. gedeon. samson. iudith quoq; cũcte femina gl'osa in dieb⁹ suis triũphart de hostib⁹ suis: sz pace cũ gaudio fruentib⁹ ceteris. nemo eis cõicauit in gl'ia. Judas machabeus multz ipe inclyt⁹ victor⁹ cum frequent exultãri pl'o pace fortit pugnando tribuisset. nunqd gl'iam qncq; est partitus alicui. Deniq; facta est inqt nõ gl'ia: sed leticia magna in pl'o. Quid min⁹ ab his oib⁹ cõditor oim fecit: quo min⁹ ipse debeat gl'iari singl'ariter. Solus cũcta creauit. solus de hoste triũphauit. sol⁹ captiuos liberauit: et socũ habebit in gl'ia. Et brachiũ inqt meũ auxiliatũ est mihi Item Torcular calcaui sol⁹: et de gẽtib⁹ non est vir mecũ. Quid mihi g cũ victoria: si nec in ꝓlio fui. Jmpudentissime mihi arrogo vel gl'iam absq; victoria: vel victoriã sine pugna. Sz suscipite mõtes pace pl'o. pacem suscipite nob nõ gl'iaz: ipi soli eam seruantes. q sol⁹ et pugnit et vicit. Jta q̃so ita sit gl'ia in excelsis deo et i tra pax hoib⁹ bone volũtatis. At ꝓo nõ bone sz plane iniq; volũtatis est q neq; pace ꝓtẽtus. supbo oculo et insatiabili corde inqetus anhelat et ad gl'iam dei: nec pacez pinde retinẽs nec gloriã apphendẽs. Quis credat parieti: si se dicat parturire radiũ quez suscipit ꝑ fenestrã. Aut si gl'ienf nubes qõ ymbref genuerint: qs nõ irrideat. Sibi liqdo cõstat nec de carnalib⁹ oriri ruos aqz. nec ó labijs vel dẽtib⁹ ꝓba pzudẽte: et si sensus vltra corpeus nõ attingat. Si q sane i sanctis digna laude vel admiratiõe intueor: clara luce ꝟitatis discutiẽs: pfecto reperio laudabilẽ siue admirabilem aliũ apparere atq; aliũ esse. et laudo deũ in sctis ei⁹. Sive sit helise⁹. siue ille magn⁹ helyas. mortuo; vtiq; scisciatores. ipi qdẽ suo nõ imperio: sz misterio fortis exhibẽt nob nouat insueta. deus ꝓo in ipis manens. ipe facit opa. Jnuisibilis et inaccessibil' in se. in suis spectabilis atq; mirabilis est. Et solus mirabil': q facit mirabilia sol⁹. Nec laus calami. laudabilis pictura siue scriptura. nec gl'ia lingue aut labioz. sermo bonus. Tempus est vt et ꝓpha loqt. Nunqd gloriabit inqt securis ꝑ eũ q secat in ea: aut exaltabit serra ꝑ eũ a quo trahit. Quõ si eleuetur ꝟga ꝑ eleuantẽ se: et exaltet baculꝰ qui vtiq; lignũ est. sic ꝑ dñm ois q gl'iat. si nõ in dño gl'iet. Si gl'iandũ est. paul⁹ me docuit: vñ et in quo ẽl'ia inqt nra hec est: testimoniũ ꝑscie nre. Securus gl'ior: si teste cõscientia de gl'ia ꝑ ditoris nihil mihi vsurpo. Securus plane. qz tã nõ ꝑ dñm sed in dño. Hec nob gl'iatio nõ solũ non pbibet sz et suadet cũ dr. Gl'iam abinuicẽ querit. et gl'iam q a solo deo est nõ vultis. Reuera gl'iari in solo deo: non nisi a solo deo est Nec mediocris ista gl'ia. q̃pe tã ꝟa cõ de ꝟitate et iueritate: tã rara vel vix vel pauca pfectoꝝ pfecte gl'iet i ea. Eant g vani filij hoim. mẽdaces filij hoim. eant et decipiant ipi de natiuitate in idipm. nã sapiens gl'iator pbabit op⁹ suũ. atq; ad lumẽ ꝟitatis diligẽter examiabit: et sic hẽbit i semetipo gl'iam dei et nõ i alt'o. Stult⁹ sum si cistelle labioꝝ tuoꝝ gl'iam meã credidero: et cepo mẽdicare eã abs te: cũ hre voluero. Nõne nepe i tuo arbitrio est pbare me vel improbare. put voluerz. Si retineo penes me. ipe fideli⁹ seruo mihi. Jmmo nec mihi eã credo: ipi poti⁹ repono seruandaz: q potes est depositũ meũ seruare in illũ diẽ caut⁹ i custo diẽdo. fidel'i restituẽdo. Secura tũc erit laus vnicuiq; a deo: his dũtaxat q hũanas laudes ꝓtẽpserint Nã gloria in ꝓfusione eoꝝ q terrena sapiũt: dicẽte etiã dauid. Qui hoib⁹ placẽt cõfusi sunt. qm̃ de⁹ spreuit eos. Frẽs: si ẽ scitz nemo vestrum vult laudari i vita ista: qz q̃cq̃d hic captas facinoris qõ ad deuz nõ retuleris: ipi furarz Tibi em vñ gl'a putride puluis et tibi vñ. De vite sctitate Sz spũs est qui sctificat. spũs dico non tu⁹ sz dei. et si pdigijs ac signis effulgeas. i manu tua fiunt: sz ꝟtute dei. An blandit' pl'arz fauor: qõ ꝟbũ bonũ et bn̄ fortte deprompseris. Sed xp̃s donauit os et sapiam. Nã lingua tua q̃d nisi calam⁹ scribe: et hijm mutuo accepisti. Talentũ creditũ est repetendus cum vsura. Si inuẽtus fueris ad op⁹ impiger ad fructũ referendũ fidel' p laboze mercedẽ recipies. Si quo min⁹ tollet a te talentum et nihilomin⁹ exiget lucꝝ et vocaberz seru⁹ neq; et piger. Omnis igit de bonis multiformis gratie apparentis in vobis referatur ad ipm laus laudabiliũ. siq dẽ vnuer

ſoꝝ auctoꝛē ⁊ largitoꝛē. Idcꝯ nō ficte quē/admodū ab hipocritis. nec ſola cōſuetu/dine ſicut a ſecularib⁹ ſz nec hec q̄dā neceſſi/tate vt ſumēta ferendis oneri⁹ applicant ſz ſicut decz ſcrōs. ſinceritate fida deuotōe ſollicita. hilaritate grata: ſz non diſſoluta Immolātesꝯ itaꝯ hoſtiā laudis ⁊ reddē/tes vota nr̄a de die i diem. curem⁹ oi vigi/lantia tūgere ſenſus vſui. affect⁹ ſenſui. ex/ultationē affectui. ḡuitatē exultationi. hu/militatē grauitati. libertatē hūilitati. quo interdū liber⁹ purgate mētis paſſib⁹ proce/damus. ⁊ excedam⁹ p̄ meſuratas q̄dā affe/ctiones ſp̄ales letic̄as. in iubileis amen/tarib⁹. in lumīe dei. in ſuauitate. in ſpūſcō ꝓbantes nos ꝑhbenſos in his q̄e p̄ſpheta intuebat cū diceret. Dñe i lumīe vult⁹ tui ambulabūt: ⁊ in noīe tuo exultabunt tota die. ⁊ in iuſticia tua exaltabunt. At forta⁹ ſe mihi aliq̄s dicat. Bene admones. ſz ſi ea diceres. q̄ tuo ꝓpoſito ꝙuenirent. Expe/ctate pauliſp. Nō ſum imemor. nōne i ma/nibus eſt id tractare qō dr. oleū effuſū no/men tuū. h̄ opus hic labor eſt: ⁊ q̄ p̄miſi/mus an fuerint neceſſaria vos videritis. nūc qō attinet ad me: q⁹ hic aliena nō ſint paucis aduertite. Nō recor̄damini in ſpō/ſe v̄beꝝ extremā ꝙmendatā eſſe ſuauem olentiā vngentoꝝ. Quid ḡ ꝓſequent⁹: q̄ꝯ vt eandē flagrātiam ſpōſa ne ſibi arrogare putet. de ſpōſi beneficio recognoſcat. Cui plane ſenſui. illa oia q̄ p̄traxim⁹ ſubſer/uire cogniſcitis. Qō ẏba inq̄t mea ſic re/dolent ⁊ ſic placēt. nec ſtudijs. nec meritis aſſcribo meis. ſz tue o ſponſe tribuo largi/tati. de oleo vtiq̄ effuſo noīe tuo. Hoc p̄o lre ꝙſequentia. Cetez explanatio ip̄ius ca/pituli. cuius occaſionē ſup neq̄ſſimo vitio ingratitudinis. p̄mem ſermonētā in lōgū p̄traximus. tp̄s aliud ⁊ aliud exor̄diū ſer/monis deſiderat. Nūc hoc ſolū admōitos vos eſſe ſufficiat. ſi ſpōſa vtiq̄ de oi ẏtute ſua vel gr̄a nimīe audet ſibi q̄ſpiā arro/gare. q̄nto minus adoleſcentule forte que nos ſum⁹. Dicam⁹ p̄inde ⁊ nos ſpōſe ve/ſtigia inſectantes: dicam⁹. Nō nobis dñe nō nobis: ſz noi tuo da gl̄iam. Dicamus non ẏbo ⁊ lingua tm̄: ſed opere ⁊ veritate. ne forte qō nimis vereor. dicatur ⁊ de no/bis. Quō dilexerūt cū in ore ſuo et lingua ſua mentiti ſunt ei. cor aūt eoꝝ non erat re/ctum cū eo: nec fideles habiti ſunt in teſta/mento eius. Dicam⁹ ḡ: dicam⁹ clamātes medullis cordis: pluſq̄ labijs oris. Sal/uos fac nos dñe de⁹ nr̄. ⁊ cōgrega nos de nationib⁹ vt ꝓficeamur noi ſctō tuo nō no/ſtro. ⁊ gl̄iemur in laud. tua. nō nr̄a: in ſecu/la ſeculoꝝ Amen.

Homelia. xvi.

In nomē ei⁹. Populus q̄ ambulabat in tenebris vidit lucez magnā que erat in iudea ⁊ in iſrl̄. Voluitq̄ accedere ⁊ illuminari. vt q̄ aliq̄n nō p̄ſs. nūc popul⁹ eſſet. lapiſq̄ vn⁹ angular⁹ ambos in ſe pa/rietes veniētes e diuerſo recipet. ⁊ eſſet ō ce/tero in pace loc⁹ eius. Porro fiduciam da/bat inuitātis vox q̄ tā ſonuerat Letamini gentes cū plebe ei⁹. Ergo accedere voluit ſed vetuit ſynagoga imundā aſſerēs eccle/ſiam de gentib⁹ ⁊ indignā. ydolatrie fecez ⁊ ignorātie ceratē improperās ⁊ dicebat Tu em̄ q̄ merito. Noli me tāgere. Cur in/quit. An iudeoꝝ tm̄ de⁹. Nōne ⁊ gentiuz. Et ſi mihi certū meritū deeſt: ſed illi miſe/ratio Nunq̄d ſolūmō iuſtus eſt. eſt ⁊ miſe/ricors. Dñe. veniāt mihi miſeratiōes tue ⁊ viuā. Et rurſum. Miſerōie tue m⁹te dñe ſm iudiciū tuū viuifica me: qō nimiꝝ tem/peratū miſerōia eſt. Quid faciet iuſt⁹ ⁊ mi/ſericors dñs. Altera gl̄iante in lege ⁊ ap/plaudante iuſticiā ſibi. nec indigente miſe/ricordia. ſz deſpiciente ip̄am q̄ indiget. al/tera e regione ꝓpria ꝙgnoſcēte delicta. con/fitēte indignitatē. rēnuēte iudiciū flagitāte miſerōiam. quid inq̄ faciet iudex: ⁊ ille iu/dex cuiꝫ iudicare ⁊ miſereri ſic vtrunq̄ fa/miliare eſt: vt neutruz familiarius altere. Quid ſane poſſit ꝙuenientius q̄ꝯ vt ꝓ ſuo quoq̄ accipiat voto. iudiciū illa. miſerōiaz iſta. Iudeus iudiciū q̄rit ⁊ hēat. gētes aūt ſup mia honorēt deū. Et eſt iudiciū vt q̄ cōfēnūt de mifricordē iuſticiā. ⁊ ſuā volūt ꝓſtituere q̄ ꝓfecto non iuſtificat ſz accuſat. eidē ſue iuſtitie relinq̄nt opp̄mēdi mag⁹ q̄ꝯ iuſtificādi Eſt q̄ppe ex lege q̄ neminē vi q̄ꝯ durit ad pfectū: iugū qō neq̄ ip̄i neq̄ p̄es ip̄oꝝ vn⁹ q̄ꝯ portare potuer̄. Sz ſynagoga fortis eſt: nō tm̄ at on⁹ leue nec iugū ſuaue

Sana est nō est ei opus medicus. nec vn
ctio spūs. Cōfidit i lege: liberet eā si pt. nō
āt data est lex q̄ possit viuificare: isup z oc
cidit. Lra ei occidit. Propter ea iḡt dico vo
bis. morieni i pctis vris. h̄ est iudiciū o si
nagoga qō flagitas. errori tuo ceca z pterō
sa deseret. donec plēitudo gentiū ḡs sup
ba spūs z iuida repell' itro eat: z ag̃scat et
am ipa ipm q̄ not' ei iudea de': q i isr'l est
magnū nomē ei'. Hic q̄ppe iudiciū vēit
i hūc mōm: vt q nō videt videāt: z q̄ videt
ceci fīāt. Ex gte tñ q: nō ꝓpellet dñs plebē
suā ex toto: fuās sibi ad semē ap'los z mīti
tudinē credētiū q̄z erat cor vnū z aia vna.
Sz nec repellet i finē reliq̄as saluaturus.
Irez ei suscipiet isr'l puez suū z fcor dabit
mīe sue: vt ne sibi q̄dē iudiciū deb̄at comes
mia: vbi nullū ipa reperit locū. Alioq̄n si
p merit' recepisset' iudiciū sine mia ꝓfecto
et q̄ nō facit miaz. Dz q̄ppe iudea oleū mīc
tū diuine notīe. idq̄z i fetāḡs i vase clau
sum auara retinet. Pcto z non miserek nec
ꝑmodat. Sola dei cultū sola notīā. sola
vult possidere magnū nomē ei'. nec zelat
sibi: sz iuider mihi. Ergo tu dñe iudica iu
diciū meū z nomē magnū magnificek ad
adhuc. z oleū q̄ mltū ē mltiplicek magis
Crescat. ebulliat. effundak diruek ī gen
tes. z sentiat oīis caro salutare dei. Quo
pacto vt vult iude' ingrat': tota in barba
aaron remaneat vnctio salutar'. nō barbe
sz capit' est. caput aūt nō barbe solius sz z
totius corpis est. Capiat sane ꝑma nō so
la. Refundat z inferioribꝫ mēbris q̄ acce
pit ipa desup. Descēdat descēdat z in vbe
ra ecclie supnus liquor. Auida quippe ni
mis hūc sibi exprimere ō barba nō despicit.
Perfusaq̄z rore gr̃e vt se nō ingrā pbet di
cat: Oleū effusuz nomē tuū. Sz exuberet
q̄so adhuc. z quoniat vsq̄z in oꝛā vestimēti
i me veniz olim nouissimo atq̄z in dignissi
mo. de vestimēto tñ. nā z ego illō mihi de
maknis vberibꝫ tāḡs q̄uul' i xp̄o. iure ꝓfe
cto pietat' eflagito. Q̄ si murmuret hō.
cū de bonitate oculus negz est Dñe respō
de ꝑ me. de vultu tuo iudiciū meū ꝓdeat:
z nō de supcilio isr'l. imo rñde ꝑ te: z dic ca
lūniatori. tibi quipe calūniak q̄ tribu
as grat'. dic pinde illi. volo z huic nouis
simo dare sicut. Displicet phariseo. Quid
inuersitas. ius meum volūtas est iudicis.
Quid iustius ad meritū. q̄d ad premium
ditius. An nō licet ei q̄ vult facere. Di
bi q̄dem miseōia. sed tibi mīnime iniuria
fit. Tolle q̄ tuū est z vade. Si decreuerit
saluare z me: quid tu gdis. Exaggera quā
tum vis merita z extolle sudores. melior ē
miseōia dñi sup vitas. Fateor nō sustinui
pondus diei z estus: sed iugū suaue z on'
leue ꝑ beneplacito patrisfamilias pōrto.
Opus meū vix vnius est hore: z si pl' pre
amore nō sentio. Judeus ꝓprias exerceat
vires. mihi ꝓbare licet que sit volūtas do
mini bona beneplacēs z pfecta. Ex ea sane
operis actꝰ mis damna mihi resartio. Ille
pacto cōuētōis. ego placito volūtat' intue
or credo: z non ad insipientiā mihi. nā vi
ta in volūtate ei'. Illa mihi recōciliat pa
trem. illa hereditatem restituit. etiam emu
lator gratia symphonie z cantus z epula
rum ac totius exultantis familie celeberri
ma gaudia suscitat mihi. Si indignatur
frater meus senior. ille qui hedus comedes
re mauult cum amicis suis foris q̄ meū
in paterna domo vitulum saginatum: res
pondebitur illi. Epulari z gaudere opor
tet. quia hic filius meus mortuus fuerat
z reuixit. perierat z inuentus est. Adhuc si
nagoga foris epulatur cum amic' suis de
moribus. quibus satis placet q̄ hedum
peccati insipiens deuorat. transglutiens z
reponens. atq̄z quodāmodo occultans si
bi illud in ventre fecordie z insipientie sue
dum contemnens dei iusticiam z suaz vo
lens constituere. dicit se non habere pecca
tum. nec morte egere vituli saginati. mun
dam siquidem se iustamq̄z ex legis operi
bus reputans. At ꝓ ecclesia scisso velo oc
cidentis littere in morte verbi crucifixi. au
deatur ad eius penetralia preēūte spiritu
libertat' erumpit. agnoscitur. placet. sorti
tur emule locum. fit sponsa. fruitur prere
ptis ampleribus: z in calore spiritus chri
sto dñi cui confricatur inherens. stillante
ac fundente vndiq̄z sue oleum exultatiōis
pre participibus suis. excipiens ipsum ait
Oleum effusum nomē tuum. Quid mirū
si iungitur que vnctū amplectit. Ecclesia
ergo recumbit intus: sz ecclia interim pfe
ctorū. Spes tñ est z nob. Excubem' ꝑ fe

rtbus q̄ min⁹ pfecti sumus spegaudētes. Spōsus ⁊ spōsa soli iterum int⁹ sint mutuis secretisq̄ fruant amplexib⁹ nullo strepitu carnaliū desideriorū. nullo corporeq̄ fantasmatum pturbante tumultu. Turbe ꝓ adolescentulaꝝ q̄ absq̄ hmōi inq̄etudinibus nondū esse pūt: sortis expectēt. Expectentq̄ secure: sciētes ad se illō spectare qō legūt. Adducent regi ꝙgies post eā. proximę eius afferent tibi. Et vt q̄q̄ sciat cui⁹ spūs sit. ꝙgines dico illas. q̄ añ xp̄o federe rate q̄q̄ fedare mūdi amplexib⁹. ipsi fimit pseuerāt: cui se tanto felici⁹ q̄nto maturi⁹ deuouerūt Proxias ꝓ q̄ pstinā suā deformitatem in q̄ mūdo huic qñ ꝙformes: mūdi pncipib⁹ id est spiritib⁹ spurcis in oi carnali ꝙcupia sese turpit pstituerāt. tādē alīq̄ erubescentes ⁊ exuentes i nouo hois formā. q̄nto serius tāto sinceri⁹ reformari festinānt. Et he ⁊ ille sane pficiāt: nō deficiāt neq̄ franganť: si necdū plene in se sentiūt vñ dicāt ⁊ ipe: oleū effusuz nomē tuū. Nec em̄ audēt adolescentule p se facere ꝓba spōse. Tñ si magistre vestigꝫ pfius inhere studēt. effusi olei saltē odore delectabuntur ⁊ incitabunť etiā de odoris pceptiōe. cupe ⁊ q̄rere pciora. Freq̄nter egoipe qō fateri nō ꝓcundor: maxime q̄ in initio ꝙuersionis mee corde dur⁹ ⁊ frigidus: ⁊ q̄rēs quē vellet diligere aīa mea. nec em̄ adhuc diligere poterat quē nōdū inuenerat. aut certe minus quā vellet diligebat. ⁊ ob ħ querebat vt magꝭ diligeret quē neq̄q̄ quereret. nisi iam aliq̄en⁹ dilexisset. cū ergo cū q̄rerem in quo recalesceret ac requiesceret spiritꝰ meus. vtiq̄ torpēs aclāgues. nec vlla pte occurrere q̄ succurreret. p quē vz pruina rigens q̄ sensus stringebat int̄ nos dissolueretur. ⁊ vernalis illa suauitas ac specialis amenitas reuerteret: tūc magis ac magis lāguebat ⁊ tedebat ⁊ dormitabat aīa mea pre tedio. tristꝭ pene ⁊ desp̄ans. ⁊ vniuersi tans secū illō a facie frigoris but⁹ q̄s sustinebit. cū subito forte ad affatū vel etiā aspectum cuiuspiā spālis pfectiq̄ viri. interdum ⁊ ad solā defuncti seu absentꝭ memoriam. flabat spūs ⁊ fluebāt aque. ⁊ erāt mihi lachrymę mee pānes die ac nocte. Quidnam istud nisi odor exalātis vnctōis quā erat ille pfusus. Non em̄ erat vnctio q̄ ad me nimiq̄ nisi hoīe mediāte nō ptinebat Ea ꝓpter ⁊si gaudebā de munere: ꝙfundebar tm̄ ⁊ hūiliabar. qō sola ad me tenuis exalatio ⁊ nō pinguis aspersio peruenisset Q̄ dōratu q̄ppe delectat⁹ nō tacui. idignū me pinde ꝙgnoscebā. cui p seipm̄ dulcesceret deus. ⁊ nūc idipm̄ si accidat. audus q̄ dē suscipio munꝰ indultū. gratūq̄ hēo. sed dolens doleo. p meipm̄ non meruisse atq̄ vt ōr de manu in manū mīme accepisse: cū obnixe id peterē. Pudet nimiq̄ magis ad hois q̄q̄ ad dei moueri memoriā. Et nunc cū gemitu clamo. Qñ veniaz ⁊ apparebo ante faciem dei. Existimo ⁊ aliquos vīm idē esse exptos. ⁊ expiri iterdū adhuc Qua in re q̄d sentiendū. nisi q̄ nra aut superbia ꝙuincit. aut humilitas custodit. aut fraterna charitas nutrit. aut desiderio excitatur. Vnus idemq̄ cib⁹ ⁊ egrotis est medicina: ⁊ egrotantibus dieta. ꝓtro ⁊ debiles ꝙfortat ⁊ delectat valētes. Vnus idemq̄ cib⁹ ⁊ lāguorē sanat ⁊ sanitatē seruat. ⁊ corpus nutrit. ⁊ palato sapit. Sz redeamus ad vbera spōse. ⁊ sic curem⁹ audire quę ait vt studeamus sape qō sapit. Spōsa vt dixi ecclia est. ipa est cui plus dimissuz ⁊ quę pl⁹ diligit. Qō emula imprōpat ei ad cōuitium. hoc ipa sibi inflectit ad cōmoduz Inde mansuetior ad correptionē: inde patientior ad laborē. inde ardētior ad amorē inde sagatior ad cautelā. inde hūilior pro conscia. inde acceptior p ꝓcundia. inde ad obediendū patior. inde ad grārūactionem deuotior ac sollicitior. Denicq̄ vt dictum est: illa murmurāte ⁊ memorāte meritā sua: ⁊ laborēs ⁊ pōdus diei ⁊ estus. ecclesia bñficiū recolit dicēs. Oleū effusum nomē tuū. ħ plane testimoniū isrl ad confitendū noi dñi. nō tñ isrl ꝑm carnē: sz ei⁹ q̄ ꝑm spīm est. Nam hoc ille quo pacto dicat. Non qō nō habeat oleū sz nō hz effusum. Habet reconditū. hz i codicib⁹: sz nō i corde Foris heret in lra. contrectat manib⁹ vas plenū ⁊ clausuz. nec agit vt vngatur. Intus int⁹ est vnctio spūs. agi ⁊ vngere: ⁊ iam nō eris dom⁹ exasperans. Quid facit oleū in vasis. si nō sentias ⁊ in membris. Quid tibi ꝓdest piū saluator nomē lectitare in libris. nec hr̄e pietatē in moribus. Oleum est. Effunde ⁊ senties ꝓtutē eius

que triplex est. Si iudeus ista fastidit vos audite. volo dicere cur nomē spōsi oleo cōparet qđ nōdū dixerā. ⁊ tres hui⁹ rei occurrunt cause. At quō pluribꝫ vocabul' appellatur: eo ꝙ nullū q̄ppie dicat inuenit. ineffabilis q̄ppe est. ꝑus nob⁹ inuocādus est spūs sanctus: vt de multis vnū qđ vult ꝟ loco intelligi. qm̄ scripto designare nō placuit. ꝓ se nobis apire dignet. Sz ꝟ q̄z al's. Nā ⁊ si in promptu nūc essent oia: ⁊ necꝫ nos oneratī. nec ego fatigat⁹ essem. hora tm̄ finē indicit: Tenete in quo attentos vos reddidi. vt nō sit cras necesse repetere. Hoc incumbit. hoc in manib⁹ est. dicere. s. cur nomen sponsi oleo cōparet: ⁊ ꝙ de noīb⁹. Et quō nō possum ego a me dicere q̄cq̄. indicta ozo est. vt nob⁹ spōsus ipe reuelet ꝓ spiritū suū ihesus xp̄s dn̄s nr̄. cui est honoz ⁊ glia in secla seclo⁹ amē.

Homelia. xvij.

Benignus est em̄ spūs sapie. ⁊ non ꝯsueuit difficilis esse se inuocātibus q̄ sepe ⁊ anteq̄ inuocet dicit. ecce assum. Audite iam qđ orantib⁹ vobis ꝓ me indicare dignat. de eo ꝙ heri ad hoc ꝑpm distulim⁹. ⁊ ozōnū vīaꝝ fructū tēpestiuuz suscipite. En ostēdo nomē. qđ oleo merito compat: ⁊ q̄ merito dicā. Multa q̄ dē spōsi vocabula sparsa ꝑ oēm diuinā paginam legitis. sz in duo ea vobis vniuersa cōplector. Nullū vt arbitroz ꝟperiet⁹: qđ nō aut pietatis grām: aut potentiā maiestatis sonet. Spūs ita dicit etiaz ꝓ sibi familiari⁹ organū. Duo hec audiui qz potestas dei ē ⁊ tibi dñe misericōdia Ergo ꝟm maiestatē. sanctum ⁊ terribile nomē ei⁹. Sc̄ōm pietatez nō est nomē aliud sub celo datū hoib⁹ in q̄ oporteat nos saluos fieri. Sz exēplis magis ꝓspicuū fiet. Hoc est inq̄t nomē qđ vocabunt eū d'is iust⁹ nr̄. Nomē potētie est. Itē. Et vocabit nomē ei⁹ emanuel. Pietatē insinuat. Itē ipse de se. Vos vocatis me aut magr̄ ⁊ dñe. Primū gr̄e est. secūduz maiestatis. Non em̄ minus piū est docere aim sciam: q̄z ꝑbere esca corpi. Rursū ꝓphēta. Vocabit inq̄t nomē ei⁹ admirabil' ꝯsiliarius. deus. fortis. ꝑ futuri seculi. ꝑnceps pacis. Primū. tertiū. q̄rtū. maiestatē sonā. reliq̄ pietatē. Qđ hoz ḡ effudit. Prōfesto maiestat⁹ ac potētie nomē. in id qđ ē pietat⁹ ⁊ gr̄e q̄dāmō trāsferr' ipm̄ q̄z effunditur abunde ꝓ iesuz xp̄m saluatorē nostꝝ Nomē. ꝟbi tā qđ de⁹ est. nōne in id qđ est nobiscū de⁹. ꝟ est i emanuel: liq̄scit ⁊ defīt Sic admirabil' in id qđ ꝯsiliari⁹. sic de⁹ ⁊ fortis. in ea q̄ sunt: pat' futuri seculi. ⁊ ꝑnceps pacis. Et dn̄s iustus nr̄: misericors ⁊ miserator dn̄s Non dico nouū qđ q̄ndā q̄z nihilomin⁹ abrā in abraam ⁊ saray in sara effusa sit. etiā tūc salutifere effusionis celebratū ꝑfiguratumq̄z mysteriū recordamur. Ubi tā illō qđ apō antiquos tu terribilit' q̄z frequent' itonare solebat. ego dn̄s ego dn̄s. Nihil dictat' ozo. cui⁹ ꝑncipiū dulce noie paterno seq̄ntiū obtinendaruz petitionū ꝑbet fiduciā Serui noiant' amici: ⁊ resurrectio nō saltē discipul' sz frib⁹ annunciat. Nec miroz. si cū venit plenitudo tēpis: facta est effusio nois. deo q̄ppe qđ promiserat adimplēte ⁊ effūdēte ō spūs suo sup oēm carnē: cū tale aliq̄d ⁊ apud hebreos olim ꝓtigisse legā. Credo vos ꝑuolare ⁊ scire tā qđ dicere velim. Quale erat inq̄t q̄ sciscitāte moysi ꝑmo rūsum est. ego sum q̄ sum: ⁊ q̄ est misit me ad vos. Nescio an vel ipe moyses capet sic: si nō videlicet effunderet. Sz fusum est ⁊ captuz est. Nec mō fusum sz effusum. nā infusum tā erat. Jam celi hebant illō: tā angel' innotuerat Est aūt foris missum ⁊ q̄ angel' ita erat infusum vt esset ⁊ ꝑuatū. effusum ⁊ in hoies est. ita vt tā tūc merito clamaret de terra. oleū effusum nomē tuū. si nō ingrate plebs exosa quicquid obstitisset. Ait em̄. Ego sū de⁹ abraam. deus ysaac ⁊ de⁹ iacob. Currite gentes: ad manū est sal⁹. effusuz est nomen. qđ q̄cūq̄z inuocauerit salu⁹ erit. Angelo⁹ deus etiā hoim deū se noīat. Oleum misit in iacob ⁊ cecidit in isr̄l'. Dicite frib⁹ vr̄is. Date nob⁹ de oleo vr̄o. Si nolūt. rogate dñm olei. vt mittat ⁊ vobis. Dicite. Auser opprobriū nr̄m. Ne q̄so insultet maliuol⁹ dilecte tue quā a finib⁹ terre euocare placuit tibi. tāto vtiq̄z dignāti⁹ q̄ nos minus dignaz. Decet ne obsecro: vt benigni patrisfamilias inuitatos: seru⁹ necꝫ excludat. Ego sum ait⁹ de⁹ abraam. ⁊ deus ysaac. ⁊ deus iacob. Et nō ampli⁹. Effunde effunde. aperi manū tuam adhuc ⁊ imple

oīe aīal benedictōe. Veniāt ab oriente ⁊ occidente: ⁊ recumbāt cū abraam ⁊ ysaac ⁊ iacob in regno celoꝝ. veniāt veniāt trib⁹ trib⁹ dñi testimoniū isr̄l ad cōfitendū noī dñi veniāt ⁊ recūbant epulent⁊ ⁊ delectent⁊ in leticia: ⁊ vn⁹ vbiq; resonet in voce exultationis ⁊ confessionis son⁹ epulātis ⁊ oleū effusum nomē tuū. Vnū scio si philippum ⁊ andreā ostiarios habuerimus. repulsaz oio nō patimur: q̄cūq; oleū petim⁹ q̄cūq; petimus q̄cunq; volum⁹ iesuz videre. Iunctant⁊ philippus dicit andree. Andreas aūt ⁊ philippus dicent iesu. Iesus autē q̄d. Profecto q̄ iesus. Nisi granū frumēti cadens in t̄ra mortuū fuerit: ipm solū manet: si autem mortuū fuerit: multū fructuz affert. Mortat⁊ igit granū ⁊ surgat gētiuz seges. O portet pati xp̄m ⁊ r̄surgere a mortuis ⁊ p̄dicare in noīe eius pniam ⁊ remissionem pctoꝝ. nō solū in iudea: sed etiā in oēs gentes. q̄tinus ab vno noīe qđ est xp̄s milia miliū credentiū xp̄iani dicant⁊ ⁊ dicant: oleū effusum nomē tuū. Agnosco eī nomen qđ in ysaia legi. Seruos suos inḡt vocabit noīe alio in quo q̄ bñdicendus est sup terrā bñdicet⁊ in dño. amē. O nomen bñdictum. O leū vsq; quaq; effusuz Quo usq;. De celo in iudeā: ⁊ inde in oēm terrā excurrit: ⁊ de orbe clamat eccl'ia. O leū effusum nomē tuū. Effusum plane qđ nō solū celos terrasq; pfudit: sz aspersit ⁊ inferos a deo: vt i noīe iesu oīe genu flectat⁊: celestiū terrestriū ⁊ infernoꝝ. ⁊ ois lingua cōfiteat⁊ ⁊ dicat. oleū effusum nomē tuū Ecce xp̄us ecce iesus: vtrūq; infusuz angel': vtrūq; effusum in hoies: ⁊ illos hoies q̄ cōputruerant tanq; iumenta in stercore suo. hoies ⁊ iumenta saluās: quēadmodū mlt̄iplicauit misēōiam suā de⁹. q̄s ebaz. q̄s vile. vile sz salubre. Si vile nō esset. mihi nō effunderet⁊. Si salubre nō esset. nōne lucraretur. Particeps nomis suz: sum ⁊ hereditatis xp̄ianus sum. frat⁊ xp̄i sum. Si sum qđ dicor. heres sum dei. coheres aūt xp̄i. Et q̄d miꝝ si spōsi effusuz est nomē cū ipe q̄z effusus sit. Nā semetipm exinaniuit formam serui accipiens. Denicq; ait. Sicut aq̄ effusus sum. Effusa est plenitudo diuinitatis habitans sup terram corpaliter: vt de illa plenitudine oīes q̄ corpus mortis gestamus capemus. ac vitali odore repleti diceremus. oleum effusum nomē tuū. En q̄ nomē effusum, ⁊ qualit⁊ ⁊ quatinus. Cur ꝓ oleū. Nā hoc nōdum dixi. In supiore sermone ceperā: sz interuenit subito aliud qđ dicendū videbat⁊. q̄s q̄s intermiserim vltra q̄s credidi. Qđ non aliud esse recor. nisi q̄ forte mulier sapia misit manū ad colum ⁊ digiti eius apprehenderūt fusuz. Nouit eī modicā lanā. vel linū in longū p̄ducere filum. arcq; in tele extendere latitudinem ⁊ sic oēs domesticos suos vestire duplicib⁹ Est p̄culdubio in⁊ oleū ⁊ nomē sponsi silī tudo nec odiose spūssetūs alterutꝝ ꝓpauit Ego aūt dico in triplici q̄dam q̄litate olei qđ lucet pascit ⁊ vngit. si vos melius non habetis. Fouet ignē. nutrit carnē. lenit dolorem. luxꝰ cib⁹. medicina. Vide idez nunc de spōsi noīe. Lucet predicatū. pascit recogitatum. inuocatū lenit ⁊ vngit. ⁊ p̄curramus singl'a. Vñ puras in toto orbe tanta ⁊ tam subita fidei lux: nisi de p̄dicato iesu. Nōne in hui⁹ nois luce deus nos vocauit in admirabile lumē suū: q̄b⁹ illuminatis ⁊ in lumine isto videntib⁹ lumē. dicat merito paulus. Fuistis aliq̄n tenebre: nūc aūtē lux in dño. Hoc denicq; nomē corā regib⁹ ⁊ gentib⁹ ⁊ filijs isr̄l portare visus est idez apl's: ⁊ portabat nomē tanq; lumē: ⁊ illuminabat patriā ⁊ clamabat vbiq;. Nox p̄cessit dies aūtē appropinq̄uit. abiciamus opa tenebraꝝ ⁊ induamur arma lucis. sic vt in die honeste ambulemus. Et mōstrabat oīb⁹ lucernā sup candelabꝝ. annuncians in oī loco iesuz ⁊ hūc crucifixū. Quō lux ista resplenduit ac p̄stringit cūctoꝝ ītuentium oculos. q̄n de ore perit tāq; fulgur egrediens claudi vnius corp'ales plātas solidauit ⁊ bases. multosq; specialit⁊ cecos illuminauit. Nunq̄d nō ignē sparsit cū ait in nomine christi nazareni surge ⁊ ambl'a Nec tm̄ lux est nomen iesu: sed ⁊ cibus est. An nō totiens ꝓfortaris quotiēs recordaris. Quid eque mentem cogitātis impinguat. Quid ita exercitatos reparat sensus frutes roborat. vegetat mores bonos atz honestos. castas fouet actiones. Aridus est oīnis anime cib⁹. si non oleo isto infunditur. Insipidus est si nō hoc sale condit⁊. Si scribas. nō sapit mihi. nisi ibi legerem

tesum. Si disputes aut conferas nō sapit nisi sonuerit ibi iesus Jesus mel in ore. in aure melos. in corde iubilus. sed est medicina. Tristat aliqs nostr̄: veniat in cor ie sus. & inde saliat in os. & ecce ad exortum nois lumen. nubilū oīe diffugit. redit serenū. Labit quis in crimen. curris insuper ad laqueū mortis despando. nonne si iuocet nomen vite. cōfestim respirabat ad vitam. Cui aliqn̄ stetit ante faciem salutar̄ nominis duricia vt assolet cordis. ignauie corpor. rancor animi. languor accidie. Cui forte fons siccatus lachrymar̄. inuocato iesu. non p̄tinuo erupit vberior: fluxit suauior. Cui in periculis palpitanti & trepidanti: inuocatū p̄tris nomē nō statim fiduciam p̄stitit. depulit metū. Cui quasi ī dubys estuanti & fluctuanti. nō subito ad inuocationē clari nois emicuit certitudo. Cui in aduersis diffidenti. iamq deficienti. si nomē adiutor̄ sonuerit. defuit fortitudo. Nimir̄ morbi & languores isti aie sunt. illud medicina. Denicq & p̄bare licq Jnuoca me inquit in die tribulatiōis tue eruaz te & honorificabis me. Nihil ira ire imperū cohibet. superbie tumorem sedat. sanat liuoris vulnus. restringit luxurie fluxum. restringit libidinis flāmā. sitim tēperat auaritie: ac totius indecoris fugat p̄uiginem. Siquidē cū nomino iesum hominem mihi p̄pono mitez & humilē corde: benignū. sobriū. castū. misericordē. & oīm denicq hōestate & sctitate cōspicuū. eū deq p̄m deū oīpotentē: q̄ suo me et exemplo sanet & roboret adiutorio Hec oīa mihi simul sonat cū sonuerit iesus. Sumo itaq mihi exempla de hoie & auxiliū a potente. illa tanq pigmentarias spēs. hoc tanquā acuā eas: & facto p̄fectionē: cui sisem medicorum nemo facere possit. Hoc tibi electuarium habes o aia mea reconditū in vasculo vocabuli huius qō est iesus: salutiferum certe. quo deq nulli vnq pesti tue inemiaz inefficax. Sp tibi visum sit. sp in manu. quo tui oēs in iesum & sensus dirigātur & actus. Denicq & inuitaris. Pone me inq̄t signaculū in corde tuo. signaculuz in brachio tuo. Sz hoc alis. Hūc p̄o habes vnde brachio medear̄ & cordi. Habes in quā in noie iesu vnde actus tuos & p̄uos corrigas. vel minus p̄fectos adimpleas: itemq vnde tuos sensus aut serues ne corrumpanť. aut si corrūpanť vt sanes. Habuit & iudea quosdaz iesus. quoz vacuis gliať vocabulis Jlla eīm nec lucēt. nec pascunt. nec medenť. Jdcirco synagoga iuī tenebris est vsq adhuc: fame & ifirmitate laborans. & nō sanabiť nec satiabiť quousq sciat meū iesum dñari iacob & finū terre: & cōuertať ad vesperā & famē patiať vt canes. & circūeat ciuitatē. Et illi q̄dez p̄missi sunt tanq baculꝰ ad mortuū: p̄pham p̄uenies: & sua interp̄tari noia nequerūt. vacua quippe erāt. Suppositus mortuo baculus est: & nō erat vox neq sensus quō baculus erat. Descēdit q̄ baculū misit & mox saluū fecit p̄p̄m suū a pcis eoz. p̄bans se esse qō dicebať Quis est hic q̄ etiā pcā dimittit. Nimir̄ q̄ dicit. Salꝰ p̄p̄ri ego sum. Jam vox iā sensus est. & patet eū nō inane portare nomē instar prioz. Sentit infusa salus & bñficiū nō taceť. Jntus sensus. foris vox. Cōpungor & p̄fiteor & p̄fessio vitam indicat. A mortuo eīm tāq̄ q̄ non est perit p̄fessio: Ecce vita. ecce sensus. Suscitat⁹ p̄fecte sū. iteq̄ ē resurrectio. An aliud mors corpis ē. nisi cū sēsu p̄uať & vita. Peccatū qō mors aie ē. nec p̄ūctōis mihi sensum. nec p̄fessiōis relinq̄rat vocē. & erā mortu⁹. Vbi is q̄ pcā dimittit & vtrūq restituit. & ōt aie mee: salꝰ tua ego sū. Quid mirū si cedit mors vbi vita descēdit. Jā corde credit ad iusticiā & ore p̄fessio ad salutē. Jā oscitat puer & oscitat septies & ōt. Septies i die laudē dixi tibi. Videte hūc septenariū. facer nūer⁹ ē nō vacat. sz melꝰ h̄ aliq seruam⁹ p̄moni. q̄ famelici & nō fastidiosi ad tā bōas epl̄as accedam⁹. inuitāte nos spōso eccl̄e dño nr̄o iesu xp̄o q̄ est deꝰ superoīa bñdictꝰ in secla. amē.

Homelia. xviij.

Quid sibi g̃ vult septenariꝰ iste. Ne q icio ei an ita simplex q̄spiā i nob̄ sit q̄ cē ociosas has vices & nūer̄ hūc putet fortuitū. ego nec illō vacare reor. qō p̄pha icūbēs sup mortuū ad mēsurā pueril corpis sese p̄xit. os suū ori illiꝰ p̄iūxit. oculisq oculos. & manibꝰ manus Spūssetūs sic oīa fieri & sic scribi fecit. ad eruditionez p̄oculdubio illoz̄ spirituū quos corrupti

corpis circūuenit infida societas ac stulta mūdi sapia desipe docuit. Corpus q̄ppe qđ corrumpit aggūat aiam ꝛ deprimit terrena inhabitatio sensuz multa cogitantē. Propterea nemo miret aut moleste accipiat si in his scrutādis tā ꝑ q̄busdā spūs/ sci apothecꝫ curiosus insisto cū scia q̄ sic viuitur ꝛ in talib⁹ vita spūs mei Dico tñ his q̄ pualētes ingenio. in oī sermone añ pene flagrāt finē quā teneāt p̄ncipiū. de/ bitorē etiā me tardioribꝫ ꝛ maxie esse. Sz nec studiū tam esse mihi vt exponā verba q̄ꝫ vt imbuā corda. Et haurire ꝛ ꝓpinare me oporter: qđ nō fit celerit̄ p̄curredo. sed tractādo diligent̄ ꝛ exhortādo frequenter Quā q̄ꝫ ꝛ p̄ter spem q̄z meam diu nos dis/ tulit dominus sacramentoꝝ Putaui fore oꝛ vnū ad hoc sermonē sufficere: siluamq̄ istā ymbrosam latebrosamq̄ allegoriarū p̄trāsire nos citoꝛ ꝛ ad planicie moralium sensuū itinere dirigi q̄si vni⁹ q̄uenire. sz secus ꝓtigit. Biduū q̄ppe iā in eo expēdimus ꝛ adhuc restat, via. Fetus oc̄i emin⁹ sūmita tes ramoꝝ ꝛ montiū cacumina q̄uolabat. sed valliū subteriacēs vastitas ꝛ densitas dumetoꝝ frustrabat obtut⁹. Nunq̄d ꝑbi gra helysei miraculū p̄uidere valebā quia nobis videz degentiū vocatōe ꝛ repulsio ne iudeoꝝ differentib⁹ ita de subito in me/ diū p̄siliret. Et nūc q̄ūquidē incidim⁹. nō pigeat nos paululū imorari. cōsequenter ad id q̄d intermittim⁹ postea reuersuros Siq̄dem aiaꝝ eib⁹ nihilomin⁹ est iste. Ca nibus q̄z ac venatoribꝫ plerūq̄ ꝓtingit. a bestia quā aggressi erāt desistere ꝛ seq̄ aliā q̄ in opinantib⁹ fortē occurrerit. Nō quuz fiducie robur p̄stat mihi. qđ magn⁹ vir il/ le ꝓpheta potēs in ope ꝛ sermōe. de excelso mōte celoꝝ descendēs visitare dignat⁹ est me. cū sim cinis ꝛ puluis miserei mortuo. inclinare se iacenti. contrahi ꝛ coeq̄ri quo. ceco parturi lumē oc̄loꝝ suoꝝ. ꝛ os mutum oris ꝓpꝛij osculo soluere: debilesq̄ manus suaꝝ roborare ꝓtractu. Suauiter rumino ista: ꝛ replent̄ viscera mea ꝛ interiora mea saginant̄: ꝛ oia ossa mea germināt laudē. Hoc semel ꝓtulit vniuersitati. ℏ quotidie singuli in nobis actitari sentimus. ꝛ cordi ſ. tribui intelligentie lumē. ꝛ ori edificatio nis verbum: ꝛ manib⁹ opus iusticie. Dat sentire fidelit̄. dat ꝓferre ut̄liter. dat adim plere efficacit̄. Et est funicul⁹ triplex q̄ dif ficile rumpit̄ ad extrahēdas aīas de carce re diaboli. ꝛ trahēdas post te ad regna ce/ lestia: si recte sentias ꝛ digne ploq̄ris. si vi uendo ꝓfirmes. O dc̄is suis tetigit meos. interioris hois frontē clarꝫ luminarib⁹ or nans fide ꝛ intellectu. Oꝛi meo iunxit suū ꝛ mortuo signū pacis impſſit. q̄m cū ad/ huc p̄cōres essem⁹. reconciliauit nos deo iusticie mortuos. Os oꝛi applicuit itera/ to inspirans i facie eius spiraculū vite: sed sanctioris q̄ꝫ p̄mo. Nā p̄mo q̄dez in aiam viuentē creauit me. sēđo in spm̄ viuificātē reformauit me. Manus suas meis super posuit. exemplū p̄bens bonoꝝ opeꝝ formā obediētie. Aut certe manus suas misit ad fortia: vt doceret man⁹ meas ad p̄eliū ꝛ digitos meos ad bel'ū. Et osculauit puer inquit septies. Sufficiebat ad gr̄iam ma nifestandi miraculi osculasse semel. sz mul tiplicatis ꝛ insignis numerus mysteriꝫ ad monent. Si illud ingēs vniuersi humani generꝫ p̄mū q̄ đē exaie corpus attēdas. vi/ des vbiq̄ eccl̄iam exquo vitā ꝓpheta inclū bente recepit q̄si septies osculare. q̄ septies in die laudē dicere cōsuescit. Si teip̄m ad/ uertas: in hoc te noueꝫ vita viuere spūali ac mysticū hūc iplere numeꝝ. si sensualita tis tue q̄narioꝝ charitatis binario subijcis exhibeseq̄ iuxta apl'm mēbra tua seruire iu sticie in sanctificationē. q̄ prius exhibuisti seruire inq̄tati ad inq̄tatē. Aut certe si eū dem q̄nariuz ꝓmoꝝ saluti impiens ad pficiendū septenariū duo hec adycias. mi sericordiā. ſ. ꝛ iudiciū cātare deo. Habeo ꝛ alias septē oscitatōes: septē vz exprimē a sine q̄b⁹ ꝑfa ꝛ certa sal⁹ reditum spūs mini me cōstat: q̄ttuor ad sensuz cōpūctōis. tria ad confessionis sonū ptinētia. Si viuis. si vor: si sensus est. tu q̄z eadē i tere cognosceꝫ. Pozro sensum ex integro recupas si re sci/ as. si tuā ꝓsciaz q̄druplici sentꝫ cōpunctōe morderi: pudore gemino ꝛ gemino metu. Nā vitaz ad pficiendū septenariū triplex ꝓfessionis spēs attestat. de q̄b⁹ postea vide bit. Nōne ꝛ setūs hieremias i suo planctu obseruat hūc nūeꝝ: ꝛ tu igit̄ i tua lamenta tione formā hūs ꝓphicā. deū cogita factorem tuū. cogita ꝛ hūfactorē. cogita patreꝫ.

cogita dñm. Ad oīa reus es: plange p singula. Ad vltimū ꝛ pmū rndeat rior tuus ad duo media pudor. Pat sane nō metuit cū pīsit. Pīs ē miserēsp ꝛ ppcere ꝛ si peccatiꝫga nō backo peccatū: ꝛ cū pcusserit sanat. Pēna vox est. Percutiā ꝛ ego sanabo. Nō est, pinde q a pīe formides. q ꝛ si qū ferat vt emēder. nūqꝫ tū vt vindicet. At ꝺo cogitanté q pīez offenderim. est certe qō pudeat: ꝛ si nō qō terreat. Voluntarie me genuit ꝺbo ꝺitatꝫ. nō stimulo carnal' cupiditatis excussit quēadmodū genitor carnis mee. Deinde non pepcit etiā vnigenito, p sic genito. Ira ipe q dēpīez se exhibuit mihi. sꝫ nō ego meilli victissim filiū. Qua nā fronte attollo iā oc'los ad vultū pīis tam bonitā mal' fili'. Pudet indigē gessisse genere meo. pudet tāto pīe vixisse degenerē. Exit' aq̄ deducite oculi mei. optat cōfusio facié meā. vultū meū pudor suffundat occupetqꝫ caligo. deficiat in doloze vita mea ꝛ āni mei i gemitib'. Prohdolor quē fructū habui i qb' nūc erubesco. si in carne semiaui. de carne nō metā nisi corruptōez. si i mōo ꝛ ipe trāsit ꝛ ꝓcupia ei'. Quid. caduca, vana ꝛ ꝓpe nulla. ꝛ q̄ꝓ finis mors ē infelix ꝛ insan' pferre nō erubui cū pīis amori ꝛ honori. Cōfundor ꝓfundor audire. Si ego pī. vbi hōr me'. sꝫ si pī nō cēr. obrueret me bñficijs. instaurat aduersum me testes vt alia inūera taceā. hui' corpis victū ꝛ vsuꝫ tpis hui'. ꝛ sup oīa sanguinē dilecti filij clamanté de tra. Pudet ingratitudinis. Quāqꝫ ad cōfusiōis cumulū arguat etiā reddidisse mala p bonis: ꝛ odiū p dilectōe. Dime q dē mihi a bñfactore. sicut nec a pīe timēdū est. Ver' q̄ppe bñfic' est dās affluenť ꝛ nō iproperās. Nō iproperat dona. qr dona st: ꝛ bñficia sua mihi dedit. nō vēdidit. Denicqꝫ sine pnia st dona ei'. At q̄nto de illo benigni' tāto ō me indigni' sentire cogor. Erubesce ꝛ dolenti bilomin' aia mea: quō tu illū nō repetere ꝛ nō impropare decet. nos tū oīno dedecet ingratos imemoresqꝫ extitisse. Heu quid vel nūc tandē retribuā p oīb' q̄ retribuit mihi. Ō si segnior forte min' suas partes exequiť pudor. timor sane excitet in adiutorium. excitet vt excitet. Sepone parū pia vocabula. benefactoris ꝛ pīis. atꝫ ad austeriora ꝓuerte. Nēpe q legiť pat' miserit cordiaq̄ ꝛ deus toti' cōsolationis. legitur nihilominus. deus vltionū dñs. legit' deꝰ iudex. iusꝰ fortꝫ legiť terribilis in consilijs sup filios hoīm. legit deus zelans. Quod pēst. q bñficꝰ est. tibi est. q dñs ac creator tibi. Etenim ꝓpter semetipm fecit oīa: scīptura teste. Quicquid ergo qō tuū est tibi defendit ꝛ seruat: putas ꝛ p se aliqñ non zelabit. putas sui nō requiret p̄cipat' honorē. Prospter hoc irritauit impi' deū. qr dixit in corde suo nō requiret. ꝛ quid est in corde suo dicere nō requiret: nisi nō metuere qō requirat sed requiret vsqꝫ ad nouissimū q̄rantē. requiret ꝛ retribuet abundāter facientib' superbiam. Requiret a redēpto seruitiū. honorem ꝛ gliam ab eo quē plasmauit. Esto q dissimuler pīe. ignoscat bñficus. sꝫ nō dñs ꝛ creator. ꝛ qui parcit filio nō parcet figmento non parcet seruo necqꝫ. Pēsa cui' sit formidinis ꝛ horroris. tuū atqꝫ oīm ꝓ tempsisse factorē. offendisse dñm maiestatis. Dase statꝫ est timere. dñi est timeri ꝛ maxie hui' maiestatis. huiusqꝫ dñi. Nam si reū regie potestatis q̄uis hūane humanis legibus plecti capite sancitū est. q̄s finis ꝓtemnentium diuinā oipotentiā erit. Tāgit montes ꝛ fumigāt: ꝛ tam tremendā potestatez audet irritare vilis puluicul' vno lenis flatu dispgēdus ꝛ mīme colligēdus. Ille ille timendus est. q postqꝫ occiderit corp': potestatem hz mittere in gehennam. Timeo gehennā: paueo iudicꝫ vultum. ipis q̄z tremendū angelicꝫ potestatib'. Cōtremisco ab ira potētis: a facie furoris ei'. a fragore ruentis mūdi. a ꝓfragratōe elemētoꝝ. a tēpestate valida. a voce archangeli ꝛ a ꝺbo aspo. Cōtremisco a dentib' bestie infernal' a ventre inferi. a rugiētib' prepatꝫ ad escā. Horreo vermē rodentē ꝛ ignē torrentē. fumū ꝛ vaporē ꝛ sulphurē ꝛ spīm pcellarum. Horreo tenebras exteriores. Quis dabit capiti meo aquā ꝛ oc'lis meis fontē lachrimarum. vt pr̄euentā fletib' fletū ꝛ stridorē dentiū. ꝛ manuū pedūqꝫ dura vincula. et pondus catbenaꝝ premētiū. stringentiū. vrentiū nec ꝓsumentiū. Heu me mat' mea vt q̄d me genuisti filiū doloris. filiū amaritudinis ꝛ indignationis ꝛ plorationis eterne. Cur exceptus in genib'. cur lactat'

vb.rib.natus in ꝓbustionē ⁊ cibus ignis Qui sic afficit. sensum ꝓculdubio recuperauit. ⁊ in duplici meru isto. itēq; pudore illo eque duplici hz oscitatiões q̄tuor. Tres q̄ restāt ex voce ꝓfessionis adyciet: ⁊ neq; dicet iam de eo q̄ nō sit vor neq; sensus. si tñ de corde hūili simplici fideliq; ꝓcesserit illa confessio. O mē g̃ qō remordet ꝓsciam ꝓfitere humilit. pure. fidelit. ⁊ has vices implesti. Sūt q̄ gl'iant cū malefecerint ⁊ exultāt in reb⁹ pessimis. q̄s notans ꝓpha. petā sua inq̄t pdicauerunt sicut sodoma. Ver hos ab hac disputatōe tanq; seculares admoneo Nā q̄d ad nos de his q̄ fortis sunt. Quanq; ⁊ de his qui religiose vestiti ⁊ religionē ꝓfessi sunt. nonunq; audimus aliquos reminisci ⁊ iactare impudentissime mala sua p̄terita. q̄ ꝙbi gr̃a aliq̄ vel fortiter gladiatorio vel argute litteratorio gessere cōflictu. seu aliud q̄d fm mūdi quidē vanitatē fauorabile: scōm ꝓ aīe salutē nociuū: pniciosum. damnosum. Secularis adhuc animi indiciū est hoc. et humilis habit⁹ q̄ gestat a talib⁹ nō sancte nouitatis est meritus. sed prisce vetustatis operculū. Nōnulli talia q̄si dolēdo ⁊ penitendo rememorāt. sed gl'iam intentiōe captantes. cōmissa sua nō diluunt. sz seipsos illudūt. nā deus nō irridet. Vestimētū hoīem nō exuerunt: sz nouo palliāt. Nō pdit aut pȳcitur vetus fermentū illa ꝓfessiōe: sz statuit scōm illud. Inueterauerunt ossa mea dū clamarē tota die Pudet remisci quorūdam tantā p̄teritā. vt nō pudeat eos cuz exultatōe lugēda iactitare. qō ⁊ post susceptum sctm habitū callide quēpiā supplantauerint ⁊ circūuenerint ingenio frēm: aut q̄ talionē ꝓ cōuitio vel maledicto. i. malū ꝓ malo: aut maledictū ꝓ maledicto auda cter reddiderint. Sz est cōfessio eo ꝓciosius noxia quo subtilius vana. cū ipa etiā inhonesta ⁊ turpia de nob⁹ detegere nō vemur. nō q̄ humiles sum⁹: sz vt esse putemur. Appetere aūt de hūilitate laudē: humilitatis est nō ȳtus: sz subuersio. Ver⁹ hūilis vit' vult reputari. nō hūil' predicari Gaudet ꝓ tēpu sui. ñ solo sane superb⁹ qō laudes ꝓtemnit. Quid puersius q̄ due indignus. vt humilitatis custos cōfessio superbie militet: ⁊ inde velit videri melior vñ videris deterior Mirabile iactantie genꝰ vt nō possis putari sctūs si non appareas sceleratus. At tal' confessio spēm hās hūilitatis nō ȳtutē. nō solū venīā nō merēt. sed ꝓuocat iram. Nunq̄d pfuit saul q̄ se ad increpationē samuel peccasse confessus est Culpabil' peuldubio fuit illa cōfessio. que culpā nō diluit Qui em humilē ꝓtemneret ꝓfessionē hūilitatis mgr: ⁊ cui hūilib⁹ dare gr̃am certe ingenitū est Ino nō poterit nō placari. si q̄ in ore sonuit. i corde radias set humilitas. Ecce cur humilē esse debere ꝓfessionē dixi. Oportet aūt esse ⁊ simplicem Nō intentionē forte. q̄ latet hoies excusare delectet si sit rea. nō lenigare culpā que ḡuis est nec alieno adumbrare fuasu. cum inuitū neme coegerit. Primū illud nō cōfessio est sz defensio nec placat sz puocat. Si quēs mōstrat ingratitudinē. ⁊ q̄ mior reputat culpa. eo ⁊ minuit gl'ia indultoris. Sz em min⁹ libēter bñficiū dat. qō min⁹ gte minusue necessarie, puenire sentit. Vel nīā sibi, pinde abiudicat quo mun⁹ largitoris attenuat. qō q̄dē ois q̄ reatū suū verbis alleuiare conat facit. Jam a postremo p̄mi hois deborte exemplū. nec culpā siq̄ dē diffitentis. ne tñ ꝓsequntis venīā. nō dubiū q̄n ob reat⁹ mulier⁊ admittionē. genus excusationis est. argueris tu alīū incusare Poro excusare te velle qñ corripieris q̄ sit nō mō mime fructuosuz sz ⁊ pniciosū. fm dauid interroga. Verba nēpe malitie excusatiōis ī peris appellat. ne mea declinet cor suū rogās ⁊ supplicās. Merito q̄dem In aīam etem peccat suā q̄ se excusat repellens pinde a se indulgētie medicinā. ⁊ sic vitā sibi ꝓprio ore intercludens. Et q̄ nam maior malitia q̄ ppriā armari i salutē. et lingue tue temetip̄m mucrone confodere. Denicq; q̄ sibi neq;: cui est bon⁹ Sit aūt ⁊ fidel' ꝓfessio vt ꝓfitear⁊ in spe. de indulgentia penit⁹ nō diffidēs: nec tuo te ore non tā iustifices q̄ cōdēnes. Judas certe pditor dñi. ⁊ cayn fratricida ꝓfessi st ⁊ diffisi sunt Alter peccauit inq̄t trādes sanguinē iustū. alter maior est iniq̄tas mea q̄ vt venīā merear: ⁊ verax licet nil eis pfuit infidelis cōfessio. Hec ita q̄ tres cōfessionis obseruātie iuncte q̄tuor supiorib⁹ cōpunctionib⁹. septenarium implēt. Jam ꝙ sic compūctus:

ꝛ sic confessus: ac ꝓpria ꝑin de certus de vi
ta. certus quoq; nihilominus es vt arbi
tror vacuo neq; q̄ noie appellari iesum cuz
q̄ in retalia valuit ꝛ voluit opari: nec va
cue subsecutū fuisse baculū quē ꝓmiserat
Nō venit vacue qz nō venit vacuꝰ. Nam
quō vacuus in quo habitauit plenitudo.
Neq; em̄ ei datus est ad mēsurā spūs. De
niq; ꝛ venit i plenitudine ꝑtis. plenū ꝑin
de venire se iudicās. Bñ plenū qué vnxit
pater oleo letitie p̄ consortib; suis. Vnxit
ꝛ misit plenū gr̄e ꝛ ſritatis. Vnxit vt vn
geret. Oēs ab eo vncti sunt q̄ de plenitu
tudine eius meruerūt accipe. Jō ait. Spi
ritus dñi sup me eo q̄ vnxerit me ad annū
ciand ū misit me mansuetis vt mederer cō
tritis corde: vt predicarē captiuis indulgē
tiam ꝛ clausis aptionē: vt p̄dicarē annum
placabilē dño. Veniebat vt audis vngere
ꝛtriciones nr̄as ac lenire dolores: ideoq;
venit vnctus: venit māsuet⁹ ꝛ mit; ꝛ mul
te misc̄ie oīb; inuocantib; se. Sciebat
ad infirmos descēdere: exhibuitq; qualez
oportuit. Et q̄m multe erāt infirmitates
multa quoq; quidus medic⁹ medicamina
curauit afferre. Attulit spūs sapie ꝛ intelle
ctus spūs cōsilij ꝛ fortitudinis. spūs sciētie
ꝛ pietat; ꝛ spūs timoris dñi Vides q̄t phi
alas plenas odoramenꝛ celestis medicus
ꝓpauit ad sanāda vulnera illius miseri
q̄ incidit in latrones. Septē st̄ nūero. sep
tem fortassis ꝓfat; exercitādis discipulis
accōmodate. Spūs em̄ vite erat in phial.
Ex his ꝓfecto infudit oleū meis vulneri
bus. infudit ꝛ vinū. sz min⁹ q̄ olei. sic nē
pe ꝛgruebat infirmitatib; meis: vt miseri
cordiā superaltet iudicio. quēadmodū vi
no oleū supferk infusum. Attulit proin de
quinq; cados olei. vini nō nisi duos. Vi
nū siq̄dem timor em̄ ꝛ fortitudo fuere. reli
qua quinq; oleum ꝓpria suauitate desig
nant. In spū denq; fortitudinis tāq; po
tens crapulat⁹ a vino descēdit ad inferos.
ꝛtriuit portas ereas ꝛ vectes ferreos con
fregit. alligauit fortem: ꝛ vasa captiuitat;
eripuit. Descendit nihilominus i spiritu
timoris. sz timendus nō timidus. O sapi
entia quanta arte meden di in vino ꝛ oleo
anime mee sanitatem restauras: fortiq; sua
uis ꝛ suauiter fortis. fortis ꝓ me. suauis
mihi. Deniq; attingis a fine vsq; ad finē
fortiter ꝛ disponēs oīa suauiter. propel
lens inimicum ꝛ infirmuz fouens. Sana
me dñe ꝛ sanabor. psallam ꝛ cōfitebor nō
mini tuo ꝛ dicam. Oleum effusum nomē
tuum. non vinū effusum. nolo em̄ vt ires
in iudicium cum seruo tuo. sed oleum. qz
coronas me in misericordia ꝛ miserationi
bus Oleum plane quod dū supnatat cū
ctis quib; imiscet liquoribꝫ. liquido illud
designat nomen qđ est sup omne nomen.
O nomen ꝓsuaue ꝛ predulce. o nomē pre
clarum. preelectum ꝛ preexcelsum ꝛ sup ex
altatum in secula. Hoc vere oleum qđ ex
hilarat faciem homis qđ caput ieiunantiꝫ
impinguat: vt oleum peccatoris nō sentiꝫ
at. Hoc nomē nouū qđ os dñi nominauit.
quod ꝛ vocatū est ab angelo priusq; in vte
ro conciperetur. Hoc non solum rude⁹ sed
quicūq; inuocauerit saluus erit. intim̄ysq;
quaq; effusum est. Hoc pater donauit fi
lio sponso ecclesie dño nr̄o iesu christo qui
est benedictus in secula amen.

Homelia. xix.

Pꝛ Ouidamus ne satis ꝓfuisse est i san
ctuariū dei: dū scrutamur mirabi
le sacramentuz. an ad pscrutā dum
adhuc si quid restat audem⁹ spūm ad inte
riora sequi. Spūs nempe iste scrutat nō so
lum hoim corda ꝛ renes sed etiaz ꝓfunda
dei: ꝛ sive ad nr̄a. sive ad alta. secur⁹ seq; eū
q̄cūq; ierit. Tm̄ vt custodiat corda nr̄a ꝛ
intelligētias nr̄as: ne forte cū nō aderit ad
esse purem⁹. nostrūq; ꝓpo seq̄mur sensum
deuiantes. Venit nanq; ꝛ vadit. put vult
ꝛ nemo facile scit vñ veniat aut quo vadat
At istud sine dāno fortasse salutiꝫ nescire li
cet. Cetez q̄n veniat vel q̄n vadat id pla
ne pernosissime ignorat. Cū em̄ be spūssctī
circa nos dispensatorie q̄dē vicissitudines
vigilantissime nō obseruank: fit vt nec ab
sentem desideres. nec p̄sentem gl̄ifices. Nē
pe q̄ ideireo recedit vt auidi⁹ requrat quos
nam mō si abesse nescit requirit. Et q̄ dig
nanter ad hoc redit vt consolet: q̄liť digne
ꝓ sua maiestate suscipit si nec adesse sentit.
Dēs g̃ q̄ ignorat abscessū. patet seductio
ni. ꝛ que reditum non obseruat: erit ingra
ta visitationi. Petijt aliq̄n aliq̄d heliseus.

a mgro cū discessum eius iminere psensit. nec obtinuit sicut scriꝫ nisi ea q̄dē ꝓditione si videret q̄ tolleret a se: In figura cōtigit ℍ illis. scꝑtuꝫ est aūt ꝓ nos. Vigiles esse z solliciti circa opꝰ nre salutiꝫ qō mira subtilitate ac suauitate diuine sue artiꝫ icessanter actitat spūs: i intimo nri ꝓphico docemur z monemur exēplo Nunq̄ sane sine ira cōscia magna vnctio q̄ docet de oīb tollat a nob: si duplicato munere volumꝰ nō fraudari. Nūq̄ cū venerit inueniat impatos. sz sp vultus suspēsos expāsosq̄ hās sinꝰ ad largā dñi bñdictionē. q̄les denicq̄ q̄rit siles hoib exp&ctantib dñm suum q̄n reuertat a nuptijs. q̄ vtiq̄ ab illis supne mē se copiosis delitijs vacua nūq̄ reuertitur manu. Vigilandū ꝓinde z vigilandū oi hora: qz nescimꝰ q̄ hora vēturus sit. seu iterum abiturꝰ. Jt z recedit spūs: z q̄ stat eo tenēte. deserēte cadat necesse est: sz nō collidit. qz dñs rursum supponit manū suā. et has alternare vices nō cessat in his q̄ spirituales sunt. vel quos potiꝰ spūales pide ipe chare itendit. visitās diluculo z subito ꝓbans. Denicq̄ septies cadit iustꝰ z septies resurgit. si tñ cadati die: vt se cadere videat z ceciderisse sciat z resurgere cupiat z reqrat manū adiuuātis z dicat. Dñe in voluntate tua ꝑstitisti decori meo ꝓtutē. Auertisti faciē tuā a me z factꝰ sum ꝓturbatus. Aliud est dubitare de ꝟitate qō patiaris necesse est: cū spūs mīme spirat. z aliud sape falsitatē qō facile caues si eandē ignorantiā tuā nō ignoras. q̄rimus dicas z tu. Et si q̄d ignoraui: ignorātia mea mecū est Scti iob sūia est. agnoscere. Pessime matris ignorātie. pessime itidē filie due sunt. falsitas z dubietas. illa miserior. ista miserabilior. pniciosior illa. ista molestior. Cū loq̄tur spūs cedit vtiq̄ z est nō solū veritas: sz z certa ꝟitas. Est q̄ppe ꝟitatis ille spūs cui ꝟia falsitas est. est z sapie q̄ cum sit cādor vite eterne: z vbiq̄ attingat ꝓpter mūdictā suā obscuꝝ ambigui nō admittit Cauēda sane cū spūs iste nō loquitur: z si nō molesta dubietas certe falsitas exercenda. Aliud est eē sub incerto ℍ vel illud opinando sentire. aliud temere affirmare q̄ nescias. Aut q̄ loq̄tur sp spūs: q̄ nri q̄dez minime arbitrij est. aut q̄ silere placz hoc ipm indicet z loq̄tur saltē suū silētiū ne ipsum nob falso ꝑtire putātes. nr̄m ꝓpo male securi seq̄mur errorē: z si suspendit ambiguo nō relinq̄t mēdacio. Est qui dubie ꝓfere mēdaciū nec mēdk: z est q̄ ꝟitatē quaz nesciꝫ affirmat z mēdk. Nā z ille nō q̄dem qō nō est eē: sz sc̄ credit credere ōt. z verū dicit. etiā si ℍ vez non sit qō credit: z is cū se certū vñ certꝰ nō ēt: vez nō ōt. etiā si verū sit de q̄ asserit. His ꝑmissis ad cautelā talia iexprotꝫ: seq̄r tā spūs sic cōfido ꝑeunte eadē tñc autela si poco quā ꝑmisi: z tenta bo facere ipe q̄ doceo: ne dicak z mihi. Tu q̄ alios doces. teip̄m nō doces. Distinguēdum sane int manifesta z dubia nec illa. s. adduci in dubiuꝫ. nec ista temere affirmari. Quod quidem ipsuꝫ de magisterio spe andum est spūs nec ei noster a ad illō oino industria sufficit. Quis nouit hoīm an id qō int hoies iudicatū a ōo ꝑmo supior patefecit. i supnis q̄z iudiciū iā factū ꝓesserit vez nā vꝫ lucifer q̄ mane oriebak. sz p̄ ꝓpere eleuabak añq̄ ꝓtereret i tenebras generi nr̄o iuideret: z ipe olei ifusionē: vt per se ipm iā tūc indigētibus masitaret dicens itra se q̄dāmō vt q̄d ꝓditio hec. Hoc ego nō assero dicere sp̄m: sz nō ꝑ dicere volo. ne scio ei Potuit aūt ꝓrigere si tñ incredibile nō putek plenū sapia z ꝓfectū decore. hoies ꝑ scire potuisse futuros. etiā z ꝓfecturos impari gl̄ia. Sz si p̄sciuit. i dei ꝟbo absq̄ dubio p̄uidit: z i suore suo iuidit: z molitꝰ ē hr̄e subiectos socios dedigētus. Jufirmiores sc̄ inq̄t iferioresq̄ natura. nō decz cē cōciues. nec eq̄les in gl̄ia. An forte ꝓdit impiā hāceiꝰ machinationē illa p̄supta ascēsio sessioq̄ significās magisteriū. Ascēdaz inq̄t sup montē excelsū. sc̄ dabo i lateribꝰ aq̄lonis. q̄ altissimi q̄ndā ꝓinde similitudinē obtineret. si quēadmodū ille sup cherubin sedēs gubnat oēz angelicā creaturā ita et ipse alt̄ sederet regeretq̄ genꝰ hūanū. Absit Jnq̄tē meditatꝰ ē in cubili suo. mēticbatur inq̄tas sibi. Nos aliū nō agnoscimꝰ iudicē q̄z auctorē. Nō diabolꝰ sz dñs iudicabit orbē terre. ipe deꝰ nr̄ i scīm z i scīm scīt ipe regent nos i secla. q̄ i celo cōcepit dolorē z i gadiso peperit iniq̄tatē. plē malitie. mr̄z moꝛz. z erūnaꝝ oimq̄ ꝑna parēs supbia Nā isi iuidia diaboli itrauit mors i orbē

terraꝝ: in tuū tñ oīs pcī supbia Uerū qđ illi pfuit. Hbilomnus tu in nob es dñe et nomē tuū inuocatuꝫ est sup nos: z dicit ꝑphs acquisitiōis. dicit eccl'ia redēptozū. Oleū effusuꝫ nomē tuū. Cū eicioz ego. tu illud effundis p' me. z in me: qm̄ cū irat' fuer' miscōie recoz daberis. Accepit tñ sathan regnū sup oēs filios supbie. factus te nebraꝝ hayꝝ p̄nceps vt regno hūiliatꝰ eti am supbia milicet: dū in vno suo p̄cipatu tpali z tali multos hūiles. excelsos eternoscꝫ reges ꝓstituat Jocundū iudiciū vt supbꝰ ille hūiliuꝫ malleatoz. eisdē ipis ne sciens fabricet coronas ꝑpetuas: impunꝫ gnādo oēs. z oib succūdendo Siqđē vbi cꝫ z ꝗ iudicabit dñs ꝑphs. z saluos faciet filios paupeꝝ: z hūiliabit calūniatorē. Ubicꝫ sp defensabit suos. ꝑpulsabit nocētes: z rollet virgā pcōꝝ de loꝝ sortē iustoꝝ rū. vt nō extendāt iusti ad iniq̄tē manꝰ suas. Eritcꝫ tandē cū ex toto arcū cōteret z ꝓfringet arma. z scuta cōburet igni. Tu tibi miser sedē collocas i aq̄lone. plaga nebulosa z frigida: z ecce suscitant de pulueꝛe inopes. et de stercoze pauper. vt sedeāt cū p̄cipib z solū gl'e teneāt: doleasꝫ impleri illud pauper inops laudabūt nomē tuū. Gr̄as tibi p̄ orphanoꝝ z iudex vidua rū: incaluit sup nos mons coagulatus. mōs pinguis. celi distillauerūt a facie dei syna: effusuꝫ est oleū. dilatatū est nomen. qđ nob. et cui nos iuidebat iniquꝰ. Dilatatū in ꝑꝫ vsꝫ ad coꝛda z oza puloꝝ z in oze infantū z lactentū pficit laus. Poꝛro pcōꝛ videbit z irascet: z erit sīc ira implicabilis. sic flāma inextiguibilis: q̄ iam parata est ei z angel' ei' Zelus dñi exercituū faciet hoc. Quō me amas dē' me' amatoꝛ meus. quō me amas. vbicꝫ recordās mei. vbicꝫ zelās salutē egeni z paupis: nō solū aduersuꝫ hoīes supbos. sꝫ etiā aduersus sublimes angelos. In celo z i terra iudicas dñe nocentes me: expugnas impugnantes me. Ubicꝫ subueni. vbicꝫ assistis: vbicꝫ a dexteris es mihi ne commoueaꝛ. Hoc cātabo dño i vita mea: psallaꝫ deo meo q̄ diu suꝫ Ue ꝓtutes ei': hec mirabilia ei' q̄ fecit. Hoc p̄mū z maximū iudiciū: q̄ mihi in illa cōscia secretoꝝ aguit ego maria. Deposuit inq̄ens potētes de sede z exaltauit hūiles. Esurientes ipleuit bōis: z diuites dimisit inanes. Scōm autē sīle est huic. q̄ tā audistꝭ: vt q̄ nō vident videāt. et q̄ vidēt ceci fiāt. In his duob' iudicys cōsolet sepaup et dicat. Demoꝛ fui iudicioꝝ tuoꝝ a scō dñe: z ꝓsolat' suꝫ Sꝫ reuertamur ad nosipos. scrutemurqꝫ vias nr̄as: z vrī veritate id possim' innocem' spīm ꝓpitatꝭ. z reuocem' ab alto q̄ nos eduterat. q̄tin' antecedat nos etiā ad nos quō sine ipo possum' nihil. Nec uerendū qđ dedignet ꝓdescēdere nob: q̄ pot' si vl exiguū qđ absq̄ ipso conamur indignat. Nō est em̄ ille vadēs et nō rediēs: sꝫ ducit de claritate i claritatē. tanq̄ spūs dñi. q̄ cꝫ rapiēs ad sei lumie suo q̄cꝫ ꝓtegens. z illūians tenebras nr̄as: vt siue sup nos sue apō nos. sp in luce. sp vt filij luꝭ ambulem'. Trāsium' allegoriaꝝ ymbraꝝ: ventū est ad indagāda moralia. Edificata ē fides instruat vita. Exercitat' est intellect'. direct act'. Siqđē intellect' bon' oib faciētib eū: si tñ z act' et intelligēcia dirigant in laudē z gl'iam dñi nr̄i ihesu xp̄i qui es z bñdictus in secula Amen.

Homelia. xx.

Leū effusuꝫ nomē tuū. Quid certū demōstrat spūsctūs nob in nobis. occasiōe hui' capitulī. Profecto qđ interi occurrit gemie cuiusdā sue operatiōis exprimentū. Uni' q̄dez q̄ nos p̄mo int' ꝓtutib solidat ad salutē: alterius ho q̄ fortis quocꝫ mūeribꝰ ornat ad lucrū. Illas nobis. hoc nr̄is accipimus. Uerbi gr̄a fides. spes. charitas. nob ꝓp̄ nos dātur. Absq̄ his q̄ppe salui esse nō possum' Poꝛro scientie seu sapie sermo. gr̄a curationis. ꝓphetia similiaq̄ quibus carere cum integritate etiā salutis ꝑpetue possum'. p̄rimoꝝ procul dubio in salutē expēdenda donant: z has spūsctū operationes q̄les vel in nob vel in alīs exprimat. vt ex ren oia accipiāt. infusionē si placet aꝛz effusionē noiemus. Cui nā g̃ harū cōuenit oleū effusum nomē tuū. Hone effusioni Nā de infusiōe infusum potius q̄ effusum dixisset. Deni qꝫ ob bonū odoꝛ vbertū extrinsec' ꝓfusorū aut spōsa. oleū effusum nomē tuū: asseribēs ipm odoꝛē nomi spōsi. tanq̄ oleo effuso sup vbera: et quicꝫ mūere gr̄e exteriorꝫ

ꝓfusum se sentit. quo ⁊ ipse alijs refundere possit. etiã huic dicere est. oleũ effusum nomẽ tuũ. Sz sane cauendũ in his aut dare qđ nob accepim⁹ aut qđ erogandũ accepimus. retinere. Rem ꝓfecto ꝓtimi retines tibi: si verbi causa plen⁹ virtutib⁹ cũ sis. foris q nihilomin⁹ donis scientie et eloquẽtie adornat⁹. metu forte aut segnicie. aut minus diserera hũilitate verbũ bonũ quod posset ꝓdesse multꝫ. inutili immo ⁊ dãnabili ligas silẽtio: maledict⁹ certe q frumenta abscõdit in ꝑplis. Rursum qđ tuum est spargꝫ ⁊ pdis: si ꝓsq̃ infundarꝫ. tu totus semiplen⁹ festines effundere. contra legem arans in ꝓmogenito bouis. ⁊ ouis ꝓmogenitũ tondẽs. Nimirũ vita atz salute q̃ alteri das. te fraudas: dũ sana vacuus intentiõe gl̃ie inanis vento inflaris: aut terrene cupiditatis veneno inficeris. ⁊ letari apostemate turgens niteris. Quãobrẽ si sapis concham te exhibebis. ⁊ nõ canalez Hic siq̃dez pene simꝫ ⁊ recipit ⁊ refundit. Illa ꝓ donec impleaꝫ expectat. ⁊ sic q̃ superabundat sine dubio suo dãno cõicat: sciens maledictũ. q̃ ꝓtez suã facit deteriorez Et ne meũ ꝓsiliũ cõreptibile ducas: audi sapiẽtiorẽme. Stult⁹ ait salomõ ꝓfert totũ spm̃ suũ simꝫ: sapiẽs reseruat imposterũ. Verũ canales hodie multos habem⁹ in eccl̃ia: conchas ꝓ ꝓ paucas. Tãte charitatꝫ sunt ꝑ q̃s nob fluẽta celestia manãt. vt añ effundere q̃ infundi velit. loq̃ q̃ audire paratiores. ⁊ ꝑmpti docere q̃ nõ didicerũt. ⁊ alys ꝑesse gestiẽtes q̃ seipos regere nesciũt. Ego nullũ ad salutẽ pietatꝫ ḡduz illi ḡdui anponendũ existimo. quẽ sapiẽs posuit dicẽs. Miserere aĩe tue placẽs deo Qđ si nõ habeo nisi parũ oleꝝ q̃ vngar: putas tibi debeo dare ⁊ remanere inanis Seruo illud mihi: ⁊ oino nisi ad ꝓphẽtissionẽ nõ ꝓfero. Si institerit rogitates aliq̃ ex his q̃ forte existimãt de me supꝫ id qđ videt in me. aut audiũt aliq̃d ex me. rñdebiꝫ eis. Ne forte non sufficiat nob ⁊ vob. tre pot⁹ ad vẽdẽtes ⁊ emite vob. Sz charitas inq̃s. nõ q̃rit q̃ sua sũt. Et tu scis q̃ obrẽ. Non q̃rit q̃ sua sunt ꝓfecto q⁹ nõ desunt. Quisnã q̃rat qđ hz. Charitas q̃ sua sunt id ẽ ꝓprie saluti necaria. nunq̃ nõ hz. Nec mõ hz. sz etiã abũdat. Vult abũdare sibi. vt possit ⁊ oib⁹. Seruat sibi q̃ntuz sufficiat: vt nulli deficiat. Alioq̃n si plena nõ est: pfecta nõ est. Ceterũ tu fratꝫ cui firma satꝫ ꝓpria salus nõdũ est. cui charitas adhuc nulla ẽ. aut adeo tenera atz barũ dinea q̃tin⁹ oĩ flatu cedat. oi spũ credat oĩ circũferaꝫ doctrine vẽto: imo cui tãta est charitas. vt vltra mãdatũ quidẽ diligas ꝓximũ tuũ plus q̃s teipm̃. ⁊ rursuz tãtilla. vt ꝯ mandatũ fauore liq̃scat. pauore deficiat. ꝓtinbeꝫ tristicia. auaricia cõtrahaꝫ: ꝓtrahaꝫ ambitiõe. suspitiõib⁹ inq̃etetꝫ cõuitys exagitetꝫ. curꝫ cuitcereꝫ. honoribus tumeat. liuore tabescat: tu in q̃s ira in ꝓximis teipm̃ sentiẽs. qua nã dementia ẽso aliena curare. aut ambis aut acq̃escis Sz cm̃ audi q̃d ꝯsulat cauta vigilq̃z charitas Nõ qđ alys inq̃t remissio. vob aũt tribulatio: sz exq̃rite. Noli nimiũ cẽ iustus. Sufficit tibi vt diligas ꝓximũ tuũ tanq̃ teipm̃ Hoc q̃ppe ẽ exq̃rite. Dic dõ. Sicut adipe ⁊ pinguedine repleaꝫ aia mea. et labijs exultatiõis laudabit os meũ: infũdi nimirũ ꝓs volẽs. ⁊ sic effundere. Nec solũ infũdi ꝓs. sz ⁊ implere: q̃tin⁹ de plenitudie eructaret. nõ osciaret. de inanitate. Caute q̃dẽ. ne q̃d alys remissio sibi cẽt tribulatio. Et nihilomin⁹ caste. imitãs illũ de cui⁹ plenitudie oẽs accepim⁹. Discet tu nõ nisi de pleno effũdere. nec deo largiorẽ velis. Concha imitet fontẽ. Non manat ille i riuũ. nec i lacuz extendit: dõec suis sattet aq̃s. Nõ pudeat conchã nõ esse suo fonte ꝓfusiorez. Denigz ipe fons vite plen⁹ in seipo. ⁊ plen⁹ in seipo. nõne ꝓmũ q̃dẽ ebullies ⁊ saliẽs i ꝓxima secreta celoꝝ oia ipleuit bõitate: ⁊ tuc demũ implez se creatioꝝib⁹ supioꝝib⁹ ꝓtib⁹ erupit ad terras ac de supfluo hoiez ⁊ iumẽta saluauit. quẽ admodũ mꝫtiplicauit miam suã. Pri⁹ interna ipleuit. ⁊ sic exundãs i multꝫ miseratiõib⁹ suis visitauit traz. ⁊ inebriauit eaz: mꝫtiplicauit locupletare eã Ergo ⁊ tu facsiliter. Implere ꝓs: ⁊ sic curato effũdere. Benigna pru dẽsq̃z charitas affluere cõsuetit. nõ effluere. Fili ne pefluas ait salomon. Et apls. ꝓterea inq̃t debem⁹ intendere his q̃ dicũtur ne forte pefluam⁹. qđ cm̃. Tu ne paulo sanctioz. sapientioz salomõe. Alioq̃n nec mihi sedet diuari ex te ex

inanito. Si. n. tu tibi neq̃: cui bon⁹ eris. De cumulo si vales adiuua me. Sinaũt pcito tibi. Sz tã audite q̃ t q̃nta saluti ꝓ pzie necaria sint. q̃ t q̃nta infũdi opteat. ꝓ usq̃ effũdere p̃ fumam⁹: q̃ tã i p̃ntia⁹ bze uit colligere poto. Hora siq̃dez tã multũ ascẽdit. t ꝑmonem vzget ad finẽ. Accedit medic⁹ ad vulneratũ: spũs ad aiaz. Quã eñ nõ repiat gladio dyaboli vulneratã. t post sanũ vuln⁹ antiq̃ delicti medicamẽto baptismat̃. Ergo ad illã aiam q̃ dicit putruerũt t cozrupte sũt cicatrices mee a facie istiꝑtie mee. cũ accedit spũs. q̃d ꝓmo op⁹ est. vt tumoz vl̃ vlc⁹ q̃ forte supcreuit i vulnere. t p̃t ipedire sanitatẽ. añ oia amputet. abscidat̃ itaq̃ ferro acute ꝓ p̃ctõis vlc⁹ inueterate cõsuetudis. Sz est acerb⁹ doloz. Leniat̃ ꝓinde vnguẽto deuotiõis q̃ nõ ẽ aliud nisi ꝓcepta de spe ĩdulgẽtie exultatio. Hãc cõtinẽdi parit facultas. et victozia de pctõ. tã gr̃as agit t dic̃ Disrupistiv vinc̃la mea tibi sacrificabo hostiã laudis. Deinde apponit̃ medicamentũ pnie. malagma ieiunio⁹. vigilia⁹. oꝛonũ. t siq̃ sũt alia penitẽtiũ exercitia Jn laboze cibãdus ẽ cibo boni opis ne deficiat. Q̃ op⁹ sit cib⁹ inde docer̃. De⁹ cib⁹ est inq̃t vt facią voluntatẽ p̃ris mei. Jtaq̃ comitent̃ pnie labores. pietat̃ opa q̃ cõfortẽt. Hanc aũt fiducią p̃stat apꝺ altissimũ elemosina. Cib⁹ siti excitat potãdus ẽ. Accedat cibo boni opis oꝛonis pot⁹: cõponẽs ĩ sto macho ꝓscie q̃ bñ gestũ est. et cõmẽdans deo Oꝛãdo bibit vinũ letificãs coz hois vinũ spũs q̃ inebriat. t carnalitũ voluptatũ infũdit oblitionẽ. Humectat interi oꝛa arẽtis ꝓscie. escas bonoꝝ actuũ digerit: t deducit p q̃dã aie mẽbra fidẽ roborãs spem ꝓfortãs. vegetãs. ordinãsq̃ charitatẽ. t impugnãs mozes. Sũpto cibo potuq̃ q̃d tã restat. nisi vt pauset egrot⁹: t q̃esti ꝓtẽplatiõis post sudores actiõis incũbat. Dormiẽs in ꝓtẽplatiõe somniat deũ p spec̃m siquidẽ t in enigmate. nõ aũt facie ad faciẽ. interim intuet̃. Tñ sic nõ tam spectati q̃ cõtectati. idq̃ raptũ t q̃si sub q̃ dam chozuscamine scintillule trãseuntis vir ad tacti inardescit amoze. t ait. Anima mea desiderauit te in nocte: sz t spũs me⁹ in p̃coꝛdijs meis Talis amoꝛ zelat. Hic decet amicũ sponsi. Hic necesse est ardeat fidelis suus t prudens quẽ cõstituit dñs sup familiã suã. Hic repleat. hic feruet. hic ebullit. h tã secur⁹ effundit exũdans t erũpens t dicẽs. Quis infirmat̃ t ego nõ infirmoꝛ. Quis scandalizat̃ t ego nõ vroꝛ. Predicet. fructificet. innouet signa. immutet mirabilia: nõ est q̃ se imisceat vanitas vbi totũ se occupat charitas. Siq̃dez plenitudo legis t coꝛdis est charitas. si tã plena Deus deniq̃ charitas est t nihil est in reb⁹ qõ possit implere creaturã factam ad imaginẽ dei nisi charitas de⁹ q̃ solus maioꝛ est illa. Eam nõdũ adept⁹ piculosissime ꝓmouet̃: q̃ntuliber alijs videat̃ pollere virtutib⁹. Si habuerit oẽm scientiaz. si dederit omnẽ substantiã suã pauperibus si tradiderit coꝛp⁹ suũ ita vt ardeat absq̃ charitate: vacuus est. En quãta prius infundenda sunt. vt effundere audeam⁹ de plenitudine nõ de penuria largiẽtes. Primo quidẽ cõpunctio. deinde deuotio. tertio penitẽtie labor. quarto pietatis opus. quito oratiõis studiũ. sexto cõtemplatiõnis ociũ. septimo plenitudo dilectionis. Hec oia operat̃ vnus atq̃ idẽ spũs. scõm opationẽ que infusio appellat̃: q̃tinus illa que effusio dicta est pure. et ob hoc tute iã admiuistret̃ ad laudẽ gloziam dñi nr̃i ihu xp̃i: qui cũ patre t spiritusancto viuit t regnat in secula seculoꝝ. Amen.

Homelia. xxi.

Adhuc spõsa amatoria loquit̃. ad huc ꝓgit ampli⁹ ꝓsecq̃ laudes spõsi. Et gr̃am puocat. dũ mõstrat eã quã tã accepat in se vacuã nõ fuisse. Audi eteni q̃d secuta adiungit Propterea inq̃t Adolescentule dilexerũt te nimis. Quasi dicat. Non frustra nec inaniter nomẽ tuũ exinanitũ est o sponse atq̃ effusum in vbera mea. propterea eni adolescentule dilexerunt te nimis. Propter q̃d. Propter nomen effusum t propter vbera ex eo perfusa. Jnde quippe excitate sunt in amoꝛem sponsi. inde sumpserunt vt diligãt. Spõsa infusum munus excipiente. ille moꝛ sentire fragrantiam. que longe a matre minime esse poterant: atq̃ illa suauitate repleplete dicũt. Charitas dei diffusa est in coꝛ

dibus nostris. per spiritū sanctus qui datus est nob. Ergo ipa devotione sponsa cōmendās. hic inqt fructus o spōse. effusi nois tui. qō ꝓterea adolescētule dilexerūt te. Effusus siquidē sentiūt qō integrū capere nō valebāt. ꝓterea dilexerūt te Effusio ꝗppe nomē facit captabile. captū amabile: sed adolescētulis dūtaxat. Qui capatiores sunt integro gaudēt. effuso nō indigent. Angelica creatura irrepcussā mentis acie intuetur diuinoꝝ iudicioꝝ abyssum multā: quoꝝ summe equitatis ineffabili delectatione beata: gloriaꝫ insup effectui ea p suū ministeriū mācipari ꝛ palā fieri: ꝛ ꝓterea merito dōm diligit xp̄m. Nonne oēs sut administratorij spūs sunt. missi in ministeriū ꝓter eos ꝙ hereditatē capiunt salutis Porro archāgelos vt eis aliqd differētius ab his ꝙ simplicit angeli sunt tribuam⁹. mirabilit credo delectat. qō ipsis quoq eterne sapie consiliys familiari⁹ admittunt: eadēq p ipsos locis queq suis atq tēporib⁹ summo moderamine dispēsant: et hec causa ꝙ diligunt dōm xp̄m et ipsi. Ille quoq beatitudies ꝙ virtutes forsan ex eo appellate sunt qō virtutuꝫ ac ꝓdigioꝝ occultas ꝓpetualesq causas felici curiositate rimari. ac mirari diuinit⁹ ordinare. signa ꝙ ꝛ quādo volūt ex oībus elemētis terris poenter exhibeant: et ipse ergo exinde nō immerito inardescūt. dilige dominū virtutum: et dei virtutē xp̄m. Plenū quippe est suauitatꝭ ꝛ gre incerta ꝛ occulta sapiētie i ipa sapiētia intueri: plenū nihilomin⁹ honoris ꝛ glorie. causarū in dei verbo absconditaq mūdo spectādas mirandasq in manu ipsoꝝ dirigi efficientias. Sed ꝛ illi spūs ꝙ potestates noiant. dū crucifixi nostri diuinā oīpotentiam vbiq fortiter attingentē intueri. ac magnificare delectant: exturbare ꝛ debellare demonū hominūq cōtrarias potestates. p his qui hereditatē capiunt salutis accipiunt potestatē. Et hi nonne iustissimā habent causam. vt diligant dominū iesum. Sūt ꝛ sup istos ꝓncipatus. ꝙ ipm altius speculātes. ꝛ liqdo quidentes vniuersitatis esse ꝓncipiū ꝛ ꝓmogenitū ois creature. tanta pinde ꝓncipat⁹ dignitate donant. vt vbiq terrarū habeant potestatē. quasi de summo quodā rep cardine regna ꝛ ꝓncipatus. et quaslibet pro arbitrio mutare ꝛ ordinare dignitates: pro ꝗrumcūq meritis facere ꝓmos ꝛ nouissimos. ꝛ nouissimos ꝓmos. deponere potētes de sede. ꝛ exaltare humiles. Et hec istis quoq rō diligendi. Sed ꝛ diligūt domiationes. Cur. Nescio quid subtili⁹ sublimiusq indagare de xp̄i interminabili atq irrefragabili dñatu. laudabili q̄dam ꝓsumptiōe ferunt tur: q sez vbiq vniuersitatꝭ nō solū potēsꝭ ꝛ pñs supra infraq obseq rectissime volūtati sue cursus tēpoꝝ. mot⁹ corpoꝝ. nutⁿ mentiū. ordine vtiq pulcerrime cogat. id q cura tā vigili. vt ne pūcto q̄dē aut toreꝫum vt dicit horū oīm debituꝫ subtrahere famulatū. vllaten⁹ liceat: opera tā tam facili vt turbationē seu anxietatē. vllā oīno gubernatoꝝ nō sentiat. Intuētes ergo dominū sabaoth tāta cū tranquillitate oīa iudicantē: intentissime suauissimeq cōtemplatiōis stupore nimio. ꝭ sensato rapti in illud diuine claritatis tā ingens pelagus recipiūt sese in secretioꝝ quodā mire tranquillitatis recessu: vbi tanta pace ac securitate fruunt. vt quiescentib⁹ ipis p rerū series progatiue. tanq vere dñationib⁹ ministrare ꝛ militare videat cetera multitudo. In thronis sedet de⁹. Et puto ꝙ his spiritib⁹ sup oēs ꝙ memoratī sunt. ꝛ iustioꝝ causa. ꝛ copiosioꝝ sit materia diligēdi. Et em si intres hois regis cuiuscunq palatiū. nōne cū plenū sit sellis. scamnis. cathedrisq regia sedes in eminenti posita cernit. Et nō est necesse q̄rere vbi rex sedere solitus sit. nimirū mox manifesta occurrit sedes eius: ceteris altioꝝ ornatioꝝq sedilib⁹. Sic quoq oīm decoꝝ ornatu cūctis alys ꝓminere spiritib⁹ istos intellige. in ꝙbus spēali q̄dam stupēde dignatōnis mūere diuia elegit residere maiestas. Qō si sessio significat magisterū. puto illū qui vn⁹ est nob⁹ mgr̄ in celo ꝛ in terra dei sapiētiā xp̄m cū alias q̄dem vbiq attingat p mundiciā suā specialⁱ⁹ tñ istos atq ꝓncipalius tanq ꝓpriā sedē sua illustrare presentia: et inde tanq de solenni adiutorio docere angelum. docere hominez scientiam. Inde angel' diuinoꝝ noticia iudicioꝝ: inde ꝙsiliatoꝝ archangelis. Ibi ꝓtates.

audiũr. qñ t vbi t q̃lia ꝓferant signa. Ibi
deniq; vniuersi. siue sint ptātes. siue sint
p̃cipat⁹. siue dñationes discũt ꝓfecto q̃d
ex officio debeãt. q̃d pro dignitate presu-
mãt: t qõ p̃cipue cautũ est. oibus accepta
ptāte ad ꝓpriã volũtatẽ. seu gl'iam nõ abu-
ti. Illa tñ celi agmina q̃ cherubin nuncu-
pant. si eis sui vocabuli fuer interp̃tatio.
arbitror nil hĩe qõ ab ipis aut p ipsos ac
cipiãt. cũ de ipso fonte haurire ad plenũ li
ceat: ipõ ea p se dño iesu dignant introdu
cente in omnẽ plenitudinẽ veritat⁹. t the-
sauros sapiẽtie scientieq; q̃ in eo oẽs absco
diti sunt largissime reuelãte Sed nec ea q̃
appellata sunt seraphin q̃ppe que ipa cha
ritas de⁹ ad se ꝓtraxit t absorbuit atq; in
eundẽ raputt sctẽ affectõis ardorẽ. vt vn⁹
cũ deo spũs cẽ videant. instar ꝓfecto ignis
q̃ aerem quẽ inflãmat. dũ suũ ei totũ calo-
rẽ impẽmit. induitq; colorẽ. non ignitũ sed
ignẽ fecisse cernit. Amãt itaq; p̃cipue con
tẽplari in deo. illi q̃dez spũs sciam cuius
nõ est nũer⁹. hỹ ꝓ charitatẽ q̃ nunq; exci
dit. Ẽñ t noia ista sortiti sunt ex eo quiq;
i quo p̃eminere vident. Nã cherubin qui
dẽ plenitudo scãe. seraphin ꝓ incẽdentia
vel incẽsa dicunt Diligit g̃ ab angelis de
us ob iudicior suor summã equitatẽ. ab
archangelis ob ꝓsilior summã moderati
onem. Porro a ꝓtestib⁹ ob benignissimã
miraculor exhibitionẽ: p quẽ incredulos
dignãtissime trahit ad fidẽ A potestatib⁹
ꝓ ob illã iustissime potẽtie vim q̃ solet a
pys malignantiũ ꝓpulsare t arcere crude-
litatẽ. Uerũ a p̃cipatib⁹ ob eternã t ori-
ginalẽ illã ꝓtutẽ. q̃ dat esse t existendi p̃-
cipiũ oĩ creature superior t inferior. spiri
tali t corpali: attingẽs a fine vsq; ad finẽ
fortit. A dñationib⁹ quoq; ob placidissi-
mã voluntatẽ q̃ licet vbiq; dñet in fortitu
dine brachỹ sui. ꝓtute tamẽ potẽtiori pro
sua ingenita lenitate t in turbabili tran
quillitate disponit oia suauit. Diligit t a
thronis. ob benivolentiã magre sapie. si-
ne inuidia sese cõmunicãtis. t vnctionẽ q̃
gratis docet de oibus. Ceterũ a cherubin
ꝓterea diligit: q⁹ deus scientiar dñs est: et
sciens q̃d cuiq; op⁹ sit ad salutẽ discrete p
uidetq; dona sua digne poscentib⁹ ꝓut no
uit expedire distribuit. A seraphin quoq;
q⁹ charitas est. t nihil odit eorũ q̃ fecerint
et vult oẽs hoies saluos fieri. et ad agniti
onẽ veritat⁹ venire. Hỹ g̃ oẽs ꝓut capiũt
diligũt. Sz eñ adolescẽtule qm̃ min⁹ sa-
piũt min⁹ et capiũt: nec oin o sufficiũt ad
tã sublimia. Paruule quippe in xpo sunt.
lacte t oleo nutriende. Ergo ex vberibus
sponse opus sumere habẽt vnde diligant.
Habz oleũ effusum sponsa: ad cui⁹ excitã
tur ille odorẽ. gustare et sentire q̃s suauis ẽ
dñs. Cunq; amore fragrãtes psenserint.
cõuertẽs se ad sponsuz. oleũ ait effusuz no
mẽ tuũ: ꝓterea adolescẽtule dilexerũt te ni
mis. Quid est nimis. Valde vehemẽt.
ardent. Vel certe mag⁹ ex obliq̃ vos q̃ nu
per venistis tãgit spiritalis ꝑmo viam il
lã. quã t nos frequent repmere conati su-
mus. min⁹ discretã vehementiã. imo in tẽ
perantiã. prsus nimiũ obstinatã redargu
ens. Nõ multis eẽ cõmuni contenti vita.
Nõ sufficit vob regulare tenuiũ. nõ solen
nes vigilie: nõ imposita disciplina. nõ mẽ
sura quã vobis ꝓmur in vestimẽtis vel
alimẽtis. Priuata ꝓfert⁹ cõmunib⁹. Qui
vĩ curã semel nob̃ credidist⁹: q̃d rursuz de
vobis vos intromittit⁹. Nã illã qua tori
ens dñi ꝓscientys vĩs testib⁹ offendist⁹ ꝓ-
priã sez volũtatẽ vĩam. ecce nũc iterũ ma
gistrã habet⁹. nõ me. Illa vos nature do-
cet nõ ꝓcere. rõni nõ acq̃escere: nõ obrẽpera
re senio ꝓsilio. vel exẽplo nõ obedire. An
ignoratis q⁹ melior est obediẽtia q̃s victi-
me. Nõ legistis in regula vĩa. q̃d quicq̃d
sine volũtate vel cõsensu spãlis part⁹ fit.
vane gl'ie deputat t nõ mercedi. Nõ legi-
stis in euãgelio quã formã obediẽdi puer
iesus. pueris scis tradiderit. Nã cũ remã
sisset in hierl'm et dixisset. in his que patr⁹
mei sunt oportet me eẽ. nõ acq̃escentib⁹ parẽ
tibus ei⁹ sequi illos in nazareth nõ despe
xit. magister discipulos. de⁹ hoies: verbũ
t sapia fabrũ t feminã. Quid etiã addit
sacra hystoria. Et erat subdit⁹ illis. Quo
usq; vos sapiẽtes estis in oculis vĩs. De-
us se mortalibus credit t subdit: t vos in
vys vĩs adhuc ambulat⁹. Bonũ recepa
tis spm̃: sed non bñ vtimini eo. Uereor ne
aliũ ꝓ isto recipiat⁹ q̃ sub specie boni sup-
plãtet vos: et q̃ spũ cepistis. carne cõsume
mini. An nescit⁹. q⁹ angelus sathane mu-

toties trāsfigurat se in angelū lucis. Sapiētia est deus: z vult se amari nō solū dulciter. sed z sapienter. Vnde apls. Rationabile obsequiū vestrū. Alioqn facillime zelo tuo spūs illō z te terroris. si sciaz negligas. Nec habz callidus hostis machinamentū efficaciꝰ ad tollendā de cordis dilectionē quā si efficere possit vt i ea incaute. z nō cū ratiōe ambulēt. Quāobrē ego cogito modos quosdaz tradere vob. q̄s opē cūi est. deū diligentib⁹ obseruare. Sz qa hic ꝑmo finē desiderat. eras eos si deus mihi vitā z otiū q̄d nūc habemꝰ ad differendū seruauerit explicare conaboꝛ. Tūc em recreatis nocturna q̄ete sensib⁹. z qō est p̄cipuū oꝛone p̄missa alacriores vt iustū est ad sermonē de dilectiōe cōuenientē: prestā te dño nostro iesu xp̄o. cui est honoꝛ z gloria in secula seculoꝝ. Amen.

Homelia vicesimasecūda.

VIta magistri ꝓbis sermo exoꝛdiū sumat. q̄ nō amat dn̄m iesum anathema sit. Valde oīno mihi amādus est. p quē sum. viuo z sapio: sed ingratus sum z indignꝰ. Dignꝰ plane est morte. q̄ tibi dn̄e iesu recusat viuere. z mortuꝰ est: z q̄ tibi nō sapit desipit. z q̄ curat eē nō ꝑter te. p nihilo est z nihil. Denicꝭ q̄d est hō: nō qz tu innotuisti ei. Propter temetipm deꝰ fecisti oīa z q̄ esse vult sibi z nō tibi. nihil esse incipit inter oīa. Deū time z mādata eiꝰ obserua: hoc est inq̄t omis hō Ergo si hō est omis hō. absq̄ hoc nihil hō Inclina tibi deꝰ. modicū id qō me dignatus est eē. Ar q̄ de mea misera vita Suscipe obsecro residuū annoꝝ meoꝝ: p his ꝓ q̄s viuēdo p̄didi. qz p̄dite vitā. coꝛ cōtritū z hūiliatū deꝰ nō despicies. Dies mei sic vmbra declinauerūt. z ꝑierunt sine fructu: impossibile est vt reuocē. placeat vt recogitē tibi eos in amaritudine anīe mee. Jā desapia. ante te est oīe desideriū meū z ꝓsitū coꝛdis mei. Si q̄ esset in me: seruare ad te Sz deꝰ tu scis insipientiā meā. nō qō hoc ip̄m forsasse sapere est qō z ego agnosco eā. z q̄dem ex mūere tuo. Auge illud mihi minime q̄dem ingrato p munusculo: sed sollicito p eo qō deest. Pro his g̃ tua suz amās te q̄ntum possuz. Sz est qō me pl⁹ mouet. plꝰ vrget. plꝰ accēdit. Sup oīa inq̄ reddit amabilē te mihi ihu bone calix quē bibisti. oꝛ nr̄e redēptiōis. Hoc oīno amore nr̄m facile vēdicat totuz sibi: hoc inq̄ est q nr̄am deuotionē z blādiꝰ allicit. z iustiꝰ exigit. z artiꝰ stringit. z afficit vehementiꝰ. Vultū q̄ppe laboꝛauit i eo saluatoꝛ. nec in oi mūdi fabrica tantū fatigatiōis auctoꝛ assumpsit. Illa deniq̄ dixit z facta sunt. mādauit z creata sunt At ꝓ hic z in dictis suis sustinuit ꝓtradictiones. z in factis obseruatoꝛes. z in toꝛmētis illusoꝛes. z in morte exꝓbꝛatoꝛes. Ecce quō dilexit. Adde q̄ hanc ipaz dilectionē nō reddidit. sz addidit. Nā q̄s ꝓꝛ dedit ei. z retribuet ei. Sz vt ceteris euāgelista iohānes ait: nō qz nos dilexerimꝰ deū. sz q̄a ꝓꝛ dilexit nos. Denicꝭ dilexit z nō extitit es. Sz adiecit. z resistētes diligere. iuxta pauli testimoniū dicentis. quō cū adhuc inimici eēmꝰ. reconciliati sumꝰ deo. p mortem filij eiꝰ. Alioqui si nō dilexisset inimicos. nōdū possedisset amicos: sic necdū q̄s sic diligeret eēnt. si nō dilexisset q̄ dū eēnt. Dilexit aūt dulciter. sapienter. fortiter. Dulce nēpe dicerī q̄ carnē induit. cautū q̄ culpā cauit: fortē q̄ morte sustinuit. Nō q̄s sane incarne visitauit. carnaliter cū nequaq̄ amauit. sz imꝓuidētia spūs. Spūs q̄ppe antefaciē nr̄am xp̄s dn̄s emulās nos dei emulatiōe nō hois: z certe sanioꝛi q̄ ꝓmꝰ adā euā suā. Itaq̄ q̄s in carne q̄siuit dilexit in spū. redemit in ꝓtute. Plenū ꝓrsus oī suauitatis dulcedie: videre boiem hois cōditoꝛē. At dū natura ꝓuident se legit a culpa. potenter morte ꝓtulit a natura. In carnis assumptiōe cōdescēdit mihi. in culpe vitatiōe cōsuluit mihi. in mortis susceptione satisfecit ꝓi: amie⁹ dulcis. cōsiliariꝰ ꝓuidēs. aduitoꝛ fortis. Huic securꝰ me credo. q̄ saluare me velit. nouerit. possit. Quē q̄siuit hūc z vocauit p gr̃am suā: nunq̄d veniente ejciet foras. Sz nec vim nec fraudem meuo. ꝓfecto vllā. q̄ō me vicz de manu eiꝰ possit eruere. q̄ t vincentes oīa vicit morte. z seductoꝛē vniuersitatis serpentē arte vtiq̄ sanctioꝛe delusit. isto ꝓuidētioꝛ. illo potentioꝛ. Carnis q̄dem assumit veritatē. sz peccati similitudinē: dulcē ꝓrsus in illa exhibens ꝓsolationē inferno. z in hac ꝓuident absconditos laqueum deceptiōis.

dyabolo. Petro vt pater nos recõcilier. mortẽ fortiter subyt ⁊ subegit: fundẽs pre ciũ nře redemptiõis sanguinẽ suuz. Ergo nisi amasset dulcit. non me in carcere req sisset illa maiestas. Sed uũxit affectiõi sa pientiã qua tyrannũ deciperet: uũxit ⁊ pa tientiã q placaret offensum. Hi sunt mo di qs vobis ꝓposuerã: sed ꝑmisi eos i xpo vt cõmendabiliores haberẽt. Discę xpiane a xpo. quẽadmodũ diligas xpm: discę amare dulcit. amare prudent. amare fort ter. Dulcit ne illecti. prudent ne decep ti. fortiter ne oppressi. ab amore dñi auerta mur: De mũdi glia seu carnis voluptati bus ne abducar. dulcescat tibi p his sapi entia xps. Ne seducar. spũ mendacij ⁊ er roris: lucescat tibi veritas xps. Ne aduer sitatib⁹ fatigeris. cõfortet te ỹtus dei xps Zelũ tuũ inflãmet charitas. informet scię tia. firmet cõstantia. Sit feruidus. sit cir cũspectus. sit inuict⁹. Nec tepori habeat. nec careat discretione. nec timidus sit. Et vide ne forte tria ista tibi ⁊ in lege tradita fuerint. dicente deo. Diliges dñm deũ tu um ex toto corde tuo. et ex tota aĩa tua. et ex tota ỹtute tua. Sibi videt si alius cõ petentior sensus in hac trina distinctione nõ occurrit. amor q dem cordis. ad zelum quendã ptinere affectõis. anie ỹo amor ad industriã seu iudiciũ rõnis. virtuz aũ tẽ dilectio ad animi posse referri cõstantiã vel vigorẽ. Dilige ergo dominũ deũ tuuz toto ⁊ pleno cordis affectu. dilige tota ra tionis vigilãtia. ⁊ circũspectione: dilige et tota ỹtute vt nec mori pro ei⁹ amore pri mescas. sicut scriptum est in cõsequentib⁹: quoniã fortis est vt mors dilectio. dura sic cut inferus emulatio. Sit suauis ⁊ dulcis affectui tuo dñs iesus. contra male vtiq dulces vite carnalis illecebras: et vincat dulcedo dulcedinẽ. quẽadmodũ clauũ cla uus expellit. Sed sit nichilomin⁹ intelle ctui ꝑuia lux ⁊ dux rõni non solũ ob cauẽ das hereticę fraudis decipulas. ⁊ fidei pu ritatẽ ab eorũ versutijs custodiendã: verũ quoq vt cautus sis nimiã ⁊ indiscretã ve hementiã in tua cõuersatione vitare. Sic eriã fortis ⁊ cõstans a mortuis. nec cedẽs terroribus. nec succũbẽs laboribus. Ergo a mem⁹ affectuose. circũspecte et valide scien

tes amorẽ cordis quẽ et affectuosũ dicim⁹ absq eo q dr aĩe. dulcẽ q dez sz seductibilẽ: illũ ỹo absq illo q virtuz est rõnabilẽ eẽ. sed fragilẽ. Et vide etiã manifestz exẽplis ita eẽ vt dicim⁹. Cũ egre ferrẽt discipli qõ de ascẽsuri mgri discessu ab eodẽ ipo audi erint. Si diligeretz me gauderetz vtiq: qz ad ꝑem vado. Quid g. Nõ diligebãt de cui⁹ discessione dolebant. Si diligebãt q dammõ ⁊ nõ diligebãt. Diligebãt dulcit sed min⁹ prudent. Diligebãt carnalit. sed nõ rõnabilit. Demiq diligebant toto cor de. nõ aũt tota aĩa. Dilectio eoz cõtra sa lutẽ eoz. Vñ ⁊ aiebat. expedit vob⁹ vt ego vadã: culpãs cõsiliũ nõ affectũ. Loquẽte itẽ de morte sua futura. obuiare conantez petrũ q eũ tenere diligebat. cũ ira vt memi nistis increpãdo repssit: qd in eo aliud q̃ imprudentiã repbendit. Postremo qd est nõ sapis q dei sunt. nisi nõ sapient diligz humanũ seqns affectũ. cõtra diuinũ ꝓsili um. Et vocauit sathanan eo q saluti ⁊ si nesciens aduersarer. q saluatorẽ mori phi beret. Vñ ⁊ correct⁹ repetentẽ postmoduz triste verbũ minime tã mori metuit. sed se cõmoriturũ esse ꝑmisit. Nõ aũt impleuit. qz necdũ ad tertiũ quenerat gradũ. in q to ta virtute diligit. Erat tota aĩa doct⁹ di ligere: sed adhuc infirm⁹. Bene instruct⁹. sed parum adiut⁹. Nõ ignar⁹ myster ij: sed martyrij pauidus. Nõ plane illa fortz vt mors dilectio tũc fuit. q morti succubuit. Fuit aũt postea. cũ ex ꝑmissione iesu xpi in dut⁹ virtute ex alto. tanta tandẽ cepit vir tute diligere. vt in ꝓcilio ꝓhibit⁹ ꝑdicare nomẽ setim ꝓstant ꝓhibentib⁹ respõderet. Obedire magis oportet deo q̃ hoib⁹. Tũc demũ tota ỹtute dilexit: cũ nec vite sue pe percit ꝑ dilectiõe. Maiorẽ hac dilectiõẽ nemo hz: q̃ vt aĩam suaz ponat qs pro amicis suis. Quã ⁊ si mime tũc posuit. iã tñ exposuit Ergo nõ abduci blãdicijs. nec seduci fallacijs. nec iniurijs frãgi. toto cor de. tota aĩa. tota ỹtute diligere est. Et no ta amorẽ cordis. q dammõ esse carnalẽ: qõ mag⁹ erga carnẽ xpi. et q in carne xps ges sit vel iusserit. cor humanuz afficiat. Hoc re pletus amore facile ad omnẽ de huius no di sermonez cõpungitur. Nihil audit libẽ tius. nihil legit studiosius. nil frequentius

tus recolit. nil suauius meditat Inde ho/ locausta oronum. tanq̃ ex adipe vituli sa/ginati impinguat. Astat orati hois dei sa/cra imago. aut nascētis. aut lactentis. aut docentꝭ. aut morietis. aut resurgentꝭ. aut ascēdentꝭ. t q̃quid tale occurrerit. vt stringat necesse est animū in amore ꝓtutū. vel carnis exturbet vitia. fuget illecebras. de/sideria sedet. Ego hāc arbitror p̄cipuā in/uisibili deo fuisse cām q̄ voluit i carne vi/deri t cū hoibus hō cōuersari: vt carnali/um vicz q̄ nisi carnalit amare nō poterāt cūctas ꝓmo ad sue carnis salutarē amorē affectiones retraheret. atq̄ ita gradati ad amorez ꝓduceret spūalē. Nōne denicq̄ in h̄ gradu adhuc stabāt q̄ arebāt. ecce nos re/liquim⁹ oia t secuti sum⁹ te. Solo ꝓfecto corpalis p̄ntie amore reliquerāt oia: adeo vt salutarꝭ future passiōis t mortis ne au/dire q̃dem verbū eq̄nimit sustinerēt. ſz nec gl̄iam ascēdentis postmodū nisi cū graui/meroze suspicere. Hoc em̄ est qō eis dice/bat. Quia hec locut⁹ suz vob: tristicia im/pleuit cor vr̄m. Itaq̄ in sola interim gra/p̄ntis sue carnis. eos ab amore eis carnis suspēderat. Hōstrabat aūt postea eis al/tiorē amorꝭ gradū. cū diceret. Spūs est q̄ viuificat: caro nō pro/dest q̄q̄. Puto hūc ascenderat iā q̄ dicebat. Et si cognouim⁹ x̄pm fm carnē. sed tā nūc nō nouim⁹. Fo/rtassis t ꝓpha nihilomin⁹ in h̄ ipso stabat cū diceret. Spūs aī facie nr̄am x̄ps dns. Hā q̄d subiūgit sub vmbra ei⁹ uuem⁹ in/ter gētes. mihi videt ex ꝑsona incipientiū addidisse: vt q̄escant salē in vmbra q̄ sol/ferre ardorē min⁹ validos se sentiūt. t car/nis dulcedie nutriāt. dū necdū valēt ea p̄/cipere q̄ sunt spūs dei Vmbrā siq̄dē x̄pi car/nē reor esse ipi⁹: de q̄ obumbratū est t ma/rie vt ei⁹ obiectu feruor splēdorq̄ spūs illi temperet. In carnis g̃ deuotione interim cōsolet. q̄ viuificantē spm̄ necdū hz. eo dū taxat mō. q̄ habēt illi q̄ aiūt. Spūs aī fa/ciē nr̄am x̄ps dns. Et item Et si cognoui/mus x̄pm scōm carnē. sed tā nūc non noui/mus. Hā alias q̄dez nequaq̄ sine spūsan/cto. vel in carne diligit x̄ps. t si nō in illa plenitudie. Cui⁹ tñ mensura deuotionis hoc est vt totuz cor illa suauitas occupet. totū sibi ab amore vniuerse carnis ac car/nalis illecebre vēdicet. Hoc q̄ppe toto cor/de diligere est. Alioq̄n si carnis mee quāl/bet cōsanguinitatē vl voluptatē forte p̄fe/ro carni dñi mei. p qō me vicz min⁹ ea im/plere cōtingat. q̄ in carne manēs ꝓbo t ex/emplo me docuit: nōne liq̄do cōstat qō to/to nequaq̄ diligo corde. cū id diuisuz ha/bēs partē impedere videar carni ei⁹. ptez introrquere ad ꝓpriam. Denicq̄ ait. Qui amat p̄em aut matrē plus q̄ me: non est me dign⁹. t q̄ amat filiū aut filiā plus q̄ me: nō est me dign⁹. Ergo vt breuit dicā toto corde diligere est. oēm qō blandit de carne ꝓpria vl aliena sacro scte carnis amo/ri postponere. In q̄ t mūdi gl̄iam eq̄ com/p̄hendo. q: gl̄ia mūdi est carnis: et q̄ in ea delectant. carnales esse nō dubiū est. Vicz ꝓ donū t magnū spūs sit donū istiusmo/di erga carnē x̄pi deuotio. carnalē tñ direz/rim hūc amorē: illi⁹ vticq̄ amorꝭ respectu q̄ nō tā verbū caro tā sapit. q̄q̄ ꝓbuz sapia verbū iusticia. ꝓbū veritas. ꝓbuz sctitas. pietas. ꝓtus. t siq̄d aliud istiusmodi dici p̄t. Et hec nēpe oia x̄ps: q̄ fact⁹ est nobis sapia a deo t iusticia t sctificatio t redem/ptio. An tibi eque t vno mō affecti vidē/tur. is quidē q̄ x̄po passo pie cōpatit. ꝙpun/git. t mouet facile ad memoriā hoz q̄ pru/lit. atq̄ isti⁹ deuotiōis suauitate pascit. t ꝙfortat ad quecq̄ salubria honesta. pia: ite q̄q̄ ille q̄ iusticie zelo sp accēsus est. q̄ veritatem vbicq̄ zelat. q̄ sapie feruet studijs. cui amica sctitas vite t moz disciplia. cuius mores erubescūt iactātiā. abhorret detra/ctionē. inuidiā nesciunt. supbiā detestant. oēm būanā gl̄iam nō solū fugiūt. sed t fa/stidiūt t ꝓtemnūt. oēm in se carnis t cor/dis impuritatē vehemētissime abhoiant t plequunt: omne denicq̄ tanq̄ naturalit t malū respiciūt. t qō bonū est amplectun/tur. Nōne si cōpares ꝓtusq̄ affectiōes: cō/stat q̄dammō illū supiorē respectu q̄dē hu/ius amare q̄si carnalit Hon⁹ tñ amor iste carnalis. p quē vita carnal erelucdit. ꝓtem/nit t vincit mūdus. Proficit aūt in eo. cū sit t rōnalis: proficit cū efficit etiaz spūalis. Porro rōnalis tūc est. cū in oib⁹ q̄ oportz de x̄po sentiri fidei rō ita firma tenetur. vt ab ecclīastici sensus puritate nulla veri si/militudie. nulla hereticā seu diabolica cir

cūuentiōe aliq̄tin⁹ deuicē:itēq̄ cū in ꝓpria ꝙuersatiōe illa cautela seruaē. vt discretionis meta nulla supstitiōe vel leuitate. vel spūs. q̄si feruētioris vehemētia excidaē. et hoc cē tota aia deū diligere. tā sup̄ dixim⁹ Nō si etiā adiuuant̄ spūs vigor tant⁹ accedat. vt nulla vi labor̄ vel tormētorū: nec mortis metu iusticia nunq̄ deseraē. in h̄ etiā tota ꝓtute diligiē:et est amor spūalis. Nō nimiꝝ nomē huic specialiē amori ꝙgruere puto:ob p̄rogatiuā vtiq̄ plenitudis spūs q̄ p̄cellit. Et hec sufficiāt p eo q̄ sponsa dicit. ꝓterea adolescētule dilexerūt te nimis. In his q̄ seq̄nē digneē aperire nob̄ thesauros miscōie sue. ipe custos eor̄ iesus xp̄s dn̄s noster:q̄ viuit ⁊ regnat in vnitate spūssancti de⁹. p oia s.s. Amen.

Homelia. xxiij.

TRahe me post te. in odore vnguentor̄ tuor̄ currem⁹. Quid. Spōsa ne g̃ necesse h̄z trahi:⁊ h̄ post sponsuz. Quasi ꝓ inuita eū ⁊ nō libēs sequaē ꝛ nō ois q̄ trahiē. inuit⁹ trahiē. Nec em̄ infirmū aut debilē. cum vicz q̄ p se ire nō valet trahi ad balneū seu prandiū pigeat:et si reū pigeat trahi ad iudiciū vel ad penaz. Deniq̄ trahi vult q̄ ⁊ hec rogat. Nō aut̄ rogaret si seq̄ p se ipam dilectuz ꝓut vellet valeret. Ut q̄ ꝓ non valet. An infirmā fateamur ⁊ spōsam. Si vna q̄is ex adolescentulis infirmā se diceret ⁊ peteret trahi neq̄q̄ miraremur At ꝓ de spōsa q̄ trahere ⁊ alios vtpote fortez ⁊ pfecta posse sufficere videbaē. cui nō dur sonet q̄ ⁊ ipa trahi tanq̄ infirma vl debilis necesse habebat. De qua nā aia tā cōfidim⁹ q̄ valida sit ⁊ sana:si illā infirmā dici ꝙsenserim⁹. q̄ p sui singulari pfectiōe ⁊ excellentiori virtute spōsa dn̄i noiaē. An eccl̄ia forte id dixerit. cū intueret dilectuz ascēdentē. gestiēs eū seq̄ atq̄ assumi cū ipso in gl̄ia. Quanq̄ ⁊ q̄nte vis pfectiōis aia. q̄diu quidem gemit. sub corpe mortis hui⁹. ⁊ hui⁹ seculi nequā retinēt inclusa carcere. iūcta necessitatib⁹. rorta sceleribꝫ lenti⁹. segniusq̄ assurgat necesse est ad ꝙtēplanda sublimia. nec oino liberū habet seq̄ sponsum. q̄cūq̄ ierit Hinc lachrymosa illa vox gemētis. Infelix ego hō. q̄s me liberabit de corpe mortis huius. Hinc suplex illa p̄catio. Educ de carcere aiam meā. Dicat p̄inde dicat cuz gemitu etiā spōsa. trahe me post te:q: corpus qō corrūpiē aggr̄uat aiam. et depmit terrena inhabitatio sensuz multa cogitantē An h̄ dicat. cupiēs dissolui et cē cū xp̄o. p̄sertim dū videat eas ꝓpter q̄s manere ipsam i carcere necessariu videbaē. bñ ꝓficiētes amare tā spōsuz ⁊ stare in tuto charitatis. Siq̄dem h̄ p̄miserat. ꝓterea inq̄ens adolescētule dilexerūt te. Hūc g̃ q̄si dicat. ecce adolescētule amāt te. ⁊ amādo firmiē inherēt tibi. meq̄ mīme tā op⁹ h̄nt. nulla mihi cā in hac vita vltrī⁹ cōmorādi: idcirco ait trahe me p⁹ te. Hoc sentirē si dixisset. trahe me ad te. Hūc ꝓ o q: dicē p⁹ te. magꝫ illud mihi postulare videē vt ꝙuersatiōis ei⁹ valeat vestigia seq̄. vt possit cōmulari ꝓtutē. vt normā tenere vite. et morū queat ap̄hēdere disciplinā In his q̄p pe maxie op⁹ est adiutorio. q̄ valeat abnegare semetip̄am ⁊ tollere crucē suā. ⁊ sic seq̄ xp̄m. Hic prius trahi nēce h̄z spōsa. nec sane trahi ab alio q̄q̄ ab eoip̄o qui ait. Sine me nihil potest̄ facere. Scio inq̄t me neq̄ q̄q̄ posse venire ad te nisi g̃diendo post te. ꝛ neq̄ h̄ q̄dē nisi adiuta abs te: ideoq̄ p̄cor vt trahas me p⁹ te. Btūs siq̄dez cui⁹ est auxiliū abs te. ascēsiōes in corde suo di sposuit in valle lacrimar̄: quentur⁹ qñq̄ ad te in mōtib⁹ gaudior̄ Quā pauci post te o dñe ire volūt. cum tñ ad te quenire nemo q̄ nolit:h̄ scientib⁹ ceter̄. q: delectationes i dextera tua vsq̄ in finē. ⁊ ꝓtera vos lūt te frui. at nō ita ⁊ imitari. Cōregnare cupiūt:sed nō cōpati. Ex his erat ille q̄ dicebat. Noriaē aia mea morte iustor̄:⁊ fiant nouissima mea hor̄ silia. Optabat sibi extrēa iustor̄:ꝛ nō ita ⁊ p̄ncipia. Nor tē spūaliū optāt sibi etiā carnales. q̄rū tñ vitā abhorrēt scirēt p̄ciosaz ee mortē sctōrū:quō cū dederit dilect̄ suis somnū. ecce hereditas dn̄i:et q̄ beati mortui q̄ in dn̄o moriunē. cū ecōtrario iuxta ꝓphe sentētiā. mors pctōr̄ pessima est. Nō curāt querere quē tñ desiderāt inuenire cupiētes conseq̄. ꝛ nō ⁊ seq̄. Nō sic illi quib⁹ aiebat. Vos estis q̄ pmānistis mecū in tētatiōib⁹ meis Bti q̄ digni habiti sunt testionio tuo benigne iesu. Ipsi reuera ibāt post te. ⁊ pedibus ⁊ affectib⁹. Horas eis feciſti vias vi

te vocans eos post te. q̄ via ⁊ vita es ⁊ di
cēs. Venite post me facīā vos fieri pisca
tores hoim. Jtē. Qui mihi mīstrat me se
quat. ⁊ vbi ego sum illic et mīster meꝰ erit.
Dicebāt ḡ gliantes. Ecce nos reliquim⁹
oīa ⁊ secuti sum⁹ te. Sic itaq; ⁊ dilecta
tua relict⁹ oib⁹ ꝓpter te. cōcupiscat sp ire pꝰ
te: tuis sp inhērere vestigiꝭ. ac seq; te q̄cūq;
ieris: scīēs q̄m vie tue vie pulcre ⁊ oīs
semite tue pacifice: ⁊ quia q̄ sequit me nō
ambulat in tenebris. Precat aūt se trahi.
q̄m iusticia tua sic mōtes dei nec sufficit ad
illā viriꝭ suis. Precat se trahi vt assolet:
q⁹ nemo venit ad te: nisi pr̄ tuꝰ traxerit eū
Petro ds pr̄ trahit. trahis ⁊ tu. O pa q̄p
pe q̄ pat facit. hec ⁊ filiꝰ silīter facit Sz fa
miliarꝰ a filio postulat trahi tanq; a spō
so ꝓprio. quē pr̄ misit obuiā ei. ducē ac pce
ptorē. q̄ sibi pīzet in via morū. ⁊ ꝓpararet
iter ꝓtutū ⁊ erudiret eā sic semetip̄m ⁊ viā
prudentie doceret. ⁊ traderet ei legē vite ⁊
disciplīe: ⁊ sic merito ipse ꝺcupiscēret de
corē eiꝰ Trahe me post te: in odore vnguē
torꝭ tuorꝭ currim⁹. Propterea opꝰ habeo
trahi. q̄m refriguit paulisp in nob ignis
amorꝭ tui: nec valemꝰ a facie frigorꝭ huiꝰ
currere mō. sīcheri ⁊ nudiusterti⁹. Curre
mus aūt postea cū reddideꝭ letīā salutꝭ
tue. cū redierit melior tēperies gr̄e: cuꝭ sol
iusticie iterū incaluerit ⁊ ptrāsierit tēpesta
tis nubes. q̄ hūc optare ad horā cernit. atꝭ
ad leuē flatū aure blādiorꝭ solito ceperint
vnguēta liq̄scere et aromata fluere. ⁊ dare
odorē suū. Tūc currem⁹. in odore illo cur
rem⁹. Spirantib⁹ inq̄ vnguētis currem⁹
q̄m abscedet torpor q̄ nūc est ⁊ reuertet de
uotio. ⁊ tā nō erit opus nob vt trahamur
ꝺpe odore excitatꝭ vt spōte curram⁹ Hūc
ꝓ interim trahe me post te. Elides ne illū q̄ in spū ambulat nequaq; ꝑmanere in
vno statu. nec eadē sp facilitate pficere: et
q⁹ nō sit in hoīe via ei⁹. sz quēadmoduꝫ ei
spūs moderatorꝭ put vult dispēsat nūc se
gnius. nūc alacriꝰ: q̄ retro sunt obliuisci. ⁊
ad anteriora sese extēdere. Puto q⁹ hoc ip
sum si attēdatis vīa vob experientia intꝰ re
spōdet. qđ foris loq̄r. Ergo cū te torpore
accidia. vl̄ tedio affici sentis. noli ꝓpterea
diffidere aut desistere a studio spūali. sz in
uītis reḡre manū: trahi te obsecrās sponse
exēplo. donec denuo suscitante gr̄a factus
ꝑmptior alacriorq; curras ⁊ dicas. Vīa
mādatorꝭ tuorꝭ cucurri. cum dilatasti cor
meū. Sic aut q̄diu adest gr̄a delectare in
ea: vt nō te existimes donū dei iure heredi
tario possidere. ita vicꝭ securꝰ deo cō q̄si nū
q̄ ꝑdere possis: ne subito cuꝭ forte retraxe
rit manū. ⁊ subtraxerit donū. tu anīo cōci
das. ⁊ tristior q̄ oportet fias. Deniq; ne di
xeris ī abūdantia tua nō mouebor ī eter
nū: ne etiā illud qđ sequit dicere cū gemi
tu q̄dem cogarꝭ. Auertisti faciē tuā a me.
⁊ factꝰ suꝭ ꝓturbatꝰ. Curabis porꝰ si sa
pis ꝑ cōsiliꝭ sapiētis ī die malorꝭ nō ime
mor eē bonorꝭ: atꝭ in die bonorꝭ nō imme
mor eē malorꝭ. Ergo ī die ꝓtutē noli esse
securꝰ: sed clama ad dām cū ꝓpheta ⁊ dic
Cuꝭ defecerit ꝓtus mea ne derelinq̄s me.
Postro in tpe tentatiōis cōsolare ⁊ dic cuꝭ
spōsa. Trahe me post te in odore vnguēto
rū tuorꝭ currem⁹. Sic te nō deseret spes in
tpe malo nec ī bono q̄ideūa deerit. erisq;
inf aduersa ⁊ pspa mutabilīū tporꝭ tenēs
q̄ndaꝭ eternitatꝭ imaginē. vtiq; hāc inuio
labilē ⁊ incōcussam. ꝺstantꝭ ani eḡlitatē.
bā dicēs dām in oī tpe: qui decq; vendicās
tibi ⁊ in huiꝰ mutabīūdi secli dubijs euēti
bus certisq; defectib⁹ pḡēnis q̄dammō in
cōmutabilitatꝭ statū. dū te cepis renouā
re ⁊ reformare ī insigne illud antiquū sīli
tudinis eterni dei. apō quē nō est trāsmu
tatio nec vicissitudis obūbratio Quippe
sic ipe est. ita ⁊ tu eris in h̄ mū do: nec ī ad
uersis timidꝰ, nec in pspꝭ dissolutꝰ. Jn
h̄ inq̄ nobīl creatura facta ad imaginē te
sīlitudinē eiꝰ q̄ se fecit. antiq; honorꝭ digni
tatē receptare iā iāq; ⁊ recupare se indicat
cū sibi in dignū ducit huic labēti secl'o cō
formari: reformari magis satagens iuxta
pauli doctrinā ī nouitate sui sensus in eā
sīlitudinē in q̄ se conditā nouit: ac per hoc
etiā cogitās vt dignū est scl'm istud qđ ꝑ
ter se factū fuit versa vice mirūim modū
cōformari sibi. dū oīa ei coopari in bonuꝭ
incipiūt tanq; in ppria ⁊ naturali forma.
abiecta de generi specie recognoscētia do
minū suū. cui ad seruiendum creata fuere.
Vñ arbitror illū sermonez quē dixit de se
vnigenitꝰ videlicꝫ si exaltarer a terra. oīa
traberet ad seip̄m. cūctꝭ q̄z eiꝰ fratrib⁹ pos

se cē cōmunē: his vtiq; qs pr̄ pſciuit ⁊ p̄ de ſtinauit cōformes fieri imagis filij ſui. vt ipe ſit p̄mogenit⁹ i multis fratrib⁹. Et ego igit si exaltat⁹ fuero a terra, audacē dico. oia trahā ad meip̄m. Nec em̄ temerarie vſurpo mihi fris mei vocē: cui⁹ me in duo ſil'itudinē. Q̄ si ita ē nō putēt diuites huius ſeculi. frēs xp̄i ſola poſſidere celeſtia, q̄a audiūt dicentē Bti pauperes ſpū: q̄m ip̄or est regnū celor̄. Nō eos inq; eſtimēt ſola celeſtia poſſidere: q̄ ea ſola audiūt in p̄miſſione. Poſſidēt ⁊ terrena: ⁊ q̄ dē tanq; nihil hñtes et oia poſſidēres. Nō mēdicātes vt miſeri. ſz vt deū poſſidentes: eo p̄ certo magis deū. q̄ min⁹ cupidi. Denicq; fideli hoi tot⁹ mūd⁹ diuitiar̄ eſt. Tot⁹ plane: q; tā aduerſa cū p̄ſpera ip̄ius Eque oia ſeruiūt ei: ⁊ cooperant in bonū. Ergo auar⁹ terrena eſurit vt mendic⁹: fidelis p̄tēpnit vt dñs. Ille poſſidēdo mēdicat: iſte p̄tēpnēdo ſeruat. Quere a q̄ris eor̄ q̄ inſatiabili corde lucris ⁊ palib⁹ inhiant. q̄d nā de his ſentiat q̄ ſua vēdētes ⁊ dātes pauprib⁹ regna celor̄ p̄ terrena mercant? ſubſtātia ſapient? agant nec ne: peuldubio rñdebit ſapient?. Quere ite cur q̄d approbat ip̄e nō facit: nō poſſuz inq̄rere. Quare. Profecto q; dña auaricia nō p̄mittit: q; liber nō eſt. q; nō ſunt ſua q̄ poſſidere vid?. Sz necip̄e ſui iuris. Si vere tua ſunt. expēde ad lucra: ⁊ pro terrenis celeſtia cōmutato. Si nō vales facere te pecunie tue nō dñm ee ſed ſuū: cuſtodē. nō poſſeſſorē. Denicq; ⁊ p̄formaris erūne tue. tanq; dñs ſerue ſue: dū quō ille illi ne ceſſario cōgaudet gaudēti. ⁊ dolēti condoleat. tu q̄z cū creſcente tuo marſupio creſcis pariter avaro. ⁊ cū decreſcēte decreſcis. Nam ⁊ cōtraheris triſticia cū illud exinaniri? ⁊ ſolueris letitia. aut certe inflaris ſuperbia cuz implet?: hec ille. Nos ꝓ vo ſpōſe curem⁹ emulari libertatē atq; p̄ſtantiaz: q̄ ſicut bñ inſtructa in oib⁹ ⁊ erudita corde in ſapia ſcit abundare. ſcit ⁊ penurīā pati Cū ſe rogat trahi oſtendit q̄d deſit ſibi. nō pecunie. ſz virtutis. Rurſum cū ſe nihilomin⁹ de ſpe redditure gr̄e cōſolatur: ⁊ ſi deficere. nō tñ diffidere ſe p̄bat. Dicit g̃. Trahe me poſt te: in odore vnguētor̄ tuor̄ currim⁹. Et q̄d mir̄ ſi indiget trahi. q̄ poſt gyganteē currit quē p̄ꝛcēdere nitit cū qui ſalit i mōtib⁹ trāſilit colles. Velocit? ait. currit p̄mo ei⁹? Nō valz ex eq̄ currere. nō p̄t pari cū illo celeritate p̄tēdere q̄ exultat vt gygas ad curdā viā: nō p̄t ſuis viribus. ⁊ p̄terea rogat ſe trahi Feſſa ſuz inq̄t deficio. noli me deſerere. ſz trahe me p⁹ te: ne incipiaz vagari poſt alios amatores. nec currā q̄ſi in incertū. trāhe me p⁹ te. q; ſatz mihi ē. vt me trahas. vt. ſ. vni q̄lecunq; aut terrēdo nimis aut exercēdo flagell' inferas. cū p̄cēs. i meo me torpore male ſecurā derelinq;s Trahe q̄dām̄ō in vitā: vt facias volūtariā. trahe torpentē: vt reddas currētē. Erit q̄n nō indigebo tractore: q̄m volūtarie. ⁊ cū oi alacritate currem⁹. Nō currā ego ſola. ⁊ ſi ſola me trahi petierim: currēt ⁊ adoleſcētule mecū. Currem⁹ pariter. currem⁹ ſimul: ego odore vnguēt⁹ tuor̄. ille meo excitate exemplo. atz hortatu: ac p̄ hoc oēs in odore vnguēt⁹ tuor̄ currem⁹. Hz ſpōſa imitatores ſui ſic ⁊ ipa eſt xp̄i: ⁊ iō nō ait ſingulariter currā. ſz currem⁹. Sed orit q̄ſtio. cur ſiliter cū ſe petyt trahi. etiā adoleſcētulas nō adiūxit: vt ñ trahe me. ſz trahe nos diceret Quid. n. Forte ne ſpōſa indiget trahi ⁊ adoleſcētule nō indigēt O pulcra. o felix. o btā: ediſſere nob⁹ hui⁹ diſtinctiōis rōnem Trahe me ais. q̄re me. ⁊ nō nos. An hoc bonū inuides nob⁹. Abſit. Neq; n. p̄tin⁹ dixiſſes adoleſcētulas tecū ee cēſuras: ſi ſola poſt ſpōſuz ire voluiſſes Cur g̃ pl'aliter mox ſub iūctura currem⁹. trahi te ſingl'ariter poſtulaſti. Charitas inq̄t ita poſtulabat. Diſce p̄ hoc verbū a me in ſpēali exercitio duplex auxiliū deſup ſparē: correptionē ⁊ cōſolationē. Altera forz exercet: altera viſitat int⁹. Illa rep̄mit inſolentiā: alia in fiduciā erigit: Illa opat? hūilitatē: iſta puſillanimitatē ꝓſolat?. Illa cautos. iſta deuotos facit. Timorē dñi docet illa: iſta ip̄m timorez infuſo tempat gaudio ſalutari ſic ſcr̄m ē. Lerci? cor meū vt timeat nomē tuū. Iterē. Seruite dño i timore: ⁊ exultate ei cū tremore. Trahimur cū tentationib⁹: ⁊ tribulatiōib⁹ exercemur. Currem⁹ cū infirmis cōſolatiōib⁹ ⁊ inſpiratiōib⁹ viſitati tanq; i ſuaue olentib⁹ vnguēt⁹ reſpiram⁹. Ergo q̄ auſter̄ ⁊ dur̄ videt retineo mihi tanq; fortē tāq; ſane tāq; pfecte: ⁊ dico ſingl'ariter trahe me Q̄ ſuaue ⁊ dulce tibi tāq; ifir-

mo cōmunicoꝛet dico currem⁹. Noui ego adoleſcētulas delicatas ⁊ teneras eē. ⁊ minus idoneas ſufferre tentatiōes. ⁊ ꝓterea mecū volo vt currāt. ſz nō vt mecū trahātur. Volo hīe ſocias ꝯſolatiōis: nō aūt ⁊ laboꝛ. Quare. Quō infirme ſunt: ⁊ vereoꝛ ne deficiāt. ne ſuccūbant. Me inquit o ſponſe. me coꝛripe. me exerce. me tenta. me trahe poſt te: qm̄ ego i flagella parata ſuꝫ. ⁊ potēs ad ſuſtinendū: cetez ſimł currem⁹ Sola trahar: ſimł currem⁹. currem⁹ curremus: ſz in odoꝛe vnguēto⁹ tuo⁹. nō i nr̄o rū fiducia meritoꝝ. Nec i magnitudie viriū nr̄aꝝ currere nos ꝯfidim⁹: ſz in mł'titudine miſerationū tuaꝝ. Nā ⁊ qñ ſi cucurrimus ac volūtarie fuim⁹: nō fuit volēt̄ neq; current̄ ſz miſerētis dei. Reuertat miſeratio: ⁊ currem⁹ Tu q̄dē in ꝓtute tua tā q̄ gygas et potēs curr̄: nos niſi vnguēta tua ſpirauerit nō currem⁹. Tu quē pr̄ vnxit oleo leticie p̄ ꝯſoꝛtib⁹ tuis. curr̄ in ipſa vnctiōe: nos nulli⁹ odoꝛe currem⁹. Tu in plenitudie: nos i odoꝛe Tēpus eēt vt ꝓſoluere q̄ de vnguent̄ ſpōſi lōge ſup̄ ꝓmiſiſſe me memini: ſi nō hui⁹ ſmōis lōgitudo veraret. Differo ḡnā et materie dignitas artari moleſta breuitate non patit̄. Rogate dñm vnctiōis: vt volūtaria oꝛ̄ mei bñ olacita facere dignet̄. ad iſinuādā vīs de ſideriꝭ memoriā abūdātie ſuauitat̄ ſue. q̄ eſt in ſpōſo eccl̄e ieſu xp̄o dn̄o nr̄o. amē.

Homelia. xxiiij.

Ig ita p̄cioſa. ita magnifica ſponſe vnguēta inuēta ſt̄. quēadmodū cū tractarent̄ audiit̄: ſpōſi q̄lia ſt̄. Et ſi digneea nos put ſunt nō poſſum⁹ explicare: haud dubiuz tñ qui excellētioꝛ ꝓtus hoꝝ ⁊ gr̄a efficacioꝛ ſit. q̄rū ſolus nō ſolū adoleſcētulas. ſz ipam q̄z ſpōſaz odoꝛ excitat ad currēdū. Si. n. aduert̄ nil tale de ꝓꝛiis vnguēt̄ auſa ē polliceri. ⁊ q̄dē illa optima eſſe gł'iaſ: ſz nō dicē tñ qz in eis cucurriſſet aut curreret. q⁹ in iſtoꝝ ſolo odoꝛe p̄mittit. Quid ſi ipa in vnctionē i ſe effuſaz ſentiret: cui⁹ ita tenui exhilarata fragrātia p̄mouet̄ vt currat. Dirū ſi non ⁊ volaret Sz dicē aliq̄s. Deſine tā cōmēdare: ſat̄ cū ea cepis aſſigre appebit q̄d ſint. Nō Dixime ego iſtud polliceoꝛ. Sane an vł' ipa ſint q̄ alo ſuggerunt oicēda crede mihi ad huc neſcire me fateoꝛ. Exiſtimo. n. ſpōſuz varias aromatū hīe ſpēs et nō paucas: et alias q̄dē eē in q̄b⁹ ſingulariť oblectať ſpōſa. tanq̄ ꝓpinq̄oꝛ ac familiarioꝛ: alias ꝙ q̄ vſq̄ ad adoleſcētulas q̄uenīt. alias q̄ ꝓtingūt etiā ad lōge poſitos ⁊ extraneoſ: vt nō ſit q̄ ſe abſcōdat a caloꝛe ei⁹ Sz lz ſuauis dñs vniuerſis. marie domeſticis tñ: ⁊ q̄nto q̄s ei familiari⁹ ꝓ vite meritz̄ ac mentis puritate appropiat. tāto eū arbitroꝛ recētioꝝ aromatū ⁊ vnctiōis ſuauioꝛz̄ ſentire fragrātiā. Porro in hmōi nō capit itel'ligētiā. niſi q̄tū experientia attigit Ego ꝙ haud temere mihi arrogari ſpōſe p̄rogatiuā Nouit ſpōſus q̄b⁹ delicijs ſpūs foueat dilectā: q̄b⁹ ſingł'ariť refociłet ſenſus ei⁹ inſpiratiōib⁹ mulceat odoramētis. Sit ſibi fons ꝓpr̄i⁹ in q̄ nō cōſcet alien⁹: nec indign⁹ bibat ex eo. Eſt q̄ꝑe oꝛtus cōcluſus: fons ſigł'. Cetez deriuanť aq̄ inde in plateis. eas me hīe ad manū fateoꝛ: dū tū nemo mihi moleſt⁹ ſit aut inḡ⁹. ſi de publico hauſto ꝓpino. Nā vt pauliſp miſterīū meū i hac ꝓte cōmendē: nōnulli⁹ ꝓfecto fatigatiōis ē atz̄ laboꝛ. q̄tidie. ſ. exire et hauſire etiā de mānifeſt̄ riuulis ſcp̄turarū. ⁊ ex eis ſingł'oꝝ neceſſitatib⁹ ſeruire: vt abſq; ſuo laboꝛe q̄ſq̄ vīm p̄ſto hēat aq̄s ſpāles ad oēop⁹: ꝙbi gr̄a ad lauādū ad notāduz ad cibos coq̄ndos. Eſt nimiꝝ aq̄ ſapie ſalutar̄. ꝑmo diuin⁹: nō mō potās: ſed et lauās dicēte dn̄o. Et vos mūdi eſt̄: ꝓꝑ ꝙ monē quē locut⁹ ſuꝫ vob⁹ Sz ⁊ crudos carnis cogitat⁹ igne ſcti ſpūs accedēte coq̄t diuinū eloq̄uz. ac ꝓtit iſens⁹ ſpūales ⁊ cibos mēteſ: ita vt dicas. Cōcaluit coꝛ meū intra me. ⁊ i meditatōe mea exardeſcet ignis Qui mēte ſane purioꝛi ꝓ ſeipos ap̄hēdere ſublimioꝛa ſufficiunt. q̄ꝑ no⁹ ꝓferanť. nō ſolū nō ꝓhibeo. ſz ⁊ multū cōgratuloꝛ: dū ⁊ ipi nos patianť ſimplicioꝛa ſimplici miſtrare Quis dabit mihi vt oēs ꝓpheret Vtinā mihi nc̄e nō eſſet in his occupari. Vtinā aut alteri cura incumbere iſta. aut certe ꝙ mallē nēo in vob⁹ eēt q̄ ea indigeret eēntq̄ oēs docibiles dei: ⁊ ego poſſem vacare ⁊ videre qm̄ ſpōſus ē ōs. Nūc ꝙ quē mihi me interī nō dico intueri. ſz ne inq̄rere q̄ dēlz q̄ō ſine lacrimis nō loq̄r: regē in deco re ſuo ſedentē ſup̄ cherubi. ſedētē ſup̄ ſoliū

excelsuz ⁊ elevatū. in ea forma q̄ eccl̄is pat in splēdoribꝫ scrōꝝ añ lucifeꝝ genit⁹ est. in q̄s ⁊ sp desiderant cū angeli ꝓspicere. deū apō deuz. ipm saltē hoiem hō hoibꝫ loq̄r: scōm eā formā in q̄ vt se manifestū nimia sua dignatiōe ⁊ dilectione p̄beret. minoratus ab angel'. in sole posuit tabnacl'm suū tanq̄ sponsus procedēs de thalamo suo. Suauē magꝫ q̄z sublimē. ⁊ vnctū nō altū loq̄r: qualē denicꝫ spūs dñi vnxit et misit euāgelizare pauplbꝫ. mederi cōtritꝫ cordi: p̄dicare captiuis indulgētiā. ⁊ clausis apertionē: p̄dicare annū placabilē dño Saluo igit cuicꝫ qō forte sublimi⁹ subtiliusq̄ de spōsi vnguētis spēali mūere sentire sibi et expiri donatuz est: ego qō de cōmuni acceptu ꝓfero in cōmune. Ipe q̄dē fons vite. ipse fons signat⁹ de intra oztū cōcluſuz erūpēs p os pauli fistulā suā. tanq̄z vere illa Sapia q̄ iuxta bti iob sententiā trahit de occultꝫ in q̄ttuor riuos sese diffudit. et deriuauit in plateas: vbi vicz ⁊ assignat nobis eū factū a deo sapientiā. ⁊ iusticiaz. et sctificationē. ⁊ redēptionez. Ex his vnicꝫ q̄ttuor riuis tanq̄z p̄ciosissimis vnguentis. nil obstat vtrūcꝫ intelligi ⁊ aquā ⁊ vnctionē: aquā qz mūdat. vnctiōz qz fragrat ex his inq̄z. q̄ttuor p̄missis. tanq̄z vnguētis p̄ciosissimis. sup mōtes aromatū de celestibꝫ speciebꝫ cōfectis. tanta eccl'ie nares odoris suauitas replenit. vt mox a mūdi q̄ttuor ptibus excitata illa dulcedine. sup nū p̄parare ad spōsuz: tanq̄z vere illa regina austri festinās a finibꝫ terre audire sapientiā salomōis: opinōis siquidē odore. p uocata. Sane ⁊ eccl'ia nō ante currere valuit in odore sui salomonis. q̄uscꝫ is q̄ ab eterno ex p̄e sapia erat. fact⁹ est ei in tpe a p̄e sapia: quo ipius odorē p̄cipere posset. Sic iusticia. sic sctificatio. sic et redēptio. nihilomin⁹ fact⁹ est ei. vt hoz q̄s in odore currere posset. cū hec eque oia. in se ante oia esset. Nā ⁊ in p̄ncipio q̄dem erat verbū: sed tūc demū ad videndū ipm pastores venerūt festinātes. cum nūciatū est factū. Denicꝫ ⁊ loquunt ad inuicē. Trāseamus vsq̄ bethleē: et videam⁹ hoc verbū qō factū est. qō fecit dñs ⁊ oñdit nob. Et sequitur: qz venerūt festinātes. Prius nō se mouebant. dū verbū erat tm̄ apud deuz. At vbi ꝑbū qō erat factū est. vbi hoc dñs fecit ⁊ ostēdit: tūc venerūt festinātes. tūc cucurrerūt. Quō ergo in p̄ncipio erat ꝑbuz sed verbū erat apud deū. factū est aūt q̄tinus esse inciperet ⁊ apud homīes: sic nihilomin⁹ in principio sapia erat. erat iusticia. erat sctificatio ⁊ redēptio: sed angelis Ut eēt ⁊ hoibꝫ fecit eū hec oīa pat: ⁊ fecit qō pater. Denicꝫ q̄ fact⁹ est inq̄r nob sapia a deo. ⁊ nō aut simpl'r q̄ fact⁹ est sapia. sz q̄ factus nob sapia: qm̄ qō erat angel'. fact⁹ est ⁊ nob. At angelis inq̄s q̄nā mō redēptio fuerit nō video. Nec em̄ auctoritas scpturarū vsq̄am assentire videt eos aliq̄n aut pctō extitisse captiuos. aut mortī obnoxios. vt necessariā hr̄ent redēptionē: excepto dūtaxat illis q̄ supbie lapsu irremediabili corruentes. redimi deinceps nō merent Sic itaq̄ angeli nunq̄ redempti sunt: alij vtiq̄ nō egētes. alij nō p̄merētes: illi q̄dez qz nec lapsi sunt. hi aūt qz irreuocabiles sūt q̄ pacto tu dicꝫ. dñm xp̄m eis fuisse redēptionē. Audi breuit'. Qui erexit hoīem lapsum. dedit stāti angelo ne laberet: sic illū de captiuitate eruēs. sic hūc a captiuitate defendēs. Et hac rōne fuit eque vtiq̄ redēptio: soluēs illū. ⁊ seruās istū. Liquet q̄ sctis angel'. dñm xp̄m fuisse redēptionē. sic iusticiā. sic sapiam. sic sctificationē: et nihilomin⁹ tñ hec ipa. q̄ttuor esse factuz ꝓpter hoīes: qz inuisibilia dei nō nisi p ea que facta sunt. intellecta cōspicere possunt. Sic q̄ oīe qō erat angelis. factus est ⁊ nobis. Quid. Sapia. iusticia. sctificatio. ⁊ redēptio. Sapiētia in p̄dicatiōe. iusticia in absolutione peccatorū: sctificatio in cōuersatiōe quā habuit cū pctōribus. redēptio in passiōe quā sustinuit p pctōribus. Vbi q̄ hec a deo fact⁹ est: tunc eccl'ia odorē sensit. tūc cucurrit. Vide tā q̄drifariā vnctionē vide affluētissimā atq̄ inestimabilē suauitatē ei⁹. quē vnxit pat' oleo letitie p cōsortibus suis Sedebas o hō in tenebrꝫ. ⁊ vmbra mortꝫ p ignorantiā veritatꝫ: sedebas vinct⁹ catheris delictoꝝ. Descēdit ad te ī carcerē: nō vt toll̄ret. sz vt erueret de ptāte tenebraꝝ. Et p̄mo q̄dem veritatꝫ doctor depulit vmbram ignorātie tue. luce sapie sue. Per iusticiā deinde q̄ ex fide est soluit funes pctōruz: gratis iustificās pctōrem.

Quo gemio bñficio impleuit sermonē il-
lū scī dauid. Dñs soluit cōpeditos: dñs
illumiat cecos. Addidit q̄z sancte inf pec
catores viueret: et sic tradere formā vite tā
q̄ vie qua redires ad patrē. Ad cumulū
postremo pieratʒ tradidit in mortē aiam
suā: t de ꝓpio latere ꝓtulit p̄ciū satisfacti
onis q̄ placeres p̄iem. p qō illū plane ad
se versiculū traxit. Apud dñm miscōia et
copiosa apō eū redēptio. Prorsus copio-
sa: qm̄ nō gutta sz vnda sanguis largiꝰ p
quicq ptes corpis emanauit. Quid tibi
debuit facere t nō fecit. Illumiauit cecuz
soluit vinctū: reduxit erroneū. recōciliauit
reum. Quis nō post illū libenter atq ala
critʒ. q̄ t ab errore liberat. t errata dissimu
lat: q̄ deinde merita vitēdo tradit. p̄mia
mortēdo cōquirit Quā excusationē habz
q̄ in odore hoꝝ vnguentoꝝ nō currit: nisi
ad quē forte odor minime puenit: Sz eī
in oēm terrā exiuit odor vite: qm̄ miscōia
dñi plena est tra. t miserationes eī sup oia
opa eī. Ergo q̄ vitalē hāc sparsaz vbiq
fragrantiā nō sentit. t ob h̄ non currit: aut
mortu⁹ est aut putrid⁹. Fragrantia fama
est Preuenit opinōis odor. excitat ad cur
rendū: pducit ad vnctionis experimentū.
ad brauiū visiōis. Vox vna letantiū om
niū puenientiū. Sicut audiuim⁹. sic vidi
mus i ciuitate dñi ꝑtutū. Oīno ꝓpter mā
suetudinē que in te p̄dicaī currem⁹ post te
dñe iesu: audiētes q̄ nō spernas paupem.
petōrez nō horreas. Nō horruisti latronē
cōfitentē. nō lachrymantē peccatricē. non
chananeā supplicantē: non deph̄ensam in
adulterio. nō sedētē in theloneo: nō supplī
cantē publicanū. nō negāti discipl'm: nō p
secutorē discipuloꝝ. nō ipsos crucifixores
tuos. In odore hoꝝ currim⁹ Porro sapie
tie odorē ex eo p̄cipim⁹ qō audiuim⁹: qa
siqs indiget sapia. postulet a te dñe t dab
tī. Aiūt siquidē q̄ des oīb affluenter. et nō
improperes. At ꝓ iusticie tue tāta vbiq
fragrātia spargiī. vt nō solū iust⁹. sed etiā
iusticia ipa dicaris: t iusticia iustificans.
Tā valid⁹ deniq ad iustificandū. q̄ mī-
tis ad ignoscēdū. Quā obrē q̄sqs p petis
cōpūct⁹ esurit t sitit iusticiā. credat in te q̄
iustificas impiū: t solā iustificat⁹ p fidem
pacē hēbat ad deū Scritatē q̄z suauissime
t copiosissime tua redolet nō solū ꝙuersa-
tio. sz t ꝓceptio. Pctm̄ siq̄ dē nec cōmisistī
nec cōtraxisti. Qui igiī iustificati a petis
sectari desiderāt. deliberātq̄ scīmoniā. si
ne q̄ nemo videbit deū: audiāt te clamāte
Scti estote: qm̄ ego scūs sum. Cōsiderēt
vias tuas t discāt qz iust⁹ sis in oīb vijs
tuis: t scūs i oīb opīb tuis. Jā redēpti
onis odor. q̄ntos currere facī. Cū exaltaʒ
a tra: tūc prius oīa trahis ad teipm Pas
sio tua. vltimū refugiū. singl'are remediū.
Deficiēte sapia. iusticia nō sufficiente. scī
tatis succūbentibus meritʒ. illa succurrit.
Quis. n. desua sapia vl' iusticia vl' scritaʒ
te p̄sumat sufficientiā ad salutē. Nō q̄ suf
ficiētes inq̄t sim⁹ aliq̄d cogitare a nob tāq̄
ex nob: sz sufficiētia nr̄a ex deo est. Jtaq̄
cū defecerit ꝑtus mea nō cōturbor. nō
diffido: scio q̄d faciā. Calicē salutariʒ acci
piā: t nomē dñi invocabo Illumia oc'os
meos dñe. vt scīā q̄d acceptū cor̄ā te oī tē
pore: t sapiēs fuz. Delicta iuuētutiʒ mee. t
ignorātias meas ne meminerīʒ: et iust⁹ fuz
Deduc me dñe i via tua. t scūs sum Ve
runtī nisi inf'pellet sanguis tu⁹ p me: sal-
uus nō fuz. Pro his oīb currim⁹ post te.
dimitte nos q̄z clamam⁹ post te. Hec cur
rem⁹ eq̄liter oēs in odore vnguētoꝝ: sz vi
deas alios vehementi⁹ studijs flagrare sa
piētie. alios magʒ ad pniam spe indulgēz
tie aiari: alios ampli⁹ ad ꝑtutū exercitiū
vite t ꝙuersatiōis ei⁹ p̄vocari exemplo.
alios ad pietatē passiōis mēoria plus ac-
cēdi. Putam⁹ nos de singl'is posse repire
exēpla. Currebāt in odore sapie q̄ missi fu
erant a phariseis. cū reuersi dicerēt. nunq̄
hō sic locutus est: vtiq̄ admirātes doctri
nā. t ꝓfitētes sapiam. Currebat i hoc ꝑpo
odore scūs nichodem⁹: q̄ venies ad ih̄m
nocte. in splendore multe sapie. de multis
q̄ppe instruct⁹ edoctusq̄ recessit. Veruz in
odore iusticie cucurrit maria magdalena
cui dimissa sūt petā multa. q̄m̄ dilexit mul
tū. Justa, pfecto t scētā t nō iam peccatrix.
quēadmodū phariseus exprobrabat. nesci-
ens iusticiā seu scritatē dei esse mun⁹ non
opus hoīs: t qz nō mō iust⁹. sz t btūs. cui
nō imputabit dñs petm̄. An oblitus erat
quō vl' suā ipius vl' alteri⁹ corpalē tā gen-
do lepzā fugarat. nō cōtraxerat. Sic tacet⁹
a peccatrice iust⁹. iusticiā imptit. nō p̄dit:
nec sorde petī q̄ illā mūdat. se inq̄nat. Cu

currit ⁊ publicanus q̄ cū ꝓpiciatiōe pcis suis hūiliter implorauerat. descēdit iustificatus reste ipa iusticia. Cucurrit petr⁹: q̄ ipsus sleut amare. q̄tin⁹ culpā diluere⁊ recuparet iusticiā. Cucurrit dauid: q̄ reatuz cognoscens ⁊ ꝓfitēs audire meruit. ⁊ dñs trāstulit a te pcm̄ tuū. Pozro in scificationis odoze paul⁹ currere se testat. cū xpi se imitatozē esse gl'iat: dicēs ad discipulos. Estote imitatozes mei. sic⁊ ego Cucurre rūt ⁊ oēs q̄ audiēbāt. Ecce nos reliq̄m⁹ oia. et secuti sumus te. Desidero q̄ppe sequēdi xp̄m reliq̄rant oia. Notat generaliter vniuersos ad eundē odozē ista smia. Qui se dicit i xp̄o manere: dz quō ille ambulat. ⁊ ipse ambulare. Jā q̄ in odoze cucurrerint passionis. si audire vis vniuersos martyres accipe. En q̄ttuoz vnguēta afflicta habet⁊. ꝑmū sapie. scōm iusticie. tertiū scificatiōis. q̄rtū redēptiōis. Tenete noia. pcipite fructū: ⁊ cōpositiōis modū vl'nūeruz spēz q̄b⁹ cōfecta sunt nolite requrere Nō. n. facile in spōsi vnguētis hec pōsto eē pñt nobis: quēadmodū i supioribꝫ illis spōse fuere. Jn xp̄o nēpe plenitudo rerū est sine numero ⁊ sine mō. Hā ⁊ sapie ei⁹ non est nūerus: ⁊ iusticia ipi⁹ sicut mōtes dei. sic mōtes eīt: ⁊ scitas singl'ar⁊ ⁊ redēptio inexplicabil'. Dōm est ꝟ. q⁊ frustra hui⁹ scī sapiētes de q̄ttuoz ꝓtib⁹ tā mīta disputauerūt: q̄s tñ appēdere oīno nequerūt. cū illū nescierūt q̄ factus est nob a deo sapia docēs prudētiaz. ⁊ iusticia delicta donās: ⁊ scificatio i exēplū tpantie ꝓtinent vinēs ⁊ redēptio i exēplū patiētie fortit⁹ vincēs. Fozsitan dic aliq̄s. Lecta bñ ꝓcuntur: sed scificatio ad tpantiam mm⁹ xp̄te referri videt. Ad q̄d rñdet ꝑmū. id esse ꝓtinētiā q̄ tpantiam. Deinde vsitatū in scpturis scificationē ꝑ cōtinentia seu mūdicia poni. Deniq̄ q̄d ille apud moysen tā crebre scificationes aliud erāt. q̄ quedā purificationes hoīm tpantiū se a cibo. a potu. a ꝓcubitu. hisq̄ silib⁹. Sz audi ipm̄ pcipue aplm̄ q̄ familiare habeat. vt vti vl'usurpare scificationez in ꝟ sensu. Hec est mēt voluntas dei scificatio vīa: vt sciat vnusq̄sq̄ vīm suū vas possidere in scificatiōe ⁊ nō in passiōe desiderij. Jtē Nō cīm vocauit nos de⁹ in imundiciā. sz in scificatōz

Liquet q⁊ scificationē pro tpantia ponit. Educto itaq̄ i lucē. q̄ sub obscuꝝ vidēbat: redeo ad id vñ digressus eraz. Quid vob cū ꝟtutib⁹: q̄d dei ꝟtutē xp̄m igratis Vbi nā q̄so ꝟa prudētia nisi i xp̄i doctīna vñ ꝟa iusticia nisi de xp̄i mia: vbi ꝟa tēperātia nisi i xp̄i vita: vbi ꝟa fortitudo. nisi i xp̄i passiōe Soli igit⁊ q̄ ei⁹ doctīna imbuti sunt. prudētes dicēdi sī: soli iusti. q̄ de ei⁹ mia venīā petōꝝ ꝓsecuti sī: soli tpantes. q̄ ei⁹ vitā imitari studēt: soli fortes q̄ ei⁹ patiētie documēta fortit⁊ in aduersis tenent. Jncassuz ꝓinde q̄s laboraꝝ. in acq̄sitione ꝟtutū. si alunde eas spandas putat. q̄ a dño ꝟtutū: cui⁹ doctrīa semiarū prudētie cui⁹ mia opus iusticie: cui⁹ vita specīm tēperātie. cui⁹ moꝝ insigne est fortitudinis Jp̄i honoꝝ ⁊ gl'ia in secula seculoꝝ. Āmē.

Homelia. xxv.

Introduxit me rex i cellaria sua. Ecce vñ odoz: ecce q̄ currit⁊ Dixerat q⁊ curren dū. ⁊ in q̄ currēdū. sz in q̄ currēdū esset nō dixerat. q̄ ad cellaria currit⁊. ⁊ currit i odoze q̄ ex ipis ꝓcedit: spōsa illū solita sua sagacitate pñtiente. ⁊ cupiēte i ipis plenitudinē introduci. Verū de cellarijs his q̄d sentiēduz putam⁹. Cogitem⁹ interi loca q̄dā redolētia penes spōsuz. plena odozamentoꝝ. referta delitijs. Jn istius modi nēpe officia. portoza q̄q̄ exhoꝛto sitie et agro fuāda reponunt⁊. Illuc q̄ parit currūt. Quis. Spū feruētes anie. Currit spōsa currit adolescētule. sz q̄ amat ardēti⁹ currit veloci⁹ ⁊ citi⁹ ꝓuenit. Peruenīēs nō dico repulsionē. sz nec cūctatiōz patit⁊. Sine moza apit⁊ ei. tāq̄ domestice. tanq̄ charissime. tanq̄ spēcialit⁊ dilecte. ⁊ singulariter grate. Adolescētule aūt q̄d. sequūt⁊ a lōge Neq̄ n. cū adhuc ifirme sint. pari pūt deuotiōe cū sponsa currere. nec ipi⁹ oīno imitari desideriū ⁊ feruoꝛē: ideoq̄ tardi⁹ pueniētes. foris remanēt. At charitas sponse nō quiescit neq̄ insolescit vt assolet successibꝫ suis. vt eas obliuiscat: cōsolans magis ⁊ hoꝛtās ad patientiā. q̄tin⁹ eq̄nimit⁊ sui ferāt repulsaz. et illius absentiā. Denicq̄ et eis nūciat eis gaudiū q̄d pcepit: nō ob aliud sane nisi vt sibi ꝓgaudeāt. dū cōfidāt mīme alienū fore a se q̄q̄d gre mīe cesserit. Nā nec ulla ita ꝓficere curat. q̄ ipa.

rū negligat curā: nec iuuādos suos ꝓfectꝰ putat illaꝯ damno. Quocūcꝫ ꝓinde meritoꝯ ꝓrogatiua tollat ab illis: charitate absq; dubio ⁊ pia sollicitudine necesse est ſp eā esse cū illis. Oportet denicꝫ eā sponsuz suū imitari: ⁊ peregrinē celos ⁊ nihil omi nus i terꝛ cū suis se foꝛe vsq; ad ꝓsumati onē secli pollicentē. Sic ⁊ ista q̄ntūuis ꝓficiat. q̄ntūlibet ꝓmoueat cura ꝓuidētia at q; affectu: ab his q̄s i eā gallio genuit. nū q̄; amouet. nunq; sua viscera obliuiscit. Dicat itaq; eis. Gaudete cōfidite. Introduxit me rex in cubicꝰm suū: putate et vos paritꝛ introductas. Sola introducta vide deoꝛ: sz solū nō ꝓderit Vester oīm est meꝰ oīs ꝓuectꝰ: vob ꝓficio. vob ꝓtboꝛ. q̄q̄d plus foꝛte vob meruero. Vis indubitanꝫ scire q: in h̄ sensu ⁊ affectu locuta sit. Audi q̄d illi rñ deant. Exultabimꝰ et letabimur i te Jn te inq̄unt exultabimꝰ ⁊ letabimur. Nā in nob necdū meremur. Et addūt. Memoꝛes vbeꝝ tuoꝝ. Hoc est eq̄nimitꝫ sustinemꝰ donec vcies. sciētes te plēis ad nos fuersurā vberib; tūc nos ꝓficimꝰ exultari ⁊ letari: mēoꝛes interi vbeꝝ tuoꝝ. Q̄d adiūgūt sup vinū significāt se adhuc q̄dēꝑ sui ipfectiōe carnaliū desideriozū q̄ vino designāt. recoꝛdatoꝛie pulsari: vici tñ ea dē desideria mēoꝛia abūdantie sue uitatꝫ quā iā ex vberib; fluentē expte sunt. Dicerē de vberib; si nō me satis dixisse superꝰ meminissez. Nunc ꝓo vides quō de mre ꝑsumūt. quō eiꝰ lucra ⁊ gaudia sua reputāt: ꝓprie repulse iuriā illiꝰ introductoꝛie ꝓsolātes. Minie ita cōfiderēt: nisi matrē agnoscerēt. Audiāt h̄ plati q̄ sibi cōmissis volūt sp esse foꝛmidini. raro vtilitati. Erudimi q̄ iudicatis terrā. Discite subditoꝝ matres. vos eē deberenō dños. Studere magꝛ amari q̄ metui: ⁊ si iterdū seueritate opꝰ est. patna sit. nō tyrānica. Patres fouēdo. ꝓnes vos coꝛripiēdo exhibeatis. Mānsuescite. ponite feritatē. suspēdite ꝓbera. ꝓducite vbera: pociora lacte pīguescant. nō typho turgeāt. Quid iugū vim sup eos aggrauatꝛ. q̄rū potiꝰ onera poꝛtare debetꝛ Cur moꝛsus a serpēte puulus fugit ꝓsciaz sacerdotꝛ: ad quā cū magꝛ opoꝛtuerat tanq̄ ad sinū recurrere matrꝛ. Si spūales estis instruite hmōi in spū lenitatis: cōsiderās q̄sq; seipm. ne ⁊ ipse tēptet. Alioq̄n ille in petrō suo moꝛiet: sanguinez aūt eiꝰ ait. de manu tua requrā. Sed h̄ alias. Nūc q̄m lre ꝓsequētia et his q̄ ptaxauim manifesta ē: videam⁹ iā de cellarys q̄d spūaliter sentire debeam⁹. Jn ꝓsequētibus mētio fit etiā de oꝛto ⁊ de cubiculo: q̄ ambo nūc adiūgo istꝛ cellarys. et in pūtez disputatiōez assūmo: nā sit tractata meliꝰ ex iuice innotescēt. Et q̄ram⁹ si placz tria ista in sc̄pturꝛ sctis. oꝛtū cellariū cubiculū Jn ipis nēpe libent deū sitiēs aīa ꝓsalet moꝛalit. sciēs se ibi absq; dubio inuēturam quē sitit Sic itaq; oꝛtus plana ac simplex hystoꝛia. sit cellariū moꝛale sensus: sit cubiculū arcb anū theoꝛice ꝓtēplatiōis. Et ꝓmū q̄dē hystoꝛiā ad oꝛtū puto nō imerito deputari. q̄ i ea inueniant viri ꝓfectū. tāq̄ ligna fructifera in oꝛto spōsi. ⁊ in paradiso dei: de q̄rum bonis actib; ac moꝛib; q̄t sumis exēpla. tot carpis poma. An foꝛte q̄s ambigat dei cē plātationē bonū homi nē. Audi scīm dauid de viro bono q̄d canat. Et erit tanq̄ lignū qđ plātatū ē secꝰ decursus aq̄rum. qđ fructū suū dabit in tēpoꝛe suo: ⁊ foliū eiꝰ nō defluet. Audi hieremiā eodē spū cōcinentē. ⁊ hisdē pene verbis. Erit tanq̄ lignū inq̄t qđ plātatū est secꝰ decursus aq̄rū. qđ ad humoꝛē mittit radices suas. ⁊ nō timebit cū venerit estꝰ. Jtē ꝓpheta. Justꝰ vt palma floꝛebit: ⁊ sic cedrus libani mltiplicabit. Et de seipso. Ego aūt sic oliua fructificaui i domo dei. Est g̃ hystoꝛia oꝛtiꝰ: ⁊ ipsa triptita. Cōtinet nāq; in ea celi ⁊ tre creatio recōciliatio repatio. Creatio q̄dem tanq̄ oꝛtisatio sine plantatio. Recōciliatio aūt q̄si germinatio satoꝝ. vl plantatoꝝ. Tpe nēpe suo roꝛātib; celis desup. ⁊ nubib; pluētib; iustū. apta est terra ⁊ germiauit saluatoꝛez: p quē facta est celi terreq; recōciliatio Jpse em̄ pax nr̄a q̄ facit vtraq; vnū: pacificās in sanguie suo. q̄ in terꝛ sunt. ⁊ q̄ in celis. Poꝛro reparatio futura est in fine seculi. Erit em̄ celū nouū. ⁊ terra noua: ⁊ colligētur boni de medio malozū. tanq̄ fructus de oꝛto. in dei promptuaria reponēdi. Jn die illa erit vt scriptū est germē dñi in magnificentia ⁊ gl̄ia: ⁊ fructꝰ terre sublimis. Habes igit tria tpa i oꝛto hystoꝛici sentꝰ

Jn morali quoq; disciplina. tria eque aduertere est. cellas q̄si tres i cellario vno et idcirco forsitan pluraliter cellaria dixit t nō cellariū. cellaꝝ vz hūc numeꝝ cogitās Jnfra denicꝫ introductā se gliak i cellā vinariā Nos g̃ qz legim⁹ da occasionē sapiēti. t sapientior erit. hūtes occasionē et vocabulo q̄ spūssetūs celle huic cēsuit imponenduz. reliqs q̄z duab⁹ noīa imponam⁹. Aromatica vni t vngentariā alteri Causas hoꝝ vocabuloꝝ videbim⁹ postea. Nūc aūt aduerte cūcta apta spōsum salubria cūcta suauia reqri. vinū: vngēta. aromata. Vinuz teste scriptura letificat cor hois. Exhilarari nihilomin⁹ legis facīē in oleo. quo vticꝫ puluis pigmentoꝝ infundit: vt vnguēta fiant. Aromata nō mō g̃ta suauitate odoris: sz vi q̄z medēdi vtilia sī. Merito se introductā illuc exultat spōsa: vbi tāta redūdat vbertas gr̃e. Sz hēc t alia noīa. puto euidentiorē sui gerentia rōnem. Et vt suo ordine noienī: p̄mā nūcupauerim disciplīne. scām nature postremā gr̃e. Jn priori discis iuxta ethice ptis rōnē inferior esse. i seq̄nti par. in posteriore superior. Hoc ē subalio. cū alio. sup aliū. Vel sic. Subesse. cōesse. p̄esse. Primo igit discz esse discipulus. scō soci⁹. tertio t mgr̃. Eq̄dē oīs hoies natura eq̄les genuit. At q̄m bono nature ī moribꝫ supbia depuato. facti sī hoies eq̄litatis impatientes. p̄cedētes inuicē superiores p̄stituit: atcꝫ alteruꝝ supgredi cupientes: t inanis gl̄ie cupidi. inuicē inuidētes innicē puocātes. p̄mo oīm i cella priori iugo discipline insolētia moꝝ domanda est. quousq; durz ac diutinis senioꝝ attrita legibꝫ humiliet t sanet seruicosa voluptas. bonūq; i se nature qō supbiēdo amiserat. obediendo recipiat. duz sola tam naturali affectu nō metu disciplīe. cū vniuersis nature sue socijs. i. cū oibꝫ hoibꝫ socialit̄ q̄ntū in se est. q̄reqꝫ sese hīe dicerit: in cellam tandē nature trāsiens exp̄ssqꝫ qō scptū est Ecce q̄ bonū t q̄ iocundū hitare fratres i vnū. sicut vngentū i capite. Accedit nimirum disciplina cū moribꝫ t nicꝫ critis spēbꝫ oleū letīcie. bonū nature. t fit vnguētū bonum atcꝫ iocundū. Quo q̄si vnct⁹ reddit hō suauis t mitis. hō sine q̄rela. neminem circūuenies. neminē cōcutiens. neminē ledēs. neminī se superextollēs aut p̄ferēs: insuper t libenī cōicans in rōne dati t accepti. Puto si bñ intellexisti vtriusqꝫ celle p̄rietates. nō incōgrue me hāc vngentariā illā aromaticā appellasse testaberis. Jn illa denicꝫ sicut pigmētoꝝ vires atcꝫ fragrantiā pistilli extorquet t exigit violeta p̄fusio sic rectoꝝ moꝝ elicit q̄dāmō t exp̄mit natura lex vim ius magisteriū t districtio disciplīe Jn hac aūt volūtarie tāqꝫ inuate affectionis g̃ta mānsuetudo sponte officiosa currit instar plane vngenti qō est in capite. ad leuem calozis tactū descēdentis ac defluēs p totū. Jtacꝫ i cella disciplīe tancꝫ sicce ac simplices aromatū spēs p̄tinenī t ide aromaticā eam denoīandā putaui. Jn ea p̄ quie nature dicta est. q̄m tam q̄si p̄fecta reponunī: p̄seruanī vngenta. nihilomin⁹ ex re nomē t ipa accepit: vt vnguētaria nuncuparet. Nā vinariā q̄z cellā nō aliā sane sui nois arbitroꝝ ferre rōnem: nisi q̄ ī ea vinum zeli in charitate fruentis reconditur Nec debet oīo p̄esse alys q̄ in eā necdū meruit introduci. Oportet prorsus h̄ vio estuet q̄ alys p̄sidet. quēadmodū doctor gentium estuabat q̄n dicebat. Quis infirmatur t ego nō infirmoꝝ. q̄s scandalizatur et ego nō vroꝝ. Alioq̄n improbe saris p̄esse affectas. q̄bꝫ p̄desse nō curas: t quoꝝ non zelas saluti. subiectionē nimis ambitiose vēdicas tibi. Hāc ego cellā quoq; gr̃e nominaui. non q̄ absq; gr̃a vel reliqs duas obtinere q̄s possit. sz ob plenitudinē q̄ singulariter in ista p̄cipit. Denicꝫ plenitudo legis est charitas: t q̄ diligit frēm legē impleuit. Vidisti rōnem vocabuloꝝ. vide t differentiā cellaꝝ. Nec eī p̄ris facultatis seu facultas eiusdē est. petulantes vagosqꝫ sensus atcꝫ intēperantē carnis appetitum mgr̃i p̄primere meru: ac rigida disciplīne cohibere cēsura t spōtaneo affectu bene cōsocys cōuenire. castigatz sub ferula viuere moribꝫ. t sola magistra voluntate gratuz paribꝫ gerere morem. Nam necꝫ vni⁹ rursum quis dicat esse meriti vniusue frutis socialit̄ viuere t vtiliter p̄esse. Quā multi denicꝫ sub p̄ceptoze quieti vituūt: quos si iugo absoluas: videas nō posse quiescere nec se vllo modo equalibet seruare innoxios. Jtemqꝫ innumeros cernes simplici-

ter ac sine querela inter fratres conuersari: sup fratres non solum inutiliter: sed t insipienter t nequiter. Quadaz siquidē bona mediocritate contenti sunt. qui hmōi sunt sicut eis mensuram gratie partitus est de⁹ minime quidē egentes magistro. nec tamē idonei magisterio. Priozib⁹ ergo sequētes quidē in mozib⁹ antecellunt. sed vtiscz superiozes existūt q̄ supiozes esse sciunt. Denicz t accipiūt in pmissione qui bene presunt cōstituī sup oia bona dñi sui. Ut pauci pfecto q̄ vtiliter: pauciozes q̄ t humiliter presunt. Facile tamē vtrūcz adimplet qui matrē ꝑtutū discretionē pfecte adept⁹. vino nihilominus charitatis vscz ad ꝓtemptum ꝓxie gl'ie vscz ad suȳpius ꝓpȳ oblitionem. t nō ad q̄renda que sua sunt debriatur. q̄ solo ac miro spūssancti magisterio intra cellam vinariā obtinet. Virtus siquidem discretionis abscz charitat⁹ feruoze iacet: t feruoz vehemens abscz discretionis tpamento p̄cipitat. Ideocz laudabilis cui neutz deest. quatinus t feruoz discretionez erigat. t discretio feruorē regat. Ergo taliter opozter esse mozatū est q̄ pest Oprimū aūt in mozib⁹ dixerim. t summā discipline hui⁹ pfecte appzehendisse. cui totas has cellas abscz offendiculo pcurrere t circūire donatū est. q̄ i nullo prozsus aut ꝛsistat priozib⁹ aut iuideat paribus aut subiectis vel desit in cura: vel in supbia presit ꝑlatis obediēs. socijs cōgruens. subditis vtiliter condescendēs. Oō ꝗdem pfectionis insigne. haud dubius spōse annuerim Innuit hoc etiā sermo quē dixit. q̄ introduxit me rex in cellaria sua: dū nō in vnaz aliquā cellā. sed in cellaria pluralit̄ se introductam ostendit. Jam ad cubiculū venia mus. Quid t istud t id me presumo scire quid sit. Dimime mihi arrogo tāte rei experientiā. nec glozioz in prerogatiua q̄ soli seruat beate sponse. caut⁹ iuxta illud grecozum scire meip̄m vt sciam etiā cū ꝓphēta quid desit mihi. Tamē si nihil oio scire nihil dicere. Oō scio non inuideo vob⁹ nec subtraho. Oō nescio doceat vos. q̄ docet hoiem sciam. Dixi t meministis in theozice contēplationis archano. regis esse querendum cubiculū. Sed quomō de vngentis dixisse me scio. multa videlicet t diuersa penes sponsum ea esse: nec omnia presto omib⁹. sed sua quibuscz pzo diuersitate indulta meritoz. sic quoscz nō vnū cubiculū regi esse sed plura. Nam nec vna est regia profecto sed plures. t concubine multe sūt t adolescentulaz non est numer⁹ Et vna quecz inuenit secretū sibi cū sponso t dicit secretū meū mihi. secretū meū mihi. Non omib⁹ vno in loco frui dat grata t secreta sponsi pūcta. sed vt cuicz paratuz est a pre ipius. Non em̄ nos cum elegimus: sz ipse elegit nos t posuit nos. t vbi ab eo quiscz positus est ibi est. Denicz mulier vna cōpuncta. secus pedes dñi iesu sozrita eū locum. cum altera sue deuotionis fructū ad caput inuenerit: si tñ altera. Pozro thomas in latere. ioānes in pectoze. petrus in sinu patris. paulus in tertio celo. secreti huius grām sunt assecuti. Quis nostz digne distinguere sufficiat has varietates meritoz vel pon⁹ pmioz. Ne oino tñ pteriisse q̄ ipi nouim⁹ videamur: poz mulier strauit sibi in tuto humilitatis. posterioz i solido spei thomas in solido fidei. ioānes in lato charitatis. paulus in intimo sapie. petrus in luce ꝓtatis. Sic ergo apud sponsum mā siones multe sunt: t sue regina sue concubina. sue etiā de nūero sit adolescentula congruū quecz p meritis accipit locū. terminūcz quousqz liceat sibi ꝓtēplando. pcedere t introire in gaudiū dñi sui: t rimari dulcia secreta sponsi qō suo loco distinct⁹ q̄ntū dignabit̄ ipe suggerere demonstrare conabor. Nunc ꝛo id nosce sufficiat nulli adolescentulaz. nulli cōcubinaz. nulli vel reginaz patere oio accessum ad secretū illud cubiculi: qō sue illi colūbe formose pfecte vni vnicū sponsus seruat. Ut nec ego sane indignor. si nō ad illō admittor. p̄sertim cū constet mihi ne ipsam q̄dē sponsaz interim adhuc ad oēm qō vult pcenire secretū. Denicz t flagitat indicare sibi vbi pascat. vbi cubet i meridie. Sz audite q̄squs pcenerim. aut me pcenisse putauerim. Nec em̄ iactantie deputandū est q̄ i vios pando pfectus. Est loc⁹ apō sponsuz de q̄ sua iura decernit t disponit ꝓsilia ipe vni uersitatis gubernator: leges ꝓstituēs oīi creature. pōdus t mensurā t nūcz t locus iste altus t secret⁹. sz mime q̄r⁹. nā t si ipe

q̄ntū ñ se est disponit oīa suauit̄ cū t iōtē/plante q̄ forte eo loci puenerit. q̄escere nō p̄/mittit: ſ mirabilit̄ q̄ꝫ uis delectabiliter ri/mante t admirāte fatigit redditq̄ inq̄etū Pulcre vtrūq̄ i ꝓseq̄ntib⁹ spōsa exprimit t delectatione vz istius mo di cōtēplatōis t inq̄etudine. vbi t se dormire t cor suū vi/gilare fatet: nā i somno q̄dē suauissimi sa/poris placidiq̄ admirationis sentire q̄tē i vigilys ꝓ inq̄te nihilomin⁹ curiositatis ac laboriose exercitationis pati se fatigati onē significat Hinc brūs iob. si dormiero ait dico q̄n ꝓsurgā t rursum expectabo ve ſperā. Sentis ne i his ꝓbis ſcām aiaz velle interdū molestā q̄dāmō declinare suauitatē eandēq̄ rursuz suauē molestiā affecta re. Nō em̄ dixisset q̄n ꝓsurgam: si ex toto ei q̄es illa sue ꝓtēplacōis placuisset. Sz et si ex toto displicuisset: non denuo expectasset horā q̄ris. i. vespam. Nō igit̄ loc⁹ est iste cubiculi. vbi neq̄q̄ p oēz modū q̄scit Est tē loc⁹ de q̄ sup rōnalē reprobā q̄dē creaturam. imobit̄ vigilat secretissima t seueriſſima aiaduersio iusti iudicij dei: terribilis in consilys sup filios hoim. Cernit̄ inq̄ a timorato ꝓtēplatore h̄ loco de⁹: iusto sed occulto iudicio suo reprobor̄ nec diuēs mala nec acceptās bona: insup t cor da indurans ne forte doleāt t resipiscāt t q̄ertāt t sanet eos: t h̄ nō absq; certa t eterna ratione. q̄ tāto formidolosi⁹ cōstat esse. q̄nto īmo vili⁹ fixū extat in eternitate ꝓ auendū valde q̄ in ꝓpha de hmōi legim⁹: vbi loquens ad angelos suos de⁹ sic ait. Diſcedamus impio. Quib⁹ pauentib⁹ atq̄ q̄rētib⁹: nō g̃ discet facere iusticiā. Nō inquit. Subdēq; cām i tra ait sctō⁹ iniq̄ gessit: t nō videbit gl̄iam dñi. Timeāt clerici. timeant ministri eccle. q̄ i terr⁹ sctō⁹ q̄s possidēt tā iniq̄ gerūt. vt stipendys q̄ sufficere debeāt mīme ꝓtēci. superflua q̄b⁹ egenti sustētandi forēt. impie sacrilegeq̄ sibi retineāt t in vsus sue superbie atq̄ luxurie victū pauper ꝓsumere nō vereant. duplici, pfecto iniq̄tate peccātes. q̄d t aliena diripiūt t sacr⁹ in suis vanitatib⁹ t turpitudinib⁹ abutūt Talib⁹ g̃ cū in pñtia⁹ parcere ac misereri ne eternū parcat. cuius iudicia abyssus multa aduertit. q̄s hoc loco requiem q̄rat. Habet hec visio timorē iudicij. nō securitatem cubiculi. Terribilis est locus iste t totius expers quietis. Totus inhorrui si q̄n in eū raptus sum. illā apō me replicans cū timore sniaz Quis scit si est dign⁹ amore an odio. Nec mi⁹ si titubo ego ibi. foli/um vti⁹q̄ q̄d vēto rapit t stipula sicca: vbi t ille maximus cōtemplator suos q̄z fatet pene motos fuisse pedes: pene effusos gressus: t dicebat. Zelaui sup iniquos pacem pctōr⁹ videns. Quare. In labore inq̄te hominū nō sunt t cū hoib⁹ nō flagellabūtur tō tenuit eos superbia ne hūlient ad pniam sed damnent, ꝓpter superbiā cū supbo diabolo t angel⁹ ei⁹. nā q̄ in labore hoim nō sunt in labore demonū, pfecto erūt. dicente iudice. Ite maledicti in ignē eternū q̄ ꝓpat⁹ est diabolo t angelis ei⁹. Est tū dei locus t iste: plane nō aliud q̄z dom⁹ dei t porta celi. Hic nēpe timeri discit de⁹: hic sctm̄ t terribile nomē eius. t tanq̄ ingressus glorie. initium plane sapientie timor domini Nec te moueat q̄ inicio sapientie huic demum loco dederim t non priori Ibi quippe in quodam quasi auditorio suo docentem de omnib⁹ magistrum audimus sapientiam: hic t suscipimus. Ibi instruimur quidem sed hic afficimur. Instructio doctos reddit. affectio sapientes. Sol nō omnes quibus lucet. etiam calefacit. Sic sapientia multos quos docet quid sit faciendum. non continuo etiam accēdit ad faciendum. Aliud est multas diuitias scire aliud t possidere. nec noticia diuites facit sed possessio. Sic prorsus sic aliud est nosse deum t aliud timere: nec cognitio sapientem: sed timor facit: qui t afficit. Tu ne sapientem dixeris quem sua sapiētia inflat. Quis illos sapientēnisi insipientissimus dicat: q̄ cum cognouissent deū nō tāq̄ deū glorificauerūt aut grās egerūt. Ego magis cū apl̄o sentio q̄ insipiēs cor eor⁹ manifeste pronūciat. t bñ inicio sapie timor dñi q̄ tūc p̄mū de⁹ aīe sapit cū eā afficit ad timendū. nō cū instruit ad sciendū. Times dei iusticiā. times potentiā t sapit tibi iustus ac potēs de⁹: q̄ tior sapor est. Porro sapor sapientē facit: sīc scia scientē. sicut diuitie diuitē. Quid g̃ prior locus. Tantuz ꝓparat ad sapientiā illic ꝓpararis vt hic incipias. Preparatio rerum cognitio est.

Hec hāc facilime sequit elationis tumor si non reprimat timor: vt merito dicat. initium sapientie qui se pesti insipientie pm̄ opponit. Ibi tacꝫ quidaz accessus est ad sapientiā. hic t ingressus. Porro nec ībi nec ibi. speculāti pfecta est quies: qz illic deus apparet tancꝫ sollicitus. hic tancꝫ turbat. Non ergo cubiculū quesieris in his locis quoꝝ alter q̄si auditoriū docentis. alt pretorium iudicis magis apparet. Sz est locꝰ vbi vere quiescēs t quietus cernit deꝰ. locus oio nō iudicis. nō mgri. sz sponsi. t q̄ mihi quidē nam de alijs nescio plane cubiculum sit. si qñ in illū contigerit introduci Sz heu rara hora t parua mora Clare ibi agnoscit misericordia dñi ab eterno t vsqꝫ in eternū sup timētes eum. Et felix qui dicere potest. Particeps ego sum oim timentiuz te t custodientiū mādata tua. Stat pfecti tum dei. stat sīa pacis sup timētes eū. ipsoꝝ t t dissimulās mala t remunerās bona. vt miro mō eis nō nō bona sz t mala cooperent in bonuz. O solus pfectus cui nō imputabit dñs pctm̄. nam q̄ nō habuerit pctm̄. nemo. O es em̄ peccauerūt t eēs egent gl̄ia dei. Quis accusabit tū aduersus electos dei. Sufficit mihi ad eēm iusticiam solū habere pfectū. cui soli peccari O me q̄ mihi: ipe non iputare decreuerit sic est q̄si nō fuerit. Nō peccare dei iusticia est. hois iusticia indulgētia dei Vidi hoc t intelleri illius sīe pfectē. omis q̄ natus est ex deo nō peccat. qz generatio celestis seruat cū. Generatio celestis eterna p̄destinatio est: q̄ electos suos dilexit. t gr̄ificauit in dilecto filio suo añ mūdi cōstitutionem. sic in sctō apparentes sibi vt viderent pfectē suā t gl̄iam suā. qui eiꝰ forēt cōsortes hereditatis. cuius t apparēt conformes imaginis. Hos q̄ aduerti q̄si nunc̄ peccasse. qm̄ t si qua deliq̄sse. vident in tpe nō apparent in eternitate: qz charitas pfectos ipoꝝ cooperit multitudinem petōꝝ. t dixi brōs quoꝝ remisse sunt iniquitates t q̄rū tecta sunt pcā. cū subito tāra mihi quoq̄ de me sub orta fiducia t infusa letitia est. q̄ntus certe in loco horroris. i. in loco scōe visionis nō pcesserat timor: ita vt mihi vsus sim tancꝫ dnꝰ ex illis btis esse O si duraret. Iteꝝ iterūcꝫ visita me dñe i salutari tuo ad videndū in bonitate electoꝝ tuorum ad letandu3 in letitia gentis tue. O vere quietis locꝰ: t quē nō imerito cubiculi appellatōe cēsuerim. in quō deus nō q̄si turbatꝰ ira. nec velut distentꝰ cura pfectē: sed pbat voluntas eius. in eo bona beneplacens t pfecta: Visio ista non terret sed mulcet. inquietā curiositatē nō excitat. sed cedat. nec fatigat sensus sz trāquillat Hic vere q̄scit. Trāquillus deꝰ trāquillat oīa t quietū aspicere quiescere est. Cernere est regem post diuturnas forensium q̄si litez causaꝝ dimissis a se turbis curaꝝ molestiaꝫ declinantē. petentē de nocte diuersoriū cubiculū introeuntē cū pauc̄is. q̄s hoc secreto t hac familiaritate dignat. eo certe securius quo secretiꝰ quiescentē: eo sereniꝰ se habentem quo placidius solos intuentē q̄s diligit. In hoc archanū t in hoc sanctuarium dei. si quem forte vesp̄ alīq̄ hora sic rapi t sic abscondi cōtigerit vt mīme auocet aut pturbet: vel sensus egens. vel cura pungens. vel culpa mordēs. vel ea certe q̄ difficilius amouent imaginū corporeaꝝ fantasmata: poterit q̄dem hoc cuz ad nos īdierit gl̄iari t dicere. introduxit me in cubiculū suū. q tū an ipm̄ sit de q̄ exultat sponsa non temere affirmauerim. Est tū cubiculū t cubiculū regis: qz nimirū de tribꝰ quos triplici assignauimꝰ visioni. solus factus est in pace locus eiꝰ. Vt em̄ apte monstratum est in pretori exigua: t i secūdo nulla repit quies. cū t illic apparēs admirabilis. ad indagādā sui diū exerceat curiositatē. t hic inoresces tribuit infirmitatē pcutiat. At pfecto tertio isto in loco nō plane terribit nec tā admirabit q̄ amabit apparere dignat. serenꝰ t placidꝰ suauis t mitis t mīte mīe oibꝰ intuentibꝰ se Iā pfecto vt horum q̄ de cellario. orto. cubiculo. lōgiori sūt disputata sermōe. memoria vīa ppendiū teneat. mementote trium tempoꝝ. trium meritorum. triuz quasi premioꝝ. In orto aduerte tempora. merita in cellario. p̄mia in triplici illa contemplatione cubiculum inquirentis. Et de cellario quidez ista sufficiant. Porro orto vel cubiculo siqua addenda: aut alia forte q̄ dicta sint modo aduertenda occurrerint. loco suo non pretereamus. Si autem sufficiant que dicta

sunt. ⁊ mīme iterenk ne vnq̄ in fastidium qō absit veniāt ea q̄ pferunk ad laudem et gl'iam sponsi eccl'ie dñi iesu xp̄i q̄ est super oia deus bñdictus in secnla: amē.

Homelia. xxvi.

Recti diligūt te. ⁊ hoc cui potissimū psone ꝯgruere iudicamus Si ado lescentul: mat sine dubio id loquik Siq̄dem cū dixissent ei. exultabim⁹ ⁊ letabimur i te memores vbeꝝ tuoꝝ sup vinū. ꝯtinuato p̄mone. hoc quoq̄ inferunt recti diligunt te: puto ꝓter aliq̄s de nūero suo q̄ nō idem sapent: licet parik currere videre tur q̄ sua sunt q̄rētes: ⁊ nō ambulātes simpliciter neq̄ sincere: ſ ſpeciali gl'e mīs intuidentes: ⁊ captātes occasionē murmurā di aduersus eā: ex eo nimiꝝ q̄ sola in cellaria introisset. Q̄ nō est aliud nisi qō apostolus ait. periculū in falsis fribꝫ. Ipse est deniq̄ q̄bꝫ exprobrātibꝫ subinde p se satisfacere cogik. vt eis ita rādet. Nig̃ sum sed formosa filie hierl'm. Itaq̄ ꝓter murmurantes ⁊ blasphemātes ōr. ab his q̄ bone q̄ simplices. q̄ humiles ⁊ māsuete sunt. ab his inquā dī spōse cōsolandi gr̄a: recti diligūt te. Nō sit tibi inq̄nt cura de iniq̄ reprehensione blasphemiaꝝ hab: cū constet qz recti diligūt te. Bona pfecto cōsolatio cū blasphemamur a mal' bñfacientes si recti diligāt nos. Q̄ io sufficit adnersus os loquentiū iniq̄ opinio bonoꝝ cū testimonio ꝯscie. In dño laudabik aia mea: audiant māsueti ⁊ letenk. Q̄māsueti inq̄t letenk māsuetis placeā. eq̄nimiter audio q̄cquid in me iactare voluerit liuor p̄ditaꝝ. Ergo in hoc sensu puto apositū: recti diligūt te: Nec absurde vt estimo cum vbiq̄ penei choro adolescentulaꝝ tales inuenīā q̄ acta sponse curiose obseruēt derogādi cā nō imitandi. Torquenk in bonis seniores suorum malis pascunk. Videas ambulare seorsū ꝯuenire sibi ⁊ sedere pariter. morq̄ laxare ꝓaces linguas in detestandū susurrium. Una vni cōiungik nec spiraculū incedit ī eas. tanta est libido detrahendi audiēdiue detrahentē. Ineunt familiaritatē ad maledicendū. ꝯcordes ad discordiā. Conciliant iter se inimicissimas amicitias. ⁊ pari cōsentanee malignitatis affectu celebratur odiosa collatio. Haud sec⁹ egere quondam herodes ⁊ pilatus. de q̄bꝫ euangeliū: qz facti sunt amici i illa die. H̄ est i die dominice passionis. Cōuenientibꝫ sicī vnuꝫ nō est dñicā cenā māducare sed magꝫ ꝓpinare ⁊ bibere calicē demonioꝝ. dū imporꝫtantibꝫ linguis alioꝝ p̄ditionis vir⁹. aliorum aures intrante morē libenk exciplunt Sic q̄ppe iuxta ꝓpham intrat mors per fenestras nr̄as. cū p̄rtentes auribꝫ ⁊ oribꝫ letale poculū detractionis inuicē nob mīnistrare cōtendim⁹. Nō veniat aia mea in consilio detrahentiū. q̄m de⁹ odit eos dicē te apl'o. detractores deo odibiles. Quam snīaz de⁹ ipse loquēs in psalmo. audi quō cōfirmat. Detrahentē inq̄t secreto ꝓximo suo. hūc psequebar. Nec miꝝ cū id p̄cipue vitiū charitatē q̄ deus est ⁊ q̄dē ceter⁹ acrius impugnare ⁊ psequi ꝯgnoscak: quēadmodū vos quoq̄ potest⁹ aduertere. Q̄is q̄dem q̄ detrahit. p̄mū seip̄m p̄dit vacuū charitate. Deinde q̄d aliud detrahendo intēdit. nisi vt is cui detrahit veniat i odium vel ꝓemptū ipis apō quos detrahit Ferit g̃ charitatē in oīb⁹ q̄ se audiūt ligua maledica. ⁊ q̄ntū in se est necat funditus ⁊ extinguit. Nō solū aūt ſ ⁊ in absentibus vniuersis ad quos volās ꝑbū forte p eos q̄ p̄sentes sunt peruenire cōtigerit. Videsne q̄ facile ⁊ in breui ingentē multitudinē aiaꝝ velocik currēs sermo tabe malicie hui⁹ infi cere possit. Propterea dicit de talibꝫ ꝓphēticus spūs. Quoꝝ os maledictōe ⁊ amaritudie plenū est veloces pedes eoꝝ ad effundendū sanguinē. Eteq̄ tā veloces q̄ velociter currit p̄mo. Q̄a⁹ q̄ loquik est ⁊ vnū tm̄ ꝑbū pferet: ⁊ tm̄ vnū ꝑbū vno i momento m̄titudinis audientiū dū aures inficit aīas interficit. Cor siq̄dem felle liuoris amaꝝ p lingue instrumentū spargere nisi amara nō p̄t: dicēte dño. Ex abūdantia cordis os loquik. ⁊ sē spēs pestis hui⁹. duꝫ alij q̄dem nude atq̄ irreuerenk vti ībiccā venerit virus eo mār detractōis. alij aūt quod ī simulate ꝑecūdie fuco ꝯceptā maliciam quā retinere nō p̄nt adumbrare conenk Videas p̄mū alta suspiria. sicq̄ quadam cū grauitate ⁊ tarditate vultu mesto demissis supcilijs ⁊ voce plāgenti egredi maledictionē ⁊ q̄dem tāto psuasibiliorem

ḡnto credit ab his q̄ audiūt corde inuito
t magis condolentis affectu cū malitiose
pferri. Doleo inquit vehemēt̄ p eo q̄ di
ligo eū satis t nunc̄ potui de hac recorri
gere eū. Et ali⁹. Mihi q̄dem ait bene cō
pertum fuerat de illo istud: sz p me nunc̄
inotuisset. At qm̄ p alteꝝ patefacta res est
pitatē negare nō possum dolens dico reue
ra ita est. Et addit. Grande damnū. Naz
alis quidē in pluribꝫ valet. ceteꝝ in hac gre
vt veꝝ fateamur excusari mīme pōt. His
paucis aduersus malignissimū virtū ꝓme
moratis. reuertamur ad explanandū ordi
nem t demōstremus q̄ sint h̄ loco intelligē
di recti. Nō em̄ arbitror sentire quēpiam re
cte intelligentie sm corp⁹ recte dici eos qui
spōsam diligūt. propter ea demonstranda a
nobis est spiritalī. i. animi cordis ue rectitu
do. Spūs est q̄ loquit spūalibꝫ spūalia cō
parans. Ergo scōm aiam nō scōm terrenā
t fetulantē materiā deus hoiem rectuz fe
cit. Ad imaginē quippe t silitudinē suam
creauit illū. Jp̄e ꝓ quēa modū psalt̄ re
ctus dñs de⁹ nr̄ t nō est iniq̄tas in eo. Re
ctus itaq̄ de⁹. rectū fecit hoiem sibi sil'em
id est sine iniq̄tate. sicut nō est iniq̄tas i eo
Porro iniquitas cordis est: nō carnis vi
tium: vt p hoc nouer̄ in spūali portiōe tua
t nō in crassa luteaq̄ suba. dei silitudinem
ꝓseruandā fore siue repandā. Spūs ei est
deus. t eos q̄ volūt sil'es ei vel perseuerare
vel fieri oportet intrare ad cor. atq̄ in spūi d
negotij actitare. vbi reuelata facie speculā
tes gl'iam dei in eandē imaginē trāsformē
mur de claritate in claritatē tanq̄ a dñi spi
ritu. Quāq̄ t corpis staturā dedit hoi de
us rectā forsan. vt ista corpea exteriozis vi
liozisq̄ rectitudo figmēti. hoiem interiorē
illū q̄ ad imaginē dei factus est. spiritalis
siue seruā de rectitudinis admoneret. t de
cor limi deformitatē argueret ai. Quid ei
indecentiꝰ cū curuū recto corpe gerere aim
Peruersa res est t feda: luteum vas qō est
corpus de terra oculos hr̄e sursuz celos libe
re suspicere. celoz̄q̄ luminaribꝫ oblectare
aspectus. spūalem ꝓ celestēq̄ creaturam
suos cōrto oculos. i. iternos sensus atq̄ affe
ctus trahere in terraz. deorsum t q̄ debuit
nutriri i crocciso herere luto tanq̄ vna de
suibꝫ amplexariq̄ stercora. Erubesce anīa
mea diuina. porcinaz cōmutasse similitu
dinem. Erubesce volutari i sceno q̄ dece
lo es. Erubesce anima ait corp⁹ in mei cō
sideratione. Creata silis creanti recta. me
quoq̄ accepisti adiutoriū simile tibi. vtiq̄
scōm liniamēta corpis rectitudinis. Quo
cunq̄ te vertas siue ad deum sursum. siue
ad me deorsum. nemo siquidē carnem suā
odio habuit. vbiq̄ occurrit species decoꝛ
tui. vbiq̄ prostratu tue dignitatis habes
de magisterio sapientie familiarem admo
nitionem We ergo meā quā nigrā accepi
retinente t seruante ꝓgatiuā. tu quō nō
confunderis amisisse tuā. Cur suā in te cō
ditoz intuer̄ abolitam silitudinē. cum tuā
in meritibi cōseruet. assidueq̄ repñtet. Jam
oīem adiutoriū qō tibi ex me debebat. ver
tisti tibi in confusionem. Abuter̄ obsequio
meo. Jndigne humanū corpus habitas
brutus t bestialis spūs. Jstiusmodi ergo
curue aie nō possunt diligere sponsuz. qm̄
non sunt amice sponsi cū sint mūdi. Qui
vult inquit amicꝰ esse huiꝰ mūdi. inimicꝰ
dei cōstituit̄. Ergo q̄rere t sape q̄ sunt sup
terrā curuitas aie est: t e regione meditari
ac desiderare q̄ sursū sunt rectitudo: t hāc
rectitudinē vt sit pfecta in oibꝫ inueniri ne
cesse est sensu atq̄ ꝓsensu. Jllū veꝝ rectuz
corde dixerim q̄ t recte moribꝫ sentiat. t a
recto qō senserit i nullo dissentiat. Ecce de
quibꝫ dr̄ ad spōsaz. Recti diligūt te. Qui
videlz i oibꝫ t recte t recto acquiescūt. vti
nam t nos de illis simus annumerati dile
ctoribꝫ spōsi. p̄stāte dño nr̄o iesu xp̄o.

Homelia. xxvij.

Hoc demū tertio frēs reditū ab vr
be nostꝝ clemētioz oculus e celo re
spexit t vultꝰ tandē serenioz desup
arrisit nob. Quieuit leonina rabies. finez
accepit malicia. eccl'ia pacē recepit. Ad ni
hilum deductꝰ est in ꝓspectu eiꝰ malignus
q̄ eā p h̄ ferme octēnū diro scismate cōtur
bauit. Nū ꝓ o ego ḡtis de tātis pculis ero
reddit⁹ vob. Vīs desideriꝫ donatꝰ sum
vīs me pfectibꝫ paro. Quoꝝ vtro meri
tis. volo viuere studꝫs t saluti. Qōq̄ di
dum cepta in canticis me exeq̄ vult⁹: liben
ter q̄dem accipio t dignū arbitror interru
ptum potiꝰ resarcire sermonē. cū nouo ordi

ñ quippiã. Vereor aũt ne diffuetũ ꝓ id tẽ
poris aim̃ ⁊ diſtentũ habitũ diu. nõ ſoluz
ad tã diuerſa. ſed etiã ad tã dig̃ dignitas
materie vt oporteat nõ admittat. Sz ſi qõ
hẽo ḃ vob̃ do. poterit ⁊ fideli obſeqo meo
deꝰ etiã qõ nõ hẽo dare vt dem. Si nõ cul
petur ſane ingenũ nõ volũtas. Locꝰ aũt
niſi fallor is eſt vñ incipe debemus. Recti
diligũt te. Qõ añ̃ꝫ explanare incipiamꝰ
q̃d ſit videamꝰ cuius ſit. q̃s nã ḃ vz dicat
A nob nãꝫ exigit qõ auctor nõ loq̃t. Et
fortaſſis meliꝰ id damꝰ adoleſcentulis. vt
ſuis ꝟbis ⁊ hec addãt. Sic̃q̃dẽ cũ diciſſent
exultabimꝰ ⁊ letabimur in te memores vbe
rum tuoꝝ ſup vinũ. nec miꝝ q̃n matri loq̃
rent ꝓtinuato ſm̃õe. hec q̃z inferũt: recti di
ligunt te. Puto ꝓpter aliq̃s de nũero ipaꝝ
q̃ nõ idẽ ſapent licet parit̃ currere viderent̃
q̃ ſua ſunt q̃rentes ⁊ nõ ambulãtes ſimpl'r
neꝫ ſincere. Sz ſpãli gl'ie m̃ri inuidẽtes ⁊ ca
ptantes occaſionẽ murmurãdi aduerſus
eam. ex eo nimiꝝ q̃ ſola i cellaria itroiſſet.
Qõ nõ eſt aliud niſi q̃ apl's ait p̃iculũ in
falſis frib̃. Ipe ſunt de nieꝫ q̃b̃ exp̃obrã
rib̃ ſubinde ꝓ ſe ſatiſſacere cogitur vbi eis
ita rñdet. Nig̃ ſum ſz formoſa filie hierl'm
Itaq̃ ꝓpter murmurãtes ⁊ blaſphemãteſ
dicit ab his q̃ bone q̃ ſimplices q̃ bũleſ ⁊
mãſuete ſunt. ab his inq̃ dñ ſpõſe ꝓſolãdi
gr̃a. recti diligũt te. Nõ ſit tibi inq̃nt cura
de iniq̃ rep̃henſione blaſphemaꝝ haꝝ: cũ
ꝓſtet q̃z recti diligũt te. Bona pfecto ꝓſo
latio cũ blaſphemamur a mal' bñfacientes
ſi recti diligãt nos. Qio ſufficit aduerſus
os loquentiũ iniq̃. opinio bonoꝝ cũ teſtio
nio ꝓſcie. Jn dño laudabit̃ aĩa mea audi
ant mãſueti ⁊ letent̃. Mãſueti inq̃t letent̃
mãſuetis placeã: ⁊ eq̃nimit̃ audio quicq̃d
ĩ me iactare voluerit liuor p̃ditaꝝ. Ergo i
hoc ſenſu puto appoſitum. recti diligũt te.
Nec abſurde vt eſtimo cũ vbiq̃ pene i cho
ro adoleſcentulaꝝ tales iuenã. q̃ acta ſpõ
ſe curioſe obſeruẽt. derogãdi nõ imitandi
cã. Torqueñt in bonis ſenioꝝ ſuoꝝ. mal'
paſcunt̃ vt nõ emendent̃ ⁊ in ſenſu pficiãt
⁊ conſenſu. Sz tũc rectos reuera dixerꝫ: ſi
recte in oĩbus ſentiant ⁊ factis nõ diſſen
tiant. Jnuiſibilis animi ſtatũ nũcier fideſ
⁊ actio. Sic nempe habes. ſi recte offers ⁊
recte non diuidis. peccaſti. Recte quidem
quodcunq̃ hoc offers. recte aũt ab alterũ
trum ea non diuidis. Noli eſſe rectus ob
lator ⁊ p̃auꝰ diuiſor. Quid diuidis actũ
a fide. Jnique diuidis fidẽ perimens tuã
nam fides ſine operib̃ mortua eſt. Dunꝰ
mortuũ offers deo. Si em̃ quedaz anima
fidei ipa deuotio eſt. q̃d fides que nõ opa
tur ex dilectione niſi cadauer exanime. Be
ne honoras deũ munere fetido. Bene pla
cas tue fidei interfector. Quõ hoſtia paci
fica. vbi tam ſeua diſcordia eſt. Non mirũ
ſi cayn inſurrexerit in frẽm. qui ſuã p̃ꝰ oc
ciderat fidem. Quid miraris o cayn. ſi ad
tua nõ reſpicit munera qui te deſpicit. Nec
hoc miruz ſi nõ reſpicit ad te. q̃ ita diuiſus
es in te. Si manũ deuotioni. q̃d aĩm das
liuori. Nõ ꝓcilias deũ tibi diſcors tecum.
Nõ placas ſz peccas. ⁊ ſi nondũ q̃dẽ ipie
feriendo. ſed tñ non recte diuidendo. Et ſi
necdum fratricida: iam tamen teneris fi
deicida. Numquid rectus vel q̃n deo porri
gis manũ. cuius cor in terram trahit ituor
⁊ fraternũ odiũ. Quõ rectus cuius fides
mortua. cuius opus mors cuius nulla de
uotio. multa amaritudo. Erat quidem in
offerente fides: ſed nõ in fide dilectio. Re
cta oblatio: ſz crudeꝫ diuiſio. Mors fidei
eſt ſeparatio charitatis. Credis in x̃pm. fac
x̃pi opa vt viuat fides tua. Fidẽ tuã dile
ctio animet. actio p̃bet. Non incuruet ter
renum opus: quẽ fides celeſtiũ erigit. Qui
te dicis in x̃po manere: debes ſicut ille am
bulauit ⁊ tu ambulare. Qõ ſi gl'am ꝓpriã
queris. florenti inuides. abſenti detrahis.
rependis ledẽti te. ḃ x̃ps nõ fecit. Cõfiteꝫ
te noſſe deũ. factꝫ aũt negas. Nota recte pla
ne ſz ipie linguã x̃po. aiaz aũt dediſti dya
bolo. Audi g̃ q̃d dicat. Qõ iſte labys me
honorat. corꝫ aũt eiꝰ lõge eſt a me. Non es
pfecto rectꝰ q̃ tã recte nõ diuidis. Non po
tes attolle caput p̃ſſũ diaboli iugo. Nõ te
ſubrigere p̃uales cui dñat̃ iniq̃tas. Jniq̃
tates tue ſupgreſſe ſunt caput tuũ: ⁊ tũc on
graue grauate ſunt ſup te. Jniquitas de
nieꝫ ſedet ſup talentuz plumbi. Vides q̃
nõ faciat hoiem rectũ fides etiã recta q̃ nõ
opat̃ ex dilectione. at qui ſine dilectiõe eſt
nõ habet vnde diligat ſponſam. Sed nec
opa q̃ſtis recta: rectuz cor efficere poſſunt
ſine fide. Quis em̃ rectum dicat hominẽz

non placētem deo. Sine fide aūt ipossibile est placere deo. Qui nō placet deo nō pt illi placere deus. nā cui placet dē⁹. deo displicere nō pōt. Pozro cui nō placet deus. nec spōsa ei⁹. Quō g̃ rect⁹ q̄ nec deū diligit nec eccl'iaz dei. cui dr̄. recti diligunt te. Si igit̄ nec fides sine opib⁹ nec opera sine fide sufficiūt ad aī rectitudinē. nos q̄ in chr̄istū credim⁹ frēs. rectas studeam⁹ facere vias nr̄as z studia nr̄a. Leuem⁹ corda nr̄a cum manib⁹ ad deū: vt tori recti inueniamur. fidei nr̄e rectitudinē rectis actib⁹ ꝓbantes. dilectores spōse dilecti a spōso iesu xp̄o dño nr̄o q̄ est bñdictus in secl'a: amē.

Homelia. xxviij.

Ece qō dixerā in sermone. qz emul' lacessientib⁹ spōsa rñdere cogatur. q̄ corpe q̄dē de nūero adolescētulārum esse vident̄. anio aūt longe sunt. Aīt nempe Nigra sum sz formosa filie hierl'm Patet q⁹ detraberēt ei nigredinē ipzoperātes. Sz aduertte spōse patientiam ac benignitatē. Nō mō em̄ nō reddit maledictum p maledicto. sz insup bñdixit filias hierl'm vocās: q̄ magz̄ p sua nequitia filie babylonis l' filie baal: aut siq̄dē aliud nomen imperij occurrisset appellari meruerāt Sane dixerat a ꝓpha. imo ab ipsa vnctione q̄ docet suauitatē calamū nō cōterendū: z linū fumigās nō extinguendum. Propterea nō putauit ampli⁹ irritandas satz̄ cōmotas p se nec q̄cq̄ addendum stimulis inuidie q̄ torq̄bant̄. Magis aūt cū bis q̄ oderūt pacē studuit esse pacifica. sciens se etiā insipientib⁹ debitricē. Maluit ergo ipa fauozabili demulcere vocabl'o qz cure fuit ei infirmaz̄ port⁹ opaz dare salutī q̄z p̄prie vltioni. Oib⁹ q̄dē optanda ista pfectio. p̄prie aūt optimoz̄ forma est platorum. Sciūt q̄ppe boni fideles p̄positi. languentiū sibi creditā aīaz̄ curā. nō pompā. Cūq̄ internū murmur cuiuspiā illaz̄ q̄rule vocis indicio deprehendūt. z si in ipos vsq̄ ad cōuitia z ꝓtumelias p̄rūpentz̄ medicos se etiā nō dños agnoscentes parant cōfestim aduersus frenesim anie nō vindictam sz medicinā. Hec igit̄ rō cur spōsa filias hierl'z dicat easi pas q̄s maliuolas sustinet atq̄ maledicas vz vt i blādo f̄moe delīniat murmurātes. z motionē sedet. sanet liuorē. Scriptū est em̄. Lingua pacifica ꝓpescit lites. Als ꝓ o filie renera hierl'm quodāmō sc̄t q̄ hmōi sunt: nec falso ita eas noiat spōsa. Siue em̄ p̄pter sacr̄a eccl'e que indifferent̄ q̄dem cū bonis suscipiunt siue p̄pter fidei eq̄ cōtionē ac ꝓfessionē. siue ob fideliū corpalē saltē societatez. seu etiā p̄pter spem future salutis aq̄ oio nō sc̄t q̄diu hic viuūt. vl' tales despande. q̄ntūlibet viuāt despare. nō incōgrue noiant̄. Videamus tam q̄d illud fuerit dicere: nig̃ sum sed formosa. Nulla ne in his ꝑbis repugnātia ē. Adsit. Propt̄ simplices dico q̄ int̄ colorē z formā discernere nō nouerunt: cū forma ad cōpositionē ptineat. nigredo color sit. Nō om̄e demq̄ qō nigz̄ est cōtinuo z deforme est. Nigredo ꝑbi cā pupillā nō dedecet. Et nigri q̄dā lapilli i ornamēt̄z placent. z nigri capilli cādidis vultib⁹ etiā decorem augēt z grām. Sic tibi q̄z facile aduertere est in reb⁹ innumeris Quanq̄ sine nūero sc̄t̄q̄ in supficie q̄dem reptes decoloria in ꝓpositiōe ꝓ o decora. Tali forrassis mō pt spōsa cū pulcritudine vtiq̄ cōpositionis neuo nō carere nigredinis. sz sane i loco pegrinatōis sue. Alioq̄n erit cū ea sibi in patria exhibebit spōsus gl'ie gl'iosam nō hntem maculā aut rugā aut aliq̄d huiusmodi. At ꝓ o si diceret qz nigredinē nō hret seipam seduceret: z ꝑtas in ea nō eēt. Quāobrem ne murer̄z qz dixit nigra sum: z rursum nihilomin⁹: qz formosa sit gl'iat Quō em̄ non formosa. cui dr̄: veni sponsa mea. Cui dr̄ veni. nondū q̄uenerat. ne forte q̄s putet h̄ dictū non q̄dem huic nigre q̄ adhuc laborat veniēdo in via: sz brē illi. q̄ tam prorsus absq̄ nigredine regnat in patria. Sz audi vñ nigrā z vñ formosam se dixerit. An nigrā q̄dē ob retrā ꝓuersatōez quā prius habuit sub principe hui⁹ mūdi imaginē terrestrī⁹ homis adhuc porrās. formosam ꝓ o de celestis sil'itudine q̄z postea ꝓmutauit ambulās iā i nouitate vite Sz si hoc est. cur nō magz̄ de ꝑterito nigra fui z nō nigra sum dicit. Si cui tñ placet hic sensus. id qō sequit̄. sicut tabernacl'a cedar sicut pelles salemonis. sic oporteret itelligi: vt de veteri q̄dē ꝓuersatōe cedar. de noua ꝓ o salemonis se dixerit tabernaculum

Hoc em̄ esse pelles qō tabernaculū ꝓpha
ostendit dicens. Repente vastata sunt ta
bernacula mea: subito pelles mee. Prius
igit̄ nigra sicut vilissima tabernacla cedar
postea formosa sicut pelles ghioni regis. Dz
videamus quō ad statū porti⁹ vite potiorꝫ
vtrūq; respiciat. Si ꝓsideremꝰ hūtū exte
riorem scīoꝝ eū qui in facie est q̄s sit humil
t abiect⁹. t qō neglectus in curia: cū tamē
id. ntidē intus reuelata facie gloriam dei
speculantes. in eandē imaginē transformē
tur de claritate in claritatē tanq̄ a dñi spi
ritu. nō vna talis quelibet aia merito nob
videbit posse ñdere exprobrantib⁹ sibi ni
gredinem. nig̃ sum sed formosa. Vis tibi
deniqz demōstrem aiam t nigrā pariter t
formosam. Eple inquīt graues sunt. sz
pñtia corpis infirma t sermo ꝓtemptibil.
Paulus hic erat. Ita ne paulū o filie hie
rusalē de pñtia estimat⁹ t tāq̄ deformēq;
cōtemnitis: qz cernit⁹ homūculū afflictari
in fame t siti. in frigore t nuditate. in labo
ribus plurimis. in plagis supra modum.
in mortib⁹ frequent. Hec sunt q denigrāt
pauluz. Per huiusmodi doctor gentium
reputat inglorius. ignobilis. niger. obscu
rus. tanq̄ deniqz peripsima huius mūdi.
Emuero nōne ipe est q rapit in paradisum:
qui vnū alterūq; pambulāsqz q̄sqz ad ter
tium sui puritatē penetrat celū. O ꝑpe pul
cerrima aia: quā t si infumū inhabitantē
corpusculum pulcritudo celestis nō despe
xit admittere. angelica sublimitas nō reicit
claritas diuina nō repulit. Hanc vos di
citis nigrā. Nigra est sed formosa filie hie
rusalē. Nigra ꝙ formosa diuino angelis
coqz iudicio. Et si nigra est: forinsecus est
Sibi aūt ꝓ mimo est vt a vob⁹ iudicetur.
aut ab his q̄ scīm facīē iudicār. Homo si
quidē videt in facie. deꝰ aūt in corde. Pro
ptereā t si nig̃ foris: sz intus formosa. vt ei
placeat cui se ꝓbauit. Nō em̄ vobis q̄b⁹ si
adhuc placerem. xp̄i seru⁹ nō esset. Felix ni
gredo q mētis cādorē parit. lumē scie. con
scientie puritatē Audi deniqz qd ꝓphaz
deꝰ ꝓmittat istius mōi nigr⁹. q̄s aut hūili
tas pnie aut charitat⁹ zelꝰ tāq̄ solis estus
decolorasse videt. Si fuerint ait peccā vīa
vt coccinū: tanq̄ nix dealbabunt. t si fue
rint rubra q̄si ꝑniculus, velut lana alba
erunt. Nō plane ꝓtēnenda in scīs ista ni
gredo extra q̄ cādorē opat internū. t sedez
ꝓparat pinde sapientie. Cādor est em̄ vi
te eterne. sapia vt sapiens diffinit: t cādidā
optet esse aiam in q̄ ipa sedē elegerit. Qō si
aia iusti sedes est sapie. haud dubie dixerī
aiam iusti esse candidā. t fortassis iusticia
ipa cādor est. Just⁹ aūt erat paul⁹ cui repo
sita erat corona iusticie. Cādida pide pau
li alaerat t sapia sedebat i ea: ita vt sapiaz
loq̄rer inf ꝓfectos. sapiaz i mysterio absco
ditam. q̄s nemo ꝓncipiū hui⁹ mūdi agnos
cit. Porro hūc i eo sapie iusticieq; cādorē
nigredo illa exterior de pñtia corpis infir
ma. de laborib⁹ plurimis de ieiunys ac vi
gilys multis. aut operabat: aut ꝓmerebat
Jōqz t qō nigr⁹ est pauli. speciosꝰ est omī
ornatu exinseco: oi etiā cultu regio. Non
ꝓpabit ei q̄ntalibet pulcritudo carnis. nō
cut⁹ vtiqz nitida t arsura. nō facies colo
rata vicina putredini. nō vestis ꝑciosa ob
noxia vetustati: nō auri spes. splēdor rue gē
mar. seu q̄qz talia q̄ ita sīt ad corruptionē
Merito pinde ois cura scīoꝝ spreto orna
tu cultuq; supfluo exteriorīs sui bois qui
certe corrūpit oi se diligētia p̄bz t occupat
excolēdo ac decorādo interiori illi q̄ ad ima
ginē dei est: t renouat de die in diez. Certi
em̄ sīt deco non posse esse q̄cq̄ acceptꝰ ima
gine sua. si ꝓprio fuerit ēstitura decori. Pro
ptereā t ois glia corꝝ intꝰ nō foris est. hoc ē
nō in flore feni aut in ore vulgi: sz in dño.
Vñ t dicēt. Glia nra hec est testimū con
scientie nre. qō ꝙscie solꝰ sit arbit⁹ deꝰ cui so
li placere desiderant: t cui soli placere sola
ꝓa t sūma glia est. Nō mediocr⁹ plane glia
illa q̄ intꝰ est. in q̄ gl'ari dig̃t t dñs glie dis
cēte dauid. Ois glia ei⁹ filie regis ab intꝰ.
Et tutior sua cuiq; glia dū bz ea in semet
ipo t nō i alio. At nō i solo fortassis cādo
re interno: sz i exteriori q̄z nigredine glian
dū. ne q̄d eio scīs depeat. sz oia cooperēt i
bonū. Nō solū igit̄ i spe: sz t gl'ari i tribu
lationib⁹. Libent ait igit̄ gl'abor i infirmi
tatib⁹ meis: vt inhabitet i me ꝓt⁹ xp̄i. Op
tāda infirmitas q̄ xp̄i ꝓtute ꝓpēsat. Quis
dabit mihi nō solū infirmari sz t destrui ac
penit⁹ deficere a memetipo: vt dñi ꝓtutz
ꝓtute stabiliar. Nam ꝓtus in infirmitate
ꝓficit. Deniq; aut. Cū infirmor tunc fort⁹

tior sum ⁊ potens. Qđ cum ita sit: pulcre sponsa conuertit sibi ad gl'iam: qđ ei ꝓ ob probrio ab emulis intorquef. non mō formosam sz ⁊ nigram se esse gl'ians. Non em erubescit nigredinē quā nouit ꝑcessisse ⁊ in sponso. Cui similari q̄nte etiā gl'ie est. Nil sibi gloriosius pinde putat q̄ꝫ christi portare obprobriū. Vñ vox illa prorsus exultationis ⁊ salutȝ. Absit mihi gl'iari nisi in cruce dñi nr̄i iesu christi Grata igno minia crucis ei qui crucifixo ingrat⁹ non est. Nigredo est. sz forma ⁊ similitudo dñi. Vade ad sepm̄ eccl'iā ⁊ describet tibi q̄lem i spū illū viderit. Quē nāq̄ aliū dicit vir dolorēs ⁊ scientē infirmitatē. ⁊ qr nō erat ei species neq̄ decor. Et addidit. Nos putauimus eū tanq̄ leprosum ⁊ ꝑcussum a deo ⁊ humiliatū. ipe aūt vulneratus est ꝓp iniquitates nr̄as ⁊ attritus est propter scelera nr̄a. ⁊ liuore eius sanati sum⁹. Ecce vñ niger. Jūge ⁊ illō scī dauid. Speciosus forma pre filijs hoim ⁊ habes totū in sponso q̄ sponsa de se hoc in loco testata est. Non tibi recte ⁊ ꝑe videf ꝑm ea q̄ dicta sūt emul' posse, rñdere iudeis. Niger sum sz formosus filij hierl'm. niger plane cui nō erat species neq̄ decor. Niger qr vermis ⁊ nō hō. opprobriū hoim ⁊ abiectio plebis Denicq̄ sūp̄m fecit pcm̄: ⁊ nigꝝ dicere verear. Jnuere sane pānis sordidū. plagis liuidum sputis illitū morte pallidū ⁊ nigꝝ vel tūc ꝓfecto fatebere. Percūctare etiā apl'os eūdem ipm̄ q̄lem in mōte, pspexerint. aut certe angelos in q̄lem, pspicere ꝛcupiscāt. ⁊ nihilomin⁹ formosum mirabere. Ergo formosus in se. niger ꝓpter te. Quā formosuz ⁊ in mea forma te agnosco dñe iesu. nō obdiuina tm̄ q̄b effulges miracula sz ⁊ ꝓpter ꝛitatē ⁊ māsuetudinē ⁊ iusticiā. Btūs qui te in his hoiem inter hoies conuersantem diligēter obseruās. seipsum p̄bet ꝓ viribꝫ imitatorē tui. ¶Hoc tā britudinis munus formosa tua p̄mitias sue dorȝ accepit. nec qđ formosum est tui imitari pigra: nec qđ nigrum sustinere cōfusa. Vnde et dicebat Nigra sum sz formosa filie hierl'm. Et addidit silitudinē. sicut tabernacula cedar: sicut pelles salomōis Ac istō obscuꝝ est nec attingendū oio fatigatȝ. hēȝ ꝛps ad pulsā dū: si nō dissimulatȝ. aderit q̄ reuelat myꝛsteria. nec cūctabit aprire q̄ ⁊ ad pulsandum iuitat. Jpe ēt q̄ aprit ⁊ nēo claudit. spōsus eccl'e ihs xp̄s dūs nr̄ q̄ ē bādict⁹ i scl'a. amē

Homelia. xxix.

Sicut tabnacl'a cedar: sic pelles salomonis. Hic incipiendū qr h̄ desijt ꝑmo suptor. Hoc expectatȝ audire q̄d sit ⁊ q̄liter ei qđ ꝓie tractatū ē capl'o coaptet qr silitudo ē. Pōt em̄ h̄ ita subuūctū fuisse. vt vtraq̄ ps silitudis ad id soluz rñdeat qđ ibi ꝑcesserat. nig̃ sū. Pōt ⁊ ita vt duoby ill' duo ista. i. singl'a singlis referant. ille sēsus simplicior. iste obscurior ē sz tēt⁹ vtrūq̄ ⁊ prius q̄ dē hūc q̄ difficilior apparet. nō aūt i duoby p̄mis: sz i duoby dūtaxat extrēis. difficultas est. Nā cedar q̄ dē qđ interp̄rat tenebre apte satȝ cū nigredie ꝓuenire vī: sz pelles salomōis cū formositate ñ ita. porro tabnacl'a i eandē mihilomin⁹ ꝛcurrere conuenientiā q̄s nō videat. Quid ei tabnacula nisi nr̄a corpa i q̄b ꝑegrinamur. Nō ei hēmus h̄ manentē ciuitatē: sz futurā inq̄rimus. sz militam⁹ i eis tāq̄ i tabernaculis prius violēti ad regnū. Denicq̄ militia est vita hois sup terrā. ⁊ q̄diu militam⁹ in h̄ corpe. ꝑegrinamur a dño ⁊ a luce. nā dñs lux est. ⁊ inq̄ntū q̄sq̄ cū eo nō est iterim i tenebrȝ est. h̄ est i cedar Flebilē, pinde vocē illā agnoscat. Heu mihi qr icolat⁹ me⁹ plōgat⁹ ē. hītaui cū hītātib⁹ cedar: ml'tū icola fuit aīa mea. Est g̃ h̄ tabnacl'm nr̄i corpis nō ciuis māsio. aut dom⁹ idigene: sz aut tabernaculū militātȝ. aut stabulū viatoris. Est inq̄ꝫ h̄ corp⁹ tabnacl'm ⁊ tabnacl'm cedar: qđ nimiꝝ aīaz q̄si obiecti sui ictū cūsceri pti lumis iteri nūc frandat aspectu: nec sinit oio videre illō nisi ꝑ specl'm i enigmate nō aūt facie ad faciē. Videsne vñ eccl'ie ingredo. vñ pulcerris q̄z aīab⁹ nōnulla rubigo inheserit. De tabnacl'o ꝓfecto cedar. de exercitio laboriose militie. ō diuturnitate miseri icolat⁹. ō angustijs erānosi exilij. de corpe denicq̄ fragili ⁊ g̃ui. qr corp⁹ qđ corrūpit aggḡuat aīaz. ⁊ deꝑmit frena ihitatō sensū ml'ta cogitātē: ꝓpterea ⁊ cupitū dissolui. vt corpe leuate xp̄i aduolēt i āplex⁹. vñ ⁊ gemēs vna ō miserȝ aiebat. Jnfelix ego hō. q̄s me lib̄abit ō corpe mortȝ h̄⁹. Scit nimiꝝ q̄ h̄ mōi ē q̄ nō possit i tabnaculo cedar carere ad puꝝ macl'a aut ruga. nō q̄n-

tulacõq; ꝓgredie: et cupit exire vt se possit exuere. et hec tõ cur spõsa nigra se dixerit sicut tabnacla cedar. sz ei formosa sic pelles salomõis. An nescio qd sublie ac sacrũ sentio in his pellib⁹ inolutũ qõ mihe ausim ꝓtingere. nisi ad nutũ sane ipi⁹ q reposuit ⁊ sigũt. Legi nimiꝝ q scrutator est maiestatz. oppimeꝯ a gl'a. Supsedeo igit ⁊ differo Ylob iterum cure erit solito impetrare fauorẽ vris ꝓcib⁹: vt eo alacriores q fidentiores redeamus ad id qõ attẽtioꝛib⁹ eget animis. ⁊ fortassis inueniet pius pulsator qõ tem erari⁹ scrutator nõ posset. Quanq; ⁊ meor finẽ impat ⁊ calamitas quã patior. Quousq; eñ dissimulo ⁊ ignis quẽ intra me abscõdo triste pectus adurit. interiora depascit. Clausus latꝰ ꝓpit. sicut acrius. Quid mihi ⁊ cãtico hute q ia maritudine sum. Ylis doloꝛis abducit intentõez ⁊ indignatio dñi ebibit spm meũ Subtracto siqdem illo ꝓ quẽ mea i dño studia vt cunq; libera esse solebãt. sit ⁊ cor meũ derelinquit me. sz vim feci aio ac dissiluit vsq; huc ne affect⁹ fidẽ vincere videret Deniq; plorantib⁹ alijs ego vt aduertere potuistis siccis oculꝭ secut⁹ sum inuisum fun⁹: siccis oculis steti ad tumulũ. q̃ usq; cuncta pacta sunt exequiaꝝ solẽnia. Jndut⁹ sacerdotalibus solitas in eo oꝛões ꝓprio oze ꝓpleui terrã meis manib⁹ ex more ieci sup dilecti corpus. terra mox futuꝝ Qui me intuebãtur flebãt ⁊ mirabanꝭ q̃ nõ flebã ipe. cũ nõ illũ qdem sz me poti⁹ q illũ amisissem oẽs miserarenꝭ. Cui⁹ eñ vel ferreũ pect⁹ super me ibi nõ moueret quẽ videret. Gerhardo supstitem. Cõe damnũ: sz p̃ meo nõ reputabaꝭ ifoꝛtunio. At ego qb⁹ poterã viribꝫ fidei reluctabar affectui. nitẽs vel inuitus nõ mouerꝭ frustra addictione nature vniuersitatꝭ debito cõditiõis vsu potẽtꝭ iussu iudicio iusti. flagello terribilis dñi volũtate. Pro hmõi sp extunc ⁊ deinceps exegi a me etiꝑ nõ indulgere multo fletui. multum tñ turbat⁹ ⁊ mest⁹. nec potui impare tristicie q potui lachꝛyme. sed vt scriptũ ẽ: turbat⁹ sum ⁊ nõ sum locut⁹. At suppssus dolor altius introrsuz radicauit. eo vt sentio acerbioꝛ fact⁹. quo nõ est exire ꝓmissus Fateor vicẽ suz. Exeat necesse est foras qõ uirus patioꝛ. exeat sane ad oc'os filiozum q sciẽtes incõmodũ planctũ humani⁹ est⁹ ment. dulcius ꝓsolent. Scitꝭ o fily q̃ intsit doloꝛ me⁹ q̃ dolẽda plaga. Cernitꝭ nẽ pe q̃ fidus comes me deseruit i via hac q̃ ambulabã. q̃ vigil ad curam q̃ nõ segnis ad op⁹. q̃ suauis ad mozes. Quis ira mihi gnecessarius: cui eque dilectus ego. frater erat genere: sz religione germanoꝛ. Dolete queso vicẽ meã vos qb⁹ hec nota sunt Jnfirmus corpe eram: ⁊ ille portabat me. Pusill⁹ corde erã ⁊ ꝓtrabat me. piger et negligẽs: ⁊ excitabat me. Jmprouidus et obliuiosus ⁊ cõmonebat me. Quo mihi auulsus. q̃ mihi rapt⁹ est manib⁹ hõ vna animis. hõ fm cor meũ. Amauim⁹ nos in vita. quõ in morte segati sumus. Amarissima segatio ⁊ quã nõ posset oino efficere nisi moꝛs. Q̃ eñ me viu⁹ viuã desereres Qio op⁹ mortꝭ horrendũ diuortiũ. Quis eñ tã suaui vinclo mutui nr̃i nõ pepcisset amoꝛis. nisi tot⁹ suauitatꝭ inimica moꝛs Bene moꝛs q̃ vnũ rapiẽdo duos furiosa pemit. An nõ moꝛs etiã mihi. imo pl⁹ mihi. cui vticq; oi morte infelicioꝛ vita fuata est. Viuo vt viuẽs moriar. ⁊ hoc dixerim vitam. Quã miti⁹ me priuares o austera moꝛs vite vsu q̃ fructu. nam vita sine fructu grauioꝛ moꝛs. Deniq; duplex malum ligno parat infructuoso securꝭ ⁊ ignis. Ergo meis laboꝛib⁹ inuidens. elõgasti a me amicum ⁊ proximũ. per cui⁹ maxime studium erant. si quãdo erant fructuosi Sati⁹ mihi ꝓinde fuisset periclitari vita q̃ tua gerharde pfitia. q̃ meoq; in dño studioꝛuz eras sollicitus mercatoꝛ. fidelis aduitoꝛ: cautus examinatoꝛ. Cur queso aut amauimus. aut amisimus nos. Dura cõditio sz mea miserãda foꝛtuna. nõ ⁊ illi⁹. Nam tu chare frater: si charos amisi. charioꝛes vticq; recepisti. De ꝙ q̃ nã tã misereq; cõsolatio manet. p⁹ re vnicũ solaciũ meũ. Placita fuit pariꝰ vtercq; societas coꝛpm ꝓ morum ꝓcordia: sz solũ me diuisio vulnerauit Cõmune qõ libuit. qõ triste ⁊ lugubre meum. Jn me transierunt ire tue. in me cõfirmatus est furoꝛ. Erat ambobus alterutq; grata presentia. dulce consoꝛtium. suaue colloquium. sed tantas vtriusq; delicias ego perdidi. tu mutasti. Et quidem immitatis illis retributio multa. Quanto fes-

more gaudioꝝ ac benedictionū cumulo habes certeꝙ me tātillo. repositā tibi xpi presentiā. Nec dispendiū sentiꝫ absentie a nobis tue. angeloꝝ admirantiꝫ chorus. Non est igitꝝ qđ causeriꝫ tu denꝝ q̄si subtracta tibi p̄sentia. cui affatim sui suoꝝq̄ copiā dñs manifestatis indulsit. At ego ꝙ te qđ. Quā vellem scire qđ sentias. nunc de meillo vnico tuo. medys mutāte curꝫ t penis. destituto te baculo imbecillitatiꝫ mee. Si n̄ licet ad huc cogitare de misero ingresso abyssum luminis atq̄ illo pelago etne felicitatiꝫ absorpto. Forte eiñ t si nosti nos ꝑm carnē. sed nūc tā nō nosti: t q̄n introisti i potētias dñi memoratiꝫ iusticie eiꝰ soliꝰ. immemor nr̄i Cetey q̄ coheret deo vnꝰ spūs est: t in diuinū quendā toꝰ mutat affectū: nec p̄tā sentire aut sapere nisi deū. t q̄ sentit t sapit deus plenꝰ deo. Deꝰ aūt charitas est. t q̄nto qs ꝓpinquior deo. tāto plenior charitate Petro impassibilꝫ est deꝰ: sz nō incōpassibilꝫ. cui ꝓpriū est ꝙ misereri t ꝑcere. Ergo t te necesse est misericordē eē q̄ inheres misericordi. q̄uis tā mime miser sis: t q̄ nō paceris ꝓpatiꝫ tñ. affectus pinde tuꝰ nō est imminutus. nec q̄n deū industi nr̄i cura te exuisti: t ipi eiñ cura est de nob. Qđ infirmuꝫ est abiecisti. sz nō qđ piū Charitas denicꝫ nunq̄ excidet. nō obliuiscetiꝫ me in finem. Videor mihi audire q̄si frēm meū dicentē Nunq̄d mat potest obliuisci filij vteri sui. Et illa si oblita fuerit: ego tñ n̄ obliuiscar tui. Nō expedit ꝓrsus. Scis vbi ꝙser. vbi taceā. nisi reliqueris me. Nō est q̄ porrigat manū. Ad oē qđ emerserit respicio ad gerhardum vt cōsueuerā: t non est. Heu tunc ingemisco miser: sicut hō sine adiutorio. Quē ꝓsulam in ambiguis. cui in aduersis fidā. q̄s portabit onera. q̄s pericula ꝓpulsabit. Nonne vbiq̄ gressus meos gerhardi oculi anteibāt. Nōne tuū gerharde pectus cure mee notiꝰ q̄ meū ipius hēbāt: familiariꝰ incursabāt. acriꝰ vrgebāt. Nōne illi lingua tua illa placabili t potēti mea ꝑmonibus seculi freq̄ntissime vēdicabas. amico reddebas silētio. Dñs dederat illi linguam eruditaz: vt sciret q̄n deberet ꝓferre sermonē. Ita denicꝫ in prudētia respōsoꝝ suoꝝ t in q̄a sibi data desup. t domesticiꝫ satis faciebat t exteriꝫ: vt pene me nemo requireret. cui forte ꝓior gerhardus occurriſſet Occurrebat aūt aduentantibꝫ oꝓponens se: ne subito ocū meū incurrarēt. Sz q̄b sane satiꝫ facere ꝙ se nō quibat. hos perducebat ad me: ceteros emittebat. O virū industriū. o amicū fidelē. t amico gerebat morē. t officijs charitatiꝫ nō deerat. Quis vacua ab eo receſſerat manu. Si dines cōsiliū. si pauꝙ subsidiū reportabat. Nec q̄rebat q̄ sua sunt. q̄ se medys ingerebat curis vt ego vacarez. Sgabat eiñ sic vt erat humilimꝰ. maiorē d: nr̄a quiete fructum. quā si vacaret ipe. Interdum postulabat absolui t alteri cedere q̄si q̄ melius ꝓuideret. Sed vbi ille inuenireꝰ. Nec petulanti vt assolet meo officij detinebaꝫ affectu. sed solo intuitu charitatis. Si q̄ dēplꝰ oibus laborabat: t minꝰ oīb accipiebat: ita vt sepe cū alijs necessaria mīstraret. ipse egerit i pluribꝫ. verbi cā: cibo aut veste. Denicꝫ cū se sentiret decessui ꝓpinq̄re: deꝰ inq̄t tu scis. q̄ q̄ntū i me fuit ſꝙ optaui quietē mihi intendere. tibi vacare. sz implicitum tenuit timor tuꝰ t volūtas fratꝙ. t studiū obediē di sup oīa abbatiꝫ pariē t frīs germana dilectio. Ita est. Gferibi sē de oī fructu meorum si qs est in dño studiorū. Tibi debeo si ꝓfeci. si ꝓfui. Tu intricabaris t ego tuo beneficio feriatus sedebā mihi: aut certe diuinis obsequijs sancti occupabar: aut doctrine filiꝙ vtili intendebaz. Cur eiñ securus intꝰ nō essem: cū te scirē agentē foris manū dexterā meā. lumē oculoꝙ meoꝙ. pectus meū t linguā meā. Et q̄dem indefessa manus. oculus simplex. pectꝰ consilij. lingua loquēs iudiciū. sicut scriptuz est. Os iusti meditabit sapiam t lingua eiꝰ loq̄tur iudiciū. Sz quid dixi foris agentē illū. q̄si interna gerhardus nescaret. ac spūaliū expers esset donoꝙ. Norāt q̄ illū norāt spūales q̄ ꝙba eius spīm redolerēt. Norāt cōtubernales q̄ mores eiꝰ t studia nō carnē sapentes: sed feruerent spū. Quis illo rigidior in custodia disciplinę. quis in castigando corpus suū districtior vl̄ suspēsior. sublimior in ꝓemplando subtilior in disserēdo. Quotiens cū eo disserens ea didici q̄ nesciebam. t qui docturus aduenera: docturus magis abcessi. Nec mirū de me. cum magni ac sapientes viri idipm nibilomi

nus ex illo sibi accedisse testent. Nō cognouit litteraturā. sz habuit litteraz inuēturē sensuz. habuit z illuminātez spm. Nec in maximis tantū: sz z in minimis maximus erat. Quid verbi causa in edificijs magis in ortis. aquis. cūctz denicz artib⁹ seu opib⁹ rusticoz. quid in qb⁹ vel in hoc rerum genere gerhardus subterfugit pritia. Cemētarijs. fabrz. agricolis. ortolanis. sictoribꝫ atcz textoribꝫ. facile mgr erat. Cuncz omniū iudicio omib⁹ esset sapiētior: solus in suis oculis nō erat sapiēs. Vtinā multos z si min⁹ sapiētes nō plus tāgeret illa maledictio. Ue q̄ sapiētes estz in oculis vris Scietib⁹ ista loqr: z adhuc plura his deillo comptis z maiora. Paro tamē q: caro mea z frat est h tñ secur⁹ addo. mihi vtilis i oib⁹ z p oib⁹ fuit. Vtil i paruis z i magnis. i puatz z i publicz. forz z intus. Deerito exeo pēdebā tot⁹: q̄ mihi totū erat. solum pene reliqrat mihi ꝓuisoris honorez z nomē nam opus ipe faciebat. Ego vocitabar abbas. sz ille erat in sollicitudine. Merito requieuit i eo spūs me⁹: p quē licebat delectari i dño. p̄dicare liberius. orare secur⁹: Per te inquā mihi frat mi mēs sobria z gta q̄es. sermo efficacior. piguior oro. freq̄ntior lectio z feruentior affectus. Heu sublatus es z hec oia sit. Tecū pariter abiere oēs delicie z letricie mee. Jā cure irruūt. tā molestie hinc inde pulsant z angustie vndicz. Solū me reperunt sole mihi te abeunte remanserunt. sol⁹ sub sarcina gemo. Aut ponere aut opprimi necesse est. q: tu tuos humeros subduxisti Quis mihi tribuat cito mori post te. Nā p te nolim nec te tua fraudare gl'ia. Porro supuiuere z labor z dolor. viuā quoad viuā i amaritudine. viuā in merore. z hec sit mihi cōsolatio vt merēdo affligar. Nō parcā z tuua bo manū dñi. etem manus dñi tetigit me. Me inquā tetigit z percussit. nō illū quem vocauit ad requiez. me occidit cū succidit illuz. Nunqd em occisuz q̄s dixerit quem plātauit in vita. At qō illi vite ianua fuit mihi plane est mors. mecz illa morte mortuū dixerim. non hunc qui obdormiuit in dño. Exite exite lachrymē iam p̄idē cupientes. Exite q: is qui vobis meatum obstruxerat ꝓmeauit. Aperiant cataracte mi seri capitis z erumpant fontes aquaruz. si forte sufficiāt lor dcs diluere culpaz quib⁹ iram merui. Cū consolatus fuerit supme dñs tunc fortassis z ego merear ꝓsolari. si tñ nō pepcero a merore. Nā q̄ lugēt ipi cōsolabunt. Propterea ꝓdescēdat mihi oissetūs z i spū lenitatz. qui spiritalis est susteneat lamentantē. Lucr⁹ me⁹ hūano q̄so pēsetur affectu: nō vsu. Videm⁹ nēpe mortuos q̄tidie plāgere mortuos suos. fletū mētum z fructū nullū. Nō culpam⁹ affectum nisi cū excedit modū: sz causam. Ille nimirum nature est z ei⁹ turbatio pena peccati. hec vanitas z petm. Eteim ibi sola nisi fallor plorant dāna gl'ie carnis vite pntz inmoda. Et plorādi quieta plorāt. Nunqd ego sic. Silis mihi affect⁹: sz altera causa. dissiliscz intētio. nulla mihi sane q̄rela de oib⁹ q̄ sit mūdi. in his pfecto q̄ st dei adēptum doleo fidele auxiliū. salutare ꝓsiliū. gerhardū doleo. gerhardus est i cā. frater carne: sz ꝓxim⁹ spū. soci⁹ ꝓposito. Adhesit aia aie illi⁹. z vnā fecit de duob⁹ nō cōsanguinitas sz vnanimitas. Carnis q̄dē necessitudo nō defuit. sz pl⁹ iūxit societas spiritus. z sensus anioz meoz conformitas. Cū g̃ essem⁹ coz vnū z aia vna. hāc meam parit atcz ipi⁹ aiaz ptrāsiuit gladi⁹: z scindens mediā ptē locauit i celo. ptē in sceno deseruit. Ego ego illa portio misera i luto tacens trūcata pte sui z pte portiori: z dicit mihi ne fleueris. Auulsa st viscera mea a me: z dr mihi ne fleueriz. Sētio sentio vel inuit⁹: q: nec fortitudo lapidū fortitudo mea: nec caro mea enea est. sentio prorsus z doleo z dolor me⁹ i ꝓspectu meo sp. Non sane nos poterit duricie z insensibilitatis arguere ille q̄ ꝑberat quō illos de q̄b⁹ air. Percussi eos z nō doluerūt. Affectū meū ꝓfessus sum z nō negaui. Carnalē q̄s dixerit. ego hūanū non nego. sic nec me hoiem Si nec hoc sufficit nec carnalē negauerim nā z ego carnal sum venūdat⁹ sub pctō adict⁹ morti penis z erūnis obnoxi⁹. Nō sū fateor insensibilis ad penā. mortē horreo meā z meoz. De⁹ gerhardus erat. meus plane. An nō me⁹: q̄ frat sanguīe fuit. professione fili⁹. sollicitudine pr. consors spū. ituit⁹ affectu. Js recessit a me sentio. Iesus sum z Guiter. Ignoscite filij: imo si filij. vi

cem dolere pakñ. Miserem mei saltē vos amici mei: q̄ certe cōsideratis q̄ ḡuia p̄o peccis recepi de manu dñi. In virga indignationis sue percussit me. digne p̄ meritis dure p̄ viribꝫ An leue q̄s dixerit me viuere absq̄ gerhardo. nisi qui ignorat q̄d mihi cū gerhardo. Nec tñ p̄dico sermonibꝫ seri Nō reprehendo iudiciuz quo recepit quisq̄ q̄ dignus est. ille coronā quaz meruit ego quā debui penā. Nunq̄d q̄ sentio penam reprehēdo sniam Humanū est illō. h impiū Humanū inq̄ t necesse affici erga charos siue delectabilit cū p̄sto sūt: siue cū absunt molestē. Nouerit ociosa socialē q̄uersatio p̄ certum int̄ amicos: t quid effecerit mutuꝰ amor insit p̄tibꝫ. horror indicat separationis. t dolor de inuicē in separis. Doleo super te gerharde charissime. nō q̄ dolēdus sz q̄ ablatus: t ideo fortassis dolēdū mihi potius sup me q̄ bibo calicē amaritudinis. Et solus dolēdus q̄ solus bibo. Nō em̄ tu Solus ego patior q̄ solent paritē pati q̄ se diligūt. cū se amittūt. Utinā non te amiserim sz p̄miserim. vtinaz vel tarde aliq̄ seq̄r te quocūq̄ ieris. Nō em̄ dubiū q̄n ad illos ieris q̄s circa mediuz extreme noctis tue inuitabas ad laudē: cū in vultu t voce exultatōis subito erupisti i illō dauiticū stupētibꝫ q̄ assistebāt. Laudate dñz de celis laudate eū in excelsis. Jā tibi fratemi nocte adhuc media diescebat. t nox sic dies illūinabit. Prorsus illa nox illūinatio tua in delitijs tuis. Accitus fuz ego ad id miraculi videre in morte exultantē hominē t insultantē morti. Ubi est mors victoria tua. vbi mors p̄tētio tua Jā nō stimulus sz iubilus. Jā cantando moritꝰ hō t moriendo cātat; Usurpas ad letitiā mr meroris. vsurparis ad gl̄iaz inimica. vsurpas ad introitū regni: porta inferi t fouea p̄ditionis ad inuentionē salutis. Jdq̄ ab hoīe petōre: iuste nimiq̄ q̄ tu inq̄ i hoiez innocentē t iustū ptāre temeraria vsurpasti. Mortua es o mors t p̄forata hamo: q̄m incauta gluristi. cuiꝰ vox est in p̄phera o mors ero mors tua morsus tuꝰ ero inferno: illo inq̄ hamo p̄forata trāseuntibꝫ per medīū tui fidelibꝫ letū latūq̄ exitū pādis ad vitā. Gerhardus te nō formidat larualis effigies. Gerhardus p̄ medias fauces tuas trāsit tad p̄triā. nō mō securꝰ sz t letabūdus t laudans. Cū igit̄ supueniissem t extrema psalmi me audīre clara voce cōpleuisset: suspiciēs in celuz ait. Pater in manus tuas p̄ mēdo spm̄ meū. Et repetēs eūdem sermonē ac frequēt̄ ingeminās: pat̄ p̄ uersus ad me exhilarata q̄dē facie: q̄nta inq̄t dignatio dei p̄ez hoīm esse. q̄nta hoim gl̄ia. dei filios. dei cōheredes. Hā si filij et heredes. sic cātabāt quēnos lugem⁹. i quo t meū fateor luctū pene in cantū vert. duz intrent⁹ gēte ei⁹ p̄pe fere miserie oblituscor Sz reuocat me ad me pūgēs dolor: facile q̄s a sereno illo intuitu tanq̄s a leui exutat somno pstringēs anxietas. Plāgā igit̄ sz sup me q̄ sup illum vetat rō. Puto em̄ si oportunitas dare mō diceret nob. Nolite flere sup me: sz sup vos flete. Plāxit meritō dauid sup parricida filio cui ꝓpetuo scīret obstructū exitū de ventre mortis mole criminis. Merito sup saul t ionathan. q̄bus eq̄ absorpt̄ semel emersio nō sufficit. Et q̄dē resurgēt: sz nō ad vitā. imo ad vitam: vt viui i morte infelici⁹ moriant. Quāq̄ de ionatha possit non inerito herere snia. Ac mihi t si nō ita suppetit plangendi rō. nō tñ nulla. plāgo p̄mū sup mea ipi⁹ plaga atq̄ iactura hui⁹ domus. plāgo denicq̄ sup pauper necessitatibꝫ quoz gerhardus pat̄ erat. plāgo certe sup vniuersi status nr̄i ordinis. nr̄eq̄ p̄fessiōis: q̄ de tuo gerharde zelo p̄silio t exēplo robur nō modicū capiebat. plāgo postremo t si nō sup te. ꝓpter te tñ. Hinc p̄rsus hinc afficior ḡauit̄. q̄z vehemēter amo. t nēo mihi molest⁹ sit dicēs nō debere sic affici. cū benigⁿ samuel sup reprobo rege. t pi⁹ dō sup parricida filio: sat; se cernit affectōi t nō ad iniuriā fidei nō in signi suggillatōe iudicij. Absalon fili mi ait setus. fili mi absalon: t ecce plq̄ absalon h. Saluator q̄z vidēs ciuitatē ihrusalē t p̄uidēs ruituraā fleuit sup eā: t ego p̄triā t q̄ in p̄ti est desolatōez nō sentiaz plagā meā. recentē t ḡuē nō doleā. Ille fleuit p̄patiēdo t ego patiēdo nō audeo. Et certe ad tumulū lazari nec flētes arguit nec a fletu p̄hibuit. isup t fleuit cū flētibꝫ. t lachrymat⁹ē inq̄t ihs. Fuerūt lachryme ille testes p̄fecto nature. nō indices diffidentie Denicq̄ t p̄dixit mox ad vocem eius q̄ erat

mortuꝰ.ne ꝙtinuꝺ putes fidei ꝓiudiciuꝫ dolẽꝫ affectũ. Sic nec fletꝰ vtiqꝫ nr̃ infelicitatꝫ eſt ſignũ:ſz ꝙditõis idiciũ. Hecꝫ ꝓcuſſus plozãs arguo ferentẽ: ſz ꝓuoco plezatez.ſeueritatẽ flectere ſatago. Cũ ꝛ ꝓba mea dolozẽ ſẽ plẽa:nõ tñ murmure. Nunq̃ nõ plenũ iuſticie ptuli qõvnꝰ ſnĩe ꝙpleto ꝛ punitꝰ ẽ q̃ debuit.ꝛ cozonatꝰ q̃ meruit:ꝛ adhuc dico.bñ vtiqꝫ ſẽ dulcꝫ ꝛ rectus dñs.miaz ꝛ iudiciũ cãtabo tibi dñe. cãret tibi mĩa quã feciſti cũ fuo tuo gerhardo.cãret ꝛ iudiciũ qõ nos portam⁹.i alto bonꝰ.i alto iuſtꝰ.laudabiliter.an ſoliꝰ lauſ bonitatꝫ. Eſt ꝛ iuſticie. Juſtꝰ es dñe ꝛ rectum iudiciũ tuũ. Gerhardũ tu dediſti.tu abſtuliſti.ꝛ ſi dolem⁹ ablatũ nõ tñ obliuiſcimur q̃ datꝰ fuit. Et gr̃as agim⁹ q̃ hr̃e illũ meritum⁹:q̃ carere intñ nõ volum⁹ inqꝫ tũ nõ expedit. Recozdare dñe pacti mei ꝛ miſerationis tue:vt magꝫ iuſtificerꝫ i fm̃ õib⁹ tuis ꝛ vm. cũ iu. Cũ ꝓcã eccie ãno p̃fito biturꝫ mi cẽm⁹ eg̃auit ille.ꝛ iualeſcẽte lãguoze:cũ tõ ꝓpria videret vocatio.ego egeni ic ferrens comite pegriatõis ꝛ illũ comitẽ i tra reliq̃ re aliẽa. nec reſig̃re his q̃ mihi eũ ꝙmiſerãt qm̃ amabat ab oib⁹ ſic erat amabiliter valde ꝙuerſus ad ozõz cũ fletu ꝛ gemitu expecta inqꝫ dñe vſq̃ ad reditũ. reſtitutũ amicis. tolle cũ tã ſi vis ꝛ nõ cauſabo?. Exaudiſti me dñe ꝙualuit.op⁹ pfecam⁹ qõ intũxeras reditum⁹ cũ exultatõe reportãtes mãipl̃os pacꝫ. Pozro ego oblit⁹ ſũ mee ꝙuentõis ſz nõ tu Puder ſingultuũ boꝝ q̃ ꝓuaricatonis me arguũt. Quid plura. Repetiſti cõmẽdatũ.recepiſti tuũ. Finẽ ꝓboꝝ idicũt lachzyme.tu ill⁹ dñe finẽ modũqꝫ idixerꝫ.

Hemeliá.xxx.

Q Via debitꝫ hũanitatꝫ officijs amicũ reuertẽtẽ i patriã ꝓſecuti ſum⁹ re deo fact⁹ ad ꝓpoſitũ edificãdi q̃ itermiſerã Jncongruũ nãqꝫ ẽ diu flere letantẽ ꝛ ſedẽti ad eplas lachzimas mlras ĩgerere ipoztunũ ſz ſi nr̃as deſcam⁹ erũnaſ.ne id q̃dẽ optz nimiſ ne nõ tã amaſſe illũ q̃ nr̃a q̃ſiſſe ꝺ illo cõmoda videamur. Tẽpet ſane dilecti gaudiũ meſticiã deſolatoꝝ ꝛ tolerabiliꝰ fiat nob⁹ q̃ nobiſcũ nõ ẽ q̃ cũ deo ẽ. Freq̃ ẽ oz̃ib⁹ vr̃is: voloi lucẽ ſi poſſũ ꝓdere q̃dq̃d illõ ẽ qõ optũ ẽ ill⁹ pellib⁹ ſentio q̃ ĩ exm̃ decozis ſpõſe ꝓducte ſũt. Hoc ſic recolitꝫ tacũ fuit ſz idiſcuſſũ remãſit. Pozro diſcuſſum ꝛ ꝺclaratũ quõ nig̃ ſit ſic tabnacla cedar. quõ g̃ ſic pelles ſalomõis formoſa: q̃ ꝙ ſalomon i oi gl̃a ſua q̃cqꝫ hũerit ꝙdig nũ decoze ſpõſe ꝛ glie oznatꝰ ei⁹. Et q̃dẽ ĩ nõ ad decozẽ ſpõſe: ſz ad nigredinẽ neſcio port⁹ q̃s pelles iſtas ſic̃ tabnacla cedar reſpicere dicerem⁹ foztaſſis ꝙpeterer. nec deẽt vñ id ꝙgrue mõſtrari m⁹:ſic̃ mõſtrabi⁹ Et ꝙ ſi ſpõſe claritati q̃ũcũqꝫ decozẽ pellũ ꝙpãdũ putam⁹. h̃ prius op⁹ nob ẽ ei⁹ ad quẽ pulſatꝫ auxilio q̃tinus myſteriũ h̃ digne apire poſſim⁹. Quid nãqꝫ eoꝝ q̃ in facie lucẽt ſi iterne cuiuſpiã ſerẽ aie pulcritudini ꝙpek.non vile ac fedũ recto appeat eſtiatozi. Quid inqꝫ tale i ſe oñdit ea q̃ ꝓterit figura h⁹ mõi qõ eg̃re ſpẽz aie poſſit illius q̃ exuta terreni l:oris vetuſtatẽ eius q̃ de celo eſt decozẽ iduit oznata optimis mozibus ꝓ monilib⁹ ipſo puriozſic̃ ꝛ excelſioz erbere ſole ſplẽdidioz. Noli g̃ reſpicere ad iſtũ ſalomonẽ cũ indagare cupis cur cuiſcemõi ſe ſit'em pellib⁹ in decoze ſpõſa gliek. Quid ẽ g̃ q̃ ꝺt formoſa ſuꝫ ſic̃ pelles ſalomonis. Magnũ ac mirabile q̃dã vt ego eſtio ſi tñ nõ hũc ſz illũ h̃ attẽdam⁹ de q̃ꝺ Ecce pluſqꝫ ſalomõ h. nã vſqꝫ adeo is meus ſalomõ ſalomõ ẽ: vt nõ mõ pacific⁹:q̃ꝺ q̃dẽ ſalomon interp̃tat:ſz ꝛ pax ipa vocet paulo p̃hibẽte:q̃ ipe ẽ pax nr̃a. Et ꝓ iſtuꝫ ſalomonẽ nõ dubito poſſe iueniri q̃ decozi ſpõſe oio ꝙpare nõ dubitẽ: ꝛ p̃ſertim ꝺ pellib⁹ ei⁹ aduerte in ps̃. Extẽdẽs ait celũ ſic̃ pellẽ. Nõ ille,pfecto ſalomõ.ꝛ ſi multũ ſapiens multũqꝫ potẽs.extẽdit celũ ſic̃ pellem. Sz is potꝰ q̃ nõ tam ſapiens q̃ ipa ſapia eſt.ipe p:ozſus extẽdit ꝛ ꝙdidit. Jſtꝰ ſiq̃dẽ ꝛ nõ illi⁹ illa voꝝ ẽ. Cũ ꝓpabat celoſ haud dubiũ q̃n de⁹ p̃ ego aderã Aderat ſine dubio p̃panti celos ſua ẋt⁹ ſuaqꝫ ſapia. Nec putes aſtitiſſe octoſã ꝛ q̃ſi ad ſpectaclm ſolũmõ:q̃ dixit aderã.non cẽ ꝓpabã. reſpice pauliſp ĩferius ꝛ iuenies apte ſubiũgentẽ: q̃ erat cũ eo ꝙponẽs oia. deniqꝫ ait. Quecunqꝫ opera pater facit.hec ꝛ filius ſimiliter facit. Et ipſe itaqꝫ extendit celum ſicut pellem Pulcerrima pellis que in modum cuiuſdam magni tentoꝝ vniuerſam ꝙpetiens faciẽ terre.ſolis.lune atqꝫ ſtellaꝝ varietate tam ſpectabili humanos oblectat

aspect⁹. Quid hac pelle formosi⁹. quid ornatius celo. Mime tñ vel ipm vllatenus ꝓferendū gl'e t decori spōse: eoipo succūbēt qō ꝓterit t hec figura ipi⁹ vtpote corpea: t corpeis subiacēs sensib⁹. Que em̄ videt tpalia sc̄: q aūt nō vident etna. Sz est rō nalis q̄dam spōse spēs. spūalisq; pulcritudo. ipaq; etna. qz imago etnitat⁹. Decor eius ꝑbi gr̄a charitas est: t charitas sicut legist⁹ nunq; excidit. Est certe t iusticia: et iusticia inq̄t eius manet in sec'm sc'i. Est etiā patientia t leg⁹ nihilominus patiētia paupes nō ꝓbit i finē. Quid voluntaria paupras. q̄d hūilitas. Nōne altera regnū eternū altera eque exultationē ꝓmerek eternam. Eo q̄z spectat: t timor dñi sctūs permanēs in sec'm sc'i. Sic prudētia. sic tēperantia. sic fortitudo. t si q̄ sunt alie ꝑtutes q̄d nisi margarite sc̄ q̄dā spōse ornatu: splēdore ꝓpetuo chorruscantes. ꝓpetuo inq̄ qz sedes t fundamentū ꝓpetuitatis. Nec em̄ ꝓpetue btēq; vite oio locus in aia est. nisi medijs q̄dem interiectis q; ꝑtutib⁹. Unde ꝓpha deo q̄ vtiq; vita brā est. iusticia inq̄t t iudiciū ꝓparatio sedis tue Et apls ōt xp̄z hitare. nō oi nō q̄dē: sz signāter p fidē i cordib⁹ vr̄is. Dño q̄z sessuro sup asellum. vestias discipuli substraueret significātes salvatorē seu salutē neq; insidere vñ aie quā nō vz vestitā inuenerit doctria t moribus apl'o⁹. Et iō eccl'ia ꝓmissionē hñs future f dicitat⁹. curat interim ꝓparare t ꝓnare in vestitu deaurato circūdata varietate gr̄arum atq; ꝑtutū. q̄lē q̄dē ex pte sup descripsimus. q̄ digē t capax plenitudis gr̄e inueniat. Certe spūali huic tā pulchre variet⁹ q; de ꝓma interim stola in q̄dā veste sue sctificatōis accepit nullo pacto cōparauerim i decore h celū visibile atq; corporeū q̄nis i suo genere q̄dem syderea varietate pulcerrimū. Sz est celū celi de quo ꝓpha. Psallite inquit dño q̄ ascēdit sup celū celi ad orientē Et h celū itellectuale ac spirituale. t q̄ fecit celos in intellectu. creauit illō t statuit in sempiternuz ipm̄q; inhabitat Ne ꝓo putes spōse d⁹ motionē citra illō remanere celū. in quo scit hitare dilectū. vbi em̄ thesaurus eius ibi t cor eius Emulat⁹ sane assistētes vultui ad quē suspirat. t q̄bus se interim nō valet videdo associare. studet ꝓformare viuēdo. moribꝰ q̄si ꝑ vocabus clamās. Dñe dilexi decorē domus tue t locū hitationis gl'ie tue. Prorsus de hoc celo mime sit indignū ducit ducere similitudinē. Hoc extentū sicut pellis. non spacijs tam̄ locoꝝ sz affectib⁹ aioꝝ. Hoc miris varijsq; artific⁹ distinctū opib⁹. Divisiones aūt sunt nō coloꝝ sz bitudinum Nā alios q̄dē posuit angelos. alios autē archangelos. alios ꝓ ꝑtutes. alios dñationes. alios principatus. alios potestates. alios thronos. alios cherubin atz alios seraphin. Sic stellatū celū hoc. sic depicta hec pellis. hec vna de pellib⁹ mei salomonis. t hec p̄cipua in oi ornatu m'itoꝝ mis gl'ie eius. Hz aūt grandis ista pellis quā pl'imas in se eq̄ salomonis pelles. qm̄ vnusquisq; btūs t sctūs qui ibi est pellis vtiq; est salomōis. Benigni siquidem sc̄ atq; extenti in charitate pertingētes vsq; ad nos: quib⁹ gloriam quam habent non sed oprant. ita vt ex ipsis huius rei gratia demorari apud nos nō grauent sedulī circa nos t curam gerentes nostri. oīes administratorij spiritus missi in ministeriuz ꝓpter eos qui hereditatem capiunt salutis. Quamobrem sicut celum celi singulariter dicitur vniuersa multitudo illa collecta beatorum. sic t celi celorum ꝓpter singulos qui vtiq; celi sunt nominamus. et ad singulos spectat quod dicitur. extēdēs celum sicut pellem. Videtis credo que ille pelles t cuius sint salomonis. de quarum sponsa similitudine gloriatur. Nunciam intuemini eius gloriam que t celo se comparat t illi celo. quod tanto est glorioſius quanto diuinius. Nec immerito vsurpat inde similitudinem vnde originem ducit Nam si ꝓpter corpus quod de terra habet tabernaculis cedar se assim'at: cur nō t ꝓpter animaz que de celo est. celo eque sil'em esse glorier⁹: ꝑsertim cū vita testet⁹ origine. testet⁹ nature dignitatē t patrie. Unū deū adorat t colit quō angeli xp̄m sup oia amat. quō angeli casta est quō angeli id; q in carne peccati t fragili corpe qō non angeli: querit postremo t sapit q̄ apud illos sunt. non que super terram. Qō eui denti⁹ celestis insigne originis. quam ingeniosa tam t in regione dissimilitudinis retinere

silitu dinē gl'iam vite celibis in terra ⁊ ab exule vsurpari: in corpe deniq; pene bestiali viuere angelu3. Celest3 sunt ista potētie nō terrene: ⁊ q; ꝑo de celo sit aīa q̄ hoc pōt apte indicāt. Audi tū aptius. Vidi inq; ciuitatē sctām. hier'lm nouā descēdentē de celo. a deo paratā sic̄ sponsaz ornatā viro suo: ⁊ addidit. Et audiui vocē magnā de throno dicētē. Ecce tabnaculū dei cū hoīb⁹: et hītabit cū illis. Ad q̄d. Credo vt sibi acquirat spōsaz de hoīb⁹. Dira res. Ad sponsaz veniebat: ⁊ absq; spōsa nō veniebat. Querebat spōsam: ⁊ spōsa cuz ipo erat. An due erāt. absit. Una est. n. aut colūba mea. sed sic̄ de diuersis omiū gregib⁹ vnū facere voluit. vt sit vnū ouile ⁊ vn⁹ pastor ita cū hīs et spōsaz inherentē sibi a p̄ncipio mlitudiez āgl'oꝝ. placuit ei ⁊ ō hoīb⁹ et vocare eccl'iam atq; vnire illi q̄ de celo est: vt sit spōsa vna ⁊ vn⁹ spōsus. Ergo ex adiecta ista ꝑfecta est illa. nō duplicata: et agnoscit dese dictū. Una est ꝑfecta mea. Porro vnā cōformitas facit: nūc q̄dē in sil'i deotiōe. postea ꝑo ⁊ in parti gl'ia Habez itaq; vtrūq; de celo ⁊ spōsuz sez ih̄m: ⁊ spōsam hier'lm. Et ille q̄dē vt videl semetipsum exinaniuit formā sui accipiēs. ⁊ in similitudinē hoīm fact⁹ ⁊ habitu inuēt⁹ vt hō. Et illā in qua nā putamus forma seu specie. aut in q̄ habitu vidit descēdentē ille q̄ vidit. An forte in frequētia angelorū quos vidit descēdentes et ascendētes sup filiū homis. Sz melꝰ dicim⁹ q; sponsaz tūc viderit. cū verbū in carne vidit: agnoscens duos. in carne vna. Duz em̄ sanct⁹ ille emanuel terris intulit magisterū disciplineq; celestis. dū supne illius hier'lm q̄ est mater nostra. visibilis quedaz imago et spēs decoris eius. ꝓ ip̄m nob⁹ ⁊ in ipo ex p̄ssa innotuit. q̄d nisi in spōso spōsaz ꝑspexim⁹: vnū cū dēq; dn̄m gl'ie admirātes. ⁊ spōsuz decoratū corona. ⁊ sponsaz ornatā monilib⁹ suis. Ipse igit̄ q̄ descēdit. ipse est ⁊ q̄ ascēdit. vt nemo ascēdat in celū nisi q̄ de celo descēdit: vn⁹ idēq; dn̄s ⁊ spōsus in capite. ⁊ sponsa in corpe. Nec frustra visus est in terz3. hō celest3. cū de trenis celestes q̄s p̄l'mos fecerit sibi sil'es: vt sit q̄le gil'. q̄lis celest3. tales ⁊ celestes. Ecce q̄ in terra viuit̄ more celestiuz. dū instar supne illi⁹ beateq; creature. hec q̄s q̄ a finib⁹ terre veit audire sapiam salomōis. celesti viro nihil omin⁹ casto iberet amore. ⁊ si nec dū quō illa iūcta ꝑ spēm. tū spōsata ꝑ fidē iuxta p̄missuz dei dicētis ꝑ ꝑpham. Spōsabo te mihi i mia ⁊ miserationib⁹: et spōsabo te mihi i fide. Ut magz magisq; cōformari satagit forme q̄ de celo venit. dicens ab ea verecūda eē et sobria. discēs pudica ⁊ sctā: discēs patiēs atz cōpatiens. postremo discēs mitz ⁊ hūilis corde. Et ō moribus hui⁹ seemōi cōtendit. ⁊ absens placere ei. in quez angeli ꝓspicere cōcupiscūt: vt dū desiderio feruet angelico. probet se prin de ciuē sctōꝝ ⁊ domestica dei: ꝓbet dilectā ꝓbet sponsaz. Ego puto oēm aiam talem nō modo eē celestē ꝓpter originē. sz ⁊ celuz ip̄m posse nō i merito appellari ꝓpter imitationē. Et tunc liq̄do ostēdat q: vere origo ip̄ius de celis est: conuersatio ei⁹ in celis est. Est g̃ celū sancta aliq; aīa: habēs solem intellectū. lunā fidē. astra ꝑtutes. Vel certe sol iusticie zelus. aut feruēs charitas. ⁊ luna ꝑtinentia. Quō em̄ claritas vt aiūt lune non nisi a sole est: sic absq; charitate seu iusticie cōtinentie meritū nullū est. Hinc denig; sapiēs. O q̄s pulcra est casta generatio cum charitate. Porro stellas dixisse ꝑtutes nō me peniter. cōsiderantē cōgruētiā sil'itudinis. Quō nempe stelle in nocte lucēt in die latēt: sic vera ꝑtus q̄ sepe in p̄speris nō apparet. eminet in aduersis. Illud sane cautele est. h̄ necessitatz. Sydus est g̃ virtus. ⁊ hō virtutū celū. Nisi q̄s forte cū deū ꝑpheta dixisse legit. Celū mihi sedes est. celū hoc volubile visibileq; intelligat. ⁊ nō pot⁹ illud de q̄libi apertius scptura cōmemorat. aīa inq̄ens iusti sedes est sapiētie. Qui aūt ex doctrina sapit saluatorz spm̄ esse deū. atq; in spū adorandū: certā sedē dei nō ambigit assignare spiritalē. Ego ꝑo fidenē id fecerī non minus in hoīs iusti. q̄s i angelico spū. Cōfirmat me in hoc sensu maxime illa fidelis p̄missio. Ego aīt filꝰ et pater ad deū. id est ad sctm̄ hoīem veniem⁹: ⁊ mānionē apud eū faciem⁹. Prophetā q̄s non de alio dixisse celo arbitroz. Tu aūt i secō habitas laus israel. Manifeste aūt apl'us dicit. habitare xp̄m ꝑ fidē in cordib⁹ nr̄is. Nec mirū si

benter inhabitat celum hoc dñs ieſus: qđ vtiq; nō quō ceteros dixit tantū vt fieret. ſed pugnauit vt acq̄reret. occubuit vt redi meret. Ydo et poſt laborē voto poti⁹ ait. Hec req̄es mea in ſeculū ſeculi: hic habitabo qm̄ elegi eā. Et beata cui dicit. Veni electa mea: et ponā in te thronū meū. Quare tu triſtis es aīa mea: et q̄re conturbas me. Putas ne et tu penes te inuenias locū domino. Et q̄s nob loc⁹ in nob huic idone⁹ gl'ie ſufficies mateſtati. Etiā vel mereamur adorare i loco vbi ſteterūt pedes ei⁹. Quis dabit ſaltē mihi veſtigijs adherere ſcē cuiuſpiaz aie. quā elegit i hereditatē ſibi. Tñ et ſi dignet et meā infundere aiaz vnctiōe mie ſue. atz ita extēdere ſic pellē. q̄ vtiq; cū vngit dilatet. q̄tin⁹ et ego dicere valeā. viā mādatoꝝ tuoꝝ cucurri cū dilatasti cor meū: porro etiā ipe fortaſſis oſtēdere in meipſo. et ſi nō cenaculm grāde ſtratū vbi poſſit recūbere cū diſcipl'is ſuis. attñ vbi ſaltē reclinet caput. Ad lōge ſuſpitio illos certe btōs de qb⁹ dī. Et inhabitabo in eis: et deambulabo i illis. O q̄nta illi aie latitudo. q̄nta et meritoꝝ p̄rogatiua: q̄ diuinā in ſe p̄ntiam et digna inuenit ſuſcipere. et ſufficies capē. Quid illa cui et ſpacia ſuppetūt deambulatoria ad op⁹ quidē mateſtatiz. Hō eſt pfecto intricata foreſib⁹ cauis curioſue ſectatib⁹. nec vētri et luxurie dedita. ſz nec curioſa ſpectādi. ſeu cupida oīno dñandi. vl'etiā tumida dñatu. O p̄ter nanq̄ p̄mo q̄dez his omib⁹ vacuā eſſe aīam: vt celum fiat atq; hitatio dei. Ad hoc q̄n quō poterit vacare et videre qm̄ ipe eſt de⁹. Sz et odio ſine iuuidie aut rācoꝛi minime p̄ſus indulgendū: qm̄ in maliuolā aiam nō introibit ſapia. Deinde neceſſe eſt eam creſcere ac dilatari vt ſit capax dei. Porro latitudo ei⁹ dilectio ei⁹: ſicut dicit apl's. Dilatami in charitate. Nā et ſi aia cū ſit ſpūs minime q̄ntitatē corpoream recipit: tñ cōfert illi gr̄a. qđ negatū eſt a natura. Creſcit q̄dē et extendit. ſz ſpūaliť. Creſcit nō in ſubſtātia. ſz in ꝑfute. Creſcit in gl'ia. Creſcit denīq; et pficit nimiꝝ pfectū in menſurā etatiz plenitudinis x̄pi Creſcit etiā in templū ſcm̄ i dño. Ergo q̄ntas cuiuſq; aie eſtimet de menſura charitatis quā hz. vt ꝑbi gr̄a. q̄ multū hz charitatiz magna ſit: que parū pua: q̄ ſo nihil. nihil dicēte paulo. Si charitatē nō habuero. nihil ſum. Qđ ſi q̄ntulacunq; hēc ceperit vt ſaltē diligētes ſe diligere curet ac ſalutare vel frēs ſuos et eos q̄ ſe ſalutāt. tā nō nihil q̄dem illā aiam dixerim: q̄ rōne dati et acceptī ſocialē retinet charitatē Verumtñ in xta ſermonē dñi q̄d ampli⁹ facit. Nec amplā proinde nec magnā. ſz plane anguſtā modicāq; cēſueri aiam. quā a deo modice charitatis cē cognouerim At ſi grā deſcat et ꝑficiat. ita vt tranſiēs limitē anguſti obnoxiāq; amoriz hui⁹. latos fines bonitatiz gratuite tota libertate ſpūs ap̄ dilatet q̄tinus largo q̄dam gremio bone volūtatiz ad oēm ſcip̄am curet extēdere proximū. diligendo vnūquēq; tanq̄ ſeip̄am: nunq̄d tā illi recte dicet. q̄d ampli⁹ facis. Quippe que ſeip̄am tā amplā facit. Amplū in q̄ gerit charitatis ſinū q̄ complectit vniuerſos. etiā q̄bus nulla ſe nouit carnis neceſſitudine iunctā. nulla ſpe ꝓcipiēdi cōmodi cuiuſcūq; illectā. nulla ꝓcepti redditione obnoxiā: nullo denīq; oīno afflictā deſidio. niſi illo ſane. de q̄ dicit. Nemini q̄quā debeatiz: niſi vt inuicē diligatis. Verū ſi adūcias etiam vſq; quaq; vim facere regno charitatis. et vſq; ad vltimos ei⁹ t. r minos occupare iſtud pius inuaſoꝛ p̄ualeas. dū ne inimiciz quidē claudēda pietatis viſcera exiſtimes. bñfacias his q̄z q̄ te oderūt. ozes et p ſequentib⁹ ac calūnia-tib⁹ te. necnō et cū his q̄ oderūt pacē cē pacific⁹ ſtudeas. tūc p̄ſus latitudo celi latitudo tue aie et altitudo nō diſpar. ſed nec diſſilis pulcritudo. Implebiq; tunc demū in ea qđ dī: extendēs celū ſic pellē In quo tā mire latitudinis. altitudinis. et pulcritudinis celo ſumim⁹ et immēſus atq; gl'ioſus. nō mō dignant habitat. ſed ſpacioſe deambulat. Vides ne q̄les in ſe habeat eccl'ia celos. cū ſit nihilomin⁹ ipa in ſua q̄dē vniuerſitate ingēs q̄ddā celū. extentuz a mari vſq; ad mare et a fluminevſq; ad terminos orb⁹ terraꝝ. Vide etiā ꝓſeq̄nter cui et in hoc ipo aſſimiles eā: ſi tñ tibi nō excidit illud qđ pauloante mēoratuz eſt hui⁹ rei exēplar. de celo vicz celi. et celi celoꝝ Ergo exēplo illi⁹. q̄ ſurſuz eſt mat̄ nr̄a. hec q̄z q̄ adhuc ꝑegrinat habet celos ſuos. hoīs

spūales: vita ⁊ opinīoe cōspicuos. fide puros. spe firmos. latos charitate. cōtemplatione suspēsos. Et hi pluēres pluuiā verbi salutarē. tonant increpatōnib⁹. chorūscant miraclis. hi enarrāt gl'iam dei. Hi extenti sicut pelles sup oēm terrā. legē vite ⁊ disciplīe digito q̄dem dei sc̄pram in semetipīs ostendūt. ad dandā sciam salutis plebi ei⁹. Ostendūt ⁊ euāgeliū pacis. quō salomōis sunt pelles Agnosce in his pellib⁹ iā supnarū illaꝝ imaginē. q̄ in spō si ornatu nō longe superius describebant Agnosce similit ⁊ reginā astantē a dextr̄ eius circūamictā similib⁹ ornamētis. non tamē paribus. Nā ⁊ si huic etiā in loco peregrinatiōis sue. ⁊ in die virtut̄ sue in splēdoribus sc̄ōrum. nō nimia claritat̄ atq̄ decor̄ est portio: differenť tñ illū coronat integritas ⁊ ꝓsummatio gl'ie brōꝝ. Quāq̄ ⁊ spōsaꝝ dicēri pfectā atq̄ beatā. sz ex pte. Nam ex pte tabernacl'm cedar. Formosa tñ sue in illa portiōe sui q̄ iam brā regnat sue etiā in illustrib⁹ viris. quorū ⁊ in hac nocte sapiētia. atq̄ ꝓfectib⁹ tanq̄ celū suis syderibus adornať. Unde ꝓpha. q̄ docti in q̄t fuerint. fulgebūt q̄si splendor firmamenti: ⁊ q̄ ad iusticiā eruditi multos. q̄si stelle in ꝑpetuas eternitates. O hūilitas. o sublimitas: et tabernaculū cedar. ⁊ sanctuariū dei: et terrenū habitacl'm. ⁊ celeste palatiū: ⁊ dom⁹ lutea. ⁊ aula regia: ⁊ corpus mort̄: ⁊ templū lucis: et despectio denicq̄ superbis. ⁊ sponsa xp̄i. Nigra est sz formosa filie hierl'm. quā ⁊ si labor et dolor longi etiq̄ decolorat. species tñ celest̄ exornat: exornāt pelles salomōis. Si horretis nigrā: miramini ⁊ formosam. Sz despicitis humilē: suscipite sublimē. Hocipsum q̄ cautū. q̄ plenū cōsilq̄. plenū discretionis. et cōgruentie est: qđ in sponsa dei electio ista. ⁊ ista celsitudo ꝑmtꝑs q̄dē eo moderamīe sibi parit̄ cōtempanť. vt inť mūdi hui⁹ varietates. ⁊ sublimitas erigat humilē. ne deficiat in aduersis. ⁊ humilitas sublimē reprimat. ne euanescat in pſperis Pulcre oīno ambe res. cū ad inuicē cōtrarie sint. sponse tamē cooperanť in bonum. subseruiūt in salutē. ⁊ hoc pro eo q̄ sponsa videť de pellib⁹ salomonis. in ducere similitudinē. Restat agendus ille sup eodem capitulo sensus quē in ꝓncipio cōmemorau. ⁊ ꝓmisi qualit̄ vicz tota ad solaz nigredinē silitudo referať: qua quidē non estis ꝓmissiōe fraudandi. Ceterū id differendū in aliud sermōis principiū. tū quia hoc iam hui⁹ flagitat lōgitudo. tū etiā vt preueniat ex more oratio. ea que in laudē ⁊ gloriā sunt referenda sponsi ecclesie. tesu xp̄i domini nostri: qui est benedict⁹ in secula. Amen.

Homelia. xxxi.

Cenetis credo cui⁹ ⁊ q̄b⁹ salomōis pellib⁹ decorē spōse sentiā cōparatū: si tñ ad ostēsionē cōmendationē q̄ referať decor̄. data ex his silitudo. At si ad nigredinē mag⁹ referēda putet. sicut ⁊ illa de tabernaculis cedar: nō eq̄dem aliūde occurrit mihi q̄ceq̄ de hmōi pellib⁹ salomōis. nisi q̄s forte rex in vsum tabernaculi soleret assumere. si q̄ in tentoriis habitare liberet. Erant ꝑ culdubio nigre q̄tidiano exposite soli. ⁊ quottidianarū iniurīs pluuiarū. Neq̄ id frustra. sz vt his q̄ intus repositus erat ornat⁹ nitidior seruarē. Hoc exēplo spōsa nō negat nigredinē sed excusat: nec probro ducit q̄lemcūq̄ habitū quē charitas formet iudiciū veritat̄ nō improbet. Denicq̄ q̄s infirmet: q̄s scādalizať ⁊ nō vrit. Induit se cōpassiōis ueniū. vt morbū i altero passiōis leuiet vt sanet. Nigrescit cādoris zelo. lucro pulcritudinis. Multos cādidos facit vni⁹ denigratio. nō cū tangit culpa. sed cū afficit cura. Expedit inq̄t. vt vn⁹ moriať homo pro pp̄lo: et nō tota gens pereat. Expedit vt vn⁹ pro omib⁹ denigret silitudine carnis peti: ⁊ nō tota gens nigredine cōdemnet peccati. Splendor ⁊ figura substantie dei obnubilet in forma serui ꝑ vita serui. Candor vite eterne nigrescat i carne. pro carne purgāda. Speciosus forma p̄ filijs hominū. ꝑ filijs hoium illuminādis. obscuret in passiōe. turpet in cruce. palleat in morte. Ex toto non sit ei species neq̄ decor: vt sibi speciosam spōsam et decorā acquirat ecclesiam sine macula ⁊ sine ruga. Agnosco pellē salomōis. imo ipm in pelle nigra salomonez amplector: bz et salo-

mon nigredinez. sed in pelle. Foris niger. in pelle niger. non intus. Alioqn oīs glia ei⁹ filie regis abiit⁹. Intus diuinitat⁹ candor. decor virtutū. splēdor glorie: innocentie puritas. Legit hec despicabilior infirmitatis colore: t quasi abscondit⁹ vultus eius t despect⁹. dū tentat p omia pro filitudine absq; peccato. Agnosco denigrate formā nature. Agnosco tunicas pellicias proth oplastop; peccantiū habitū. Denigs semetipm denigrauit formā serui accipiens. in similitudinez hominū factus et habitu inuētus vt hō Agnosco sub pelle hedi qui peccatū significat. t manū que peccatū non fecit. t collū p qō mali cogitatio nō transiuit: ideoq; nō inuētus est dolus in ore eius. Nouī q̄s lenis natura. mitis būilis corde. Blādus aspectu. suauis spiritu. Et q̄dem vnctus oleo letitie p cōsortibus Vnde ḡ nūc ad instar esau. pilosus t hispidus. Cutis nam rugosa t tetra imago hec. et vnde hipili. Dei sunt. nam pilose man⁹ filitudine exp̄munt peccatorū. Deos agnosco hos pilos: t i pelle mea videbo deū saluatorē meū. Nō tamen rebecca illū se induit. sed maria tanto dignior ē qui bñdictionē acciperet. quāto sanctior q̄ peperit. Et bene i meo habitu: quia mihi bñdictio vendicat. mihi postulat hereditas. Siquidē audierat. Postula a me t dabo tibi gentes hereditatez tuā: et possessionē tuā termios terre. Tuaz inq̄t hereditatē. tuāq; possessionē dabo tibi. Quō dabit ei si sua est: t quomō suaz mones vt postulet. Aut quō sua: si necesse habet vt postulet. Mihi p̄inde postulat. qui meā ad hoc induit formā. vt suscipiat causam. Quippe disciplina pacis nostre sup eū dicente pheta. t domin⁹ posuit in eo iniquitatē omniū nostruz. Vnde debuit fratrib; p oīa similari. sic ait apostol⁹. vt misericors fieret. Propterea vox q̄dem vox iacob est: man⁹ autē man⁹ sunt esau. Suū est qō audit ex eo. qō in eo videt nostrū. Qō loquit vita t spūs est: qō apparet mortale t mors. Aliud cernit. aliud credit Nigrū sensus renūciat: vides cādidū t formosum p̄bat. Niger est sed oculis insipientiuz: nam fidelib; mentib; formosus valde. Niger est sed formosus: niger reputatiōe herodis. formosus cōfessione latronis. centurionis fide. Quā formosuz aduertit q̄ exclamauit. Vere hō hic filius dei erat. Sed in q̄ aduertit aduertendū. Si em̄ attēderet q̄ apparebat: quō formosus. quō fili⁹ dei. Quid nisi deforme t nigrū oculis spectantiū occurrebat: cū expānis manib; in cruce med⁹ duop; nequā risuz malignātib; daret. fletū fidelib;. Et solus erat risui. q̄ solus esse potuit terrori: solus debuerat honori. Vñ igit aduertit pulcritudinē crucifixi: t qō sit fili⁹ dei q̄ cū iniqs reputatus est. Rndere ad id aliquē nr̄m nec fas nec op⁹ est. nec em̄ euāgeliste h̄ diligētia p̄teriuit. Sic em̄ habes. Videns aūt centurio q̄ ex aduerso stabat: qz sic clamās expirasset ait. Vere hic hō filius dei erat. Ergo ad vocē credidit: ex voce agnouit filiū dei. t nō ex facie Erat. n. fortassis ex oīb; ei⁹ de q̄b; ait. Oues mee vocē meam audiūt: t agnosco meas. t cognōscūt me mee. Audit⁹ inuenit qō nō visus Oculus spes fefellit. auri fitas se infundit. Oculus p̄nūciabat infirmū. oculus fedū. oculus miserū. oculus morte turpissima p̄demnatū. Auri dei fili⁹. auri formosus inotuit. Sz nō in deop;: qz erāt incircumcisi auribus. Merito petr⁹ abscidit auriculā fui. vt viā faceret fitati: t fitas liberaret eū. i. liberū faceret. Erat ille centurio incircūcisus. sz nō aure: q̄ ad vnā expīratis vocē sub tot infirmitatis indicijs dñm mat̄statis agnouit. Jdeoq; nō despexit qō vidit: qz credidit qō nō vidit. Nō aūt credidit ex eo qō vidit sz ex eo qō dubio qō audiuit: qz fides ex auditu. Dignū q̄ppe fuerat p supiores oculorū fenestras fitatez intrare ad aiam: sed h̄ nobis o aia seruat⁹ imposterū. cū videbimus facie ad faciē. Nūc aūt vnde irrepsit morbus. inde remediū intret. et p eadē sequat vestigia vita morte. tenebras lux. venenū serpētis antidotū fitatis. et sanet oculuz q̄ turbat⁹ est: vt seren⁹ videat quē turbat⁹ nō pōt. Auris prima mortis ianua: p̄ma aperiat⁹ t vite. Auditus q̄ tulit reparet visum: qm̄ nisi crediderim⁹. nō intelligim⁹ q̄ audit⁹ ad meritū: visus ad p̄miū. Vñ p pheta. Auditui meo inq̄t dab gaudiuz et letitiā: qō fidelis retributio auditiōis beata visio sit. et beate meritū visionis fide-

lis auditio. Beati mūdo corde q̄m ipi deū videbūt. Porro fide oportet mūdari oculū q̄ videant deū: quēadmodū habes Unde mūdās corda eoꝝ. Interi ḡ dū nec dū est pat' visus. audit⁹ excutiet. Visus exerceat: audit⁹ excipiat ꝓfectē. Felix cui veritas attestat dicens. In auditu auri obediuit mihi. Dign⁹ q̄ videā si puſc̄ videā obediſſe iueniat. secur⁹ videbo ad quē me obedientie mun⁹ p̄cesserit. Quā būs q̄ ait. Dñs dē⁹ aperuit mihi aurē. et ego nō ꝛdico: retrorsuꝫ nō abij. Ubi ꝛvolūtarie habes obedientie formā. et lōganimitat' exemplū Qui. n. nō ꝛdicit spōtane⁹ est: et q̄ retro nō abijt ꝓseuerat. Utrūc̄ nēcarū. q̄m hylarē datorē diligit de⁹: et q̄ ꝓseuerauerit vsc̄ in finē. h̄ saluus erit. Utinā et mihi aperiat dñs aurē. intrat i cor meū ſmo veritatis: mūdet oc'm. lete ꝓparet visiō. vt dicā ꝺo etiā ipe. Preparationez cordis mei audiuit aur' tua vt audiā a deo etiā ipe cū ceteris obedientiby Et vos mūdi est' ꝓpter ſmōez quē locut⁹ suꝫ vob. nec oēs mūdauit q̄ audiūt. sꝫ q̄ obediūt Bti q̄ audiūt et custodiunt illud. Talē req̄rit auditū. q̄ mādat dicēs. Audi isrl. Talē offert q̄ ait. Loquere dñe: q⁹ audit seruus tu⁹. Talē spōdet q̄ dic̄ Audiā q̄d loquat' in me dñs de⁹ Et vt sciās etiā spm̄sc̄m hūc in aie spūali ꝓfectu ordinē obſuare. vt vic̄ ꝓus formet audituꝫ c̄ letificet visuꝫ: audi inquit filia et vide. q̄d intēdis oc'm. aurē para. videre desideras xp̄m. opt⁹ te ꝓus audire cū: audire de eo vt dicas. cū videris. Sic audiui m⁹. sic vidim⁹. Immēsa claritas. visus angust⁹ et nō poter' ad eā. Potes auditu. sꝫ nō aspectu. Clamante deniq̄ deū. adā vbi es: nō videbā tā pcōr. audiebā tm̄. Sꝫ auditus aspectū restituet. si pi⁹. si fidē ꝓcesserit Fides purgabit quē turbauit impietas: et quē inobedientia clausit. aperiet obediētia Deniq̄ a mādat' ruis intellexi: q̄d intellectū reddat obſuatio mandatoꝝ. quē tulit trāsgressio. Aduerte adhuc in sctō ysaac. quō p̄ ceter' sensib⁹ audit⁹ in tā sene viguerit. Caligāt oc'i p̄tarche. palat⁹ seducit. fallit man⁹. nō fallit auris. Quid mirū si auris ꝓcepit veritatez. cū fides et auditu. audit⁹ p verbū dei. verbū dei veritas sit. Vox iacob ē. Nichil veri⁹. Manꝰ aūt man⁹ sunt esau. Nihil falsius. Fallet' man⁹ si litus decepit te. nec in gustū veritas. et si suauitas ē. Hā quō hz ꝓtātē q̄ se putat edere venationē. cū domesticis vescat hedoꝝ carnib⁹. Multo min⁹ oc'i q̄ nihil videt. Nō est ꝓtas in oculo. nō sapiētia. Ue q̄ sapientes estis in oc'is vr̄is Nū bona sapia cui maledicit. Būdi est' ac p̄ stultitia apud deū. Bona et ꝓa sapiētia trahit de occult'. vt sapit būs Iob. Quid for' eam q̄ris. in corpis sensu. Sapoꝝ palato. in corde sapia est Ne q̄ras sapiētiā in oc'o carnis: q⁹ caro et sanguis nō reuelat eā. sed spūs. Nō in gustu oris. nec eā inuenit in ꝛra suauit' viuentiū. Nō in tactu manꝰ. cū sapiēs dicat. si oscular' suꝫ manū meā ore meo: q̄d est iniq̄tas manꝰ et negatio in deū. Q̄d tūc fieri arbitror. cū donū dei q̄d est sapia nō deo: sꝫ merit' ascribit actionū. Sapiēs fuit ysaac. sꝫ tñ erraut i sensib⁹. Solus hz audit⁹ ꝓbuꝫ. q̄d gerit verū. Merito carnez reditura ꝓbi tāgere ꝓhibet mr̄ carnalit' sapiēs: plus q̄ꝑ tribuēs oculo c̄ oraculo. i. carnis sensui. c̄ ꝓbo dei. Que em̄ mortuū vidit. resurrectuꝝ nō credidit: cū tñ h̄ ꝓmiserit ipe Deniq̄ nō q̄euit oc'i. vsc̄ dū satiat⁹ est visus: q̄m non erat ꝓsolatio fidei. nec dei rata ꝓmissio Nōne celū et ꝛra et q̄cq̄d oino carnis oc'us attingere pōt. añ hz trāsire et gire c̄ tota vnū aut aper vn⁹ exoibꝫ q̄ locutus est de⁹. Et tñ cessauit a fletu in visu oc'i. q̄ noluit ꝓsolari in ꝓbo dñi: plur' habēs experimentū p visionē c̄ p fidē At experimentū fallax. Uertit ḡ ad certiorē fidei cognitionez. q̄ vtiq̄ apphendit q̄d sensus nescit. experimentū nō inuenit. Noli me tāgere inq̄t. hoc est dissuesce hunc seducibili sensui. inniti ꝓbo fidei assuesce. Fides nescia falli. fides insibilia cōprehendēs: sensus penuriaꝝ nō sentit. Deniq̄ trāsgredit fines etiā rōnis hūane nature vsuꝫ experientie termios. Quid interrogas oc'm ad q̄d nō sufficit. Et man⁹ q̄d explorare conatur. q̄d supꝝ ipam est. Dim⁹ q̄cq̄d ille vel illa renūciet. sane fides ꝓnunciet de me. q̄z mestari nihil minuat. Disce id hīe certius. id tuti⁹ seq̄. q̄d illa sua serit. Noli me tāgere: nōdū em̄ ascēdi ad p̄rez meū. Qua si ꝓ cū tā ascenderit. tūc tāgi ab ea velit.

aut posſit. Et vtiq; poterit. ſz affectu non mãu. voto nõ oc'o: fide nõ ſenſib. Quid tu me ait mõ tãgere q̃ris: q̃ ſenſu corporis gl'iam eſtimas reſurrectiõis. Nõ recorda ris quõ tpe adhuc mee mortalitat; transfigurati ad horã morituri corpis gl'az oculi diſcipulor; ſuſtinere nequerũt Adhuc q̃ dẽtuis ſenſib; gero morã. formã ſeruilez ingerẽdo quẽ de ꝓſuetudine recognoſcas Ceteꝝ mirabil' facta eſt gl'ia mea et reconformata es t nõ poteꝛ; ad eã. Differ g̃ iudicii tui. ſuſpẽde ſententiã: t tãte rei diffinitiõnẽ ne credas ſenſui. fidei reſeruato. Illa digni'. illa diffiniet certi'. q̃ pleni' cõprehendet. Denicꝭ cõprehẽdit illo ſuo myſtico ac ꝓfundo ſinu. q̃ ſit longitudo. latitudo. ſublimitas. t ꝓfundũ. Qđ oc'us non vidit. nec auꝛ; audiuit. nec i cor hois aſcẽdit illa in ſe q̃ſi q̃dam in volucro clauſum portat. fuatꝭ ſignatũ. Illa igit̃ digne tãget. q̃ pat' cõſedentẽ ſuſcipiet: nõ iã in hũili habitu. ſz in celeſti. Carne ipſa. ſed altera ſpecie. Quid deformẽ vis tãgere Expecta vt formoſum tãgas. Nã q̃ deformis mõ. tũc formoſus. Deformis tactui. deformis aſpectui: deformis denicꝭ. deformi tibi: q̃ ſenſib; plus inheres. fidei min'. Eſto formoſa: t tange me. Eſto fidelis. t formoſa es. Formoſa formoſuz: t dignius tãges. t felicius. Tãges manu fidei deſiderij digito: deuotiõis amplexu. Tãges oc'o mẽtis. Ut numq̃d adhuc nigrũ. Abſit dilect' tuus cãdidus t rubicũd'. Formoſus plane. quẽ circũdant flores roſarũ. et lilia conuallũ. hoc eſt martyrũ ꝑginũꝭ choꝛ: et q̃ medi' reſideo. vtiq; nõ diſſideo choro virgo t martyr. Quõ denicꝭ cãdidis nõ cõgruo virginũ choꝛis. virgo ꝑginis fili' ꝑginis ſpõſus. Quõ nõ roſeis martyruz cauſa. ꝓtus. fruct' et forma martyrij. Talẽ talis talit̃ tange t dic. Dilect' meus cãdidus t rubicũdus. electꝰ ex milib. Dismiliũ cũ dilecto: et decies cẽtena milia circa dilectũ: t nemo ad dilectũ. Nũ tibi verendũ erit. ne forte in quẽpiã de m'ltitudine erroꝛe incidas q̃m diligꝭ. Nõ ambiges quẽ nã eligas. facile occurret electꝰ e milibus cũctis inſignioꝛ. Diſces. Iſte formoſus in ſtola ſua: gradiẽs in m'ltitudine fortuudinis ſue. Non g̃ in pelle nigra. q̃ hactenus ſane ingerẽda fuit oculis pſẽntiuz vt cõtemnerent occidendum: aut etiam amicoꝛũ. vt cognoſcerẽt redimiuũ. Nõ inq̃ in pelle nigra. ſz in veſte alba. ſpecioſus forma: nõ modo p̃ filios hoim. ſed etiã pre vultib angeloꝛ. Quid me vis tãgere in hũili habitu. forma ꝛemptibili. Tange celeſti decoꝛ ſpecie. gl'ia t honoꝛe coꝛonatũ: diuina q̃dem maieſtate tremendũ. ſed ingenita ſerenitate gratũ ac placidũ. Inẽ hec aduertẽda prudẽtia ſpõſe. et pfũditas ſermonũ eius q̃ ſub figura pelliũ. ſz in carne rimata eſt deũ: in morte vitã ſummaz gl'ie t honoꝛis inf' obꝛobꝛia. t ſub nigro deniqꝭ habitu crucifixi candoꝛẽ innocentie. ſplendoꝛẽq; virtutũ: ſicut ille vtiq; pelles cũ cẽt nigre atqz deſpecte. p̃cioſa et p̃ candida p̃ diuitis regis in ſe oꝛnamẽta ſeruabant. Deriſo nigredinez nõ cõtemnit in pellib: decoꝛẽ q̃ ſub pellib; eſt aduertẽs Et ideo quidã illũ cõtempſerũt: q; hunc minime cognouerũt Si em cognouiſſent nunq̃ dñm gl'ie crucifixiſſent. Nõ cognouit herodes. t idcirco deſpexit Nõ cognouit ſynagoga. q̃ nigredinẽ paſſiõis t infirmitas imꝓperãs. alios ait ſaluos facit ſeip̃m nõ põt ſaluũ facere. Xp̃s rex iſr'l deſcẽdat nũc de cruce: t credim'. et. Sz agnouit latro de cruce. licz in cruce. q̃ t innocentie puritatẽ cõfeſſus eſt. hic aũt mẽs q̃d mali fecit. Et gloriã regie maieſtat; ſimil' eſt proteſtat'. memẽto mei dicẽs. cũ veneris in regnũ tuũ. Cognouit ceturio q̃ filium dei damat. Cognoſcit eccl'ia: q̃ t emulat' nigredinẽ. vt decoꝛẽ ꝓficiper. Non cõfunditur nigra videri. nigra dici. vt dicat dilecto. Obꝛobꝛia exꝛobrantiũ tibi ceciderũt ſup me. At ſane nigra inſtar pelliũ ſalomõis: foꝛis. ſz nõ intus Neqz em̃ int' nigredinẽ noſter ſalomõ hz. Deniqz nõ ait ſic̃ ſalomen. ſz ſicut pelles ſalomonis. qõ in ſuꝑficie ſit tãtũ veri nigredo pacifici. Ꝓti nigredo int' eſt: t ꝑ̃s interioꝛa culpa cõmaculat q̃ ad oc'os prodeat. Deniqz de coꝛde cogitatiões exeũt maleficia. homicidia. adulteria. blaſphemie. t hec ſunt q̃ coinq̃nant hoiem: ſz abſit vt ſalomonẽ. Dinime ꝛo apud verũ pacifi cũ iſtiuſmodi inq̃namẽta reperies. Oꝛtet nanqz cẽ ſine petrõ cũ q̃ tollit petã mun-

dī: quo ad recōciliandos pctōres. inuentis idoneꝰ. iure sibi nomē vēdicet salomonis Sz est nigredo affligentꝭ penitētie cū assumīt lamētatio p delictis. hāc fortassis nō abhorreat in me salomō. si spōse in duā mihi pro pctis meis: qz cor cōtritū et humiliatū deꝰ nō despicit. Est t afflictētis cōpassiōis. si affligo cōdoleas. et fraternū te decoloret infortuniū. Nec hāc profecto reyciēdam putat nr̄ pacificꝰ: q̄ppe q̄ꝑ t sibi ipe. p nobis dignanꝫ induit. q̄ pctā nr̄a tulit in corpe suo sup lignū. Est t pſecutiōis q̄ etiā pro summo ornamēto habeꝫ. siq̄dez susciptaꝫ. p iusticia t ꝟitate. Un̄ est illud. Ibant gaudētes discipuli a ꝓspectu cōcilij: qm̄ digni habiti sunt p nōie ihesu cōtumeliā pati. Deniqz beati q̄ pſecutionē patiunꝫ ꝓpter iusticiā. Hac potissimū gl̄iari eccl̄iam arbitror: hāc libentius imitari de pellibꝰ sponsi. Deniqz t habz in ꝓmissione. Si me pſecuti sunt: et vos pſequentur Un̄ t addidit spōsa. Nolite me cōsiderare q̄ fusca sim: qz decoloravit me sol Hoc est. nolite me notare q̄si deformē. qz cernitis. p ingruente pſecutiōe. minus florentē min⁹ scōm gl̄iam seculi colorata. Quid ex probratis nigredinē: quē ferunt pſecutiōnis nō pſecutionis pudor inuexit. Uel solē dicit zelū iustie. q̄ accendit t accingit ad versus malignātes dicens hō. Zelus domus tue comedit me. Et illud. Tabescere me fecit zelus meꝰ: qz obliti sunt verba tua inimici mei. Illud q̄z. Defectio tenuit me. pro pctōribꝰ derelinq̄ntibꝰ legē tuaz Itē. Nōne q̄ oderūt te odiō: t sup inimicos tuos tabescebā. Etiam illud sapientis caute obseruat. Filie tibi ait sūt. noli ostēdere letū vultū ad ipas. vt scz remissis et mollibꝰ t fugitantibꝰ disciplinā. nō cā doꝛēserenitatꝭ sed obscurū seueritatꝭ exhibeat. Uel decolorare a sole est ignescere charitate fraterna: flere cū flentibꝰ. cū infirmātibꝰ infirmari. vt ad scandala singulorū Uel sic. Sol iusticie decoloravit me. xp̄s cuiꝰ amore langueo. Languor iste colorꝭ quedā extermiatio est: t defectus i desiderio anie. Unde t dicit. Demor fui dei et delectatꝰ sum: t exercitatꝰ suꝫ. t defecit spiritus meꝰ. Ergo instar vrentis solis desiderij ardor pegrinantē in corpe decolorat dū vultui gl̄ie inhiantez. impatientē facit repulsa. t excruciat amātē dilatio. Quis nām ita scō amore ardet vt desiderio videdi. xp̄m. oēm colorē pūtꝭ gl̄ie leticieq̄ fastidiat t deponat: illa ei ꝓphetica voce contestans. et dicē homis nō desideraui tu scis. Item cū scō dauid. Rēnuit ꝓsolari ania mea: id est p̄sentiū bonoꝝ imani leticia despicit colorari. Uel certe decoloravit me sol: sui nimiꝝ cōparatiōe splendorꝭ. dum appropians illi ex eo me obscurā deph̄endo nigrā inuenio. fedā despicio. Ceteruz alias quidē formosa sum. Quid fuscā dicitis soliꝰ solis pulcritudini succūbentez. At sensui pori videnꝫ magꝭ assentire ea q̄ sequunꝫ adiectēs. siquidē filij matris mee pugnauerūt cōtra me: pſecutionē passam se esse apte significat. Sed hinc aliud sermonis principiuz ordiek: quoniā suffiecre hac vice possunt q̄ accepimꝰ de gl̄ia sponsi eccl̄ie dono ipsius. qui est deus benedictus in secula. Amen.

Homelia. xxxij.

Filij matrꝭ mee pugnauerūt cōtra me. annas t cayphas t iudas scarioth. filij synagoge fuerunt. et hij contra eccl̄iam que synagoge filiā. in ipso ex ortu ipius acerbissime pugnauerūt: suspendentes in ligno. collectorē ipius ihm Jam tūc siquidē deꝰ impleuit per eos qđ olim p̄signauerat p ꝓpheram dicēs. pcuti am pastorē t dispgent oues. Et fortassis illiꝰ illa vox est in cāt̄ico ezechie. Precisa est velut a texēte vita mea. dū adhuc ordirer succidit me. Debis g̃ atq̄ alijs q̄ de illa gēte xp̄iano nomini cōtra dixisse sciunt puta dictum a spōsa. filij matris mee. pugnauerūt contra me. Et pulcre filios matris sue. nō aūt t p̄ris sui illos vocat. q̄ nō hēbant patrē deū. sz ex p̄re dyabolo: erant homicide vtiq̄ sic̄ t ille homicida erat ab initio. Propterea nō dic̄ frēs mei. aut filij p̄tis mei sed filij matrꝭ mee pugnauerūt cōtra me: Alioq̄n si nō ita distigueret. viderek etiā apl̄s paulus ꝓphēsus i his de qb⁹ cōqueriē. qđ t ipse aliq̄n pſecutꝰ sit eccl̄iam dei. Sz misericordiam cōsecutꝰ est. qz ignorās h̄ fecit. manēs in incredulitate: et ꝓbauit deuz se hīc p̄iem. fratrē eccl̄ie tā

ex pre q3 ex matre ec̃. Sz attẽde quõ nos tm filios matrʒ sue. ⁊ solos incusat. q̃si soli in culpa sint. Quãta ⁊ ab extrʒ passa est iuxta illõ apud ꝓpham. Sepe expugnauerũt me a iuuẽtute mea. ⁊ sup̃ dorsuz meuz fabricauerũt pctõres. Quid igit singlariť filios matrʒ tue causarʒ. q̃ te minime ignoras. ⁊ ex alijs atq; alijs natiõib⁹ sepissime impugnatã Ad mẽsaz diuitʒ vocat⁹. diligenť aut ꝑsidera q̃ tibi apponunť Frẽs. ad mẽsaz salomonis sedem⁹. Quis dictor salomõe. Nõ de frenis diuitijs: quãq; ⁊ ipsis salomõ abũdare. sz intuemi pñtez mẽsam. quõ supnis ẽ referta delitijs. Spũalia sunt ⁊ diuina q̃ nob in ea apponunť. Diligenť g̃ inq̃t ꝑsidera q̃ tibi apponunť: scito qm̃ talia optet te p̃pare. Ego vtiq; qõ in me ẽ diligenť attẽdo. id mihi apponi in his ꝟbis spõse. et ad meã ꝓrsus doctrinã cautelãq; respicere. qõ ita ex nomie ac sola exp̃mit psecutio a domestic⁹: ⁊ tacenť tot ⁊ tã grauia q̃ vbiq; terrar̃ nihilomin⁹ ex oĩ natiõe q̃ sub celo est. ab infidelib⁹. ab hereticʒ ptulisse cognoscit. Noui spõse pruden tiã: nec putaueri casu h̃ illã aut q̃si imemorẽ pteriisse. sed pfecto id exp̃ssius plãgit qõ ⁊ sentit differenti⁹: qõq; vigilanti⁹ nob cauendũ existimat. Quidnã h̃. Balũ vtiq; intestinũ atz domesticũ. hoc tibi manifeste in euãgl'io ozeip̃us saluatorʒ exp̃mit cũ dicit. Et inimici hois domestici illius. Hoc ⁊ in ꝓpha. Nõ inq̃t pacis mee q̃ edebar panes meos magnificauit sup me supplãtatiõz. Itẽ. qm̃ si inimic⁹ me⁹ maledixisset mihi sustinuissem vtiq;: ⁊ si is q̃ oderat me sup me magn̄ locut⁹ fuisset. abscondissez me forsitan ab eo. Tu ꝟo hõ vnanimis. dux me⁹ ⁊ notus me⁹, q̃ simul mecũ dulces capiebas cibos. hoc est. Quid a te patior cõuiua ⁊ cõtub̃nali meo. id molestius sentio. acri⁹ fero. Scitʒ hec q̃rimonia cui⁹ ⁊ de q̃ sit. Agnoscite spõsaz. eodẽ de filijs matrʒ sue cõgrentẽ affectu: qz i eodẽ spũ cũ ait. filij matrʒ mee pugnauerũt ꝰ me. Vñ et alibi loquit̃. Amici mei ⁊ ꝓximi mei. aduersuz me appropinq̃uerũt ⁊ stetert. Lõge q̃so a vob facite sp hoc tã abhoiabile ⁊ delectabile maluz: vos q̃ electi estis ⁊ q̃tidie exprimini q̃ bonũ sit ⁊ q̃ iocunduz hĩtare frẽs in vnũ: si tñ in vnũ ⁊ nõ in scandaluz Alioq̃n nec iocũ dñ plane nec bonũ: sz pessimũ ac molestissimũ. Ve aũt homi illi p quẽ vnitatʒ iocũdũ turbat̃. Iudiciũ pcte cto portabit. q̃cũq; est ille. Ante mihi contingat mori q̃ audire in vob quẽpiã iuste clamitantẽ filij matrʒ mee pugnauerũt ꝰ me Nõne pñtis ꝙgregatiõis tanq; vni⁹ matris filij oẽs vos estis singli. alterutrũ fratres Quid g̃ a forʒ vos ꝙturbare aut ꝙtristare possit. si int⁹ bñ estis ⁊ fraterna charitate gauderʒ. Deniq; q̃s vob nocere poterit inq̃t: si boni emulatores fueritʒ. Quãobrẽ emulamini carismata meliora: vt probetis vos bonos emulatores. Carisma p optimuz caritas est. Plane incõparabile qõ noue spõse celestʒ spõsus toties inculcare curabat: nũc q̃dẽ dicẽs. in h̃ cognoscẽt oẽs q̃ mei estis discipli. si dilectionẽ habueritis ad inuicẽ: nũc ꝟo mãdatũ nouũ do vobis. vt diligatʒ inuicẽ. ⁊ h̃ est pceptũ meuz vt diligatʒ inuicẽ: itẽq; ozãs vnũ cos fore sicut ipe ⁊ pr̃ vnũ sunt. Et vide si nõ ipse paulus q̃ ad carismata meliora inuitat int̃ cetera charitatẽ in summo. situe i fide et spe: dicit eã ee matorẽ ⁊ supemineꝛez scie. siue cũ onũeratis plur⁹ aut mirabilib⁹ supne gre donis. tandẽ ad supexcellentiorez viã nos mittit. haud aliã ꝓfecto illã quã charitatẽ diffinies. Deniq; q̃d nã huic cõparandũ putem⁹: q̃ ipi p̃fert martyrio. ac fidei trãsferenti mõtes. Hoc igit est qõ dico. pax vobis. a vobis sit: ⁊ omẽ qõ extrinsec⁹ minari vid̃t nõ terret q̃ nõ nocz. Nã ecõtrario q̃q̃d foris blãdiri appareat. nulla est ꝓfecto ꝙsolatio. si int⁹ qõ absit semi narũ discordie germinauerit. Proinde dilectissimi pacẽ habete ad vos: et nolite ledere inuicẽ. nõ facto. nõ ꝟbo. nõ signo q̃libuncq;. ne q̃s forte exacerbat⁹ ⁊ ꝓcupat⁹ a pusillanimitate spũs ⁊ tempestate. deuz interpellare cogat̃ aduersus illos q̃ se leserũt aut ꝙtristauerũt. ⁊ prumpe i ꝟbũ graue ꝙtingat. filij matris mee pugnauerũt ꝰ me. Sic em̃ peccãtes in frẽm in xp̃m peccaretis q̃ aut. Quid vni ex minimis meis feceritis. mihi feceritis. Nec cauendũ a g̃uoribus tm̃ offens⁹. s. ꝟbi gr̃a. ab apto cõuitio. seu maledicto. a clandestino q̃q; susurrio. Nõ inq̃ sufficit os custodire ab his ⁊ bis sibus: cauẽda sunt ⁊ leuia. Si tñ leue de

beat dici q̄ cunct̄ in fratrē p̄sumpser̄ vo-
lūtate ledēdi. cū hoc solo si irascens illi di-
uin⁹ reus iudicij teneat̄. Scrito q̄ dē Nā
q̄ tu leue putas. t ob hoc leui⁹ p̄cipitas.
plerūq̄ ali⁹ aliter accipit. tanq̄ hō iude⁹
in facie. t sc̄m faciē iudicās: parat⁹ festu-
cā trabē suspicari. et scintillā putare fœna-
cē. Nō em̄ est oim charitas illa q̄ omia cre-
dit. P̄ zoni sunt aūt sensus hois. t cogita-
tio ad malū pot⁹ suspicandū q̄ ad bonū
credēduz: p̄sertī vbi disciplina silēty nec te
q̄ in causa es excusare p̄mittit. nec illū vul-
nus suspitionis aperire q̄ patiē vt curet.
Ita vtiq̄ ille t mozti clauso t letali vulne-
re intra semetip̄m gemēs: dū tot⁹ in ira et
disceptatiōe posit⁹. nil aliud silēs versare
in mēte possit. nisi iniuriā quā accepit. Nō
pōt ozare. nō pōt legere. nō scīm aut spūa-
le aliq̄d meditari. Et ita intercepto vita-
li spū. dū suis destituta alimētis vadit ad
mozte aīa p̄o q̄ xp̄s mozt⁹ est: q̄d tu inte-
rim q̄so ani habes Quid oz̄o tua. q̄d op⁹
q̄ cū q̄ interim fecer̄ sapit tibi. cōtra quē
nimirū xp̄s anxie clamat de pectoze fratr̄
tui quē cōtristasti: fili⁹ indens matr̄ mee
pugnat ō me. t q̄ simil mecū dulces capie-
bat cibos. repleuit me amaritudie. Q̄ si
dixer̄ illū nō tā grauit̄ p̄ tam leui cā debu
isse turbari. rñdeo. q̄nto leuioz est. tāto a te
leuius potuit non cōmitti. Quāq̄ nescio
quō leue dicas. vt tā dixi. q̄ q̄d ampli⁹ est
q̄ irasci: cū vl hoc ip̄m obnoxiū eē iudicio
ex oze ip̄ius accepis iudic̄. Quid em̄ Tu
ne leue dixer̄ in q̄ offendit xp̄s. vñ ad dei
iudiciū p̄trahi habes: cū horrendū sit inci-
dere i man⁹ de. viuētis. Tu g̃ accepta fo-
rte iniuria. q̄ q̄d z interdū nō occidere in
his cōuentib⁹ difficile est nō ꝓtinuo moze
sec̄aris obliq̄ referire frēm rōne festines
sz neq̄ sub spē q̄si coripiendi ꝓbo acuto t
vtēt trāsligere audeas vllaten⁹ aīam p q̄
xp̄s affigi cruci dignat⁹ est nō gronnire q̄si
increpādo. nō labys mussitare q̄si in mur-
murādo. nō narē cōtrahere aut cachinare
q̄si subsanando: nō frontē rugare q̄si inue-
hendo aut cōminādo. Sane cōmotio tua
ibi moriat̄ vbi oriē ne p̄mittat̄ exire q̄ moz
tē portat. ne pereat. vt dicere possis t tu
cū p̄pha. turbat⁹ suz t nō suz locut⁹ Quos
dā alti⁹ intellexi sentire istō q̄si de ydabo
lo t angelis ei⁹ dictū. q̄ cū fuerint et ip̄i fi
li⁹ hierl'm. illi⁹ q̄ sursuz est mat nr̄a. ex q̄ la
psi sunt. nō cessant sozozē suā eccl'iam ip̄u-
gnare. Sz neq̄ cōtendo siq̄s vsurpet hoc
etiā in bonā significationē sc̄m q̄ spirita-
les q̄ sunt in eccl'ia aduersus carnales frēs
suos dimicāt i gladio sp̄s q̄ est ℟bū dei
vulnerātes eos ad salutē. atq̄ ad spūalia
istiusmōi impugnatiōib⁹ ꝓuchētes. Vtinā
corripiat me iust⁹ in misēdia t increpet me.
peuties t sanās. occidēs t viuificās: q̄ au-
deā t ego dicere. viuo ego iā nō ego. viuit
ℛo i me xp̄s. Esto inq̄t ꝓsentiēs aduersa-
rio tuo dū es cū eo i via: ne tradat te iudi-
ci. et iudex torqoi. Bon⁹ aduersari⁹ cui si
ꝓsentiēs ero nō erit vñ iudex me calūniet.
aut torqor. Ego ꝓfecto si q̄s vīm aliq̄n ꝓ
hmōi ꝓtristaui. ñ me piget. Cōtristari. n.
st̄ ad salutē. Et q̄dez nescio me id vnq̄ fe-
cisse absq̄ mea q̄z magn̄ tristicia: sc̄m illā.
mulier cū parit tristiciā hz. Sz absit vt iā
memineri p̄ssure tenens fructū dolor̄ mei
dū pinde videā xp̄m formatuz in sobole.
Nescio aūt quō etiā teneri⁹ mihi astricti st̄
q̄ post increpatoria t p̄ increpatoria tādez
cōualuerī de ifirmitate: q̄ q̄ fortes ab inc
tio fuerī nō i digētes istiusmōi medicamē-
to. Ergo i hūc sensuz poterit eccl'ia seu aīa
diligēs deum dicere q̄ decolozauit eā sol.
mittēdo. s. t armādo de filijs matris ei⁹ q̄
eā salubriē expugnent. t captiuā ducerent
ad fidē amoz̄eq̄ ip̄i⁹: mult̄z vtiq̄ ꝓfixā sa
gitt̄z illi⁹ de q̄by scptū est. Sagitte potētis
acute. Et itē Sagitte tue infixe sunt mihi
Jōq̄ sequit̄ t ait. q̄m nō est sanitas in car
ne mea: vt ꝑm aliaz sanioz pinde fortioz q̄
fact⁹ dicat. Spūs q̄dē ꝓmpt⁹ est: caro aūt
infirma. Et cū apl'o. q̄n infirmioz. tūc fort̄
tioz suz t potēs. Videt q̄ carnis infirmi-
tas robur spūi augeat. et submistret iure.
Ita ecōtrario nouer̄ carnis fortitudinez
debilitatē spūs opari. Et q̄d mir̄ si hoste
debitato tu fortioz efficer̄. Nisi forte tibi
illā in suauissime ducas amicā. q̄ nō cessat
ꝓcupiscere aduers⁹ sp̄m. Vide g̃ si nō pru-
dent̄ sagitari t impugni salubriē postulat
scrūs cū dic̄ in oz̄one. Cōfige tioze tuo car
nes meas. Optia timoz iste sagitta. q̄ ꝓfi
git t inficit carnis desideria vt spūs sal-
uus sit. Sz t q̄ castigat corp⁹ suū et in ser-

nitutē redigit. nōne is tibi videt manuz ꝫ se pugnātis ipse iuuare. Est et sagitta ꝼmo dei inuitus ⁊ efficax ⁊ penetrabilioz oi gladio ancipiti. De q̄ saluatoz. nō veni inq̄t pacē mittere sz gladiū Est et sagitta electa amoz xpi q̄ marie aiaz nō mō ꝓfixit sz etiā ptrāsiuit: vt nullā i pectoze ꝑgiali ptic'az vacuā amoze relinq̄re. sed toto cozde. tota aia. tota ꝑtute diligeret. ⁊ esset gr̄a plena. aut certe ptrāsiuit eā vt vēret vsq̄z ad nos et de plenitudie illa oēs accipem⁹. ⁊ fieret maf caritat⁹. cui⁹ p̄ est caritas: deus pturies ⁊ in sole ponēs tabernacl'm suū vtscp̄tura impleret q̄ dic̄. Dedi te i lucē gēciū. vt sis sal⁹ mea vsq̄z ad extremū t̄re. Hoc em̄ ipletū est p̄ mariā q̄ i carne visibilē edidit. quē inuisibilē nec de carne nec cū carne suscepit Et illa q̄dē in tota se grāde ⁊ suaue vuln⁹ amor⁹ accepit. ego ꝓ me felicē putauerim. si sūmo salti q̄si cuspide hui⁹ gladij pūgi inf̄dū me sensero: vt vl' modico acceptо amor⁹ vulnere dicat etiā aia mea Vulnerata caritate ego sū. quis mihi tribuat i hūc modū nō mō vulnerari. sz ⁊ expugri oīno vsq̄z ad termiationē color⁹ ⁊ calor⁹ illius. q̄ militat aduersus aiam. Si exprobrauerint filie hui⁹ secli illi aiē q̄ hmōi est dicētes pallidā ⁊ sine colore esse. nōne tibi ꝓgrue posse rūdere videbiſ. nolite ꝓsiderare qō fusca sim: qz decolorauit me sol. Et si se meminerit ad h̄ puenisse. adhortatiōibus seu increpatiōib⁹ aliquoz̄ seruoꝝ dei emulātiū eā dei emulatiōe: nōne ꝓseqūter veraciterq̄z inferre potit. qz filij matr⁹ mee pugnauerūt ꝫ me. Erit igiſ sensus iuxta qō dictū est vt eccl'ia seu studiosa q̄uis aia id loquaſ nō q̄si gemēs aut cōquerens. sz q̄si gaudēs ⁊ gr̄as agēs. insup ⁊ gl'ians qō ꝑ noie ⁊ amore xp̄i digna sit fusca seu decolor eē ⁊ dici. atz hoc ip̄m asscribat nō sue industrie. sz gr̄e ⁊ mie p̄uenient⁹ se ⁊ mittētis ad se. Nā q̄ crederet sine p̄dicante. Quō aūt p̄dicarēt nisi mitterenſ. Filios matr⁹ sue ꝫ se pugnasse mēoz̄at: nō vt irata. sz nō ingrata. Vñ ⁊ sequiſ. Posuerūt me custodē in vineis. Qō ꝑbū vtiq̄z si spūaliſ examineſ puto nil i se q̄rimonie aut rancoris hz̄e videbiſ: sed magis fauoz̄abile aliq̄d redolere. Verū ad id cōtingēdū ꝓpius sane cū manū apponere audeam⁹. Loc⁹ em̄ sctūs est ꝫciliādus est nob⁹ solit⁹ p̄cib⁹ ⁊ sic ꝫsultand⁹ ille spūs q̄ scrutaſ alta dei. aut certe vnigenit⁹ q̄ est in sinu p̄tis spōsus eccl'ie ie sus xp̄s dñs nr̄. q̄ est bñdict⁹ in scl'a Amē.

Homelia. xxxiij.

POsuerūt me custodē vineis. Quā vineā meā nō custodiui: tanq̄z causaz subiūgens. vnū h̄ illi cōtigerit. vt nō i vna tā sz in plurib⁹ custos posita sit. Et lr̄a q̄dez sic est. Sed si eā simplr̄ seq̄mur cōtenti eo solo qō sonare in sup̄ficie illa videſ. putabim⁹ nos legere in scp̄tura sctā. de his vineis corporeis ⁊ terrenis q̄s q̄tidie cernimus de roze celi ⁊ pīguedine t̄re accipe vīa fundūt vinū. in q̄ est luxuria: ⁊ sic nihil nō dico deū spōse dignū. sz nec cuiuis ceteraꝝ rū congruū q̄d de tā sctā et diuina scp̄tura attuliſse videbimur. Que em̄ cōuenīcia spōsis ⁊ custodie vineaꝝ Sz ⁊ si cōuenire puteſ: vñ docebimus fuisse aliq̄ eccl'iam istiusmōi deputatā officio. Nunq̄d de vineis cura ē do Si aūt spiritali sensu vineas eccl'ias. i. fideles iterp̄tamur pp̄los iuxta pp̄hete sensum dicētis. vinea dñi saboth. dom⁹ isr̄l' est: incipiet fortaſſis elucere nob⁹ quō spōse minime indignū sit fieri custodez in vineis. Puto q̄ nō qua insug in

hoc appebit ipo progatiua. siqs diligenti⁹ curet aduertere qntū vbiqꝫ p orbē huiusmodi vineas dilatauerit termios suos a die illa qhierosolimis a filys matriꝫ sue expugnata ē et exturbata. vnacū pma illa sua nouella plātatione: multitudinē dico credentiū. qrū legit fuisse cor vnū t aia vna Et ipa est qꝫ se mō fatet minime custo dissefiꝫ nō ad insipientiā sibi. Nec em ita inde causa in psecutiōe fuit. vt nō alibi plātaret. atqꝫ alys locaret agricolis q̄ reddāt fructꝰ eiꝰ tpib⁹ suis. Nō prsus nō periit. sz migrauit Etiā creuit t dilatata est. tanqꝫ cui bñdixit dñs. Dilatqꝫ leua oculos tuos t vide. si nō opuit mōtes vmbra eiꝰ t arbusta eiꝰ cedros dei. si nō extēdit palmites suos vsqꝫ ad mare. t vsqꝫ ad flumē ꝓpagines eiꝰ. Nec mirū. dei em edificatō. dei agricultura ē. Ipe fecūdat. ipse ꝓpagat. ipe putat t purgat eā. vt fructꝰ plus afferat Qñ nēpe sua destituerit cura vl' opa quā planta uit dextera eiꝰ. Nō plane hūda neglectui: in q̄ apli palmites. dñs vitiꝫ. et pr eiꝰ agricola est. In fide plātata. in caritate mittit radices: defossa sarculo discipline. stercoratā penitētiū lacrimis. rigata p dicātiū verbis: t sic sane exuberās vino in q̄ est letitia sz nō luxuria. vino totiꝰ suauitatiꝫ. nulliꝰ libidis Hoc certe vinū letificat cor hois: h cōstat t angelos bibere cū letitia. Denqꝫ gaudēt i cōuersatiōe et penitētia petōrū salutē hoim sitientes Lacrime penitētiū vinū cor: qō in illis dolor vite sapor grē sit. indulgētie gustꝰ. recōlatiōis tocū ditas. sanitas redeūtis innocentie. serenate suauitas ꝓscientie. Ergo ex illa vna vinea qꝫ se ue persecutōnis visa est deleuisse tēpestas. quāte in vniuersa terra ꝓpagate refloruerūt. Et nihilomiꝰ custos oib⁹ posita spōsa est: vt nō cōtristet qō vineā nō custodiuit. Cōsolare filia syon. Si cecitas ex pte cōtigit in isrl: q̄d tu vides. Hysterū mirare: t noli plāgere detrimētū Dilata sinū t collige pleitudinē gētiū Dic citatib⁹ iude. Vlob oportebat p̄mū locꝫ ꝙbū dei: sz qm repellitiꝫ illud. et indignos vos iudicatis eē ne vite. ecce quertimur ad gētes. Doy si sane oblatū ē a deo. si p uaricatorē ꝓplm vellet dimittere. et diuine exponere victoriā. ipsi q̄dē fieri posse in gētez magnā: sed ille rēnuit. Quare. Ob nimiā pfecto dilectionē. q̄ illi fortit' deuincꝰ tenebat: et qm non querebat q̄ sua sunt. sed dei honorem t nō q̄ sibi vtile foret. sz q̄ multis Et ille q̄dem sic Ego aūt ꝙsilio secretiori puto hoc mundꝰ diuinit' ꝓ sui magnitudie sua tū spōse: vt ipsa potiꝰ t nō moyses mitteret in gētē magnā. Nō em optebat amicū cū spōsi ꝓripe spōse bñdictōz: t ꝓpterea nō q̄dē moyses. sz noua spōsa cui dr. ite i mūdū vniuersū p̄dicate euāgeliū oi creature illa prsus missa ē in gētē magnā. Nūi mator potuit. qꝫ i vniuersitatē Et facile vniuersitas cessit portāti pacē. grām offerēti. Sz nō sic grā ita t lex. Quā dissimili vultu ad oēm ꝙsciam se offerūt suauitas huiꝰ. et illiꝰ austeritas Quis sane exq̄ respiciat cōdēnantē t ꝙsolātē. reposcentē t ignoscētez. plectētez t amplectētē. Nō parit pfecto acceptanꝫ voto. vmbra t lux. ira et pax iudicū t mia: figura t vitas. ꝓga t hereditas frenū t oscīm. Graues denqꝫ moysi manꝰ. testib⁹ aarō et hur. graue legiꝫ iugū testibus ipis aplis: q̄ bñ t sibi t p̄ib⁹ importabile clamitāt. graue iugū et vile p̄mū. nāra est i ꝓmissiōe. Pro hmōi nō ē moyses missus i gētē magnā. Vlex tu mr ecclia. p missiōz bñs vite q̄ nūc ē et future. facili in duplici gra obtines ab vniuersis te recipi t ꝓpt' iugū suaue. t ꝓpt' regnū sublime. pulsa de ciuitate ab vniuersitate excipis: duz sic ꝓuocat qō ꝓmittiꝫ. vt q̄d ꝓponis nō terreat. Quid adhuc vniꝰ vinee plāgiꝫ dānū q̄d'tāto tibi fenore ē recōpēsatū: p eo q̄ fuisti ōrelicta t odio hita. t nō fuit q̄ te trā sirer. ponā te inq̄t i superbiā scl'oꝝ. gaudiuz in generatiōe t gnatiōz. t suges lac gētiū. t māmilla regum lactaberiꝫ: t scies qz ego dñs saluās te. t redēptor tuꝰ fortiꝫ iacob. Tali itaqꝫ mō dic spōsa posita custodē in vineis: t qz vineā suā nō custodiuit. Ego loci huiꝰ occasiōe me ip'm reph̄ēdere soleo qō aiaꝝ susceperi curā: q̄ mea nō sufficerē custodire. vineas aias interptās. Qō si ꝓ bas tu hāc nr̄az int'pretatiōz: vide etiā cōsequenter. an recte qꝫ dicam' fidē vitē. ꝓtuites palmites. botrū op'. deuotionē vinū. Siqdem nec absqꝫ vite palmes. nec virtus sine fide aliquid est. Sine fide em impossibile ēplacere deo. fortasse t displicere

necesse erit. Denicꝯ oē qđ nō est ex fide pec
catū est. h̄ ḡ ꝓsiderare oportuit illos. q̄ me po
suer̄t custodē i vineis. si vicꝫ ꝓpriā custodē
At q̄nto tpe inculta tacuit t deserta reda
cta in solitudinē. Prorsus defecerat vinū
ex ea. arefactis p̄ sterilitate fidei vtutū pal
mitib⁹. Erat fides ſꝫ mortua. Quō. n. nō
mortua sine opib⁹. Et id q̄ dē in sec̄ari vi
ta. Cetерꝯ quersus ad dn̄m meliusc̄e cepi
fateor: custodire: non tñ put optuit. Et q̄
nēpe ad h̄ ydone⁹. Nec secūs ꝓpha q̄ ait.
Nisi dn̄s custodierit ciuitatē frustra vigi
lat. q̄ custodit eā Quāt̄ etiā tūc memi me
patere ist̄ius illi⁹. q̄ sagittat i occult̄ ima
culatū. Quātū nob⁹ o mea vinea furtiuis
surreptū est machinamēt̄. eorpo tpe q̄ vi
gilāti⁹ intēdere cepim⁹ cure t custodie nr̄i
Quot t q̄les pior̄ botros opes aut p̄ foca
uit ira. aut tulit tactātia. aut fedauit ina
nis gl̄ia Quāta ab illecebra gule. q̄nta ab
accidie spū. q̄nta a pusillanimitate spūs t
tēpestate sustinuim⁹. Sic erā t nihilomi
nus tñ posuer̄t me custodē i vineis: nō ꝯsi
derātes q̄d ō mea ego facerē vl̄ fecisse. nec
audiētes arguētē mgr̄m t dicentē. Sicꝯ
domui sue p̄esse nesciat. quō eccie dei diligē
tiā hēbit. Diror audaciā p̄limoꝝ q̄s vi
videm⁹ de suis vineis nō colligere nisi spi
nas t tribulos. vineis tñ dn̄ic̄ etiā se inge
rere nō vereri. Fures sūt t latrones: nō cu
sto des neꝯ cultores. Hoc ill̄. Ve ātmihi
etiā nūc a ꝑiculo vinee mee imo mag̃ nūc
q̄ pluribꝫ vitent̄. min⁹ circa vnā diligēs.
minusꝯ sollicit⁹ fieri cogor. Nec sepē cir
cūdare. nec torcular fodere i ea licet. Heu
destructa ē maceria ei⁹: t vindemiauit eā
oēs q̄ p̄rgrediūt̄ viā. patꝫ exposita tristi
cie. iracūdie atꝫ impatie. quia. Demoliūt̄
eā sedule q̄dā vulpecule instātiuꝫ necessita
tū Irrūpunt vndiqꝫ necessitates. suspitio
nes. sollicitudies. Turbe discordātiū. cau
saꝝ molestie rara hora desūt Nō est. phibē
di facultas. nō copia declinādi: ſꝫ nec ora
di spaciū. Quo imbre lacrimaꝝ ꝓfundere
sufficiā sterilitatē aie mee. Vinee mee vo
lui dicere. ſꝫ de psalmo sic inciditꝯ vſuꝫ
t sensus idē est Nec piget errorꝫ. q̄ amonet
simplicitudinis. q: nō de vinea sīmo ē. ſꝫ de aia
Ergo aīa cogitet̄ cū vinea legit̄: sic̄ q̄dē sub
hui⁹ spē et noie illi⁹ sterilitas deplorat. q̄
bus ḡ ad lacrimis rigabo sterilitatē vinee
mee. Oēs palmites ei⁹ aruerūt p̄ inopia.
Jacēt sine fructu: eo q̄ nō hēant humorē.
Jhu bone q̄s fasciculos sarmētorū ex eis ī
tuo q̄rtidie sacrificio vltio contriti cordis
mei te reste assumit Sic obsecro sacrificiū
tibi spūs cōtribulat⁹: cor ꝓtri. t hu. de. nō
despi. Et ego q̄dē sic p̄ imꝑfecto meo tra
ho ad me capitulū p̄ns. Perfect⁹ aūt ois
erit q̄ al's dicere poſit vineā meā nō custo
diui: illo vicꝫ sensu q̄ saluator loq̄t in eua
gelio. Qui p̄didicit aīaꝫ suā ꝓp̄t̄ me: inue
niet eā. Jdone⁹ plane t dign⁹ q̄ ponat⁹ cu
stos i vineis. q̄m ꝑpe cura vinee a cōmissa
rū diligētia t sollicitudie nō impedit aut re
tardat: dū nō q̄rit q̄ sua sūt. neꝯ qđ sibi vti
le est. ſꝫ qđ multi⁹. ꝓpterea sane petro cura
ista credita ē in tā mult̄ vineis q̄ erāt de cir
cūcisiōe. q: hō pat⁹ erat t in carcere t i mor
tē ire: vſꝯ a deo sue vinee. i. sue aie. nō de
tinebat⁹ amore. q̄ min⁹ intēdere cure credi
taꝝ Dcrito t paulo int̄ gētes tā ingēs sil
ua credita ē vineaꝝ. q̄ t ipse i sue custodia
mīme curiosus iuent⁹ sit: ita vt nō solū al
ligari. ſꝫ t mori i hirl'm pat⁹ fuerit ꝓp̄t̄ no
mē dn̄i ihesu xp̄i. Denicꝯ nihil hoꝝ vereor
inquit: nec facio aīam meā p̄ciosiorē q̄ me.
Optim⁹ estimator rer̄: q̄ nil suorū sibi p̄fe
rendū existiet. Quā m̄ti saluti ꝑpe modi
cā vilissimāq̄ pecuniā p̄tulerūt. paul⁹ nec
aīam. Nō inq̄t facio eaꝫ p̄ciosiorē q̄ me. ḡ
differētiā fac̄ int̄ te t tuā aīam. Prudent̄
q̄dē tu tibi pluris es q̄ qđ vis tuū: ſꝫ quō
nō tua aīa tu. Arbitror q̄ q: paul⁹ tā tūc
in spū ambularet t mēte ꝓsentiret legi dei
q̄m bona ē: ideirco hāc paꝫ mēteꝫ suā tā q̄
p̄ncipale ac supmū qđdaꝫ sui dignū duxe
rit sui met poti⁹ q̄ sue cuiuspiā rei noie de
sīgre. Reliquū ꝓbo qđ cōstat nature eē infe
riori q̄m de viliori entie qđ est corp⁹ inhe
rere. nō mō officio viuificādi. sed t fouēdi
nutriēdiq̄ desiderio: h̄ inq̄ sēsuale atꝫ car
nale appellatōe sui hō spūal' indignū iudi
cās int̄ sua mag̃ cēsuit deputādū. q̄ se p̄
sonalit̄ exp̄mēdū p illō. Cū me inq̄t excel
lenti⁹ qđ in me est in q̄ t sto p gr̄am dei. i.
mentē rōnemq̄ intelligite Cū loq̄r aīam
meā h̄ inferius accipe. qđ carni aīan de vi
des accōmodatū. etiā t vinctū in ꝯcupia.
Jd me fuisse q̄dē ſꝫ tā nō esse agnosco. q̄a

nō scōm carnē adhuc ambulabo. ſz scōm
spm̄. Viuo ego iā nō ego: viuit ꝙ in me
xp̄s. Scōm mētez ego: scōm carnē nō ego
Quid em̄ ſi carnaliť etiā nūc ania ꝓcupi
ſcit. Jā nō ego opoꝛ illud. ſz q̄d hꝛat i me
peccm̄. Et tō nō me q̄dem ſz in me meū dꝛeꝛi
quid in me carnaliter ſapit. idcꝫ nō aliud
q̄ ipſam animā. Reuera enim anime poꝛ
tio eſt carnalis affectio eius: et vita quam
adminiſtrat coꝛpi. Hanc ergo aiam ſuaz
paulus ſpnebat ꝑ ſe. parat⁹ ꝓ dño nō ſolū
alligari. ſz t moꝛi in hiꝛl'm: t ſic pdere ani
mā ſuā iuxta ꝓſiliū dñi. Tu q̄z ſi ꝓpriā
d. ſeras voluntatē. ſi coꝛpis voluptatib⁹
pfecte renūcies. ſi carnē tuā cꝛucifigas cū
vitijs t cōcupiſcētijs. ſi moꝛtifices mēbꝛa
tua q̄ ſunt ſup terrā. ꝓbabis te pauli imi
tatoꝛē: q̄ non facias aiam tuā ꝑciosioꝛē te
ipſo ꝓbabis t xp̄i diſcipulū etiā illā pden
do ſalubꝛiť. Et q̄dē pꝛudenti⁹ eā pdis vt
cuſtodias. quā cuſtodis vt pdas. Nā qui
voluerit aiam ſuā ſaluā facere: pdet eam.
Quid h̄ vos dicit⁹ obſeꝛuatoꝛes ciboꝛū.
moꝛū neglectoꝛes Hypocras t ſeq̄ces ei⁹
docēt aias ſaluas facere in h̄ mūdo. xp̄s t
ei⁹ diſcipli pdere. Quē nā vos e duob⁹ ſe
q̄ mgr̄m eligitz. Ät manifeſtū ſe facit q̄ ſic
diſputat. Hoc oc'is. t h̄ capiti. t illud pe
ctoꝛi vel ſtomacho nocz. Pꝛofecto vnuſ
q̄ſq̄ q̄ a ſuo mgr̄o didicit. hoc i medū ꝓ
fert. Nō in euāgelio legiſt⁹ has differētias
aut in ꝓphet⁹. aut i l'ris apl'oꝝ. Caro t ſan
guis ꝓ certo reuelauit tibi hāc ſapiam: nō
ſpūs p̄is. Eſt n. carnis hec ſapia. Dz au
di q̄d de ipa nr̄i medici ſentiāt. Sapia in
quiūt carnis moꝛs eſt. Jtē Sapia carnis
inimica eſt deo Nō hypocraz⁹ ſeu galieni
ſentētia. aut certe de ſcola epicuri debui ꝓ
ponere vob. Xp̄i ſum diſcipl's: xp̄i diſcipu
lis loq̄r. Ego ſi pegrinū dogma induxeꝛo
ipe peccaui. Epicurus aꝛcꝫ hypocras coꝛ
poꝛ⁹ alter voluptatē. alter bonā habituali
nē p̄fert: me⁹ mgr̄ vtriuſcꝫ rei cōtemptū p̄
dicat. Äie in coꝛpe vitā quā fūmo ſtudio
iſte vnde ſuſtenter. ille vñ t delectet inq̄rit
aꝛcꝫ inq̄rere docet: ſaluatoꝛ monet t pdeꝛ
re. Quid em̄ aliō tibi de xp̄i auditoꝛio ſo
nuit. cū paulo ante clamatū ē: q̄ amat ani
mā ſuā pdet eā. Perdet eā dixit: ſiue ponē
do vt mart yr. ſiue affligēdo vt penitens.
Quāc̄ gen⁹ mart yrū eſt ſpū facta carnis
moꝛtificare. illo nimiꝝ quo mēbꝛa cedun
tur ferro. Hoꝛꝛoꝛe q̄dē miti⁹: ſed diuturni
tate moleſti⁹. Vides ne ſentētia magiſtri
mei carnis ſapiam cōdemnari: p q̄z uticꝫ
aut luxū voluptatz⁹ diffluiť. aut ipa q̄z bo
na valitudo coꝛpis vltra q̄z opoꝛtet appe
tiť. Deniꝫ q̄ vera ſapia in voluptates
nō effluat audiſti ꝓfecto a ſapiēte. ne inue
niri quidē hāc in terra ſuauiť viuentium.
Qui aūt inueniť dicit. Sup ſalutē t oēm
pulcritudinē dilexi ſapiam. Si ſup ſalutē
t pulcritudinez: quanto magis ſup volu
ptatē t turpitudinē. Quid ꝙ ꝓdeſt tēpe
rare a voluptatib⁹ t inueſtigandis diuer
ſitatib⁹ cōplexionū ciboꝛū varietatib⁹ exq̄
rendis quotidianā expedire curā. Legu
mina inq̄t ventoſa ſunt: caſeus ſtomachū
grauat. Lac capiti nocet. potuz aque non
ſuſtinet pect⁹: caules nutriūt melancoliā.
colerā poꝛi accendūt: piſces de ſtagno aut
de lutoſa aqua mee penit⁹ cōplexioni nō
ꝓgruūt. Quale eſt h̄ vt i totz⁹ fluuijs. agrz⁹
oꝛtis. cellarijs reperiri vix poſſit q̄ comē
das. Puta te queſo monachum eſſe non
medicum: nec de cōplexione iudicandum
ſed de pꝛofeſſiōe. Parce obſecro pmū qui
dem quieti tue. parce deinde laboꝛi mini
ſtrantiū: parce grauamini dom⁹. parce cō
ſcientie. Cōſcientie dico nō tue: ſed alteꝛi
us: illius videliz⁹ qui ꝙter ſedens t edēs
quod ſibi apponiť. de tuo ſingulari teiu
nio murmuꝛat. Scandalo quippe eſt ei.
aut tua odioſa ſupſticio aut duricia q̄z foꝛ
te putat illi⁹ q̄ tibi habet. puidere. Scāda
lizať frater in tua ſingularitate. iudicans
te ſupſtitioſum tanq̄z ſupflua queritantē.
aut certe me durū cauſans. q̄ nō ꝓquiram
victui tuo neceſſaria. Fruſtra ſibi quidaz
blandiunť de exēplo pauli hoꝛtāris diſci
pulū nō bibere aquā. ſz modico vino vti
ꝓpter ſtoma chū t freq̄ntes ſuas infirmita
tes Qui attēdere debēt. pꝛimū q̄dem apo
ſtolum. minime ſibi ipi rē iſtiuſmodi ſua
dere: ſed nec diſcipulū eque expoſcere ſibi.
Deinde nō monacho hec intimari. ſz epi
ſcopo cui⁹ vita tenere adhuc t naſcenti ec
cleſie ꝓ neceſſaria eēt. Thimotheus h̄ erat
Da mihi alterū thimotheū: t ego eū cibo
ſi vis etiā auro t poto balſamo. Ceteruz

tu tibi metipi dispēsas miserꝰ tui. Suspecta est mihi fateor tua ipius in te dispēsatio: t vereor tibi illu di sub regmine t nomine discretōis a carnis prudētia. Id te saltim volo admonitū eē. vt ita tibi auctoritas placet apli. debibēdo vino. modico q̄ ille adiūxit. nō p̄termittas. Et ō his satis. Sz reuertamur ad spōsam t discamꝰ ab ea vineas ꝓprias se vtilit nō custodire: p̄serti nos q̄ videmur deputari custodes i vineis sponsi ecclie ihu xp̄i dñi nr̄i: q̄ est benedictus in secula. Amen.

Homelia. xxxiiij.

Indica mihi quē diligit ania mea vbi pascas in meridie. Studiosis mētib ꝯbū spōsus frequēter apparet: t nō sub vna spē. Quid ita. Profecto nōduz videt sicuti est. Nēpe illa visio stat q: forma quē tūc videt est. Est em̄ nec vlla capit ex eo q̄ est. fuit vl' erit mutatione. Tolle nēpe fuit t erit: vñ tā transmutatio aut vicissitudinis obūbratio Ar q̄d q̄d venies ex eo q̄ fuit nō cessat tēdere i id qō erit trāsitū sane hz p̄ est. sz est oino nō est. Naz quō est qō nunq̄ in eodē statu permanet. Solū. pinde vere est. qō nec affuit p̄cidit. nec aberit expūgit. sz solū atq̄ inexpugnabile remanet ei est. t manet qō est. Nec fuit sane tollit illi eē ab eterno. nec erit eē inesternū: ac p̄ h̄ sibi vēdicat verū eē. t. increabile. intermīabile. inuariabile. Cū ipe ḡ q̄ sic est. imo q̄ nō sic. aut sic est videt sicuti est. stat vt dixi illa visio: q: nulla eā interpolat vicissitudo. Et tūc ille de euāgelio eib vnꝰ q̄ sic videt denariꝰ reddit in vna spē q̄ offert. Nā t qō apparet vt inuariabile in se est. ita inuariabilit intuentib p̄sto est: t ꝯb apparet. nil videre desiderabiliꝰ volūt. nil p̄t delectabiliꝰ. Nā ḡ illa vel fastidiet auiditas vl' se subtraher suauitaſ vel frauditas: vl' deficiet eternitas. Nō si interna extēdit. videndi copia parit t volūtas: quō nō plena felicitas. Nil q̄ppe aut deest iā sp videntib aut superest sp volentib Ar talis visio nō est vite p̄ntis: sz in nouissimis reseruat his dūtaxat qui dicere p̄t. Scimꝰ q: cū apparuerit sil'es ei erimꝰ: q̄m videbimꝰ eū sicuti ē. Et nūc q̄dē apparet q̄b vult. sz sicuti vult: nō sicuti est. Nō sapiēs. nō serūs. nō ꝓpha videre illuz sicuti ē p̄t. aut potuit in h̄ corpe mortali potit aūt imortali q̄ dignꝰ nō hēbit. ita videt t hic sz sic videt ip̄i. t nō sicuti est. Nā neq̄ hoc lumiare magnū. solē log̃r istū quē q̄tidie vides. vidisti tñ aliq̄n sicuti ē: sz tm̄ sic illuminat ꝓbi gr̃a. aerē: mōtē. parietē. Qō ne ip̄m q̄dē aliq̄tenꝰ posses: si non aliq̄ ex pte ip̄m lumē corpis tui p̄ sui ingenita serenitate t p̄spicuitate celesti lumini sil'e eēt. Nō deniq̄ altex membrū capax est lumis. ob multā vtiq̄ dissilitudinē. Sz nec ipse oculus si ꝯturbatꝰ fuerit. lumini ꝓpinq̄bitatis mirū ob amissaz silitudinē. Qui ḡ cōturbatꝰ est. nullatenꝰ serenū solē videt ꝓt dissilitudinē. serenꝰ aliq̄tenꝰ videt ꝓpter nonnullā silitudiē: pfecto si pari p̄sus puritate vigeret. videret oino inoffensa acie sicuti est. ꝓt oīmodā silitudinē. Ita t solē iusticie illū q̄ illumiat oēm hoiem venientē in hūc mūdū. videre in h̄ mūdo sicut illuminat illumiatꝰ potes tanq̄ in aliq̄ silis: sicuti est oino nō potes. tanq̄ nōdū pfecte silis. Propterea dicit. Accedite ad eū et illuminami: t facies vre nō confundent. Ita sane. sz si q̄ntuz sat; est illūiamur. vt reuelata facie gl'iam dei speculātes in eandez imaginē trāsformamur de claritate in claritatē. tanq̄ a dñi spū. Ergo accedēdū ad eū nō irruendū: ne irreuerēs scrutatoz maiestat; oppmat a gl'ia. Nec locis sane accedendū. sz claritatib: ipsisq̄ nō corporeis. sz spiritalib. tanq̄ a dñi spū. A dñi plane t nō a nr̄o q̄uis in nr̄o. Qui itaq̄ clarior ille ꝓpinq̄or esse aūt clarissimū q̄uenisse est Porro iā p̄ntib nō aliud est videre sicuti est. q̄ esse sicuti est. t aliq̄ dissilitudine non cōfundi. Sz id tūc vt dixi. Interi vo tanta hec formarū varietas. atq̄ nūerositas speciex in reb cōditis q̄d nisi q̄dā sunt radij deitat; mōstrantes q̄dez q: vere est a q̄ sunt. nō tñ q̄d sit p̄sus diffinientes. Itaq̄ de ipo iude?. sz nō ip̄m. Cū aūt de eo quez nō vides ceteravides. scis indubitant existere quē oportet inq̄rere vt inq̄rentē nō fraudet gr̃a. negligētē ignorantiā nō excuset. Elerū h̄ genꝰ videdi commune. In ꝓmptu em̄ est iuxta apli oi vtētiōne. inuisibilia dei

ꝑ ea q̄ facta sūt intellecta ꝺspicere. Alius ꝑculdubio ille modꝰ q̄ quondā pñb⁹ creꝺra illa atꝫ ambitiosa diuic pñtie familiaritas dignanꝰ in dulta est: q̄q̄ nec ipis sicuti est: sꝫ sic dignata est: nec vno oib⁹ mō. sꝫ vt ait apl's. mltifarie multisq̄ modis. cū ip̄ei se sit vnꝰ. ipo dicēte ad isrl. dñs deus tuꝰ vnꝰ est Et hec demōstratio nō q̄ dē cōmunis. sꝫ rñ forꝫ facta est. nimiꝙ exhibita ꝑ imagines extrinsecꝰ apparētes. seu voces sonātes. Sꝫ ē diuina inspectio eo differētioꝛ ab his q̄ interioꝛ. cū ꝑ seip̄m dignanꝰ inuisere deꝰ aiam q̄rentē: q̄ tū ad q̄renduꝫ toto se desiderio ꝛ amoꝛe deuouit. Et h̄ signū istiusmodi aduentꝰ ei⁹. sic ab eo q̄ exptus est ꝺoceamur. Ignis añ ip̄m p̄cedet: ꝛ inflāmabit i circuitu inimicos ei⁹. Optet nāq̄ vt sci desideriꝫ ardoꝛ p̄ueniat faciez ei⁹ ad oēm aiam ad quā est vēturꝰ. q̄ oēm ꝓsumat rubigine vitioꝝ: ꝛ sic p̄parat locū dño. Et tūc scit ania q̄ iuxta est dñs. cū se senserit illo igne succensam. ꝛ dixerit cū ꝑphēta. De excelso misit ignē in ossib⁹ meis ꝛ erudiuit me. Et illō. cōculeauit coꝛ meū ītra me. ꝛ i meditatōe mea exardescꝫ ignis Tali aie suspirāti freq̄nter. imo sine intermissiōe oꝛāti ꝛ afflictāti se p̄ desiderio: cuꝫ interdū desideratꝰ ille q̄ ita q̄rit miseratꝰ occurrit. puto illi de ꝑsona ꝓuenire expientia vt dicat cū scrō hieremia Bonꝰ es dñe sp̄antib⁹ in te. aie q̄renti te. Sꝫ ꝛ angelus ei⁹ q̄ vnꝰ est de sodalib⁹ sponsi in h̄ ipm deputatꝰ. minister pfecto ꝛ arbit' secrete mutue salutatiōis: as inq̄ angelus quō tripudiat quō colletaf ꝛ condelectaf. ꝛ ꝙersus ad dñm dic̄. Ofas ago tibi dñe maiestatꝫ qꝛ desideriū coꝛdis ei⁹ tribuisti ei. ꝛ volūtate labioꝝ ei⁹ nō fraudasti eū. Ip̄e ē q̄ in oi loco sedulꝰ q̄ dā pedissequꝰ aie nō cessat sollicitare eā. ꝛ assiduis suggestionib⁹ monere dicēs Delectare i dño: ꝛ dabit tibi petitiōes coꝛdis tui. Et rursū. Expecta dñz ꝛ custodi viā ei⁹ Ite Si morā fecerit expecta eum: qꝛ veniet ꝛ nō tardabit. Ad dñm añt. Sic cerꝰ inq̄t ad fontes aq̄rū. ita desiderat aia ista ad te deꝰ. Desideraui te i nocte: sed ꝛ spūs ei⁹ in p̄coꝛdys ei⁹ de mane vigilat ad te. Et iterꝙ. Tota die expandit ad te manꝰ suas: dimitte illā q̄ clamat post te. Cōuertere aliq̄ntulū ꝛ dēpcabilis esto. Respice ꝺ celo ꝛ vide visita desolatā Fidē ꝑ animph⁹: q̄ mutui amoꝛis cōscius sꝫ nō inuidꝰ nō suā q̄rit. sꝫ dñi gl'iaz. Discurrit medi⁹ inf dilectā ꝛ dilectū: vota offerēs. referēs dona. Excitat istā: placat illū. Inf dū q̄z sꝫ raro rep̄ntat eos. ꝑter sibi: siue hāc rapiēs. siue illū adducēs. Sicq̄ dē domestic⁹ est ꝛ notꝰ i palatio: nec verec repulsaz. ꝛ q̄rti die videt faciez p̄is. Vide aūt tu ne q̄d nos i hac ꝺbi aieq̄ cōmixtione coꝛpoꝛeū seu imaginatoꝛiū sentire existimes. Id loq̄mur qꝺ apl's dic̄: q̄m q̄ adheret deo vnꝰ spūs est. Excessuz pure mēꝫ in deū ptū desecēsuz in aiaz nr̄is q̄ꝺb⁹ possumꝰ exp̄mim⁹ ꝓbis: spūalib⁹ spūalia ꝙpantes Itaq̄ in spū fit ꝙiūctio. qꝛ spūs deꝰ: ꝛ cōcupiscit decoꝛē aie illiꝰ q̄ forte aduerterit in spū ambulātē. ꝛ curā carnis pficiētez in desiderio: p̄sertim si sui amoꝛe fragrantez ꝙspexerit. Nō g̃ sic affecta ꝛ sic dilecta contēta erit oīno. vt illa q̄ multis ꝑ ea q̄ facta sunt. vt illa q̄ pauc⁹ ꝑ visa ꝛ somnia facta est manifestatio sponsi. misi ꝛ spēali p̄rogatiua intimis illū affectib⁹ atꝫ ip̄is medull' coꝛdis celit⁹ illapsū susciꝑat: habeat ꝙ p̄sto quē desiderat. nō infiguratū sꝫ infusuz nō apparentē sꝫ afficientē: nō dubiū q̄n cotiocūctioꝛē. q̄ int⁹ nō forꝫ. Verbū nēpe ē nō sonās. sꝫ penetrās. nō loquax sꝫ efficax: nō obstrepēs aurib⁹ sꝫ affectib⁹ blādiens. Facies est nō formata. sed formās. nō pstringēs oc'os coꝛpis. sꝫ factē coꝛdis letificās: grata q̄ꝑ amoꝛis mūere nō coloꝛe. Nōn adhuc illū dixerim apparere sicuti est: q̄uis nō oīno aliud h̄ mō exhibeat quaz qꝺ est. Neq̄ ein vt sic cōtinue p̄sto erit: q̄uis deuotissimis mēt⁹ sꝫ nec vniformit' oib⁹ Optet nāq̄ ꝑ varias aie desideryꝰ diuie gustū pñtie variari ꝛ infusuz sapoꝛē sugne dulcedinis. diuersa appetētis animi aliter atq̄ aliter oblectare palatū. Denicq̄ aduertisti in hoc amatoꝛio carmine quotiens mutauerit vultū. et in quanta multitudine dulcedinis sue coꝛā dilecta dignatus sit transformari. ꝛ quō nūc quidez instar verecūdi sponse sētē aie secretos petat amplexꝰ. ꝛ osculis delectet nūc ꝙ in oleo et vnguētis medicuz appareat exhibere nimiꝙ ꝑt' teneras ꝛ ifirmas aias. istiusmodi adhuc indigētes fomētꝫ et medicamētꝫ.

vnde ⁊ delicato adolescẽtulaꝝ noĩe designant. Sz mussitet ꝙs audiet qz nõ est opꝰ sanis medicꝰ. sz male habentibꝫ. Nũc rursum ꝯsi viatoz ꝙspiã itinerantibꝫ spõse stimulatq; adolescẽtulis sese associãs. to cũ dissimis cõfabulatiõibꝫ suis a labore viæ omnẽ releuat comitatũ: ita vt eo discedente loquant. Nõne coz nostrũ ardẽs erat in nobis. dũ loq̃ref nobis i via. Facũdus comes: qui in sermonũ ⁊ moꝝ suauitate suorũ tanq̃ in quadã suaue olentia spirantiũ vnguẽtoꝝ post se currere faciat vniuersos. Ũ dicũt. In odore vnguentoꝝ tuoꝝ curremꝰ. Itẽ aliqñ occurrẽs ꝯsi pdiues aliqs paterfamilias. ꝙ in domo sua abũdet panib⁹. immo tanq̃ rex magnificꝰ ⁊ potens ꝙ sponse paupis videaꝫ pusillanimitatez erigere. puocare cupiditatẽ. demõstrãs illi oia desiderabilia gr̃ie sue. diuitias torculariũ. ac promptuarioꝝ ortoꝝ et agrorũ copias: demũ etiã introducẽs eã in ipa secreta cubiculi. Nimirũ ꝓfidit in ea coz virtutẽ: ⁊ nõ est ex oib⁹ q̃ ab illa existimet abscondendũ quã redemit inopẽ. ꝓbauit fidelẽ. amplexaꝫ amabilez. Atq; ita nõ cessat siue hoc siue illo mõ interno tugit appa rere cõspectui querentiũ se: vt ꝑmo impleatur quẽ dixit. Ecce ego vobiscũ sum vsq; ad cõsummationẽ seculi. Et in his oibus suauis ⁊ mitis ⁊ multe misẽdie. Nam in osculis ꝙdẽ affectuosum ⁊ blandũ. in oleo aũt atq; vnguent̃. clementẽ ⁊ affluentẽ viscerib⁹ pietat̃ ⁊ cõpassionis. pozro in via hylarẽ. affabilẽ. plenũ gr̃e ⁊ solacij: in ostẽsione ꝓo diuitiaꝝ ⁊ possessionũ. munificũ se ac largũ pro regia liberalitate remũerato rẽ demõstrat. Ita ꝙ omnẽ hui⁹ carmis tertũ reperies ꝓbũ istiusmo di sik̃tudinib⁹ adumbrari. Ũ ego puto id significatuz apud ꝓphetã ait. spũs ante faciẽ nr̃az xp̃s dñs. in vmbra ei⁹ viuem⁹ inter gẽtes: qõ scz nũc videam⁹ ꝙ speculũ ⁊ in enigmate. et necdũ facie ad faciez. At istud sane donec viuim⁹ inter gẽtes. Nã inter angelos aliter. qñ iam indifferẽti oino felicitate cũ ipsis videbim⁹ eũ ⁊ nos sicuti est: hoc est in forma dei ⁊ nõ in vmbra. Quõ nanq; apud veteres ꝙdem vmbrã figurãq; dicimus exitisse. nobis aũtẽ per gr̃am xp̃i in carne ꝑsentis ipam ꝙ se illuscescere verita tem: ita nos ꝗz respectu futuri seculi in q̃dam interim veritat̃ vmbra viuere non negabit. nisi ꝙ nõ acquieuerit apl̃o dicenti. ex ꝑte cognoscim⁹. ⁊ ex ꝑte ꝓphetam⁹. Et illud. Nõ arbitroz me cõprehẽdisse. Quõ em̃ nõ est distinctio eius. qui ꝙsidẽ ambulat. ⁊ illius ꝙ ꝙ specie. Ergo iustus ex fide viuit. beatꝰ exultat in specie: et ideo sctũs homo interim viuit i vmbra xp̃i. sctũs angelus in splendore vultꝰ glorie gloriatur. Et bona fidei vmbra q̃ lucẽ tempat oculo caliganti ⁊ oc̃lm ꝓparat luci. Scriptũ est em̃. Fide mũdans corda eoꝝ. Fides itaq; lucẽ nõ extinguit. sz custodit. Quicq̃d sane est illud qõ videt angelus ꝫ mihi vmbra fidei seruat fideli sinu repositũ in tpe reuelandũ. An non expedit tenere vl̃ inuolutũ qõ nudũ non dũ nõ capis. Deni q; ⁊ mater dñi viuebat in vmbra fidei cui dictũ est. ⁊ beata q̃ credidisti. Habuit ⁊ õ xp̃i corpe vmbrã quã audiuit. et ꝓtus altissimi obumbrabit tibi. Nec vilis vmbra que de ꝓtute altissimi formaꝫ. Et vere virtus in carne xp̃i q̃ virgini obumbrauit. vt qõ impossibile erat mortali femĩe. obiectu tamẽ in volucri viuifici corporis ferret ꝑsentiã maiestatis. et lucẽ sustineret inaccessibilẽ. Virtus plane in qua oĩs contraria fortitudo debellata est. Et virẽ⁹ et vmbra fugãs demones. rutans homĩes. Aut certe ꝓtus vegetans. vmbra refrigerãs. Viuim⁹ ꝓinde in vmbra xp̃i q̃ per fidẽ ambulam⁹. ⁊ carne ipius pascimur vt viuam⁹. Caro em̃ xp̃i vere est cib⁹. Et inde ne ꝓterea etiã nũc describaꝫ ꝫ loco. apparẽs tanq̃ in seemate pastorali. vbi illũ spõsa q̃si quẽpiã de pastorib⁹ videt alloq̃ dicẽs. Indica mihi vbi pascas. vbi cubes in meridie. Bonꝰ pastor ꝙ aiam suã dat ꝓ ouib⁹ suis. Aiam pro illis. carnẽ ꝓ illis illã in pcũ. istã in cibũ. Res mira. ipe pastor. ipe pascua est. ipe redẽptio est. Vezũ sermo in longũ ꝓgit. qm̃ locꝰ amplus est ⁊ grãdia cõmẽs. ⁊ nõ explicaꝫ pauc⁹: atq; hac necessitate videt mihi iã rũpendus potius q̃z finiẽdus. Oꝑtet aũt vt qm̃ materia pẽdet mẽoria vigiler: q̃tin⁹ vbi pulsatũ erit: inde mox resumaꝫ. ⁊ pertractet̃ put dñs dabit. Iesus xp̃s spõsus eccl̃ie: qui est deus benedictꝰ in secula. Amen.

Homelia.xxxv.

Indica mihi vbi pascas vbi cubes in meridie. Hic sumus. hinc pgredimur. Sz antecp tractari icipiat visio ista t allocutio: recapitulandū breuiter arbitror. de alijs visionib⁹ que pcesserūt quō nobis aptari spiritaliter possint pvotis t meritis singulop: vt apprehēsis illis si cū h datū fuerit facilior t in hui⁹ discussione eluceat intellect⁹. vep id difficilimū. Nā si ꝑba illa qb⁹ ipse visiones seu similitudines describunt sonare corpa atq corporea videant. spiritalia cū sc̄a nob⁹ ministrant in his: ac p h in spū q̄z causas t rōnes eap oportet inq̄ri. Et qs idoneus inuestigare t ꝓprehendere tā multos aie affect⁹. pfectusq̄ qb⁹ hec de pūcia spōsi tā multiformis gr̄a dispensat. Tamē si intem⁹ ad nos t spūsctūs in lumine suo dignet ostendere nob⁹ qō oge suo nō dedignat assidue actitare in nobis: puto nō oīno nos in his sine intellectu remāsuros. Cōfido em̄ non accepisse nos spm̄ hui⁹ mundi. sz spm̄ q̄ ex deo est vt sciam⁹ q̄ a deo donata sunt nobis. g̃ si cui nr̄m cū sctō ꝓpha adherere ōbonū est: t vt loquor manifestius: si qs in nobis est ita desideriū vir. vt cupiat dissolui t cū xp̄o esse. cupiat aūt vehemēter. ardenter sitiat. assiduo meditet. is pfecto non secus quā in forma sponsi suscipiet ih̄m i rēpore visitatōis. hoza videlicz q̄ se astringi intus q̄busdā brachijs sapie atq inde sibi infundi senserit sci sui auitate amoris Si quidē desideriū cordis eius tribuet ei. t si adhuc pegrināti in corpe. Et pte tū idq̄ tēpus ad tēpus modicū. Nā cū vigilijs et obsecrationib⁹ t multo imbre lachrymap quesitus affuerit. subito dū teneri putatur elabit: t rursum lachrymāti t insecrāti occurrens ꝓprehendi patit: sz mīme retineri dū subito itep q̄si e manib⁹ auolat: t si īstiterit p̄cib⁹ t fletib⁹ deuota aīa denuo reuertetur t volūtate labiop ei⁹ non fraudabit eā. Sz rursum mox disparebit t nō videbit nisi itep toto desiderio req̄rat. Ita g̃ et in hoc corpe potest esse de pūcia sponsi frequens letitia: sz non copia: q⁹ etsi visitatio letificat: sz molestat vicissitudo. t h tādiu necesse est pati dilectaz. donec semel posita corpee sarcina molis: auolet t ipsa leuata pennis desideriop suop libere iter carpēs p campos cōtēplationis t mēte sequēs expedita dilectū quocūq̄ ierit. Nec tū vel in transitu presto erit sic oīm aie nisi illi dūtaxat q̄ ingēs deuotio t desideriū vehemēs t predulcis affectus spōsum pbat. t dignā ad quā gr̄am visitādi accessup ꝑbā decorem induat formā sponsi accipiēs. Qui ei nondū inuenit ita affectus sz compūctus magz accuū recordatōe suop. loq̄ns i amaritudine aie dicit deo: noli me cōdemnare aut forte etiā adhuc piculose tentat a ꝑpa concupiscētia abstractus t illect⁹. hic talis nō sponsum req̄rit sed medicū. ac p hoc nō oscula q̄dem vel amplexus. sz tm̄ remedia vulneribus accipiet suis in oleo vtiq̄ t vnguentis. An nō sepe numero sic sentimus t sic experimur orantes nos q̄ nr̄is quotri die adhuc excessib⁹ tentamur pūcib⁹. mordemur p̄teritis. A q̄nta me amaritudine frequenter liberasti aduenies ihesu bone. Quotiēs post anxios fletus. post inenarrabiles gemit⁹ t singulis sauciaz conscia mea vnctionis miscōie tue: t oleo letitie p̄fudisti. Quotiēs me orō quem pene desperantē suscepit reddidit exultantē t ꝑfumentē de venia. Qui siliter afficiunt. ecce hi scīūt qō ꝑ medic⁹ sit dn̄s ihesus: q̄ sanat contritos corde t alligat ꝓtritiones eorū. Qui expti nō sunt: credāt in de eidē ipsi dicenti. Spūs dn̄i vnxit me ad euangelizandum misit me: vt mederer ꝓtrito corde Si adhuc dubitāt accedāt certe t ꝑbent: t sic in semetipis discāt q̄d sit. misc̄ordiam volo t nō sacrificiū. Sz videam⁹ t relīq̄ Sunt q̄ in studijs spiritalib⁹ fatigati. t ꝑsi in tepore atq in defectu quodaz spūs positi ambulāt tristes vias dn̄i corde arēte t tepente accedunt ad queq̄ iniuncta frequenter murmurant longos dies longas queruntur t noctes: loquētes cū sancto iob. Si dormiero dico q̄n consurgā t rursum expectabo vespam. Ergo vbi cōtingit tale aliquid pati. si misert⁹ dn̄s appropiet nob⁹ in via q̄ ābulam⁹. t incipiat loq̄ de celo q̄ de celo ē necnō fauorabile q̄ppiā cātare nob⁹ d̄ canticis syon. narrare etiā de ciuitate dei. de pace ciuitatis. de eternitate pacis. d̄ statu eternitatis dico vobis erit pro vehicu-

lo anime dormitanti ⁊ pigritāti leta narratio:ita vt pellat omne fastidium ab aio audientis ⁊ a corpe fatigationez. An tibi vel aliud pati vel petere ille videt qui ait. Dormitauit anima mea pre tedio.confirma me in verbis tuis. Et nonne cum obmutuerit exclamabit.quomodo dilexi legem tuaz dñe:tota die meditatio mea est. Sunt em̄ quedā verba verbi spōsi ad nos nostre meditationes de ipso ⁊ eius gloria elegantia.potentia.maiestate. Non soluz aūt sed etiam cū auida mente ꝓsamus testimonia eius ⁊ iudicia oris eius.⁊ in lege eius meditamur die ac nocte.sciamus pro certo adesse sponsum atq; alloqui nos: vt non fatigemur laboriby sermonib⁹ delectati. Tu ergo cū tibi talia volui animo sentis.non tuā putes cogitationem sed illum agnosce loquentem qui apud ꝓpheram dicit. Ego qui loquor iusticiam. Similima em̄ sunt nr̄e cogitata mentis sermonibus ꝓpriis in nobis loquētis:nec facile q̄s discernit quid intus pariat cor suum qui due audiat.nisi qui prudenter aduertit dñm in euangelio loquentem.quia de corde exeūt cogitationes male. Et illud.quid cogitatis mala in cordib⁹ vestris.⁊ qui loq̄r mēdacem de suo loquit. Apostolus aūt.non sufficientes inquit simus cogitare aliq̄d a nobis.tanq̄ ex nobis.subaudit bonū.sed sufficientia nr̄a ex deo est. Cum ergo mala in corde ꝓsamus.nostra cogitatio est: si bona dei est sermo. Illa cor nostr̄ dicit.ꝟ audit. Audiam ait quid loquat in me dominus deus qm̄ loquet pacem in plebem suam. Itaq; pacem pietatem iusticiā de⁹ nobis loquit.nec talia nos cogitamus ex nobis:sed in nobis audim⁹. Cedes homicidia.adulteria.furta.blasphemie ⁊ hec similia de corde exeunt.nec audim⁹ ea.sz dicimus Denicq; dixit insipiēs in corde suo non est deus. Et ꝓpter hoc irritauit impius deum:quia dixit in corde suo nō requiret. Sed est ꝑterea q̄ corde q̄dem sentitur non tamē cordis est verbum nec em̄ de corde exit sicut nr̄a cogitatio. sed neq; illō est q̄ ad cor fieri dicimus.verbum videlicet verbi cum sit malū. Immittit aūt a contrarijs potestatib⁹ sicut fūt īmissiones angelos malos:quale ꝟbi causa fuit q̄ legit misisse in cor diaboli:vt traderet dñm iudas schariothis. Et ex quis ita vigil ⁊ diligens obseruator motionū internar̄ suarum siue in se siue ⁊ ex se factar̄:vt liquido ad quecq; illicita sensa cordis sui discernat inter morbū mentis ⁊ morsum serpentis. Ego nulli mortalium hoc possibile puto nisi qui illuminatus spūsancto speciale accepit donū illud q̄ apls inter cetera charismata que enumerat.nominat discretionem spirituū. Quantūlibet em̄ q̄s scōm salomonē omī custodia seruet cor suum:et oia que intra se mouent vigilantissima intentione obseruet.etiā si diuturnū forte in his habuit exercitiū ⁊ frequēs experimentū. non poterit ad pur̄ tamen in se dinoscere discernereue abinuicez malū innatū ⁊ malum seminatū. Nam delicta quis intelligit Nec multuz refert nos scire vnde inest nobis malum dum modo inesse sciamus. vigilandum potius ⁊ orandum vndecunq; sit ne consentiamus. Denicq; orat ꝓpheta contra vtrunq; malum dicens. Ab occultis meis munda me dñe ⁊ ab alienis parce seruo tuo. Et ego nō possum tradere vobis q̄ non accepi. nō aūt accepi fateor vnde assignem certam notionē inter partum cordis ⁊ seminariū hostis.quippe vtrunq; malum. vtrunq; a malo. vtrunq; in corde sed non vtrunq; de corde Hoc totuz certū mihi in me:⁊ si incertuz quid cordi:q̄d hosti tribuam Et id quidem vt dixi absq; periculo. Sed sane est vbi periculose imo dānabiliter erras:atq; ibi merito nobis certa prefigit regla. ne q̄ dei est in nobis. dem⁹ nobis:putantes verbi visitationem nr̄am esse cogitationem. Ergo quātum bonū distat a malo:tm̄ ista duo a se:q̄m nec de verbo malū. nec de corde exiet bonum nisi q̄ forte de ꝟbo prius concepit. quia nō pōt arbor bona fructus malos facere. neq; arbor mala fructus bonos facere. At sat⁹ distinctum est credo quid dei: ⁊ quid nostrū in nostro sit corde:nec superflue vt arbitror: sed vt sciāt inimici gratie absq; gratia nec ad cogitandū bonū sufficere cor humanū: sz sufficientiā ipius ex deo esse.dei vocem bonū q̄ cogitat nō cordis plem existere. Tu ḡ si vocez eius audis nō tam nescias vñ veniat aut quo vadat. sciens q̄ a deo

exit ⁊ ad eos vadit. Videlꝫ quō ꝓbum qō egredit de ore dei nō reuertat ad eū vacuum: sed ꝓsperet ⁊ faciat oia ad q̄ mittit illud. vt dicere possis ⁊ tu. q̄ grā dei in me vacua nō fuit. Felix mens cui ꝓbum individuus comes vbiq̄ se affabile ꝓbet. cui⁹ indesinenter oblectata suauitate facundie a carnis molestys ⁊ vitijs sese vendicet oī hora. redimendo tēpus a diebꝫ malis. Nō laſſabit. nō molestabit. q̄m sicut dicit scriptura. non ꝯtristabit iustū q̄cq̄d acciderit ei. Jam ꝓ magni patrisfamilias seu regie potestatis scema apparere existimo his qui ascendēres ad eos altū. de maiori ꝑs liberalitate ⁊ puritate cōscientie magnimi ores facti. consueuerūt audire maiora: inq̄ eri prorsus. ⁊ curiosa secretiora penetrare. apprehendere sublimiora ⁊ tentare ꝓfectiora: nō mō sensuū sꝫ ⁊ ꝓtutum Hi em̄ pro fidei magnitudine digni inueniunt q̄ inducant in oīem plenitudinē. nec est oino in oīibꝫ aporetis sapientie. a quo de⁹ scientiaꝫ dñs arcendos censeat cupidos veritatis. vanitas non conscios. Talis erat moyses qui audebat dicere deo. Si inueni gratiā in oculis tuis ostende mihi teip̄m. Talis philippus qui sibi ⁊ suis ꝯdiscipulis p̄ez flagitabat oñdi. Talis ⁊ thomas q̄si nisi sua manu tāgeret vuln⁹ ⁊ fossum latus credere recusabat. Pusilla fides. sed ō magnitudine animi miro mō descendens Talis q̄ꝫ dauid q̄ ⁊ ipse dicebat deo. Tibi dixit cor meū exq̄siuit te facies mea. faciem tuā dñe requirā. Tales itaq̄ magna audent q̄m magni sunt: ⁊ q̄ audēt obtinēt iuxta ꝓbū p̄missiōis ad ipos qō est istius modi. Quecunq̄ locū calcauerit pes vr̄. vester erit. Magna siquidē fides mag̃ metur. ⁊ quatinus in bonis dñi fiducie pedem porrexeris. eatenus possidebis. Denicq̄ moysi ore ad os loquit deus ⁊ palaz nō p enigmata ⁊ figuras dñm videre meretur: cū ꝓphetis alys tm̄ in visione apparere se dicat ⁊ p somniū loqui. Philippo q̄ꝫ ex̄m petitione cordis sui ostensus est pat in filio. in eo ꝑ cui dubio qō in continēti audiit. philippe q̄ videt me videt ⁊ patrē. ⁊ q̄ ego in patre ⁊ pat i me est. Sꝫ ⁊ thome iuxta desiderū cordis eius palpandā se prebuit: ⁊ voluntate labioꝫ eius non fraudauit eum. Quid dauid. nonne ⁊ ipse voros eo vino nō frustrari significat vbi ait. non daturum se somnū oculis suis: nec palpebris suis dormitationē: donec inueniat locum dño. Jgit istiusmodi magnis spiritibus magnus occurret spōsus. ⁊ magnificabit facere cū eis. emittens lucē suā ⁊ ytam suā. coscq̄ deducens ⁊ adducens i mōtem sanctū suū ⁊ in tabernacula sua. ita vt dicat q̄ eiusmodi est. q̄ fecit mihi magna qui potēs est. Regē in decore suo videbūt oculi eius preeūtem se ad speciosa deserti. ad flores rosaꝫ ⁊ lilia cōualliū. ad amena ortoꝫ ⁊ irrigua fontiū. ad delicias cellari orum. ⁊ odoramenta aromatū. postremo ad ipsa secreta cubiculi. Jsti sunt thesauri sapientie ⁊ scie penes sponsum absconditi Hec vite pascua ꝓparata in refectionē aiarum sctāꝫ. Beatus vir q̄ impleuit desiderium suū ex ipis. h̄ solū admonit⁹ sit. ne solus habere velit que possunt sufficere pluribus Propterea em̄ fortassis post ista oia spōsus tanq̄ pastor apparere describit: vt pinde admoneat assecutor tantoꝫ mūerū: pascendi gregis simpliciorꝫ: q̄. s. tam nō valent p semetipos apprehendere ista q̄ non audēt sine pastore oues exire pascua. Denicq̄ hoc ip̄m sponsa prudenter aduertens postulat sibi indicare vbi ipse pascat ⁊ cuber in meridiano feruore: pata q̄dē vt ex h̄ intelligi dat pasci ⁊ pascere cū illo ⁊ sub illo. Nec em̄ tutum arbitrat longe agere gregem a summo pastore. nimiꝫ ob incursiones lupoꝫ. eoꝫ maxime qui veniūt ad nos in vestimētis ouiū: ⁊ ꝓterea satagit eisdē cum ipso pariter pascere pascuis ⁊ cubare vmbris. Et causam ponit ne incipiā inq̄ens vagari ꝑ greges sodaliū tuoꝫ Ipsi sē qui se volūt videri amicos sponsi ⁊ nō sūt ⁊ cum suos non illius greges pascere curasse eis. hinc in detamen insidiantes dicūt. Ecce hic est christus. ecce illic est. videlicet vt multos seducant ⁊ abducant a xp̄i gregibus socient suis hoc ꝓ littere textu. Jam ꝓ spiritalem sensum q̄ in ea latet sub alio sermonis principio expectate quicq̄d illō erit qō mihi inde vobis oratoribꝫ sua misericordia partiri dignabit sponsus ecc̄lie iesus xp̄s dñs noster. qui est benedictus i secula. Amen.

Homelia.xxxvi.

Indica mihi quē diligit aīa mea vbi pascas: vbi cubes in meridie. Et alius quidē. Indica mihi cur me ita iudices. Vbi non sane sententiam causaſ: ſz scrutaſ cām eruditi flagellī perēs nō eruī. Ite alius precaſ dicēs. Vias tuas dñe demōstra mihi t semitas tuas edoce me. Quas dixerit vias t semitas manifestat alibi. Deduxit meinqēns sup semitas iusticie. Ergo tria ista aīa curiosa dei nō cessat inqrere iusticiā t iudiciū. t locū hirationis gtie spōsi. tancp viā in q̄ ambuler: cautelā q̄ ambulet t ad quā ambulet māsionē. De q̄ māsione sic habeſ in pphā. Vnā petij a dño hāc requirā vt inhabitē in domo dñi. Et iterꝝ. Dñe dilexi decorē domus tue t locuz glie tue. Porro de relicꝙ duob: iusticia t iudiciū ait ꝑparatio sedis tue. Merito tria ista mens deuota inquirit. vtpote sedē dei. t sedis ꝑparationē. Et pulcre in spōse ꝓgatiuā concurrūt pariſ oīa ad ꝓsummaōtez ꝓtutum vt de forma iusticie sit formosa. de iudiciorum noticia cauta. de desiderio pñtie seu glie spōsi casta. Talē prsus decet esse sponsam dñi. pulcrā eruditā t castā. Ergo petitio cp̄ vltimā posuit. istius est loci. Petit siquidē ab eo quē diligit aīa sua. indicari sibi vbi pascat: t vbi cubet in meridie. Et primo aduerte cp̄ elegantſ amorem spūs a carnis discernat affectu. dū dilectū exp̄mere magis cp̄ nosci ipsa affectōe volens. non simplr quē diligo: ſz ostēde inqt quem diligit aīa mea. spiritalē designās dilectionez. Deinde q̄dnā eā in loco pascue adeo delectet diligenter attēde. Sz nec illud pretereat te ō hora meridiana: t qō is potissimū locus exploraſ in quo q̄ pascit cubat simlr: qō est magne securitatis indiciū. Arbitror em̄ ob hoc additū cubat qō eo loci mime necesse sic stare: t vigilare sup custodiā gregis. q̄n grex etiā cubāte pastore t pausante sub vmbris libere nihilomin⁹ discurrat i pascuis. Felix regio. in q̄ p libitu oues ingrediunſ t egrediunſ: t non est q̄ exterreat Quis mihi tribuat videre vos. mecp̄ pariſ in mōtib⁹ pasci vna cū illis nonaginta nouē q̄ illic relicte legunſ: cū pastor earum dignāter ad vnā descēdit q̄ errauerat. Secure ꝑculdubio cubat ꝓpter t q̄ lōge recedere mime dubitauit: scies q: i tuto eas relisquerit. Merito spōsa illo suspirat. merito inbiat loco pascue siſ t pacis. ſz q̄etis. ſz securitatis. ſz exultatōis. sed admirationis ſz stupoꝛis. Nā t me miserꝝ heu lōge agentem: t de lōge salutantē. en eꝝ ipa recordatio ad lachrymas ꝓuocat: plane iuxta affectionē t vocē dicentiū. Sup flumia babylonis illic sedim⁹ t fleuim⁹ dum recordaremur syon Liber exclamare t me cū sponsa pariſ cū ꝓpheta. Lauda deū tuū syon. qm̄ ꝙfortauit seras portaꝝ tuaꝝ benedixit filijs tuis in te. Qui posuit fines tuos pacez t adipe frumenti satiat te. Quis nō illic vehementer cupiat pasci t ꝓpſ pacē et ꝓpter adipē t ꝓpſ saturitatē. Nihil ibi formidaſ nihil fastidiſ. nihil deficit. Tuta hirario padisus. dulce pabulū ꝓbū. opulēta mſta nimis etnitas. Hēo t ego ꝓbū ſz i carne. t mihi apponiſ ꝓtas: ſz in sacro. Angelus ex adipe frumēti saginaſ. t nudo saturaſ gnō: me oportet interim q̄dā sacramēti corticē esse ꝓtentū: carnis furfure. littere palea. velamie fidei: t hec talia ſt̄ q̄ gusta ta afferūt mortē si nō depmitus spūs q̄n tulum cūcp̄ acceptant ꝙdimentū. Porsus mors mihi i illo. nisi ex ꝓphe farinula dulcoretur: Denicp̄ absq̄ spū t sacrm ad iuē i ciū sumiſ. t caro nō ꝓdest quicq̄. t lra occidit t fides mortua est. Sz spūs est q̄ viuificat: vt viuā i eis. Ut q̄talibet sane abūdātia spūs pinguescāt ista. nō pauoio io cūdirate lumiſ corter sacri t adeps frumēti: fides t spēs. meoria t pñtia. eternitas et tps. vultus t speculū. imago dei t forma serui. Nepe in his oib⁹ fides locuples mihi. intellect⁹ paup. Nunq̄d ꝙ par sapor intellectui fideiq̄ cū sit i meritū ista. ille i premium. Vides ergo distare inter pabula quantum t inter loca. t sicut exaltātur celi a terra. ita habitantes in eis bonis potioribus abundare. Festinemus proinde filij. festinemus ad locum tutiorem. ad pastum suauiorem: ad vberiorem t fertiliorē agrū. Festinem⁹ vt habitemus sine meru. abūdem⁹ sine defectu. epulemur sine fastidio. Tu em̄ dñe sabaoth: q̄ cū trāq̄llitate iudicas oīa etiam cū securitate eq̄ oīa

ibi pascis.idē ipe t dñs exercituū t pastor ouiū. Ergo t pascis t cubas pariter.sz nō hic. Deniq; stabas cum e celo prospiceres vnū ex tuis ouibus stephanū loq; a lupis circūdari sup terrā. Et pterea queso indica mihi vbi pascas. vbi cubes in meridie. Ecce enī illa meridies tota ē dies: t ipsa nesperam. t ideo melior dies illa i atrys tuis super milia. quia nescit occasuz. At matutinū forsitan habuit cū pmū videlz diem sanctificatus illuxit nobis: p viscera vnicq; misēdie dei nr̄i i q̄b visitauit nos oriēs ex alto Vere tūc suscepim⁹ de⁹ miaz tuā i medio tēpli tui: cū i medio vmbre mortis exortus matutini lux orta est nob: t mane vidimus gl'az dñi: Quāti reges t pphe voluerūt videre t nō viderūt. Quare nisi q; nox erat: t necdū venerat illō expectatuz mane cui fuerat repromissa mia. Unō t orabat q̄s. Audita fac mihi mane miaz tuā q; in te spaui. Fuit nāq; q̄dā hui⁹ aurora diei et q̄ sol iusticie p archāgelū gabrielē nūciat⁹ est terr̄: t vgo deū i vtero de spūsctō cōcepit t pepit vgo: ac deiceps q̄ad i terris visus eū q̄ cū hoib⁹ cōuersat⁹ ē. nā vsq; adeo p totū id tpis lux pusilla t tāq; lux reuera aurore apparuit. vt die ē iterim apō hoies pene vniuersitas ignoraret. Deniq; si cognouissent. nunq; dñm gl'ie crucifixissent. Et vnicq; ipis pauc̄ discipul' dicebat. Adhuc modicū lumē i vob est: eo q; aurora eēt t iniciū vel potius indiciū diei. dū sol adhuc absconderet radios suos. t mīme eos spargeret sup terrā. Paul⁹ q̄z dicebat. nox p̄cessit dies aūt appropinq̄uit. significans esse tūc adhuc ado modicū lumē: vt appropinq̄sse q; venisse die dicere maluerit. Q̄n aūt h dicebat Profecto q̄n sol reuersus ab inferi⁹ tā se ad alta celi sustulerat. Quāto⁹ magis cū adhuc siⁿitudo carnis pcti istar dēse nubis opiret auroraī iustra oēs corpis nr̄i passiones. ita vt neq; amara mors neq; erut pbrosa defuerit. q̄ntomag⁹ inq; tunc exigua tenuisq; admodū lux fuit. t q̄ d̄ aurore mag⁹ q; de sol' pdire p̄ncia videretur. Erat g̃ aurora t ipa sub obscura saris tota illa xp̄i vz q̄uersatio sup terrā vsq; duz occūbens. t rursum exoriēs solaris sue p̄ntie lūine clariori fugauit auroraī t mane facto absorpta est nox i victoriā. Deniq; habes. Et valde mane vna sabbator⁹ veniunt ad monumentuz orto tā sole. An non mane fuit q̄n ortus est sol. Attulit aūt nouū de resurrectōne decore t serenore solutio lucē: q̄n t si noueram⁹ cū fm carnē: sz nūc tā nō nouimus. Est sept̄ū i pph̄a. Decore induit. i duit fortitudinē t pcinxit se. q; carnis ifirma tāq; nubila q̄da excusserit. stola gl'ie induēs. Sane extunc eleuatus est sol. t sensuz demū diffundēs suos radios sup terrā. cepit paulatim vbiq; clarior apparere feruidioriq; sentiri. vel q̄ntumlibet incalescat multiplicet t dilatet radios suos p omē hui⁹ nr̄e mortalitat⁹ curriculum erit nobiscū vsq; ad p̄fūmationem sc̄i. nō tñ ad meridianū gueniet lumē nec in illa sui plenitudie videbit mō i q̄ videdus est postea ab his dūtaxat. q̄s hac visione ipse p̄uidit dignos O ve meridies plenitudo feruoris t luc̄. sol' statio. vmbraq; exterminatio. desiccatio paludu. feroq; depulsio. O penne solsticiū. q̄n tā nō iclinabit dies o lumē meridianū. o finalis tēperies. o estiua venustas. o autūnalis vbertas: t ne q̄d videar p̄teriisse. o q̄es t feriatio hyemalis Aut certe si h mag⁹ pbas: sola tūc hyems abiit t recessit. hūc locū indt tāte claritatis t pac̄ t plenitudinis idica mihi: vt quē admodū iacob adhuc in corpe manēs vidit dñm facie ad faciē t salua facta est aia ei⁹: vel certe sicut moyses vidit eū nō p figuras t enigmata seu p somnia vt pphete alij. sz mō plane p̄cellēti atq; ineffto ceteris sibi noto t deo. vel sicut esayas reuelatis ocul' cordis vidit eū sup solīū excelsū t eleuatū. vel etiā quō paul⁹ raptus i paradisuz. audiuit ineffabilia t dñm suū xp̄z vidit. ita q̄z te i lūine tuo t in decore tuo p mēt̄ excessuz mercar p̄tēplari pascentē vberius. q̄escentē securius. Nā t h pasc̄: sz nō in saturitate. nec cubare licet: sz stare t vigilare opter pt̄ timores nocturnos. Heu nec clara lux. nec plena refectio. nec māsio tuta: t iō indica mihi vbi cubes i meridie Beatā me dic̄ cū esurio et sitio iusticiam Quid h ad illoz felicitatē q̄ repleti sē i bonis dom⁹ tue q̄ epulant' t exultāt i ⁹spectu dei t delectant' i leticia. Sz t si q̄d patior pter iusticiā nihil omin⁹ brām pmittas t certe pasci vbi timeas locū ditate hz sz nō

scientiatē. Porro aūt pasci ⁊ pati sit. nōne molesta tocūditas est. Via mihi h cedunt citra pfectū: plura pter votū ⁊ tutū nihil. Cū adiplib⁹ me lericia cū vultu tuo. Vultū tuū dñe requirā. vultus tuus meridies ē. Indica mihi vbi pascas: vbi cubes i meridie. Scio sanc vbi pascas nō cubās: indica mihi vbi pascas ⁊ cubes. Non ignoro vbi alys tpib⁹ pascere soleas. sz scire velim vbi i meridie pascas. Nā in tpe q̄dē mortalitat⁹ mee: ⁊ in loco pegrinatiōis mee cō sueui sane sub tua custodia pasci ⁊ pascere in lege ⁊ pphis ⁊ psalmis. necnō in euāgelicis pascuis ⁊ apō apl⁹ sl'iter requieui. frequnter etiā de gestis scrōr ⁊ ꝓbis ⁊ scriptis cor victū mihi atq attinentib⁹ mihi mendicaui vt potui. frequntius aūtē q̄m is mag⁹ ad manū fuit. māducaui panē dolor⁹ ⁊ vinū cōpūctionis bibi. ⁊ facte sunt mihi lachrymē mee panes die ac nocte dū dicit mihi quottidie vbi est de⁹ tu⁹. Nisi qō ō mēsa tua siq̄dē parasti i ꝓspectu meo mēsam aduersus eos qui tribulāt me. De ipa inq̄s tue q̄dē būficio miserationis accipio. in quo vtcūq̄ respiro quoties trist⁹ est aia mea quoties ꝓturbat me. Hec pascua noui ⁊ frequntaui te secuta pastorē: sz inedia queso etiā q̄ nō noui. Sūt quidē ⁊ alij pastores. q̄ dicūt se sodales tuos esse ⁊ nō sunt. hūtes gressus suos ⁊ fines suos pabulo mortis refertos in q̄b⁹ pascūt. nec tecum nec pte quor⁹ vtiq̄ terminos non intrauit: nec appropiauit eis. Ipsi sunt q̄ dicūt. ecce hic est xp̄s. ecce illic est pmittentes sapiētie ⁊ scie pascua vberiora ⁊ credit eis. ⁊ cōstituunt ad eos multi ⁊ faciūt eos filios gehenne duplo q̄s se. Cur h nisi qr nō est meridies ⁊ pspicua lux. vt liq̄do ꝓfitas cognoscat facileq̄ p ea recipit falsitas ꝓpter veri silitudinē q̄ nō facile i obscuro a ꝓfo discernit p̄sertim aque furtiue dulciores sunt. ⁊ panis abscōditus suauior. Et ꝓpterea q̄so vt indices mihi vbi pascas vbi cubes in meridie. i. manifesto. ne seducta incipiā vagari post greges sodaliū tuor⁹. quēadmodū ⁊ ipsi vagi sunt: nulla stabiles certitudine veritatis: semp discentes ⁊ nunq̄s ad sapientiam veritatis perucntes. Hec sponsa ꝓpter philosophor⁹ ⁊ hereticor⁹ varia ⁊ vana dogmata. Vbi ꝓfo videt nō solū ꝓpterea sz ⁊ ꝓpter dolos ūisibiliū potestatum: sicut sunt seductorꝫ spūs sedētes in insidijs ⁊ parātes sagittas suas i pharetra vt sagittēt in obscuro rectos corde. Propt hos inq̄s ⁊ maxime videt mihi illa meridies optāda etiā nobis: vt clara luce dēōr⁹ ēdamus astutias diaboli atq̄ angelū sathane. illū q̄ se transfigurat in angelū lucis ab nr̄o angelo facilime discernamus. Nō em̄ aliē nos custodire sufficim⁹ ab icursu ⁊ demonio meridiano. nisi in meridiano eque lumine. Qō q̄dē demoniū idcirco meridianum dictū existimo: qr sunt aliq̄ de nūcro malignor⁹: qui cū merito tenebrose obstinateq̄ volūtatis sue nox ⁊ nox ꝓpetua sunt diem tm̄ se ad fallendū simulare nouerunt: nec mō diem sz ⁊ meridiem. sicut cor⁹ princeps nō ꝓrentus esse equales deo, etiā adūersar⁹ ⁊ extollit supr̄ ome qō dr aut qō colitur deus. Itaq̄ nisi cor de illi⁹ quē forte aliqō istius mōi demoniū meridianū tentandū accepit oriens ex alto illuxerit velut meridies qui falsum cōuincat ⁊ ꝓdat oio nō poterit cauere: sz tentabit ⁊ supplātabit sine dubio sub spē boni ꝓ bono. i. malum incauto ⁊ improuido psuadēs. Et tūc meridies. i. maior claritas apparet tentās cū q̄si boni maioris imaginē prefert. Quotiens ꝓbi causa suggessit anticipare vigilias quo ad solēnia fratr⁹ illuderet dormitāti. Quoties pduci i iunia vt diuinis obsequijs eo inutilē redderet quo imbecillem. Quoties benefficientib⁹ in cenobijs inuidens obrentu q̄si maioris puritatis heresim petere psuasit: ⁊ cognouerūt miseri tādem q̄s verus sit fmo quē frustra legerant Ue soli q̄m si ceciderit nō h⁹ subleuātem. Quoties ad opus manuū pluscq̄ opus fuerat incitauit: ⁊ fractū viribus ceteris regularib⁹ exercitijs inualidū reddidit Quam multis exercitationē corꝑis q̄ iuxta apl'm ad modicū valet nō modicā psuasit ⁊ pietate fraudauit. Denicq̄ ipi experti estis quō q̄dam ad ꝓcundiā illor⁹ dico qui añ mihi beri nō poterāt. ita i spū vehemēti ad oia ferebant. post ad tantā ignauiā deuenert vt sōm illud apli cū spiritu ceperint. nūc carne consumunt. Quā turpe imire fedus cū suis corporib⁹ quib⁹ crudele ante indixerant bellum. Videas probr⁹ pudor⁹ impor⁹

tunc superflua queritare. qui prius necessaria obstinatissime recusabāt. Quanq̄ si q̄ in sua forte inuicti obstinatōe pdurant indiscretius abstinētes t singularitate notabili cōturbātes eos cū q̄b habitare debēt vnius moris in domo. haud scio sane. an se existiment pietatē retinere cū huiusmōi. Vbi videnē t longius abiecisse. Nā qui sapientes in oculis suis decreuerunt apō se nec consilio acquiescere nec p̄cepto. videant quid respōdeāt nō mihi sed dicēti. q̄m quasi pctm̄ ariolādi est repugnare t q̄si zelus ydolatrie nō acquiescere. Premiserat aūt q̄ melior est obedientia q̄ victima t auscultare magis q̄ offerre adipem arietū. i. abstinentiā q tumacū. Ih̄ dns g̃ ppha3. Nunq̄d māducabo aut carnes thaurorum aut sanguinē hircorū potabo. Significās mimē sibi accepta forte ieiunia superborū vel imundorū. Sz sane vereor ne dānates superstitiosos videamur frena laxare gulosis: t audiāt illi ad piculū sui: qō ad remedium his dr̄. Quāobrē audite vtraq̄ ps q̄ttuor esse tentationū genera: t ip̄a nobis ita p̄phetico sermone describi Scuto inq̄t circūdabit te ꝟitas eius non timebis a timore nocturno A sagitta volante in die a negocio pambulāte in tenebris ab incursu t demonio meridiano. Attēdite nihilominus t vos alij qō oīb⁹ spero p̄futur⁹. illum oēs in nobis sentimus t sensim⁹ qui conuersi sumus od dn̄m. qō sancta scriptura dicit. Fili accedēs ad seruitutem dei sta in timore: t prepara aiam tuā ad tentationem. Itaq̄ primordia nostre cōuersionis iuxta cōis quidem experientie rationē primus exagitat timor: quē intrantib⁹ statim horror vite ingerit arctioris t insuete austeritas discipline. Atq̄ is timor nocturnus dicitur. vel quia nox in scripturis designare solet aduersa. vel q̄m propter qō aduersa pati aggredimur. id nondū reuelatum est. Si em̄ dies ille lucesceret in cuius lumine pariter t labores t premia videremus. timor oīno quorūuis laborū nullus esset p̄ desiderio premioꝝ. dum clara luce apparet. q̄ non sint condigne passiōes huius temporis ad futuram gloriam que reuelabitur in nobis. Nunc ꝟo q̄m abscondita sunt ab oculis nostris. t nox est interim in hac parte tentamur nimirum a timore nocturno. t pro bonis que non videmus formidamus que in p̄cia⁹ sunt aduersa tolerare. Vigilandū proinde t orandum primo intrantib⁹ contra hanc primā tentationem. ne subito preoccupati a pusillanimitate spiritus t tempestate a bono cepto qō absit resiliāt. Superata aūt hac tentatione armemus nos nihilomin⁹ aduersus hominū laudes: que delaudabili potissimū vita sumūt materiam. Alioquin patebim⁹ vulneri a sagitta volante in die que est inanis gloria. Fama siquidem volat t ideo in die quia ex operib⁹ lucis. Si hec exufflatur tanq̄ inanis aura. restat vt solidius aliquid afferatur ō diuitijs t honoribus seculi. si forte qui nō curat laudes appetat dignitates. Et videsi non hic ordo tentandi seruatus est in domino nr̄o. cui post suggestum ad solam vanitatem precipitium ostensa sunt omnia regna mūdi atq̄ oblata. Tu ergo exemplo dominī t ista renuue. Aliter necesse est circumueniri te negocio perambulante in tenebr⁹ qō est hypocrisis. Etem̄ ista de ambitiōe descendit: t tenebris habitatio eius. denīq̄ abscondit quod est: t quod non est mentitur. Negociat autem oī tempe formam retinens pietatis ad sese occultandum. virtutem aūt eius vendicans t emens honores. Postrema est tentatio demonū meridianum qō soleat maxime insidiari perfectis: qui videlicet tanq̄ viri ꝟtutum omnia superauerint. voluptates. fauores. honores. Quid em̄ iam supereſt ei qui tēptat in q̄ possit pugnare palā aduersus huiusmodi. Venit proinde occultus qui manifestus non audet t quem satis expertus est apertum oīne horrere malum falso bono supplantare molitur. Qui autem possunt dicere cum apostolo. non em̄ ignoramus astutias eius quo plus proficiunt. eo magis solliciti sunt cauere a laqueo isto. Hic est qō maria angelica salutatōe turbat⁹ dolū nisi fallor suspicās: t iosue nō pus amicū āgelū recipit q̄ eē amicū nouerit. Deniq̄ scisciteat siuisne sit an aduersario⁹ tāq̄ q̄ exptus sit demonij meridiani ꝟsucias. Apli quoq̄ aliqñ cū laborarent in remigā do vento aduersante t iactāte nauicla. vi-

dentes dñm ambulare supra mare. & putantes cē fantasma ita vt clamarent p timore nonne apta meridiani suspitionē demonij pretenderūt. Et recordamini scripture dicētis. quia quarta vigilia noctis venit ad eos ambulās supra mare. Quarto igitur id est suppremo demum loco hec tentatio formidet: & quo se i summo stare q̄s viderit. eo sibi vigilāti⁹ ab incursu & demonio meridiano cauēdū intelligat. Porro discipulis ver⁹ se manifestauit meridies. meo q̄ audierūt. Ego sum. nolite timere. Et falsi suspitio ab eis depulsa est. Vtinaz & nob quotiēs palliata falsitas molit irrepentem mittat lucē suā & veritatem suaz ad p̄dendam illā. oēs ex alto ver⁹ meridies & diuidat lucē a tenebr̄s: vt nō notemur a p̄phanq̄ ponētes lucem tenebras. & tenebras lucē. Adhuc nihil tedio fuerit lōgitudo sermonis. has quattuor tentatiōes tentabo suo ordine assignare ip̄i corp̄i x̄p̄i q̄ est ecclesia. Et ecce q̄ breui⁹ possiuz petro. Videre primitiuā eccl̄iā si non p̄mo quassa est arcit nimis a timore nocturno. Erat enī nox. quādo ois q̄ interficeret sctōs arbitrabat obsequiū se p̄stare deo. Hac aūt tentatione deuicta: & sedata tēpestate. inclita facta est: & iuxta p̄missiōez ad se factā in breui posita in superbia sectoz. Et dolēs inimicus q̄ frustra⁹ esset a tioze nocturno. conuertit se callide ad sagittā volātē in die. & vulnerauit in ea quosdā de eccl̄ia. Et surrexerūt hoies nauti. cupidi glie. & noluerūt sibi facere nomē. & exeūtes de eccl̄ia. diu eādem matrē suaz afflixerūt in diuersis & peruersis dogmatib. Sed hec quoq̄ pestis depulsa est. in sapia sctōz: sicut & prima impatiētia martyz. Et tpa ista libera q̄dem deo miserāte ab vtraq̄ illa malicia. sz plane feda a negocio pambulāte in tenebris. Ve generationi huic a fermēto phariseorum q̄ est hypocrisis: & tñ hypocrisis dici debet q̄ iam latere p̄e abūdātia nō valz & p̄e impudētia nō q̄rit Serpit hodie putrida tabes. p omne corpus eccl̄ie: & quo latius eo desperatius eo q̄ periculosius quo interius. Nā si insurgeret aptus hereticus mitterēt fozas & areceret. si violentus inimicus. abscōdēt se fozsitan ab eo. Nūc vo quē ejciet aut a quo abscōdet se. Oēs amici & oēs inimici. oēs necessarij. & oēs aduersary. oēs domestici & nulli pacifici. omnes p̄imi: & q̄ sua sunt q̄runt oēs. ministri x̄p̄i sunt & seruiūt antix̄po. honorati incedunt de bonis dñi: cui honorē nō deferūt. Inde is quē quottidie vides meretricius nitor. histrionicus habitus. regius apparatus. ide aut⁹ in frenis. in sella. in calcaribz plus calcaria q̄ altaria fulgēt. inde mēse splēdide & cibis & escis. inde p̄messationes & ebrietates. inde cythara & lyra & tibia. inde redūdantia torcularia & p̄mptuaria plena eructantia ex h̄ in illō. inde dolia pigmētaria inde referta marsupia. P̄ro hmōi volunt esse. & sunt eccl̄ie x̄p̄i p̄positi. decani. archidiaconi. ep̄i & archiep̄i: nec eīm merito hec decunt: sed negocio illi q̄ ambulat i tenebris. Olim p̄dictū est & nūc tp̄s implentionis aduenit. Ecce i pace amaritudo mea amarissima. Amara p̄us i nece martyrū. amarior post in p̄flictu hereticoz. amarissima nūc in moribz domesticoz. Nō fugare. nō fugere eos p̄t. ita vt iualuerūt: & multiplicati sunt su p̄numez. Intestina & insanabilis est plaga eccl̄ie: & tō in pace amaritudo mea amarissima. Sed in q̄ pace. Et pax est & non est pax. Pax a paganis: pax ab hereticis: sz nō p̄fecto a filijs. vox plangentis in tpe isto. Filios enutriui & exaltaui: ip̄i aūt sp̄euerūt me. sp̄euerūt & maculauerūt a turpi vita. a turpi p̄mertio a turpi questu. a negocio deniq̄ pambulante i tenebris. Superest vt iam de medio fiat demoniū meridianū ad seducendos si qui i x̄po residui sunt adhuc p̄sistētes in simplicitate sua. Siq̄dē absorbuit fluuios sapiētum & torrētes potentū: & hz fiduciā vt influat iordanis in os ei⁹. i. hūiles & simplices q̄ sunt in eccl̄ia. Ipe eū eīm antichrist⁹ q̄ se non solū dicit sz & meridiē mentiet: & extollit sup̄ id q̄ dr aut q̄ colit deus. quem dñs interficiet spū oris sui. & destruet illustratione aduētus sui: vtpote verus & eternus meridies. sp̄osus & aduocatus eccl̄e q̄ est deus bñdictus in secula. amen

Homelia. xxxvij.

Si ignoras te o pulcra inter mulieres. egredere & abi post greges sodalitū tuoz. & pasce hedos iuxta ta

bernacula pastorum. Olim sctūs moyses qm̄ multū p̄sumebat de gr̄a ⁊ familiaritate quā inuenerat apd̄ deū. aspirabat ad q̄ndam visionē magnā. ita vt diceret ōo. Si inueni gr̄az i oculis tuis. ondē mihi teip̄m. Accepit aūt p ea visione lōge inferiorē. ex q̄ tamē ad ip̄am quā volebat posset aliq̄n puenire. Filij q̄z zebedei i simplicitate cordis sui ambulātes. magnū aliqd ⁊ ip̄i ausi sunt. sz ad gradū nihilominꝰ sunt reducti. p quē fuerat ascēdendū. Ita ⁊ mō spōsa qm̄ rem grandē postulare videt. rep̄mit sane austeriori rn̄sione: sz plane vtili ⁊ fideli. Oportet nāq̄ humilit sentire de se nitētem ad altiora. nedum sup̄ se extollit. cadat a se nisi in se firmiter p verā humilitatem fuerit solidatus. ⁊ quia nisi humilitatis merita maxima mime obtineut. Preterea q̄ p̄uehendus est correptione humiliatur. humilitate meret. Tu ergo cū te humiliari videris habeto id signū in bonū oino argumentū gr̄e p̄pinquantis. Nam sicut añ ruinā exaltat cor. ita añ exaltationem humiliat. Sane vtrūq̄ legis deū. s. ⁊ superbis resistere ⁊ humilib gr̄am dare. Nonne denicq̄ seruū suū tob cū p̄us insignem triumphū tantā ⁊ tam p̄batā ip̄ius patientiam larga remunerandā benedictiōe censeret p̄tius in multis ⁊ districtis p̄con cationib humiliare curauit. ⁊ sic pare viam benedictioni. At paz est cū p̄ ipsum humiliat nos deꝰ. si tūc libent accipimus nisi qñ ⁊ p aliū hoc facit sapiamus silit̄er Quāobrem accipe huius rei mirabile documentum de sctō dauid. Aliq̄n maledictū est illi ⁊ a seruo. At ille nec cumulatā iniuriaz sensit qz p̄sensit gr̄az. Quid mihi ait ⁊ vobis filij sarue. O vere hominē scōm cor dei qui se vlciscēti potius q̄ exprobrāti succensendū putauit. Vnde ⁊ secura cōscientia loquebat. Si reddidi retribuentib mihi mala decidam merito ab inimicis meis inanis. Eluit ergo p̄hiberi maledicum conuiciantē q̄stū estimans maledicta. Et addit. Dn̄s misit illuz ad maledicendum dauid. Prorsus fm cor dei qui ō corde dei ferebat sniam Seuiebat lingua maledica ⁊ ille intendebat quid in occulto ageret deus. Vox maledicentis in auribus ⁊ animus inclinabat se ad bñ dictōez Nunqd in ore blasphemi deꝰ. Absit. Sz eo vsus est ad humiliandū dauid. Nec latuit p̄pheram quippe cui incerta ⁊ occulta sapientie sue manifestauerat deus: et ideo dicit. Bonū mihi qō humiliasti me vt discam iustificationes tuas. Vides qui humilitas iustificat nos. Humilitas dixi et nō humiliatio. Quanti humiliant q̄ hūiles nō sunt. Alij cū rācore humiliant. alij patienter. alij ⁊ libent. Primi rei sunt seq̄ntes innoxij. vltimi iusti. Quanq̄z innocētia portio iusticie est. sz p̄fūmatio eiꝰ apud humilē. Qui autē dicere p̄t. bonū mihi qz hūiliasti me. is p̄e hūilis est. Nō potest dicere q̄ minus portat. minꝰ q̄ murmurat. Neuter horū p̄mittimꝰ gr̄am q̄ humiliat: ⁊ si sane longe hi duo a se differant. ⁊ alter q̄dem in patientia sua possideat aiam suā alter in suo murmure pereat. Sed em̄ ⁊ si vnus trā neuter tamē gr̄az p̄meret: q̄m nō humiliat; sz humilib dat deus gratiam Est aūt hūilis q̄ hūiliationē p̄tit in humilitatē ⁊ ipse est q̄ dicit deo. bonū mihi qō humiliasti me. Nemini p̄orsus qō patiēter fert bonū est sed molestū. Scimꝰ autez qz hylarē datorē diligit deus. Vñ ⁊ cū leuiamꝰ tubemur caput nr̄m vnguere oleo ⁊ faciem lauare: vt nr̄m subaudis opꝰ bonum. spiritali quodā gaudio cōdiat ⁊ holocaustū nr̄m pingue fiat. eremꝰ sola gr̄am quā p̄fert merem. leta ⁊ absoluta hūilitas. Que em̄ coacta fuerit vel extorta. q̄lis vtiq̄ est in viro patiēte illo q̄ possidet animā suā: hec inq̄ hūilitas ⁊ si vitā obtinet p̄ patientiā. p̄pter tristiciā tm̄ gr̄am nō hēbit Nō em̄ p̄gruit ei q̄ eiusmōi est illō scp̄ture gl'ietur hūilis in exaltatiōe sua: q̄m nō spōte hūiliat nec libent. Vis aūt videre humilē recte gl'iantē ⁊ p̄e dignū gl'a. Libēter inq̄t gl'iabor i infirmitatib meis vt inhabitet in me p̄tus xp̄i. Nō ōt patiēter se ferre infirmitates suas sz ⁊ gl'ari ⁊ libēt gl'ari. i illis p̄bās etiā sibi bonū esse q̄ hūiliat. nec sufficere oio vt possideat aiam suā tāq̄ humiliatꝰ. nisi ⁊ gr̄am accipiat tanq̄ sponte humiliatꝰ. Generalē p̄o hinc audi regulā Omnis q̄ se humiliat ait exaltabit. Significat p̄fecto non omnem exaltandā esse humilitatē: sz eam tm̄ que de volūtate venit. nō ex tristicia nec ex necessitate Nec em̄

ꝑ contrariū oīs q̄ exaltat humiliandus erit. sed tm̄ q̄ se exaltat humiliabit. nimiꝝ ob voluntariā vanitatē. Ira ergo nō qui humiliat sed qui ꝑ se humiliat exaltabitur: vtiq̄ ob meritū voluntatis Esto em̄ q̄ humiliatis materia per aliū ministrat ꝓbi gratia. probra. damna. supplicia. non tamen idcirco recte ab alio q̄ a semetipso humiliatus ille dicit. q̄ illa oīa tacita t leta ꝓscientia causa dei subeunda decreuerit. Sed quo ꝓgredimur. Patienter vt sentio sustinetis excessum in verbo de humilitate t patientia. sed reuertamur ad locum vnde digressi sumus. Id nāq̄ incidit nobis ex occasione respōsi. quo grandia presumentem sponsam reprimendaꝫ censuit sponsus: t non ad insipientiā illi. sed vt sane ex eo ꝓbabiliꝰ t maiꝰ humilitatꝫ daretur occasio ꝑ quā dignioꝝ potioꝝ atꝫ eoꝝ ipoꝝ q̄ petebat capaciꝰ efficeret. Verūtamē q̄ adhuc in ianuis sumus pūctis capituli discussionis eius initiū principio si placet sermonis alterius ordiamur. presertim ne verba sponsi vel recenseanf cum tedio vel audianf. qō ipe auertat a seruis suis iesus christus dōs noster qui est benedictus in secula. amen.

Homelia. xxxviij.

Si te inquit ignoras egredere. Dura t aspera increpatio q̄ dicit egredere. Hoc quippe ꝓbium serui audire solent a valde irascentib⁹ t indignātib⁹ dōis. vel ancille a dīab⁹ suis cum grauit illas offenderint. Exi hinc. exi a me. egredere a conspectu meo t a domo ista. Hoc ergo ꝓbo aspero atq̄ amaro satꝫ nimiūq̄ increpatorio vtiq̄ modo sponsus ꝯ dilectā sub conditione tamē si se ipam ignorauerit. Nil quippe validiꝰ efficaciusue ad terrendum potuit in eam attendere q̄ vt egredi minaref. Quod t tu aduertere potes si bene attendas. vnde quo egredi iubeatur Vnde em̄ et quo puras nisi de spū ad carnem. de bonis animi ad secularia desideria. de interna requie mentis ad mūdi strepitum t inquietudinē curaꝝ exterioꝝ. In quib⁹ omnib⁹ non est nisi laboꝫ t doloꝫ et afflictio spiritus. Que em̄ anima semel a dño didicit t accepit intrare ad se ipam. et in intimis suis dei pūtiam suspirare t q̄rere faciem eius semp. spiritus em̄ est deꝰ t q̄ querunt eum oportet eos in spiritu ambulare t non in carne vt sēm carnem viuāt. Talis inq̄ anima nescio an vel ipam gehennam ad tempus experiri horribiliꝰ penaliusue ducat. quā post spūalis studij huius gustatam semel suauitatē exire denuo ad illecebras vel potius ad molestias carnis sensuūq̄ inexplebilem repetere curiositatem: dicente ecclīaste. Oculus nō implet visu: nec auriꝫ auditu. Audi em̄ hoiem expertum que loq̄mur. Bonus es inquit dñe sperantib⁹ in te: anime querenti te. Ab hoc bono si quis auertere illā scām aiam conaretur. puto haud secus accepisset q̄ si se de paradiso t ab ipo introitu glorie cōspiceret deturbari. Audi adhuc t aliuꝫ similem huic. Tibi dixit cor meū ait exquisiuit te facies mea. faciem tuā dñe requirā Vnde t dicebat. Mihi aūt adherere deo bonū est. Et ita loquens ad aiam suaꝫ dicit. Conuertere aīa mea in requiem tuam qz dōs benefecit tibi. Dico ergo vob. nihil est qō intīm formidet quisq̄s hoc beneficium semel accepit. quā ne gra derelictus necesse habeat denuo egredi ad carnis cōsolationes. imo desolatiōes rursumq̄ carnalium sensuū sustinere tumultus. Terribilis proinde t nimis formidolosas ꝓminatio. egredere t pasce hedos tuos Qō est Indignam te noueris illa tua familiari t suaui rep ꝓemptatione celestium intellectibilium diuinaꝝ. Quamobrē egredere ō sanctuario meo cor de tuo. vbi secretos sacrosq̄ ꝓfectus ac sapientie sensus dulciter haurire solebas: t magis tanq̄ vna de secularib⁹ pascendis t oblectādis tue carnis sensib⁹ intricare. Hedos quippe qui peccatum significāt t in iudicio collocādi sunt a sinistris dicit vagos ac petulātes corporis sensus: ꝑ quos peccatum tanq̄ mors ꝑ fenestras intrauit ad animā. Cui t bene congruit qō sequitur in scriptura. iuxta tabernacula pastorum. Non em̄ supra sicut agni sed iuxta tabernacla pastoꝝ hedi pascuntur. Pastores siquidez qui veri pastores sunt licet tabernacula habeant de terra t in terra. corpora videlicet sua his dic

bus quib⁹ nunc militant. non tamē de terra: ſz de celeſtibus paſcuis greges dñicos paſcere conſueuerūt. Necꝫ cū ſuam eis. ſz dñi predicant voluntatem. At hedi q̄ ſūt corporei ſenſus celeſtia non requirūt. ſz iuxta tabernacula paſtoꝝ in oīb⁹ videlicet bonis ſenſib⁹ huius mundi que eſt regio corpoꝝ ſumūt vnde ſua deſideria nō tam ſatient ꝙ irritent. Turpis mutatio ſtudiorum. vt cui añ ſtudij fuerat peregrinantē t exulem animā ſuam ſacris meditatōib⁹ tanꝙ celeſtib⁹ paſcere bonis. dei beneplacitum t myſteria voluntatis eius inq̄rere penetrare deuotione celos. t mente ſupernas circūire māſiones. ſalutare patres atꝙ apl̄os t choros ꝓphetaꝝ martyꝝꝙ admirari triumphos. ac ſtupere pulcherrimos ordines angeloꝝ. nunc oīb⁹ his omiſſis turpi ſe mancipet corpis ſeruituti ad obediendum carni. ad ſatiſfaciendū ventri et gule ad mendicandū in vniuerſa terra. vnde ex ea que preterit figura huius mundi ſuā ſemp famelicā curioſitatē aliq̄ten⁹ cōſoletur. Exitus aquaꝝ deducāt oculi mei ſup huiuſmodi aiam: que tum nutrirek in crocis. demū amplexaſ ſtercora. Pauit ei iuxta beati viri ſnām. ſterilē quenō habebat filios: t vidue non benefecit. Et vide q̄ non ſimplicit egredere. ſz egredere inq̄t abi poſt greges ſodalū tuoꝝ: t paſce hedos tuos. In q̄ vt mihi videk magne cuiuſdam rei nos admonet. Quid iſtō. heu q̄ egregia creatura iam olim facta de grege. t nunc in peius miſerabiliter, pruēs. nō ſaltem inter greges remanere pmittit. ſed poſt abire iubek. Quomō inquis. Quō legis. Homo cum in honore eſſet nō intellexit comparatus eſt iumentis inſipientib⁹ t ſimilis factus eſt illis Ecce quomodo de grege facta eſt egregia creatura. Puto dicerent iumenta ſi loqui fas eſſet. Ecce adam factus eſt quaſi vnus ex nobis. Cū in honore eſſet inquit. In quo honore queris. Habitabat in paradiſo t in loco voluptatis conuerſatio ei⁹. nihil moleſtie. nihil indigentie ſentiebat. odoriferis ſtipatus malis. fulcitus floribus. gloria t honore coronatus. t cōſtitutus ſuper opera manuum plaſmatoris. Magis autez ob inſigne diuine ſimilitudinis precellebat. t erat illi ſoꝛs t ſocietas cum plebe angelorum t cum omni milicia celeſtis exercitus. Sed mutauit iſtam gloriam dei in ſimilitudinem vituli comedentis fenum. Inde eſt q̄ panis angeloꝝ factus eſt fenū poſitum in preſepio: appoſitum nobis tanquā iumentis. Verbum caro factum eſt. t iuxta prophetam. Omnis caro fenum. At fenum iſtud minime deſiccatum eſt nec ex eo cecidit flos. quia requieuit ſuper ipſum ſpiritus domini. Propter hoc nanꝙ aliquando finis venit vniuerſe carnis. quia ſpiritus receſſerat vite. Denicꝙ ait. Nō permanebit ſpiritus meus in homine in eternum quia caro eſt. Carnis nomine hoc loco vitium deſignari intellige: nō naturaꝝ Nec enim ſpiritum natura expungit ſz vitium. Propter vitium ergo omnis caro fenum. t omnis gloria eius tanquaꝝ flos feni. Exiccatum eſt inquit fenum t cecidit flos: ſed non ille flos qui de virga t radice yeſſe deſcendit. eo quod requieuit ſup euꝝ ſpiritus domini. Nec illud fenū quod verbum factū eſt. pro eo quod ſequitur in prophecta. Verbum autem domini manet in eternum. Si enim fenum verbum t ẏbuꝝ in eternum manet. fenum quoꝙ neceſſe eſt maneat in eternum. Alioquin quomodo vitam prebet eternā. ſi ipſum minime manet in eternum. Ait autem. Si quis manducauerit ex hoc pane viuet in eternum. et quem panem dicat aperit cum ſubiungit. Et panis quez ego dabo caro mea eſt pro mundi vita. Quomodo ergo eternum nō eſt. quo eternaliter viuit. Sed recole nunc mecum vocem filij ad patrem loquentis in ipſo. Non dabit inquit ſanctum tuum videre coꝛruptionem. Haud dubiū quin de coꝛpoꝛe dicat. q̄ in ſepulchro iacebat ex anime. Hoc enim ſanctum t angelus qui nuntiauit virgini locutus eſt dicens. Et quod naſcetur ex te ſanctum vocabitur filius dei. Quo igitur pacto ſanctum fenū poterat videre coꝛruptionez. quod de incoꝛrupti vteri perpetuo viroꝛe vernanti⁹ bus paſcuis hoꝛtum etiam auidos angelorum in ſe figere poſſit obtutus inſatiabiliter oblectādo Perdat ſane fenū viriditatē. ſz maria ẏginitatē amiſerit. q̄ eiꝝ hominis mutauit ſe in pabulū pecoꝛis boīe.

mutato in pecus. Heu tristis ⁊ lachrymosa mutatio: vt homo paradisi accola. terre dñs. celi ciuis. domestic⁹ dñi sabaoth: frater beatoꝝ spirituū ⁊ celestiū coheres fructum. repentina se conuersione inuerit: ⁊ pp̄ter infirmitatē iacentē in stabulo ⁊ ꝓpter pecorinā sili'tudinē indigentē feno: ⁊ ꝓpter indomitā feritatē alligatū p̄sepio. sic̄ scriptum est. In chamo ⁊ freno maxillas eoꝝ constringe q̄ nō approximāt ad te. Agnosce tū o bos possessorē tuū ⁊ tu asine p̄sepe dñi tui: vt ꝓbē dei fideles inueniant. qui ista dei mirabilia sunt p̄locuti. Cognosce pecus quē nō cognouisti hō. Adora in stabulo quē fugebas in paradiso. honora p̄sepium cui⁹ p̄cepisti imperiū. comede fenū. quē panē ⁊ panē angelicū fastidisti. Sed q̄ nam cā inq̄s tāte delectiōis. Profecto q̄ hō cū in honore esset non intellexit. Quid nō intellexit. Nō dicit. nos dicam⁹. Positus in honore nō intellexit q̄ lim⁹ eēt. honoris fastigio delectatus. Et p̄tinuo in se exp̄tus est q̄ tāto post tpe hō de filijs captiuitatis ⁊ prudēter aduertit ⁊ facit̄ p̄tulit dicens. Qui se putat aliq̄d esse cū nihil sit. ip̄e se seducit. Ue misero q̄ nō fuit q̄ tā tunc diceret ei. Quid superbit terra ⁊ cinis Hinc egregia creatura gregi admixta est. Hinc bestiali sili'tudine dei sili'tudo mutata est. hinc societas cū iumētis ꝑ consortio angeloꝝ inita est. Videsne q̄ sit fugiēda nobis hec ignorātia: de q̄ tot milia malorum vniuerso nr̄o generi p̄uenerūt. Ait em̄ propterea homem iumentis insipientib⁹ comparatum: q̄ nō intellexit. Cauēda pinde omnimodis ignorantia: ne forte si adhuc sine intellectu: ⁊ post vexationē inuenti fuerimus. multo plura ⁊ grauiora priorib⁹ mala inueniāt nos: dicaturq̄ de nob. curauimus babylonē ⁊ nō est sanata. Uerto q̄dez q̄ vexatio dederit intellectū auditui. Et vide ne forte etiā h̄ spōsus cū dilectam ab ignorātia tāto increp̄ationis tonitruo deterreret, ꝓpterea minime dixerit. egredere cum gregib⁹ aut egredere ad greges: sed egredere ait post greges sodalium tuorum. Et quid hoc. Sane vt secundā p̄in de ignorantiam priore magis pauendam pudendamq̄ ostenderet. q̄ illam hominem bestijs parem fecisset. ista ⁊ posteriorem. Nam homines quidem merito ignorantie ignorati. i. reprobati. ⁊ ad tremēdum illud iudiciū stare ⁊ igni ꝑpetuo tradi hñt. nō aūt ⁊ pecudes. Nec dubium fore deterius his q̄ sic erunt q̄ui olim nō erunt. Melius fuerat ei inquit. si nat⁹ nō fuisset homo ille. Nō vtiq̄ si natus omnino nō fuisset: sed si natus nō fuisset homo sed verbi gratia aut pecus: aut alia quepiam creatura que q̄m iudicium nō haberet ad iudicium non veniret: ac p̄ hoc nec ad supplicium. Sciat ergo anima rationalis que se ob priorem ignorantiam erubescit pecudes habere sodales in pfruēdis vtiq̄ bonis terre. non etiā similiter socias habituram in pferendis tormentis gehenne: ⁊ tum demū etiam ab ipis gregib⁹ sodalium suoꝝ iumentoꝝ cū dedecore exturbandam nec iam vel cū ipis iturā: sed plane post q̄m illis nihil mali sentientib⁹ ipa mal'oribus exponet: a q̄b⁹ nō liberalit̄ in eternum si sc̄o q̄dem ignorare adiecerit. Egredit itaq̄ homo ⁊ solitari⁹ abit post greges sodalium suoꝝ: cū solus in inferno inferiori retrudit. An non tibi posteriorē videt tenere locū: q̄ ligatis manib⁹ ⁊ pedib⁹ p̄ijcit in tenebras exteriores. Et erunt p̄fecto nouissima hois illi⁹ peiora priorib⁹: q̄m q̄ prius bestijs eq̄batur ⁊ nūc postponit. Puto q̄ ⁊ in p̄ñti vita si bene aduertas. posterior rem ire pecorib⁹ hoīem iudicabis An non siquidem tibi videt ip̄is bestijs quodammodo bestialior esse hō ratōe vigens ⁊ rationem non viuens. Nam pecus q̄dem si se rōne nō regat. excusationē hz a natura. a q̄ hoc ei penitus mun⁹ negatū est: nō hz homo cui ab ipa speciali p̄rogatiua donatum est Merito pinde eo ipso cēset hō egredi ⁊ p⁹ire gregalib⁹ aīantib⁹: q̄ solū hoc aīal conuersatiōe degeneri iura nature trāsgredies rōnis ꝓpos. rōnis exp̄ti a moribus ⁊ affectibus imitat. Conuincit g̃ ire post greges hō ⁊ nūc quidē depranatōe nature postmodū aūt ⁊ exterminate pene Ecce sic maledicet homo qui ignorantiā dei habere inuent⁹ fuerit. Dei dicam an sui. Utrūq̄ sine dubio vtraq̄ ignorātia damnabilis est. vtra libet sufficit ad perditionem. Uis scire q̄ ita est. sed de dei mime dubitas. si tamen constat tibi non aliam vitam esse eternam

quam vt patrem cognoscas verum deum ⁊ quem misit iesum christum. Audi ergo sponsum liquido ⁊ aperte in anima etiam anime ignorantiam condemnantē. Quid em̄ dicit. Non vtiq; si deū. sed si ignoras te inquit. ⁊ cetera. Patet ergo qz ignorans ignorabitur: siue se siue deum ignorare cōtingat. De qua vtiq; ignorantia erit nobis si tamen deus manum apponat. vtilis admodum disputatio. Non modo tamen ne fatigati ⁊ nō premissa ex more oratione: aut ego minus diligenter rem necessariam prosequar. aut vos minus attente que non nisi magno suscipienda sunt desiderio audiatis. Etenim si corporis cibus est absq; appetitu ⁊ satiatus illum sumis. non modo nō prodest sed ⁊ nocet plurimū multomagꝭ panis anime cū fastidio sumptus. non scientie nutrimentum sed magꝭ conscientie tormentum importabit. Dō a nobis auertat sponsus ecclesie iesus christus dominus noster qui est benedict⁹ in secula. Amen.

Homelia. xxxix.

Ego me promissioni. en ego desiderys vestr̄. en ego etiam deo pro debito famulator: vt videtis tripli ratione vrgeor ad loquendum: pacti veritate. fraterna charitate: timore dñi. Si tacuero os meum cōdemnabit me. Quid si loquar. Profecto vereor idem iudicium ne loquentem videlicet ⁊ non facientē idē idem os meum condēnet me. Juuate me orationibus vestris: vt semp possim ⁊ loq̄ q̄ oportet ⁊ opere implere que loquor. Nō ignoratis hodiernum nobis propositum esse sermonem de ignorantia vel poti⁹ de ignorantys: qm̄ due si meministis proposite sunt. nostri vna: ⁊ dei altera. Quas et monuimus ambas esse cauēdas: eo q; ambe damnabiles sint. Superest vt clarius hocipsum edisseram plenius. Sed prius querendum existimo. sit ne ignorātia omnis damnabilis. Et mihi quidem videtur non esse. Neq; em̄ omnis ignorantia damnat sed multa ⁊ innumera esse q̄ nescire liceat absq; diminutione salutis. Verbi gratia. Si ignoras fabrilem artem seu carpentariam aut cementariam. ⁊ q̄cunq; istiusmodi artes que ad vsus vite p̄sentis ab hominib⁹ exercent nūquid impedit ad salutem. Etiam absq; omnib⁹ illis artib⁹ que liberales dicunt. q̄uis honestioribus vtilioribusq; studys ⁊ discant ⁊ exerceant q̄ plurimi hominū salui facti sunt placentes moribꝰ atq; operib⁹. Quantos enumerat ap̄lus i epistola ad hebreos factos dilectos non in scientia litterar̄. sed in conscientia pura ⁊ fide nō ficta. Omnes placuerunt deo in vita sua: vite meritis non scientie. Petrus ⁊ andreas ⁊ filij zebedei ceteriq; condiscipuli omnes: non de scola rhetorum aut philosophorū assumpti sunt: et nihilominus tamen saluator p ipōs operatus est salutem in medio terre. Non i sapientia que in ipsis esset plusq; in cunctis viuentib⁹ quemadmodū sanctus aliquis de semetipo confessus est: sed in fide ⁊ lenitate ip̄orum saluos fecit illos etiam ⁊ sanctos ⁊ magistros. Denicq; notas fecerunt mundo vias vite: ⁊ nō in sublimitate sermonis aut indoctis hūane sapientie verbis. sed sicut placuit deo p stultitiā p̄dicationis eorū saluos facere credentes: qz mūdus eum in sua sapientia nō cognouit. Videar forsitan nimis in suggillatione scientie ⁊ quasi reprehendere doctos. ac prohibere studia litterar̄. Absit. Non ignoro q̄ntū ecclie p̄fuerint: ⁊ p̄sint litterati sui. siue ad refellendos eos q̄ ex aduerso sunt. siue ad simplices instruendos. Denicq; legi. Quia tu repulisti scientiam. repellam ego te vt nō fungaris mihi sacerdotio. Legi. Qui docti fuerint fulgebunt quasi splendor firmamenti. ⁊ qui ad iusticiā erudiunt multos quasi stelle in ꝑpetuas eternitates Sed ⁊ scio vbi legerim. scientia inflat. et rursum. q̄ apponit scientiam: apponit dolorem. Videsne qz scientia ꝑ est differentia: et quando alia inflans. alia est contristans Tibi forsitan velim scire que nam hanc videat vtiliorem. seu necessariorem ad salutem: illa ne q̄ tumet an que dolet. Sed non dubito q̄n dolentem q̄ tumor simulat. dolor postulat. Qui aūt postulat ꝑ inquat saluti. qm̄ qui petit accipit. Denicq; qui sanat cōtritos corde execratur inflatos. dicente sapiente. Quia deus superbis resistit. humilib⁹ autem dat gratiam. Et apostolus aiebat

Dico autem p gratiam que data est mihi in omnib⁹ qui sunt inter vos non plus sapere q̄ oportet sapere: sed sapere ad sobrietatem. Non prohibet sapere. sed plus sapere q̄ oportz. Quid est autem sapere ad sobrietatem. Vigilātissime obseruare q̄d scire magis priusue oporteat. Temp⁹ em̄ breue est. Est aūt q̄ō in se est oīus scientia bona: que tamen fitate subnixa sit. sed tu quicunq̄ timore t tremore tuā ip̄ius operari salutem pro temporis breuitate festinas. ea scire amplius priusq̄ curato q̄ senseris vicinioza saluti. Nonne medici corporum medicine portionem diffiniunt eligere in sumendis cibis. q̄d prius quid posterius t ad quē modū quidq̄ sumi oporteat. Nam si bonos constat esse cibos q̄s deus creauit. tu tamē ip̄os tibi si in sumēdo modū t ordinem nō obserues. reddis plane non bonos. Ergo q̄ō dico de cibis hoc sentire t de scientys. Sed melius mitto vos ad magistrum. Non est em̄ nostra ista sententia sed illius. imo t nostra q̄m fitaris. Qui se inquit putat aliquid scire non dum scit que oportet eum scire. Vides q̄m non probat multa scientem. si sciendi modum nescierit. Vides inquaz quomō fructum t vtilitatem scientie in modo sciendi constituit. Quid ergo dicit modū sciendi. Quid nisi vt scias quo ordine. quo studio. quo fine queq̄ nosse opteat. Quo ordine. Vt id pus. q̄ō maturius ad salutem. Quo studio. vt id ardentius q̄ō vehementius ad amorem. Quo fine Vt nō ad inanem gl'iam aut curiositatē. aut aliquid simile. sed tm̄ ad edificationem tuaz vel proximi. Sunt nanq̄ qui scire volūt eo fine tm̄ vt sciant: t turpis curiositas est Et sunt qui scire volūt vt sciank̄ ip̄i: t turpis vanitas est. Qui pfecto non euadent subsannantem satyricū t ei qui eiusmodi est decantantem. Scire tuū nihil est. nisi te scire. hec sciat alter. Et sunt item qui scire volunt vt scientiam suam vendant. verbi causa pro pecunia t honoribus: et turpis questus est. Sed sunt quoq̄ qui scire volunt vt edificent: t charitas est: t item qui scire volunt vt edificentur t prudentia est Horum omniū soli vltimi duo non inuenitur in abusione scientie. quippe ad hoc volunt intelligere vt benefaciant. Denicq̄ intellectus bonus oīb⁹ facientib⁹ eū. Reliqui oīes audiant. Scienti bonū t non facienti peccatū est illi. Ac si p similitudinē dicat. Sumenti cibum t nō digerenti pernicios̄um est ei. Cib⁹ siquidem indigestus t qui bonam non habet decoctionez. malos generat humores t corrumpit corpus non nutrit. Ita t multa scientia ingesta stomacho. anime que est memoria. si decocta igne charitatis non fuerit. t sic p quosdam artus anime mores scilicet atq̄ act⁹ trāsfusa atq̄ digesta. quatenus ip̄a de bonis que nouerit vita attestante t moribus bona efficiatur. nonne illa scientia reputabitur in peccatum. tanq̄ cibus conuersus in prauos nociosq̄ humores. An nō malus humor peccatum. an non mali humores praui mores. An nō inflationes t tortiones in conscientia sustinebit qui huiusmodi est. sciens videlicet bonum t non faciens. An non responsum mortis t damnatōis totiēs in semetip̄o habebit. t quotiens in mentem venerit sermo quez dixit deus: quia seruus sciens voluntatem dn̄i sui t non faciens. digne vapulabit multis Et vide ne forte in p̄sona talis prophet̄a plangeret dicens. Ventrem meum doleo. ventrem meum doleo. Nisi q̄ ip̄a ingemi nario geminū videtur innuere sensum. vt p̄ter hunc quem dixim⁹. etiam alium requiramus. Puto em̄ q̄ t in sua persona potuit h̄ dixisse ppha. q̄ videlicet scia plenus t estuans charitate. t omnino effundere cupiens non inueniret qui curaret audire. t sic quasi oneri sua sibi cōscientia erat quā cōmunicare nō poterat Plāgit itaq̄ pius ecclesie doctor tam illos qui scire cōtemnunt quomodo sit viuendum q̄ illos qui scientes male nihilominus viuunt. t hoc pro eo q̄ eūdem sermonem prophet̄a repetit. Aduertisne iam quia veruz sensit apostolus: quia scientia inflat. Volo prorsus de anima primo omniū scire seipsam. q̄ id postulit ratio t vtilitat⁹ t ordinis. t ordinis quidem. q̄m q̄ō nos sumus primū est nobis. Vtilitatis ꝯo quia talis scientia non inflat sed humiliat. t est quedam ad edificandum preparatio. Nam nisi super humilitatis stabile fundamentum ip̄i

ritual edificiū stare minime potest. Porro ad se humiliandam nihil anima inuenire viuatius seu accōmodatius potest. q̄ si se in veritate inuenerit: tm̄ non dissimuleret. non sit in spiritu eius dolus. statuat se ante faciem suam: nec se a se auertere abducatur. Nonne ita se intuens clara luce veritatis inueniet se in regione dissimilitudinis. ⁊ suspirās misera. quia iam latere nō poterit q̄ vera misera sit. nonne cum propheta clamabit ad dominū. In veritate tua humiliasti me. Nam quomodo nō vere humiliabitur in hac vera cognitiōe sui cum se perceperit oneratam peccatis. mole huius mortalis corporis aggrauatam. terrenis intricatam curis carnalium desideriorum fece infectam. cecam. curuam. infirmam. implicitam multis erroribus. expositam mille periculis. mille timoribus trepidam. mille difficultatibus anxiam. mille suspitionibus obnoxiam. mille necessitatibus erumnosam. proclivem ad vitia. inualidam ad ꝓtutes. Vnde huic iā extollentia oculorum. vnde leuare caput. Nonne magis conuerteretur in erumna sua dum configitur spina. Cōuerteretur inquā ad lachrymas. conuerteretur ad gemitus et planctus. cōuertet ad dominū. ⁊ in humilitate clamabit. Sana animam meā quia peccaui tibi. Porro conuersa ad dominū. recipiet consolationem. quia pater est misericordiarum ⁊ deus totius consolatiōis Ego quamdiu in me respicio in amaritudine morabitur oculus meus. Si autem suspexero ⁊ leuauero oculos ad diuine miserationis auxilium. temperabit mox amaram visionem mei leta dei: cui ⁊ dico. Ad meipsum anima mea conturbata est propterea memor ero tui. Nec mediocris dei visio pium ⁊ deprecabilem experiri: sicut reuera benignꝰ ⁊ misericors est ⁊ prestabilis super malicia. quippe cuius natura bonitas. ⁊ cui proprium est semper misereri ⁊ parcere. Tali itaq̄ experimento ⁊ tali ordine salubriter innotescit deus cum prius se homo nouerit in necessitate positum. et clamabit ad dominū ⁊ exaudiet eum ⁊ dicet. Eruā te ⁊ honorificabis me. Atq̄ hoc modo erit gradus ad noticiam dei tui cognitio. ⁊ ex imagine sua que in te renouat ipse vi debitur. dum tu quidē reuelata facie ad gloriam domini cum fiducia speculando in eandem imaginem transformaris de claritate in claritatem tanq̄ a dni spiritu Sed iam demū aduerte quomodo vtraq̄ ꝓgnitio sit tibi necessaria ad salutē ita vt neutra carere valeas cū salute. Nam si ignoras te: nō habebis timorem dei in te. non humilitatem. An ꝓ̄o sine timore dei. ⁊ sine hūilitate de salute presumas tu videris. Bene fecistis grunniendo significare qō minime ita sapiatis. imo qō non ita desipiatis. ne in eo qō planum est imoremur. Sed attendite cetera. An potius pausandum nobis propter somnolentos. Putabā me vno sermone implere qō promisi de duplici ignorantia: ⁊ fecissem nisi fastidiosis longior videretur. Quosdam siquidem oscitātes: quosdam ⁊ dormitātes intueor. Nec mirum. Precedentis noctis vigilie longissime quippe fuerunt. excusant eos. Verum illis quid dicam qui ⁊ tunc dormierunt: ⁊ modo nihilominus dormiunt. Sed non pergo nunc vlterius exagitare verecundiam eorum. sufficit retigisse. Puto qō medi⁹ deinceps vigilabūt: nostre obseruationis cauterium veriturī. In hac sepe gerimus eis hac vice morem. Et qō continuandum ratio exigebat. eorq̄ charitate pendente licet disputatione parcimur facientes finem vbi non erat finis. Ihū ꝓ̄o super sibi facta indulgentia nobiscum glorificent spōsum ecclesie iesuz christum dominū nostruz. qui est benedictus in secula. amen.

Homelia. xl.

Porro non habemus nūc opus horari ad vigilandū: cū absq̄ dubio sermo ille suggillatorē⁹ vigiles: vt pote adhuc recēs q̄ heri a nob̄ charitatiue plat⁹ bū alios exp̄gefecit. q̄ tenetq̄ memoria q̄ teneā assensuz vīm neminē absq̄ sui ꝓgnitōe saluari de q̄ nimiq̄ mr̄ salutis humilitas ozīr̄ ⁊ timor dñi. q̄ ⁊ ipse sīc̄ inicium sapie. ita est ⁊ salutis. Nemo dico absq̄ illa cognitione saluat. q̄ tm̄ etatē habeat ac facultatē ꝓgnoscēdi. Qō ꝓpter parvulos loquor ⁊ ꝓpter fatuos. q̄q̄ alia rō est Quid sē ignoras deum. Poterit ne spes esse salutis.

cum dei ignorātia. Ne hoc quidē. Nec ēm
potest aut amare quē nescias: aut habere
quē nō amaueris. Noueris ꝓinde te vt de
um timeas. noueris ipm vt eque ipm dili
gas. In altero iniciaris ad sapiam. in al
tero ꝛ ꝓsūmaris. qz iniciū sapie timor dñi
est: ꝛ plenitudo legis est charitas. Tam g̃
vtraꝫ ignorātia cauenda est tibi: ꝙa sine
timore ꝛ amore dei salus esse nō pōt. Ce
tera indifferentia sunt. nec salutē si sciātur
nec damnationē si nesciant hābita. Non ta
men dico ꝓtemnendā aut negligendā scie
tiam litterarū que ornat animam ꝛ erudit
eam. ꝛ facit vt possit etiā alios erudire
Sed duo illa oportet ꝛ expedit vt p̄cedāt:
in quib⁹ summa⁹ salutis constitui supior
ratio declarauit. Et vide si nō intuebatur
ꝛ si nō docebat hūc ordinē q̄ dicebat. Se
minate vobis ad iusticiaꝫ. metite spem vi
te: ꝛ tunc demū illuminate vobis ait lumē
scientie. Vltimā posuit sciam tanq̄ pictu
ram q̄ statū habere nequeat sup inane. ꝛ iō
illa duo p̄misit ꝛ subiecit illi tāq̄ si solidū
aliq̄d picture substerneret. Securus iā in
tendam scientie. si vite ꝓius p̄ bñficium
spei securitatē accepo. Tu g̃ seminasti tibi
ad iusticiā. si ex ꝙa noticia tui euigilasti ti
mere deū. temerip̄m humiliasti. fudisti la
chrymas. elemosynas ꝓfudisti. ceterisq̄ te
pietatis actionib⁹ mācipasti. si ieiunys et
vigilijs afflixisti corpus. si pecc⁹ tunsiōib⁹
celos fatigasti clamorib⁹. Hoc siq̄dem se
minare ad iusticiā est. Semina sunt bona
opera. bona studia. semina lachrymē sunt
Ibāt inquit ꝛ flebāt mittēres semina sua.
Sed quid. Semp flebāt. Absit. Sz veni
ent cū exultatiōe portātes manipl⁹os suos
Merito cū exultatione. cū reportāt mani
pulos glie. At istud inq̄t in resurrectione
in nouissimo die: ꝛ est nimis lōga expecta
tio. Noli ait o frangi. noli deficere a pusilla
nimitate spūs Habes interim de ꝓmitt⁹
spūs qō ad pñs in exultatione metas. Se
minate ait vobis ad iusticiā: metite spem
vite. Non te modo mittit ad diem nouissi
mum. qñ res tam erit in te. ꝛ nō in spe. Sz
de pñti loquit. Prorsus magna leticia et
exultatio multa nimis cū vita venerit Sz
nunquid tante leticie spes erit sine leticia.
Spe gaudentes ait apostolus. Et dauid
non letatu⁹ p̄ sed letatū se dixit qō i domuz
dñi se speraret iturum. Nōdum vitā tene
bat. sed spem ꝓfecto vite messuerat: atq̄ in
semetipo experiebaf̄ ꝓitatez scripture ꝙbi
bentis. q: non modo remuneratio sed ipa
quoq̄ expectatio iust⁹ leticia. Hanc pa
rit in animo illius qui sibi ad iusticiam se
minauit p̄sumpta indulgentia peccator⁹
si tamen ipam indulgentiam efficacia at
testatur accepte gratie ad viuendū sancti⁹
deinceps. Omīs in vobis qui hoc sentit
intra se actitari scit q̄d loquit̄ spūs: cuius
vox atq̄ opatio minime inter se vnq̄ dis
sentiunt. Propterea ergo intelligit que di
cūtur: qm̄ que foris audit intus sentit. nā
qui in nobis loquit̄. opatur in vobis vn⁹
atq̄ idē spūs. diuidēs singulis ꝓut vult:
alijs q̄dem loqui. alijs aūt opari qō bonū
est. Quisq̄s itaq̄ vestr⁹ post illa amara et
lachrymosa ꝓcessationis sue ꝓmordia re
spirasse in spē atq̄ i quoddā serenū supne
consolationis pennis gratie subleuatum
se euolasse letat. is profecto tam merit sua
rum recipiens fructum temporaneum la
chrymar⁹. ꝛ ipe vidit deum ꝛ audiuit vo
cem dicentis. Date ei de fructib⁹ manuz
suarum. Nam quomō non vidit deum. q̄
gustauit ꝛ vidit qm̄ suauis est dñs. Qui
dulcē ꝛ suauē te sensit dñe iesu. cui a te non
mō petā donata sunt: sed ꝛ mun⁹ indultū
est scitatis: neq̄ id soluz: sed addita insup
ad cumuluz bonor⁹ vite eterne ꝓmissio.
Felix q̄ tantū iam messuit hñs interim q̄
dem fructum suū in sanctificationem. finē
ꝙo vitam eternā. Merito qui se inuento
fleuit. gauisus est viso dño. Ad cui⁹ vtiq̄
miserationis intuitum. tantos tā leuauit
manipulos. remissionē. scificationē. spem
vite. O q̄ ver⁹ est sermo q̄ in ꝓpha legitur
Qui seminat i lachrymis i exultatōe me
tent. Vbi breuit ꝓphēsa vtraq̄ cognitiōe
ꝛ nr̄i q̄dē in lachrymis serēs. q̄ aūt dei me
tēs in gaudio. Hac g̃ i nob gemina p̄eūte
noticia. tā ea q̄ forte supereuerit scia mine
inflat vtpote que nihil afferre valeat terre
ni cōmodi vel honoris qō nō sit sane infe
rius spe concepta. letieiaq̄ spei tam altius
radicata in animo. Spes aūt nō ꝓfundit
qz charitas diffusa est i cordib⁹ nr̄is p̄ spm
sctm̄ q̄ dat⁹ est nob. Jō illa nō ꝓfudit: qz

ista infundit certitudinē. Per hanc enī ipe spūs testimoniū phibet spūi nostro. q̄ filij dei sum⁹. Quid nā igit nob de nra q̄ta cunq̄ scia, pumire possit. q̄ non sit minus hac gl'ia q̄ int dei filios numeramur. Pa rū dixi. nec respici in ei⁹ cōparatiōe pōt or bis ipe. t plenitudo ei⁹: etiaz si tot⁹ cedat vnicuiuis nr̄m in possessionē. Ceterum si nos ignorātia detenet: quō spam⁹ in eaz quē ignoram⁹. Si nr̄i. quō būles erim⁹ putātes nos aliq̄d esse cū nihil sim⁹. Sci mus aūt nec superbis nec desperatis ptez esse vl' societatē in sorte sctōz. Intuere g̃ nunc mecū q̄nta cura t sollicitudie ambas istas repellere a nob ignorātias debeam⁹: qua rū ois peti altera iniciū parit. altera con summationē Sicut duaz e regiōe noticia rū. initiū sapie vna. pfectioz altera gignit Illa timorē dñi. ista charitatem. Ut illud de noticys sup ostensum est. Nūc de igno rantys vide. Eteni sicut iniciū sapiētie ti moz dñi. sic iniciū ois peti superbia: t quō p fectionē sibi sapiētie vendicat amor dei. ita desperatio sibi oēm malitie cōsummatio nē. Et quēadmodū ex noticia tui venit in te timor dei. atq̄ ex dei noticia dei itidem amor: sic ecōtrario de ignorātia tui superbia. ac de dei ignorātia desperatio venit. Sic aūt superbiā parit tibi ignorantia tui. cū meliorē quā sis decepta t deceptrix tua cogitatio te esse mentit. Hoc q̄ppe est superbia. hoc iniciū ois peccati: cū maioz in tu is es oculis q̄ apud deum. q̄ in veritate. Et ideo q̄ pus peccauit hoc grāde pec catū. dyabolū loquor. de ipo dictū est. qa in veritate nō stetit. sz mēdax est ab inicio q̄m qō in sua fuit cogitatiōe. nō fuit in ve ritate. Quid si in eo discordaret a veritate. vt minorē se inferioremq̄ putaret q̄ veritas haberet. Excusaret eū sua pculdubio ignorantia. t minime reputaret superbus: nec tā inueniret iniq̄tas ei⁹ ad odiū. quā būlitas fortassis ad gratiaz. Si em in q̄ nā statu vnūquēq̄ nostrū habeat deus li quido cognoscerem⁹. nec supra sane nec in fra secedere deberem⁹: veritatin oibus ac quiescētes. Nūc aūt qz consiliū hoc posu it. tenebras latibulū suū. t sermo abscōdi tus est a nob. ita vt nemo sciat si est dign⁹ amore vel odio. iustius tutiusq̄ pfecto iu xta ipius veritatis cōsiliū. nouissimū no bis locū eligim⁹: de quo postmodū cū ho nore sup⁹ educamur q̄ psumim⁹ altioremq̄ vñ cedere mox opteat cū rubore. Nō est g̃ piculū q̄ntūcunq̄ te būlies. q̄ntūcūq̄ res putes minorē q̄s sis: hoc est quā te fitas habeat: est aūt grande malus horrendūq̄ piculum. si vl'modice plus ꝓ o extollas si vel vni vicz in tua cogitatiōe te preferas. quē forte parē tibi veritas indicat. aut eti am supiorē: quēadmodū si p ostiū trāseas cui⁹ suplimināre vt ad intelligentiā loq̄r nimiū bassum sit. non nocet q̄ntūcunq̄ te būliaueri, nocet aūt si vel trāsueri digiti spacio plusq̄ osty patrē mensura exceperis: ita vt impingas t capite quassato collida ris: ita in ania plane nō est timēda q̄ntali ber būliatio. horrēda aūt nimiūq̄ pauē da vl'nimiū temere psūpta erectio. Quā obrem noli te hō cōparare maioribꝫ. noli minoribꝫ. noli aliq̄bꝫ. noli vni Quid scis em o hō si vn⁹ ille quē forte omniū vilissi mū atq̄ miserrimū reputas. cui⁹ vitā sce leratissimā ac singulariter fedissimā horres. t ꝓterea putas illū spernendū nō mō pzete q̄ forte tā sobrie t iuste t pie viuere te cōfidis. sz etiā p ceteri, oibus sceleratq̄ tan q̄ oim sceleratissimū. q̄d scis in q̄s si melio r t te illis mutatiōe dextere excelli in se q̄d futur⁹ sit. in deo ꝓ o tā sit. Et ꝓterea nō mediocrē nō vl' penultimū nō ipm sal tē int nouissimos eligere locū nos voluit: sz recūbe inq̄t in nouissimo loco. vt solus vicz oīum nouissim⁹ sedeas. teq̄ nemi nō dico pponas. sz nec p parare psumas. En q̄ntū malū venit de ignorātia nr̄i. Utq̄ petim dyaboli. et iniciū omis peti. superbia. Quid em ꝓturiat dei ignorātia. alias vi debim⁹: nā nūc horze breuitas nō pmittit q̄m hodie tarde cōuenim⁹ Itaq̄ sufficiat vnūquenq̄ mō ne seip̄m ignorer admoni tū esse, nō solū ꝓmone nro. sz ipsius q̄z dignatōne sponsi ecclie iesu xp̄i dñi nr̄i: qui est benedictus in secula. Amen.

Homelia. xli.

Quid ergo dei ignorātia parturit. Nā hinc incipiendū est sic recordamini h̄ heri fuisse termiatū. Quid itaq̄ parturit. Dixim⁹ desperationez: sed

ſnā modo dicamus. forte aliqs reuersus in se et displicēs sibi in oib⁹ malis q̄ fecit. cogitāsq̄ resipiscere et rsdire ab omni via mala et carnali cōuersatione sua. si ignorat q̄ bon⁹ sit deus q̄ suauis z mitis. z q̄ multe⁹ ad ignoscendū: nonne sua carnalis cogitatio arguet eū z dicet. Quid facis. Et vitā istā vis perdere z futurā. Peccata tua maxima sunt. z nimiū mlta. nequa q̄ per tot z tantis nec si te excrucies sufficies satisfacere: cōplexio tenera est. vita extitit delicata. cōsuetudinē difficile vinces. Per his z similib⁹ desperatus resilit miser ignorans q̄ facile omnipotēs bonitas q̄ neminē vult perire cūcta ista dissolueret. sequiturq̄ in penitētia que est delictū maximū z blasphemia irremissibilis. Ipse ꝓ aut cōturbatus nimia tristicia absorbet et fertur in pfunduz. minime iam vt cōsolationē recipiat emersur⁹. sicut scriptū est. Peccator cū venerit in profunduz maris cōtemnit. aut certe dissimulās. z sibi qualicunq̄ verisimile blandiēs ratione. reuocat se irrationabiliter in seculū ad perfruendū z delectandū in oīb⁹ bonis eius q̄ adhuc erit. Cum autē dixerit pax z securitas tūc repentin⁹ superueniet interitus. et nō effugiet. Ira ergo z de ignorantia dei vniuerse malicie cōsummatio venit q̄ est desperatio. Apl's dicit. q̄ ignorantiā dei quidā habēt. Ego autē dico oēs ignorare deū qui nolūt querere ad dñm. Necq̄ em̄ ob aliud, peculdubio renuūt. nisi quia grauē seuerū imaginant q̄ pius est. durū et implacabilē qui misericors est: ferū z terribilem q̄ amabilis est: et mentit⁹ unicuiq̄ sibi. formās sibi ydolum pro eo q̄ nō est ipse. Quid timetis modice fidei. Et petrā nolit dimittere. Sed affixit ea cruci cū manibus suis. Quid teneri z delicati est⁹. Sz ipse nouit figmētū nr̄m. Quid male assueti z ligati peccandi cōsuetudine. Sed dom⁹ soluit cōpeditos. forte ne irritat⁹ immanitate z multitudine criminū cunctet porrigere manū adiutoriū. Sed vbi supabūdauit delictū: superabundare z gra cōsueuit. An de vestimēto solliciti estis vel cibo. ceteriscq̄ corpori vīo necessarijs: z ꝓ preterea cūctamini relinquere vīa. Sed scit quia his oīb⁹ indiget⁹. Quid vultis amplius Quid tā impedit a salute. Sed hoc est qđ dico. deū ignorat⁹. sed nec creditis auditui nr̄o. Velle vos vel exptis credere: q̄ nisi credideritis nō intelligetis. Sz nō est omniū fides. Absit aūt vt de tali. h̄ est de dei ignorātia spōsam cōmonitā sententiam⁹. q̄ tanta spōsi pietē z dei sui nō dico agnitione. sz z amicicia z familiaritate donata est. vt eius crebra colloq̄a z oscula mereret. z nūc familiari ausu loquitur. Indica mihi vbi pascas: vbi cubes i meridie. Ubi sane nō ip̄m sz locū habitationis gl'ie eius. sibi indicari requirit: q̄q̄ non aliud ipe z aliud loc⁹ eius vel glia. Sed rep̄menda cēset ꝓpter p̄sum ptiōz z de sua ipius cōmonenda cognitōne. in q̄ visa est a tēptor caligare: que tante se festinaueret ydoneā visioni. siue min⁹ attēdens pre excessu suo qđ esset in corpe. siue frustra sperans. etiā manentē in corpe. ad illā se posse inaccessibilē accedere claritatem. Ergo ad seipam ptinus reuocat. z ignorātia cōuincit. z insolētia castigat. Si ignoras te inq̄t egredere Terribiliter sponsus intonat in dilectā. nō tanq̄ spōsus. sed tanq̄ magister. z nō q̄si irat⁹. sz vt territa purgaret purgata ydonea redderet huic ipsi cui inhiat visioni. Undi corditb⁹ nēpe illa visio sequestrat. Pulcre aūt pulcrā. nō omis modo q̄dē sz pulcrā int' mulieres eā dicit. vicz cū distinctiōe: q̄tin⁹ et ex hoc amplius rep̄mat. z sciat q̄d desit sibi. Ego em̄ puto mulieq̄ noīe hoc loco appellatas. animas carnales ac sedlares. z nihil in se virili habētes: nihil forte aut cōstans in suis actibus demōstrantes. sed totū remissum totū femineū z molle qđ vnūt z qđ agunt. Spūalis autē anīa z si inde iā pulcra qđ non sēm carnē ambulat. sed sēm spiritū ex eo tamē q̄ adhuc in corpore viuit. citra pfectū pulcritudinis pfrit. ac pinde non pulcra oīmodo. sed pulcra int' mulieres id est inter aīas terrenas. z que nō sunt sic ipsa spūales: nō autē inter angelicas beatitudines. nō inter ꝓtates. potestates. dominatiōes. Sicut patrū aliqs olim inuētus z dict⁹ est iust⁹ in generatiōe sua. i. pre oib⁹ sui tp̄is sueq̄ generatiōis. z thamar iustificata phibet ex iuda. h̄ est p̄uida. z in euāgelio publicanu⁹ descēdisse refert de tē

plo iustificat⁹. sed iustificat⁹ a pharisco. z quō magn⁹ ille iohes magnifice q̄ndā cō mēdat⁹ est. q̄ vicz sup iozē nō hzet. sz hoc int̄ natos mlierū. nō aūt int̄ chozos brō̄z celestiūq̄z spirituū: ita z spōsa mō dī pulcra. sz interim adhuc int̄ mlieres. z nō int̄ celestes btitudines. Desinat, pinde q̄ diu in terr̄z est q̄ in celis sit curios⁹ inuestigare: ne forte scrutatrix maiestat̄z a gl̄a oppmat Desinat inq̄ donec inter mulieres versat inq̄rere q̄ apud sublimes fiunt illas ptā tes solis ipis perspicua: solis licita tanq̄ celestib⁹ celestia ad videdū. Mirabilis facta est inq̄t visio ista ex te o sponsa. q̄ tibi postulas demōstrari nec mō puales intuti meridianā. z mirā quā inhabito claritatez. Dixisti em̄. Indica mihi vbi pascas. vbi cubes i meridie. Si. n. in duci i nubes penetrare plenitudinē luminis. irrumpe claritas abyssos. z lucē habitare inaccessibilē. nec tēporis huius est nec corpis. Id tibi in nouissimis reseruat: tū te mihi exhibuero gl̄iosam. nō habentē maculam. aut rugā. aut aliq̄d huiusmodi. An nescis q̄ diu vn⁹ in hoc. pegrinaris a lumīe. Quomodo q̄ necdū tota pulcra es ydoneaz te existimas vniuersitatē pulcitudinis intueri. Quomō denicz queris me in mea claritate videre que adhuc ignozas te. Nam si plenius nosses. scires vticz corpe qō corrumpit aggrauatā nullaten⁹ posse attollere oculos z figere in illū fulgozē in quez ꝓspicere angeli cōcupiscunt. Erit cū apparuero qō tota pulcra eris. sicut ego pulcer sum tot⁹: et similima mihi videbis me sicuti sum. Tunc audies. Tota pulcra es amica mea. et macula nō est in te. Nūc vero z si ex parte tā similis. ex pte tamē dissimilis cōtenta esto ex parte cognoscere Teipsam attende z altiora te ne quesieris: et fortiora te ne scrutata fueris. Alioquin si ignozas te o pulcra inter mulieres: naz et ego te dico pulcrā. sed inter mulieres hoc est ex parte. Cū aut̄ venerit qō perfectum est: tunc euacuabit qō ex parte est. Si ergo ignozas te. sed q̄ sequunt̄ dicta sunt. et nō oportet iterū dici. Promiserā me de duplici ignozantia vtiliter disputaturū: sed quo min⁹ impleſſe videoz. date venīā volenti. Nam velle adiacet mihi. pficere autē non inuenio. nisi q̄tum sua benignitas te ad vestrā edificationē. largiri dignabitur spōsus ecclesie ihs xp̄s dom⁹ noster qui est benedictus in secula. Amen.

Homelia. xliij.

Quitatui meo in curribꝫ pharaonis assimilaui te amica mea. Ante oīa in his ꝓbis libenter accipimus typū ecclesie in patribꝫ p̄cessisse. et nostre sacramēta salutis p̄costensa esse in exitu israel de egypto. gentinocz illo admirabili maris obsequio. et transitū sicut populo dantis. z vltionē de hostibus Baptismi gratia euident̄ exprimit saluātis hoies. et crimina submergentis. Omnes inquit sub nube fuerunt. et omnes in moyse baptisati sunt in nube et in mari. Sed oportet cōsequentiā sicut solem⁹ signare verborū z sequentia pr̄oribꝫ copulare: z ita demū elicere suaue q̄ppiaz si possim⁹ qō, psit moribꝫ instruēdis. Ubi itaq̄z spōse p̄sumptio dura z austera increpatione repssa est. ne tristior remaneret bona illi aliq̄ q̄ iam accepat ad mēoriaz reducūtur. z aliq̄ que nōdū accepat ꝓmittunt̄: sz z pulcra denuo ꝓhibet. z appellat amica. Qō tibi inq̄t dure locut⁹ suz amica mea. nulla in me tibi suspitio sit odij vl̄ rancoris: nā signa amor̄z mei in te euidētia sunt ipsa mea munera quibꝫ te honorauī z ornauī. Nec mihi animi est illa retrahere: sz magz̄ addere ampliora. Vel sic. Nō egreferas amica mea. minime te accipe modo qō postulas: q̄ tanta a me iam accepisti. z maiora horū accipies si in p̄ceptis meis ambulauer̄z. z in amore meo pseueraris. hec pro littere cōsequentia. Nunc iam videam⁹ qualia sint q̄ se donasse cōmemorat. Et primū quidē est qō eam assimilauit equitatui suo in curribꝫ pharaonis: liberando vticz a tugo peccati. mortificat̄z vniuersis operibꝫ carnis. quēadmodū ille populus liberatus est a futute egypti. subuersis z submersis cūctis curribꝫ pharaonis. Id quidē miseratio maxima. In qua ego quoqz si gloriari voluero nō ero insipiens: veritatem em̄ dicam. Fateoz et fateboz. Nisi quia dn̄s adiuuit me: paulominus habitasset in inferno anīa mea.

Nō sum ingrat⁹.nō sum oblit⁹:misericordias dñi in eternū cātabo. Verū hactenꝰ mihi cū spōsa. De reliq̄ illa singulari dignatiōe posteq̄ liberata est.ascisci in animicā decoꝛē incunct tanq̄ dñi sponsa: interim tñ ingenis dumtaxat ⁊ in collo. Ad hec illi p̄mittunt munerule p̄ ornatu.ip̄eq̄ aurec p̄cio:sed ⁊ distincte argēto p̄ decoꝛe. Cui nō a dmodū placeat ordo ipe donationū: primū misericordie liberat. secūdo dignāter adamat. tertio benigne abluitur ⁊ purgat:postremo optimi ornamēti accipit p̄missionē. Nō ambigo q̄sdam iam vīm in semetip̄is recognoscere que dicunt: p̄cioq̄ experimento cōmonitos ad intelligentiā p̄uolare. Sz sane memoꝛ versiculi illius. declaratio sermonū tuoꝝ illumiat. ⁊ intellectuz dat puulis: pro huiusmodi dignū duco eadē modice latius explanāda. Benignus est em̄ spūs sapie:et placet illi doctoꝛ benignꝰ ⁊ diligens. qui ita cupiat satisfacere studiosis. vt moꝛē gerere tardioꝛibus non recuset. Denicq̄ qui elucidant me vitā eternā habebūt. aut ip̄a sapientia Quo q̄dem p̄mo ego fraudari voluerim. Quāq̄ in his que plana vident. quādoq̄ talia latent q̄ ipsis quoq̄ q̄ capatioꝛes vident. et p̄uolantes ingenio nō erit inutile si diligentiꝰ declarent. Sed videtam si militudinē de pharaone ⁊ exercitu eius et domini eq̄tatu. Non inter ipōs exercitus sil̄itudo data est. sed de ipsis. Quecm̄ soꝛietas luci ad tenebras:aut q̄ pars fideli cū infideli Sed int̄ sanctā spūalemq̄ animā ⁊ equitatuz dñi plane cōparatio est:et inter pharaonē et dyabolū ambozūq̄ exercituo. Nec miraberꝭ vnā aīam equitatꝰ multitudini similatā. sed aduertas quāte in ip̄a vna q̄ tamē sancta aia sit virtutum acies habeant. quāta in affectionibus oꝛdinatio. q̄nta in moꝛib⁹ disciplina. quāta in oratiōibus armatura. quāta in actiōibus robur. quātꝰ in zelo feruoꝛ: quāta denicq̄ ip̄i cum hoste cōflictuū assiduitas. triumphoꝝ nūerositas. Denicq̄ in cōsequētibus legit. Terribilis vt castroꝝ acies oꝛdinata. Et ite⁊. Quid videbis in q̄t in sunamite. nisi choꝛos castroꝝ. Aut si id tibi nō placet. nouerꝭ huiusce modi animaz nūnq̄ esse sine angeloꝝ custodia: qui eam emulant dei emulatione. sollicite suo viro seruare. et virginē castaz exhibere p̄ō. Et ne dixeris in coꝛde tuo vbi sunt. quis eos vidit. Vidit eos p̄pheta heliseus: insup ⁊ fecit oꝛando vt videret etiā giezi. Tu nō vides:q⁊ non es p̄pheta. nec puer p̄phete. Vidit patriarcha iacob. et ait. castra dei sunt hec Vidit ⁊ doctoꝛ gentiū. q̄ dicebat Nonne oēs amministratoꝛy spūs sunt missi in mysteriū p̄pter eos q̄ hereditatē capiūt salutis. Ergo angelicis fulta mysteriys. et supno stipata agmine sponsa incedens similis est equitatui dñi:illi vtiq̄ q̄ quondā in currib⁹ pharaonis. tā stupendo diuini adiutoꝝ miraculo triūphauit. Si em̄ diligent⁊ aduertas cūcta q̄ ibi miraris magnifice p̄petrata. inuenies hic nihilominꝰ ammiranda. Nisi qō meo nunc magnificentiꝰ triūpha⁊. quodq̄ illic coꝛporaliꝭ p̄cesserūt. hic spiritaliꝭ adimplētur. An nō tibi nēpe multofoꝛtiꝰ. longeq̄ glorioſiꝰ esse videt dyabolus p̄sternere q̄ pharaonē:atq⁊ aereas debellare p̄tes. q̄ curꝰ pharaōis subuertere. Vbi denicq̄ pugnatū est aduersus carnē ⁊ sanguinez. hic aduersus p̄ncipes ⁊ potestates. aduersus mūdi rectoꝛes tenebraꝝ harū:cōtra spiritalia nequicie in celestib⁹. Et p̄sequere mō mecū singula p̄gressiōis mēbra. Vbi populus eduꝭ de egypto. hic homo de seculo ibi p̄sentiꝭ pharao. hic diabolus. ibi subuertunt currus pharaonis. hic carnalia ⁊ secularia desideria q̄ militāt aduersus animā subꝛuunt. Illi in fluctib⁹:ista in fictib⁹ Darim illi:amari isti Puto ⁊ nūc clamitare demonia. si forte cōtingat incidere in talē animā. fugiamus ifraclē. q⁊ dñs pugnat p̄ eo. Vbi ne etiā aliq̄s de p̄ncipibus pharaonis p̄gressus tibi designē noib⁹: ⁊ de curribꝰ describā a dinstar quoꝝ tu ē⁊ alios si q̄ sunt. per teip̄m valeas inuenire. Magnꝰ quidā p̄ceps spiritalis atq⁊ inuisibilis regis egypti p̄fecto malitia est. magnꝰ luxuria. magnꝰ auaricia: et hi quidem possidēt terminos suos sub rege suo. sicut suscuiq̄ assignati sunt. Nam malicia in oēm̄ regione maleficioꝝ atq⁊ factoꝝ dominat. Luxuria oēm̄ in mundicie et turpitudini carnis p̄est. Auaricia in partes rapine et fraudis soꝛtita est

ꝓncipatū. Accipe nūc q̄z quales his suis ꝓncipib⁹ pharao ꝓparauerit currus ad ꝑsequendū ꝓp̄m dei. Habet nanq̄ malicia currū suū rotis q̄ttuor cōsistentez: scientia. impatiētia. audacia. impudentia. Valde em̄ velox est curr⁹ iste ad effundendū sanguinē: q̄ innocētia sistit. nec patiētia retardat. nec timore frenat. nec inhibet pudore. Trahit aūt duob⁹ admodū ꝓnicibus eq̄s. t ad oēm ꝓniciē paratissimis: terrena potētia t sect'ari pōpa. Tūc nāq̄ quadriga ista malicie currit valde velocit'. cum hinc q̄dē potētie effect⁹ subest ei⁹ adimplē dis malicios⁹ conatib⁹. inde plausus pōpe arridet ꝑpetrat⁹ sceleri b⁹. vt sermo impleat' q̄ scr̄tus est: q̄m laudat' pctōr in desideris aīe sue. t iniqu⁹ bñdicit'. Et iteruz alia scr̄tura. hec est inq̄t hora t potestas tenebrarū. Porro p̄sident duob⁹ his eq̄s. aurige duo. tumor t liuor: t tumor quidē pompā. liuor ꝓ potentiā agit. Is em̄ rapido ferit' diabolicaq̄ amore pompaq̄. cuius apud se cor ꝓus intumuit. Naz q̄ō in se firmit' stat timore cōpressum. grauitate modestū. hūilitate solidū. puritate sanuz. aura hui⁹ natiuitat⁹ nequaq̄ leuit' rapitur. Jtē terrene iumentū potentie. nōne inuidia agit'. t quasi q̄busdaz liuoris vrget' hincinde calcarib⁹: suspitiōe vtiq̄ decedēdi t metu succūbendi. Aliud est em̄ q̄ suspectus est successor. t aliud q̄ timet inuasor. His itaq̄ stimulis terrena potētia cōtinue agitat'. Et curr⁹ quidē malitie sic se hz. Luxurie ꝓ curr⁹ quadriga nihilominus volut' vitioq̄ ingluuie vicz ventris. Libidine curr⁹. mollitie vestiū: ocij sopor⁹q̄ resolutiōe. Trahit eq̄s eque duobus ꝑsperitate vite t rerū abūdantia. et q̄ his p̄sident duo. ignauie torpor. t inuida securitas: q: t copia in ignauiaz soluit. t scōm scr̄turā ꝑsperitas stultorū p̄det illos: non sane ob aliō nisi q̄m male securos reddat. Cū aūt dixerint pax t securitas tūc subitaneus supuenit et eis interit⁹. Hȳ calcaria minime habēt. neq̄ flagella. vl' aliq̄d huiusmodi. sed ꝑ his vtunt' conopeo. i. paruulo papilione ad faciendā vmbrā. et flabello ad citandū ventū. Porro conopeuz dissimulatiōe vmbrā facies. et ꝓtegēs ab estu curarū. Proprius nanq̄ est mollis et delicate aīe etiā necessarias dissimulare curas. t neestuāres sollicitudines sentiat sub latibulo dissimulatiōis abscōdi. Flabellū ꝓ effusio est: ventū adulatōnis ꝓporrās. Largi sunt em̄ luxuriosi. ementes auro ventū de ore adulator⁹. Et de h̄ satis. Jam ꝓ auaricia rotis t ipa trahitur q̄ttuor vitioq̄ que sunt pusillanimitas. inhumanitas. cōtempt⁹ dei. mort⁹q̄ oblitio Porro tumēta trahēcia. tenacitas t rapacitas: et his vnus auriga amboꝝ p̄sidet. habēdi ardor. Sola siq̄dem auaricia. q̄m cōducere plures nō patit'. imo cōtenta est seruitore. Ipse ꝓ inuncti opis ꝓmptus ad nodū atq̄ infatigabilis exequit'. vrgēdis sane iumētis trahentib⁹. Flagris vrtitur acerrimis. libidine acq̄rendi. et metu amittēdi. Sūt t alij p̄ncipes reges egypti habētes t ipsi curr⁹ suos. in expeditiōe domini sui. sic superbia q̄ vn⁹ de maioribus est p̄ncipib⁹ sicut inimica fidei impietas. magnū t ipa tenēs locū in domo t regno pharaonis. Et multi adhuc sc̄i alij inferioris ordinis satrape t eq̄tes quoq̄ nō est nūerus in pharaonis exercitu. quoq̄ t noia t officia. necnō t arma. t apparat⁹ eoq̄. vtis studijs vt in his exerceamini inq̄rendare linq̄. Jn istoq̄ itaq̄ principiū fortitudine curruūq̄ suoꝝ inuisibilis pharao vbiq̄ discurrēs. in omnē familiā dñi. q̄bus portiribus more tyrānico debachat'. in his etiam his diebus exeuntē isrl'de egypto. insequitur. At ille nec subuect⁹ curribus nec ꝓtect⁹ armis. nihilomin⁹ tñ sola dñi manu ꝓfortatus secur⁹ cantat. Cāremus dño gl̄iose em̄ magnificat⁹ est. equū t ascēsorē ꝓiecit in mare. Jtē. Hȳ in curribus t hi in equis. nos aūt in noīe dñi dei nr̄i inuocabimus Et hec dicta sūt ꝑ adducta silitudine de eq̄tatu dñi. t curribus pharaonis. Post hec amica appellat'. Nā t ipse q̄dem añ liberationē amicus erat. alioq̄n nō liberasset q̄s nō amasset: sed illa bñficio liberatiōis adducta est. vt esset amica. Audi deniq̄ cōfitentē. nō q: dilexerim⁹ eū nos inq̄t. sz ipse ꝓr dilexit nos. Recor dare nūc moysi et eth yopisse. t agnosce tā tūc p̄figurati cōiugiū ꝓbi t aīe peccatricis. t discerne si potes q̄d tibi dulci⁹ sapiat in cōsideratione suauissimi sacramēti: ꝓbi ne nimiū beni-

gna dignatio ab aīe inestimabilis gloria an inopinata fiducia petrōis. Sed nō potuit moyses ethyopissē mutare pellē. potuit xp̄s. Sequit̄ em̄. Pulcre sūt gene tue sicut turtur. Sed hoc sermoni alteri reseruet: vt semp̄ q̄ in mensa spōsi nob apponūtur. cū auiditate sumētes. eructuem⁹ in ipsius laudē t gl̄iam iesu xp̄i dn̄i nr̄i qui est benedict⁹ in secula. Amen.

Homelia.xliij.

PUlcre sunt gene tue. sicut turturis Tenera est sponse verecūdia. et ad increpationē spōsi puto facies eius rubore suffusa est: pulcriorq̄ ex eo apparēs illico audit. Pulcre sunt gene tue sicut turturis. Vide aūt ne carnalit̄ cogites coloratam carnis putredinē. t purulentiā flaui sanguinee humoris vitree cutis superficiē summatim atq̄ eq̄liter suffundentē: e q̄bus sibi nuīcē moderate pmixtq̄ ad venustandā genaq̄ effigiē rubor subpallid⁹ inefficientiā corporee pulcritudinis temperat. Alioquī incorporea illa anie inuisibilisq̄ substātia nec corporeis distincta mēbris. nec visibilibꝫ extat fuscata coloribus. Tu vero spiritalē essentiā spiritali sipotes attinge intuitu. t ad coaptandū p̄positē silitudinis scema. cogita anie faciē. mētis intentionē. ex qua nimirū rectitudo opis sic̄ ex facie corpis pulcritudo estimat. Porro verecūdiā intellige tanq̄ colorē in facie. q̄ hec potissimū ꝓtus et venustatē ingrat. t augeat gr̄am. Pulcre g̃ sunt gene tue sicut turtur. Poterat vsitatius faciē ponere t describere pulcrā sicut sol. t cui⁹ pulcritudo laudat. pulcra facie seu decora dici. sed nescio q̄d sibi voluerit vt magis genas pluralit̄ dicendū putauerit. nisi q̄ minime id putauerim otiosum. Spūs nanq̄ sapie loquit̄: cui non est fas vel modicum q̄d oīno assc̄ribere otiosum. aut secus dictum q̄ oportuerit. Est ita q̄ sine dubio causa quecūq̄ illa sit. cur pluralit̄ genas maluerit. q̄ singularit̄ faciem dicere. Et si tu meli⁹ nō habes. ego q̄ mihi videt̄ aperio. Duo q̄dam in intentōne quā faciē aie esse diximꝰ. necessarie reꝑtuntur. res t cāus est q̄d attendas t ꝓpter q̄. Et ex his sane duob⁹ aie vel decor vel deformitas indicat̄: vt verbi causa aīa que ambo ista recta atq̄ pudica habuerit. illi merito veraciterq̄ dicāt̄. pulcre sunt gene tue sicut turturis. Que ꝯo altero horum caruerit. non poterit dici de ea q̄ pulcre sunt gene tue sicut turturis. ꝓpter eaꝫ que adhuc ex pte erit deformitatē. Multo autē min⁹ illi hoc poterit cōuenire q̄ neutruꝫ horū habere laudabile inuenit̄. At id totū fiet planius in exemplis. Si ꝑbi causa intendat q̄s animū inquirēde veritati. atq̄ id solo veritatis amore. nōne is tibi videt̄ rem t causam habere honestā. meritoq̄ sibi vendicare q̄ dicit̄. pulcre sunt gene tue sic̄ turturis. q̄ppe cui in neutra genarū neuus reprehēsionis appareat. Quod si minime q̄dem veritatis desiderio. sꝫ aut inanis gl̄ie. aut alterius q̄liscunq̄ cōmodi tēporalis obtentu in veritatē intendet. tam t si vnā genarū videat habere formosam. nō tamē vt arbitror dubitabit iudicare. vl̄ ex parte deformē: cui⁹ alteraq̄ faciem cause turpitudo fedauerit Si aūt videris hominē nullis honestis studys intendentē. sed carnis irretitū illecebris. ventri t luxurie deditū q̄les sunt illi quoꝝ deus venter est. et gl̄ia in cōfusione est. q̄ terrena sapiūt: quid istū. nōne ex vtraq̄ parte fedissimū iudicabis: in cui⁹ vtiq̄ intentione t res t causa reproba inuenit̄ Ergo intēdere non in deū sꝫ in sec̄m. secularis est anie est. nec vllam ꝓrsus partem genarus speciosam habētis. Intendere aūtē q̄si in deū. sed nō ꝓpter deum. Hypocrite plane anie est: cui⁹ t si vna facies decora videt̄. q̄ ad deū qualicūq̄ intentione respiciat. ipa tamē simulatio omne in ea decorū exterminat. et magis per totū ingerit feditatē. Si aūt id solū vel maxime ob vite p̄sentis necessaria ad deū cōcerterit intentionē. non quidez fece hypocrisis putidā pusillanimitatis tamē vitio dicim⁹ sub obscurā t minus acceptaz. Porro ecōtrario intēdere in aliud q̄ in deū. tamē ꝓpter deum nō ociū marie. sed marthe negotiū est Absit autē vt q̄ huiusmodi est. quicq̄ illam dixerim habere deforme. nec tamē ad perfectuz affirmauerim puenisse decoris: quippe q̄ adhuc sollicita est. et turbat̄ erga plurima. t nō potest terrenoꝝ actuū. vl̄

tenui puluere nō respergi. Quē tamē cito facileq; deterget. vel in hora sctē dormitionis casta intētio ⁊ bone ꝛ scientie interrogatio ad deū. Ergo solū inq̄rere deū ꝓpter ipm solū hoc plane est vtrāq; biptite intētiōis facie hīe pulcerrimā. atq; id ꝓpriuz ac speciale spōse cui merito singulari progatiua audire cōueniat. pulcre sunt genue sicut turtur. Cur ꝯo sicut turtur. Pudica auicula est. ⁊ cōuersatio eius nō cum multis. sed solo degere ferē cōtenta compare: ita vt si illū amiserit alterū nō requirat. sed sola deinceps cōuersēt. Tu ergo q̄ hec audis. vt sane nō otiose audias ea q̄ scpta sunt ꝓpter te. nūc ꝓpter te ꝓsanct ⁊ disputanct. tu inq̄ si ad istiusmodi spūssancti incitamēta moueris ⁊ inardescis dare operā. quō aiam tuā facias sponsam dei. studeambas speciosas habere has genas tue intētionis. vt imitator castissime volueris. sedeas scōm ꝓpheā solitari⁹. quoniā leuasti te supā te. oīno supā te angelorū dño despōsari. An nō supā te adherere deo atq; vnū spm esse cū eo. Sede itaq; solitarius sic turtur. nihil tibi ⁊ turbis. nihil cū multitudine cereor: etiāq; ipm oblimisscere ꝓpm tuū. ⁊ domū patrē tui. ⁊ concupiscet rex decorē tuū. O sctā aia sola esto. vt soli oīm seruies teipam quē tibi et oib⁹ elegisti. Fuge publicū. fuge ⁊ ipsos domesticos. secede ab amicis ⁊ intimis: etiā et ab illo qui tibi ministrat. An nescis te verecundū habere sponsum: et q̄ nequaq; suā velit tibi indulgere p̄sentiā p̄sentib⁹ ceteris. Secede ḡ. sed mēte nō corpore. sed intentiōe. sed deuotiōe. ꝛ spū. Spūs em̄ ante faciē tuā. xp̄s dñs: spūsq; reqrit non corporis solitudinē. Quanq; ⁊ corpore interdū nō otiose te sepas cuz oportune poteris: p̄sertim in tpe oratōis. Tenes etiā in hoc ⁊ mandatū sponsi ⁊ formā. Tu inq̄s cuz orabis. intra cubiculū: et clauso ostio ora. Et q̄ dixit fecit. Solus in oratione ꝓnctabat: nō modo abscōdens se a turbis. ꝛ ne vllū quidē discipulorū. ne vlluz domesticorū admittēs. Denicq; tres secum intimos sibi adduxerat. cuz vltro ꝓperaret ad mortē: amulsus est ⁊ ab ipis orare volens. Ergo ⁊ tu fac similiter q̄n orare volueris Decetero sola indicit tibi mentē ⁊ spūs solitudo. Solus es si nō cōmunia cogitas. si nō affectes p̄sentia: si despicias q̄ multi suspiciūt. si fastidias q̄ oīs desiderāt si iurgia deuites. si damna non sentias: si nō recorderis iniuriaꝝ. Alioq̄n. nec si solus corpore es. solus es. Vides ne posse esse te ⁊ solū inf multos. et inf multos nō solū. Solus es in quātacunq; hominuz verseris freqntia: tantū caue aliene cōuersationis esse. aut curiosus explorator. aut temerari⁹ iudex. Etiaz si perperā actū q̄d deph̄endas. nec sic iudices proximū. magis aūt excusa intentionē. si opus non potes: puta ignorantiā. puta subreptionem. puta casum. Q̄ō si omnē oīno dissimulationē rei certitudo recusat. suade nihilominus tibi ipi ⁊ dicito apud temetipsum. Veh emēs nimis fuit temptatio. Quid de me illa fecisset si accepisset in me simil ter protestatē. Et memento me mō alloquī sponsam. ⁊ nō amicū sponsi instruere. cui alia ratio est diligenti⁹ obseruanda. ne q̄s peccet. ⁊ explorādi an peccet. ⁊ emēdādi si peccatū fuerit. A qua sane necessitate spōsa libera est. si vinēs sibi ⁊ ipi quē diligit. sponso pariter ⁊ dño suo: qui est deus benedictus in secula. Amen.

Homelia. xliiij.

Collū tuū sicut monilia. Solet ornari collū monilib⁹ nō ipis cōparari Sz hoc ille faciāt. q̄b⁹ q̄ de proprio nō inest decor. aliūde necesse ē vt mēdicēt vnde se speciosas mētiant. Nā spōse collū ita in seipo formosuz. ⁊ tā decenter q̄ si natura formatū est. vt extrinsec⁹ nō reqrat ornatū. Quid em̄ op⁹ est pegrinoꝝ fucos adhibere colorū. cui ꝓpria ⁊ tanq̄ innata sufficit pulcritudo: intātū vt ipsoꝝ q̄q; q̄ ad ornandū q̄runt monilū possit adequare nitorē Hoc nempe intelligi voluit q̄ minime quidem a collo vt assolet pēdere monilia. sed ipm poti⁹ esse sicut monilia dixit. Nunc iam inuocandus est nobis spiritussanct⁹: vt sicut spiritales spōse genas sua dignatiōe tribuit inuenire. ita etiā ipius spiritale collum demōstrare dignet. ⁊ meo q̄dez intellectui q̄ mihi incūbit loqui que sentio. nihil interim veri similius ꝓbabiliusue elucet. quā ipsum

anie intellectū colli noie designari. Tu q̄z
idē vt arbitror approbabis sz aduertas si
militudinis rōnem. An nō sic̄dez tibi vi
dē colli q̄dammō vice fungi intellectus.
p quē tua aia traicit in se spūs vitalia ali
mēta: atq̄ in q̄dam trāsfundit viscera mo
rū affectuūq̄ suo. Hoc igit̄ spōse colluz
id est purus z simplex intellect⁹. cū nuda
z apta ꝓitate satis p seipm reniteat. nō in
diget ornamēto. sz ipm magz tanq̄ p̄cio
sum monile aiam decent̄ exornat: ac pin
de sil̄e monilib⁹ ipis describit̄. Bonū mo
nile ꝓitas. bonū puritas siue simplicitas:
bonū plane monile sapere ad sobrietatez.
Philosophoꝝ vel hereticoꝝ intellect⁹ nō
hz. hūc in se puritatz ꝓitatisq̄ nitorē: et ō
multā curam gerūt ipm colorare et fucare
falleris ꝓborū z versutijs sillogismorū ne
si nudus appareat. falsi etiā appareat tur
pitudo. Sequit̄ murenulas aureas facie
mus tibi. vermiculatas argēto. Si facia
singulariť z non pluraliť faciem⁹ diriſſet.
absolute z indubitanť etiā h̄ loq̄ spōsum
pnūciassem. Nūc aūt ne forte magz sodali
bus ei⁹ cōgruenti⁹ assignem⁹. spōsam q̄si
ꝓsolantib⁹ tali ꝓmissioe. qō donec pueni
at ad visionē cui⁹ desiderio sic flagrat. fa
cturi sint illi murenulas pulcras z ꝓcio
sas q̄ sunt aurīū ornamēta. Atq̄ hoc pro
ptерea nō opinor. qz fides ex auditu: z q̄z
diu p fidē ambulať z non p speciē. danda
opa pori⁹ instruēdo auditui q̄z visui exer
cēdo. Frustra nanq̄ intendiť ocl's q̄ nō sit
fide mūdat⁹: cū solis q̄ mūdo sunt cor de
videdi copia ꝓmittať. Sc̄ptum ꝓo est: fi
de mūdās corda eoꝝ. Quia g̃ fides ex au
ditu z ex illa visus purgatio est: merito il
li ordinandis auribꝫ intēdebāt. dū audi
tus sicut ratio docuit visus sit p̄paratio.
Tu inq̄unt o spōsa intuende dilecti inhi
as claritāti: sed hoc alterius tpis est. Da
mus aūt in p̄sentiaꝝ ornamēta auribꝫ tu
is: qō erit tibi interim cōsolatio. erit z pre
paratio ad hoc ip̄m qō postulas. Ac si il
lud ꝓphete ei dicāt. Audi filia z vide. Vi
dere desideras: sz audi p̄us. Grad⁹ est au
ditus ad visum. Proinde audi z inclina
aurē tuā ornamētis q̄ tibi facim⁹: vt p au
dit⁹ obedientiā ad gl̄iam puenias visio
nis. Nos auditui tuo dam⁹ gaudiū z le
titiā: nā visui nō est nr̄m dare in q̄ pleni
tudo gaudij z cui⁹ desiderij adimpletio est
sed illi⁹ quē diligit aia tua. Ip̄e vt gaudi
um tuū plenū sit ostendet seip̄m tibi: ipse
adimplebit te leticia cū vultu suo. Tu in
teri accipe ad cōsolationē murenulas has
de manu nr̄a: ceterū delectatiōes in dexte
ra ei⁹ vsq̄ in finē. Aduertendū cuiuscemo
di ei murenulas offerūt. Aureas inquit z
ꝓmiculatas argēto. Aurū diuinitatis est
fulgor: aurū sapiētia q̄ desursuz est. hoc au
ro fulgentia q̄dam q̄si veritatis signacula
spōdent se figuraturos hijs q̄bus id minis
terij est fugni aurifices. atq̄ internis aie
auribꝫ inserturos. Q̄ō ego nō puto eē ali
ud q̄z texere spiritales q̄sdam similitudines:
et in ipis purissima diuine sapie sensa aie
ꝓtemplātis cōspectib⁹ imporrare: vt vide
at saltē p speculū in enigmate. qō nōdū fa
cie ad faciē valet vllatenus intueri. Diui
na sunt z nō exptis ꝓrsus incognita q̄ effa
mur. quō vicz in hoc mortali corpore fide
adhuc habēte statū. et necdū ꝓpalata pspi
cui substātia lumis. iam tñ pure interduz
ꝓtemplatio ꝓritatis pres suas agere intra
nos vl'ex pte p̄sumitur ita vt liceat vsurpa
re etiā alicui nr̄m cui hoc datū desup fue
rit. illud apli. Nūc cognosco ex pte. Item.
Ex pte cognoscim⁹: et ex pte ꝓphetamus.
Cū aūt diuini⁹ aliq̄d raptū. z veluti i ve
locitate chorusci luminis interluxerit mē
ti spū excedēti. siue ad tēperamentuz nimij
splēdoris. siue ad doctrine vsum. cōtinuo
nescio vnde assunt imaginatorie q̄daz re
rū inferioꝝ similitudines infusis diuinitus
sensis ꝓuenient̄ accōmodate: q̄bus q̄dam
mō adumbrat⁹ puriſſim⁹ ille ac splendi
dissim⁹ veritatis radi⁹. z ipi anie tolerabili
or fiat. z q̄b⁹ cōmunicare illū voluerit ca
pabilior. Existimo tñ ipas formari in no
bis suggestiōib⁹ angeloꝝ. sic̄ econtrario cō
trarias z malas ingeri imissiones p ange
los malos nō dubiū est: z fortassis hinc il
lud est speculuz atq̄ enigma vt dixi. p qō
videbar apl's. ex similitudi puris pulcris
q̄z imaginatiōib⁹ angeloꝝ. q̄si manib⁹ pre
paratū: q̄tin⁹ z dei esse qō purū. z absq̄ oī
fantasia corporeaꝝ imaginū cernit̄ sentia
mus. et elegantē quālibet similitudinez q̄ id
digne vestitū apparuerit ministerio depu

rem⁹ angelico. Qđ signasse exp̃ssius vide
tur alia interp̃tatio dicẽs. Sĩlitudies au
rifabri faciem⁹ tibi. cũ distinctiõib⁹ argen
ti. Vnũ est cũ distinctiõib⁹ argẽti. z ꝑmi
culatas argẽto. Jn q̃ mihi significare vi
dek nõ mõ silitudines int⁹ p̃ angelos sug
geri. sz nitorẽ q̃z eloquũ p̃ ipsos extrinsec⁹
mistrari. q̃ cõgrue atq̃ decenk ornate. z fa
cili⁹ ab auditoribꝫ captank z delectabilik.
Qđ si dixerꝫ q̃d eloq̃o et argẽto. dicit tibi
ꝑ ꝑbera. Eloquia dñi eloq̃a casta. argentũ
igne examinatũ. Jta g̃ celestes illi ammini
stratorꝫ spũs pegrinati in terrꝫ sponse faci
unt murenulas aureas ꝑmiculatas argẽ
to. Vt de aũt quõ illa aliud cupit et aliud
accipit: z intẽti ad cõtemplatiõis quietez
labor p̃dicatiõis imponik. z sicuti spõsi p̃
sentiã filiorꝫ spõsi pariendoꝫ alendorũq̃
solliciti do inungik. Neq̃ nũc tantũ acci
dit hoc illi. sz et alia vice vt memini cum
spõsi ampli⁹ z oscula suspiraret. rñsum est
ei. q̃ meliora sunt ubera tua vino: vt ex h̃
se intelligeret matrẽ. atq̃ ad dandũ lac p̃
uulis. nutrien dũq̃ filios reuocari Fortas
sis z in alqs cantici hui⁹ locis. hoc ipsum
tu quoq̃ nisi piger sis ad inq̃rendu ꝑ re
ipm aduertere poteris. An nõ res ista q̃n
dã in scõ p̃triarcha iacob p̃figurabak. cuz
frustrat⁹ diu optatis z expectatꝫ rachelis
amplexib⁹. pro sterili z decora fecundã et
lippam inuit⁹ atq̃ ignarus accepit. Jta
ergo nũc spõsa scire cupiẽs z inquirẽs ubi
in meridianis horis dilectus pascat z cu
bet. murenulas ꝑ eo reportat aureas ver
miculatas argẽto. id est sapiam cũ eloquẽ
tia haud dubiũ q̃n ad p̃dicationis opus.
Docemur ex hoc sane intermittẽda plerũ
q̃ dulcia oscula ꝓter lactentia ubera. nec
quẽq̃ sibi sz illi oẽs q̃ mortu⁹ est ꝑ oibus
esse uiuen dũ. Ve q̃ bene de deo z sentire. z
eloq̃ acceperũt. si questũ estimãt pietatẽ. si
cõuertunt ad manẽ gl̃iam qđ ad lucra dei
dei acceperũt erogãdũ: si alta sapiẽtes hu
milib⁹ nõ cõsentiant. Paueant q̃ in ꝓphe
ta legik dicente dño. Dedi eis aurũ meuz
z argentũ meũ. ipsi aũt de argento meo et
auro meo opati sũt baal. Tu ꝙo audi q̃d
spõsa accepta hinc q̃dẽ increpatione inde
ꝙo pmissiõe rñderit. Neq̃ em̃ vel de pro
missis extollik. vl̃ pro repulsa iraſcik: sz sic
scriptũ est. corripe sapientez. et amabit te.
Et ire q̃dẽ qđ ad donatiões z pmissiones spe
ctat. Quãto maiores hũilia te in oibus.
Qđ ex ei⁹ rñsione meli⁹ vtrũq̃ patebit. sz
ipa si placet discussio in aliud ꝑmõis ꝑnci
piũ differak. z de his q̃ dicta sunt glorifi
cemus sponsum ecclie. dominũ nr̃m ih̃m
xp̃m: qui est benedictus in secula. Amen.

Homelia. xlv.

Cum eẽt rex in accubitu suo: nard⁹
mea dedit odorẽ suũ Hec sunt ver
ba spõse q̃ in hodiernũ diẽ distuli
mus: h̃ respõsum qđ dedit. vbi increpata
est a spõso. non tñ spõso. sz eius sodalib⁹.
Qđ facile est aduertere ex ipis ꝙbis. Cuz
em̃ nõ dicit q̃si ad sc̃am psonã. cũ eẽs rex
in accubitu suo: patz q̃ nõ ad ipm loquik.
sz de ipo. Puto ꝓinde spõsuz ubi eã q̃n⁹
uisum fuit. aut corripuit. aut repssit. com
pta ex suffusione genarũ verecũdia cessisse
loco. vt illa se absente loq̃rek liber⁹ q̃ sen
tiret: sz z si paulo dior vt assolet cũ optuerit
z delectior aio facta eẽt. sodaliũ eã ꝑsola
tiones erigerẽt. Qđ tñ z ꝑ seipm facere nõ
neglexit. q̃ntum iudicauit ꝓpe oportere
Nã vt clarũ relinq̃ret. q̃ntuz sibi nulla co
reptiõe cõplacuit. quippe quã sensit digne
z ꝓut oportuit acceptari. nõ sane añ se ab
sentauit cũ ex abũdantia qđ nõ est dubiuz
cordis ꝓrumperet in laudes ei⁹: z genarũ
collicũ ipius pulcritudinẽ ipsi⁹ cõmenda
ret. Proptereа z q̃ cũ ipa remanẽt. blande
loquunk ipi. z mũera offerũt: scientes dñs
volũtatẽ. Ad ipos g̃ rñsio eius Et littera
lis quidẽ cõtexio sceemat⁹ ita se hz. Sz pri
usq̃ ex hac testa nucleũ spũs elicere inch o
emus. dico vnũ breuiter. Felix cui sua ob
iurgatio sic respõdet. quẽ ad modu habe
mus formã pũris loci. Vtinã magis ne
minẽ obiurgare nec esse sit: hoc em̃ melius
Sed q̃m in multꝫ offendim⁹ oẽs. mihi ta
cere nõ licet. cui ex officio incũbit peccãtes
arguere. magꝫ aũt vrget charitas. Qđ si
arguero z fecero qđ meũ est. illa aũt proce
dens increpatio minime qđ suũ est faciat
neq̃ ad qđ missi illam. sed reuertak ad me
vacuata anq̃ iaculũ feriens z resiliens: q̃d
me animi tũc habere putatis fratres. Nõ
ne angor. nõne torqueor Et vt mihi visus

pē aliq̄d de ꝓbis mgr̄i. q: desapia nō pos sum. prius coarto: e duob: t q̄d eligā ne scio placere ne mihi ī eo q̄ locut⁹ sum. q̄m q̄ debui feci. an pniam agere sup verbo meo. q: q̄ volui nō recepi. Volui nimiꝝ pimere hostē. t eripe frēm t nō feci sic. ma gis aūt ⁊rō accidit. Nā si lesi aiaz. t auxi culpā. Siq̄dez accessit t ⁊tempt⁹. Nolūt audire te inq̄t: q: nolūt audire me Vid: s q̄ maiestas cōtemnit. Nō putes me soluz spreuisse: dīs locut⁹ est. Et q̄ dixit ꝓphete dixit t apl̄is. Qui vos spnit ait. me sper nit. Nō suz ꝓpha. nō sum apls. t ꝓphete tñ et apl̄i audeo dicere vice fungor. t q̄b⁹ nō equo: meriꝫ. implico: cruris: et si ad me am multā ⁊fusionē. et si ad grāde piculū mihi. sup̄ cathedrā moysi sedeo: cuius nō tñ vēdico mihi vitā. nec expio: grām. q̄d tñ. Nō iō cathedre deferek. q̄m occupata est ab indigno. Etiam si scribe t phariseī in ea sedeāt inquit q̄ dicūt facite. Plerūq̄ etiā in patiētia ⁊temptui iūgit: ita vt alis q̄s nō soluz nō curet corrigi obiurgar⁹. sed insup obiurganti indignet. more frenetici manū medici repellēris. Dira quersitas Medicāti irascit. q̄ nō irascit sagittanti. Est em̄ q̄ sagittat in obscuro rectos cor de q̄ t teip̄m nūc sagittauit ad mortē. t in il lū nō cōmouer⁹. Mihi indignar⁹. q̄ sanū te fieri cupio. Irascimi t peccare nolite in q̄t. Si petō irasceris. nō solū minime pec cas. sz t q̄ peccaueras extermias. Nūc ꝓo t petm̄ retines. medicamentū respuēdo. t peccare apponis. irrōnabilit⁹ irascēdo: t est sup̄ modū peccās petm̄. Aliq̄ens addit t impudētia: vt nō mō impatienter ferat q̄ corripit⁹. sz etiā id vñ reph endit⁹ impu dent⁹ defendat. hoc plane desperatio. Frōs inq̄t mlieris meretric⁹ facta ē tibi. noli eru bescere: Et ait. Recessit zelus me⁹ a te: vl tra nō irascar tibi. Solo auditu cōtremi sco. Sētis ne q̄nti piculi. q̄ntiq̄ horroris t tremor⁹ res sit peti defensio. Dicit iterū Ego q̄s amo arguo t castigo. Si ḡ zelus te deseruit t amor: nec eris amore dign⁹. q̄ indign⁹ castigatiōe cēser⁹. Vides q: tūc mag⁹ irascit deus. cū nō irascit. Miserea mur ipio inq̄t: t non discet facere iusticiā. Discōiam hāc ego nolo. Sup omnē irā miseratio ista: sepiens mihi vias iusticie. Sati⁹ ꝓfecto mihi iuxta ꝓphete ⁊silīū ap phendere disciplinā ne q̄n irascat dn̄s. et percā de via iusta Volo irascar⁹ mihi ꝑ miscōiaꝝ: sz illa ira q̄ corrig⁹ denū: non q̄ extrudis a via. Illud tua nobis benigna aniaduersio parit: h̄ formidolosa nutrit dissimulatio. Hō cū nescio sz sentio te ira tū. tūc maxime cōfido ꝓpiciū: etenī cū ira tus fuer⁹ misc̄ie recordaber⁹. Deus inq̄t tu ꝓpicius fuisti eis: t vleiscens in oēs ad inuentiōes eoꝝ. Hoysen loquit⁹ t aaron atq̄ samuelē. q̄s mō p̄miserat: et h̄ vocat ꝓpciationē. q̄ de⁹ eorū nō pepcit excelsib⁹ Non tu ḡ hāc tibi exclude ineternū. defen dēdo errorē. t accusando correctionē. An nō istud est malū dicere bonū. t bonū ma lū. An nō ex hac odiosa impudētia. pullu labit mox impenitētia. mat⁹ desperatiōis Quē. n. peniteat sup̄ bono q̄ putat. Ve illis inquit. Ve istud eternū est. Aliud est quēq̄ tentari a ꝓpria cōcupiscētia abstra ctū t illectū. t aliud sponte appetere malū tanq̄ bonū: ad mortē q̄si ad vitā. male se curū ꝓperare. Pro huiusmodi dico malle aliquādo tacuisse t dissimulasse q̄ agi p perā deph endi. quā ad tantā reph endisse pniciē. Dicas forsitan mihi. quod bonū meū ad me reuertat. et q: liberaui animā meā t mūdus sim a sanguīe hois cui an nunciaui t locut⁹ sum: vt auerterer a via sua mala t viueret. Sz t si innūera talia addas me tñ minime ista ⁊solabunt. mor tē filij intuentē. Quasi ꝓ mea illa respō sione liberationē quesierim: t nō mag⁹ illi us. Que em̄ mat⁹ t si omnē quā potuit cu rā t diligentiā egrotanti filio adhibuisse sciat. si demū frustratā se viderit. t oīs labores suos esse penitus inefficaces. illo nihilomin⁹ moriente. ꝓterea vnq̄ a fleti bus cēperauit. Et illa quidē hoc p morte tpali. Quātomag⁹ me pro morte eterna fi lij mei manet vtiq̄ plorat⁹ t vlulat⁹ mul tus. etiā si nihil mihi cōscius sum q̄ min⁹ annūciauerim illi. Vides etiā a quātis e regiōe malis. t se t nos liberat. q̄ corrept⁹ māsuete respōdet: verecūde acq̄escit. mo deste obtēperat. hūiliter confitet. Huic ego anie in oib⁹ me pfiteor debitorē. huic me ministrū t seruū tanq̄ dignissime domi ni mei sponse: t q̄ revera dicere possit. Cū

esset rex in accubitu suo : nardꝰ mea dedit odorē suū. Bonus hūilitatis odor: q̄d de hac valle plorationis ascendēs. p̄fusis cir cūquaq; vicinis regionibus. ip̄m q̄z regnū accubitū grata suauitate respgat. Est nar dus hūilis herba quā t calide ferūt eē na ture hi q̄ herbarū vires curiosius explora rūt: t ideo p̄ hāc videor mihi nō incōueni enter hoc loco ꝓtrū hūilitatis accipe: sed q̄ sci amorꝭ vaporib⁹ flagret. Q̄ō ꝓterea sane dico. q̄m est humilitas quā nob⁹ veri tas parit. t nō habz calorez: t est hūilitas quā charitas formar t inflammat. Atq; hec q̄dē in affectu: illa in cognitiōe cōsistit Eteni tu si temetip̄m int⁹ ad lumē verita tis: t sine dissimulatione inspicias. et sine palpatiōe diiudices. nō dubito qui humi lieris t tu in oc̄is tuis factus vilior tibi ex hac vera cognitiōe tui. q̄uis necdū fo rtasse id eē patiaꝭ in oc̄is alioꝝ. Eris igit̄ hūilis. sz de ope interim veritatꝭ. t mini me adhuc de amoris infusione. Nā si ve ritatꝭ ip̄ius q̄ te tibi veracit̄ atq; salubrit̄ demōstrauit: sic splēdore illumiat⁹ ita affe ctus amore fuisses: voluisses procul dubio q̄ō in te est eandez de te oēs tenere sniam. q̄ ip̄am apud te veritatem hīe cognoscis Sane q̄ō in te est dixerim. q̄m plerūq; nō expedit innotescere oib⁹ oīa. q̄ nos scim⁹ de nob: atq; ipsa veritatꝭ charitate t cha ritatꝭ veritate veramur palā fieri velle q̄ō noceat agnoscēti. Alioq̄n si ꝓuato amore tui tentus. detines parit̄ intra te iudiciuz veritatꝭ inclusum: cui dubium est. min⁹ te veritatē diligere. cui ꝓtiū p̄fers vel cōmo modū vel honorē. Vides igit̄ nō esse idip sum hoīem de seip̄o. non altū tā sape verit atꝭ lumīe redargutū t hūilib⁹ spōte ꝓsen tire mūere charitatꝭ adiutū Illō em̄ neces sitatꝭ est. hoc volūtatꝭ. Semetip̄m exina niuit inq̄t formā serui accipiens: et formā hūilitatꝭ tradēs: Ipse se exinaniuit: ipse se hūiliauit. nō necessitate iudicij: sz nr̄i cha ritate. Poterat nimiꝝ se vilē t ꝓtemptibi lem demōstrare. sz plane nō reputare: q̄m sciebat seip̄m. Volūtate ꝓinde hūilis fu it t nō iudicio. q̄ talē se obtulit qualē eē ne sciuit: magis aūt placuit minimū reputa ri. q̄ se summū nō ignorabat. Denicq; ait. Discite a me quia mitis sum t hūilis cor de. Corde dixit. cordis affectu id est volū tate. Itaq; necessitatē excludit: qui volun tatē cōfessus est. Nō em̄ quō ego vel tu in uenim⁹ nos in ꝓtate dignos de decore. t ꝓtemptu dignos oīm extremitate t inferi oritate. dignos etiā supplicijs. dignos pla gis: nō inq̄t ita t ille. Que tamē oīa exper tus est. q̄a voluit tanq̄ hūilis cor de: hu milis vicz illa hūilitate quā cordis suas sit affectio. nō quā extorsit discussio verita tis. Propterea dixi hāc volūtarie hūilita tis speciē nō redargutiōe veritatꝭ. sed cha ritatis intra nos effusiōe creari. q̄a cordis est. q̄ affectiōis. q̄ volūtatis: an ꝓ recte tu iudica. Itēq; etiā hoc tuo eque examis nek iudicio. digne ne candē dño assignarī quē charitate constat exinanitū. charitate minoratū ab angel̄. charitate pentib⁹ sub ditū. charitate baptiste mauib⁹ inclinatū charitate carnis infirma passuz. charitate postremo morti obnoxiū. cruce ingloriuz extitisse. Sz t hoc vnū adhuc tui sit ꝓside rare arbitrij. recte ne etiā hanc ip̄am hūilis tatē ita charitate calentē. herba hūili et ca lida id est nardo puraueri designatā. Et si ita cūcta ꝓbaueris. probabis em̄ ratiōi manifestissime acq̄escens. tūc suā apud te ip̄m hūliat⁹ es. necessaria illa hūilitate q̄ scrutās corda t renes veritas. sensib⁹ inge rit aīe vigilantꝭ. adhibe volūtatē t fac de necessitate ꝓtatē: q̄m nulla est ꝓtus sine cō uenientia voluntatis. Sic aūt fiet istud. si nob alteri⁹ apparere forte q̄ te inuenis in tus. Alioq̄n time ne de teip̄o legas. Quō dolose egit i cōspectu meo: vt inueniat⁹ ini quitas ei⁹ ad odiū. Pond⁹ inq̄t t pōdus abhoiatio est apud deū. Quid em̄. Tu te deprecaris i secreto apud teip̄m trutina, ve ritatꝭ ponderat⁹: t forte alteri⁹ p̄cij menti ens. maiori te pondere vēdis nobis q̄ ab ipsa accepisti. Time deū. t noli hanc rem pessimā facere: vt quē hūliat ꝓtas. extol lat volūtas: hoc em̄ est resistere ꝓtati. hoc est pugnare cōtra deū. Magꝭ aūt acq̄esce deo. t sit volūtas subdita veritati: nec tā tū subdita. sz t deuota. Nonne deo erit in q̄t subiecta aīa mea. At paꝛ est eē subiectū deo. nisi sis t oi hūane creature ꝓp̄ deū: si ue abbati tanq̄ p̄celleti. siue ꝓtib⁹ ab eo cōstitutꝭ. Ego plus dico subsedere patib⁹

subdere ⁊ miozib⁹. Sic em̄ decet nos inq̄t oēm implere iusticiā. Vlade ⁊ tu ad mino rē si vis in iusticia cē pfect⁹. defer inferiozi iunioꝛi te iclinato. Hoc em̄ facies trahes ⁊ ip̄e ad te spōse sermonē quē dixit. q: nar dus mea dedit odozē suū. O doz deuotio est. odoz bona opinio. q̄ ad oēs puenit. vt p̄ti sis bon⁹ odoz in oīi loco: spectabi lis oibus. amabilis oibus. Non pōt hoc ille humilis quē veritas ad hūlitatē co gīt: quoniā sibi habet illā ⁊ extre nō patiē. vt sparsa foꝛis redoleat Dagꝫ aūt nō hz odozē. q: non hz deuotionē: vtpote q̄ non spōte neq̄ libenē se hūliat. Sponse vero hūlitas tanq̄ nard⁹ spargit odozē: spōsi amoze calens. deuotiōe vigens. opinione redolēs. Sponse hūlitas volūtaria est: ppetua est. fructifera est. O doz ei⁹ nec rep hensione exterminaē nec laude. Audierat Pulcre sunt gene tue sic turturis. ⁊ colluz tuū sic monilia. Accepat ⁊ repꝛomissionē oꝛnat⁹ aurei. ⁊ nihilomin⁹ tñ cū hūlitate respōdet: ⁊ quāto maioꝛē se audit. tanto hūliat se in oibus. Non gloziaē in meri tis. nec inē laudes suas hūlitatis oblui scaē: q̄ ⁊ hūliter confiteē sub nardi nomīe Ac si voce ꝑginis marie dicat. Nulli⁹ me riti mihi consciā sum ad tantā dignatio nē: nisi q̄ respexit de⁹ hūlitatē ancille sue Nā q̄d est aliud. nard⁹ mea dedit odozē suū. q̄ placuit mea hūlitas. Nō mea in q̄t sapia. nō mea nobilitas. nō mea pulcri tudo. q̄ nulla erāt mihi: sz q̄ sola inerat hu militas dedit odozē suuz. i. solitū. Solito placz deo hūlitas. Solito plane atqz ex cōsuero excelsus dñs hūlia respicit: ⁊ iō cū eēt rex in accubitu suo. i. in excelso hita culo suo. illuc q̄z hūlitatz odoꝛ ascendit. In altis hītat inq̄t: ⁊ hūlia respicit in ce lo ⁊ i terra. Ergo cū esset rex i accubitu suo nard⁹ spōse dedit odozē suū. Accubit⁹ re gis sin⁹ est p̄tis: q: sp in p̄e filī⁹. Nec du bites regē hūc eē clemētē: cui ꝓhēnis accu bit⁹ est p̄ne benignitatz diuersoꝛū. Des rito clamoꝛ hūliū ascēdit ad eū. cui fons pietatz ē māsio. cui familiaꝛis suauitas. cui cōsubstātialis bonitas est: cui iō totū q̄ō est de p̄e est. vt nil p̄rsus in regia maiesta te nisi paternū. hūliū trepidatio suspiceē. Deniq̄ ꝑpē miserīā inopū. ⁊ gemitū pau perū. nūc exurgā dicit dñs. Hoꝛigik con scia spōsa vtpote domestica atz carissima nō se putat artādā spōsi gr̄a. penuria me ritoꝛ. sola de hūlitate p̄sumens. Regē de niq̄ noiat. nā sponsum interim territa in crepatiōe nō audet: ⁊ in alto habitare fa teē. nec sic tñ diffidit hūlitas. ꝓmittue ec clesie potes hūc cōgruētissime aptare ser monē: si recoꝛdaꝛz dies illos. quib⁹ assum pto dño vbi erat ꝑus. ⁊ sedente in dextera p̄tis illo suo antiq̄ nobili atq̄ gl̄oso accu bitu. discipuli erāt cōgregati. in loco vno ꝑseuerātes vnanimit in oꝛone. cū muleri bus ⁊ maria matre ihu ⁊ fratrib⁹ ei⁹. Nō ne tibi videē reuera tūc tp̄is narduz puule ⁊ trepidātis spōse dare odozē suū Deniq̄ cū fact⁹ est repēte de celo son⁹ tanq̄ aduc nientis spūs vehemētis. ⁊ repleuit totā do mū vbi erāt sedētes: an nō merito pauper cula tūc dicere potuit. cū eēt rex in accubi tu suo. nardus mea dedit odozē suuz. Pa tuit ꝑ certo oibus in loco manētib⁹ q̄ gra tus hūlitatz ⁊ q̄ bñplacit⁹ odoꝛ ascende rat: cui moꝛtā copiosa ⁊ gl̄iosa remūerati one rñsum est. Ceterū illa nō ingrata bñfi cij fuit. Audiem̄ quō moꝛ repleta deuoti one. parat se ad oia mala ꝓferenda ꝑ noie ei⁹. Nā sequit. Fasciculus myrrhe dilect⁹ me⁹ mihi: inē vbera mea cōmoꝛabit. In firmitas mea nō me sinit vlteri⁹ ꝓgredi. hoc solū dico q: tribulationū amaritudi nes sub myrrhe noīe dicit se subire para tā. amoze dilecti. Reliquuz capituli alias ꝓseqūmur. si tñ exoꝛat⁹ a vob spūsletūs af fuerit. q̄ vos intelligere faciat ꝓba ꝑ se q̄ ipse inspirādo foꝛmauit sic nouit illi⁹ cu ius ip̄e spūs est laudib⁹ cōuenire sponsi ec clesie iesu xp̄i dñi nostri: qui est benedictus in secula. Amen.

Homelia. xlvi.

Fasciculus myrrhe dilect⁹ me⁹ mi hi: inē vbera mea cōmoꝛabit. An rex. mō dilect⁹: an i accubitu regio mō inē sponse vbera. Magna hūlitatz ⁊ tus cui etiā deitatz maiestas tā facile se in clinat. Cito reuerentie nomē inuocabilīū amicicie mutatū est: ⁊ q̄ lōge erat. in breui fact⁹ est ꝑpe. Fasciculus myrrhe dilectus me⁹ mihi. Myrrha amara res. dura res. dura ⁊ aspa tribulationū significat. Ea si

bi dilecti causaꝫ iminere ꝓphicies. gratulabūda id loquit: cōfidēs oia se virilit subiturā. Ibant inq̄t discipuli gaudētes a cōspectu cōcilij. qm̄ digni habiti sunt ꝓ nomine iesu cōtumelia pati. Propterea denicꝫ nō fascem. sed fasciculū dilectū dicit. qō leue p̄ amore ipius ducat q̄q̄d laboris imineat z dolorꝫ. Bñ fasciculus: qz paruus natus est nob. Bñ fasciculus: qm̄ nō sūt cōdigne passiōes hui⁹ tp̄is ad futurā gl̄iaz q̄ revelabit in nob. Id em̄ inq̄t qō in p̄nti est mom̄etaneū z leue tribulatiōis nr̄e. supra modū i sublimitate eternū p̄dus gl̄ie operat in nob. Ecce q̄ q̄nꝫ nob ingens cumulus gl̄ie. q̄ mō est fascicul⁹ myrrhe. Zn nō fasciculus cui⁹ ingū suaue et on⁹ leue. Nō qz leue i se: nec em̄ leuis passiōis asperitas morꝫ amaritudo. sz leuis tñ amāti Et iō nō ait tantū fasciculus myrrhe dilectus me⁹: sz mihi inq̄t q̄ diligo. Fasciculꝰ est. Zñ z dilectū notat. mōstrans dilectionis vim oēm amaritudinē supare molestiā: z qz fortꝫ est vt mors dilectio. z vt scias illā nō in se sed in dño gl̄iari. necꝫ de p̄pria ꝑtute. sz ō dñi adiutorio p̄sumere fortitudinē. dicit illū inf̄ vbera sua cōmorarū: cui secura decāter. Etiā si ambulauero in medio vmbre mortis nō timebo mala. qm̄ tu mecū es. Hemini me i vno supiorū p̄monū. duo spōse vbera cōgratulationē dixisse atq̄ cōpassionē: iuxta pauli doctrinā docētis. gaudere cū gaudētib⁹. flere cū flentib⁹. Quia ꝙ inf̄ aduersa z ꝓspera ꝑsans. nouit vtrobiq̄ pietā nō deesse medicū huius cōmōi vbiq̄ suoꝫ vult hīe dilectū: cui⁹ aduersus vtraq̄ ꝓtinua p̄fectiōe munitā. nec leta extollāt. nec tristia deijciant. Tu q̄z si sapis imitaberꝫ spōse p̄ncipalis tui pectorꝫ nec ad horā patierꝫ auferra mara illa oia q̄ ꝓ te ꝓtulit sp in memoria retinens. z assidua meditatione revolues: q̄ possis dicere z tu. Fasciculus myrrhe dilect⁹ me⁹ mihi: inf̄ vbera mea cōmorabit. Et ego frēs ab ineūte mea cōuersione. p̄ceruo meritoꝫ q̄ mihi deesse sciebā. hūc mihi fasciculū colligare. z inter vbera mea collocare curauī. collectū ex oib⁹ angoribus z amaritudinib⁹ dñi mei. p̄mū videlicꝫ infantilū illaꝫ necessitatū. deinde laboꝫ q̄s ꝓtulit in p̄dicando. fatigationū in discurrēdo. vigiliaꝫ in orādo: tentationū i ieunādo. lachrymaꝫ in cōpatiendo. insidiaꝫ in colloquēdo: postremo pleroꝝ in falsis fribꝫ. cōuictioꝫ. sputoꝫ. colaphoꝫ subsannationū. exprobrationū. clamoruꝫ. horūq̄ similiū: q̄ in salutē nr̄i generis silua euāgelica copiosissime noscit ꝓtulisse. Vbi sane inf̄ tot odoꝝ fere myrrhe hui⁹ ramuscl'os minime p̄termittendā putauī etiā illā myrrhā q̄ in cruce potat⁹ est: sꝫ necq̄ illā q̄ vnct⁹ est i sepultura. Quaꝫ in p̄ma applicuit sibi meoꝫ amaritudinē p̄cōruꝫ: in scḋa futurā incorruptionē mei corporꝫ dedicauit. Memoriā abūdantie suauitatꝫ hoꝝ cructabo q̄d vixero. Inc̄nuꝫ nō obliuiscar miserationes istas: qz in ipis iustificat⁹ suꝫ. Has oli sctūs dauid cū lacrimis req̄rebat: veniāt mihi inq̄ens miserationes tue z viuā. Has z ali⁹ q̄daꝫ sctōꝝ cū gemitu m̄oꝝabat dicēs. Miscōie dñe multe. Quā mīti reges z ꝓphe voluerūt videre z nō viderūt Ihū laboꝝauerūt: z ego in laboꝛes eoꝝ introiui Ego messui myrrhā q̄s illi plātauerūt. Mihi ḣ salutaris fasciculus suus⁹ est. Nemo tollet eū a me inter vbera mea cōmorabit Hec meditari. diti sapiam in his iustitie mihi pfectionē cōstitui. in his plenitudinē scie. in his diuitias salutꝫ. in his copias meritoꝝ. Ex his mihi interdū portius salutarꝫ amaritudis: ex his rursuꝫ suauis vnctio ꝙsolatiōis Hec me erigūt in aduersis. in ꝓspis depmunt: z inf̄ leta tristia. qz vite p̄ntis via regia incedēti tutū p̄bēt vtrobiq̄ ducatū. hinc inde mala iminētia ꝓpulsando: hec mihi cōciliāt mū di iudicē. dū tremendū potestatibus mitē hūlēq̄ figurāt. dū non solū placabilē. sz z imitabilē repūtant eū qui inaccessibilis est p̄ncipatib⁹. terribil apō reges. Propterea ḣ mihi i ore freq̄nt sic vos scitꝫ: ḣ in corde semp sic̄ sciat de⁹. Hec stilo meo admodū familiaria sic̄ appet: ḣ mea sublimior interi philosophia scire ih̄m et hūc crucifixū Nō req̄ro sic̄ spōsa vbi cubet in meridie: quē let⁹ amplector mea inf̄ vbera cōmorantē. Nō req̄ro vbi pascas i meridie: quē intueor saluatorē in cruce. Illud sublimi⁹. istud suaui⁹ vl' pati⁹. Panis ille. hoc lac. hoc viscera reficit gulorū. ḣ

replet vbera matrū: t lō iñé vbera mea cō
morabit. hūc t vos dilectissimi tā dilectū
fasciculū colligite vob. hūc medullis insē
rite cordis. hoc munite aditū pectoris. vt t
vob iñé vbera cōmoret. Habere illū sp nō
retro inhūeris. sz añ p ocl̄os: ne portātes et
nō odorātes. t onus p̄mat. et odor nō erī
gat. Memētote q̄ accepit eū symeon i vl
nis suis. maria gestauit i vtero. fouit i gre
mio: sponsa sibi iñé vbera collocauit Et n:
q̄d p̄termittā. factū est p̄buz in manu za
charie p̄phe. necnō t q̄rundā alioꝝ. Arbi
troꝝ t ioseph virū marie sup genua illi fre
q̄ter arrisisse. Hi oēs ante se habuerūt. t
nullus retro. Exēplo ḡ sint vob: vt vos si
milit̄ faciatis. Si em añ ocl̄os habueritis
quē portatis. p certo videtes angustias dñi
leuius vias portabitis: ipo auxiliāte eccl̄ie
sponso. q̄ est de⁹ bñdictus in secula Amē.

Homelia. xlvij.

Botrus cypri dilect⁹ me⁹ mihi. in
vineis engaddi Si dilect⁹ in myr
rha. mlto magꝭ in botri suauitate.
Ergo dñs me⁹ ihs. myrrha mihi in mor
te. botrus in resurrectiōe: seip̄m mihi salu
berrimū tpauit in potū. in lacrimis in mē
sura. Mortu⁹ est p̄pt̄ peta nr̄a. t resurr. xit
p̄pter iustificatione nr̄am: vt petis mortui
iusticie viuam⁹. Itaq; tu si petā luxisti: bi
bisti amaritudinē. Si autē tā respirasti. in
spē vite vita sanctioꝝ mutata est tibi myr
rhe amaritudo i vinū. qō letificat cor hoꝝ
minis. Et fortassis ħ illud significauerit
qō saluatori oblatū est i cruce myrrhatū:
t ideo noluit bibere q̄m ip̄sum sitiebat Tu
ḡ vt diri post myrrhe amaritudines vinū
locūditatis expiens. haud temere t ipe di
cere poteris. Botr⁹ cypri dilect⁹ me⁹ mihi
in vineis engaddi Engaddi duplicez hz
interp̄tationē. t vnā ambe intellectui fun
unt. dī nāq; fons hedi et baptisma gētiū:
lacrimasq; peccatiū apte designat. Dicit
t ocl̄us tentatiōis: q̄ t lacrimas eq̄ fūdat.
t tentationes q̄ minime vnq̄ defunt vite
hois sup terrā p̄spiciat. Sz t p̄phs gentiū
q̄ ambulabat in tenebris. nunq̄ p̄ selaq̄os
tētationū agnscere. ac p ħ nec euadere potu
it donec p̄ gram illi⁹. q̄ illumiat ceos rece
pit ocl̄os fidei: donec venit ad eccl̄iam. q̄
hz ocl̄m tētationis: ħ nec se tradidit vir
spiritalib⁹ instruendū. q̄ illumiari spū sapi
entie. etiā suo exp̄imēto docti possunt dice
re veracit̄. qz non ignorant⁹ astutias dya
boli. t cogitatiōes ei⁹. Ferunt ita engaddi
arbuscolas balsami crescere. q̄ in modū vi
nearū ab indigenis excolunt: t inde forsi
tan vineas appellauit. Alioq̄n q̄d faceret
botrus cypri i vineis engaddi. Quis vn
q̄ botros de vineis in vineas trāsportas
set. Solet q̄dez vinū vbi deest aliūde eue
hi. nō vbi adest. Ergo vineas engaddi di
cit plebes eccl̄ie q̄ hz balsami liquorē. spi
ritū māsuetudinis. in quo paulop adhuc
in xp̄o teneritudinē blande fouet. et dolo
res penitentiū cōsolat. Sz t siqs frater in
aliq̄ delicto p̄occupat⁹ fuerit. eccl̄iastic⁹ vir
q̄ hūc spm̄ tam accepit. curabit huiusmo
di mox instruere in eodē spū lenitatis: seip
sum p̄sideras ne t ipse tentet. In hoc ty
po. quot q̄t baptisandi sunt. etiā corpalit
eccl̄ia oleo corpali vngere cōsuevit: q̄a vo
vulnera illius q̄ incidit in latrones. et ius
mēto pī corporis samaritani eccl̄ie est de
portat⁹ in stabulū. nō solo oleo. sed in vi
no si mul t oleo sanitatē recipiūt. necessari
um hab̄z spiritalis medicus etiā vinū fer
uidi zeli cū oleo mansuetudinis: cui sane
cōuenit nō modo cōsolari pusillanimes.
sed corripe inq̄eos. Si em̄ viderit illū q̄
vulnerat⁹ est. i. qui peccauit. blandis ac le
nibus hortamētis q̄ in eū p̄rogata sunt.
minime emēdatū. magꝭ aūt forte eriaz ab
utentē sua māsuetudine t patia negligen
tiorē fieri. t in pctō suo etiā securi⁹ obdor
mire. frustrato ita suauitū oleo monitoruz
oportebit sane mordatioꝝ vti medicas
minib⁹ t vinū cōpunctiōis infundere: du
ris vicz cū eo increpatiōibus atq̄ inuecti
onibus agere. t si causa req̄rit t duricia tā
ta est. etiā censure eccl̄iastice baculo pcelle
re cōtemptorē. Sed vā illi hoc vinū. Nec
em̄ in vineis engaddi vinū inuenit. sz ole
um. Querat ḡ in cypro. naz illa insula fe
rax est vini. t vini optimi: tollensq; sibi in
de ingentē botrū quez olim exploratores
de israel in uecte ferebāt. ch oniū p̄phetiā p̄
cedentē t subsequentē aplicans. mediū au
tem ih̄m pulcro scemate figurātes. Hunc
ergo botrū accipies sibi dicat Botrus cy

pri dilect⁹ me⁹ mihi Videm⁹ botrũ. vide amus q̃liter zeli vinũ ep̃m ex eo Et em̃ si peccãti homini hõ petõr minime indig nat. sed magis q̃si quendã ei suauissimi bal sami rorẽ sudans. piuz exhibet cõpassiõis affectũ. hoc scim⁹ vnde venit tiã audisti: sed nõ forsan aduertistis. Dictũ nanq̃ qõ ex cõsideratione sui ip̃ius cuiq̃ veniat mã suetũ esse ad oẽs: dũ homo cõsilio sapien tissimi pauli vt pie cõdescendere sciat. pre occupatus in petõ cõsiderat seip̃m. ne tip se tentet. An nõ hinc denicq̃ amor ꝓximi radicẽ trahit. de quo in lege mandat. dili ges ꝓximũ tuũ sicut teip̃m. Ex intimis sane hũanis affectib⁹ ꝓmordia ortus sui ducit fraterna dilectio. t de insita homini ad seip̃m naturali quidã dulcedine tanq̃ de humore terreno sumit ꝑcul dubio vege tationẽ t vim ꝑ quã spiritate quidẽ gr̃a des sup fructus parturit pietatẽ: vt qõ sibi ani ma naturaliter appetit. nature cõsorti. id est alteri homini iure quodã hũanitatis vt poterit t oportuerit nõ existimet denegan dũ. sed sponte ac libens impertiat. Jnest er go nature si peccato non abolescat istius modi grate t egregie q̃si suauitatis liquor vt meliorẽ magis ad cõpatiendũ peccan tibus q̃q̃ ad indignandũ asperiorẽ sese sen tiat. Verũ qz iuxta sapientis sententiam. musce morture exterminãt hoc suauitatis vnguentũ. t minime habz in se natura vn de iã reparet sibi semel amissum: sentit se dolenda mutatiõe corruere in illud quod veracit̃ ait scr̃ptura. Prona sunt sensus ho minis t cogitatiões in malũ ab adolescẽ tia sua. Hõ bona adolescẽtia in qua filiꝰ iunior portionẽ sibi paterne substantie po stulat sequestrari. t bonũ incipit velle divi dere. qõ in cõmune dulcius possidet: t ha bere solus qõ participatiõe nõ minuitur. partitione amittit. Denicq̃ inquit oĩa bo na sua dissipauit viuendo luxuriose cũ me retricib⁹. Quidnam be meretrices. Vide ne ipse sint que exterminãt suauitatis vn guentũ. carnales videlicz concupiscentie: de q̃bus saluberrime scriptura re ammo nẽs. post cõcupiscẽtias tuas nõ eas. Et merito morituras describit sapiens: quoniã t mũdus transit. et concupiscẽtia eius. Dis ergo pũ satisfacere singulariter volum⁹. boni nos socialis atq̃ cõmunis singulari suauitate priuam⁹. Ne prorsus musce sordide t pungentes. q̃ in nobis de corẽ nature fedant. mentẽ curis t sollicitu dinib⁹ lacerãt. socialis gr̃e suauitatẽ exter minant. Hinc hõ iunior filiꝰ appellat. qõ natura quodã mensa lubrico adolescẽ tie depr̃auata. omnẽ virilis maturitatis ac sapiẽtie sucũ amiserit: et versus in aspe rũ arente anio ꝓter se vniuersos despiciat factus sine aspectiõe. Jgit ab ineunte ado lescentia ista pessima atq̃ miserrima. pro ni sunt sensus hois. t cogitatiões in ma lũ: et natura ad indignandũ q̃q̃ ad cõpati endũ paratior. Jnde homo tanq̃ omnis no exutus hoiez. in quo vult sibi cũ opus habet ab hominib⁹ subueniri. nõ vult ip se hoib⁹ opus habentib⁹ subuenire. Da gis aũt iudicat. spernit. irridet hõ homi nes. delinquẽtes peccator: nõ cõsiderans sip̃m. ne t ipse tentet. A quo malo minis me ꝑ se vt dixi natura resurget: neq̃ recu perabit oleũ ingenite mãsuetudinis qõ se mel est exterminatũ in ea. Verunt̃ qõ nõ põt natura: potest gratia Quẽ ergo homi nũ vnctio sp̃us miserata pfundere sua be nignitate dignabit̃: is cõmuo reuertet̃ in hoiem. t aliquid insup melius a gratia q̃q̃ a natura recipiet. Jn fide t lenitate sanctũ faciet illũ: t dabit illi non oleũ. sed balsa mũ in vineis engaddi. Nec em̃ dubiuz ex fonte hedi ꝓfluere carismata meliora. cu ius vtiq̃ tinctio hedos vertit in agnos. et de sinistra transfert in dexterã peccato res: abundanti⁹ quidẽ ante pfusos vneri one misẽdie. vt vbi supabundauerũt deli cta. supabundet t gr̃a. An nõ vere videt tibi redisse ꝺdammõis hõ in hominẽ. qui animi sec̃aris feritate deposita. t recupe rata etiã cũ fenore gratie humane vnctiõe mansuetudinis. quã in ipo musce carnali um cupiditudinũ penitus exterminãt. de suo quem gestat homine. imo qui ipse est t materiã sumit et formam miserendi hominibus alijs: ita vt tanq̃ feralẽ quen dam ritũ exhor: reat. non soluz cuiq̃ facere hoim qõ pati nolit. sed etiã nõ facere om nia oĩbus q̃cunq̃ sibi fieri velit En vnde oleũ. Vinũ vnde. Profecto ex botro cr̃i. Eteni si amas dñm ieſuz toto corde. tota

aīa. tota ſtute: nunq̄d ſi vider⁊ ei⁹ iniuri⁊as cōemptūq̄ ferre vllate⁹ eq̄ alio pote⁊ris. Dinime. ſ⁊ mox arrepto ſpū iudici. et ſpū ardor⁊. ⁊ tanq̄ potēs crapulat⁹ a vi no. repleт⁹ zelo phinees. dices cuz dauid. Tabescere me fecē zelus tu⁹: q⁊ obliti sunt ꝓba inimici mei. Et cū dño. Zelus dom⁹ tue comedit me. Vinū ē g̃ feruidissimū zelus iste exp̄ssuz de botro cyp⁹: ⁊ calix inebri ans xp̄i amor. Denicq̄ de⁹ nr̄ ignis cōsumēs est. ⁊ ꝓpha igne dicebat missuz de excelso i ossibꝫ suis: eo q⁹ diuio amore flagra ret. Habēs itaq̄ ex feruore oleū māsuetudinis. ⁊ ex diuio amore vinū emulatiōis. secur⁹ accede ad sanāda vulnera illi⁹ q̄ incidit in latrones. pyssimi samaritani optimus imitator: secure q̄z dicito ⁊ tu cū spōsa. Botr⁹ cypri dilect⁹ me⁹ mihi. i vineis engaddi. hoc est zel⁹ iusticie amor dilecti mei mihi i affectibꝫ pietat⁊. Et deꝫ satis. Nā ⁊ infirmitas mea pausandū indicit si cut ⁊ sepe facit. ita vt plerūq̄ cogar in pfectas. vt ip̄i scit⁊ relinq̄re disputatiōes: resi duaq̄ capitulo⁹ it⁹ dē altercq̄ reseruare. Sz q̄d. Ego i flagella paratus sum. scies me ad huc lōge recipe imparia meritis. Vapulē sane vapulē. vt male opans: si forte verbera inerita reputētur. Fortassis miserebit flagellato. q̄ bonū in me nō inuenit qō remuneret. spōsus eccl'ie iesus xp̄s dās nr̄: q̄ est deus bñdictus in secula. Amen.

Homelia. xlviij.

Ecce tu pulcra es amica mea. ecce tu pulcra: oc'li tui colūbar⁹. Pulcre optīe. Ex amore sponse p̄sumptio ex amore indignatio spōsi. Hoc rei exitus ꝓbat. Ereni p̄sumptionē correptio. correptionē emēdatio: emēdationē remūeratio secuta est. Adest dilect⁹. ammouet magister. rei disparet. dignitas eruit. reuerētia ponit: cedit q̄pe fastus. vbi inualescit affect⁹. Et sicut q̄ndam q̄si amic⁹ ad amicū moyses loq̄bat. ⁊ dās rñ debat: ita ⁊ nunc inter ꝓbū ⁊ aiam. ac si int̄ duos vicinos familiar⁊ admoduz celebrat cōfabulatio. Nec mir⁹. Ex vno amor⁊ fonte. vtriq̄ influit diligere inuicē. confoueri paritē. Ergo pulciora melle volant bincinde ꝓba: mutui in se toti⁹ suauitat⁊ fruunt aspect⁹ sancti indices amoris. Denicq̄ is illā amicā nūcupat. pulcrā pnūciat. pulcrā iterat: eadem ab illa vicissim recipiens. Nec ociosa iteratio que amor⁊ est iteratio: et fortassis aliquid innuit reqrendū. Queram⁹ gemmā aie pulcritudinē. Hoc em̄ mihi videtur innuere. Decor anie hūilitas est. Nonne meipo hoc dico: cū ꝓpheta dixerit prior. Aspges me ysopo ⁊ mūdabor. hūili herba. ⁊ pectoris purgatiua hūilitatē significās. Hac se post graue lapsum rex ⁊ ꝓpheta lauari cōfidit: et sic nitedū quendā innocētie recuperare candorē. Verū in eo q̄ peccauit. et ii amāda nō tñ ammirāda hūilitas. At siq̄s innocentiā retinet. et nihilominꝰ hūilitatē adhūgit: nōne is tibi videt geminū aie possidere decorē. Sctā maria sanctimoniā nō amisit: de hūilitate nō cauit. Et ideo cōcupiuit rex decorē suuz: q̄a hūilitatē innocētie sociauit. Denicq̄ respexit in ancille sue. Ergo beati q̄ custodiūt vestimenta sua mūda. vicz simplicitat⁊ ⁊ innocētie: si tñ ⁊ decorē induere humilitat⁊ adhiciant. Profecto audiet qui huiusmodi inuenit. ecce tu pulcra es amica mea. ecce tu pulcra. Vtinā vel semel dicas aie mee dñe iesu. ecce tu pulcra es Vtinā mihi hūilitatē custodias. nā ꝓmaz vestem ego male fuaui. Seru⁹ tu⁹ sum ego: nec em̄ audeo pfiteri amicū. q̄ testimoniū decor⁊ mei. cū repetitiōe nō audio. Sufficit mihi si semel audiā. Sz q̄d si et hoc in questione sit. Scio q̄d faciā. Venerabor amicā seru⁹. cumulatū in ea decorē deformis homunculus ammirabor: gaudebo ad vocē spōsi tanq̄ pulcritudinē nihilominus ammirātis. Quis scit si saltem ex hoc inuentur⁹ sim gr̄am in oculis amice: vt gr̄a ip̄i⁹ ⁊ ip̄e inueniar int̄ amicos. Denicq̄ amic⁹ spōsi stat: ⁊ gaudio gaudet ꝓpter vocē spōsi. Ecce vox ei⁹ in auribꝫ dilecte. audiam⁹ ⁊ gaudeam⁹. Assunt sibi loquunt̄ parit̄. stem⁹ simul. Nulla nos subducat huic colloq̄o secli cura. nulla illecebra corꝑis. Ecce int̄ tu pulcra es amica mea ecce tu pulcra es. Ecce vox miratōnis est: reliquū laudis. Merito admiranda. cui sc'itas amissa hūilitatē non attulit. ſ⁊ seruata admisit. Merito pulcra reperit: cui neutra defuit pulcritudo. Rara auis i ter

ris aut sanctitatē nō pdere aut humilitatē sermonia nō excludi. z tō beā q̄ vtrāq; re-tinuit. Deniq; pbatū est. Nihil sibi cōscia est z correptionē nō abnuit. Nos z cū ma-gna delinq̄mus. vix ferim⁹ reprehēdi. Hec añ equo aio audit ꝺ se amaritudies nihil peccās. Hā si desiderat videre claritatem sponsi. quid mali est. Magꝭ z laudis est. Et cū increpata priam egit z dixit. fascicu-lus myrre dilectus meus mihi. inter vbe-ra mea ꝓmorabit. h̄ est. Sufficat mihi. no lo tam scire nisi iesum z hunc crucifixum. Magna humilitas. Actu innocens susci-pit pnitentꝭ affectū. z que non hz qō peni-teat. habet cū vt poeniteat. Cur ergo inq̄s increpata est. si nihil mali fecit. Sz em̄ au-di nunc dispensationē z prudentiā sponsi. Sicut abrae olim obedientia sane tenta-ta est. ita z nūc hūilitas sponse. Et quō il-le impleta obedientia tūc audiuit. nūc cog-noui q̄ tu timeas deū. sic z huic mō quasi sub alys ꝓbis dicit. nūc cognoui q̄ hūilis sis. hoc est qō ait. ecce tu pulcra es. z tō pre-contium iterat vt gl'e scitaris aditū signet humilitatis decor. Ecce tu pulcra es. ecce tu pulcra. Nūc cognoui q̄ pulcra: nō soluz ex meo amore: sz ex tua hūilitate. Nō dico nūc pulcrā inter mulieres. nec pulcram in-genis vel in collo sicut añ dicebā sz pulcrā simpl'r fateor. nō vtiq; pulcrā ex cōparatiōe. nō cū distinctiōe. nō ex pte. Et addit Ocu-li tui columbaꝝ. Agite adhuc ꝓmēdat hu-militas. Ad h̄ siquidē respicit q̄ illa repre-hēsa de alta inq̄sitione sua. cōtinuo nō cū-ctata ē ad simpliciora descēdere. ita vt di-cerer. fasciculus myrre dilectus me⁹ mihi Multū pfecto distat inter vultū gl'e z fa-sciculum myrre. z ideo magnū hūilitatis insigne inde acquiescere reuocari. Ergo ocu-li tui colūbaꝝ. Jā inq̄t nō ambulas i mag-nis neq; in mirabilib⁹ sup te. sz instar sim-plicissime volucris ꝓtenta es simplicio-ribus. nidificas in foraminib⁹ petre meris vul-neribꝫ imoraris. z libenter ea q̄ sunt de me dūtaxat incarnato z passo oculo intuēs co-lumbino. Aut certe q̄ in specie auis hui⁹ spūs sanctus apparuit. spiritalis magꝭ sim-plex in ea intuitus columbe noie ꝓmēdat. Et si hoc placet oportet referas capitulum ꝓpōs ad id qō paulo ante sodales murenu-las aureas ei facere ꝓmiserūt. nō intendē-tes vt tunc docui ornare aures corpis. sed informare auditum cordis. Potuit itaq; fieri vt fide que est ex auditu. corde ampli-us mundato ad videndū qō añ non pote-rat instructior redderet. Et q̄m de acceptꝭ murenulis in visu acutiori ad intelligenti-am spiritalē visa est ꝓfecisse. placuit spōso cui sp̄ q̄ in se est placet magis videri i spiri-tu. z annumerans id q̄ꝭ eius laudib⁹ ait. Oculi tui colūbaꝝ. Jā me inq̄t ituere in-spiritu. q̄ spūs ante faciem tuā xp̄s dñs. Et habes vñ id possis. q̄ oculi tui colum-barum An nō habebas z ideo reprimen-da fuisti: sed nūc copiā habero videndi. q̄ oculi tui columbaꝝ. i. spiritales. Non sane copiā quaꝝ petebas. nec em̄ vel mō adhuc ad illa pores. sed q̄ tū interim sufficere pos-sint. Sane ducēda es de claritate in clari-tatē: z ꝓterea vide vt pores mō: z cū plus poteris plus videbis Nō puto frēs nō pu-to mediocrem hanc nec; cōem oīb⁹ esse vi-sionem: z si sit inferior illa q̄ videndus est in futuro. Deniq; ex his q̄ sequunt aduer-te. Sequitur em̄. Ecce tu pulcer es dilecte mi ecce tu pulcer. Vides q̄; in excelso stat z in sublime mentis vticem extulit. q̄ vni-uersitatis dñm quadā sibi ꝓprietate vēdi-cet dilectum. Attende em̄ quō non simpl'r dilecte. sed dilecte mi inq̄t: vt ꝓpriū desig-naret. Magna visio prius de q̄ ista in id fiducie z auctoritatꝭ excreuit: vt oīm dñm dñm nesciat sed dilectū. Extimo em̄ neq; quā hac vice eius sensib⁹ importatas ima-gines carnis aut crucis aut alias q̄scunq; corporeaꝝ sūtudines ifirmitatū. In his nāq; iuxta ꝓbecā nō erat ei spēs neq; de-cor. Hoc aūt eo ituito nūc pulcꝝ decorūq; ꝓnunciat. in visione meliori illū sibi appa-ruisse significās. Ore em̄ ad os sicut quon-dam cū sētō moyse loquit cū sponsa: z pa-lam non p enigmata z figuras dñi vider. Talē deniq; ꝓnunciat. q̄lem z mente ꝓspi-catur. visione plane sublimi z suaui. Re-gem in decore suo viderūt oculi eius: nō tū vt regem sed vt dilectum. Viderit eū sane quis sup solium excelsum z elevatū z ali⁹ quoq; facie ad faciem sibi apparuisse testa-tus sit. mihi tamen videt eminentia i hac parte esse apud sponsam qō ibi visus legit

dñs. hic dilect⁹. Sic eñ habes. Vidi dominū sedentē sup soliū excelsum ⁊ elevatū. Et item. Vidi dñm facie ad faciem ⁊ salva facta est aia mea. Sed si ego dñs inq̄t. vbi timor meus. Q̄ō similis facta revelatio cū timore? q̄ vbi dñs ibi timor. ego p̄ fecto si optio darek. tanto libentiꝰ tantoq̄ charius spōse amplecterer visionē. q̄nto in meliori affectione q̄ est amor factā aduerso. Nam timor penam habet p̄fect autem charitas foras mittit timorē. Multū sane interest apparere terribilē in cōsilijs sup filios hoim ⁊ apparere speciosum forma p̄ filijs hoim. Ecce tu pulcer es dilecte mi ⁊ decorus. Verba ista plane amorē resonāt nō timorē. sed forte ascendūt cogitationes in cor de tuo? ⁊ q̄ris dubius apud te dicēs Qua rōne ꝟba ꝟbi facta ad aiam referūt ⁊ rursum aie ad verbū: vt illa audierit vocem loquētis sibi ⁊ p̄hibentis q̄ pulcra sit vicissimq̄ idē p̄conū suo mox reddiderit laudatori. Quō p̄t hec fieri. Nā ꝟbo loquimur. nō ꝟbū loq̄mur. Jtē q? aia non hz vnde loquat. nisi os corpis sibi verba formauerit ad loq̄ndū. Bene queris. ſz attende spīm loqui. ⁊ spūaliter oportere intelligi que dicunt. Quoties pin de audis? legis ꝟbū atq̄ aiam pariter colloq̄. ⁊ se intuicem intueri. noli tibi imaginari q̄si corporeas intercurrere voces. sicut nec corpeas colloquentium apparere imagines. Audi potiꝰ q̄d tibi sit in hmōi cogitandū. Spiritus est ꝟbum. spūsq̄ est aia: ⁊ habent linguas suas q̄b? se alterutrū colloquant. p̄sentesq̄ indicent. Et ꝟbi quidem lingua fauor dignationis eius. aie ꝟo deuotiōis feruor. Elinguis est aia atq̄ infans q̄ hāc non habet ⁊ nō potest ipi vllatenus sermocinatio esse cū ꝟbo. Ergo dulcemodi linguam suā cū ꝟbū mouet volēs ad animaz loq̄ nō p̄t aia nō sentire viuꝰ est sermo dei ⁊ efficax ⁊ penetrabilior oi gladio anticipiti pungens vsq̄ ad diuisionē aie ⁊ spūs Et rursum cū suā aia mouet. ꝟbum latere multominꝰ poterit. nō solū q? vbiq̄ ē p̄ns sed p̄ter hoc magis q̄ nisi ipso stimulāte deuotionis lingua mīme ad loquendum mouetur. Verbo igit dicere aie pulcra es. ⁊ appellare amica infundere est. vñ ⁊ amet ⁊ se p̄sumet amari. Jp̄i ꝟo ꝟbum vicissim nomiare dilectū ⁊ facere pulcrū q̄ amat ⁊ q̄ amak sine fictiōe ⁊ fraude assentire illi ⁊ mirari dignationē ⁊ stupe ad gr̄am. Sicde pulcritudo illi⁹ dilecto ei⁹. ⁊ iō maior q? p̄uenies. Dedull? pide cordi ⁊ intimarū vocib⁹ affectionū rāto ampliꝰ atq̄ ardēꝰ clamitat sibi diligendū q̄nto id p̄us sensit diligēs q̄ dilectū. Jtaq̄ locutio ꝟbi infusio doni. rūsio aie. cū gr̄arū actōe āmiratio Et ideirco plus diligit q̄ se sentit in dilēdo victā: ⁊ iō plꝰ mirat q̄ p̄uentā agnoscit. Vñ nō ꝓrēta est sek dicere pulcra nisi repetat ⁊ decoꝛ: eminentiā decoris illa repetitione designās. Aut certe in vtraq̄ xp̄i suba dignū exp̄ssit oi āmiratōe decorē. i altera nature. i alta gr̄e. q̄ pulcer angel? tuis dñe iesu i forma dei i die exaltaris tue i splēdoribꝰ sctoꝝ añ lucifer genitꝰ: splēdoꝛ ⁊ figura sube p̄ris. ⁊ q̄dā ppatuꝰ mimeq̄ fuscatus cādoꝛ vite eterne. Quā mihi decorus es dñe mi in ipa tui hui⁹ positiōe decoris? Eteñ vbi te erinanisti vbi naturalib⁹ radijs lumē in deficiens exuisti. ibi pietas magꝭ emicuit. ibi caritas plus effulsit. ibi ampliꝰ gr̄a radiauit. Quā clara mihi oriris stella ex iacob. q̄ lucidus flos de radice iesse egrederis. q̄ iocundū lumē in tenebris visitasti me oriēs ex alto. q̄ spectabil? ⁊ stupēdus etiāq̄ ꝟturib⁹ supnis. in conceptu de spū i ortu de ꝟgine. in vite inocētia. in doctrine fluentis. in chorusc atiōib⁹ miraculoꝝ. in reuelatōib⁹ sacroꝝ. Quā denicq̄ rutilās p⁹ occasū sol iusticie ō cor de fre resurgis. q̄ formosus in stola tua. Demum rex gl'ie in alta celoꝝ te recipis. Quō nō p̄ his oib⁹ oīa ossa mea dicēt. dñe quis sīle tui. Hec q̄ similiaq̄ puta in dilecto intuentes spōsam aduertisse cū diceret. ecce tu pulcer es dilecte mihi ⁊ decorus. Neq̄ h̄ sola sed isup aliq̄d pculdubio de nature decore superioris. qō n̄m oio p̄remolat intuitū ⁊ effugit experimentū Ergo iteratio vtriusq̄ decorem substātie designauit. Audi deinde quō tripudiat ad aspectum affatūq̄ dilecti ⁊ coram ipso nuptiali carmine q̄ amoris sunt gratulabunda decantat. Sc̄tur eñ Lectulus noster floridus. tigna domorum nostraꝝ cedrina. laquearia cypressina Sed seruemus recentioꝝ principio spōse cantilenam. vt ⁊ nos de quiete facti alacri

ōles. liberius exultemus ⁊ letemur in ea. ad laudem ⁊ gloriam sponsi ihesu xpi dñi nri q̄ est de⁹ bñdict⁹ in sc̄la. amen.

Homelia. xlix.

Lectulus nr̄ floridus. tigna domorum nr̄aꝝ cedrina. laquearia cypressina. Epithalamiū canit cubile et thalamos pulcro simone describēs. Spōsum inuitat ad requiem. hoc est em̄ medi⁹ q̄ esse cere ⁊ cū xpo esse. Necessariū aūt exire ad lucra pter saluādos. Ver nūc opportunitate vt putat iuēta ornatū nūciat thalamū. lectulū q̄ digito mōstrans. dilectū vt dixi inuitat ad requiem. ⁊ cū eo ardoris in eius cordis ardorem nō sustinēs. ad mētis pertrahit hospitiū. secū pnoctare ꝓpellit. ⁊ cū petroloquit. dñe bonū est nos hic esse. Jaz q̄d spiritaliter ista contineāt requiramus. Et in eccl̄a q̄dem lectū in quo quiescit claustra existimo esse ⁊ monasteria. in q̄b⁹ q̄ere a curis viuitur seculi ⁊ sollicitudinib⁹ vite Atq̄ is lectus floridus demonstrat. cum exemplis ⁊ institutis patr⁹. tanq̄ odoribus bene olentib⁹ respsa floribus fratr⁹ conuersatio ⁊ vita refulget. Porro domos populares q̄uentus intellige xpianor⁹. quos bi q̄ i sublimitate posiri sē xpiani vtiq; vtriusq̄ ordinis principes quasi tigna parietes iustis impositis legib⁹ fortiter stringunt. ne sua q̄sq̄ lege vel volūtate viuentes tanq̄ inclinati parietes ⁊ macerie depulse dissidiant a semetipis. ⁊ sic ois structura edificij corruens dissipet. Laquearia q̄ a tignis firmiter pendent ⁊ domos isigniter ornāt putabene instituti cleri mansuetos ⁊ disciplinatos mores riteq̄ āministrata officia designare. Quō nāq̄ stabunt ordines clericorum ⁊ administrationes eor⁹. si nō pncipum tanq̄ tignor⁹ beneficio ⁊ munificētia sustentent ⁊ pteganť potētia. Qō autē tigna cedrina ⁊ cypressina laq̄aria describūt natura absq̄ dubio hz i his spēb⁹ lignorū gō ꝓgruat pfat⁹ ordinib⁹ Et cedr⁹ q̄dē q̄m iputribile ē necnō ⁊ odorifer⁹ alteq̄ preritatis lignū. sat⁹ idicat q̄les opteat assumi viros i vices tignor⁹. g̃ validos ⁊ ꝓstātes necesse est ee eos q̄ sup alios ordinant: nec nō ⁊ lōganimes i spe atq̄ i signa mēt⁹ pti ē attollēces. q̄ē bonū fidei sue ⁊ quersati ouis vbiq̄ odorē sp̄gentes dicere cū apl̄o possint. Xp̄i em̄ bon⁹ odor sum⁹ deo i oi loco. Cypressus ite bonti eq̄ odoris ⁊ iputribile fert lignū incorrupte vite ⁊ fidei. eē quēuis de clero debere ee demōstrat: vt merito decori dom⁹ ac laq̄riū ornatui deputet. Septū est em̄. Domū tuaz decz scitudo i lōgitudie diez. Vbi sane ⁊ scīmonie defectus ⁊ ideficientz gr̃e exp̄ssa pseuerantia est Oportet g̃ vtiq̄ q̄ ad ornamētū ⁊ decorē assumit dom⁹. bonis ornatū moribus ee. ⁊ q̄ius sp̄ ipe sit int⁹. bonā tm̄ testimoniū hr̄e ⁊ ab his q̄ foris sť. Sūt ⁊ alia i natura lignorū hoz cōpetētia his q̄ spiritalit⁹ disserunt. sz brevitatz cā pretereo. Notādū ꝙ pulcre oēs eccl̄e statū breui vno ꝓsicio ꝓphēsz auctoritatē. s. plator⁹. cleri dei⁹. pr̄i disciplinam monachor⁹ q̄etē. In hoz p̄rsus cū recte sť oīa scīa mr̄ eccl̄a ꝓsideratiōe letat. ⁊ tūc ea q̄s offert intuēda dilecto cū ad a⁹tā q̄ oīm auctoris refert oia bonitatē. nihil sibi ex oībus tribuēs. Nā qō aut nr̄ ⁊ nr̄aꝝ nō vsurpationis est signū sz dilectōis qō nimie vz fiducia dilectōis nihil ei⁹ quē valde diligit a se estiet alienū. Nec em̄ se sponsi ꝓtinus aut q̄etis ei⁹ putat arcēdā cōsortio q̄ sp nō q̄ sua sz q̄ illi⁹ sunt q̄rere ꝓsueuit. Et hre cā cur sibi ⁊ sponso sit sue lectulū sue domos ausa sit pnūciare cōes. Dixit em̄ lectul⁹ nr̄ ⁊ tigna domoz nr̄aꝝ ⁊ laquearia nr̄a: audacter se cōprehensione associās cui iūctā non dubitat in amore. Non ita illa q̄ ꝑpe voluntati nondū abrenūciauit. sz p se tacet. per se habitat. magis aute nō p se. sz cū meretricib⁹ luxuriose viuēdo conuersať. cō cupiscentias loquor carnis cū q̄b⁹ dissipat bona sua. ⁊ portionē substātie quā sibi diuidi postulauit. Letez tu q̄ bas sancti spiritus voces audis vel legis. putasne aliq̄ horum que dicuntur valeas applicare tibi. ac de felicitate sponse que hoc amoris carmine ab ipso spiritu canit aliquid recognoscere i temetipso ne dicatur ⁊ tibi. quia vocem eius audis ⁊ non scis vnde veniat aut quo vadat. En forte appetis ⁊ ipe cōtemplationis quietem ⁊ benefacis. tm̄ ne obliuiscaris flores quibus lectulum sponsi legis aspersum. Ergo cura ⁊ tu vnuz ex cūdare similiter bonorum floribus operū fructū exercitio tāq̄ flore fructū sem̄ ociū preuenire. Alioq̄n delicato sat⁹ ocio doz-

mitare voles si nō exercitat⁹ q̄escere appe-
tas. ⁊ lyę fecūditate neglecta sol' cupias ra-
chel' amplexibꝫ oblectari. ſz ⁊ p̄ posterus or
do eā meritū exigere p̄mū. ⁊ añ labozē su
mere cibū. cū apls dicat. q̄ nō laborat nec
manducet. Ā mādatȝ tuis intellexi inq̄t. vt
scias nisi obedīētie mādatoꝝ p̄ceptionis
gustū penitus nō deberi. Nō igit̄ putes ō
p̄pe amoze q̄ctȝ sctē obedīētie actibꝫ sento-
rūue traditōis p̄iudiciū vllaten⁹ faciēduz
Alioq̄n nō dormiet recū sp̄ōsus i lectulo
vno illo. p̄sertim quē tibi p obedīētie flozi
bus cicutȝ arcȝ vitieȝ ie obedīētie asperisti.
Precp̄t qđ nō exaudiet oz̄ es tuas: voca-
tuscȝ nō veniet. nec ei dabit ino bedīēti co
piam sui tāt⁹ obedīētie amator vt mozi cp̄
non obedire maluerit. Sz necȝ approbat
tue p̄ceptionis iane ociū. q̄ ōt p̄ p̄ha. la-
borauī sustinēs significās tp̄s q̄ exul celo
⁊ p̄tia sūmeq̄tȝ epat⁹ ē salutē i medio fre
Magȝ aūt p̄ecor ne te q̄z inuoluat formido
losa illa smia: ita ironās i pfidiā iudeoꝝ.
Neomenias vr̄as ⁊ sabbatū ⁊ festiuitates
al's nō ferā. Īté kalēdas vr̄as ⁊ solennita
tes vr̄as odit aīa mea. facta sūt mihi mole
sta. ⁊ lugebit super te p̄pha ⁊ dicet. Videre
eā hostes ⁊ derisere sabbata ei⁹ Cur ei qđ
dilectus p̄pudiat. nō inideat inimic⁹ Di
ror valde ipudentiā aliquoꝝ q̄ inf nos ist.
q̄ cū oēs nos sua singl'aritate turbauerint.
sua ipatiētia irritauerint. sua inobedientia
coinq̄nauerint. audēt nihilomin⁹ ad tā fe
dū sue p̄scie lectulū oi oz̄ōnū instātia toti⁹
puritatȝ dn̄m inuitare. Āt cū extēderitȝ ait
manus vr̄as. auertā oc'los meos ⁊ cū mlt'
tiplicaueritȝ oz̄ōnē nō exaudiā. Quid enī.
Lectul⁹ nō est flozidus magȝ aūt ⁊ putid⁹
est. ⁊ tu illuc regē gl'etrahis. Ād pausādū
h̄ facȝ an ad causandū. Cēturio vetat illū
itrare sub tectū suū p̄pt̄ suā idignitatē. cui⁹
fides mihi in vniuerso redolet israele. ⁊ tu
ad te p̄pel'is trare tanto⁹ sordes spurcitia
vitioꝝ. Clamat apl'oꝝ p̄nceps. Exi a me
dñe q̄z hō pct̄or sum ⁊ tu dicȝ intra ad me
dñe qm̄ sctūs sum. Oēs inq̄t vnanimes
i oz̄ōne estote. fraternitatē diligite ⁊ vas ele
ctionis leuātes puras manus ait. sine ira
⁊ disceptatione. Vide sne quōsibi concoz-
dent ⁊ cedē spū de pace ⁊ tranq̄llitate ani-
mi quā hīc debet illa q̄rat loq̄nt̄ p̄nceps
apl'oꝝ ⁊ doctor gentiū. Pergē ergo tu tota
die expā de ad dīm manus tuas q̄ frēs to-
ta die molestas. vnanimitatē impuḡs. ab
vnitate te sepas. Et q̄d me vis facere iq̄s
Profecto vt p̄mo q̄dē cmūdes cōsciaz ab
oi inq̄namento ire ⁊ disceptatiōis ⁊ mur-
muris ⁊ luoris. ⁊ q̄cq̄d otio aduersari cog
noscit. aut paci fraternę. aut obedīētie sentoꝝ
de cordis habitaculo elimiare festines. De
inde etiā circūdare tibi flozes quozūcp̄ bo
noꝝ actuū ⁊ laudabilū studioꝝ arcp̄ odo
ramenta virtutū. i. quecūcp̄ sūt sca. q̄cūcp̄ iu-
sta. q̄cūcp̄ seria. q̄cūcp̄ amabilia. q̄cūcp̄ bo
ne fame. si q̄ virtus. si q̄ laus disciplie hec co
gitare. in his exerceri curato. Ād istiusmo
di secure vocabis sponsum. qm̄ cū introdu
xeris eū facit⁹ decere poterȝ ⁊ tu. qz lectul⁹
nr̄ flozidus: redolēre nimiꝝ cōscia pietatez
ſz pacē. ſz māsuetudinē. ſz iusticiā. ſz obedi
entiam. ſz hylaritatē. ſz humilitatē. Et de
lectulo q̄dē hic. Domū p̄o dei spiritalē se
ipm q̄scp̄ agnoscat. q̄ tm̄ iam nō i carne am
bulat ſz in spū. Templū em̄ dei ait sanctū
est qđ estȝ vos. Curate ḡ frēs spiritali hu
ic edificio qđ vos estȝ. ne forte cū in supe
riora p̄ficere cepit vacillet ⁊ corruat. si ligā
nis foꝝtibꝫ nō fuerit subnixū ⁊ colligatum
curate inq̄t illi tīḡ dare iputribilia ⁊ imo-
bilia timorē dn̄i vz illū q̄ manet in scm
seculi: patientiā de q̄ septuz est. qz patiētia
pauperꝝ nō pibit in finē: longanimitatē q̄z
q̄ sub quouis structure pōdere inflexibilis
p̄seuerās. in infinita scla vite brē p̄tendit
saluatoꝝ loq̄nte i euāgelio. Qui p̄seuera-
uerit vsq̄ in finē hic salu⁹ erit. Magȝ aūt
sup oia charitatē q̄ nunq̄ excidit qz forti-
est inq̄t vt mors dilectio. dura sicut īferus
emulatio. Studete deinde his tignis sub
sternere ⁊ alligare ligna alia eque p̄ciosa ⁊
pulcra. cui tm̄ ⁊ illa ad manū fuerit i opus
laquear. ū ad decorem domus. sermonē. s.
sapientie siue scientie. p̄phetiā. gratiam
curationū. interp̄etationē sermonuz: ⁊ ce-
tera talia que magis noscunt̄ sane apta or
natui cp̄ necessaria esse saluti. De his p̄ce-
ptum non habeo. consilium autem do.
Quō q̄dē istiusmodi lig̃ p̄stat ⁊ laboriose
q̄rī ⁊ difficile inueniri ⁊ periculose elabora
ri. nam ⁊ rara ea p̄sertim his tp̄ibꝫ terra
uostra p̄ducere reperit. consulo sane ⁊ mo-

meo nō multo ꝓciſta req̄ri. magis autez ex
lignis alijs laquearia ꝑparī. q̄ t ſi minus
appareāt ſplēdida. nō min⁹ tñ valida eſſe
ꝓbanť. inſup t facilius poſſidenť t tuti⁹.
Etenī mihi illoꝝ ſuppetat copia lignorū
q̄bꝫ ornus ſponſi eccl̄ia copioſe denſať. pa
bonitas benignitas. gaudiū in ſp̄ſancto
miſereri in hylaritate tribuere in ſimpli
tate gaudere cū gaudentibꝫ. flere cū flēcibꝫ.
An nō tu illā domū q̄ ad laq̄aria ſpectat
ſatꝭ abūdeꝝ ornatā cēſeas. quā talibꝫ lig
nis inſpexerꝭ ſufficienť ꝓpoſiteꝝ tabulatā
Dñe dilexi decorē domus tue. ſp da mihi
hec ligna q̄ſo q̄bꝫ tibi ſp ornatū exhibeam
thalamū cōſcientie. conſcientie dico mee t
alterius. his ꝓcent⁹ ero. erūt t q̄ meo i hac
re ꝓſilio acq̄eſcere volēt. q̄ t reputo eſſe cō
tentum. cetera ſeris aplis t virꝭ aplicꝭ de
relinquo. ſed t vos dilectiſſimi tam t ſi il
la ligna nō habeatis. nichilomin⁹ tamē ſi
hec habetis confidite nichilomin⁹ cū oī
fiducia accedite ad lapidē ſummū angula
rem. electū. p̄cioſum. nichilomin⁹ ſup fūda
mentū aplōꝝ t ꝓphaꝝ: t ipſi tanq̄ lapides
viui ſupedificamini domos ſpirituales. ſa
cerdotū ſctām offerre ſpirituales hoſtias ac
ceptabiles deo. p ieſum xp̄m ſpōſuz eccl̄ie
dñm nr̄m q̄ eſt de⁹ bñdict⁹ i ſecl̄a. amē.

Homelia.l.

EGo flos campi t lilium vallium Ad
hoc reſpicere puto q̄ ſpōſa ō reſpe
ctis lectulū floribꝫ ꝓ nēdarat. Nec
ſibi flores aſſcriberet illos q̄bꝫ lectul⁹ deco
rat⁹ t venuſtat⁹ thalam⁹ videbať. iferet ſpō
ſus ſe eſſe florē campi: nec de thalamo ſane ꝓ
dire flores: ſz de campo t ſuo mūere t ſui pti
cipatione fieri. q̄ rentiret t q̄ redoleret. Ne
q̄s ergo exp̄obrare illi poſſet t dicere. q̄d
habes q̄ non accepiſti. ſi aūt accepiſti q̄d
gl̄iaris q̄ſi nō acceperis. ipſe dilecte ſue ſicut
ambitioſus amator: ita informator beni
gnus. pie illi dignanteꝝ demōſtrat. cui
nitorē de quo gl̄iabať acſuaue olentiā le
ctuli debeat deputare. Ego flos campi inq̄t
de me eſt q̄ gl̄iaris. Saluberrime āmone
mur t ex h̄ loco. q̄ neq̄ꝝ gl̄iari oportet. t ſi
quis gl̄iatur in dño gl̄ietur. Et ſecūm l̄raz
ritud. Nūc iā ſcrutamur ipſo de q̄ loq̄mur
a diuinā re ſpiritalē q̄ in ea tegit intellectuz.
Et p̄mo aduerte nūc mihi trifariū q̄ndaz
floris ſtatū. i campo. i orto. i thalamo vt p⁹
h̄ etiā illō facili⁹ ꝓpertū fiat. cur ſe potiſſi
mū campi florē elegerit appellare. Et i campo
q̄dē atq̄ orto orti flos. i thalamo aūt mi
nime. Olet t lucet i eo. nō tm̄ erectus aut
ſtāns vt i orto vel campo: ſz plane iacēs tāq̄
q̄ illat⁹ ſit nō inat⁹. Propterea t neceſſe eſt
ſane repare freq̄nť t ſp recētiores apponē
re flores. q̄ diu odorē ſuū mime retineant
nec decorē. Q̄ō ſi vt i alio ſimone p̄fat⁹ ſū
lectul⁹ reſpſus floribꝫ ꝓſcia eſt bonis refer
ta opibꝫ. vides certe vt ſiccitudo ſeruet. neq̄
quā ſufficere ſeť vel ſcō opari q̄ bonū eſt
niſi inceſſanť addas noua ꝓribꝫ. q̄tuꝫ⁹ ſe
minas i bñdictionibꝫ. de benedictionibꝫ t
metas. Alioquin iacet t marcet flos boni
operis atq̄ i breui ois ex eo t nitor extermi
nať t vigor. ſi nō alijs atq̄ alijs ſuperiecti
pietatis opibꝫ ꝓtinue repeť. Hoc i thalamo
in orto aūt nō ita. ſz neq̄ i campo ſiliter. Ex
ſe em̄ ſeť ꝓducti floribꝫ aſſidue ſubminiſtrāt
vñ diu in ipſis dec⁹ ingenitū ꝓſeueret. Dif
ferť tñ t ipſi intra ſe q̄ ort⁹ quidē vt floreat
hoīm manu t arte excoliť. campus ꝙ ex ſe
meriō naturaliť ꝓducit flores. t abſq̄ oī
hūane diligētie aduitorio. Putaſne tā ti
bi videris aduertere q̄s nā ille ſit campus
nec ſulcat⁹ vomere nec defoſſus ſarcl̄o. nec
impinguat⁹ fimo. nec manu hois ſeminā
tus. honeſtat⁹ tñ nichilominus nobili illo
flore ſup quē ꝓſtat req̄eniſſe ſpīm dñi. Ecce
inq̄t odor filij mei ſic odor agri pleni quē
bñdixit dñs Necdū ſpēm ſuā ille flos agri
induerat t tā dabat odorē ſuū q̄ eā vt h⁹
p̄ gaudio exclamaret p̄ſcīt ſpū corpe mar
cens ſcīs t ſenex p̄triarcha: caligās viſu:
ſed odoratu ſagax. Nō ſe pinde debuit flo
rem thalami preſtari q̄ flos eſt ꝑpetuo vi
gens: ſz neq̄ ītē orti ne hūano videreť ope
generatus. Pulcre autem t ꝙueniēntiſſime
flos campi ſū ait: q̄ t abſq̄ hūana iduſtria ꝓ
dūt. t ſeť ꝓdeūti nulla ē deiceps damnata
corruptio vt ſmo ipleať quē dixit. nō dab
ſctām tuū videre corruptōez. Sz ſi placz ac
cipe t alia h⁹ rei rōnē vt arbitror nō ſpnē
dā. Nō. n. ſine cā ſane mīkiplex ſpūs a ſapi
ente deſcribiť: niſi q̄ ſub vno l̄re coercice di
uerſos plerūq̄ ſapie itellect⁹ regere ꝙſueuit
Itaq̄ iuxta p̄fatā de flor⁹ ſtatu gr̄itionem
flos eſt ꝓginitas. flos martyrū. flos actio

bona. In orto ꝑginitas. i cāpo martyriū. thalamo op⁹ bonū. Et bñ in orto ꝑgitas cui familiaꝛ ꝓcūdia ē: fugitās publici. latibuli gaudēs. pariēs discipliē. Denicꝫ in orto flos claudit q̄ i cāpo exponit. ſpgitur qꝫ i thalamo. Et hēs. Ort⁹ ꝯclusus fons sigt⁹ qō vticꝫ clauſtꝫ pudoris signat i virgine ⁊ iuiolate custodiā ſcitatꝫ. si tñ talis fuerit q̄ ſctā corpe ⁊ ſpū Bñ itē i cāpo martyriū dū martyres ludibrio oīm exponūt. ſpectacl'm facti ⁊ angel' ⁊ hoib⁹. Hōne illoꝝ miserādo vox ē i ps Facti sumus obprobriū vicinis nris ſubſānatio et illuſio his q̄ i circūitu nro ſt. Bñ qꝫ i thalamo actio bona q̄ ꝯſciaz ⁊ q̄tā fac ⁊ tutā. P⁹ bonuz denicꝫ op⁹ ſecuri⁹ i ꝯtēplatōe dormit. ⁊ tāto q̄s fiduciali⁹ ſublimia itueri ⁊ iueſtigare aggredit. q̄nto sibi ꝯſci⁹ ē mīme ſe ꝑpie amore q̄etꝫ caritatꝫ opib⁹ ō fuiſſe. ⁊ hec oīa ſm aliq̄d dñs ieſus. Ipe flos orti. virgo. ꝑga de ꝑgie generat⁹. Idē flos cāpi. martyr. martyꝝ corona. martyrū forma. Denicꝫ foras ciuitatez educ⁹ est. extra caſtra paſſus est. i liḡ leuat⁹. ſpectādus oīb⁹. ſubſannādus ab oīb⁹. Ipſe itē thalami flos. ſpecl'm ⁊ exēplū tot⁹ bōficētie: quēadmodū ipe iudeis ꝓteſtat⁹ ē dicēs. m'ta bona opa feci i vob⁹. Et itē ſcptura de eo. Qui ptrāſyit ait bñfaciēdo ⁊ ſanādo oēs Si igit hec tria dñs q̄ fuit cauſa vt e trib⁹ ſe cāpi florē maluerit appellare. Profecto vt eā ad tolerantiā aliaret. cui nouerat iminere ſiq̄dez vellet pie viuere i xp̄o pſecutōez. Id ſe ḡli bentius pfitet ad qō potiſſimū vult hre ſe q̄ē. Et qꝫ b̄ est qō al's dixi. qm ſp ⁊ illa appetit q̄etē ⁊ ille iciat ad laborē denūtians ei q̄ p m'tas trib'atōes optet itrare in regnū celoꝝ. Uñ cū noua i terꝛ ecc'ia nouit despōſata ſibi redire ad pīez disponeret dicebat ei. Uenit hora vt ois q̄ iterficit vos arbitret ſe obſequiū p̄ſtare dō. Itē. Si me ait pſecuti ſūt ⁊ vos pſequent. Potes ⁊ tu i euāgelio m'ta colligere huic denūtiatiōi maloꝝ pferēdoꝝ ſik'ia. Ego flos cāpi ⁊ liliū cōualliū. Illa ḡ mōſtrante lectulū. ille vocat ad cāpū. ad exercitium ꝓuocat. Nec putat q̄cꝫ pſuaſibili⁹ forē illi ad ineūdū certamē. qꝫ ſi ſeip̄m certatꝫ aut exēplū ꝓponat aut p̄miū. Ego flos cāpi. Sane vtrū uis i hui⁹ fm̄oe itelligi dak. vel q̄d sit vꝫ pugnatꝫ forma. vel q̄d sit triūphantꝫ gl'a Utrūcꝫ es mihi dñe ieſu ⁊ ſpec'm paciēdi. ⁊ p̄miū patiētꝫ Utrūcꝫ fortit̄ ꝓuocat ac vehemēt accendit. Tu doces man⁹ meas ad p̄liū exēplo ꝑtuis tue. tu caput meū p⁹ victoriā tue coronā p̄tia maieſtatꝫ. Sive q̄ pugnātē te ſpecto. ſiue q̄ te expecto nō ſolū coronātē: ſz ⁊ coronā i vtroꝫ mirabiliter tibi me alliciꝫ: vtꝫ funis violētiſſim⁹ adtrahēdū. Trahe me p⁹ te libent̄ te ſeq̄r libēti⁹ fruor. Si sic bon⁹ es dñe ſeq̄ntib⁹ te q̄l' futur⁹ es ꝯſequētib⁹. Ego flos cāpi. q̄ diligat me veniat i cāpū. nō ffugiat mecū ⁊ p me inire certamē vt possit dicere. Bonū certamē certaui. Et qm̄ nō ſuꝑbi vel arrogātes ſz hūles pot⁹ q̄ de ſe p̄ſumere neſciūt. martyrio idoneꝰ ſt. addit ſe etiā ē liliū cōualliū. i. hūiliū corona: ſpālē gl'az future exultatiōis ipoꝝ hui⁹ eminētia floris designās. Erit nāꝫ cū oīs vall' iplebit. ⁊ oīs mons ⁊ col'is hūliabit. ⁊ tūc cādor ille vite et̄ne liliū plane nō colliū. ſz ꝯualliū apparebit. Iust⁹ germinabit ſic liliū inquit Quis iuſt⁹ niſi hūilis Denicꝫ cū ſe māib⁹ baptiſte fuī dñs iclinaret ⁊ ille expaueſceret maieſtatē. ſine inq̄t. ſic. n: decet nos iplere oēz iuſticiā. ꝯſumatōez ꝓfecto iuſticie in hūilitatꝫ pfectōe ꝯſtituēs. Iuſt⁹ ḡ hūil. iuſtus ꝯual' ē. Et ſi hūiles iuēti fuerim⁹ germinabim⁹ ⁊ nos ſic liliū. ⁊ florebimus in eternū añ dñm. An nō ꝑe vel tunc maxie ſe liliū ꝯualliū cōꝑobabit. cū reformabit corp⁹ hūilitatꝫ nr̄e ꝯfiguratū corpi clarita tis ſue. nō ait corp⁹ nr̄m ſz corp⁹ hūilitatis nr̄e: vt hui⁹ lily miro ⁊ ſempit̄no cādore solos ſignificet hūiles illuſtrādos Et hec dicta ſint ꝓ eo q̄ ſpōſus ſe florē cāpi ⁊ liliū eē ꝯualliū ꝓteſtat⁹ ē. Iā ec̄ q̄d de ſua ꝯſeq̄nt̄ chariſſima ꝓteſtet bonū cēt audire. ſz hora nō patit̄. Ex regula nāꝫ vīa nihil opi dī. i p̄ponere ſz. Quo q̄dē noie laudū ſolēnia q̄ deo i oratorio q̄rtidie ꝑſoluunt̄. p̄ bñdict⁹ iō sic voluit appellare. vt ex h̄ clari⁹ aperet. q̄ nos opi illi vellet eē intentos. Uñ vos moneo dilectiſſimi pure ſp ac strēnue diuinis itereſſe laudib⁹. Strēnue q̄dē vt sic reuerenter ita ⁊ alacrit̄ dño aſſiſtatꝫ. Non pigri. nō somnoleti. nō oſcitātes. nō parcētes vocib⁹. nō p̄cidētes ꝑba dimidia. nō intḡ trāſilientes. nō fractꝫ ⁊ remiſſis vocib⁹, mu-

lebre q̄ dđā balba de nare sonātes: sz viri li vt dignū est t sonitu t affectu voces sceti spūs depromētes. Pure vo vt nil aliō dū psallitz. cp̄ qō psallitz cogitetz. Nec solas dico vitadas cogitatōes vanas t ociosas vitā de sē t ille illa hora dūtaxat t illo loco q̄s officiales frēs p cōi necitate q̄si necessario freq̄nter admittere ꝓpellunt. Sz ne illa q̄dem pfecto recipe tūc ꝓsulerim. q̄ forte paulo ant i claustro sedētes i codicib⁹ legeratis: q̄lia t nūc me vna voce differente ex h̄ audito rio spūsseti recēta reportatz. Salubria sē sz mime illa salubrit inē psallendū revolutz. Spūs em̄ sctūs illa hora gratū non recipit. q̄q̄d aliud cp̄ debes neglecto eo q̄ debes obtulerz. Cui⁹ sp facere voluntatē ad ei⁹ volūtatē tpo inspirāte possim⁹ gr̄a t misēdia sponsi ecclie ihesu christi. qui est deus bñ dictus in secula. amen.

Homelia. l i.

Sicut lilium inter spinas sic amica mea inē filias. Nō bone filie q̄ pūgunt. Attēde pessimū germē ei⁹. cui male dictū est terre nr̄e. Cū inq̄t coluerz eā. spinas t tribulos germiabit tibi. Donec ḡ in carne est aīa inē spinas pfecto ꝓsac t nēce ē patiac inq̄etudines tētationū tribulationū q̄ aculeos. Nō si lilīū est ipa iuxta spōsi ꝓbū. videat cp̄ vigilē sollicitāc ee opteat sup custodia sui septa vndiq̄ spinis hic inde aculeos intendentib⁹. Nec em̄ vel lenissimā spine sustinet vllaten⁹ pūctionem floris teneritudo: sz mox vt modice p̄mit pforac. Sēris cp̄ merito necessarieq̄ horte tur nos pba seruire dño in timore. t item apls cū timore nihilomin⁹ t tremore nostram ip̄oz opari salutē. Teneb̄t nimirū pr̄io exp timēto hui⁹ sne piratē vt pote amici spōsi q̄ minime prorsus ambigerēt: t ad suas aias p̄tinere q̄ō ōr sic lilīū inē spinas sic amica mea inē filias. Deniq̄ vn⁹ eorū ꝓuersus sū ait i erūna mea dū ꝓfigit spia. Bñ ꝓfixus q̄ ꝓuersus extinde est. Bñ pungeris si ꝓpūgeris. Multi cū sentiūt penā corrigūt culpā t tal dicere p̄t. ꝓuersus sum i erū. m. d. cō. spi. Spina culpa est. spia pena ē. spia falsus fr̄. spia vicin⁹ mal⁹ ē. Sic lilīū inē spi. sic a. m. inē fi. O cādes lilīū. o tener t delicate flos. icreduli t subuerso zel ēt recū. vide quō cāute ambles inē spinas Plen⁹ ē mūdus spinis. i tra sē. i acere sūt. in carne tua sē. Versari i his t mime leti diuine potētie ē nō ꝑtut⁹ tue. Sz ꝓfidite iq̄t q̄ ego vici mōm. Et si igit vndiq̄ tibi icē di, pspicias tribulationū tāc̄ tribuloz acumina. nō turbet cor vr̄m neq̄ formidet sciens q̄ tribulatio opat patiaz. patiētia pbationē. pbatio spē. spes āt nō ꝓfūdit. Cōsidera lilia agri quō inē spias viget t nitret Si fenū q̄ hodie ē t cras i clibanū mittit de⁹ sic custodit. q̄nto magz amicū t spōsam suā carissimā. Deniq̄ custodit dñs oēs diligētes se. Sic li. in. spi. sic a. m. in. fi. Non mediocrz tytul⁹ pfecto ꝑtutz inē p̄uos viuere bonos. t inē maligntes inocētie frēne re cādorē t mox lentatē. magz āt si his q̄ odere pacē pacificū t amicū ip̄is te exhibeas inimicz. Id plane tibi sikitudinē datā de lilio iure q̄dā. ppetratz spāliē vēdicab. q̄ ipsas vtiq̄ pūgētes se spias cādore, ppo illustrare t venustare nō cessat. An non p̄inde lilīū tibi videt iplere q̄dāmō euāgelij pfectionē cp̄ orare iubemur p calūniātib⁹ t p seq̄ntib⁹ nos. bñfacere his q̄ odere nos. g̃ t tu fac sikit t erit aīa tua amica dñi t laudabit te. de te dicēs. q̄ sic li. inē spi. sic a. mea inē filias. Seq̄t Sic malū inē lig̃ siluarū sic dilect⁹ me⁹ inē filios. Reddit spōsa p̄conij vicē ꝓmēdāre se spōso. a q̄ laudari ē laudabilē fieri. t quē laudare itelligere t āmirari laudabilē. Et sic ex eminēti flore figurata a spōso laus ei⁹ ē: ita e regiōe t excellēti lig̃ ip̄a illi⁹ singlarē gl̄az eminētiamq̄ demōstrat. Douet tū me de ligno h̄ q̄ō non tāte ee excellētie videar. q̄nte aliq̄ ceteroz. et tō min⁹ digne assumi i opus sikitudinis vt pote q̄ nō sufficiat laudis vicē iplere. Sicut malū inē lig̃ siluaz: sic dilect⁹ me⁹ inē filios. Deniq̄ nec spōsa, magni estimasse videt q̄ h̄ i lignis siluaz tm̄ efferre curauit. nimirū sterilib⁹: nec fruct⁹ hūano victui aptos ferētib⁹. Cur g̃ omissis melioribus t nobilioribus lignis. hui⁹ mediocritas arboris adducta ē i mediū. ad formādū spōsi p̄conū Ita ne ad mēsurā laudē recipe debuit q̄ ad mēsurā spm̄ ñ accepit. h̄ nēpe data ō illa arbore silitudo fac vt videar h̄re superiorē. q̄ parē nō hz. Quid dicē⁹ ad h̄. Fateor qua laus. qm̄ qui laus. Nō em̄ h̄ loco predicatur magnus dūs et laudabilis nimis. sed

parvus dñs ⁊ amabilis nimis. parvulus vtiq; q̄ nat⁹ est nob. Ergo nō maiestas attollit h̄ sz cōmendat hūilitas. digneq; ac rōabiliť qđ ifirmū ⁊ stultum est dei hoiem fortitudini ⁊ sapie anteferr. Xpi sibi nāq; ligna silvestria ⁊ infructuosa: qm̄ fm̄ prophetam oēs declinauerūt sim̄ iutiles facti sūt. nō est q̄ faciat bonū nō est vsq; ad vnū Sicut malū inť lig̃ siluaꝝ. sic dilect⁹ me⁹ inter filios. Vna inť lig̃ siluaꝝ dñs iesus arbor faciens fructuz. fm̄ hoiem sane ⁊ si p̄latus hoib⁹ sz ab angelis minorat⁹ Uiro etenī mō ⁊ angelis se fact⁹ caro subiecit ⁊ angelos sibi manēs de⁹ subiectos retinuit. Denīq; videbitz inq̄t angelos ascendēntes ⁊ descendētes sup filiū hois q̄ in vno eodēq; hoie xp̄o iesu ⁊ infirmitatē foueant ⁊ stupeāt maiestatē. Quia g̃ spōse id dulcius qđ se iminuit sapit. libentius attollit gr̃am. p̄fert miscōiam. stupet dignationē. Libuit p̄inde hoiem inter hoies āmirari. non inter angelos dñi tanq; malū inť lig̃ excellit siluaꝝ. ⁊ nō plane inť ortoꝝ plātaria. Nec putat minui laudes. vbi de cōsideratione infirmitatz pietatis bonitas exaltat. Quo enī iuxta aliq̄d a laudib⁹ rēpat eo trēiuxta aliq̄d mag⁹ laudat. min⁹ p̄sequens gr̃iam dignitatz. vt gr̃a dign̄tionis emineat. Sicut g̃ apl's qđ stultū ⁊ ifirmū est dei. sapienti⁹ fortiusq; dicit esse hoib⁹ sz nō angelis. ⁊ sicut p̄pha speciosum p̄dicat forma p̄ filijs hoim ⁊ nō p̄ angelis. sic ista certe in eodē spū loq̄ns sub typo fructifere arboris siluestriumq; lignoꝝ h̄ loco efferre voluit hoiem deū sup oēm gr̃az hoim. nō aūt sup excellentiā angeloꝝ. Sicut malus inť lig̃ siluaꝝ: sic dilect⁹ me⁹ inť filios. Et bene inť filios: qz cū cēt vnic⁹ patrz sui. mťtos illi absq; inuidia filios acq̄rere stud̄uit. quos nō confundit vocare frēs: vt sit ip̄e p̄mogenit⁹ i multz frib⁹. Iure aūt p̄ponitur vniuersis adoptatz p gr̃am is q̄ per naturā filⁱ⁹ est. Sicut malū inť lig̃ siluarū sic dilect⁹ me⁹ inť filios. Uerito sic malū q̄ instar fructifere arboris ⁊ vmbrā refrigerij hz ⁊ fert fructū optimū. An non ꝑ fructifeꝝ lignū cū flores fruct⁹ honoris ⁊ honestatis. Denīq; lignū vite est ap̄prehendentib⁹ eū. Nō ꝓpabunt hucusq; ligna siluaꝝ: qz ⁊ si sunt arbores pulcre ⁊ magne quę opem ferre videanť ozāndo. ministrando. docendo. exemplis iuuando. sol⁹ tñ dei sapiētia xp̄s lignū est vite sol⁹ panis viu⁹ q̄ descēdit de celo ⁊ dat vitā mūdo Jō ait sub vmbra illⁱ⁹ quā desideraueraz sedi. ⁊ fructus ei⁹ dulcz gutturi meo. Uerito ei⁹ desiderauerat vmbrā de q̄ ⁊ refrigerū cēt ⁊ refectionē parť acceptura. Nā cetera q̄dem siluaꝝ lig̃. ⁊ si vmbrā solacij hñt. sed nō vite refectionē. nō fruct⁹ ꝑpetuos salutis. Un⁹ est enī vite auctor. un⁹ mediator dei ⁊ hoim hō xp̄s iesus q̄ dicit sponse sue salus tua ego sum. Nō moyses inq̄t dedit vob panē de celo sz pat⁹ me⁹ dat vob panē de celo vez. Propterea g̃ xp̄i potissimum desideraverat vmbrā q̄ solus sit q̄ nō solū ab estu refrigerat vitioꝝ. sed replet delectatione ꝑfectum. Sub vmbra illius quē desideraueram sedi. Umbra eius caro eius vmbra eius fides. Uarie obūbrauit pro p̄rij filij caro. mihi dñi fides. Quāq; ⁊ mihi quoq; quomō nō obumbrat caro q̄ in ministerio manduco eam. Et sancta mihi dominus virgo fidei ⁊ ipsa experta est vmbram cui dictuz est: ⁊ beata que credidisti Sub vmbra eius quē desideraueram sedi. Et prophet⁹. Spūs inq̄t aī facie nostrā xp̄s dñs. in vmbra eius vivim⁹ inť gētes Jn vmbra. in gentib⁹. in luce cum angel⁹. Jn vmbra sum⁹ q̄diu p fidē ambulam⁹: ⁊ nō p̄ spēm. ⁊ iō iust⁹ i vmbra qui ex fide vivit. At qui vivit ex intellectu btūs est. qm̄ nō in vmbra iam sed in lumine Just⁹ erat: dauid ⁊ ex fide vivebat cum dicebat deo. da mihi intellectū ⁊ viuā. scies successurum fidei intellectū. intellectui revelandum lumen vite ⁊ vitā lumis. Prius est venire ad vmbrā ⁊ ita ad id cui⁹ vmbra ē ptransire. qm̄ nō crediderit⁹ ait nō intelligetis. Uides fidē esse ⁊ vitā ⁊ vite vmbrā Nam e regione vita in delicijs agens. qm̄ non est ex fide ⁊ mors est ⁊ vmbra mortis Que enī inq̄t vidua in delicijs est. vivēs mortua est. Denīq; sapia carnis mors ē. Sed ⁊ mortis est vmbra illⁱ⁹ subaudis q̄ cruciat ineternū. Sedimus ⁊ nos aliquā dom tenebrosis ⁊ vmbra mortz carnaliť conuersantes ⁊ nō ex fide vivētes. mortui iam quidē iusticie. a morte ꝑo scēa paulo minn⁹ absorbendi. Quantū etenī vmbre

proprie est corpi cui⁹ est vmbra. tm̄ p certo vita illa nr̄a iferno appropinquit. Denicq nisi qz dñs inqt adiuuit me: paulominus habitasset in inferno aia mea. Hūc aūt de vmbra mortis ad vite trāslatum⁹ vmbram magis aūt trāslati sum⁹ de morte in vitam in xpi vmbra viuētes. si tñ viuētes t non mortui. Nec em̄ reor ꝓtinuo vt qs in vmbra ei⁹ fuerit q viuat i ea. qz nō plane ois q fidē hz ex fide viuit. nā fides sine op̄ib⁹ mortua est. nec pōt dare vitam quā mime ipsa hūerit. Ideo pheta cū dixisset spirit⁹ añ facie nr̄am xps dñs nō ꝓtentus fuit se qui t dicere. i vmbra ei⁹ sum⁹. sz i vmbra inqt viuim⁹ inf gētes. Et tu g̃ vide vt vi uas exēplo pphe in vmbra eius. vt q̃q t regnes i lumīe ei⁹. Nec em̄ tm̄ vmbrā hz t lucem. Ipse p carnē est vmbra fidei. ipse intelligentie lum̄ p spm̄. Et caro est em̄ t spūs. Caro in carne manētib⁹. spūs añ fa ciem nr̄am. i. in futuro. si tñ q retro sē obli uiscētes ad ea q añ sunt nosmetip̄os exten dimus. quo quentētes exp̄iamur de ꝓbo qđ dixit. Caro nō pdest q̃q. spūs est qui viuificat. Nec ignoro q i carne manēs ad huc qs dixerit. Et si cognouim⁹ xp̄m fm carnem. sz nūc tā nō nouim⁹. Ad hoc ille. Nos ꝓo q nondū in padisum. nondū ad tertiū celū rapti meruim⁹. xp̄i interim carne pascamur. mysteria veneremur. exēpla se ctemur. fidē seruem⁹: t viuimus p̄fecto in vmbra. In vmbra ei⁹ quē desideraueram sedi. Fortassis felicius aliquid ista experi tam se gl̄iet i eo. q se in vmbra diē nō vt p pheta viuere: sed sedisse. Sedere em̄ q̃scere est. Pl⁹ est aūt q̃scere in vmbra q̃ viue re: sic viuere plus est q̃ tm̄mō esse i ea. Igi tur qđ est multoq̃ cōe ꝓpha assumens sibi in vmbra ei⁹ viuim⁹ inqt. spōsa ꝓo hūs p rogatiuā. etiā qđ sub ea singularit̄ sederit gl̄iat. Nō em̄ vt ille pluralit̄ viuim⁹. ita t hec sedim⁹ dixit: sed singl̄arit̄ sedi: vt agno scas p̄rogatiuā. Vbi itaq̃ nos cū labo re viuim⁹. q cōscij pctōr̄ sub tiore seruim⁹ ibi hec deuota t amās suauit̄ requiescit. Denicq timor penā hz. amor suauitatem. Hñ ait. Et fruct⁹ ei⁹ dulcis gutturi meo. gustū ꝓtēplatiōis significās, quē obtinue rat p amorē suauit̄ sulcuara. At istō i vm bra qz p speculm̄ t in enigmate. Erit cū de clinauerint vmbre crescēte lumīe. īmo pe nitus dispararūt t subintrabit sicut ꝓspi cua ita t ꝓpetua visio: eritq̃ nō mō suauis tas gutturi. sed t satietas ventri. sine fasti dio tñ. Sub vmbra ei⁹ quē desideraueraz sedi: t fruct⁹ ei⁹ dulc̄ gutturi meo. Nos q̃z vbi spōsa pausat pausem⁹ parit̄ de sūp gustu p̄iem familias gl̄ificātes. q nos ad tales epulas inuitauit spōsum eccl̄ie iesuz xp̄m dñm nr̄m q est de⁹ bñdict⁹ i scl̄a. amē.

Homelia. liij.

Introduxit me rex in cellā vinariā: ordinauit i me charitatē. Ut q̃dez ppositi capti videt sonare lr̄a. habi to p votis dulci admodū familiariq̃ col loquio cū dilecto. illo abeūte spōsa regre dit ad adolescentulas aspectu ita ip̄i⁹ affa tuq̃ refecta atq̃ accēsa. q̃tū⁹ ebrie silis ap pareret. Et q̃si ill̄ stupētib⁹ nouitatē t q̃ri tibus cāz. rñdit muz mime esse si vino estu aret q in cellā vinariā introisset. Et fm lit terā ita. Scōm spm̄ q̃z nō negat ebriā: sed amore nō vino: nisi q amor vinū est. Introduxit me rex in cellā vinariaz. Qñ p̄ns est spōsus t spōsa ad ip̄m sermonē dirigit tūc sponsus dī aut dilect⁹. aut quē diligat aia mea inquit. Loquens ꝓo de ipso ado lescentul̄ regē noīat. vt q̃d b̄. Propter cre do qz t spōse amāti atq̃ dilecte conueniat vti familiari⁹ qō ad se est amoris noib⁹. et adolescētul̄ tāq̃ disciplīa indigētib⁹ opus sit reuerēdo p̄mi vocabl̄o manifestat̄. Intro duxit me rex in cellā vinariā. Que nā ista sit cella vinaria p̄tereo dicere: qz dixisse me credo. Tñ si ad eccl̄iaz referat̄ fmo cum re pleti spūsctō discipl̄i musto ebrij a ꝓpl̄o pu tarent̄. tūc tāq̃ amic⁹ spōsi. p spōsa stās pe trus i medio eoz. nō inqt sic vos estimat̄ hi ebrij sūt. Attēde iterum q nō oīmō ebrio os. sz ebrios sic ab illis estimati sūt denega uit. Erāt em̄ ebrij. sz spūsctō: nō musto. Et q̃si testificarent̄ ad plebē reuera se i cellā fu isse vinariā itro ductos. rursū petr⁹ p oib⁹ Sz h̄ est ait qđ dictum est ꝓpha iohel. Et erit i nouissimis diebus dic̄ dñs. effun dā de spū meo sup oēm carnē t ꝓphetabūt filij vr̄i t filie vr̄e. Juuenes vr̄i visiones vi debūt t senes vr̄i somnia somniabūt. An nō tibi videt cella fuisse vinaria illa dom⁹

in q̃ erãt discipuli pariť cõgregati. cũ factꝰ est repẽte de celo sonꝰ tanq̃ aduenientis spiritus vehemẽtis ⁊ repleuit totã domũ vbi erant sedẽtes adipleuitq̃ pphiam iohel. Et nõne vnusq̃sq̃ illoꝝ extẽplo inebriatus ab vbertate domus illiꝰ. ⁊ torrente voluptatis tante potatꝰ. dicere merito q̃bat. q̃m introduxit me in cellã vinariã. Sz ⁊ tu q̃z si collecto tuo spũ mẽte sobria ⁊ vacua curis oꝛõnis domũ solus introeas. ⁊ stãs corã deo ad vnũ aliq̃d de altaribꝰ celi tanuã tãgas scri desiderij manu. ⁊ pũctꝰ chorus sctoꝝ tua penetrãte deuotiõe. siq̃dẽ oꝛo iusti penetrat celos. in ipoꝛ pñtia miserãdus deplores miserias ⁊ calamitates q̃s pateris crebris suspiriꝭ ⁊ gemitibꝰ inenarrabilibꝰ p̃das necessitatẽ. flagites pterate. si unquã hꝫ egeris ꝓfido i eo q̃ dixit. petite ⁊ accipietis. ⁊ si pseuerauerit pulsans. nõ exibis vacuus. Hec cũ te nob̃ reddideriꝫ plenũ gra ⁊ charitate. nec poteris spũ feruẽs dissimulare munꝰ acceptũ. q̃d sine iudicia cõicabis. erisq̃ oibꝰ in gra q̃ data est tibi. nõ mõ gratꝰ hꝫ fortassis etiã ãmirandus poteriꝫ ⁊ ipe veraciter prestari. q̃ introduxit me rex in cellã vinariam. tm̃ cautus esto nõ i tesz in dño gl̃iari. Nec oñe donũ q̃uis spirituale p̃dire diterim de cella vinaria. cũ sint ⁊ alie penes sponsum celle vel apothece diuersa in se recondita hũtes dona atq̃ charismata fm diuitias gl̃ie eiꝰ. de q̃bꝰ cellis memini alibi latius dispuratsse. Nõne hec condita sunt inq̃t apd̃ me ⁊ sigta in thesauriꝫ meis Ergo p diuersitate cellaꝝ. diuisiones gratiarum sunt. ⁊ vnicuiq̃ manifestat spũs ad utilitatẽ. Et q̃z alij q̃dẽ dei fmo sapientie. alij aũt fmo scie. alij p̃o pphia. alij gra curationũ. alij genera linguaꝝ. alij interpretatio sermonũ. aliaq̃ alys his siñia: nõ tñ q̃s hoꝝ p hmõi dicere poterit q̃ fuerit introductus i cellã vinariã. Et alys q̃pe cellis sunt thesauri. ista sumunt. Sz si q̃s oratõe obtineat mẽte excedere i id diuini archani vñ moꝝ recedat diuino amoꝛe vehemẽtissime flagrans ⁊ estuãs iusticie zelo. necnon ⁊ in cunctis spiritalibꝰ studiꝭ atq̃ officijs p nimiũ feruẽs: ita vt possit dicere. ꝯaluit cor meũ intra me: ⁊ i meditatiõe mea exardescet ignis. Is plane cũ ex charitatiꝫ abũdãtia bona ⁊ salutarẽ vim lecticie ructare cra-

pulam cepit. in cellã nõ inmerito ꝓhibeť vinariã introisse. Cũ em̃ duo sint brẽ ꝓcepla tionis excessus. in intellectu vnꝰ ⁊ alter in affectu. vnus in lumie. alť in feruoꝛe. vnꝰ in agnitiõe alť in deuotiõe: piꝰ sane affectus ⁊ pectus amoꝛe calẽs. ⁊ scẽ deuotiõis intuitio. etiã ⁊ vehemens spũs repletꝰ zelo. non plane aliunde q̃z e cella vinaria reportanť ⁊ eniciũq̃ est hoꝝ copia surgere ab oꝛõe donatur. potest in veritate loq̃: q̃ introduxit me rex in cellã vinariã. Seq̃ť. Ordinauit in me charitatẽ. Dino necessarie. Importabilis siq̃dẽ absq̃ scia est zelus. vbi g̃ vehemens emulatio. ibi maxie discretio necessaria q̃ est ordinatio charitatiꝫ. Sz q̃dẽ zelus minꝰ absq̃ scia efficax minusq̃ vtiť inueniť. plerũq̃ aũt ⁊ quitiosus valde sentitur. Quo igiť zelus feruidioꝛ ac vehemẽtioꝛ spũs. pfusioꝛq̃ charitas eo vigilatioꝛi opus scia est q̃ zelũ suppꝛimat. spm̃ temperet. ordinet charitatẽ. Proinde sane ne tanq̃ nimia ⁊ importabilis p impetu spiritus quẽ cella vinaria videť reportasse. psertim ab adolescẽtulis spõsa timeat fugit qđ discretionis est etiã se pariť accepisse. i. ordinem charitatiꝫ. Discretio q̃ppe oi ꝓtuti ordinẽ ponit. ordo modũ tribuit ⁊ decorem etiam ꝛpetuitatẽ. Deniq̃ ait. Ordinatione tua pseuerat dies: diem ꝓtutẽ appellãs. Est g̃ discretio. nõ tã ꝓtus q̃z q̃dã moderatrix ⁊ auriga ꝓtutum ordinatriq̃z affectuũ ⁊ moꝝ doctrix. Tolle hãc ⁊ ꝓtus vitiũ erit. ipaq̃ affectio naturalis in ꝓturbationem magiꝫ quereť exterminiũq̃ nature. Ordinauit in me charitatẽ. Factũ est hoc cũ in ecclia quosdã q̃dem dedit apl̃os quosdã aũt ꝓphas. alios ꝓ euangelistas. alios pastoꝛes ⁊ doctoꝛes ad ꝯsummationẽ sctoꝝ. Oꝛtet aũt vt hos vna oẽs charitas liget ⁊ temperet i vnitatẽ coꝛpis xpi. q̃ minime oio facere poterit si ipsa nõ fuerit ordinata. Nã si suo q̃sq̃ ferak imperu scõm spm̃ quẽ accepit ⁊ ad quecq̃ volet indifferẽter ꝓpꝛia afficiť. ⁊ nõ rõnis iudicio ꝯsolarit dum sibi assignato officio nemo ꝓfectꝰ erit. sed oẽs oia indiscreta ãministratiõe pariter attentabunt. non plane vnitas erit. sz magis confusio. Ordinauit i me charitatem. Vtinã ⁊ in me dñs iesus tantillũ ordinet caritatiꝫ q̃ dedit. vt sic mihi cure sint vni-

uersa q̄ sunt ipsius. vt tamen qō mei po-
tissimū ꝓpositi seu officij esse cōstituerit ante
oīa curem: sed sane id ꝑus vt tamē ad mul
ta que mihi specialiter nō attinēt afficiar
amplius. Nō em̄ sp qō prius curandū id
etiā diligendū amplius erit: cū sepe quod
prius est ad sollicitudinē minus sit ad vti
litatē ac ꝑ hoc minus esse oporteat ꝛ i affe
ctu. Frequenter ꝓinde qō ꝑ inuncro ꝓpo
nitur. de iudicio post habet: ꝛ qō ꝑitas iu
dicat preponendū. id cārius amplectēdu
ordo postulat charitas. Nōne ꝑbi gr̄a ex
inuncro incumbit mihi cura oīm vestrū.
Jam quicqd huic forte ꝓtulero operi quo
min⁹ ipi inuigilē digne ꝛ vtiliter ꝑ verib⁹
exequendo. ꝛ si ex charitate fortassis id fa
cere videar ordinis tū ratio nō consentit.
Qō si ante oīa q̄dem vt debeo huic inten
do cure. non aūt magis ad maiora gaudo
dei lucra que ꝑ alteꝝ fieri forte comperero
patet me ordinē charitatis ex pte tenere. ex
parte neq̄q̄. Si ꝑo me ꝛ ad id ampli⁹ qō
specialius incūbit sollicitū. ꝛ nihilomin⁹
ad illud qō maius est magis affectū exhi
beam. vtrobiq; ꝓfecto ĩmemor charitatis
ordinem assecutus. ꝛ nō est cur dicere non
possim etiā ipse. q; ordinauit in me charī
tatem. Si aūt dicas difficile quēq; plus
alieno gaudere magno bono q̄; ꝓprio quo
aduertes certe vel ex hoc excellentiā gratie
apud sponsam ꝛ quā non cuilibet aie dice
re sit. q; ordinauit i me charitatē. Quare
facies deciderūt quorundam vest; modo
ad hūc sermonē. Nā alta suspiria testātur
tristiciā animo; ꝓscientiarūq; detectionē
Nimi; merentes nosmetipos nob⁹ senti
mus aliqui nr̄m ꝑ nr̄e ĩpfectionis expe
rientia q̄; rara ꝑtns sit aliene nō inuidere
ꝑtuti. nedum gaudere ad illā. nedum etiā
tanto plusq; ad ꝓpriam quenq; gratulari.
quanto se perpēdit in ꝑtute supatum. Ad
huc modicū lumē in nobis est frēs q̄q̄t de
nobis ita sentimus. Ambulemus dū lucē
ne tenebre nos cōprehendant. Ambulare
proficere est. Ambulabat apl's q̄ dicebat.
Non arbitror me ꝓprehendisse. Et addi
dit Ea aūt q̄ retro sunt obliuiscens. ad ea
que ante sunt me extendo. Quid est illud
aūt. Vinū autē in q̄t quasi remansit mihi
ad remediū, ad spē. ad cōsolationē. Quid
illud. Que retro sunt videlicet obliuiscēs
ad ea que ante sunt me extendo. Magna
fiducia qō magnū vas electionis. ꝓfectu;
abnuens. ꝓfectū fatemur. Ergo nō ambu
bulantem sed sedentem a mortis tenebris
comp̄hendi periculū est. Et quis sedēs ni;
si qui nō curat ꝓficere. Jd cauete: ꝛ si mor
te preoccupatus fueris. in refrigerio eris.
Dices deo. Jmpfectū meū viderunt oculi
tui. ꝛ in libro tuo nihilomin⁹ inq̄t omnes
scribent. Qui omnes. Profecto qui in de
siderio proficiendi inueniunt. Sequit em̄
Dies formabunt ꝛ nemo i eis. subaudis
peribit. Dies ꝓficientes intelligē: q; si mor
te preoccupati fuerint. ī eo qō eis deest ꝓfi
ciendi. Formabunt ꝛ nemo eis in formi
relinquit. Et quomō ais ego ꝓficere pos;
sum qui fratri ꝓficienti inuideo. Si dolet
qō inuides. sentis sed nō cōsentis. Passio
est quandoq; sananda. non actio ꝓdēnan
da. Tm̄ nō illic resideas. iniquitatē medi
tās i cubili tuo. q̄liter videl; foueas mor;
bum. satisfacias pesti ꝓsequaris insontem
bene ab illo gesta calumniando. deprimē;
do quertendo atq; impediendo gerenda.
Alioquin non nocet ambulanti ꝛ extēden
ti se ad meliora. qō iam non ipse operatur:
sz q̄ habitat in eo peccatū. Non est ergo dā
natio illi qui non dat mēbra sua iniquita
ti. non linguam ad detrahendū. non q̄q̄
reliqui corpis ad ledendum nocendumue
aliquo mō. magz aūt ꝓfundit sic se esse ma
le affectum ꝛ molitū ex longo vitiū. confi;
tendo. flendo; orando amat expellere: ꝛ cū
nō ꝑualet mitior inde ad oīm atq; apud
se humilior inuenit. Quis sanū sapiēs ho
minem damnet qui a dño didicit mitz ee
ꝛ humilis corde. Absit vt inueniat expers
salutis imitator saluatoris sponsi ecclesie
dñi nostri qui est deus benedictus in secu;
la. Amen.

Expliciunt Homelie ebti Bernardi su;
per Cantica canticor.

Regula nouitiorum

Incipit liber beati Bernardi de regula nouitiorum.

Quare veneris
De obedientia
De pace cum prelatis
De surgendo a somno
De diuino officio
Quomō in choro te habeas
De dicendo culpam
De mensa
De dormitorio
De discretione laborīs
De obsequijs
De missa
De confessione
De cella
De obedientia
De lectione
De predicatione ⁊ confessione
De disciplina vbiq;
Quomodo inter fratres te habeas
De verecundia
De incessu
De stando
De risu
De verbis
De iactantia
De verbis ociosis
Vt de deo libenter loquaris
De ocio
De meditatione de deo
De vana gloria
Quomodo te habeas extra domum
De visu
Quō te habeas cū socio in via
De ordinatione in via
De bono exemplo
De feminis fugiendis
De libertate cordis
Epylogus

Quare veneris.

PRimo sp debes ꝓsiderare ad quid veneris. propt̄ q̄d em̄ venisti nisi solūmō ꝓpter deū vt ip̄e fieret merces laboris in vita eterna. Sicut g̃ ꝓpter nullū aliū venisti: sic ꝓpter nullū debes obmittere nec alicui⁹ exēplo tepescere q̄n studeas ad id ad qđ venisti Venisti enim ad seruitutē dei cui oīs creatura seruire debet q̄ nihil hz nisi ab ip̄o ⁊ iō dz ei dare totuz qđ est ⁊ qđ scit ⁊ qđ p̄t. Et si oīa seruiunt suo creatori ꝓ oi posse suo multomagꝭ hō quē nō solū creauit sic̄ cetera. sz etiā intellectu decorauit: libero arbitrio nobilitauit. mūdi dn̄m cōstituit: sibi sik̄z fecit. naturā suā assumpsit. ꝓbo ⁊ exēplo eū istruxit. sanguine suo de morte eterna redemit. spiritū scm̄ ei infudit. carnē suā in cibuz tradidit curam ei⁹ hz sicut mat̄ puuli filij sui. ⁊ etnam hereditatē ei dare disposuit. Ecce q̄n tum nos tenemur seruire dō p̄ ceterꝭ ⁊ diligere sup oīa q̄ nos pre oīb⁹ mūdi creaturꝭ amauit.

De obedientia.

SEd q̄ nō cōfidis tibijp̄i vt presumas te scire q̄d velit dn̄s. ideo cōmisisti te suptori tuo vt ip̄e te regat ⁊ dedisti ei manū in pfessionē vt ip̄e te ducat in via dei. Vñ nō licet tibi deinde viuere ꝓ velle tuo: sed quo ductor tuus te ire iubet. illuc solū ire debes. ⁊ qđ ipse phibet hoc debes cauere: q̄ q̄ artē aliquaz discere cupit. dz artez doctoris sui tenere ⁊ ꝓprias adinuētiones relinq̄re. Et infirm⁹ q̄ viro ꝓ adhuc accessiones patik debet seruare dietā quam medic⁹ su⁹ ei idicit. si cito plene desiderat sanari. Ita ⁊ tu nil facias vel dicas qđ mgr̄m tuū nolle p̄sumis. Tecei dedisti ei ꝓpter regnū cel oꝝ. ⁊ iam nō es tu⁹ sz eius cui te vendidisti: ⁊ iō nihil licet tibi de te agere sine eius volūtate ⁊ ꝓtrectatio rei alienei iuito dn̄o est furtum. fur aūt celo nō appropiat. ip̄i rectores nr̄i sk̄ vicarij domini sup nos ⁊ nos debem⁹ obedire eis sicut dn̄o ⁊ nō hoīb⁹: q̄ nō ꝓpter ip̄os sz ꝓpt̄ deū subiacem⁹ eis. talē te ei exhibe vt libere te iubeat facere vel dimittere q̄cq̄d videt ei expedire: q̄ si ipse timet te tā seruus maioꝝ est dn̄o ⁊ discipul⁹ sup mgr̄m.

De pace cum prelatis

HAbe pacē cū prelatis sp: nec eis detrahas nec audias detrahere. quia deus spāliter h̄ vitiū punit i subditis etiā i p̄nti. Nō acriter pōderes excessus eoꝝ: sz ignosce eis q̄si hoīb⁹: q̄ in multz̄ curis nō pōt aliq̄n eoꝝ negligētia euitari ⁊ sepe qđ in eis rep̄hendim⁹ ex nr̄o vitio ma-

gis est ꝯ ex eoꝝ culpa: qz nō intelligimus intentionē eius ꝑ malo iudicam⁹. Honora eos i coꝛde tuo ⁊ ne ſpnas ne forte ſpernas eos cui⁹ vicē gerūt. Credo q̄ de⁹ inſpiꝛauerit eis q̄cq̄d te iubēt facere ꝓpter vtilitatē aīe tue Ordinatōes eoꝝ ⁊ ꝓſtitutōes nō faſtidias: qz nō ſine cā faciūt ſz tu neſcias cāz. Nā eis q̄ ambulāt ſimpl'r i via dñi nō nocēt: ſz ꝑſunt ad mai⁹ meritū oēs cās Cler⁹ ſeru⁹ dei ſic dz īcedere via regio i mādatis dei q̄ ſtatuta hūana nō artēt eū i aliquo: qz ipe dz ſeꝑm artare: ita vt ſi nō eſſz illō ſtatutū tñ caueret ſibi ab oi qđ nō eſſet expediēs. Per talia em̄ ſtatuta tm̄ repiuntur eoꝝ exceſſus q̄ metas diſciplīe trāſgrediunt. His de obedientia premiſſis q̄ inicīū i religiōe eſt ad alia trāſeo ⁊ primo ad coꝛpalia exercitia. Deide ꝓſeq̄nter ad ſpiꝛitualia: qz nō pri⁹ qđ ſpūale ē ſz qđ aiale. deinde qđ ſpūale.

De ſurgendo a ſomno.

Sueſce cū oꝛtie poteſ paꝝ añ matutinas euigilare: vt ſpūs tūc diriꝛgat ad deū in oꝛōne vt magꝭ ſobrius ſit ⁊ deuot⁹ i ꝓmone ⁊ laudib⁹ dei ⁊ cū euigilas ſtatim oēs cogitatōes tuas abīce de coꝛde tuo ⁊ ſomnia q̄ ſomniaſti i nocte q̄b⁹ vellet te diabol⁹ occupare ⁊ primitias cogitationū tuaꝝ ⁊ actionum offer dño in oꝛōne vel meditatiōe aliq̄ bona cū coꝛpis erectōe vel genuflexione: donec aliquē effectum deuotōis ꝓcipias ⁊ cogitatōes vagas q̄ tūc maxie mētē infeſtāt a te abīcias: ⁊ ex h̄ eris tota die ad oē bonū deuotioꝛ et expeditioꝛ.

De diuino officio

In diuino officio nō ſis piger ⁊ faſtidioſus: ſz coge coꝛp⁹ ſpiritui ſeruire: ⁊ ſta reuerēt ⁊ pſalle alacriter coꝛā angel' q̄ ibi pñtes iuxta te aſſunt. inclina deuote. nō circūſpicias hinc inde niſi qđ neceſſe fuerit. Riſus ⁊ ꝙba iutilia penit⁹ deteſtare vt coꝛā dño maieſtat' cū metu ⁊ reuerētia aſſiſtere debes. ꝙba pſalmodie diſticte ⁊ iteꝝ pnūcia. Nō leuit' diſcurras p choꝝ nec añ finē hoꝝaꝝ niſi opteat ex eas. Priuſq̄ inciptat officiū ſi poteſ ꝑuenire ſtudeas vt coꝛ ad aliquā deuotionem ſit excitatū qñ icipiat officiū. Jō em̄ tā deſides ⁊ tepidi ſum⁹ i diuio officio, qz añ nō ſum⁹ in aliq̄ deuotōe excitati: ⁊ ita eximus ſic ītrauim⁹ frigidi ⁊ diſſoluti coꝛde. Stude in ipo inicio cogitatōes vagas abigere ⁊ intēde his q̄ pſallunt: alioq̄n tumultus eaꝝ poſtea vix potes euadere. Poſt cē ſtude te ſeruare i deuotōe quā ꝓcepiſti nec ſtatim effundas te ad vana. Si añ non hēs deuotionē interi⁹ ſaltē ꝓſerua diſciplinam ⁊ moꝝ q̄uitatē hūiliter exteri⁹ ꝓpter reuerētiam dei ⁊ alīs ad exemplū.

De diſcretione in capitulo

In capl'o non loq̄ris niſi valde vtile ſit: ⁊ h̄ hūilit' ⁊ māſuete. Culpā tuam hūilit' dic ⁊ coꝛrept⁹ valde māſuete rñde nec excuſa q̄ñ coꝛripis. Si de cōſilio interrogaber⁹ libere ⁊ hūiliter dic qđ tibi videtur. Si añ nō recipit' ꝓſiliū tuū non ſit tibi cure nec vel' pnacit' ōfēdere tuā ſnīaꝝ Sufficit tibi ſatisfeciſſe tue ꝓſcie. in excuſationib⁹ nō ſis anxi⁹. dic tñ qđ ſcis tunc factum ꝫ regulā ⁊ oꝛdinis ſtatuta ſine odio alicui⁹ ⁊ ꝙbis māſuet⁹ ⁊ vultu placido. et qđ neſcias nō tener⁹. Noli opinādo accuſare: qz opinio ſepe fallit. Ille q̄ tibi dixit qđ ipe neſcit dicꝝ ꝑ ſe ſiveꝝ eſt: ⁊ ſi pñs nō eſt nō potes ꝓbare cui⁹ teſtē nō hēs nō graueris ꝑ accuſatōib⁹ tuis: ſz tñ dic humilit' mea culpa ſi ꝙa ſunt vel qua qz maioꝛ cōfuſio tibi ſurget ſi pcaciter te excuſes quaꝝ ſi hūiliter ꝓfitear⁹. Si ꝙo q̄uia eſſent ⁊ nō ꝙa maxie q̄ poſſent alīq̄s ſcādalizare tunc hūiliter petita audiētia iudica eis paucis ꝙbis ⁊ modeſt⁹ q̄ non ſis tibi ꝓſci⁹ de q̄b⁹ accuſar⁹. Seruus dei nō dz timere ꝓfuſionē ab hoīb⁹. vbi ꝓſcia eū coꝛā deo nō accuſat: ſz ſuſtiere patiēt' q̄cq̄d eū dñs voluerit ſuſtiere. Cōſueſce vbicūq̄ a ſupioꝛe coꝛripis ſiue i capl'o ſiue i choꝛo ſiue extra q̄ ſtatim gēb⁹ flexis dicas hūilit' culpā tuā: h̄ ē antiq̄ religiōis ꝓſuetudo a ſcō franciſco ⁊ alīs ſcis tradita. vñ ⁊ tu dēs ſtudere vt ſic tibi ordo a ſenioꝛib⁹ tuis tradita eſt ita eē tradas eū poſter⁹ tuis q̄ñ tū i te eſt ꝙbo ⁊ exemplo: nec aliquā nō bonā ꝓſuetudinē inducas: nec aliquā ⁊ vtilē neglectā ⁊ i crucia labi ꝑmittas: ſz in te ⁊ i alīs q̄b⁹ cū modeſtia ꝑſuadere poter⁹ ꝓſeruies. Quicūq̄ em̄ aliq̄ exemplū alīs relinq̄t ſiue malū ſiue bonū particeps imitatoꝝ ſuoꝝ erit ſiue in ſupplicio ſiue in premio.

De Mensa

In mēsa noli hinc inde respicere ita q̄ nescias q̄s in latere tuo sedeat vl̄ q̄d q̄d hēat coz̄ā se vel q̄d faciat. Tibi sis attent⁹ z deo vel lectioni. Cū disciplina comede: nō cū impetu gulose q̄si nō possis saturari: nec effundas te totū sup ci bū sic canis famelic⁹. nec vag⁹ ocul⁹ z in q̄ to coz̄de circūspicias q̄d sit i mēsa delicatius. nec añ q̄ras sat̄iare oculū q̄ palatū. sz cū gr̄ārū actione sufficiat tibi q̄ hr̄e potes z sp vel⁹ poti⁹ penuriā aliquaz sustinere q̄ plus abūdare. Nihil spnas q̄ tibi apponit̄. nec indigner⁹ si aliq̄s suspect⁹ ineſt q̄di mēro vel sale vel coctura. sz cogita q⁹ mlti meliores te mlto vilioribꝫ z pauciorib⁹ sē p̄ēti q̄ q̄ tu abiect⁹ p magnis delitijs acceptarēt. Paupt̄as xp̄i familiar⁹ amica placeat tibi i oib⁹ z ip̄az cū sūmo conatu amplectere. in mēsis. in cibis. i vestib⁹. in vtensilib⁹. in libris. in edificijs z in oib⁹ vide q̄ hūiles gestus pauperes habeant q̄ simplex ensum q̄ puidis animū.

De Cibo.

Nunq̄ audiat⁹ aliq̄ q̄rimonia de te p aliq̄ defectu tuo in cibis vel vili vestitu: z reputa te idignū etiā his q̄ hēs: q⁹ defect⁹ exterior⁹ crescit in augmētum gr̄e interioris z delicias bone conscie E⁹ exterior⁹ abū dātia interior⁹ inopiā generat. De mēsura p̄o comedendi difficile ē dare certā regl̄az nisi q⁹ iter ista duo sp me diū teneas: ne ita paz sumas in viribꝫ deficias z i labore frangar⁹: z itē ne ita multū sumas vt post sumptū cibū non possis orare vel legere vel agilis esse ad ea q̄ tibi dicunt. Inter ista p̄dicta experientia magistra melior est cū deuota volūtate.

De Dormitorio

In dormitorio esto q̄et⁹ ne aliq̄s p te aliq̄ mō inq̄et⁹ siue orare siue dormire voluer⁹. Quo aūt euigilauer⁹ statim occurrat tibi mēoria dei cū gr̄ārū actōe q⁹ ip̄e sp vigilat sup nos q̄n dormim⁹ vt custodiat nos. Q̄n dormitū ire vis p̄us intēde tibi orādo l̄ meditādo: z ita in hac occupatione ob dormi tūc somn⁹ erit tibi dulcior p puriora sōnia euigilab⁹ deuotior z surges alacrior z facili⁹ redib⁹ ad eādē deuotōez i q̄ añ somnū fuisti z sz dormiētib⁹ nō ipu tandū eē videat⁹ q⁹ nesci⁹ facit vel patit: tñ idecēs est religioso hoi ira totū obreptū eē somno sic pec⁹ z iacere disiect⁹ mēbr⁹ incōposite z manib⁹ i sinū retract⁹ cū p̄ter hoc maxie vestiti z cincti iaceam⁹ vt nō hēam⁹ p̄tātē circū ducēdi man⁹ hac z illac in nudo coz̄pe vt mag⁹ pati sim⁹ ad surgēdum ad orationem.

De quantitate somni.

De q̄ntitate somni tene sic dictū est de cibi mēsura vt z mēbra z sensus ex q̄ete somni reficiant⁹ z ex nimietate coz̄pus nō reddat⁹ pigri⁹ z act⁹ tepidior⁹ z sensus obtusior⁹. Nā diuturna q̄es vicijs alimēta mīstrat. Virtuti tñ est cū nō p̄ medium i talib⁹ custodiri si ex bone voluntatis feruoze necessitati coz̄pis aliq̄d iterdū amplius subtrahat⁹ q̄ si ex coz̄pe cordis. carnis vicia q̄si sub discretōis pallio ipinguato coz̄pe nutriant⁹. iuxta illud. Melior est inq̄tas viri q̄ mūlier. h̄ē. Melior est q⁹ p celeste desiderū accēsus carnē etiā necessaria ei subtrahēdo affligit q̄ q⁹ carnalē affectōez resolut⁹ p oīa q̄ modo sit ei satisfacere p̄tēdit. Et sz h̄ bonū sit z aptuz ad p̄fectū spūalē. tñ h̄ caute faciendū est ne coz̄p⁹ deficiat i via añ q̄ ad metā q̄eniat vt possis seq̄ q̄entū sine murmure destructi coz̄pis i cōez ordis rigoze cū ceter⁹ tenere: q⁹ q̄ postea p⁹ tea ad ordinē veniēt nō attendūt z añ eos i ordie laboraueris. sz solum respiciunt qualiter eis exemplū p̄fectas in p̄ncipijs in laboribus z vigilijs in cibis z in alijs obseruātijs ordinis in quib⁹ sibi volūt suos seniores p̄ire. alioq̄n aut scādalizant⁹ in ip̄is aut imitari eos incipient p̄cēdo coz̄pi pl⁹ q̄ expediat. Nō em̄ attendūt q̄d ictus boni p̄meruer⁹ sz tm̄ q⁹ exterioris rigoris ostēdāt. Cū deuotione deo debeamus intrinsecus bonū exemplo p̄primo exterius vt ista vtriq̄ p̄grue possis exhibere discreto necessaria est: p quā z coz̄p⁹ prudenter castiges. ne aduersus sp̄m rebell̄. z rursuz discrete faueas: ne sub sarcina coz̄ruat z sp̄ualem p̄fectuz p̄ nimia debilitate impediat.

De Labore.

Ad labores cōes z ad hūtis officia esto paratus in coquina. in ecclesia in alijs officijs z maxie ad illa ob-

sequia que alij p̄ sua vtilitate q̄si abhorrēt vt ligna portare. domum scobare. ollas t alia vtensilia purgare: paleā vbi fuerint necesse deferri: t fratrū tunicas excutere. pedes lauare.

De ministrando ad missam.

Ad missas libenter ministra: q̄ hoc officiū angelicū est. ipsi em̄ domino suo vbiq̄ deuotissime ministrāt In hoc em̄ ministerio multiplex fructꝰ est Primo boni operis exercitiū. Scō opus charitatis est: q̄ primū p̄mouēs in bonū. Tertio opus est deuotionis: q̄ deo appropinquat in orōne. Quarto est opus angelicum cū q̄b⁹ ibi deo p̄sēte ministras sicut t illi. Ex hoc nō solū sacerdos cui ministras spāliter tenet orare p̄ te sed t oēs circūstantes quoꝝ vicē geris. imo tota eccl̄ia vbiq̄ terraꝝ. quia gens vicē oīm fideliū q̄ dño suo de celo venienti cū deuotissima gratiarum actione debent mīstrare si possent adesse t vir potest fieri quin deus aliq̄ spāli gr̄a remuneret etiā eū in p̄nti qui libenter t deuote ministrat ad illud sacramentū q̄ nihil sanctius. nihil melꝰ esse pōt in celo t in terra: t est quoddā p̄cipuū iudiciū diuine dignationis t dilectōis ad hominē. Nihil em̄ minus deus vł facere in eo q̄d quotidie de celo dignat descendere super altare: q̄ cū de celo descēdens naturā hūanam hō factus assumpsit: ideo reliq̄t nob memoriale totius dilectōis sue ad nos et q̄si quoddā p̄pendiū oīm beneficioꝝ suoꝝ memoriā incarnatōis. redēptionis. glorificationis. iustificationis atq̄ eorundē figuram inclusit sicut p̄ his q̄ diligenter cōsiderant huiꝰ sacr̄i institutionē. celebrationē t p̄ceptionis fructū. Ēt salubre cū sepe cōmunicare et q̄ cū deuotōe t studio p̄fruaz t custodia sui nō solū a magnis petis sz ēc a leuibus p̄boꝝ operꝝ t cognitionuz se ad hoc studet aptare. Licet tñ oi tpe tē dēamꝰ solliciti. de oib⁹ q̄ bona sūt tñ maxie p̄uenit cū ad susceptōez x̄pi nos p̄paramus vel susceptum nobiscum habemus.

De Confessione.

Sepe confitere ad minus ter in hebdomada t simpliciter sicut angelo qui sciret secreta cordis tui. Nō adducas velamē excusatiōis vel allegatiōis nec implicite q̄ p̄fessor nō intelligat q̄d dicas. specifica et quid feceris. Hystorias āt t facta aliorꝝ noli recitare ad singl'os articulos q̄ recolis te fecisse atq̄ quo nuperrime p̄fessus es hoc die breuiter t pure t noli longū tractatū texere cuiusdā generalis t affirmate cōfessionis: q̄ generat tediū cōfessori. Ista em̄ in orōne tua potes q̄tidie deo p̄fiteri t defectos tuos et exponere q̄s sentis in singul' p̄tib⁹. t ab eo remedium miseratōis postulare. Pax etiā valz confessio nisi proponas tibi de cetero cauere ī bis q̄ p̄fiteris t studeas te emendare.

De Cella.

In cella libenter esto. t aliq̄d semp age in ea q̄ edificet te vel qō amatore intungitur.

De Obedientia.

Nam voluntarꝰ debes esse ad obedientiā q̄ in oi hora si tibi maior p̄diceret q̄d agere deberes libenter acciperes: t q̄ intm̄ tui viris non est q̄ nec p̄buz loq̄ nec ad aliq̄s necessitates p̄rias ire deberes sine licētia etiā si liberꝰ haberes arbitriū sicut olim sctōs t alibi legimꝰ visse. quoꝝ si cupimus eoꝝ gloriā adipisci imitemur p̄trum.

De Lectione.

Lege istoꝝ vitā t doctrinā vt in cōgratione eoꝝ hūlier̄ t instrueris t accēdaris ad deuotionē vt p̄uoceris ad studiū vt informer̄ in intellectū scripturaꝝ t illuminer̄ ad fidei intellectuz vt scias discernere vera a falso. bonum a malo t vitiū a p̄true. t remedia vitioꝝ t tentationū orōnes itelligere. Nō legas ad h̄ vt doctior videar̄: nec cā curiositatis. nec legas q̄ nō edificāt. q̄ vana locutio vanas gñat cogitatōes t extinguit mēr̄ deuotiōez.

De p̄dicatione t cōfessione.

Non affectes fieri p̄dicatoꝝ l' p̄fessoꝝ q̄ si dignꝰ fuer̄ dñs vocabit te ad h̄. si āt indignꝰ l' nō idoneꝰ erit tibi p̄fusio maior si te ingesser̄. inde ē q̄ aliq̄n quuz fructū p̄cipimus vł honorē ex p̄dicatoribꝰ nr̄is l' p̄fessoribꝰ. q̄ nō vocati a dō p̄uenīūt t nō missi currunt p̄us volētes fructuz facere in alijs q̄z in se fixerint radicē virtutis

ꝛ ideo fructꝰ eoꝝ nō est durabiℓ qꝛ imaturus ꝓdit. Hinc est qđ in leuitico legimꝰ. qñ ingressi fueritꝭ terrā ꝛ plātaueritꝭ i ea ligna pomifera auferetꝭ ꝑpucia eoꝝ poma q germināt imūda erūt vob nec edetis ex eis. qrto aūt anno oīs fructꝰ eoꝝ sctificabitur laudabiℓ dño. Quīto anno comedetis fructus ꝯgregātes poma q̄ ꝓferūt: arborī terra plātata est hō i religiōe q̄ fructū salutis ꝺz ꝓferre in alīs ꝛ tpe oportuno. si aūt intēpestiuos fructꝰ ꝓtulerit imūdi reputābitur. i. inutiles ad ꝓfectū ꝓpter p̄sūptionem Primꝰ aūt annꝰ est ꝑa pnia ō p̄teritꝭ pcis Scōs est ꝓfecta ꝙuersio ad statū emēdationis. Tertiꝰ annꝰ est lōgus tā vsus bone ꝙuersationis. Quartꝰ aūt est ꝓ bono ope laudes ꝛ hūanos honores cōtēnere ꝛ fastidire ꝛ gℓiam solꝰ dei q̄rere ꝛ aiaꝝ salutem Quicūq; ꝙo añ hūc annū igerit se vt fructum aiaꝝ ꝓferat: nec deo erunt acceptum nec sibi meritoriū ꝓpter leuitatē vanitatez nec alīs erit ꝓficuū. Post hūc ꝙo annū. i. qnto anno pure charitatꝭ comedet fructꝰ ꝛ ꝯgreget poma: qꝛ tūc predicatio erit fructuosa in alīs ꝛ sibi meritoria vt ꝯgreget fructꝰ in vitā eternā. Hoc tō dixi vt videas qđ ꝛ qñ sacra scꝑtura ꝙsulit subire p̄dicationis officiū. Stude teip̄m prius ꝙponere exteriꝰ i bonis moribꝰ: iteriꝰ ordinare sctis affectionibꝰ ꝛ cogitatōibꝰ tūc demuz vtiliꝰ ꝓcedes ad alia ꝙsana doctria: qꝛ ne mo p̄sumit docere artē quā nō ꝑius habendo didicerit.

De disciplina vbiq;.

Vaq; ita securꝰ sit absensus quin ita disciplinate ne caste te hēas in oīb. in visu. in tactu. in gestu ꝛ in alīs ac si videaris ab aliquo qꝛ sci angeli:. q̄ nobiscū sunt vidēt oīa q̄ facimꝰ quoꝝ aspectū dēmus vbiq; vereri ꝛ pñtiaz reuereri. Videt etiā nos ipe deus. Iudex nr̄ videt nos ipsa ꝙscia nra testꝭ eoꝝ q̄ facimꝰ ꝛ accusatrix. Qui aūt magꝭ vereꝝ hoīm aspectū q̄ dei ꝛ ꝙscie ꝓprie ꝛ angeloꝝ sctoꝝ nō est castus amatoꝝ boni qꝛ non declinat a malo et amore veri boni: sz ex timore detrimēti tpalis honoris: ꝛ talis nō est veri xp̄i seruus. qui hic oīb placere cupit magꝭ q̄ ꝺo cui em plus doles displicere illi ꝛ plꝰ affectas placere. Nēo aūt p̄t duob dñis fuire.

Quomō te habeas inter frēs.

Inter frēs cohibe te verecunde gratiosum ꝛ modeste effabilem ꝛ dulciter seriosuz vt ꝛ disciplinā cōserues ꝛ tamē ex austeritate nō sis alīs onerosus iocos dissolutos nūq; exerceas. nec verba scurrilia alicubi proferas nec libēter audias: qđ em delectat te audire si audis libēter ipse ꝓfers. Seruus aūt dei ita castꝰ debet esse in oīb factis ꝛ ꝙbis suis vt nō tm horreat: q̄ indecēter soleāt sz etiā q̄ nocent turpia licet sint palliata aliq̄ honestate.

De Verecundia

Omnes gestus ꝛ moresꝭ tui ꝛ sermo ꝛ aspectus ꝛ incessus quadā humili ꝓecūdia debēt esse colorati vt nil appareat in te elatū vel pomposum vel audacie p̄sumptōe notabile. Verecūdia em maxime decor est i religiōe p̄cipue i iuuenibus. ita vt q̄ eā postponit: vix aliq̄ spes sit de eo qđ fiat aliq̄ ꝓfuosus. Sicut em timor dei hoiem ꝙponit ꝛ ordinat intrinsecus ad bonitatē. ita ꝓecūdia ꝙponit extrinsecus ad disciplinā. Hō sit ita familiaris tibi cotā quo positus obliuiscarꝭ ꝓecūdie mulieri tm q̄ impediret te in his q̄ expediuit vel necessaria etiā tūc p̄mittenda est nō tm abiciēda nec extinguēda q̄si vitium: sz regenda ꝛ ordinānda in ꝓfectē sicut ꝛ alie affectiones naturales.

De Incessu.

Incessus tuꝰ sit maturꝰ. nō leuiter curras sine necitate: nec caput erectū geras. sz mediocriť depssuz: nec vagus sis oculis. nec brachijs vētiles: nec aℓr more sectariū cōposito gressu icedas. sz plano ꝛ humili mō q̄si deuota orōne.

De sedendo.

Sedēs nō pigre i laꝰ reclines te nec crura lōge extēdas. maxime p̄tib alīs. exterior em incōpositio corpis est inductium deuote mentis.

De Risu.

Risus tuus sit moderatus ꝛ rarus. sine cachino benignitatē magꝭ ostēdens q̄ dissolutionē. Stude vultu esse serenus nō turbulētus vel indignabūdus.

De verbis.

VErba tua lenia sint ⁊ rñsio hūilis sine pūctione amaritudis vl' obliq̄ redargutiōis aut irrisiōis. Sic for ma ꝓba tua ad altera sic̄ tuū habes ꝓ ma lo ab alio Sic loq̄re de absente ac si sares eū ꝓpe assistere et auscultare. Nō timeat te q̄sq̄ ꝙ in absentia sua famā ip̄i⁹ denigres Magnū vitiū est religioso aliq̄d de absen te loq̄ qō erubescereꝫ loq̄ si audiret. Nō li bent' audias detrahere alicui: sz aut fuge detractorē aut oportune cōpesce si potes. Ni hil em̄ ꝓdest tibi nisi ꝙ aut grauaberꝫ sup illū de q̄ est ꝓmo: aut sup eū q̄ refert. q̄re po tius si aliq̄d possis inuenire laudabilit' in alio qō edificet te ⁊ auditores. Rumores nescias qz inḋerant cor ⁊ mentē distrahūt ⁊ deuotionē exhauriūt: ⁊ tps sine vtilitate cōsumūt etiā q̄ scis nō omia effundas q̄si vas sine opculo qō scamnū cū inclinat' ef fundit q̄cq̄d ꝓtinet in se. ⁊ oī puluere ⁊ im mūda patz. Nō sis libent' in turba nisi tra ctet' de deo. ⁊ de edificatiōe aīe. Nō sis da mosus in loq̄ndo: nec impetuosus ad eua porandū qō int⁹ renes inclusuz sic̄ el ynbu zites. Caue etiā sic̄ nulli detrahas ita nō ꝓcedas detractionē apō illū cui detraxerit ne magꝫ grauet' ex h̄ ꝛ detractorē sibi quā ex dclatōe tua muniat': pōt nāq̄ eē ꝙ ille q̄ dixerit de alio ꝓbū nō ita intēdit deroga re ei sic̄ iste forte suspicat': cū ille aut simpl'r nō alio detrahēdi dixerit: aut forte stati pe nit⁹ ꝓponēs. decetero a silī cauere. Si aūt talia dicerent' de aliq̄ q̄ oīa expediret eū scī re de aliq̄ dicunt' potes et referre si vis nō exp̄mēdo q̄s dixerit vt sciat q̄d cauere de beat. et tñ cōtra nullū in odio exardescat.

De iactantia.

IActantiā diligētissime caue ne vn q̄q̄ des alicui intelligere ꝙ de aliq̄ qō in te est ꝙmēdabile velis inanit' gliari. Vix em̄ pōt in te aliq̄d laudabile eē qui etiā alij intelligāt: ⁊ si tu taces ⁊ ab scōdis pl⁹ placebit si pdis ⁊ ꝙmēdas irri deberꝫ ⁊ vilesces: ⁊ vñ pius edificant' mēte postea despiciēt. Maledicta cōuicia ⁊ mē dacia etiā leuia ⁊ frmola iuramenta ⁊ oīa turpia ꝓba. licz sint iocosa ab ore religio si ꝑpetuo anathomate sit' arcēda Jacobi, i. q̄ se putat religiosuz eē nō refrenās linguā suā sz seducēs cor suū hui⁹ vana est religio

De verbis ociosis.

VErba ociosa vndiq̄ sunt sp̄ fugien da: qz licz gue peccm̄ nō putet' eē: tñ eoꝝ ꝙsuetudo gue generat ꝙtinuo ꝓfectui detrimētū: ⁊ sepe dū q̄si licent' relaxam⁹ l' n guā in ꝓba ociosa. dū non ꝛtim⁹ dilabi mur paulati ad nociua ex q̄bꝫ oriunt' q̄n q̄ turbatiōes vel dissolutiōes vl' gues vl' cōscientie corrosiones.

Ut de deo libenter loquaris.

DE deo libent' loq̄re ⁊ libenti⁹ audi: qz incitat cor ad studiū ꝓfectꝫ ⁊ affe ctū deuotiōis. Audi hūilit' ⁊ paci fice bona q̄ ab alijs dicūt: nec dispuṫa ecō tra sic̄ q̄ daz faciūt: q̄n audiūt aliq̄d boni: ne ip̄i videant' ignorasse bonū qō alt' ꝓpo suit stati voluit de h̄ disputare vt videant' ⁊ ip̄i aliq̄d inde scire. nō em̄ q̄runt sui edifi cationē. sz ostētationē apō alios: et iō mul te bone collatiōes int' religiosos negligūt'. Noli eē cōtentiosus in aliq̄ anio cede: qz si bonū est ⁊ vez qō alter ꝓponit: tuū nō est resistere ꝓpter aliquā sustētationē: si aūt nō eēt bonū: melio⁹ eū corrigis pacifice auertē do ⁊ hūilit' veritatē demōstrā do. Cū loq̄ ris voce dimissa vultu placido: moribꝫ di sciplinat⁹: ⁊ q̄etus eē studeas. ⁊ quicquid tunc loqueris magꝫ autenticū erit ⁊ vtile.

De reuerentia ad seniores.

NOn sis audax ꝛ seniores tuos sed verecūd⁹ auscultator eoꝝ doctrine Senioꝝ docere iuuenū hūiliter audire.

De ocio.

NOli ociosus sedere ⁊ intendere ru moribꝫ et fabulis. duplex malū in h̄ cōtrahis: qō ꝑdis tps inutilit': ⁊ verecū die tue ⁊ hūilitatꝫ ex tali ꝙsuetudine patie ris detrimētū. Insup nō bonū in h̄ alijs dabis exemplū.

De meditatione de deo.

NOibꝫ ꝓtribꝫ ⁊ moribꝫ bonis p̄ ponet tibi clarissimū speculm̄ ⁊ toti⁹ sctitatꝫ ꝓfectissimū exēplar. s. vitā ⁊ mores filij dei dñi nr̄i iesu xp̄i q̄ ad h̄ nob̄ de celo missus ē: vt p̄ibet nob̄ in via ꝓtrū et legē vite ⁊ disciplīe suo exēplo daret nob̄ ⁊ eru diret sitiat' seip̄m vt sic̄ ad ei⁹ imaginēna

turalit creati sum⁹ ita ad mozū ei⁹ sil'tudinē: pmutationē ꝓtutis ꝓ nr̄a impossibilitate reformemur. q̄ eius imaginē in nob̄ pcm̄ fedauim⁹. Quāto aūt quisq̄ se ei ꝓtutū in imitatiōe hic cōformare studuit. tāto ei in pria: in glia t charitate ꝓpinquior. ac silior erit. Asscribe tibi in corde tuo mores ei⁹ t act⁹ q̄s hūiliter inter hoies q̄s benigne int discipulos. q̄s modest⁹ in edēdo t bibēdo. q̄s misericors sup pauperes: q̄bus se sil'em fecerat p oīa. t q̄ ei⁹ spēalis familia videbant quō nullū spreuit vl' horruit. etiā si eēt leprosus: quō diuitib⁹ non adolabat: q̄s libent fugit a curi mūdi: nec anxi⁹ p cordis necessitatib⁹: q̄s verecūdus in visu: q̄s patiēs ad cōtumelias. t q̄s mit' in rōnib⁹: nō em̄ studuit se vindicare verbo mordaci t amaro. sz blādo t hūilit respōso alteri⁹ malicia sanare. Itē q̄s cōpositus in oib⁹ gestib⁹ suis: q̄ sollicit⁹ de aiarū salute: q̄rum etiā amore mori dignat⁹ est: quō scipm̄ p̄buit exēplū oīs boni: quō mulier familiaria colloq̄a vitauit exēpli causa. Vlū etiā discipuli mirabant. q̄ solus cū samaritana loq̄bat: eo q̄ q̄si insolidum videbat in ipo. Itē q̄s patiens labor̄ t penurie q̄s cōpatiēs afflict'; quō cōdescendit infirmor̄ imperfectior̄: quō eē scandalū cauebat: quō pcōres nō spreuit: t q̄s clementer penitēres suscepit: q̄s plan⁹ in oīb⁹ fuit: q̄s studios⁹ ad oīonem: q̄s pmpt⁹ in ministerio sic ipe dicit. Ego in medio vr̄m sum sic q̄ ministrat. Itē q̄s sobrius ad vigilias q̄s obediēs parentib⁹. quō omnē iactantiam oēm singularitatē ostētationē declinauit. t mlta talia ipius acta in mēoria tua ꝓ quia sint: vt in oīb⁹ fact'; et ꝓbis tuis ip̄ q̄si ad exēplar respicias: in eū incedens: stans. sedēs. tacēs. comedēs t loq̄ns solus t cū alijs: ex h̄ magi diliges eū: t familiaritat'; ei⁹ gr̄am t fiduciā asseqūris t oi ꝓtute pfectior eris: hec sit sapia tua t meditatio tua t studiū tuū. Sēp de ipso aliq̄d oportet cogitare: vñ p̄oceris ad imitandū eū: vl' officiar'; ad amandū eū. Talia em̄ meditādo t ruminādo t tp̄s vtilit expēdes dū occupar'; in bonis studijs et diuinis circa ipm ihm xp̄m t mores tuos t emēdas ad formā vite ipius t cōuersatiōis: dū in omnibus agēdis tuis semp ad ipm respicias qualiter ipe se in his habuit vl' habere potuerit scōm tuā estimationē: q̄ in omibus semp optimo mō t pfectissimo se gerebat: quia oibus semp optimus est.

De vana gloria.

TI oibus q̄ facis caue vitiū ostentatiōis t iactātie t esto plen⁹ in oī bus sicut decet religiosum t pauperē: nō cures curialē incessum vel gestus curiales: nec vocē curialiter frāges in cantādo: q̄ seqūris deo placere in cārando: tunc q̄nto puri⁹ cantaueri t simplici⁹: tāto magis ei placet: si q̄ris auditorib⁹ placere inanis gloria est: si tibiipi places vana leuitas est: si edificationē auditorū in cantando q̄ris. q̄nto magi voluntatē fugis: tāto magis edificas oēs. Cordis deuotionez t puritatē deus attēdit magis q̄s voci⁹ sonoritatē: facile clamabas ad deum: ꝓpe em̄ oibus est inuocantib⁹ eū in veritate. Intētentio in diuino officio magis debet esse ad hoc vt ex ꝓbis sacre scripture elicias spiritualē intellectū t deuotiōis affectū quaz vt curialiter exprimas vocē cantando vel tollendo vocē exaltas. licet quidē religiosi frustra se arbitrent in hoc obsequiū prestare deo: q̄ si delectaret eum vocis sonoritas: tūc t ipsa musica instrumēta vel aiūm cantus cū demulcerēt: q̄ satis dulcia sunt suo modo: puritas cordis: t mētis deuotio illa sunt in q̄bus deus delectat. Quis quid est de quo nō est deo cure. De hoc et seruo dei nō debet esse multū cure. Sufficit tibi ad omnē curialitatē morū t vocis verbor̄ t vestiū si nil in te appareat q̄ offendat vel scandalizet intuentē: si nil elatū: nil lasciuū: nil dissolutū: nil turbidū. in panno: nil in te singularitatis colore notabile videatur.

Quomō te habeas extra domū.

QEco q̄liter te for'; hīe debeas cum aliq̄n te cōtigerit exire domū: iō eā diu differo: vt p hoc aduertas: q̄ tardū te eē desidero ad egredien dū nisi q̄n vl' obedientie cogit mādatū vel alia vtilis t rōnabilis cā req̄rit. In domo em̄ cōsistere t a turbis hoīm absc̄ditū latere sp vtilis⁹ est religioso q̄ sibi desiderat t deo vacari. Quicq̄d deuotiōis in domo colligis

foris egredies spargis poti⁹ ꝯ augeas vt cōseruet. Vñ sepe expti sum⁹ tā in nobis ꝯ in alijs q freqns exit⁹ z conuersatio cū seculo: z occupatio nimia exterioꝝ negociorū. Deuotionē mentis extinguit: feruorē spūs tepefacit: forte ꝓpositū ꝓtrudit emollit cor dissoluit: studium ꝓficiendi debilitat. Delitias docet amore tpis sine fructu expēdere: ꝓba otiosa imꝓplicare: locis z trusis intēdere: oīones negligere: horas canonicas desidiose z incurie dicere. Tandem subintrāt aq̄ tentationū in vanē cordis p rimas dissolutionū ex deuotiōis aridit are et cū exhauriunt ꝑ ꝓpry status discussionē z purā ꝓfessionē nec fortit obstruunt rime ꝑ diligentē custodiā paulatim augent. do nec demergūt hoiem in peccatū z cōfessionē. hoc tñ nō dico vt difficilē te reddas ad obediendū qñ iuberis exire. sed nō dz tibi esse consolatio euagari extra domū ita vt q̄d in te est mag⁹ diligas latere domi nisi obedientia vel vtilitas oīno aliud req̄rat:

De visu.

Quando ꝓ domū egredieris non multū circumspicias in plateis: ne forte videas vñ tenter⁹ postmodū vel in oīone impediar⁹ ꝑ fantasias eoꝝ q̄ caute respexisti. Dauid cecidit in culpam adultery ex incauto respectu mulier⁹ quaz forte nunq̄ ante cōcupuit. Oculi tui sint in capite tuo: hoc est cognitio tua versetur circa dñm iesum xp̄m q̄ est caput oīm mēbroꝝ ecclie. ita vt nō ꝓsideres: etiā q̄ corā te sunt foris: nisi q̄ necessitas vie vel vtilitas aliā req̄rit: ita vt qualē vales talem te domū repoztes qualis existi. hoc est ita deuotus: ita mūdus corde et vacu⁹ rumoribus z amans silentiū celle.

Quō te habeas cū socio in via.

Per terrā aūt vades pacificus esto cū socio: nunq̄ contendas de aliq̄ etiā si tu melius sentis q̄ ipe vel iustius mouer⁹ sz alio cede z tace cū trāquillitate animi: q̄ cōtentionib⁹ raro emēdat aliq̄s. Cogita si tu in teipso impatiēs es: vir vel nunq̄ potes interim aliū pacare: Incipe prius a teipo: z tunc facili⁹ alium corriges: quia q̄cquid turbat⁹ turbatum doces: magis reputāt ex impatiētia dicere vt eū purgas ꝯ ex maturo cōsilio: vt eū fraterne erudias. Magis aūt edificatur exemplo patientie tue: q̄busq̄ rōnibus q̄s ei proponis. virtus cū vitio non docet: sic nec patiētia cū impatiētia. nec hūilitas ꝑ superbiā. Socialis esto in via: sed nō dissolut⁹: nec tñ oīonis spiritū pro societate extinguas.

De oratione in via.

Apta horas ad orandū z meditandū tā in via ꝯ in hospitio Noli ex toto teipm negligere: nec etiā cogites q̄ velis vsq̄quo domū reuertaris differre: q̄ si nimis infrigidatus fueris a feruore deuotiōis. postea difficili⁹ recuperabis. hoc tñ nō dico q̄ tu possis in eadē gratitate z deuotiōe plene te conseruare sicut in domo: sed vt scias metā ad quā studiū tuū dirigere debes. q̄ potes dño adiuuare

De bono exemplo.

Inter hoies ꝯ in te caue oē q̄d putes eē bonū exēplū sic decet fidelez dei seruū q̄ dz dñi sui honorez ꝓmouere. in honoratione cauere vbi pōt. Nos em̄ sum⁹ familia ipi⁹: z sic paterfamilias ex disciplina familie sue honorat: vl' ex indisciplina inhonorat: ita z tu scias: q̄ q̄cq̄d nos facim⁹ inf hoies. hoc aliq̄ mō redundat in laudē dñi nr̄i vl' in ꝓtēptū. z q̄ nos spēaliꝰ positi sum⁹ inf hoies vt ex nob⁹ edificent parū ꝓficiēt ꝓba nr̄a si nō edificem⁹ etiā bono exemplo. Et si nō sum⁹ tam ꝓfecti: vt possimus eis magna ꝓtutis exēpla ostendere saltē caueamus oīa exēpla mala q̄ nosip̄os solemus in alijs reprehendere videlicet ne rumores seclares apud eos recitemus. vel libenter audiam⁹ nec delicatca fercula vel etiā multa pro nob⁹ fieri diligam⁹: nec nimis mollia vel pōposa stramēto: nec ire vel discordie scintillas emittamus: nec ꝓba scurrilia: vel iocos dissolutos moueam⁹. z maxime ne auari ꝑ muneribus ipsaꝝ possim⁹ notari: q̄ ex hoc cito vilescam⁹ apud eos si viderint ea nos ambire z auare q̄rere: ad quoꝝ cōtemptū nos eos p̄dicando hortamur.

De feminis fugiendis.

Aue etiā ne cū femīs loq̄ris earum vult⁹ studiose respicias: vel man⁹

cōtrectes vel nimis prope sedeas: nec diligenter cum eis susurres nec angulos ad colloq̄a eaꝝ req̄ras: q̄ hec oīa et si nihil tē tatōis tibi īgerere vt tu nō effugeres notā suspitiōis ab alijs ⁊ facile possis infamie maculā ꝯhere quā vir postea detergeres cū pudore. Sic habete cū oi femīa: ac si maritus eiꝰ vl' plat⁹ tuꝰ ꝯ te sedeat vel audiēs oīa q̄ facꝫ vl' dicꝫ: vt q̄ꝑ supueniat ⁊ videat te cū illa loq̄nte in nullo nccē sit erubescere nec alijs possit tibi postea notā suspitiōis impīgere. Et si ꝯsiliū nō spernis cōsulo q̄ nūq̄ singl'aritate ꝯhas cū aliq̄ femīa etiā si religiosa sit ⁊ sctā: q̄ excepto ꝓiculo carnalis tēratiōis qō ex hoc incurrit dū nō timet malū qō latz sub spē boni excepta etiā macula infamie suspitiōis qō aly ob ꝫ se pe ꝯcipiūt magnā generat inq̄etudinē cordis: tal' ꝑuata affectio: dū sp cupit illi ostēdere dilectiōz quā ad eā hz ⁊ hoc ipm vicissim illa desiderat sibi fieri ⁊ cū aliq̄n nō sic dolet ⁊ timet. indignat illa. et q̄ affectꝰ eiꝰ ex ꝫ tepescat ⁊ minꝰ ozet ꝑ eo econtra illa etiā turbat: si videt q̄ si aliquā aliā benigne salutat. vel si aliquo temporum differat q̄ eam nō videt vel salutat etiam ꝓperat ei q̄ diliget aliam ꝓe se et trascitur q̄ vere sunt trufe ⁊ ꝯ deū. ⁊ bonꝰ hō nō dz ista aliq̄tenꝰ admittere nec cor suū cū talibus occupare: ozo eiꝰ nō pōt tibi tā ꝑdesse q̄ꝑ pōt talis occupatio cordis in spūalibꝫ studijs ipedire: q̄ ipa etiā eiꝰ ozo tali affectiōe carnali ꝑmixta insipida est deo. Q̄ō aūt carnal' sit ista dilectio ex magꝝ ꝓꝫ potes in ꝫ ꝓpēdere: q̄ magꝫ vellet te cē apud se minꝰ ꝑfectū vt sepe posset tui copiā hz q̄ꝑ lōgius a se plꝰ ꝑfectū. Q̄uibꝫ aūt iudicijs plene discernat spūalis dilectio a carnali: ꝑtermitto mō: q̄ nimis retardet nos in alijs: ꝫ sufficiat tibi q̄ si vis hz pacē cordis cū deo ⁊ honorē spūalē int' frēs: tūc abscide a te familiaritatē feiaꝝ. Dilige cōiter oēs bonas ⁊ deuotas ⁊ i nullo exaspes aliquā eaꝝ ⁊ meliores in corde tuo amplꝰ te verere ꝓpt' abūdātiorē gr̄am scti spūs ī eisꝫ inde nolite occupare cū ipīs nisi lenit' ⁊ benigne saluta eos q̄n ita occurrit q̄n non bono mō poteris declinare cū maturitate ozonibꝫ ipārū te simpl'r recōmendēs. si em discrete sunt ex ꝫ placeb: si importune mestius est tibi nō occupari cū eis.

De libertate cordis.

Esto tu ūpīꝰ: nec debes alicubi potestatez cordis tui: nisi deo ⁊ ꝑlato tuo ꝓpt' deū. Esto et expedit⁹ ab oīb⁹ aliēis affectiōibꝫ vl' occupatiōibꝫ q̄ nullo ꝑlato tuo sis molestꝰ ꝑ licētijs agēdis, vl' exeūdi vel dādi vl' accipiēdi. vt ita libere tu suo arbitrio cōmittas q̄ ipse secure tibi possit dicere: fac hoc vl' dimitte istud et tu sine murmuratiōe cordis ⁊ difficultate facias vl' dimittas alioquī quā fiduciam posses hz de merito obedientie tue quā voluisti deo in manꝰ vicarij sui ꝑlati tui. si tu ꝑ impatientiā tuā vel ꝑ importunitatē tuam q̄si cogeres eū luminare tibi q̄ ipse vellet te libent' carere: tūc tu nō intras ꝑ ostiū qō xp̄s est in ouile sctē religiōis: q̄ ipse nō venit facere volūtatē suā: sed ꝑtis. ⁊ ita fur esse ⁊ latro. fur q̄ rē alienā hoc est volūtatē ꝓpriā quā ꝑlato resignaueras eo inuito vsurpares. latro q̄ tali exemplo alios simplices necares.

Epylogus.

In Hunc q̄ breuit' ꝓcurrā oīa q̄ sup̄ dixi. Esto deuotꝰ deo: ⁊ cor tuū semper quō potes occupa cū deo. Esto prelatis hūiliter obediēs: nec rancores ꝯ eos teneas: nec spnas eos: nec iudices: nec murmures de eis. Esto cū fratrib⁹ pacificꝰ patiens ad dura ꝓba ⁊ ad reꝑhensiōes. Noli facile iudicare aliquē: nec sis suspitiosus Esto obsequiosus maxime infirmis etiaz in humilibus obsequijs. Sepissime ora. Esto in choro disciplinatꝰ: intentus deo. In victo discrete modestus ⁊ in his q̄ cor poris necessitas req̄rit. Esto in cella libenter. fuge ꝓba otiosa. plane loq̄re modeste. Jocūde vera valde ꝓba tua sint sicut iuramentū. Nulli detrahas: nec etiā libent' audias. Q̄ diū cōtra nullū teneas. Nō sis elatus in ꝓbis vel moribꝫ: pecuniā odito. pauptatē ama: in oibus fuge mlieres. Cō patiens sis afflictus ⁊ castus in oibus.

Telos.

Epistola beati Bernardi ad cives Spirenses.

Sequit epla quã beatus Bernhardus abbas clarevallensis tpe illo ad passagiũ ad hortandũ misit dño episcopo Spirensi clero. z populo vniuerso.

Domino et pri charissimo venerabili epo spirẽsi z vniuerso clero z ppl'o Bernardus clarevallẽsis vocar' abbas in spũ fortitudinis abundare. Sermo mihi ad vos de negocio xpi in quo est vtiq; salus nostra. hec dico vt excuset in dignitatẽ psone loquẽtis auctoritas dñi excuset z ꝓsideratio ꝑpzie volũtatis. Hodie' quidez sum: sed nõ modicũ cupio vos oẽs in visceribꝫ ihu xpi. Ea nũc mihi rõ scribẽdi ad vos: ea cã vt vniuersitatẽ vr̃am lr̃is audeã cõuenire. Agerẽ id libenti' viua voce si. vt volũtas nõ deest. suppeteret z facultas. Ecce nunc frẽs acceptabile tẽpus: ecce nũc dies copiose salutis. Cõmota est siq̃dem z cõtremuit terra: q' cepit de' celi ꝑdere terrã suã. Suam in q est visus: z annis plusq; triginta hõ cũ hoibꝫ ꝓuersat'. Suã vtiq; quã illustrauit miraclis. qm̃ dedicauit sanguie ꝑ prio: in q̃ primi resurrectiõis flores apparuerũt z nũc pctis nr̃is exigentibꝫ crucis aduersarij caput extulerũt sacrilegũ depopulãtes in ore gladij terrã pmissiõis. Prope est. si nõ fuerit q̃ resistat. vt ipam dei viuẽtis irruãt ciuitatẽ. vt officinas nr̃e redẽptionis euertãt. vt polluãt loca sancta agni imaculati purpurata cruore.

Ad ipm ꝓh dolor religionis xpiane sacrariũ imbrãt ore sacrilego: lectũq; ipm inuadere z cõculcare conant: in q̃ ꝑpter nos vita nr̃a obdormiuit in morte. Quid facitis viri fortes. Quid facitis serui crucis. Ita ne dabitis sctm̃ canibꝫ z margaritas porcis. Quã multi illic pcõres ꝓfitentes pctã sua cũ lacrimis ventã obtinuer̃t. post q̃s patrũ gladꝫ elimiata z spurcicia paganoz. Videt hõ maligñ' z inuidet frendet dentibꝫ z tabescet. Excitat vasa iniqtatis suenne vlla q̃ dẽtã pietatis signa aut vestigia relictur'. si q̃n forte. qõ de' auertat obtinere valuerit illa sctã sctõz. Verũ id q̃dẽ oibꝫ deinceps sectis in cõsolabilis dolor: q' irrecuperabile damnũ: spẽalit aũt generatiõi huic impiissime infinita cõfusio z obprobriũ sempiternũ. Quid tñ arbitramur frẽs. Nunq̃d abbreuiata man' oñi aut impotens facta est ad saluãdum qõ ad tuendũ z restituẽdã sibi hereditatẽ suã eripuos ꝑmiculos vocat. Nunq̃d nõ mittere angelos plusq; duodecim legiões aut certe dicere ꝓbo z liberabit terra. Omino subest et cũ voluerit posse. Sed dico vob tentat vos dñs de' vr̃. Respicit filios hois: si forte sit q̃ intelligat z requirat z doleat ne cẽ ei'. Miserat em̃ dñs ppl'm suũ z lapsis grauit ꝑpudet remediũ salutare. Cõsiderate q̃so ad saluãdos vos artificio vtit z obstupescite intuemi pietatis ei' abyssum z cõfidite pcõres. Nõ vult morte vr̃am: sz vt quertamini z viuat: q' sic q̃rit occasionẽ nõ aduersum vos sz ꝑ vob. Quid ẽ em̃ nisi exq̃sita, prius et inuẽtibilis soli deo occasio saluatiõis qõ homicidas. raptores. adulteros. puros: ceteriscq; obligatos criminibꝫ q̃si gentẽ q̃ iusticiã nõ fecerit deleritio suo submonere dignat' omps. Nolite diffidere pcõres. benign' est dñs: si vel let punire vos: seruitiũ vr̃m nõ modo nõ expeteret sed nec suscipet q̃dẽ oblatũ. Ite rũ dico pẽsate diuitias bonitatis dei altissimi: cõsiliũ miserationis attẽdite. necessitatẽ se hõe aut facit: aut simulat dũ vr̃is cupit necessitatibꝫ subuenire. Teneri vult debitor vt militantibꝫ sibi stipendia reddat: indulgentiã delictoruz z gl'iam sempiternã. Beatã q̃ dixerim generationẽ quã apprehẽdit tã vber indulgẽtie tẽpus: q̃s inuenit supstitẽ ann' iste placabilis dño z vere tubile'. diffundit em̃ hec bñdictio in vniuersum mundũ z ad signũ vite certatim conuolant vniuersi.

Commendatio Spire.

Via q̃ fecunda virorũ fortiũ terra vr̃a z robusta nosc̃it in iuuẽture referta. sicut laus est vr̃a in vniuerso mũdo z fructis vr̃e fama repleuit vniuersum orbẽ. accingimi z vos virilit̃ z felicia arma accipite xpiane nobis zelo. Cesset pristina illa nõ militia sz plane malicia q̃ soletis inuicẽ sternere. inuicẽ ꝑdere. vt ab inuicẽ cõsumamini Que. miser. tã dura libi do trãsuerberat: quis primi corp' gladio cui' fortassis z aia odio perit: sed nec effugit q̃ gl'iat: z ipius aiam ptrãsibit gladi': cũ solẽ hostẽ gaudeat ceci disse: huic se dare

discrimini usanie est nō ꝓtutꝫ. nec audacie ꝫ amētie est potiꝰ asscribēdū. Habes nūc fortis miles: habes vir bellicose vbi diuites absq; giculo vbi t vincere gl'ia ac moriri lucrū. Si pr̄dēs mercatores: si cōquestor huiꝰ secl'i magnas q̄sdam tibi nundinas indico: vide ne p̄tereāt. Suscipe crucis signū: t oim p̄ter. de q̄bus corde cōtrito cōfessionē fecerꝫ. indulgentiā delictorū obtinebis. Materia ipa si emik qui ꝓstat si deuoto assumik humero valet sine dubio regnū dei. Bñ ḡ fecerunt q̄ celeste iā signaculm suscepert bñ ceteri faciūt ſz nec ad insipientiā eis. si festinēt t ipi apl̄ōbēdere: qō t eis i salutez existat. Decetero frēs moneo vos non aūt ego ſz apl's dei mecū. nō est credendū oīni spūi. Audiuimꝰ et gaudemꝰ: vt in nob ferueat zelus dei: si oportet oino tpamentū scie nō desse. Nō sunt pſequēdi iudei. nō sunt trucidādi. ſz nec effugādi q̄dē. Interrogate eos diuinas paginas noui q̄d in psalmo legerint ꝓphetatū de iudeis. deꝰ inq̄t oñdit mihi eccl'ia sup inimicos meos ne occidas eos ne quādo obliuiscank p̄pli mei. Huiꝰ q̄dē apices nobis sunt repntantes dñicā passionē. Propter h̄ dispsi sunt in oēs regiones vt dū iustas tāti facinoris penas luunt testes sint nr̄e redēptiōis. vñ t addit in eodē psalmo loquēs eccl'ia Disperge illos in ꝓtute tua t depone eos ꝓtector meꝰ dñe. Ita factuꝫ est dispsi sunt. depositi sunt. duraꝫ sustinēt captiuitatē sub ꝓncipib xp̄ianis. Cōuertank tū ad vespam. t in tpe erit respectꝰ eorū. Deniq; cū introierit gentiū multitudo tunc oīs isrl' salusꝰ erit ait apl's. Interim sane q̄ mortik manet in morte. Taceo q sic vbi desunt penis iudaizare: dolemꝰ xp̄ianos feneratores: si tū xp̄ianos t nō magꝫ baptizatos iudeos cōuenit appellari. Si iudei penitꝰ cōterenk. Ūñ iā ꝓsperabik eorū in fine ꝓmissa salus siue cōuersio. Plane t gētiles si eēnt sil'r expectēdi. Sustinēdi fortet potiꝰ q̄ gladiꝰ expetēdi. Nūc aūt cū in nos ceperit esse violēti oportet vim vi repellere eos: q̄ non sine cā gladios portant Est aūt xp̄iane pietatiꝫ vt debellare superbos sic t pcere subiectꝫ. His p̄sertim q̄ruꝫ est legislatio t ꝓmissa. q̄rū p̄es t ex q̄bus xp̄s scōm carnē q̄ est bñdictꝰ in secula. Attamē exigendū ab eis iuxta tenorez apl'ici mādati: vt oēs q̄ cruꝫ signū susceperit absurarū exactiōe liberos oino dimittant. Illud q̄ admonitos vos cē est necesse fratres dilectissimi: vt siq̄s forte amēs ꝓmatū gerere ink vos expeditiōe sua regni vos luerit exercitū p̄uenire: nullatenꝰ audeat: t si a nob missuꝫ se simulet non est verū: aut ostender l'as tanq̄ a nobis datas sed omnino falsas: ne dicam furtiuas esse dicatis. Viros bellicosos et gnaros talū duces eligere est t simul ꝓficisci exercitū oñs: vt vbiq; habeat robur: t nō possꝫ a q̄busli bet violētiā sustinere. fuit etēm in p̄ti expeditiōe anteq̄ hierosolima caperet vir q̄dā peꝰ noie cuius t vos. nisi falloꝫ sepe mentionē audistꝫ. Is ꝙ xp̄m q̄ sibi credi derat salusꝰ cū suis incedēs tātis cos pcellis dedit. vt aut nulli aut paucissimi eorū euaserint q̄ nō corruerūt aut fame aut gladio. Propterea oīno timendū est. si similiter t vos feceritis. ne cōtingat t vobis similiter. Quod auertat a vobis deus: qui est benedictus in secula. Amen.

Ad lectorem.

Inter eos: quos profundissimas sacrorum eloquiorū abyssus. elucidasse memineri mus. luculentiorē. magis affectuū. diuo clareuallense abbate. reperies o lector nemiē. Bernardo dico. Eius scripta. celsa. clara. ornatu tucūdissima. deuotiōe sententiarū. tū grauissima. tū religione plurimū referta. Tullij sileat eloquētia. demostenis gloria marceat: qui verboꝝ sublimitate gloriantes. humane sapiētie verbis inflati indoctas secuti fabulas. credentes se aliquid esse. stulti facti sunt. Is ꝙ nr̄ clareuallensis verbis suauibus t politis: dulciores cōcreuit sententias: religiosam redolentes deuotionē pariter t deuotā religionē. Hūc libellū si iugiter relegere nō cesses: intellectus illuminatiōe delectabili. mens affectu mirabili succendenk. Tam et si charactere venesto plura doctorꝫ huiꝰ iā p̄idē emanarint opuscula: ſz diligēti iterū castigatio ne remissa adiūctis q̄busdā aliis et doctorꝫ opib. hactenꝰ nō impssis. videlicz homeliaꝝ sup q̄ticā. sup oratione dñica. de xp̄i etate, t id genus multa: iterū impssa Spire refulgēt.

¶ Tabula operuꝫ que in hoc libro continentur.

De precatio ad gloriosam ẏginem.
Sermo de miseria humana.
De pugna spūali. Sermo primus.
Itē de pugna spūali Sermo secūdus.
Item de pugna spūali. Sermo tertius.
Formula honeste vite.
Speculum monachorū.
Eiusdem materie epistola.
De ordie vite ꝛ morū instructiōe libellus.
De vijs vite confessione seꝫ et obedientia et primo de cōfessione Sermo.
De obedientia Sermo.
Ex regula beatissimi patris benedicti.
De gradibꝫ hūilitatis capitulū septimū.
Diui Bernardi de gradibus hūilitatis et superbie tractatus.
Epistola ad fratres de monte dei de vita solitaria.
De diligendo deum libellus.
De amore dei libelli.
De scala claustraliū ad Goffredū.
De grā ꝛ libero arbitrio libellus ad gulielmū abbatem.
In tractatum sequentē ad abbatem Columbensem epistola.
De precepto ꝛ dispensatiōe libellus.
De conuersione ad scolares.
Meditationes ad humane conditionis cognitionem.
De interiori domo. id est cōscientia edificanda libellus.
Homelie sup Missus est.
Homelia siue libellus sup euangelio: in octauā epiphanie.
Declamationes sup euangelio Ecce nos reliquim⁹ omnia.
Sermones in cena domini.
Feria sexta in parasceue Sermo.
Sermones super pſ. Qui habitat in adiutorio altissimi.
De consideratione ad Eugeniū.
De charitate siue de diligendo deum.
Sup homelia simile est regnū celorū.
Quedam epistola.
Apologia ad Gulielmū abbatem.
Epistola ad robertū nepotem suū.
Epistola de gubernatiōe familie.
Meditatio super Salue regina.
Hymnus instituꝫ ad cōmunionem.
Tractatus bernardi sup symbolū apl̄oꝝ.
Tractatus eiusdē sup dnicam orationē.
Tractatus eiusdem de fide.
Sententia de etate christi.
De sex diebus quibus fugere licet.
Tractatus eiusdē de naturis dentium.
De naturis lachrymarū.
De trina qualitate lachrymaꝝ.
Tractatus eiusdem de essentia dei metrice cōpositus.
Epithaphiū in laudē sancti bernardi editum a dño adam de sancto victore.
Aliud epithaphiū eiusdem.
Dyalogꝫ cuiusdā cū bernardo defuncto.
Epithaphiū sancti malachie a beato bernardo editum.
Prior clareuallensis ad sanctū bernardū in agone.
Sanctus bernardus rūdit.
Homelie bernardi sup cantica canticoꝝ.
Regula nouitiorum bernardi.
Epistola Bernardi quā misit epō Spirēsi. clero ꝛ populo vniuerso cum cōmēdatione ciuitatis Spirensis.

¶ Impensis et opera prouidi viri Petri Drach. ciuis Spirēsis libellus iste. opusculorū diui Bernardi Clarevallēsis abbatis. pluribꝫ prius non impressis opusculis. doctoris eiusdē. diligenti castigatiōe prehabita. iūctis atq; cōnexis. finē felicit' attigit. Anno a natali xpi millesimoquingentesimo primo. tertio nonas decembris.

1501

Deprecatio Ad gloriosam virginem.

Liber ad lectorem.

Flebile vestigijs: manibusq; imprimere letum.
Cornutũ xpi vultib⁹ os doceo.

Diui Bernardi abbatis Clarevallen. ordinis Cisterciensis doctoris deuotissimi opuscla Et ꝑmo ad gloriosam virginẽ mariã deprecatio ⁊ laus elegantissima.

Entẽ et oculos pariter cũ manib⁹ ad te regina mundi attollimus ⁊ corã tue celsitudinis gl̃ia genuflectimus: cerulcẽ inclinamus: ac plenis suspirijs ad te p̃ces in celũ trãsmittim⁹. Tu altitudo celi btõs oculos tuos q̃b incõprehẽsibilẽ gl̃iaz illã lucis etne cũ desiderio semp intueris: ad tuos supplices i hãc mũdi miseriã ꝓiectos de alto inclinare nõ despicias Et ecce corã tremendo iudice petores assistim⁹ cui⁹ manus terribilis: gladium ire sue vibrat sup nos: ⁊ q̃s auertet eã. Nemo dña tam idone⁹: vt gladio dñi manũ pro nobis obiciat: vt tu dei amãtissima p quã primũ in terr̃ suscepim⁹ misericordiã de manu dñi dei nr̃i. Aperi itaq; tu mater misericõie benignissimi cordis ianuã suspirosis precatib⁹ filioꝝ adam. Ex oib⁹ finib⁹ terre ad tue protectõis vmbraculũ cõfugim⁹ a facie formidinis fortitudinis dei. Ad te dña mea stillãt oculi nr̃i te deuotiõis clamore valido obsecram⁹: vt fily tui dñi nr̃i irã quã grauit peccãdo succendim⁹: erga nos mitiges eiusq; gram a qua ingrati excidim⁹ nob tua ꝓpitier: cui⁹ liuore sanati sum⁹: ei⁹ iterũ medelã deposcim⁹ qz putruerũt ⁊ corrupte sunt cicatrices nr̃e ⁊ nõ est i nob sanitas. Attẽde domina ⁊ vide dolores vulnerũ aie nr̃e: qz tibi reuelam⁹ cãm nostrã cũ fiducia. Te em̃ iestimabilis benignitat̃ feminã ⁊ veneranda matrẽ esse cognoscim⁹ ex eo q̃ tu mũdũ hunc immũdũ ⁊ lubricũ: impolluto calle trãsisti ⁊ adhuc int̃ petores degẽs tanta añ deũ sctitate fecũdaris: vt sola fulgio reg̃ eterni imediate approximare meruer̃. Tu petorem quãtũlibet fetidũ: nõ horres: nõ despic̃ si ad te suspirauerit tuumq; interuentũ penitẽti corde flagitauerit. Tu illũ a desperatiõis barathro pia manu retrahis: spei medicamen aspiras: foues nõ despic̃ quousq; horrẽdo iudici misꝛ recõcilies. Famosuz hui⁹ tue benignitat̃ testimoniũ est ꝙ te restaurat⁹ theophilus gr̃e. Nec mirum o dña si tam copioso oleo misericõie tui cordis ꝓfusuz est solariũ: cũ illõ inestimabile opus misericõie: qõ predestinauit de⁹ añ secla in redẽptionẽ nr̃az ꝓmũ in te a mũdi artifice fit fabricatum. Qñ em̃ placuit gr̃e sue vt habitaret in nob a q̃bus elõgata fuerat. tu sola inuẽta es dig̃: vt i tua ꝓgiali aula. rex regũ ⁊ dñs dñantiũ a regalib⁹ sedib⁹ veniens: ꝓmaz sibi mãsionẽ int̃ filios hoim eligeret. Tu re bñplacitũ fuit deo habitare in te. qñ ex ipa illibata carnis substãtia: q̃si de lignis libani: architectura ineffabili. domũ sibi edificauit dei sapiẽtia. suffulsit eã septẽ colũnis argẽteis. ac reclinatoriũ aureum in ea collocauit. Qui sunt septem spũs dei et hec est vnica illa saluatoris femina: in q̃ sola q̃sita in oibus requiẽ inueit. atq; in ei⁹ sinũ oes thesauros suos absq; mẽsura trãsfudit. Qñ bene sctõ spũi in te cõplacuit o maria. cũ tam diuinis mysterijs vter tuũ cõsecrare dig̃tus est: ipse est ei ignis cõsumẽs q̃ sctissimã aiaz tuã torã inflãmauit seipo: atq; splẽdore diuine maiestat̃ imꝑpleuit: tuũq; vterũ ineffabili modo fecundauit. Fecitq; vt deũ ⁊ hoiem clausa ꝓcreperes clausa pareres ⁊ post ptũ ꝙgo ꝓmaneres. Jã g̃ vterũ tuũ dña velut sacratissimũ dei viui tẽplũ tot⁹ mũd⁹ venerek. In eo sal⁹ mũdi inciata est. ibi decore indutus est dei fili⁹ ac p̃electre spõse sue eccie formosus i stola cãdida exultãter occurrit desideratũ diu osculũ p̃elegit: ac p̃destinatas: a seculo nuptias: ꝙgo cũ ꝙgine p̃libauit. Jbi rupt⁹ est paries inimicicia⁹ quẽ int̃ celũ ⁊ terrã ꝓthoplasto⁹ inobedientia ꝓstruxerat. Jbi ꝓfederata sũt terrenis celestia ⁊ obuiauerũt sibi i osculo pac̃ qñ in vnã candẽq; ꝓsonã cõcurrerũt diuinitas ⁊ hũanitas: factũq; est nouũ illud sup ter

rã vt esset de⁹ hõ ⁊ hõ deus. Ibi magnus helyseus in mẽsurã suscitãdi pueri sese cõ traxit. Ibi antiqu⁹ dieꝝ p̃electo filio suo tunicã induit polymitã. Ibi rebecca futu rorũ p̃scia. magnificãdi filiũ manib⁹ pelli culas edoꝝ circũdedit. ⁊ colli nuda protexit. Ibi em̃ coopante gr̃a spũssancti filiꝰ a deo p̃e hereditãdus in oib⁹ gentib⁹ di uine maiestat⁹ potentiã silitudine carnis pcĩ cooperuit. ⁊ q̃si abscõditus est vultꝰ eius ĩ infirmitate. vũ nec reputauim⁹ eũ. Ibi cõsiliũ puidẽtia inescatus est hamus q̃ ad extrahendũ serpentẽ antiquũ in hoc mare magnũ de celo tractꝰ est. Jñ egres sa est armilla aurea vt p̃forare⁊ maxilla le uiathan. vt euomeret mortuos nõ suos: q̃s ab origine mundi secure deglutiuerat. Ortus deliciaꝝ nobis sacratissimꝰ tuus uterus o maria. qz ex eo multiplices gau diũ flores colligim⁹. q̃tiens mẽte recolim⁹ q̃ magna multitudo dulcedinis tori⁹ orbi inde refulsit. Ortus ꝛclusus tu es dei genitrix. ad quẽ deflorendũ man⁹ pctõris nunc̃ introiuit. Tu sanctoꝝ areola aro matũ a celesti confita pigmentario ꝓtutũ omniũ speciosis floribꝰ delectabilit⁹ ver nans inter q̃s pulcerrimos flores tres mi ramur in te excellẽtissima. Hi sunt quoꝝ odore suauissimo totã domũ dñi reples. O maria viola hũilitatis lilĩ castitatis rosa charitat⁹: merito de dei areola flos il le speciosus p̃ filiꝰ p̃ad⁹ electꝰ est egres sus. sup quẽ req̃euit spũs dñi. Et cui te as similabim⁹ mat̃ pulcritudinis. Vere pa radisus dei tu es qz lignũ vite mũdo pro tulisti: de q̃ qui mãducauerit viuet ineter nũ. fons vite. q̃ ex ore altissimi p̃odit de medio ventr⁹ tui exiluit arc̃ i te in quat tuor capita sese dispergẽs ad irrigandam facie arentis mũdi emanauit letificãs ci uitatẽ dei. O mnis em̃ q̃ biberit ex eo non sitiet ineternũ: ⁊ erit plusc̃ paradisus hic De cui⁹ aqua si quis biberit sitiet iteruꝝ. O quãta mũdo cõtulisti q̃ tam salubris aqueductꝰ esse meruisti. O lampas lucu lentissima quãtos letificasti quãdo splen dore dei illustrata. desideratũ illud lumẽ quo inuẽta est dragma decima. sedentib⁹ in vmbra mortis p̃tulisti. Te nimirũ ille epithalamij p̃centor alonge intuit⁹. cũ ad miratiõis voce ita p̃rupit. Que est ista q̃ p̃grediť. velut aurora consurgens. pulcra vt luna electa vt sol terribilis vt castrorũ acies ordinata. Sicut aurora valde rutilans in mũdo p̃gressa es o maria q̃ veri solis splendore tante scitatis iubare p̃e curristi: vt vere diẽ salutꝰ dixerim diẽ pro piciatiõis: diẽ quẽ fecit dñs quẽ tue claris tati initiari dignũ fuit. Felix aurora feli cis dei extitisti nuncia talis dies talẽ au rorã diei decuit: et recte q̃dem auroze im plesti officiũ. Ipse em̃ sol iusticie de te pro cessurus ortũ suuꝝ quadã matutina irra diatione p̃ueniens in te lucis sue radios copiose transfudit q̃bus potestates tene brarꝝ quas eua p̃duxerat i fugã cõuertisti arc̃ ita desideratũ cunctis gentib⁹ solem mũdi inuenisti. Tu pulcra vt luna dicerꝭ. eic̃ nõ immerito cõpararis. Illa em̃ oim astrorũ sola soli similima cõparatiõe ⁊ cã dore venusta argenteo ceteris in celo p̃e micat syderib⁹. Tu ꝓ sol⁹ imago expꝫ sissima inf̃ milia astrorũ deo astantiũ vir ginali puritate in celo gl̃osa p̃fulges. Il la em̃ transfuso in se solari lumie nocte nostrã illumiat. tu virtutũ tibi a deo indita rũ. magnificis exemplis ad imitationeꝝ tui nos p̃uocas. sicq̃ noctẽ nostrã illumi nas. Qui em̃ vias tuas insectatus fuerit nõ ambulabit in tenebris: sed lumẽ vite inuenier. Tu q̃ pulcra es vt luna: imo et pulchrior luna: qz tota pulcra es et macu la nõ est in te: neq̃ vicissitudinis obum bratio. Tu electa es vt sol. ille inq̃ sol⁹ lis cõditor: ille em̃ electꝰ est ex milib⁹ viro rũ tu electa ex milib⁹ feminarũ. Ille electꝰ ex oibus q̃ sunt: tu electa ex oib⁹ q̃ p illum sunt: tu terribilis vt castrorũ acies ordina ta. Quid em̃. An nõ horruerunt p̃cipes tenebraꝝ quãdo viderũt p̃ter mozẽ arma tura omni fortitudine instructã contra se p̃ce dere feminã. femina fortẽ ad bella doctis simã: cui⁹ ensis sup femur suũ p̃pter timo res nocturnos. Jn circũitu ei⁹ acies vali das spũaliũ virtutuꝝ suo seruiẽt ordine tuentiũ siquidẽ ordinatiõe perseuerat dies: sed ⁊ innũerabiliũ beatorũ spirituum militiã. ad ministeriũ tanti principis des legatã fuisse nullatenus ambigim⁹. vtpo te qui custodirent lectulũ salomonis gra

tissimū ac prouideret ne preparatū eterno regi hospitiuz alienus hospes inuaderet. Timirū timor ⁊ tremor venerūt sup eos: ita ꝙ dicerēt ecce pluscz eua hec castra dei sunt hec: fugiam⁹ israelem. Tu ergo bellatrix egregia ꝓmo cū qui ꝓmus ola supplātauit expugnare viriliter aggressa es: tu ⁊ spiritū elationis eue. vertice būilitatis cōplosisti. qm̄ in te ita respexit dñs vt ipius merito. sup omnes choros angelo⁹ te sublimari dignaz estimauerit. Nunc̄z em̄ sup oēs angelos glificata ascendisses nisi ꝑus infra oīes homies būiliata descendisses. Tu et ardorē vertte cōcupiscentie ⁊ture castitatez in tua carne ⁊ginea extinxisti: vt is in cuius cōspectu nec astra mūda sunt tāte mūdicie carnē tuā iudicauerit: vt etiā sue diuīe puritati agglutinare nō despexerit. His ḡ primarys duobus tenebrariz a te fortiter expugnatis omnis ante faciē tuā spiritualiū nequitiarū militia in fugam cōuersa est. Glorioſa dicta sunt de te ciuitas dei genitrix. Sed adhuc locus est tue laudi. adhuc in tuis laudib⁹ ois lingua balbutit. Nō em̄ sunt loquele necz sermōes in natiōe q̄ sub celo est. q̄bus amplitudo glie tue ad plenū valeat explicari. O pia o magna o multum amabilis maria. tu nec noiari q̄dem potes q̄n accendas: nec cogitari qui recrees affect⁹ diligentiū te: tu nunc̄z sine dulcedine diuinit⁹ ibi insita memorie portas ingrederz. Et nūc seqmur te o dña ex totz ꝑcordis vociferātes ad te a diuna imbecillitatē nr̄am aufer obprobriū nostrum. Vides hāc tunicā pelliceā q̄ nos circumdedit tunica eue parentis nr̄e est: quaz ad nos olim misera illa transmisit ⁊ sup vestiuit carnē filioz suoz sicut diploide cōfusione sua. De manu ipius quippe duplicis mali semen terra nr̄a suscepit ⁊ cōcepit ⁊ pegit nob⁹ spinas ⁊ tribulos iniquitatis in ania. calamitates in corpe: ac p̄ mortē vtrobicz. O infelix hereditas o dira būane carnis infirmitas vsc̄quo patiemur te. Vultuz dorsa nr̄a incuruasti: qz grauis es valde ⁊ diu te sustinuimus. Vultū minuisti nos ab angelis: equo ⁊ iumētis insipientib⁹ coequasti: nimis invaluisti: q̄ nō nisi mortefilij dei sanari potuisti: nimis sup nos te extulisti. quādo et vsc̄z ad eū qui sup oia est incaute ascendisti. Et q̄s liberabit nos a corruptela hui⁹ miserrime pellicule: gr̄a saluatoris nr̄i filij tui o maria q̄ vt infirma nostra toleret spōte infirmat⁹ ⁊ vt mors mortez nr̄e ipse fieret innocēs pro petōrib⁹ mortu⁹ est. Et q̄s tā idoneus vt loquat ad cor dñi nr̄i ie su xp̄i: vt tu felix maria q̄ in secretissimis amplexib⁹ amantissimi filij tui cubas in meridie sempit̄no. cuius familiarissimo colloquio cū plena cordis letitia ꝓfruerz. Loq̄re dña qz audit filius tu⁹: ⁊ quecunc̄z petieris impetrabis. Inuoca bonū nomē et⁹ sup nos vt curemur a vetusta hac lepra carnis ⁊ spūs. Exuge virus h̄ mortiferū qō de pomi sui reliquijs eua nobis propinauit q̄ succi noxialis gustu ebriata est: ⁊ reliquias dimisit cunctis suis. Vtinā poculū suū ebria illa aut totuz ebibisset aut diffudisset. Te dña exorāte oīe iugū nostrū cōputrescat a facie olei diuīe misericordie renouet vt aquile iuuent⁹ nr̄a: vt noui noua voce nouū canticū nouis ciuib⁹ aggregati illic vbi nova sunt oia iubilū sempiternū celebrātes in cymbalis iubilatiōis cōcinnam⁹. Tollat hec crassa nebula ab oculis vt reuelata facie gl̄a dñi speculātes in imēsum illud pelag⁹ diuini lumis absorbeamur a dñi spū ac deo nr̄o in vinculis charitatz astricti vnum cū ipso efficiamur. Prestet et hoc nobis tuo interuētu o maria filius tu⁹ iesus xp̄us de⁹ ⁊ dñs noster. cui laus ⁊ gl̄a et grārūactio in sempiterna secula Amen.

Diui Bernardi abbatis de miseria humana Sermo.

O Homo qui exania rōnalē ⁊ humana carne subsistis cōditionis miserē. repletus multis miserijs. miser ⁊ miserabilis hō paup: cec⁹: nudus. plurimis necessitatib⁹ subditus: ad cor tuū reuertere. Quid foris vagaris: q̄d foris q̄ris: q̄d in carnalib⁹ studes: quid in secularib⁹ te implicas: quid in vanitatib⁹ te involuis. in inferioribus delectaris. et ab oibus interioribus ⁊ superioribus elōgaris: per ea que foris sunt diffunderz. Quātomagis ad mundū accedis: tanto longius a

deo recedis. Quãto magis foris es sapiens: tãto magꝭ intꝰ stultꝰ efficerꝭ. Quãto magꝭ extra lucrarꝭ: tãto magꝭ intus pdis Quãto magꝭ i his q̃ foris sunt vagaris: tãto magis intus euacuaris. Quãto magis in tpalibꝫ es sollicitꝰ: tãto magis es mẽdicus i spiritualibꝫ. Quid est hõ q̃ oĩa ordinas: ⁊ teip̃m nõ vis ordinare. Quid in oibꝫ es prudẽs: ⁊ circa temetip̃m es insipiẽs. Quid est q̃ ad oĩa q̃ foris sunt sollicitꝰ es bona facere. ⁊ temetip̃m finis esse malũ sp ⁊ inutilẽ. Dormit in te spũs dei: ⁊ vigilat in te spũs mũdi. Vacat i te rõ: ⁊ viget in te sensus: extinguit i te spũs dei dñaꝫ i te amor mũdi. Feruet in corde tuo amor terrenorũ: ⁊ mortif in te amor ẽternorum bonoꝝ. Omnũ diligis ⁊ deũ relinq̃s Omniũ recordaris: ⁊ teipsum obliuiscris. Que sup terrã sunt desideras ⁊ diligꝭ: celestia ꝓ nõ curas. appropinq̃s ad iteritũ: vt lõge sis a salute. Currꝭ ad dya bolũ ⁊ plongaris a deo. Redi: redi puaricator hõ ad cor: qr loquit deus pacẽ eis q̃ puertunt ad cor. Oĩa mũdi huiꝰ tibi dedit deꝰ ⁊ tu ꝓpter oĩa relinq̃s eũ. Oĩa ꝓpt̃ te fecit deꝰ: ⁊ tu ꝓpt̃ oĩa dimittꝭ temetipsum. Propter oĩa q̃ occurrũt tibi dimittꝭ deum: ⁊ idcirco oĩa dimittent te. Propter creaturas relinq̃s creatorẽ: ⁊ iõ p̃ te insurgẽt oẽs creature. Quia offendẽdo creatorẽ offẽdisti oẽs creaturã: ⁊ iõ creature q̃ facte sunt in ministeriũ ⁊ vtilitatẽ tuã cõuertẽtur i vindictã et penã tuã. Et ve tibi erit sine fine: quia noluisti hẽ bonũ sine fine. Recognosce ira q̃ hõ miser recognosce te metip̃m Recogita qr nihil fueris Attẽde q̃ vilis ⁊ malus es. Cõsidera q̃d futurus es. Plãge hõ miser plãge incessanter pctã tua. Dele lachrymis malicias ⁊ miserias tuas qr volũtate ꝓpria peccasti. Displiceat tibi sup oĩa displiceat tibi toto corde ⁊ ꝯtinuo displiceat tibi q̃ dñm immẽse mẽ testaris hũtem ptãtez ois carnis ⁊ mittere corꝑ ⁊ aiaz i gehennã: ausus fuisti offẽdere. Amarescat tibi amarissime cor tuũ q̃ deũ summũ p̃em incõprehẽsibilis bonitatꝭ q̃ benignꝰ ⁊ misericors est sup ingratos ⁊ malos volũtarie libẽter ac delectabiliter offendisti. Totꝰ displiceas tibi vt totꝰ possis placere sibi q̃ est summꝰ verus ⁊ solus deꝰ cui nemo placet nisi qui sibimetip̃i displicet: ⁊ nemo ei displicet nisi q̃ sibimetip̃i placet. Dissipat nãq̃ deꝰ ossa eoꝝ q̃ hoibus placẽt. Et qõ altũ ⁊ pulcꝝ est apud homines: abominabile est apud deũ. Miꝝ est de te hõ miser: ad mala q̃pe es totus auidꝰ: totꝰ ꝓmptus: totꝰ facilis: totꝰ sapiẽs ⁊ totꝰ sollicitꝰ. Ad bona ãt es totꝰ durꝰ: totꝰ piger: totꝰ tepidꝰ: totꝰ stultꝰ: totꝰ incredulꝰ ⁊ rebellꝭ. Vñ tibi h̃ nisi a carne quã diligis ⁊ seq̃ris: q̃a ꝓ carnẽ diligis carnẽ seq̃ris: ⁊ qr carnẽ seq̃ris opa carnis facis ⁊ cũ ea punierꝭ. Carnis tue fructꝰ est libido: ꝯcupiscentia: inuidia infirmitas. i. fragilitas ⁊ dolor: vermis: putredo fetens ⁊ fetidꝰ fetor. Tuipse es te nebrꝭ ignorãtie sic excecatꝰ vt nescias q̃d sis: nõ attẽdis quo vadis: non aduertis factũ tuũ: necꝫ insidias inimici ⁊ tẽptationes eiꝰ fraudulẽtas intelligis. Totus negligẽs es nec cogitas q̃ tendere debes: viã nescꝭ: ⁊ nõ inquirꝭ. Grãdis nãq̃ tibi restat via. Sollicite tibi q̃ris cibũ vestitũ ⁊ requiẽ ⁊ oẽs carnis necessitates q̃n idiges. de vita ꝓ ⁊ salute aĩe tue semp tepẽs: nõ curas licꝫ semp indigeas plenus nequitijs ⁊ malicia. Miser hõ vt miserũ pascas corꝑ ⁊ vestias ⁊ carnis voluptatibus q̃ post paucos dies a vermibꝫ deuorabit satis facias sollicitꝰ laboras: discurris: vigilas: ⁊ somnũ non capis oculis vt repleas ventrẽ: ⁊ p aĩa tua q̃ deo p̃sentanda est in celis: cur nõ sollicitꝰ fatigaris vt ipam pascas bonis opib⁹ ⁊ induas fructibus: ne appareat nuditas eiꝰ. Hõ tristis q̃ris sp implere ventrẽ: cur nõ pascꝭ aiam esurientẽ: de vase stercoꝝ semp curas ⁊ de dei imagine cur nõ curas. Pascis sterilez ⁊ que nõ parit. Aiam aũt esurientẽ nõ sacias bonis. Ve tibi erit qr aia tua propt̃ famẽ te deficiet. Ve tibi est: ⁊ ve tibi erit qr reddis q̃ sunt cesaris cesari: ⁊ nõ reddis que sunt dei deo: ⁊ iõ maledictꝰ es a deo: ⁊ confunderis ab eo. Vide miser hõ qr totum est vanitas: totũ stulticia: totũ demẽtia: quicq̃d cogitas: q̃cq̃d facis in h̃ mundo p̃ter id solũ qõ in deũ ⁊ ꝓpter deũ ⁊ ad honorẽ dei facis. Quicq̃d sine deo facis totũ est malicia ⁊ vanitas: qr nihil est bonũ sine summo bono. Et magna miseria

hoīs est cū illo nō esse sine quo nō pōt esse Unde hō miser q̄ ad sīlitudinē et ad imaginē dei creat⁹ es: ⁊ ꝑter nimiā charitatē dñi nr̄i ihesu xp̄i a morte eterna ac turpissima redēptus es. ⁊ liberat⁹ es: ⁊ ad videndū claritatē summi dei sola inextimabili miscōia sua vocat⁹ es ⁊ plurimis bñficijs exquo cē cepisti ab altissimo p̄e toti⁹ bonitat; ad vitā eternā habendā p vnicū filiū suū inuitat⁹ es. miser hō recogīsce hunc honorē. intellige dignitatē tuā: quia tāta maiestate honorat⁹ es. Etern⁹ em̄ deus ⁊ imm̄ēsus creauit te: formauit te: redemit te ⁊ inuitauit te. Maximus honor ⁊ amplus amor. Cognosce o hō honorē tuū et curre gr̄as agēs ad inuitatorē tuū. ne forte si ingrat⁹ ire noluer; aut villa: aut boues: aut vxor te ip̄edierint. irat⁹ dñs iubeat te succēdi: ⁊ tibi hostiū vite et ne impp̄e tuū claudat. Cognosce ḡ o hō honorē tuū ⁊ honora creatorē tuū. Sz heu hodie pōt recte dici: hō cū in honore esset non intellexit: compat⁹ est iumētis insipiētib⁹ et silis fact⁹ est illis. Dignū certe ⁊ iustū est. vt q̄ soci⁹ noluit esse angelor̄ fiat silis iumentorū ⁊ q̄ destruxit in se imaginē ⁊ sīlitudinē dei dignū est vt imago et sīlitudo iumentorū adhereat ei. Cognosce te ḡ o hō miser. cognosce te meliorē aūb⁹. meliorez cūctis animātib⁹: noli esse silis iumentis insipientib⁹ q̄ solam vitā p̄sentem cogitāt. q̄ tantū carnalia ⁊ tr̄alia diligunt q̄ nec alia sciūt. Homo nō te subijcias carni nō sis amator mūdi: nō te sustineas esse filiū dyaboli ꝑ honorē potētissimi ⁊ sapiētissimi ⁊ incōprehēsibilis p̄is tui altissimi dei et ne: ꝑter nomē dei admirabile nō te ꝓstituas aduersarū ⁊ homicidā tui. ꝑter amorē benignissimi dei. nō te facias inimicū oi potētis dei: ꝑ vnigenitū ⁊ dilectū filiū ihesum xp̄m: nō te facias sociū demonior̄ ⁊ cōbustionis ignis et ne: q̄ redēptus es p̄cioſissimo sanguie agni imaculati: noli tm̄ p̄ciū vilipēdere q̄ p te dei filius dignat⁹ est exoluere ne sempiternis involuar; incendijs. Tūc em̄ penā maximā habeb̄ sine remedio tūc dolorē inopinabilem patier; sine fine. ⁊ torm̄ēto plen⁹ eris nūq̄ tū alleuiaber;. q: q̄ nō fleuit q̄n erat tp̄s flendi eterno luctu lugebit. sz sine fructu. Redi ḡ ad te hō: redi ad spūalia. redi ad etna et celestia gaudia: redi miser redi ad filiū: ne tardes ꝙuerti q̄ te sua ptāte fecit: sua sapia redemit: sua inenarrabili bonitate ad se vocauit ⁊ expectat adhuc q̄rti die vt te coronet. Quid q̄ris extra illuz. Quid desideras p̄ter ip̄m Quid tibi placet sine ip̄o. Ipse fecit oia: ipse hz oia: ipse est oia Quicunq̄ bonū cupis: quicūq̄ pulcrū q̄ris: quicūq̄ dulce ⁊ delectabile requiris. totū in ipo inuenies ⁊ in ipo ꝓfrueris Si gaudere ip̄e gaudiū est. Si te pugnare delectat ip̄e palma est. Si coronari vis ip̄e corona est. Si vincere cupis ip̄e victoria est. Si potentiā desideras: ip̄e potētia est. Si fortitudinē q̄ris: ip̄e fortitudo est. Si iusticiā vis hr̄e ip̄e iusticia est: si amas sapiam ipse fons sapie est: si charitatē vis de⁹ charitas est. si diuitias appet;: ipse diues est. Si pulcritudinē vis hr̄e summa pulcritudo ip̄e est. Si plenitudinem q̄ris ois boni ip̄e plenitudo est. Si gl̄iaz ⁊ honorē cupis vera gl̄ia ⁊ sūm⁹ honor de⁹ est Si pacē vis pax eterna ipse est. Quicq̄d boni q̄ris sūmū bonū ⁊ oīne bonū ip̄e est imo semp est tot⁹ desiderabilis: tot⁹ dulcis: tot⁹ amabilis: tot⁹ suauis ⁊ tot⁹ delectabilis. Ip̄e semp vbiq̄ tot⁹ est: vbicūq̄ fuer; sine ipo male eris ⁊ male tibi erit: et vbicūq̄ fuer; cū ipso bñ eris ⁊ bñ tibi erit Subijce itaq̄ te totuz ei q̄ te totū fecit a q̄ oia habes. cui⁹ gr̄a oīm momento veteris Serui sēp ei q̄ nō patit oia nocere tibi: q̄ semp noceret tibi libent: siue infirmitates siue hoies: siue bestie vel demōes vel q̄cūq̄ alia. Serui semp ei q̄ nō sinit te cadere in omia pcā: q̄ nō pmittit vt inseras tibi oia mala ac dāna q̄ libent faceres. Tot⁹ semp ama p̄em ⁊ filiū ⁊ spm̄sanctū solu verū ⁊ summū bonū q̄ semp solus vere et sūme te diligit. Placeat igit tua volūtas sibi ⁊ volūtas ei⁹ semp placeat tibi. Semper cōcorda te cū eo semp seqre ei⁹ volūtatē in oib⁹ q̄ semp bonū tuū vult q̄ nihil aliud curat nisi salutē tuā. cui⁹ volūtas ad miserandū tibi est beniuola: ⁊ delectat bñ facere tibi. Nunq̄d putas teip̄m magnuz amicū tibi. Magis amic⁹ est de⁹ tibi q̄m tui ipse tibi. qm̄ magis ipse diligit te q̄m tu temetip̄m. Nunq̄d credis alteri⁹ auxiliū

fortiꝰ aut alteriꝰ cōsiliū vtiliꝰ. Erras si id credis. Stultissimꝰ et dementissimꝰ es q̄ tua desideria vl'alioꝝ seq̄ris: t illiꝰ ꝓsiliū dimittis: q̄ semp est amicꝰ dulcis sapiēs t piꝰ cōsiliariꝰ t saluator t sup oīa adiutor fortis t potens pater futuri seculi et princeps pacis. Amen.

Diui Bernardi de pugna spirituali Sermo primus.

Rex diues et potēs deꝰ omps filiū sibi fecit hoiem quē creauit. Cui sicut puero delicato pedagogos dedit legem ꝑphetas ceteroscz tutores t auctores vscz ad p̄finitū tp̄s eiꝰ cōsūmatiōis t instruxit eū t monuit: dñm eū cōstituens paradisi. oēscz thesauros gl'ie sue ei ostendēs t repromittēs si se nō desereret: et neq̄d deesset bonis eiꝰ etiā libeꝝ arbitriū indulsit: vt bonū eiꝰ eēt volūtarū nō coactū. Accepta licētia boni et mali cepit eū tedere bonoꝝ suoꝝ a ꝓcupiscētia scīēdi bonū t malū. Egressus igit de ꝑadiso bone conscie noua q̄rens q̄ nesciebat q̄ nulla ad huc nisi bona nouerat. p̄tis legib et pedagogis relictis māducauit de ligno scie boni t mali ꝫ vetitū p̄tis. t abscōdēs se miser t fugiēs a facie dñi cepit vagari insipiens p mōtes altitudis: p valles curiositatis: p cāpos licētie: p nemora luxurie: p paludes carnaliū voluptatū: p fluctꝰ curarū seculariū. Vidēs antiquꝰ ꝑdo puerꝝ lasciuū sine custode sine rectore ꝑcul a domo p̄tis vagantē accessit ad poma illa inobediētie manu male ꝑsuasiōis illi porrigēs. Postcz̄ ꝓsensū ab eo elicuit aggressus est miserū t in terrā: et in frena desideria eius p̄cipitās pedescz t. mētis affectiōes ne surgat fortissimis ei sec'lar cōcupie vinculis alligās: manuscz opis t ocl'os mētis: misit eū in nauim male securitat: t flante vehemēt vēto adulatiōis trāsuexit eū in lōginquā regionē dissimilitudis. Ventēs ille in regionē nō suā venalis factꝰ est oib q̄ ꝑtergrediunt viā. Discit porcos pascere siliquas porcoꝝ manducare. Dediscit oīa q̄ didicerat: discit q̄ nesciebat seruilia scz opa victuscz in despatiōis carcere vbi in circuitu impi ambulant. In mola illa impie circuitōis cogit molere emolimēto male ꝓscie. Proh dolor vbi est nūc p̄ille potēt̄issimꝰ t dulcissimꝰ atq̄ liberalissimꝰ Nunq̄d pōt obliuisci filiū veteri sui: absit: Nō obliuiscit: cōdolet t conq̄rit de absentia t ꝑditiōe filij. Mādat amicis: sollicitat suos: oēscz suscitat ad requirendū eū. Vnꝰ seruoꝝ scz timor ad impiū dñi. fugitiui vestigia ꝑseq̄ns in ꝑfundū carcer ꝫ inuenit filiū regis carceralib petōꝝ sordib obsitū: vinctis t catenis male ꝓsuetudinis ligatū miseꝝ t āmentē: t in miserys securū t ridentē. Quē ꝓbis t verberib vrgēs vt exiret t rediret tanta miseꝝ ꝓfusione deiecit vt sic̄ morti tā vicin quasi nō curaret: et adhereret i terra ventꝰ ei. Ingressus est eo dē vestigio alius cui nomē spes videscz filiū regis a timore nō erutū sed obrutū: non adiutū sed dejectū accessit leuit t suscitās eū a ꝑra inopē: t de stercore erigēs pauperē. leuāscz caput eiꝰ et coacta in vnū veste ꝓsolatiōis: ocl'os eiꝰ detergēs t faciez. heu inquit quāti mercēnarij in domo p̄tis tui abūdant panib. tu aūt hic fame perꝫ. Surge obsecro t vade ad p̄tem tuuz t dic ei. Pater fac me sic̄ vnū ex mercēnarijs tuis Tūc ille tandē vix ad se reuersus modicū. tu ne es inq̄t spes. Et quō spei potuit introitꝰ patere intantū t horrendū ꝑfundū desperatiōis mee. Ego sum spes a p̄te tibi trāsmissa: te aditura: te nō desertura donec te introducā in domū p̄tis tui t in cubiculū genitricꝫ tue. Et o inq̄t ille dulce leuamē laboꝝ: dulcꝫ cōsolatio miseroꝝ: o vna nō infima de trib: cubilis regij assistentib. vides carcerꝫ mei ꝑfundū imane. vides vincl'a mea q̄ tū ad ingressum tuū mag̃ia tā ex ꝑte dirupta sunt: et dissoluta. Vides captiuatoꝝ meoꝝ immanē multitudinē: fortitudinē: velocitatē: astutiā. Et q̄s est locꝰ. At spes: ne timeas inq̄t q̄ nos adiuuat misericors est q̄ ꝑ nob pugnat oī potēs est pluresc̄z nobiscū sunt cꝑ cū illis. Sup hec oīa adduxi tibi a p̄te equū desiderij: cui cū insederis me duce ab his oib secutꝰ ꝑficiscēris. Duxit t mollib stramētis pie devotionis submissis t bonoꝝ exē ploꝝ calcaribꝰ additus eq̄ desiderij impositꝰ filiū regis. Sz frenū defuit tāta erat festinatio fugiēdi. Jūico equus currit vt ef frenis. trahit spes ante. timor verberibus

vrget t minis. Tūc videres hoc cōturbati sunt pncipes edom robustos moab obtinuit tremor obrigruerūt omes habitatores chanaan. Irruat sup eos formido et pauor in magnitudie brachij tui: fiāt immobiles q̄si lapis donec ptranseat filius tuus iste quē possedisti. Sz cū sic ferūtur pcipites. effugiūt q̄dem: sed nō sine piculo: q: sine mō t sine consilio: ꝓpter qō a patre trāsmissa accurrit prudētia vna de fūmis pncipib⁹ padisi. in comitatu habens amicā sibi tēperantiā. t tenens currentes. partius inq̄t obsecro parti⁹. Qui festin⁹ est pedib⁹ offendit. si sic curritis offendetz. Si caditis filiū regis quē suscepistis liberandū inimicis reddit: nā si ceciderit illico man⁹ eoz̄ sup eū. Hoc dicens frenū discretiōis imposuit feruido illi equo desiderij. eiusq̄ habenas tēperātie cōmisit regendas. Cūq̄ timor de victoria ꝓtute inimicoꝝ: t tarditate fuge causaret. vade inquit prudētia retro sathanas. scādalu⁹ es nob: fortitudo: t laus nr̄a dñs et fact⁹ est nob in salutē. Et ecce fortitudo miles dei egregius accurrēs p cāpū fiducie extracto gladio leticie. nolite inquit nolite turbari plures nobiscū sunt q̄s cū illis. Tunc prudētia celestis curie assueta ꝓsilijs: caute inq̄t obsecro qz hereditas ad quā initio festinat sic dicit salomon in fine bñdictione carebit. pficiscimini g̃ non tā festinanter q̄s prudent. Inimici nō sunt in itinere sed iuxta iter scandalū solēt ponere in huius et triuijs t viaꝝ anfractib⁹: p̄cedā tracq̄: vos aūt tenete viā iusticie t velocit⁹ iducemur in castra sapie q̄ iam ꝓcul nō sunt a nob⁹. Sapiētia em̄ est de q̄ dicit. concupiscis sapientiā disce iusticiā. Sic tracq̄ dū viā vrget timor: spes trahit: munit fortitudo: tēperātia moderat: ꝓuidet t instruit prudētia: ducit t pduxit iusticia. appropinq̄t filius regis castris sapie. q̄ noui hospitis audito aductu p̄occupat eū q̄ se concupiscit. occurrit t ostēdit se in vijs hylarit. Fossa pfunde hūilitatis castra cingebat. sup quā fortissim⁹ et pulcerrim⁹ murus obedientie edificat⁹. celos penetrabat quē bonoꝝ exēplox hystorie vndiq̄ depicte mirabiliter decorabāt. Edificat⁹ em̄ erat cū ꝓpugnaculis mille clypei ex eo dependebāt: ois armatura fortiū porta ꝓfessionis oibus patēs. Janitor in limine dignos inducēs et indignos abijciens: p̄co super portas clamās si q̄s diligit sapiam ad me declinet t eā inueniet t eā dū inuenerit. btūs est si tenuerit eā. Huc filij⁹ regis occurrētis sibi sapie ducatu introductus: imo vltis desportat⁹ familie regie vallatus obsequijs ad medie ciuitatis arcē pductū vbi edificauit ipa sibi domū excidit colūnas septez subdidit sibi gētes sup bozuz ac sublimiū colla ꝓpria ꝓtute calcauit. Ibi collocat in loco sapie quē ambiūt. lx. fortissimi ex isr̄l vniuscuiusq̄ ensis sup femur suū. Adest dauid in tympano t choro in cordis t organo ceteriq̄ celestis curie panymphi. gaudētes t exultantes magis sup vno pctōre penitentiā agēte: q̄s sup nonagīta nouē iustis q̄ non indigent pniam. Cū ecce veniens ab aquilone ventus turbinis t ignis inuoluēs totā cōcussit domū sapientie castra turbauit. Egressus est em̄ pharao cū curribus t equitib⁹ psequēs fugientē israel. Cogitauerūt etiā vnanimit⁹ aduersus eū testamentū dispositi⁹ tabernacula ydumeoꝝ t ysmaelite. Moab t agareni gebal et amon t amalech: alienigene cū habitantib⁹ tyrū. Etm̄ assur ille magnus exterminator⁹ dyabolus venit cū illis. Quid multa: obsessa est ciuitas tā surgunt tentationū machine. Vrget vndiq̄ inimic⁹ ille: in insidijs draco: in agro leo: cogit socios: ignes iniecit: pfodit muros: bella suscitat: insidias submittit: toti⁹ vrbis minas excidiū. Int⁹ ꝓ timor t angustie t a vehemēti t improuiso hostiū ipetu oēs turbati sunt t moti sunt sic ebri⁹ et ois sapia deuorata est eoꝝ: t clamauerunt ad dñm cū tribularent t currit ad arcē sapie. Hala nūciant cōsiliū q̄rit. Reuersa em̄ ad se prudētia ꝓsiluit sapiaz q̄d facto op⁹ sit Illa accelerandū testat t q̄rendū summi regis auxiliū. Et q̄s inquit ibit pro nobis. At sapientia oratio inquit et ne morā faciat in eundo. ascendat sup equū fidei. Quesita diu oratio et in tanto tumultu vix inuenta adest. Ascendit illa super equū fidei: proficiscitur per viam celi: nec cessat donec intret portas domini in confessione atria ei⁹ in hymnis. Et sicut familiare

mãcipiũ cũ fiducia accedẽs ad tronũ gl'ie dei exponit necessitatẽ sue negocii. Audito rex filij periculo cõuersus ad ꝓsortẽ regni sui charitatẽ. O inq̃t quẽ mittã t q̃s ibit e nob. Ecce inq̃t ille. ego. mitte me. Tunc rex ꝑualẽs inq̃t ꝑualebis t liberab eũ. Illico egressa a facie dñi reginã celi charitatẽ tota comitat milicia celestẽ. Venies q̃ t descendẽs in castra a ꝑtute t leticia ꝑtie sue illico oia exhilarauit cõmota ꝓposuit. turbata placauit. Reddita ẽ lux miserẽ timidisq̃ fiducia. Redit corã spes q̃ pene aufugerat fortitudo q̃ pene corruerat. Resumit ꝓstãtiã tota sapie milicia At inimici ciuitatẽ obsidẽtes. Quenã est inq̃unt tã ta exultatio heri t nudiusterti?: ve nob ve nit dñs i castra. Vle nob fugiam? israelẽ: dñs em̃ pugt ꝓ eis ꝙ nos Sic t fugiẽtib⁹ inimicẽ gre dei ipetus letificat ciuitatẽ dei sctificauit tabernac'm suũ altissim?. De? in medio ei? nõ cõmouebit adiuuabit eã de? mane diluculo Cõturbate sũt gẽtes t inclinata sũt regna: dedit vocẽ suã mota est ẽra. Dñs virtutũ nobiscũ susceptor nr̃ deus iacob. Suscipiẽs em̃ puer dei t puerũ suũ regina charitas erexit ad celũ pricꝫ deo pñtauit. cui pr̃ placid? et seren? occurrẽs. cito inq̃t ꝓferte stolã ꝑmã t induite illũ t date ãnulũ in manu ei? t calciamẽta in pedib⁹ ei? t ꝓducite vitulũ saginatũ et occidite. Epulari em̃ t gaudere oꝑtet: qa iste fili? me? mortu? fuerat t reuixit: perierat t inuẽtus est. Nota hic q̃ttuor i pueri nr̃i liberatiõe Prio pniam sed fatuã. Secũdo fugã sz temerariã et irrõnabilẽ. Tertio pugnã sz tepidã t periculosaz. Quarto victoriã validã t sapientẽ Que oia in vno q̃libet fugiẽre de seculo inuenies primo em̃ ebes t insipiẽs: postea p̃ceps est et temerari? in ꝓsperis: deinde tepid? et pusillanimis i aduersis: postremo ꝓuidus t erudit? t ꝓfect? igne charitatis Peccãtes prĩa excipit negligẽtia sui deide curiositat rerũ exterioꝝ t ad se nõ ꝓtinentiũ: deinde ipaꝝ rerũ ꝙcupiscẽtia. Cõcupiscentiã seq̃tur ꝙsensus. cõsensum cõsuetudo: cõsuetudinẽ cõtemptus: cõtemptũ malicia. i. affectus t delectatio pcti. Negligẽtia tardat curiositas impedit: ꝙcupiscẽtia ligat: consensus stringit vl' obdurat: cõsuetudo trahit: contẽptus p̃cipitat: delectatio incarcerat carcere desperationis: q̃re pct̃or dũ venerit in ꝓfundũ desperat. Veniẽs aũt spiritussctũs t visitans miserã aiam p septiformẽ gr̃am suã ꝑmũ infundit ei timorẽ: timori subinfert pietatẽ: vt miserã timoris suauitas cõsolet pietatis: pietati scientiã. s. vt sciat vti t timore t pietate ne a timore tristicia abũdantior absorbeat: ne a pietate p̃sumptio vana p̃cipiter: scie fortitudinẽ. s. cõtra tẽptatiões: et vt ꝓficiat in bono: nõ tm̃ sciẽtie sed etiã fortitudini: cõsiliũ. vt nec sciẽtie nec fortitudini nimiuꝫ credat. sed oia cũ cõsilio agant: cõsilio intellectuꝫ vt iã in interiori cordis sui legat p se nõ solũ queq̃ cõsulant hoies sed etiã que sit volũtas dei bona t bñ placẽs t perfecta. intellectui sapientiã. vt q̃ bacten? cõsilio vel intellectu didicerat iã ei trãseat in affectũ: vt p semetipam, ex gr̃a dei sapiat: t sapidũ ei fiat t dulce q̃quid hactenus durũ videbat t intolerabile Primũ q̃ negligẽtie opponit timorẽ: t q̃ timet nihil negligit: curiositati pietatẽ. i. affectuꝫ ad deũ: que sicut dicit apl's ad oñe opus bonũ vtilis est t omnino cõtraria curiositati. Cõcupiscẽtie scientiã vt sciat seipam t in interioribꝫ suis vaga nõ egrediat ad ꝙcupiam seculi ne audiat illud. Si ignoras te pulcra inter mulieres egredere t pasce edos tuos: vel vt sciat q̃ vana sunt et caduca q̃ cõcupiscit: cõsensui fortitudinez ne vincat ad cõsensum: cõsuetudini cõsilium q: cũ ventũ fuerit ad cõsuetudinẽ tũc vere opus est cõsilio: cõtemptui intellectũ q: cõsilio iam hoim cõtempto nisi p se intelligat periculũ suũ iã primus est desperationi malitie: sapientiã: q: sola sapiẽtia vincit maliciã. Destruẽs aũt spũs scilicet p septiformẽ gratiã suã in ania hũana septiformẽ hanc miseriã statim in ea edificat septiformẽ beatitudinẽ p spiritũ timoris faciẽs beatos paupes spũ: p spiritum pietatẽ: beatos mites p spm̃ scientie: beatos lugentes p spiritũ fortitudinis: btos esurientes t sitientes iusticiã. p spm̃ consilij: beatos misericordes. p spiritũ intellectus: beatos mũdo corde. p spiritũ patiẽtie: beatos pacificos. cum sapiẽtia vincit maliciã t paꝫ illa dei exultat in corde que

exuperat omnē sensum: et hec est perfectio seruorum dei.

Diui Bernardi de pugna spirituali Sermo secundus.

Inter hierusalē z babyloniā nulla pax est: sed guerra cōtinua. Habet aūt vnaquęq; ciuitas regē suum. Rex hierl'm xps dns. rex babylonis dyabolus: z cū alterū in iusticia: alterū in malicia regnare delecter: rex babylōis ꝙs potest de ciuib⁹ hierl'm p ministros suos spiritꝰ. s. immūdos seducit: vt seruire eos faciat inigrati ad iniquitatē: z in babylonē trahit. Ūñ cū vnū de ciuib⁹ suis constitutus speculator super muros hierl'm trahi cerneret nūciauit regi captā ꝑdam i babylonē duci. Rex ꝓ hierl'm aduocans spm timoris militē in talib⁹ strēnuū. vade inquit: eripe prędā nostrā. Ille aūt vt semp est ad oīa imꝑanti parat⁹ cū velocitate hostes ꝓsequit z i auribꝰ inimicoꝝ fact⁹ est repēte sonus tanq; aduenientis spūs vehementis Timor em sup eos intonuit z ad vocē ꝓtuꝝ ei⁹ hostiū robur cōtremuit ꝙs in fugā cōuersos timor nō lōgius prosecutus est: sed ereptū reducebat ad ꝓria Herū vnus ex aduersis tristicie spūs nō erat cū eis quādo timor aduenit. Hic cū cerneret socios sic fugientes: ab insidijs in quibus latebat ocius aduolauit. A timore inquiūt factū est istud obprobriū oib⁹ nobis. Ne timeatis a timore isto ait tristicie spūs. Scio em ꝙd facto op⁹ sit. Jbo zero spūs mēdax in angulis semitaꝝ: z amicū me simulabo timoris: Noui em hoiem: nec est agēdū cū eo vi sed fraude Vos aute expectate finē. Fecit qō dixerat et viarū ꝓpēdia captās ꝑcessit timorē. Reuersusq; iter p viā qua gdiebat timor: obuiꝰ ei factus est nō amica: sed iniqua cū eo cōmiscens colloquia: ira vt seducere eū ceperit z timor nescius b ono aio sequebat. Prope tā erat vt eos i foueā desperatiōis impellerer. Sz speculator regi indicat quid agat. Rex aūt hierl'm vnū de militib⁹ spē sez ꝑcipit accersiri: quē cū equo desidery z ense leticie i auxiliū iubet accelerare tioris Fidet miles ad impiū regꝫ egrediēs cū peruenisset ad locū vibrās ensem leticie tristicia effugauit. Sicq; liberatū cōciuē et imꝓsitū eq̄ desideriꝫ ꝑcedēs trahebat funiculo ꝓmissionū: z timor seqns vrgebat facto flagello de funiculis petꝝ. Jbat igit volūtariꝰ equus hinc attractꝰ inde cōpulsus. Sz in tā rapido cursu timendū ei fuerat de aduersarioꝝ icursu. Ūñ z collegert milites babylonie cōsiliū dicētes. Quid facim⁹ qz sic euasit: quē tā cū securitate possidebam⁹. Quō plausus inferni ꝓsus est in plāctū: z p solos duos milites gaudiū est i celis sup suū liberatōne cōcuis. Ūn⁹ aūt ex eis ceterꝫ neḋoꝝ cū sceleris hui⁹ opifex eēt: ꝓphanū cōsiliū ꝓtulit dicēs. Vos nescitꝫ nec cogitatꝫ: qz modo ad capiēdū phas sit: z sic capt⁹ difficilius eripi possit Vos igit alōge ꝓsequimini ego mei angelū lucꝫ trāsfigurabo: z vt ignaros vie tāq; aduenas z pegrinos docēdi simulatōe decipiā. Jn hūc igit moduꝫ fraude exposita regi nr̄o speculator annūciat quid agat. Venire qdē hoiem equo imꝓsitū deliderij: sed plusq; oportet ꝓperare: eo q frenuꝫ z sella deessent. Hostes inquit alōge ꝓsequunt. Alij tanq; inueterati diey maloꝝ viaꝝ cōpendia captāt. Sz z nūc vnū videō in q̄ amicoꝝ nr̄oꝝ relucꝫ effigies: a nobis tñ nō ille exiuit Necesse est eat q̄ infrogare nouerit eum. nr̄ es an aduersarioꝝ. Porro rex cui⁹ aim sp cura sollicitat aiaꝝ duos suos ꝯsiliarios ei mittit prudentiā sez z tēperantiā: q̄rū tēperantia ꝙdē frenū discretōis imposuit: z spem moderati⁹ incedere ꝑsuasit. Prudētia ꝓ timorē increpās z arguēs improbitatꝫ cū de futuro cōmonuit: z eq̄ sellā circūspectiōis apposuit vt nō caderet ascensor ei⁹ retro. s. ꝑteriti cōfusiōe peti: añ meditatiōe iudicij: a sinistrꝫ patiētia munirek a dextris hūilitate Porro spes z timor dedere calcaria. spes i dextro pede expectationē ꝑmij: timor in sinistro metū supplicij. Et facta mora cū adue sperasceret: et inclinata eēt tā dies rursus ꝯgregati sunt hostes i mltitudie vt dimicarent ꝯ eos Pauet timor: spes accelerat: sz vix tādē eos ad ꝯsiliū prudētia tēperātiaq; reuocauit Et illa videtꝫ inqr: qz nox appropinq̄uit: dies ꝑcessit: z q̄ ambulat in tenebrꝫ nescit q̄ vadat Porro nob grādis restat via: nec parua est hostiū mltitudo.

De pugna spūali Sermo secundus.

Est aūt miles q̄dā regi nr̄o fidelissimus: quē ego noui bñs castr̄ ꝓpe nos posituz: t firmū ei⁹ hiaculū: qz i petra posuit nidū suū. Diuertam⁹ ad illū si placet: qz bonū est nos illic cē. Q̄ cū placuisset oīb⁹: t ducē itineris q̄sissent ait p̄udēcia. Armiger me⁹ rō p̄cedat nos: est em̄ gnar⁹ viar̄: t notus iusticie vtpote ꝯsanguine⁹. Precedēte itaq̄ rōne t ceteris subsequentib⁹ ante uenit rō: t salutata iusticia nūciauit hospites aduēare. Querit illa q̄ sint: vñ ad q̄d veniāt scisciteq̄. Et cū recognouisset: hylari vultu surgēs fugientib⁹ occurrit cū panib⁹: t obuiauit ill' q̄si mat̄ honorificata: susceptāq̄ aīaz ab eq̄ deposuit t i penetralib⁹ dom⁹ auidā collocauit: insequit hostilis exercit⁹ t castr̄ obsidēs inq̄rit si q̄s forte pateret ingressus: ac tāq̄z leo rugiens circuit q̄rēs quē deuoret: ſz cū illō vndiq̄ munitū inuenīt: tētoria figūt: t excubias ordināt ne q̄s ingredi vel egredi valeat vt māe facto īstruct⁹ machinis diruāt t irruant sup eos. Interi tior pauiditate t sollicitudine nō piger: nec vnq̄z secur⁹ cōmilitones excitat: iusticiā ꝯuenit: de munitione loci de p̄paratōe armor̄ q̄rit: adq̄riens ne forte sustētationi deficiāt alimēta. Ad hec iusticia rīdit. Sit⁹ loci vt aīaduertere potest⁹ saxo suo: t inaccessibilis est paucos hz indigenas q̄s aridō ordeacei panis cibo sustētat: t nūc sup sunt nob⁹ quiq̄ panes ordeacei t duo pisces. Et tior Quid hec inq̄t sunt inter tātos. Cepit igit̄ magis pauere t tedere: t arguens aīam: q̄ ab equo desider⁹ desc̄disset illud septus memorabat esse nouissima bois illi⁹ peiora priorib⁹. Equus cū ille veloci cursu festinus aduolabat ad vbē: nunc soli⁹ rōnis ꝯmissus ducatu: ipa inq̄t videt⁹ si nō melius erat rūc magis q̄z nūc Papetam em̄ aduersus spem ꝯria sentientem timor insurgeret: sed temperantiā aduocauit. Accersita p̄udēcia improbitatē timoris obiurgās in aduersarios inquit o timor mucro deseuiat. Hesc⁹ quia rex noster rex ſtrutum est dñs fortis t potens dñs potens i p̄lio. Eat igit̄ nūcius q̄ suor̄ necessitates exponat: aduitoriū flagitet: auxiliatorem adducat. Et q̄s ire poterit: ait timor. Tenebre opiunt terrā: t muros obsidet hostium pugil multitudo: t nos ignari tanq̄z in regione longinqua. Aduocant igit̄ hospitē suā iusticiā. Si q̄d inquiūt potes adiuua nos. Quib⁹ illa Bono aio estote est em̄ mihi nūcius fidelissimus regi bene notus t curie oratio. s. que i secreto noct⁹ silētio p ignotas semitas archana celi penetrare t cubiculū regis adire: t oportūa importunitatē piū regis aim iflectere non indoct⁹ supplicatōe miserabili laborātib⁹ auxiliū solit⁹ impetrare. Eat ille si placet ecce em̄ p̄sto est. Cūq̄ oēs rīdissent placz p̄udēcia q̄d regi insinuet dicrāt: iusticia vt fideliter agat: t ne vacu⁹ reuertat⁹ p̄cipiente: ceteris t maxie timore: vt iter accelleret dep̄cantib⁹ p occultos quosdā muri exitus dimissus est. At ille hostiū cuneos penetrās securus oi aue velocior in momento in ictu oculi vsq̄ ad portas noue hierl'm puenit. Quas cū clausas reperiss⁹ t pulsasset ianitorib⁹ egreferentib⁹ q̄ intē peste noct⁹ silētio ciuitatē impleret clamoribus: t regi ipi nō vereret i portun⁹ exīstere: ille pseuerabat pulsans: t ampli⁹ loq̄batur. Aprite inq̄t mihi portas iusticie: et ingressus in eas ꝯfitebor dño regi nostro i ore meo ſm multitudinē dolor̄ meoruz q̄ sunt i corde meo: hec inq̄t porta dñi mei iusticia me misit ad vos vt introducar ad regē: qz ad ipm̄ habeo secreta q̄ perferam. Vox turturis audita est in terra nr̄a. Et cū ꝯgnouisset nunciū esse iusticie: introduci eū p̄cipit. Ingressa oro ad regē adorauit eū t ait. Rex ineternū viue. Et ille. Recte ne sunt oīa circa dūm tuū t q̄ illius st. Et oro. Recte dñe vr̄i gr̄a. Porro vnū est necessariū. Seru⁹ ille p̄ a cornib⁹ vnicorniū capt⁹: ſz ad imperiū regis ereptus diuertit ad militē vestr̄ dñm meū. En dominē mi terra illa australis t arēs est t cibum nō habet. Det dñs būdictionē: t terra nr̄a dabit fructū suū. En ꝯgregati sūt hostes in multitudine vt dimicent ꝯ nos t ignoramus q̄d agere debeam⁹: t nos fatigati sum⁹ icumio hodie. Da nobis dñe auxiliū de tribulatōe: qz non est alius qui pugnet p nobis nisi tu de⁹ noster. Porro rex noster cui⁹ natura bonitas: mot⁹ his lachrymis ait. Quē mittemus. Ad quez charitas. Ecce ego dñe mitte me. Rex aūt

querebat de socijs. Sed charitas domesticam sibi familiā dixit sufficere Exijt igitur vnacū comitatu suo illo nobili.s. gaudio:pace:pacia.lōganimitate:bōitate māsuetudie:benignitate fide:modestia: ꝓtinētia:castitate His stipatus dux īsignis ꝓgredit: certusq; de victoria erecto signo eriūphali ꝑmā ꝓtāsijt inimicoꝝ:scōamq; custodiam. Cumq; venisset ad portā ferream ciuitatis vltro aperta est eis. Ad cuius ingressum facta est leticia magna i oppido. Cumq; suadēte gaudio vociferarēt oēs t acclamarent:exorꝫ clamor castra exteroꝝ perterruit t illi q̄ inquiūt vox ista exultationis auribꝫ nr̄is de castrꝭ hierlm Nō erat ita heri t nudiustertius:forte venit eis auxiliū: t impetum facient in nos. Fugiamus īsraelē:dōs em̄ ꝑ eis ꝙtra nos pugr. Interim charitas more impatiēs ordinari exercitum aperiri portas: t ꝓsequi cepit inimicos.apte.denūcians: vadā ad portas inferi:sicq; vno impetu vniuersus charitatis exercitꝰ ꝓcedit. Quos babylonij nō ferētes fugiūt sed nō effugient. Cadent siquidē a latere timoris mille: t a dextris charitatis decē milia. Amē.

Diui bernardi abbatis de pugna spirituali. Sermo tertius.

Inter hierusalem t babyloniā ordinate sunt acies ad belluz. Hinc dauid manu fortis aciem ꝓducat ꝓtutū terribilē t ordinatā:inde nabucho donosor babylonis spūalia neq̄tie suiq; illū vitioꝝ tumultuosum exercitū dirigit ex aduerso. Procedit de castris dauid tirūculus nouitꝰ nuper in militiam regis iuratus:t ꝑ manus ipius dauid ꝓbi dei gladio accinctus t spūalibꝫ armis insignitus ingentes gerēs aīos t ꝗ regis edictū ad faciēdū sibi nomē:pluscq; ad hostē vincendum impacientissimus. Equꝰ erat ei feruidus ꝓtū.s.corꝰ de succoꝭadhuc seculi: fortis viridis lasciuus animisq; eiꝰ ꝙuenies: cui insidens ferebat insignis: castrorūq; suoꝝ designās disciplinā contemptis socijs stolida quadā ꝓsumptiōe longe ꝑ ceteꝛ ꝓgrediebat estuans t anhelās ad faciendū sibi nomē. Videns dauid impetuosam eiꝰ ꝓsumptionē ꝑ filiū suum salomonē sub interminatiōe ei mandauit. Ue soli qꝛ si ceciderit nō hēbit subleuātē Cuiꝰ ille monita quipendēs cum sibi vel alijs ostēdere magne ꝓtutis sue quereret occasiones t ꝑlaꝝ aliqō facinꝰ moliret: conspicat eminꝰ in pte hostili vnū de inimicis fortis malitie astute n equitie armaturā ignea manuscq; plenas iaculis ignis multos vulnerantē: vulneratos occidentē:occisos ꝙculcantē facile capientē: difficile relaxantē spm̄ fornicatōis. Hic se ostensuꝝ ꝑsumēs ꝑclarā ꝓtutē suā impetum in eū dirigit t ꝓmptū illū equū suuꝝ tetunioꝝ ꝓberib⁹ t vigiliaꝝ calcaribꝫ gurgens torꝰ ferk in illū. Clamat a tergo prudentia pce pce:clamat discretio sustine sustine: totusq; eū increpat dauitic⁹ exercitꝰ q̄s ille oēs surda aure ꝑteriens fertur missoꝝ in malū suū t nescit Videns nabuchodonosor ifremuit: t malū ei parās dolos ꝑmittit. Occurrūt em̄ illi a latere i ꝑceps ruenti sororꝭ due superbia t vana gloria acclamātes ei in dolo euge euge. Quibꝫ ille miser nimis credulꝰ torꝰ ferk in ꝑceps t nescit q̄ iā vndiq; eū circūuallent insidie. Spūs q̄dem fornicatiōis iam crebro tales t taliū impetꝰ expertꝰ fugaz simulat t delusum misꝝ seq̄ vocat donec ꝑ patentem portā i medio babylonis introductū suis illū socijs tradidit illudendū. Castri margia t fornicatio equū sibi vendicant nec dōm suū ius i eo hr̄e vltra ꝑmittunt. Jam q̄pe deficiebat:iam fatigatꝰ diuersitate q̄rebat:in medio quippe pugne sub pugnte ceciderat: t casu suo vehemēt attriuerat sessorē suū. Quē illi cīb babilōis refectū reipinguatū suis subdidere fultijs. In misꝝ ꝙo ira iudia ceꝛacꝝ vitioꝝ turba ꝙsurgit t fiducialit supꝑ dorsū eiꝰ fabricāt pctōres. Sz t fornicatio eꝰ nisi fga fugiētis:nil adhuc ille viderat. apta tā facie t ipudēti frōte i eū ꝙsurgit. t spicka ignea in cor eius torquet gladiūq; i ceruicē eiꝰ erexit:ꝓiectūq; in terrā ꝙculcat: t coco regis babilōioꝝ nabuzardā eū tradēs eiꝰ i mūdꝭ gurgitōibꝫ sꝛbdidit illudēdū: nec tā patit vt hōesta i eū vitia manū mittāt:sz imūdꝭ scurrꝭ ō coqna fgꝭ.i.fedꝭ t horrēdꝭ vitijs exhibent irridēdū. Sic igit captus ab inimicis ligatur funibus male consuetudinis t ꝓcipitat in carcerē desperatōis.

Formula

Rex aũt dauid coopto capite lugebat dicẽs. Absalon fili mi fili mi absalon. Vocansq; vnũ de regia clientele assedis i huiusmõi vtilẽ: t pbatũ timorẽ. s. ad reqrendũ eũ dirigit t obedientiã secũ mandauit vt ereptũ de carcere tutele cõmitteret obediẽtie. Missus timor venit t suscitat missum: ereptũq; de carceralib⁹ claustr⁹: t vinculis sicut sibi iussum fuerat obediẽtie tradidit equũ suũ ei restituit sz ferocẽ t rebellem: t q̃ vix vltra dñm digr̃ agnoscere. Quẽ obediẽtia ap̃hẽdẽs: t freno ferreo cohibẽs sz renitentẽ plimũ t recalcitrantem anti q̃ dño subdidit docuitq; eũ mutare fortitudinẽ. Susceptũ itaq; a timore obediẽtie deducẽs militẽ xp̃i p aliã viam reduxit in regionẽ suã p̃mãq; ei mansionẽ apd̃ pietatẽ ꝓstituit: vt. s. aios ei⁹ q̃s timor exacerbauerat pietas p̃is reuocatos refocillaret. Secundã apd̃ sciam: vt sciret vñ t quo sibi esset redeundũ: sciretq; vti t pietate t timore ne pietas extolleret: timor frãgeret. Tertiã apd̃ fortitudinẽ: q̃ eũ ad pagendũ redit⁹ sui iter ꝓfortaret. Quartã apd̃ ꝓsiliũ: vt vlteri⁹ cũ ꝓsilio oĩa facerz nec a ducatu obedieĩ aliq̃ declinaret. Quĩtũ apd̃ intellectũ: vt nõ iam ꝓsilio tantum hoim: sed ipe p se iam intelligere inciperet q̃ sit voluntas dñi bõa t bñplacẽs t pfecta. Sexto ad mansionẽ quenit miles xp̃i sapiẽtie hospitib⁹ suis eum ꝓsequentib⁹ nec iter ei⁹ deferentib⁹: vt iam ei sapiãt bona dñi et exinde cum moyse velut de monte abarim reprobmissiões dei incipiat cõtemplari. Et hinc iam quenit in hierl'm in regnũ t ciuitatẽ dauid i visionẽ pacis: vbi vti pacifici filij dei interi⁹ t exteri⁹ oĩb⁹ pacificat⁹ ingressi in gaudium dñi sui celebrant sabbatũ sabbatorum. Amen.

Diui Ber. ab. formꝫa hõeste vite

Petis a me mi frater charissime qd̃ nũq; t nusq; a suo ꝓuisore audiui aliquẽ petisse. Veruntñ: qa id instant tua poposcit deuotio: cui iuste t rõnabiliter peteti aliqd in xp̃i noĩe negare nõ valeo: formulaz honeste vite breui tibi sermõe depingã: quã si in xp̃i amore vl' dilectiõe exardescẽs ꝓseueranter seruauerz vitã ꝓculdubio cõsequeris eternã. Vt ĝ ab interiori ad exteriorem hoiem fmo ꝓcedat: ita circa tui puritatẽ cordis te inde sinẽter studere opter: q̃ tot⁹ puritat⁹ amator de⁹ illic sedẽ tanq; in celo sibi collocare dignet. Juxta illud: celũ mihi sedes est t aia iusti sedes est sapie. Necesse est ĝ̃ qliter circa tuas cogitatiões vigilant intẽdas: vt videlicet: cogitare vl' meditari coram deo ptimescas: qd̃ in pñtia hoim dicere vel facere merito erubescerес: sciẽs q̃ sicut ꝓ verba vel facta innotescim⁹ hoi: sic nimirũ ꝓ cogitatões incircũscripto spũi q̃ dicta hoibus: hec sunt deo cogitatões De⁹ em̃ novit cogitationes hoim: q̃ vane sunt. Et sicut nulla est ei invisibilis creatura: sic oĩno nihil põt cogitari qd̃ eũ lateat. Viu⁹ est em̃ fmo dei t efficax et penetrabilior oĩ gladio ancipiti pringẽs vsq; ad diuisionẽ aie ac spũs cõpagũ q̃z ac medullaz t discretor cogitationũ cordis Sit quoq; xp̃s ihesus tibi sp̃i corde: t nũq; imago crucifixi ab anio tuo recedat. Hec tibi sint cib⁹ t pot⁹ dulcedo t cõsolatio tua mel tuũ t desideriuz tuũ lectio tua t meditatio tua oro tua vita tua rsurrectio tua refectio tua. Semp cogita illum aut positũ in p̃sepio t pãnis involutũ aut in tẽplo p̃i a parẽtib⁹ p̃ratũ vl' certe i tẽplo audientẽ doctores t interrogantẽ q̃ docz hoiem sciam t postea parẽtib⁹ subditum. cui iure oĩs creatura subdit: aut esurientem in deserto t sitientẽ q̃ est panis vite t fons sapie. q̃ pascit inl' lilia t implet oĩe aĩal bñdictiõe. aut fatigatũ ex itinere sedere sic supra fontẽ cũ muliercula sola solum loq̃ntez tot⁹ mũdi statũ regentẽ: aut factũ i agonia, plixius orantẽ t oĩa oĩb⁹ sufficient admistrantẽ: ab angelo etiã q̃ ẽ dulcedo t cõsolatio angelor t hoim ꝓsolationẽ recipientẽ: aut ad columnã fustẽ tamentũ mũdi t tot⁹ orb ligatũ t flagellatũ: ip̃m q̃ est angelor splẽdor sputis illitũ: palmis in facie pcussum: spinea corona coronatum obprobrijs saturatum: ad vltimũ cũ iniq̃s deputatũ t p te in cruce pẽdentẽ t morientẽ atq; sp̃m suũ in man⁹ p̃is ꝓmẽdantẽ. Sic nimirz erit fasciculus mirrhe dilect⁹ tuus sic inf vbera tua cõmorabit. Sic de oĩb⁹ anxietatib⁹ t amari tudinib⁹ dñi dei tui colligas q̃si fasciculũ vt amaz poculum t dulce: vt ita dixerim

lachrymis tibi ꝓficies. Qō si qñ ardentissimo xp̄i amore succensus: volueris cū apl'oīā illū cognoscere ⁊ non fm carnem. leuabis parumper mētis oc'os ad victoriam resurgētis: ad gl'iam ascendētis: ad gl'iosam maiestatē in gl'ia dei p̄is sedentis atq; regnātis: q̄ sursum sunt sapiens: ⁊ q̄ sursum sunt q̄rens vbi xp̄us est in dextera dei sedēs. Nec tñ ibi longam facies morā: ne forte si diuti⁹ scrutator maiestatis fueris: obruar; a gl'ia. Sane añ oīa te noueri; oēm cordis elationem iactantiam atq; arrogantiā q̄si quedam venenata animalia fugere debere: sciens ꝓculdubio qz immūdus est cora deo oīs q̄ exaltat cor suum. Itaq; neminē spernas nemini noceas: nulli detrahas: et ob xp̄i amorem oibus prodesse coneris: intantū etiā inferiorē ac ceteris viliorē te nō solum ex intimo cordis affectu credas: verumetiaz nō dicas ꝓfecisse: sed nec te aliquem eē existimes: iuxta illud apl'i. Qui se aliq̄d esse existimat cum nihil sit: ipe se seducit. Ad hec sit incessus tu⁹ maturitate plen⁹: grauis ⁊ honest⁹. vz: nec fractis gressib⁹ ambules: aut scapulis dextrorsum aut sinistrorsum vergēdo nō erecta ceruice nō prominenti pectore seu etiā inclinato capite sup humer⁹ q̄ oīa aut leuitatē redolēt: aut elationē ostendūt: aut ypocrisim sapiunt. Incedēs ḡ stans ⁊ sedēs: faciem sp̄ habeto deorsum reuoluēs in aio tuo q̄ puluis es ⁊ in puluerē reuerteris: ⁊ cor sursuz vbi xp̄s est i dextera dei p̄is sedēs. Quacūq; ꝑsum nulla curiositate: quin pot⁹ necessitate aspicias. Tristiciā autē maxime in ꝙuentu dissimulare te decet: quādā in facie hilaritatē p̄tendēs: puatim aūt nunq; vult⁹ in diuersa mutet. Si qñ cora aliꝭ posit⁹ ridere alicui⁹ rei causa fueris ꝙpulsus vt assoleat: nō sit risus tu⁹ excussus sed iuxta sapientem. sales tue sint sine dente. Tuis etiā interdū interpone gaudia curz; Nūq; sis otiosus q̄n aut legas: aut aliq̄d de sacris scp̄turis mediteri; vel certe q̄ melius est rumines psalmos opando nihil hominē incessanter qō tibi fuerit inūctuz vt sp̄ te dyabol⁹ inueniat occupatū. Multā em̄ malicia docuit otiositas Illas etiā scp̄turas libēt⁹ legas q̄ p̄cipue erga xp̄m dñm tuū magis inflāmauerint intellectū Intellige q̄ dico dabit em̄ tibi dñs i oib⁹ intellectū: si in sensu cogitauer; circūspectionem dei. Cū orauer; nō impleas aures audientiū singultib⁹ ⁊ suspiriis sz inte te ora deū tuū i cubiculo cordis tui: ꝓdesse tñ ad deuotionē ꝙpunctionēq; obtinē dam si ita semot⁹ fueris vt puras manus ad deū leuādo etiaz tuiꝭp⁹ vocem audire possis: Nonunq; ad subleuandū intētionem in celū p̄spicias vt ibi sit cor tuū vbi xp̄s est in dextera dei sedēs. Ab oōe itez reuertar; ad lectionē. Et itez lectio cū fastidiū submouerit ad orōnē te ꝓuocz. Cō sortia iuuenū ⁊ maxie illoz q̄ imberbes sē inq̄tū cōuenient poteris deuita. Nunq; alicui oculū in facie figas: sicut ad crucez sic accedas ad cibū. i. nūq; voluptate sed necessitate pascar; ⁊ fames nō sapor ꝓuocet appetitū. Singularitatē fuge ⁊ cōitate esto ꝙrētus scies qz caro pascēda est ⁊ extinguēda sūt vitia. Si qñ aliq̄d supaponit tāq; diuinit⁹ ꝓcuratū accipe illō: h̄ tñ habēs i aio sp̄ ⁊ volūtate vt mag; alteri apponat. Pone ꝓuidentie tue modū ne tibi sapiēs videar;. Sp̄ ⁊ vbiq; atq; in oibus opib⁹ time ne forte excedas in aliq̄. Hinc brūs Job. Verebar inq̄t oia opa mea sciens qō nō ꝑceres delinquēti. Cū ad stratū lassus deuener; te honesto mō tacendo ꝙponas nec supin⁹ iaceas nec genua leuādo calcaneos iūgas ab tibias q̄ si forte luxurie te pōpa ꝙcusserit recordare dilectuz tuū positū i doloribus ⁊ vniuersū ꝓsatū stratū i infirmitate ei⁹: hec dicēs i corde tuo de me⁹ pēdet i paribus ⁊ ego voluptati opaz dabo sicq; in ocato noie saluatoris igemināndo sepe nom̄ salut; cessabit q̄ssatio. Ruminante psalmos somn⁹ te occupet: vt in somno somnies te dicere psalmos. Cū surrexeris ad vigilias lauda creatorez tuū ex oib⁹ viribus tuis ⁊ ad landē redēptōis tui exalta vocē tuā i fortitudie. Postremo purissimū sp̄ erga xp̄m amorem hēto: nil p̄ter ip̄m aut ex ip̄z amare memēto Prolixi⁹ q̄s putauerā ōscripsi tibi q̄ ipe agere neq̄o i te adiplere desiderās qō i me deesse ꝙgisco qa ꝓfectus tu⁹ meū gaudiū est corona i dño.

¶ Diui ber. ab. speculū monachoz.

Sīc ꝙs emẽdatōis vite desiderio tactus cogitationū locutionū opūq; suoꝝ sollicit⁹ explorator vniuersos excessus suos corrigere nitit̃ in pñti pagina frequẽti lectõe ⁊ assidua meditatiõe tã q; in speculo exteriozis hois sui facie ꝓtẽplet. In pmis ḡ exq̃surgit ad vigilias vite sue tps p momẽta singula dz monach⁹ ꝓputare ⁊ videre sp vt bonū faciat ⁊ malū caueat in oi ope suo hoc dicat sibi ꝑpi: si mõ moriturus esses faceres istõ. Ad psalmodiã cor bẽat nisi ad aliq̃d sublimi⁹ rapiatꝫ etiã oim q̃ ibi dicunt vsq; ad vnã ſraz se p certo nouerit debitorẽ vel dicẽdi i choro suo vel audiẽdi i alio: Ad iteruallum debet stare ad orõnẽ vel corpis necessitati puidere ita tñ vt vadẽs sibi dici nouerit sursuz corda. Est aũt spũalis ꝓpositi detrimentũ si cogat infirmitas rigoris ꝑsti ni aliq̃ntulũ relaxare: p⁹ lectõez est orãdũ: ⁊ si ad legendũ accedat nõ q̃rat sciam sed sapor̃. Est aũt scꝑtura sacra pute⁹ iacob ex q̃ hauriunt aq̃ q̃ in orõe fundũt: nec sp ad oratoriũ est eũdũ ꝫ i ipa lectõe poterit ꝓtẽplari ⁊ orare. Sacris altaribꝫ si sacerdos ẽ: tã q; vn⁹ ex sũmis angel⁹ dño mistret. Cũ alys eat ad laborẽ: vbi ꝓsideret nõ q̃d agat: ꝫ ꝓpter q̃d venerit. Cessante manu: spũs laboret vel orãdo vel meditãdo q; magis i ipo labore idipm facere teneat. Ad mẽsaz nõ solũ fauces cibũ capiãt: ꝫ etiam aures esuriãt ꝙbũ dei. Nõ em̃ dz tot⁹ mã ducare ꝫ sic occupet cor ad ꝙbũ dei vt sole fauces sumãt cibũ carnis. Deb̃ aũt plurimũ gaudeat si ei viliora q; alys apponũ tur. Nã reuera feliciores sẽt q̃ in parcitate sustinẽda fuerit fortiores i gratys agẽdis p duob⁹ sibi nouerit supplicãdũ: vel p peccatis eoꝝ q̃ꝝ elemosynis sustẽrat: vel forsitan p seipo q̃ corpi suo sup̃ necessitatem indulserit. Si vocat ad colloquiũ sm̃ ſgulã leuit̃ ⁊ sine risu panca ꝙba ⁊ rõnabilia loq̃t ⁊ añq; ea ꝑferat bis ad limã veniat q; sẽt ad linguã. Si cũ sec̃lari loquendũ ẽ cũc maxie adhibeat custodiã oris suo: vt nihil ꝑferat q̃ nõ edificat audiẽtẽ. Sic vt i cũctis se hẽat vt edificet videntes ⁊ nemo dubitet cũ viderit eũ vel audierit q̃n maturus sit monachus. Post ꝓpletoriũ singulis diebꝫ capt̃m sibi teneat ⁊ cõuocatis cogitatibꝫ suis ponat rõnem diligẽter q̃d ipo die cogitatõe locutõe vel ope deliq̃rit publice vel ꝑuatim: p singulas noctes lectũ suũ lauãs h̃ ẽ singlis pctis lachrymis ⁊ dolore purificatꝫ diligẽter de singul'cõputet. In crastio publice de aptꝫ: de occultis ꝑo factur⁹ ꝓfessionẽ secreto q̃ vt ꝑfecta sit tria debz hre. s. vt sit volũtaria nuda ⁊ mũda: volũtaria. i. ꝑpa deliberatõe ⁊ proposito: nuda vt nude, put gessit cõfiteatur petr̃ suũ: mũda: ne petr̃ suũ p̃dicet sicut sodoma ꝫ pura ⁊ simplici intẽtõe se accusset: i capt̃o q̃ publice offendit manifeste reuelet tanq; assistẽs iudici: in oibꝫ sicut ibi alloq̃t rñdeat vel ꝓclamat: vt ꝑmo ei⁹ iterius vel exteri⁹ sit vnct⁹ oleo charitatꝫ. A nemie q̃lecũq; mun⁹ accipiat: neminẽ hẽat familiarẽ. In oibꝫ fugiat singl'aritatis vel admistratõis notã. Loquẽs nihil dicat vñ multũ erudit⁹ mltumue religiosus possit putari: ad iterrogata paucꝫ rndeat. Si de scꝑtura vl'moribꝫ agat aurẽ paret nõ liguã: cũ loq̃t nõ studeat eloq̃ntie: ꝫ sermo ei⁹ sit poti⁹ rustican⁹ q; vrban⁹: i oibꝫ agẽdis nõ studeat curialis videri. Saluabõestate fugiat oẽs hoies i ptãte positos maxie sec̃lares: sectet̃ cõia orõnes labores lectões ⁊ cetas obſuãtias i q̃bꝫ nõ sit vistula: effara docta diligere torturam. i. ad hmõi nõ ꝓsuetudie ꝫ. Quotõe trahat: orõnes que imperant: primo loco habeat nec sibi blandiatur de ꝓuatis orõnibꝫ suisque in secũdo loco ei habende sẽt: cũ in ꝑceptis orõibꝫ desidiosus fuerit. Si aũt familiaritas iterdicit hoim: q; tomagꝫ muliep Sit facies cõis cũ ceterꝫ: int⁹ ꝓo dissimil'b ẽ nõ nimia ḡuitate ꝛcta nec nimia locutõe dissoluta: ꝫ bona q̃dã mediocritate regat: vt de sctõ martio legit̃: faciẽ ei⁹ nõ fuscauit meror nec leuigauit ris⁹. Erit prudẽter aie thesauꝝ sollicite custodiẽtis more moisi cornutã velare faciẽ: ⁊ q̃dã risu q̃ tñ modest⁹ sit: interioris gl'az hoiis: ⁊ mẽtis ḡuitatẽ nõ oñderet. Coganda ẽ dies istãs diei ꝑterite: vt ex eoꝝ collatõe suũ depẽdere possit monach⁹ vl'ꝑfectũ vl'defectũ. In oi actu vel cogitatu suo: sibi deũ adesse memoret: ⁊ oẽrps q̃ de ipo nõ cogitat ꝑditisse se ꝓputet: tedio affect⁹ cõpoat se meditãdo sup̃ petrã i q̃ lauank mortui ⁊ cogitet apõ se quõ tractenk: vsq; sepelierit

nūc in tergū: nūc in facie ꝓsank: quō nutet caput: cadūt brachia: rigident crura: tibie laceāt: quō induunk ⁊ ꝓsuunk: quō deferā tur humādi quō exponank i tumulo: quō puluere ꝓteganк. Sit monachus q̄si mel chisedech sine p̄re: sine mr̄e sine genealo gia nec p̄ez sibi vocet sup terrā: imo sic se existimet q̄si ipe sit sol⁹ ⁊ de⁹. Ecce i p̄mis hēm⁹ ordinē ⁊ modū viuēdi: remediū ꝓ pollicek assiduitas tenendi capkm spūale supl⁹ exp̄ssuz. Semel ad min⁹ i hebdoma da ꝓfiteak vt venīā mereak de ꝓpetratz ⁊ maior ei dek gr̄a de vitādis mak. Amē.

¶ Eiusdem materie epistola que diuo Bernardo attribuitur.

Si plene vis assecq̄ qō intēdis duo sūt tibi necessaria. Primū ē vt subtrahas te ab oib⁹ trāsitorijs reb⁹ ⁊ krenis vt nihil de eis cures ac si nō eēnt. Scōm vt ita te des deo vt nihil dicas vl̄ facias nisi qō credideriz firmk placere deo Primū āt assequris h̄ mō. oib⁹ modis q̄b⁹ potes te vilifica. te nihil reputādo esse: iz credas oēs homes bonos eē meliores te ⁊ magz placere deo. Quecūcq̄ audis vel vi des ō religiosis p̄sonis puta bōa itentiōe dicere vel facere: etiā si ꝓria videank. Nā hūana suspitio fallik. Nulli displiceas ni hil vnq̄ de te loq̄rz q̄ laudē ipostet: quā tūcūcq̄ sit familiarz ille cū q̄ loquerz. imo pl⁹ labora celare ꝓtutes q̄ vicia. De nul lo prius sinistre loq̄ris q̄tūcunq̄ sit vez vel mānifestū nisi i ꝓfessiōe: ⁊ h̄ vbi nō po tes alit manifestare petm̄ tuū. Libentius accomoda aurē tuā cū aliq̄s laudak. q̄ cū vituperak Cū loq̄ris ꝓba tua sint rara ꝓ pōderosa ⁊ de bo. Si secularz loquik tecū ⁊ vana ꝓponit. q̄ citius potes succide ser monē ⁊ trāsferas te ad ea q̄ dei sunt: q̄d cōtingat tibi vl̄ alij quātūcūcq̄ ꝓfucto nō cures: si est aduersū nō tristerz. si est ꝓspez nō leterz. iz totū nihil puta: ⁊ lauda deuz. Sollicitudinē adhibe q̄tūcunq̄ potes vt vtilitati tue sedul⁹ intēdas. Fuge locu torīa q̄tūcq̄ potes. melī⁹ est em̄ silere q̄ lo qui post cōpletoriū nō loq̄ris q̄uscq̄ finita sit missa sequtz diei nisi cā maxia itueneric Cū vides aliq̄d qō tibi displicet: vide si h̄ est in te ⁊ abscide: si ꝓ vides aliq̄d qō tibi placet vide si h̄ est i te et tene: si nō ē al sume: et sic erūt tibi oia in speculo. De nul la re murmures cū aliq̄: nisi credideriz pro desse quātūcūcq̄ sit gue qō bēs. Nūq̄ pti naciter aliq̄d affirmes vl̄ negeris iz sint tue affirmatiōes ⁊ negatōes: dubitatiōis sale ꝓdite. A cachinis sp abstineas risib⁹ ꝓ raro. ⁊ cū pūctis p̄stes os tuū. Brenik in oib⁹ dictz tuis sic te hēas: vt sint ita q̄ du bia dimittank. Scōm asseq̄ris h̄ mō: oīo nib⁹ cū magna deuotōe intēdas: ⁊ eas di cere labora horis debitz: ⁊ qō offers i oīo ne reminiscarz i corde. Et vt ea q̄ legz cō firmes diligēt. recogita: ⁊ eoz imaginerz statū in q̄z mēoria hec dixerz. Ista tria sp i mēte hēas. q̄d fuisti: q̄d es: ⁊ q̄d eris: fui sti em̄ spuma fetidū q̄d es q: vas stercoz: q̄d eris q: esca vermiū. Sik imagineris eoz penas q̄ sk i inferno: ⁊ q̄ nūq̄ finiēt: ⁊ q̄q̄ modica delectatōe tāta mala patiūk. Sik imaginerz glīaz q̄disi ⁊ q̄ nunq̄ fi niek: ⁊ q̄q̄ brenik ⁊ cito acq̄rik: ⁊ quāt⁹ luct⁹ ⁊ dolor poterit eē ill̄q̄ ꝓ qua re tātā glīaz amiserint. Cū hēs aliq̄d qō tibi displicet vel times h̄re cogita q̄ si tu eēs i iferno ⁊ illō ⁊ q̄cq̄d nolles h̄es. Et cū hēs aliq̄d qō tibi placz vl̄ optas h̄re: cogita q̄ si eēs i q̄diso h̄es illud ⁊ q̄cq̄d velles Si aūt i inferno esses nec illō nec aliud qō velles hēs. Quncunq̄ est festū alicui⁹ feri: cogita ō illo quāta sustinuit ꝓter deū q: brevia ⁊ q̄lia adept⁹ est q: ek̄na. Sik cogita q: trāsēūt bonoz tormēta: maloz gaudia: ⁊ illi ex idebitz gaudijs eternā penā incidūt Quncūcq̄ te vincit accidia accipias h̄ seri ptū ⁊ imaginerz hec oia diligenk. Et co gita de tpe q̄ si q̄dis ⁊ q̄ illi q̄ in iferno sk darēt totū mūdū si h̄rent ꝓ eo. Cū habes aliq̄s tribl̄atōes cogita q̄ illi q̄ sunt in pa diso carēt eis. Sik iter cū hēs aliq̄s ꝓsola tiones cogita illos de inferno carere eis. Omni die cū vadis facere examia diligēt q̄d cogitasti et q̄d dixisti i die: ⁊ quō vtile tp̄s ⁊ spacios um q̄ datū est ad acq̄rendū vitā eternā dispēsasti: ⁊ si bn̄ trāsiuisti lau da deū: si male vel negligēter fleas ⁊ seq̄n ti die nō differas ꝓfiteri. Si aliud cogita sti dixisti: vel feceris q̄ tuā ꝓsciam multū remordeat nō comedas anteq̄ ꝓfitearis Istud in fine pono: vt imaginerz duas q̄

uitates: vnā plenā oīb⁹ tormētis: vt infernū. Alterā plenā oī ꝓsolatōe vt ꝓficiaſ: ⁊ ad vnā illaꝫ oportet te currere Vide q̄d te possit trahere ad malū vl̄ ipedire a bono Credo q̄ nihil inuenies. Certus sum q̄ si bene seruaueris ea que sunt h⁹: q̄ spūssanctus habitabit in te ⁊ ꝓfecte docebit te facere oīa. Ergo bene serues ista ⁊ nihil negligas: lege ea in septimana bis. ſ. in die mercurij ⁊ in die sabbati: ⁊ vt inueneris te feciſſe: qō scriptū est: lauda deū q̄ est pius ⁊ misericors in secula seculoꝝ amē.

Diui bernardi abbatis de ordīe vite ⁊ morum institutiōe tractatus.

Hortatur q̄dez timidā mētis mee imperitiā fraterna charitas: vt de vite ordine ⁊ moꝫ institutiōe breuiter loqui debeā. Sz q⁹ tps est vt ipo qui inspirauit opitulāte opus aggrediar: exordium sumere necessariuz duxi ab illa laudabili ꝑtute que dr verecūdia. Que cum sit oīb⁹ etatib⁹ psonis: tēpib⁹ ⁊ locis apta tñ adolescentes ⁊ iuueniles aīos maxime decet. Tres em̄ ꝑtutes sunt q̄ puerꝫ adolescentib⁹ magis cōgruūt verecūdia: taciturnitas ⁊ obedīētia. Hō est aūt dubium si has studuerint habere: q̄n possint xpo duce ad culmē pfectionēq̄ ꝑtutū ascendere. Moꝫ em̄ insignia ⁊ ornamēta ꝑtutū in illis ꝓculdubio cernim⁹ senib⁹: q̄ ab ipso tirocinio ꝑmene etatis: vsq̄ ad pfectū viꝫ disciplinis celestib⁹ exercitati p viam dñi fortiter cucurrerūt. Quoꝫ. ſ. sapīētia tantū viget ⁊ lucet: q̄tū senectus ipa etate sit doctior: vsu exercitatior: ꝓcessu tpis prudēcior. Hec aūt vetuſtꝫ studioꝫ dulciſsimos fructꝰ edit ⁊ alios reficit. Multi nanq̄ seneſ diu viuētes ⁊ nihil ꝓficiētes q⁹ nullas sibi diuitias ꝓgregauerūt ⁊ iopes oim ꝑtutū aīos etiā iuuenū reprobe vite morbo inficiunt. Sicut em̄ p senē vitiosum ⁊ fatuū: ita p adolescentē inuerecūdū ⁊ temerārīū religio sctā destruit. Post indoctos nāq̄ plātos: malosq̄ in sancta eccl̄ia: nulla pestis ad nocendū infirmis valētior inuenit Denicq̄ talū hoim genꝰ ista de q̄b⁹ pdixi tpa ꝓchdolor sine nūero ferūt: q̄n ferme oīa que bona sunt ⁊ sctā pessundari ꝓfundiq̄ videmus. Et q̄n se nes in melꝰ mutari ab illa inolita vitioꝫ ꝓsuetudine difficilimū est: debemꝰ manū porrigere: adolescētib⁹: q̄ si dare volūt operam. oī depulso torpore possint vtiq̄ per gr̄am xp̄i vitā corrigere: moresq̄ ꝓponere actusq̄ suos in oīmb⁹ meliorare. Idcirco diu est q̄ desideraui ꝓpt̄ iuniorꝫ salutē eorum ꝑcipue cū q̄b⁹ viuo ex opusculis patrum pauca quedā deflorando colligere q̄ teneri etatī coꝫ videant spūāliter cōsulere. Est em̄ mihi fateor tristicia mag̃: ⁊ continuus dolor sup cecitate cordis eoꝫ q̄ cū didicerint in scola xp̄i qualiter ⁊ debeant vitia ꝑpulsare ⁊ sctis ꝑtutib⁹ isudare: heu rebellionis spū armati: tā ꝑcipiti ipetu p abrupta vitioꝫ currūt ad mortē vt eos aurīga p̄sidēs nullo freno discipline valeat cohibere. Deberent vtiq̄ in domo dei ad cultū diuini honoris sup oēm ornatū tā q̄ vas aureū refulgere. Cur aūt q̄ ab ipis p̄mis infantie annis educati sunt: tāq̄ cura tātoq̄ labore indigēt: nisi vt fortes i bello facti: ꝺ mundū ⁊ eiꝰ ꝓcupiscentiam ꝺ carnē ⁊ eiꝰ desideria: ꝺ dyabolū ⁊ eius m̄ltiplicia tēpramenta viriliter pugnent. Sz q⁹ admirandū est ⁊ dolendū: plꝰ eis q̄ ceteris grauis ⁊ austera videt disciplie regula. Quare h⁹: nisi q̄ secularē magꝫ diligunt vitā. Certe vel nullꝰ vel rarus iter eos inuenit q̄ libenter sequat̄ p̄is institutum ⁊ maioꝫ vitā diligat. Aut q⁹ labor eū terret: aut q⁹ in lubrica etate difficilior est abstinētia: aut q⁹ alacri adolescētie videtur via obscurior: ⁊ ideo ad ea ꝓuertuntur studia q̄ plus sibi letiora arbitrantur ꝑ̄ntia q̄ꝑe plusq̄ futura ꝑspiciūt. Sed meminisse debet: q⁹ nō p̄ntib⁹ sz futurꝫ militam⁹: vnde q̄ p̄stantior causa: eo debz cura esse attentior. Infelix q̄ legē vite ⁊ discipline abiecit ⁊ maioꝫ gubernari magisterio refugit. Iste ꝙ nō ſm deū sz ſm se vivit. Qui si poterit est cū q̄b⁹ vult ꝑgit q̄ vult: ⁊ quantū vult ridet ⁊ iocat: inter q̄s ⁊ vbi ⁊ q̄n vult: postremo q̄cq̄d naribus suaue est q̄cq̄d tactui blandū q̄cquid ceteris sensib⁹ carnis sue iocundū exercet ac seq̄t Ille ꝙ q̄ ſm deū viuit nō q̄ eū carnalit delectat: sed q⁹ spūaliter edificat facit: ⁊ quicq̄d cupit aut agit: nō vult ex sua sz ex dei volūtate maioꝫq̄ suoꝫ iussione ꝓ

cedere. Nemo tñ posit ꝙ adolescētie vel intemperātie lubrico: de sui cōuersatiōe desperet. Oleaster em̄ olive insertus amissa amaritudine efficit fructuosus: Si ḡ agricultura ꝙuertit stipitū q̄litatē nōne doctrine ⁊ disciplīe assiduitas mitigare: possūt quaslibet egritudinis passiōes. Sz ne puerilis vita varijs lapsib⁹ vitiet: oportz teneros sensus p̄fatis diligenter mācipare ꝓtutib⁹ q̄ten⁹ bona cōsuetudo cū etate crescat sit. Vt igit clari⁹ patescat q̄nta ⁊ q̄lis ꝓtus sit verecūdia p̄is ambrosij magna ex pte ponam⁹ sensus ⁊ ꝓbane si forte parꝛ uipēderint stultū homūtionē magnū ambrosiū imo in ambrosio xp̄m nō audeant spernere. Sic em̄ ille ait instruendoꝝ morum mgr̄. Est aūt bonoꝝ adolescentiū timorē dei deferre patrib⁹ honorē habere senioribꝫ castitatē tueri: nō aspnari humilitatem: diligere clemētiā ac verecundiā q̄ sunt ornamēta minoris etatis. Vt em̄ in senib⁹ grauitas i iuenib⁹ alacritas ita in pueris adolescētib⁹ verecūdia: velut q̄daz dote ꝙmendat nature. Quā pulera ꝓtus verecūdia: ⁊ suauis gratia q̄ nō solū in factis sz etiā in ip̄is spectat fmonib⁹: ne modū ꝓgrediaris loquēdo: ne q̄d indecoruz fmo resonet tuus. Specilū.n. mētis plerūq; in ꝓbis refulget. Jp̄m sonū vocis libret modestia: ne cuiusq; offendat aurem vox fortior: denīq; in ipo canendi genere p̄ma disciplina verecūdia est. Jmmo etiā in oī vsu loquēdi vt sensum q̄s aut psallere aut canere aut postremo loq̄ incipiat vt verecūda p̄ncipia ꝙmēdēt ꝓcessum. Est em̄ in oculis ꝓtecūdia q̄ phibet boni adolescētz pudica aīa: intueri ⁊ allo q̄ feminas: nō vt exercet sexū: sz vt fugiat vitiū. Plurimuz aūt ꝓficit ad tuitionē castitatis custodia oculoꝝ. Multi ꝓ oculis perierūt ꝓpter speciem carnis. Ejn dñs. Qui viderit mulierē ad ꝓcupiscendū eā: iam mechat⁹ est eā i corde suo. Bone indolis adolescētes in monasterio viuentes ita se omni studio ꝓseruēt vt adolescentiā suaz nulla libidinis sorde cōmaculent: vt ad altare christi quasi de thalamo ꝓgo ꝓcedant. Quoꝝ tanta animi debet esse munditia: vt p̄e nimia verecundia: ne sermonem quidē audire velint vel loq̄ impudicum. Et ne incētiuis naturalibus superent: necesse est vt lasciuiens caro coꝝ crebris frangat ieiunijs: melius est eos stomachū dolere q̄ mentē. Beat⁹ plane adolescens qui castus perseuerat ⁊ corpe ⁊ mente huic ꝓculdubio caro ⁊ sanguis redemptoris nostri efficit salus ⁊ vita. Sunt em̄ qui ꝓpter humanā confusionem: sine respectu diuini timoris: plenis sordibus audacter se ingerūt tantis mysteriis: homo videt in facie: deus aūt i corde: sed illi plus metuūt hoies q̄ deū: O ceca temeritas ⁊ o dei mira patientia. Nunq̄d em̄ tantū peccauerūt vel quos ignis consumpsit vel quos terra absorbuit. Nūq̄d talescelus filioꝝ aaron: alienū ignē offerētium: quale est istoꝝ qui tam terribilia sacramenta sumūt sibi ad mortem. Etenim sic viuendū est: vt panem illū consubstantialem semp accipe valeam⁹: q; ve ei q̄ se alienū fecerit ab eo. Et multuz ve illi qui spurcus ⁊ imundus accesserit. Utrobiq; grande periculuz: ideo magna necessitas instat ne indigni inueniamur. Qua ꝓpter tenenda est in oib⁹ verecūdia pudicitie comes: cui⁹ societate castitas ip̄a tutior erit. Bonus em̄ regēde castitatis pudor est comes: q̄ si repellat p̄ma p̄ncipia: pudicitiaz vulnerari nō sinit Etem̄ in inuerecundis oculis ⁊ lasciuis sermonib⁹: libidinosus anim⁹ deꝑhendit ⁊ p exteriorē hoiem interioris hois vita monstrat. Multa ⁊ dura corpis bella sustinet adolescētia: ⁊ calore sanguinis inflāmat q̄ vt euadere possit oī indiget custodia: Quāto plura sunt q̄ impugnāt pudicitiā tanto maiora sunt p̄mia: quia vbi maior labor: ibi maior merces. Amatores aūt ꝓecundie sumāt exemplū de matre dñi: q̄ cū ꝓuis esset mitissima tñ p̄e verecūdia salutantē se angelū: non resalutauit. In ipa ꝓ oratione nr̄a multuz verecūdia placet: multū ꝓficiat gr̄e apud dñm nr̄m. Nonne hec p̄stitit publicanū ⁊ ꝙmēdauit eū: q̄ nec oculos suos audebat ad celū leuare. Jō iustificat dñs iudicio plusq; ille phariseus: quē deformauit p̄e sumptio Oremus ⁊ nos in q̄tū possum⁹ in corruptione quieti ⁊ modesti spūs q̄ est añ deū locuplex. Paulus q̄z orones deferri p̄cepit cū ꝓecundia ⁊ sobrietate: primā hāc ⁊ q̄si p̄tā vult esse orois futurevt nō

gloriek peccatoris oꝛo: ſz quaſi colore pudoris obducta: q̄ pl⁹ defert ꝓecūdia dere cordatiõe delicti: eo vberiꝛẽ mercak gratiam. Eſt etiã in ipo motu: geſtu: iceſſu tenenda verecūdia. Habit⁹ em̃ mẽtis i corꝛis ſtatu cernik. Hinc hõ cordis nr̃i abſcondit⁹ aut leuior aut iactãtior: aut turbidior aut ecõtra grauior ⁊ ꝛſtantior ⁊ purior ⁊ maturior extimak. Jtaq; vox q̄daz animi eſt corꝛis mot⁹. Sepe em̃ ꝓ inceſſũ ꝓditur q̄lis ſit anim⁹. Lucet q̄ppe i quorundam inceſſu imago leuitaꝛ ſpẽs q̄daz ſcurraꝛ ꝓcurſantiũ. Sũt em̃ q̄ ſenſim ambulando imitãdo hiſtrionicos geſt⁹: ⁊ q̄dam fercula pompaꝛ ⁊ ſtatuaꝛ mot⁹ imitantes vt quotienſcũq; gradũ tranſierũt modulos q̄ſdam ſuare videank. Nec cur ſim ambulare honeſtuz arbitroꝛ: niſi cum cauſa exigit alicui⁹ piculi vel iuſte neceſſitatis. Nã plerũq; feſtinãtes angelos videmus torquere oꝛa: q̄b⁹ ſi deſit cauſa feſtinatõis neceſſario neru⁹ iuſte offenſiõis eſt. Sz non de his dico: q̄b⁹ tara ꝓperatio ex cauſa naſcik: ſed q̄b⁹ ingis ⁊ cõtinua in naturã ꝓtitur Nec in illis g̃ tanq; ſimulacroꝛ effigies ꝓbo: nec in iſtis tanq; excuſſoꝛ ruinas. Eſt em̃ egreſſus ꝓbabilis in q̄ eſt ſpẽs auctoꝛitat⁹ grauitatiſq; põdus ⁊ tranquillitatis veſtigiũ: ita tũ ſi ſtudium deſit atq; affectatio: ſz mot⁹ fit pur⁹ ⁊ ſimplex. Nihil em̃ fucatũ placet: motũ autez natura nõ affectatio informet. Si q̄d ſane in natura vitij eſt: induſtria emẽdet: vt vbi ars deſit nõ deſit correctio. Q̄ ſi etiam iſta ſpectẽt itineri: q̄ ſtomagis cauẽdũ eſt q̄d turpe exeat de oꝛe Hoc em̃ g̃ulk coinquinat hoiem. Nõ em̃ cib⁹ coinq̄nat: ſz inuſta obtrectatio ſed ꝓboꝛ obſcenitas. Hec etiaz vulgo pudoꝛi ſunt. Jn nr̃e ꝓ religionis ꝓpoſito vllum ꝓbũ nõ incurrat verecundia q̄ inhoneſte cadat. Et nõ ſolum nihil ipi indecoꝛ loq̄: ſz nec aurẽ q̄dẽ debem⁹ hmõi pbere dictꝫ: qz quẽ delectat audire: altez loq̄ puocat. Audire q̄z q̄ turpe ſit pudoꝛi maximo eſt: videre ꝓ ſi q̄d hmõi foꝛtuitu accidat: quãtꝫ hoꝛroris eſt: Q̄ ḡi alij⁹ diſplicet nũq; ꝑt in ſeipſo nõ diſplicere. Nec ipa natura nos aliꝛ docet: q̄ pfecte q̄dem oẽs ptes nr̃i corꝛis explicauit: vt ⁊ neceſſitati cõſuleret ⁊ gram venuſtaret. Sz tñ eas q̄ ẽcori ad aſpectũ foꝛent in q̄b⁹ foꝛme apeꝛ: q̄ſi in arce q̄daz locat⁹ ⁊ figure ſuauitas ⁊ vult⁹ ſpes eminerunt: opandiq; vſus eſſet patioꝛ: obuias atq; aptas reliquit. Eas ꝓ in q̄bus eſſet naturale obſequiũ neceſſitas ne deforme ſui ꝓberẽt ſpectaculũ: ꝓtim tanq; i ipſo emẽdauit atq; abſcõdit corꝛe: partim docuit atq; ſuaſit tegẽdas Nõne igik ipa natura mgr̃a fit ꝓcundie: cui⁹ exẽplo nodeſtia id q̄ in hac corꝛis nr̃i fabrica abditũ repit: oꝛnauit ⁊ texit. Ergo nature opifex ſic nr̃e ſtuduit ꝓcundie: ſic decoꝛ illũ ⁊ honeſtũ i nr̃o cuſtodiuit corꝛe: vt duct⁹ q̄ſdam atq; exit⁹ cuniculoꝛ nr̃oꝛ poſt tergum religaret atq; ab aſpectu nr̃o auerteret: ne purgatio vẽtris viſum ocl'm offenderet: de quo pulcre ait apl's. Que videntur inquit corꝛis nr̃i mẽbra infirmioꝛa: neceſſarioꝛa ſunt: ⁊ q̄ putam⁹ ignobiliora mẽbra corꝛis eſſe: eis abũdantioꝛẽ honorem circũdamus ⁊ q̄ ihoneſta nr̃a ſt abundantioꝛẽ honeſtatẽ hñt. Etem̃ imitatione nature ĩduſtria auxit gr̃am vt nõ ſolũ abſcondam⁹ ab ocl'is: verũetiã q̄ abſcõdẽda accepim⁹ eoꝛ iditia vſuſq; membroꝛ ſua appellatõe nuncupare: indecoꝛ putemus. Deniq; ſi caſu apiank he ptes ꝛfunditur ꝓcũdia: ſi ſtudio ipudẽtia extimak. Cuz igik q̄buſdã hũants mẽbris tãta ſit deformitas: vt noiari mag̃ ſit ꝓcũdia: heu q̄ turpes illi ſt ⁊ q̄ impudẽtes q̄ has ſecretas ptes corꝛis nõ ſolũ deſiderantes cernũt: ſz etiã ſtudioſe tangũt. Pudet me ac piget illoꝛ facta referre: i q̄b⁹ reg̃t ſodomitica libido: q̄b⁹ ſic irat⁹ eſt de⁹: eiuſq; iuſto iudicio ita traditi i repꝛobũ ſenſuz: vt maſculus i maſculũ turpitudinẽ operk. Nõne deterioꝛes bruꝛ aial⁹ ſunt effecti q̄b⁹ nõ eſt itellect⁹. Si em̃ cham q̄ nudatũ ꝑem vidẽs riſit: i filio maledictõe feriunk q̄ deſiderio peccãdi ſuã alioꝛũq; turpitudinez detegere nõ erubeſcũt. Vtinã videret: q̄ tũ flagitijs talib⁹ deũ offendũt: ſk etiam q̄ pulcros hoies: deſpectꝫ deformib⁹: amãt ⁊ laudãt ſuſcipiũt ⁊ honoꝛãt. Jlli.n. q̄ ſanos hñt oc'los: ſolã ai pulcritudinẽ i hoie diligunt ⁊ reuerenk. Qual' pulcritudo q̄ leuis febꝛicula perdit: ⁊ rugoſa ſenect⁹ ita diſſoluit vt nec fuiſſe putek. Et tũ ſk q̄ ba

bentes hāc extollunt: z cū sint vacui ꝓtutibꝰ ꝑ hāc solā se gl̄iosos arbitrant. Nos certe i pulchritudie locū ꝓtutꝫ nō ponim⁹ gr̄az tū nō excludim⁹: qz ꝓecūdia etiā vultus ipōs solz pudore effūdere gratioꝛ esqꝫ reddere: vt artifex i makia ꝓmodioꝛe plus eminet: ita tū etiā vt ipe nō sit affectatus coꝛpis decoꝛ: sz natural' simplex neglectusq; magiscꝫ expetit⁹: nō p̄cios z albētibꝰ adiutus vestimētꝫ sz cōibꝰ: vt bōestati l' necessitati nil desit nil accedat nitoꝛi. Uox ipa nō remissa nō fracta: nihil femineū sonās q̄lem multi gutturꝫ spē simulare ꝓsueuerūt sz formā quādā z regulā ac succū virile seruans. Hoc est. n. pulcritudinē viuendi tenere ꝓ tēpꝰ tiā cuiqꝫ sexui z ꝑsone reddere. Hic oꝛdo gestoꝝ optim⁹ ꝫ ornatus ad oēz actionē accomod⁹. Sz vt moliculū z infractū vocꝫ sonū aut gestuz coꝛpis non ꝓbo ita neqꝫ agrestē neqꝫ rusticā naturaz imitemur. Et⁹ disciplie formula effigies honestatꝫ est: imitet' ꝓ⁹ adolescēs vestigia ysaac z ioseph. Sit ꝓecūd⁹ cast⁹ simplex z sobꝛi⁹ hūilis obediēs patiēs z remissoꝛ iniurie. Faciat vt daniel z tres pueri studeat sapie z nō det se illecebꝛis gule. Pinguis v̄ter nō gignit tenuē sensuz. Fugiat ebꝛietatē tanqꝫ venenuz. Si religiosus z sapiēs vult esse nūqꝫ vinū redoleat: ne audiat illō ꝓbi. Hoc nō est poculū poꝛrigere sz ꝓpinare: amet scīaz sc̄pturaꝝ scīaz nemens ei⁹ vel vanis vel lasciuis cogitationibus pateat: dtūs q̄ diuinas sc̄pturas legens ꝓba ꝓtit in opa. Sit abstinēs irarū z fugitās litiū: vt bonis pollere moꝛibꝰ ꝫ inditio ꝓbet: sicqꝫ se exhibeat vt seniores inter q̄s habitat dū admirant vitā nō sinant displicere etatē: sit inter frēs coēgles suos ꝓm⁹ i ope: extrem⁹ i oꝛdie z ita singul' ꝓtutibꝰ ister vt nulli eoꝝ scōs iueniat. Delectat me adhuc i pribꝰ demoꝛari ꝓecundie qz ad eos loqꝫ q̄ adhuc bona ei⁹ ex semetipis: nō recognoscūt aut dāna nesciūt. Oꝛdo q̄dē vite tenēdus est: vt a ꝓecūdia ꝓma q̄dem fundamēta ducant q̄ socia ac familiaris est mētis placiditati: ꝑteruiaz fugiens ab oī alieno luxu: sobꝛietatē diligit: honestatē fouet decoꝝ illō reqrit. Se quat cōuersationis electio vt adiungant ꝓbatissimis quibusqꝫ seniorib. Nam vt equaliū vsus dulcioꝛ ita senū tutioꝛ est q̄ magisterio quo dā z ductu vite coloꝛāt moꝛes adolescentiū z velut murice ꝓbitatis inficiūt. Nēpe si hi q̄ sunt ignari locorum cū solertiū viaꝝ iter adhoꝛtāri gestiunt q̄stomagꝫ adolescētes cū seniꝰ debēt nouū iter sibi aggredi q̄ mm⁹ errare possit z a vero tramite ꝓtutis deflectere. Nihil em̄ pulchri⁹ q̄ꝫ eos z mgros vite hr̄e z restes. Pulcra tracꝫ copta senioꝝ atqꝫ adolescentiū. Alij testimonio alij solatio sunt alij delectationi: alij honoꝛi. Legit' q bar nabas marcū assumpsit: paulus sillam z thimotheū z titū: vt seniores ꝓsilio ꝑualerent iuniores misterio: patet nāqꝫ q nulla ars discit' absqꝫ mgro. Si em̄ aialia z fere z aues z apes duces hūt: z ꝓncipes suos sequunt: q̄stomagis homes sine doctoꝛe z rectoꝛe esse nō possunt. Inde cauendū est ne adolescentioꝛes z puuli sine duce igrediant vtā quā nunqꝫ ingressi sunt z i ptez alterā declinātes errores patiant' si vl' pl⁹ vel min⁹ ambulātes q̄ꝫ necesse est aut currentes lassentur aut moꝛam facientes obdoꝛmiant. Plerumqꝫ z virtutibus pares dispares etatibus: sui delectantur copula sicut delectabant petrus z iohes. Nam adolescentē legim⁹ iohez q̄ꝫ nulli seniꝰ oꝛum in ꝓtute fuerit scōs: erat. n. i eo senectus venerabil' moꝝ z cana ꝓudētia ꝓtutum oim. Magnū. n. hui⁹ vite solaciū est vt habeas cui pectus tuū aperias: cū quo archana participes: cui cōmittas secreta coꝛdis tui: vt ames z sequaris eū: qui tibi paterna ꝑterate in tristib compatiat' i persecutionib adhoꝛtet': z in ꝓsperis gratulet'. Felix talis societas talisqꝫ amicitia q̄ nihil est in rebꝰ humanis pulcrius. Teneamus ergo verecundiā vel eā que ad totius vite oꝛnatuz nos attollit modestiam. Magna autem est modestia individua verecundie socia: que cū sit sui iuris remissioꝛ nihil sibi vsurpans nihil sibi vendicans z quodāmodo intra vires suas contractioꝛ diues est apō deū. Verecūda modestia z modesta ꝓecūdia est q̄ nulli isidias machiat': lesa nō irascit' z cūctos simpl'r respiciēs de nullo siniſtꝫ aliquid suspicatur. Hanc teneamus ꝓmum: hanc diligamus z vt eaz semper habere possimus:

fugienda est nobis familiaritas ꝛ ꝓfabulatio eoꝝ q̄ turpit̄ ꝛ indisciplinate viuūt. Taliū infinit⁹ est nūerus. Hz em̄ suos scopulos ꝓecūdia: nō q̄s ipa iuebit: sz q̄s sepe incurrit: si intēperantiū incidam⁹ ꝓsortia: q̄ sub spē iocūditatis venenū ifundūt bonis. Hi si assidui sunt maxie ī cōuiuio: ludo: risu: acioco eneruāt grauitatē illam virilē: ꝛ alios pueriles corrūpūt: atq̄ suis malis assuefaciūt. Cauēam⁹ itaq̄: ne duz relaxare aīm volum⁹: soluam⁹ oēm armoniam: q̄si ꝓcentū quendā bonoꝝ operum. Vsus em̄ cito inflectit naturā. Quā multos stultoruz societas decipit. Quid nob cū fabulis: risu ꝛ ioco. Nā licet interdum honesta ioca suauia sint tñ ab ecc̄iastica aberrāt regl̄a. Qm̄ q̄ in scripturis sctis nō repimus: quō vsurpare possum⁹. Cauenda sunt em̄: ꝛ oīa q̄ inflectere pñt gr̄uitatez ꝓpositi nr̄i: nr̄eq̄ ꝓfessionis. Ve vob q̄ ridetis: q⁹ flebitis vos: dñs ait. Nos ridendi materiā inq̄rim⁹: vt hic ridētes illic fleam⁹. Jp̄m nāq̄ dñm fleuisse legim⁹. Nō solū ꝓfusos: sz etiā oēs locos arbitror declinandos: nisi forte plenū gr̄uitatis ꝛ gr̄ē ꝓmonē nō esse indecoꝝ est. Ingemiscendū est aūt iugiter: ꝛ postposita securitate iugendū: ne a deo deseramur ꝓpter supbiā ꝛ negligentias: ꝛ ī ptāte demonū relinquamur. Reuera quē de⁹ relinq̄t: demones suscipiunt: ꝛ susceptū sue ꝑditionis ꝑticipē faciūt. Terribil̄ in ꝓsilys sup filios hoim de⁹. Oꝑatur figul⁹ ex eadem massa aliud vas ī honorē: aliud ī ꝓtumeliā. Sūt vasa miscōie ꝛ sunt vasa ire. Sūt nouissimi primi: ꝛ ꝑmi nouissimi. Sūt multi vocati ꝛ pauci electi. Et iō vnusq̄sq̄ nr̄m opek salutē suā sicut ait apl's cū timore ꝛ tremore. Declinet a vanitate: mūdi spnat amorem. Amplectek luctū ꝛ quietē ꝛ sectek q̄s tum potest verecūdiā: trāquillāq̄ māsuetudinē q̄ facit vt hō int̄ hoies pacifice viuat vt ad oīa q̄ ihonesta sunt erubescat. Laudāda aūt ꝓtus verecūdie: quia quorum oculos: aures linguāq̄ possidet: non sinit turpiter ludere ac ridere: efficiens eos graues ꝛ mites. Econtra grāde vitiū est iuniox impudentia: que improbo ausu ꝛ dissolutione sua patres ꝛ fratres cōturbat q⁹ sicut scriptum est: nec deū nec homines reueretur: sed letaꝝ cum malefecerit: ꝛ exultat in reb⁹ pessimis. Facta est ei frons meretricis: quia non potest erubescere. Ubi lingua audax ꝛ frons inuerecūda: quid loquatur q̄due agat nō curat. Cum em̄ boni adolescentuli ꝛ mansueti tacēdo reuerentur maiores suos: nemo solius tacitur nitatis hanc laudē putet: q⁹ silentiū ipm in quo est reliquaꝝ ꝓtutū ociū maximus actus verecūdie est. Deniq̄ si naturale est aut infantie deputaꝝ aut superbie ꝓbrio datur: si verecundie: laudi ducīt. Tacebat in piculis susanna: ꝛ grauius verecundie q̄s vite damnū putabat: vbi soli loquebatur: cui poterat casta verecūdia loqui. Fugit ꝛ pulcer ioseph relicta veste in manib⁹ fornicarie: tacēsq̄ celeriter egressus est: qui incōgrua sue verecūdie audiēs nō poterat diu stare. Moyses q̄q̄ ꝛ Hieremias: q̄ō poterant ꝑ gr̄am: excusabāt ꝑ reuerentiā. Tuti⁹ em̄ est dicere q̄s docere: tacere q̄s loqui. Quid autē magis potest verecundie bonum: q̄s vt iunioꝝ etas debeat discere tacere. Pitagoras quippe legem dedit silentij discipulis suis: vt tacentes ꝑ quinquenniū: loqui discerēt: ꝛ tu nō vis tacere cui ꝓtus silentij ꝓpria est. Quid opus est o adolescens: vt ꝓperes periculū suscipere loquēdo: cū tacēdo possis esse tutior? Quā plures vidi loquendo incidisse peccatum vix quēq̄ tacendo: Jdeoq̄ tacere nosse q̄s loqui: difficili⁹ est. Scio plerosq̄ loq̄ cum tacere nesciant. Raꝝ est tacere quenq̄ cū sibi loqui nihil ꝓsit: sapiens g̃ est q̄ nouit tacere. Alliga moneo ꝓmonē tuū: ne luxuriek ne lasciuiet: ꝛ in multiloquio pctā sibi colligat. Sit restrictioꝝ ꝛ ripis ip⁹ coherceaꝝ. Cito lutū colligit amnis exūdās Sit tibi gr̄uitas in sensu: in ꝓmone pōd⁹ atq̄ in ꝓbis modus. Hec aūt si custodieris: eris mitis māsuet⁹ ꝛ modest⁹. Custodi cor ꝛ retine linguā. Bona em̄ possessio: mens bona. Sepi g̃ hāc possessionē ꝛ muni eam vndiq̄ ne irruāt in eā ꝛ captiuam ducāt irrōnabiles corꝑis passiones. Custodi quantū pores interiorē hoiem tuū. Noli eū quasi vilē negligere ac fastidire: q⁹ ꝑciosa possessio est: ꝛ merito ꝑciosa: cuius non caducus fruct⁹ ꝛ temporalis: sed stabilis atq̄ eterne salutis est. Si vis be-

ne custodire. tace ꝑus ⁊ audi ⁊ non delinques i lingua. Graue malum. vt aliqs ore suo ꝙdenet. Etenim si ꝓ otioso ꝙbo reddet vnusquisq; rōnem i die iudicij q̄ tomagis ꝓ ꝙbo impuritatis ⁊ turpitudinis ⁊ impletatis. Videam⁹ ⁊ rōnem ponam⁹ ꝓ otioso silētio. Est enim fructuosum ⁊ negocioſū silentiū. Tacēdo enim apud hoies. melius loq̄mur deo. Multe enim ꝓtēplatiōes sunt q̄bus aīa deuota deo tacēdo mirabiliter pascit. Dauid ꝓpha docuit nos. tanq̄ in ampla domo deambulare i corde nr̄o. et ꝙuersari cū eo tanq̄ cū bono cōtribunali vt ipe diceret sibi ⁊ loqueret secū. Dixi custodiā vias meas. Moyses in silētio loq̄bat ⁊ in otio opabat. Nō ergo iust⁹ solus q̄ semp cū deo est. Quō solitari⁹ est q̄ nunq̄ separatur a xp̄o. Nō aūt feriat a merito. quo cōsumat negociū Quib⁹ aūt locis circūspicit. cui tot⁹ mūdus diuitiaꝝ possessio est. Qua extimatiōe diffinit q̄ nec opatiōe cōprehendit. Nūc quidē de deo cogitat ⁊ scris angelis eius. atq̄ de imarcessibili gloria eterne beatitudinis. nūc ꝙ de ꝓsuriis dyaboli. de peccatis suis. de hora mortis. de penis inferni. de die tremendi iudicij: nūc de ꝓfunditate diuinaꝝ scripturaꝝ. de natura ꝓtum. de compositiōe morū bonoꝝ. Quāgliosum tale silentiuꝫ vbi eloq̄a dñi eloquia casta sunt. Est igit tacēdi ⁊ loq̄ndi mod⁹. Bona mens ⁊ verecūda vt loquat. multa ꝑus ꝙsiderat. q̄d dicat ⁊ cui dicat. quo loco ⁊ tpe. Merito sapiēs dicēdus est q̄ nouit tp̄us loquēdi. Eli bene ait scr̄ptura. Hō sapiēs tacebit vsq; ad tēpus. Ideo scri dñi q̄ sciebant qz vox hois plerunq; pcō iucta est. et inutū erroris. hūani sermo est. bonū hoies tacere amabāt. Deniq; sctūs dauid ait. Posui ori meo custodiā Prophēta custodiebat ⁊ tu nō custodies. Potes aūt tacēdo custodire silicio nō loq̄ris. Lex dicit. Audi isrl̄ dominū deū tuū. Audi eīm dixit ⁊ nō loquere. Tue enim etatis est tacere ⁊ obedire. nec tm̄ de maioris sentētia iudicare. Scriptū est itez. Audi isrl̄ ⁊ tace. ysaac deferebat patri suo honorē ⁊ obediens eius volūtati. non recusabat mori Jesus ꝓ naue sedulo obsequio moysen venerabatur. et obediens existens in oīb⁹. tanq̄ gratiā apd deū meruit vt illius successor ad regendū dei populū eligeret. Helyseus relicto aratro mactatis bobus vocantē helyā secutus ꝑ veram mitēq̄ obedientiā. ad tantā morū alcendit celsitudinē: vt spūs tam ex celsi magistri duplicater in homo discipulo requiesceret. Abraam ꝓ ille fidelis sene ad iussionē domini reliq̄t terrā natiuitatis sue ⁊ q̄uis in multis locis sequentes iniurias graueſq; ꝓpessus foret labores. nunq̄ cepte obedientie penituit. Intātū eīm per obedientiā ⁊ fidem placuit deo vt ei dexp̄o primū repromissio fieret. Ipse demū dñs noster iesus xp̄us. in facti dicisq; suis multū nos obedientiā docet. Vera eīm subiectio ꝓpter deum. ꝓprie volūtatis est mortificatio. dum abiecta ⁊ indigna de se credit. ⁊ deo acceptabilē. hominibusq; dulcē obedientiaꝫ parit. Deniq; volūtas ꝓpria ex liberi arbitrij ꝓsumptione descendens. obstinatis ⁊ inobedientib⁹ ipa bona in peccatū cōuertit. Vir bonus cū bonis suis oīb⁹ habere obedientiā studeat. Scriptū quippe est. Melior est obedientia q̄ victime ⁊ auscultare magis q̄ offerre adipē arietum. Eīm q̄si peccatū ariolandi est repugnare. ⁊ quasi sceleus ydolatrie nolle acq̄escere. Cernis q̄ntum ⁊ quale sit obedientie malū: qđ ydolatrie magicisq; comparat artibus Adolescentes q̄ tali repleti sunt malo: subdi senioribus dedignant. facta ꝓ eorum aut dicta: tumida ⁊ erecta cerulce nō obseruāt sed diuidicant. nō venerādo exaltant. sed spernendo exultāt. Sed nō impune. Indeficiēt enim euidenter deficiūt. vnde miseri profi cere debuerūt. Hoc aūt vult deus vt homo ꝑ hominē doceat ⁊ maior maiori subdatur. Si eīm angelus angelo imperat. ⁊ interiubentē ⁊ obedientē summa manet semp cōcordia. videat ille q̄ grauiter peccat. qui debitā exhibere suis maioribꝰ reuerentiā nō curat De interitione nanq̄ illorū qui nō obedientes sunt: ⁊ suos seniores suosq; patronos despiciūt. multa dici potuissent nisi ꝓmisse breuitat⁹ memor illa studiose pretermitē. Ar q̄d plura. Una eīm sententia obedientib⁹ ⁊ inobedientib⁹ sufficere potest: q̄ per se veritas loquit dicens. Qui vos audit me audit. ⁊ qui vos

spernit mesperuit. Inde illi gaudeāt gaudio magno: q̄ seniores suos veneratione habēt t honori ꝓpter xp̄m. Multi nanq̄ de ꝑtute obedientie multa scripserūt: inter quos sctūs pat noster bñdict⁹ de ea tā terribiliter locut⁹ est: vt fratꝝ etiā bene obedientiū corda: p̄ nimio timore ꝛcuti valeant. Sed t ille summ⁹ melliflui oris gregorius mirabiliter superaltat t magnificat eā: demōstrare aūt volēs q̄ti sit meriti obedientia ita ait vir eloquēs Sola nāq̄ obediētia ꝑtus est q̄ ꝑtutes cēteas menti inserit: iserasq̄ custodit. Ubi p̄m⁹ hō precepti qđ obseruaret accepit: cui si vellet se obediēs subdere: ad eternā bēatitudinē sine labore pueniret. Deinde idē doctor ꝑbat q̄ locut⁹ est spūssctūs p os samuel'supi⁹ posita: exponēs dixit. Obediētia q̄ppe victimis iure p̄ponit: qz p victimas aliena caro: p obedientiā ꝓpria uolūtas ꝓmacta tur. Tāto q̄sq̄ deū citi⁹ placat: q̄to ante oc'os ei⁹ repssa arbitrij supbia: gladio p̄cepti se imolat. Quo ꝫ antiquādi p̄m̄ inobedientia dē: vt q̄nta sit ꝑtus: obedientia demonstret. Ex aduerso. n. meli⁹ oñditur qđ de ei⁹ laude sentiat. Si. n. q̄si p̄m̄ antiquādi est repugnare: t q̄si scelus ydolatrie nolle acq̄escere sola obediētia est que fidei meritū possidet sine q̄ q̄sq̄ infidelis ꝛiuncitur t si fidelis esse videat. Hinc p salomonem dicit in oñsione obediētie. Uir obediens loq̄tur victorias: vir q̄ppe obediēs victorias loq̄t: qz dū aliene voci humilit subdimur nosmetipos i corde supamus. Hinc veritas in euāgelio dixit eū q̄ venit ad me nō eiciā foras: qz nō veni facere voluntatē meā: ꝫ ei⁹ q̄ misit me. Quid. n. suū faceret si eos qui ad se veniunt expulisset. Quis aūt nesciat q̄m volūtas filij a p̄ris volūtate nō discrepet. Sz q̄m p̄m⁹ hō qz suā volūtatē facere voluit: a paradisi gaudiis exiuit: scōs ad redēptionē hoim venies dū se voluntatē p̄ris t nō suā facere oñdit p̄manere nos intus docuit. Cū igit non suam sed voluntatem patris facit: eos q̄ ad se veniunt foras non ejcit quia dū exemplo suo nos obedientie subdi voluit: viam nobis egressionis claudit. Hic rursum ait. Nō possum a meipo facere q̄cq̄: sed sicut audio iudico. Nobis quoq̄ obedientia vsq̄ ad mortem seruāda precipit Ipse aūt sicut audit iudicat tunc q̄z obedit cum iudex venit. Ne igit vsq̄ ad p̄sentis vite terminū obedientia laboriosa appareat: redemptor noster idicat qz hanc cum iudex venerit seruat. Quid ergo mirum si peccator homo obedientie p̄ris vite bremitate se subdit: qñ hanc mediator dei t hoim etiā cū obedientes remunerat non relinq̄t. Sciendum ꝫo est nunq̄ per obedientiā malū debere fieri: aliq̄n autem p obedientiā qđ agit bonū debet itermitti. Nequaq̄: mala arbor in paradiso extitit quā deus hoi nō tangere interdixit. Sed vt melius p obedientie meritū homo bene cōditus creseceret: dignū fuerat vt hunc a bono p̄hiberet: quatenus tanto verius hoc qđ ageret ꝑtus esset: quāto t a bono cessans auctori suo se subditū humili⁹ exhiberet Sed quia nōnunq̄ nobis huius mundi prospera nōnunq̄ iubent aduersa sciendum summope est q obedientia aliquādo si de suo bēat aliquid nulla est alias aūt si de suo nō habeat minima est. Nam cū huius mūdi successus p̄cipit: cum locus supior impatur: is qui ad percipienda hec: obedit: obedientie sibi ꝑtutez euacuat: si ad hoc ex ꝓpio desiderio anbelat. Neq̄ em̄ se sua obedientia dirigit qui ad p̄cipienda huius vite prospa libid. ni ꝓprie ambitionis seruit. Rursum cū mūdi despectus p̄cipit cū probra adipisci t cōtumelie iubentur: nisi ex seipo anim⁹ apperat: obedientie sibi meritū minuit: q̄ ad ea que in hac vita despecta sunt: inuit⁹ nolens descendit Ad detrimentuz quippe obedientia ducitur cum mentē ad suscipiendā probra huius seculi: nequaq̄ ex pte aliqua etiā sua vota comitent. Debet ergo obedientia aliq̄d ex suo in aduersis habere: t rursum in ꝓsperis ex suo aliq̄d minime habere quaten⁹ t in aduersis tanto sit gloriosior: quāto diuino ordini exdesiderio iungit: t in ꝓsperis tanto sit verior quanto a p̄ñti ipsa q̄ diuinit⁹ p̄cipit gl'ia funditus mente separatur. Hoc ergo tanti doctores eni dētissimis assertionib: moyses t paulus proculdubio testantur Quere t lege quid vterq̄ eoz fecerint. Uerum tamen inter hec scire oportet: q̄ innocuis

mentib⁹ ꝓtus semp obedientie iungit: domino testante q̄ ait Oues meeme audiūt ⁊ ego ꝓgnosco eas. ⁊ sequunt me. Redemptori igit suo nō obedit q̄ innocēs nō est: ⁊ innocēs esse nō pōt: q̄ obedire ꝓtemnit. Sz necesse est vt ipa obediētia nō seruili metu sed charitatis affectu fiat: nō terrore pene sz amore iusticie. Nulla quippe innocētia nulla ꝑa obedientia est: nisi in eis charitas fulgeat q̄ ꝓtutes oēs transcēdit. Sepe. n. falsa obedientia sub timoris specie palliat. Igit si videris iuuenculū desidez ad obediendū ⁊ velocē ad loquendū: nō dubites eū variis animi passionib⁹ presertim superbie peste laborare. Inobedientia em̄ sequit superbiā matrē suaz: sicut habes. Equus indomit⁹ euadet durus ⁊ fili⁹ remissus euadet ꝓceps. Sicut superbia equi indomiti ꝓpositio ꝓna est: ita lasciuia adolescentis indisciplinati: in peccatū ruina proxima est. Loquere maior natu decet em̄ te. Adolescens loquere vix in causa tua cum necesse fuerit. Si bis interrogatus fueris habeat caput responsum tuū. In multis esto quasi insci⁹ ⁊ audi tacēs simul ⁊ loq̄ i medio magnatū nō ꝓsumas: ⁊ vbi sunt senes nō multū loq̄ris: Ante grandinē precibit exoratio: ⁊ añ ꝓcundiā ꝓibit grā. ⁊ ꝓ reuerētia acceder gr̄a bona. Ex his nāq̄ ꝓbis sapientie intelligere potes: quātū ꝓtutes supius posite: minorē etatē adornent. Pueri em̄ a puritate dicti sunt: ⁊ decet vt regnēt in eis simplicitas ⁊ innocētia ⁊ puritas hoc est ꝓginitas. Cum his crescant ⁊ in his ꝓseuerēt: vt mercant̄ sēq̄ agnum quocūq̄ ierit. Adolescētes aūt iuxta nominis hui⁹ interpretationē ꝑ dies singulos in bonis opib⁹ crescentes: verecundiam diligant: taciturnitatē custodiāt: simulq̄ in exhibēda obedientia nimis fervescant. Istas q̄ppe ꝓtutes in ꝓmo constituimus loco velut quedā inclemēta bonorum opm: vt ꝑ eas ad castitatem ⁊ humilitatem ⁊ patientiā: que secundā partē obtinent recto tramite valeant puenire. Castitas igitur: quia vterq̄ sexus vitio libidinis egrotat. nisi aliarum virtutum ope fulciatur: facile labitur. Et ꝓ inde nimio studio seruanda est: quia semel amissa: nō reparanda est. Prima nanq̄ tela sunt oculorum: secūda verborū. In desiderys em̄ est omnis otiosus: ⁊ desideria occidūt pigrum. Et ideo suffragatur ei plurimū verecundia: que custodit oculos: ⁊ taciturnitas que retinet linguam: atq̄ obedientia que mentem occupat corpusq̄ fatigat ieiunys vigilys ⁊ orationib⁹ ⁊ opere manuum. Sed necessariā pre oīb⁹ habet humilitatem qua conseruent̄ habita vsq̄ in finem. Multi em̄ in ipa senectute ꝑ superbiam in luxuriam ceciderunt. Qua de re timendum est ⁊ cauendum ne subitus calor superet longum tempus ⁊ impudicos senes etas lasciua cōdemnet. Tenenda est itaq̄ semper humilitas custos pudicitie mater patientie. Sine causa laborat q̄ virtutes sine humilitate cōgregat. Vera aūt patientia nisi ꝑ profundam humilitatem nec acquirit̄ nec tenet̄. Hanc ꝓ quisquis veraciter habet nec beneficio celle nec profugio solitudinis indiget ⁊ si ei aduersitatis aliquid acciderit nō contristat̄: sed adhuc diligenti deum omnia cooperātur in bonū. Iste timet in prosperis gaudet i aduersis. Amat ⁊ adiuuat se persequentes: quia eum patientia ⁊ benignitas comitātur velut individue comites. Si quis igitur habet animā virginalem ⁊ amator est pudicitie non debet mediocrib⁹ esse cōtentus: que cito exolescunt ⁊ exorto caumate crescunt: sed perfectas virtutes sequat̄ vt lumen habeat sempiternū. Qui em̄ proficere studet semp inuenit quo crescat ⁊ per dies singl'os seipo melior fiat. Adolescēs profice: mancipatus es xp̄i seruitio ⁊ cepisti magna agere ⁊ excelsa imitari: confortetur cor tuum ⁊ viriliter age. Magna tibi dabit̄ gloria post victoriam: licet lubricū sit iter per quod incedis: tamen de domini auxilio confidens desere ꝓma: q̄tum vales: ⁊ summa petere non deficias neq̄ trepescas vt gradum perfectiōis possis ascendere ad quam nō nisi multis labor⁹ ꝓuenitur. Euge nunc euge mitia trascēde: ⁊ ad superiora tende: vt deo in voce exultationis canticū graduū cantes. Tibi ꝓ o de radice ad cacumē festināti liber patz ingressus ad illas q̄ttuor ꝓtutes ꝓncipales

que in adolescentib⁹ incł: oanł in iuuenib⁹ augenł: in senib⁹ pficiunł: q⁹ matura etas laborib⁹ exercitata iam nouit p experientiam qđ didicit p scientiā. Inde nō imerito prudentiā ⁊ fortitudinē iusticiā ⁊ temperantiam in tertio cōstituimus gradu q⁹ p eas maxime instruūtur mores ⁊ bene viuendi magisterū docet. Sed ex his prudentia ꝓfitate delectaf: iusticia dilectionez dei ⁊ proximi fuat. fortitudo metū mort⁹ ꝓtemnit. temperantia afflictionē carnis tēperat. prima em̄ intelligit. secūda bene viuit. tertia appetitū cohibet. quarta modū imponit. Tres ille superiores qđ honestuz est opanł. hec aūt quarta: decoꝛ agit illud qđ ex radice honestatis pficiscł Siqdem prudētia agnitio est ꝺe fidei ⁊ scīa scꝑturarum: in q̄ intueri oportet illud trimodum gen⁹ intelligētie: quoꝛ ꝓmū est historicū. secundū allegoricū: tertiū supior ille intellectus quē dicunt anagogicum. Justicia ꝺo est deū timere: religionē venerari: honoreꝛ ferre parētib⁹: patriā diligere: cūctis prodesse: nocere nulli. fraterne charitatis vinculum tenere: pricula aliena fusape: opem ferre miseris: bonis viciſſ tudinē rependere: equitatē in iudicijs cōseruare. Fortitudo aūt est animi magnitudo: cōtempt⁹ honoꝛ vel diuitiaꝛ. Hec aduersis: aut patienter cedit aut resistit fortiter. Nullis illecebris edomaf: malis aduersis nō frāgiť: nō eleuaf secūdis: inuicta ad laboꝛes: fortis ad pricula: pecuniā negligit: auaritiam fugit: ꝯ inusa pricula animū ꝑparat: molestys nullis cedit gł̄ie cauet appetitū. Sed inter has tpantia est ceteris pulcra virtus Est em̄ modus vite etiam in oī ꝺbo vel ope. Hec aūt sobrietatis ⁊ verecundie comes est que alio noīe vocaf modestia. Humilitatis regulā custodit tranquillitatez animi seruat cōtinentiā ⁊ castitatē diligit fouet dec⁹ ⁊ honestatē: restringit rōne appetitum: iram contemnit nec rependit cōtumeliam. His tu plagis celi includere hō dei his tu armis bellatoꝛ xp̄i accingere: pregere ⁊ ornare. Iste currus igneus te fortem militem gestabit consumato cursu ad celi palaciū vt assistas regi tuo: cui certasti bonū certamen: fidem seruasti. Bene rege hanc quadrigam ꝓtrum ⁊ sede in ea firmus: vt isto vehiculo vehi altius ⁊ introduci valeas ad tricamerata domū i summo montis vertice collocatam. Hanc dico firmam fidem: spem incōcussam perfectam charitatē: que oīem serilem foras mittit timoꝛem: vbi via mandatoꝝ dei dilatato coꝛde curritur. Hinc ania iusti sedes sapientie facta plano moderatoq̄ incessu: portat deū sessoꝛem suū. Huic aūtez viuere christus est ⁊ moꝛi lucrum. Cui discretus ⁊ contemplatoꝛ transit quotidie: visionemq̄ mirabilē cernit Trahiť à deo ⁊ ardenti desiderio currit post eū. Si aūt iuxta montē excelsum: hanc q̄ pulcram domum inhabitaueris: poter⁹ ⁊ tu sepissime intueri terram illā ꝓmissionis terraz lacte ⁊ melle manantem: vbi ver⁹ isrł mꝺatur ⁊ veritatis pabulo in eternū pascit. Sꝛ tu dicis mihi. Quare fidē in primo loco non posuisti: que est in christiana aia fundamētum oīm virtutū. Facerē vticq̄: nisi fides cresceret: Nisi aūt fides cresceret: apł̄i dño minime dixissent. Adauge in nobis fidē Cōtinua em̄ opatiōe ꝓtrū ⁊ assidua meditatione scripturaꝝ sanctaꝝ fides erudiť ⁊ eruiendo illuminaf: ⁊ illuminā do augetur: ⁊ augendo pficiť: ⁊ pficiendo stabilitur: ita vt nullo turbine: hereseos: vel psecutione moueaf de loco suo. Iggiť primūq̄ hō p fidē cognoscat creatoꝛē suū: ignorantia maloꝝ vitioꝝ ei⁹ possidet animam. Ergo ignoratia nor est fides ꝺo dies. Sicut dies crescit p hoꝛas: sic hō augeť p illuminationem diuine gr̄e ⁊ p documēta matris eccl̄ie. Primū iraq̄ sincera radix fidei in terrā humani coꝛpis plantaf: cui inseritur ramusculus ille bone arboꝛis. i. timoꝛ dñi: qui dicit initiū sapie. Cum ꝟ incipit: ⁊ cū isto ascēdit vsq̄ ad plenitudinem luminis Cūq̄ fides adulta fuerit plena: velud quedam magna arboꝛ diuersa i se habēs poma ex quib⁹ reficiť anima plena deo: tunc adherꝫ ei timoꝛ ille sanctus eterne charitatis: qui ꝑmanet in seculuz seculi. Hec est em̄ fides illa que p dilectōem operaf: vt homo noua creatura efficiatur: fides prudētissima ⁊ inuictissima q̄ inter verba altercatiōis: in tempe psecutionis vel in die necessitatis supari non potest. Quapropter fides firma ⁊ charitas ple-

na fide: comites ⁊ iseparabiles sorores cũ cta in se genera ꝓtum cõtinentes virum pfectum efficiunt quantũ possibile est euz pfici in hac vita plena miseryꝫ ⁊ erroribꝫ. Iste illud apostoli i veritate dicere potest. Quis nos sepabit a charitate xp̃i: tribulatio an angustia: an pfecutio: an fames: an nuditas: an periculum: an gladi⁹. Certus sum em̃ q̃ neq̃ mors: neq̃ vita neq̃ angeli: neq̃ principatus neq̃ potestates: neq̃ ꝓtutes: neq̃ instãtia neq̃ futura neq̃ fortitudo: neq̃ ꝑfundũ: neq̃ altitudo: neq̃ alia creatura poterit nos separe a charitate dei que est in xp̃o ihesu dño nr̃o. Hec autẽ est disciplina bone vite ⁊ recta series ꝓtutũ. Iste est via regalis precedentiũ patrum trita pedibus: ambula in ea. O grex adolescentiũ noli declinare ab ea neq̃ ad dextrã neq̃ ad sinistrã. Ille quidẽ ad sinistram declinat q̃ vitia sub specie ꝓtutum latentia summoge nõ devitat. Per hec ei multi decipiunt⁹ ⁊ ignorãt se esse deceptos Itaq̃ dupliciter rea est anima si ⁊ bonuz nõ facit vñ spũaliter viuat ⁊ lateat. Superbus vult se credi constantẽ: prodigus liberalem. temerarius fortem. inhuman⁹ parcum gulosus humanũ: impudentia cõstantie sibi nomen asscribit: ꝑcacitas appellatio ẽ libertatis ostendit: eloquentiã ꝓbositas fingit: ⁊ curiositatis maluz sub intuitu spũalis colorꝭ delitescit. Nã interdum sub pretextu iusticie: crudelitas agit ⁊ putat esse ꝓtus: qõ nimiꝫ est vitiũ. sicut remissa segnicies mãsuetudo esse creditur ⁊ qõ agit torpens negligẽtia: putat agere indulgentia pietatis. Item timor sub specie obedientie occultat: ⁊ dicit ꝓtus humilitatis q̃ tamẽ vitiũ est timoris Porro vitium inquietudinis ꝓtutẽ se vult vocari sollicitudinis: ⁊ precipitationis facilitas feruor bonj studij credit: ⁊ bene agẽdi tarditas consilij mora esse videt cum tamen ista sit ꝓtus: illa vitiũ. Hec ⁊ si humanitus possunt discerni: tamẽ sine dono dei q̃ ꝓtuz mihi videt nec ꝓtutes possint haberi vel appeti: nec eaꝫ similitudines q̃ sunt vitia ꝓtutes imitãtia: declinari. Sed sciendum est q̃ quedã sũme ꝓtutes sunt Nã a q̃bꝫ habent: vtiq̃ ꝑfecte habent. Do ctrina: ieiunij: castitas: scientia: ⁊ his silia medie ꝓtutes sunt: q⁹ ad vtilitatẽ ⁊ pnicẽ em possunt haberi. Non potest esse ꝓtas cũ mẽdacio: pudor cũ petulãtia. fides cuz pfidia: castitas cũ luxuria. Aduersus impetus vitioꝝ ꝑ̃ris est ꝓtutibꝫ pugnandũ Cõtra luxuriã adhibek cordis munditia: ꝑ̃ odiũ dilectio: ꝑ̃ iracundiã patiẽtia: ꝑ̃ timorẽ fiducie ꝓtus: ꝑ̃ torporẽ feruor boni studij. Oꝑponak tristicie gaudiuz: accidie fortitudo: auaritie largitas: superbie humilitas. Principaliuz septẽ vitioꝝ regina ⁊ mak est superbia q̃ oim deterior tãto in imo iacet: quãto i alto se erigit. Septẽ ꝑncipalia pariunt dese mlta vitia: q̃ ita sibimet q̃dam cognatõe iungunk: vt ex altero alterum oriak. Superbia sicut est origo omniũ criminũ: ita ruina cũctaꝝ ꝓtutũ. Iꝑa est i pctõ ꝓma: in ꝑflictu postrema. De superbia nascik arrogãtia q̃ tã in factꝫ q̃ in dictꝫ cauenda est. Ille ei q̃ sibi magꝫ q̃ deo placere studet. Per cenodoxiã marie subiecit sibi dyabol⁹ monachũ: q⁹ ꝑ eã ab hũilitatꝫ culmine deiecik. Sũma itaq̃ ꝓtus monachi hũilitas: sũmũ vitiũ est superbia. Superbiendo ꝓtendẽdo ⁊ detrahẽdo murmurãdo detrahẽdo susurrãdo negligẽdo contẽnendo ⁊ ꝓprias volũtates faciẽdo: infinitas monachi q̃ nũc sunt culpas incurrũt. Hinc est q̃ ex hoꝝ magꝝ mltitudie q̃ sec̃m deserũt rari valde inueniunk q̃ mortificatis vitys ascẽdere ꝓtendãt ad pfectionez ꝓtutũ: Hec aũt significãt illa sexcẽta milia armatoꝝ q̃ de terra egypti educti sunt duo aũt solũmõ hoĩes. i. Iosue ⁊ caleph ex illis oĩb⁹ terrã ꝓmissiõis ingressi sunt: regredi aũt volẽtes in egyptũ: ꝓstrati sũt in deserto ⁊ diuersis generibꝫ mortũ interierunt: ꝑ egyptũ itelligẽ mũdũ: ꝑ pharaonẽ diabolũ: q̃ est rex sup oẽs filios superbie: per mare rubꝝ ablutionẽ pcõꝝ oim: ꝑ egyptios in eo mortuos: ipa pcã q̃ sc̃t exercitus pharaonis. Tu q̃dẽ ia egyptũ deseruisti: pharaonẽ fugisti: ⁊ lotꝫa sor: õ tua: subuersis currib⁹ cãticũ leticie dño cecinisti. Tãdẽ igress⁹ sollicitudinẽ ad mõtẽ synai quenisti: vbi data sc̃t tibi ꝑcepta vite ⁊ istituta celest̃ disciplie q̃ corã deo ⁊ sctis eius tu pollicitus es obseruare. q̃ris oĩa fecer̃ noli otiũ eẽ secur⁹ Dicta bñ dicta i ipa q̃ icedis beremo. Ibi certe ignoti sc̃i penites q̃ pcu-

rīūt ⁊ interimūt murmuratores. Ibi lep̄ q̄ inficit ⁊ deturpat detractores ⁊ susurrones. Ibi seu⁹ gladi⁹ q̄ deuorat fabricatores idoli ⁊ cultores illos vicz monachos q̄ sectant auaricia q̄ ydolo⁹ ē seruit⁹. Hāc dicit ap̄l's: radicē oim maloꝝ. Scito tñ qz nō nisi tepidissimos monachos illud vitiū ap̄phendit. Et tu caue: ne p̄ter victū ⁊ vestitū aliud aliqd neqz hēas neqz velis hē. Detestare superbiā: fuge cōtentionē. Rectores monastery dilige vt parētes: time vt dños. crede eē salutare qō iugū. Sz h custo dire nō poteris nisi p̄us te stulrū facias vt sis sapiēs: nihil. s. discernēs nihil iudicās ex his q̄ tibi fuerint imparata: sz cū oi simplicitate ac fide sp obedientiā exhibeas Illud tm̄modo sctm̄ illud vtile illud sapiens iudicās. qō tibi vl' lex dei vl' seniorꝝ examen indixerit. Terreat te illoꝝ exēplū q̄ aduersus moysen rebellauerūt: quoꝝ alios celestis flāma cōbussit: alios aūt infern⁹ vi uētes suscepit. Deficiet mihi tp̄s: si velim oia: p oia pādere. Illud tibi inculcā dū video: qz dū vium' inflaqos currim⁹ nusqz tuta pax. phdolor nusqz tuta q̄es. vbiqz bella: vndiqz hostes. Pharao em̄ cū suis egyptijs retinere exeūtē. Clades ibi plurime i medio itinere q̄ ipediūt nimis eūtē. In extrema p̄o pre: añ ip̄m hostes duri ⁊ fortes q̄ resistere cupiūt ne terrā p̄missiōis possis intrare. i. amalech seon og moab filiā mō ⁊ latrūculi mōtis seyr. Si forte his supatis p mlt̄os labores optiaz ingressus fuerīs terrā: vi deb q̄ in ipa etiā non valeb eē secur⁹. Eniuero remanēt allophili ⁊ alias i circuitu tuo refuat gētes i q̄bus te de⁹ exp̄iat vtq̄ diligas eū spūz manū et⁹ respicias: ne forte cū comederīs ⁊ saturat⁹ fueris obliuiscar⁹ eū. Igit̄ p septez gētes q̄ ex illa tra expulse sūt. intelligē septē capitalia vicia q̄rū duo carnalia sūt. i. castrimargia ⁊ fornicatio: reliq̄ spūalia q̄ in mēbr⁹ suis ratiē distinguunt. Gule cōcupia in q̄nqz modis diuidit. P̄rio si añ tp̄s cibos q̄s appetat. Secō si lautiores escas q̄rat. Tertio si diligēt⁹ quosqz cib̄os q̄s p̄curet. Quarto si viles escas nimiuz q̄s sumat. Quinto si q̄sqz ex desiderio qōcūqz sumat.

Fornicatio trimodo gñe diuidit. P̄rimū dā p voluptatē luxurīā cōmixtio exple Alterū dū sola attractatiōe luxus carnis p imunditiā p̄uocat. Tertiū dū intētione turpiū cogitationū nocūa q̄sqz illusione polluit. Est ⁊ q̄rtum gen⁹ iuxta sc̄pturā sicut ydolatria ⁊ auaricia. Sed ⁊ omis immūda pollutio fornicatio dicit.

Filargiria ī gemia distiguit pena ⁊ p̄cupiscētia rei augēde ⁊ in metu carēde. Est ⁊ tertiū gen⁹ pedis hui⁹ qui monach⁹ ex ipsis neccessarijs sine q̄b⁹ viuere nō p̄t plus desiderat hē q̄z necē sit aut ea volum⁹ in mōasterijs possidere q̄ si essem⁹ i sec'o minime habere valerem⁹.

Ire gña tria sunt. Vnū qō ardet intrīsecus. aliud qō in ꝑbū sine opis effectu p̄rupit. tertiū qō nō vt illud ferueſ ad hoꝝz dirigit sz p dies ⁊ tpa reseruat. Ex illo q̄p calor ⁊ indignatio ex isto nascit odiū quod oia eq̄li sunt a nob horroze damnāda.

Tristicie vitiū i tres diuidit ptes quaꝝ p̄ma tempata est ⁊ rōnabilis de delictoꝝ penitudie veniēs. Altera p̄turbata ⁊ irrōnabil' de aurietate met⁹. seu de despatiōe petōꝝ exoriēs. Tertia de tracūdia vl' de illato dāno ac desiderio p̄pedito p̄cedens.

Accidie gña duo sūt Vnū qō ad opus dei pigritare monachū ac dormitare cōpellit. aliud qō vagari huc illucqz facē ac fugere cohortat de frm cū q̄b⁹ vitā socie tate. Hec. s. ser vitia q̄daz int̄ se cogitione sunt p̄iūcta: ita vt p̄ius exuberātia. seqn tis efficiat exordiū. Et p̄rio em̄ scōm. ex se cūdo tertiū. ⁊ sic de ceteris. Et tō ecōtra sili mō atz eadē rōne pugnādū est. qz p̄mo deiecto aliud facili⁹ deuincit. Et ista vitia sz inuicē sibi sint cōnexa ea q̄ dixim⁹ rōne speciali⁹ tñ in tres copulas diuidēda sūt. Castrimargie. fornicatio: auaritie. ira. tristicie. accidia peculiari ꝑ sortio federātur. Sz his supatis maior tibi restat pugna ⁊ tāto grauior q̄nto ista ampli⁹ fuerint victa Arripiendū nāqz tibi est torꝝ virib⁹ iuge certamē p̄ crudelissimā ⁊ triformē bestiam. i. superbiā. inanē gl'iam. ⁊ inuidiā: cui⁹ in vno corpe tria capita. ⁊ i ipsis capitib⁹ dētes ferrei cominuētes oia. O q̄m multos viros hec imanissima bestia momordit ⁊ detexit atz sub pedib⁹ suis p̄culcauit. Ut cūda itaqz tibi fortem armaturā vt possis stare p̄ tantā neq̄tiā. Induere lorica cha

ritat⁹, accinge te gladio spūs q̄ est ꝙbū dei. sume scutum fidei. pone galeam salut⁹. t spei in capite tuo. sint pedes tui calciati ī ꝓparatione euāgelij pacis vt nullꝰ in te patet locꝰ isidys poētis aduersarij Caput superbie sic caput vipere. furor ei⁹ vt furor draconis t stat⁹ ei⁹ letifer vt insanabilis stat⁹ reguli. Illud em̄ pstanti⁹ ceter⁹ tres venenatas ex vipereo ore ad feriendū educit liguas. Pria eos pcutit q̄ p trāsgressionis culpā ꝙ tēptui hūt diuina pcepta. Secūda illos q̄ ex ꝙseruatiōe mādatoꝝ extollunt in elatiōe ꝙtutū. Tertia eos q̄ p cōtumaciā mēris subdi dedignant maioꝝ imperijs Quidā aūt p carnalib⁹ quidā p spiritualib⁹ superbiūt. t est vna superbia sub diuerso colore.

¶ Xenodoxie altex caput mꝫtiformē p digiū t mꝫtiplex malū diras voces t rugit⁹ terribiles ex turgidis faucib⁹ quadripedo mō alt⁹ efflat. Nā sunt q̄ hūt dona: t dona tē ignorant. Et sūt q̄ se dicūt p suis pcedētib⁹ merit⁹ dona accepisse nō p gra largiētis. Itē q̄daz sunt q̄ qō nō hūt hīe sep tumorē exīstimāt. Sūt t alij q̄ ꝙtēnendo ceteros putāt se hīe aliq̄d singulariꝫ. Sed ista elatio ceter⁹ pnitiosior est de singularitate iactātie venies. Hec aūt dira lues q̄s inis se ad alta erigat t ipleat clamoribus autres. nō tn ei iuxta quā hz extollentiam: est vis t potentia.

¶ Ipsa q̄z inuidia duplices euenit flammas. Hoc aūt caput tertiū mō illū vult q̄ meliorē iudicet ī id qō ipe nō ē: mō illū afficit q̄ quēlibz ꝙsimilem dolet sibi cē eq̄lē. Vt hec tria discernere valeas. ista do tibi indicia. Superbia em̄ rubet. zenodoxia albet inuidia pallet. Furor ignis ī superbis ex indignatōe: cādor ī hypocrit⁹ ex simulatiōe: pallor ī inuidis ex nimio dolore. His ita digest⁹ rectꝰ septē crimialia vitia denotātur q̄s diuūerunt vt mihi videt: q̄ sic ꝑnceps septē vitioꝝ diabol⁹ nos eoꝝ subdit ptātib⁹: ita xp̄s de⁹ nr̄ spū septiformis gr̄e plen⁹ a dñatu ipoꝝ eruit t sibi subditos fac. Scire te optz q̄ ista vitia diuersos ortus t dissimiles efficientias hūt. Bula em̄ t fornicatio: q̄ nō nisi p corpus expleri pōt carnalia sūt: t iō corpali indiget afflictiōe simulq̄ remotioribus loc⁹, vt velociꝰ curari queāt. Auaritia t ira licz nō sint vnꝰ nature. nā por extra naturā est. seq̄ns aūt originale videt: q̄ hō trascibile aīal est. silī tn̄ oriunt mō. siq̄dez cōmotiōis cās extrinsec⁹ ꝙcipiūt. Tristicia t accidia nulla extrinsec⁹ accedēte ꝓuocatiōe generari solēt. Superbia zenodoxia atq̄z inuidia sine corpali misterio ꝙsumant. Ad hec curā da: q̄ spūalia dicunt multū ꝓsunt hūana cōsortia. maxie si inf bonos prudēteſq̄ viros viuas. q̄ illa sp redarguāt. Sz inf hec scīē dū est: q̄ in q̄busdā vētris ingluuies: in q̄ busdā fornicatio p̄cipalē obtinet locuz: in alijs superbia. in alijs zenodoxia arcē tenet. in q̄busdā ira. in q̄busdā auaricia seu tristicia aut aliq̄d eoꝝ sibi tyrannidē vēdicat. Et iō optet vnūquēq̄ nr̄m scōm q̄litatē belli q̄ principaliꝫ infestat: pugnā arripere ita vt alū necesse sit aduersus vitiū qō tertiū ponit primū exercere cōflictū. alium ꝙ quartū seu quintuz. t ita, put vitia in nob⁹ obtinēt p̄ncipatū. vteq̄ impugnōnis exigit mod⁹. nos q̄z optet ordinē instruere plioꝝ. t sic ꝙ illud vnū fortiꝫ pugnem⁹ vt alia a q̄busmin⁹ impugnamur nō negligam⁹. atq̄ ita toris viribus laboremus vt non de nr̄is laboribus sed de dei auxilio cōfidamus. Hoc em̄ mō ad puritatē cordis t ad plenitudinē virtutū valem⁹ xp̄o adiuuāte puenire. Illud etiaz nō min⁹ te scire volo q̄ varie in oib⁹ sunt ꝙsperſiōes Vñ alia vitia tranq̄llis t leuib⁹ moribus: alia dur⁹ t aspis vitia sunt. Sepe aūt qō istis placz ill⁹ displicz Dyabol⁹ em̄ dū decipe quēq̄ q̄rit p̄us naturā vniuscuiusq̄ intēdit t in de se applicat. vñ hoiem aptuz ad petim̄ inspexerit. Et ea q̄pe pte hoiem dyabol⁹ tēptat. q̄ eū p excrescētez humorē facile ad vitia incliari ꝙspicit vt scōm humoris ꝙsperſionē adhibeat tēptationem Nullus q̄ culpā nō extimet q̄s ex ꝙsperſiōe ꝓpria sustinet sed q̄tum valet ꝙ id qō tollerat pugnet. Nā si cōsperſioni cedit temptatiōi vel vitio nequaq̄ resistit. Igit cōstantes t duri mores semp ꝙtra superbiam irā t crudelitatē parit repugnēt. Jocundi aūt t leues ꝙtra manē gl'iam hypocrisim t falsam pietatē pcipue certare nō cessent. Istud nanq̄ hoim gen⁹. laudis amore. facilius capit. Nemini volunt displicere.

oēs equanimiť portare videnť. decipiunt
t decipiunť t quāto hoibus placēt tāto fi
unt deo odibiles. Scriptū est. Astuti t si
mulatores ꝓuocāt irā dei. Boni em̄ viri
timētes deū idipm̄ qđ esse meruerūt. vide
ri refugiūt. Sane laus hūana bonos cru
ciat. malos letificat. Duplr autē dānanť
hypocrite siue ꝑ occulta iniqtate siue ꝓ o
apta simulatiōe. Nā semp iacēt hypocrite
O me sincer ꝑmanet. Nā q̄ simulata sūt
diuturna eē nō possunt. Hypocrite foris
cādidi. intr̄ fordidi. Amator vane glorie
vñ possit laudari. agere nō ḋescit. Nōnul
li falsa opinīōe arrogātie. se ꝑfectos esse exi
stimāt. dū nō sunt q̄ oborris tēptatōibus
innotescūt. Tāto ḋs fit veritati vicinior.
quāto se lōgr̄ esse ab ea fuerit arbitratus.
Est hūilitas formidis t ignorātie. q̄ non
est laude digna. Hypocrita ꝓba sctōr hz
vitā sctōr nō hz cui semp iactātia oculos
q̄bus deꝰ videri pōt claudit. Superbis t li
bidinosis plus dñať dyabolꝰ. Trāsacta
libido sp sui relinq̄t penitudinē. nunc̄ sa
tiať. t extincta reaccēdit. Ve illi q̄ tūc ha
buit terminū luxurie. qñ vite. Quō vinuz
ꝓtra portantē facit. t postc̄ surrexerit nec̄
pes nec̄ manꝰ suū officiū tenēt. t ois eius
bylaratio ꝓfit in ruinā. Vir superbꝰ nec de
corabit nec volūtatē suā ꝑducet ad finez.
Semp em̄ ꝓscia seruꝰ dei hūilis dz esse et
tristis. s. vt ꝑ hūilitatē nō superbiat: t ꝑ vti
lē merorē cor ad luxuriā nō dissoluat. Dei
seruū sine intermissiōe legere orare t opari
oportet. ne forte mentē ocio dedītā vitia sibi
ꝓccuper Hens xpō dicata sic caueat mi
nora vt maiora. qr a minimis incipiūt q̄
in maxia ꝓruūt. Satis delicate se palpat
q̄ vult sine labore magr̄ studioc̄ continuo
vel vitia supare vel ꝓtutes acq̄rere. Alia
aūt mole carnis ꝑssa. sic difficile ad virtu
tes surgit: ita facile ī vitia cadit: qr ista in
imo sūt. ille ꝓ in sūma arce ꝓsistūt. Deni
c̄ nōnulli qr non ꝑ dei amore seculo renū
ciāt. laborare nō curāt. Vltimā qđ mū duz
relinq̄mꝰ: volūtas sit nō necessitas. Qui
em̄ nō rigida intētione monachi ꝓfessiōez
sectāť: q̄nto sup̄ni amor, ꝓpositū dissolute
appetūt: tāto ꝓclivꝰ a mūdi amore denuo
reducunť. ex q̄bus alr̄ corpis voluptatez:
alr̄ honorē req̄runt. Sed q̄ ad hoc ꝙuersa
tionē sctātz̄ ꝓtendit: vt alr̄s q̄ñc̄ ꝓesse
desideret: iste nō discipulus xpī: sed ꝓuita
tis sectator existit. Ferre em̄ crucē tnō mo
ri hypocritaꝫ est. Iste aūt q̄ se ꝑ deo duri
cie tradit monachoꝝ: assiduis dz esse i ora
tionib⁹: lachrymas suas deo: nō hoib⁹ of
ferre: tenuia i aurige modū ꝑ lassitudine
t viribꝫ corpis tēpare. Quapropť nō pi
geat te bone frať q̄tum pores actib⁹ sctis
insistere: vt laboris tui fructꝰ q̄ñc̄ possis
recipe. Hoc solus attēde q̄ monachꝰ factꝰ
es: t ideo ea age q̄ monachi sunt Inť eos
cū quib⁹ vitis sectare meliores. In oi gra
du t ordie. optimis ꝓmixta sunt pessima.
Anosos senes t ꝓtinaces: q̄s vides ī his
abundare piculosis tpibus: noli imitari.
Horres vitāc̄ illorū fuge: ne tibi sint in
laqueū t ruinā. O q̄ multos iudices isra
el turpiter vitā suā negligēres: rex babylo
nis in terrā captiuitat, t cōfusionis possi
det: t q̄ multi iuuenes spū feruentes dño
seruiētes vim facūt celo: torisc̄ viribꝫ si
bi diripiūt illud. Vltimā taliū ꝑcoma iu
uenū. nr̄i imitarent senes vt annosa red
derent senecta: qđ tenera fert spōte adolescē
tia. Si tu vis ꝓficere nō respicias q̄d ma
li faciāt alr̄: sed q̄d boni ipe facere debeas
Nōne cernis negociatores t milites mul
ta sustinere pericula: vt ad incertos hono
res t perituras diuitias quenīāt. Isti q̄p
pe seruāt cū aīe discrimīe: q̄ cū plurib⁹ tri
bulationib⁹ inueniūt Quid tibi dic rogo
faciendū est: q̄d venditis oibus p̄ciosam
q̄ris margaritā t emptū habes agrū vbi
thesaurꝰ latet quē fur auferre nō pōt. Ne
cesse est tibi oēs insidias p̄cauere sollicite:
ne si ruinā passus fuer: ꝑ gl'a habes igno
minīā. Quāuis sis in tuto noli esse secu
rus. Freq̄nter ī media trāq̄llitate vitiorū
sirtib⁹ incauti t desides obruunť. Quāta
proh dolor aiantia nutrit hui⁹ secli deser
tū q̄ negligētes monachos duris morsib⁹
depascūt. Et qm̄ credo te posse plus ꝓfice
re oratione c̄ ista nr̄a exhortatione addā et
formulā orādi vt legēdo et orādo esurīēti
aīe duplicē tribuas refectōz t qđ ḋsideraſ
apd deū facili⁹ valeas obtiere Nimio em̄
coactꝰ ḋsiderio qđ de salute tua hēo istud
sup̄ vires meas assūpsi negociū vt vinculť
ꝓboꝝ meoꝝ ad istructiōz tuā. partz̄ sctēr

as colligerē. Hec tu meditare: hec in tabulis cordis tui scribe. Et vt scias q̄ p viaz īcedere debeas. z vt pficere possis ope qđ discis leōne: clama ad deū sine quo nihil boni agit: clama p̄cor clamore magno in toto corde tuo z flebilis supplexq̄ tu ora hoc modo.

¶ Pars tua sum⁹ dñe quā tulisti de manu amorrei i gladio z in arcu tuo. Gladi⁹ tu⁹ viuus z efficax: arc⁹ tuus incarnatio tua. Ibi em̄ velut curuato sapie ligno et ip̄a quodāmō flexa diuinitate neru⁹ carnis vehemēt extēsus z hūanitas ineffabiliter acta cognoscit. Pars ḡ tua sumus z pp̄l'us acq̄sitionis tue quez acq̄sisti ꝓbo p̄dicatiōis tue z mysterio incarnationis.

In circūcisione dñi nec neru⁹ rūpit nec os cōminuit vt robustiora queq̄ z infirmiora seruent illesa. Aperit aūt cutē amputat caro: sanguis effundit vt illecebrosa mollities castiget. In carne q̄dez petīm qđ in ea manet intellige Hec igit ꝓba circūcisionis spū nō lr̄a implebis si velamē excusatiōis z dissimulatiōis p cōpunctionē cordis z confessionē oris amoueas: si peccati cōsuetudinē correctiōe ꝙuersatiōis abscidas. si denicq̄ vt necessariū ē occasiōes q̄z peti z fomitē fugias cōcupiscentiaz.

Tres riui salutis fluxerūt a corpe iesu. ꝓbū doloris in q̄ cōfessio. sanguis aspsionis. in quo afflictio: aqua emūdatiōis. in quo compunctio.

¶ Diui Bernardi abbatis de vijs vite cōfessione. s. z obedientia. et primo de confessione Sermo.

NOtas mihi feci sti vias vite adimplebis me letitia cū vultu tuo. delectatiōes in dextera tua vsq̄ in finē. Ad te q̄dez libent accedim⁹ dñe iesu. discipuli ad magistrū: infirmi ad medicū: ad dñm serui. Tu es em̄ mgr̄ z dñs. cui⁹ scola est in cris z cathedra in celis. Tu es ille eximi⁹ medic⁹ qui solo ꝓbo restauras vniuersa. Vias tuas dñe demōstra nob z semitas tuas edoce nos Dirige em̄ tue vie pulcre. z oēs semite tue pacifice. Bti qui ambulāt in via tua dñe ꝓtutū. beatiores q̄ currūt viā mādatoz tuoz qui currūt in odorē vngentoz tuoz. Exultas em̄ vt gygas ad currendū viā. z nō solū currēs, sed z saliens in mōtib⁹ trāsiliēs colles. Exultauerūt gygātes philosophi nō ad currendā viā: sed ad q̄rendā gl'iam vanā: euanescentes i cogitatōnib⁹ suis: nō hūiliati in ꝓtutib⁹ suis. Viā em̄ sapie nescierūt nec memineruūt semitaz eius. Non em̄ in chanaan nec visa est in theman. Maledicti q̄ dixerūt dño iesu recede a nob: scientiam viaz ꝓtuaz nolumus. Nos querim⁹ te de die i diē. z scire vias tuas volum⁹. Principales vie tue due sunt: cōfessio z obediētia. In cōfessiōe crimina lauant. in obediētia ꝓtutes solidant. Bonū anie ornamētū cōfessio: q̄ peccatorē purgat: et iustū reddit purgatiorē. Si pctā sunt: in ꝓfessione lauant: si bona opa in cōfessiōe solidant. Cū mala tua ꝓfiteris: sacrificiū deo spūs cōtribulat⁹: cū dei būficia. immolas sacrificiū laudis. Absq̄ cōfessione iust⁹ inglorius iudicat: z pctor mortu⁹ reputat. Cōfessio igit: pctōris vita. iusti gl'ia. Video dauid dicentē. peccaui. z audientem: dñs trāstulit pctm̄ a te: z nō morieris. Cōsidero mariā: si nō verbis: tm̄ opibus sua publice crimina cōfitentē: z dñm p ea respōdentē. dimissa sunt ei pctā multa: qr dilexit multū. Respicio ꝓncipē apl'oz negantē timide: amarissime flentē: xp̄m respicientē. Illū felicē latronē intueor se accusantē excusantē xp̄m z dñm ꝓmittētē. hodie me cū eris i paradiso. O q̄z sublimis ista ꝓfessio p quā de patib'o ad regnū: ō t̄ra ad celū: de cruce ad paradisuz: latro dānat⁹ z crucifixus ascēdit. Gl'iosa ꝓfessio: q̄ petr̄ aposto lū terne negatiōis crimine liberauit: z ab apl'atus culmīe cadere nō ꝓmisit. Fidelis institutio q̄ marie multū diligēti. multuz dimisit z amoris multi titulo insignitaz: discipulozz corpi sociauit. Preclara miseratio q̄ regē z ꝓphetā multiplici criminuz inundatiōe mūdauit z in antiquā glorīā dignitatz̄ p̄ducendo reduxit. Hec est via q̄ viatorē suuz nunq̄z fefellit: q̄ nunq̄z deseruit nisi deserentē. Hui⁹ multe multiplices q̄z semite sunt ad inueniendū difficiles ad tenendū ad enūerandū inextricabiles Prima semita est p̄m⁹ gradus i via ista. cognitio sui. De celo cecidit ista sentētia, Nosce teipm̄ o homo. Vide si nō z spon-

sus ī amoris cāntico. spōse idē loquat. Si ignoras te o pulcra inf mulieres. Cognitio sui cōstat i trib⁹. vt cognoscat hō qd fecit. qd meruit. qd amisit Quid vili⁹ o nobilis creatura. imago dei creatoris sit⁹ tu do q̄ carnē tuā carnalib⁹ illecebris deturpare ꝛ p̄ breui voluptate torrentez ꝑdere voluptatē. Quid furiosius q̄ rapi mentē ira. superbia extolli. vexari inuidia. anxietate torq̄ri Que i croceis es nutrita. q̄re ster cora amplexaris. Recordare ꝛ q̄ merueris. Subeat memoriā tuā gehēnalis olla. fornax ferrea magne babylōis dom⁹ mortis anxietatis domicilii flāmax globⁿ acerbitas frigoris: tenebre sempiterne. Cōsidera ordinē tormētoꝝ tortoꝝ facies: mutatiōz penaꝝ. miseriā infinitaz: ꝛ intellectualib⁹ oculis ista discute ꝛ poteris dicere: melius erat mihi si natⁿ nō fuissem. Reflecte oculos et q̄ amiseris aniaduerte. Remisere q̄lis sit ciuitas gl'iosa: celestis habitatio locⁿ vite: suauitatis palatiū splēdor gl'ie: gre magnitudo. claritas infinita. Attēde ordinē gaudioꝝ gaudentiū vultⁿ: p̄mioꝝ vicissitudinē mīstitudinē delitiaꝝ: ꝛ potes exclamare: q̄ te ꝑdidit totū ꝑdidit dñe deⁿ Si q̄ hoc triplici funiculo ligaueris aiam tuā: intelliges ꝛ aniaduertes q̄ initiū salutis noticia pcti est.

¶ Scōs gradⁿ est pnia. Hec duo ita sibi inuicē ꝯiuncta sunt: vt cognoscere se nō possit nisi peniteat: penitere nō possit nisi cognoscat. Peniteat igit aia cōpūctiōis iaculo vulnerata pnia triplici q̄ innocētiā amisit: amissaz nō req̄siuit: ꝛ neglexit patientiā dei. Scio dñe iesu q̄ p̄mā stolā innocētie nobis in baptismate reddidisti: ꝛ amictu niueo cādidatos i iusticie solio collocasti: cito recessimⁿ a via quā oñdisti nobis: ꝛ portionē substātie q̄ nos ꝯtingebat cuz ꝑdigo filio in dissimilitudinis regione expēdimⁿ. Veneṙ ad nos vilissimi spūs et eternozū igniū reges: ad mūdatos immūdi: ad saluatos damnati: curui ad rectos: ꝛ dixerūt aie nře incuruare vt trāseamus. Audiuimⁿ illos ꝛ incuruati sumⁿ. Trāsierūt ꝑ nos ꝛ innocentiā amisimⁿ. Si culpa est ꝑdidisse: que puras erit non req̄isse ꝑditā. Perdet aliq̄s aliquez. ꝛ in hac mortalitate q̄rit iudices. amicos cōuocat trahit in cām nihil intēptatū relinquit donec vl'amissa inueniat: vel ablata restituat ꝛ custodiat restituta. Nos hereditatē nr̄am icorruptibilē incōtamiatā i celis. ꝓsurys illi⁹ insatiabil' homicide ꝑdidimⁿ ꝛ nō req̄rimⁿ: incurauit nos et nō resurgimⁿ. Surgamⁿ ꝛ eamⁿ ad p̄rez nostrū ꝛ dicamⁿ ei. pat̄ peccaui i celū ꝛ coram te: ꝛ oēm textū euāgelice lcōnis ꝑcurrētes offeramⁿ p̄i pniam mētis: cordis ꝓtritiōnē: si forte dū adhuc lōge sumⁿ videat p̄r ꝛ miscōia moueat: ꝛ accurrens cadat sup collū nr̄m ꝛ osculet nos osc'o oris sui Fortitan iubebit ꝓferri stolā p̄mā innocētie. ꝛ indu nos vestimētis ꝓtutū ꝛ dari anulū secretoꝝ i manu nr̄a ꝛ calciari pedes nr̄os in p̄paratiōe euāgelij pacis. Precipiet fortassis adduci vitulū saginatū ꝛ occidi i satisfactiōez reuertentiū: epulari ꝛ exultari: ꝛ in symphonia ꝛ i choro reduci ad supernа gaudia ciuitatis. vbi gaudiū est angel' sup vno pctōre pniam agēte. Scimⁿ dñe iesu: q̄ nō p̄uabis bonis eos q̄ ambulāt in innocētia. sz nec illos q̄ ambulāt in penitētia. Quis em̄ pctm̄ nō fecit nisi vnⁿ. Btūs tm̄ vir cui nō imputauit dñs peccatū. O dñe q̄ ipe mihi nō imputare decreuerit sic est q̄si nō fuerit. Cogita etiā q̄nta superbia patia dei vsus. immo abusus sis. Videbat te peccantez ꝛ dissimulabat q̄si nō vidēs. vocabat ꝛ nō audiebas. minabat ꝛ nō timebas. nec pmissis illectⁿ: nec terroꝛe pcussus. ignorans q̄ patia dei ad penitentiā te adduxit. Time timore magne thezaurisauer⁹ tibi irā in die reuelationis iusti iudicij dei ꝛ memento q̄ horrendū est incidere i manuz dei viuentis. Liga igit h̄ triplici chataplasmate pnie vulnus anie tue ꝛ dic miserere mei dñe quoniā infirmus sum sana me dñe.

¶ Tertius ḡdus est doloꝛ sz ꝛ ip̄e terna ligatiōe cōnexus. Vere post cognitiōz ꝛ penitentiā doloꝛ meⁿ renouatⁿ est ꝛ in meditatiōe mea ignis incāduit q̄ creatorē offendi. dñm nō timui. spreui benefactorē. Nūq̄d nō sic lutū i manu figuli sicvos in manu mea dic̄ dñs. Sup h̄ te fecit vas i honorē cur te i cōtumeliā facere p̄sumpsisti. Nūq̄d dicit figmētū figulo q̄d me fecisti sic. Creatura creatorē: factura factorē.

opus opifice ausus est ꝓuocare Demẽto vilissima testa. qz si ceciderꝫ sup lapidem istũ ꝯfringet. si ꝙ ipe sup te ceciderit. ꝓterret te ꝓtritõe tremẽda. itaqꝫ vt ne vestigiũ minutaꝫ appareat. Tu aũt sanguini mi scuisti z creatorẽ offendes z dñz nõ times Seruꝰ eras illius dñi cui resistere nemo põt. z in ꝓceptꝫ eius accepas volũtatẽ no luisti intelligere vt bene ageres. sz recalci trãs dñantꝫ impio ꝓpria lege infra suã te rẽpublicã viuere decreuisti. Num audisti quã sniam accipiat seruꝰ neqꝫ. q scies voluntatẽ dñi sui z nõ facies mltitudini verberũ reseruabit. Assistũt angeli ad audiẽdã vocẽ sermonũ eiꝰ. stelle vocant z dicũt assumꝰ. venti et mare obediunt ei. z oia lege ꝑfixa z incõcussa retinet firmitate. tu solus ꝑegrinus es z imperatorie decreta manifestatꝫ nõ curas. Audi qz põt te mittere i tenebras exteriores. vbi fletꝰ z stridor dẽtiũ ꝑpetua infelicitate crebrescũt. Q si te nõ mouet creatorꝫ offensio et reuerẽtia protestatꝫ. moueat saltẽ ingratitudo tua q tm bñfactorẽ in tantis bñficijs cõtempsisti. Vbi nã silem benefactorẽ inuenies. q tibi mistrat syderũ cursus. tẽperiez aeris fecũditatẽ terre fructuũ vbertatẽ. Ad extremũ ꝙ vt oim vite bñficioꝝ cumulũ aggregaret. ꝓprio filio suo nõ pepercit. sz ꝑ nobis oibus tradidit illũ. tradẽs vnigenitũ pro adoptiuis. dñm ꝑ seruis. ꝑ impijs iustũ. Quid vltra debuit tibi facere z nõ fecit. Si igit isto dolore doluerꝫ poterꝫ dicere cũ ꝓpheta Ventrẽ meũ doleo. ventrẽ meũ doleo. sensus cordis mei turbati sunt.

¶ Quartꝰ gradꝰ est ꝯfessio oris. Post cognitionẽ sui z pniam. post dolorẽ cordis sequit oris cõfessio. In his oib. corde creditur ad iusticiã. ore aũt ꝯfessio fit ad salutẽ. Sed z ipa triplex. si veritatꝫ salutẽ exequit. Debz em esse vera nuda ꝓpria. Veritatẽ qrit altissimꝰ z nõ falli q fallere nõ intẽdit. Nouimꝰ plerosqꝫ et expti sumꝰ q ad ꝯfessiõis gram venientes. magꝫ onerati qꝫ liberati a pcis ad suã ꝯsciam redierũt. Dicũt em si clerici ea q litteratorio: similites q gladiatorio gessere conflictu. vt sub pallio hũilitatꝫ supbiã induãt. in tãto se figculo ꝯdẽnantes sub q totiꝰ hũane salutꝫ summa ꝯsistit. Sũt z alij qs timor impellit ad cõfessionem. alij qs simulatio ducit. Adhc em cõfitent vt saltẽ specie videant eẽ cõfessi. An tu illã verã putas cẽ. ꝯfessionẽ quã aut timor extorsit aut simulatio finxit ꝑsertim cũ spũsictus disciplie effugiat ficti z gratuitã satisfactionẽ qrat Illa ꝙ cõfessio vera est q de mẽtis cõtritiõe descendẽs. nec timore cogit. nec fictione palliat. sed in spã cõtribulato ꝓfert ea q sentit. Nudã aũt eã esse oportet z totiꝰ absconsiõis exutã esse velamie. Quid enim partẽ pctoꝝ dicere. partẽ celare. ex pte mundari. z ex pte immũditie deseruire. Nũq d denuo eodẽqꝫ vase dulce et amaꝫ sapidũ z insipidũ stillare põt. Oia nuda z aperta sunt ocꝭis dei. Tu aliq d illi abscõdis q dei locũ in tãto obtinet sacramẽto Ostẽde z denuda qcũqꝫ i corde tuo latuerat detege vulnꝰ vt sentias operã medicãtis. In simplicitate cordis oportet te querere dñm nõ i duplicitate. qz ve illis q loquũtur in corde et corde z terram dualy vijs ingrediunt. Debet aũt esse z ꝓpria. Sunt em plericqꝫ q alioꝝ peccata cũ summa nũerãt grauitate z sociorũ excessus multiformi declinatiõe loquunt. Nesciũt sua: aliena aũt ꝑpetue mẽorie cõmendarũt. Infelices z miseri qbus datũ est aliena plãgere sua relinqre. An ꝙ legisti. qz iustus in ꝓncipio sermõis accusator est sui. Sui dicit scꝑtura nõ alteriꝰ. nũq d oblitꝰ es apostolũ dicentẽ. cõfitemi alterutrũ petã vra: Vra dixit non aliena. Iniqtatẽ meã ego cognosco dixit ille ꝓpheta nõ tuã.

¶ Quiꝰ gdus est macerario carnis. Sz z ipa ternario nũero ẽ cõsecrata. Cõuenit em vt fiat occulte. licẽtiose. discrete. Teneros artꝰ tuos z exqsitis educatos delitijs diuturno ꝯfrige martirio: tãto te noueꝫ a licitꝫ abstiere. qnto meminerꝫ illicita ꝑpetrasse. Hoc aũt occulte faciẽdũ est vt nesciat sinistra q d faciat dextra tua. Nõ em est in ore hominũ tanti boni ponenda custodia. sed in abscõso cordis tui: vt sit gloria tua testimoniũ cõscientie tue. Nec hoc dixim⁹ vt nõ luceat lux tua coram hominibus: vt glorificẽt ꝑez tuũ q in celis est. sed ne intentionẽ tuam in breuitate vilis glorie recondas. Nihil em infelicius est qꝫ hic carnem macerare. ieiunijs. vigilijs.

affligere ⁊ recipe hic gl'iam illic gehennā. Licētiose ꝓ facieda est: qz quicqd fit cuz pastoris licētia. gratiosi⁹ est i ꝯspectu dei ⁊ illā hostiā singulariť accipit altiss.mus: q̄ nō dep̄prie sentētia volūtatis. sed de p̄cipietis offerť impio. Multū em̄ valet ad repellendā supbiā ꝓprie voluntatis exclusio: q̄ extirpare nō pōt q̄ huius mūdi diligit vanitatem. Discretio aūt in hac correctiōe tenēda est. nedum nimis flagellare cupim⁹ salutē p̄dam⁹: ⁊ dū hostē subigere q̄rimus ciuē occidam⁹. Cōsidera corpoꝛ tui possibilitatē. intuere cōplexionē carnis impone modū tue discretioni. custodi corpus īcolume ad obsequiū creatoꝛ. Multos vidim⁹ ita in p̄ncipijs carnē suā verberasse ⁊ discretiōis infregisse repagula. vt inabiles laudū solēnijs redderenť ⁊ apparatu lautioꝛi diuturnis foouerenť tpibus.

¶ Sextus grad⁹ est correctio oꝝis. sz ⁊ ipe nūero trinitatis consecratus. videlicet vt tibi malū nō facias. alteri nō noceas. nocenti nō cōsentias. Exptus es: q̄ fragilis sit voluptatū imersio: ⁊ tu iterū vadis illuc. Aniaduertisti qz voluptas transijt ⁊ petīm remānsit. Reprime pedē a nephādis itinerib⁹ immūdissime libidis: colla substerne mādatis altissimi nō sit iniq̄as in manib⁹ tuis. Deseuiēti gule solēnes epulas ⁊ vana rescinde colloq̄a. Auerte oculos tuos ne videant vanitatē: obtura aures tuas ne audiāt sanguinez: ⁊ tūc dicere poteꝛ. castigās castigauit me dñs Quid aūt p̄dest infra rectitudinis lineā tui cursus opa cohibere: si alijs nocere desideras Qui non fecit primo suo malū. ⁊ obprobriū nō accepit aduersus p̄mos suos requieſcet i mōte sctō dei. accipiēs bñdictionē a dño et miscōiam a deo salutari suo. Non aūt in innocentē p̄sumas: nisi impios ⁊ ꝯ virtutē gradiētes quāta poteꝛ auctoritate redarguas ⁊ opponas te muꝛ in domo isrl: castigās te nō nocēs alteri nec nocenti ꝯsentiens. Vera est em̄ snīa. q̄ cū emēdare aliū possit. negligit. p̄cipē se p̄culdubio delicti constituit. Cū em̄ cā dei vēritať in mediū ⁊ falsitas p̄ponť veritati. q̄ pro p̄sona quā gerit nō resistit de suo damnabiť silentio.

¶ Septim⁹ gradus est p̄seuerātia: sz et ipsa ternarij nūeri sctificatiōe dicata. Perseuerantiā nāq̄ facilūt imitatio sctoꝝ breuitas tēpoꝛ. fragilitas coꝛpoꝛ Quid nāq̄ pati nō possis cū videas pueros iuuenes ꝑginēs. an⁹. senes. discrepitos diuersa p̄ xp̄o nō solū excepisse sed etiā exq̄sisse tormēta. Cōsidera pueroꝝ etatē. iuuenū ignem. ꝑginū teneritudiez. anuū fragilitatē. senū infirmitatē. decrepitoꝝ impossibilitatē. ⁊ vbicūq̄ reflexeris oc̄los inuenies in his etatib⁹ multitudinē exemploꝝ ad palmā martyrij viriliť cucurrisse. Nunqd nō de eodē luto formaꝛ ⁊ tu: ⁊ eodē spū inspiratus. Et forsitā nō ingruit p̄fectio vt martirū patiaꝛ nec dānaris si xp̄o seruis: immo laudaꝛ ⁊ p̄dicaris ab oib⁹. Qō ⁊ sp̄ secutio imminet: cōtemnēda est p̄pter tpis breuitatē. Bene em̄ nob natura p̄uidit: q̄ nullū doloꝛē vl'longū vel magnū esse demōstrat. Si em̄ magn⁹ est lōgus esse non pōt. Coniunctio em̄ coꝛpis ⁊ anie exq̄sita diu tormēta nō sustinet: sed stupoꝛis magnitudie tremefacta sūma velocitate dissoluiť. Magni q̄ animi est magna tormēta ꝑtēnere: q̄ in breui tantā partiūt mutationē vt ō laboꝛe ad requiē: de miseria ad gl'iam. patientē faciūt euolare. Cōsiderāda est ⁊ fragilitas coꝛpis. q̄ ā sepe aut alq̄s leuissim⁹ casus aut incādentis febricule cumulata cōgeries breui possint suffocare momento. Tribue q̄ fruti si necessitas fuerit qōcunq̄ debes necessitati: pro breui piculo sempiternū p̄miū adepturus Vides q̄ q̄ difficilis sit via ꝑfessiōis ad currendū. q̄ multiplices semite ad tenēdū. Verū est qō ait ille tātus eccl'ie magister facili⁹ inueniri eos q̄ innocentiā seruarūt q̄ qui ꝯgruā pniam egerunt. Hec de via ꝑfessiōis p̄ modulo nr̄o locuti sum⁹. sublimioꝛib⁹ sublimioꝛis snie pōdera reseruantes. Cererū obedientie viā sub alio sermonis p̄ncipio agire tentabim⁹: ne vnq̄ in fastidiū veniāt verba dñi saluatoꝛis qui est bñdictus in secula.

¶ Nō possum⁹ nos cogitare aliq̄d a nob quasi ex nob. sed sufficiētia nr̄a ex deo est. Quid em̄ in h̄ vase testeo. ⁊ fragilitate cōplexiōis hūane cogitare sufficiat. spūs carcere inclusus: p̄tō coꝛrupt⁹. depressus terrenis. Coꝛpus em̄ qō coꝛrumpit aggrauat

Scilicet obedientia

aiam. dēpmit ⁊ terrena inhabitatio. sen⸗ suz multa cogitantē Benign⁹ est tñ spūs sapie q ⁊ spm̄ inclusuz illumiat corruptuz sanat ⁊ alleuat depssum Etem̄ spūs pieta tis cōpeditos soluens. cecos illumians ⁊ erigēs elisos. Est em̄ spūs veritat⁊ q doz nos oēm ꝟitatē. Nō solū aūt docet. sed et suggerit. Suggerit ⁊ grām⁹. docet vt in⸗ telligam⁹. Jpe est quē dñs iesus post pa⸗ tris obedientiā vsq ad mortē cruc⁊ misit aplis suis obedietiby. An nō tibi vident singularis obedietie cōscendisse fastigiū. q accepta licētia sedēdi ī ciuitate: vni⁹ do mūcule septo ꝯclusi vnanimit vno ore in oīone pseuerabāt Jntellexisti qz ibāt gau dēte a ꝯspectu cōcily: qm̄ digni hīi sūt ꝓ noīe iesu ꝓtumelia pati. O q̄ntis obedī tie viriby innitunt q gaudēt ꝓ xpo ad cōci liū trahi: dignitatē dicūt ꝓ eo cedi gloriā grunt ꝓ eo mori. Btē aie abundāt in ege state. spm̄ influētes. q̄bus vilitas sublimi tas. cōtumelia. glia. patia. victoria: mira bili mutabilitate vident. Vultū repleta est aīa coz. obꝓbriū abūdātiby. ⁊ despe⸗ ctio superbis. Cernis q̄ libera frōte in pōti ficū facīē: in phariseoz ꝯclliū: in tumultū pleb irrūpant dicētes. mag⁊ optet obedire deo q̄ hoīby. Jntuere mag⁊ illa duo lumi naria petrū ⁊ paulū ⁊ vniuersuz ordinem aplici senat⁹ ambula. ⁊ ibi videb obe⸗ dietie firmitatē: int tormentoz mlitudi⸗ nē virilit pstitisse. Nōne ipe fili⁹ regis rex regiōis illi⁹ q ꝓtinus gaudijs inclarescit fact⁹ est obediēs pri vsq ad mortē: mortē aūt cruc⁊: ⁊ didicit obedientiā ex his q pas sus ē. Audisti miserīā audi et cozonā. Ti disti piculū. vide ⁊ pmiū. Attendisti infir mitatē: attēde ⁊ ptātem. Propter qō int⁹ de⁹ exaltauit illuz ⁊ dedit illi nomē qō est sup oīne nomē. Sz taceam⁹ interim de il lius obedietia: q singlari progatiua clau dit ⁊ signat. Procedat ī mediū magn⁹ il⸗ le patriarcha fidei lumē obedietie forma. iu stitie pncipat⁹. audit ab oīpotēte: egredere de terra tua ⁊ de cognatiōe tua ⁊ de domo pris tui ⁊ veni in terrā quā mōstrauero ti bi ⁊ ad vni⁹ iussiōis vocē: patriā fugit. re⸗ linqt parētes. deserit hereditatē: ⁊ alieno⸗ rū fines nou⁹ hospes aggredit. Magna res ⁊ pmittue dignitat⁊ pulegio: in patre multaꝝ gentiū ꝯsecrata. Prim⁹ pmū su⸗ is facultatiby renūciat. ⁊ obedietie viā in defessa velocitate pcurrit. Deniq cū acce pisset filiū ī senectute sua in q totius mūdi fuerat bñdictio cumulanda dicit ei deus. Tolle filiū tuum vnigenitū quē diligis ysaac. ⁊ offer mihi illū in holocaustū. O q̄nta in ꝟbis istis amaritudo. q̄nta a coz⸗ de pris sepatio pierat⁊ Jubet nāq occide re filiū os ex ossiby suis: ⁊ carnem de carne sua: filiū magne pmissionis extreme sene⸗ ctut⁊. ꝓprie mlteris: filiū mirabilit pmissū felicit natū. innocenter educatū. Et ne te⸗ nuissimū infra patna viscera do!oris incē diū erūdaret addit ⁊ vnigenitū. Sūt nā⸗ q multi filij ⁊ nō vnigeniti. Jste sic fili⁹ vt ⁊ vnigenit⁹. iste vnic⁹ pris: vnigenitus matri hereditati reseruatus Ne respicias ad ismael: qz q in seruitute ⁊ ex ancilla ge nit⁹ fuerat ad libertatē ⁊ hereditatē mini me ptinebat. Quia ꝟo mlti sūt filij ⁊ vni geniti. ⁊ nō dilecti. ad exaggerandā ī coz⸗ de pris tribulationē: ad cōprobandā ī mē tis iusti obedientiā dñs subiūgit quē dili gis. Vt ꝟo teneritudo pris ex mēoria di⸗ lecti nois recrudesceret. ⁊ iterioz pietas ad dilecte vocis sonū tota ferueret puer noiat ex noīe qō vocatū erat a dño pusq in vte ro ꝯciperet. Vides g q̄ntis tribulationū malleis abrae pietas feriat cui pcipit vt filiū tollat. occidat vnigenitū quē diligit imolet. ysaac pcutiat. Vultū tētat⁹ mul tū ꝓbatus. adust⁹ est ⁊ multū. Dulc⁊ rela tio filij ad prem pris ad filiū. Hāc dulce⸗ dinē. ⁊ oim necessitudinū affect⁹ obliuisci tur abrāā. sternit asinū suū ligna cōponit accēdit ignē. eximit gladiū. nō a dño q̄rit q̄re. nō murmurat. nō cōquerit. nō saltem vultū parētis oīdit. ⁊ oim que pcipiunt gnar⁹. in mortez filij pia crudelitate infi⸗ stinat. Jō summe ⁊ admirabilis obedien tie ꝟtus in abrāā. ⁊ singularis excellentie laudiby p̄dicāda. Fortissima res ē obedī tia ꝟa: ⁊ q in aīm descēdere non possit. nisi a mundi hui⁹ aspgine purū pssumq. Vt aūt via ei⁹ euidenti⁹ eluceseat. oīdamus q̄tum possumus q sit obedietia spālis ad deū ꝓpria ad hoiem. cōis int deū ⁊ hoiem Sūt q̄dā sūma mala q̄daz summa bona Sūma bona sunt diligere deū. amare p

primū. Fīrate loq. nō furtū facere. nō falsiz testioniū dicere. nō adulterare z alia mlta q sermōis brevitas nūerare phibet. Sūma mala sūt eoz ꝯria z silia illis. Bona ꝑcepit deꝰ vt faciamꝰ. a malꝫ. iubet vt abstineamꝰ. Precepti huius scta z incōmutabilis auctoritas nō valet. q̄uo mō refelli. qz illiꝰ est caractere ꝯsignata q̄ dixit. Ego dñs z non mutoz. Si g̃ hō ille quez imposuit deus sup capita nra alit sentire voluerit, ponens tenebras lucē z lucē tenebras. vt vl ꝑcipiat bona p̄dicta relinq̄re: vl malis p̄fatis. adherere. audacē refutandū est ꝑcipientis impiū z libera voce dicēdū. Obedire oportet magꝭ deo q̄ hoibus. Hec est spālis obedientia ad deū q̄ nequaq̄ est hois arbitrio trpanda. sed imutabili ꝯsentiā da ꝓposito. Certā igit regulā tene. vt nec impio p̄latoꝝ p̄dicta bona relinq̄s vl facias mala Int̄ ꝯo sūma bona z summa mala q̄dā media sūt q̄ alterutrū se hibita boni maliq̄ nomē assumūt. Media sunt ambulare. sedere. loq. tacere. comedere et ieunare. vigilare. dormire: z si q̄ sūt silia. q̄ si pastoꝭ licētia fiāt. summā expectāt retributionē. In his igit medys subditi et obedientes esse debemꝰ ad nutū ꝓpositoꝝ. nihil introgātes ꝓt ꝯsciam qz in his nullū p̄fixit opꝰ. sz p̄latoꝝ derelict impio disponēda Nō te aūt moueat mgr impitus. indiscreta ptās. sz memēto qz nō est ptās nisi a deo. z q̄ resistit ptāti. resistit dei ordinatiōi. Hec est ꝓpria hois obedientia. quā hoi debemꝰ. q̄ hoi subditi sumꝰ. Cōis est z ista int̄ deū z hoiez qz obedie q̄q̄d p̄latoꝭ exhibeat. exhibet ei q̄ dixit q̄ vos audit me audit. Cū magꝭ igit cautela h̄ tramite dicimꝰ incedēdū: qz z mlti gradꝰ ibidē delitescūt. quoꝝ q̄ vnū reliq̄rit ceteros siue retributiōe tenebit. ¶ Primꝰ gradꝰ est obedire libenter. Oīs eras ab adolescētia sua ꝓna est in malū: z vnusq̄sq̄ volūtatē coꝛdis sui ꝑsecutꝰ. Ab illa em̄ ꝑme ꝑuaricatiōis angustia. innatꝰ est homi amoꝛ ꝓprie volūtatꝭ. q̄ volūtatem creatoꝭ relinq̄ns: ibi subdita ē futuri: vbi voluit dñari. Difficile est suā relinq̄re volūtatē z alterius volūtati defuire. Quantūlibet aūt g̃ue sit pōt cū ꝑmū obedientie g̃dū ascēdere q̄ volūtatē ꝑcipiēt, suā nō fecerit. In volūtate sua iust gliat se dño ꝯfiteri. Vñ ill lud. Volūtate inq̄t sacrificabo tibi. Sola igit volūtas ē q̄ tot opis oznat effectū sine q̄ nec bñ agit. etiā si bonū eē videat. ex volūtate igit suscipiēda sūt impia p̄latoꝝ z ipm coꝛ a suis volūtatys reflexiōib abducēdo donec ꝓpria volūtate mactata. mandatū diligat impanꝭ. Hoc est g̃ libenter obedire. p̄latoꝝ volūtatē volūtarie adimplere. ¶ Scōs g̃dus est obtpare simplicit. Qui ambulat simplr ambulat ꝯfidenter In simplicitate coꝛdis sui letꝰ obtulit salomō vniuersa. z i simplicitate coꝛdis q̄re re dñz scptura ꝑmōstrat. Vlt̄os videmꝰ post ꝑcipientꝭ impiū mlt̄as facere q̄stiōes z cur q̄re q̄ obzē. sepius introgare. crebras ingemiare q̄relas q̄re h̄ ꝑcepit. vñ h̄ venit q̄s h̄ inuēat ꝯsiliū Inde murmurato inde ꝓba murmuratiōez et indignatiōnē sonātia amaritudinē redolēcia. inde freq̄ns excusatio. simlr acto ipossibilitatꝭ aduocatio amicoꝝ. Nō sic abzaā fec. Audi q̄d deꝰ de simplici ꝓpo ꝓtestet Int̄ auditu inq̄t auꝭ obediuit mihi vt vz oñderet vno eodēq̄ momēto ꝓcessisse z impanꝭ impiū z obsequētibꝰ obseq̄ntꝭ. Nolite errare deꝰ nō irridet. Murmuras ꝯ p̄latū in rabnacho coꝛpis tui. eleuat manū suā ad ꝑsternēdū te dextre dei. Incede simplr i mādatꝭ obedie: ad dēs volūtati simplicitatē. intentiōi illūiationē. Fortitudo n. simplicꝭ via dñi. qz illi fortitudinē induūt. q̄ viam q̄ obedīa est simplr icedūt. ¶ Tertius g̃dus est hylarit obedire: hylarē n. datoꝛē diligit deꝰ. Nō ex tristicia aut aplꝰ. aut ex neccitate. Serenitas i vultu. dulcedo i sermōib mlt̄ū colorāt obediam obseq̄ntꝭ. Vñ z gentil ille poeta sic ait. Sup oīa vultꝰ accessere boni. Quis. n. locꝰ obedie vbi tristicie cernit egritudo. Oñdūt plerūq̄ volūtatē ai sig̃ exteriora z difficile ē vt vultū nō mutēt. q̄ mutāt volūtatē Nubilosa coꝛpis ꝓpositio z facies tenebꝭ tristicie obfuscata. Quotionē ab anio recessisse significāt. Respice dauid añ arcā dñi hylarit saltātē. q̄ sapiēter supbientꝭ femie repmat indignationem. Ludā inquit z vilioꝛ ero añ ꝯspectū dñi. Cernis igit q̄ neccia z ꝓuenies sit hylaritas i obedientis executiōe. Quis. n. impet boi libenter tristiciā. Si vis g̃ ꝑfectꝰ ee hy-

larit̃ z cũ mag̃ vult⁹ alacritate suscipe iu/
bent⁹ impiũ. vt volũtati cord⁹ z simplicita/
ti opis vult⁹ hylaritatẽ adiũgas. Quar
tus gd⁹ ẽ velocit̃ obsecũdare. Velocit̃ cur
rit ꝙmo dei. z velocẽ desiderat hẽ seqntez
Vides cũ q̃nta velocitate currat ille q̃ di
cit. viã mãdator̃ tuor̃ cucurri. Fidel̃ obe
diẽs nescit moras fugit crastinũ igrat tar
ditatẽ ꝓcedit ꝑcipiẽtẽ. parat oculos visui.
aures auditui. linguã voci. man⁹ opi. itine
ri. pedes totũ se colligit vt impantis colli
gat volũtatẽ. Vide dñm festinant̃ ꝑcipiẽ
tẽ z hoiem festinant̃ obediẽtẽ. zachee inq̃t
festina descẽde q⁹ hodie ī domo tua oprtet
me manere. z festinãs descẽdit z excepit il
lũ gaudẽs. Aduertisti q⁹ et festinant̃ de
scẽdit z gaudent̃ excepit. Audisti obediẽ
tiã. audi z obedie remũcratiõez. q⁹ hodie
salus domui huic facta ẽ. Intuere z ex oc/
casiõe hui⁹ obedie ꝓclusiõis grãde myste
riũ. z obligaz signacl̃o miscẽdie sniam. ve
nit. n. inq̃t illi⁹ hois q̃rere z saluũ facere qõ
perierat. Nõne legisti q⁹ filys isrl̃ ꝑcipiet
vt agnũ comedãt festinant̃. Festinant̃ q̃p
pe veri agni comestio significat̃ iplenda
q⁹ ꝓba illa q̃ ꝑ legẽ dedit. ꝑ semetipz pñs
exhibuit. q̃ ꝑ eccl̃ie ꝓpositos tradẽda reli/
q̃t velocit̃ obedientia ꝓsumẽda. Et tu g̃
cũ volũtatẽ cordis. simplicitatẽ opis. hy/
laritatẽ vult⁹ ꝓiũxeris. adde z velocitatẽ.
vt sis iuxta apl̃m velox ad audiendũ adi/
plendũ velocior. ¶ Quit⁹ g̃dus est viriliť
adiplere. Viriliť adiplere z ꝓfortel̃ cor ve
strũ oẽs q̃ spatis ī dño. Nõ est fortitudis
tre/ad obedia non abduci. Si tribulatio
intonat. si ꝓsecutio resultat. si pcõres tibi
laqueũ ponũt. si maligni iter tuũ impedi
unt. nõ obedientie viaz deseras. sz dic pat⁹
sum z nõ suz turbat⁹ vt custodiã mãdata
tua. Quid em̃ supi⁹ enũerata pariũt vtili
tatz si fortitudo desit. Que ī arce ꝓstantie
ꝑtutes collocat. z eo vallo munit. q̃ furen
tiũ impet⁹ aspirare nõ possit Manũ tuã
misisti ad fortia. agendũ ẽ instant̃ z ꝓstan
ter obediendũ. nec inť aspitatẽ ꝑtor̃ tã re
galis ẽ semita r. linq̃nda. sz tenaciori tenẽ
da feruore. Et vt breuiť dotes fortitudis
ꝓcludam⁹. ꝑtus est ꝑtutes suas ac mu/
niẽs. Jũge igiť velocitati fortitudinẽ. cõ/
stantiã instãtie, z tũc secur⁹ decãtabis. ma
nus pcõris nõ mouebit me. ¶ Sext⁹ gra
dus est hũiliter obedire. Jn hũilitate nr̃a
memor fuit nr̃i q̃ fec̃ nos. Magna ꝑtus
hũilitatz. sine cui⁹ obtẽtu ꝑtus fortitudis
nõ solũ nõ ꝑtus fit. sz etiã inde vitiũ sup/
bie erũpat. Quã fortiť currebat saul cum
eẽt puulus ī ocl̃is suis. q̃nta philistinorũ
agmĩa ꝓsternebat. q̃ntis viribꝫ exercebat
gladiũ. postq̃ aũt tenuit eũ superbia z trãs/
misit ī affectũ cordis. debilis z impotens
fact⁹ incircũcisor̃ armis facile ꝓstrat⁹ oc
cubuit. Aspice regẽ in q̃ hũilitas sublimis
z hũilis sublimitas felici ꝓpositione nite
scũt. dñe inq̃t nõ est exaltatũ cor meũ neq̃
elati sunt ocli mei: et totũ itinerariũ ei⁹ se/
dula intẽtione recurre. z quaq̃ ꝑsuz ocl̃os
reflexer⁹ inueies hũilitatz floribꝫ eẽ respsuz
Audi nanq̃ alibi q̃d dicat. Fortitudinẽ
meã ad te custodiã Quã vere loquiť iust⁹
iusticie executor. Sũt nãq̃ plimi q̃ fortitu
dinẽ suã nõ ad deũ sz ad inanẽ gl̃iaz custo
diũt: q̃ ꝓfidũt in ꝑtute sua. q̃ de acceptis
ꝑtutibꝫ q̃si nõ acceperint gl̃ianť: ꝓ ditor̃ fa
cientes iniuriã a q̃ est oẽ datũ optimũ z oẽ
donũ pfectũ. Neg̃ fortitudo i superbiã trã
seat cõdiẽda est sale hũilitatz q⁹ nihil ꝓde
rit fortiť obedire. si ꝓtigerit infeliciter sup
bire. Illi igiť fortitudinẽ suã ad deũ custo
diũt: q̃ cũ fecerit q̃ facere debẽt: dicere pñt.
Serui inutiles sum⁹ q̃ facere debem⁹ feci
mus. ¶ Septim⁹ g̃dus est. indesinenť ob
tpare. Nõ q̃ incepit sz q̃ pseuerauerit vsq̃
ad finẽ hic salu⁹ erit. Jncipe mlt̃or̃ ẽ. pseue
rare paucorũ Perseuerãtia singularz filia
sũmi regz. ꝑtutũ finis. earũq̃ cõsũmatio:
toti⁹ boni repositoriuz. ꝑtus sine q̃ nemo
videbit deuz: nec a deo videbiť. Finis est
ad iusticiã oi credẽti in q̃ ꝑtutũ cõuent⁹ re
uerendũ. sibi thalamũ cõsecrauit. Quid
em̃ currere ꝓdest: z añ cursus meã deficere
Sic currite dic apl̃s vt ꝓphendatz. O q̃s
pseuerãti pede: cursum ille latro cõpleuit
quẽ pseuerãtia penitẽtẽ inuenit. Cõsumat⁹
in breui expleuit tpa mlta. Deniq̃ z dñs
ꝓphaz etiaz p ꝓphetã loquiť. Si ꝓcessus
fuerit iust⁹ a iusticia sua z fecerit iniq̃tatẽ
oĩm iusticiaz suaz nõ recordabor Videl̃
g̃ q̃s pfũda obliuiõe ꝑtutes ille sepeliãt q̃s
pseuerãtia nõ insignierit Sola ẽ igiť q̃ ama
torẽ obedie ad regz cubicl̃m introducit vt

eū videat in decore suo ī quē desiderāt angeli ꝓspicere. Jn via igit ista in q̄ ambulamus absc̄dert supbi laqueū mihi. Difficilima est via ista: ⁊ spinosis g̃uis anfractibus mltipliciū vinctorū nexib⁹ innodata An tu ibi putas obedientie fructū: cū subdit⁹ audit obediētiā. c̄ꝫ multis expetierat votis cū ei p̄cipit qđ redoleat dignitatez gaudio ⁊ leticia fluitet potēte fulciak imagine. Econtrario aūt. an tu illi obedientie meritū assignas: q̄ cū aduersitate ꝓcedēs terret aim auditorꝫ. g̃uis ad audiendū. g̃uior adimplendū. Nō est ita. Faciēdū est vt a ꝓsperitate aīo sepemur: ⁊ aduersitatē aīo ꝓplectamur: si volum⁹ illū sequi q̄ regnū fugit ⁊ ad passionez volūtari⁹ venit. Ani aduertꝫ igit qz vie iste. vie vite sunt ducētes ad vitā. Bti mites q̄m mites docebit dn̄s vias suas. Cōtinget aūt eis qđ sequit Adimplēb⁹ me leticia cū vultu tuo qz c̄ꝫdiu sum⁹ ī corpe. peregrinamur a dn̄o. Cōge sum⁹ a facie dei. a vultu gl'ie: a ꝓtēplatiōe maiestatis: nisi qz plerunc̄ miseri cors ⁊ miseratoꝛ dn̄s illuminat vultū suū sup nos. Hoc aūt fit cū remota nube illa q̄ opposita erat ne trāsiret oīo: accedimus ad illū ⁊ illūinamur reuelata facie gloziā speculātes. Non aūt ita ꝓprie reuelata facie accipiam⁹: cū videam⁹ adhuc p speculū ī enigmate ⁊ carcerali corpe teneamur. Reuelata em̄ dicit c̄ꝫtuz ad caliginē corpoꝛ vñ spūs iste creat⁹. aliq̄n ad creatorē sp̄m emergit ⁊ adherēs ei. vn⁹ cū eo spūs efficit. Nulli⁹ aūt momēti est ista ꝓtēplatio: qz spūs corporeis claustris circūdat⁹ freq̄nti carnis cōtagiōe relidit ⁊ sup creaturā ꝓstitut⁹ infra queq̄ vilissima ꝓtin⁹ repit. Sz ⁊ creator spūs cui⁹ mag̃ sūt opa exq̄sita ī oēs volūtates ei⁹: modo accedit mō recedit. Accedit nesciētib⁹ nob⁹ modo ig̃rantib⁹ nob⁹ recedit: qz nescim⁹ vñ veniat aut q̄ vadat. Et plerūq̄ q̄nto freq̄nti⁹ q̄rit tāto velotioz elōgat iuxta qđ ipe loq̄tur spōse. Auerte oc'os tuos a me. qz ipsi me auolare fecer̄t. Cōtingit etiā vt cū nō q̄rit veniat cū q̄rit fugiat sic spōse i cantic⁹ mltiplicit ostēdit q̄sisse ⁊ nō inuenisse. Nō est aūt vult⁹ iste vultū gl'ie dn̄i inuenisse q̄ est sup cherubin qz vniuersitati angelorū puriss⁹ ⁊ clariss⁹ exhibet. nob⁹ ꝓ spe culatorꝫ⁹ ⁊ vmbratilib⁹ adumbrak imaginib⁹. Qz igit vultū dei sicuti est videre nō possum⁹ adimpletiōez leticie nō habemus donec trahat nos ad seip̄m. ⁊ accedat caput corpi ⁊ sit de⁹ oia in oib⁹. Illic erit adimpletio h̄ est gust⁹. Gustam⁹ em̄ h̄ ⁊ videm⁹ c̄ꝫ suauis est de⁹. sz gust⁹ iste nō trāsit ī potū qz licz videm⁹ nō tn̄ penetramus. Jn gustu est suauis. in adimpletiōe admirabit. Sctoꝛ aūt aīe terrenis exutе corpib⁹ q̄ tn̄ ad sedes ethereas aduolauerūt. sz bibāt nō tn̄ adimplenk nō tn̄ inebriank. Quāuis em̄ mlta bitudine ꝓfruank expectāt tn̄ resurrectiōz mortuoꝛ corpoꝛū vt cū in ẽra sua duplicia possederit sempiterna pfūdank leticia. Dō em̄ illis singulis singl'e stole albe date sunt. ⁊ imūctū vt sustineāt modicū donec impȳ ꝓterank duplici ꝓritiōe. ⁊ ipi gemina bitudine coronenk. Cū g̃ nōduz h̄eant qđ h̄e desiderāt inebriari nō p̄n̄t. sz est illa visio po⁹ vt sic̄ absc̄ labore bibit. ita sine labore quiescak donec satienk cū appuerit gl'ia sua. Cum aūt resurgem⁹ in virū pfectū. i mēsurā etatis plenitudinis x̄pi. et gl'iosa illa ciuitas margarit⁹ suis ornabit. ⁊ sic̄ letantiū bitatio erit i ea. tūc adimplebit nos leticia cū vultu suo: qz videbim⁹ eū sicuti ē. tūc inebriabimur ab vbrate dom⁹ sue et torrēte voluptatis sue potabit nos ⁊ dicet nob⁹. bibite ⁊ inebriami k̄mi qz ⁊ aīa illūiatiōz ⁊ corp⁹ gl'ificationē iure ꝓpetuo possidebūt. Sequit. Delectatōnes ī dextera tua vsq̄ in finē. Sinistra dei vita pn̄s est. Et qz ꝓ sinistro ducim⁹ q̄cq̄d nō m'tuz curamus: ꝓ sinistrā vita pn̄s accipit in q̄ deus electos suos sic ab ipis ꝓmittit flagellari vt etiā patiak occidi. An nō tibi videt ob liuiōi dari q̄ dicūt ꝓpter te mortificamur tota die estimati sum⁹ sic̄ oues occisiōis q̄ re faciē tuā auertꝫ: obliuiscer̄is inopie nr̄e. Per dexterā ꝓ illa btā vita significak: q̄ nescit nisi gaudia: de q̄ nihil aliud dicere possum⁹ nisi qz gl'iosa dicta sunt de te ciuitas dei. Jbi sūt delectatiōes ille q̄s oculus nō vidit nec aurꝫ audiuit nec i cor hominis ascēdit: q̄s ꝓparauit de⁹ diligētib⁹ se. Jn sinistra retributiōes. in dextra delectatiōes. Usq̄ quo aūt. Usq̄ in finē. Quis est iste finis Finis ad iusticiā x̄ps oi ⁊ sdē

ti. Finis ille de q̄ sapia dicit. Attingit a fine vsq; ad finē fortit' & disponit oia suauiter. Ipse est finis ad quē cū venerim⁹ nihil amplius sitiem⁹ ihesus spōsus eccl'ie q̄ est deus benedictus in secula Amen.

¶ Factus me opep:eciū dux:i: si diui Bern. tractatui de gdib⁹ hūilitat⁊ et supbie ad maiorē ei⁹ intelligētiā put legēti satis erit pspicuus:beati Bñdicti gdus hūilitat⁊ ꝓposuero.

¶ Ex regula btissimi ꝓris Benedicti de humilitate.capit'. vij.

Clamat nob scptura diuīa frēs: dicēs. Omis q̄ se exaltat hūiliabitur:et q̄ se humiliat: exaltabit'. Cū hec q̄ dicit ostēdit nob oēm exaltationē gen⁹ esse supbie. Qō se cauere ꝓpheta indicat dicēs. Dñe nō est exaltatū cor meū.neq; elati sunt oc'li mei. neq; ambulaui i magnis neq; i mirabilib⁹ sup me Sed q̄d. Si nō hūiliter sentiebā:sed exaltaui aiam meā.sicut ablactat⁹ sup matrez suā:ita retribues i aia mea. Ūñ frēs si sūme hūilitat⁊ culmē volum⁹ attīgere:et ad exaltationē illā celestē:ad quā p p̄nīs vite hūilitatē ascēdit:volumus velocit' puenire:actib⁹ nr̄is ascēdentib⁹ scala illa erigēda est:q̄ in somno iacob appuit:p quaz ei descēdetes angeli & ascēdentes mōstrabā⁊ tur. Nō aliud sine dubio descensus ille:et ascēsus a nob intelligit:nisi exaltatiōe descēdere:& hūilitate ascēdere. Scala ꝓ ipa erecta nr̄a est vita i seculo:q̄ hūiliato cor de a dño erigit' ad celū. Latera ēm eiusdē scale dicim⁹ nim esse corp⁹ et aiam: in q̄bus lateribꝰ diuersos gdus hūilitat⁊: vel disciplīe vocatio diuīa ascēdendos inseruit.

¶ Gradus p:imus humilitatis.

¶ P:im⁹ itaq; grad⁹ hūilitat⁊ est:si timorē dei sibi aī oc'los semp ponēs oblitionē oīno fugiat. & semp sit mēor oim: q̄ p̄cepit deus. & q̄liter ꝓtenentes deū in gehēnā ꝑ petis incidūt: & vitā eťnā:q̄ timētib⁹ deū ꝓparata est:aio suo sp reuoluat. & custo dit⁹ se oi hora a petis:& vitijs.i. cogitatiōnū:lingue:oc'lor manuū:pedū: vel volūtatis ꝓpie:sed & desideria carnis amputare festinet. Estimet se hō de celis a deo sp respici oi hora:& facta sua i oi loco ab aspectu diuinitatis videri:& ab angel' oi hora deo nūciari Demōstrat nob hoc ꝓpha. cū in cogitatiōib⁹ nr̄is ita deū sp p̄tēostendit dicēs. Scrutās corda & renes deus.et itē. Dñs nouit cogitatiōes hoim. q̄m vane sūt. Et itē dicit. Intellexisti cogitationes meas alōge.& qz cogitatio hois cōfitebit' tibi. Nā vt sollicit⁹ sit circa cogitationes suas puersas. dicat sp vtilis frat' in cor de suo. Tūcero i macul'at⁹ cor ā eo.si obseruauero me ab iniq̄tate mea. Voluntatē ꝓ ꝓpriaz ita facere ꝓhibemur.cū dicit scptura nob:& a volūtatib⁹ tuis auertere. & itē rogam⁹ deū in oz̄one:vt fiat illi⁹ volūtas i nob. Docem⁹ q̄ merito nr̄am non facere volūtatē:cū cauem⁹ illud q̄ dic' scptura. Sūt vie:q̄ putant' ab hoib⁹ recte: q̄ rū finis vsq; ad ꝓfundū inferni demergit Et cū itē cauem⁹ illud:qō de negligentib⁹ dictū est. Corrupti sunt:et abhominabiles facti sūt i voluptatib⁹ suis. In desideriꝭ ꝓ o carnis ita nob deū credam⁹ sp eē p̄nē cū dic' ꝓpha dño. Añ te oē desiderīū meū. Cauēdū q̄ est tō malū desideriū:qz mors sec⁹ introitū delectationis posita est. Ūñ scptura p̄cipit dicēs post ꝓcupiscētias tuas nō eas. Ergo si oc'li dñi speculant' bonos:& malos:& dñs:de celo sp respicit super filios hoim:vt videat si est intelligēs aut req̄rēs deū & ab angel' deputat⁊ nob q̄ tidie die noctuq; dño factori nr̄o opa nr̄a nūciant':cauendū est oi hora frēs:sic dicit in psalmo ꝓpha. ne nos declinātes in malū.& inutiles factos aliq̄ hora respiciat deus.& pcendo nob in h̄ rpe:qz pi⁹ est:& expectat nos cōuerti in meli⁹: ne dicat nob in futuro hec fecisti.& tacui

¶ Gradus secundus humilitatis.

¶ Scōus hūilitat⁊ gradus est.si ꝓpriā q̄s nō amās volūtatē desideria sua non delectet implere.sed vocē illā dñi fact⁊ imitet dicētis. Nō veni facere volūtatē meā:sed ei⁹ q̄ me misit. Itē dicit scptura. volūtas habet penā & necessitas parit coronam.

¶ Tertius gradus humilitatis.

¶ Tertius hūilitat⁊ grad⁹ est: vt q̄s ꝓ o dei amoze oi obediētia se subdat maiori. im itās dñm.de q̄ dic' aplus. factus obedi

ens vsq; ad mortem.

¶ Quartus gradus humilitatis.

Quartus hūilitat; grad⁹ est. si in ipsa obedientia dur; & ꝛ̄ijs reb⁹. vel etiā q̄busli bet irrogatis iniurijs tacita ꝓscia patiam amplectat & sustinēs nō laceſcat vl' diſcedat. dicēte ſcḡptura. Qui ꝑſeuerauerit vsq; in finē. h̄ salu⁹ erit. Itē cōfortet cor tuū: & ſuſtine dn̄m. Et oñdens fidelē ꝑ dño vniuersa etiā ꝯtia sustinere debere dicit ex ꝑſona ſufferētiū; ꝓter te morte afficimur tota die: eſtimati sum⁹ ſic oues occisiōis. & ſecuri de ſpe retributiōis diuie ſubſequunt gaudētes & dicētes. ſz in his oib⁹ ſuperam⁹ ꝓter eū q̄ dilexit nos. Et itē alio loco ſcḡptura. Probaſti nos inq̄t deus: igne nos examinaſti ſic examinat argentū. induxiſti nos i laqueū: poſuiſti tribulatiōes in dorſo nr̄o. Et vt oſtēdat ſub ꝓze debere nos eſſe: ſubſequit dicēs. Impoſuiſti hoies ſuper capita nr̄a. Sz & ꝓceptū dn̄i in aduerſis: & i iniurijs ꝑ patiam adimplēres: q̄ ꝑcuſſi i maxillā ꝑbet & aliā: auferēti tunicaz dimittūt & palliū an'gariati militario. vadūt & duo: & cū paulo apl'o falſos frēs ſuſtinēt: & ꝑſecutores & maledicētes ſe bñdicūt.

¶ Gradus quintus hūilitatis.

Quintus hūilitat; grad⁹ est: ſi oēs cogitationes malas cordi ſuo aduenientes: vel mala a ſe abſcōſe cōmiſſa ꝑ hūilē ꝯfeſſiōz abbati non celauerit ſuo. Hortat nos de hac re ſcḡptura dicēs: reuela dño viā tuā: et ſpera in eo Et itē dicit. Cōfitemi dño q̄m bon⁹: q̄m in ſec'm miſeric̄dia ei⁹. Et itē ꝓphe ta. delictū meū cognitū tibi feci. & iniuſtitias meas nō opui Dixi ꝓnūciabo aduerſuz me iniuſticias meas dño: & tu remiſiſti impietatē cordis mei.

¶ Gradus ſextus humilitatis.

Sext⁹ hūilitat; grad⁹ est: ſi oī vilitate vl' extremitate cōtent⁹ ſit monachus: & ad oia q̄ ſibi iniūgunt velut operariū ſe maluz iudicet: & indignū. dicēs ſibi cum ꝓpheta. Ad nihilū redact⁹ sum & neſciui: vt iumēta factus ſum apud te: & ego ſemꝑ tecum.

¶ Gradus ſeptimus humilitatis.

Septim⁹ hūilitat; gradus est: ſi oibus ſe inferiorē & vilioꝛē nō ſolū ſua ligua pronūciet: ſz etiaz itimo cordis credat affectu hūillians ſe: & dicēs cum ꝓpheta. Ego aūt ſum vermis: nō hō: obꝓbriū hoim & abiectio pleb. Exaltat⁹ sum & hūiliat⁹. & cōfuſus. Et itē. Bonū mihi q̄ hūiliaſti me vt diſcā mādata tua.

¶ Gradus octauus humilitatis.

Octau⁹ hūilitat; grad⁹ est: ſi nihil agat monach⁹ niſi q̄ cōmunis mōaſteri regla vel maiorū cohortant exempla.

¶ Gradus nonus humilitatis.

Non⁹ hūilitatis ḡdus est: ſi linguā a loquēdo ꝓhibeat monach⁹: & taciturnita tē hñs vsq; ad interrogationē nō loquat. mōſtrante ſcḡptura: q̄ in multiloq̄o nō efugiēs pecm̄. & q̄ vir liguoſus nō diriget

¶ Gradus decim⁹ hūilitat; ſup terrā.

Decim⁹ hūilitat; grad⁹ est: ſi nō ſit facilis ac ꝓmpt⁹ in riſu. q̄ ſcḡptū est. Stult⁹ in riſu exaltat vocē ſuā.

¶ Gradus vndecimus humilitatis.

Undecim⁹ hūilitat; grad⁹ est. ſi cū loquit monach⁹: lenit & ſine riſu. hūilit: cuz ḡuitate: vel pauca ꝓba & rōnabilia loq̄t. & nō ſit clamoſus i voce. ſic ſcḡptū est. Sapiēs ꝓbis innoteſcit paucis.

¶ Gradus duodecimus humilitatis.

Duodecim⁹ hūilitat; grad⁹ est: ſi non ſolū corde monach⁹ ſz etiā ipo corꝑe hūilitatē videntib⁹ ſe ſp indicet. i. in oī ope: in monaſterio: in oratorio: i horto: in via: in agro. vl' vbicūq; ſedēs ambulās vl' ſtans inclinato ſit ſp capite. defixis in terrā aſpectib⁹ reū ſe oī hora de pctis ſuis exiſtimās iā ſe tremēdo iudici deo pñtari exiſtimet. dicēs ſibi in corde ſp illud q̄ publican⁹ ille euāgelic⁹ fixis in terrā oc'lis dixit. dñe nō sum dign⁹ ego pct̄oꝛ leuare oc'los meos ad celū. Et itē cū ꝓpha. Incuruat⁹ suz & hūiliat⁹ suz vsq; quaq;. Ergo his oib⁹ hūilitat; gradib⁹ aſcēſis monachus mox ad charitatē dei ꝑueniet illam q̄ ꝑfecta foras mittit timoꝛē ꝑ quā vniuersa q̄ prius nō ſine formidie obſeruabat. absq; vllo laboꝛe. velut naturaliť ex conſuetudie incipiet cuſtodire. nō iā timoꝛe gehēne ſz amoꝛe xp̄i. & ꝯſuetudie ipa bona. & delectatiōe ꝑ virtū q̄ dn̄s iā in operariū ſuū mundū a vitijs et pctis ſpūſancto dignabit demonſtrare.

¶ Dini Ber. ab. in tractatū de gradibus hūilitat; et ſup̄bie Prolog⁹.

Rogasti me frat̃ Godofrede: vt ea q̃ de ḡdibus hūilitat̃ coꝝ fribus locut⁹ fuerā. plenioꝛ tibi tractatu dissererē. Cui tue petitiōi digne. vt dignū erat ⁊ volēs satisfacere. ⁊ timens nō posse euāgelici ꝓsilij memoꝛ nō ꝓpus fareoꝛ facere ausus suꝫ. quā sedēs cōputaui. si sufficerēt sumpt⁹ ad pficiendū. Cū aūt charitas hūc foras misisset timoꝛē q̃ mihi timebaꝫ illudi de ope nō ꝓsumādo subiraui aliq̃ timoꝛ de ꝓpio. q̃ cepi tiere ḡuius pcl'o de glia si pfecissez. cp̃ de ig̃minia si defecissem Cū int' hūc timoꝛē ⁊ charitatē velut in q̃ dā biuio posit⁹ diu hesitaui. cui viaꝫ tuto me credere meruēs aut loq̃ndo vtilit' ō hūilitate ipe hūil' nō inueniri aut tacēdo hūilit' inutil' fieri Cūcp neutrā viā tutā alterutrā tñ mihi tenēda eē ꝓspicerē: elegi potius tibi si quē possuꝫ cōicare fructū ꝑmonis cp̃ tutari me solū poꝛtu silēti. simul fiducā habēs. si q̃d forte qō approbes dixeri: tuis ꝓcib⁹ posse me nō supbire: sin aūt: qō magꝫ puto: nil tuo studio dignū efficere: de nihilo supbire non posse.

Locutur⁹ ḡ de gradib⁹ hūilitatis. q̃s btūs ondict⁹ nō nūerādos: sed ascēdēdos ꝓponit: ꝓpus oñdo si possū. q̃ p illos quenēdū sit vt audito fructu quēriōis min⁹ ḡuet laboꝛ ascēsiōis. Proponat itacp̃ dñs nob⁹ vie laborē oñdat laborꝫ mercedē Ego suꝫ inq̃t via ꝟitas ⁊ vita. Vtā dic̃ hūilitatē q̃ ducit ad ꝟitatez. altera laboꝛ. alt'a fruct⁹ laborꝫ ē Vñ scīa iq̃s. q̃ ibi de hūilitate locut⁹ sit cū indeterminare dixerit. ego sum via. Audi aptius. Discite a me q̃ mitꝫ sū ⁊ hūilis coꝛde. se ḡ ꝓponit hūilitatis exēplū: māsuetudis foꝛmā. Si imitaꝫ cū: nō ambulas ī tenebrꝫ sz hēbis lumē vite. Quid ē lumē vite nisi ꝟitas q̃ illūians oēm hoiez venētē in hūc mūdū: oñdit vbi sit ꝟa vita. Jō cū dixisꝫ Ego suꝫ via ⁊ ꝟitas: subdidit ⁊ vita. Ac si diceret. Ego sum via: q̃ ad ꝟitatē duco. ego suꝫ ꝟitas q̃ vitā ꝓmitto. ego suꝫ vita quā do. Hec est. n. ait vita eꝛna vt cognoscāt te vez̄ deū ⁊ quē misisti ihm xp̃m Vl' sic q̃si tu dicas. Vtā cōsidero. i. hūilitatē: fructū desidero ꝟitatē. Sz q̃d si tāt⁹ ē laboꝛ vie: vt adoptatū iucz̄ nō possim pueuire. Rūdit. ego sum vita. i. viaticū: q̃ sustēteris ī via. Clamat igit̃ errātib⁹: ⁊ viaꝫ ignorantib⁹. Ego suꝫ via Dubitantib⁹ ⁊ nō credētib⁹ ego suꝫ ꝟitas. Jā ascēdentib⁹: sz lacessentib⁹. ego suꝫ vita Satꝫ vt reoꝛ oste suꝫ ē ex ꝓposito capitl'o euāgelij cognitiōꝫ ꝟitatis fructū eē hūilitatꝫ. Accipe ⁊ aliud Cōfiteoꝛ tibi pat̃ de⁹ celi ⁊ terre: q̃ abscōdisti hec: haud dubiū q̃n veritatꝫ secreta a sapiētib⁹ ⁊ prudētib⁹. i. a supbis. ⁊ reuelasti ea paulis h̄ est humilib⁹. Et in h̄ apparet: q̃ ꝟitas q̃ supb̄ abscōdit: hūilib⁹ reuelat̃. Hūilitatis ꝟo talis pōt esse diffinitiō Hūilitas est ꝟtus q̃ homo verissima sui agnitiōe sibipsi vilescit. Hoc aūt cōuenit his q̃ ascensionib⁹ ī coꝛde suo dispositi: de ꝟtute in ꝟtutē. i. de ḡdu in gradū pficiūt. donec ad culmē hūilitatꝫ puenīāt. in q̃ velut i syon. i. in speculatiōe positi ꝟitatē ꝓspiciāt Eteīn inq̃t bñdictiōꝫ dabit legislatoꝛ. q̃ q̃ dedit legē dabit ⁊ bñdictionez h̄ est q̃ iussit hūilitatē pducet ad veritatem. Quis ꝟo est h̄ legislatoꝛ. nisi dulꝫ ⁊ rect⁹ dñs. q̃ legē dedit delinquētib⁹ in via. In via q̃ppe delinquūt. q̃ veritatē dereliquūt Sz nūq̃d vl' sic a dulci dño dereliquunt. Ipsis ḡ dulꝫ ⁊ rect⁹ dñs legē dat viā humilitatꝫ. p quā redeā ad agnitionē ꝟitatꝫ dat occasionē recuperande salutꝫ: q̃ dulcis est: nō tñ absq̃ disciplina legꝫ. q̃ rect⁹ est. Dulcis q̃ pire nō patit̃. Rect⁹: q̃ punire nō obliuiscit̃. Hāc itacp̃ legem: q̃ redit̃ ad ꝟitatē. btūs bñdict⁹ p duodecī grad⁹ disponit vt sūp decē ꝑcepta legꝫ ac geminaꝫ dilectiōez: in q̃ duodenarī⁹ nūer⁹ adipleā ad xp̃m venit̃: ita bis duodecim ḡdibus ascēsis ꝟitas ap̃hendat̃. Illud qō in scala illa: q̃ in typo hūilitatis iacob mōstrata est: dñs desup̄ innix⁹ appuit. q̃d nobis aliud innuit. nisi qō ī culmie hūilitatꝫ cōstituit̃ cognitio ꝟitatꝫ. Dñs q̃ppe de summitate scale. ꝓspiciebat sup̄ filios hoim tā cp̃ ꝟitas: cui⁹ oculi sic fallere nolūt: vt fallī nō nozūt: vt videret si est intelligēs aut requirens deū. An nō tibi de alto videt̃ clamare ac dicere requirentib⁹ se: nouit dominus qui sunt eius. transite ad me oēs q̃ ꝛcupiscitis me et a generatiōib⁹ meis implebimi. Et illud. veīte ad me q̃ laboratꝫ ⁊ onerati estꝫ: ⁊ ego vos reficiā. Veīte in q̃t. Quo. Ad me ꝟitatē. Qua. p hūilita

tē. Quo fructu. Ego vos reficiā Sz q̄ est refectio quā veritas ascendentib⁹ ꝓmittit ꝙuenientib⁹ reddit. An forte illa est charitas. Ad hanc q̄ppe: vt ait beat⁹ bñdictus ascensis oīnibus humilitatis gradibus monachus mox perueniet. Vere dulcis z suauis cibus charitas: qui fessos alleuat: debiles roborat: mestos letificat. Jugum denicꝫ ꝟitatis facit suaue z onus leue. Bon⁹ cib⁹ charitas q̄ media in ferculo salomonis ꝙsistēs diuersaꝝ odore ꝟturū velut diuersi generꝭ fragrātia pigmentoꝝ: esurientes reficit: io cūdat reficiētes. Jbi si quidē apponit⁹ pax. patientia. benignitas. lōganimitas. gaudiū i spūsctō. z que sunt alie ꝟitatis seu sapie generatōes apparant in illa. Habet z humilitas i eodē ferculo suas epulas panē. s. doloris: z vinū ꝙpunctionis q̄s ꝑmo ꝟitas incipientib⁹ offert: quib⁹ vticꝫ dī. Surgite postq̄ sederitꝭ q̄ mā ducatꝭ panē doloris. Habet ibidem ꝙtemplatio ex adipe frumēti. solidū cibuz sapientie cū vino qō letificat cor hois: ad quē ꝟitas pfectos iuitat dicēs. Comedite amici mei z bibite: z inebriami charissimi. Media inq̄t charitate cōstraunt ꝓpter filias hierl'm ꝓpter pfectas videlz alas: q̄ dū adhuc illū solidū cibū capere nō possūt: lacte interim charitatꝭ ꝑ pane: oleo ꝑ vio nutriēde sunt. Que recte media describit: qz ei⁹ suauitas nec incipientib⁹ p̄sto est prohibēte tioze: nec pfectꝭ satꝭ ē, p abū dātiori ꝙtemplatōis dulcedie Hi adhuc a noxys carnaliū delectationū humoꝝib⁹ timoris amarissima potiōe purgādi: nō dū lactis dulcedinē expiunt: illi iā ablati a lacte epulari ab introitu gl'e delectant. sol'medys. i. pficientib⁹ ita iā melleas q̄sdā sozbitiūcu las charitatꝭ exp̄t⁹ vt ill' iterim ꝑ sui tenueritudine ꝙtēti sint. Prim⁹ g̃ cib⁹ hūilitatꝭ est purgatori⁹ cū amaritudine. scōs charitatis ꝙsolatori⁹ cū dulcedie. terti⁹ ꝙtēplationis solid⁹ cū fortitudie. Heu mihi dñe de⁹ ꝟturū q̄uscꝫ iraſcer ꝭ sup oīonē tui tui. cibabꝫ me pane lachrymaꝝ z potū dabꝫ mihi i lachrymis. Quis me inuitabit ad illud vel mediū ac dulce charitatꝭ cōuiuiū vbi iusti epulant i cōspectu dei z delectant i letitia vt iā nō loquēs i amaritudine aie mee: dicam deo noli me ꝙdemnare: ſz epulando i azimis ſyceritatꝭ z ꝟitatꝭ. let⁹ cantem in vys dñi q̄m mag̃ est gl'ia dñi. Bona tū via hūilitatꝭ q̄ veritas inq̄rit: charitas acq̄rit: generatōes sapie ꝑticipant⁹ De nicꝫ sicut finis legis x̄ps: sic pfectio humilitatis ꝙgnitio ꝟitatꝭ. X̄ps cū venit attulit gr̃am. Veritas q̄b⁹ inotuerit: dat charitatem. Jnnotescit aūt humilib⁹. humilibus g̃ dat gr̃az. Dixi vt potui: quo fructu humilitatꝭ gradus ascēdi debeāt: dicā vt potero. q̄ ordie ad ꝓpositū brauiū ꝟitatis ꝑducāt. Sz qz ip̄a q̄z ꝟitatꝭ agnitio i tribus gradib⁹ ꝙsistit ip̄os breuiter si possiuz distinguo: quaten⁹ ex h̄ clari⁹ inotescat ad quē triū ꝟitatꝭ duo decim⁹ hūilitatis ptin gat. Jnq̄rimus nāq̄ ꝟitatez in nob⁹: in primo: in sui natura. Jn nobis nosmetip̄s dyudicādo. in ꝓmis cor malis compatiendo. in sui natura: mūdo cor de cōplando. Obserua sicut numer⁹: ita z ordinem. Primo re doceat ꝟitas ip̄a: q̄ prius ī p̄mis q̄s in sui debeat inq̄ri natura. post h̄ accipies: cur ꝓius in te: q̄s i ꝓmis inq̄re re debeas. Jn nūero siquidē btūu dinū q̄s suo ſmone distinxit: ꝓius misericordes q̄s mūdi corde posuit. Misericordes quippe cito i ꝓmis ꝟitatē deꝑhendunt: dū suos affect⁹ i illos extendūt: dū sic p charitatez se ill' ꝙformāt vt illoꝝ vel bona: vel mala tanq̄ ꝓpria sentiāt. Cū infirmis infirmant⁹ cū scādalisatꝭ vrunt⁹: gaudere cū gaudētibus: flere cū flentib⁹ ꝙsueuerūt. Hac charitate fraterna cordis acie mūdata: ꝟitatē delectant⁹ in sui contemplari natura. ꝑ cuius amore mala tolerāt aliena. Qui ꝙ ita se frib⁹ nō ꝙfirmāt: sz ꝙrio aut flētib⁹ insultāt aut gaudentib⁹ derogāt: dū qō i illis est: i se esse nō sentiūt: qz siliter affecti nō sē. veritatem i ꝓmis q̄liter deꝑhēdere possunt. Bene nāq̄ ꝙuenit ill' vulgare ꝓuerbium Nescit san⁹ q̄d sentiat eger. aut plen⁹: q̄d patiat ieiun⁹. Et eger egro: z ieiun⁹ ieiuno: quāto ꝓpinqui⁹ tāto familiari⁹ cōpatiunt⁹. Sic. n. pura ꝟitas nō nisi puro corde videt. sic miseria frs veri⁹ misero cordi sentit. Sz vt ob alienā miseriā miser cor hēas: oportet vt tuā ꝑius agnoscas: vt proximi mentē i tua inuenias: z ex te nouerꝭ q̄liter illi subuenias exēplo. s. saluatoris nr̄i q̄ pati voluit: vt cōpati sciret miser fieri: vt

miſereri diſceret. vt quō de ipō ſcriptū eſt. didicit ex his q̄ paſſus eſt obedientiaz: ita ꝛ miſcōiaz diſceret nō ꝙ añ miſereri neſciret: cui⁹ miſcōia ab ęterno ꝛ vſq̄ in eternum ſz ꝙ natura ſciebat ab ęterno: ꝛpali didicit experimēto. Sz forte duꝛ tibi videt ꝙ dixi dei ſapientiā xp̄m didiciſſe miſcōiam: q̄ſi is p quē oīa facta ſunt aliq̄d aliq̄n ignoraſſet: ex his q̄ ſunt: maxime cū illō: qō ex epl'a ad hebꝛeos ad id ꝓbandū comemoꝛauit alio ſenſu: q̄ nō ita videat abſurdus: poſſit itelligi: vt h̄ ꝙ dictū eſt: didicit nō ad ipm caput referat i ſui p̄ſona. ſed ad coꝛp⁹ ei⁹ qō ē eccl'a: vt ſit ita ſenſ⁹. Et didicit ex his q̄ paſſ⁹ ē obediaz h̄ ē obediaz didicit ī coꝛpe ex his q̄ paſſus ē i capite. Nā illa moꝛs alla cruꝛ. obꝓbꝛia. ſputa. flagella: q̄ oīa caput nr̄m xp̄s ꝓtrāſit: q̄d aliud coꝛpi ei⁹. i. nob ꝯclara obediētie documenta fuerūt. Xp̄s em̄ ait paulus fact⁹ eſt obediēs p̄ri vſq̄ ad moꝛtē moꝛtē aūt crucis. Qua neceſſitate. Rn̄deat apl'us petrus. Xp̄s paſſus eſt ꝓ nob vob relinquēs exemplum vt ſeq̄mini inq̄t veſtigia eius. i. vt imitemini obedientiā ei⁹. Ex his g̃ q̄ paſſus eſt diſcimus q̄nta nos q̄ puri hoies ſumus opoꝛteat ꝓ obediētia ꝓpeti: ꝓ q̄ is q̄ ꝛ de⁹ erat nō dubitauerit moꝛi. Et h̄ mō inq̄s: non incōueniēs erit: ſi dicat xp̄s vel obedientiā vel miſcōiam: ſeu aliq̄d ī ſuo coꝛpe didiciſſe. dū tn̄ ſibi in ſua p̄ſona. nil qō ſe añ latuerit: credat ex tpe potuiſſe accedere. ſicq̄ ipe ſit q̄ miſereri doceat aut obedire ipe q̄ diſcat: qꝛ caput ꝛ coꝛpus vn⁹ eſt xp̄s. Nō nego hūc intellectuz: q̄n rect⁹ ſit: ſz ex alio loco ipi⁹ epl'e ſuꝑioꝛ interꝑtatio videbit ꝙ apꝛobari. vbi dr̄. nuſq̄ em̄ angelos apꝛehēdit: ſz ſemē abꝛae apꝛehēdit. vñ debuit ꝓ oīa fribꝰ ſimilari: vt miſericoꝛs fieret. puto ꝙ hec ꝓba ſic ad caput referenda ſunt: vt coꝛpi penit⁹ aptari nō poſſint. De ꝓbo vtiq̄ dei dictū eſt: qō nō angelos apꝛehēdit. h̄ eſt nō ī vnā ſibi p̄ſonā aſſūpſit: ſz ſemē abꝛae. Neq̄ em̄ legit: ꝓbū angelus factū eſt: ſz ꝓbū caro factū eſt: ꝛ caro de carne abrae iuxta ꝓmiſſionē q̄ illi facta eſt ꝓmū. Vnde. i. ex q̄ ſeminis aſſumptōe debuit ꝓ oīa fratribꝰ ſimilari. i. opoꝛtuit ac neceſſe fuit: vt ſ'lis nob paſſibilis: nr̄aruz oīa excepto pctō genera miſeriaꝝ ꝓcurreꝛet. Si queris: q̄ neceſſitate: vt miſericoꝛs inq̄t fieret. Et h̄ ais cur nō recte ad coꝛpus referri poteſt. Sz audi: qō paulo poſt ſeq̄t Jn eo em̄ in quo paſſus eſt ipe ꝛ tentat⁹ potens eſt ꝛ eis q̄ tentant auxiliari. Jn q̄bus ꝓbis q̄d mei⁹ intelligi poſſit: nō video: niſi ꝙ ideo pati voluit ac tentari omnibuſq̄ abſq̄ pctō hūanis cōicare miſeriis: qō eſt ꝓ oīa fratribꝰ ſimilari: vt ſimilit paſſis ac tētatis miſereri ac cōpati ipō diſceret experimento. Quo quidē experimento nō dico: vt ſapiētioꝛ efficeret: ſz ꝓpinquioꝛ videret. quatenus infirmi fily adam: q̄s ſuos fieri ꝛ appellari frēs nō dedignatus eſt. ſuas illi infirmitates cōmittere nō dubitarent q̄ ſanare illas ꝛ poſſet vt deus: ꝛ vellet vt ꝓximus: ꝛ cognoſceret vt eadem paſſus. Vnde Eſayas virū eū appellat doloꝝ ꝛ ſcientē infirmitatē. Et apl's. Nō em̄ habemus inq̄t pontificē: q̄ non poſſit cōpati infirmitatib nr̄is. Vnde aut̄ poſſit indicās adiungit. Temptatū aūt per oīa ꝓ ſilitudine abſq̄ pctō. Beat⁹ q̄ꝑe de⁹ bt̄i dei fili⁹ in ea forma q̄ nō rapinam arbitrat⁹ eſt eſſe ſe eq̄lem patri ꝓcul dubio impaſſibilis: puſq̄ ſe exinaniſſet formam ſerui accipiens: ſicut miſeriā ꝛ ſubiectionē exptus nō erat: ſic miſcōiam vel obedientiam non noꝛat experimento. Sciebat q̄dem p naturam: nō aūt ſciebat p experientiam. Et vbi minoꝛat⁹ eſt nō ſolū a ſeipo ſed etiā paulominus ab angelis. qꝛ ꝛ ipi impaſſibiles ſunt ꝓ gr̄am non p naturam vſq̄ ad illā formā in qua ſubiici p̄ri poſſz qō vtiq̄ ſicut dictū eſt in ſua nō poſſet: ꝛ ī paſſione exptus eſt miſcōiam: ꝛ in ſubiection obedientiā. Poſt tamē experientiam non illi vt dixi ſciētia: ſed nob fiducia creuit: dum ex h̄ miſero genere cognitōis: is a quo longe erraueram⁹: fact⁹ eſt ꝓpioꝛ nob Quā do em̄ illi appꝛopinquare auderem⁹ in ſua impaſſibilitate manēti. Nūc autez apl'o ſuadēte: monemur cum fiducia adire thronū gratie ipius. neq̄ nimiꝝ ſicut alibi ſcriptum eſt: lāguoꝛes nr̄os tuliſſe ꝛ doloꝛes nr̄os poꝛtaſſe cognoſcim⁹: ꝛ in eo q̄ paſſus eſt ipe: nobis compati poſſe nō dubitamus. Nō g̃ debet abſurdum videri: ſi dicit xp̄m: non q̄dem aliq̄d ſcire cepiſſe qō aliq̄n neſcierit: ſcire tn̄ alio mō miſcōiam

ab eterno p̄ diuinitatē: ⁊ aliꝫ i tp̄e dicisse p̄ carnem. Videne ⁊ simili locutiōis mō illud dictum sit p̄ dñm qñ requirentibus discipulis de die vltimo: se nescire rūdit. Nā quō diem illū ille nesciebat: in q̄ oīs sapientie ⁊ scientie thesauri sunt absc̄diti. Cur ergo se scire negabat: q̄ certuz est qz nescire nō poterat. Nūquid forte mendaciter eis voluit celare: q̄ vtiliter nō valuit innotescere. Absit. Sicut nihil ignorare poterat: cū sapiētia sit: sic nec mentiri: cū ꝑitas sit. Sz volēs discipulos ab inutilis inquisitionis curiositate compescere q̄ inquirebāt se scire negauit: nō oīmodo qdem sed tali q̄dāmō: quo negare ꝑaciter potuit. Nā ⁊ si sue diuinitatz intuitu: eque oīa p̄terita. s. pñtia atq̄ futura plustrādo: diem q̄z illū palam habebat: nō tamē vilis carnis sue sensib⁹ expiendo agnouerat. Alioq̄n iam spū oris sui antix̄pm iter fecerat: iam auribꝫ sui corpis archangelū vociferantē: ⁊ tubā sonantē in cui⁹ strepitu mortui suscitādi sunt audierat iam oculis sue carnis oues hedosq̄: q̄ abinuicē segregandi sunt p̄spexerat. Deniq̄ vt itelligas q̄ illa tm̄ cognitione que p̄ carnē fit: se illū diez nescire ꝓbuerit: vigilāter respōdens nō ait nec ego scio: sed nec ip̄e inquit filius hois scit. Quid est filius hois: nisi nomen assumpte carnis. Quo siquidez noie intelligi datur: qz dicēs se aliq̄d nescire nō iuxta q̄ deus est: sed fm hoiem loquitur. Alias quippe loquēs de se fm suā diuinitatem nō filius vel filiū hois: sed ego: vel me septius ponere ꝙsueuit: vt ibi. Amen dico vob̄ anteq̄ abraam fieret ego sum. Ego sum ait. nō filius hois est. Nec dubiū. q̄n de illa essentia diceret: que ante abraam ⁊ sine initio est: nō que post abraā ⁊ ex abraam factus est. Alibi q̄z hoim de se opinionem a discipulis inq̄rēs: quē dicūt inquit homines esse nō me. sz filiū hois. Rursus eosdem interrogans q̄d de se ipi q̄sentirent vos aūt nō quē filiū hois: sz quem me ait esse dicitz. Carnalis videlicet p̄li sniaz ō carne inq̄rens: nomē carnis q̄ p̄prie est filius hois posuit. spūales ꝙo discipl̄os de sua diuinitate interrogās: nō filiū hois sz signāter me dixit. Q̄ō deniq̄ petrus intelligens q̄d p̄ h̄ q̄ dixerat me reqsiti fuissēt sua rūsione aperuit. Tu es inq̄ens nō ses filius filiꝰ ꝑginis sz x̄pus filiꝰ dei. q̄ō vtiq̄ si respondisset: nihilomin⁹ ꝑitatē dixisset: sz in x̄bis interrogatiōis sensuz interrogātz p̄udēter aduertēs: ꝙ peretter p̄p̄rieq̄ ad interrogata rūdit dicēs. tu es x̄ps filiꝰ dei. Cū igit videas x̄pm in vna q̄ de psona duas h̄re naturas. vnā qua sp fuit: alterā q̄ esse cepit. ⁊ fm sempiternū suū q̄de esse sp oia nosse. fm tpale ꝙo mīra tpaliter exptū fuisse. cur fateri dubitas vt sic esse i tpe cepit ex carne sic carnis q̄z miserias scire cepisse illo dūtaxat mō cognitōis que docet defectio carnis. Q̄ō vtiq̄ gen⁹ scie. ptholasti sapientius felicius q̄ nescirēt qñ id attigere nisi stultre miserēq̄ nō poterant. Sed plasmator coꝛ de⁹ reqrens q̄ō pierat op⁹ suū miserat⁹. ꝓsecutus est descendēs ⁊ ip̄e misericorditer quo illi ceciderāt miserabiliter. voluit experiri in se q̄ō illi faciēdo cōtra se merito paterent nō simili q̄dē curiositate sz mirabili charitate. nō vt miser cū miserz remaneret: sz vt misericors factus: miseros liberaret. Facē⁹ inq̄ misericors nō illa miseria quā felix manens hūit ab eterno sz quā mediāte miseria reperit i habitu nr̄o. Porro pietatis op⁹ q̄ō q̄ illā cepit: in ista pfecit. nō q̄ sola illa non posset pficere sz qz nob̄ nō potuit absq̄ ista suffice. vtraq̄ siq̄dē necessaria sz nob̄ hec magis ꝙgrua fuit. O ineffabilis pietatz excogitatio. Q̄n nos illā mirā miseriam cogitaremus quā p̄cedēs miseria non informat. Q̄n illā aduerterem⁹ incognitā nobis ꝙpassionē que nō passiōe p̄uenta cum impassibilitate pdurat Attn̄ si illa q̄ miseriam nescit: miseria nō p̄cessisset. ad hanc cui⁹ miseria malest: nō accessisset. Si non accessisset: nō extraxisset. Si nō attraxisset nō extraxisset. Vn̄ aūt extraxit: nisi ō lacu miserie ⁊ deluto fecis. Nec illā tm̄ miseriacordiā deseruit: sz hāc inseruit. Nō mutauit: sz mltiplicauit: sicut scptū est. Hoies ⁊ iumēta saluabis dñe: quēadmodū multiplicasti miseriam tuā de⁹. Sed iam ad ꝓpositū redeam⁹. Si g̃ se miseꝛ fecit: q̄ miser nō erat: vt exprēt: qō ⁊ añ sciebat: q̄nto magis tu. Nō dico vt te facias qō nō es: sz vt attēdas q̄s es: qz ꝓ me miser es: ⁊ sic discas miserari. q̄ h̄ aliter scire non potes. ne

forte si proximi malū ꝓsideres: ⁊ tuū nō attendas. monearis non ad miserationē sed ad indignationē: nō ad adiuuandū sed ꝺijudicandū: deniq; nō ad instruenduz in spū lenitatis: sz ad destruendum in spū furoris Vos q̄ spūales estis: aut apls: hmōi istruite in spū lenitatis. Apli ꝓsiliū siue etiam ꝓceptū est: vt māsuetꝰ. i. eo spū fri egrotāti subueniās: quo tibi vis subueniri cum egrotas. Et vt scias q̄liter erga delinquētem māsuescere possis ꝓsiderās inq̄t teipsum: ne ⁊ tu tenteris. Considerare libet q̄ bene discipuli ꝓfectus ordinē seq̄t magri in btitudinibꝰ: q̄s sup memorauit: sicut ꝓius misericordes q̄ mūdi corde. sic ꝓius miteꝫ q̄ mitis corde ꝓnūciati st. Et apls cū spūales hortaret ad instruendū carnales. adiunxit: in spū lenitatis. Instructio q̄pe fratrum ptinet ad misericordes. spūs lenitatis ad mites. Ac si diceret. Inē misericordes deputari nō pt: q̄ in semetipo mitis nō est. Ecce apls apte ondit: qō supbꝰ me ostē sup ꝓmisi. ꝓius videz ꝓfectē inq̄rendā cē in nob q̄ in primis ꝓsiderās inquiēs teipm id est q̄ facilis ad tentanduz. q̄ ꝓius ad peccā dū: q̄tenꝰ ex tui cōsideratōe miteſcas sicq̄ ad succurrendū: alijs in spū lenitatis accedas. alioq̄n si monentē nō audis discipulū. arguentē time magistꝝ. Hypocrita eijce ꝓmū trabē de oculo tuo: ⁊ sic videb festucā eijcere de oculo fratris tui. Trabes i oculo grandis ⁊ grossa superbia i mente est. que ōdā corpulēcia sui vana nō sana: tumida nō solida: oculū mētis obscurat: veritatez obūbrat ita vt si tuā occupauerit mētem: iam tu te videre iā te talē q̄lis es: vel q̄lis esse poteꝫ: nō possis sentire: sz qualez te amas: talē te vel putes esse vel speres fore. Quid. n. aliud est superbia q̄ vt q̄dā sanctus diffiniuit: amoꝛ ꝓprie excellētie. Vñ ⁊ nos possum? dicere q ꝓtrariū: humilitatem ꝓprie excellētie esse ꝓemptum. Amoꝛ ꝺo sicut nec odiū: veritatis iudicium nescit Vis iudicium veritatis audire. Sicut audio sic iudico. non sicut odit nō sicut amo nō sic timeo. Est iudiciū odij vt illud: nos legē habem? ⁊ sm legē nram debet mori. Est ⁊ timoris vt illud. si dimittem? eum sic venient romani ⁊ tollet nrm locum ⁊ gentē. Judiciū ꝺo amoris: vt dauid de filio paricida: parcite inq̄t puero absalon. Et legibꝰ humanis statutum ⁊ in causis tam ecclesiasticis q̄ secularibꝰ seruatum scio speciales amicos cāntiū: non deb. re ad iudiciū admitti: ne vel fallāt vel fallāt amoꝛe suoꝝ. q̄ si culpā amici tuo in dicto amoꝛ illi? aut minuit aut ꝓrsus absconꝺit. q̄ tomagis amoꝛ tui tuū ꝺ te iudiciuz fallit. Qui g̃ plene ꝓfectum in se cognoscere curat. necesse est vt semota trabe superbie: que oculuz arcet a luce: ascensiones in coꝛde suo ꝺisponat: p q̄s seipm in seipo requirat. ⁊ sic post duodecimū humilitatis ad pmū ꝓfectus gradū ꝓpingat. Cū autē ꝓfecte inuenta in se ipo se inuento in veritate dicere potuerit credidi ꝓpter q̄ locutus sum: ego aūt humiliat? sum nimis. ascendat homo ad coꝛ altum vt exaltetur ꝓfectus. ⁊ ad gradū seq̄m queniens dicat in excessu suo: ois homo mēdax. Putas hūc ordinem dauid non tenuit. Putas ꝫ nō sensit ꝓpha q̄ dns: q̄ apls q̄ ⁊ nos post ipos ⁊ p ipos sentim?. Credidi inq̄t veritati que dicit. Qui sequit me nō ambl'at i tenebrꝫ. Credidit g̃ sequēdo ꝓpt q̄ locutus sum cōfitēdo. Quid ꝺ fitendo. veritatem: quam cognoui credendo. Postq̄ autem ⁊ credidi ad iustitiam: ⁊ locutus sum ad salutē. humiliatus sum nimis hoc est perfecte. Tanq̄ diceret. Quia veritatem cognitam in me confiteri contra me non erubui. ad perfectionem humilitatis perfeci Nimis enim ꝓ perfecte potest intelligi. vt ibi. in mandatis eius volet nimis Q; si quis contendat: nimis hic ꝓ valde positum non ꝓ perfecte: quia ⁊ expositoꝛes idipm videntur astruere: neq; hoc discoꝛdat a sensu prophete vt sic sentiam? cum dixisse. ego quidem cum adhuc veritatem non noscerem: aliquid me putabā esse cum nihil essem. at postq̄ in christum credendo: id est eius humilitatem imitando veritatem agnoui. ipsa quidem exaltata est in me ex mea confessione. sed ego humiliatus sum nimis. id est valde vilui mihi ex mei consideratione. Humiliatus ergo ꝓpheta in ꝫ primo gradu veritatis: vt ait in alio psalmo. ⁊ in ꝓtute tua hūliasti me semetipm attendat: ⁊ ex ꝓpria miseria fragilē ꝓpēdat: sicq̄ ad sm trāsiēs dicat i

excessu suo. oīs hō mēdax. In quo excessu suo. In illo p̄culdubio. q̄ sese excedens ac ꝑtari adherēs. seip̄m diiudicat. In illo ḡ excessu suo dicat. nō indignando aut insultādo. sed miserādo ⁊ ꝑpatiēdo. oīs hō mēdax. Quid est oīs hō mendax. Omis hō infirm⁹. oīs hō miser. ⁊ impotēs. qui nec se nec aliū possit saluare. sicut dic̄. Fallax equus ad salutē. nō q̄ equus aliquem fallat. sed q̄ is seip̄m fallit q̄ in fortitudine eius cōfidit. sic oīs homo dī mēdax. i. fragilis mutabilis a q̄ salus nō possit vel sua vel aliena sperari. q̄n potius maledictionē incurrat q̄ spem suā in hoīe ponit. Profitens itaq̄ hūilis ꝓpheta p ducatū veritatis quodq̄ ī se lugebat. videns in alīs: dū apponit scientiā. apponat ⁊ dolorē ac generaliter sed veraciter dicat omis hō mendax. Vide q̄longe aliud senserit de se phariseus ille supbus. qui deprompsit incessū suo. Deus gr̄as ago tibi: quia nō sum sicut ceteri hoīum. Cū in se singulariť exultat. alīs arroganť insultat. Dauid aūt aliter. Ait em̄ Oīs homo mēdax Neminē excipit: ne quē decipiat: sciens q̄ oēs peccauerūt: ⁊ ꝑs egent gr̄a dei. Phariseus se solū decipit: quē solū excipit duz ceteros dānat. Prophēta se non excipit a cōmuni miseria: ne excipiatur a miscōia. Phariseꝰ insufflat miscōiam: dū dissimulat miserā. Prophēta affirmat tā de oīmibus q̄ de se: oīs hō mēdax. Phariseus cōfirmat de oīb⁹ p̄ter se: nō sum inquiens sicut ceteri hoīm. ⁊ gr̄as agit: nō q̄ bonꝰ: sed q̄ solus: nō tam de bonis q̄ hz: q̄ de malis q̄ in alīs videt. Nōdū de suo trabē eiecerat ⁊ festucas de oculis fratrū enūerat. Nā subdit. Iniusti raptores. Nō frustra vt arbitror a ꝓposito feci si vtriusq̄ excessus differentiā intelleri. Jā ad ꝓpositum redeundū est. Quos itaq̄ sibi innotescere ac p hoc vilescere fecit. necesse est vt cuncta q̄ amare solebāt ⁊ ipi sibi amarescant. Staruētes nimiq̄ se añ se. tales se videre cogūť q̄les vťa se videri erubescūt. Dūq̄ sibi displicēt q̄ sunt. ⁊ ad id spirāt q̄ nō sunt. q̄ vtiq̄ p se forte diffidūt. vehemēter sese lugētes id solū ꝓsolatiōis inueniunt. vt seueri iudices. q̄. s. amore veri esuriant ⁊ sitiāt iusticiā. vsq̄ ad cōemptū sui districtissimā de se exigāt satisfactionē. et de cetero emēdationē. Sz cū se ad id sufficere nō posse ꝓspicīt: cū em̄ fecerint oīa: q̄ mādata fuerint sibi: seruos se inutiles dicūt. de iusticia ad miscōiam ꝓfugiūt. Vt aūt illā cōsequanť: ꝓsiliū ꝑitaťq̄ sequunť. Beati misericordes. q̄m miscōiam cōsequent. Et h̄ est scōus gradus veritatis: q̄ eā in proximis inq̄runt: dū de suis: aliorū necessitates exquirūt: dū ex his q̄ patiunť patientib⁹ cōpati discūt. In his ḡ tribus q̄ dicta sūt. i. in luctu pn̄ie: in desiderio iusticie. in opib⁹ miscōie si ꝓfecerāt a tribus impedimētis. q̄ aut ignorantia: aut infirmitate: aut studio ꝓtraxerūt eruunť ⁊ cordis acie mundať q̄ p cōtemplationē ad tertiū veritaťq̄ gradū ptranseāt. Hec sunt vie: q̄ videnť hoīb⁹ bone. illis dūtaxat q̄ letātur cū malefecerit. ⁊ exultāt in rebus pessimis ac se de infirmitate vel ignorantia tegūt. ad excusandas excusatiōes in pctis. Sz frustra sibi de infirmitate vel ignorātia blādiunť. q̄ vt liberius peccēt libenter ignorāt vel infirmanť. Putas q̄ p̄mo homini ꝓfuit: licz ipe nō libenter peccauit: q̄ se p vtrozem tanq̄ p carnis infirmitatē defendit. Aut primi martyris lapidatores: q̄m aures suas cōtinuerūt. p ignorantiaq̄ excusabiles erūt. Qui igiť studio ⁊ amore peccādi a veritate se sentiūt alienatos: infirmitate et ignorātia p̄ssos: studiū ī gemitū. amorē in merorē cōuertant: infirmitatē carnis feruore iusticie vincant: ignorantiā liberalitate repellāt. ne si nūc egentē nudā infirmā veritatē ignorāt cū potestate magna ⁊ ꝑtute venientē. torrentē arguentē. sero cū rubore cognoscāt frustra cū tremore respōdeant. q̄n te vidim⁹ egere. et nō ministrauim⁹ tibi. Cognoscēt certe dñs iudicia facies. q̄ nūc ignorat miscōiam q̄ rēs. Demiq̄ videbūt. in quē transfixerūt. Siliter ⁊ auari. quē ꝓtēpserūt. Ab oīmi ḡ labe ifirmitate ignorantia studioue ꝓtracta flēdo: iusticiā esuriēdo. opib⁹ mie insistēdo mūdať oculos cordiq̄ cui se ī sui puritate ꝑitaťq̄ videndā ꝓmittit. Bti mūdo corde q̄m ipi deū videbūt. Cū sint ita tres gd⁹ ꝑitaťq̄. ad p̄mū ascēdim⁹ p laborē humilitaťq̄. ad scōm p affectū ꝓpassiōis. ad tertiū p excessū ꝓtēplatiōis Jn p̄mo ꝑitas repit severa.

in secūdo pia. in tertio pura. Ad primū rō ducit: q̄ nos discutim⁹. ad scōm affectus q̄ ducit q̄ aliꝰ sm̄is. remur. ad tertiū puritaſ rapit q̄ ad inuisibilia subleuamur. Interlu cet hic mihi q̄dā mira ac diuisa in duidue trinitatis operatio: si q̄ mō tñ ab hoīe sedē te in tenebr⁹is ineffabilis illa possit capi co operantiū sibi p̄sonaꝝ diuisio. In p̄mo si quidē gradu filiꝰ. in scōo spūsctūs. in ter tio p̄ operari videt. Vis audire filij operati onem. Si ego inq̄t laui vob pedes dñs t mḡr: q̄ tomagis t vos debetis alter alte rius lauare pedes. Tradebat discipulis humilitatis formā ꝓtatis mḡr: q̄ in pri mo gradu p̄mū eis ꝓtas inotesceret. At tende t opus spūsctī. Charitas dei diffu sa est in cordib⁹ nr̄is p̄ spm̄ sctm̄ q̄ datꝰ est nob. Charitas q̄ppe donū est spūssancti: q̄ fit: vt q̄ sub disciplina filij p̄ humilitatem ad p̄mū vsq̄ ad gradū ꝓtatis iam p̄fce runt. ad scōm p̄ ꝓpassionē p̄rimi sub ma gisterio spūssancti ꝓuenīt. Audi t de p̄e Beatus es symon bariona: qz caro t san guis nō reuelauit tibi sz p̄ meꝰ q̄ est in ce lis. Et illō. Pat filys notā faciet ꝓtatez tuā: t ꝓfiteor tibi pat: qz abscōdisti hec a sapiētib⁹ t reuelasti ea paruulis. Vide qz quos ꝝbo t exēplo p̄us filiꝰ humiliauit: su per quos deinde spūs charitatē fudit: hos tandē in glorīā pat recipit. Filiꝰ facit disci pulos: paclytus ꝓsolat amicos: pat exal tat filios. Quia ꝓo nō solū filiꝰ: sz t p̄ t spūssctūs ꝓtas appellant. constat q̄ vna eademq̄ ꝓtas seruata p̄rietate p̄sonarū tria hec in trib⁹ gradib⁹ opat. p̄mo. s. istru it vt mḡr. scōo ꝓsolat vt amicꝰ vel frater. tertio astrigit vt filios p̄. Dei q̄ppe filiꝰ ꝝbū. s. ac sapia p̄ris primū q̄dez illā anie nr̄e potentiā: q̄ rō dicit cū reperit carne de pressam petō captiuā: ignorantia cecā: ex teriorib⁹ deductā: clemēter assumēs: potēter erigens: pru dēter instituēs: introrsum tra hens: ac mirabiliter vtēs, tāq̄ p se vicariā ibi ipam in dicē statuit: ita vt p reuerētia veri cui ꝓiungit: ipa sui accusatrix testis t iudex ꝓ se ꝓtatis fungat officio. Ex qua p̄ma ꝓiunctōe veri t rōnis būilitas nasci tur. Aliā deinde ptē q̄ dicit voluntas: ve neno q̄dem carnis infectā: sz iam ratione discussam: spūssanctus dignāter visitans suauiter purgans: ardenter afficiēs: miseri cordē facit: vt ita more pellis q̄ vncta ext̄ ditur ipa quoq̄ vnctōe p̄fusa celesti vsq̄ ad inimicos p̄ affectū dilatet. Et sic ex hac scōa ꝓiūctōe spūs dei t volūtaꝫ humāe charitas efficit. Vtrāq̄ ꝓo parte rōnem. s. t voluntatem: alteram verbo veritatis instructam: alteram spū ꝓtatis afflatam illā ysopo humilitatis aspsam: hanc igne charitatis succēsam: tandē iam p̄fectā ani mam: p̄pter būilitatē sine macula. p̄p̄ cha ritatem sine ruga: cū nec volūtas rōni re pugnat: nec rō ꝓtatē dissimulat: gl'iosam sibi spōsam p̄ ꝓglutinat: ita vt nec rō ō se nec volūtas de p̄rimo cogitare sinat. sed ḧ solū dicere brā illa aia delectat. introdu xit me rex i cubiculū suū. Digna certe que de scola būilitatis in q̄ p̄mū sub magistro filio ad seipam intrare didicit: iuxta comi nationē ad se factā: si ignoras: egredere: t pasce edos tuos. Digna ḡ que de scola il la humilitatis duce spūsctō in cellaria ca ritatis: q̄ nimiꝝ p̄rimoꝝ pectora intelligē da sunt. p affectionē introduceret. vnde suf fulta flor⁹ib⁹: stipata malis: bonis. s. mori bus t ꝓtib⁹ sctis: ad regis demū cubi culū cuiꝰ amore lāguet admitteret. ibi mo dicum vz q̄si dimidio silentio facto i celo inter desideratos amplexꝰ suauit q̄escens ipa q̄dem dormit: sz cor eiꝰ vigilat. Quo vtiq̄ interim veritatis archana rimat: q̄ꝝ postmodū memoria statim ad se reditura pascat. ibi videt inuisibilia: audit ineffabi lia q̄ nō licet hoī loq̄. Excedūt q̄ppe oīez illā: quā nox nocti indicat sciam. Dies tī diei eructat ꝝbum. t inter sapiētes sapiē tiam loqui: t spūalib⁹ spūalia licet ꝓferre Putas hos gradus paulꝰ nō transierat: q̄ vsq̄ ad tertiū celū se raptū fuisse testat. Sz q̄re raptū t nō potiꝰ ductū. Ut vide licet si tātus apl's raptū se dicit fuisse: quo nec doctꝰ sciuit: nec ductꝰ potuit ire. me q̄ p̄culdubio minor sum paulo. ad tertiū ce lum nulla mea ꝓtute: nullo meo labore p uenire posse p̄sumā: ne vel de ꝓtute ꝓfidā vel p labore diffidā. Qui. n. docet aut du citur: ex hoc ipo q̄ docētē sequit vel ducētē laborare cōuincit: t aliq̄d ex se agit. vt ad destinatū locuꝫ vel sensum p̄trahat: ita vt dicere possit: nō aūt ego sz gr̄a dei mecum

Qui ꝙ rapiꝭ: non suis viribꝫ sed alienis innixus tãꝯ nescius quocũꝯ portaꝭ: nec de toto in se. nec gre gl'iatur. vbi nec per se nec cum alio opaꝭ. Ad p̃mũ itaꝯ siue ad mediũ celũ ducꝫ vel aduꝫ apl's ascẽdere potuit. ad tertiũ ãt vt q̃ueniret: rapi oportuit. Nã ad hoc t filꝫ legiꝭ descẽdisse: vt vocaret t iuuaret ascẽsuros ad p̃mũ: t spiritussanctꝫ missus fuisse q̃ p̃duceret ad secundũ. paꝭ ꝙ licet filio t spũisctõ cooperunꝯ de celo descẽdisse aut ad ẽras legiꝭ missus fuisse Lego certe q̃ miscõia dñi plena est terra: t pleni sunt celi t terra gloria tua. Et multa huiusmodi lego t de filio. postꝯ aũt venit plenitudo tꝑis misit deꝫ filiũ suũ: t ipe filꝫ loqꝭ de se: spũs dñi misit me. t p eundẽ ꝓpham: t nunc inqt: dñs misit me t spũs eiꝰ. Lego t de spũisctõ: paracletus aũt spũssctũs quẽ mitter pr̃ in nomine meo: t cũ assumptꝰ fuero: mittã vob eũ: haud dubiũ quin spũmsctm̃. Patrẽ aũt in sua p̃sona licet nuꝯ nõ sit: nuꝯ tamẽ inuento nisi in celis. vt in euangelio. t paꝰ meꝰ q̃ in celis est. Et in oꝛone: paꝭ nr̃ q̃ es in celis. Vñ nimiꝯ colligo: q̃ q: pater nõ descẽdit. apl'us: vt eũ videret ad tertiũ celum ascẽdere nõ potuit: quo tñ se raptum memorauit. Deniꝯ nemo ascẽdit in celũ nisi q̃ descẽdit de celo filiꝰ hois. Et ne putes de p̃mo dictũ vel secũdo. dicit tibi dauid. A sũmo celo egressio eiꝰ. Ad qõ itex. nõ subito raptꝰ: nõ furtim sublatꝰ. sz videtib inqt illis. i. apl'is eleuatꝰ est. nõ sicut helyas: q̃ vnũ. nõ sicut paulꝰ q̃ nullũ. vir eñ vel scr̃m testeꝯ aut arbitꝯ hr̃e potuit ipo ꝓhibẽre: nescio deꝰ scit: sz vt oipotens qui qñ voluit descẽdit: qñ voluit ascẽdit: p suo arbitrio arbitros t spectatores locũ t tp̃s: diem t horã expectãs videtib illis q̃s. s. tanta visione dignaꝭ: leuatꝰ est. Raptus est paulꝰ: raptꝰ est helyas. trãslatus est enoch. Redẽpror nr̃ egiꝭ eleuatꝰ: h̃ est ex scr̃o leuatꝰ nõ aliunde aduꝰ. Deniꝯ nõ currꝰ vehiculo: nõ angeli ãminicto: sed ꝓpria ꝑtute subnixũ susceꝑit eũ nubes ab oculis eoꝝ. Cur hoc. An fessum iumentan pigꝯ impulit an cadentẽ sustinuit. Absit Sz susceꝑit eũ ab oculis carnalib discipuloꝝ q̃ t si tp̃m nouerãt ꝑm carnẽ: sz vltra tam non nosceret. Quos g̃ p hũilitatẽ ad p̃mũ celũ filiꝰ vocat: hos in secũdo per charitatem spũs aggregat. ad tertiũ p cõtemplationẽ pater exaltat. Primo humiliantur in veritate t dicũt. in veritate tua humiliasti me. Secũdo ꝙ gaudẽt veritati t psallunt. ecce q̃ bonũ t q̃ iocundũ habitare fratres in vnũ. De charitate quippe scriptũ est. Congaudet aũt ꝟitati. Tertõ ad archana veritatis raptunt t aiũt. Secretum meũ mihi: secretũ meũ mihi. Sed quid ego miser supflua magis loquacitate: q̃ spũs viuacitate duos celos supioꝛes pcurro: qui manib pedibusq̃ repens: ad huc sub inferioꝛe laboꝛo. Ad qõ tñ iã ipso iuuante quo t vocante mihi scalam erexi. Illic si quidem iter est quo ostendat mihi salutare dei: Jam dñm desup innixũ suspicio: iam ad vocem veritatis exulto Vocauit me t ego respondi illi. Operi manuum tuaꝝ porriges dexteram. Tu quidem dñe gressus meos dinumeras. sed ego lentus ascensoꝛ: fessus viatoꝛ diuerticꝭ queꝛo. Ve mihi si tenebꝛe me ꝓhẽdãt aut si mea fuga fiat in hyeme vel in sabbato. dñ nũc ad lucẽ cũ tp̃us acceptabile t dies salutis sunt. pficiscꝭ dissimulo. Quid moꝛ. Oꝛa p me fili: frater socie. t ꝓceps ꝓfectus mei: si quis est in dño. Oꝛa omnipotentẽ quatinus sic pigꝝ roboꝛet pedẽ vt tamẽ nõ veniat mihi pes superbie. Et si eñ pes piger: vt ad ꝟitatis gradũ ascendat: ydoneꝰ non est: tolerabiliꝰ tñ est isto q̃ in ea stare nõ põt. vt hẽs ibi. expulsi sũt. nec potuerũt stare. Et h̃ qui dez de superbis Sed q̃d de illoꝝ capite. Quid de illo qui dicikret sup oẽs filios superbie. Et ipse iqt in ꝟitate non steꝛit. Et alibi. Videbam sathanã cadẽtẽ de celo. Quare h̃: nisi p̃ superbiã. Ve mihi: si t me viderit: q̃ alta a lõge ꝙgnoscit superbientẽ: t illã i me tribilẽ itonet vocẽ. Tu q̃dẽ filiꝰ excelsi eras: sz sic hõ moꝛieris: t sicut vnꝰ de ꝓncipib cades Quis nõ ab huiꝰ tonitrui voce foꝛmideꝛ O q̃ salubꝛiꝰ ad tactũ angeli neruꝰ femoris iacob emarcuit: q̃ angeli superbientis inꝛumuit: euanuit: ruit. Vtinam t meũ neruũ angelus tãgat vt marcescat: si forte ex hac infirmitate incipiaz ꝓficere: q̃ ex mea infirmitate nõ possum nisi deficere. Lego ꝓfecto. Qõ infirmũ est dei: fortiꝰ est hoib Sic q̃z apl's de suo neruo eõqueꝰ quem angelus nõ dñi sz sathane colaphizabat:

rūsum suscipiat. sufficit tibi gra mea nam ꝑtus in infirmitate ꝑficit. Que ꝑt⁹. Ipe apl's rndeat. Libēter gl'iabor in infirmitatib⁹ meis: vt inhabitet in me ꝑtus xp̄i. Sed nondū forsitan intelligis de q̄ spāliter dixerit: q: xp̄s oēs ꝑtutes habuit. Sz cū oēs habuerit: p̄ oib⁹ tn̄ vnā. i. humilitatem nob⁹ in se ꝓmendauit. cū ait. discite a me q: mitis sum z humilis corde. Libenter igit̄ z ego dñe iesu gl'iabor: si potero in mea infirmitate: in mei neruī ꝯtione: vt tua ꝑtus. i. hūilitas ꝑficiat in me. Nam sufficit mihi gra tua: cū defecerit ꝑt⁹ mea. Pedē ꝑfecto gre fortiter figēs z meū q̄ infirmus est leuiter trahens: secur⁹ ascendā p scalā humilitatis: donec ꝑitati adhereā ad latitudinē transeam charitatis. Tunc psallā cū grārū actione z dicā statuisti i loco spacioso sedes meos. Sic arta via cautius incedit strictim: sic ardua scala tuti⁹ pedetentim descendit. sic miro mō licz pigrius ad ꝑitatē tn̄ firmi⁹ claudicādo accedit̄. Sz heu mihi q: incolat⁹ me⁹ ꝓlongat⁹ est. Quis dabit mihi pēnas sicut columbe q̄b⁹ celeri⁹ volē ad veritatē: vt iam requiescam in charitate. Que q̄n̄ desunt deduc me dñe in via tua z ingrediar in veritate tua: z ꝑitas liberabit me. Ue mihi q̄ō de illa descēdi. Nisi em̄ ꝑus leuiter inaniter descendissem. in ascendēdo tamdiu tam grauiter nō laborassem. Sz q̄d dico descēdi. nā fortasse recti⁹ cecidi dixerim. nisi q: forte sicut nemo repēte fit sūm⁹ iz gradatim q̄sq̄ ascēdit sic nemo repēte fit pessimus sed paulatim descēdit. Alioq̄n quō stabit illō. impi⁹ cūctis diēb⁹ vite sue supbit. Deniq̄ sunt vie q̄ vident hoib⁹ bone z tn̄ ad malū deducūt. Est ḡ via discessionis sicut z ascēsionis. Et via est ad bonū z via est ad malū. Caue malā: elige bonā Si p te nō potes: ora cū ꝓphera z dic. Viam iniquitatis amoue a me. Quō. Et de lege tua miſere mei: illa. s. lege quā dedisti delinqūtib⁹ in via. i. derelinquētib⁹ ꝑitatem. de quib⁹ ego vere vnus sum: q̄ vere a veritate cecidi. Sz nū quid q̄ cadit nō adiciat vt resurgat. Propter hoc viā ꝑitatis elegi quā ascendā humiliat⁹. vñ supbiēdo descēdi. Ascendā inqt z psallā. Bonū mihi dñe q̄ hūiliasti me: bonū mihi lex oris tui sup milia auri z argēti. Duas tibi vias videt dauid ꝓposuisse: sz vnaz noueris esse ipam tn̄ a se diuersam z diuersis nominibus appellatā aut iniquitatis ꝓpter descendentes aut ꝑitatis ꝓpter ascendētes. Quia z idē gradus sunt ascendentiū i solium z descendentiū z eadē via accedētiū ad ciuitatem. z recedentiū: z vnū hostium z ingredientiū domū z egredientiū. Per vnā deniq̄ scalam ascendēres angeli⁹ z descendētes iacob apparuerūt. Quo spectāt hec: vt vz si ad ꝑitatem redire cupis: non necesse sit viā quere nouā quā nō nosti: sz notā qua descēdisti quatenꝰ reciproc⁹ gressibus tua ipa vestigia sequēs: p eosdē gradus humiliat⁹ ascēdas p quos supbiendo descenderas: ita vt q̄ duodecim⁹ superbie fuit descendenti. prim⁹ humilitatis sit ascendenti. vndecim⁹ inueniat̄ secūdus. decimus tertī⁹. non⁹ quart⁹. octau⁹ quintus septim⁹ sext⁹. sext⁹ septim⁹. quint⁹ octauus quart⁹ non⁹. tertī⁹ decim⁹. scōs vndecim⁹ prim⁹ duodecim⁹. Quib⁹ supbie gradib⁹ inreuenīs imo recognitis iam non labozas inquirendo viam humilitatis.

¶ Primus supbie gradus curiositas.

Primus itaq̄ supbie gradus est curiositas. Hanc aūt talib⁹ indicijs deprehendes. Si videris monachū: de quo p⁹ bene ꝓfidebas: vbicunq̄ stat: sedet: ambīat: oculis incipientē vagari: caput erectum: aures portare suspensas e motib⁹ exteriorib⁹ hominis: interiorē mutatū agnoscas. Ut quippe puersus annuit oculo. terit pede. digito loquitur. z ex insolenti corporis motu: recens animi morbus deprehendit quem dum a sui circumspectione torpescit in curia sui curiosū in alios facit. quia em̄ seipsum ignorat. foras mittitur: vt hedos pascat. Hedos quippe qui peccata significant: recte oculos aureosq̄ appellauerim: quoniā sicut moꝛs per peccatum in orbē sic per has fenestras intrat ad mētem. In his ergo pascēdis se occupat curiosus: dū scire non curat qualem se reliquerit intus. Et vere si te vigilanter homo attendas: mirū est: si aliud vnq̄ intendas. Audi curiose salomonem. Audi stulte sapientem. Omni custodia inquit custodi cor tuū: vt

oēs videlicet sensus vigilēt ad id: vñ vita ꝓcedit custodiendū. Quo em̄ a te curiose recedis. cui te interim cōmittis: vt q̄d audes oc'los leuare in celū: q̄ peccasti in celū. Terrā intuere vt ꝯgnoscas teipm. Jp̄a te tibi repūtabit: q̄ tra es ⁊ ī terrā ibis. Duabus tñ causis iculpabilit' oc'los leuas: vl' vt petas auxiliū vel impendas. Leuauit oc'los dauid in mōte vt peteret. Leuauit ⁊ dñs sup turbas vt impēderet: alt' miserabiliter: alter misericorditer: ambo inculpabiliter. Tu q̄z si locū: tps ⁊ causaz ꝓsiderās tua vel fratrꝫ necessitate oc'los leuas: non solū nō culpo sz pl'imū laudo. Hoc em̄ excusat miseria illō miserdia ꝓmendat. Sin alias: nō ꝓpe: nō dñi: sed dine aut eueimmo ipi' sathane imitatorē te diterim. Dina nāq̄ dū ad pascēdos edos egredit ipa p̄i: ⁊ sua sibi ꝑginitas rapit. O dina q̄d necesse est: vt videas mulieres alienigenas Qua necessitate. Qua vtilitate. An sola curiositate. Et si tu otiose vides: sz nō otiose videris: tu curiose spectas: spectarꝫ tamen curiosi'. Quis crederet tūc illā tuaz curiosam otiositatē vel otiosam curiositatem: forte post sic nō otiosam: sed tibi tuis hostilꝫ tā gnociosam. Tu q̄z ena in gradiso posita es vt cū viro tuo operis: ⁊ custodias illā: si inuictū ꝓfeceris: q̄nq̄ trāsitura ad meli' vbi nec op' sit in alīq̄ ope occupari: nec de custodia sollicitari O lignuz gradisi tibi ꝓcedit ad vescendū: p̄ter illud q̄d dī scie boni ⁊ mali. Si. n. ceta bona sc̄t ⁊ sapiūt bonū: q̄d est opus edere de lig̃: q̄d sapit etiā malū. Nō pl' sape c̄p oportet sape. Sape. n. malū: sape nō est: sz desipe. Serua g̃ ꝓmissum: expecta ꝓmissum caue ꝓhibitū: ne ꝓdas ꝓcessum: Quid tuā mortem tā intēte intueris. Quid illo tā crebro vagātia lumia iacis. Quid spectare libet q̄d mā ducare nō licet. O oc'los inq̄s tendo nō manū. Nō est iterdictū ne videā: sz ne comedā. An nō licet oc'los: q̄ volo leuare q̄s deus ī mea posuit ptāte. Ad q̄d ap'lus Oia mihi licēt sz nō oia mihi expediunt. Et si culpa nō est: culpe tñ in dictū est. Nisi em̄ mens minus se curiose seruaret: tua curiositas tps vacuū nō hꝫet. Et si culpa nō est: culpe tñ occasio est. ⁊ indictū ꝓmisse: ⁊ tā ꝓmittēde est. Te. n. intenta ad alīd latenter in coꝛ tuū serpēs illabit': blāde alloquit'. Blanditijs rōnem: mendacijs timorem ꝓpescit: neq̄q̄ inquiens morieris. Auget curā: dū incitat gulā: acuit curiositatem dū suggerit cupiditatē: offert tandē phibitū: ⁊ aufert ꝓcessum: porrigit pomū: ⁊ surripit paradisum. Hauris virus paritura. ⁊ parituris perituris perit salus: non destitit partus. Nascimur morimur ideoq̄ nascimur morituri: quia p̄ius morimur nascituri: ꝓterea graue iugz super oēs filios tuos vsq̄ ihodiernū diem. Sz ⁊ tu sig̃culū sit'itudinis nō in gradiso: sz in delitijs gradisi dei posit' es. Quid amplius querere debes. Plen' g̃ sapia ⁊ pfect' decoze altioza te ne q̄sierꝫ ⁊ fortioza te ne scrutat' fueris. Sta in te ne cadas a te: si ambulas ī magnis ⁊ ī mirabilib' super te Sz q̄d interim ex obliq̄ intēdis ad aq̄lonē Jam te video tā te ꝓspicio: nescio q̄ sup̄ te curiosi' rimantē: ponā inq̄s sedez meā ad aquilonē. Ceteris astātib' celicolis: dum tu sol' sedere affectas: fratr' ꝓcordiā toti' celestꝫ patrie pacē ipi' q̄stū in te est quietē trinitatis infestas. Quo te tua miser curiositas ducit vt p̄sūptiōe singl'ari nō dubites ciuib' scādalū: iniuriā facere regi. Otilia militū ministrāt ei: ⁊ decies cētena milia assistūt ei: vbi, nemo sedere phibet nisi sol' is: q̄ sedet sup cherubin: cui a ceterꝫ ministrāt ⁊ tu nescio q̄ ceteris ꝓspicēdo differentius: curiosi' inq̄rēdo: irreuereti' ꝓsuadendo: sedē tibi collocas ī celo: vbi sis similis altissimo. Quo fine: q̄ fiducia Derito inspicies vires: pensa finem: excogita modū. Scienteb altissimo p̄sumis: an ne sciente. Volēte an nō volēte. Sz quō malum q̄cūq̄ machinaris: aut velle: aut ignorare p̄t: cui' optima volūtas: cui' p̄fecta scia est Nūq̄d aūt ⁊ scire ⁊ nolle nō dubitas: sz nō posse resistere putas. At ꝙ ni si te ꝓditū esse dubitaueris: dubitare te nō crediderim de oīpotētia: siue de oīmoda scia: ac bonitate ꝓditoris q̄ de nihilo potuit: talē sciuit: tñ ꝓdere voluit Quō ergo deū ꝓsentire existimas q̄d fieri nolit: refellere possit. An forte ī te video ꝓplen: imo a te initiari q̄d post te: ⁊ p te a tui sil'ib in terris frequētatū solet vulgarit' dici. Priuatus dñs temerarios nutrit. An oc'lus

tu⁹ nec⁊ est: q⁹ ille bon⁹ est. De cui⁹ bonitate dum fiduciā nefariā sumis factus es ⁊ ꝯ sciam impudens ⁊ ꝯ potentiā audax. Hoc est em̄ o impie: ꝺ̄ est qꝺ cogitas: hec est iniq̄tas quā meditaꝛ⁊ in cubili tuo ⁊ dicis. Putas creato⁹ opus suum destruat. Scio q̄dem: q⁹ nō latet deū qualiscūc⁊ cogitatio mea. deus em̄ est nec placet ei qualiscūc⁊ talis cogitatio mea. bonus est. sed nec si velit effugiam manus eius: quia potens est. Nunquid tamen mihi timendum est. Si. n. cū bonus sit: nō potest illi placere malū meū q̄ꝛ tomin⁹ suū Deū q̄p pe dixerim ꝯ ei⁹ voluntatē aliq̄d velle: suū aūt si vindicet sese. Tā g̃ qꝺcūc⁊ scel⁹ nō valꝛ velle vlcisci: q̄⁊ nec vult: nec valꝛ sua bonitate p̄riuari. Fallis te miser. fallis te: nō deū. Te inquā fallis ⁊ mentit iniq̄tas sibi nō deo. Dolose q̄dē agit⁹ sꝛ i cōspectu ei⁹. Te g̃ fallis nō deū. Et q⁹ de mag̃ ei⁹ bono in te tu magnū in eū excogitas malum: merito iniq̄tas tua inuenit ad odiū. Que maio⁹ nanc⁊ iniq̄tas q̄⁊ vt inde a te creato⁹ ꝓremat. vñ pl⁹ amari merebar. Que maio⁹ nāc⁊ iniq̄tas quā cū de potētia dei nō dubites. q̄n te. s. destruere possit q̄ ꝓdere potuit. Confisus tñ de multa ei⁹ dulcedine: q̄ speras eū nolle vindicare cū possit: malū ꝓ bonis: odiū ꝓ dilectōe retribuas. Hec inq̄⁊ iniq̄tas nō ira momentanea: sed odio dig̃ est sempiterno q̄ tuo dulcissimo ⁊ altissimo dño. licet inuito: desideras tñ ac speras eq̄ri: q̄ten⁹ sꝑ videat qꝺ doleat dū te sociū hēat cuꝛ nolit: nec deijcat cū possit. q̄n potius eligat ipse dolo⁹ q̄⁊ te patiat̄ perire. Possit q̄dem deijcere si velit: sed p̄ dulcedine vt existimas velle non potest. Certe si tal̄ est qualē putas: tāto ne quius agis si nō amas. Et si ille patit̄ aliquid fieri ꝯ se: poti⁹ q̄⁊ ipe aliq̄d faciat cōtra te. q̄nta malitia est vt vel tu nō parcas illi: q̄ sibi nō parcit parcēdo tibi. Absit tñ ab ei⁹ pfectione vt q⁹ dulc⁊ est: iust⁹ nō sit quasi simul dulcis ⁊ iustus esse nō possit: cū melio⁹ sit iusta dulcedo q̄⁊ remissa: immo ꝑt⁹ nō sit dulcedo sine iusticia. Quia igitur gratuite dei bonitati: qua gratis factus es ingratus existis: iusticiā ꝓo quaꝛ expertus es non metuis: ideo⁊ audacter cōmittis culpam de qua falso tibi p̄mittis impunitatem. Iam ecce iustum senties quem bonū nosti cadens in foueā quā paras auctoꝛi vt dum volens in eum penā machinaris: qua tamen valeat carere si velit: sed vt puras non valeat velle: ⁊ iō nec carere ea vti⁊ bonitate qua neminē experius es illū punisse. talem iustus de⁹ iustissime in te retoꝛquear penā: qui nec debet: nec valet pati suā impune bonitatē offendi: sic vti⁊ temperans in vindicta sniam vt si velis resipiscere nō neget veniaꝛ: sm̄ tñ duritiam tuā: ⁊ coꝛ impenitēs nō possis velle: ⁊ ideo nec pena carere. Sed tā audi calumniā. Celū inquit mihi sedes est ⁊ tra scabellum pedū meoꝛ. Non dixit oriens: aut occidēs aut vna aliq̄ celi plaga sꝛ totū celū mihi sedes ē. Nō potes g̃ in pte sedere celi cū ille totū elegerit sibi. In terra nō potes q⁹ pedū ei⁹ scabellū est. Terra etem̄ locus solidus est vbi sedet eccl̄ia fundata sup̄ firmā petrā. Quid facies. E celo pulsus i terra remanere nō potes Elige g̃ tibi in aere locū nō ad sedendū sꝛ ad volandū vt q̄ tentasti ꝓcutere statū eternitat⁊ penā sentias ꝑpie fluctuatōis. Te g̃ fluctuante inter celū ⁊ terrā sedet dñs sup̄ solū excelsum ⁊ eleuatū ⁊ plena est ois tra maiestate eius vt nusq̄⁊ nisi i aere inuenias locuꝛ. Seraphin nanc⁊ alys q̄dem alis sue contemplatiōis de throno ad scabellū de scabello ad thronū volantia. alys caput dñi pedesq̄⁊ velātia: ad ꝺ̄ ibi posita puto vt sicut hoi peccanti paradisi p̄ cherubin p̄hibet ingressus ita ⁊ p̄ seraphin mod⁹ tue curiositati imponeret q̄ten⁹ nec celi iam magis impudēter q̄⁊ imp⁊u dēter archana rimaꝛ⁊ nec ecclie mysteria cognoscas in tris: sꝛ solis cōtentus sis coꝛdib⁹ supboꝛ q̄ nec interia dignant esse sic ceteri boim nec sicut angeli volāt ad celū. Licet ꝑo caput i celo ⁊ pedes a te i terra abscōdant q̄ddā tñ tibi medū videndū ad inuidendū dūtaxat p̄mittit: dum suspēsus in aere descendētes q̄dem p̄ti ⁊ ascēdentes angelos intueaꝛ⁊ sꝛ q̄d vel audiāt in celis vel nūtient terꝛ. penitus nescis. O lucifer q̄ mane oriebaris īmo nō iaꝛ lucifer sꝛ noctifer aut etiā moꝛtifer. rectus cursus tuus erat ab oriēte ad meridiem ⁊ tu p̄postero oꝛdine tendis ad aq̄lonem. Quātomagis ad alta festinas

tanto celerius ad occasum declinas. Velim tamen curiosius o curiose intētionem tue curiositatis inquirere. Ponam inq̄s sedem meam ad aquilonem. Nec aquilonem hunc corporalem nec sedē hanc cum sis spūs intelligo materialem. puto aūt p aq̄lonem reprobandos hoīes fuisse designatos: p sedem ptātem in illos. Quos vtiq; in pntia dei: q̄nto ei vicinior tanto ceteris pspicatior prouidens: nullo qdem sapientie radio choruscantes: nullo spūs amore feruentes velut vacuū repire locū. affectasti sup illos dominiū: q̄s quadā tue astutie claritate pfunderes: tue malicie estib⁹ inflāmares. vt quō altissimus sua sapientia ac bonitate oīb⁹ filijs obedientie p̄erat: ita tu sup oīes filios rex superbie ꝓstitut⁹ tua eos astuta malicia ac malitiosa astutia regeres: p qō similis altissimo eēs. Sz miror quō si in pntia dei tuū videris pncipatum cur nō in eadem prouidisti et precipitium. Nam si puidisti: q̄ insania fuit: vt cum tāta miseria cuperes pnciparī: vt malles misere preesse: q̄ felicit subesse. an non expedierat pticipem esse plagaꝝ illaꝝ luminosaꝝ q̄ pncipez tenebraꝝ haꝝ. Sz credibilius est q nō puidisti: aut ꝓpter illā causam quā supius dixi: q: dei bonitatem attendēs. dixisti i corde tuo: nō requiret: ꝓpt qō o impie deū irritasti: aut q: viso primi patu statim i oculo superbie trabes excreuit qua interposita casum videre nō potuisti. Sic ioseph cū suā puidisset exaltationem non tñ pscivit sui venditionē: q̄nis ꝓior esset venditio q̄ exaltatio: nō q tñ patriarcham in superbiā credideri incidisse sed vt eⁱ exēplo pateat: q hi q futura puident spūm ꝓphetie: et si nō oia: nō ideo tñ putādi sunt nulla puidisse. Qō si q̄s cōtendat in eo: q somnia sua adhuc adolescentulus narrabat: quoꝝ tūc mysteriuꝫ ignorabat: vanitate posse notari: tñ mysterio magis siue simplicitati pueri deputādū arbitror q̄ vanitati. Que tñ si que fuit: p ea q̄ passus legit: potuit expiari: Nōnullis em aliquā aliqñ de se p reuelationē locūda monstrant: q̄ et si hūanus animꝰ absq; vlla vanitate scire nō potest: nō minꝰ ideo euenit qō monstratū est: sic tñ vt illa vanitas impunita non sit que de magnitudine reuelationis aut pmissionis in se vel leniter exaltauit. Sicut em medicus non solū vnguento sed igne et ferro vtitur quo oīe qō in vulnere sanando excreuerat secet et vrat ne sanitatem que ex vnguēto procedit impediat: sic medicus animaꝝ deus: huiusmodi anime pcurat tentationes: immittit tribulationes: quib⁹ afflicta et humiliata: gaudium vertat in luctum: reuelationem putat illusionem. Vnde fit vt et vanitate careat et veritas reuelationis non pereat. Sic pauli extollētia p stimulos carnis reprimit: et ipe reuelationib⁹ crebris attollit. Sic zacharie infidelitas lingue obligationē mulctatur: et angeli veritas suo in tpe manifestāda nō mutat. Sic p gr̄iam et nobilitatē sancti pficiūt: dum inter singularia dona q̄ recipiunt cōi hoīm vanitate pulsari se sentiunt: vt dum p gr̄am supra se aliquid cernūt. non obliuiscant qō sunt Sed quid de reuelationib⁹ ad curiositatē De quib⁹ vt hoc p excessum intermiscerē. inde occasio sumpta est cum ostēdere vellē sic reprobū angelū ante casum suū: potuisse puidere illam. quā post accepit in reprobos hoīes dñationem. vt tamen suā non presciret damnationem. De quo etiā nōnull' q̄stiūcul' motꝫ magꝫ q̄ solutꝫ totius disputatiuncule hec sūma sit. q p curiositatem a veritate ceciderit quia p̄us spectauit curiose. qō affectauit illicite. speranit p̄sumptuose. Jure igit in gradib⁹ superbie. primū curiositas vendicat sibi. que etiam inuēta est initiū esse oīs pcti. Sz nisi hoc citius cohibeat in leuitatē animi. q̄ sēdus gradus est cito dilabit.

Secundus gradus leuitas

Monachus em q̄ sui negligens alios curiose circūspicit dū quosdā suspicit superiores. quosdā despicit inferiores: et i alys q̄dē videt qō inuidet. in alys qō irridet. ide fit vt p mobilitate oculoꝝ leuigat⁹ animꝰ. nulla vtiq; sui cura aggrauat⁹: mō p superbiaꝫ ad alta se erigat. mō p inuidiā i ima demergat. Nūc p inuidiā neqter tabescit. nūc p excellentiā puerilit hilarescit. In altero neq̄. i alto vanꝰ. in vtroq; superbꝰ existit: q: et q̄ supari se dolz et q̄ superare se gaudet: amoꝝ ꝓpe excellētie facit. Has autē ai vicissitudines: nūc pauca et mordacia: nūc

multa ⁊ inania: nūc risu nūc luctu plena. sp̄ po irrōnabilia indicāt ꝓba. ¶ Cōpara si vis hos duos p̄mos superbie gd̄us: supre/mis duob⁹ hūilitat̄: ⁊ vide si non vltimo curiositas. in penultio leuitas cohibetur. Idip̄m i ceter̄ reples. si alterut̄ cōparēt. Sz iā ad tertiū docēdo. nō descēdēdo ve/niam⁹. ¶ Terti⁹ gd̄us inepta leticia.

¶ Propriū est superbor̄ leta sp appetere: ⁊ tristia deuitare. iuxta illō Cor stultor̄ vbi leticia. Ille ⁊ monach⁹ q̄ duos iam superbie gd̄us descendit: dū p curiositatē ad animi leuitatē deuenit: cū gaudiū qō sp appetit: frequēt videt interpolari tristicia quam ō bonis alteri⁹ ꝯhibit. impatiēs suę hūiliatio/nis: fugit ad ꝓsiliū ꝓsolatōis. Ex illa de/nicq̄ pter q̄ sibi sua vilitas ⁊ aliena excellē/tia mōstrat: restringit curiositatē: vt torus se trāsferat in ꝯriam ptē: q̄ten⁹ in q̄ ipe vī p̄cellere curiosi⁹ noter: in q̄ alter p̄cellit sp dissimulet: vt dū deuitat q̄ triste putatur: leticia ꝓtinuēt. sicq̄ fit vt sibi vicissim quē vēdicabāt gaudiū ⁊ tristicia: sola possi/dere incipiat inepta leticia. In hoc aūt terti/um tibi gradū ꝓstituo. Accipe q̄b⁹ eā sig/nis vel in te deph̄endas vel altero. Illuz q̄ eiusmōi est aut nūq̄ aut raro gementem audies: aut lachrymantē videb̄ Putas si attēdas: aut sui oblitū. aut ablutū a cul/pis In signis scurrilitas: in fronte hilari/tas, vanitas apparet in incessu. pron⁹ ad lo/quendū facilis ac prompt⁹ in risu. Lucr̄z q̄ppe que in se ꝓtēptibilia ⁊ dō tristia no/uerat a memoria rasis, bonisq̄ si q̄ sentit i se adunatis vel simulat̄ añ oc̄los mentis dū nil cogitat: nisi qō libet nec attēdit si li/cet iam risum tenere: iā ineptā leticiā dissi/mulare non valet. Vt enī vesica collecto turgida vēto: puncroq̄ pforata exiguo si stringit crepitat duz detumescit: ac vētus egrediens nō passim effusus: sed stricte im/missus: crebros q̄sdam sonitus reddit: sic monachus vbi vanis scurrilibusq̄ cor/ suum cogitatōib⁹ ipleuerit: ꝓpt̄ disciplinam silēti nō inuenies vēr⁹ vanitatis q̄ plenius egrediat: iter angustias fauciū p quas chachin/nos exeunt. Sepe vultū pudibūdus ab/scōdit: claudit labia: dentes stringit: ridet tñ nolēs: cachinat iuit⁹ Cūq̄ os pugnis obstruxerit suis: p nares adhuc sternutare audit. ¶ Quart⁹ gd̄us iactātia.

¶ At postq̄ vānitas crescere ⁊ vesica gros/escere cepit: necesse ē vt ampliori foramie laxato sinu vētositas eructuet̄: alioq̄n rū/pet̄. Sic monach⁹ iepta redūdāte leticia. dū risu vel signis eā aperire nō sufficit in he/liu ꝓba ꝓrūpit. En vēter me⁹ q̄si mustum absq̄ spiraculo qō nouas lāgūculas diru/pit. Aut loq̄t̄ aut rūpet̄. Plen⁹ est. n. ser/monib⁹ ⁊ coartat eū spūs vteri sui. Esu/rit ⁊ sitit auditores: q̄b⁹ suas iactitet va/nitates q̄b⁹ oēq̄ sentit effūdat: q̄b⁹ q̄ls ⁊ q̄nt⁹ sit inotescat. Inuenta aūt occasione loquēdi si de lr̄is ꝓmo exorit: vetera ꝓferū/tur ⁊ noue volāt sne. ꝓba resonāt amplo/sa: p̄uenit interrogantē. non q̄renti rñdit. Ipe q̄rit ipe soluit: ⁊ ꝓba collocutoris p̄re/scindit imp̄fecta. Cū aūt pulsato sig̃ neces/se est interrūpi colloquiū horā longā breue q̄rit iter allū: q̄rit licentiā: ⁊ vt ad fabl̄as reuertat̄ post horā: nō vt quēpiā edificet: sz vt sne iam̄ iacter. Edificare p̄t: sz nō edifi/care intrēdit. Nō curat te docere vel a te do/ceri ipe qō nescit: sed vt scire sciat̄ qō scit. Qō si ō religione agit: statī visiōes ⁊ somnia ꝓferunt. Deinde laudat ieiunia: com/mendat vigilias: sup oīa orōnes exaltat. de pacientia de humilitate ⁊ de singul̄ ꝓtu/tibus plenissime sz vanissime disputat: vt tu sz si audier̄ dicas q̄ ex abundātia cor/dis os loquit̄. ⁊ q̄r bon⁹ hō de bono the/sauro suo ꝓfert bona. Si ad lubrica ꝓmo cōuertit: in his q̄nto assuetior rātō loq̄cior inuenit̄. Dicas si audias riuū vanitatis fluuiū esse scurrilitat̄ os ei⁹: ita vt seueros q̄z ⁊ gues aios i leuitatē cōcitet risus. Et vt totū i breui colligā i mtrilo q̄ motatas/cantiā. In h̄ hēs q̄rtū gd̄uz ⁊ descriptū ⁊ notatū. Fugerem ⁊ tenenomē. Hac ea dē cautela iā accede ad q̄ntū: quē nomino sin/gularitatē. ¶ Quint⁹ gd̄us singlaritas.

¶ Turpe ē. n. q̄ se sup̄ ceteros iactat: si ñ pl⁹ ceter̄ aliq̄d agat: p qō vltra ceteros appeat Proin de non sufficit ei q̄ cōis monasteri regula vel maior cohortāt̄ exēpla. Nec tñ melior esse studet sed videri nō melius vi/uere sed videri vincere gestit: quatenus di/cere possit. nō suz sicut ceteri hoīm. Plus sibi blādit̄ de vno ieunio qō ceter̄ prādē/tib⁹ fac̄: q̄ꝫ si cū ceter̄ septē dieb⁹ ieūaueri⁹

Cōmodioꝛ sibi videꝛ vna oꝛatiuncula peculiaris ꝙ̄ tota psalmodia vnꝰ nocteꝫ Inter prandendū crebro solet oculos iactare p mensas: vt si quē minus comedere viderit victū se doleat: ⁊ iciat idipm sibi crudeliter subtrahere: qđ necessariū victui indulgendū puiderat: plꝰ glie metuens detrimentū ꝙ̄ famis cruciatū. Si quē maciozem: si quē pallidioꝛē pspexerit: vilē se estimat nunꝙ̄ reꝛescit. Et qm̄ vultū ipse suū videre nō pōt ꝙlem. s. se intuentib⁹ offert: manꝰ quas pōt ⁊ brachia spectās: palpat costas: humeros attrectat ⁊ lumbos: vt pm̄ q̄ coꝛpis sui mēbꝛa vel minꝰ vel satis exilia pbat: pallozem oꝛis ac coloꝛē discernat. Ād oīa deniq̄ sua strēnuus. ad cōta piger. vigilat in lecto: doꝛmit in choro. Cūq̄ alijs psallēt⁹ tota nocte ad vigilias doꝛmiteꝛ: post vigilias alijs i claustro ꝛescentib⁹: solus in oꝛatoꝛio remaneꝛ: excreat ⁊ tuscit. gemitib⁹ ac suspiꝛijs aures fotis sedentiū de angulo implet. Cuz aūt ex his que singl'ariter sed ianiter agit. apō simpliciozes eiꝰ opinio excreuerit: q̄ pfecto opa ꝓbant que cernunt. sed vnde ꝓdeant nō discernūt. dū miseꝛ btificant: in errozē inducunt.

Sextus gradus arrogantia.

Credit qđ audit. laudat. qđ agit. ⁊ qđ intendat: nō intendit. Obliuiscit intēcionem dū amplectit opinionē. Quicq̄ de oī alia reꝰ sibi credit ꝙ̄ alq̄s: de se solo plꝰ alijs credit ꝙ̄ sibi: vt nō iam ꝓboteꝰ aut sola opeꝛ ostētatōe suā p̄ferat religionem ſz intimo coꝛdis credat affectu oīb⁹ se sanctiozem. Et quicq̄d de se laudatū agnouerit. non ignozantie aut benuolētie laudatoꝛis: ſz suis meritꝭ arrogāter asscribit Ym̄ post singularitatē sextū sibi gradū iure arrogātia vendicat. Post hāc p̄sumptio inuenitur: in q̄ septimꝰ gradus ꝛstituit.

Septimus gradus p̄sumptio.

Qui em̄ alios se p̄cellere putat: quō nō plus de se ꝙ̄ de alijs p̄sumat. Primꝰ i cōuentib⁹ resident. in cōsilijs pmꝰ rñdet. non vocatus accedit. nō missus se intromittit. reoꝛdinat oꝛdinata. reficit facta. Quicq̄d ipe nō fecerit aut oꝛdinauerit nec recte factum: nec pulcꝛe existimat oꝛdinatū. iudicat iudicātes: p̄iudicat iudicaturꝭ. Si cuz tp̄s aduenerit: nō ꝓmoueaꝭ ad pꝛioratū: suū abbatē aut inuiduz iudicat: aut decepcum. Q⁊ si mediocris ei aliq̄ obediencia intūcta fuerit indignaꝭ. aſpnaꝭ. arbitrans se nō esse minoꝛib⁹ occupandū: q̄ se ad maioꝛa sentit idoneū. Sz q̄ sic pꝛomptulus ad oīa se magꝭ temere ꝙ̄ libere ꝛsueuit ingerere: ipossibile est eū aliq̄n nō errare. Ad plarū aūt ꝓtinet errantē arguere. Sz quō culpā suā ꝛfitebiꝭ q̄ nec esse putat: nec putari culpabilis patiꝭ. Propterea cū ei culpa imputaꝭ: creſcit nō amputaꝭ. Si g̃ cuz arguiꝰ fuerit: declinare coꝛ eiꝰ videꝛi verba malicie in octauū gradū q̄ dī defensio peccatoꝝ nouerꝭ coꝛruisse.

Octauus g̃dus defensio pcōꝝ.

Multꝭ ꝓo modis fiūt excusatōes i peccatis. Aut em̄ dicit: qui se excusat: nō feci: aut feci q̄dem ſz bene feci: aut si male non multū male: aut si multū male: non mala intentione. Si aūt ⁊ de illa sicut adā vel eua conuincit: alienā suasione excusare nititꝭ. Sz q̄ ꝓcaciter etiā acta defendit qm̄ occultas ⁊ malas cogitationes coꝛdi suo aduenientes humiliꝭ reuelaret abbati.

Nonꝰ gradus simulata confessio

Licet ꝓo genera hec excusationis catenus mala iudicenꝭ. ḡtenus oꝛe ꝓphetico ꝓba malicie appellenꝭ: multo tñ piculosiꝰ est fallaꝭ ac lugba ꝛfessio. ꝙ̄ ꝓcaꝭ ⁊ obstinata defensio. Nōnulli em̄ cū de aptioꝛibus arguunꝭ: scientes q̄ sise defenderēt: sibi nō crederet: subtiliꝰ inueniūt argumētum defensionis: ꝓba rñdentes dolose cōfessionis. Est q̄ꝑe vt sc̄ptū est q̄ neq̄ter humiliat se: ⁊ ꝛioꝛa ei ꝓplena sūt dolo Vult demittiꝭ. pſternit coꝛpꝰ. aliq̄s si possūt lachrymulas extoꝛquēt: si pñt voce suspiꝛijs ꝓba gemitib⁹ interrūpunt. Nec soluz qui eusmōi est obiecta nō excusat: ſz ipe q̄z culpam exaggeraꝭ: vt dū ipossibile aliq̄d aut icredibile culpe sue oꝛe ipi ꝓ additū audis etiā illō qđ rectū putabas. discredere possis: ⁊ ex eo qđ falsū esse nō dubitas: dū ꝛfitetur. i dubiū veniaꝭ | qđ q̄si certū teneb⁹tur. Dūq̄ affirmare qđ credit nolūt: cōfitendo culpā defendūt ⁊ apiēdo tegūt qđ ⁊ ꝛfessio laudabiliꝭ sonat i oꝛe ⁊ adhuc iniquitas occultaꝭ i coꝛde: q̄tinꝰ magꝭ ex humilitate: q̄ ex ꝓbitate ꝛfiteri putet q̄ audit

aptans sibi illud scpture. Justus in pncipio sermõis accusator est sui. Valūt em̃ apud hoies veritate periclitari q̃ humilitate. cū apud deū periclitenť vtrimq̃. Aut si ita culpa manifesta sit. q̃ nulla penitus versutia tegi possit: nihilomin⁹ tamē vocem nō cor penitentz assumunt: qua notā nō culpā deleant: dum ignorantiā manifeste trāsgressionis. decore recōpensant publice ꝓfessionis. Gloriosa res būilitas q̃ ipa quoq̃ supbia palliare se appetit ne vilescat. Sed hec cito tergiversatio a plato deph̃endit si ad hāc superbā būilitatē nō leuit flectitur q̃ magis dissimulet culpam vel differat penā. Vasa figuli probat fornax. ⁊ tribulatio vere penitētes discernit. Qui em̃ veracit penitet laborē penitentie nō abhorret sed q̃q̃d sibi pro culpa quaz odit inūgit tacita conscia patienť ample etiť. In ipa quoq̃ obedientia duris ac contrarijs reb⁹ suborris: q̃buslibet irrogatis iniurijs. sustinēs nō lacescit. vt in quarto gradu stare indicet būilitatis. Cui⁹ ꝓ si mulata cōfessio est. vna vel leui ꝓtumelia aut exigua pena interrogat⁹. iā būilitatez simulat iā simulationē dissimulare nō potest. Murmurat frendet trascit: nec in q̃rto stare būilitatis gradu sz in nonū corruisse supbie ꝓbať. qui fm q̃ descriptus est recte simulata cōfessio appellari pōt. Quāta putas tūc cōfusio sit in corde supbi cuz fraus deph̃editur: pax amittit: laus minuit nec culpa diluit. tandē notať ab oibus iudicať ab oibus. eoq̃ vehemētius oēs indignanť q̃ falsum cōspiciūr. q̃q̃d de eo ꝓius opinabanť. Tūc op⁹ est plato vt eo minus illi pcendū putet quo magis omnes offenderet si vni parceret.

¶ Decimus gradus Rebellio.

Hic nisi eū miseratio superna respiciat vt q̃ō valde difficile talib⁹ est vniuersoz̄ iudicijs tacit⁹ acq̃escat. frontosus mor et impudēs fact⁹. tanto deteri⁹ q̃nto despe ratius in decimū gradū p rebellionē corruit. q̃q̃ ꝓius latenť arrogās frēs cōtēpserat iā patenť inobedies etiā mgrm ꝓtemnit. Sciendū aūt est q̃ oēs grad⁹ q̃s in. xū. pti tus sum ī tres tm̃modo colligi pñt. vt in sex superioribus ꝓtēptus frm. in q̃tuor seq̃ntibus ꝓtēptus mgrī. in duob⁹ q̃ restāt ꝓsum mek ꝓtempt⁹ dei. Notandū q̃z q̃ hi duo supbie grad⁹ vltimi. q̃ ⁊ būilitatz ascendēdo pmi inueniunť. sic extra ꝓgregationez ascēdendi sūt. ita ī cōgregatioe descēdi nō possunt. Qz aūt añ ascēdi debeāt ex h̄ apte datť intelligi q̃ ī tertio gradu ī regula legiť. Tert⁹ inq̃t grad⁹ est vt q̃s p dei amore oi obedientia se subdat maiori. Si g̃ in tertio gdu subiectio collocať q̃ pculdubio fit q̃n nouitius pmū cōuentui sociať. cōfessq̃s est q̃ duo anteriores iā trāscensi intelliganť. Denicq̃ vbi fr̃m cōcordiā et magistri sententiā monachus spernit q̃d vltra in monasterio nisi scandalū facit.

¶ Undecimus Libertas peccandi.

Post decimū itaq̃ gradū q̃ rebellio dictus est: expulsus vl egressus de monasterio stati accipiť ab vndecio. Et tūc ingrediť vias q̃ videnť hoib⁹ bone. quar finis nisi forte de⁹ eas sopient demerget eū in pfundū inferni. i. in ꝓtemptū dei. Impi⁹ siquidē cū venerit in pfundū malor: ꝓtēnit. Pōt aūt. xj. gradus appellari libertas peccādi: p quā monach⁹ cū nec mgrm videt: quē timeat: nec frēs: q̃s reuereať. tāto secur⁹ q̃nto liber⁹ sua desideria īplere decreť: a q̃bus in monasterio tā pudore q̃z timore ꝓhibebať. Sz ⁊ si iā frēs vel abbatē nō timet: nōdū tm̃ dei penit⁹ formidine caret. hz rōnem adhuc submurmurantez volūtati. Necsine aliq̃ dubitatōne: queq̃ pmū illicita pficit. sz sicut is q̃ vadū tētat pedetenti nō cursim vitioz gurgitē ītrat.

¶ Duodecim⁹ grad⁹ cōsuetudo peccādi.

At postq̃ terribili vel iudicio pma flagitia impunitas sequiť. expta voluptas libenť repetiť: repetita blandiť. Cōcupiscentia reuiuiscēte sopiť rō. ligat consuetudo. Trahiť miser in pfundū malorū. tradiť captiu⁹ vorag̃ini vicioz: ita vt carnaliuz vorag̃ine desideriorz absorpt⁹: sue ratōis diuinicq̃ timorz oblit⁹: dicat insipiēs ī cor de suo: nō est de⁹. Jā indifferenť libitis p licitz vtiť. iā ab illicitz cogitādis patrandis. inuestigādis: animꝰ manꝰ vel pedes nō ꝓhibet: sz quicq̃d ī cor in buccā: ad manū venerit. machinať. garrit: ⁊ opať malitiuolus. vaniloqu⁹. facinorosus. Quēadmodū denicq̃ ascēsis his oib⁹ gradib⁹ cor de iā alacri ⁊ absq̃ labore p bona ꝓsuetu

dine iust⁹ currit ad vitā: sic descēsis impi⁹ eisdē p malo vsu: nō rōne se gubernās: nō timor⁊ freno retentās intrepid⁹ festiat ad mortē. Dedy sūt q̄ fatigant. angustiant. q̄ nūc metu gehēne: nūc p̄ristina retardati ꝓsuetudie descēdendo vl' ascendēdo labo rāt. Supīm⁹ tantū ꝛ infim⁹ currere absq̄ impedimēto ꝛ absq̄ labore. ad mortē hic ad vitā ille festinat: alt' alacrio⁹: alter pclitio⁹. Illū alacrē charitas. hūc pdiuē cupiditas facit. In altero amo⁹: in altero stu⁹ por laborē non sentit. In illo denicq̄ pfecta charitas: in isto ꝓsumata iniq̄tas: foras mittit timorē. Illi ꝑfitas. huic cecitas dat securitatē. Pōt ḡ duodecim⁹ gradus appellari ꝓsuetudo peccandi q̄ dei metus amittit: ꝓtempt⁹ incurrit. Pro tali tā inq̄t Iohānes ap'ls nō dico: vt q̄s oret. Sz nū q̄d dicis o apostole: vt q̄s despet. Immo gemat: q̄ illū amat. Nō p̄sumat orare: nec desistat plorare. Quid ē: qđ dico. An forte vllū remanet spei refugiū: vbi oro non inueit locū. Audi credentē spantez: nec tū orantē. Dñe inq̄t si fuisses h. frat me⁹ nō fuiss⁊ mortu⁹. Mag aūt fides q̄ credidit sua p̄ncia dñm mortez ꝓhibere potuisse: si affuisset. Modo aūt q̄d. Absit. vt quem credidit viuū potuisse suare mortuū dubitet posse resuscitare. Sz nūc inq̄t scio: q: q̄ cunq̄ poposceris a deo: dabit tibi deus. Deinde q̄renti vbi posuissent eum. rñdet. Veni. ꝛ vide. Quāobrez o martha mag nob tue fidei insignia tribuis. Sz quō cū tāta fide diffidis. Veni inq̄t ꝛ vide. Cur si nō despas: nō seq̄ris. ꝛ dicis ꝛ resuscita. Si aūt despas cur mg̃r̄m sine cā fatigas An forte fides aliq̄n recipit qđ oro non p̄sumit. Denicq̄ appropinq̄re cadaueri prohibes ꝛ dicis. dñe iā fetet. q̄driduan⁹ em̄ est. despando dic⁊ h an dissimulādo. Sic q̄pe ipse dñs post resurrectionez finxit se logius ire cū mallet cū discipul' remanere. O sancte mlieres xp̄i familiares si fratrē v̄m amatis cur ei⁹ miscōiam nō flagitatis. de cui⁹ potētia dubitare. pietate diffidere nō potest⁊. Rñdet. Sic meli⁹ tāq̄ nō orātes oram⁹: sic efficaci⁹ tanq̄ diffidentes ꝓfidim⁹. Exhibem⁹ fidē. ꝓhibemus affectū. scit ipe cui nō est opus vt aliq̄d dicat q̄d desiderem⁹. Samus quidē. q̄ oīa pōt. sed h̄ tam grāde miraculū tā nouū tā inaudītū. ꝛ si eius subest potētie. multū tñ excedit vniuersa merita hūilitatis nostre Sufficit nob potentie locū pietati dedisse occasionē. malentes patient expectare qđ velit. q̄q̄ impudient q̄rere. qđ forsitā nolit. Denicq̄ qđ nr̄is meritis deest. verecūdia fortasse supplebit. Petri q̄z post grauē lapsum lach⁊ymā q̄dez video. sed p̄cem non audio. nec tū de indulgentia dubito Discce etiā a matre dñi magnā in mirabilib⁹ fidē h̄re. in magna fide verecūdiā retinere Discce verecundiā decorare fidez rep̄mere p̄sumptionē. Vinū inq̄t nō habēt. Quā breuit q̄q̄ reuerent suggessit. vñ pie sollicita fuit. Et vt discas in hmōi mag⁊ pie gemere q̄q̄ petere p̄sūptuose. pietatis estū pudoris tēperās vmbra: cōceptā p̄cis fiduciam verecūde suppsit. Nō frōtose accessit. nō palā locuta est vt audacē cor̄ oib⁹ diceret. obsecro fili. deficit vinū. contristant cōuiue. ꝓfundit sposus. ostēde q̄d possis: sed licet h̄ aut multo plura pect⁹ estuans feruēs loqueret affect⁹. priuatim tñ potentē pia filiū mat adiit. nō potentiā tentans sed voluntatē explorās Vinū inq̄t nō habēt. Quid modesti⁹. Quid fidelius. Nō defuit pietati fides. voci grauitas. efficacia voto. Si ḡ illa cū mat sit. se matrē oblita. nō audet petere miraculum vini. ego vile mācipiū. cui p magnū est filū sunt' ac matr⁊ esse vernaculū. q̄ frōte p̄sumo ꝓ vita petere q̄drduani Duo etiā in euāgelio cecī. visuz alter accepisse. alter recepisse legunt. alter quē amiserat. alter quē non habuerat. vn⁹ scz excecat⁹. alt' cec⁹ nat⁹. Sz q̄ excecatus miserabilib⁹ miserisq̄ clamoribꝫ miscōiam meruit. q̄ ꝓ cecus nat⁹ tā to misericordi⁹ quāto mirabili⁹. nullis suis p̄cibus p̄uentū sui illūinatoris b̄ficiū nihilomin⁹ sensit. Illi denicq̄ dictū est: fides tua salū te fecit. huic aūt nō. Duos q̄z recent mortuos: tertiū iā q̄drduanū lego resuscitatos: solā tñ archisynagogi filiam in domo adhuc positā p̄cib⁹ p̄is. duos aūt er inspirata magnitudie pietatis. Sili etiā forma si ꝓrigerit. qđ de⁹ auertat aliquē de frib⁹ nr̄is nō in corpe sz in aīa mori q̄q̄ diu adhuc intra nos erit pulsabo ꝛ ego meis q̄libuscūq̄ p̄cōr ꝛ frat p̄cibus

saluatorē. Si reuixerit: lucrati erim⁹ fratrē. Si ꝓ nō mereamur exaudiri: vbi iam vt tolerare viuos: vl' tolerari a viuis non poterit. ſz incipit efferri: semp ꝙdez fideliꝫ gemo: ſz iā nō ita fiducialiꝫ ozo. Nō aptē audeo dicere: veni dñe. ſuscita mortuū nostrū corde tñ ſuſpēſo i tremulus intᵘ clamare nō ceſſo. Si forte: ſi forte: ſi forte deſideriū pauperꝝ exaudiet dñs ꝓparationē cordis eoꝝ audiet auriſ tua. Et illud. Nūqd mortuis facies mirabilia. aut medici ſuſcitabūt: t ꝓfitebunt tibi. Et de ḡdi duano. nunqd narrabit aliqs in ſepulcro miſericordiā tuā t veritatē tuā in pditione? Pōt interim ſaluator ſi vult inſpirare im prouiſe occurrere nob: lachrymiſqꝫ portā tuū motᵘ nō ꝓcibus mortuo vitā reddere: aut certe tā ſepultuz remouere a mortuis. Mortuū aūt dixerim illuz: q̄ ſua pctā defendēs. in octauū iā corruit ḡduz. At mortuo eīm tanqꝫ q̄ nō eſt parit cōfeſſio. Poſt decimū ꝙ q̄ tertiᵘ eſt ab octauo. iā efferꝫ in libertatē peccandi q̄n expellit a ꝙſortio monaſterij. At poſtqꝫ quartū trāſierit iaz recte q̄dri duanᵘ dī. dū in q̄ntum decidēs ꝓ conſuetudinē ſepelit. Abſit aūt a nobis vt etiā ꝓ talib⁹ t ſi palā nō ꝓſumim⁹. vel in cordib⁹ nr̄is ozare ceſſem⁹ cū paul⁹ eos quoqꝫ lugeret: q̄s ſine penitētia mortuos ſciret. Et ſi eīm a cōibus ozonib⁹ ipſi ſe excludūt: ſed ab effectib⁹ oīno nō pñt. Videtur tñ in q̄nto piculo ſint. ꝓ q̄bus eccleſia palā ozare nō audeat: q̄ fideliꝫ etiaz ꝓ iudeis. ꝓ hereticis. ꝓ gentilib⁹ ozat. Cum eīm in paſcene ozet ꝓ q̄buſlibet malis nulla tñ mentio fit de excōmunicatis.

Dicis forte frat̄ godofride me aliud q̄ tu q̄ſiſti q̄ ipſe ꝓmiſi tandē exhibuiſſe cuz ꝓ ḡdibus hūilitatis ſuꝫ bie gradus videar deſcripſiſſe. Ad qđ ego non potui docere niſi qđ dixi. nō putaui cōgruū me deſcribere aſcēſiones q̄ plus deſcēdere q̄ aſcēdere noui. Proponat tibi btūs bñdictᵘ gradus hūilitatis. q̄s ipe ꝓpus in corde ſuo diſpoſuit. Ego q̄n ꝓponā nō habeo. niſi ordinē mee deſcēſionis. In q̄ tñ ſi diligenter inſpiciꝫ. via forſitā aſcēſioīs repiꝫ. Si. n. tibi roma tendēti hō veniēs obuiaret q̄ſitus viā. q̄d meli⁹ q̄ illā. q̄ venit oñ deret. dū caſtella. villaſ. vrbes. fluuioſ. ac mōteſ ꝓ q̄s trāſierat noīat. Suū denūciās iter. tuū tibi ꝓnūciat. ita vt eā dē loca recognoſcas eūdo: q̄ peträſyt v. medo. In hac illiſter nr̄a deſcēſiōe grad⁹ aſcēſorios forſtaſſe reperies. q̄s aſcendēdo meli⁹ in tuo corde q̄ in noſtro codice leges. Amen.

Diui Bernardi abbatis in epiſtolā ſiue tractatuz de vita ſolitaria ad fratres de monte dei.

Carissimis fratrib⁹ t dñis. H. priori t ceteris ſabbatū dilectū. Pene impudenꝫ. et pluſq̄ decebat os meū patet ad vos charissimi frēs in xp̄o. Nō poſſuz tacere. deᵘ ſcit. Ignoſcite mihi q: cor meū dilatatū eſt. Dilatami et vos obſecro in viſceribus vr̄is. t capite nos. q̄ totᵘ veſter ſum i eo in cuiᵘ viſceribus inuicē cupim⁹ nos. Jō ex q̄no receſſi a vob vſq̄ nūc qualēcunq̄ laborē meū quottidianuz ſtatui dedicare nō vob. q̄ nō indigeꝫ. ſed fratri ſtephano t ſocijs eiᵘ fratrib⁹ iunioribus t nouitijs venientib⁹ ad vos. quorū doctor deᵘ ſolus eſt. vt hēant t legant. ſi forte ibi aliq̄d inuenerit vtile ſibi ad ſolaciū ſollicitudis ſue. t ſeti ꝓpoſiti incitamentū. Offero qđ poſſuz. bonā volūtatē ipſamq̄ a vob repeto. cū fructib⁹ ſuis Dauid ſaltādo placuit deo nō ꝓpter ſaltuz. ſed ꝓpt affectū. Siliter et mlier q̄ vnxit pedes dñi laudata eſt a xp̄o. nō q: vnxit. ſz q: amauit: t q: qđ habuit. h̄ fecit. in eo iuſtificata ē. Deinde vob etiā arbitratᵘ ſuz dedicādū: qđ i ꝙſolatiōz ſuā t in adiutoriū fidei facere me cōpulit fratruz ḡrundā plus anxia q̄ piculoſa neceſſitas: ḡruz triſticia p̄rimū mihi ſolz facere gaudiū niſi q̄ eos ꝓtriſtatos videre nō poſſū. Pre magnitudie q̄ppe nō ſolū fidei ſz etiā amoriſ exoſuz adeo hñt. q̄q̄d videreꝫ eſſe ꝫ fidē: vt ſi vl' ad modicū ſeu ex ſpū blaſphemie. ſeu ex ipo ſenſu carnis fuerit ſup h̄ attētati vl' pulſati. q̄ſi ex ſolo auditu vl' attactu leſaz oīno i ſemetipis exiſtimēt ꝙſcie pietatē vel puritatē. t miſerabilr defleāt ſemetipos q̄ſi reprobos circa fidē. Quib⁹ t ꝓtigit a ſcis tenebris ad puriorꝫ vite exercitia venientib⁹: qđ ꝓtingere ſolz repēte. p deūtib⁹ ad lucē a diutinis tenebrꝫ vt ſic in illis lux ipa: q̄ cetera videda ſt̄ ꝓz irruēs infirmis ocul' ſic

molesta sic ⁊ isti ad pmū fidei lumē cecuti ant: ne isolitos noue luc̄ radios possit ab stinere: dōec ipo luc̄ amore assuescāt amē.

Incipit epla ad frēs de mōte dei.

FRatrib⁹ de mōte dei orienta⁊ le lumē ⁊ antiquū illū in reli⁊ gione egyptiū feruore tenebr⁊ occidi⁹ ⁊ gallicanis frigorib⁹ inferētib⁹ vite. s. solitarie exē⁊ plar ⁊ celestis formā ꝙuersatōis occurre: ⁊ cōcurre in gaudio scī spūs aia mea: ⁊ visu cordis in feruore pietat⁊: ⁊ in oī obsequio de uote volūtatis. Quid em̄ epulari ⁊ gau⁊ dere in dño oporter: qđ xp̄iane deuotiōis ac religiōis speciosissima portio q̄ celos p̄ pinqua tāgere videbat: mortua erat ⁊ re⁊ uixit: pierat de mūdo ⁊ inuēta est. Auditu aur⁊ audiebam⁹: nec credebam⁹. legeba⁊ m⁹ i libr⁊: ⁊ mirabamur ō antiq̄ vite solita rie gl'ia: ⁊ magna in ea gl'ia dei: cū subito inuenim⁹ eā in campis silue in mōte dei i monte pingui. Ubi de ea iam pingue scūt speciosa deserti ⁊ exultatōe colles accingū tur. Jbi em̄ iam p vos offert se oib⁹ ⁊ i vo bis se demōstrat ⁊ ignota hacten⁹ innote scat in pauc⁊ simplicib⁹: ipo eā vob⁹ ingerē te: q̄ in paucis simplicib⁹ totum olim sibi mundū subiecerit ipo mūdo āmirāte. Li⁊ cet em̄ mag⁊ ⁊ diuina plane fuerint miracu la q̄ dns gessit in terr⁊. h̄ tñ vnū sup oīa alia enituit: ⁊ cetera cūcta illustrauit: q⁹ sic dictū est. in pauc⁊ simplicib⁹ totū mundū ⁊ oēm sapiē ei⁹ altitudinē sibi subiugauit. Qđ etiā nūc cēpit opari i vob⁹. Jta pater ita: q̄m̄ sic bn̄placitū est añ te. Abscōdisti em̄ hec a sapiētib⁹ ⁊ pru dētib⁹ hui⁹ mūdi. ⁊ reuelasti ea puulis. Nolite g̃ timere pu⁊ sillus grex ait dns: ⁊ oīno ꝙfidite: q⁹ com placuit deo p̄ri dare vobis regnū. Uide⁊ te fratres mei: videte vocationē vestram: Ubi sapiens inter nos. Ubi scriba. Ubi conquisitor hui⁹ seculi. Nam ⁊ si sunt ali⁊ qui sapientes iter vos p̄ simplices tñ sapi entes aggregauit: q̄ reges olim ⁊ philoso⁊ phos mūdi hui⁹ p̄ piscatores sibi subiecit Sinite g̃ sinite sapientes hui⁹ seculi ō spi ritu hui⁹ mūdi tumēres: alta sapientes et terram lingētes sapiēter descendere in iferi um: vos aūt dum fodit peccatori fouea: sicut cepistis stulti facti estis p̄ter deum. p̄ stultū dei: qđ sapientius est oīb⁹ hoīb⁹. xp̄o duce humilē ap⁊ hendite disciplinā ascendēdi i celū. Uita nāq̄ simplicitas tā multos p̄uocat ad emulationem. Uita em̄ sufficientissima ⁊ altissima paupertas iam multo⁊ ꝙfundit cupiditatē. Uestp̄ secre⁊ tum: iam cap̄ rep̄ q̄ facere tumultū videnk pluribus incutit horrore Si q̄ ergo ꝙsola⁊ tio in xp̄o. si qđ solacū charitat⁊. si q̄ socie tas spūs: si q̄ viscera miscōie implete gau⁊ dium nō meū tm̄m̄ō: ⁊ oīm diligentiū no men dei: vt i varietate vestit⁹ deaurati de auro sapie dei: regine assistētis a dextr⁊ spō si vīo studio vīa instātia ad dei gl'iam ⁊ magnā coronā vestrā. ⁊ gaudiu⁊ oīm bo⁊ nor⁊ h̄ sctē nouitat⁊ istrueret ornamentum nouitatē ꝙ dico xp̄i linguas nec̄ aquar⁊ ꝙditione nos de⁹ i abscōdito faciei sue ab scōdat hoīm impior⁊. Qui cū manifestu⁊ lumē piratis obnubilare nō queūt: de so⁊ lo nouitatis noie cauillant Ueteres ipi ⁊ in veteri mēte nescientes noua meditari. vtres veteres nō capiētes vinū nouū qđ si eis infunderet: rumperēt. Sz hec nouitas nō est nouella nouitas. Res em̄ est antiq̄ religionis p̄fecte fundate in xp̄o pietat⁊ an tiq̄ hereditas eccl'ie dei a tpe ꝓphetarum p̄mōstrata: iamq̄ nouogratie sole exorto in iohe baptista instaurata ⁊ inouata ab ip so dño familiarissime celebrata. ab ei⁹ di⁊ scipulis ipo p̄nte ꝙcupita. Cui⁹ transfigu rationis gl'iam cū vidissent: q̄ cū eo i mō⁊ te sctō erāt. ꝙtinuo petr⁹ in eo quidē arre⁊ ptus sibi: ⁊ nescies q̄d diceret: q⁹ visa dei maiestate cōe bonū itra priuatū suū nisus est ꝙclusisse. in eo aūt p̄tissim⁹ sibi ⁊ scien tissimus q̄d diceret q⁹ suauitate ei⁹ gusta⁊ ta optimū sibi iudicauit in h̄ sp esse: vitaz hanc in cōtubernio dei ⁊ ciuiū supnorum q̄s cū eo viderat: cōcupiuit dicēs. Dñe bo nū est nos hic esse. Si vis faciam⁹ h̄ tria tabernacula. tibi vnū. moysi vnū ⁊ helye vnū. Jn q̄: si audit⁹ fuisset: factur⁹ pculdu bio erat postmodū alia tria. sibi vnū. iaco bo vnū: ⁊ iohāni vnū. Post passionē ꝙ dñi calente adhuc in cor⁊ dib⁹ fidelīū effusi ei⁹ sanguis recēti memoria. solitariā hāc vi⁊ tā eligētib⁹: paupertatē spūs sectātib⁹: ⁊ i spi ritualib⁹ exercitys: ⁊ in ꝙtēplatiōe pingue

otiū altero i altep zelātib⁹. deserta repleta sunt. Ex qb⁹ legim⁹ paulū. macharīū. antoniū. arseniū et alios ꝯplures sctē hui⁹ ꝓuersationis ⁊ rei publice ꝓsulares viros egregia noia i ciuitate dei nobiles: ⁊ triū phales ⁊ytulos hñtia: de victoria hui⁹ seculi ⁊ ꝓncipis hui⁹ mundi ⁊ corpis sui. de cultu ai ⁊ dñi dei sui. Sileāt ḡ q̄ i tenebr⁹ de luce iudicātes vos arguūt nouitat⁹: ex abūdātia male volūtat⁹. ipi pot⁹ arguēdi vetustat⁹ ⁊ ꝓuitat⁹. Sz ⁊ laudatores: ⁊ detractores ꝑterite ⁊ bonū qđ in vob amāt in eis amate. Detractores dissilite ⁊ pro eis orate. Et obliti q̄ retro sunt: ꝑtermissis scādalis q̄ iuxta iter vob a dextris ⁊ a sinistr⁹ posita sunt in anteriora vīa vos extendite Si em̄ ad singl'a voluerit⁹ vel laudatorib⁹ rūdere: vel cū detractorib⁹ litigare: tēpus ꝓdit⁹ cui⁹ i ꝓposito sctō nō leu⁹ est iactura. A terr⁹ em̄ ad celos festinātē. q̄ mozat: ⁊ si nō detinet: plurimū tñ nocz. Nolite negligere: nolite tardare: grandis em̄ vob restat via. Altissima em̄ est ꝓfessio vestra. celos trāsit: par angel' est: angelice similis puritati. Nō em̄ solū vouist⁹ omēz sanctitatē sz ois sctitat⁹ ꝓfectionē: ⁊ omis ꝓsūmationis finē. Non em̄ est vest⁹ circa cōia ꝑcepta lāguere: neq⁹ h̄ solū attendere q̄d ꝑcipiat de⁹ sz q̄d velit: ꝓbātes q̄ sit voluntas dei bona: ⁊ bñplacens ⁊ perfecta. Alioz est em̄ deo seruire: vest⁹ adherere. alioz est deū credere scire. amare. reuereri. vest⁹ est sape. intelligere. ꝓgnoscere ⁊ frui. Magnū est h̄. arduū est h̄. Sz oīpotens ⁊ bonus est de⁹. q̄ i vob est pi⁹ ꝓmissor fidelis reddit⁹. et indefessus adiut⁹. qui magno ei⁹ amore magna ꝓfitētib⁹. ⁊ i fide ⁊ spe gr̄e ei⁹ maiora viribus suis aggredientibus ⁊ volūtatē. ⁊ desideriū suggerit i id ipm. ⁊ q̄ volūtatis gr̄az ꝓgauit. subrogabit etiā ꝓtutē ad ꝓuentū. Cui cū fideliter fecerit hō qđ potuit calūniāte calūniat⁹ re ipe misericor⁹ diter pauperi suo iudiciū facit: ⁊ causam. qz qđ habuit h̄ fecit. Absit tñ frēs a cōscie vre estimatōe. a paruitate ⁊ hūilitate vīa: ab ore vīo ois altitudo. quia altū sape mors est: ⁊ facile est i alto se ꝓruentem obstupescere ⁊ de vita peridit⁹i. Nomē aliud vīe ꝓfessioni imponi te alium ⁊ytulū ordini vestro inscribite Feras vos pot⁹ in domitas. ⁊ icaueatas bestias: que aliter ⁊ cōi hoim more domari nō poterāt. existimate ⁊ appellate. lōge sup⁹ vos ꝓtutē eoz suspiciētes ⁊ admirātes gloriam q̄ ambidextri fortissimi sicut ahiot ille iu dex fortissim⁹ iſtl'. q̄ vtraq⁹ manu vrebatur ꝑ dextera. Et q̄diu licet devotissime interuacare amāt charitati ꝓplande ꝓfectis. ⁊ cū necessitas vocat: vel officiuz trahit. ꝓmptissime se foras mittūt et dāt ꝑ ꝓfectu adimplēde charitat⁹. Caue etiaz serue dei: ne quoscūq⁹ imitari nō vis: damnare videaris. Volo h̄ facias in egritudine tua q⁹ cuz sanissimus esset. faciebat q̄ dicebat. venit ihesus xp̄s pctōres saluos fare: quoz ꝓm⁹ ego sum Neq⁹ em̄ h̄ dicebat paul⁹ mentiendi ꝑcipitatōe: sz existimādi affectōe. Qui em̄ ꝓfecte examinādo semet ipm intelligit: suo pctō. nulli⁹ pct̄m par eē existimat. qđ nō sicut suū intelligit. Nolo ergo vt nusq⁹ arbitrer⁹ lucere solē cōem dei: nisi in cella tua. nusq⁹ esse serenū nisi pectore tua. nusq⁹ opari gratiā dei nisi in ꝓscia tua. An solitarioz de⁹ tm̄: imo ⁊ oim. miserek em̄ oim de⁹: ⁊ nihil odit eoz q̄ fecit. Malo te cogitare vbiq⁹ esse serenū nisi pectore te: ⁊ pe⁹ de te q⁹ de aliq̄ existimare Cū tremore pot⁹. ⁊ timore vīam ipoz salutem opamini. Nec q̄les sint alij: sz q̄les ex vobis fiāt q̄ntū in vob est cogitate. nō solūmō q̄ mō sunt sz qui post futuri sunt: q⁹s in ꝓposito sctō est⁹ hituri imitatores. Ex vobis em̄ ex vīo exēplo ⁊ vīa auctoritate in regione hac pendere habet tota posteritas hui⁹ vīi ordinis sancti. Vos i eo patres: vos in eo institutores cū debita imitationis reuerentia appellabimini a successoribus vīis. Quicq̄d a vob statutū: q̄cq̄d vob tenentib⁹ ⁊ seruātib⁹ i cōsuetudinem fuerit missum. absq⁹ oīi retractatione a posteris vīis tenendū erit ⁊ seruandū: nec fas erit aliq̄d imutari. sic em̄ de vob erit apd eos. sicut i incōmutabilib⁹ legib⁹ sume ⁊ eterne ꝓfect⁹ apd vos est quas seruari oīib⁹ expedit ⁊ scire. non aūt licet alicui dijudicare. Deo aūt gr̄as: quia nec in indignū vobis erit. inutile posteris. si pie si fortiter ⁊ vos tenueritis. ⁊ ipi in vobis imitentur fideliter: qđ interim teneat⁹ Et si

quid adhuc aliter sapere oporteret. ⁊ hꝰ deꝰ vobis revelabit. Salua enim pomnia cartusie debita sanctitate ⁊ cū oi laude pdicāda reuerentia multa in alpib⁹ illis horridis ⁊ pruinis frigorib⁹ necessaria sunt q̄ frugalem sufficientiā ⁊ volūtariā paupertatez sectantib⁹ in his dumtaxat regionib⁹ nō adeo necessaria videnť. Intelligiť q̄ dico dabit enim dñs intellectū vob. Gaudio enim in vobis: ⁊ licet absens corpe: sed presens spū. ⁊ videś ordinē vestꝝ. sꝫ feruorem spiritus. sꝫ abundantiā pacis. sed gr̄iaz simplicitatis in ꝓposito rigore. in dilectōe mutua. ipaz sancti spūs suauitatē. ⁊ plenā oi no in cōuersatione vīa formā pietatis in recordatione montꝫ dei totꝰ exulto. ⁊ primitias sancti spūs. ⁊ pignꝰ gr̄e in spe crescentis in eo religionis. dei otꝰ adoro Nā ⁊ ipm mōtꝫ dei nomē bone spei pfert omē s. q̄ sicut psalmista dicit de mōte dei habitatura sit in eo generatio querentiū dñm: querentiū faciē dei iacob. Innocēs manibus ⁊ mōdo cordis q̄ nō accepit ī vano aiaz suā. Ipa est. n. pfessio vīa querere deuz iacob. nō cōi oim more. sꝫ querere faciē dei: quā vidit iacob q̄ dixit. Vidi dñm facie ad faciē ⁊ salua facta est aīa mea. Faciem dei. hoc est cognitionē dei q̄rere faciē quā vidit iacob. de qua etiā dicit aplus. Tūc cognoscā sicut ⁊ cognitꝰ sum ⁊ nunc videmus pspeculū in enigmate: tūc autē facie ad faciem videbimꝰ. i. sicuti est. Hanc in hac vita sp quererep innocentiā manuuz ⁊ mūdiciā cordis ipa docet pietas q̄ sicut dixit iob cultꝰ dei est: quā qui nō hz in vano accepit aiaz suā: hꝰ est frustra: vivit vel oino nō vivit: dū nō vivit ex ea vita ꝓpter quā vī ea viueret: accepit aīam suā. Pietas enim hec est iugis dei memoria. pruna intentionis actio ad intelligentiā eiꝰ inde fessa affectio in amorē eiꝰ. vt nulla vnq̄ inueniat seruū dei: nō dicā dies sed hora. nisi vel in exercitij labore ⁊ pficiēdi studio vel in experientie dulcedine ⁊ fruendi gaudio. Hec est pietas de q̄ aplꝰ dilectuz sibi discipulū āmonet dicēs. Exerce temetipsum ad pietatem. Nam corporalis exercitatio ad modicum vtilis est. Pietas ꝓo ad oīa opus bonū est vtilis habens promissionē vite que nunc est ⁊ future. Pietatis enim non solūmodo formam. sed ⁊ veritatem in omnib⁹ ⁊ preomnib⁹ habitus vester reprimittit: ꝓpositum vestrum requirit. Nam sicut aplus dicit. Sunt alicꝫ formam quidem pietatis habentes virtutem aūt eius abnegantes. Hanc q̄cunq̄ vestrum non habet in conscientia. nō exhibet in vita. non exercet in cella non solitarius: sed solus dicēdus est. Nec cella ei cella: sed carcer ⁊ reclusio est. Vere enim solus est: cum quo deus nō est. vere reclusus est qui in deo liber non est. Solitudo enim ⁊ reclusio sunt nomina miserie. Cella aūt nequaq̄ debet esse reclusio necessitatis: sꝫ domicilium pacis: hostium clausum. non lateb⁹ sed secretum. Cum quo enim deus est nūq̄ minus solus est: q̄ cū solus est. Tūc enim libere fruitur gaudio suo: tunc ipeꝰ estꝰ sibi ad fruendum deo in se: ⁊ se in deo. Tūc in luce veritatis: in sereno mūdi cordis vltro patet sibi pura conscientia ⁊ libere se infundit affecta de deo memoria ⁊ illuminatur intellectus ⁊ dono suo fruit affectus: vel seipsum deflet humane fragilitatis defectus. Propter hoc ꝑm formaz ꝓpositi vestri habitetis in cellis potius q̄ in cellis exclusi a vobis toto seculo: totos vos inclusistis cum deo. Celle siquidem ⁊ celi habitatio cognate sunt: quia sicut celum ⁊ cella adinuicem videntur aliquam habere cognationem nominis sic ⁊ pietatis. A celando enim celum ⁊ cella nomen habere videnť. Et quod celatur i celis hoc ⁊ in cellis: ⁊ quod geritur in celis: ⁊ hoc ⁊ in cellis. Quid ne est: hoc vacare deo ⁊ frui deo. Ōdcum ꝑm ordinem pie ⁊ fideliť agitur vel celebratur in cellis. audeo dicere. Sācti angeli dei cellas habēt pro celis: ⁊ eque delectanť in cellis ac ⁊ in celis. Nā cū in cella iugiter celestia actitātur: celum celle ⁊ sacramenti similitudine: ⁊ pietatis affectu. ⁊ similis operis effectu proximū efficiť. nec iaz spūi orantꝰ: vel etiam a corpore exuuntia cella in celum lōga vel difficilis via inuenit. A cella enim sepe in celum ascendit: vix aūt vnq̄ a cella in infernū descēdit: nisi sicut dicit psalmista: descendant in infernū viuentes: ne descendant morientes. Hoc enim mō sepe cellarū incole in infernū descendūt. sicut enim assis-

dueq contemplando reuisere amāt gaudia celestia: vt ardentius ea appetant: sic z dolores inferni vt horreant z refugiant. Et hoc est qđ imprecant inimicis suis orādo vt descendant in infernū viuētes. Horiens aūt vir aut nunq̄ aliquis a cella i infernum descendit quia vir aliq̄s nisi predestinatus in ea vsq̄ ad mortem persistit Filium gratie igitur futuꝝ ventris sui cella fouet. nutrit amplectit z ad plenitudinem pfectionis pducit: z colloquio dei dignum efficit. alienū ꝓ vel suppositū abdicat a se citius z proiecit. Unde ait dñs ad moysen. Solue calciamenta pedum tuorum. Locus eī in quo stas: terra sancta ē. Horticinū eī mortuaꝝ affectionuꝫ vel hominē mortuū corde loc⁹ sanct⁹ vel tra sancta diu non patit. Cella terra sancta z locus sanctus est: in qua dñs z seruus ei⁹ sepe colloquunt: sicut vir ad amicum suū in qua crebro fidelis aīa ꝝbo dei pūgit. sponsa sponso sociat. terrenis celestia. humanis diuina iungunt vel vniunt. Si q̄dem sicut templū sctm dei: sic cella est fui dei. Et in templo eī z in cella diuina tractant. sz celebrius in cella. In templo visibiliter z figuratiue aliq̄n xp̄iani pietat⁊ sacramenta celebrant z dispensant. in cellis ꝓ sicut in celis ipa ꝝitate ipo ordine. z si nondum ipa puritatis maiestate: vel eternitatis securitate. res ꝓpria oim sacramentorum fidei nostre assidue celebrat. Jōo sicut dictū est. alienū q̄ nō est filij⁹. citius a se proiecit. quasi abortiuū a se euomit tanq̄ inutilē ac nortū cibū. Nec diu talē pati pt in visceribꝫ suis officina pietatis. venitq̄ pes superbie z asportat eū manus peccātis z mouet eū. z expulsus nō pōt stare. sz fugit miser z nudus z tremebūdus sicut cayn a facie dñi: expositꝰ virtꝰ z demonibꝫ. vt q̄ p⁊ inuenerit eū morte eum afficiat z occidat. Vel si aliquādiu durauerit in ea non virtutis ꝑstantia sz ptinaci miseria. sic ei cella est quasi carcer aut sicut viuēti sepultura. Pestilente ꝓ flagellato sapiens sapientior erit. z lauabit iustus manꝰ suas in sanguine peccātis. Sicut ḡ dicit ꝓpheta si ꝑuertat⁊ ifrā ad me cōuertere hoc est pfecte ꝑuersionis culmē apprehēde. Nulli. n. in eodem statu diu esse concedit seruo dei. Aut sp̄ficiendū aut deficiendum est aut sursum nititur aut in inferiora vrget. Ab oīnibꝫ aūt vob pfectio exigit licet nō vniformis sed si incipis incipe pfecte. Si iaz in pfectu es z hoc ipm iam pfecte age. Si aūt pfectionis aliq̄d attigisti. temetipsum in temetipo metire: z dic cū apl'o. Nō q̄ tā apprehenderim aut pfectus sim. sequor āt si forte cōprehendam in quo z ꝓprehēsus sum. vnū aūt que quidē retro sunt oblit⁹. ad ea que sunt priora extendēs meipsum ad destinatū psequor brauiū supne vocationis in xp̄o ihesu dño nr̄o. Deinde addit Quotq̄t pfecti sum⁹ h̄ sapiam⁹. In q̄ manifeste apl'o docente declarat quia pfecta eoꝝ que retro sunt obliuio. z pfecta i anteriora extensio ipa est hois iusti in hac vita pfectio. z pfectio hui⁹ pfectionis ibi erit vbi erit brauiū supne vocatiōis pfecta apprehensio. Hoc aūt mō. sicut stella a stella differt in claritate. sic cella a cella in conuersatione. s. incipientiū ꝓficientiū z pfectorum. Incipientium status pōt dici aialis ꝓficientiū rationalis: pfectoꝝ spūalis Jg noscendū est in aliquibꝫ aliq̄n eis: qui ad huc sunt aiales in q̄bꝫ ignoscī nō debet eis q̄ habent q̄si rōnales. Rursumq̄ rōnalibꝫ in q̄busdā ignoscit: in q̄bꝫ nō ignoscit spūalibus. quoꝝ pfecta oia esse debent z imitatione z laude potius q̄ reprehensione digna Et cum ex his tribꝫ hoim generibꝫ constet ois statꝰ religiōis: q̄ sicut ꝓpꝛijs nominibꝫ distinguunt. sic etiā dignoscuntur ex suoꝝ ꝓprietate studioꝝ. debent oēs filij dei in die quidem sp diligenter ꝓspicere quid desit sibi: vnde quenerint quousq̄ peruenerint: z in quo proficiendi statu singulis diebꝰ vel horis sua se extimatio deprehendat. Sunt etenī animales: qui per se nec ratione aguntur. nec trahuntur affectu z tamen vel auctoritaee pmoti: vel doctrina commoniti: vel exemplo prouocati approbant bonum: vbi inueniunt: z quasi ceci ad manum trahuntur: vel tracti sequuntur: hoc est imitantur. Sunt rationales qui per rationis iudicium z naturalis scientie discretionem: habent z cognitionem boni z appetitum: sed nondum affectum. Sunt perfecti. qui spiritu aguntur qui a sancto spiritu plenius illuminātur.

Et hȳ: quoniam sapit eis bonum: cuius affectu trahunt. ideo sapientes vocant. Quia ꝓ eos induit spūssanctus: cui⁹ affectu trahunt: sicut indumētū spūales appellant. Primus status circa corp⁹ se habet. Secūdus circa animū se exercet. Tertius nō nisi in deo requiescit. Quoꝝ singuli sicut habēt certā ꝓficiendi rōnem: sic in genere suo certā habēt ꝓfectiōis sue mēsurā. Initiū boni in cōuersatiōe aialis ꝓfecta obedientia est: ꝓfect⁹ subȳcere corpus suuꝫ: et in seruitutē redigere: perfectio vsus boni cōsuetudinē. vertisse in delectationē. Initiū ꝓ rationalis est intelligere qua in doctrina fidei apponunt ei. ꝓfectus talia ꝑparare q̄lia apponunt: ꝓfectio ꝓ cū i affectū mentꝫ trāsit iudiciuꝫ rōnis Perfectio ꝓ rōnalis initiū ē spūal: ꝓfect⁹ reuelata facie speclari gl̄iaꝫ dei: ꝓfectio ꝓ trāsformari in eandē imaginē a claritate in claritatē tanq̄ a dñi spiritu Primū igitur ꝓsequendū de ꝓmo scz de aniali. Animalitas est vite motus sensuū corpis fuiens. scz cū aīa q̄si extra se. ꝑ sensus corporis: circa dilectoꝝ delectatiōes corpoꝝ affecta: eorū fruitiōe pascit vel nutrit sensualitatē suā. Sed cū intra se regrediēs z corpora q̄bus fortī glutino amoris z ꝓsuetudinis adhesit: in locū incorporee nature se cū ferre nō ꝑualens: eorū illuc secū contrahit imagines z amicabilit ibi cū eis versatur. q̄bus assuefacta. cū nil putat esse nisi vel quale fortis reliq̄t. vel q̄le int⁹ cōtraxit: q̄ diu licet. iocundā hȝ fm delectationes corpis viuere. Cū aūt ab eis auertit. nescit nisi corporea imaginādo cogitare. Cum ꝓ ad cogitāda spūalia vel diuina se erigit nō aliud de eis q̄ de corpibus vl̄ de corporalibȳ pōt cogitare: vel existimare. Hec auersa a deo fit stulticia: cū nimiū intra semetipam fuerit remissa: z tā bruta: vt regi vl̄ nolit: vel nō possit. Cum ꝓ ipa sibi ꝑ superbiā extra se nimiū fuerit arrepta. fit prudētia carnis. z ipa sibi sapientia esse videt: cū stulticia sit. dicente apl̄o. Dicētes se esse sapientes: stulti facti sunt. Porro ad deū uersa fit certā simplicitas: hoc est eadē circa idē voluntas: sicut fuit iob vir simplex z rect⁹. ac timēs deū. Prima em̄ est simplicitas ꝓfecta ad deū conuersa volūtas: vnā petēs a dño hāc requirēs: nō ambiens multiplicari i seculo. Vt est simplicitas in cōuersiōe vera hūilitas magꝫ conscīam amplectens q̄ famā. z cū nō eū frāgit. vir simplex videri stult⁹ in seculo: vt sit sapiēs in deo. Vel simplicitas est sola ad deū uersa volūtas. sed nōduꝫ rōne formata: vt amor sit. i. formata volūtas nondū illumiata: vt sit charitas: hoc est amoris iocūditas. Simplicitas autē initiū aliq̄ in seipa hās creature dei. hoc est volūtatē simplicē: z bonā: q̄si boni hominis informē materiā in ꝓmordio uersionis sue offert auctori suo eā formandā. Jā em̄ cū bona volūtate habēs initiū sapientie. i. timorē dei ex ipo colligit. nec per se eā formari posse: nec quicq̄ tā expedire stulto q̄ seruire sapienti. Itaq̄ homini se ꝑter deū subȳciēs ipam et bonā volūtatē cōmittit in deo formandā: in sensu: z spiritus hūilitate: iam timore dei incipiente opari omnē virtutū plenitudinē: dū ꝑ iusticiā defert maiori. per prudentiā nō credit se sibi: ꝑ tēperantiaꝫ refugit discernere: per fortitudinē totū se obedientie subȳcit. nō discernēde sed amplectēde z adimplende. Hec em̄ vxor est cui a dño ꝓcipitur: et ad virū tuū erit uersio tua. Vir eius ratio est vel spūs eius vel alteri⁹. Huic em̄ viro recte obedit vir simplex z rect⁹ in semetipo: rectius aūt ac tutius in altero sepe: q̄ in semetipo. Ex ꝓcepto ḡ dei: et ipso ordine nature habere debȝ vxor ad virū: animalitas ad spm̄ vel spūalem virum: aliquā cōuersationē legittimā: hoc est obedientiā perfectā. Perfecta ꝓ obedientia est maxime in incipiēte indiscreta: hoc est nō discernere: q̄d vel qualiter ꝓcipiatur: sz ad hoc tantū niti: vt fideliter. z humiliter fiat quod a maiore precipit. Lignū em̄ sciētie boni z mali in paradiso: cēsura discretionis est in cōuersatione religiōis penes patres spūalem: qui iudicat omia: ipse ꝓ a nemine iudicat. Ipsi⁹ est discernere: aliorum est obedire. Adā gustauit in maluꝫ suū de ligno vetito: edoct⁹ ab eo: q̄ suggerēdo ait. Quare ꝓcepit vob̄ de⁹: vt de liḡ nō comederitꝫ Ecce discretio cū ꝓceptū sit Et addidit. Sciebat em̄ qr q̄ die comederitis: aperient oculi vr̄i: et eritis sicut dij.

Ecce q̄d p̄ceptū sit. s. q̄ deos fieri nō sinat Discernit: comedit. inobediēs faci⁹ est. et de paradiso ejectus est. Sic et anialē discretū. nouitiū prudentē. incipientē sapientē: in cella diu posse cōsistere. in congregatiōe durare ipossibile est. Stulc⁹ fiat. vt sit sapiēs. t hec ois sit ei⁹ discretio. vt in ꝟ nulla sit ei discretio. hec ois sapia ei⁹ sit vt in hac ꝓte nulla sit eius sapia. Jn eo ꝟo in q̄ se sibi anialitas ratioq̄ cōterminat. in natura aie hūane relict⁹ est a creatore bono. intellectus t ingenū: in ingenio ars: in q̄ cōstituit de⁹ hoiem sup opa manuū suaꝝ t oia secularia ista subiecit sub pedib⁹ ei⁹. aīali supbo in testioniuz naturalis dignitatz t simplicitatis dei amisse. simplici ꝟo t hūili in auxiliū recupande dignitatz t cōseruāde similitudinis. Jn hoc q̄ notum est dei manifestū est in illis. Jn ꝟ estimak de creatura creatore Jn hoc cognoscik iusticia dei. t qz q̄ bene agūt. digni sunt vita. qui ꝟo aliter. digni sunt morte Jn ꝟ creatura q̄ sponte bono seruit ad naturā subycik et adaptak. vt seruiat ad eaz q̄ expectatio est necessitatē t ad vtilitatē. Hinc q̄t t quanta vite huic necessaria. t bōis t malis vtilia t i genere suo pulcerrima t a bonis t a malis hoibus facta sunt t fiāt: oibus manifestū est. Hinc em in lris vel artificys. vel edificys p innūerabilik mltiplices hominū adinuētiōes tot p̄cesserūt modi studioꝝ. tot genera p̄fessionū. subtilitates et q̄site scīēte. artes. eloquēte. dignitatū officiozūq̄ varietates. t innūerabiles conq̄sitiones hui⁹ mūdi: q̄bus hoies illi. qui dicunk sapiētes hui⁹ mūdi. cū eis q̄ sunt simplices t filij dei. parik vtunk ad necessitatē t vtilitatē: sz illi abutunk eis ad curiositatē et voluptatē t supbiā. hij aūt vtunk eis ꝓpter necessitatē alibi habētes suā suauitatē. Jdeo illos suos sensuū suoꝝ t corporū suoꝝ sequunk fruct⁹ carnis sue. qui sunt fornicatio. immūdicia. supbia. luxuria. inimicicie. cōtentiōes. emulatiōes. ire. rixe. dissensiōes. inuidie. comesationes. ebrietates. t his silia. q̄ q̄cunq̄ agūt regnū dei nō cōsequenk: hos aūt. fructus spūs. q̄ sunt charitas. gaudiū. pax. patiētia. benignitas. longanimitas. bonitas. māsuetudo. fides. modestia. cōtinentia. castitas. et pietas. p̄missionē habens vite. q̄ nūc est: t future. Hi vtiq̄ q̄ diu simul sunt in actu. hoies videt sik es actiōes. deus aūt voluntates discernit t intentiōes. Cū vnusq̄sq̄ redit i suā: vnūquēq̄ ex fructib⁹ intētiōis sue pascit. ꝟscia sua. nec tñ ab vtroq̄ eq̄ ad ꝟsciaz redik qz nemo ad eā redire amat p⁹ actionē. n isi q̄ recta intentiōe agēdo ab ea pficiscik. Qui tñ rediēs ad cōsciam suā. si nondū vicit ꝟcupiam suā inuenit ibi de ipsa ꝟcupia sua vel suaues delectationes vl graues corrosiōes. t inde mltiplicat cogitatiōes. Qui ꝟo iā ꝟcupiam vicit. q̄ diu tñ veri boni maioz ꝟcupiscētia. vel maioz delectatio mētē ei⁹ nō obtinuerit: cū exosa quadā volūtate gestoꝝ visoꝝ. vel audit oꝝ patik imaginatiōes. vñ in vtroq̄ lūbi implenk illusionib⁹ delectationū. t ad cogitāda diuia vl spūalia lumē suoꝝ oculoꝝ nō est secū. q̄ cū pugnat cōtra ꝟcupiscētias. patik molestias. qz vicere adhuc nō p̄ualet ad pfectū affectiōes. Qui ꝟo iam ad libertatē aspirat excutere a se nō p̄t affectionū imaginatiōes t noxias. vel occupatorias. vel ociosas. q̄ exinde passim oriunk cogitatiōes. Hinc in ꝛge psalmodie. vel oꝛones. ceteroꝛūq̄ exercitioꝝ spūaliuz in corde serui dei etiaz nolētis t reluctantz imaginatiōes voluunk. t fantasmata cogitationū versank. a q̄bus velut ab anib⁹ imundis insidentib⁹ vl circūuolantibus sacrificū deuotiōis vel oino rapik de manu tenentz. vel sepe polluik vsq̄ ad lachrymas offerētis Fitq̄ miserabilis. t iniqua miserē aie diuisio: spū t rōne volūtatē corporis. t intentionē. t corpis sib⁹ p̄mptū obsequiū defendēte: aīali ꝟo improbitate. sibi affectū p̄cipiēte t intellectū: mente sepius sine fructu remanēte. Hinc in aīs infirmioꝛib⁹ t in q̄b⁹ ꝟcupie carnis t seculi: necdū pfecte mortificate sunt: vitia passim curiositatz ebulliūt. Hinc solitudinis t silentij q̄runk inordinate et ꝓposito inimice ꝟsolatiōes: in via regia cōmunitū institutionū furtiua ꝓprie voluntatz diuerticula: solitoq̄ fastidiū. p̄sumptio nouitatū q̄ quidē egri animi p̄uritū t tedia: q̄si cōfricando. videnk ad horā liuere: t calefaciunt. t accendūt: t vt postea neq̄us ferueat t amplius p̄uriat: efficiunt. Hinc q̄ idie

fiūt noue occupatiōes: noue actionū ⁊ laboꝝ adinuentiōes. lectiōes diuerse nō ad edificandū aīm: sed ad fallendū tardātis diei reduz. vt cū dānauerit solitarius oia vetera: oia solita ⁊ defecerint noua: nō resstat nisi odium celle: et fuga matura. Propter qđ pia simplicitas: et in ꝓfessione religionis ⁊ solitudinis noui homis q̄ non habz vel rōnem ducentē vel affectū trahētē vel discretionē moderantē. sed vt q̄dam vtiť in semetipo tanq̄ a figulo figmētuz: lege quadā mādatoꝝ q̄si manibꝫ alienis faciēda est ⁊ formāda in oī patiētia. in rota volubilis obedientie: ⁊ in igne ꝓbationis sue: plasmatoris ⁊ formatoris sui voluntati ⁊ arbitrio subdēda. Nā ⁊ si calet ingenio si viget arte: si ꝓeminet intellectu: instrumēta sunt hec tā vicioꝝ q̄ ⁊ virtutū. Nō ḡ refugiat doceri. vti eo in bono: quo et in malo vti pōt. q̄ ꝓpriū virtutis op⁹ est. Ingentū corp⁹ adapter. ars naturā informet ⁊ intellect⁹ nō elatū faciat animū. sed docibilē. Ingentū quippe ars ⁊ intellectus et alia hmōi gratuito habenť: aliter virtus. Virtus em̄ vult doceri cū hūilitate. queri cū labore. haberi amore. Naz cū oibus his digna sit nec aliť vel doceri vl̄ queri. vl̄ haberi pōt. Primū quidē docēdus est rudis incola heremi. secūdū aplicam pauli institutionē. vt exhibeat corp⁹ suū hostiam viuentē sctām. deo pla. ratio. obsequi. suū. Qui etiā cōpescens in nouitio feruorē anīalis hois q̄ nondū ꝓcipit ea que dei sunt circa spūalia ac diuina ꝓperā ⁊ curiosam inq̄sitionē subtūxit dicens. Dico em̄ p gr̄am dei: q̄ data est mihi: oibus q̄ sunt inter vos: nō plus sape: quā oportet sapere: sed sape ad sobrietatē. Quia em̄ ois vel p̄cipue anialis hois institutio circa corpus est: ⁊ circa exteriorꝝ cōpositionē. docendus rōnabiliter mortificare corpus suū et mēbra sua q̄ sunt sup terrā: ⁊ inť carnē ac spiritū: q̄ inuicē iugiť aduersuz se cōpiscūt: iusti rōnis ac discretiōis iudiciū habere: nec alicui⁹ eorū in iudicio accipe ꝓsonaz. Docēdus est sic hāe corpus suū: sicut egrū cōmendatū: cui vel multū volēti inutilia sunt negāda. vtilia ꝙo ⁊ nolēti ingerēda. Sic de eo agere sic de nō suo: sed eius a q̄ pcio magno empti sumus vt glorificem⁹ eū in corpe nostro Rursumq̄ docēdus est cauere: q̄ peccatori ꝓpo dns p ꝓphetā imꝓperat. Proiecistis me inquies post tergū vestrū. Vultūq̄ cauendū esse. ne p ne cessarijs huius vite vel cōmodis a ꝓpositi rectitudine vel dignitate nature. in amorē vel honorē corpis sui. sinat in aliquo degenerare spm̄ suū. Ideoq̄ durius tractandū est corp⁹: ne rebellet: ne insoleſcat: sic tū vt seruire sufficiat. q̄ ad seruiēdū spūi datū est. Nec sic habēdū est tanq̄ ꝓpter illud viuam⁹. sed tanq̄ sine quo viuere nō possumus. Fedus em̄ qđ habem⁹ cū corpore nō quādocūq̄ volum⁹ possum⁹ abrūpere. sed legittimā eius resolutionez patienter nos expectare oportet. ⁊ interim. q̄ legitimi federis sunt obseruare. Sic ḡ nobis est cū eo cōueniendū. vel cōueniendū q̄si non diu nob⁹ sit cū eo cōmorādū. sicq̄ vt si aliť euenerit nō vrgeamus ad exeundū. In q̄ multū ⁊ scrupulose laborandū: ⁊ periculose sepe fuerat errandū. nisi lex obedientie. et celle plena cōmunis institutiōis formā tradens ingredienti de victu ⁊ vestitu. de labore ⁊ q̄ete. de silētio ⁊ solitudine. ⁊ omnib⁹ que ad exteriorꝝ hois cultū vel necessitatē spectāt. fratrē obedientē ⁊ patientez ⁊ quietū in reliquū cautū redderet ⁊ securū. In q̄bus sic semel circūcisa sunt omia. ⁊ p̄cisa superflua. sic intra ꝓgrue sufficientie termīos. ⁊ generalis cōtinētie limites circūscripta sunt omia necessaria. vt sit q̄ fortes cupiāt. ⁊ infirmi nō refugiāt. nec vltrius quātitas ꝓfessoꝝ videre possit in alio quo vrentiū cū gr̄arū actione ꝓficiam. nec q̄ sunt amputata rentare debeāt aliquatenus in seruo dei corpis bñ morigerati. et recte educati sufficientiā. In quib⁹ sic salomō dicit. q̄ ambulat simplicit ambulat cōfidenť. q̄ ꝙo mentis est dure. curruet in malū. Licet em̄ necessitas sic sit ordinata vt nec q̄rele sit locus vllus. ⁊ ois sit superfluitas amputāda. si q̄d tū vel publice vl̄ p̄uatim addendū est vel minuenduz. H̄ in ꝓtis est arbitrio absq̄ oīi scrupulo obedientiū subditoꝝ. vl̄ piculo. Instituend⁹ est ḡ nouus heremita ad cōis institutiōis normā: cōcupiscentias carnis sue penitentia cōtinua domare. ⁊ ad cōtemnēda cetera ad suū pīus cōemptū venire. Premus

niendus est assidue cōtra tentatiōes: acri⁊ us in solitariū nouitiū deseuientes. cū ser⁊ uū dei gratis deo seruientē nō cessent sol⁊ licitare vicia. mercedē oblate delectatiōis dyabolo suggerente. carne cōcupiscētie. se culo cōcupiscenda ingerente. Tentat em nos dñs deus nr. vt scias si diligam⁹ eū. an nō vt ipse quasi nesciēs agnoscas. sed vt plenius. et in ipa nobis tentatiōe inno tescat. Sed ille tentatiōes facile vincunk. et facile a rōne eis occurrik. q̄ vel suspecte sunt: vel prima facie male esse innotescūt. que ꝓ sub specie boni se ingerūt. ⁊ diffi⁊ cilius discernunk ⁊ periculosius admittū⁊ tur. Sicut em difficilime tenek modus in eo quod bene esse credik. ita nō semper tu⁊ tus est oīs boni appetit⁹. Omniu⁊ aut tentationū. ⁊ cogitationū malarū. ⁊ inu⁊ tiliū sentina: ociū est. Sūma etem mentⁿ malicia est ociū iners. Nunq̄ ociosus sit seruus dei. q̄ uis a deo feriat⁹ sit. Nomē quippe tam suspectum ⁊ vanū. ⁊ molle: rei tam certe. tā sancte. tam secure imponen⁊ dū non est. Ociosu⁊ nō est vacare deo. im mo negotiorū negociū. hoc est quid qui⁊ cunq̄ in cella nō agit fideliter. ⁊ feruenter quodcunq̄ agat. q̄ ꝓpter hoc non agit se⁊ vt deo seruiak. in eo qō agit. ociak. Vbi p vitando ocio: ociosa sectari ridiculum est. Ociosum autē est. qō nullā habet vtilita tem. vel vtilitatis intentionē. Non autē⁊ hoc tantūmodo agendu⁊ est. vt cū aliqua delectatiōe vel sine grandi nausea ocy di⁊ es transigak. sed vt etiā de pacta dieta ad profectū mentis semp aliq̄d in cōscientia resideat. aliq̄d quottidie in thesaurū cor⁊ dis congerak. Nec ea die bonus cellita se vixisse debⁿ existimare. in qua nil eorū⁊ se egisse recolit. ꝓpter que in cella viuit? Que ris quid agas. vel in quo te occupes. Pri mū extra quottidianū oīonū sacrificium vel lectiōis stu diū que tidie cōscientie dis⁊ cussioni. emēdationi. mox cōpositioni: ps sua diei negāda nō est. Deinde opandu⁊ est aliq̄d manib⁹: qō inūgik nō tā ꝙ aim delectādo ad horā detineat: q̄ qō spuālis bus studijs delectatiōⁿ ꝓseruet ⁊ nutriat: in q̄ remittak ad horā anim⁹: nō resoluak: vnde se facile mox vt sibi ad seipm redeū dū cē visum fuerit expediat. sine cōtrouer⁊ sia inhibent⁊ volūtatis. absq̄ cōtagio cō tracte delectatiōis. vel mēorie imaginan⁊ tis. Nō em vir ꝓpter mulierē: sⁿ mulier ꝓ ꝓpter virū. Non spiritualia exercicia sunt ꝓpter corpalia: sed corpalia ꝓpter spūalia. Propterea sic viro creato collatū est: vl' cō⁊ paratū ei adiutoriū sile sibi ex ipa homis substantia. sic cū in adiutoriū spūalis stu⁊ dij necessaria sint: nō tm in h̄ semp eque cō⁊ uenire videnk oia corpalia exercicia: sed q̄ cū spūalib⁹ ꝓpriorē videnk hīe silitudinē et affinitatē: sicut ad edificationē spūalem meditari: qō scribak vl' scribere: qō legak. Sub diuinalia exercitia et opa: sic sensus distrahūt sic sepe etiaⁿ spm exhaurīt: nisl cū grauiore ruraliū labore opet. sit maior cōtritio corpis: vsq̄ ad ꝓpitionē ⁊ hūilia tionē cordis. Fatigatiōis em sue p̄ssure ex p̄mūt sepe vehemētioris affectū deuotio⁊ nis. qō in labore ieiunior. vigilia ⁊ om niū: in q̄bus afflictio corpis est: crebro fie⁊ ri manifestū est. Serius tm animus ⁊ pru dēs: ad oēm se compat laborē: nec i eo dis⁊ soluit: sⁿ p cū magⁿ in seipm colligit. Qui semp p̄ oculis hⁿ: nō tm qō agit. q̄ q̄ age⁊ dū intēdit. ois ꝓsummatiōis videt finem. quo inq̄tum veri⁹ innititⁿ: intrātū etiā fer⁊ uenti⁹ ⁊ fideli⁹ manib⁹ opak: toti⁹ sibi cor⁊ porⁿ sui subjciēs futurē. Cogunk em in vnū sensus a disciplia bone volūtatⁿ: nec lasciuire eis vacat a pōdere laborⁿ: sⁿ sub⁊ iecti ⁊ hūiliatī obsequiū spūs docenk cō⁊ formari ei: ⁊ in laboris ptipatōe: ⁊ in cō solatiōis expectatiōe. Inordinata em na tura p pctm ⁊ a cōditiōis sue rectitudie ex orbitās: si ad deū fuerit ꝓuersa recuperat cito ꝙ modo timorⁿ: ⁊ amoris quez hⁿ ad deū: q̄cūq̄ pdidit auersa: ⁊ vbi cepit spūs reformari ad imaginē cōditoris sui: mox etiā reflorens caro ex volūtate sua: incipit ꝓformari reformato spūi. nā ⁊ ꝙ sensū suū incipit eā delectare q̄q̄d delectat spm suū Insup ⁊ p multiplici effectu suo ex pēa pcti multiplicak sitiēs ad deū: nōnunq̄ etiā ꝓtē dit p̄cedere rectorē suū. Delectationes em nō pdim⁹. sed mutam⁹ a corpe ad animū a sensib⁹ ad cōsciam. Panis furfureus: et simplex aqua: olera ⁊ legumina simplicia nequaq̄ res delectabiles sunt. sed i amo⁊ re xp̄i: ⁊ in desiderio interne delectationis

ventri bñ morigerato gratant ex his satisfacere posse valde delectabile ẽ. Quot milia paupes ex his vel ex aliis hoz delectabilit satisfaciũt nature. Facillimũ quippe ẽt delectabile eẽt a diũcto amoris dei codimẽto ꝑm naturaz viuere. si insania nostra nos ꝓmitteret. Qua sanata stati naturalibus natura arridet. Eodẽmõ ẽt de labore Rustic⁹ duros hz neruos. fortes lacertos exercitatio h facit: sicut corpore molleſcit. Volũtas facit vsum. vsus exercitiũ. exercitiũ vires in oi labore subministrat. Sz redeam⁹ ad ꝓpositũ. Hoc oiby modis agat ẽt laboret ociũ nr̃m. vt nunqz sim⁹ ociosi. ẽt semp sit negociũ nr̃m. vt pfecte cõsumek in nob. qõ dicit aplus aialibus ẽt insipiẽtibus. humanũ inqt dico ꝓpter infirmitatẽ carnis vr̃e. Sicut exhibuistis membra vestra seruire immundicie ẽt iniqtati: ita nũc exhibete membra vr̃a seruire iustitie in sanctificationẽ. Audiat h attenti⁹ amicũ corporis sui mãcipiũ. anialis hõ q incipit corp⁹ suũ subdere spũi. ẽt adaptare semetipm ad ea q̃ dei sunt ꝓcipiẽda. ẽt ad extendaz fede seruitutẽ necessitatẽ: ꝓtra carnis sue dñantẽ ꝓsuetudinẽ se accingat. necessitatẽ faciens sibi ꝑ necessitatẽ. ẽt ꝓsuetudinez ꝑ consuetudinẽ: ẽt affectũ sibi formet ꝑ affectuz: donec plen⁹ mereak accipe delectationez ꝑ delectationẽ: vt delectatõnib⁹ carnis ac seculi. scõm ꝓsiliũ apli saltẽ tm̃ eũ delectet carere: q̃ntuz eũ delectabat ꝓmo eas hr̃e. tantũ delectet eũ de mẽbris sui corpis seruire iustitie in sanctificationẽ: q̃tum ꝓus delectabat eũ seruire immundicie ẽt iniqtati ad iniqtatẽ. Hec est pfectio aialis. in suo statu vel ꝓuitty incipiẽtis. Qui cũ cõsumauerit h aniale. vel hũanũ. si nõ respexerit retro: sed fidelit in anteriora se extendẽrit. cito quenier ad illud diuinũ. vt incipiat apꝫhẽdere: sicut apꝫhẽsus est. ẽt cognoscere. sic cognit⁹ est. Hoc autẽ opus nõ in vno fit momẽto ꝙsitois. nõ est vni⁹ diei. sed multi tpis. multi laboris. multi sudoris. ꝑm gr̃am dei miserẽtis: ẽt studiũ hominis volent; ẽt currẽtis. Omniũ ꝓo bonoz hoz officina est cella. ẽt stabilis pseuerãtia in ea. Jn q quicũqz cũ sua pauptate bñ cõuenit. diues est. Et q̃cunqz bonã volũtatẽ habuerit. secũ hz. q̃cq̃d ad bñ viuẽdũ ci opus est. Quãuis bone volũtati nõ semp credi expedit. sed frenãda est. sed regẽda est. ẽt matie in incipiẽte. Regat sancte obedientie regula bonã volũtatem. illa ꝓ corpus. ẽt doceat illud posse cõsistere in loco. cellã pati. secũqz mozari qõ in ꝓficiẽte bone compositiõis initiũ est. ẽt certũ bone spei argumentũ. Jmpossibile est hoiem fidelit figere in vno animũ suum. q nõ ꝓus alicui loco ꝓseuerank affixerit corpus suũ. Hã q egritudinez animi migrãdo de loco ad locum effugere nitik. sic est sicut q̃ fugit vmbrã corpis sui. seip̃m fugit: seip̃m circũfert. locũ mutat nõ animũ. eundẽ vbiqz se inuenit. nisi q deteriorẽ facit ipsa mobilitas. sic ledere solet egrũ. q circũferendo cõcutik. Egrũ em̃ se sciat: ẽt vacet ei ea causarias ꝓtes egritudis sue: et si nõ interrũpik quies: remedia ꝓtinuata cito ꝓficiẽt: ẽt sanab⁹ aius ab alienatiõib⁹: ẽt captiuitatib⁹ suis tot⁹ in deo suus efficiek. Cura eget: et nõ modica nõ inqnata. sed infecta natura. Jncumbat g̃ immobile valitudinario suo. Sic em̃ solet appellare medici valitudinũ curãdaz officinã: ẽt remedy suscepti ꝓsequak vsuz vsqz ad sanitatẽ exꝑimẽtuz Valitudinariũ tuũ o egrote o lãguide cella tua est. remediũ in q̃ curari cepisti: obedientia est ꝓa. Sed scito: q remedia crebro mutata nocẽt: naturã disturbãt. ẽt egrũ diterminãt. nã ẽt qui aliq̃ ꝓgit: si vnã certaz tenuerit viã: cito quenier: quo tendit: ẽt itineris: ẽt laboris faciet finẽ. si ꝓo m̃ltas aggredik vias: errat. nec laboris aliq̃n finez facit. q̃ error finẽ nõ hz. Non g̃ medium mutes: nec aliud ꝓ alio accipias. sed vsqz ad terminũ perfecte sanitat⁹ medicinalis obedientie remedio vtere nec abycias eã vt ingrat⁹: cũ fact⁹ fueris sanus: sed tũ in reliquũ alio mõ ea vti ꝓmitteris. Si g̃ ad sanitatẽ festinas: vide: vt nil vel modicũ a temeritꝑo agere ꝑsumas medico incõsulto. a quo: si opam medicant; expectas: necesse est vt vuln⁹ tuũ semp detegere nõ erubescas: erubesce: sed tũ reuela torũ: nec abscõdas. Sũt em̃ q̃ cõfitendo sicut fabulaz enarrãt suoz hystoriã pctoz: ẽt egritudies aie siue sĩue ꝙfusione diuerãt: ẽt pene sine penitẽtia. ẽt sine affectu doloris. Ego. n. lachrymas mueit: ẽt resoluik in gemitũ: qui

hz sensuz doloris. Si ꝓo male egritudini despabilioꝛ stupoꝛ accesserit. hic in eo. qđ nō dolet. q̄nto sanitate videt esse ꝓpinq̄oꝛ tanto ab ea fit remotioꝛ. Q̄z si medicꝰ q̄si clemēcioꝛ fuerit: vt q̄si vnguēcz emplastrz lenioꝛibz omīa voluerit curare: tu age ꝓ te metipo ꝛ remedij foꝛtioꝛz ꝛ celeꝛioꝛz. auidꝰ sanitatz ferrū req̄re: cauteriū exposce. Dedicꝰ tibi semp ꝓsto est: patus est. Ne eī hoꝛꝛoꝛi sit tibi tua solitudo: et vt tutꝰ in cella habites: tres tibi ꝓputari sunt custoꝺes. s. deus: ꝓscia: ꝛ spūalis pat̄. Deo debes pietatē: cui te totū impēdas: ꝓscie tue honoꝛē: coꝛā q̄ peccare erubescas. ꝓ spūali obedientiā charitatz. ad q̄ de oīb recurras Insup vt gratū me hēas: addā tibi ꝛ q̄rtū ꝛ cz̄ diu puulus es ꝛ donec plenꝰ ad discas diuīnā cogitare pūtaz. pedagogū tibi pcurabo. Elige tibi tuipe hoīem ꝓsilio meo cuiꝰ vite exēplar sic coꝛdi tuo inseꝺerit. reuerētia inheserit vt q̄tiens eiꝰ recoꝛdar fuerz. ad reuerētiā cogitari assurgas. ꝛ temetipm oꝛdies ꝛ cōponas. Qui cogitatus acsi spūs sit. in affectū mutue charitatz emēdet in te oīa emēdanda. ꝛ tñ nullū patiat̄ dānuz secreti tui solitudo tua. Hic pūs tibi adsit. q̄cuncz voluerz. occurrat sepe ꝛ cū noluerz. increpatiōe eiꝰ describentur tibi cogitata: sctā eiꝰ seueritas. ꝓsolatiōes. pietas ꝛ benignitas. exēplū sctē vite. sinceritas. Nam omnes cogitationes tuas. cū ab eo videri cogitab. ac si videat ac si arguat. emēdare cogeris. Sic secūdū ꝓceptuz apli sollicite temetipm custodi. et vt temetipm semp inspicias: ab oīb oculos auerte. Egregiū instrumentuz coꝛpis esset ocl'us si sic̄ cetera. sic etiā videre posz semetipm. Qđ cū interioꝛi ocl'o cōcessum sit. si ad exteꝛioꝛz exemplū seipm negligēs. vacat circa aliena: etiā cuz vult. nō sufficit redire ad seipm. Tibi vaca. multa tuipse tibi sollicitudis materia es. Exclude etiā ab ocl'is exteꝛioꝛib qđ cōsueuisti videre: ab interioꝛib qđ amare: q̄ nil tā facile erudescit cz̄ amoꝛ. ꝛ maxie interioꝛib. ꝛ reētioꝛib anīs. Aude etiā nōnuncz sage et emulari charissimata meliora. et tuipe tibi esto pabola edificatōis. Alia cella tua exteꝛioꝛ. alia interioꝛ. Exteꝛioꝛ est domꝰ. in q̄ hitat aia tua cū coꝛpe tuo. interioꝛ est cō scientia tua quā inhabitare debet omnīū interioꝛz tuoꝛz interioꝛ deꝰ cū spū tuo. Hostiū clausure exteꝛioꝛis. signū est hostij cui cūstantie interioꝛis. vt sic̄ sensus coꝛpis ꝓ exteꝛioꝛē clausurā foꝛis vagari nō ꝓmittitur. sic interioꝛ sensus ad suū semp intenꝰ cohibeat Dilige g̃ interioꝛē cellā tuā. dilige exteꝛioꝛē. ꝛ vnicuiq̄ suū impēde cultuz Tegat te exteꝛioꝛ nō abscōdat. nō vt pecces occultꝰ. sz vt tutꝰ viuas. Nō eī scisoꝛ rudis incola. q̄d celle debeas. si nō cogitas quō in ea nō solū modo vitijs tuis careris. sed etiaz nō habes rixari cū alienis: nescis ꝛ cz̄ conscie tue debeas honoꝛez. q̄ cuncz in ea nō expiris gr̃am sancti spūs. et interne suauitatz dulcedinē Da g̃ vtriscz celle honoꝛē suuz: ꝛ tu tibi in ea vendica ꝓmatū tuū. disce in ea secundū cōis instituti leges tu tibi ꝓesse. ꝛ vitā oꝛdinare. ꝛ moꝛes cōponere. ꝛ temetipm iudicare te ipm apud teipm accusare. sepe etiā ꝺdemnare. nec impunitū dimittere. Sedeat iudicās iusticia. stt erea. ꝛ scipam accusans conscia. Nemo te plus diligit te. nemo fideliꝰ iudicabit. Mane ꝓterite noctz facta temetipo exactionē. ꝛ vēture diei tu tibi indicito canonē. vespe diei ꝓterite rationez exige. ꝛ supueniēcis noctz fac indictionez. Sic districto. nequacz̄ tibi aliq̄n lasciuire vacabit. Singulis hoꝛis scōm cōmunis instituti canonem sua distribue exercicia. cui spūalia. spūalia: cui coꝛpoꝛalia. coꝛpalia: in q̄bus sic exoluat oīe debituz spūs deo. coꝛpꝰ spiritui. vt si q̄d fuerit intermissuz. si q̄d neglectū. si q̄d imꝑfectuz. suo modo. suo loco. suo tēpoꝛe nō eat impunitū vel irrecōpensatū. in q̄bus extra illas hoꝛas. de q̄bus dicit ꝓpheta. septies in die laudē dixi tibi. matutinū ac vespertinū sacrificiū ac medie noctis est maxie obseruādū. Nō eī frustra ait ꝓpheta. Dane astabo tibi. ꝛ vide. q̄ tūc a curis exteꝛioꝛib adhuc sumꝰ ieiuni. ꝛ dirigat oꝛatio mea. si. incen. in ꝓspe. tu. eleua. ma me. sacri. ves. q̄ tūc ab huiꝰ mūdi impedimētis q̄dammō inuenimur digesti. Qui ꝛ in nocturnis vigilijs nr̄is. in q̄bꝰ media noctε surgimꝰ ad ꝓfitendū noī dñi: cōfessiones eiusdē oꝛdinis cōtexēs. in die in q̄ tribulatiōis mee deū exq̄si. mā. me. noc. cōtra

e. et nō su. de. Istis em̄ horis potissimū co rā deo debem⁹ nosmetipos cōstituere q̄si facie ad faciē. z in lumie vultꝰ ei⁹ pspicere tribulationē z dolorē nob de nob inueni re. z nomē dei inuocare. scopēdo spm̄ nr̄m donec incalescat ambiēdo ad memoriaz abūdātie suauitatz sue: donec ipe in cordi bus nr̄is indulcescat. z tūc maxīe nobis agendū est. q̄ q̄daz dixit. Malo in ecclia quīq̄ loq̄ verba sensui meo q̄ decē milia verboꝝ sine intellectu. Et illud. psallā spi ritu psallā z mēte. orabo spū. orabo z mē te. Tūc em̄ mēte z spū aggregādi sūt fru ctus sui. vt exinde vl' in abūdantia bñdi ctiōis dei in q̄etez noctz relaxemur. vl' sur gentib⁹ nob ad laudes dei. oīs exinde te nor opis nr̄i ꝛ. ipi⁹ laudib⁹ formet ac vi uificet. Idcirco in p̄ueniendis nocturnis vigiliꝫ. nō expedit multitudine psalmo rū obruere intellectū. z exhaurire spm̄. vel extinguere. Sz q̄diu sobri⁹ inuenit pieta te afficiēdus est. z suo itinere dirigēd⁹ ad deū. donec dilatato corde currere incipi at vsq̄ ad finē opis dei. postmodū feruo ris sui modū siue tenorē habitur⁹ nisi ma gna intercidat negligētia. vel omittat vo lūtaria miseria. Scit aūt etiā q̄unq̄ sen sum xp̄i hz q̄ntuz pietati xp̄iane expediat q̄ntum dei p̄uū. z seruū redēptoris xp̄i de ceat. z vtile ei sit: vna saltez aliq̄ diei hora passiōis z redēptiōis ipsi⁹ attenti⁹ recole re bñficia ad fruendū suauit in ꝓscientia. et recūdendū fidelit in mēoria. qō est spiri tualiter manducare corp⁹ christi. z bibere ei⁹ sanguinē in memoriā ei⁹. q̄ oīb⁹ i se credentib⁹ precepit dicēs. hoc facite in me am cōmemorationē. Jn q̄ etiā ꝓpter pecca tū inobedientie. q̄ impiū sit hoiez tāte dei pietatz immemorē esse. palā oīb⁹ est: cuz amici hois abeūtis sub quolibet signo cō mendatā memoriā nephas sit obliuisci. Si quidē sancte hui⁹ ac reuerende cōme morationis mysteriū suo modo. suo tēpore suo loco celebrare licz paucis hoib⁹ q̄bus hoc creditū est mysteriū Rem ꝑo sacramē ti. vel mysteriꝫ in oīi tpe z oī loco dñatio nis dei. modo q̄ traditū est. hoc est debite pietatz affectu agere. z cōrectare. z sumere sibi in salutez oīb⁹ in promptu est q̄bus dr. vos aūt genꝰ electū. regale sacerdotium. gens sctā ꝓpria acq̄sitionis vt ꝓtutes an nuncietis ei⁹ qui de tenebrz vos vocauit in admirabile lumē suū. nā z sacramentū sicut accipit ad vitā dign⁹ sic ad mortem suā z iudiciū indign⁹. Rem ꝑo sacramēti nemo ꝓcipit nisi dign⁹ z ydone⁹. Sacra mentū em̄ sine re sacramēti sumenti mors est. Res ꝑo sacramēti etiā ꝓter sacramē tū sumēti vita eterna est. Si aūt vis z ve re vis oīb⁹ horis tā diei q̄ noctz hoc ti bi i cella tua p̄sto est. q̄tiens in cōmemo rationē eius q̄ pro te passus est huic facto ei⁹ pie ac fidelit fueris affect⁹ corp⁹ eius māducas z sanguinē bibis. Quādiu in eo manes p amorē z ipse i te p sctitatz z iu stitie opationē. in ei⁹ corpe z mēbris eius cōputarz. Deinde etiā certz horis certe lec tiōi vacandū est. Fortuita em̄ z varia lec tio z q̄si casu repta nō edificat sed reddit animū instabilē: z leuit admissa. leuius re cedit a memoria. Sz certz ingenijs immo randuz est z assuefaciend⁹ est aīus. Quo em̄ spū scpture facte sunt: eo spū legi desi derāt ipso etiā intelligēde sunt. Hunq̄ in gredierz i sensuz pauli: donec vsu bone in tentiōis in lectiōe ei⁹: z studio assidue me ditatiōis spm̄ ei⁹ imbiberis. Hunq̄ intel liges dauid: donec ipsa experientia ipsos psalmoꝝ affect⁹ in duerz. Sicq̄ de reliq̄s Et i oīi scptura tm̄ distat studiū a lcōne q̄tum amicicia ab hospitio: socialis affe ctio a fortuita salutatiōe. Sz et de quotti diana lectiōe aliq̄d q̄tidie in ventrē mēo rie dimittendū est: qō fideli⁹ digerat: z sur sum reuocatū crebri⁹ ruminet: qō ꝓposito cōueniat: qō intentiōi ꝓficiat: qō detineat animū: vt aliena cogitare nō libeat. Hau riēdus est sepe de lcōnis serie affect⁹: z for māda oro: q̄ lectionē interrūpat z nō tam impediat interrūpēdo. q̄ puriorē cōtinuo animū ad intelligentiā lectiōis restituat. Intentiōi seruit lcō. Si vere in lcōne de sum q̄rit: q̄ legit: omia que legit coopank ei in hoc ipsum. z captiuat sensus legentis: z in seruitutē redigit oēm lectiōis intellectū in obsequiū xp̄i. Si in aliud declinat sen sus legētis: oīa trahit post semetipsum: ni hilq̄ tā sanctū tā piū inueit in scpturz qō seu p vanā gl̄iam. seu p distortū sensum. seu p prauū intellectū nō applicet: vel mas

ſtie: vel vanitati. In oib⁹ em̃ ſcpturis legẽti intrũ ſapie dz eſſe timor dñi: vt in co ꝓmo ſolidet intrẽtio legẽtis: ꝛ ex eo ordinetur. ꝛ exurgat toti⁹ lcõnis intellect⁹ et ſenſus. Aſpũalib⁹ ꝙo exercitijs in corpalia nunq̃ lõge vl' in totuz recedat. ſz facile ad ea poſſe redire aius aſſuefcat ꝛ cuz illis ſe mutuat. iſtis ſp inhereat. Sic em̃ ſup dictũ eſt. nõ vir ꝓpter mlierẽ ſz mulier ꝓpter virũ: nec ſpũalia ꝓpter carnalia: ſed carnalia ꝓpt ſpũalia. Corpalia ꝙo exercicia nũc dicim⁹ q̃ manuali ope corpalit exercenť. Nã ſunt ꝛ alia corpis exercicia in q̃bus neceſſe eſt corp⁹ laborare. ſic ſũt vigilie. ieunia. ꝛ alia hmõi q̃ ſpũalia nõ impediunt: ſz iuuant ſi cũ rõne ꝛ diſcretiõe fiãt. Que ſi ex indiſcretiõis vicio ſic aganť: vt vl' deficiente ſpũ: vl' languẽte corpe ſpũalia impediãt. q̃ ſic eſt: corpi ſuo tulit boni operz effectũ. ſpũi affectũ. ꝓmo exẽplũ. deo honorẽ. Sacrileg⁹ eſt. ꝛ horũ oim in deũ reus. Nõ qõ ꝑm apli ſenſum nõ videat humanũ etiã h̃. ꝛ nõ deceat ꝛ non debeat. et iuſtũ nõ ſit. caput aliq̃n dolere in ſeruitio dei. qõ olim ſepe vſq̃ ad dolorez laborauit i vanitate ſecli. eſurire ventrẽ vſq̃ ad rugitũ: q̃ ſepe replet⁹ eſt vſq̃ ad vomituz: ſed mod⁹ in oibus habẽdus eſt. Affligendũ eſt corp⁹ aliq̃n ſed nõ cõterendũ. Naz corpalis exercitatio ad modicũ q̃dem vtilis eſt. ꝓpter q̃d ad modicũ. h̃ eſt nõ in concupiſcetijs. ſed tñ cura carnis agenda eſt. Agenda ꝙo eſt ſobrie ꝛ cũ ſpũali q̃daz diſciplina vt neq̃ in mõ⁹ neq̃ in q̃litate neq̃ in q̃ntitate appeat aliq̃d qõ nõ deceat ſeruũ dei. Eis em̃ q̃ inhoneſta ſũt nr̃a. abũdantioẽ honorẽ circũdare debemus. Honeſta ꝙo nr̃a nullius egẽt. Nõ ſolũ autẽ h̃ ſed ꝛ oẽm vitã nr̃am q̃uis boib⁹ occultã exhibere debem⁹ deo ſerãm ꝛ honeſtam ꝛ oẽm ꝙuerſationẽ nr̃am. ſctis angelis cõſpicabilẽ agere ꝛ delectabilẽ q̃uis inter domeſticos pietes incluſaz. O ia via inq̃t aplus honeſte fiãt in vob Grata deo res eſt honeſtas ꝛ ſanctoꝝ angeloꝝ amica Propter qõ etiã iubet aplus velari mulieres ꝓpter angelos q̃ cũ ꝓculdubio tam die q̃ nocte nobiſcũ ſint i cellis nr̃is nos cuſtodiẽtes ꝛ nr̃is ſtudijs ꝙgaudẽtes ꝛ cooperãtes: placet eis vt etiã nullo boie vidẽte oĩa nr̃a honeſte fiãt. Siue ergo manducetz ſiue bibatis ſiue aliq̃d aliud facitz oĩa in noie dñi agite pie. ſancte ꝛ religioſe Si mãducas meſaz tuã ꝙ ſe ſatis ſobriã ſobrietas tua ꝙnet. Et cũ mãducas ne quaq̃ totus mãduces. ſed corpe tuo ſuaz refectionẽ ꝙcurante. ſuã nõ neglegat ania ſed de memoria ſuauitatz dñi vl' ſcpturarũ aliq̃d qõ eã paſcat meditãdo vel ſaltez memorãdo ſecũ ruminet ꝛ digerat. Sz et ipa neceſſitas nõ ſeculariť nõ carnaliť expleat. ſed ſic decet monachũ. ſicut cõuenit ſuo deo. Nã etiã quo ad ſanitatẽ corporz cibus q̃nto honeſti⁹. et ordinatius ſumiť et ingeriť tanto facili⁹ ꝛ ſalubrius digeriť Obſeruãdus eſt ḡ ſumendi modus et tẽpus. cibi q̃ntitas ꝛ qualitas. fugiẽda ſup flua et adulterina cõdimenta. Obſeruandus eſt ḡ ſumendi mod⁹. vt non effundat ſup oẽm cibũ aiam ſuã. tẽpus ne ante horam. qualitas. vti q̃bus vtiť cõitas fraternitatz. excepta cauſa manifeſte neceſſitatz. De cõdimẽtis ꝙo ſufficiat. obſecro. vt comeſtibiles fiãt cibi nr̃i non ꝙcupiſcibiles vel delectabiles. Sufficit em̃ cõcupiſcentie malicia ſua. q̃ vix aut nullo mõ ꝓtranſire poſſit ad finẽ explende neceſſitatis. niſi per viã quantecũq̃ delectatiõis. ſi ceperit accipe irritamenta ab eis. q̃ perpetuuz ſuſcipe bellũ aduerſus eis oblectamenta. fiunt duo cõtra vnũ. et ſic periclitaťr continentia. Deinde ſicut de cibo dictuz eſt. ſic ꝛ de ſomno. Caue inq̃tuz potes ſerue dei ne totus aliq̃n dormias. ne ſit ſomnus tuus nõ reqes laſſi. ſed ſepultura corpis ſuffocati. nõ reparatio ſed extinctio ſpũs tui. Suſpecta res ꝛ ſomn⁹. et ex magna parte ebrietati ſiłis. Exceptz em̃ vicijs q̃bus in dormiente corpe dormitante ratiõe nõ eſt qui contradicat. q̃ſtum ad debituz continui profect⁹. nil tẽporis tam deperit de vita noſtra. q̃ qõ ſomno deputať. Iturus ergo ad ſomnũ ſemp aliq̃d defer tecum in memoria vel cogitatõne in q̃ placide obdormias quod nõnunq̃ etiã ſomniare iuuet. qõ etiam euigilante te excipiẽs in ſtatũ heſterne intentiõis te reſtituat. Sic tibi nox ſicut dies illuminabiť. et nox illuminatio tua erit i delicijs tuis. Placide obdormies. in pace q̃ſces. facile euigilabis

et surgēs facilis. ⁊ agilis eris ad redeūdū in id. vnde nō tur⁹ discessisti. Sobriū em̄ cibū. sobriūq; sensum sequit sobrius somnus. Carnalis ꝯo somn⁹ et brutus. et sic dicit. letheus abhominādus est ꝙ deo. De quo ꝯo post congruā quietē facile est sensus corpis ⁊ mētis euocare. ⁊ q̄si seruos dom⁹ patrisfamilias ad opera necessaria spūi suscitare i mittere. Huiusmodi somnus suo tpe. modo suo aspernādus nō est Sic prudens ⁊ deo deditus anim⁹ hīe se dz in cella sua ⁊ in ꝙscientia sua. sicut prudēs paterfamilias i domo sua. Nō habeat i domo sua sicut salomō dicit mulierez litigiosam carnē suā. sed ad sobrietatē moderatā. ⁊ assuefactam ad obedientiā. ⁊ ad laborē paratā. vbiq; instituntā. ⁊ esurire. et saturari. ⁊ abūdare. ⁊ penuriā pati. Habeat sensus exteriores nō duces. sed seruientes. interiores. sobrios ⁊ efficaces. Hēat oēm oino domū. vel familiā cogitationū suaꝝ sic ordinatā ⁊ disciplinatā. vt dicat huic. vade. ⁊ vadit. ⁊ alio veni. et veniat. et seruo corpi. fac hoc: et absq; ꝙtradictiōe faciat. Qui sic semetipsum ordinat. ⁊ regit in conscia sua. optie sibi credend⁹. ⁊ cōmittendus est in cella sua. Sed hoc est pfectoꝝ vel pfecte iā incipientiū. qō ideo ꝓposuimus incipientib⁹ ⁊ nouitys. vt sciāt q̄d desit sibi. ⁊ quo extendere habeāt intētionē studij sui. Sciendū ꝯo est: quia cuz de carnali. vel aīali sensu vel de rationali sciētia. vel despūali sapiētia differimus vnū hominē describim⁹ in quo ꝑm diuersos pfectus. ⁊ profectuū. puentus: ⁊ intentionis affect⁹: hec oīa diuersis tēporibus: possibile est inueniri. et tria hominū genera singula scōm statuū horū ꝓprietates in pfessione religionis in cellis militantia. Quāuis celle dignitas. ⁊ sancte solitudinis secretuz. ⁊ solitarie pfessionis titulus nō nisi pfectis cōuenire videt: quorū sicut aplūs dicit: est solidus cib⁹. ⁊ q̄ pro cōsuetudine exercitatos habēt sensus ad discretionē boni. vel mali: in q̄z ⁊ si rōnalis q̄ primus est sapienti vtēq; videret esse tolerādus: sed certe aīalis q̄ nō capit ea que dei sunt penit⁹ putaret arcēdus: sed occurrit petrus aplūs dicēs q̄busdam si spiritū sanctū ipi acceperint sicut ⁊ nos. ego quis erā vt ꝓhiberē deū. Spiritus em̄ sanctus bona volūtas est. nec em̄ sine grandi scrupulo mētis a q̄cunq; pfessionis altitudie arcēdus est cui testis inhabitant⁹ ⁊ trahētis spūs bona volūtas est. Si q̄ de ex duobus hoim generib⁹ cellaꝝ habitatio supplēda est. Scilicz vel de simplicib⁹ q̄ ⁊ sensu ⁊ volūtate ad assequndā religiosaz prudentiā feruētes apparuerint et habiles vl de prudentib⁹ q̄s religiose ⁊ sctē simplicitat⁹ cōstiterit esse emulatores stulta ꝯo superbia vel supba stulticia a tabernacl'o iusto semp̄ pcul sit Est aūt ois supbia stulta q̄ꝫ nō ois stulticia supba. Stulticia em̄ sine supbia nōnunq; simplicitas inuenit. q̄ si ignorat forsan docibilis. ⁊ si neq̄t doceri forsan est tractabilis. ⁊ est ꝓpria ciuitas refugij simplicitat⁹ cohabitatio religiōis. nisi sit talis. q̄ nolit hūiliari. vl tā bruta. vt nō possit regi vl tractari. Bona tñ volūtas. ⁊ si multū sit bruta. non tñ est deserēda. sz salutari ꝙsilio ad laboriosam ⁊ actuosaz vitā trāsmittēda: Supba autē q̄ꝫ sibi prudens videat dimittēda sibi ⁊ abigēda. Si em̄ admittit superb⁹. ꝑma die q̄ ingredit habitare. incipit leges dare. Nimiū stult⁹ ꝯo discere; nō pōt. q̄s inuenit. Sollicite g̃ ⁊ prudent' ꝓpendendū est. q̄s admittat ad habitandū secū. Qui em̄ habitat secū nō nisi seipm. q̄lis ipse est hz secū. Malus g̃ homo nunq; tute secū habitat. qz cū malo homie habitat: ⁊ nemo molestior est ei. q̄ꝫ ipe sibi. Nā insani. ⁊ nimiū demētes. ⁊ q̄ nō sat⁹. q̄cunq; de cā mētis sue. bñ cōpotes sunt: custo diri solēt nec sibi relinq̄ vel cōmitti. ne solitudie sua male vtant. Admittant g̃ aniales habiles. paupes spū ad cohabitationē cellarū sed vt fiāt ipi rōnales. ac spūales. nō vt ꝓpter eos ipi. q̄ tā hoc esse meruerūt cōuertant retro: et efficiant aniales. Suscipiantur in oīm benuolētia charitatis: portent in omni patiētia benignitat⁹. Sed q̄ eis cōpatiunt. non eis cōfortent: nec sic querant corū profectū: vt propter eos cogant incurrere ꝓpositi in religione rigoris defectū. Jaz em̄ subintrauit de ere alieno sumptuosa. ⁊ q̄ꝫ pudor finit ambitiosa cellarū edificatio: ⁊ abiecta sancta simplicitate: et rusticitate: sicut salomon dicit ab al⁹

tissimo creata: quasi religiosas quasdā nobis creaṁ habitationū honestates in q̄bus tm̄ cōpassum est animalib⁹ vt pene omnes in hoc effecti simus animales. Dimissaz em̄ nobis a patribus nr̄is iure hereditario formā pauperis z sancte simplicitatiz speciē. verū decorē domus dei alienantes a nobis z a cellis nr̄is p manus artificuz exq̄sitoz cellas non tā heremiticas q̄z aromaticas edificaṁ⁹ nob⁹ singulas in titulo. C. solidoz cōcupiscētias oc'oz nr̄orū de elemosinis paupeꝝ. Amputa dñe obprobriū. C. solidoz a cellis paupeꝝ tuorū. Cur nō poti⁹. C. denarioz. Cur non poti⁹ nulloz. Cur nō poti⁹ gratis filij gr̄e ipi sibi edificāt. Quid r̄nsum est moysi cū cōsumeret tabernaculū. Vide inq̄t omia facito scōm exēplar qō oñsum est tibi i mōte. Nō a seculi hoibus decet fieri tabnaculū dei cū hoibus. Ipsi q̄bus in altitudine mentiz ostendit exemplar veri decoriz dom⁹ dei ipi edificēt sibi. Ipi q̄bus solliciti do interioz suoz cōtemptū z negligētiam indicit oim exterioꝝ: ipi edificent sibi formā pauperis z sancte simplicitatis speciē. z paterne frugalitatiz. Liniamenta nulla sic aptabit artificū industria: sic coꝝ negligentia. Ergo obsecro in pegrinatiōe hui⁹ seculi. in militia hac sup terrā edificemus nob⁹ nō domos ad habitandū sz tabernacula ad deferendū: vtpote cito indevocādi: z emigraturi in patriā z ciuitatez nostrā z domā eternitatis nr̄e. In castris quippe sum⁹: in alieno militaṁ⁹ in alieno laboramus facile est q̄cquid naturale est. Nūquid nō facile est solitario z sufficiens nature z vtile cōscientie. Ipsi sibi cellā de virgis cōtexere de luto plasmare: vndiq̄ opari z decentissime inhabitare. Et quid ampli⁹ est req̄rendū. Credite frēs z vtinā experiri vob⁹ nō cōtingat q: pulcritudines iste z forēses honestates cito virile propositū eneruant z masculinū animū effemināt. Nā z si ipo sepe vsu sopiunt earuz delectatiōes z si sint aliq̄ q̄ vtant huiusmodi quasi nō vtentes: tm̄ cōtemptu meli⁹ q̄z vsu vincunt hmōi affectiōes. Conferunt etiā nō modicū interioribus nr̄is exteriora nr̄a ad stabilitudinē mentis aptata z cōposita z bono ꝓposito suo modo respondētia. Pauperioz em̄ cultus in alijs frenat ꝓcupiscentiā: in alijs circa amoꝝ paupertatiz afficit cōscientiā. Sed z intentū interioribus suis animū magiz decēt inculta oia. z neglecta exteriora q̄bus animaṁ⁹ ipe dū sepius alibi q:rsari dinoscit: secz alibi magis occupatā intētio sētā denunciat. z efficacit.r bone cōscientie cōsilia interiora. eut oia exteriora voluisse renunciat. Obsecro ḡ vt maneāt celle ille delicatioꝝ sicut facte sunt. sed nō crescat nūerus eaꝝ. Sintz q̄z in valitudinaria fratrib⁹ anialib⁹. et in firmioꝝib⁹. donec cōualescāt. hoc est incipiant desiderare nō valitudinaria infirmorū: sed tabernacla militantiū in castriz dei. Maneāt in exemplū posteriz vr̄is: q̄a tales habuistis z sprexistis. Vos aūt q̄ spirituales estis: sicut hebrei. i. trāseūtes nō habētes hic ciuitatē manentē. sed futuraz inq̄rentes. edificate vob⁹ sic̄ cepistis casulas in q̄bus habiteriz. In casulis em̄ habitauerūt pr̄es nr̄i habitātes in terra repromissionis q̄si in aliena cū coheredib⁹ promissiōis. expectātes fundamēta habētes ciuitatē. cui⁹ artifex z cōditoꝝ est deus. nō acceptis repromissiōibus. sed alonge eas aspicientes z salutātes z cōfitentes. q: hospites sunt z pegrini sup terrā. Qui enim hec dicūt. significāt se patriā inq̄rere melioꝝ hoc est celestem. Idcirco pr̄es nr̄i in egypto z thebaida. sctē huius vite ardentissimi emulatoꝝ in solitudinib⁹ degentes angustiati. afflicti. q̄bus dign⁹ nō erat mūdus. ipsi sibi cellas edificabāt. in quibus tecti tantūmodo z circūsepti a turbine. et a pluuia tutabant. in q̄bus heremitice frugalitatiz delicijs affluētes locupletabant multos ipi egētes. quos q̄ noie dignius appellem nescio hoies celestes aut angelos terrestres. degētes in terris. sz cōuersationē habentes in celis. Laborabāt manibus suis. et de laboꝝe suo pauperes pascebāt esurientes ipsi. De vastitate heremi vr̄bū pauperes alebant z infirmos. et in quibuslibet necessitatib⁹ positos sustentabāt viuētes de laboꝝe suo. z habitātes in laboꝝe manuū suarū. Quid ad hec dicemus nos nō aiales sed aialia terrena adherētes terre. z sensib⁹ carnis nr̄e. i. sensu carnis nr̄e ambulātes. z ex alienis ma-

nūs pendētes. ꝯuis cōsolek nos: ille q̄ cuz
dines esset. paup pro nob factus est: z qui
volūtarie pauptatis dedit p̄ceptum. ipse
eiusdē pauptatis in semetipo nob formā
dignat⁹ est demōstrare. Ut em̄ sciāt ange
lici paupes. q̄d eis faciendū sit. ipse etiaz
a fidelib⁹ pasci voluit. nōnunq̄ ab infide
lib⁹. sz vt fideles faceret. vite necessaria ac
cipe nō recusauit. Sz in p̄mitiua ecclesia
paupes illos sctōs. q̄ pro xp̄o rapinā bo
noꝝ suoꝝ perpessi fuerāt: vel scōm perfe
ctiōis cōsiliū: vl' oīa reliquerāt. vel ven
diderāt: z fratrib⁹ cōmunia effecerāt. quā
ta sollicitudine: quāta pietate sancti apo
stoli alēdos a fidelib⁹ procurabāt. z liber
actuū apostoloruz. z paulus in ep̄lis suis
manifeste demōstrat. Quod z si concedit
liberius hoc ip̄m dño p̄cipiēte. z ordinā
te. euāgeliū annūciantib⁹ de euāgelio vi
uere. ex apostoloꝝ tamē auctoritate nō ne
gak etiā euangelice viuentib⁹ sicut sanctis
illis paupibus: qui tūc erant in hierusalē.
qui etiā sancti paupes ob hoc vocank: q̄a
in p̄fessiōe sanctitatis: z cōmunis vite no
mē dederāt: et semetipos in hoc ip̄m pau
peres sponte effecerāt. Q̄d em̄ ap̄lus seue
rissima auctoritate quibusdā denunciat:
vt q̄ nō vult operari: nō manducet: conti
nuo ostendēs: de q̄bus diceret: subiūxit di
cēs. Audiuim⁹ em̄ quosdā ambulātes in
ter vos inq̄ete. nihil operantes. sed curiose
agētes. Hīs aūt q̄ huiusmodi sunt denū
ciam⁹: et obsecramus in dño iesu xp̄o: vt
cū silentio operātes suū panez māducent.
Suū: hoc est suo labore paratū z acquisi
tū. Et tamē ne illos: ꝯuis inq̄etos nihil
operātes: z curiose agētes: nomē tamē dñi
inuocatū sup se habētes: quasi exposuisse
videk z abiecisse: statim itulit dicēs. Vos
aūt frēs nolite deficere bñfaciētes in xp̄o
iesu dño nr̄o. Ac si diceret. Et si illi pseue
rāt i malicia siue negligētia sua: vos tñ in
sustentādis eis nolite deficere a bñficētia
vīa. Cū ḡ seueriss̄ime sup⁹ denūciauerit
nō mādū nolētib⁹ opari. postmodu z
p̄o nō valētib⁹ opari. sz nihil opantib⁹ ali
q̄ntulū se exhibuerit clementioꝛē possim⁹
dicere ꝑm tertū verboꝝ ei⁹: ne oīno oberra
ret a vero nō volentib⁹ ꝯuis valentib⁹ in
tentatā esse illā seueritatē volentib⁹ autez
sed nō valentib⁹ indulgentiā istā. sed etiā
cū istis denūciet z obsecret in dño iesu xp̄o
vt cū silentio panē suū manducēt: videnk
panē nō suū manducare: nisi cū suū effici
ant operādo: ꝯtum opari possunt sub te
stimonio dei z p̄scientie sue. Ignosce domi
ne ignosce excusam⁹. tergiuersamur: sz nō
est q̄ se abscōdat a lumie veritatis tue. q̄ō
sic illumiat quersos. sic etiā ferit auersos.
Non est em̄ occultatū os nr̄m a te: q̄ō feci
sti in occulto hoim. Nos aūt nobismetip
sis facim⁹ illud occultū: q̄z vix est aliquis
q̄ in eis q̄ a te sunt expiri velit: q̄ō possit et
q̄ō p̄mptissime p̄ōt q̄ncunq̄ ꝑm carnē vel
seculū: siue timoꝛ ipulerit: siue cupiditas
traxerit. Sz z si fallim⁹ hoies inscios: nō
nos p̄mittas vt volētes fallere te. fallam⁹
nosmetipos. Nos nō laboram⁹: q̄z vl' nō
possum⁹: vel nō posse nob videk. vel cōsue
tudine oci: et delicias nr̄as nos nō posse
efficim⁹. Adoꝛem⁹ ḡ semp: et p̄cdam⁹: et
ploꝛem⁹ cora te q̄ fecisti nos: et q̄ hoc ip̄m
pctō nostro manifesto iudicio tuo occulto
formasti nos: vt forsitā: q̄z nō multū hoc
volum⁹. nō possumus: vel quia nō volui
mus cū potuim⁹. cū voluimus nō possu
mus. Uescamur sane ꝑm penā ade pane
nr̄o: si non possim⁹ in sudoꝛe vult⁹ nr̄i in
doloꝛe coꝛdis nr̄i: in lachrymis doloꝛ si
nō possim⁹ in sudoꝛe laboris. Magnaz
hāc iactura p̄fessionis nr̄e suppleat pie
tas ac deuotio cōscientie humilis. Sint la
chrym̄e nr̄e panes die ac nocte ꝯdiu dici
tur anie nr̄e vbi est deus tu⁹. hoc est ꝯdiu
peregrinak a dño deo suo: et a lumie vul
tus sui. Unū quidē erat necessariū. Sz q̄
nec in vno figimur: nec i multz exercemur
in quo ordine cōputabimur: vtinā cū illo
de quo ap̄lus dicit: et q̄ nō operak credēn
ti aūt in eū q̄ iustificat impiū: reputabik fi
des eius ad iustitiā ꝑm p̄positum gr̄e dei.
Utinā cū peccatrice: cui multū dimissum
est: q̄z multū dilexit. Et beata ania q̄ hoc
iudicio apud deū meruit iustificari iudi
cio diligentiū nomē dñi. vt omissa omi iu
stitia operū z fiducia meritoꝝ in hoc solo
iustificek qm̄ dilexit multū. Nā in diligē
do te de⁹: retributio magna est diligēti cō
scientie ip̄a dilectio: deinde p̄o vita etna.
Sic frēs obsecro vos nō excusem⁹ nos: sz

accusem⁹ nos ⁊ cōfitemur. Et qui magni nois vmbrā ⁊ psonale quoddā figmentū pfectiōis apud hoies in duim⁹: apud deum cōsciētie nre cognoscētes paupertatē: nō vsq; quaq; recedamus a veritate: ⁊ veritas liberabit nos. Deinde docendus est rudis incipies ⁊ xp̄i tirūculus deo appropinquare vt de⁹ appropinquet ei. Sic em̄ admonet ꝓpheta. Appropinquate deo et ipse appropinquabit vob. Nō solū em̄ faciendus est homo ⁊ formādus sed ⁊ viuificandus. p̄mo em̄ formauit deus hoiem deinde spirauit in faciē eius spiraculū vite. ⁊ factus est hō in animā viuentē. Formatio homis instructio est moralis. vita eius amor dei. Hūc fides cōcipit: spes parturit: charitas formar ⁊ viuificat. Amor em̄ dei vel amor de⁹ spūsctūs amor hominis ⁊ spiritui se infundēs afficit eū sibi Et amās semetipm de homie deus secuz vnū efficit ⁊ spiritū eius ⁊ amorē ei⁹. Sicut em̄ non hz corpus vnde viuat nisi de spū suo. sic affectus homis qui amor dicit nō viuit hoc est nō amat deū nisi de spiritu sancto. Amorē ergo dei in hoie ex gratia gentiuz lactat lectio. meditatio pascit. oratio cōfortat ⁊ illumiat. Aiali ꝓo ⁊ nouo in xp̄o homini ad exercitāda eius interiora melius ⁊ rutius ꝓponunt legenda ⁊ meditāda redēptoris nr̄i exercicia ⁊ ostendūt in eis exemplū humilitatis ꝓuocatio charitatis ⁊ affectus pietatis ⁊ descripturis sanctis: et sancorū tractibus. patruz moralia q̄ ⁊ planiora ꝓponēda sunt ei gesta ⁊ passiones sanctorū. Vbi nec laborandū ei sit in planicie hystoriali et semp aliquid occurrat. qđ nouicij animū excitet ad amorē dei. ⁊ cōtemptū sui. Porro alie hystorie delectant q̄dem cū leguntr: sz non edificāt qui pori⁹ mentē inficiūt et in tpe oronis: vel spūalis meditatiōis inutilia. q̄ vel noxia faciūt scaturire memoriā: lectionis q̄pe modū siūs meditatio seq; solet Difficiliū etiā lectio sc̄pturarū fatigat nō reficit teneriorē aim. frāgit intētionez. hebetat sensuz vel ingeniū. Docēdus ē etiā in oronе sursuz cor leuare: spūaliter orare: a corpib⁹ vel corpoꝝ imaginib⁹ cū deū cogitat q̄tuz pōt recedere. Admonēdus est q̄nta pōt puritate cordis intēdere in eum: cui sacrificiū oronis suc offert: scīpm exte dere. q̄ offert intelligere qđ offert. Quātū em̄ videt vel intelligit cuz cui offert tm̄ ei in affectu est: ⁊ ei amor ipe est intellectus. Quātūcq; ipe ei in affectu est tm̄ sapit ei ꝫ ipm. si dignū deo est qđ offert. ⁊ in eo sibi bñ est. Hmōi hoi orāti: vel meditāti: melius ac tut⁹ sicut iā dictū est ꝓponit imago dñice nativitatis ⁊ humanitatis eius passiōis ⁊ resurrectiōis. vt infirm⁹ anim⁹ qui nō nouit cogitare nisi corpora ⁊ corporalia. habeat aliquid: cui se afficiat. cui iuxta modū suuz pietatis intuitu inhereat Est quippe in forma mediatoris: in quo sicut legit⁹ in iob. visitans hō speciē suam nō peccet: hoc est cū intentiōis sue intuitū in eū dirigat. humanā in deo speciē cogitando: a vero nō vsq; quaq; recedat: et dū per fidē ab homie deū nō diuidit. deū aliquādo in hoie apprehendere addiscat. In quo paupibus spiritu: et simplicioribus filijs dei tāto p̄mū solet cē affect⁹ dulciorꝝ quāto hūane nature ꝓpinquior. Postmodū ꝫo fide migrante in affectū amplexantes i medio cordis sui dulci amorꝫ amplexu xp̄m ihm totū hoiem ꝓpter hoiem assūptū: totū deū ꝓpter assumentē deū: incipiunt eū iā nō fm carnē cognoscere q̄uis eīt ne dū fm deuz plene possint cogitare. Et sctificādo eū i cordib⁹ suis offerre ei amāt vorā sua q̄ distinxerūt labia sua: obsecrationes. orones. postulatiōes. gr̄arūactiōes pro tpe. p causa cōgruentes. Sūt em̄ orones alie breues ac simplices. sic eas formar voluntas seu necessitas orantꝫ p cā incidēti. Alie plixiores ⁊ rōnabiles. sic in inq̄sitiōe p̄itatꝫ petētes. q̄rentes. pulsantes donec accipiāt inuentāt. ⁊ apiat eis. Alie alacres spūales ⁊ fecūde in affectu feruētꝫ ⁊ gaudio gr̄e illūiantꝫ. Et ipe sunt. quas apl's alio ordie dinūerat. obsecratōes. orones. postulatiōes. gr̄aꝝactiōes. Hā postulatio. q̄ ꝑmaz posuim⁹ est circa obtinēda temporalia ⁊ necia aliq; vite hui⁹ in q̄ deus postulātis q̄dē approbās bonā voluntatē. facit tm̄ ipse qđ meli⁹ iudicat: ⁊ dat libenter ei qđ bñ postulat. ipsa ē de q̄ psalmista ait qm̄ adhuc ⁊ oro mea i bōpla. eo. Hec est etiā hoim ip̄iorū. qz oim cōe est. sed maxime filioꝝ seculi hui⁹ desiderare trāquilli-

tatē pacis. sanitatē corpis. tēperiem aeris. ⁊ alia q̄ ad vite hui⁹ vsum spectāt. ⁊ necessitatē. ⁊ ad vtentiū volūtatē. Pro q̄bus q̄ fidelit postulāt. q̄uis nō ea postulent nisi ad necitatē. tñ in ꝺ ipo volūtati dei suā sp subijciūt Obsecratio ꝓ est i exercicijs spiritualib⁹ anxia ad deuz instātia. in q̄b⁹ añ gr̄az succurrētē: q̄ apponit sciam nō apponit nisi dolorē. Oro ꝓ est hois deo adherētis affectio. ⁊ familiarz q̄daz. et pia allocutio. ⁊ statio. illumiatio mentz ad fruē dū q̄diu lz. Porro gr̄arūactio est i intellectu ⁊ cogitatiōe gr̄e dei bone volūtatz in deficiēs ad deū. ⁊ indefessa intētio. etiaz si aliq̄n vl nō sit. vl rorpeat. sine actio exteri or sine interior affectio. hec em̄ est ꝺ q̄ dic apls. Velle adiacet mihi. pficere aūt bonū nō inuenio. Acsi dicat. Semp quidē velle adest. sz aliq̄n iacet. ꝺ est inefficax est qz pficere bonū q̄ro. sz nō inuenio. Hec est charitas q̄ nūq̄ deficit. ipa est em̄ sine intermissiōe oro seu gr̄arūactio. de q̄ apl⁹ ait. Semp sine intermissiōe orātes sp gr̄as agētes. Est em̄ iugis q̄daz bonitas mentis ⁊ bñ cōpositi ani. ⁊ ad pr̄em deū in filijs dei bonitatz ei⁹ quedā silitudo. orans p oib⁹ sp. ⁊ gr̄as agens in oib⁹ tot modis in orone vel gr̄arūactiōe in deū se iugit refundēs. qz in suis necessitatib⁹. vel ꝓsolatiōib⁹. in primi etiā vel cōpassiōib⁹ vel cōgratulatiōib⁹. causales in ꝺ materias inuenit pius affectus. Hec aūt iugit in gr̄arū actiōib⁹ est. qz q̄ sic est. sp in gaudio sancti spūs est. In postulatiōib⁹ q̄ pie ac fidelit orandū ē. sz nō est i illis ptinacit inherendū: qz nos nescim⁹. sz pat celestz scit. q̄d in rpalib⁹ istis necesse nob sit. Obsecrationibus ꝓ insistendū est. sz in oi hūilitate et patia. qz nō afferūt fructū nisi in patiētia. Nonunq̄ em̄ cū celer⁹ gr̄a nō subuenit. sit obsecranti celū eneū. ⁊ terra sua ferrea: Et cū relicta sibi cordis hūani duricia ad vo cū exaudiri nō merek anxietas desiderātz. negari sibi existimat q̄q̄d differk. Cunq̄ sic cananea illa p̄teriri se. ac despici ingemiscit. q̄si imūdiciā carnis p̄terita sibi peccata sua imputari vl improrari imaginatur Nonunq̄ ꝓ sine laborе petēs accipit q̄rēs inuenit. ⁊ pulsanti apik. Et ꝓsolationes ac suauitates oronis iuenire tādē aliq̄n merek labor obsecratorz Nonunq̄ etiā pure oronis affectꝰ ⁊ bōa illa oronis suauitas nō inuenik. sz q̄si inuenit. cū nō petentem. nō q̄rentē. nō pulsantē. ⁊ q̄si nescientē gr̄a p̄uenit. ⁊ tanq̄ genꝰ suoz recipik i mēsa filiorū. cū rudis adhuc. ⁊ incipiēs aius in eū orādi assumik affectū. ꝺ p̄mio sctitatz reddi solet meritz pfectorū. Oō cū sit agik vt vl in iudiciū suuz nō liceat nescire negligēti. qō negligat. vl vt vocatio charitatz amorē in eo vltro se offerentz accendat. in q̄ phdolor plurimi fallunk. qz cuz pascunk pane filioz. iā se eē filios arbitrātur. ⁊ deficiētes vñ pficere debebāt. ex vsitāte gr̄a euanescūt a ꝓscia sua arbitrātes se aliq̄d esse cū nihil sint. Et de bonis dei nō emēdank. sed indurank. ⁊ fiūt de q̄bus psalmista dic. Inimici dñi mēriti sunt ei ⁊ er. te. eo. in scla. Et Libauit illos ex adipe fru. ⁊ de pe. mel. sa. eos. Pascunk em̄ a p̄e deo aliq̄n: p̄cioziore gr̄e substātia fui: vt affectēt eē filij. Jpi ꝓ gr̄a dei abutentes. efficiunk inimici. Ut em̄ abutank etiā scptur⁹ sctis in petis vel in ꝓcupiscētys suis redeūtes ad eas post orones. dicūt sibi illud vxorz manue. Si dñs voluisset nos occidere. nō suscepisset sacrificiū de manibus nr̄is. Quā dilecta tabnacla tua dñe ꝑtutū in q̄b⁹ passer inuenit sibi domū ⁊ turtur nidū vbi reponat pullos suos Passer inq̄ naturalit aial viciosuz mobile. leue. importunū. garrulū ac p̄nū in libidinez. Et turtur luct⁹ amica opaca solitudis familiarz incola. forma simplicitatz exēpluz castitatz. Ille sibi inuenit l eis domū quietis ⁊ securitatis. Illa nidū sibi. vbi reponat pullos suos. q̄ sūt hec nisi inuenū naturalit calidus sanguis ⁊ feruid⁹ anim⁹. etas labilis. curiositas q̄eta. ⁊ viril⁹ maturitas. seri⁹ aius cast⁹ sobri⁹ p̄cisus exteriorū q̄tuz p̄or. ⁊ intra semetip̄m recō dēs semetip̄m. Quoz alterū in tabnaculis dñi ꝑtutū. in disciplia cellaz inuenit sibi ab oibus vicijs q̄etū firmamentū stabilitatz: et māsionē securitatz. Alterū ꝓ i secreto celle secretiorē recessuz conscie. vbi reponat ⁊ nutriat sctāz affectionū suarū fruct⁹ ⁊ spiritualis sensus ꝓplatiōis. Passer solitari⁹ in tecto. ꝺ est i altitudie ꝓplatōis calcare amat bitationē carnal⁹ ꝙuersationis

Turtur in inferioribꝫ fecundaꝫ ⁊ gaudet i fructibꝫ hūilitatꝭ. Perfecti. n. q̄q̄ ⁊ spūales q̄ turturꝭ noie designāt: cū ad firmamētū. ⁊ robur ꝓtutꝭ sue ꝑ ꝓtutē obedientie ⁊ subiectionis puenīūt. ꝑmūt se sp ac deiciūt in id: qđ incipientiū est: ⁊ vñ infra se descendunt: in de ascendūt supꝑ se. Et hūiliādo se magꝭ ꝓficiūt ꝓt fructꝰ solitudis: nō arbitrantes esse negligendā ꝙsciam volūtarie subiectōis vīuꝭ socialis vite ⁊ dulcedinꝭ fraīne charitatꝭ. Ꝺño vir spūalis corpore suo spūaliṫ vtēs futurē eiꝰ quā hꝫ aialis hō ꝑ vim coactā rōnal'ē ꝙ fuerudinē subactam accipe merek̄ q̄si naturaliṫ affectaꝫ vbi illi est obedia necessitatꝭ ipe eā hꝫ charitatis vbi ille ꝓtutꝭ ipe hꝫ eas ꝓsas i mores. Illi ꝙ passeres dei sursum nitentes ad ea q̄ sunt pfectoꝝ nō elatōis ꝑsumptōe sꝫ amoris pietate i pauptate spūs sui sublimati nō repellunt vt elati: sꝫ suscipiūtur vt deuoti. Aliqñ ħ merunt expiri. q̄ spirituales frui: ⁊ sp affectāt imitari eoꝝ vitaꝫ actiuā: ad q̄ꝝ ambiūt ꝙsolationē ꝓplatiuam. sicq̄ vno spū: licet nō vno gressu gradientes: eq̄ ꝓficiūt ⁊ spūales in hūili: ⁊ incipientes in sublimi. Et hec sūt cellaꝝ bñ ordinataꝝ scā ꝙmertia: studia venerāda octia negotiosa: q̄es oposa: charitas ordinata: mutuo silētio sibi colloq̄: ⁊ i abñtia abinuicē se ad inuicē magꝭ frui. ꝓficere de iuicem. ⁊ cū se nō videt ad inuicē: i alio videt qđ imutandū est: in seipis nō nisi qđ flendum est. Ego ꝙ sic dicit hieremias. Vir vidēs pauptatē meā: cū alienas diuitias cōputo: ī memetipo erubesco ⁊ suspiro: qa qđ tracto i alieno: mallē ꝓpio. De duobꝫ q̄ppe malꝰ tollerabiliꝰ est qđ amas nō videri: q̄ꝫ videri: ⁊ nō hre q̄ꝫ nō sic de bōis dñi. Bona. n. dñi videre amare est: amare ꝙ hre est. Ideo nitamur inq̄ꝫtū possumus vt videamꝰ: videdo itelligamꝰ: ⁊ intelligēdo amemꝰ: vt amādo beamꝰ Dñe sup ħ añ te om. de. me. ⁊ gemi. me. a te nō st̄ abscon. De aiali ꝙ statu trāseūtes ad rōnalē. vt de rōnali trāseamꝰ ad spūalem tractādo ⁊ vtinā ꝓficiendo. Primo scire dēmus: qz sapia sicut i libro nois eiꝰ legit: ꝓoccupat eos: q̄se ꝙcipiscūt ⁊ occurrit eis: ⁊ ostēdit se i vīs suis hylariṫ: sicut i ꝓficiendo: sic ⁊ i meditādo ⁊ tractādo attingēs vbiq̄ ꝓt sui mūdiciā. Adiuuat em̄ deus vultu suo se intuentē ac mouet: ꝑmouet: ⁊ attrahit spe sūmi boni se cōtemplantem. Cūq̄ rō ꝓficiēdo in amorē surſuꝫ ascēdit: amāti ⁊ desiderāti gra cōdescēdit. Vnde sepe fiūt q̄ illos duos statꝰ efficiūt: q̄ sunt rō ⁊ amor. ⁊ q̄ ex eis afficiunt. s. scia ⁊ sapientia. Nec iam pñt altrinsecꝰ tractari: vel cogitari q̄ iam vnū ⁊ vnꝰ opatōis ac virtutis sunt: ⁊ i sensu itelligentꝭ ⁊ in gaudio fruentis Quāuis g̃ distinguēdus sit alter ab altero. tñ cū sic seres obtulerit: ⁊ cogitādus erit alt̄ cū altero ⁊ i altero. Quia g̃: sicut iam supꝝ dictū est: quēadmodū in pfectu religiōis statꝰ aialis vigilat circa corpus ⁊ hoiem exteriorē ꝙponendū ⁊ aptādum studio ꝓtutis. sic rōnalis circa aium agere dꝫ vel faciendū si nō est vel excolendum ⁊ ordinandū: si est. Prio videndum est q̄s vel sit animꝰ ipe qđ rō: q̄ aīal rōnale facit. qđ ipa rō: q̄ aīal rōnale faciēdo mortale hoiem pficit. Sꝫ ꝑmo dicendū est de aia. Aia est res incorpea: rōnis capax: vitificādo corpi accōmodata. Hec aniales ꝙstituit hoies: q̄ carnis sunt sapiētes: sensibꝫ corpis inhērētes. Que vbi pfecte rōnis icipit esse nō tm̄ capax sꝫ ⁊ ꝓticeps: cōtinuo abdicat a se nomē generis feminini. ⁊ efficiṫ animꝰ ꝓticeps rōnis regēdo corpi accōmodatiꝰ: vel seipm̄ hūs spūs. Quādiu. n. aia est cito in id qđ carnale est effeminaṫ. Animꝰ ꝙ vel spūs nō nisi qđ virile est ⁊ spūale meditaṫ. Spūs. n. hoīs in appetitu boni subtiliṫ ⁊ efficacis ꝙditꝰ nature ⁊ i arte creatricꝭ sapie oi corpe melior: oi etiam luce corpea lucidior ac dignior ob imaginē cōditoris ⁊ capacitatē rōnis: vitio tm̄ carnalis originis iplicitꝰ pcti seruns effectꝰ est. ⁊ captiuꝰ i lege pcti q̄ est in membris. Nec tñ oino amisit arbitriū. i. iudicium rōnis i iudicādo ⁊ discernēdo. q̄q̄ libertatē suā amiserit i eligēdo ⁊ agēdo. Nā in penā pcti ⁊ testimoniū amisse dignitatis naturalis positū est in signū ei arbitriuꝫ sꝫ captiuū. Qđ etiā añ ꝙuersatiōnē ⁊ libe rationem volūtatis nunq̄ ꝑdere pōt vlla auersione ipius volūtatꝭ. Jn q̄ etiā cū eo abutiṫ i eligēdo malū ꝑ bono: sicut dictū est̄ melior est: ⁊ dignior oi corpea creatura nō in se sed i arte creatricꝭ ꝓtaꝭ. Liberat

ꝓ̃o voluntas: qñ efficitur charitas: cū charitas dei diffundit in cordib⁹ nr̄is p̄ spiritum sanctū q̄ dat nob. Et tnne rō ꝓ̃e est rō hoc est habit⁹ mētis p̄ oīa ꝙueniens ꝑfitati Cum em̄ liberata volūtate p̄ liberantem gr̄am. spūs agi incipit libera rōne. tūc su⁹ est h̄ est seip̄o libere vtens efficit: ⁊ fit animus ⁊ bon⁹ anim⁹. Anim⁹ inc̄ꝑ inc̄ꝑtum bene anim⁹: ⁊ ꝑficiens aial suū supplemēto libere rōnis. Bonus aūt inc̄ꝑtum tam amās bonū suū q̄ bon⁹ fit: ⁊ sine q̄ nec bonus: nec anim⁹ esse potuit. Fit aūt bonus anim⁹ ⁊ rōnal' diligēs dn̄m deū suū i toto corde suo ⁊ in tota aīa sua ⁊ in tota mente sua ⁊ in oīb⁹ viribꝫ suis. Et nec nisi in ipo seip̄m: ⁊ p̄primū suū sic seip̄m. Fit aūt bon⁹ anim⁹ deū timēs ⁊ mādata ei⁹ obseruās. hoc est em̄ oīs hō. Rō ꝓ̃o sic diffinit a diffinientib⁹. Aspect⁹ aī est quo p̄ seip̄m non p̄ corp⁹ vez intuet. aut ipa veri ꝓtēplatio aut ip̄m vez q̄ cōtemplat: aut vita rōnalis. aut rōnale obsequiū: in q̄ ꝙformat veritati cōtemplate. Rōcinatio ꝓ̃o est rōnis inq̄sitio. h̄ est aspect⁹ ei⁹ motio p̄ ea q̄ aspicienda sunt Rōcinatio q̄rit. ratio inuenit Aspect⁹ hic in rem aliquā ꝙiect⁹: cū ea vider. scia. cū nō videt ignorātia est homis. Hec est rō ⁊ instr̄m p̄ qđ opat. ⁊ opus qđ opat. hec sp̄ exerceri aiat i eo qđ vtile ⁊ honestū est exercitio ꝑficiēs. desidia ꝓ̃o in semetip̄a marcescens. Nullū ꝓ̃o dignius ⁊ vtili⁹ exercitiū est hoī eā h̄nti q̄ i eo qđ melius h̄z: ⁊ in q̄ ceterꝫ aialib⁹ ⁊ ceterꝫ p̄tibꝰ suis p̄eminet. q̄ nec ipa mens vel anim⁹. Denti ꝓ̃o vel aio: cui cēta p̄s hois regēda subdita est. nec dign⁹ est aliqđ ad querendum: nec dulci⁹ ad inueniendū: nec vtilius ad habendū q̄ p̄ q solū ipam mentez supeminet q̄ est solus de⁹: nec longe est ab vnoquoq̄ nr̄m: q̄ in ipo viuimus: mouemur ⁊ sum⁹. Et nō sicut i aere isto sic i domino deo nr̄o. Sz in ipo viuim⁹ p̄ fidem mouemur ⁊ p̄mouemur p̄ spez: figimur p̄ amorē. Ab ipo em̄ ⁊ ip̄m ꝙdit⁹ est rōnalis anim⁹: vt ad ip̄m sit ꝙuersio ei⁹: vt sit ipe bonū ei⁹. Hic aūt ex illo bono: bonus ad imaginē ⁊ sīlitudinē ꝙditus est: vt q̄diu h̄ viuit q̄tū p̄ p̄t: accedat ad eum sīlitudine: a q̄ sola recedit dissīlitudine vt sit hic sērūs sicut ille sērūs est. in futuro futurus beatus: sicut ille b⁹s est Deniq̄ h̄ so'ū bonū ⁊ magnū est: cū magn⁹ ⁊ bonus anim⁹ suspicit ⁊ mirat ⁊ affectat qđ supra eū est ⁊ adherere festinat sīlitudini sue deuota imago. Ipe em̄ imago dei est. Et p̄ h̄ qđ imago dei est: intelligibile ei fit: ⁊ se posse ⁊ debere inherere ei cuius imago est Jō ⁊ si i terr̄ regit corpus sibi cōmissum: meliore tñ p̄te sui. s. memoria: intelligētia ⁊ amore ibi sp̄ ꝙuersari. amat. vñ q̄cq̄d est q̄cq̄d h̄z: se nouit accepisse. ⁊ vbi in p̄petuum se mānsur̄: ⁊ in plena ⁊ cū plena dei visione plenā dei sīlitudinez adeptur̄ exp̄ctat: q̄tū in hoc hoī sperandus est: ⁊ spare ei licet: si bone spei vitā suā nō negligit cō formare Illuc q̄ spectat: vñ pēdet: plus cū hoib⁹ ꝙmorans: vt viuificet cos vita dei. ad q̄renda ⁊ capienda diuina: q̄ꝑ vt aniet vita ista mortali ⁊ hūana. Sicut. n corp⁹ suū qđ aīat: naturali statu suo erigit i celū qđ natura ⁊ loco ⁊ dignitate ⁊ loco oīa: ⁊ corpa oīa supemineт: sic spūalis ipe: natura ad ea q̄ in spūalib⁹ p̄eminēt. h̄ est ad deum. ⁊ diuīa erigere sp̄ amat semetip̄m: nō supbe sapiendo: sz pie amādo sobrie ⁊ iuste ⁊ pie viuēdo. q̄ qnto alt⁹ est q̄ nitit: tanto fortioribꝫ exercitioꝫ studꝫ exercēdus est: q̄ nō p̄fundāt sz intingāt. sicq̄ afficiāt vt ꝑficiant. Studia ꝓ̃o hec: ⁊ si h̄is aliquādo adiuuant ⁊ vtant: nō tñ litteratoria st nō cauillātia: nō disputātia: nō garrula: sz spūalia: pacifica: hūilia: humilib⁹ ꝙsentientia. Que ⁊ si foris exercenť: intus potius aguńt in spū mentis: vbi renouat hō de die in diem: induēs nouū hoīem q̄ ꝑm deū creat⁹ est in sc̄itate ⁊ iustitia ⁊ ꝑfitate. Ibi em̄ fit anim⁹: ibi fit intellect⁹ bonus oīb⁹ facientib⁹ eū: cū ꝑm regulam ab aplō datā. in oīb⁹ exhibem⁹ nos sicut dei ministros in mul. pati. in tribu. in necessi. i an. in labo. in vigi. in carce. celle. i ieiu. i casti. in san. in longa. in sua. in spi. san. in charitate nō sic i ver. veri. in vir. de p̄ ar. iust. a dex. ⁊ a sin. p̄ gl'iaz ⁊ igno. p̄ infam. ⁊ bo. fa. vt. sedu. ⁊ ver. sicut q̄ igno. ⁊ cogni. q̄si morie. ⁊ ecce viui. vt castig.. ⁊ nō morti. q̄si tristi. se. a. gau. egen. multos aūt locuple. tanq̄ nihil. ha. ⁊ om. possi. in labore ⁊ erū. in fame ⁊ si. in fri. ⁊ nudi. Hec ⁊ hmōi sūt studia sancta: exercitia apōstolica: in quibus

discutit se animus ꝛ inuenit ꝛ emendat: mundans se ab oīi inq̄namento carnis ac spūs: pficiens sanctificationē in dei timore. Studia hec silentium amāt: quietem deliderāt cordis. i laboze corpis: paupratem spūs: ꝛ pacē in exteriozib⁹ pūris bonaz ꝛsciam in oīi puritate ꝛ cordis ꝛ corpis. Hec faciunt animū q̄ ea hz. Vana ꝓo illa nugigerula: ꝓbosa: contentiosa curiosa: ambitiosa: etiā sc̄m animū: vt̄ iā pfectum dissipant ꝛ corrumpūt. Hec studia nō tam scrutant ꝓtutum flozes q̄ radices: nō vt luceāt: sed vt sint: nō vt sciant sed vt habeant. Vitioz ꝓo pl⁹ in semetipsis metuūt appetitū q̄ ab alīs impetum: pl⁹ contagiū q̄ malicia. Sicut. n. aliquā do magno laboze ꝛ studio pseuerāte ꝓtutes trahunt in affectū: ꝛ mentē bonā: sic vitia leuissima remissioris licētie opoztunitate transeunt in cōsperstionē ꝛ q̄si naturalia efficiunt. Sz nullū vitiū naturale est. oīs ꝓo ꝓtus boī naturalis est. Cōsuetudo tñ vel voluntatis corrupte: vel inolite negligentie plima sepe vitia q̄si naturalia in neglecta ꝓscientia efficere solet. Cōsuetudo quippe: sicut phi dicere solent est altera natura. Qis tñ mal⁹ anim⁹ ꝑuscq̄ i duresc̄at molliri pōt malicia ei⁹. sed postq̄ in duraueriṫ despandus est. Hec em ē maledictio ade vt i terra laboris nr̄i: ꝛ i agro cordis vel corporis nr̄i: noxia vel inutilia gratuito passim vbiq̄ gueniāt Utilia ꝓo vel necessaria ꝛ salubria cū laboze. Virt⁹ tñ q̄m nature res est: cū venit in animum aliq̄ñ nō venit sine laboze: sed venit i locū suū: ꝛ sedet fidelit̄: ꝛ bñ cū ea nature cōuenit. cū nullū p̄mū pot⁹ sit ei q̄ in deo conscia sui. Vitiū ꝓo cū nihil aliud esse credatur: q̄ ꝑuatio ꝓtut⁊: tñ vastitas ei⁹ ꝛ enormitas tāta nōnūq̄ q̄si sentit̄: vt obruat ꝛ opprimat: feditas tanta vt inq̄net ꝛ inficiat: adhesio taz grinax ꝛsuetudinis vt vix a se ea excutiat natura. Qmis em vitq̄ frustra siccat riu⁹: si fons nō fuerit obturat⁹. ꝓbi gr̄a. Remissa voluntas facit mētis leuitatē: ex q̄ ꝓdeūt instabilitas mētis: incōstātia moz: vana leticia sepe vsq̄ ad lasciuiā carnis. tristicia nōnūq̄ vsq̄ ad egritudinem corpis. ꝛ mlta alia i negligētia vel trāsgressiōe ꝓpositi ex leuitat⁊ vitio venētia. Sic etiā supba ex vsu voluntas i mag⁊ sepe cordis iopia tumēte efficit aīm. vnde ꝓcedūt vana gl̄ia: fiducia sui: negligentia dei: iactātia: inobedia. ꝛcēpt⁹ p̄sūptio: ꝛ cetera aie pestes q̄ fluere solēt ex tūore ꝛ vsu superbie. Et i hūc modū oia gña vitioz ex alia q̄ male voluntat⁊ affectu: vt̄ male ꝛsuetudinis vsu. suā singl̄a ducūt matricē originez q̄nto diuti⁹ mēti iolita est tāto fozti⁹ heret. ꝛ fortioribꝫ remedijs eget ꝛ curā req̄rit diligētiozē. Hmōi. n. pestes vitioz vsq̄ i vltimā solitudinē solitariū pseq̄uūt. Et sicut bñ ꝛcepta ꝓt⁹ ꝛ fidelit̄ aio ifidēs posset fozē suū i nulla deserit mīritudie. sic vitiū ꝛsuetudinis possessozē suū libez ee nō patitur i q̄libet solitudie. Nā nisi ptinaci studio: ꝛ prudēti opa expurgata fuerit cōsuetudo: leuiri pt: vinci vix pt. Et quōcunq̄ se ꝓponat anim⁹: ꝛ in quis solitudie habitet secretū vel silentiū cordis esse nō patit. cui q̄ maiozē ꝛtigerit iesse vsum ꝛsuetudinis ꝛ voluntat⁊. eo neq̄oz ꝛ rebellioz i eo inuenit nō tā malicia spūalis q̄ q̄si manib⁹ expellēda mīriplex quedā collectio ꝛ dura corpulēcia necessitat⁊. Sz redeam⁹ ad laudem ꝓtutis. Quid est ꝓtus. Filia rōnis ē. sz mag⁊ gr̄e. Uis. n. q̄dā ē ex natura Ut aūt ꝓtus sit: hz ex gr̄a. Uis est ex iudicio approbātis rōnis. Virt⁹ āt ex appetitu illuminate voluntat⁊. Virt⁹. n. est voluntari⁹ i bonū ascēsus. Virt⁹ est eq̄litas q̄dā vite p oia ꝛgruēs rōni. Virt⁹ est ad iudiciū rōnis vsus libere voluntat⁊. Virt⁹ est q̄dam hūilitas. Virt⁹ est q̄dā patia. Virtutes sc̄ obedia: prudētia: ꝛpantia: fortitudo: iusticia ꝛ alie q̄plures. in q̄b⁹ singl̄is nō ē aliꝫ ꝓtus q̄ sic dictū est ad iudiciū rōnis vsus libere voluntat⁊. Bona em voluntas origo est in aio oim bonoz ꝛ oim mal⁊ ꝓtutum. Sic ecōuerso: mala voluntas oim maloz ꝛ vitiorum. Jdeo custos anime sue valde sollicitus esse debet circa custodiaz voluntatis sue vt prudenter intelligat ꝛ discernat quid in rotum velit. vel volendum sibi sit. sicut est amoz dei. quid ꝓpter illū sicut amoz ꝓximi. Ut enim in illo tuta sit omnis indiscretio. in hoc semper fedm obedientie regulas cauta et prudens debet esse dilectio Jn dilectione quippe dei non alia ratio nō alia discretio est: nisi vt

sicut ille cum dilexisset suos in finem dilexit illos. sic si fieri potest. in infinitū diligamus eū nos: sicut btūs vir q̄ in mādatis ei⁹ cupit nimis. Sz cū nullū finem vel terminum hr̄e debeat deuotio amātis tñ terminos suos z fines regulasq̄ hr̄e dz actio opantis. Vbi ne erret nimia aliqñ voluntas: necesse est sp q̄ adsit meditāte obediētia custodiēs veritas. Nihil em̄ in bonuz hois in deū ꝓficientis tam sibi cōuenit: q̄ volūtas z ꝓtas. Hec duo sunt que sicut dicit dñs. si cōsenserint in vnū: qōcūq̄ petierint: fiet eis a p̄re meo Si duo hec i vnū pfecte ꝓsenserint oīem in se cōtinent ꝓtutum plenitudinē: sine vitio itercurrēte. oia possunt in hoīe etiā lāguente: oia habent: z possident in homine nihil hñte. dāt mutuant. conferūt. psunt in hoīe secū. q̄escente Gl'ia z diuitie in ꝓscia sci virtutū ex fructibus bone volūtatis. Foris ꝓ nō ex vno latere. sicut scutū hui⁹ mūdi: sz vndiq̄ eū circumdat scutū ꝓtatis dei. hillarē. n. eūz z iocundū int⁹ sp efficit bona volūtas. in exteriozi ꝓ actione serium z graue: rutuz ac secuz reddit ꝓtas. Jdeoq̄ supgressus hūana hō ille sp in sereno est. sicut de aere illo hoies ferunt q̄ sup globū lune est. Voluntas naturalis q̄dam animi appetitus est. ali⁹ in deū: z circa interioza sua. ali⁹ circa corpus z exterioza z corpalia. Hec cum sursum tendit sicut ignis ad locū suū. hoc est cū sociak ꝓtati: z mouek ad altioza. azmoz est. Cū ꝓ monek z lactak a gratia dilectio est. Cū apphendit cū tenet. cū fruitur: charitas est. vnitas spūs est. deus est de⁹ em̄ charitas est. Jn his aūt cū cōsummauerit hō: tūc icipit: qz nulla hoz i hac vita plena pfectiu est. Cū ꝓ declinat i ea q̄ carnis sūt: ꝓcupia carnis est. Cū incuriositatem seculi ꝓcupia oculoz. Cū i ambitionē gl'ie: vel honoris supbia vite est. Quādiu tñ hmōi vtilitati. seu necessitati nature seruit natura est: vel appetit⁹ ei⁹. cū in superflua se exponit vel noxia vitiū nature est vel suūpi⁹. Quoz p̄mo appetitu vel accessu de remetipo tibi h̄ cape licet argumentū cum in eis q̄ ad corp⁹ spectāt. i rebz necessarijs volūtas. p̄mo appetitui finem facit naturalis ai appetit⁹ est. Cū ꝓ in appetendo sp ad altioza pgredit. ipm se ꝓdit: quia tā nō tā volūtas q̄ vitium volūtatis est. auaritia vel cupiditas vel aliquid hmōi. Volūtati em̄ in hmōi cito satis est. vitijs ꝓ ei⁹ nunq̄ satz est. Hec in spūalibz z in eis q̄ ad deū sunt cum vult qō p̄t: laudāda est: cū vult qō nō potest: et plusq̄ p̄t regēda est: cū nō vult qō p̄t exctanda z puocāda est. Sepe em̄ si nō frenatur: impetū facit: z agit i pceps. sepe: si nō excitak. dormit z tardat z obliuiscit q̄ tendat: z facile declinat q̄si a latere in obligationes oblate delectatōis. Jdeoq̄ sicut in corpe etiā solet fieri. meli⁹ em̄ corp⁹ hois ab alio videtur q̄ seipm videat. in hmōi nos sepe meli⁹ videt alien⁹ ocul⁹ q̄ nr̄: et ali⁹ q̄ nō est parit in feruore eiusdē volūtatis. rectioz sepe iudex est actōis: qz sepe vel negligētia: vel puato amoze nr̄i erram⁹ in nob. Bona q̄ custos voluntatz est obediētia: siue imperij illa sit: siue cōsilij: siue subiectionis: siue soli⁹ charitatz. Purius em̄ ac dulci⁹ sepe fm apl'm pertz ad pares: seu etiā ad minozes suos filq obedientie castificant corda sua in obedientia charitatis q̄ ad maiozes subigāt p obedientiā necessitatis. Jn illa em̄ sola vel p̄cipit vel ꝓsilit z obedit charitas. h aūt penā timet vel minak impiosa necessitas. Et in illa obedienti sepe debek maioz gl'ia. in ista ꝓ in obediēti maioz sp intentak pena. Ergo in hoie cor sursuz h̄nte pk exteriora sua regenda. moderāda. ꝓponēda palā oib⁹ est qntum necessaria sit voluntati custodia sua: ampli⁹ aūt pk interioza sua: anio nāq̄ sepe seipm. vel deū cogitāti ipa volūtas i oīm cogitatōe: p̄nceps est: z necessario p̄nciplū volūtatz seqk ois renoz cogitatiōis. Tria em̄ sunt q̄ cogitationē faciūt. s. voluntas: mēoria z itellect⁹. volūtas cogit mēoriaz vt pferat materiā. mēoria aūt cogit itellectum ad formandū qō pferk: adhibēs itellectū mēorie vt ide formek: intellectui ꝓ acie cogitatz vt ide cogitek. Que qz i vnū cogit volūtas z facili q̄dā nutu copulat a cogēdo cogitatio nomē accepisse videtur. Hinc fiunt cogitatōes oēs. alie bone z scē dirigēres deo. alie male z puerse q̄ sepant a deo. alie ociose z vane a quibus aufert se de⁹. Hinc em̄ dicik q puerse cogitatōes sepant a deo z qz sp̄ituscanct⁹ aufert se

nō

a cogitationib⁹ q̄ sunt sine intellectu. In q̄bus ꝑbis aduertendū est qz i oi intellectu cogitari nullaten⁹ p̄t: z nulla oino cogitatio sine omi intellectu est. Sz alius est intellect⁹ ex vi naturalis rōnis. ali⁹ ex virtute mētis rōnalis. Intellect⁹ q̄dē idē ipse est q̄ quocūq; seu i bonū seu i malū applicitus fuerit naturaliť viget. Sz ali⁹ inuenitur sibi relict⁹. ali⁹ a gra illuminat⁹. Ille seculi reb⁹ z seriis z nugatoriis se nō negat. hic aūt nō nisi dignis reb⁹ z sibi sibi seip̄m accomodat. Ille sepe opat⁹ sic sibi relict⁹ z vitio infectus: ex vi rōnis z vitio corrupte volūtat⁹: texens puersas cogitationes: q̄b⁹ semetip̄m q̄ cogitat sponte separat a deo. hic aūt sp sicut illuminat⁹ z ꝑfruti affect⁹ opať pietatē q̄ cogitantem ꝓiungit deo. Que ꝑo scō loco ponūtur cogitationes sine intellectu ipe sunt vane ille z ociose neutro intellectui p cogitantiś intentionē se applicātes. nō repēte pimentes sz sensim z paulatim corrumpētes: occupantes tps: necessaria impedientes z animū inficientes nō tā cogitatōes q̄ ex verz z imaginarijs recordationib⁹ simulachra q̄dā cogitationū seu ipe recordatōes vltro z inultipliciť de mēoria scaturientes. In q̄b⁹ passio q̄dam volūtatis port⁹ videť eē q̄ actio cū nulla sit in eis cogitātis intentio cū qō sponte ebullit de memoria: formandū se offert intellectui nō curāti: z q̄d agiť videť port⁹ agi in somno dormientiz: q̄ in acie cogitantis. Ubi tñ z si videnť a se repellere spīsctīm nō est in voto cogitātis. fit tñ ex culpa negligētis: vt spūssctūs discipline. merito auferat se a cogitatōib⁹ indisciplinatz. Que q̄uis fiāt p vim q̄ndam occultā rōnis. nō tñ fiunt ex rōne et trahiť in eas intellect⁹. cū nullus sit i eis intelligentis assensus. Ubi ꝑo de reb⁹ seriis serio bñ cogitať. voluntas libero arbitrio de memoria euocat: quodcūq; opus habet. z intellectū formani ē memorie adhibet: formatūq;: q̄q̄d illud est intellect⁹ adhibet acīei cogitātis: z sic pagiť negocium cogitationis. Cū ꝑo de his q̄ de celo vel ad deū sunt cogitať: z volūtas eo ꝓficit. vt amor fiat ꝓtinuo p vīa amoris infundit se spūssanct⁹ spūs vite. z oia vnificat adiuuās seu in oratione seu i meditatiōe seu in tractatu infirmitatē cogitantis. Et ꝓtinuo memoria efficiť sapia. cū suauiť ei sapiūt bona dei. z qō ex eis cogitandū est z formandū in affectu adhibet intellectui Intellect⁹ ꝑo cogitantis efficiť ꝓtemplatio amantis z formās illō in q̄sdā spūal⁹ vel diuine suauitatz experientias. afficit ex eis aciem cogitantis. illa ꝑo efficiť gaudium fruentis. Et tunc de deo bñ cogitatur fm humanū modū. si tñ cogitatio dicēda est: vbi nil cogitat sz tīmō in memoriam abūdantie suauitatz dei exultať: iubilať: z ꝑsentiť de deo in bonitate ab eo qui in simplicitate cordis q̄siuit illū. Sed mod⁹ hic cogitādi de deo nō est in arbitrio cogitantis sz in gra dantis. s. cū spūssctūs qui vbi vult spirat quō vult: z q̄b⁹ vult i hoc aspirat. Sed hoīs est iugiter ꝑpare cor voluntatē expediendo ab affectionib⁹ alienis rōnem. vel intellectū a sollicitudinib⁹ memoriā ab ociosis z negociosis. nōnunq̄; a necessarijs occupationib⁹. vt in die bona dñi. z in hora bñplaciti ei⁹ cū audierit vocem spūs spirantis ea q̄ cogitationē faciūt ꝓtinuo libere ꝓcurrāt sibi: z coopentur in bonū z q̄si symbolū faciāt in gaudiū cogitantis. volūtas exhibendo in gaudiū dñi purā affectionē. memoria materiā fidelez intellect⁹ experientie suauitatē. Sic q̄ volūtas neglecta facit cogitatōes ociosas. z indignas deo. corrupta puersas: q̄ separant a deo recta necessarias adysum vite hui⁹ pia efficaces ad fructū spūs z ad fruendū deo. Fruct⁹ aūt spūs sunt. sicut apls dicit charitas. gaudiū. pax. patientia. longanimitas. bonitas. benignitas. māsuetudo. fides. mod. cōtinētia. castitas. Et in oi genere cogitatōis oia q̄cunq; cogitāti occurrant. ꝓformēť intentioni volūtatz. agēte i eis miscōia z iudicio dei vt iust⁹ iustificeť adhuc. z q̄ in sordib⁹ est. sordescat adhuc Ideo hoi deū volenti vel amāti su⁹ semp consulendus est anim⁹. examinā da cōscia q̄d sit qō in totū vult. z ꝑpter qō vult. q̄quid aliud vult spūs vel odit quicquid ꝺ illū caro cōcupiscit. Incidētes em q̄si extrinsec⁹: z decidētes cogitatōes: z p̄tuolātes volūtates q̄b⁹ mō vult. mō ñ vult. neq̄ q̄ vitia volūtatis. sz penit⁹ inter ociosas deputāde sunt cogitatiōes. Nā z si aliq̄n fi-

untvsq; ad delectationē animi. cito ramē inde se excutit anim⁹ ꝓposit⁹. Qđ aūt i totum vult ꝓmo considerandū est q̄d illud sit qđ sic velit: dei de q̄tum velit t quō velit: si qđ in totū vult de⁹ est. discutiendum est ei q̄tum velit t quō velit, t vtrū vsq; in contemptum suiꝯ pius. omniūq; q̄ sunt vel esse possunt. t hoc non tm̄ ex rōnis iudicio sed etiam ex affectu mentis. vt iam voluntas plusq; volūtas sit vt amor sit. dilectio sit vt sit charitas. sit vnitas spūs Sic em̄ diligendus est deus. Magna ei voluntas ad deū amor est. dilectio est. adhesio est siue coniunctio. charitas fruitio Vnitas ꝑo spiritus cum deo homini sursum cor habenti ꝓficienti in deum voluntatis est ꝓfectio. cum iam non solūmodo vult qđ deus vult. sed sic non est tm̄ affectus: sed in affectu ꝓfect⁹. vt nō possit velle nisi qđ deus vult. Velle aūt qđ vult deus. hoc iam simile deo esse est. nō posse velle nisi qđ de⁹ vult. hoc est iam esse qđ deus est: cui velle t esse idipm est. Vnde bñ dicitur. q tunc videbimus eum sicuti est. cum similes ei erimus. hoc est erimus qđ ille. Quib⁹ em̄ potestas data est filios dei fieri. data est potestas. non quidem vt sint deus: sed ramen sint q đ deus est sint sancti futuri plene beati qđ deus est. Nec alius unde hic sancti: nec ibi futuri bti q̄ ex deo qui eorum t sanctitas t beatitudo est. Et hec hominis est perfectio similitudo dei. Perfectum autem nolle esse delinquere est t ideo huic perfectioni nutrienda est semper voluntas. amor prepandus. volūtas cohibēda: ne in aliena dissipetur. amor seruandus est ne inquinetur. Propter h̄ em̄ solum creati sumus t viuimus: vt deo similes simus. cum ad dei imaginem creati sumus. Est aūt dei similitudo quedā quā nemo amittit viuens: nisi cum vita exuit: quam omni homi in testimonium amisse meliozis t digniozis similitudinis creator oim̄ hominū reliquit quā habet t volens t nolens: t qui eam cogitare potest. Et quis tam hebes est vt eam cogitare nō possit. s. q sicut vbiq; est viuēs deus t vbi q̄ totus est in creatura sita: sic t in corpe suo oīs viuens aīa t sicut semp sibi indissimilis de⁹ indissimilit⁹ dissimilia i creatura operatur. sic anima hois q̄ tota totum corpus viuificans indissimili vita. in sensibus tamen corpis t in cogitationib⁹ cordis indissimilit⁹ operatur assidue dissimilia Hec similitudo dei in hoie q̄tum ad meritum eius nullius apud deum est momēti: cum nature non volūtatis sit vel laboris. Sz est alia magis deo ꝓpinqua iq̄tū voluntaria que in ꝓfectib⁹ consistit i quo animus virtutis magnitudinē ꝓemplat magnitudine sūmi boni qđ imitari gestit t pseuerantie in bono constantia. eternitatis eius incōmutabilitatem. Super hanc autem alia est adhuc similitudo dei hec ē de qua iam dicta sunt intm̄ ꝓprie proꝑia vt non iam filitudo sed vnitas spūs nominetur: cum fit homo cū deo vnus spūs ñ tm̄ vnitate volēdi sz expressione q̄dā vnitate ꝓfectis: sicut iam dictū est aliud velle nō valenti. Dicit aūt hec vnitas spiritus non tm̄ quia efficit eam: vel afficit ei spm̄ hois spūsanct⁹, sed q ipa ipe est spūsanctus. deus charitas: cum qui est amor patris t filij. t vnitas: suauitas. t bonū t osculum t amplex⁹ t quicqđ cōe pōt esse amborum in summa illa vnitate veritatis: t veritate vnitatis hoc idem homini suo modo fit ad deuz qđ cū substantiali vnitate filio est ad ꝓrem. vel ꝓr ad filiū. cum in amplexu t osculo patris. t filij mediam quodāmodo se inuenit beata conscientia cum mō ineffabili incogitabiliq; fieri mererer⁹ homo dei: nō de⁹ sz tm̄ qđ est de⁹ hō ex gra. h̄ de⁹ est ex natura. vñ i catalogo spualiuz exercitioꝝ aplūs prudēt interseruit spm̄ sctm̄ dicēs. In castitate in sciētia: in lōganimitate: i suauitate: in spū sancto in charitate nō ficta: in ꝓbo ꝓitatis i ꝓtute dei Videē em̄ quō oia facientē ordinātē t viuificantē i medio bonoꝝ ꝓtutū sicut cor in medio corpis ꝓstituit spm̄ sctm̄. ipe est em̄ oms artifex creans hois ad deum bonā voluntatē dei ad hoiem faciēs q̄ptionem: formās affectionē. dans ꝓtutes iuuās operationē: agens oia fortiter t disponens suauiter. ipe vniuificat spm̄ hois t cōtinet in vnū sicut ille vniuificat t in vnum ꝓtrit corp⁹ suū Hoies de ceāt deū querere angeli adorare. Sol⁹ ipe est q̄ docet inuenire habere t frui Ipe em̄ est t solicitudo

querentis ꝛ pietas in spū ꝛ ꝟitate adorā/tis ꝛ sapia inuenientis ꝛ amor habētis ꝛ gaudiū fruentis Quicqd tñ de visiõe ꝛ cogitatione dei hic fidelib⁹ impartit̄ spec'm est ꝛ enigma tm̄ distās a futura visione ꝛ cognitõe q̄tū a ꝟitate distat fides vel tps ab eternitate nisi cū aliqñ fit qđ de eo i li/bro iob legit̄. Qui abscõdit lucē i manib⁹ ꝛ p̄cipit ei vt rursum oriat̄. Et annunciat de ea filio dilecto suo q̄ possessio eius sit ꝛ ad eaz possit puenire. Electo tm̄ ꝛ dilecto dei aliqñ vicissim lumē quoddā vult⁹ dei oñdit̄ sicut lumē clausuz ꝓz ꝛ latz ad arbi/triū tenentꝭ vt ꝑ h̄ qđ q̄si i trāsc'su vel in pūcto ꝓmittit̄ videri inardescat anim⁹ ad plenā possessionē luminis eterni ꝛ hereditatem plene visiõis dei. Cui vt inotescat aliq̄ten⁹ id qđ ei deest nonnūq̄ q̄si ptrāsiens gr̄a ꝑstringit sensum amātis ꝛ eripit ip̄m sibi ꝛ rapit in diem q̄etis. a tumultu rep̄ ad gaudia celestia ꝛ ꝓ modulo suo ad momentū ad pūctū ad ip̄m ostēdēs ei ad videndū sicuti est. interim etiā ꝛ ip̄m effi/cit i id ip̄m vt sit suo mō sicuti illō est vbi cū dixerit qđ interfit int̄ mundū ꝛ imū dum reddit̄ sibi ꝛ remittit̄ ad mūdanum cor ad visionē adaptandū aim ad sil'itudi/nē vt si aliqñ rursum admittat̄ sit puri or adhuc ad videndū ꝛ stabilior ad fruen/dū. Vtq̄ em̄ semel⁹ deꝓhendit modus hūane ꝓfectõis q̄ i lumie vult⁹ dei in spe/culo diuine visiõis vbi indies qđ est pl⁹ ꝛ pl⁹ vides q̄d sibi deest emēdat indies sili/tudine q̄cq̄d deliq̄t dissil'itudine: sil'itudi/ei appropinq̄ns a q̄ longe fact⁹ est ꝑ dissi/militudinē. Et sic exp̄ssior ē sil'itudinē visi onis exp̄ssior sp sil'itudo comitat̄. Impossi bileq̄ppe est videri sūmū bonū ꝛ nō amari necnō tm̄ amari q̄tū datū fuerit videri q̄ vsq̄ amor ꝓuiciat in aliquā sil'itudinem amorꝭ illi⁹ q̄ deū sil'em fecit hoi ꝑ hūlia/tionē hūane ꝓditiõis vt hoiem sil'em deo ꝓstituat ꝑ gl'ificationē diuine ꝑticipatõis ꝛ tunc dulce est hoi cohumiliari sūme ma/iestati comparari filio dei diuine sapiētie conformari. h̄ sentienti in seipo qđ ꝛ i xp̄o iesu dño nr̄o. Hinc em̄ est sapientia amor cum timore: exultatio cū tremore cum co/gitatur ꝛ intelligitur deus humiliat⁹ vsq̄ ad mortem: mortem autem crucis vt ho/minem exaltet vsq̄ ad similitudinem di/uinitatis. Hinc emanat flumis impetus letificans ciuitatem dei memoria abun/dantie suauitatis eius in intelligendis et cogitandis circa nos bonis eius. in q̄ cum ad deum amandum facile hominē addu/cant potentia eius ꝟtus eius gloria maie/stas bonitas beatitudo appensanda ꝛ cõ/templanda eius amabilia ꝑ seip̄a in affe/ctu contemplantis elucentia: hoc potissi/mum amantem rapit in amabilem q̄ ip̄e in semetipso est quicquid i eo amabile est qui est totum qđ est si tamē totum est vbi pars non est cui bono amore ip̄ius boni sic se intendit pius affectus vt non se inde remouet donec vnum vel vnus cum eo spi/ritus fuerit effect⁹. Qđ cū co fuerit perfe/ctum tam solo mortalitatis hui⁹ velo di/uiditur ac differtur a sanctis sanctorum a summa illa beatitudine supcelesti. Quia tamen est i fide ꝛ spe eius quod amat frui tur in conscientia iam quod supest vite huius tolerabili ꝓstolatur patientia Et hec est destinatio solitarij certaminis bra/uium. hic finis hoc ꝓmium: hec requies laborum. consolatio dolorum. Et ip̄a est perfectio ꝛ vera hominis sapientia oēs in se amplectens ꝛ continens virtutes nō aliunde collectas seruansq̄ meas sibi ad similitudinem illam dei qua est ipse quic/qui est. Cum sicut deus est id qđ est. sic circa bonum ꝟtutis habitus bone volun tatis in bonam mentem sic consolidatus ꝛ affectus est vt ex ardentissima boni incõ mutabilis adhesione nullatenus videat posse mutari ab eo qđ est vel qui est. Cum em̄ fit circa hominem dei assumptio illa dñi ꝛ sancti israel regis nostri sapiēs ꝛ pi⁹ anim⁹ ꝑ illuminantē ꝛ adiuuantem gr̄az in ꝓtemplatione sūmi boni speculat̄ etiaz regulas icõmutabilis ꝟitat̄ q̄tū ad eas ꝑtingere merebit̄ intellectu amorꝭ ꝛ exide for mat sibi modū ꝓuersatiõis cuiusdā celestꝭ ꝛ formā scitatꝭ. Specīat̄. u. sūmā ꝟitatē ꝛ q̄ ex eo bona st̄ sūmū bonū: ꝛ q̄ ex eo bõa st̄ sūmā cētia: ꝛ q̄ ex ea st̄ illi ꝟitati illi ca/ritati illi eternitati se cõformās in istis se/ordinans illis nō supnolitans iudicando sz suspiciens desiderādo vel inherēs amā do ista suspiciens ꝛ eis se coaptans ꝛ con/formans nō sine discretionis iudicio non sine examīe rōcinationis ꝛ iudicio rōnis,

Exq̄ cōcipiunk ꝛ oīm ꝓtutes scīē ꝛ imago dei reformak in hoie ꝛ vita illa ordinatur dei q̄ hoies q̄sdam alienatos conqueritur esse apl'us. ꝛ colligik robur ꝓtutis. ꝛ duo illa in q̄b ꝙtemplatiue vite pfectio cōstat ꝛ actiue de q̄b iuxta antiquos illos interpretes legik in iob. Ecce pietas est sapientia. abstinere ꝓ a malo scia est. Sapiētia em̄ pietas est h̄ est cult⁹ dei amor q̄ eū videre desideram⁹. ꝛ videntes in speculo ꝛ in enigmate credim⁹ ꝛ speramus ꝛ in h̄ pficimus vt eū videam⁹ in manifestatōe. Abstinere ꝓ a malis scia tpaliuz est in q̄bus nos sum⁹: in q̄b intm̄ abstinem⁹ a malis inquantū ad bona studem⁹ Ad hāc scīā ꝛ hanc abstinentiā spectare inueniunk primo oīm ꝓtutum exercitia. deinde oīm artium hui⁹ vite in q̄ ꝓfamur disciplina q̄ꝓ altez. i. studiū ꝓtutū respicere pot⁹ ꝙ videtur ad superaq̄si superioris sapie pferētia ꝓtutem: ꝛ redolentia suauitatē. Altez q̄ circa corpalia fit exercitia. ꝛ nisi fidei religione religek defluit in inferioꝛ vanitatē. In q̄b cū scia sit res siue rōne siue sensib⁹ corpis cōprehēsa ꝛ memorie cōmendata: id ꝓprie q̄ appbendim⁹ sensib⁹ oio scientie deputandū est. Q̄ ꝓ p semetipam rō i hmōi apprehendit. hoc iam est in quo se sibi scia atq̄ sapia ꝙterminat. quicq̄d ei aliunde discik vel dicek. s. p sensus corpis q̄si alienū et aduenticiū meti ingerik. q̄ ꝓ sponte venit in mentē siue ex ipa vi rōnis siue incōmutabiliū legū incōmutabil' veritatis naturali intelligentia. ex qua etiaz impiissimi homines nonnunq̄ rectissime iudicare inueniunk. hoc sit ipi inest rōni vt hoc ipm rōni ipa rō sit. nec tm̄ ꝙmunicatur ei p doctrinā aliq̄n vt scia sit q̄ vt alio ꝙmonente vel ipa ꝙmemorāte. hoc ipsum sibi inesse naturaliter i ꝛtellect⁹ ei sit in quo h̄ potissimū est: cum q̄ notum est dei. deo naturalik reuelāte manifestū fit hoi etiaz impio. Deinde affect⁹ ꝓtutum natural: s de q̄licuit dicere ethnicū poetam: o derūt peccare boni ꝓtutz amore. deide p inquisitionem ratiocinationū quelibet discretō rōnabiliū. Infima ꝓ o ps est scie ꝛ deorsū vergēs sensibiliū anialis expientia: q̄ fit p q̄nq̄ sensus corpis. p ꝙcupiam carnis siue oculo⁹: siue superbie hui⁹ vite. Cum ratio q̄ sapie ē ꝙformata. formet sibi ꝙscias ꝛ ordinet vitam i inferioribus scia aptat sibi seruitutē ꝛ sufficientiā nature in rōcinationib⁹ ꝛ rationabilib⁹ ordinē vite. in obtentu ꝓtutū formā consecutie. Sicq̄ ab inferioribus ꝓmota. a superioribus adiuta pergens in id q̄ rectū est: ꝛ iuditio rōnis ꝛ assensu volūtatis: ꝛ mentz affectu ꝛ opis effectu erumpe festinat in libertatem spirit⁹ ꝛ vnitatē: vt sicut iam sepe dictum est fidelis hō vnus spūs efficiak cum deo: ꝛ ipsa est de qua paulo ante dixim⁹. vita dei que nō tam rōnis est pfect⁹ q̄ in sapiētia pfectionis affect⁹. Hec est em̄ q̄ sapiūt sapientes: q̄ sapiens est: q̄ fact⁹ est vnus spūs cuz deo ꝛ spūalis est. Et hec in hac vita hois pfectio est. Jam em̄ q̄ hactenꝰ fuit solitarius: vt solus: efficik vn⁹. ꝛ solitudo ei corporis vertik in vnitatē mētis. ꝛ impletur in eo q̄ dñs p discipulis in clausula oīs pfectionis orauit dicēs Pat volo vt sicut ego ꝛ tu vnū sum⁹ ita ꝛ ipi i nobis vnum sint. Hec em̄ vnitas hois cū deo vel similitudo ad deū: in q̄tum appropinquat deo in tm̄ inferi⁹ suū ꝙformat sibi intimū ille: vt spūs. ꝛ aia ꝛ corpus suo mō ordinata: suis locis disposita: suis meritz estimata: suis etiā ꝓprietatib⁹ cogitenk: vt incipiat hō pfecte noscere seipm̄: ꝛ p cognitionē sui proficiendo ascendere ad cognoscendū deum Quo cū primū exurgere ꝛ aspirare incipit pficientz affect⁹ in ꝙgnitione hui⁹ similitudinis plurimū cauēdus est error dissimilitudinis. s. vt spūalibus spūalia: ꝛ diuinis diuina cōpando nō aliq̄ de eis cogitek q̄ qō res habet. Cogitās ḡ anim⁹ similitudinē dei ꝛ sui p̄mo in hoc formet ꝛ aptet cognitionem suam: vi nō fugiat fm corp⁹ cogitare seipm̄. deuz ꝓ o nō solū nō fm corp⁹ sicut localē: sz neq̄ fm spm̄ sicut mutabilem. Que em̄ spūalia sunt tm̄ diuersa sūt a corpoꝛ q̄litate ꝛ natura q̄tum ab omni locali circūscriptione remota. Que ꝓ o diuina sunt: tm̄ supeminent oia ꝛ corpalia: ꝛ spūalia: q̄tum ab oīi loci vel tpis lege vel mutabilitatis suspitione aliena in sue incōmutabilitatis et eternitatz bītudine ꝙmutabilia manent ꝛ eterna Jn q̄b sicut q̄ corpalia sunt discernit anim⁹ p corporis sensus: sic q̄ sunt rōnabilia vel spūalia di-

scernere, non pōt: nisi p semetipm Que ꝓ
sunt dei: nō nisi a deo ḡrat vel expectet in
tellect⁹ ⁊ ꝺd de nōnull⁹ q̄ ad deū spectant
fas est ⁊ possibile hoi rōnē hūti aliqn̄ cogi
tare ⁊ discernere sicut de dulcedie bonita
tis ei⁹ de potētia ꝓtut; ⁊ alijs hmōi ipm
ꝓ qō est ꝺ ipm qō est cogitari oio non pt
nisi ꝯtum ad h̄ sensu illūinati amoris at
tigi pōt. Credendus est tn̄ de⁹: ⁊ inꝯtum
spūssctūs adiuuerit cogitā dus q̄daz vita
etna viuēs ⁊ viuificās imutabilis: muta
bilia oia imutabilit intelligēs ⁊ creās oēm
intellectū: ⁊ intelligentē sapia facies oēz sa
pientem: ꝓtas fixa stās indeclinabilt ex q̄
ꝓa sunt oia q̄ ꝓa sunt. in q̄ st etnaliter rō
nes rer oim essentiū rpalit. Cuiꝯ vita ip
sa essentia est: ipa natura cui vita viuens
ipe sibi est q̄ est ipa diuinitas. etnitas ma
gnitudo. bonitas ⁊ ꝓtus in scipa existens
⁊ subsistēs: excedens oēm locū ꝓtute natu
re i local⁹ eternitate ꝓ oīne tps qō ratiōe
vel opinīōe ꝓphendi pt. q̄ loge ver⁹ est ⁊
excellenti⁹ ꝯ q̄libet sentiendi genere sentia
tur. Certi⁹ tn̄ sensu hūlis ⁊ illūitati amo
ris ꝯ quolibet cogitatu rōnis attingitur
⁊ semp meli⁹ est ꝯ cogitat. meli⁹ tn̄ cogita
tur ꝯ dicit. Ipa est em̄ summa essentia ex
qua oīne esse, pficiscit: ipa est summa sub
stantia nō subiecta: pdicamentis vocum.
s. rer omniū subsistens causale principiuz
in quo esse nr̄m nō mozit intellect⁹ non er
rat. amor nōo ffēdit q̄ sp querit: vt dulci⁹
inuenīat dulcissime inuenit vt diligētius
querat. Hoc aūt ineffabile cum nō nisi in
effabiliter videatur q̄ vult videre cor mū
det: quia nulla corporea specie vigilāt: nul
la rōnis indagine: nisi mūdo corde humi
liter amātis videri pōt vel apprehēdi. Hec
est, em̄ facies dn̄i quaz nemo pōt videre ⁊
viuere mundo. hec est species cui contem
plande suspirat omnis: q̄ affectat diligere
dn̄m deū suuz in toto corde suo in tota aīa
sua in oēm. s. ⁊ in oīb viribꝫ suis. Ad qō
etiam non desinit excitare, primū suū si di
ligit eū sicut seipm. Ad qō cum aliqn̄ ad
mittit in ipo lumē ꝓtatis indubitāter vi
det ꝓuenientē grāz. Cū inde repellit in ip
sa sui cecitate intelligit puritati ei⁹ nō con
uenire imundiciā suā. Et si amat flere dul
ce hz. ⁊ nō sine multo gemitu cogit redire
in sciam suā. Ad qō cogitandū oīno im
pares sum⁹: sed ignoscit: q̄m amam⁹: ⁊ de
q̄ dignenos nō posse vt dicere cogitare cō
fiteinur. Et tn̄ vt dicam⁹ ⁊ cogitem⁹ amo
re eius vel amore amoris eius puocamur
⁊ trahimur. Cogitātis ergo est in oīnib⁹
humiliare semetipm. glorificare in semet
ipo dn̄m deū suū. In ꝓtemplatōe dei vi
lescere sibi. In amore creatoris subiectum
esse oīni hūane creature. Exhibere corp⁹
suū hostiā viuentē san. deo pla. ra. obsecꝫ.
fu. Pre oīb aūt nō pl⁹ sape ꝯ opter: sz sa
pere ad sobrietatē. ⁊ pm datā ab eo mēsu
ram fidei bona sua nō ponere i ore hoīm
sz celare in cella sua ⁊ recūbere in consciā:
vt q̄si tytulū in fronte ꝓscie ⁊ celle sp hēat
Secretū meū mihi secretū meū mihi: secre
tum meū mihi.

Diui bernardi abbatis ī tracta⁹ tum de diligentib⁹ deū. Prologus

Viro illustri dn̄o aiemerico eccleſie
romane ꝺyacono cardinali ⁊ cācel
lario. Bernardus abbas dict⁹ de
clareualle dn̄o viuere i dn̄o mozi. Orōes
a me: ⁊ nō questiōes poscere solebaꝫ. Et q̄
dem ego aduentu⁹ ydoneū me esse ꝓfido
Vex illō indicit, pfessio: ⁊ si nō ita ꝓuersa
tio. Ad h̄ ꝓo. vt vex fatear. ea mihi deesse
video q̄ maxime necessaria viderenk. dili
gentiā ⁊ ingeniū. Placet tn̄ fateor: q̄, ꝓ car
nalib⁹ spūalia repetitz: si sane apō locuple
tiorem id facere libuisset. Quia ꝓ doctz
⁊ indoctz parit istiusmōi excusandi mos ē
nec facile scit. q̄ ex imperitia vere queue ex
verecūdia excusatio ꝓdeat si non iniuncti
opis obeditio ꝓbat Accipite de mea pau
pertate. q̄ habeo ne tacēdo phs puter Nec
tn̄ ad oīa spondeo me respōsuꝝ. ad id solū
q̄ de diligēdo deū q̄rit; rndebo qō ipe da
bit. Hoc em̄ ⁊ sapit dulci⁹ ⁊ tractat securi
us ⁊ audit vtili⁹. Reliqua diligentioꝛib⁹
reseruate.

Tractatus.

Vltis ḡ a me audire: q̄re ⁊ quō di
ligēdus sit de⁹. Et ei⁹ causa diligē
di deuz de⁹ est. Modus sine mo
do diligere. Est ne h̄ sat;: fortasse vtiq̄ sz
sapienti. Cerex: st ⁊ insipiētib⁹ debitor sū

vbi sat est dictum sapienti ⁊ illis gerēdus mos est: itaq; ꝑter tardiores. Idem ꝑfusius q̄ ꝓfundius repetere nō grauabor Ob duplicem g̃ causam deū dixerim ꝓt seip̄m diligendū siue quia nihil iustiꝰ siue quia nil diligi fructuosius potest. Duplicem siquidem parit sensum: cum queritur de deo: cur diligēdus sit. Dubitari nanq; potest: quid potissimū dubitet: vtrum nā quo suo merito deus: aut certe quo nr̄o sit ꝑmodo diligēdus. Sane ad vtrūq; ide⁊ responderim nō plane aliā mihi dignam occurrere causam diligendi ip̄m ꝑter ip̄m Et ꝓius de merito videamus. Vultuꝫ q̄ppe meruit de nobis qui ⁊ immeritis dedit seip̄m Quid em̄ melius seip̄o poterat dare: vel ip̄e. Ergo si dei meritum querit: cum ip̄m diligendi causa q̄ritur: illud est ꝑcipuum: qz ip̄e ꝓior dilexit nos. Dignꝰ plane: qui reametur: p̄sertim si aduertat q̄: quos q̄ntumcunq; amauerit Quis em̄ Nūꝫ is cui oīs spūs confitetur deus meus es tu: qm̄ bonoꝝ meoꝝ non eges. Est vera huius charitas maiestatiꝫ quippe nō querentis que sua sunt. Quib⁹ autē tāta puritas exhibetur: cum adhuc inquit inimici essemus reconciliati sumus deo. Dilexit ergo deus ⁊ gratis ⁊ inimicos. Sed q̄tum. Quantum dicit Johannes. Sic deus dilexit mundū vt vnigenitum daret. Et paulus Qui ꝓprio ait filio non peper cit: sed pro nobis tradidit illum. Ip̄e nāq; filius p se. Maiorem inquit charitatē nemo habet q̄ vt animā suam ponat q̄s ꝑ amicis suis. Sic meruit iustus ab impiis. summis ab infimis ab infirmis omnipotens. Sed dicet aliquis ita quidez ab hominib⁹: sed ab angelis nō ita verum est quia necesse nō fuit. Ceteꝝ q̄ hoīb⁹ subuenit in tali necessitate seruauit angelos a tali necessitate. Et q̄ homines diligendo tales: fecit: ne tales remanerēt. Ip̄e eque dilectōdo dedit ⁊ angelis ne tales fierēt. Quibus hec palā sunt: palā arbitror esse: ⁊ cur deus diligendus sit. hoc est vñ diligi meruerit. Qō si infideles hec latēt: deo tñ in promptu est ingratos ꝓfundere: sup innumeris bñficijs suis hūano nimiꝝ ⁊ vsui p̄ stitis ⁊ sensui manifestꝫ. Nempe q̄s alius administrat cibum oīi vescenti: cernenti lucem: spiranti flatū. Sed stultū est velle modo enumerare: q̄ innumera esse nō longe ante p̄fatus sum satis est ad exemplū ꝑcipua protulisse: parē solem ⁊ aerē. Pręcipua dico: nō qz excellentiora: sz quia necessariora sunt q̄ppe corpi. Querat em̄ hō eminētiora bona sua in ea ꝑte sui q̄ ꝑmisnet sibi. hoc est in aia: q̄ sunt dignitas: scia ꝑtus. Dignitatem in homine liberum arbitrium dico: in quo ei nimiꝝ datum est ceteris nō solum ꝓeminere sed ⁊ ꝓsidere animātib⁹. Scientiā ꝓo qua eandē in se dignitatem agnoscat non a se tamē. Porro ꝑtutem qua subinde ip̄m a quo est ⁊ in quirat nō segniter ⁊ teneat fortiter cū inuenerit. Itaq; geminū vnūquodq; triū horum apparet. Dignitatē siquidem demonstrat humanā: nō soluꝫ nature ꝓgatiua sed ⁊ potentia dñatus qua terror homis sup cūcta animātia terre immittere decernitur. Scientia quoq; duplex erit: si hāc ipsam dignitatem: vel aliud quodq; bonū i nobis ⁊ nobis inesse ⁊ a nobis nō esse nouerimus. Dignitas ergo sine scientia nō ꝓdest. illa ꝓo obedie obest: si ꝑtus defuerit. qō vtrūq; ratio declarat subiecta. Habere em̄ qō habere te nescias: quam gloriam habes. Porro nosse qō habeas: sed qz a te non habeas ignorare: habet gloriā sz non apud deū. Apud aūt se gloriāri: dicitur ab apl̄o. Quid habes qō nō accepisti Si aūt accepisti: q̄d gloriaris: quasi nō acceperis. Nō ait simpliciter: quid gloriarꝫ. sed addit quasi nō accepis: vt asserat reprehensibilem nō q̄ in habitis sed q̄ tanq; in nō acceptis gloriaꝫ. Merito vana gloria nuncupat hmōi ꝑcatis murmur. solido carens fundamento Veram em̄ gloriam ab hac ita discernit. Qui gl̄iatur: ait i dño glorietur: hoc est in ꝑtate. Veritas q̄ppe dñs est. Vtrunq; g̃ scias necesse est q̄d sis ⁊ q̄d a teip̄o non sis. ne aūt oīno videlicet nō glorierꝫ: aut inaniter glorieris. Denicq; si nō cognoueris inq̄t teip̄m: egredere post greges sodaliū tuoꝝ. Reuera itaq; est hō factus in honore cum honorē ip̄m nō intelligit: talis sue ignorantie merito cōparat pecorib⁹. velut q̄busdam p̄ntis sue corruptionis ⁊ mortalitatis ꝓsortib⁹ Fit igitur vt sese non agnoscendo egregia rationis

mmere creatura irrationabiliū gregibus aggregari incipiat: dum ignara ꝓprie glorie qua abintus est conformanda foris rebus sensibilib⁹ sua ipius curiositate adducitur: efficiturq; de ceteris vna q se p̄ ceteris nihil accepisse intelligat. Itaq; valde cauenda est hec ignorantia: qua de nobis minus forte sentimus: sed non min⁹. imo ⁊ plus illa qua plus nobis tribuimus qđ fit si bonū quodcunq; in nobis est esse: et a nobis decepti putem⁹. At ꝓ sup vtrāq; ignorantiam declinanda ⁊ execranda illa p̄sumptio est: qua sciens ⁊ prudens foris audeas de bonis non tuis tuam querere gloriam. Et quod certus es a te tibi nō esse: inde tamen alterius rapere nō verear⁊ honorem. Prior equidem ignorantia gloriam non habet: posterior ꝓ habet qđez sed non apud deum. Ceterum hoc tertiuz malum qđ iam scienter cōmittitur: vsurpat etiam contra deum. Intīm denīq; ignorantia illa posteriori hec ignorātia grauior ac periculosior apparet: quo per illam quidem deus nescitur: ⁊ per istam cōtemnitur. Intīm ⁊ priori deterior ac detestabilior: vt cum p illam peccatorib⁹. p istam etiam demonib⁹ sociemur. Est quippe sup bia ⁊ delictum maximuz vti datis tanq; innatis: ⁊ in acceptis beneficijs gloriam vsurpare beneficij Quamobrē cum duab⁹ istis. dignitate atq; scientia opus est ⁊ virtute: que vtriusq; fructus est p quā ille inquiritur ac tenetur qui omniū auctor ⁊ dator est: vt merito glorificetur de omnib⁹. Alioquin sciens ⁊ non faciēs digne multis vapulabit. Quare. vtiq; quia noluit intelligere: vt bene ageret. Magis autem iniquitatem meditatus est in cubili suo: vnde de bonis que a se non esse ex scientie dono certissime comperit boni dñi gloriā seruus impius captare. Sibi imo ⁊ rapta re molitur. Liquit igitur ⁊ absq; scientiā dignitatem esse omīno inutilem: ⁊ scientiam absq; ꝓtute damnabilem Verum hō ꝓtutis: cui nec damnosa scia: nec infructuosa dignitas manet. clamat deo: ⁊ igenue confitetur: non nob⁹ dñe inquiens. nō nob⁹ sed nomini tuo da gloriaz. Hoc est nil nobis de dignitate tribuimus: sed tuo totum: a quo totum est nomini deputamus. Ceterum pene a proposito longe nimis digressi sum⁹: duz demonstrare sat agim⁹ eos quoq; q̄ christum nesciunt. satis p legem naturalem exceptis bonis corporis: animeq; moneri: quatenus deum ꝓpter deum ⁊ ipi diligere debeant. Nāq; vt breuiter que super hoc dicta sunt: iterentur: quis vel infidelis ignoret suo corpori non ab alio in hac mortali vita supradicta illa necessaria ministrari. vnde videlicz subsistat vnde videat vnde spiret: cui ab illo qui dat escam oīi carni. qui solem suum oriri facit sup bonos ⁊ malos. ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Quis item vel impius putet alium eius: que in anima splendet humane dignitatis auctorem p̄ter illum ipsum: qui in Genesi loquitur. Faciamus hominem ad imaginem ⁊ similitudinem nostram. Quis aliquando scientie largitorem existimet: nisi eque ipsum qui docet hominē scientiam. Quis rursum munus sibi virtutis aliunde aut putet datum aut speret dandu: cui de manu itidem domini virtutum. Deretur ergo amari propter seipm de⁹ ⁊ ab infideli: qui ⁊ si nesciat christū: scit tamen seipm. Proinde inexcusabilis est oīis infidelis: si non diligit dñm deum suum ex toto corde: tota ania: tota ꝓtute sua. Clamat nempe intus ei innata ⁊ non ignoratione iusticia: quia ex toto se illū diligere debeat: cui se totuz debere nō ignorat Verum id difficile: imo possibile est suis. scilicet quēpiam liberine arbitrij viribus semel accepta a deo ad dei ex toto cōuertere voluntatem: ⁊ nō magis ad ꝓpriam retorq̄re eaq; sibi tanq; ꝓpria retinere. sicut scriptū est. Oēs que sua sunt querunt: non que iesu christi. Et item: proni sūt sensus ⁊ cogitationes hominū in malum. Cōtra qđ plane fideles nouunt cū omnino necessarium habeant iesum ⁊ hunc crucifixum. dū admirantes ⁊ amplexantes supeminentē charitatem in ipo id vel tantillum quod sunt in tante dilectionis ⁊ dignatiōis vicem non rependere ꝓfundunt. Facile proinde pl⁹ diligūt q̄ se amplius dilectos itelligūt. Cui āt min⁹ donatū ē min⁹ diligit. Iu de⁹ sane siue pagan⁹ neq; talib⁹ aculeis incitat amoris q̄les ecclia exptus q̄ ait⁊

Vulnerata charitate eroſum. Et rurſum Fulcite me floribꝫ:ſtipate me malis: quia amore langueo. Cernit regē ſalomonez in dyademate quo coronauit eum mat ſua. Cernit vnicū pris crucem ſibi baiulantē. Cernit ceſum z conſputum dominū manifeſtatis. Cernit auctorem vite: z gle cōfixum clauis pcuſſum lancea. opprobrijs ſaturatum. tandē illā dilectā aiam ſuā pone re p amicis. Cernit hec z ſuā magꝫ ipius aiam gladi⁹ amoris trāſuerberat: z dicit. fulcite me floribꝫ ſtipate me mal' qz amore langueo. Hec ſunt qppe malapunica q̄ in hortū introducta ſpōſa carpit ex lig̃ vite a celeſti pane xpi:vidit deinde mortē mortuam z mortꝫ auctorē triūphatū. vidit de inferis ad terras de terrꝫ ad ſupos captiuam duci captiuitatē: vt in noie ieſu oīe genu flectat. celeſtiū terreſtriū z infernorū. Aduertit terrā q̄ ſpinas z tribꝰos ſub antiquo maledicto pduxerat ad noue bñdictionis gr̃am iunotā refloruiſſe. Et ibis oīb⁹ illi⁹ recordata ꝓſiculi: z reflorunt caro mea: z ex volūtate mea confitebor ei paſſionis malis: que de arbore tulerat crucis cupit iungere etiam de floribꝫ reſurrectionis quorū preſertim fragrantia ſponſum ad ſe crebrius reuiſendaz inuiter. Denicꝫ ait. Ecce tu pulcer es dilecte mi z decorus lectulus nr̄ floridus. Que lectulum ſatis qđ deſideret z apit z cū floridū nunciat ſatis indicat. Vñ qđ deſiderat z aperit z cū floridū nūciat ſatꝫ indicat. vnde qđ deſiderat obtinere preſumat: Nō em̄ de ſuis meritis. ſed de floribꝫ agri cui bñdixit deus. Delectatur floribꝫ xp̄s: q̄ in nazareth z cōcipi z nutriri voluit. gaudet ſpōſus celeſtꝫ talibꝫ odoramentꝫ: z cordis thalamū frequenter libenterꝫ ingredit qđ iſtiuſmōi refertū fructibꝫ: floribuſꝫ reſperſum inueniret. Vbi ſua vz aūt paſſiōis gr̃am: aut reſurrectionis gl'iam ſedula inſpicit cogitatione verſari. Ibi ꝓfecto adeſt ſedulus adeſt libens. Nonita ſiquidem paſſiōis fructus agnoſce anni q̄ſi pteriti oim vtiꝫ retro tempoꝝ ſub peccati: mortiſꝫ impio decurſoꝝ. tandem in plenitudine tpis apparentes. Porro aūt reſurrectionis inſignia: nouos aduerte flores ſequentis tpis: i nouam ſub gr̃a reuiſcentis etatē: quoꝝ fructum generalis futura reſurrectio i fine parturi: z ſine fine mānſuꝝ. Jam inquit hyems trāſijt ymber abijt z receſſit: flores apparuerunt in terrā nr̄a: eſtiuū tp̄s aduenis ſe cum illo ſignificans qui de mortis gelu in vernalem quandam noue vite temperiem reſolutus. Ecce ait noua facio omnia Cuius caro ſerui nata eſt in morte reflorui it in reſurrectōe. Ad cui⁹ mox odorē i campo cōuallis nr̄e reuiſcūt arida: recalescūt frigida: mortua reuiuiſcūt. Hoꝝ g̃ nouitate floꝝ ac fructuū z plenitudine agri ſuauiſſimi ſpirantis odorem ip̄e quocꝫ pater in filio innouante oīa delectat ita vt dicat. ecce odor filij mei ſicut odor agri pleni: cui bñdixit dñs. Bene plene de cui⁹ plenitudine oēs accepim⁹. Sponſa tamē familiarius ex eo. ſibi cum vult flores ille git z carpit poma quib⁹ ꝓxie aſpgat itia ꝓſcientie z intrāti ſponſo cordis lectulus ſuaue redoleat. Oportet em̄ nos ſi crebrū volumus habere hoſpitez xp̄m corda nr̄a ſemp habere munita fidelib⁹ teſtimonijs tam de miſcōia. ſ. morientis q̄ de potētia reſurgentꝫ quō dauid aiebat. Duo hec audiui quia poteſtas dei eſt: z tibi dñe miſericordia. Siquidem vtriuſꝫ rei teſtimonia credibilia facta ſunt nimis. Xp̄o iracꝫ morente ꝓpter delicta nr̄a: z reſurgēte ꝓpt iuſtificationē noſtrā: z aſcendente ad protectionem nr̄am: z mittente ſp̄m ad conſolationem noſtrā. z quandocꝫ rediturο ad conſummationē noſtrā. Hec mala: hi flores quib⁹ ſponſa ſe interim ſtipari poſtulat et fulciri. credo ſentiens facile vim i ſe amoris poſſe tepeſcere z langueſcere quo dā mō ſi nō talib⁹ iugiter foueat incentiuis: donec introducta quādocꝫ diu cupidis exciptatur amplexib⁹. z dicat. Leua eius ſub capite meo: z dextera illius amplexata eſt me. Sentiet quippe tunc z ꝓbabit vniuerſa delectationis teſtimonia: que in priori aductu: tancꝫ de ſiniſtra dilecti acceperat: ꝓe multitudine dulcedinis amplexantis dextre cōtemnenda: z omnino iam q̄ſi ſubtus habenda. Sētiet qđ audierat. Caro non prodeſt quicꝫ: ſpiritus eſt q̄ viuificat. Probabit qđ legerat ſp̄ūs meus ſup mel dulcꝫ z hereditas mea ſup mel z fauū

Quod ꝓ sequitur: memoria in generatione sanctorū. hoc dicit: quia q̄diu stare pñs cernitur scīm in quo generatio aduenit ⁊ generatio preterit: nō deerit electꝫ cōsolatio de memoria quib⁹ muy dū de presentia plena refectio indulgef. Vnde scriptum est. Memoriam abundantie suauitatis tue eructabunt. haud dubium quin hi: quos paulo superius dixerat generatō ⁊ generatio laudabit opa tua. Memoria ergo in generatiōe seculoꝝ. pñtia in regno celoꝝ. Ex ista glorificaf iam assumpta electio. de illa interim pegrinans generatio consolatur. Sed interest quenam generatio: ex dei capiat recordatione solamē. Nō em̄ generatio prava ⁊ exasperans cui dicit Ve vobis diuites q̄ habetis consolationem vestrā. sed que dicere veraciter potest. renuit consolari anima mea Huic plane credim⁹: si secuta adiecerit: memor fui dei ⁊ delectatus sum. Justū quippe est: vt q̄s pñtia non delectaf: presto eis sit memoria futurorum. Et qui de rer fluentiū qualibet affluentia despiciunt consolari recordatio illos delectet eternitatis. Et hec est generatio querentium dñm: querentium nō que sua sūt: sed facie dei iacob. Dei ergo querentib⁹ et suspirantib⁹ presentiam: presto interim dulcis memoria est. Non tamen qua satientur sed qua magis esuriant vnde satientur. Hoc ipm de se cib⁹ ipse testatur ita dicens: q̄ edit me adhuc esuriet. ⁊ qui cibatus est satiabor inquit cum apparuerit gloria tua. Beati tamen iam nunc qui esuriunt ⁊ sitiunt iusticiam quoniam quandoq̄ ipi ⁊ non alij saturabunt Ve tibi generatio prava atq̄ peruersa. ve tibi populе stulte ⁊ insipiens q̄ ⁊ memoriam fastidis ⁊ p̄sentiam expauesc̄: merito quidem. Nec modo em̄ vis de laqueo venantium: siquidem qui volunt diuites fieri in hoc seculo: incidunt in laqueū dyaboli. Nec tunc a ꝓbo aspero poteris liberari. O verbum asperum: o sermo durus Ite maledicti in ignem eternum. Durior plane atq̄ asperior illo qui quotidie nobis de memoria passionis in ecclesia replicatur. Qui manducat carnez meam ⁊ bibit meum sanguinem habet vitam eternā hoc est: qui recolit mortem meam ⁊ exemplo meo mortificat membra sua que sunt super terram: habet vitam eternaz. hoc est si compatimini: ⁊ regnabitis. Et tamen pleriq̄ ab hac voce resilientes: ⁊ abeūtes hodieq̄ retrorsum. respondent nō verbo sed facto Durus est hic sermo: quis potest eum audire. Itaq̄ generatio que nō direxit cor suum ⁊ nō creditus cū deo spiritus eius: sed magis sperans in incerto diuitiarum. Et verbum modo crucis audire grauatur: ac memoriam passionis sibi iudicat onerosam. Et vere qualiter verbi illi⁹ pondus in pñtia sustinebit: ite maledicti in ignem eternum qui parat⁹ est dyabolo ⁊ angelis eius. Sup quem pfecto ceciderit lapis iste: conteret eum. At ꝓ generatio recorum benedicef quasi vriq̄ cum aposto lo sive absentes sive presentes contendunt placere deo. Denicq̄ audient. venite benedicti patris mei ⁊c. Tunc illa que non direxit cor suum sero quidem experiref: cū in illius comparatione doloris iugū xp̄i suaue ⁊ onus leue fuerit cui tanq̄ graui ⁊ aspero cervicem superbie subduxit. Non potestis o miseri serui mām one simul gloriari in cruce dñi nostri iesu christi: ⁊ sperare ī pecunie thesauris. Post aurum abire: probare q̄ suauis est deus. Proinde qm̄ suauem in memoria nō sentitis asperum proculdubio in pñtia sentietis Letef fidelis anima ⁊ suspirat pñtiaz inhianter. ⁊ i memoria requiescit suauiter: ⁊ donec ydonea sit releuata: facie speculari gloriam dei crucis ignominia gloriatur. Sic profecto sit spōsa: ⁊ columba xp̄i pausat. Sibi iterim ⁊ dormit inter medios cleros sortita iam in pñtiaꝫ de memoria abundantie suauitatis tue dñe ihesu pennas deargentatas innocentie videlicet pudicitieq̄ candore. Sperans insup adimpleri letitia cū vultu tuo ybi etiam fiant posteriora dorsi ei⁹ in pallore auri quando in splendoribus sanctorum introducta cum gaudio. sapiētie pleni⁹ fuerit illustrata fulgoribus. Merito proinde in canticis gloriatur ⁊ dicit. Leua eius sub capite meo ⁊ dextera illius amplexabitur me. In leua reputans recordationem illius charitatis qua nulla maior est: q⁹ animā suā posuit pro amicis suis. In dextera ꝓ beatam visionem q̄ pro-

misit amicis suis ⁊ gaudium de presentia maiestatis Merito illa dei ⁊ deificata visio: illa diuina presentie inestimabilis delectatio in dextera deputat. de qua ⁊ delectabiliter canitur. Delectationes in dextera tua vsq; in finē. Merito in leua admirabilis illa memorata ⁊ semp memoranda dilectio collocatur quod donec trāseat iniquitas sup eam sponsa recumbat ⁊ requiescat. Merito ergo leua sponsi sub capite sponse super quam videlicet caput suū reclinato sustentet: hoc est mentis sue mentionem: ne incuruetur ⁊ inclinet ī carnalia ⁊ secularia desideria: quia corpus qđ corrumpitur aggrauat animā ⁊ deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantē Quod nāq; aliud faciat considerata tāta ⁊ tam indebita miseratio tam gratuita et sic pbata dilectio: tā iopinata dignatio: tam inuicta mansuetudo: tā stupenda dulcedo. Quid inq; hec oīa faciant diligēter considerata: nisi vt considerantis animam ab omni⁹ penitus prauo vendicatū amore: ad se mirabiliter rapiant vehemēter afficienterq; posse contemnere. quāq; nisi in contemptū hoꝝ appeti non potest. Animirum proinde in odore vnguentorū horum sponsa currit alacriter: amat ardēter ⁊ parum sibi amare sic amata videtur etiam cum se tota in amore perstrinxerit. īmerito. Quid magnū eīm tāto ⁊ tanti rependatur amori si puluis exiguus totum se ad reamandū collegerit: cum illa nimirum maiestas in amore preueniens. tota ī opus salutis eius intensa conspicitur. Denicq; sic deus dilexit mundum vt vnigenitum daret: haud dubiū quin de patre dicat. Item tradidit in mortem animā suaz nec dubiū q; de filio loquit. Ait ⁊ de spiritu sancto. Spūs paraclytus quez mittet pater in nomine meo ille vos docebit oia ⁊ suggeret vobis omnia quecūq; dixero vobis. Amat ergo deus: ⁊ ex se toto amat: qz tota trinitas amat. si tamen totū dici pōt de infinito ⁊ incomprehensibili: aut certe de simplici. Intuens ergo hoc credo satis agnoscit quare deus diligendus sit. h̄ est vnde diligi mereatur. Ceterum infidelis non habens filium nec patrē: proinde habet nec spiritum sanctum. Qui eīm nō honorificat filium: non honorificat patrem qui misit illum sed nec spm̄ sanctum quem misit ille. Is itaq; mirum non est sicq; minus agnoscit: minus ⁊ diligit. At tamen ⁊ ipse totum ei sese debere nō ignorat quā sui totius non ignorat auctorem. Quid ergo ego qui deum meum teneo vite mee non solum gratuitum largitorem: largissimum administratorem. pium consolatorem. sollicitum gubernatorem: ditatorem glorificatorem sicut scriptum est: copiosa apud eum, redemptio. Et item introiit semel in sancta eterna redemptione inuenta. Et de conseruatōe. Non relinquet sanctos suos: in eternum conseruabuntur. Et de locupletatione. Mensuram bonam ⁊ confertam ⁊ coagitatam ⁊ superefluētem dabunt in sinum vestruz. Et rursuz. Nec oculus vidit: nec auris audiuit: nec in cor hominis ascendit que preparauit dominus diligentibus se. Et de glorificatione Saluatorem expectamus dominū nostrū iesum christum: qui reformabit corp⁹ humilitatis nostre conformatum corpori claritatis sue. Et illud. non sunt cōdigne passiones huius temporis ad futuram gloriam: que reuelabitur vobis. Et iteruz. Id quod in presenti est momētaneum et leue tribulationis nostre supra modum in sublimitate eterne glorie pondus operatur in nobis non contemplantibus que videtur sed que non videtur. Quid retribuam domino pro oīb̄ his. Illuz ratio vrget ⁊ iusticia naturalis totum se tradere illi: a quo se totum habet: ⁊ ex toto deberet diligere mihi profecto fides tanto plus indicit amandum: quantum ⁊ eum metipe pluris estimandum intelligo. Quippe qui illum non solum mei sed sui quoq; ipius teneo largitorem Denicq; nondum tempus fidei aduenerat: nondum innotescerat in carne deus: obierat in cruce prodierat de sepulchro redierat ad patrem: ⁊ nondum inquā cōmendauerat in nobis suam multam dilectionem illam de qua tam multa locuti sumus: cum tam mandatum est homini diligere dominū deum suū toto corde tota anima tota ꝑtute sua: id est qđ est quod sit: qđ potest. Nec tamē iniustus deus suum sibi iudicans opus ⁊ dona. Ut

quid enim non amaret opus artificem: cũ haberet vnde id posset. Et cur non quantum posset omnis nisi eius munere posset Ad hoc q̃ de nihilo: q̃ ĩ hac dignitate cõditum: ꝛ debitum dilectionis manifesti⁹ fecit: ꝛ exactum iustiozem ostendit. Ceterum putamus adiectuz beneficij: cum homines ꝛ iumenta saluauit: quẽadmoduz multiplicauit misericordiam suam deus: nos dico qui mutauimus gloriam nostrã in similitudinem vituli comedentis fenũ: peccando comparati iumentis ꝛ insipientibus. Quod si totum me debeo me facto quid addam iam ꝛ pro refecto: ꝛ refecto ꝫ modo. Nec est tam facile refectus: quã factus. Siquidem non solum de me sed de omni quoq̃ quod factum est scriptum est. Dixit ꝛ facta sunt. Et p̃o qui me tantuz ꝛ semel dicendo fecit in reficiẽdo profecto ꝛ dixit multa ꝛ gessit mira ꝛ pertulit dura nec tm̃ dura sed ꝛ indigna. Quid ergo retribuam domino pro omnibus que retribuit mihi Jn primo opere me mihi dedit in secundo se: Et vbi se dedit me mihi reddidit. Datus ergo ꝛ redditus me pro me debeo. Quid deo retribuam pro se Nam ꝛ si me milies repẽdere possem quem sum ego ad deum. Hic primum vide quomodo: imo q̃ sine modo a nobis deus amari meruerit: qui vt paucis quod dictuz est repetam p̃ior ipse dilexit nos tantus ꝛ tã grãdis tantillos ꝛ tales. Ẽn quod i principio dixisse me memini modum esse diligendi deum sine modo diligere. Deniq̃ cum dilectio que tẽdit in deum: tendat immensum: tendat in infinitum. Nam ꝛ infinitus deus est ꝛ immensus. Quis nam queso debeat finis esse nostri: vel modus amoris. Quodq̃ amor ipe noster nõ gratuitus impendit sed rependitur ꝛ debit⁹. Amat ergo immensitas amat eternitas: amat supeminens scientie charitas amat cuius magnitudinis non est finis: cuius sapientie non est numerus: cuius pax exuperat omnem sensum ꝛ vicem rependim⁹ cum mẽsura. Diligam te domine fortitudo mea dominus firmamẽtum meum et refugium meum ꝛ liberator meus ꝛ in eo deniq̃ quicq̃d optabile atq̃ amabile dici potest. Deus meus adiutor meus diligam te p̃o dono tuo ꝛ meo modo minus quidem iuste sed plane nõ interius posse meo. Qui etsi quantũ debeo non possum non possum tamen tamen vltra q̃ possiz potero ꝑo plus: cum plus donare dignaberis: nunq̃ tamen p̃out dignus haberꝫ Jmperfectum meum viderũt oculi tui: sz tamẽ in libro tuo omnes scribentur qui q̃ possunt faciunt: ꝛ si qõ debent nõ possunt Satis quantum reor apparet ꝛ quo naz modo deus diligendus sit: ꝛ quo merito suo. Quo inquam merito suo. Nã quãto cui sane appareat: quis dicat quis sapiãt. Hunc quo nostro cõmodo diligendus sit videamus. Sed quantũ est ꝛ in hoc videre nostrum ad id quod est: nec tamẽ quod videtur. tacendum est etsi nõ oĩno videtur vt est. Supius cum ꝓpositum esset q̃re ꝛ quõ diligendus sit deus: duplicem diti parere itellectũ: vt id qõ queriꝫ quare aut suo merito: aut quo nostro cõmodo diligẽdus sit. vtrũlibet queri posset perinde videtur. Dicto pinde de merito dei: nõ put dignũ dei: sed p̃out datũ est mihi: superest: vt ꝛ de p̃mio: qõ idem dabiꝫ dicã. Nõ. n. sine p̃mio diligiꝫ de⁹: ꝛ si absq̃ p̃mij intuitum diligẽdus sit. Vacua nãq̃ ꝑa charitas esse nõ p̃t: nec tũ mercẽnaria est. Quippe nõ q̃rit q̃ sua sũ. Affect⁹ est nõ ꝓtractus: nec acq̃rit pacto nec acq̃rit. Spõte afficit: ꝛ spontaneũ facit. Ver⁹ amor seipo cõtẽt⁹ est. Habet p̃miũ sz id qõ amat: nã q̃cq̃d ꝓter aliud amare videarꝫ: id plane amas q̃ amoris finis ptẽdit: nõ p qõ tẽdit. Paulus nõ euãgelisat vt comedat: sz comedit vt euãgelisẽt: eo q̃ amet nõ cibũ: sz euãgelium. Ver⁹ amor p̃miũ non req̃rit sz merek. Premiũ sane nec dũ amãti ꝓponiꝫ amãti debeꝫ pseuerãti daꝫ. Deniq̃ in reb⁹ inferioꝛib⁹ suadẽdis inuitos p̃missis vel p̃mijs inuitam⁹ ꝛ nõ spõtaneos. Quis. n. numerandũ hoiem putet vt faciat qõ ꝛ sponte cupit. nemo em̃ ꝺducit aut esurientẽ vt comedat: aut sitientẽ vt bibat aut certe mr̃ez vt paruulũ lactet filium vteri sui. An ꝑo quis putet p̃ce vel p̃cis quẽ pia cõmonendum: suã ipius vel sepire vineam vel arborem circumfoderet vel structuram ꝓprie domus erigere. Quantomagis deum amans anima nihil aliud p̃ter deũ diligit.

Inest omni vtenti ratione naturaliter p̄ sua sp̄ estimatione atq; intentione appetere potiora: ⁊ nulla re esse contentū: cui qđ deest: iudicet preferendū. nam ⁊ qui verbi gratia vxorem habet speciosam petulanti oculo vel animo: respicit pulchriorem. ⁊ veste preciosa indutus preciosiorem affectat ⁊ possidens multas diuitias: inuidet ditiori. Videas tam multis predys ⁊ possessionibus ampliatos adhuc tamen indies agrum agro copulare: atq; infinita cupiditate dilatare terminos suos. Videas ⁊ q̄ regalib⁹ domib⁹ ampliscq; habitant palacijs nihilomin⁹ quotidie p̄iungere domū ad domū. ⁊ inquieta curiositate edificare: diruere: mutare quadra rotundis. Quid homines sublimatos honorib⁹. An non insatiabili ambitione magis ac magis totis viribꝰ conari ad altiora videmus. Et hoc animū idcirco nō est finis: q̄ nil i eis summū singulariter reperitur vel opportunū Et quid mirū si inferiorib⁹ ⁊ deteriorib⁹ contentus nō sit qui circa summū vl' optimū quiescere non potest. Sed hoc stultuz ⁊ extreme dementie est: ea semp appetere q̄ nunq̄ nō dico satient sed temperent appetitum. dum quicq̄d taliū habueris: nihilominus nō habita concupiscas ⁊ ad q̄q̄ defuerunt: semp inquietus anheles. Ita em̄ vt p̄ varia ⁊ fallacia mūdi oblectamēta vagabundus anim⁹ inani labore discurrens fatigef: nō satietur dum quicquid famelic⁹ inglutierit: pat̄ reputet ad id qđ superest deuorandū sp̄q̄ nō min⁹ anxie cupiat q̄ desūt q̄q̄ adsūt lete possideat. Quis em̄ obtineat vniuersa Quāq̄ ad modicū id qđ quisq̄ cū labore obtinuerit: cū timore possederit certus q̄dem nō sit an cū dolore amittat. si directo tramite voluptas quersa contendit ad optimum festinat ad id vnde possit impleri Immo ꝯo his anfractib⁹ ludit secum vanitas mēritur iniq̄tas sibi. Si ita vis adimplere qđ vis hoc est si illud apprehendere vis quo apprehēso nil tamen amplius velis quid tentare opus est cetera. curris p̄ deuia: ⁊ lōge ante morieris: quā hoc circuitu quenias adoptatum. Hoc ergo in circuitu ambulāt. naturaliter appetentes vnde finiāt appetitū. ⁊ insipienter respuentes vnde propinquēt fini. fini dico non ꝯsumptionis sed ꝯsummationis. Quamobrem non btō fine cōsumari sed cōsumi vacuo labore accelerāt qui rep magis specie: quā auctoritate delectantur prius vniuersa percurrere ⁊ de singulis cupiunt expiri: q̄q̄ ad ipm curēt vniuersitatis oīm peruenire. Et quidem peruenirēt. si q̄q̄ voti compotes effici possent vt oīa. s. p̄ter omniū p̄cipiū vnus aliquis obtineret. Ea nanq̄ sue cupiditatis lege: qua in reb⁹ ceteris non habita fastidire solebat: mox oīb⁹ que in celo ⁊ q̄ in terra sunt obtentis ⁊ contemptis tādem ad ipsum proculdubio curreret qui solus deesse omniū deus Porro ibi quiesceret: q̄ sicut cura nulla reuocat q̄es: sic nulla vltra tam iq̄etudo sollicitat. Diceret p̄ certo. Vbi aūt adherere deo bonū est. Diceret Quid em̄ mihi est i celo ⁊ a te quod volui super terram. Et item. De⁹ cordis mei ⁊ pars mea deus ineternū. Sic ergo vt dictū est. ad id quod optimū est quiuis cupid⁹ peruenire: siquidem ante cuncta que cupit assequi posset. Vel q̄m id oīno impossibile perstruit ⁊ vita breuior ⁊ ꝯtus infirmior: ⁊ consors numerosior. Longo profecto itinere ⁊ casso labore defudant: q̄ dum quecq̄ desiderant attingere volūt ad cunctorum desiderabilium: nequeunt primo gere finem. Et vtinam attingere vniuersa oīno: ⁊ non experiri magis vellent. Hoc em̄ facile possent ⁊ nō incassum. Hā ⁊ animus sensu quidem carnali tanto velocior quāto perspicatior ad hoc datus est vt illo ad omnia preueniat: nilq̄ audeat constingere sensus: qō animus precurrens ante vtile non pbauerit. Hinc em̄ arbitror dictum: oīa probate quod bonū est tenete: vt videlicet ille hinc prouideat: ne is suum votum nisi ad illius iudicium conseq̄tur. Alioquin non ascendes in montem dñi: nec stab⁹ in loco sctō ea⁹ pro eo: q̄ in vano acceperis animam tuam. Hoc est animam rationalem: dum instar pecoris sensum sequeris: ratione quidem ociosa: ⁊ nō resistente in aliquo. Quorum itaq̄ ratio non preuenit: gressus currunt: sed extra viam. ac proinde apostoli sp̄eto consilio nō sic currunt vt apprehendāt. Quādo ergo em̄ apprehendant: quē apprehendere nisi post

omnia nolũt. Distortũ iter ⁊ circuitus infinitus cũcta ꝑmitus attentare velle. Iustus autẽ non ita: audiens nẽpe vituperationem multorũ cõmorantiũ in circuitu. Multi eñ sunt viam latã pergentes: que ducit ad mortẽ. Ipse sibi regiã eligit viaz non declinãs ad dexterã: vel ad sinistrã. Deniq; attestante ꝓpheta semita iusti recta est: rectus callis iusti ad ambulanduz Hi sunt q̃ salubri compẽdio experti sunt molestũ hunc ⁊ infructuosum vitare circuitũ: verbũ abbreuiatũ ⁊ abbreuians eligentes: nõ cupere quecũq; vident: sed vendere magis. q̃ possident: ⁊ dare pauperiby Beati plane paupes: quoniã ipsoꝝ est regnũ celorũ. Omnes quidẽ currũt: sed inẽ currentes discernit. Deniq; nouit dominus viã iustorum: et iter impiorũ peribit. Ideo autẽ melius est modicũ iusto super diuitias peccatorũ multas: quoniã q̃dez vt sapiens loquit ⁊ insipiẽs excipitur. qui diligit pecuniã: non saturabit pecunia: q̃ autẽ esuriũt ⁊ sitiunt iusticiã. ipi saturabũtur. Justicia siquidẽ vitalis et naturalis. pecunia ꝙo sic nõ replet vel minuit animi famẽ: cq̃ corporis ventus Deniq; si famelicũ hominẽ apertis fauciby vento inflatz haurire buccis aerẽ cernas: quo quasi cõsulat fami: nonne credas insanire Et non minoris insanie est: si spiritũ rationalẽ rebus putes quibuscũq; corporalib adimpleri. Nec illa sane spũalibus: nec iste e regione refici corporalib queũt. Benedic anima mea domio: qui replet in bonis desiderũ tuũ. Replet in bonis: excitat ad bonũ: tenet in bono ꝓuenit. sustinet. implet. Ipse facit vt desideres: ipẽ est quod desideras. Dixi supra. causa diligẽdi deuz deus est. Verũ dixi. nã ⁊ efficiens ⁊ finalis. Ipse dat occasionẽ: ipe curat affectionez. desiderũ ipse cõsumat. Ipe facit vel potius factus est vt amarek: ipse sperak amãdus felicẽ. ne in vacuũ sit amatus. Eius amor nostrũ ꝓparat ⁊ remũerat. Precedit benignior. rependit iustior. expectatur suauior. Diues est oĩ⁹ ns. qui inuocãt eũ: nec tamẽ habet quenq; seipo melius. Se dedit immeritũ: se seruat in ꝓmiũ: se apponit in refectionẽ animarũ sanctaꝝ: se in redemptionẽ distrahit captiuoꝝ Bonus es dñe anie q̃renti te. Quid ergo inuenienti. Sed tũ in hoc est mirũ: q̃ nemo te quere valet: nisi q̃ ꝓius inuenerit. Vis igit inueniri: vt queraris: queri vt inuenias. Potes quidẽ inueniri. non tamẽ ꝓueniri. Nam etsi dicim⁹. mane oratio mea ꝓueniet te. non dubiuz tamẽ q̃ tepida sit eis oratio: quã nõ ꝓuenerit inspiratio. Dicendũ iam vbi inchoet amor noster: quoniaz vbi consumek dictũ est.

¶ Amor est affectio naturalis vna de q̃tuor q̃ note sunt: nõ opus est noiare. Oẽ ergo naturale est iustuz quidẽ fozet: primo omniũ auctori deseruire nature: vnde ⁊ dictum est: primũ ⁊ maximũ mandatũ: diliges dominũ deũ tuuz. Sed quoniã natura fragilioz. atq; infirmioz est: ipsi primũ imperãte necessitate cõpellik inseruire: ⁊ est amor carnalis quo ante oĩa hõ diligit seipsum ꝓpter seipsuz. Nondũ quippe sapit: nisi seipm sicut scriptũ est: prius qõ aniale deinde qõ spũale. Nec ꝓcepto indicitur. sed naturale inserik. Quis nẽpe carnẽ suam odio habuit. At ꝙo si ceptt amor idẽ: vt assoleat ꝓcliuioz eẽ siue ꝓfuitioz: ⁊ necessitatis alueo minie cõtentos cãpos etiã voluptatz exũdans. latius visus fuerit occupare: statim superfluitas obuiãte mandato cohibek. cũ dicit: diliges ꝓximũ tuũ sicut teipm. Justissime quidẽ vt cõsors nature nõ sit exors ⁊ gre illi⁹ ꝑsertim gratie: q̃ nature insita est. Oẽ si grauak homo fraternis non dico necessitatibus subuenire: sed voluptatib deseruire: castiget ipe suas: si nõ vult esse trãsgressoz. Quantũ vult sibi indulgeat: dũ eque ⁊ ꝓximo tãtundẽ meminerit exhibendũ. Frenũ tibi tẽperantie imponik o hõ ex lege vite et disciplinc: ne post cõcupiscentias tuas eas ⁊ pereas. ne de bonis nature hosti seruias anie. hoc est libidini. Quã iusti⁹ atq; honesti⁹ cõmunicas illa cõsorti cq̃ hosti. i. primo. Et q̃dem si ex sapiẽtis cõsilio a voluptatib tuis auertez. ⁊ iuxta doctrinã apli victu vestitucq; cõtentus paulisper suspẽdere non graueris amorẽ tuũ a carnalib desideriis q̃ militant aduersus aiam. Sane qõ subtrahis hosti anie tue: cõsorti nature puto nõ grauabez impartiri. Tũc amor tuus ⁊ tẽptans erit: ⁊ iust⁹ si qõ ꝓpijs subtra-

bꝫ voluptatibꝫ fratrꝫ necessitatibꝫ nō negeꝫ. Sic amor carnalis efficit socialis. cuz in ꝯmune ꝓtrahit. Si aūt dū cōmunicas ꝓximo forte tibi defuerint etiā necessaria: q̄d facies. Quid em̄ nisi vt cū omni fiducia postules ab eo: q̄ dat oibꝫ affluenter et nō imꝓperat: q̄ aperit manū suā z implet oīe aīal būdictione. Dubiū siquidē non est: q̄ assit libenꝫ in necessarijs q̄ plenissq̄ et in supfluis nō deest. Deniq̄ ait. ꝓmū q̄rite regnū dei z iusticiā ei⁹. z hec oīa adijciē tur vob. Sponte datuꝝ se pollicet necessaria. supflua restringenti: er ꝓximū diligēti. Hoc q̄ꝑ est ꝓmū q̄rere regnū dei: z ad uersus peti implorare tyrannidē. Pudicie potius ac sobrietatꝫ subire iugū. q̄ꝝ regnare petm̄ in tuo mortali corꝑe patiarꝫ. Porro aūt z hoc iusticie est. cum quo tibi est natura cōis: natura quoq̄ cū eo mun⁹ nō hꝫe diuisuz. Vt tñ ꝑfecta iusticia sit diligere ꝓximū: deuz in causa hꝫe necesse est. Alioqui ꝓximuz pure diligere quō pōt q̄ in deo nō diligit. Porro in deo diligere nō pōt. q̄ deū nō diligit. Oportet g̃ deuz diligi ꝓius: vt in deo diligi possit z ꝓximꝰ. Facit g̃ z se diligi de⁹: q̄ cetera bona facit. Facit aūt sic. Qui naturā ꝯdidit ipse z ꝓtegit. Nā z ita condita fuit: vt habeat vigiꝫ necessariū ꝓtectorē. quē habuit et cōditorē: vt q̄ nisi p ipm̄ nō valuit esse nec sine ipo valeat oīno subsistere. Oō ne sane de se creatura ignoret: ac p vim sibi: qō absit: supbe arroget beneficia creatoris: vult hoiem isdem ꝯditor alto quidē salubriq̄ cōsilio tribulatiōibus exerceri: vt cū defecerit homo z subuenerit de⁹ dū homo liberaꝫ a deo: deus ab hoie vt dignū est honeref. Hoc em̄ dicit. Inuoca me in die tribulatiōis: eruam te: et honorificabis me. Fit itaq̄ hoc tali modo vt hō aialis z carnalis. qui ꝓter se neminē diligere nouerat etiā deū vel ꝓter se amare incipiat. qō in ipso nimiꝝ. vt sepe exptus est: oīa possit. q̄ posse tñ possit: z sine ipso possit nihil.

¶ Amat ergo iā deū: sed ꝓter se interim. adhuc nō ꝓter ipm̄. Est tñ quedā prudētia scire: q̄d expte: quid ex dei adiutorio possis. et ipsi seruare te in sensum. q̄ te tibi seruat illesum. Ac si frequēs ingruerit tribulatio: ob quā z frequēs ad deū cōuersio fiat: et a deo eque frequēs liberatio cōsequatur. Nonne etsi fuerit ferreū pect⁹. vel cor lapideū totiēs liberatum: emolliri necesse est ad gratiā liberantꝫ: quaten⁹ deū homo diligat. non ꝓter se tantū: sed ꝓter ipm̄.

¶ Et occasione q̄ꝑ frequentiū necessitatū. crebris necesse est imꝑationibꝫ deū ab hoie frequentari. frequētando gustari. gustando ꝓbari. q̄ꝝ suauis est dñs. Ita fit vt ad diligendū pure deū plus iā ipius gustata illiciat suauitas: q̄ꝝ vrgeat necessitas ita vt exemplo samaritano⁹ dicentiū mulieri. q̄ ad esse dñm nūciauerat. iā nō ꝓter tuā loquelā credim⁹. ipsi enim audiuim⁹ z scim⁹. q̄z ipe vere saluator est mūdi. Ita inq̄ꝝ z nos illorū exēplo carnē nostrā alloquētes dicam⁹ merito. Jam nō ꝓter tuā necessitatē deū diligim⁹. ipsi em̄ gustauimus quoniā suauis est dñs. Est em̄ carnis q̄dam loquela: necessitas et beneficia que experiendo probat. gestiēdo renūciat. Jtaq̄ sic affecto: iā de diligēdo ꝓximo implere mandatū nō erit difficile. Amat quippe veraciꝫ deū: ac ꝓ hoc q̄ dei sunt. Amat caste: z casto nō grauaꝫ obedire mādato: castificans magis cor suū. vt sēptuz est in obedientia charitatꝫ. Amat iuste. et mandatū iustū libenter amplectit. Amor iste merito gratus q̄z gratuitus castus est quia nō impediꝫ verbo neq̄ lingua. sꝫ opere z veritate. Justꝰ est quoniā qualis suscipiꝫ: talis et redditur. Qui em̄ sic amat haud secus profecto q̄ꝝ amatus est amat. querēs et ipse vicissim nō que sua sunt sed que iesu xp̄i: quēadmodū ille nostra vt potius nos z non sua quesiuit. Sic amat q̄ dicit. ꝓfitemini dño quoniā bonus. Qui domino cōfitetur nō quoniā sibi bon⁹ est sed quoniā bonus est hic vere diligit deū ꝓter deū. z non ꝓter seipsum. Non enim sic amat de quo dicit. confitebiꝫ tibi cū benefeceris ei. Iste est tertius amoris grad⁹ quo iam ꝓter seipm̄ deus diligit.

¶ Felix qui meruit ad quartuz vsq̄ ptingere quatenus nec seipm̄ diligat homo nisi ꝓter deū. Justicia tua deus sicut montes dei. Amor iste mons est z mons dei excelsus. Reuera mōs coagulat⁹ mons pinguis. Quis ascēdet in montē dñi. Quis dabit pennas mihi sicut colūbe z volabo

ꝛ requiescaz. Fact⁹ est in pace locus iste et habitatio ei⁹ in syon. Heu mihi. qz incolat⁹ meus ꝓlongat⁹ est. et caro ꝛ sanguis vas luteū terrena inhabitatio quādo capit hoc Quādo huiuscemodi experīk affectū. vt diuino debriatus amore animus. oblīt⁹ sui factusqꝫ sibi ipi tanqꝫ vas ꝓditū totus ꝓgak in deū. ꝛ adherēs deo: vn⁹ cū eo spūs fiat et dicat defecit caro mea et cor meū de⁹ cordis mei ꝛ pars mea deus in eternū. Beatū dixerim ꝛ sanctū cui tale aliqđ ī hac mortali vita raro interdū aut vel semel. ꝛ hoc ipm raptim atqꝫ vni⁹ vix momēti spacio experiri donatū est. Te em̄ quodāmodo ꝓdere tanqꝫ q̄ nō sis. ꝛ oino nō sentire teipm. ꝛ a temetipso exinaniri ꝛ pene annullari. celestis est cōuersatiōis nō humane affectiōis. Et siqui dē mortalibus quispiā ad illud raptim interduz vt dictū est ad momentū admittīk. subito in uidet seculū. neqꝫ ꝓturbat dei malicia. corpus mortz aggrauat. sollicitat carnis necessitas. defectus corruptiōis nō sustinet. quodqꝫ his violētius est. fraterna reuocat charitas. Heu redire in se. recidere in sua cōpellīk. et miserabilīk exclamare. Domie vim patior respōde ꝓ me. Et illud. Infelix ego homo qs me liberabit de corpore mortis hui⁹. Quoniā tn̄ scriptura loqtur. deū oia fecisse ꝓpter semetipm. erit ꝓfecto. vt factura sese quādoqꝫ cōformet et cōcordet auctori. O portet ꝓinde in eūdem spīn nos affectu quādoqꝫ transire. vt quō deus omia esse voluit ꝓpter semetipsum. sic nos quoqꝫ nec nosipos: nec aliud aliqđ fuisse vel esse vdum⁹ nisi eque ꝓpter ipsum. ob solā videlicz ipius voluntatez nō nostrā voluptatē. Delectabit sane non tam nostra vel sopita necessitas vel sortita felicitas. qꝫ qō eius i nob ꝛ de nob voluntas adimpleta videbīk: qō ꝛ quotidie postulam⁹ in oratiōe. cū dicim⁹: fiat volūtas sicut in celo ꝛ in terra. O amor sanct⁹ ꝛ castus: o dulcis ꝛ suauis affectio. O pura ꝛ defecata intētio volūtatis: eo certe defecatio: ꝛ purior: quo in ea de ꝓprio nil taz admixtū relinquīk: eo suauior ꝛ dulcior. q̄ totū diuinū est. qō sentīk. Sic affici. deificari est. Quō stilla aque modica mlto infusa vino: deficere a se tota videt: dū ꝛ sapozem vini induit ꝛ colorē. et quō ferrum ignitū. et candēs igni similimū fit. ꝑstina ꝓpriaqꝫ forma exutū. et quō solis luce profusus aer in eandē transformak lumis claritatē. adeo vt nō tam illuminat⁹ qꝫ ipm lumen esse videak: sic omnē tunc in sanctz humanā affectionē quodā ineffabili modo necesse erit a semetipsa liquescere: atqz in dei penitus transfundi volūtatē. Alioquin quō omia in omibus erit. deus si in homie de homīe. Quicqꝫ supererit. Danebit quidē substantia: sed in alia forma: alia gloria. aliaqꝫ potentia. Quādo hoc erit. quis hoc videbit: qs possidebit. Qñ veniā ꝛ apparebo ante faciē dei. Dñe deus meus. tibi dixit cor meū: exqsiuit te facies mea faciē tuā dñe requirā Putas videbo templū sanctū tuū. Ego puto neminem nisi sane perfectū in templū ire. Diliges dominū deū tuū ex toto corde tuo. et ex tota aīa tua. et ex tota virtute tua quoiusqꝫ ipm cor cogitare iā nō cogak de corpe ꝛ ania cidē in statu viuificādo ꝛ sensificando intēdere desinat. ꝛ ꝓtus eiusdē revelata molestys. in dei potentiā roborek. Impossibile nanqꝫ hāc est totā ad deū se colligere. ꝛ diuio infigere vultui. qꝫ diu cā huic fragili. ꝛ crūnoso corpi intentā ꝛ distēctam necesse est subseruire. Itaqꝫ in corpe spūali. et immortali: in corpe integro placido placitoqꝫ. ꝛ per omia subiecto spiritui spe ret se ania quartū apphendere amorz gradū vl'potius in ipo apphendi. quippe qō dei potentie est dare cui vult. non humane industrie assequi. Tūc inqꝫ summū obtinebit facile gradum: cū in gaudiū domini sui promptissime ꝛ autidissime festinantē. nulla iam retardabit carnis illecebra: nulla molestia cōturbabit. Putam⁹ ne tamen hāc gratiā vel ex parte sanctos martyres assecutos: in illis adhuc victoriosis corporibus cōstitutos. Magna vis prorsus amorz. illas aīas introrsus rapuerat: qua ita sua corpa foris exponere. ꝛ tormēta cōtemnere valuerūt. At ꝓfecto doloris acerrimi sensus non nisi turbare se renum et sine perturbare. Quid autem iam solutas corporibus. Immersas ex toto credimus. immenso illo pelago eterni luminis. et luminose eternitatis. Sed si nous

nunc̄ velint sua corpora recepisse. aut certe recipere desiderēt et sperent. Liquet procul dubio nec duz a seipis penitus immutatas: quibus cōstat nec dum penitus desisse de proprio: quo vl modice intentio reflectat. Donec ergo absorpta sit mors in victoria. et noctis vndiq̄ terminos lux p̄ bēnis inuadat z occupet: vsq̄ quaq̄. quatenus. z in corporib⁹ gloria celestj effulgeat: non possunt ex toto anie seipsas exponere. et transire in deū. Nimirū ligate corporibus etiā tunc etsi non vita vel sensu: certe affectu naturali. ita vt absq̄ his nec velit nec valeāt cōsumari. Itaq̄ ante restaurationē corporū non erit ille defectus animorū: qui pfectus z summus est ipsorum status. nec carnis iam sane cōsortiuz spiritus reqreret: si absq̄ illa consumarek. Enimuero absq̄ profectu anie nec ponitur corpus. nec sumitur. Denicq̄ pretiosa in cōspectu domini: mors sanctorum eius. Quod si mors pretiosa. quid vita: quid illa vita. Nec miruz si corpus iam glorie cōferre videk spū. quod z infirmū z mortale ꝓstat ipi nō mediocrik valuisse O q̄ verū locut⁹ est. qui dixit. diligentib⁹ deū. oia cooperank in bonū. Valet deū diligēti aie corpus suū infirmū. valet mortuuz. valet z resuscitatū. Primo q̄dē ad fructū penitētie. secūdo ad requiem. postremo ad cōsumationē. Merito sine illo pfici non vult. qō in oi statu bonū sibi subseruī rēp̄sentit. Bonus plane fiduscq̄ comes caro spū bono. q ipm aut si onerat iuuat. aut si nō iuuat exonerat. aut certe iuuat z minime onerat. Prim⁹ stat⁹ laboriosus sed fructuosus. Scōs otiosus sed minime fastidiosus. Tert⁹ z gloriosus. Audi z spō sum in cāticis ad pfectū hunc trimodū in uitan ē: Comedite inq̄t amici z bibite et inebriamini charissimi laborātes in corpore vocat ad cibū. tā posito corpe q̄escentes ad potū inuitat. resumētes corpa etiaz vt inebrienk impellit. Quos z vocat charissimos: nimiruz charitate plenissimos: Nā z in ceteris q̄s nō charissimos. sz amicos appellat differētia est. vt hi quidē qui carne adhuc grauati gemūt. chari habeātur. p charitate q̄ habēt. qui ꝓ soluti iaz carnis cōpede sunt. eo sunt chariores. q̄ et ꝑmptiores atz expeditiores facti ad amādū. Porro p vtriusq̄ merito noiak z charissimi. q̄ recepta iā secūda stola in corpib⁹ vtiq̄ cū gl̄ia resumpt̄j. tāto in dei feruk amore liberiores z alacriores: q̄to z de p̄prio nil iā residuuz est qō eos aliquaten⁹ sollicitet. vel rerardet. Qō quidē neuter sibi reliquoꝝ statuū vendicat: cū z ꝑori corpus cū labore portek. z in secūdo q̄z non sine ꝑtietate desiderij expectek. Primo g̃ fidelis ania comedit panē suū. sed heu i suadore vult⁹ sui. In carne q̄ppe manens ad huc ambulat p fidē. q̄ sane opari per dilectionē necesse est: qz si nō opak mortua est. Porro ipm opus cibus est dicēte dño meus cibus est. vt faciā voluntatē p̄ris mei. Debinc carne exuta: iā pane doloris non cibak. sz vinū amoris tanq̄ post cibū plenus haurire ꝑmittik. nō purū tn̄. sed quō sub sponsi noie z canticis dictū legik. Bibi vinū meū cū lacte meo. Vtino em̄ diuini amoris in aia suauitatē naturalis immisit affectiōis: qua resumere corp⁹ suuz. ipm glorificatū desiderat. Estuat g̃ iā tūc sancte charitat̄ potato vino sed plane nō dū vsq̄ ad ebrietatez qm̄ tēperat interim ardorē illū hui⁹ lactis ꝑmixtio. Ebrietas denicq̄ solet euertere mētes. atq̄ alios reddere imemores sui. At nō ex toto sui oblita est q̄ adhuc de ꝑprio corpe cogitat suscitando. Ceterū hoc adepto. qō solū vtiq̄ deerat q̄d iā impedit a seipa quodāmodo abire. et ire tota in deuz: eoq̄ sibi penitus dissimilimā fieri q̄ deo similima effici donak. Tum demū ad craterā admissa sapiētie. illa de q̄ legik. Et calix me⁹ inebrians q̄ preclarus est. Quid mirū iā si inebriak ab vberrate dom⁹ dei. cū nulla mordente cura de ꝑprio secura bibit purū z nouū illud cū christo in regno p̄ris eius Hoc ꝓ cōuiuiū triplex celebrat sapiētia: z ex vna cōplet charitate. Ipsa cibans laborātes. ipa potās quiescētes. ipse regnātes inebrians. Quō aūt in cōuiuio corpali. ante cibus. q̄ potus apponik. qm̄ z tali ordie natura reqrit. ita z hic. Primo q̄dez aī mortē in carne naturali. labores manuū ñraꝝ manducam⁹ cū labore. qō glutiendus est manducātes. Post mortē ꝓ in vita spirituali iā bibim⁹ suauissima quadā facili

tate. qō p̄ elpit glutiētes. tandē rediuiuis. corpibus in vita imortali inebriemur mira plenitudine eruberātes. Hoc pro eo. q̄ spōsus in cāticis canticoꝝ dicit. comedite amici ⁊ bibite inebriami k̄mi. Comedite añ mortē. bibite p⁹ mortē. inebriami post resurrectionez. Merito iā charissimi. q̄ in charitate inebriank ⁊ merito inebriati. qꝝ ad nuptias agni introduci merenk edentes ⁊ bibentes sup mēsaz illi⁹ in regno suo qñ sibi iā exhibet gl̄iosam eccl̄iam nō habentē maculā neq̄ rugā. aut aliq̄d hmōi. Tunc prorsus inebriat charissimos suos. tūc torrente voluptatꝭ sue potat. qm̄ quidem in cōplexu illo artissimo. ⁊ castissimo sponsi ⁊ spōse. fluminis impet⁹ letificat ciuitatē dei. Qō non aliud esse arbitror. q̄ dei filiū. q̄ transiens ministrat. quēadmodū ip̄e p̄misit. vt ⁊ hic iam iusti epulenk. ⁊ exultent in cōspectu dei. ⁊ delectenk in letitia. Hinc illa satietas sine fastidio. Hinc insatiabilis illa sine inq̄etudie curiositas Hinc eternū illud atq̄ inexplebile desideriū nesciēs egestatē. Hinc ⁊ deniq̄ sobria illa ebrietas nō mero ingurgitans: nō madēs vino sed ardēs deo. Ex hoc iā quart⁹ ille amoris g̃dus ꝑpetuo possidek. cū summe ⁊ solus diligik de⁹. qꝝ nec nosipos iaz nisi ꝓpter ip̄m diligim⁹. vt sit ip̄e p̄mium amantiū eternum.

¶ Diui Bernardi abbatis tractatus de amore dei. Pars prima.

¶ Venite ascendam⁹ ad montē dñi. ⁊ ad domū dei iacob. ⁊ docebit nos vias suas intentiones. cogitatiōes voluntates. affectiones. ⁊ omia interiora mea: venite ascēdam⁹ in montē. vel locuz vbi dñs videt vel dñs videk. Cure: sollicitudies. anxietates. pene seruitutꝭ expectate me hic cū asino corpe isto: donec ego cū puero. i. cū intelligētia vsq̄ illuc ꝓperātes reuertamur ad vos. Reuertamur enim et heu reuertemur q̄ cito Abducit em̄ nos a vob charitas ꝑfectis: sed ꝓpter frēs abdicare vel abiurare nō patit ꝑfectas charitatis: sed licet retrahat via necessitas: nō ꝓpter vos oino omittēda est illa suauitas. Dñe ꝑfectū ꝙuerte nos: ⁊ o. f. t. ⁊ s. erim⁹. sed heu dūe q̄ ꝓposteruz. q̄ temerariū. q̄ inordinatū. q̄ p̄sumptuosū. q̄ alienū a regula ꝑfectis ꝑbi ⁊ sapiētie tue corde i mūdo velle videre deū: sed tu q̄ es summe bonus. summū bonū. vita cordiū. lux oculorū interioꝝ ꝓpter bonitatē tuā dñe miserere. hec em̄ est mundatio mea. hec fiducia mea. cōtemplatio tua bone dñe. Ergo domine de⁹ meus. q̄ dicis aie modo quo tu scis: salus tua ego sum. Raboni summe magister: vnice doctor quē videre desidero: dic ceco mēdito tuo: q̄d vis vt faciā tibi. ⁊ tu sis q̄ tā hoc ip̄m das: q̄ ex oib⁹ suis recessib⁹ abiectis ꝑcul oibus seculi huius altitudinib⁹. pulcritudinib⁹ ⁊ q̄cquid cōcupiscentiā carnis vl̄ oculoꝝ vel ambitionē spūs attēptare pōt vel solet: tibi dicat cor meū. exq̄siuit te fa. m. fa. tu. dñe requirā: ne auertas faciez tuā a me: ne declines in ira a fuo tuo. Imprudēs q̄dem: et improbus sum. ¶ adiutor me⁹ antiq̄. et susceptor me⁹ indefesse. sed amore amorꝭ tui facio. Sicut vides me nō videntē: ⁊ sicut dedisti mihi desideriū tui ⁊ si q̄d placet tibi in me. ⁊ cito ignoscꝭ ceco tuo ad te currēti. ⁊ manū das in aliquib⁹ incurrendo offendenti.

¶ Respōdet q̄ppe mihi intus ⁊ in aīa. et mēte mea tumultuās in me. ⁊ concutiens oia interioza mea vox testificatiōis tue. et caligāt ocl̄i mei interiores a fulgore ꝑfectis tue ingerētis se mihi: qꝝ nō videbit te hō. ⁊ viuere pōt: sed tū ex ꝑcepto tuo ⁊ dono tuo sto impetra fidei tue. fidei x̄piane. in loco q̄ vere est penes te: in q̄. vt possum fero iterim patienk. ⁊ amplector. et deoscultor tegentē ⁊ ꝓtegentē me dexterā tuam. ⁊ aliquotiēs ꝓtemplans. et videre gestiens posteriora videntꝭ me hūilitatē. s. q̄ transeuntē dispensatiōis hūane x̄pi filij tui suspitio. sed cū accedere gestio ad eū. ⁊ vel sicut emorissa illa infirme. ⁊ misere aie mee a salutifero tactu vel fimbrie eius q̄si furari gestio sanitatē. vel sicut thomas ille vir desiderijo totū eū desidero videre ⁊ tāgere. ⁊ accedere ad sacrosctm̄ laterꝭ ei⁹ vulnus. hostiū arce: q̄ sctm̄ est i latere. vt nō tm̄ mitrā digitū vel totā manū. sed totus intrē vsq̄ ad ip̄m cor iesu in sinūsanct⁹ in arcā testamēti. ad vnā aureā vicz aiam būanitatꝭ. ꝓtinentē intra se māna di-

uitatis bey dñ mihi noli me tãgere. ⁊ illud de apocalypsi. fortis cães. sicq̃ cũ dignis conscie mee verberib⁹ expulsus. et ꝓpulsus improbitat⁹ ⁊ ꝓsumptiõis mee penas luo. Rursu mq̃ i petrã meã me recipiens q̃ refugiũ est erinacijs spinis pctõrum plenis. reamplecto⁹. ⁊ reosculo⁹ regentẽ. et ꝓtegentẽ me dexterã tuã. ⁊ ex eo q̃ vel leuiter sensi. vl' vidi magꝭ accẽso desiderio: vix patient' expecto vt aliq̃n auferas manu⁹ tegentẽ. ⁊ infundas gr̃am illuminantẽ. vt tandẽ aliq̃n fm respõsu⁹ ꝓtatis tue mor⁹ tuus mihi ⁊ viuẽs tibi reuelata facie ipsam tuã faciẽ incipiã videre. et affici tibi a visiõe faciei tue. Et o facies facies. q̃ btã facies q̃ affici tibi merek videndo te edificans in corde tabnaculũ deo iacob. ⁊ omnia faciens scõm exẽplar. qõ ei ostendik in mõte boc vere. ⁊ cõpetenk cantat. Tibi dixit cor meũ exq̃siuit te. fa. me. fa. t. d. requi. Itaq̃. vt dixi ex dono gr̃e tue cõtemplãões angelos conscie mee vel termios. vnite ⁊ singularik desidero videre te. vt oĩes fines terre mee videãt salutare dñi dei sui vt amem. cũ videro quẽ amare boc est videre desidero. Dico em̃ mihi in languore desiderij mei. Quis amat. qõ non videt. quõ põt esse amabile. qõ nõ aliquatenus est visibile: sed te desiderãti amabilia qui dẽ tua occurrũt. et a celo. ⁊ a terra. ⁊ ab oi creatura tua se mihi vltro offerũt. et ingerũt. O in olby adorande. ⁊ amabilis dñe q̃nto te manifestius ⁊ ver⁹ predicãt. ⁊ approbãt amabilẽ. tãto ardenti⁹ te mihi facĩũt desiderabilẽ. ⁊ heu nõ ad fruẽdi pfectã suauitatẽ ⁊ gaudiũ. sed ad intentiõis et defect⁹ nõ tñ sine aliq̃ suauitate tormẽtũ. Sicut em̃ non tibi pfecte placẽt oblata nisi mecũ. sic bonor̃ tuor̃ ꝓremplatio reficit nos quidẽ dulcik. sed nõ satiat pfecte nisi tecũ. Hec est aie mee assidua exercitatio: hinc assidue scopo spm̃ meũ: ⁊ cũ bõis ⁊ amabilib⁹ tuis. q̃si pedibus ⁊ manib⁹. ⁊ tot⁹ innitẽs viribꝫ sursuꝫ tẽdo ad te i te. sũme amor: summũ bonũ. ⁊ q̃nto tẽdo fortius tãto retrudor duri⁹ in ꝛaꝫ in memet⁹ ipm̃ sub memetipõ. Sic g̃ respicies et discernẽs ⁊ diiudicãs memetipm̃ fact⁹ sũ mihi ipi de meipso laboriosa q̃stio. Tñ dñe cert⁹ sum ꝑ gr̃am tuã desiderũ desiderij. et amorẽ amor⁹ tui hãe me in toto corde. ⁊ in tota aĩa mea. hucusq̃ te facĩẽte ꝓfeci. vt desiderẽ desiderare te. ⁊ amẽ amare te. Sz h̃ amãs q̃d amem nescio. Qõ est em̃ amare amorẽ desiderare desideriu⁹. Amore amam⁹ si q̃d amam⁹. desiderio desideram⁹ sz forsitan cũ amo amorẽ: nõ amo amorẽ q̃ amo qõ amare volo. ⁊ amo. q̃q̃d amo. sz me amantẽ cũ i dño laudak ⁊ amak aĩa mea q̃ ꝓculdubio detestarer ⁊ odio hãem si eã alibi. q̃ in dño ⁊ in ei⁹ amore inuenirẽ. Sz ⁊ de desiderio. q̃d dicem⁹ si dicã desiderãs iã me inuenio desiderãtẽ. Sz nũq̃d desideriũ tui desiderantẽ q̃si nõ habeã aut desideriũ maius q̃ habeam.

Cũ igit̃ hoc mõ deficiãt ⁊ caligẽt. ⁊ cecutiant interiores oc'li mei ozo vt citius a te apiank. nõ sic apiunt a de carnales oculi vt videre ꝓfusionẽ suã sed vt videam dñe gl'iam tuã vt oblit⁹ prauitat⁹ ⁊ pauptat⁹ mee tot⁹ erigar. ⁊ currã in amplex⁹ amor⁹ tui. vides quẽ amauero ⁊ amãs quẽ videro ⁊ morties in me viuere incipiã in te cui pessime est ise. sz festina dñe ne tardaueris hz em̃ dñe sapie tue gr̃a. vel gr̃e tue sapia sua cõpedia. ⁊ q̃rõcinatiõis vel rõnis nullis argumentꝭ nullis discussiõib⁹ q̃si q̃busdã scalis ꝓscẽdik ad rorrẽtez. s. voluptat⁹ tue. ad plenũ amor⁹ tui gaudiũ. Cui boc datũ ẽ. fidelik q̃rens. fidelik pulsans sepe repẽte tibi se iuenit. Sz o dñe q̃ rarũ est. si q̃n me in aliq̃ hui⁹ gaudy mei ꝓte inuenio clamo vociferor. Dñe bonũ est nos h̃ esse faciam⁹ hic tria tabnacula fieri. fidei vnũ spei vnũ. ⁊ amori vnũ. Nunq̃d nescio q̃d dicã. cũ dicã. bonũ est h̃ nos eẽ. Sz repẽte cado in terrã q̃si mortu⁹. ⁊ respiciẽs nihil video ⁊ me vbi p̃us erã inuenio i dolore. s. cordis ⁊ afflictiõe spũs. Vsq̃quo dñe vsq̃quo q̃ diu po. cõ. i ani. m. d. in cor. m. ꝑ diẽ q̃ diu nõ ꝑmanebit spũs i hoib⁹: q⁹ caro sũt. Sz venit ⁊ vadit ⁊ spirat vbi vult Sz in ꝙuertẽdo dñs cap. syon facti erim⁹ sic ꝙsolati. Tũc reple. ẽ gaud. os no. ⁊ lig. no. exul. Interi. Heu mihi q⁹ incolat⁹ me us plõ. est ha. cũ ha. ce. mul. inco. fu. a. m. Sz rñdet int⁹ mihi i corde meo ꝓtas cõsolatiõis tue ⁊ ꝙsolatio ꝓtat⁹ tue. Est amor desiderij. ⁊ est amor fruitiõis. Amor merek aliq̃n visionẽ. visio fruitionẽ. fruis

rio amoris pfectionē. Gr̄as ago gr̄e tue q̄ loq̄ dignar̄ ad coz serui tui. ⁊ anxys eius q̄stionib⁹ aliq̄ten⁹ rn̄des. Suscipio et amplector hāc spūs tui arrā. et let⁹ expecto in arra pmissionē tuā Desidero itaq̄ amare te et amo desiderare te. et h̄ mō curro. vbi apphendā. in q̄ apphēsus sum. s. vbi amē te pfecte aliq̄n. poz nos amasti o amande ⁊ amabil⁹ dñe. Sz est ne aliq̄ aūt alicubi dñe hic amor̄ tui pfectio. hec ī amore tuo btitudinis ꝛsumatio vt sitiēs aīa ad deū fontē viuū sic satiet. sic impleat. vt dicat sufficit. miroz q̄cunq̄ vbicūq̄ ille sit. si nō deficit. Sz vbi ist⁹ sufficiētie est defectio. q̄ pōt ee pfectio. Nusq̄ ignif. ⁊ nunq̄ pfecto. Sz intuist⁹ dñe nūq̄d regnū tuū possi debūt. Intuist⁹ aūt est. q̄ nō tm̄ desiderat. ⁊ debitorē se sentit. ⁊ itelligit se amare q̄tū ab aliq̄ creatura rōnabili possibile ē amari te Cōstat illa btā seraphin. q̄ a vicinita te pñtie tue. a claritate visionis tue ardentes interp̄tat. et sunt plus amare te q̄s aliquē q̄ minoz est ī regno celoz. Qui si in regno celoz nō dicā minim⁹. sz nōnull⁹ est. vtiq̄ tm̄ desiderat amare te. q̄ntū ab aliq̄ vl̄ potes amari vl̄ debes. ⁊ h̄ forsitā est. in quez desiderāt angeli pspicere. Desiderāt q̄ ille btūs miot. tm̄ te amare. q̄ntū amat q̄cūq̄ amat plus eo. nō emula insectatiōe sz pia ⁊ deuota intētiōe. Si ꝓo et ī amore pficit. q̄nto felici⁹ illūtatis oc̄lis interiora pcedit. tāto dulci⁹ sentit. ⁊ intelligit. si ingrat⁹ nō est. ⁊ iniust⁹ ⁊ te pl⁹ posse amari. ⁊ se debitorē plus amare vl̄ q̄ntū te amāt cherubin ⁊ seraphi. Sz q̄ desiderat. q̄ esse q̄ nō pōt. miser ē. miseria ꝓo a regno btitudinis. prsus aliēa est Assequi q̄ q̄ō desiderat q̄sq̄s ibi aliq̄d desiderat. Quid dicemus ad hec. Quid inq̄ dicem⁹. loq̄re obsecro dñe. q⁹ audit seru⁹ tu⁹. Nūq̄d et magni et qui oēs q̄ in regno dei sūt. vnusq̄sq̄ in suo ordine ⁊ amat ⁊ amare desiderat. ⁊ amor̄ vnitas nō sinit. vt sit diuersitas dū amat cui h̄ datū ē ardēti⁹. miot aūt ī amore sine iudicia bonuz. vbicūq̄ videt amat q̄ ipe sibi desiderat. ⁊ hz vtiq̄ amorē q̄ntūcūq̄ ē. quēi amāte amat. Nimiq̄ amor est q̄ amat. q̄ ex mag̃ bonitat̄ sue affluētia ⁊ iam amātes et coamātes gaudētes ⁊ cō gaudētes pari implet gr̄a. licq̄ dispari mē sura. ⁊ q̄nto se amātiū sensib⁹ largi⁹ infundit. tāto eos sui capaciores efficit satietatē faciens. sed sine fastidio de ipsa satietate nō minuēs desiderū. sed augēs remota oī anxietudis miseria. Amor. n. est vt dictū est. q̄ amat. q̄ a voluptat̄ sue torrente oēz ab amatore suo repellit vl̄ in satietate fastidiū vl̄ in desiderio anxietudis vl̄ in zelādo iudicio miseriā: illūians eos. vt dicat ap̄lus a claritate ī claritatez. vt in lumine videāt lumē. ⁊ in amore ꝛcipiāt amorez. Hic est. n. fons vite. q̄ sp fluit. ⁊ nūq̄ pefluit. h̄ est gr̄ia. he sunt diuitie ī domo btī amator̄ tui. q⁹ p̄sto est desiderāti ⁊ amāti q̄ō desiderat ⁊ q̄ō amat. Jō ⁊ q̄ desiderat. sp amat desiderare. ⁊ q̄ amat sp desiderat amare ⁊ desiderāti ⁊ amāti. q̄ō desiderat. ⁊ amat facis sic. abūdare o dñe vt nec anxietas desiderātē. nec fastidiū affligat habādantē. et nūq̄d obsecro dñe. hec est via eterna. de q̄ cantat ps̄. Et videsi via iniq̄tat̄ in me est: et deduc me in via eterna. hec est affectio. hec est pfectio. sic semp ire est p uenire. Ūñ ap̄lus tuus. q̄ pauloante dixerat. nō q⁹ acceperim aut pfect⁹ sim. sequor aūt si quō cōphendaz. a q̄ ꝓphensus sum in xp̄o iesu. vñ inq̄t. que retro sunt obliuiscens. ad ea ꝓo. q̄ sunt p̄ oza. extendēs me ad destinatū psequor brauiū supne inuocationis dei in christo iesu. Quicunq̄ pfecti sumus hoc sentiamus.

¶ Et hoc est amare tuū q̄ amas te amantes. a dulcedie bonitat̄ tue quā habes ad creaturā tuā amator. creator bone. inspira re eis hoc desideriū amandi te. et amorē q̄ amāt. ⁊ desiderare ⁊ amare te. Nō cm̄ afficeris ad nos vel a nobis. cū nos amas. sz es. qui es: q̄ semp idip̄m es. cui hoc est esse q̄ō esse bonū. bonū aūt tibi in te. et oīm in te creature tue. nos aūt ad te afficimur cū te amam⁹. qui possumus misero aliquo modo esse: et nō amare. te. i. esse. et male eē Tibi aūt q̄ sp idē es. nihil accedit. si amādo. pficim⁹ i te nihil discedit. si deficim⁹ a te. cū aut nō amam⁹. nō nisi p̄ te nos amam⁹ cū veritissima sūme iusticie regula etiā nos nil amare p̄mittat extra te. Et certe possibile ē amori deū amāti. vbi mag̃ occurrit gr̄a eo pficere. vbi nec te nec se amās p̄ se ⁊ te. ⁊ se p̄ te. se tm̄ solū amet. ⁊ q̄ h̄ reformat

ad imaginē tuā ad qnā creasti eū. Qui ex ꝑtate nature tue ⁊ natura ꝑtatis tue nec te nisi ꝓpter te. nec angelū nec hoiem amare pōt nisi ꝓpter te. Et o felicē ⁊ felicissimā aiam q̄ deo sic a deo merek affici vt p vnitatē spūs ī deo solū amet deū nō suū aliq̄d ꝓpatū: nec nisi ī deo amet seipm. ⁊ deus in ipo amet vl̄ approbet deū. i. seipm imo q̄ solū dz amari. ⁊ a creatore deo ⁊ a creatura dei. Amoris em̄ nomē vel affect⁹ nulli cōpetit vl̄ debek nisi tibi soli. o vere amor ⁊ amāde dñe. Et hec est ī nob volūtas filij tui. hec p nobis oro ei⁹ ad te deū p̄iem suū. volo. vt sic ego ⁊ tu vnū sumus: ita ⁊ in nob ipi vnuz sint. Hic est finis. hec est pfectio. hec est pax. hoc est gaudiuz dñi. h̄ est gaudiū in spū sctō. hoc est silentiū in celo. Quādiu q̄ppe in hac sum⁹ vita h̄ felicissime pacis silētio. i. in ania iusti. q̄ sedes est sapie. aliq̄n fruik affect⁹. sed hora dimidia vl̄ q̄si dimidia. intētio ꝓ de reliquys cogitatiōis diē festū agit tibi. In illa ꝓ bta ⁊ eterna vita. de q̄ dr. intra in gaudiū dñi tui. sola erit pfecta ⁊ etna fruitio. ⁊ tāto felicior q̄nto remotis iā oīb. q̄ hoc tardare vl̄ impedire videnk. amoris ei⁹ indissolubilis eternitas. irrefragabilis pfectio incorruptibilis erit bitudo.

¶ O amor veni in nos. possidenos. dispereant nos a facie tua in nob oia feditatis noia. q̄ a cupia carnis ⁊ oculoꝝ. ⁊ superbia vite huic in nascūk affectui q̄si spuria q̄dā vitulamia. affectui inq̄ q̄ amor in nobis dr. ⁊ corrūpik sepi⁹ iusto morbis anie a te ⁊ ad te create. ad te solū creat⁹. ⁊ contrect⁹ ⁊ reluctās lege naturali. ⁊ reclamās cogik vocari luxuria. gula. auaricia. ⁊ hūs silia q̄ incorrupt⁹. ⁊ in sua pmanēs natura ad te solū dñe ferk cui soli amor debek. Est em̄ aie rōnalis amor sicut dicit q̄daz seruus tu⁹ mot⁹ vel q̄eta statio vel finis vltra que nil appetat. vel appetendū indicet volūtatis appetit⁹. Ultra te ꝓ vel supte q̄ q̄rit aliud tanq̄ meli⁹ te. nihil est qđ q̄rit. qz nihil est meli⁹ vel dulci⁹ te. Ideoq̄ nihil efficik recedēdo a te. q̄ solus amādus es vere ⁊ fornicak ⁊ luxuriat ī alienis affectib. aliena vt dixi nomia habentib. Amor vt dictū est. ⁊ sepe dicenduz est ad te solū est dñe. in q̄ solo est. q̄quid vere est vbi q̄eta ⁊ secura statio. qz deuz timere timore amoris casto. et mandata eius obseruare hoc est omnis homo.

¶ Recedat itaq̄ ab ania mea oīs iniusticia vt te diligā dñm deū meū ex toto corde meo. ⁊ ex tota aīa mea. et ex oīb viribus meis recedat oīs zelotipia vt tecū nō aliq̄d amem. qđ ꝓpter te nō amē o vere vnice amor ⁊ vere dñe. Cū ꝓ ꝓpter te aliquid amo: nō illud amo. sed te. ꝓpter quē amo. qđ amo. Tu em̄ vere solus es dñs. cuius dñari sup nos hoc est saluare nos. nostrū ꝓ seruire tibi nihil est aliud q̄ a te saluari. Que em̄ salus tua o dñe. cui⁹ est salus. ⁊ sup ꝓpl'm tuū bñdictio tua: nisi q̄ a te accepim⁹ vt amem⁹ te: vl̄ amemur a te. Id circo dñe filiū dextere tue hoiem quē cōfir masti tibi. iesum. i. saluatorē appellari voluisti. ipse em̄ saluū faciet ꝓpl'm suū a peccatis eoꝝ. ⁊ non est ali⁹ in q̄ sit salus q̄ do cuit nos amare se. cū ꝓ ipe dilexerit nos amādo ⁊ diligendo. suscitās nos vt amemus eū q̄ prior vsq̄ in finez dilexit nos. Hec est iusticia filioꝝ hoim. ama me. da amo te. Rarus aūt est q̄ dicere possit. amo te. vt ames me hoc tu fecisti. q̄ sic da mat. et p̄dicat fu⁹ amoris tui. ꝓ dilexisti nos Et sic plane sic est. Amasti nos prior. vt amarem⁹ te. nō q̄ egeres amari a nob. sed qz q̄ fecisti nos. esse nō poteram⁹ nisi amādo. Io multipharia mltisq̄ modis olim locut⁹ patribꝫ in ꝓphetis nouissime diebꝫ istis locutus es nob in filio in ꝓbo tuo. q̄ celi firmati sunt ⁊ spū oris eius oīs ꝓtus eoꝝ loqui tuū in filio tuo nō aliud fuit q̄ in sole. i. in manifesto ponere tabnaculuz tuū q̄ntuz ⁊ quō nos amasti. q̄ ꝓprio filio tuo nō pepcisti. sed p nob oībus eū tradidisti. q̄ etiā dilexit nos. ⁊ tradidit semetip sum p nobis. h̄ est verbū tuuz ad nos dñe Hic oīpotens sermo. qz dū mediū silētiū tenerēt oīa. a regalib sedib venit durus erroꝝ debellator. dulcis amoris cōmendator. Et q̄cq̄d facit q̄cq̄d dixit in terris vsq̄ ad obprobria. vsq̄ ad sputa. et alapas. vsq̄ ad crucē. ⁊ sepulcrū: nō fuit nisi loq̄ tuū nob in filio amore tuo. puocās: ⁊ suscitās ad te amorē nr̄m Sciebas. n. creator animarū de⁹ in aiabus filioꝝ hoim cogi nō posse: sed puocari oportere affectū istū. Si

mul etiã qz vbi coactio:tã nec libertas:nec iusticia Tu aũt dñe iuste nos volebas iuste saluare:q̃ nullũ saluas vel dãnas nisi iuste:ipe nob formãs iudiciũ ꝛ cãm:sedẽs sup thronũ ꝛiudicãs iusticiã:ꝫ quã tu fecisti vt ome os obstruat:ꝛ subdit⁹ fiat omis mũdus deo:cũ miserer ꝫ cuius misereris et miscõiam pstas cui⁹ miser⁹ eris. Volusisti g̃ vt amarem⁹ te:nec amare poteram⁹ te:nisi ꝓcederet a te. Ergo dñe sicut aplus amor ꝫ tui dicit ꝛ nos tã dictum⁹ poz dilecti si nos:ꝛ poz diligis oẽs dilectores tuos. Sz nos te diligim⁹ affectu amor ꝫ a te nobis inclito:tu ꝓ conditor omi⁹ affectuũ bonoꝝ:ꝛ aniaꝝ afficiendaꝝ nunq̃d a casu vl'incidẽti amor ꝫ affectu amas:q̃s amas vel aliq̃ in aliq̃ afficer ꝫ q̃ ꝛ oẽs facis ꝛ oia. Absit. Absurdũ est ꝑcul esta fide. alienũ ab oim creatore. Quo g̃ nos amas si nos amore nõ amas. Sz amor tuus bonitas tua est sũme bona ꝛ sũmũ bonũ spũsctũs ꝓcedẽs a ꝑre ꝛ filio q̃ ab initio creature superferr sup aq̃s.i.sup mẽtes filiorũ hoim fluctuãtes. oib se offerẽs. oia ad se trahẽs inspirãdo. aspirãdo. noxia arcẽdo. ꝓuidẽdo vtilia. deũ nob. ꝛ nos vnẽs deo. sic. n. ipe spũsctũs tu⁹ q̃ amor dr̃ ꝑris. ꝛ filij. et vnitas ꝛ volũtas p gr̃az suã in nob habitãs. ꝛ dei in nob charitatẽ ꝫmendãs. et p ipam ipm nob ꝫciliãs. deo nos vnit p inspiratã nob volũtatẽ bonã. cui⁹ bone volũtat ꝫ vehemẽtia amor dr̃ in nob. q̃ amamus qõ amare debemus te. scz. Nihil em aliud est amor q̃ vehemẽs ꝛ bñ ordinata volũtas. Amas g̃ te o amabilis dñe in te ipo. cũ a ꝑre ꝛ filio ꝓcedit spũsctũs amor ꝑris ad filiũ. ꝛ filij ad ꝑrem. ꝛ tãt⁹ est amor vt sit vnitas tãta vnitas. vt. sit omoiou. .i. ꝑris ꝛ filij substãtia. Amas et ipm in nob mittẽdo spm filij tui ĩ corda nostra a dulcedie amor ꝫ a vehemẽtia inspirate a te nob voluntat ꝫ clamantẽ. abba ꝑr sic nos efficiẽs tui amatores. imo sic te ipm in nobis amãs vt q̃ primũ sperabam⁹ qz noueram⁹ nomẽ tuũ dñe ꝛ gl'iabamur inte qui diligebam⁹ nomẽ dñi in te o dñe tã p inspiratã nobis gr̃am p spm adoptiõis tue oia q̃ ꝑris sunt nr̃a esse cõfidẽtes ipo te nomine inuocem⁹ p adoptiõis gr̃am quo filius tuus vnic⁹ p naturã. Sz qz hoc absq̃ te totũ est cui⁹ amare hoc est bñ facere a q̃ omne datũ optimũ ꝛ ome donũ pfectũ. q̃ es pat luminũ:tu teip̃m amas in nob. et nos in te. cũ te amabim⁹. et in te tibi vnie mur. inq̃ntum amare merebimur. et ptici pes efficiemur. vt dictũ est oĩonis illi⁹ xp̃i filij tui. Volo sic ego ꝛ tu vnũ sum⁹. ita et ipsi vnũ in nob sint. Genus em tuũ sum⁹ dñe gen⁹ dei. sicut dicit aplus tuus transferens ethnici sniam de malo vase in vas bonũ. vt nõ nisi ipm vas bonũ sapiat. genus inc̃ps sumus dei. dij. ꝛ filij excelsi oẽs cognatiõe q̃daz spũali magnã apud te nobis vendicãtes affinitatẽ. cũ p spm adoptiõis fili⁹ tuus vnũ nobiscũ nomẽ sortiri nõ dedignat. ꝛ cũ ipso ꝛ p ipm p̃ceptis salutaribꝫ moniti. ꝛ diuia institutiõe formati audem⁹ dicere. Pat noster q̃ es in celis Amas itaq̃ nos inc̃ptum nos efficis tui amatores. et nos amam⁹ te. inc̃ptum a te spm tuũ accipim⁹. q̃ est amor tu⁹ obtinentẽ ꝛ possidentẽ oẽs affectionũ nr̃aꝝ recessus ꝛ pfecte eos cõuertentẽ in puritatẽ veritat ꝫ tue in plenũ amor ꝫ tui cõsensum. tãtaq̃ fit cõiunctio. tãta adhesio. tãta dulcedinis tue fruitio. vt vnitas ab ipo domino nr̃o filio tuo vocẽt dicente. vt sint ipsi vnũ in nob tãte dignitat ꝫ. tãte gl'ie. vt subsequat. ꝛ dicat. Sicut ego ꝛ tu vnũ sum⁹. O gaudiũ. O gl'iaz. O supbiaz. Habet em sapiẽtia sui generis supbiã. q̃ dicit mecũ sunt diuitie ꝛ gl'ia. opes. supbie. ꝛ iusticia. Quid aũt est absurdi⁹ vniri deo amore. ꝛ nõ beatitudine: btr̃i em vere. ꝛ vnice. ꝛ singl'arit. ꝛ pfecte btr̃i q̃ vere ꝛ pfecte amãt te. null⁹ autẽ. ꝛ nullo mõ btũs q̃ nõ amãt te. Beatũ dicẽt ꝑp'm. cui hec sit: ꝫ mẽtiũtur. qz solus btũs cui⁹ dñs de⁹ ei⁹ Quid em est btr̃m cẽ. nisi nõ velle nisi bonũ. ꝛ oia hẽ q̃cunc̃ps vult. Teigit velle. ꝛ vehemẽter velle. qõ est amare. et singularit amare amari. qui nõ dignaris cũ aliq̃ oino re sine carnali. sive spũali. sive terrestri. sive celesti. que nõ amek ꝓ te hoc demuz est. nõ velle nisi bonũ. hoc est hẽ q̃cunc̃ps vult. qz oĩa habet. inc̃ptuz quis amat te. Ergo ꝛ amore. ꝛ beatitudine vniri deo. intelligimus. q̃ vere dñi est salus. ꝛ sup ꝑp'm tuuz bñdictio tua. Jdeoc̃ps oĩoes nr̃as. vota ꝛ sacrificia. et oia nostra offerim⁹ tibi pater.

assidue. per dominū nostrū iesum xp̄m filiū tuū. credentes. et intelligētes. ex te. a te per ip̄m nobis esse. q̄quid nobis bene est a quo habem⁹ ipsum esse Que oīa p̄ subministrationez spūssancti tui habitantē in nobis credim⁹. t intelligim⁹. q̄ntum intelligere phas est: q̄ vt dictū est. cōformās sibi. t vnies spiritū nostrū spirat in nob q̄ vult. quō vult. q̄ntum vult. cuius sumus factura creati i opibus bonis. existēs sanctificatio nr̄a. iustificatio nr̄a. amor nr̄. Ipse em̄ est amor noster. quo ad te ptingimus. quo te amplectimur. Alioq̄n incomp̄hensibilis maiestas cōprehensibilis esse videris aie te amanti. Licz em̄ nullus sensus cuiuslibet aie. vel spūs te cōprehēdat: tm̄ totū q̄ntus es. cōprehēdit amor amantis. q̄ totū te amat quātus es. si tm̄ est totitas vbi nō est ptcularitas. si q̄ntitas vbi nō est tantitas. si est cōprehēsibilitas. vbi hec oīa nō sunt. Sed cū te amam⁹. afficit q̄dem spūs nr̄ spiritu tuo sancto. p̄ quem habitantē in nobis charitatē dei habem⁹ in cordib⁹ nr̄is. Cunq̄ amor tuus amor patr̄z ad filiū. amor filij ad patrē spūssanctus habitās in nobis a te est. qō est id est amor omnē captiuitatē sy⁹. i. anie nostre oēs affectiones in se cōuertens et sanctificans. amam⁹ te: vel tu amas te in nobis. nos affectū. tu affectū. vnū nos in te efficiens p̄ vnitatē tuā. i. ip̄m spm̄sctm̄ tuū. quē dedisti nob. vt sicut nō est aliud p̄ri nosse filiū. nisi hoc esse. qō est filius. nihil aliud filio nosse patrē. nisi hoc esse. qō est pater. vnde in euāgelio. nemo nouit p̄rem nisi filius. t nemo nouit filū nisi pat. et sicut spiritus ist̄ō nihil aliud est nosse. vel cōprehēdere patrē. t filiū quo q̄ hoc esse qō est pater. t fili⁹. ita nob q̄ ad imaginē tuā p̄ditī sum⁹. t ad illa p̄ adā inuetustati p̄ christū ad illā renouamur de die in die. amantib⁹ deū nihil sit aliud amare t timere deuz. t mādata ei⁹ obseruare q̄ esse. t vnū cū deo esse. Deū em̄ timere. et mādata eius obseruare. hoc est oīs hō. Adorande tremende benedicēde da eū nobis emitte spiritū tuum tē. t r. f. t. nō. n. in diluuio aquaꝝ multarū in pturbatiōe. t cōfusione affectionū tam multarū tam diuersaꝝ ad eū approximabūt. Jam satis dūe durauerit cataclismus iste. pena filiorū ade. Adduc spm̄ super terrā. recedat mare. recedat antiq̄ damnationis salsugo. et apparcat arida fontē vite sitiens. Veniat columba spūs. sez expulso terrerrimo alite. et cadauerib⁹ suis in cumbēte: veniat in q̄ colūba ramo olīue. ramo refectiōis t luminis. pacē annūciās sanctificet nos scitas t sanctificatio tua. veniat nos vnitas tua. t deo q̄ est charitas velut cognata quadā affinitate p̄ charitatis nomē sociemur: p̄ virtutē nomis vniamur. Sed interest dūe quō quis te amet. Multi em̄ sicut ait quidaz a te illūiatus amāt veritatē lucentē. et nō amant redarguentez. iusticiamq̄ multi colunt affectu a quo procul sunt effectu approbātes eam t amātes eaz in seipsa. nō aūt exercētes eā in seipsis. Nunq̄d isti vere te amāt o vera iusticia deus. Nunq̄d isti vere te amant. Philosophi mūdi hui⁹ olim eā coluerūt et affectu amoris. et effectu opis intantuz vt diceret de eis ab eis. Oderunt peccare bone ✠ rutis amore sed cōuincunt iusticiā nō amasse. q̄ nō amauerūt te. a quo fons t origo. in quē finis t recursus vere iustitie. et sine quo oēs iusticie hoim sicut pannus mēstruate. nō em̄ habebāt fidē. que p̄ dilectionē operat. licz affectatū quendam amorē. t opa quedā habebāt honestatz. q̄ q: ex fonte iusticie nō p̄dibant tāto desperatius errabāt q̄nto fortius extra viā currebāt. via est em̄ p̄r xp̄s tu⁹. q̄ dixit. Ego sum via ✠ itas t vita. Veritas ḡ tua. vel vita ad quā itur. per quā itur. verā t simplicē nobis describit formā diuine t vere philosophie dicēs ad discipulos. Sic dilexit me pat. t ego dilexi vos. Manete in dilectiōe mea. Si p̄cepta mea seruaueritz manebitz in dilectiōe mea. Sic et ego p̄cepta. p. m. f. t ma. in ei⁹ di. Ecce dilect⁹ dilecti. sic in psalmo legit: cū pat diligit filium t fili⁹ manet in dilectiōe p̄is vsq̄ ad plenā mandator̄ ei⁹ obseruationē. Rursumq̄ dilect⁹ dilecti: cū dilect⁹ discipulus diligit mg̃m xp̄m vsq̄ ad obseruationez omniū ei⁹ mandator̄: t vsq̄ ad mortz ne cessitatē nō p̄dit hanc voluntatē illumination amoris. t veritatis eius rebus omnibus t ydoneis ad bonū. t p̄nis ad malū. t inf̄ vtrūq̄ medijs bñ vtens in bono.

¶ Pars secunda.

quod ꝓprīū est xp̄iane ꝓfutis. Est vire⁹ sicut iam ante dictū est bon⁹ vsus libere voluntat⁹. opus ꝙ virtutis bonus illaꝙ rerū vsus. quib⁹ etiā male vti non possum⁹. Extinde ne manca sit charitas docemur amare proximū scōm legē charitatis puram: vt sicut deus nō nisi seipm amat in nobis. z nos solū ipm discam⁹ amare in nob ira. z proximū sicut nos incipiam⁹ amare in quo solū deū amam⁹ sicut in nobisipis Sed vt q̄d dñe tot ꝓbis. Sz nuda est domine. z gelida algens misera ania mea. et desiderās calefieri calore amor⁹ tui. Ideo vestē nō habēs pāniculos hos vndecūq; collectos cōtraho. z cōsuo ad tegendā nuditatē meā. z nō vt sapiens illa saraptena duo ligna. sed furculos istos minutos de deserti mei vastitate. decor⁹ dis mei spacio sa colligo vanitate. vt aliqñ ingrediar in tabernaculū dom⁹ mee. z faciā de pugillo farine mihi. z de dria olei. vt comedaz et moriar vel non tā cito moriar immo dñe nō moriar. sed viuaz. z narrē opera domi. Stans igit in domo solitudinis q̄si onager solitarius z habitaculū habēs in terra salsuginis: z attrahēs ventū amoris mei. os meū aperio ad te dñe: z attrabo spiritū Et nōnunq; dñe quasi clausis oculis ad te inhianti mihi mittis in os cordis. qō nō licet mihi scire q̄d sit. Saporē q̄dez sentio dulcē a deo. adeo ꝓfortantez: vt si pficerē in me nil vltra quererē. Sed cū accipiens nullo corpis visu. nullo anie sensu. nullo spūs intellectu aduertere me ꝓmitt⁹ q̄d sit Cū accepo tenere z ruminare volo z diu dicare ei⁹ saporē. sed statim trāsit. Deglutio q̄dez illud. q̄q̄ illud est in specie vite eterne. sed opatiōis ei⁹ ꝓfutē diu ruminā do oib⁹ aie mee ventis z medullis. q̄si vita lē quēdā succū optabaz trāsfundere. vt ab oib⁹ alijs affectiōib⁹ desiper. et illud solū. z sp saperet. sz festinat trāsire. Et cū de inq̄sitione ei⁹ vel acceptiōe vel vsu formata cuedā liniamēta memorie gestio arti⁹ im pssa cōmittere. vel etiā memoriā labilem scripto iuuare. re z experimēto cogor discere q̄d illud sit. qō in euāgelio dicis de spiritu. z nescis vnde veniat aut quo vadat. Quecunq; em quasi q̄busdam liniamentoēū figuris cōmendare curaui memorie: quoꝙ quasi quo dā reductu: cū voluero illic me recolligā: acꝙ hoc subesse mihi velim posse: quotiēscunq; voluero: audiēs a dño spūs vbi vult spirat z sentiēs etiā in me: q; nō q̄ ego volo. sed q̄ ipe vult spirat. oia mea interioza mortua iuenio z insipida. z ad te solū leuādos oculos esse fons vite. vt in tuo solo lumīe videā lumē. Ad te igit dñe ad te sunt oculi mei. ad te. in te de te. pficiāt oēs anie mee ꝓfectus: z cum defecerit ꝓfus mea: q̄ nulla est. post te anhelēt oēs defect⁹ eius. Sz interim q̄diu miserā z anxiaz z anhelā post te aiam me am ꝓtrahis. absc̄de me obsecro in absc̄dito faciei tue a cōturbatiōe hoim. prege me in taber. tu. a cōtradictiōe linguaruz: Sed iā asinus reuocat. pueri perstrepūt.

¶ Nūc ergo domīe plena fide te deū colo vnū te oim principiū z sapientiā q̄ sapiēs est. q̄cunq; aia sapiēs est. z ipm donū: quo brā sunt q̄cunq; brā sunt. Te vnū deū colo: adoro bñdico te ex toto corde meo z ex tota mēte mea: z ex oibus viribꝫ meis. vel amo vl amare desidero. Quisq; angelorum vl bonoꝙ spirituū te diligit scio q; z me diligit diligentē se in te. Quisq; in te manēs pōt sentire p̄ces vl affectiōes hūanas: scio q; te me exaudit in q̄ z ego cor⁹ gliē cōgratulor. Quisq; hz bonū suū in te me adiuuat: nec mihi tue ꝓticipationi pōt inuidere. Soli⁹ em apostate spūs est. nostrā miseriam suā facere letriciā. nr̄m bonū suū damnū mimiq; q; a cōi oim bono z vera bitu die lapsus. nō est subdit⁹ veritati: ꝑuato suo gaudēs. et cōe oim odiēs bonū Te igit de⁹ pr̄: q̄ creatore viuim⁹ te sapia p̄is p quā reformati sapienter viuim⁹: te sc̄ē spūs quē z in q̄ diligētes bē viuimus et bīssime viuem⁹ vni⁹ substantie trinita tē. vnū deū a q̄ sum⁹. p quē sumus. in q̄ sumus. a q̄ peccādo discessim⁹. cui dissimles facti sum⁹. a q̄ perire nō ꝓmissi sum⁹. ꝓnci piū ad qō recurrimus. forma quā seq̄mur gr̄a qua recōciliamur. adoram⁹ z bñdicimus tibi gloria in secula. Amen.

¶ De amore dei pars secunda.

HRs est artiū ars amoris. cui⁹ magistertiū ipsa sibi retinuit natura. z deus auctor nature. Ipse enim amor a creatore indutus nisi naturalis ei⁹

ingenuitas adulterinis aliquibus affectib⁹ ꝓpedita fuerit ipe inq̄ se docet. sz docibiles sut. dociles dei. Est quippe amor vis aie naturali quodā pōdere ferens eaz in locū vel finē suū. Ois em creatura siue spūalis siue corporea t certū hz locū. quo naturalit ferf et naturale quoddā pōdus q̄ ferf. pondus em vt ait q̄dā vere philosophus. nō semp fert ad ymā. Ignē sursum aquā deorsum. sic t in ceteris. Nā t hoiem pōdus agit suū naturalit spīm ferens sursum corpus deorsuz. vnūqōq̄ in locū vl finē suū. Quis em corpis loc⁹. Terra inquit es: t in terrā ibis. De spū ꝯo in libro saple t reuertef inq̄t spūs ad eū. q̄ creauit illū. Vide hoiem dissolutū quō tot⁹ pondere suo ferf in locū suū. Cū res bene t ordine suo ꝓcedit. spūs redit ad deū q̄ creauit eū corpus in terrā. Nec in terrā solum sed in elemēta. ex q̄bus cōpactū. et formatū erat. Cū. n. quidā in eo terra. quidā aq̄ q̄dam aer sibi vendicet. cū naturalis cōpactiōis naturalis fit dissolutio pōdere suo vnūquodq̄ ad suuz recurrit elementū. et tūc plena facta est dissolutio. cū horū omniū in locū suū facta fuerit restitutio Que vtrū corruptio vel putredo et nō port⁹ vt dictū est. resolutio melio⁹ vocāda sit. iudicet q̄ vult Et cū horum nihil a nature sue tramite aberret. sola misera aīa t degener spūs. cū p se naturalit cōtendat petī vicio corrupta: nescit vel difficile discit ad suuz redire ꝓncipiū. Naturali q̄dez pōdere suo semp eo impellit. cū brītudinez desiderat. brītudinē somniat. nō nisi brūs esse q̄rens brūs aūt ille. t nō alius cui⁹ est dñs deus ei⁹. Sz brītudinē q̄rens nō in regione sua nec i via sua lōge aberat a naturali sua intentiōe. Ꝯq̄ amissa doctria sua naturali opus iā hz doctore hoie. q̄ de brītudine q̄ naturalit querit amādo. doceat amonendo. vbi t quō in qua regiōe: q̄ via querat. Amor ḡ vt dictū est ab auctore nature naturalit est aīe hūane inditus. Sed postq̄ legē dei amisit. ab hoie est docēdus. nō aut docend⁹ est. vt sit tanq̄ q̄ non sit. sed vt purgef. t quō purgef. vt pficiat. t quō pficiat. vt solidef: t quō solidef docēdus est. Nā t fedus amor carnalis feditat⁹ sue oli habuit mḡros i eo q̄ corrupti erāt t corrū pebāt. tā pspicaces tā efficaces. vt ab ipis feditatis amatoribꝫ. t socijs doctor artis amatorie recātare cogeref. qō intēperāti⁹ cāruerat. t de amoris scribere remedio. q̄ de amoris carnalis scpserit incendio. qui in amor⁹ incētiua. vl vetera q̄si p quendā pruritū excitāda. vel in noua inuentenda toto se effuderat ingenio. Nō vtiq̄ amoris carnalis feruorez nitebat ille docere. q̄ tā in docēdis. q̄ in eo q̄ docebat siue quouis rōnis tēperamento naturali quodaz igne estuabat. Sz naturalē eius vim indisciplinatis q̄busdā disciplinis in quandā erudiebat lasciuā insaniā. et sup vacuis q̄busdam fomētis luxurie in quandā p urgebat insanā lasciuiaz. In illis em prauis: t neqū hoibus ex sugfluenti carnalis cōcupiscētie vicio tot⁹ deperit ordo nature. Quippe cū debito nature ordine spūs coꝑ naturali pōdere suo amore suo sursuz ferri ad deum deberet: q̄ creauit eū: carnis humiliat⁹ illecebris non intellexit: t cōparatus est iumētis insipientibꝫ: t silis fact⁹ est illis. Facti sunt de q̄bus dicit. Non p manebit spūs me⁹ in hoibꝫ istis: q̄a caro sunt. In q̄p psona factū est inq̄t cor meuz t.c.l.i.m.v.m. In angusta q̄ppe corporis pte cor locatū vbi q̄si mediū superioꝫ sen suū arcē t corpis inferioris sic ꝓpi hūilioris q̄si quandā regeret t dispensaret rēpublicā totāq̄ circūquaq̄ cogitatiū tactionū regionē ad cōcupiscentie carnalis ignē degenere quadā mollicie liquescens totū defluxit in ventrē t in mediū ventr⁹ videlicet. nō sapiens nisi ea q̄ ventris sunt t de ventre in vētris inferiora oia cōfundens: oia degenerās. oia adulterās. amoris naturalē affectū quertens in brutū quendaz carnis appetitū nō solū q̄ nō licet appetentē in cōtumelijs corpis in passiōibꝫ ignominie. sed ad oblitū sue antiq̄ generositatis: vt q̄ creatus erat deo soli: a corruptis t corruptoribꝫ suis extimef esse potius luxurie naturale domicilū: t viciorū omnium ꝓstibulū. Infelices q̄ intantū natura reclamāte sibi viluerūt: vt anie sue locū q̄ propius dei creatoris erat et nulli creature ꝯmunicabilis: sedē sathane: sedē spurcicie: et omnis immūdicie cōstituerunt.

Tractaturi igit de amore put dederit ipe

cuius amoꝛi opis ipſius ſudat intentio p̄
mū quaſi a primoꝛdijs ipſius narratiōis
ſeriem inchoantes q̄ſi p ſuccedētes ſibi eta
tes profectuū ei⁹ proceſſum oꝛdinam⁹ vſ
q; ad ſenectā vberē q̄ non eſt plena ſenilis
doloꝛis:ſed plena miſcōie vberꝫ. Sic em̄
ſm̄ etatū incrementū. vel detrimentū pu
er mutat in iuuenē. iuuenis in virū. vir in
ſenē ſic̄ q̄litatū mutatiōes etiā etatū no
mina mutātes:ſic ſm̄ fructū profectū vo
lūtas creſcit in amoꝛē: amoꝛ in charitatē.
charitas in ſapientiā. Nec debet latere de
amoꝛe:de quo agimus:q̄bus oꝛtus ſit na
talib⁹:q̄ nobilitatis linea inſignis habea
tur vel q̄ oꝛiundus loco. Primūq; natiui
tatis ei⁹ loc⁹ deus eſt. Ibi nat⁹ ibi alitus
ibi p̄fect⁹:ibi cuius eſt:nō aduena:ſz indi
gena. A deo em̄ ſolo amoꝛ dat: t in ipo p
manet q: nulli niſi ipi t p̄pter ipm̄ debet.
Poꝛro ſi de natalib⁹ eius agit. cū trinitas
de⁹ hoiem crearet ad imaginē ſuā. quan
dā in eo formauit trinitatꝫ ſiꝫitu dinē. in q̄
et imago trinitatꝫ creatricis reluceret. et p
quā nou⁹ ille mūdi incola ſimili naturali
ter ad ſiꝫe recurrēte. principio ſuo creatoꝛi
ſuo deo indiſſolubiliꝫ inhereret: ſi vellet:
nec multiplici creaturaꝝ varietate illecta
abſtracta:diſtracta:creata illa trinitas in
feꝛioꝛ a ſūme t creatricꝫ vnitate recederet.
Etenī cū in facīē nouī hoīs ſpiraculū vi
te ſpūalem vim. i. intellectualem:q̄ ſonat
ſpiratio t ſpiraculū:vitalez. i. animalē q̄
ſonat nomē vite infudit t infundēdo cre
auit:in ei⁹ quaſi q̄daz arce vim memoꝛia
lē collocauit vt creatoꝛis ſemp̄ potentiaz
t bonitatē memoꝛaret. Staticq; t ſine ali
quo moꝛe interſticio:mēoꝛia de ſe gennit
rōnem. t mēoꝛia t rō de ſe. p̄tulerūt volun
tatē. Memoꝛia q̄ppehz t cōtinet:quo ten
dendū ſit. ratio q̄ tendendū ſit: volūtas
tēdit. Et hec tria vnuz quidē ſunt:ſed tres
efficacie:ſicut in illa ſumma trinitate vna
eſt ſubſtātia:tres p̄ſone:in qua trinitate ſi
cut pat̄ genitoꝛ. fili⁹ genitus:et ab vtroq;
ſpūſſctūs ſic et memoꝛia rō gignit ex mēoꝛ
ria t rōne volūtas p̄cedit Ut q̄ deo inhe
reret creata in hoīe rōnalis ania memoꝛiā
ſibi vēdicauit pat̄. rōnem fili⁹. volūtatez
ab vtraq; p̄cedentē. ab vtroq; p̄cedēs ſpi
rituſſanct⁹. Ecce q̄bus oꝛta natalib⁹ volū
tas: cui⁹ natiuitatꝫ: cuius adoptiōis: cui⁹
dignitatꝫ: cui⁹ nobilitatis. Que cū p̄uen
ente t coopante gr̄a ſpiritui ipſi ſancto. q̄
p̄tis t filij eſt amoꝛ. t voluntas. bono ſui
aſſenſu incipit inherere vehemēt incipit
velle q̄ deo vult. t q̄ volendū memoꝛia
ſuggerit. t rō et vehemēt volēdo amoꝛ ef
ficit. Nihil. n. aliud eſt amoꝛ q; vehemēs
in bono volūtas. Per ſe em̄ volūtas ſim
plex eſt affect⁹. ſic aīe rōnali inditus. vt ſit
capax tā boni q; mali. bono replēdus cuz
aduuat a gr̄a. malo cū ſibi dimiſſus defi
cit in ſemetipo. Ne em̄ a creatoꝛe aliquid
anīe deeſſet būane libera in vtrāuis p̄tem
data eſt ei volūtas. que cū a diuinā cōcoꝛ
dat gr̄e. virtutis accipit p̄fectū t nomen t
amoꝛ efficit. Cū ſibi dimiſſa ſeipa ſcīm ſe
ipam frui vult. ſui in ſeipa patit defectuz:
et quot vicia:tot viciōꝝ ſoꝛtit noia:cupi
ditatꝫ:auaricie:luxurie:et alia huiuſcemo
di. Primo itaq; p̄fectu ſuo volūtas qua
ſi pytagoꝛice littere bimio libera p̄ſtituta:
ſi ſm̄ dignitatē naturalū ſuoꝝ erigit i amoꝛ
re. ſm̄ naturalē virtutū ſuaꝝ oꝛdinem. de
amoꝛe vt dictū eſt in charitatē de charita
te p̄ficit in ſapiam. Sinaīt nullo oꝛdine
ſui iuſta tñ oꝛdinatiōe dei. p̄cipiti eſt acta
ruina:tenebꝛis p̄ſuſiōis obꝛuta:ſepelit in
infernū viciōꝝ. niſi a gr̄a ei fuerit ſubuen
tū. Si ꝓ yma inferni relicta ſurſum cepe
rit greſſum attollere t gratiā ſequēs dedu
centē. t enutrientē adulta fuerit in amoꝛē
iā in iuuentutꝫ cōſtituta foꝛtitudine a ſpi
ritu timoꝛis q̄ hactenus vt puer timebat
penā. in ſpirituz pietatꝫ incipit p̄ficere. a q̄
iam incipit nouā guſtare gratiā: pietā in
cipiens amare deū et colere. de quo ſcīptuz
eſt. Pietas eſt cultus eius. Hic ergo iuue
nis nō etatꝫ ſed ſtutis naturalē foꝛtitudi
nē exerat t ſtutē. nec iuuentutꝫ: licz a rōne
ea verē coꝛrūpere naturalia. p̄dit incenti
ua: q̄bus ſi inſanūt q̄ coꝛrūpunt: q̄ imagi
ne ꝓtranſeūt: quoꝝ ſpūs vt ſpūs beſtiarū
vel pecoꝝ: quoꝝ carnes iuxta ꝓpheram vt
carnes ſunt aſinoꝝ: multo magꝫ hij qui in
veritate ſunt amoꝛis t ſpūalib⁹ eius agū
tur incentiuis. in ſpūalibus iuuēturis fer
voꝛe ſuo licz modo iſanitate. Grauis em̄
obꝓbꝛij res eſt in naturā. ſi plus in dete
rius p̄ficere poſſunt ei⁹ coꝛruptoꝛes: q̄ in

bonū veri amatores. Audi scientiā insanā. Sine mente inqt aplus excedim⁹ deo sive sobrij sumus nobis Vis adhuc audire insaniā. Si dimittȝ eis peccatū: dimittet. Sinaūt dele me de libro vite. Vis alium: ipsum audi aplm. Optabā inqt anathema esse a xpo pro fratrib⁹ meis. Nōne quedā mentis bene affecte sana videt insania: cū impossibile sit effectu: hz fixum in affectu p xpo anathema velle esse xpo. Hec a sancti spūs aduētu apostolorū fuit ebrietas. hec pauli insania: cuz diceret ad eū festus insanis paule. Verumue erat: si insanire, pnūciabat: q in ipso mortis puncto ipos iudices suos a qbus pro xpo iudicabat: ad xpm cōuertere nitebat. Nō hāc insaniā multe re in eo faciebāt: sicut dicebat rex pitatē intelligēs sz dissimulās: sed vt dictū est spūsceti ebrietas: in q t in quo t in magno silēs eos sibi facere gestiebat: q eū iudicabāt. Et vt cetera omittā: q maior q magis inopinata insania: qz hoiem relicto seculo desiderantē t ardentē inhere re xpo, p xpo necessitate obedientie t charitatȝ: inherere seculo: tēdentē in celū. semetipm mergere in cenum. Hic est beniamin adolescētulus: q in mentȝ sue excessu nec se nec suū aliqd sentit: sed eū solū in quē tot⁹ excessit. Hac insania insani erāt scti martyres inf tormēta ridētes. Cur hic nō dicā q in feruore lasciue sue lasciuus poeta dicebat: insanire libet. Hic g̃ decet eminentior feruor iuuenalis: et feruēs religiōis cursus: cui qbus i hoc adhuc statu frenū nec habeat nec hz debeat: frenū tm pariat rationis. Feruorē em̄ nouicioru nō decēt ille misericordes in seipm discretiones: t discretionū dispensatiōes: facilesqz indulgentie suo iudicio: nō tm recusande sūt alieno. A seipo in seipm rigida dz esse censura et districta severitas: ad regentē t cōsulentē paternā vl fraternā charitatē t pietatē. lenis t obediēs in oibus hūilitas. Si alterum desit: vel in deside t tepido. non spero cursus pseverantiā. vl in pcipiti timeo ruinā ꝓpter qō tota dz esse discretio nouicij stultū se in oibus pro christo facere et ex alieno pendere arbitrio maxime si seniorē talem habet. de quo certuz sit: q adeo discit qō hominē docet. Ubi tamē proficienti t obedienti. nō facile psumenda est iudicandi licentia. qz diu manifeste nil cōtra deuz precipit: donec longa t patiens experientia intellectuz dabit auditui. Ad eam ꝙo maxime seipm semp obedientiaz studeat exercere: de qua scriptū ē. Castificātes corda vestra in obedientia charitatis: hec est em̄ volūtas dei t bñplacens t pfecta. Ad hec aūt obtinēda t obseruāda cōtinua apphendēda sunt psidia sedule t lōganimis oronis. in qua tāta sit fides vt speret oia: tāta deuotio. vt deū videat cogere. tātus amor vt oia q petit in ipa oratione se sentiat obtinere: tā benigna hūilitas vt in oibus nō suā sed dei volūtatē in se fieri propter. Studeat etiā habere hic talis vt amplectet cordis puritatē corpis mūdiciā silentiū: vel verbū ordinatū. oculos stabiles: t nō sublimes: aures: nō pruritentes. victū. et supmū sobriū. et qui faciat. nō impediat boni opis dictam. manus cōtinentes. egressum mitē nō ridendo cordis prodere lasciuiā: sed lenit subridēdo. grām. meditationes spūales et assiduas. opportunas lectiones. t nō curiosas. ad maiores subiectionē. ad seniores reuerentiā. ad minores dilectionē: nō desiderare pesse. amare subesse oibus cū qbus est velle prodesse. nō seueritate obrui. nō lenitate exinaniri. i vultu serenitatē. in corde ad oēs habere dulcedinē. in ope grām. Hic etiā locus t tempus est voluptates amputādi. vicia omnia extirpādi. volūtates frangēdi. vt ceteris nō voluntatib⁹ sed voluntatē simulacris pcisis t amputatis sicut adulterinis quibusdā et sponte nascentib⁹ ramusculis spes proficiēdi augeat naturali t vere volūtati. Ille cui nō tam sunt volūtates. qz appetitus aie cōcupiscētia scz carnalis cōcupiscentia oculoꝝ t ambitio seculi. hic q plus amat. plus curat. hic labor. hic opus est multoꝝ sudorū. opus multorū laborū maxime cū cecus adhuc amor. qō facit faciat. sed nesciat adhuc vnde veniat. aut q vadat: t sic huiusmodi operet affectib⁹ sic manib⁹ cecus. q manib⁹ quidē opatur. sed nec man⁹ videt qbus operat. nec opus qō operat. Sicut em̄ si vidēs qs in aliquod opus eruditat nō videntē. trahit. docendū curuat. erigit t disponit. in arte cuz agens

susceptī opis. sic ꝑ omīa q̄ supradicta sunt cecus amor extrinsecus in quandā vite et morū formā honestatē. Cum ꝯo interioris hois substantia longo disciplīe vsu emolita plene poterit imprimi et informari in eorū formā. tūc fructū pacatissimum operabit salutis. tūc in re nō spe horū omniū t similiū percipit vtilitatē. Quecunq; em̄ obseruāda supra texuim⁹. nondum sit in affectu: sed in desiderio. et rōnis magisterio: t de his omīb⁹ hūiliter adhuc cātat ad deū. Cōcupiuit aīa mea de iustitu. Sicut tñ dixi de ceco: q̄nis adhuc nō videat oc'lus. nō cesset opari man⁹: vt ꝓficere vult in magno. fidelis sit i minimo t in eo in q̄ excōditor⁹ largitate iā ꝓgatū hz illi⁹ prātis officiū exhibeat bone volūtat⁹. Jn corpe. s. ꝓprio faciat. qđ dicit apostolus. humanū dico ꝓpter infirmitatē carnis vīe. Sicut em̄ exhibuistis mēbra vīa seruire immūdicie t iniq̄tati ad iniq̄tatē. ita nūc exhibete mēbra vīa seruire iustīcie in sctificationē. Ac si dicat. Cū amor trāsierit in charitatē. cū aīa ꝓfecta suā adepta fuerit puritatē. tunc vobis dicā longe aliud q̄d diuinū. modo interim accipite istud humanū: vt sic in tpe veter⁹ negligētie t peccati. liberi fuist⁹ iustīcie: iustīcie in nullo. in oībus aūt peccato exhibētes mēbrorū officiū. t hoc ad iniquitatē. sic amodo exhibeat⁹ mēbra vīa seruire iustīcie in sanctificationē in q̄ si fidelis: vt dictuz est. apparuerit: in seipso incipiet experiri quod dauid dic Jn noīe tuo leuabo meas man⁹ Sic adipe t pinguedie repleat aīa mea. Si em̄ spū facta carnis mortificauerit: ex h aīa adipe gr̄e et pinguedie sct̄i. s. repleta renouari incipit spū mēt⁹ sue t induere nouū hoīez. q̄ scōm deū creat⁹ est: in iustīcia t sanctitate veritat⁹. Ex hoc etiā rerū faciēs noua et incipit apparere. et charismata meliora: in quoꝝ emulatiōe hactenus laborauerat. familiarius se ei aperire: corp⁹ fctis humiliatū disciplinis ex cōsuetudīe iam bona in spōtaneū spūs seruitiū trāsire: in oui hois interior facies de die in diē renouari. t vsq; ad speculāda dei bona reuelari. Jā frequētes t improuise theopbante. t setōꝝ splēdores aīam cōtinuo laborantē desiderio incipiūt refocillare: t illustrare: q⁹ sapīctia occurrēs in vīs hylarit: sicut dicit. Iob abscōdit lumē in manibus t ꝑcipit ei. vt rursus aducniat t annūciat de ea amico suo. q̄ possessio ei⁹ sit. t ad eā possit ascēdere. Exquo iā diu laborās aīa insolitas q̄sdā t dulces affectiūculas incipit colligere in q̄bus tenere requiē scit cuz assumt: cruciāt cū auferunt: et nō redeūt ad vorū. Sicut em̄ ruri enutrita t ruralibus assueta cibarijs. cū affectiōes bas q̄s diximus. q̄si in primo ingressu aule regie cepit degustare: nōnunq̄ ignominiose depulsa violent expulsa. in domuz paupertat⁹ sue vīx vltra redire acq̄scit. Et frequēter ad tanuā recurrens. importuna. improba. et anxia sicut inops. sicut mendica: sperans suspirans. inspicit. suspicit. si q̄d sibi porrigat. si q̄n aperiat. Et aliquādo improbitate sua sic eu incit oīa obstacula: et transgredit. vt vsq; ad interiorē sapientie mensam ꝑcipiti transilīēs desiderio. impudēs illico reexpellēda assideat cōuiua. t audiat. Comedite amici: t inebriamini charissimi. Ex hoc iam innascit sancte paupertatis amor. latendi studiū. odiū secularium distractionū: oīonis vsus. psalmodia frequēs. Sed graue: misi caueat occursat tēptationis impedimentū. quod multorum cursum vsq; huc ꝓsperū. t felicissimū: vel grauit retardet. vel retro nōnunq̄ in quādam corpis ignauiam reflectat. Qđ a patre ꝓto in via accipit. ne deficiat sic incipit hīe q̄si sufficiat. t hic proficiendi metā cōstituēs vbi desinit proficere. ibi incipit deficere. Quinetiā cōculcās gr̄am dei: et vanā de ipsa cōtra ipam sibi fabricās fiduciam: vel in ore: vel in corde iactat se nō vsq; quaq; a deo derelictū. totiens sibi iudicīū manducās t bibens: quotiens visitationis t cōsolationis a deo accipit gratiā t in de non deū. sed in voluptatū suarū executionē presumit fiduciā. Jnimici domini ait psalmista. men. s. e. t. e. in se. et cibauit illos ex adipe fru. et de pe. mel. sa. e. audi cibatos t audi inimicos. audi saturatos. t audi mētitos. Audi non solū frumentū. sed adipem frumenti. non petram sed mel de petra. occultam. scz t diuinā sacramentoruz gratiam. de qua saturati perhibent qui inimici cōuincunt. Quo si nō

fuissent inimici nō tā cito possent saturari Qui em̄ saturat⁹ est nō plus petit q̄ accipit: q; plen⁹ est. z qō hz ei sat̄ est: h̄ est post ꝑmā illūiationē: vt ait apl⁹. post gustuz doni celestis. post ꝓncipiū spūssancti. post gustuz nihilomin⁹ boni ꝙbi dei. ꝙtutū q̄ seculi futuri volūtarie peccādo. post acceptā noticiā veritatis rursum sibimetipis filiū dei crucifigere z cōculcare. z sanguinē testamēti pollutuz ducere in q̄ sanctificati sunt. z spūi gr̄e contumeliā facere. Quid em̄ est aliud filiuz dei crucifigere. q̄ facere mala vt veniāt bona: cōfidēt peccare et cruci xp̄i. q̄quid peccat ponere. O si audiant qō sequit terra sepe supueniens sē imbr̄ē bibēs: z generās herbā opportunā hijs a q̄bus colit. accipit bñdictionē a dño ꝓferens aūt spinas z tribulos reprobа est. et maledicto ꝓxima: cui⁹ finis est in cōbustionē. Sed redeam⁹ ad meliora. vt ait ipse apl⁹. z viciniora saluti. Jaz g̃ bone spei iuuenis cui⁹ deus iuuentutē incipit letificare crescere incipit in virū ꝑfectū: in mensurā etatis plenitudis xp̄i. Jam em̄ amor incipit cōfortari. z illūiari. z trāsire in affectū. z nomē maioris ꝙtut̄. z amplior̄ dignitat̄. Amor qui ꝑcellūiatus charitas est. Amor a deo. in deo ad deū. Charitas aūt deus est Breuis laus. sz ꝓcludēs oīa Quicq̄d de deo dici pōt. pōt dici z de charitate: sic tñ vt cōsiderata fm naturas doni z dātis: in dante nomen sit substātie in dato q̄litat̄. sed ꝙ emphasim donū etiam charitat̄ deus dicat. in eo q̄ sup oēs ꝙtutes ꝙtus charitat̄ deo coheret z assimilat De caritate q̄d dicem⁹. Audiuim⁹ famā eius nō nouim⁹ eā. nō vidimus eā. Apostolus eā nouit. q̄ excellētiorē viā eā appellans in laudē ei⁹ totū se effudit dicēs. Et adhuc excellentiorē viā vobis demonstro Si linguis hoim loquar z angelor̄. charitatē aūt non habeā. factus sum velut es sonās. aut cymbalū tinniēs. z si habuero ꝓphetiā. z nouerim. m. oīa. z oēm scientiā et si habuero omnē fidem: ita vt montes transferā. charitatē nō habuero nihil sum Et si distribuero in cibos pauperū oēs facultates meas. et si tradidero corp⁹ meum: ita vt ardeā. charitatē aūt nō habuero nihil mihi prodest. Charitas aūt patiēs est. benigna est. charitas non emulat non agit perperam. non inflat. nō est ambitiosa. nō querit que sua sunt. nō irritat. nō cogitat malū. nō gaudet sup iniquitate. congaudet aūt veritati. Omnia suffert. oīa credit. omīa sperat. omnia sustinet. charitas nunq̄ excidit. siue ꝓphetie euacuabūtur. siue lingue cessabūt. siue scientia destruetur. Nunc aūt manent fides. spes. charitas. tria hec. Maior aūt hys ē charitas Hec est iugū dñi suaue z onus leue. onus quod portantē se portat z leuigat. onus leue euangelij suaue eis. q̄bus dicit ipse dominus. Jam nō dicā vos seruos. sed amicos meos. qui em̄ prius nō poterat portare ꝓcepta legis. postea leuia hz ꝓcepta euāgelij ꝙ cooperantē gratiā. Qui ꝓmuz non poterat implere nō occides. postea hz leue pro fratrib⁹ animā ponere. z sic de reliqs. Sic cū iumēto imponit onus graue. z refugit q̄si importabile. adducit quadriga volubilis. i. euāgelij discurrēs ꝙ totū mūdū. et onus. qō quasi graue refugiebat ꝓmū. postea sine labore trahit duplicatū. sic auicula q̄ in plumis sine alis seipam non pōt portare. pōdere plumarū z alar̄ addito. aduolat sine labore. Sic et panis durus. q̄ ꝙ se nō pōt trāsire adiectiōe lact̄: vl̄ alterius liquoris collabilis fit in gutture. Amor ꝓus ergo habuit conatū. z aliquez affectū. charitas effectū Jam em̄ tāto leuius operat charitat̄ manus q̄nto eā aduiuat illuminat⁹ oc̄lus. Primū quidē oparur ꝙ manū. deinde manu tergim⁹ oculū vnde dicit. A mādatis tuis intelleri. Jā em̄ incipit opa sua intelligere. z affectiōes discernere. Jam sic afficit virtutib⁹. vt sic deo h̄ est esse. qō bonū esse: sic iā iuste z sctē aie nō aliter sit esse. q̄ sctē. z iuste et pie esse Sctē in semetipa. iuste ad oēs. pie ad deū Et augmēto em̄ gr̄e dei sic inficit iustam aiam iusticie affect⁹. vt iā in nulla sui pte. vel cogitatuū vl̄ affectuū. vel actuū sciat. vel possit esse nisi iusta in toto suo. in oi eo qō est iusticie. plene et indissolubiliter affecta. vñ dicit apl⁹. charitas nunq̄ excidit. Aliq̄n quidē turbat. vl̄ deuiat affectiōis vel op⁹ affect⁹ q̄ diu in hac vita non pōt viuere charitas nisi exꝑte z per speculuz et in enigmate. Sed ꝓteget. tū semper z soli

dus in sua ꝓtute suus permanet affectus. Aliud quippe est affect⁹: aliud est affectio. Affect⁹ est q̄ generali quadā potentia t p̄ deruā quadā ꝓtute firma t stabile mētem possidet quā p̄ grām obtinuit. Affectiões ꝓo sunt quas varias varius rep̄ t tempo rum affert euentus. Infirmitas em̄ carnis ex vicio pie originis sepe offendit. sepe cadit: sepe ledit grauiter t ledit mente interi⁹ dolente t patiente potiusq̄ agente: qō per peram fortis gerit: nec tm̄ charitatē perdēte sed ex charitate gemente t clamāte ad deum. Infelix ego hō q̄s me liberabit de corpore mortis hui⁹. Ait idem apl's. Ego inq̄t ip̄e mente seruio legi dei: carne autē lege peccati. Et rursum. Nō ego operor illud sz qō habitat in me petm̄. Itaq̄ q̄sq̄ ille est: sicut dicit brūs iohānes: fm hoc q̄ nat⁹ est ex deo. i. fm interiorē hoīs rōnez intm̄ nō peccat inq̄tū petm̄ qō corp⁹ mortis fortis operatur odit potiusq̄ approbat semine spūalis natiuitat⁹: q̄ ex deo nat⁹ est eum interi⁹ conseruāte: qō t si interim aliquādo incurs n peccati ledit t atterit. radicē tm̄ charitat⁹ in altū defixa nō perit: imo statim secundus t viuaci⁹ conualescit in spem boni fructus t surgit. Sic em̄ dicit beat⁹ iohānes. Omis q̄ nat⁹ est ex deo peccatum nō facit: qm̄ semē ip̄i⁹ in eo manet et nō p̄t peccare qm̄ ex deo nat⁹ est. Notāda vis ꝓbij. Non inq̄t petm̄ facit qō patiē potiusq̄ facit q̄ nat⁹ est ex deo: t nō p̄t peccare p̄seuerando. s. in petō: duz legi dei cui mente seruit: etiā carnē festinat subigere: q̄ temptatōe t petō īcurrente legi peti videbatur seruire. Petr⁹ cū peccauit charitatez nō amisit: qz peccauit pet⁹ i ꝓtatē q̄s in charitatē cū ei⁹ se nō eē mētit⁹ est i ore cui⁹ totus erat in corde. iōq̄ negationē falsitatis ꝓtinuo lachrymis lauit ꝓtas charitatis. Sic cū dicendū peccauit charitatē nō pdidit. sz obstupuit in eo quodām mō charitas ad vehementē tentatōis ictū t charitatis i eo nequaq̄ facta est abolitio: sz q̄si q̄dam soporatio: q̄ mox vt ad vorē arguentis ppbete euigilauit ꝓtinuo in illū ardentissime charitatis ꝓfessionē erupit. peccauit dño t ꝓtinuo audire meruit. Et dñs transtulit a te petm̄ tuū non morieris. Adhuc in laude charitat⁹ amor in fide est t in spe charitas in seip̄a est p̄ seip̄am. Pōt etiā eē vt fides t spes sint sine charitate vt autez charitas fidē t spem i se nō cōtineat nō p̄t esse. fides em̄ qō amat esse asserit: spes promittit. amat igit q̄ i fide t spe amat: sicut amari pōt qō credit tm̄ t sperat, charitas creditū t spatū tā hz tā tenet: ꝓplectit. Amor igit fidei t spei deū videre desiderat: qz amat. charitas qz videt amat. Ipa em̄ est ocul⁹ q̄ videt de⁹. Hz em̄ aia t sensus suos hz visum suū vel oc'm q̄ videt deum Sic em̄ corp⁹ suos hz q̄nq̄ sens⁹ qb⁹ anie cōiungit vita mediāte: sic t aia q̄nq̄ suos sensus hz qb⁹ deo ꝓiungit mediāte charitate. Ait dicit apl's. Nolite ꝓformari huic seculo sz renouamini in nouitate sensus vestri: vt p̄betis q̄ sit volūtas dei bona t beneplacens t p̄fecta. Hic oū dit qz p̄ sensus corpis veteraſcim⁹: t huic seculo ꝓformamur. p̄ sensus ꝓo mētis renouamur i agnitionem dei: i nouitatē dei fm voluntatem t bñplacitū dei Ubiq̄ em̄ sunt corpis sensus aiales vel vel corpales qb⁹ aia corp⁹ suū sensificat. vbi ab inferiori incipiam tactus. gust⁹. odoratus. audit⁹. visus. Sic⁹ q̄nq̄ sunt sensus spūales qb⁹ charitas animā vinificat. i. amor carnalis parentum. s. amor socialis: amor natural'. amor spūalis. amor dei. Per q̄nq̄ sensus corpis mediante vita corp⁹ aie ꝓiungit. p̄ q̄nq̄ sensus spūales mediāte charitate aia deo consociatur. Tactui ꝓparat amor parentum qz affect⁹ iste oib⁹ ꝑmptus t quodāmodo grossus t palpabilis sic se oīb⁹ naturali q̄dā occursu p̄bet: t īgerit vt effugere eū nō possis etiā si vel'. Tact⁹. n. sensus est totus corpalis q̄ ex quozūlibet corpoz ꝓiūctōe ꝓficit. si tm̄ vnū coꝝ aut vtrunq̄ viuat vt tactus esse possit. Sicut q̄ q̄ te ꝓteris corpus tuū nō p̄t esse sine tactu. sic nec aia tua sine hoc affectu: ꝓpter qō in scripturis amor iste non multū ꝓmendat: imo ne sit nimi⁹ cohercet. dicēte dño. Si q̄s odit patrem suū: aut marē suā: nō p̄t me⁹ esse discipulus. Scdo gustui cōparatur amor social' amor fratꝝ. amor setē t catholice ecclie de q̄ dictum est. Ecce q̄ bo. t q̄ io. ha. f. in v. qz sicut p̄ gustū vita administrat corpori sic illic mādauit bñdictionē t vitā vsq̄ in seculū. Gust⁹ iz etiā corpalit exercebat sapo

rem tñ introrsus generat: q̃ aia afficiť ꝓť qđ corꝑaľ q̃dē maxime hic sensus: ſz tamē exꝑte aliq̃ etiā aialis esse ꝓbať. Sic t amor socialˀ q: ex corꝑali cohitatōe i vnū: ex silitudie ꝓfessionū ex pilitate studioꝝ alyſq; hmōi cauſ ꝓfederať. mutuiſq; officiis enutriť. maxīe aialis cē videť. Sz tñ ex magꝝ ꝑte etiā spūalis est: q: sicut sapor est i gustu sic affectꝰ fraťne charitať flagrat in affectu. de q̃ scriptū est: sicut vngentū i capite. qđ descendit in barbā barbā aaron. Qđ descēdit ī o. v. ciˀ si. r. h. q̃ de. i mō. sy. Tertio odori ꝓpať amor naturaľ: q: naturaliť ex ipiˀ nature silitudine t ꝓsortio absq; oi spe recōpensationis oēm hoiem diligit: q̃ ex occultꝫ nature recessib⁹ veniens: t aie se ingerens: nihil humanū ab ea patiť esse alienū. Sēsus aūt iste magꝫ aiaľ cē videť q̃ corꝑaľ. i. odorať q: ad creandū cuz ĩterius corꝑ nil agit ꝑter leuē instrumenti varū attractū. t ſz hauſt ꝓ corꝑ aiaz tñ afficit nō corꝑ. Sic t amor naturaľ magis spūalis esse videť q̃ aniaľ ꝑter solū cū naturaľ hūanitaꝫ respecť nō ꝓsanguinitas: nō societas nec aliq̃ in eo oio necessitudo hmōi ꝓsiderať. Quarto auditui ꝓpať amor spūalis. amor inimicoꝝ. audiť emī nihil interi. i. ĩtra corꝑ opať: ſz exteri q̃ damnō. i. ad aures pulsans aiam euocat vt exeat t audiat. Sic t amorē inimicoꝝ corde nlla vis nature: nullˀ alicuˀ necessitudinis susciťat affectˀ. ſz sola obedientia q̃ p audītū ꝑťať. iō q̃ amor iste spūaľ dicit iō etiā q: ad filiū dei silitudinē t filioꝝ dei ꝓficit dignitatē dicēte dño. Bñfacite his q̃ oderūt vos vt sitꝫ filij ꝑris vr̄i q̃ in cel ē t reliq̃. Quito visui ꝓpať amor diuinus. Visus. n. ꝑncipať est sensus sic ĩter oēs affectiones ꝑncipatū obtinet amor diuinˀ. A visu oculoꝝ ceteri sensus videre dicūť. cū solus videat oculˀ. dicimˀ. n. tāge t vide. gusta t vide. ficq; de reliq̃s. ficq; ab amore diuino cetera dicunť amari q̃ bñ amāt̃. cū luce clariˀ ꝓstet nil debere amari nisi ꝓť deū nec amari rem q̃ ꝓť aliud quid amať ſz id potiˀ qđ amať. Hñ est a q̃ois patnitas in cel t in tra noiať. Visus vis q̃dam est aie mera t potēs t pura. sic t amor diuinus potēs est q: magꝝ opať si est puˀ q: sic ille ait. nihil inq̃natū in cū itrat ñ. n. digť deˀ amari cū alia aliq̃ req̃ ꝓť ipſz nō amať. Visus i eminenti corꝑis arce: t insigni capitꝫ loco positˀ ſm ipiˀ corꝑis formā ifra sehz t ordie t dignitate t ſtutis potētia oia cetero ꝝ sensuū instra ipoſq; sensus q̃s vt ita dicā aialiores ꝓpinq̃ores q̃s ꝓ corꝑaliores remotiores. Infimus em̄ oim t ceterꝫ ignobilior tactˀ ſz cōis cē videať totiˀ corꝑis. tñ ꝑ manuū est. Sic mēs q̃ caput est aie t ꝑncipale eiˀ: mētꝫ sedes debet esse amoris dei: vt sub se hēat t regat t illustret cereros amores nec sit ĩter qđ se absc̄dat a calore t lumīe eiˀ. q̃s spū aliores hñs ꝓpinq̃ores. q̃s aialiores ſ car naliores remotiores. cū dixerimus dñm deū nr̄m ex toto corde nr̄o t tota aia nr̄a t ex oib⁹ viribꝫ nr̄is t ꝓximū nr̄m sicut nos ipos. Visus i dignior vt dixim⁹ loco corꝑis sedē hñs sup ipam aialitaꝫ ꝑtutez aliq̃d moliri videť t mentꝫ vel mēorie q̃tum fas est gestit imitari ꝑtutē vno horę momēto medū celi quolās. i vno momēti pūcto plima terraꝝ stadia trāsuolās. sic t illūinatus amor dei suā in aia xpiana sedem obtinēs ad quandā diuine potentie silitudinē eā ꝓducit. dū oēz creaturā angustam t breuē. imo nullā videri facit ad cōparationē dei dū ꝓfidit sua esse oia q̃ pris sť dū oia ei coopanť i bonū. dū siue paulus siue cephas siue mors siue vita: siue omia eiˀ sunt t fideľ viri totˀ mūdus diuitiaꝝ ē Visus q̃ ad videndū deū naturale lumē aie ab auctore creatˀ est charitas Sūt aūt duo oc̄li in ꝟ visu ad lumē: qđ dñs est: videdū naturali q̃dā intentōe sp palpitātes amor t rō. Cū aliť cōať sine aliō. nō adeo ꝓficit cū inuicē se adiuuāt mľtū pñt. s. cuz vnˀ oculˀ efficiunť. de q̃ dicit spōsus in cāticis. Vulneraſti cor meū o amica mea in vno oc̄lo tuoꝝ. In ꝟ aūt plūmū laborant suo vnuq̃sq; mō q aliť coꝝ. i. rō deū videre nō ꝑt nisi i eo qđ nō est. Amor aūt non acq̃escit rcq̃escere nisi i eo qđ est. Quid est ei q rō oi conatu suo possit apꝓhēdere vel iuenire de q̃ dicere audeat: ꝟ est deus meˀ Intim̄. n. solūmō ꝑt iuenire q̃d est. in q̃tū iuenit q̃d nō est. Hz etiā rō suos q̃sdā limites certos t directas semitas q̃ꝟ incedit. amor aūt suo defectu plˀ ꝓficit sua ignoratia plˀ apꝓhendit. Rō g̃ p id qđ nō est: in

tā qō est videꝛ pficere. Amoꝛ ꝓponēs qō nō est i eo qō est gaudet deficere. Rō matoꝛ em hz sobꝛietatē. amoꝛ btūdinē. Cū tñ. vt dixi: inuicē se adiuuāt: z rō docz amoꝛē z amoꝛ illūinat rōnē: z rō cedit i affectū amoꝛis z amoꝛ acq̄sciť cohiberi terminis rōis. magnū q̄d pñt. Sz q̄d est qō possūt Sic̄ pficere, pficiēs ih̄: z h̄ discere nō potuit nisi exp̄iendo. sic nec cōicare p̄t inexpto: qꝛ sic ōz i sapia: i gaudio eiꝰ nō miscebiť exp̄ame. Inde q̄ꝑ ꝓcessit z naturaliť i suū spirat p̄ncipiū. Et h̄ tā aīam suauitate et delitḡs amoꝛis tenere enutritā: sz nō pfne pietaz discipliś attritā ex h̄ tā inc̄ꝑ foꝛtis: vt moꝛs dilectio quadit dulci amoꝛis gladio ab amoꝛe z affectu secḳi sic occidēs eaz fundit² z interimēs: sic moꝛs iterimit coꝛpus: intñ vt dici possit ō ea qō de enoch. s. q̄ nō inuenit² is cū actib: qꝛ trāstulit eū deꝰ Sz coꝛpꝰ moꝛte sua moꝛtificať ab oīb sensib suis. aīa moꝛte sua magz pficit z viuificať z roborať i suis foꝛtit² z ꝓfiťer z pꝛudenter incedēs tā i semitz suis oīb z gressibus: z q̄cunc̄ꝑ hacten² ignoꝛādo z palpādo viꝛ audebat tēdere pedē boni ascensus Foꝛtitudo. n. simplicz via dñi. A sc̄li g̃ actib z affectib sic moꝛtificať sicut paulus apl's. Mūdus inq̄t mūdus crucifix² ē z ego mūdo. Cū. n. alē nō curaret de alēo. cū suis ligati affectib ad se inuicē nō poterāt vl nō curabāt accedere sibi ꝓximum crucifixi erāt paul² z mūd². Sz tñ cū pauli ꝙuersatio tota cēt i cel: nō recusabat q̄cunc̄ꝑ necessariū erat cū hoīb i ēra esse, ꝓpter qō cū gemitu dicebat. cupio dissolui z esse cū x̄po Esse. n. x̄pm cū paulo sicut ipe ōt. ecce ego vobiscū sū vsq̄ ad ꝙsūmationē sc̄li sic inq̄ esse x̄pm cū paulo: magꝝ pauli securitas esse ꝓ paulū cū x̄po vel h̄ ꝙ ꝓcēplationem vel ibi ꝙ btūdinis p̄mīā btā z gl'osa pauli felicitas. Charitas g̃ dei sursuz eū attollebat. charitas ꝓ primi infra eū p̄mebat q̄si a collo dependēs. Vñ seq̄ť z dicit Permanere aūt i carne necessariū ꝓp̄ vos. Affectus g̃ charitatis deo indissolubiliť ihesus: z de vultu eiꝰ oīa iudicia sua colligēs vt agat vel disponat exteriꝰ. sicut volūtas dei bona z bñplacēs: z pfecta dictat ei ītrius: dulce hz i vultū illū sp̄ intēdere. z sic in libꝛo vite leges i eo sibi legere viuendi z itelligere. z illuminare fidē: roboꝛare spē suscitare charitatem. Jā em etiā spūs scie euidenť sanctā edocet aīam q̄d quō sit faciendū z spūs foꝛtitudinis vires vel ꝓfectes subministrat faciendi. spūs consilij diꝛsponit. Et cū anime illi vacat deo vacare deo inherere: deo efficiť simulis ꝙ deuotionis pietatē z volūtatis vnitatē. Cū ꝓ ad hoies z humana redire ꝙpellit² a lege vultus dei z exhilarata in oculo illo charitaz dei tam factz q̄ dictz. z etiā glorificatione q̄dam z gr̃a exteꝛioꝛis hoīs refert se ad homines: ipo suo bonitatis quodā habitu z gr̃a eam sibi exigit vel efficit apō eos reuerentiā: vt etiam in ꝓmptu habeat i quo voluerit eoꝝ obedientiā. Nam z si ex occulto illo ad vitia delinquentiū: z coꝛruptos moꝛes errantiū aliq̄n exiens: ex ꝓfecto z seueritate iudicioꝝ vultꝰ dei q̄si cornuta apparet z terribilis: vbi visa fuerint a coꝛrigendis p̄m insolubilem ꝓfectis legē oīa agi z disponi in pondere: z mensura cediťur charitati: z ita illa charitas intelligiť diꝛsciplina.

¶ Jdeo roteꝛ in q̄b est spūs vite sp̄ eunt i voluntatē dei pficiendā nec reuertunť ad faciendā suam. Si iubenť p̄esse p̄sunt i solicitudine si iubenť subesse in humilitate: si aliquib coesse in charitate. Si p̄lati sibi sunt sicut patres ad filios: si subiecti vt filij ad p̄es suos. si cōmunentes oīm se suos faciunt. Pius ad oēs affectus: dulcis i bono consensu O cursus in hylaritate: cohabitatio in gr̃a: discessus in ostēsione charitatis: ad minoꝛes q̄uis mō mitis: affectio cū ope. Ad p̄es amoꝛ vsq̄ ad subiectōez ad maioꝛes reuerētia vsq̄ ad fuituꝛē. Nō q̄ sua sť q̄rūt: sz q̄ sť oīm: z si fieri p̄t: i eis q̄ sūt aduersa sua sepe facit q̄ sť oīm. Et ad hoc q̄cūc̄ꝑ lex illa sūma ordinauerit: facile hūt z mēbra coꝛpis z bonā volūtatē commodare: cū spūssancti arrā z pignꝰ acceꝑint: seruituꝛē istā creature z mēbroꝝ suoꝝ i breui trāsituꝛā i adoptionē z reuelatiōez filioꝝ dei.

¶ Sed veniamꝰ ad eam quā dicit apl's societatem spiritꝰ z laudem diꝛscipline: ad bonū illud z iocundū cohabitatōis fraterne in vnum: vbi mandat dominus benedictionē et vitam. de quo dicit dominus

Nolite timere pusillꝰ grex: qm placuit pr̄i meo dare vob̄ regnū. Laus g̈ huius disciplinę ab aplis sumpsit exordium q̄ sicut a dn̄o didicerāt: vel a spūsctō: cuiꝰ ꝓtutē nuper ex alto fuerāt induti. modū quiescendi sic sibi instituerūt vt essꝫ multitudinis cor vnū ⁊ aīa vna: ⁊ oīa cōia: ⁊ eēnt vnanimit̄ sp in tēplo. Hāc aplice institutiōis formā q̄dam emulāres. nō hūt domos vel diuerticula nisi domū dei: domū oronis: oīa q̄cunq̄ faciunt in noie dn̄i faciunt: sil̄ habitantes vno ordine. vna lege viuentes. nihil habentes ꝓpriū: nec ipa corpora sua. nec voluntates in prāte sua hūtes. sil̄ dormiunt. simul surgūt. simul orāt. siml̄ psallunt vel legūt. Fixū ⁊ imobile ꝓpositū eorum obedire p̄positis suis ⁊ subiacere eis. Jpi ꝙo pusillātes ꝑ eis q̄si rōnez reddituri ꝓ aīab⁹ cor: reīpa ipis p̄dicāt. qđ in hieremia ppl̄o isrl̄ godolias legitur p̄dicasse. Ego ꝓ vobis rndebo caldeis q̄ veniūt ad vos. vos aūt colligite frumentū: vinuz ⁊ oleū in vasis vr̄is ⁊ habitate securi in vr̄bibus vr̄is. Rursumq̄ cordis sui gaudiū isaac cottidie deo ꝑ eis imolātes filiū libere filiū p̄promissiōis reseruāt. ismahel filiū futuris: cū ꝓpter eos fructꝰ negligūt spūs ⁊ seruitēdo ipoꝝ salutꝫ actib⁹ futuris corū oēs p̄ponūt affectꝰ ꝓfectuū suoꝝ. Jpis ꝙo ꝑpetuū p̄dicātes sabbatū a curꝫ seculi a necessitatuz anxietatib⁹ reddūt alienos. Coactis em̄ in breui necessitatib⁹ ipis. paruo vtik. vilitas in vestib⁹: sobrietas i victu. ⁊ certis oīa p̄fixe legis terminata limitib⁹ vt nec plus hēat q̄s q̄ licet hr̄e ⁊ sufficiat oīb⁹. nec plus hr̄elibeat. si hūt qđ liceat habere. Nunq̄d nō ista est. nō terrestrꝫ ꝫ celestis paradisus. Sz in isto paradiso sol̄ ꝑ latis ꝓmittit̄ mādūcare assidue de lig̃ scie boni ⁊ mali. i. disputatōes admistrare discretionis. De subditꝫ ꝙo q̄ꝑ est obedire. nō discernere. si q̄s illō tetigerit: morte morietꝝ. Oēs oī tpe stu dēt oris silentio: inuicē cordis loquunt̄ affectu. Crebris eoꝝ q̄ ꝑsunt exhortationib⁹ oleū addit̄ camino licz pi⁹ ipi mutuo se excitent exēplo. honore ⁊ obsequio inuicem certatim se p̄uenīūt. scōm aplm in prouocatione charitatis se inuicē ꝓuocantes inuicem suscipientes. Nullum inter se patiunt̄ esse solitarium: ne dicat ei salomon. Ve soli. Solitariū ꝙo est deputant: qui in ꝓscia sua ꝑ ꝓfessionez nō vult hr̄e socīū vel qui nouis ⁊ solitarijs adimuētionib⁹ suis ꝓturbat societatem fratrum. Si quando res exigit. ⁊ ꝓmittit̄ de rebus anime vel corpis: mitte colloquiū sinautē minus vbi silentiū ad studiū orōnis rāta ⁊ tam ꝓtinua vbiq̄ deuotio: vt locꝰ orōnis: omis sit locꝰ diuine dn̄ationis. Psalmorum tam pia tam consona: tam f. ruēs melodia: vt vite ⁊ moꝝ ⁊ bonoꝝ affectuū nō musice sed charitatꝫ regulis modos cōpositum q̄dā siritu dine ꝓsonātie deo repsentare: ⁊ sacrificare videantur Jn coibus pietatis studijs: in quadam etiam vultuum ⁊ corpoꝝ ⁊ habituū gratia iuicem in seīpis bonitatis diuine videntes presentiam tanto se affectu cōplectunt̄: vt sicut seraphin in amorem dei alter ardeat ex altero: nec vllo mō satis esse possit deferēti qđ cunq̄ alter defert alteri. Hec specialis charitatis scola. hic ei⁹ studia exercent̄. disputationes agitant̄ solutiones nō ratiocinationibus tantum quantum ratione ⁊ ipsa rerum veritate ⁊ experientia terminantur Hic qui in proficiendo lassus est: si residet ad sarcinas quas adhuc de suis: ⁊ cohabitantium sarcinis ⁊ necessitatib⁹ secū trahit: nō morietur Nec retro regredi: nec vltra procedere leue compelletur. Et si fideliter residens hic sarcinas custodierit i triumpho victorie parum ei erit dissimilis qui vlterius processerit. Nonne locus est sarcinarum vbi patimur eos: qui ꝑ potentiam nos oppriműt quasi caput nostꝝ conculcantes: inimicos supra dorsum fas bricātes filios quasi in medijs cordis amplectibus vulnerantes. Fortis pugne: intus timores quottidiani immo continua oīm sollicitudo. Sed adhuc habet auditum quem transiliat: adhuc grādis restat via ascendenti ad montem dn̄i ⁊ ad domum dei iacob. Ulterius tamen ꝓcedere fas nō est cum sarcinis. sed ⁊ senectuti sua debetur reuerentia. Ex hoc enim iam senectus incipit Sed venerabilis non amorum sed virtutum numero computata: spirans sapientie maturitatem ⁊ requiem laboꝝ: q̄si emerite milicie premium. Susscipiēs em̄ sapiētia ꝓficiendi iter proficien

dum charitatem quidem nō abiecit: nō deserit: sz pcubit sz tñ p iesum hz vt dictū est sarcinas ei⁹ portare: q̄ aliis iam intendēs rebz parare se z aptare conat ad intrandū in gaudiū dñi sui. Dicit g̃ curas q̄scunq; z si qñ aliq̄s suscipit labores: sz labor nō amat sollicitudines. Vires q̄dem nō deficiunt ad portandū sed refugit impedimētum. Excitans g̃ in hoc pficiendi gradu dñs z puocans sanctā aiam ad intrandū vt dictū est: in gaudiū suū diliges inquit. d.d.t.ex.to:cor.tuo z ex a.t.z ex oīb viribz tuis z ex to.m.t. Quatuor in deū a nobis z toti exigunt affect⁹ i eo q̄ dicit ex toto c. t. totā sibi vēdicat volūtatē: in tota aīa totum amorē: in oīb viribz ꝓtutē designat charitat⁹: i tota mēte fruitionē sapie. Primū em ad deū volūtas aiaz mouet: amor pmouet. charitas cōtemplat: sapia fruit: Sapia po digne in mēte pstituit: q̄ cū tōo mens dicat. q̄ meminit vel eminet in aia bene illi asscribit ꝓtuti: q̄ sup oīs eminet aie ꝓtutes. Est em q̄dam vis aie mens q̄ inheremus deo: z fruimur. Fruitio autem hec in sapore quodā diuino est. Unde z a sapore sapia. Sapor aūt iste in gustu quodam est: gustū aūt istū digne nemo ꝑ̄ potest exꝑmere: nec etiā q̄ merē gustare: gustate z videre q̄m suauis est dñs hoc gustu ꝑm apl'm gustat bonū dei ꝓbum. gustant etiā diuitie seculi vēturi. Jā g̃ de gustu isto. q̄ saporē habet illū in quo sapia ait: subtilꝫ inq̄rendū est. Primūq; dicendū q̄ licet p g̃dus ad arcem sapie venerit q̄ ascendit tñ nisi vbiq; in oī gradu vsq; ad vltimū sapientia: sicut ipa dicit in libro sui salomonis querētes se quesisset z occurrisset i vijs ostendēs se hylarit: nec volūtas mouisset: nec amor pmouisset: nec charitati cōtemplatio: nec sapie pueniisset fruitio. Jtaq; sicut cepamus pseq̄mur de gustu.

Corpus xp̄i vniuersa est eccl'ia tam veteris q̄ noui testamēti in hui⁹ corpis capite. i. prima z antiquiori z superiori pte q̄ est pmitiua eccl'ia quatuor sunt sensus visus auditus odorat⁹ z tact⁹ Oculi sunt angeli ꝓpter ꝓtemplationis subtilitatē. Aures pr̄iarche ꝓpter obedientie ꝓtutē: nares vl' odoratus ꝓphete ꝓpter absentiū noticiam Tact⁹ ꝓo cōis est sensus. Oēs hi sensus ante mediatoris aduentū in capite erant. sz languebāt inferiori corpe prorsus emortuo ꝓpter vni⁹ sensus absentiā. i. gust⁹ sine cui⁹ āminiculo nec viuere corpus poterat nec sensus vim sue vivacitatis obtinere. Quicq̄d em ad toti⁹ corpis spectat alimētum cūctis sensib vniuerso corpi appone suppone: circūpone: si solus deerit: q̄d p deerit. Infunde aurib: intrude naribz. vel p q̄s alias partē obesse poterit: pdesse nō poterit. Gustū aūt seq̄tur q̄dā saporis dulcedo: qm̄ i interiori suo sentiēs aīa mō q̄dam singulari: z ceterꝫ sensib incōcabili: q̄ suscipit cūcta discernit z dijudicat: seq; oēsq; sensus vegetat z cōfirmat. Gustus ergo in capitis z corpis cōfinio. i. in gutture posit⁹: velut vtrūq; connectēs: eū designat: q̄ p conditionē carnis paulomin⁹ est minorat⁹ ab angelis z moyse z helya: ceterisq; pr̄iarchis z ꝓphetis p exhibitionē patientie z humilitatis minorem se quodāmodo fecit z humiliorem: cum illi potenti ꝓtute deitatis suos pr̄sternerēt inimicos ipe vero suos doceret discipulos. Si quis percusserit te in dexteram maxillam: p̄be ei z alteram. Hic em post ꝓphetas veniens z patriarchas limes q̄dam legis z gratie: capitis z corpis p mysteria humanitatis sue z passionis z resurrectōis quecunq; in lege z ꝓphetis z psalmis z hymnis salubria. quecunq; corpori vitalia vl' vtilia q̄si q̄ddā ipi⁹ os degustās. i. intelligens z p se intelligēda corpi trayciens hō xp̄s: interiori q̄dam diuinitatis sue sapore. quo sapientia nob factus est sapientia dei xp̄s sapida ea habet nobisq; facit sapida z vtilia. Jn se em viuens z p se totum corpus vegetans z cōformās gaudiū sibi gaudiū angelis facit de ꝓsūmatōe corpis gaudiuz patriarchis z ꝓphetis de visione dei sui sicut ipe dicit. Abraam p̄r vr exultauit vt videret diem meū: vidit z gauis⁹ est: gaudiū vniuerso corpori z vitā: ita vt quodā mentis tripudio vniuersali illo tactu spūali vinificati z ꝓfirmati clamem⁹ Quod vidim⁹ z audiuimus z man⁹ nr̄e contrectauerunt de ꝓbo vite. Jdeoq; in oībus oronib nr̄is subijcimus p xp̄m dñm nr̄m. vel oīs orōnes nr̄as z sacrificia ad deum p̄em dirigim⁹ p eum sicut p medi-

tatorem nr̃m. vel q; q̃cquid speram⁹ a patre luminũ oĩe datũ optimũ t oĩe donũ pfectũ nõ p aures nõ p nares sz p ipm̃ penetrare possimus. Contra quattuor dei debem⁹ duo. Quattuor sunt in deo. potentia t sapiẽtia charitas t veritas vel eternitas: qõ vnuz est. nihil eñ vere est: nisi qõ incõmutabile ẽ Ad que duob⁹ modis respondere nos cõuenit. Potentie: que põt nos punire. sapientie: quã nil potest latere debem⁹ timorez vez. i. quẽ nõ impedit torpor securitatz vel refugiũ simulationis. Simulatio aũt est q̃ irrõnabilem miscẽtiam simulamus in deo. Charitati t ꝓitati debemus amorez verum. i. quẽ nõ impedit torpor affectõis vel scrupul⁹ suspitionis. Charitati eñ q̃d debeꝫ nisi caritas. ꝓitas ꝓo caritatz t charitas ꝓitatis oẽm remouet scrupulũ suspitionis. Suspitionẽ aũt dico: ne non amet charitas: ne decipiat ꝓitas: ne defluat eternitas. Unde paulus vbi possitis comprehendere cũ oĩb⁹ sanctis q̃ sit latitudo longitudo sublimitas t pfundũ. In sublimitate nota potentiã. in pfundo sapientiam in latitudine charitatẽ. in lõgitudine eternitatem siue veritatem. t hec est crux xpi. Et alibi idẽ apl⁹ exprimẽs euidenti⁹ sũme in nobis sapientie ꝓtutem. ꝓpterea inquit t ego audiens fidẽ vestrã q̃ est in deũ t dilectionẽ in oẽs scẽos. non cesso gratias agens p nobis memoriã vr̃i facies in oõnibus meis: vt de⁹ dñi nr̃i ihesu xpi pr̃ glorie det vob⁹ spm̃ sapientie t reuelatõis i agnitione ei⁹ illuminatos oculos cordis vr̃i vt sciatis que sit spes vocationis eius in sanctos: q̃ diuitie glie hereditatz ei⁹ i scẽis t q̃ sit supemineñs magnitudo ꝓtutz ei⁹ in nos q̃ credim⁹ ꝑm operationẽ potẽtie ꝓtutz eius quã opat⁹ est in xpo suscitãs illum a mortuis Cũ ḡoriãte apl'o t exaudiẽte deo dak nob⁹ spũs sapie t reuelatõis i agnitionem ei⁹. i. vt agnoscam⁹ eũ t sapiam⁹ euz vel sapiat ipse in nob⁹ cũ illuminank oculi nr̃i. vt videam⁹ bonũ t bona dñi itelligimus: ad q̃ nos trahit spes vocatõis ei⁹. s. diuitias glie eternitatz ei⁹ in scẽis. i his oĩbus bonitas nobis vel benignitas appareꝫ illuminãtis vel vocãtis Cũ ꝓo vt seq̃mur vocantẽ cũ ꝓtus addik p ipam expiẽtiã spũs sapie reuelak nob⁹ q̃ vel q̃s sit fa-

tudo. longitudo. sublimitas t pfundum libet hic aduertere si forte in sensu apostolice sapientie aliquatenus penetrare possimus. Contra quattuor dei debem⁹ duo. Quattuor sunt in deo. potentia t sapiẽtia charitas t veritas vel eternitas: qõ vnuz est. nihil eñ vere est: nisi qõ incõmutabile ẽ Ad que duob⁹ modis respondere nos cõuenit. Potentie: que põt nos punire. sapientie: quã nil potest latere debem⁹ timorez vez. i. quẽ nõ impedit torpor securitatz vel refugiũ simulationis. Simulatio aũt est q̃ irrõnabilem miscẽtiam simulamus in deo. Charitati t ꝓitati debemus amorez verum. i. quẽ nõ impedit torpor affectõis vel scrupul⁹ suspitionis. Charitati eñ q̃d debeꝫ nisi caritas. ꝓitas ꝓo caritatz t charitas ꝓitatis oẽm remouet scrupulũ suspitionis. Suspitionẽ aũt dico: ne non amet charitas: ne decipiat ꝓitas: ne defluat eternitas. Unde paulus vbi possitis comprehendere cũ oĩb⁹ sanctis q̃ sit latitudo longitudo sublimitas t pfundũ. In sublimitate nota potentiã. in pfundo sapientiam in latitudine charitatẽ. in lõgitudine eternitatem siue veritatem. t hec est crux xpi. Et alibi idẽ apl⁹ exprimẽs euidenti⁹ sũme in nobis sapientie ꝓtutem. ꝓpterea inquit t ego audiens fidẽ vestrã q̃ est in deũ t dilectionẽ in oẽs scẽos. non cesso gratias agens p nobis memoriã vr̃i facies in oõnibus meis: vt de⁹ dñi nr̃i ihesu xpi pr̃ glorie det vob⁹ spm̃ sapientie t reuelatõis i agnitione ei⁹ illuminatos oculos cordis vr̃i vt sciatis que sit spes vocationis eius in sanctos: q̃ diuitie glie hereditatz ei⁹ i scẽis t q̃ sit supemineñs magnitudo ꝓtutz ei⁹ in nos q̃ credim⁹ ꝑm operationẽ potẽtie ꝓtutz eius quã opat⁹ est in xpo suscitãs illum a mortuis Cũ ḡoriãte apl'o t exaudiẽte deo dak nob⁹ spũs sapie t reuelatõis i agnitionem ei⁹. i. vt agnoscam⁹ eũ t sapiam⁹ euz vel sapiat ipse in nob⁹ cũ illuminank oculi nr̃i. vt videam⁹ bonũ t bona dñi itelligimus: ad q̃ nos trahit spes vocatõis ei⁹. s. diuitias glie eternitatz ei⁹ in scẽis. i his oĩbus bonitas nobis vel benignitas appareꝫ illuminãtis vel vocãtis Cũ ꝓo vt seq̃mur vocantẽ cũ ꝓtus addik p ipam expiẽtiã spũs sapie reuelak nob⁹ q̃ vel q̃s sit fa-

preeminens magnitudo ꝓpitatꝭ eꝰ in nos. Ex hoc igiꝭ: q̄ sic est ex gustu diuine ꝓtemplationis palato cordis sanato oīa discernit: oīa dñm dicat i auctore oīm bonoꝝ ꝓpo ꝓmū ei sapit sua ad deū ꝙuersio deinde petrō remissio: postmodū ꝓ ira. cuī fily eramꝰ oēs: gr̄aꝝ multiplex augmētatio Et hec oīa nō nisi ꝑ dñm nr̄m ihm xp̄m. Ihc ē. n. mediator nr̄ t sapia nr̄a: cuī qō stultū est: sapiētius est hoib. Nā cū talib bonitas dei abū daret t offerret oīb: nec esset q̄ reciꝑet: vel sciret recipe. vel recipe doceret: nec q̄ illuc posset ascendere vbi bona hec distribuunt. vel qui huc posset deferre opus erat mediatore iter nos t deū ꝑ quē nr̄a ꝓpinq̄rent deo t bona dei nob. Inuit ḡ ꝙsiliū tota trinitas. ꝙsiliū illō de q̄ ꝓpha dicit. cōsiliū tuū antiquū veꝝ fiat. Videbat q̄ꝑe deꝰ quātū ad hoiez oīa ꝙfusa: oīa turbata. nihil stare i loco suo. nihil procedere i ordie suo. Videbat hoiem abysse i regionē dissimilitudinis rā lōge: vt ꝑ se nec posset nec sciret redire. Angelus em ꝑsum perat similitudinē dei dicēs. ponā sedē meā ad aq̄lonē t ero silis altissimo Hō sim deꝰ esse voluit: cui ꝓsuasuꝫ erat esse sic dū. Ergo ne inq̄t deꝰ pr̄ filiꝰ meꝰ. splēdor gl̄ie mee t figura substātie mee. in ipsa mei similitudie tot emulos hēbit t pares t socios Precipitatꝰ est vterꝙ vides imago dei. deꝰ filiꝰ angelum t hoiez: q̄ scīi erāt ad ipaz. i. imaginē dei nō tm: qō ipa. i. imago dei ꝑ ordinatū imaginis t similitudinis eiꝰ appetitū perisse heu inq̄t sola miseria caret iudia. Sz subueniendū est ei subuenire nō ꝓhibet iusticia. Exhibebo me igiꝭ hoi hoiez despectū t nouissimū viroꝝ viꝝ doloꝝ t scientē infirmitatē: vt zelet t miraꝭ i me hūilitatem ꝑ quā ꝓueniaꝭ ad gl̄iam ad quaz ꝓponere festiat: vt possit audire a me. Discite a me q̄r m.s. t h.c. t i re. a vris Accepit ḡ se q̄dām deꝰ filiꝰ t aggressus est ꝑ hūilitatez recuꝑare eū: q̄ recuꝑari potat: q̄ ꝑ supbiaz ꝓcerat. Iracꝙ int deū t hoiem medū se faciens q̄ recedēs a deo captꝰ t ligatus erat a diabolo ꝟ mō boni mediatoris t ꝓsonā induit t actū facē est hō Egressa est ꝟga de radice iesse: t flos de radice eiꝰ ascēdit. t requiescet sup eū spūs. d. s. s. t in s. c. t f. s. sci. t pi. t re. c. spūs. ti. dñi. Intellige hic fortissimū agonitetam nostꝝ quasi campū mundū ingressum inungi ad palestraz oleo spūssancti: t exultantem gigantē ad currendā viam dispensationis humane. Hora ꝙ ꝓpham a superioꝛib cepisse t descendisse ad inferioꝛa q̄r mediatoꝛis annūciabat descēsum: nos ꝙ ꝑ eas dē spūssancti gr̄as eusdē mediatoꝛis dei t ꝓcessum opis: t ad superioꝛa inuestigātes regressum ab inferioꝛib. i. a timoꝛe incipimꝰ. Xp̄s ḡ ad ꝓcem habuit timoꝛem: sz iustū. sed filialē. ꝑ quē in oīnib honoꝛi eiꝰ detulit dicens. meꝰ cibus est: vt faciam voluntatē patꝛ mei q̄ in celis est. Et in psal. letet coꝛ meū. v. ti. no. tu. t cetera multa in hūc modū: ꝑ quē etiā seipsum videbat abiecere. humiliare. negligere. vt opus qō ꝑ eū fecerat pater: sz pierat. reparatum: t renouatū ei posset reconsignare. Hoc igiꝭ mō ad patrē mediatoꝛ nr̄ habuit timoꝛem quasi sursum. Ad miseriaz ꝙ reconciliandaz pietatē quasi deoꝛsum. ad vtruncꝙ ꝙ sciam sciens q̄d cuiꝙ esset exhibendū. Sz ad implendū ministeriū mediationis sue cū patꝛ bonā hꝝet volūtatem desursum a misero aūt inferi tacente haberet nihil: t habere aliquid ratio t oꝛdo mediatoꝛis requirēt. exegit ab eo fidez ꝓrogando pietatē. Qua exactōe nulla poterat eē validioꝛ: q̄r nō fuerat difficile hoi misero esse credere: a q̄ se ꝓuentū t videbat pietate. Sed t cum si ei credere non posset in quo spem non haberet cum fide etiam spem obtulit cum spe etiam addens timorem sine quo esse spes non poterat. ne. s. desideretur a tam pio mediatoꝛe. Acceptoiracꝙ mediatoꝛ a reo suo tanto salutis pignoꝛe ad patrem regreditur. scilicet cū in montem solus ascendit oꝛare vel cum factus in agonia prolixius oꝛabat cum sanguineo sudoꝛe. Pater inquit clarifica filium tuum vt filius tuus clarificet te. En quid tibi. en qui dexhibeam illi. en quod a te habeo. en quod ab illo. Mediatoꝛ q̄ꝑ pesum. Et in salutē eiꝰ tā videnꝭ ꝙcurrere mediatoꝛis mee rōnes. Sz captꝰ ē t ligatus. Alligauit eū fortē: t nisi fortioꝛ eo superuenerit: nō diripit vasa eiꝰ. Sz mitte manum tuam de alto et eripiam eum de inimicis eius fortissimus in spū fortitudis fortitudo tua t ꝓtꝰ tua. Scio. n. q̄d facā.

Horior p nocente innocens: z pl⁹ poterit incompabiliter bonitas mea: cū hostil⁹ malicia: pena innocentie mee: cū pena inobedientie humane. Et clarificaui inq̄t pater z clarificabo. Jā fortissimo mediatori op⁹ est spiritu cōsilq: qz si p̄nceps mūdi intelligeret: nūq̄ dñm glie crucifigeret. Per oia g̃ ꝓtutem ei diuinitatis occultās: z solam ei carnis infirmitatē p̄ferens: p iusticiā vite sue inuidiā suscitauit hostilis nequitie: p infirmitatē carnis sue spē illi cōtulit victorie. ad faciendā inuidiā accedentib⁹ miraculis: q̄b⁹ reconciliādis suis fidem in se roborabat. Deceptor ātiqu⁹ deceptor penam peccati mortē. s. atrocissimaz ei inflixit qui nullo erat peccato obnoxius. Occisus iustus iniuste p iusticia nouā de inimico obtinuit iusticiā. mortis. s. iniuste sibi illate. Quā q̄si sibi nō necessariam qz absq̄ peto erat ipe hoi peto cōicans reū absoluit p penā innocētie sue. Positoq̄ ope suo z sanguine in manu ei⁹. hoc inq̄t māduca z bibe: hic viue. patriq̄ eū repūtans en inquit patri mei sanguinis preciū. Si ō peccato hui⁹ requiris: en p eo meus sanguis. Dñe pat̄ dedisti bonitatē: z frra corporis mei dedit fructū suū. Jam iusticia ante te ambulabit: z tu pones in viā saluationis humane pedes tuos. Et vt iuste iam saluetur: q̄ iuste pierat tu dñe fecit directiōes iudiciū z iusticiaz in iacob fecisti. De fructu g̃ hui⁹ opis satiat⁹ hō mediante sapia dei: non solū recōciliat̄. sz etiā sapiēs efficitur. Sapit em̄ ei qō māducat. Manducat z bibit corp⁹ z sanguinez redemptoris sui: māna celeste. panē angelor̄: panē sapientie: z māducās transformat̄ in naturaz cibi: quē māducat. Corpus em̄ xp̄i manducare nihil aliud est q̄ corpus xp̄i effici z templū spūssancti. Templū aūt hoc cum ornatū fuerit p̄scriptaq̄ positōe ꝓtutū sup̄ dicto dedicādi ordine dedicatū nullos vlterius alienos tytulos pōt suscipe: nulluz habitatorē nisi deū q̄ ꝺidit illū z creauit Nihil g̃ vltra terrenū sancta illa aia: nihil materiale: nihil corruptibile diligit: aut curat: exquo egressa est a loco sarcinaq̄ z si aliquo hoq̄ aliq̄n q̄si in transitu vtit̄ sed frui dedignat̄. Si quid in hmōi prospeq̄ euenerit ptranslit nō turbat̄: si q̄d aduersi occurrerit. Totum sapit quicquid sapit: nec potest amāti sape nisi: quicq̄d sicut saluaz cōrigerit de capite xp̄i descendere Quicq̄d ad corpus spectat siue bonū siue malū foris ei erit nec potest pungere ad eum q̄ intus est. Cū apostolus in squalore corpis iacens z vinculis z cū̄ctum ad corpus tribulatione circūdatus: z miseria scribēs discipulis mittā ad vos inquit thimotheū: sciatis que circa me sunt. Que circa me st̄ inq̄t. i. in exteriori hoie. in exteriori tunica carnis: q̄ ad me: q̄ intus sum nō pungunt Hec est sapientia: de q̄ dicit ap̄ls. sapientiam loq̄mur: inter pfectos De qua sic nos loq̄mur: sicut q̄ audiuim⁹ z nō vidim⁹: sicut loqueremur de aliq̄ ciuitate quā nō vidimus. Sz plurima de ea audiuim⁹: de q̄ q̄ vidisset longe aliť loqueret z expressius Hec añ sapientia oppositā sibi ex aduerso aliam habet infausti nois sapiam. quam dicit ap̄lus p̄ncipū hui⁹ mūdi: sicut nigrum albo. sic luci tenebras de qua dicitur. Sapientia vincit malicia. Malicia siq̄dem sapor est mali. Cū z a sapore sapientia. Cum igit̄ sapit malū: nō deest astutia vel voluntas ad exequendū. Sapientia p̄ncipum hui⁹ mūdi p oia supne sapie est ꝓria. hec est ei malicia quā odit sapia. Siq̄dem ibi sapor boni est in seipo: hic sapor mali est in seipo. Jbi ad exequendum p̄sto ē prudētia: hic vt dictū est nō est nisi astutia. Sz inter has duas q̄dam media est sapientia: q̄si int̄ nigr̄ z album medio colore colorat̄. Que siue inferius siue superius sic se hz ad vtrāq̄ p̄tem: vt p̄uenīat ei finis ꝑm intentionem z studiū vtētis Sapia ista ē: quaz dicit ap̄ls hui⁹ mūdi: z quā mediā locauit int̄ sapiam dei z sapiētiam p̄ncipū hui⁹ mundi. Hec circa vtile z honestum tota ꝓsat̄: z affectata quadaz prudētia dispēsat̄. Hec pene tota est i scia. videlicet vt sciat discernere prudēter: z diiudicare inter vtile z inutile. int̄ honestuz z inhonestū etiā si nō sit vite z moribꝰ accomodatū. Scia em̄ inflat: charitas edificat aut ꝓ in hmōi exq̄rendis elaborant vt tm̄ sciāt q̄ tantūmodo fuit curiositati. aut vt videant̄ siue sciant̄ scire q̄ seruit vanitati. Et h̄ eoz studiū tantū potest, pficere z in altā se extollere quantū potest ratio

sine amore. Sic̄dem hec phīa in scīa rerū humanaꝝ ⁊ diuinaꝝ diuidit? Quādiu est in humanis sic interim sibi est. Nō ꝓo ad diuina se exaltat: quāto alti⁹ ascēdit: tanto inferi⁹ cadit ⁊ implet in eo: qz eleuās allisti me: eo sic̄dem aliqñ conatu naturalis ingenij ꝓuehit: vt sicut dicit apl's qō notū est deū: quātū de deo rō pt ꝓhendere: notum sit illis ita vt i illis. i. intra semetipos. Deus em̄ illis reuelauit: qz sic eos creauit vt in seipīs habeāt vñ deū ꝓgnoscāt Surgunt. n. de ethica sua in quandā phisicam ⁊ inuisibilia dei p ea q̄ facta sunt itellecta ꝓspiciunt sempiternā q̄z ei⁹ ꝟtutem ⁊ diuinitatem: ita vt sint inexcusabiles: qz videlicet nolūt vlteri⁹ ꝓcedere vel ꝓficere cum possint in verā. s. theologiā: qz cū cognouerint deū: nō sicut deū glorificant aut grās agūt: Sz euanescunt in cogitationib⁹ suis ⁊ obscurat insipiens cor eoꝝ. Dicētes em̄ se esse sapientes: stulti facti sunt: ⁊ theologiam insipient ꝓ didicerunt. etiā de phisica miserabilit cadūt. cū gl'iam mutāt incorruptibilis dei in sil'itudinē imaginis corruptibilis hois: ⁊ volucꝝ ⁊ q̄drupedum ⁊ ꝟpentiū. ꝓter qō necꝝ in ethica ꝓmanere ꝓmittunt: sz tradit illos deus in desideria cordis ipoꝝ immundiciā vt ꝓtumelijs afficiant corpa sua: ⁊ in semetipis tradidit illos in reprobū sensum: vt faciāt q̄ nō conuenīūt. Sz sapia sp vincit maliciā q̄ conturbernīū hñs dei nouit sp ꝓficere ⁊ nunq̄ deficere. Et attingēs a fine vsq̄ ad finem fortiter: disponit oīa suauiter: sapienter se agens in diuinis: caute in phisicis: prudenter in moralib⁹. Igit sapiens aīa sicut supdictum est ab oīb⁹ alienis affectib⁹ defecata deū tm̄mō sapiēs: hoiem in hoie cruit. d'oq̄ plene ⁊ in oīb⁹ affecta oēm infra deum creaturā nō alit q̄ de⁹ attēdit: in luce ⁊ ꝟtute sapie oīa disponēs ⁊ ordinans: sic agens: sic de eis iudicās. sicut est: sicut vi uit. faciēs iudiciū: ⁊ iusticiā de eo vñ est. et vñ viuit. Est em̄ sapia sicut ōr cādor lucis eterne ⁊ speculū sine macula dei maiestatis sic cū in creaturā se exponit exp̄mit: ⁊ exhibet ymaginē bonitatis ⁊ iusticie dei: ⁊ sicut ꝟtutē dei vaporat inferius: sic claritatis et charitatis dei emanationē effundit exterius. Vnde ⁊ alibi dicit salamon, sapientia hois lucet in vultu eius. Et alibi. Oculi inq̄t sapientis in capite ei⁹: qz nō aliunde q̄ de naturali ⁊ interna virtute cerebri sui se effundūt: ⁊ a capite nō recedūt. Dicit salomon. Vultus do sapientiū sanitas est orbis terraꝝ. O felices res hūanas: si vbi q̄ sapientib⁹ seruirent insipientes. Sz cū sapienter fugiūt sapiētes sup insipiētes regnare: ⁊ insipient fugiūt insipiētes sub sapientib⁹ esse: oīa desipiūt: ⁊ ꝓfūdunt ⁊ turbant. Sapiētes latēt ⁊ delitescūt: pueri regnant ⁊ ꝓncipant: ⁊ fiūt ꝓncipes q̄ mane comedūt. Et. Ele fre illi. Sz ad ꝓpositū redeam⁹. Aia igit spū sapie illustrata: q̄a diligit iusticiā ⁊ odit iniquitatem ꝓterea vnxit eā de⁹ oleo letīcie p ꝓcipib⁹ suis et quā pfudit gr̄a oīb⁹ placet: ⁊ ab oīb⁹ amat Ihū etiā q̄ ex aduerso sunt videtes hmōi timent: ⁊ reuerenť: ⁊ si bonū i bono non volunt imitari in durata neq̄tia: dissimulare tñ nō pñt natura. intra se aūt hñt sapiētes q̄ndā ꝑuatā gr̄am: ⁊ q̄ndā linguā angelicam linguā angeloꝝ q̄ inť se loquunť mutuis affectōib⁹ spūali q̄dā gr̄a cōicanť in h̄ ipm exteriorib⁹ aspectib⁹. quā linguā null⁹ nouit: nisi rex angeloꝝ ⁊ angeli eius. ⁊ q̄ sunt ex genere isrl: ⁊ ciues hierlm: nullus eā nouit egypti⁹: null⁹ chanane⁹. Sicut em̄ in scītare vite: ⁊ hois interioris glorificatione ⁊ ꝓtemplatōe ⁊ fruitiōe diuinitatis iam future vite brītudinem ꝑlibare in hac vita videnť ⁊ initiari: sic etiā de corpoꝝ suoꝝ gl'ificatōe: quā plene ibi ꝓceperūt sunt i hac vita nō nihil ꝓcipiūt accepta em̄ illa gr̄a: de q̄ dixim⁹: q̄ hītātes ī vnum seipīs i deo: ⁊ deo i seipīs fruunť: ipi⁹ carnis sic sentiūt ꝓticuisse oēs ꝓdictiones. vt vniuersa subā carnis nō sit eis nisi instrumentū boni opis. Nā etsi ipi⁹ miseriis: et ifirmitatib⁹ ꝓtabescūt Sz ex h̄ ireriori homine fortis⁹ ꝓualescūt. Q̄ñ. n. ifirmor tūc fortio⁹ sum ⁊ potēs dicit apl's sensus ipi⁹ nouā q̄ndā ꝓcipiūt ⁊ ꝓspūalem gr̄am. O culi simplices ⁊ aures tpantes aliqñ i feruore ozonis tāta odoris ignota cuiusdā flagrātia spirat: ⁊ tāta gust⁹ etiā non gustā do suauitas: tantū ꝓmutuū tactum ipūalis cuiusdā voluptatis gerūt gaudium Vultus etiā ⁊ toti⁹ corpis ꝓpositiōe vite ⁊ moꝝ ⁊ actuū decoreū mutue etiā fruitutis

deuotis exhibitionib⁹ ⁊ pijs susceptiōib⁹. sic cuiusdā gre bñplacito sibīnuicē ꝯueniūt ⁊ cōueniunt: vt vere sit cor vnū et aia vna. Animꝫ corpoꝝ suoꝝ futurā gliam iā hic initiant exputitate ꝯscie ⁊ mutue conuersationis grā: pfecte eā habituri in futura ⁊ penni vita. Sicut em nūc viuētia oia solis claritate pfundunt ⁊ abinuicē pfundi vident: sicut nos ĥ inuicē viuere videmus sic in illa vita videbit deus a singul in oīb⁹: ⁊ ab oīb⁹ in singulis. nō q corporalib⁹ oculis videat diuinitas: sꝫ pñtiā diuinitatis glorificatio corpoꝝ demōstrabit manifesta q̄dam sui grā. Ad ĥ etiā in hac vita corpaliū sacramentoꝝ valet religio q cū vix aliq̄d nisi corpora ⁊ corpalia intelligam⁹: cū diu in ymagine pt̄āsimus corpalib⁹ religamur sacramentꝭ: ne a deo recedam⁹. Vñ etiā a religando religio dr. Cū ꝯo fidelis aia talib⁹ erudita talib⁹ incipiet nō indigere et a corpalib⁹ trāsire ad spūalia a spūalib⁹ ad spūaliū ⁊ corpaliuꝫ ꝯditorem ĥ vere exit exire a sarcinis. Relicto igit corpe ⁊ corpib⁹ oīb⁹ curis ⁊ impedimentis oīm q̄ sunt p̄ter deuꝫ: obliuiscit nihilq̄ p̄ter deū attendēs: q̄si se solum: solumq̄ deū existimat. dilect⁹ inquit meus mihi: ⁊ ego il. q̄d em mihi est in celo ⁊ a te q̄d volui sup terrā. Def. cit ca. ⁊ c. m. d. c. m. ⁊ ps m. d. meternum. Deinde venit ad mortē, hunc. n. trāsitū ad vitā miseri infideles mortē appellāt. fideles aut̄ q̄d nisi pasca. In morte ḡ corpali pfecte moritur mūdo: vt pfecte viuat deo. Ingredit i locum tabernaculi admirabilis igredit vsq̄ ad domū dei. Et oīb⁹ bñ fm ordinē p̄cedētium sicut in p̄ncipio dixim⁹ pondus suū vnūq̄q̄ defert i locū suū. corp⁹ in terraꝫ: de q̄ assumptū est tpe suo resuscitandus ⁊ glorificandus spm ad deū q̄ creauit eum. Sic q̄dē iste ē trāsit⁹ ad deū. Dirupt̄ oīb⁹ obligamēt̄ supatisq̄ oīb⁹ ipedimētis. per fecta btitudine. penni dilectione ex ĥ iam pfecto deo iheret vel pot⁹ vnit vere sancta aia in terra vt efficiat vna ex illis: q̄b⁹ dixit Ego dixi: dij est̄ ⁊ filij ex. oēs. Hic ē finis eoꝝ q̄ ponūt hiert'm in p̄ncipio leticie sue q̄s vnctio sancti spūs docet de oīb⁹ q̄ ascēsiones in corde suo sapient disponunt de ꝓtute i ꝓtute. donec videat de⁹ deoꝝ in syon. deus deoꝝ. beatitudo beatoꝝ. gaudiū bene gaudentiū. vnū deniq̄ bonū sūmuꝫ omniū bonoꝝ. A fine boni ꝓpositi in principio ascensionis vsq̄ ad hunc finem ois consūmationis sapientia attingit fortiter fortitudinem ascendendi ad se custodiens nec ascensu deficiat ⁊ suauit disponit oia. ⁊ aduersa ⁊ pspera: oīa ei in bonū modificans ⁊ componēs: donec aīam ad principium suū reducat ⁊ abscondat in abscondito facie dei. Scire debꝫ aūt oīs sapiēs ascensoꝝ non sic esse gradus huius ascensionis quō gradus scale vt singuli affect⁹ istꝫ tantū tpib⁹: ⁊ nō alio tpe sint necessarij. hꝫ q̄pe vnusquisq̄ affectus in ascensus ordine. tps ⁊ locū suū: quo coopantib⁹ alijs affectibus suas videat partes sollicit⁹ exeq̄. Sed oēs tamen sibi ꝯcurrunt ⁊ cooperantur p̄uenīt. ⁊ sequunt ⁊ sepe fiunt primi nouissimi ⁊ nouissimi primi.

Diui Bernardi abbatis de scala claustralium: siue de mō orandi ad Hoffredū monachū tractat⁹ prim⁹ ī aliq̄b⁹ tñ exēplarib⁹ Augustīo attribuit, sed liq̄do apparet esse Ber.

Cum die quadā corpali manuū labore occupat⁹ de spūalis hominis exercitio cogitare cepissꝫ q̄ruꝝ spūales gradus aīo cogitanti se subito obtulerūt. s. lectio. meditatio. oīo ⁊ ꝯemplatio. Hec est scala claustraliū: q̄ de tra in celū subleuant. gradib⁹ q̄dē distincta pauc⁹ imense tñ ⁊ icredibilis magnitudis. Cui⁹ extrema ps treinitra ē. supior ꝯo nubes penetrat ⁊ secreta celoꝝ rimat. Hi ḡdus sic noīb⁹ ⁊ nūero sunt: ita ordine ⁊ nūero sunt distincti. Quoꝝ ꝓprietates ⁊ officia q̄dē singl'a q̄d circa nos efficiant: quō inter seinuicē differāt ⁊ p̄cemineant. si q̄s diligēter ispiciat: q̄q̄d laborꝫ aut studij ipenderit ī eis breue reputabit. ⁊ facile p̄ vtilitatꝫ ⁊ dulcedis magnitudine. Est aūt lectio sedula scpturaꝝ cū aī intētione inspectio. Meditatio est studiosa mētis actio occulte ꝓfitat̄ noticiam ductu ꝓprie rōnis inuestigans. Oīo ē est deuota cordis intentio in deū p̄ mal' amonendis ⁊ bonis adipiscēdis. Cōtemplatio est mētis in deū q̄dam suspēse eleuatio etne dul-

cedinis gaudia degustās.

Descriptio officior q̄tuor gradū.

Assignatis g̃ q̄tuor g̃dū descriptōib⁹ ꝛstat vt eor officia videam⁹ Bt̃e igit vite dulcedinē. lectio iḡit: meditatio inuenit. oro postulat. ꝓtemplatio degustat Vnde ipe dñs dicit. Querite ꝛ inuenietis. pulsate ꝛ apiet vob Querite legēdo. inuenietis me ditando. Pulsate orādo. ꝛ apiet vob contemplādo. Lectio q̃si solidū cibū ori apponit. Meditatio masticat ꝛ frangit. Oro sapozem acḡrit. Cōtemplatio est ipa dulcedo q̃ iocūdat ꝛ reficit Lectio i cortice meditatio in adipe. oro in desidery postulatione. Cōtemplatio i adepte dulcedis delectatiōe. Q̃ vt exp̃ssi⁹ videri possit: vnū de multis supponā exemplū. In lectiōe audio. Bti mūdo corde q̃m ipi deū videbūt ecce breue ꝓbū: sz suaui ꝛ multiplici sensu refertū ad pastū aie q̃si vnā mistrauit quā postq̃ aīa diligēter inspexit dicit intra se: pt aliq̃d boni esse. Redibo ad cor meum ꝛ tentabo: si forte intelligere ꝛ inuenire potero mundiciā hāc: p̄ciosa. n. ꝛ desiderabilis ē res ista: cui⁹ possessores bti dicunt. Cui visio dei q̃ est vita eterna, promittit. q̃ tot sacre scripture testimonijs collaudat. Hoc g̃ sibi pleni⁹ explicari desideras incipit hāc vnā masticare ꝛ frangere: eamq̃ q̃si in torculari ponit. deinde excitat rōnem ad inḡrendum quid sit ꝛ quō haberi possit hec adeo p̄ciosa ꝛ desiderabilis mūdicia.

Officium meditatōis

Accedens g̃ sedula meditatio: nō remanet extra: nō hereret in superficie viteri⁹ pedez figit: interiora penetrat: singla rimat attēte p̃siderat: qō nō dixit bti mundo corpe: sz corde qr nō sufficit man⁹ hr̃e innocuas a malo opē: nisi a prauis cogitatōib⁹ mūdemur in mēte. Qō auctoritate ꝓphete cō firmat dicentis. Quis ascendet in montem dñi aut q̃s stabit i loco scō ei⁹. Innocens manib⁹ ꝛ mūdo corde. Itē cōsiderat q̃tum hāc cordis mūdiciā optabat idez ꝓpha q̃rens. Cor mūdū inḡ crea in me de⁹. Itē si asperi inḡtatē in corde meo nō exaudiet dñs. Cogita q̃sollicitus erat in hac custodia btūs Iob q̃ dicebat. Pepigi fedus cū oculis meis: ne cogitarem q̃q̃ de virgine. Ecce q̃tū arctabat se vir sanctus q̃ claudebat oculos suos ne videāt vanitatez: ne forte incaut⁹ respiceret: qō postea inuitus desideraret. Postq̃ hec ꝛ hmōi cordis mūdicia ꝓtractauit: incipit cogitare de ei⁹ p̄mio. Quā gl'iosum ꝛ delectabile est videre faciem desideratā dñi speciosi forma p̄ filijs hoim. Nō iam abiectum ꝛ vilem nō hūtem spēm qua vestiuit eū mater sua: sed stola immortalitat⁹ indutū ꝛ coronatum dyademate: q̃ coronauit eū pat⁹ suus in die resurrectōis ꝛ gl'ie die quā fecit dñs. Cogitat q̃ in illa visione erit satietas illa de q̃ dixit ꝓpheta. Satiabor cum apparuerit gl'ia tua. Videsne quantum liquoris emanauit ex mīma vua: quantus ignis ex hac scintilla ortus est. quātū hec modica massa. bti mundo corde q̃m ipi deū videbūt. in incude meditatiōis extēsa est. Sed quantū adhuc posset extēdi si accederet aliquis talia exp̃tus. Sentio. n. q̃ puteus altus est: sed ego adhuc rudis tiro in hoc pauca hauriendo vix inueni. His aīa facib⁹ inflāmata: his incitata desideriys fracto alabastro suauitatē vnguenti p̄ sentire icipit necdū gustu: sz q̃si narib⁹ odoratu ꝛ ex hō colligit q̃ suaue esset hui⁹ mundicie sentire experientiā: cui⁹ meditationem nouit adeo esse iocundā. Sz q̃d faciet habendi desiderio estuat: sz nō inuenit apud se quō hr̃e possit: ꝛ quāto pl⁹ inḡrit: pl⁹ sitit dum apponit meditationē: apponit ꝛ dolorem: q̃ sitit dulcedinē: quā in cordis mundicia meditatio esse monstrat: sed non pregustat. non em̃ est legentis atq̃ meditātis hāc sentire dulcedinē: nisi data fuerit desuper Tegere em̃ ꝛ meditari tā bonis q̃ malis cōe est. Et ipi philosophi gentiū i quos fūma veri boni cōsisteret inuenerūt: ductu rōnis. Sz q̃ cū deū cognouissent: non sic deum glorificauerūt: ꝛ de suis viribus p̄sumentes dicebāt. Linguam nostram magnificabimus. labia nr̃a a nobis sunt: quis noster domin⁹ est Nō meruerunt p̄cipere: quod potuerunt videre. Euanuerūt in cogitationibus suis: ꝛ cordium sapientia denigrata est: quam eis contulerat humane studium discipline non spiritus sapientie qui solus dat veram sapientiam sapidam s. sciam q̃ aīam cui inhesit inextimabili sapore iocūdat ꝛ reficit. Et de illa dictū est

De scala

Sapientia nō intrabit in malīuolā aīam Hec aūt a solo deo est ⁊ sicut officiū baptizandi dñs ꝓcessit multȝ: ptātem ꝙ ⁊ auctoritatē i baptismo remittēdi pcā sibi soli retinuit. Ūñ iohānes antonomatice: et discretiue de deo dixit. Hic est q̄ baptizat Sic de eo possim⁹ dicere: h̄ est q̄ sapientie sapozē dat ⁊ sapidā aīaz facit. Sermo siq̄dem dar multȝ sz sapia paucis: quā distribuit dñs cui vult ⁊ quō vult.

Officium oīonis

Videns aūt aīa q̄ ad desideratā cognitionis ⁊ expientie dulcedinē p se nō possit attingere: ⁊ q̄nto magȝ ad coz altū accedit tanto magȝ exaltet de⁹. hūliat se ⁊ ꝙfugit ad oīonem dicēs. Dñe q̄ nō videȝ nisi a mūdis cozdib⁹: inuestigaui: legēdo meditando quesiui quō haberi possit ꝙa cozdis mūdicia: vt ea meditāte vel ex modica pte possem te cognoscere. Querebā vultū tuū dñe vultū tuū querebā dñe. Diu meditatus sum in cozde meo ⁊ in meditatōe mea exarsit ignis ⁊ desideriū ampli⁹ cognoscendi te: dū panē sacre scripture mihi frangis i fractione panis magȝ ꝙgnitio est. Et q̄tū plus te ꝙgnosco: pl⁹ te ꝙgnoscere desidero nō iam in cozrice lr̄e sz in sensu experientie nec h̄ peto dñe ꝓpter merita mea sed ꝓ tua miscōia. Fateoz em̄ qz indigna ⁊ peccatrix sum: sz catelli edūt de micȝ q̄ cadūt de mēsa dñoz suoz. Da mihi dñe arrā hereditatis future: saltē gutta celestȝ pluuie: q̄ refrigerem sitim meā qz amoze ardeo.

Officium contemplationis.

His ⁊ hmōi ignitis eloquijs suū inflāmat desideriū. sic oñdit suū affectū his incantationib⁹ aduocat sponsum. dñs autē cui⁹ oculi sup iustos: ⁊ aures ei⁹ nō solum ad p̄ces: sed ipas p̄ces eoz nō expectat: donec sermonē finierit sz mediū oīonis cursū interrumpens festin⁹ ingerit se ⁊ aie desideranti festin⁹ occurrit celestȝ roze dulcedinis circumfusus vnguēt̄is optimis delibutus aīam fatigantē recreat. esurientē reficit. aridā impinguat ⁊ facit eā terreno⁹ obliuisci memoria sui mirabilit̄ fortificādo viuificās ⁊ inebriando sobriā reddēs. Et sicut in q̄busdā carnalib⁹ officijs ania adeo vincit carnalia ꝙcupia q̄ oēm vsum rōnis amittit: ⁊ fit h̄ō q̄si totus carnalis. Ita merito in hac supna cōtemplatōe ista sumunt ⁊ absorbent carnales mot⁹ ab aīa vt in nullo caro spū ꝙdicat ⁊ fiat homo quasi totus spiritualis.

Signa spūssancti ad aīam venientis.

Sed o dñe quō ꝙperim⁹ q̄n hec facis ⁊ q̄n signū aduentus tui. Nunq̄d hui⁹ consolationis ⁊ leticie testes ⁊ nūcij sunt suspiria ⁊ lachrym̄e. Si ita est nouа est antifrasis ista ⁊ significatio iusitata. Que. n. ꝙnētio ꝙsolatōis ad suspiria. leticie ad lachrym̄as: si tn̄ iste dicende sunt lachrym̄e: ⁊ nō pot⁹ roris iteriozis desup infusi supfluēs abundātia ⁊ ad interiozis ablutōis indicium exteriozis hois purgamentū. Ut sic in baptismo pueroz ꝓ exteriozē ablutionē significat ⁊ figurat interior aie ablutio ita h̄ eȝ exteriozē ablutionē interior precedit purgatio. O felices lachrym̄e ꝓ q̄s macule interiores purgant ꝓ q̄s petroz incēdia extinguunt. Bti q̄ sic lugeȝ qz ridebitis. in his lachrym̄is agnosce o aīa sponsum tuū: amplectere desideratū. Hūc torrente te voluptatis inebria: sugge ab vbere consolationis ei⁹ lac ⁊ mel. Hec sunt mirāda munuscula ⁊ solacia q̄ dedit tibi sponsus tu⁹ gemit⁹. s. ⁊ lachrym̄e. Adducit tibi potum i his lachrym̄is i mēsura. He lachrym̄e sūt tibi panes die ac nocte: panes vtiq̄ ꝙfirmātes cor hois ⁊ dulciores sup mel ⁊ fauū. O dñe iesu xp̄e si adeo sunt dulces iste lachrym̄e q̄ ex mēoria et desiderio tui excitant q̄ dulce erit gaudiū q̄ ex manifesta tui visiōe capiet si adeo dulce est flere ꝓ te q̄ dulce erit gaudere de te. Sz q̄d huiusmodi secreta colloq̄a. pferim⁹ i publicū Cur messabiles ⁊ inenarrabiles affectus ꝙbis cōib⁹ conamur exp̄mere. Inexpti talia nō intelligūt: nisi ea exp̄ssius legūt in libro expientie: q̄s ipa docet vnctio. Aliter aūt lr̄a exterior nō p̄dest q̄cq̄ legēti. Hoc dicū sapida est lectio exteriozis lr̄e nisi glosam ⁊ interiozē sensum sumat ex cozde.

Quō remanet aīa spūssancti feruoze descendente.

O aīa diu ꝓtraxim⁹ sermonē. Bonuz em̄ erat nos hic esse cū petro ⁊ iohe ꝙtemplari gr̄iam sponsi: ⁊ diu manere cum illo. Si vellet hic fieri nō duo non tria tabernacula: sed vnū in q̄ essem⁹ simul: ⁊ simul

delectaremur. Sz iam dicit ſpōſus. dimit te me. iam em̄ aſcendit aurora. iam lumen gr̄e z viſitationē quā deſiderabas accepiſti. Data g̃ bñdictōe mortificato nervo fe moris z mutato nōie de iacob in iſrl̄: pau liſper ſecedit ſpōſus diu deſiderat⁹ cito ela pſus. Subtrahit ſe tā a p̄dicta viſiōe q̄ a dulcedine ꝛ templatiōis: manet tm̄ pūs q̄ tum ad gubernationem.

¶ Hic reddit cauſa quare ſpūſſancti feruor animam aliquantū deſerit.

Sed ne timeas o ſponſa ne deſperes ne exiſtimes te ꝛtemni: ſi pauliſp tibi ſubtra hit ſpōſus faciem ſuā. oīa iſta cōparantur tibi in bonū z de acceſſu z receſſu lucꝫ acq̄ ris. tibi venit tibi z recedit. venit ad cōſo lationem. recedit ad cautelā ne magnitu do ꝛſolationis extollat te ne ſi ſp apud te ſit ſponſus inciptas cōtemnere ſodales. et hanc continuā viſitationem non tā gr̄e at tribuas ſz nature. Hāc aūt gr̄am cui vult z qñ vult ſponſus attribuit. nō q̄ſi iure he reditario poſſidet. Vulgare puerbium eſt qō nimia familiarita ſ parit ꝛtemptū. Re cedit g̃ ne forte nimis aſſidu⁹ cōtemnatur z abſens mag⁹ deſideret: deſiderat⁹ auridi us q̄ratur: diu q̄ſitus tandē grati⁹ inueni atur. Preterea ſi nunc̄ deeſſet h ꝛſolatio q̄ reſpectu future gl̄ie. q̄ revelabit in nobis enigma eſt. z et gr̄e putarem⁹ forte hic hr̄e ciuitatem manentes et min⁹ inq̄reremus futurā. Ne g̃ exiliū deputem⁹ pro patria. arram p̄ preci ſūma. venit ſponſus z rece dit viciſſim. nunc cōſolationē afferēs. nūc vniuerſum ſtatū nr̄m i infirmitatē cōmu tans. pauliſp nos p̄mittit guſtare q̄ ſua uis eſt. z antec̄ plene ſentiamus ſe ſubtra hit z ita q̄ſi alis expanſis ſup̄ nos volitāſ ꝓuocat nos ad volandu: q̄ſi dicat. Ecce pax guſtaſt⁹ q̄ ſuauis ſum z dulc⁹. ſz ſi vul tis plene ſaturari hac dulcedie. currite p⁹ me in odorē vnguentoꝝ meoꝝ hñtes ſur ſum corda: vbi ego ſum in dextera dei pa tris. ibi videbit⁹ me nō p ſpeculū in enig mate ſz facie ad faciem. et plene gaudebit cor vr̄m: z gaudiū vr̄m nemo tollet a vob

¶ Cura z diligētia aie ne oīno a deo dele ratur.

¶ Sed caute tibi o ſponſa q̄n abſentat ſe ſponſus nō lōge abibit z ſi nō vides eum ip̄e tm̄ videt te ſp plen⁹ oculꝫ añ z retro nun q̄ potes eū latere. Hz etiā circa te nūcios ſuos ſpūs q̄ſi ſagaciſſimos exploratores: vt videant quō abſente ſponſo ꝙuerſeris: z accuſent te cor̄ ipo. ſi aliq̄ ſtīg laſciue et ſcurrilitat⁹ in te deprehenderint Zelotip⁹ eſt ſponſus iſte. ſi forte aliū amatorē rece peris. ſi alys mag⁹ placere ſtuduer⁹. ſtatim diſcedet a te z alys adherebit ad oleſcētul delicatus eſt ſpōſus iſte nobilis z dives ē. ſpecioſus forma p̄ filiys hoīm. z ideo non niſi ſpecioſam dignat hr̄e ſpōſam. Si vi derit in te maculā ſiue rugā ſtatim auer tit oculos. Nullā em̄ imunditiā pt̄ ſuſtine re. Eſto g̃ caſta. eſto ꝓcunda z hūilis: vt ſic a ſpōſo tuo mereaꝝ frequenter viſitari. Timeo ne diuti⁹ detinuerit nos fmo iſte. ſz ad hec ꝓpulit me materia fertilis parit z dulcis quā ego nō ꝓtrahebam ſpōtane⁹ ſed neſcio q̄ ei⁹ dulcedie trahebar iuitus.

¶ Officia z effect⁹ ſinguloꝝ gradu⁹ per repetitionem:

¶ Vt g̃ que diffuſius dicta ſunt ſil'iuncta meli⁹ videant. p̄dictoꝝ ſummā recapitu lando colligam⁹. Sicut in p̄dict⁹ exēplis p̄notatū eſt videri pōt: quō p̄dicti gradus choereāt z ſicut paliter z cauſalit ſe prece dant lectio em̄ q̄ſi fundamētū p̄mo occur rit. z data materia mittit nos ad medita tionem. meditatio ꝓo ad apprehendum ſit diligenti⁹ inq̄rit. z q̄ſi effodiens theſaurū inuenit z oſtēdit. Sz cū p ſe obtinere non valeat: mittit nos ad oīonem. Oīo ſe ro tis viribꝫ erigēs ad dñm impetrat theſau rum deſiderabilē ꝛtemplatōis ſuauitatē. hec aūt aduenies p̄dictoꝝ triū laboꝝ re munerat: dū celeſtis roꝛe dulcedinis aiam ſitientē inebriat. Lectio g̃ eſt fm exterius exercitiū. Meditatio fm interiorē intelle ctum. oīo fm deſideriuz. cōtemplatio ſup oēm ſenſum. Prim⁹ gradus eſt incipiētiū Secūdus eſt proficientiū. Terti⁹ eſt deuoto rum. Quartus beatoruz. Hi aūt gradus ita concatenati ſunt z vicaria ope ſibi mu tuicē deſeruiūt. q̄ p̄cedentes ſine ſubſequē tibus aut paꝝ aut nihil pſint. Sequētes ꝓo ſine p̄cedentibꝫ aut raro aut nunq̄ ha beri p̄nt. Quid em̄ p̄deſt lectōe continua temp⁹ occupare: ſectōꝝ geſta z ſcīpta legēdo tranſcurrere: niſi ea etiā maſticādo z rumi

ndo succū elciamus et transglutiendo vsq; ad cordis intima transmittam⁹ vt ex his diligenter ꝓsiderem⁹ statū nr̄m ⁊ studeam⁹ eoꝝ opa agere quoꝝ facta cupim⁹ lectitare. Sz quō hec cogitabim⁹ aut quō cauere poterimus: ne falsa aut inania q̄dā meditando limites a sanctoꝝ patrib⁹ cōstitutos transeam⁹: nisi prius circa hm̄oi añ ex lectiōe: aut ex auditu fuerim⁹ instructi. Audit⁹ em̄ quodāmō ptinet ad lectionez Vñ solem⁹ dicere nō solū libros ipos nos legisse: quos nobiscipis vel alij legim⁹. sz illos quos a mgr̄is audiuim⁹. Jtē q̄d ꝓdest hoi si p meditationē q̄ agēda sunt videat: nisi orōnis auxilio ⁊ dei gr̄a ad ea obtinenda ꝙualescat. Omne siq̄dem datum optimū ⁊ omne donū pfectū desursum est descendens a pre luminū sine q̄ nihil possumus facere: sz ipe in nob facit opa: nō tn̄ oino sine nob. Cooperatores em̄ dei sum⁹ sicut dicit apl̄us. Vult siquidē de⁹ vt eū adiuuem⁹: ⁊ vt ei aduenienti ⁊ pstolanti ad ostiū apiam⁹ sinū voluntatis nr̄e ⁊ ei cōsentiam⁹ hūc consensum exigebat a samaritana q̄ dicebat voca virū tuū. cū si diceret. Volo tibi infundere gr̄am. tu applica libet arbitriū. Orōnez exigebat ab ea cuz dicebat. Tu si scires donuz dei: ⁊ q̄s est q̄ dicit tibi. da mihi bibere: forsitan petysses ab eo aquā viuā. Hoc audito q̄si ex lectōe mulier instructa meditata est in cordesuo bonū sibi fore ⁊ vtile hr̄e hāc aquā. Accensa g̃ habendi desiderio conuertit se ad orōnem dicēs. Dñe da mihi hāc aquaz vt nō sitiā ampli⁹ neq; veniā huc haurire aquā Ecce aduentus ꝑbi dñi ⁊ sequēs sup eo meditatio incitauerūt eam ad orandū. Quō nanq; esset sollicita ad postulandum: nisi ꝓius eam accendisset meditatio. Aut quid et p̄cedens meditatio contulisset: nisi que apperenda monstrabat: sequens orō impetrasset. Ad hoc ergo vt fructuosa sit meditatio: oportet vt sequat orōis deuotio: cuius quasi effect⁹ est ꝓtemplatiōis dulcedo.

Hic ostendunt omes hi gradus ita esse simul iunctι vt sint inseparabiles. Ex his possumus colligere q̄ lectio sine meditatione arida est. Meditatio sine lectiōe erronea. Oratio sine meditatiōe est tepida. Meditatio sine orōne infructuosa. Orō cum deuotione cōtemplatōis acquisitiua. Cōtemplationis adeptio sine orōne aut rara aut miraculosa. Deus in cuius potētie non est numerus vel terminus. ⁊ cuius misericordia sup omia opa eius quādoq; ex lapidibus suscitat filios abrae dum duros: ⁊ nolentes acquiescere cogit vt velint ⁊ ita quasi ꝓdigus vt vulgo dici solet. bouem cū cornu trahit q̄ nō vocat⁹ se infundit. Q̄ō etsi q̄ aliquib⁹ legim⁹ contigisse vt paulo: ⁊ quibusdā alijs non tamen ideo debemus nos quasi deū tentando diuina p̄sumere: sed facere q̄ ad nos ptinet. legere. s. ⁊ meditari in lege dei. Orare ip̄m: vt adiuuet infirmitatem nostrā. ⁊ videat imperfectum nostr̄: q̄ ipse docet nos facere dicens. petite ⁊ accipietis. querite ⁊ inuenietis. pulsate ⁊ aperietur vobis. Huc em̄ regnum celoꝝ vim patit. ⁊ violenti rapiūt illud. Ecce p̄signatis distinctionib⁹ ꝓspici possunt p̄dictoꝝ graduū ꝓprietates quo modo sibi cohereant. ⁊ quid singuli in nobis efficiant. Beat⁹ homo cui⁹ anim⁹ a ceteris negotijs vacu⁹ in his quattuor gradibus versari semp desiderat qui vēditis vniuersis que habuit emit agr̄ illū. i quo latet thesaurus desiderabilis. s. vacare et videre q̄ suauis est dñs q̄ in p̄mo gradu exercitatus: in secundo circūspectus: in tertio deuotus: in quarto supra se leuatus p has ascensiones: quas in corde suo disposuit: ascendet de ꝑtute in ꝑtutem: donec videat deū deoꝝ in syon. Beatus: cui i hoc supremo gradu vel modico tempe conceditur manere. Qui ꝙo pōt dicere Ecce sentio gr̄am dñi: ecce cum petro ⁊ iohe gloriā eius in monte contemplor. ecce cum iacob plerūq; rachelis amplexib⁹ delector. Sed caueat sibi iste: ne post cōtemplationē istā qua eleuatus fuerat vsq; ad celos: inordinato casu corruat vsq; ad abyssos: nec p⁹ dei visionem ad lasciuos mundi actus et carnis illecebras ꝙuertat. Cū ꝙo mentis humane acies infirma veri luminis illustratione diutius sustinere non poterit ad aliquem triū graduuz p quos ascenderat leniter ⁊ ordinate descendat ⁊ alternatim mō in vno modo in altero. ꝑm modū liberi arbitrij ꝓ ratione loci ⁊ tēporis demoretur tanto iam deo vicinior q̄nto a ꝓmo

gradu remotior. Sed heu fragilis ⁊ miſera humana conditio. Ecce ductu rōnis et ſcripturaꝝ teſtimonijs aperte videmus in his quattuor gradib⁹ bone vite pfectiōez ꝓtineri. ⁊ in his ſpūalis hois exercitiū debere verſari. Sed quis eſt q̄ hunc viuendi tramitē teneat Quis eſt hic ⁊ laudabim⁹ eū. Velle multis adiacet ſz pficere pauc⁹. Et vtinā de iſt⁹ pauc⁹ eſſemus.

¶ Quattuor cauſe retrahunt nos ab his quinq̄ gradib⁹.

¶ Sunt autē quattuor cauſe q̄ retrahunt nos plerūq̄ ab iſtis gradib⁹. ſ. ineuitabil⁹ neceſſitas. honeſte actiōis vtilitas hūana infirmitas mūdialis vanitas. Prima eſt excuſabilis. ſecūda tolerabilis. tertia miſerabilis. quarta culpabilis. Illis em̄ quoſ hm̄oi cā a ſancto ꝓpoſito retrahit: melius erat gl'iam dei nō ꝓgnoſcere: q̄ poſt agnitam retrorſe. Quā ſibi excuſationez hēbit de peccato. nā iuſte pōt dicere dn̄s. Quid debui tibi facere ⁊ nō feci: nō eras. ⁊ creauit te. peccaſti ⁊ diaboli ſeruū te feceras: et redemi te. in mūdi circuitu cū impijs curreb⁹: ⁊ elegi te. dederā tibi gr̄am in ꝓſpectu meo ⁊ volebam facere apud te mānſionem. tu ꝙ deſperaſti me: ⁊ nō ſolū ſermones meos: ſed meipm̄ piciſti retrorſum: ⁊ ambulaſti poſt ꝓcupiſcentias tuas. Sz o deus bone ſuauis ⁊ mitis: amicus dulcis conſiliari⁹ prudēs. auditor fortis q̄ inhumanus q̄ temerari⁹ eſt: q̄ te abiecit: q̄ tā humilem: tam manſuetū hoſpitē a ſuo corde ꝑpellit. O q̄ infelix ⁊ damnoſa ꝓmutatio creatorem ſuū abijcere ⁊ prauas: noxias q̄ cogitationes recipe. Illud etiā ſecretū cubile ſpūſancti ſecretuz cordis q̄ pauloañ celeſtib⁹ gaudijs intrēdebat: tam ſubito immundis cogitationib⁹: ⁊ peccatis tradere ꝓculcandū. Adhuc in corde calent ſponſi veſtigia. ⁊ iam itromittunt adulterina deſideria. Male cōueniens ⁊ indecoꝝ eſt aures q̄ modo audierūt ꝓba: que non licz homini loqui. tam cito inclinari ad fabulas ⁊ detractiones audiendas. O dn̄e q̄ ſacr⁹ lachrymis mō baptiſati erant: repente cōuerti ad videnda vanitates. lingua que mō dulce epithalamiū decantauerat: que igneis ⁊ pſuaſorijs eloquijs ſuis cū ſponſo reconciliauerat ſpōſam ⁊ introduxerat eam in ceilā vinariā: itez ꝓuerti ad vana eloquia: ad ſcurrilitates: ad cōcinandum dolos: ad detractiōes. Abſit a nobis dn̄e. Sz ſi forte ex humana infirmitate ad talia dilabimur. nō ideo deſperem⁹: ſz iterū recurram⁹ ad clementē medicū q̄ ſuſcitat ō terra inopem ⁊ erigēs de ſtercore pauperem. Et q̄ nō vult mortē pctōris: itez curabit ⁊ ſaluabit nos. Jam tp̄s eſt vt epiſtole finem imponam⁹. Oremus g̃ deū vt impedimenta q̄ nos ab ei⁹ contemplatione retrahunt: in p̄ſti nobis mitiget: in futuro nob penit⁹ auferat q̄ p ꝑdictos gradus de ꝙtute in ꝙtutē nos ꝓducat. donec videamus deuz deoꝝ in ſyon. Ubi electi non guttatim: nō interpolatim ꝓcipient diuine ꝓtemplationis dulcedinem ſz torrente voluptatis indeſinenter repleti habebunt gaudiū q̄ nemo tollet ab eis ⁊ panē incōmutabilem pacē in idip̄m. Tu g̃ frat mi goffrede: ſi q̄ datū tibi fuerit deſup ad p̄dictoꝝ graduū celſitu dinē ꝓſcendere: memento mei ⁊ ora p me cū tibi bñ fuerit: vt ſic cortina cortinā trahat: ⁊ q̄ audit dicat veni.

¶ Diui bernardi abbatis in tractatū de gr̃a ⁊ libero arbitrio. Prolog⁹

Domino Guilhelmo abbati ſcī Theodorici F. B. Opuſculū de gr̃a ⁊ libero arbitrio q̄ō illa qua ſcitz occaſiōe nup aggreſſus ſum eadē gr̃a a diuina ⁊ rogi ⁊ potui. Vereor añ te aut grādia min⁹ digne locut⁹ inueniar aut pertractata a pluribus ſuperfluo retractaſſe. Pro inde legite illō p̄m⁹: ⁊ ſi indicatz ſol⁹: ne ſi pferaki mediū mag⁹ forte ſcīptoris publicet temeritas q̄ lectoris edificet charitas Q̄ō ſi palā fieri vtile ꝓbauerit⁹: tūc ſi q̄d obſcuri⁹ dictū aduerterit⁹: q̄ō in re obſcura ſuata ꝓlixa breuitate dici plani⁹ potuiſſz nō ſit vob pigz aut emēdare quos aut mihi ſignificare emendandū ſi fraudari non vultz ꝓmiſſiōe illa ſapie: q̄ ait. Qui eruciant me vitā eternā hēbunt.

¶ Tractatus de gratia et libero arbitrio.

Loquēte me aliq̄n cora fr̃ib⁹ ⁊ dei i me gr̃az ꝓmēdante: q. ſ. ab ipa me in bono ⁊ prouentum agnoſcerem

ꝛ ꝓbi sentirem ꝛ sperarē perficiendū q̄d tu ḡ ait vn⁹ ex circumstantijs operis: aut q̄d mercedis speras vel ꝑmij si totuꝫ facit deus. Quid.n. inquā tu cōsulis. Da inq̄t gliam deo: q̄ gratis te ꝓuenit: excitauit: incitauit ꝛ viue digne de cetero quo te ꝓbes ꝛ ꝓceptis bñficijs nō ingratuꝫ ꝛ ꝓcipiēdis ꝑdoneū. Et ego. Bonū inq̄ꝫ ꝙsiliū das sꝫ si dederis ꝛ posse teneri. Siq̄dē nō est eiusdem facilitatis scire q̄d faciendū sit ꝛ facere. Qm̄ ꝛ diuersa sunt ceco ducatū: ꝛ fessō ꝓbere vehiculū. Nō q̄cunq̄ ostēdit viam ꝓbet etiā viaticū itinerāti. Aliud illi exhibet q̄ facit ne deuiter: ꝛ aliud q̄ ꝑstat ne deficiat in via. Ita nec q̄is doctor statim ꝛ datoꝛ erit boni q̄cunq̄ docuerit. Pozro duo mihi sunt necessaria doceri ac iuuari. Tu q̄dem hō recte ꝙsulis ignorātie. sed si veꝝ sentit aplꝰ. spūs adiuuat infirmitatem nr̄am. Immo ꝓ q̄ mihi p os tuū ministret p spm̄ suū adiutoriū quo valeā implere qđ ꝙsulis. Ecce em̄ iam eius munere velle adiacet mihi. pficere aūt nō inuenio. Sꝫ nec aliq̄n̄ me inuentuꝝ ꝙfido: nisi q̄ dedit velle det ꝛ pficere ꝓ bona volūtate Vbi ḡ ait sunt merita nr̄a ꝛ spes nr̄a Audi inq̄ꝫ. Nō ex operib⁹ iusticie q̄ fecim⁹ nos sed ꝑm misericordiam saluos nos fecit. Quid em̄. Tu forte tua putaueras creasse merita tua posse saluari iusticia: q̄ nec saltē dominus iesus dicere potes nisi a spūsancto. Ita ne oblit⁹ es: q̄s dixerit. sine me nihil potestis facere. ꝛ neq̄ currentis neq̄ volētis: sꝫ dei miserentis est. Quid igit̄ agitas libeꝝ arbitriū. Breuit̄ rñdeo. Saluatur. Tolle libeꝝ arbitriū non erit qđ saluetur Tolle gr̄am nō erit vñ saluet̄. Opus hoc sine duob⁹ effici nō ꝑt. Vno a q̄ fit. Altero cui: vel in q̄ fit. Dei⁹ auctor est salutis: libeꝝ arbitriū tm̄ capax: nec dare illaꝫ nisi deus: nec capi valet nisi libeꝝ arbitriū. Qđ ḡ a solo deo ꝛ soli deo dat̄ libero arbitrio: raꝫ absq̄ cōsensu esse nō ꝑt accipientis q̄ absq̄ gr̄a dantis. Et ita gr̄e operanti salutem cooperari dī libeꝝ arbitriū dū ꝙsentit. Hoc est dum saluat̄. Consentire em̄ saluari est. Proinde pcōris spūs salutē huiuscemōi capi mime ꝑt: eo q̄ illi volūtari⁹ cōsensus desit. quo saluatori deo placide obtemperet siue iubenti acq̄escendo siue pollicenti credendo: siue reddēti gr̄as agēdo. Enim uero aliud est voluntarius ꝙsensus: aliud naturalis appetitus. Posterior q̄ppe nob cōis est cum irrōnabilib⁹ nec valet consentire spūi. carnis irretit⁹ illecebris. Et forꝫ tasse ipe est q̄ alio nomie ab aplo sapia carnis appellat̄: vt ait. sapia carnis inimica ē deo. legi em̄ dei nō est subiecta: nec em̄ pōt Hūc ḡ vt dixi cōm̄ hōres cū bestijs ꝙsensus voluntarius nos discernit. Est em̄ habitus ai liber sui. Siq̄dem nō cogit̄. nō ex toꝛ quet. est q̄ppe volūtatis: nō necessitatꝫ. Nec negat se nec ꝑbet cuiq̄: nisi ex volūtate. Alioq̄n si cōpelli valet inuitus. violentus est nō volūtari⁹. Vbi aūt volūtas nō est nec ꝙsensus. Nō em̄ est ꝙsensus nisi volūtari⁹. Vbi ḡ ꝙsensus: ibi volūtas Pozro vbi voluntas: ibi libertas. Et h̄ est qđ dici puto libeꝝ arbitriū Sꝫ vt manifesti⁹ fiat qđ oī: ꝛ ꝓpetēti⁹ ad id qđ volumus veniam⁹ paulo alti⁹ exordio repetendū. In reb⁹ naturalib⁹ nō idem est vita qđ sensus nō sensus qđ appetit⁹ nec ille qđ cōsensus. Qđ ex singlorꝫ diffinitōib⁹ clari⁹ elucebit.

¶ Est in.n. q̄libet corpe vita interi⁹ ac naturalis mot⁹: vigēs tm̄ intrinsec⁹ ¶ Sensus ꝓ vitalis in corpe mot⁹: vigēs extrinsecus. Appetit⁹ aūt naturalꝭ vis in aiante mouendis auide. sensib⁹ attributa. ¶ Verum cōsensus est motus volūtatꝭ spōtaneus. vel certe qđ supius dixisse me memini habit⁹ ai liber sui. Pozro volūtas est motus rōnalis ꝛ sensui ꝑsidens et appetitui. Habet sane q̄cunq̄ se voluerit sp rōnem comitē ꝛ quodāmō pedissequā non q̄ sem per ex rōne sed q̄ nunq̄ absq̄ rōne moueatur ita vt multa faciat p ipam ꝙ ipam. h̄ est q̄si p eius ministriū ꝙ ei⁹ ꝙsiliū siue iudicium. Vñ est illō. Prudētiores sunt filij hui⁹ seculi filij luc̄ in generatōe sua. Et rursum. Sapientes sunt vt faciant mala. Neq̄ em̄ prudētia seu sapientia inesse creature pōt vel in malo: nisi vtiq̄ p rōnem. ¶ Est ꝓ rō data volūtati vt instruat illam nō vt destruat. Destrueret aūt: si necessitatem ei vllam imponeret: quo min⁹ libere p arbitrio sese voluerit: siue in malum cōsentiens appetitui aut neq̄ spiritui: vt sit animalis non ꝓcipiens vel certe ꝓsequens ea que sunt spūs dei: siue ad bonā gratiaꝫ

sequẽs. et fiat spiritualis: que omia diiudicans ipa minime iudicet. Si inq̃ horũ quodliber, phibente rõne volũtas nõ posset: volũtas iam nõ esset. Vbi q̃ppe necessitas iam nõ volũtas. Q; si ex necessitate absq̃ cõsensu ꝓprie voluntat; mala bonaue fieri possent. rõnalis creatura aut misera profecto esse nulla rõne deberet. aut btã penit⁹ esse nõ posset. Cui nimirũ in vtra uis parte. id deesset. quod solũ in ea miserie siue beatitudinis capax est. i. volũtas. Cetera siquidẽ. que supra memorata sunt vita sensus vel appetitus. nec miseruz p se facit nec beatũ. Alioquin arbores ex vita t pecudes etiã ex reliquis duob⁹ vel miserie possent esse obnoxie. vel ydonee beatitudini qõ omnino impossibile est. Cõmunẽ itaq̃ habẽtes vitam quidẽ cũ arboribꝫ sensum ꝙ t appetitũ. t eque vitã cũ pecoribꝫ. id quod dicit volũtas. nos ab vtriq̃ discernit. Cuius volũtatis consensus vtriq̃ volũtarius. nõ necessarius. duz aut iustos ꝓbat. aut iniustos. etiã merito beatos facit vel miseros. Is ergo talis cõsensus ob volũtatis in amissibilẽ libertatem et rationis qõ semp secũ portat. t vbiq̃. indeclinabile iudiciũ nõ incõgrue dicitur vt arbitri or. liberũ arbitriũ. ipe liber sui ꝓpter voluntatẽ. ipe iudex sui ꝓpter rationẽ et merito libertatẽ cõmitat iudiciũ. quoniã quidẽ quod liberuz sui est. ꝓfecto. vbi peccat ibi se iudicat. Est aũt iudiciũ quod iuste profecto. si peccat patit qõ nolit. qui nõ peccat nisi velit. Ceterũ q̃ sui liber nõ esse cognoscit. quo pacto. vel bonũ. vt malum ei imputat. excusat namq̃. veriq̃ necessitas Porro vbi necessitas ibi libertas non est. Vbi libertas nõ est. nec meritum ac p hoc nec iudiciũ Excepto sane p omia originali peccato. quod aliã cõstat habere rationẽ. Decetero. q̃quid hanc nõ habet volũtarij cõsensus libertatẽ. proculdubio t merito caret t iudicio. Proinde vniuersaq̃ sunt homis. ꝓter solam voluntatem. ab vtroq̃ libera sunt. q̃ sui libera nõ sunt. Vtra. sensus. appetit⁹. memoria. ingeniũ. t si qua talia sunt eoipo subiacent necessitati. quo nõ plene subdita sunt volũtati. Ipam ꝙ. q̃ impossibile est: de seipsa sibi non obedire: nemo q̃ppe aut non vult: qõ vult. aut vult qõ non vult: etiaz impossibile est sua ꝓtinari libertate. põt q; dem mutari volũtas. sed nõ nisi in aliam voluntatẽ: vt nunq̃ amittat libertatẽ. taz ergo nõ põt ꝓtinari illa: q̃ nec seipa. Si poterit hõ aliquãdo aut nihil oino velle: aut velle aliquid t nõ volũtate: poterit t care libertate volũtas. Hinc est q̃ infantis: vel infantib⁹: utq̃ dormientib⁹: nihil qõ faciũt: vel bonũ vel malũ imputat. q̃a nimirũ: sicut sue nõ sunt compotes rõnis: sic nec vsum retinẽt ꝓprie volũtatis: ac p hoc nec vim. Cũ igit volũtas nil liberũ habeat nisi se. merito nõ iudicat nisi ex se. Siq̃dem nec tardũ ingeniũ: nec labilis memoria. nec inquietus appetit⁹: nec sensus obtusus. nec vita languẽs reũ p se statuũt hominẽ: sicut nec cõtraria innocentẽ. Et hoc nõ ob aliud: nisi q; hec necessario ac ꝓter voluntatẽ posse ꝓuenire probant. Sola g̃ volũtas quoniã pro sui ingenita libertate: aut dissentire sibi. aut ꝓter se: in aliq̃ cõsentire nulla vi: nulla cogit necessitate: nõ immerito iustã: vel iniustaz: beatitudine. seu miseria dignã: ac capacẽ creaturã ꝓstituit. prout. sez iustitie iniustitieue consenserit. Quapropter hmõi volũtariũ: liberũq; cõsensuz: ex quo t oẽ sui ex his q̃ p dicta sunt cõstat pendere iudiciũ: puto nõ incõgrue vt supꝰ diffinitum⁹ esse: qõ solet liberũ arbitriũ appellari: vt liberuz referat ad volũtatẽ: arbitriuz ad rõnem. Sz sane liberũ nõ illa libertate de qua dicit apl'us Vbi spũs. ibi libertas. Etenim illa libertas a pcõ: sicut alibi dicit. Cũ eẽ serui essetis pcõ liberi fuistis iustitie. nũc aũt liberati a pcõ: serui aũt facti deo. habetis fructũ vẽm in sctificatione: finẽ ꝙ vitã eternaz. Quis ꝙ in carne peti a pcõ sibi vendicat libertatẽ. Hanc g̃ libertatẽ meritо nequaq̃ dictũ arbitro: liberũ arbitriũ Est itẽ libertas a miseria: de q̃ idẽ apl'us. Et inquit ipa creatura liberabit a seruitute corruptiõis i libertatẽ glorie filioꝝ dei. Sz nunq̃d t istã sibi quispiã in hac mortalitate psumit. Et hãc itaq̃ liberũ noiari arbitriũ: nõ immerito abnuimus. Est ꝙ magis et cõgrue arbitro: libertatẽ: quã dicere possum⁹ a necessitate. eo q̃ necessariũ volũtario cõtrarũ esse videat. Siqui

dē qō necessitate fit: nō iam ex volūtate. et ecōuerso similit. Cū igit; put interim potuit occurrere nobis triplex sit nob ꝓposita libertas a pcō. a miseria. a necessitate. hanc vltimo loco positā cōtulit nobis in conditōne natura. in ꝑma restauramur a gratia media nobis reseruat in patria Dicat igit ꝑma libertas nature. secūda gratie. tertia vite vel glozie Prima nempe in liberā voluntatē. ac volūtariā libertatem cōditi sumus nobilis deo creatura Secūdo reformamur in innocētiā noua in xp̄o creatura. Tertio sublimamur in gloziā ꝑfecta i spū creatura. Prima g̃ libertas habet multū honoris. secūda plurimū etiaz virtutis. nouissima cumulū iocūditatis. Ex ꝑma q̃pe prestam⁹ ceteris aniantib⁹. in secūda carni. per tertiā mortē subiecimus. Vel certe sicut in ꝑma subiecit de⁹ sub pedibus nr̄is oues: t boues. et pecora campi. ita quoqz in secūda spūales bestias huius aeris. de quibus dī. ne tradas bestijs animas cōfitētes tibi. pternit eque t conterit sub pedib⁹ nr̄is. in vltima tādez nos ipos nobis plen⁹ submissurus ꝑ victoriam corruptiōis: t mortis: quādo. s. nouissima destruet moz: et nos transibim⁹ in libertatem glie filiozū dei. Qua libertate xp̄s nos liberauit cū vtiqz tradet regnum deo t pri. De hac. n. t itē de illa cꝫ diximꝰ a peccato: puto q̃ iudeis aiebat: si vos filius liberauerit vere liberi eritis. Liberum arbitriū liberatoze indigere significabat. Sz plane. q̃ illud liberaret nō a necessitate: quā volūtatz esse penit⁹ nō nouerat. sed a pcō in qō tā libere cꝫ volūtarie corruerat. simlqz a pena peti: quā incautū incurrerat inuitūqz ferebat quo vtroqz malo: liberari oino nō poterat. nisi ꝑ illū. qui solus hominū fact⁹ est inter mortuos liber: liber videlicz a pcō inter peccatores. Solus nanqz int̄ filios adā. libertatē sibi vēdicat a peccato q̃ peccatū nō fecit. nec inuētus est dolus in oze ei⁹. Porro t a miseria que est pena peccati. habuit nihilominus libertatē. sed potentia nō actu. Nemo q̃p petollebat animā ei⁹ ab eo. sed ipe ponebat eam. Deniqz teste ꝓpheta. oblatus est quia ipe voluit. sicut cū voluit nat⁹ ex muliere. factus sub lege. vt eos q̃ sub lege erāt. redimeret. Fuit ipse itaqz sub lege mi serie. sz fuit. qz voluit. vt liber int̄ miseros t peccatores vtrūqz iugū fraternis a ceruicibus excuteret. Habuit tres libertates. ꝑ mā ex hūana natura. reliqs ex diuina potentia. Quarū duas posteriozes. vtrū et prim⁹ homo in paradiso habuerit. vel quō t quaten⁹ eas habuerit. postea videbim⁹ Hoc aūt indubitanf sciendū. vtranqz plenā ac ꝑfectam ꝑfectis inesse aiabus. carne solutis. cū deo paritf t xp̄o eius. atqz angelis sup celestib⁹. Naz scis aiabus. t si nec dū cozpora receperūt. deest quidē de gl̃ia. sed nihil inest de miseria. Verū libertas a necessitate eque t indifferenter deo vniuerse tā male cꝫ bone rōnali cōuenit creature Nec pcō nec miseria amittit. vel minuit. nec maioz i iusto est cꝫ in peccatoze: nec pleniоz in angelo. cꝫ in hoīe. Quo nanqz ad bonū cōuersum ꝑ gratiā humane volūtatis cōsensus eo libere bonū in bono libex hominē facit. quo voluntari⁹ efficit nō inuitus ꝓtrahit. Sic sponte deuolutū i malū in malo. nihilomin⁹ tā liberū. cꝫ sponтaneū cōstituit sua vtiqz volūtate ductuz nō aliū de coactū. vt malus sit. Et sicut celestis angelus aut etiā de⁹ ipe manet libere bon⁹. ꝓpria vtiqz volūtate. nō aliq̃ necessitate. Sic. ꝑfecto d̃yabolus eq̃ libere i malū t cozruit t persistit suo vtiqz volūtario nutu. nō alieno impulsu. Manet g̃ libertas volūtatis. vbi etiā fit captiuitas mētis. tā plena q̃dē in malis. cꝫ in bonis: sed in bonis ordinatioz. Tā integra quo ꝓ suo mō in creatura. cꝫ in creatoze. sed in illo potentioz. Qō aūt hoies solēt cōqueri. t dicere. volo hr̃e bonā volūtatē. t nō possum. nequaqz huic pscribit volūtatz libertati. vt q̃si vim. t necessitatē in hac ꝓpatiat volūtas. sed plane illa libertate. q̃ dicit a peccato. se carere testat. Naz qui vult habere bonā voluntatē ꝓbat se hr̃e voluntatē. nō em̃ vult hr̃e bonā nisi ꝑ voluntatē. Qō si voluntatē t vbertatē. sed libertatē a necessitate nō a pcō. nēpe vt nō valeat cū velit hr̃e bonā. sentit q̃dem sibi deesse libertatē. sed ꝓfecto libertatē a peccato. quo vtiqz dolet premi nō ꝑmi voluntatē. cꝫcꝫ iam ꝓculdubio vtranqz bonam hz. vbi hr̃e vult. bonū quipe est. qō vult

nec posset bonū velle. nisi bona volūtate. sic nec velle malū. nisi mala volūtate. Cū bonū volum⁹. bona est volūtas. Cū malū mala est volūtas. Utrobicꝫ volūtas. et vbicꝫ libertas. Cedit siquidē volūtati necessitas Cū aūt nō valem⁹ qđ volum⁹ sentim⁹ quidē ipam quodāmodo libertatē peccato esse captiuā: vel miserā nō tamē amissam Ex hac ergo tm̄ libertate. qua liberū est volūtati seipam iudicare vel bonā. si bono. vel malam. si malo cōsenserit. quippe q̄ neutro nisi certe volēdo cōsentire se sentit. liberū arbitriū credim⁹ nominari. Nā ex illa. q̄ dicit a peccō cōgruenti⁹ fortiran cōsiliū liberuz. Et itē ex illa. que dicta est a miseria. liberū pot⁹ cōplacitū posset dici. q̄ liberū arbitriū. Arbitriū q̄ppe iudiciū est Sic vero iudicij est discernere qđ liceat. vel qđ nō liceat. sic profecto consiliū ꝓbare. qđ expediat vel nō expediat. sic cōplaciti quoꝫ experiri qđ libeat. vt nō libeat. Utinā tam libere nos ꝓfiterem⁹ q̄ liberē de nob iudicam⁹: vt quēadmodū libere p iudiciū licita illicitaue decernimus ita p cōsiliū z licita tanꝫ cōmoda nobis eligere. z illicita tanꝫ noxia. respuere liberū haberem⁹. Jam em̄ nō solū liberi arbitrij. sed z liberi proculdubio cōsilij. ac per hoc a peccato liberi essem⁹. Sed qđ si totū. solūq̄ qđ expediret vel liceret. etiā liberet. nōne liberi quoꝫ esse cōplaciti merito diceremur. Quippe qui ab oīm̄ pinde. qđ displicere pōt hoc est ab oī nos miseria liberos sentirem⁹. Nunc aūt. cū multa p iudiciū. vel admittēda vel omittēda esse decernam⁹. que tm̄ p consiliū nequaq̄ pro iudicij rectitudine aut eligim⁹ aut cōtemnimus. rursum qz non oīa q̄ tanꝫ recta et cōmoda cōsulte obseruam⁹. etiā vt bōpla cita libent amplectimur. sed insup q̄si dura. ac molesta vix equanimit ferre p duramus. liquet qz liberū nec ꝓfiliū habemus nec placitū. Alia questio est. si vel añ peccatū in pmo homīe habuim⁹. qđ loco suo discutiet. Certissime aūt habituri sum⁹. cū deo miserante obtinebim⁹. qđ oram⁹. Fiat voluntas tua. sicut in celo z in terra Hoc nāq̄ cōplebit. qñ id qđ cūcte passim rōnali vt iā dictū est creature cōmune vī liberū. sez a necessitate arbitriū. erit etiā in electis hoibus. vti iā in sctis est angelis. et cautū a pctō. z tutū a miseria. ꝓbantib⁹ tā de triplicis libertatis felici experientia q̄ sit bona volūtas dei ac beneplacēs. z pfecta qđ qz nec dū est sola interim plena integraq̄ manet in oibus libertas arbitrij. nā libertas cōsilij ex pte tm̄. ex hoc in paucis spiritualib⁹. q carnē crucifixerūt cū vicijs z ꝓcupiscentijs. q̄tenus iā non regnet peccatū in eoꝝ mortali corpore. Porro vt nō regnet. libertas facit consiliū. Et tamē nō desit ex integro. captiuitas est liberi arbitrij. Cū aūtē venerit qđ pfectuz est. tunc euacuabit qđ ex pte est hoc est cū plena fuerit libertas cōsilij nulla iam erit captiuitas arbitrij. Et hoc qđ quotidie petimus in oratione cū dicim⁹ deo adueniat regnum tuū. Regnū h̄ ne dū ex toto queritinnos Quotidie tm̄ paulatim aduentat. sensimq̄ indies magis ac magis dilatat termios suos. in his dūtaxat quoꝫ p dei adiutorium interior hō renouat de die in diez. In q̄ntum g̃ regnū gr̃e dilatat. in tm̄ peccati potestas minuit. Inq̄tum ꝓ minus est. adhuc ppe corp⁹ mortis qđ aggrauat animā. z ob necessitatē terrene inhabitatiōis vtiq̄ deprimentis sensuz multa cogitantē. necesse habēt. etiā q̄ pfectiores in hac mortalitate vident. cōfiteri. z dicere. in multis offendim⁹ oēs. Et si dixerim⁹ qz peccatū nō habem⁹. nosip̄os seducim⁹. et veritas in nob nō est. Quapropter orant z ipsi sine intermissione dicētes. Aduenīat regnū tuū. Quod nō erit vel in ip̄is ꝓsummatū quousq̄ peccatū nō solū non regnet in corū mortali corpore. sz nec sit omnino. nec esse possit in imortali iam corpe Jam de libertate cōplaciti in hoc seculo neq̄ qđ dicem⁹: vbi vix sufficit dies malicia sua. vbi omnis creatura ingemiscit et pturit vsq̄ adhuc vanitati nimiruz subiecta non volēs: vbi vita hoīs temptatio est sup terrā. vbi viri quoq̄ spūales: q̄ primitias spūs iā acceperūt ingemiscūt z ipi intra semetipos expectātes redēptionē corpis sui Nū quid iam in ista vllus locus est huiusce modi libertati. Quid inq̄ liberuz nostro relinquit complacito: vbi totum videtur occupare miseria. Neq̄ enim vel innocentia seu iusticia: quema dmodū a peccato:

ira etiam a miseria esse hic poterunt libe-
re: vbi iust⁹ exclamat. Infelix ego hō: qs
me liberabit de corpe mortis huius. Et itē
Facte sunt mihi lachrymē mee panes die
ac nocte. Vbi noctes: dies cz in meroze cō
tinuant: nullū profecto tpis spaciū com-
placito vacuū relinquit. Deniqz q̄ pie vo
lūt viuere in xp̄o. ipsi magis psecutionē pa-
tiunt: q̄m iudiciuz a domo dei incipit: qđ
z p̄cipit a meis in quib incipite. Sed z si
nō ꝓtus vicīū forte ī tuto est. z aliq̄ interi
ex pte frui pōt ꝓplacito: cauere miseriā. ab
sit. Nā q̄ lerant cuz male fecerint z exultāt
in reb⁹ pessimis: tale ē qđ faciūt q̄le cū ridēt
frenetici. nulla autē verior miseria q̄z falsa
letitia Deniqz intm̄ miseria ē qđ videt fe
licitas in h̄ seculo. vt sapiēs dicat. Beli⁹
est ire ad domū luct⁹ q̄z ad domū cōuiuij.
Est q̄dez in bonis corpis nōnulla iocūdi-
tas videlicz in edēdo bibēdo et calefacien
do ceteriscz talib⁹ fomētis vl tegumentis
carnis. Sz nunq̄d vl ista vacāt aliquare
nus. a miseria. Bon⁹ est panis sz esurīēti
pot⁹ delectat: sz sitientē. Deniqz saturato
cib⁹ potuscz nequaq̄z sūt grata: sz grauia.
Tolle famē: et panē nō curabis. Tolle si-
tim z lipidissimū fontē: ac si paludē respi-
cies. Siliter vmbrā nō q̄rens nisi estuās
Solē nō querit nisi algens. Alioq̄n nihil
hoz libebit si nō p̄cesserit vrgēs necessitas
q̄ si pfecte tollat e reb⁹: statim in tediū: at-
cz molestiā cōuertet ipsa quocz que videt
in his esse iocūditas. Fatendum igit: z in
hac pte oīe qđ p̄sentis vite est occupare mi
seriā nisi q̄ in tribulatōnib⁹ cōtinuis gra-
uiozū laborum lenioꝛes vticz qualescūcz
sunt cōsolatiōes: et dū forte pro pte ac rep
euentib⁹ vicissim sibi grauia: leuiaq̄ succe
dūt: minozū experientia aliq̄ miserie vide
tur inꝓpolatio: vt cū aliq̄n post expta plu
ra grauissima in minus forte molesta cua
dere felicitas putet. Attamē fatenduz est
eos: q̄ excessum p̄teplationis rapti q̄ncz
in spū q̄ntulūcunq̄ de supne felicitatis dul
cedine degustare sufficiūt: totiens esse libe
ros a miseria: quotiēs sic excedūt Hȳ pla
ne. q̄ negādū nō est etiā in hac carne raro
licet raptim q̄z cōplaciti libertate fruunt.
q̄ cū maria optimā pte elegerūt q̄ nō au-
ferēt ab eis. Qui aūt ia tenēt qđ auferen-
dū non est: experiunt vticz qđ futuruz est.
Sed qđ futuz est felicitas est. pozro felici
tas z miseria eodē tēpoze simꝰ esse nō pos-
sunt. Quotiēs igit p sp iritū illaz pticipāt
totiens ista non sentiūt. Itaqz in hac vi-
ta soli cōtemplatiui possunt vtcunqz frui
libertate cōplaciti. z hoc ex pte. z pte satis
modica vixqz rarissima. Pozro libertate
cōsiliȳ fruunt etiā quilibet iusti ex pte qui-
dē: sed nō modica. Cetez libertas arbitrij
vt supꝰ apparuit. cūctis pter rōne vtentib⁹
cōuenit: nō minoz quantū in se est in ma-
lis: cz in bonis: tā plena in hoc seculo. cz in
futuro. sed z hoc a pte monstratū esse pu-
to q̄ hec ipa libertas tādiu p̄mit cz diu il-
la due alie libertates minime. aut minus
plene comitant: nec aliunde nr̄ ille defect⁹
venit. De quo aplus. Ut nō q̄cunqz vul
tis ait. illa faciatis. Velle siquidē in est no-
bis et libero arbitrio nō etiā posse qđ vo-
lum⁹. Non dico velle bonū aut velle ma-
lū: sed tm̄ velle. Velle etem̄ bonū, pfectus
est: velle malū defectus est. Velle ꝓ sim-
pliciter ipm est: qđ proficit. vel deficit. poz
ro: vt ipm esset: creans gr̄a facit. Ut profi
ciat. saluās gr̄a facit. Ut deficiat. ipsuz se
deiecit. Itaqz liberū arbitriū nos facit vo
lētes gr̄a beniuolos. ex ipo nobis est velle
ex ipa bonū velle. Similit nanqz aliud ē
timere simplr aliud est timere deū. Aliud
est amare simpliciter. aliud est amare deū.
Quippe timere: z amare simplr plata: af-
fectiōes: cū additamēto aūt ꝓtutes signifi
cāt. Ita q̄z aliud est velle: aliud velle bo-
nū. Simplices nāqz affectiōes insunt na
turalit nob: tanqz ex nobis additamenta
ex gr̄a. nec aliud, pfecto est nisi qđ gr̄a or-
dinat. quas donauit creatio. vt nil aliud
sint ꝓtutes nisi ordinate affectiōes. Scri
ptuz est de quibusdā. q̄ illic trepidassent
timore vbi nō erat timor. Timor fuit. sed
inordinatus. Ordinare illū volebat dē
in discipulis. cū diceret ostendā vob. quē
timere debeatis. Et dauid Venite aut filij
audite me. timorē dñi docebo vos Ire de
amore inordinato arguebat homes. q̄ dice
bat. Ego lux veni ī hūc mūdū. z dilexerūt
homes magis tenebras cz lucē Idcirco po
stulat sponsa in cāticis dicens. Ordinate
in me charitatez. Siliter quoq̄ de inordi-

nata volūtate arguebant. q̄bus dicebat. nescitis q̄d petat. Sz ad lineā rectitudinis edocti sunt distortā reducere voluntatē. cū audierūt. Potest bibere calicē quem ego bibitur⁹ sum. Et tūc quidē verbo sed postmodū etiā exēplo voluntatē ordinare docebat. cū orans instante passiōe vt trāsferrerē ab eo calix. statim subiiceret. Vel tamē nō q̄ ego volo sed sic tu vis A deo igit velle quō t timere. quō et amare accepimus in cōditione nature. vt essem⁹ aliq̄ creatura. Velle aūt bonum quō t timere deū. t amare deū accepim⁹ in visitatione gr̄e. vt simus dei creatura. Creati quippe quodammō nr̄i in liberā voluntatē: quasi dei efficimur p bonā voluntatē. Porro bonā facit q̄ liberā fecit t ad hoc bonā: vt simus initiū aliq̄ creature ei⁹. Qm̄ expedit. pfecto nob: magis oīno nō fuisse q̄ nostros pmanere. Nā qui voluerunt sui esse: vtiq̄ sicut dij scientes bonū t malū: facti sunt nō tm̄ tā sui: sed t diaboli. Iracq̄ libera volūtas non facit nr̄os: mala dyaboli bona dei. Ad hoc ptinet q̄d dr̄ Nouit dominus: q̄ sunt eius. Nā illis q̄ eius nō sunt amen dico vob inq̄t: nescio vos. Dū g̃ per malā voluntatē sum⁹ dyaboli: q̄dammō interim nō sumus dei. sicut cū p bonā voluntatē efficimur dei. desinim⁹ tā esse dyaboli. Nemo siquidē pōt duob⁹ dñis seruire. Ceterū siue dei sim⁹: siue dyaboli: non tm̄ desinim⁹ esse t nr̄i. Manet q̄ppe vtraq̄ libertas arbitrij: p quā manet t cā meriti: quatenus merito vl̄ puniamur mali q̄ tā q̄ liberi ex ppria volūtate efficimur: vl̄ glorificemur boni. Qđ nisi eque volūtarij eē nō possum⁹. sane dyabolo nr̄a nos mācipiat volūtas: nō ip̄ius potestas. Deo subiicit ei⁹ gr̄a. nō nr̄a volūtas. Nr̄a quippe volūtas bona: qđ fatendū est: a bono deo creata: pfecta tm̄ nō erit q̄uisq̄ suo creatori pfecte subiecta nō sit. Absit aūt vt ip̄i sui ip̄ius pfectionē deo aūt creationē tribuamus cū lōge nimirū melius sit eē pfectam q̄ factā: vt dictu ipso nephas videat deo qđ min⁹: nob qđ excellenti⁹ sit attribuere Sentiēs denicq̄ aplus: q̄d ex natura esset: q̄d ex gr̄a expectasset aiebat. Velle adiacz mihi: pficere nō inuenio. Sciebat pfecto velle q̄dem sibi inesse ex libero arbitrio: sz vt ip̄m velle pfectuz hāret: gratiā se hr̄ere cessariā. Si em̄ velle malū defect⁹ q̄dam est volūtatis vtiq̄ bonū velle pfectus eiusdem erit. Sufficere ẏo ad oē qđ volum⁹ bonū ip̄ius pfectio Vt g̃ velle nr̄m: qđ ex libero arbitrio habem⁹ pfectū sit duplici gr̄e munere indigem⁹: t vero vicz sape qđ est volūtatis ad bonum cōuersio: t pleno etiā posse: qđ est eiusdē in bonū cōfirmatio Porro pfecta cōuersio ad bonū vt nil libeat: nisi qđ deceat: vel liceat. pfecta in bono cōfirmatio vt nil desit tā qđ libeat. Tunc demū pfecta erit voluntas cū plene fuerit bona: t bñ plena. Habz siquidez duplex bonū ab initio sui. Vnū quidez generale ex sola creatione: qđ bono. s. a deo nō potuit creari nisi bona. sm̄ q̄ vidit de⁹ cūcta q̄ t libertate arbitrij: in quā ad imaginē vtiq̄ ip̄ius: qui creauit est cōdita Qđ si duobus his bonis accedat t tertiū: Quersio. s. ad creatorē reputabit nō immerito pfecta bona nimiq̄ in vniuersitate. melior in suo genere. optima in sui ordinatiōe volūtas ad deum. et ex tota se volūtaria deuotaq̄ subiectio. Huic ẏo pfecte iusticie debetur immo iungit glorie plenitudo: q̄ sic se comitant duo ista vt nec iusticie possit hr̄i pfectio nisi implera gr̄a nec glie plenitudo absq̄ pfecta iusticia Merito denicq̄ talis iusticia nō erit sine gr̄a cū gr̄a non sit nisi de tali iusticia. Vñ recte dicit. Beati qui esuriūt t sitiūt iusticiā q̄m ip̄i saturabunt Hec sunt illa duo q̄ supza notauim⁹: velle sapere et plenū posse. vt sapere ad iusticiā. posse referat ad gr̄am. sed verū t plenum addita sunt. alterq̄ ad distinctionē sapientie carnis q̄ mors est. itemq̄ sapie mūdi q̄ stultitia est apud deū. q̄ sapientia apud se meripos sunt hoies sapientes vt faciāt mala. alterū ad illoz differentiā. de q̄b dicit potētes potenter torm̄ta patient. Nā velle sape aut plenū posse omnino non inueniunt. nisi vbi libero arbitrio tā illa duo cōiūcta sunt. q̄ item supius memorauim⁹. liberū videlicz consiliū. liberūq̄ cōplacitū. Solū pfecto dixerim vere sapientē. plene q̄ potentē. cui tā nō tm̄ velle nō adiacet ex libero arbitrio: sz ex reliq̄s q̄q̄ duob⁹ inuenit t pficere: dū nec velle valeat qđ malum sit: nec carere qđ velit. quoz alterū est ex li

bertate ꝓsilij. i. verū sape. alterū ex libertate cōplacti. s. plenū posse Sed ꝙs talis est ac tātus in hoīb ꝙ in hoc gloziet. aut vbi aut qñ istud obtinet. Nunqd nā in hoc seculo. Sz si quis esset hmōi maioz cēt paulo ꝙ confitet dicēs. Perficere aūt nō inuenio. Nūqd adā i paradiso. Sz si habuisset: nunqz exul cēt a paradiso. Hūc locꝰ est quidendi. qđ supra dictum. Utrū. s. totas tres libertates illas ꝙs supradixim⁹. i. arbitrij cōsilij cōplacti. vel alijs noīb a necessitate a pcō a miseria ꝑmi homies habuerūt in paradiso. aut tm duas aut vnā solūmodo. Et de ꝑma qdem qstio nulla erit si meminerim⁹ qz apte z iustis cam et pcōzib ineſſe equalit rō supioz edocuerit De duab reliqs qrit nō immerito an vnqz eas adā habuerit: aut ambas vel vnā. nā si nullā habuit: qđ amisit arbitrij vtiqz libertatē tā post pctm qz añ semp renuit incōcussam. Si g nil amisit. qđ ei obfuit etectū fuisse de paradiso. Q si vnā quā libet illaꝝ habuit. quō amisit. nā certū est qz ex quo peccauit. nec a pcō prozsus: nec a miseria manēs in cozpe liber fuit. Ceterū nullaten⁹ quācunqz illaꝝ semel accepit amittere potuit. aliodn ꝓfectuz nec sapere nec posse iusta qđ quidē duo hec supi⁹ diffinita sunt habuisse cōuincit. qui numqz z velle potuit qđ non debuit et recipe qđ noluit. an dicēdus est aliqz quidē mō illas habuisse. sz qz nō plenarie potuisse amittere. Habz siquidē vnaqz illarū duos gdus supioziē z iferioziē. Supioz ꝥo libertas cōsilij est nō posse peccare. Inferioz posse nō turbari. Itaqz inferioziē vtriuslz libertatis gradū. sil cū plena libertate arbitrij hō in sui cōditiōe accepit z de vtroqz cozruit. cū peccauit. Cozruit aūt de posse nō peccare in nō posse nō peccare amissa ex toto ꝓsilij libertate. Itēqz de posse nō turbari in nō posse nō turbari amissa ex toto cōplacti libertate. Sola remansit ad plenū libertas arbitrij z ꝑ quā vtiqz ceteras amisit: ipm tn amittere nō potuit. Per ꝓpriā qppe volūtatē ꝓuus peri⁹ factꝰ merito pdidit libertatē ꝓsilij. pozro ꝑ pctm factꝰ debitoz mortis quō iā libertatē valebat retinere cōplacti. De trib g libertatib: qs accepat absēdo illa qđ arbitrij reliqs sese ꝓuauit.

In eo aūt abusus est ꝙ illaz cū accepisset ad gl'iam ꝓuertit sibi i ꝓtumeliā iuxta testimoniū scpture dicētis Hō cū in honore eēt nō intellexit: cōparat⁹ est iumētis insipientib: z silis fact⁹ est illis Soli inf animāria datū est hoi posse peccare ob ꝓgatiuā liberi arbitrij Datū aūt vt nō posset peccare: sz vt gliosioz inde apperet: si non peccaret cū peccare posset. Quid nāqz glorioſius ei eē pōt qz si de ipso diceret: qđ scptura phibet dicēs. Quis est h z laudabim⁹ eū. Hñ ita laudand⁹. Fecit em mirabilia i vita sua. Quō. Qui potuit trāsgredi z nō est trāsgressus. facere mala z nō fecit. Hūc g honorē qz diu absqz pctō fuit suauit. Amisit cū peccauit. Peccauit aūt qz liberū ei fuit. Nec aliūde ꝓfecto liberuz nisi ex libertate arbitrij. de q inerat ei possibilitas peccādi. nec tn fuit culpa dātis: sz abutentis: q ipam videlicz facultatē cōcertit in vsum peccādi: quā accepat ad gl'iam nō peccādi. nā z si peccauit ex posse: qđ accepit: nō tn qz potuit: sed qz voluit. nec em ꝑuaricāte dyabolo z angelis ei⁹ ceteraz alij ꝑuaricati sunt. nō qz nō potuerūt: sz quia noluerūt. Peccant igit lapsus non dono assribēdus ē ptātis: sz vicio volūtatis. Lapsus tn ex volūtate nō eque ex volūtate resurgere iā liberum hz. Quia z si datū fuit volūtati posse stare: ne caderet: nō tn resurgere: si caderet. nō. n. tā facile qs valet exire de fouea: qz facile ē ea labi. Cecidit sola volūtate hō in foueā peti: sed nō ex volūtate sufficit posse resurgere. Cū iā: z si velit nō possit nō peccare. Quid ergo. Perit liberū arbitriū: qm nō pōt nō peccare. Neq qz. Sed liberū pdidit ꝓsiliū ꝑ qđ ꝓus habebat posse nō peccare: quō z qđ iā nō valet vtiqz nō turbari: inde miſero accidit: q cōplacti quoqz libertatē amiserit: ꝑ quaz z ante habuit posse non turbari. manet g etiā post pctm libeꝝ arbitriū: z si miſeꝝ: tn integrū. Et qđ se hō ꝑ se nō sufficit excutere a pcō: siue miseria. nō liberi arbitrij signat destructionē: sz duaꝝ reliqrū libertatū tn ꝓuationē. neqz em ad libeꝝ arbitriū qztuz i se est ptinet: aut aliqñ ꝓtinuit posse vel sape: sz tm velle: nec potētē facit creaturā: nec sapientē. sz tm volentē. nō g si potēs aut sapiēs. sz tm si volēs esse desierit. li

berū arbitriū amisisse putāda est. Vbi nō est volūtas: nec libertas. nō dico. si velle bonū. sz si velle oīno creatura desierit: fatē dū sine ꝺdictiōe: vbi nō tā ex volūtate bonitas. sz ipa ex toto volūtas peryt: etiā libex arbitriū depire. Qđ si velle bonū tm nō poterit signū ēq ei desit liberū nō arbitriū. sz ꝺsiliū Si aūt nō q̄dē velle: sz ad id q̄ tā vult bonū ei posse ꝺfuerit. nouerit sibi deesse libex cōplacitū: nō liberū perysse arbitriū. Si g̈ liberū arbitriū ita vbi seq̄t volūtatē: vt nisi illa pēat⁹ eē nō ꝺsinat. isto nō careat. volūtas ꝓ sic in bono ita i malo eq̄ pdurat. eq̄ pfecte libex arbitriū. tā i malo cx i bono itegx pseverat Et quō volūtas etiā posita i miseria nō desinit eē volūtas. sz vr. t est miseria volūtas. sic t btā voluntas: ita nec liberū arbitriū destruere cx tuz in se ē siue aliq̄ten⁹ minuere poterit: q̄cunq aduersitas vel nēcitas. Sz lz vbiq̄ parīt sine sui diminutiōe pduret. nō tm parīt sic de bono potuit p se i malū corruere: ita q̄z p se de malo i bonū poterit respirare. Et q̄d mirū si p se iacēs nō valz resurgere cū stās in meli⁹ nullo suo conatu valeat ꝓficere. Denicq dū adhuc alias duas libertates ex aliq̄ pte secū hēret. nō potuit de inferioribꝫ illarū gradibꝫ ad superiora ascēdere. h̄ est de posse nō peccare. t de non posse turbari. ad nō posse peccare t nō posse turbari Qz si libertatibꝫ illis vtcūcq ad tutū nō ꝓualuit tm de bono i meli⁹ se extēdere q̄nto min⁹ eisdē destitutū. prsus ō malo tam in id q̄ fuit bonū poterit p seipm emergere. Hz igit hō necessariā dei ꝓtute t dei sapiam xp̄m q̄ ex eo q̄ sapia est: verū ei sapē reinfūdat i restauratiōne liberi ꝺsiliꝫ: t ex eo q̄ ꝓtus ē plenū posse restituat in reparatiōnē liberi cōplaciti q̄ten⁹ ex altero p fecte bonus pcm̄ tā nesciat ex altero plene btūs nil aduersi sentiat. Sed sane ista pfectio i futura vita expectet. q̄n vtraq̄ nunc amissa libertas vero arbitrio plene restaurabit: nō quō iusto in h̄ seculo q̄ntūcūcq p fecto nō quō vel ipis ꝓmis hoibꝫ datū est eas hīe in paradiso: sz sic nūc tā angeli possidēt in celo. Interim ꝓ sufficiat in h̄ corpe mortis atq̄ in h̄ seculo neq̄ ex libertate q̄dē ꝺsiliꝫ pctō nō obedire in cōcupiscētia ex libertate aūt cōplaciti aduersa non formidare p iusticia. Est aūt in hac carne peti t in hac diei malicia nō mediocre sape peccato t si nondū ex toto carere certe nō ꝺsentire. t est posse nō parū aduersa. t si necdz felicit oīno nō sentire virilit tñ pro ꝓtate cōtemnere. Discendū sane h̄ interim nob est ex libertate cōsiliꝫ tam libertate arbitrij nō abuti vt plene q̄ñq̄ frui possim⁹ libertate cōplaciti. sic pfecto dei in nob reparamus imaginē. sic antiq̄ honori illi capescēdo quē p pcm̄ amisim⁹. per gr̄am p̄paramur. Et beatus q̄ de se audire merebitur. Quis est hic t laudabimus eū. Hirabilia em̄ fecit in vita sua q̄ potuit trāsgredi t nō est trāsgressus. facere malū t nō fecit. Puto aūtē in his tribꝫ libertatibꝫ. ipsam ad quā cōditi sum⁹ cōditoris imaginē atq̄ ꝓ similitudinē cōtineri. Et imaginē quidem in libertate arbitrij. in reliq̄s autem duabꝫ bipartitā quandā cōsignari similitudinē. Hinc est fortassis p solū liberū arbitriū sui omnino defectū seu diminutionē non patīt q̄ in ipso potissimuz eterne t incōmutabilis diuinitatis substantiua q̄dam imago impssa videat. Nam t si habuit initiū nescit tamē occasum. nec de iusticia: vel gr̄a capit augmentū. nec de peccato siue miseria detrimentū. Quid eternitati simili⁹. qđ non sit eternitas. Porro in alijs duabꝫ libertatibꝫ. qm̄ nō solū ex pte minuit: sz ex toto amitti possunt. accidēt talis quedā magꝫ similitudo sapiēte atq̄ potētie diuine imaginis sup ducta cognoscit. Denicq t amisim⁹ illas p culpaz. t p gratiā recuperauim⁹. t quottidie q̄dē aly plus aly min⁹. aut in ipis proficim⁹. aut ab ipis deficim⁹. Possunt etiā sic amitti: vt iam nō valeant recuperari: possunt t ita possideri: vt nec amitti queant aliq̄n: nec minui. Huius biptite sikitudinis sapie t potētie dei. nō q̄dez gradu sūmo: sed q̄ ipi tñ esset ꝓximo: hō conditus est in paradiso. Quid em̄ vicinius ad nō posse peccare. t non posse turbari in quo vtiq̄ tā sanctos. t angelos stare: t deum sp esse: nō dubiū est: cx posse t nō peccare. t nō turbari: in quo homo profecto creatus est. A quo illo per peccatū: immo nobis in illo: t cuz illo corruentibꝫ rursus per gr̄am non quidem ipm: sed pro ipo quendaz inferiorem

gradū recepim⁹. Necꝫ em̄ hic penit⁹ possu mus esse sine pctō et miseria: possumus tñ gr̄a iuuāte nec pctō superari: nec miseria. cꝫ cꝫ tñ scptura loquat. O im̄e qō natū est et deo nō peccat. Sz hoc dictū est de p̄destinatz ad vitā nō q̄ oino nō peccent. sed qō pctm̄ ipius nō imputet. qō vel punit cōdigna penitētia. vel in charitate abscondit. Charitas q̄dem coopit multitudinē pctō rū: z btī quoꝝ remisse sunt iniq̄tates. z q̄ꝝ tecta sunt pctā. z btūs vir. cui nō imputabit deus pctm̄. Diuine g̃ similitudinis summū gradū sūmi angeli tenēt. nos infimū. adā tenuit mediū. pozro demones nullū. Supiozib⁹ nempe spiritib⁹ datum est sine pctō. z miseria p̄durare. ade aūt absꝫ his quidē esse. sed nō etiā pmanere. nob ꝯo nō esse q̄dem absꝫ his. sed ipsis tñ nō cedere Ceterū dyabolus et mēbra ei⁹. sicut nunc cꝫ volūt reuocari ꝯ peccatū. sic nunc cꝫ possunt declinare penā pcti. Cū g̃ iste due libertates ꝟsilij sez z cōplaciti. p q̄s rationali creature vera sapia z potētia ministrat ita deo put vult dispēsante q̄buscūc cꝫ pro causis loc⁹ tpibus variant quaten⁹ in terris modice. in celestib⁹ plenarie. mediocriter in p̄adiso. apud inferos nullate⁹ habeant. Libertas ꝟo arbitrij de ipo quo condita est statu aliquaten⁹ nō mutet sz equaliter q̄ntuz in se est. a celis terr⁹ inferis possideat merito ille similitudini. hec imaginī ō putant. Et q̄dem apud inferos. qō vtracꝫ libertas pierit ille. s. q̄ ad similitudinē pti nere dicunt. scripturarū testat auctozitas. Nā verū illic sapere. qō vtracꝫ decōsilij libertate cōcipit. oino nō esse. loc⁹ ille manifestat. vbi legit. Quodcūc cꝫ pōt man⁹ tua facere instant opare. qz necꝫ opus. necꝫ ratio: nec sapiētia est apud inferos quo tu p peras. Pozro de potētia. q̄ p libertatē cōplaciti dat euāgeliū sic loquit. Ligatis pedib⁹ z manib⁹ proiecite eū in tenebras exteriozes. Quid em̄ ipa est manuū ligatio. nisi oi modo ptātis ablatio. Sz dicit aliq̄s. Quō nō est aliq̄d ibi sape. vbi mala q̄ tolerant cogunt ibi penitere maloꝝ que facta sunt: nūquid aut in tozmētis quenpiā nō penitere mali nō esse sape p̃nt. Hoc autē recte opponeret si opus tāti pcti. z nō etiam volūtas mala puniret Nulli q̄ppe dubiū. q̄ nemo in tozment⁹ posit⁹ actu itera re pctm̄ delectet. Verumtñ si volūtas etiā in tozmētis mala p̄duret. q̄d pōder⁹ habz opis abnegatio. Et ideo sapeq̄s putet q̄ iam medijs in flāmis luxuriari nō libeat. Deniqꝫ in maliuolā aīam nō introibit sapientia. Vñ aūt probam⁹. q̄ mala z i penis volūtas p̄seueret. Certe. vt cetera obmittā nollēt oino puniri. Justū est autez puniri. q̄ punēda gesserūt. nolūt igit q̄ iustū est: sed q̄ nō vult qō iustū est. iusta eius volūtas nō est Eo g̃ iniusta ac p hoc z mala est voluntas qō iusticie nō concordat. Duo sunt q̄ iniustā cōprobāt volūtatē. vt cū peccare. vt cū peccasse ipune libet. Quibus g̃ peccare libuit. cꝫ diu licuit z cū iam nō possunt. inultū remanere nolūt. q̄ peccauerūt. Quid in ꝟ sapiētie. vel q̄d bone volūtat⁹ apparet: sed esto penitet eos peccasse. nunq̄d nō tñ si optio det. malūt adhuc peccare. cꝫ penaz sustinere pcti. et tñ illud iniquū est. hoc iustū. Q̄ñ ꝟo volūtas bona magis iniquū. cꝫ q̄ iustū est eligeret Ceterū nō vere penitēt. q̄ nō tā dolēt se sibi vixisse cꝫ hoc ipm̄ tā non posse. Deniqꝫ foris ostendit q̄d intus agat. nā cꝫ diu corpus vinit inflāmatū diu cōstat i malitia p sistere voluntatē. Itacꝫ de similitudine. que in ꝟsilij. z item cōplaciti libertati cōtinet. apud inferos penit⁹ nihil est nec ee potest. imagine tñ etiā illic p liberū arbitriū immobili pmanente. Sed necꝫ in hoc seculo eque inueniri vspiā posset similitudo. Sz adhuc hic feda: et deformis iacuisset imago: si nō euāgelica illa mlier lucernā accēderet. i. sapiā in carne appareret Euerteret domū videlicz vicioꝝ: dragmā suā reqreret: quā pdiderat: hoc est imaginē suā: quā natiuo spoliata decore sub pelle pcti sordēs: tancꝫ in puluere latitabat. Inuentaz tergeret: z tolleret de regiōe dissimilitudinis p̄stinamcꝫ in speciē reformatā similem faceret illā in glia sanctoꝝ. imo sibi p oia ipsi redderet quādocꝫ cōformē cū illud scptu re videlicz implerēt. Scim⁹ q̄m cū apparuerit: similes ei erim⁹ q̄m videbim⁹ eū sicuti est. Et reuera cui potius ꝟ opis cōgruebat: cꝫ dei filio: q̄ cū sit splēdoz glie. z figu

ra substãtie pris portãs ꝑbo vniuersa: ex vtroq; facile munit⁹ apparuit: et vñ reformaret deformẽ: z vñ debilẽ ꝓfortaret: duz z de splẽdore figure fugãs tenebras peccorũ redderet sapientẽ: z ex ꝑtute verbi ꝓtra tyrãnidẽ demonũ potentẽ efficeret. Venit ḡ ipsa forma: cui ꝓformandũ erat liberũ arbitriũ: ꝺa vt ꝑstinã recipet formã. ex illa erat reformãdũ ex q̃ fuerat z formatũ. Forma aũt sapiẽtia est. Cõformatio vt faciat imago in corpore: qõ forma facit in orbe. Portro illa attingit a fine vsq; ad finẽ fortiter z disponit oia suauit. Attingit a fine vsq; ad finez. hoc est a sũmo celo vsq; ad inferiores ptes ẽre: a maxio angelo. vsq; ad minimũ ꝟmiculũ. Attingit aũt fortit nõ ꝺdẽ mobili. discursione: vel locali diffinitiõe: vl diffusiõe. vl subiecte creature tm̃ admistratione officiali: sz substãtiali quadã vbiq; ꝑsentia. et fortitudine: qz vtiq; vniuersa potentissime mouet ordiat admistrat. z hec omnia nulla cogit facere necessitate. Nec eñ aliq̃ in his laborat difficultate sed disponit oia suauit placida volũtate. Vel certe attingit a fine vsq; ad finẽ. hoc est ab ortu creature vsq; ad finẽ destinatũ a creatore. siue in quẽ vrget natura: siue quẽ accelerat cã: siue quez concedit gr̃a. Attingit fortit dũ nil hoꝝ euenit: qõ nõ ꝓout vult poteti ꝓordinet ꝓuidentia. Si ḡ liberũ arbitriũ suo conet ꝑesse corpi et ꝑest sapia orbi attingẽs et ipsam a fine vsq; ad finẽ fortit imperãs. sez singul' sensibꝫ z artubꝫ q̃tenus non sinat regnare peccatũ in suo mortali corpore: nec mẽbra sua det arma iniq̃tati: sed exhibeat fruire iustitie. et ita tã nõ homo seru⁹ peti. cũ peccatũ nõ fecerit a quo vtiq; liberat⁹ tã est libertate ꝓsilij. tã suã incipiet vẽditare dignitatẽ dũ diuine in se imagini cõdignã vestierit sp'itu dinẽ: immo antiquã recuperauerit venustatẽ. Curet aũt homo agere non minus suauit q̃ fortit. hoc est nõ ex tristitia aut ex necessitate. qõ est inicũ nõ plenitudo sapiẽtie sed ꝓmpta z alacri volũtate q̃ facit acceptũ sacrificiũ. qm̃ hylarẽ datorẽ diligit de⁹. Sicq; ꝑ oia imitabit sapiẽtiã dũ z vicijs resistet fortit: et in ꝓscientia requiescet suauit. Verũ precemur eũ. cui⁹ ad talia exẽplo ꝓuocamur: indigem⁹ eñ auxilio: q̃ ipsi vicz ꝓpam ꝓformemur at qz in eandẽ imaginẽ trãsformemur a claritate in claritatẽ tanq̃ a dñi spũ. Ergo si a dñi spũ. tã nõ a libero arbitrio. Nemo proinde putet iõ dictũ liberũ arbitriũ q̃ equaint bonũ z malũ prãte aut facultate verse tur: cũ cadere ꝑ se ꝺdẽ poterit. nõ aũt resurgere nisi ꝑ dñi spm̃. Alioq̃n nec de⁹ nec angeli sancti cũ ita sint boni: q̃ nõ possunt eẽ mali: ꝓuaricatores aut angeli: cũ ita sint mali vt tã nõ valeant eẽ boni liberi arbitrij esse dicunt Sz z nos illud post resurrectionẽ amissuri sum⁹: qñ vtiq; inseparabiliter alij bonis: alij malis admixti fuerim⁹. Cetez nec ös caret libero arbitrio nec dia bolus. qñ q̃ ille nõ põt esse malus nõ infirma facit necessitas sz firma in bono voluntas z volũtaria firmitas: quodq; is nõ valet i bonũ respirare. nõ aliena facit violẽta oppressio. sz sua ipius i malo obstinata volũtas: ac volũtaria obstinatio. Nũc igit ex eo pot⁹ liberũ arbitriũ dicit q̃ siue in bono sive i malo eque liberã facit volũtatẽ: cũ non bon⁹ quispiã. nec item malus debeat. aut esse valeat nisi volẽs. Tali tã ratiõe nõ incõgrue dicet ad bonũ se et malũ hẽ equalit. q̃ vtrobiq; videlicz par sit ei. non equidẽ in electiõe facilitas: sed i voluntate libertas. Hac sane vt dictũ est: dignitatis prerogatiua rationalẽ singulariter creaturã conditor insignivit. q̃ quẽadmodũ ipse sui iuris erat: sicq; ipius volũtatis: nõ necessitat; erat. q̃ bon⁹ erat: ita z illa quoq; sui quodãmodo iuris i hac pte existeret q̃tenus non nisi sua volũtate. aut mala fieret et iuste dãnaret. aut bona maneret z merito saluaret. non q̃ ei ꝓpria posset sufficere ad salutez voluntas. sed q̃ eam nullaten⁹ sine sua volũtate cõsequeretur. Nemo quippe saluat inuit⁹. nã qõ legit in euãgelio. nemo venit ad me nisi pater meus traxerit eũ. item in alio loco. cõpelle intrare nihil expedit: qz pfecto quantoscunq; cõpellere vel extrahere videatur ad salutẽ benignus pater q̃ omes vult saluos fieri. nullũ tamẽ iudicat salute dignũ quẽ ante non probauerit volũtariũ. Hoc quippe intendit: cũ terret: aut ꝓcutit: vt faciat volũtarios: nõ saluet inuitos: quatenus dũ de malo mutat volũtatẽ. in bonũ

transferat: non auferat libertatē. Quanq̄ tñ nō semp inuiti trahimur: nec em̄ cecus aut fessus cōtristat: cū trahit. ꝛ paulus ad manus tractus est damascū: nō vtiq̄ inuitus. Trahi denicq̄ spūaliter volebat: et ħ ip̄m magnope flagitabat in cāticis. Trahe me inq̄t post te: in odorē currem⁹ vngēta tua. Deinde qđ ē regiōe septum est. vnusq̄sq̄ temptat a ꝓpria ꝯcupiscētia abstractꝰ et illectꝰ: ꝛ illud: corꝑ qđ corrūpit aggranat aiam: ꝛ deꝑmit terrena inhabitatio sensuz mlta cogitantē. et itē illō apli Inuenio aliā legem in mēbris meis repugnantē legi mentȝ mee ꝛ captiuū me ducē tē in lege pcti q̄ est in mēbris meis. hec oīa putari possunt cogere voluntatē ꝛ ꝓpere libertatē. At ꝓo quātūlibet q̄s intus forisue tēptationibꝫ vrgeat: libera: q̄ tuz ad arbitriū ꝓfecto spectat. semp voluntas erit libere q̄ppe de suo nihilominꝰ cōsensu iudicabit. Quantū aūt ptinet ad ꝓsiliuz: siue cōplacitū carnis interim ꝯcupiscētia: vitecq̄ miseria reluctāte. minꝰ quidez seliberā sentit: ſz prorsus non mala. dū malo nō ꝯsentit Denicq̄ paulus q̄ captiuū se in legē pcti trahi cōquerit. haud dubiū quin ex minus plena libertate ꝯsiliꝫ. ꝯsensuz tñ sanū. atq̄ in bono q̄z iam ex magna ptē se hīe liberū gloriat. ia nō inquiēs ego operor illud. Ia hec ꝯfidis o paule: q̄m consentio inq̄t legi dei. q̄m bona est. ꝛ rursum Cō delector em̄ legi dei: q̄m bona est scōm interiorē hoiez. Oculo existēte simplici totū corꝑ lucidū esse p̄sumit. Sano ꝯsensu tractū licz pctō. vel captiuū miseria. libeꝛ se tñ in bono ꝓfiteri nō dubitat. Vñ et fidens generalit infert. Nihil ḡ damnationis est his q̄ sunt in xp̄o iesu. Sz videamus de his q̄ penaꝛ mortisue timorē fidē ꝓbotenus negare cōpulsi sunt. ne forte iuxta hanc assertionē. aut culpa nō fuerit. q̄ vel voce negauerūt. aut cogi ī culpā ꝛ voluntas potuerit. vt vellet vicz hō. q̄ eum etiā nolle ꝯstiterit. ꝛ sic ꝑierit liberū arbitriū. Qđ q̄ impossibile erat. velle q̄ppe ꝛ nolle: idē eodem tpe nō poterat. querit vñ malū nequaq̄ volentibꝫ debuit imputari. Necq̄ em̄ tale est hoc quale oꝛigiale peccatū. quo nō solū nō cōsentiens. verū plerunq̄ et nesciens. alia rōne cōstringit nec dū renatꝰ baptismate. Exēpli causa veniat in medīū petrus aplūs. ipe q̄ppe vīus est negare veritatē cōtra ꝓpriam volūtatē. Si quidē aut negare aut mori necesse erat Mori timēs negauit. Negare nolebat ſz magis nolebat mori. Itaq̄ inuitus q̄dez sed negauit. tū ne moreꝛet. Quasi lingua ꝛ nō volūtate. loq̄ hō cōpulsus est qđ nolebat. nō tñ velle aliud q̄z volebat. lingua mota est ꝑ tra volūtatē. Sz nunq̄d et mutata est volūtas. Quid em̄ volebat ꝓrorsus qđ erat xp̄i esse discipulus. Quid loq̄bat. Non noui hoiem. Cur ita. Mortez euadere volebat. Sed q̄d istud crimis fuit. Duas apli tenemꝰ volūtates. Vnam qua voluit. nō mori penitꝰ inculpabilem alterā ꝛ multū laudabilē q̄ sibi ꝓplacebat q̄ esset xp̄ianꝰ. In quo ḡ culpabit. An in eo q̄ mētiri q̄z mori maluit Hec plane volūtas reꝓhensiōe digna fuit: quia corꝑis magis q̄z aīe voluit fuare vitā. Os nēpe qđ mentit occidit aiam. Et peccauit ḡ et nō absq̄ ꝯsensu ꝓprie volūtatȝ infirma q̄ dē ꝛ miserrime ſz male libere ꝑ peccauit autē nō spernēdo aut odiendo xp̄m sed se nimis amādo. Nec in hūc puersuz amoꝛez sui volūtatē metꝰ ille subitꝰ cōpulit. ſz eriam ꝯuicit. Ia tūc ꝑculdubio talis erat: ſz nesciebat cū ab illo: quē latere nō poterat. audiuit. prius q̄z gallus cāret ter me negabis. Illa itaq̄ voluntatȝ infirmitas ꝑ incussuz timoꝛē. mora nō ortа notū fecit q̄tenus se: q̄tenꝰ xp̄m amauerit. Notū aūt nō xp̄o: ſz petro. Ia xp̄s añ sciebat qđ esset in hoīe. Quatenꝰ ḡ xp̄m diligebat. adest ꝓrsus negādo. nō est qđē passa illa volūtas: vt ꝯ se loq̄reꝛ. q̄tenus ꝓo ꝑ se: volūtate ꝑ culdubio ꝯsensit vt ꝑ se loquereꝛ Si xp̄m nō amasset. nō negasset inuitꝰ. Veruz si se amplꝰ nō amasset: nō aliq̄tenus negasset Fatendū igit hoiem fuisse cōpulsuz. volūtatē ꝓpriā. ꝛ si nō mutare occultare tñ. Cōpulsum quidē nō inquā recedere ab amore dei. cedere tamē aliquātulū amoꝛe sui. Quid ergo forte dissoluta est tota superior assertio de libertate volūtatis. q̄ nimiruz inuenta est cogi potuisse volūtas. Et plane: sed si cogi ab aliquo potuit q̄z a seipsa. Quod si ipsa coegit cōpulsa. et cōpellens. vbi amittere. ibi recipere visa est libertatē

Vtm quippe intulit sibi ipa ac a se ptulit. Petro q a se volūtas ptulit. ex voluntate fuit. Qđ ex voluntate fuit. iā non ex necessitate. sed voluntariū fuit. Si aūt volūtariū ꝛ liberū. Quē sua denicꝫ ad negandū voluntas cōpulit. Cōpulsus est: q; voluit. Immo nō est compulsus. sed cōsensit. ꝛ nō alterne potentie. sed ꝓprie voluntati. illi vticꝫ. qua mortē oīmode voluit euadere. Alioquin qñ vox mulierculę linguā sacrā in verba formare nefanda voluisset: si nō lingue dña volūtas annuisset. Denicꝫ cū se a sui postmodū illo tēperauit amore. et xp̄m cepit. vt debuit toto corde. tota ania tota ꝑtute diligere. iam nullis valuit minis. vel penis extorqueri aliquatenꝰ volūtati dare linguā. arma inīcrati. sed potiꝰ audacter accōmodans veritati. Obedire inḟt oportet deo. magisꝫ hoībꝫ. Et sane gemina cōpulsio. Fmi quaz pati aliq̄d aut agere cōtra ꝓpriā cogimur volūtatē Quarū passiua quidē. sic em̄ ꝓma illa recte nominaḟ: pōt nōnunꝫ fieri absꝫ ꝓsensu voluntario patientis: sed actiua nunꝫ. Proinde malū: qđ fit in nos: siue de nobis: nō est imputandū nob: si tā inuitis. Ceteruꝫ qđ fit ꝛ a nobis: iam nō sine culpa est voluntatis. Velle plane cōuincimur. q nō fieret si nolemꝰ. Est ḡ cōpulsio quedā etiam actiua sed nō hz excusationē cū sit ꝛ voluntaria. Cogebaḟ xp̄ianus negare xp̄m: ꝛ q̄dem dolēs: nō tñ nisi volēs volebat nimirū gladiū vitare feriētz. Atcꝫ illa talis volūtas intus p̄sidens os aperiebat: nō gladius q̄ foris apparebat Petro talē esse voluntatē illā cōuincebat gladius. non cogebat. Ipsa igiṫ se in culpā nō gladius compellebat. Denicꝫ in q̄bꝰ sana erat illa voluntas: occidi poterāt: flecti neq̄bāt. Hoc est q eis predictū fuerat Facient in vos q cunꝫ voluerint: sed in mēbra nō in corda Non vos facietz: que ipi voluerūt: sed ipi facient. vos patiemini. Membra cruciabūt. sed voluntatē non mutabūt. Seuiēt in carne. anime aūt nō habebunt. quid facient. Sit licꝫ patientis corpus in potestate torquentis. sed voluntas est libera. Infirma si fuerit sentiendo cognoscēt non esse cogent: si nō fuerit. Sane infirmitas eius a sciā est. sanitas ꝓ nō a se: sed a dñi spiritu. Sanaḟ autē: cū renouaḟ. Petro renouaḟ: cū quēadmodū docet apostolus speculando glorią dei in eandē imaginē trāsformatur a claritate in claritatē: hoc est de virtute in virtutē tancꝫ a dñi spiritu. Inter quē vticꝫ diuinū spiritū: ꝛ carnis appetitū. tenet mediū quendā locū id: qđ dicitur in homie liberū arbitriū. i. hūana voluntas: et tancꝫ in dextero latere montis admodū ardui inter vtruncꝫ pēdens. ita in appetitu infirmaḟ p carnez: vt nisi sedulo spūs adiuuet infirmitatē eius per gratiā. non solū non valeat iusticie. que est iuxta prophetā. sicut mōtes dei. ascendendo de ꝑtute in virtutē apprehendere culmen: sed etiam se vicio semp in vicium suo ipsius pōdere deuoluta ruat in p̄ceps. pregrauata nimirū non solū lege peccati originaliter membris insiti. verūetiam consuetudine terrene inhabitatiōis vsualiter affectionib mollita. quod hūane voluntatz videlicet vtruncꝫ grauamē vno breuiṫ versiculo scriptura cōmemorat dicēs. Corpꝰ quod corrumpiṫ aggrauat animā. ꝛ deprimit terrena inhabitatio sensum multa cogitantē. Et hec duo hui? mortalitatz mala sicut nō nocēt. sed exercēt nō ꝓsentientes sic nō excusant. sed dānant ꝓsentientes vt nec salus. nec dānatio vlla ratiōe sine precedenti cōsensu voluntario possit haberi. ne qua forte ex parte possit prescribi libero arbitrio. Quāobrem id quod in creatura dicaṫ liberū arbitriū: aut iuste ꝓfecto damnatur. dum ei peccatū nulla vi preiudicaṫ extrinseca: aut misericorditer saluaṫ. cui adiusticiā nulla sufficit sua. Sane i bis omnib cogitet lector originalis peccati prorsus excipi rationez de libero arbitrio. nec extra ip̄m querat damnationis causa. qđ iam nō damnat nisi propria culpa. nec ab ipso salutis merita. qđ saluat sola misericordia. Cuius quippe conatus ad bonuz et cassi sunt. si a gratia nō adiuuenṫ. ꝛ nulli. si nō excitenṫ. Ceterū in malū sunt proni dicēte scptura. sensus. ꝛ cogitatiōes hominū ab adolescētia sua ad malū ꝓna sūt Proinde nō ei a se: vt dictū est. sz desursuz patiꝰ a pre luminū descēdere poterūt: si tā inḟ data optia. ꝛ dona ꝓfecta ipius meritō q quē salus eterna exquiriṫ. deputētur.

Deus aũt rex noster ante secula opat⁹ est salutẽ in medio terre dona sua q̃ dedit hominib⁹ in merita diuisit: ⁊ p̃mia. vt p̃sentia p liberã possessionẽ nostrã interim fierẽt merita. ⁊ futura p gratuitã sponsionez expectarem⁹. imo expectarem⁹. vt debita. Que vtiq̃ paulus cõmemorãs habetis inq̃t fructũ v̄rm in sanctificationẽ. finẽ vero vitã eternã. Itẽ ⁊ nosipi. ait primitias spũs hñtes ingemiscim⁹. adoptionẽ expectantes filiorũ dei: primitias spũs vocãs sanctificationẽ. i. virtutes q̃bus in p̃tia⁹rum sanctificamur a spũ: vt merito consequmur adoptionẽ. Rursum in euangelio eadem seculo abrenũciari ꝓmittit vbi dicit. centuplũ accipiet. ⁊ vitã eternã possidebit Itaq̃ nõ liberi arbitrij sed dñi est salus. immo ipe salus. ipe via est ad salutẽ q̃ ait Salus ꝓpli ego sum. Qui itẽ ꝓhiber. Ego sum via Se fecit viã q̃ ⁊ salus erat. ⁊ vita vt nõ gloriet⁹ omnis caro. Si g̃ bona vie sunt merita sicut ⁊ patrie salus ⁊ vita ⁊ verũ est qõ ait dauid. non est q̃ faciat bonũ. nõ est vsq̃ ad vnũ. illũ videlicet vnũ de q̃ item dicit. nemo bon⁹ nisi solus deus. dei sunt ꝑculdubio munera tã nostra opa. q̃ eius p̃mia. ⁊ q̃ fecit se debitorẽ in illis. fecit ⁊ nos ꝓmeritores ex his. Ad q̃ tamen credẽda merita. dignat⁹ sibi adhibere creaturarũ misteria nõ quib⁹ egeat. sed quib⁹ p hoc vel de q̃bus p̃sit. Operat⁹ ergo illorũ salutez: quorũ noia sunt in libro vite aliq̃ p creaturã cũ ipa: aliq̃ p creaturaz sine ipa: vel ꝓtra ipam. Multa ꝓfecto fiunt hoibus salubria p insensibilẽ. et item p irrationabilẽ creaturã. q̃ idcirco dici fieri sine ipa. q̃ nõ queat intellectu carẽs esse vel ꝓscientia. Multa quoq̃ multoꝝ saluti vtilia facit deus p malos siue angelos siue hoies. sed q̃n inuitos ꝓtra ipos nam dũ nocere cupientes iuuant. q̃tuz alijs valet vtilis actio. tm̃ ipsis quersa nocet intẽtio. Porro p quos. et cũ q̃bus operat⁹ de⁹ boni sũt vel angeli vel hoies q̃ q̃ vult deus ⁊ agunt parit⁹ et volũt. Q̃ cm̃ bono: q̃ ope complẽt: volũtate ꝓsentiũt: opus omnino q̃ p eos de⁹ explicat: ipis cõcat Vnde paulus cũ bona plurima q̃ de⁹ per ipm fecerat enarrasset. nõ autẽ ego ait: sed gratia dei mecũ potuit dicere p me Sz q⁹ min⁹ erat maluit dicere mecũ. p̃sumens se nõ solũ opis esse ministrũ p effectũ: sz operant; quodãmodo sociũ p cõsensum. Videam⁹ nũc p̃m dei triplicẽ operationẽ quaz posuim⁹: q̃d creatura q̃ ꝓ sui ministerio merek ⁊ illa q̃dem. p quã. ⁊ sine qua fit. qõ fit q̃d mereri põt. Quid illa. cõtra quã fit nisi iraz. Quid ⁊ cũ qua fit. nisi gr̃am. Jn ꝓma itaq̃ nulla: in sequẽti mala: in victima bona merita cõquirunk. Nec cm̃ pecudes: cũ p eas bonũ qõcunq̃ fit aut malũ. boni q̃pe merenk aut mali. Nõ hñt q̃pe vnde malo bonoue cõsentiãt. Multo aut̃ min⁹ lapides: cũ nec sentiãt. Cete⁹ diabolus. vel hõ malus. et cũ vigeãt quigili rõne: iam merenk quidẽ: sz nõ nisi penã. p eo q̃ a bono dissentiãt. Paulus aũt q̃ voluit euãgelizat: ne: si inuit⁹ dispensatio ei tm̃ credita sit ⁊ q̃cunq̃ similiter sapiũt: quoniã q̃dem ex cõsensu volũtatis obediũt. repositã sibi esse ꝓfitẽt coronã iusticie. Utitur g̃ deus in salute suoꝝ irrõnabili: ⁊ itez insensibili creatura: tanq̃ iumento. vel instrumẽto q̃ tã expleto ope nusq̃ erũt. Utitur igit̃ creatura rõnabili sed maliuola. q̃si disciplineꝝ ga quã correpto filio i ignẽ proiciat tanq̃ sarmentũ inutile. Utik ⁊ angelis ⁊ hoibus bone volũtat⁹: tanq̃ cõmilitonib⁹ ⁊ adiutorib⁹ suis: quos p̃acta victoria amplissime mũerabit Denicq̃ paulus de se: suisq̃ similib⁹ audacter pnũciat. Coadiutores dei sum⁹. Jbi itaq̃ de⁹ homini benigne merita cõstituit: vt p ipm et cũ ipo boni q̃ppiaz opari dignank instruat. Hinc coadiutores dei ⁊ cooperatores spũscti ⁊ promeritores regni nos esse p̃sumim⁹ qñ p cõsensuz vtiq̃ volũtarij diuine volũtati ꝓiũgimur. Quid igit̃ Hoc g̃ totũ liberi arbitrij op⁹. Hoc solũ est ei⁹ meritũ qõ cõsentik. Et prorsus nõ q̃dẽ. q̃d vel ipe ꝓsensus: in q̃ omne merituz cõsistit: ab ipo sit cũ nec cogitare q̃dẽ qõ min⁹ est: q̃ cõsentire aliq̃d a nobis q̃si ex nob suffici ẽtes sum⁹. Verba nõ sunt mea: sed apli. q̃ omne: qõ bonũ põt esse. i. cogitare et velle ⁊ proficere pro bona volũtate. attribuit deo. nõ suo arbitrio. Si ergo de⁹ tria hec. hoc est bonũ velle cogitare. et pficere opatur in nobis. primũ ꝓfecto sine nob. secundũ nobiscũ. tertiũ p nos facit. Siquidez

ſmirendo bonā cogitationez nos p̄uenit: immutādo etiā malā voluntatē ſibi p cō/ſenſum iūgit miniſtrādo etiā conſenſui fa culratē foris p aptuz opus nob internus opifex innoteſcit. Sane ipſi nos p̄uenire nequaq̄ poſſum⁹. Qui aūt bonū neminē inuenit: neminē ſaluat: quez nō p̄uenit. A deo ergo ſine nob ſit noſtre ſalutz exoz diū nec p nos vtiq̄ nec nobiſcū. Verū cōſen/ſus z opus: z ſi nō ex nob: nō tñ tā ſine no biſ. Nec p̄mū itaq̄. in quo q̄ppe nihil nos facim⁹. nec vltimū qō plerunq̄ extoz quet aut timoz inutilis. aut ſimulatio dānabi lis: ſed tm̄ mediū nob reputek in merituz. Sola nanq̄ interdū bona volūtas ſuffi/cit. Cetera nō p̄ſunt: ſi ſola defuerit. Non p̄ſunt dixerim: ſed agenti nō cernēti. Va ler itaq̄ intētio ad meritū actio ad exēplū. vtrunq̄ p̄uenies cogitatio tm̄ mō ad exci tandū. Cauendū g̃ ne cū hoc inuiſibiliter intra nos. ac nobiſcū actitari ſentim⁹ aut nr̄e volūtati attribuam⁹. que infirma eſt. aut dei neceſſitati. q̄ nulla eſt. ſed ſoli gr̃e. q̄ plenus eſt. J̄ſa liberū exercitat arbitriū cū ſemiat cogitatū. ſanat cū immutat affe ctū. roborat. vt ꝓducat ad actuz. ſeruat ne ſentiat defectū. Sic aūt iſta cū libero arbi trio operat. vt tñ illud in p̄mo p̄ueniat in ceteris cōmitek. Ad hoc vtiq̄ p̄uenies vt iam ſibi deinceps cooperek. ita tñ q̄ a ſola gr̃a ceptū eſt parik ab vtroq̄ pficik. vt mi xtim nō ſingillatim. ſimul nō vicissim per ſingulos p̄fect⁹ operenk. nō ptim gr̃a par tim liberū arbitriū. ſed totū totū ſingula ope/re indiuiduo pagant. Totū quidē hoc. et totū illa. ſed vt totū huic. vel in hoc. ſic to tū ex illa. Credim⁹ placere lectoꝛi. q̄ a ſen ſu apoſtoli nunq̄ recedim⁹. et q̄q̄ verſuz euangek oño in eadē pene ip̄ius ꝓba frequē ter reaccedim⁹ Quid noſtra aliud ſonant q̄ illud. Ergo neq̄ volētis. neq̄ currētis. ſed dei miſerētis eſt. Quod ſane ideo non dicit q̄ſi quis vellet. aut currere poſſit i va nū. ſed q̄ is. qui vult. z currit. nō in ſe. ſed in eo. a quo accepit. z velle. z currere. debe at gr̃ari. Deniq̄ ait. Quid habes qō nō accepiſti. Creaꝛis. ſanaꝛis. ſaluaꝛis. quid hoꝛū tibi ex te hō. Quid hoꝛū ꝓo eſt poſſi bile libero arbitrio nec creare qui nō eras nec iuſtificare peccatoꝛē: nec moꝛtuus po/teras teip̄m ſuſcitare. vt cetera p̄termittaz bona aut ſaluandis repoſita. Qō dicim⁹ de p̄mo. patet z vltimo: ſz z de medio ne/mo dubitat. niſi qui ignoꝛās dei iuſticiaz et ſuam volēs cōſtituere. iuſticie dei nō eſt ſubiectus. Quid em̄ agnoſcis dei creātis potentiā. ſaluātis gratiā. z ſanantis igno ras iuſticiā. Sana me ait domine. z ſāna boꝛ. ſaluū me fac z ſalu⁹ ero. quoniā laus mea tu es Iſte iuſticiā dei agnoſcebat. a q̄ eque tam ſperabat ſaluari a pcō. q̄ a mi/ſeria liberari. Et ideo laudē ſuā illuz non immerito ſtatuebat. Prop̄k hoc et dauid ingeminās. non nob domie inquit nō no bis. ſed nomī tuo da gloziā. Quod vtrāq̄ a deo ſtolā z iuſticie. ſcz dei expectaret: z glozie: vel gr̃e. Quis eſt q̄ ignoꝛat dei iuſticiā. Qui ſeip̄m iuſtificat. Quis eſt: q̄ ſe ip̄m iuſtificat. Qui merita ſibi aliū de: q̄ a gratia p̄ſumit. Ceterū q̄ fecit. qō ſalua/ret. etiā dat vnde ſaluet. J̄pe inq̄ merita donat q̄ fecit: q̄bus donaret. Quid retri/buā inq̄t dño p oibus nō que tribuit mi/hi. ſed q̄ retribuit mihi. Et qō eſt et qō iu ſtus eſt: a deo cōfitek. ne ſi vtrūlibet nega/ret vtrūq̄ p̄deret amittādo vtiq̄ vnde iu/ſtus eſt. Vnde z ſe donādo qō eſſet. ſic vl tertio loco inuenit qō vicissim rependeret Calicē aūt ſalutaris accipiā. Calix ſaluta ris. ſanguis eſt ſaluatoꝛ. Ergo ſi deeſt ti bi oīno de tuo: qō vel fecūdis dei donis re tribuas. vñ tibi ſalutē p̄ſumis. Nomē do mini inq̄t inuocabo. Quod nimirū q̄cun q̄ inuocauerit. ſalu⁹ erit. J̄gik qui recte ſa piūt. triplicē cōfitenk opationē nō quidē li beri arbitrij. ſed diuine gr̃e in ipſo. ſiue de ip̄o Prima creatio. Secūda reformatio. Tertia cōſummatio. Primo nāq̄ in xp̄o creati ſum⁹ in libertatē volūtatis. ſecūdo reformamur p xp̄m in ſpirituz libertatis: cū xp̄o. deinde cōſumandi in ſtatū eterni/tatis. Sic q̄dē qō nō erat in illo creari opor tuit. q̄ erat per formā p illū reformari de/forme. mēbra nō perfici: niſi i capite. Qō vtiq̄ tunc cōplebik cum oēs occurrem⁹ in virū perfectū: in menſurā etatis plenitudi nis xp̄i. quādo apparente xp̄o vita nr̄a ap parebim⁹ et nos cū xp̄o in gloria. Cū igi/tur cōſummatio habeat fieri de nobis ſi/ue etiā in nob nō autē a nobis. creatio ꝓo

facta sit ꝛ sine nob. sola inq̃ nobiscū quo dāmodo fit p cōsensum volūtariū nr̄m q̄ in merita nobis reputat reformatio. Jp̄a sunt ieiunia nr̄a. vigilie. cōtinentie: opaq̃ miscōie. ceteraq̃ virtutū exercicia p q̄ vtiq̃ constat interiorez hoiem nr̄m renouari de die in diē. dū et intentio terrenis incurvata curis de ymis paulatim ad supiora resurgit. et affectio circa carnis desideria langues. sensim in amore spūs cōualescit. ꝛ memoria vetez opez turpitu die sordes nouis bonisq̃ actib⁹ cādidata indies hylarescit. Jn his nēpe tribus interior renouatio cōsistit. s. intentiōis. puritate. affectionis. recordatiōe bone opationis. p quaz sibi bene conscia memoria enitescit Verū hoc cū certū sit diuino in nob actari spū. dei sunt munera. Quia ꝯo cū nr̄e volūtatis assensu: nostra fūt merita. Nō em̄ vos estis inq̃t. qui loquimini. sed spūs patris vestri q̄ loquit in vobis. Et apl's. An experimentū eius q̄ritis inq̃t. qui in me loq̃tur xp̄s. Si ḡ xp̄us aut spūs sanct⁹ loquit in paulo nō etiā itidem operat in ipo. non em̄ loquor ait: que p me non efficit deus. Quid ḡ si nō pauli sed dei loquētis i paulo: vel opantis p paulū. ꝛ ꝟba sunt ꝛ opa. vbi iā pauli merita. Vbi est qō tam fideiter aiebat. bonū certamē certaui: cursuz cōsumaui. fidē seruaui. De reliquo reposita est mihi corona iusticie. quaz reddet dn̄s in illa die iust⁹ iudex. An in eo ꝟfidit forte coronā esse repositā sibi. q̄ p ipm ipa fiebant Sz multa p malos angelos siue homines fiūt bona: nec tamē reputant illis in merita. An q̄ potius cū ip̄o: hoc est cū eius bona volūtate fiebant Nā si inuitus iuxta euangeliz auero. dispēsatio mihi credita est. Si aūt volūtate glozia mihi est. Ceterū si vl' ipa volūtas. de qua oīne meritū pēdet ab ipso paulo nō est: quo pacto eā: quā presumit sibi repositā: coronā vocat iusticie. An q̄m iuste iā ex debito req̄rit: quodcūq̃ vel gratis. pmittit. Deniq̃ ait. Scio cui credidi. ꝛ cert⁹ sum. q̄ potes est depositū meū seruare. Dei. pmissum suum appellat depositū. Et ideo q̄ credidit pmittenti: fideiter. pmissum repetit. Promissum q̄dem ex miserico zdia. sed iā ex iusticia p̄soluendū. Est ergo q̄ paulus expectat. coronā iusticie: sed iusticie dei nō sue. Justū quippe est. vt reddat qō debet. Debet aūt. quod pollicitus est. Et hec est iusticia. de qua p̄sumit apostolus. pmissio dei ne si eam cōtempnēs suā velit statuere iusticie dei non sit subiect⁹. cuius tamē sue iusticie ip̄m deus voluit hz̄e cōsortem vt ꝛ corone faceret pmeritorē. cū operū. q̄ bus erat illa promissa corona hz̄e dignatus est coadiutorē. Porro coadiutorez fec̄ cū fecit volentē: hoc est sue volūtati cōsentientē. Jtaq̃ voluntas in auxiliū. auxiliū reputat immeritū. Si ergo a deo voluntas est. ꝛ meritū. nec em̄ dubiū quin a deo sit ꝛ velle ꝛ pficere pro bona volūtate. de⁹ igit auctor est meriti. qui ꝛ voluntatē applicat operi. et opus applicat voluntati. Alioquin si ꝓprie appellem. ea que dicim⁹ nr̄a merita. spei quedā sunt semiaria. charitatis incērtua· occulte p̄destinatiōis iudicia futura felicitatis p̄sagia. via regni nō causa regnandi. veniq̃ ēs iustificauit nō ēs iustos inuenit: hos ꝛ magnificat.

Diui Bernardi abbatis ad dominū abbatē Columbensem in tractatum sequentem epistola.

Domino abbati Colūbensi frater bernardus abbas dictus de claraualle valere in dn̄o semp. Rescriptū meū ad epl'as duoꝝ carnotensiū monachoꝝ vob̄ pri mū. vt promiseraz. destinare curaui. Vbi ꝛ aliud quoq̃ impletū est. qō iussistis. nā cū breuiter rescribere decreuissem. et epl'is epistolā tm̄ reddere velle cepissem horta tu vestro in libz: vt cernitis longitudinē protraxi stilū vt etiā in pluribus plures possint edificari. Qō opus. cū a vobis perlectū fuerit: tūc nō ipsis: ad quos factū est: sz eozū p̄us reddat abbati: ꝛ sic demū ad ipsos si iusserit abbas queniat. Monachi em̄ sunt. ꝛ ex lege sue regl'e sine nutu sui abbatis sicut dare ita ꝛ accipe datas ꝓhibētur epistolas. Nam ꝛ ob hoc maxime diu sicut scitis: multa licet rogatus ab eis. respondere tardaui: qz vt mihi videbatur ignozāte abbate scribere illas epistolas: ꝛ mittere presumpsissent. Nec falso id suspicatus sum: vt postmoduz liquido cōperi.

De precepto et dispensatione.

Ego cepto operi: qđ quidē legentib⁹ apparebit. epistole nomē indiderā: sed quoniaꝫ pro nole modū vestro obtēpare mandato: vt promiserā: nō seruauī: liber si iudicat⁹. nō epistola censeak. Et quia inter multas questiōes que ibi a me soluunk: id ꝑcipue subtilius: vtiliusq; ꝓtractak. quenā liceat ꝑcepta: et ꝑ quos et quatenus dispensari. dek ei titulus de ꝑcepto ⁊ dispensatiōe: ni si forte vobis aliud cōgruentius videak.

Diui Bernardi abbat⁹ in tractatū de ꝑcepto ⁊ dispēsatiōe prologus.

Qua mente tā tacebo: qua fronte tamē loquar: Crebris epistolis ⁊ nūcij rogitis me aut propriā prodere impericiā. aut officiū rēuere charitatis. Ac ego malēs sine illa: que inflat. q̄ absq; illa. q̄ edificat inueniri. victus tandē ꝑcibus vīs duris in icio nodis vngues teneros ⁊ vt ego vereor. nō aliud q̄ terrendos. Sed hoc incassum. Nam mea me. vt scribit⁹ ⁊ ꝑscribit⁹. tā absentis scripta. q̄ verba ꝑsentis arguunt excusantē. Quis em̄ tam relinquik mihi in illis de impossibilitate causandi locus. ꝑsertim apud nos. q̄ ex ore. et ex corde meo satis certū tenere vos ereditis. quātum possim in talib⁹. Fidei proinde vestre nō meo fidēs ingenio abyssum ingredior q̄stionū. nesciēs: de⁹ scit qua emersur⁹. presto charitas erit vtinā ira ⁊ veritas. Si q̄ minus excuser effectū defect⁹ potius ingenij. voluntatē certe nō culpabitis. Tentabo aūt easdez. si potero. q̄stiunculas subeptas cūctas breuitate redigere ⁊ si nō epistola breui. Verū siquidez nō est. si fuero ego lōgior in exponēdo cuz vos tantū eas exponēdo. duas ⁊ ipsas satis longas epistolas texentis.

Tractatus.

Prima igit̄ questio ꝓtra regulā vestram versak de qua nisi fallor. aut reliq̄ oīes. aut pene oīes oriunt̄. Queritis nempe regularis illa institutio quomō ⁊ quaten⁹ sit pensanda ꝓfitentib⁹ eam. vtrū videlicet cūcta que continet. putanda sint esse ꝑcepta. cōsequenter et damnosa transgredientē. an cōsilia tm̄ vel monita. ⁊ ob hoc nullis. aut nō magni pōder⁹ fit ipsoꝝ professio. nullius. aut nō grauis culpe ipsoꝝ ꝑuaricatio. an certe quedaz sit deputāda impijs. q̄dam ꝑ cōsilijs reputāda. quo ꝑtim ea liceat ꝑtim nō liceat oīno ꝑtergredi. et si hoc vltimū dek distingui a me. tunc demū neq; ceteros ac ꝑpe cuiusq; ꝑtis limites flagitātis ne cui forte ꝑ varias sui sensus opiniōes licēti⁹ vagādi detur occasio. sicq; liquare culicē et cameluz glutire cōtingat. si nesciat q̄stum cure vel ope sue q̄bus debeat obseruātys. Hic est q̄stum recolo. totus vīe illius partitiōis sensus. ⁊ si nō ꝓba. Quod aūt subiūgitis ⁊ ꝓgitis inq̄rere de obedientia. q̄bus gradib⁹ distinguak. q̄bus claudak limitibus ad eandē arbitroꝝ ꝓtinere diuisionē. q̄ppe q̄ in decretis regularib⁹ precipua habek. et puto cū ad illā satis responsum fuerit. de ista iā nil superit qđ ambiguak. Itaq; vt sentio ego. regula sancti benedicti oīm hominī ꝓponik. imponik nulli. ꝑdest si deuote suscipik ⁊ tenek. nō tamē si nō suscipitur obest. Qđ aūtē in volūtate est suscipiētis. nō in potestate ꝓponētis. voluntariū merito dixerim nō necessitatē. Ac tamē hoc ipsum qđ dico voluntariū. siq̄s ex ꝓpria voluntate semel admiserit ⁊ promiserit deinceps tenendū ꝑfecto in necessariū ipse sibi conuertit. nec iā liberū hab⁹ dimittere. qđ ante tū nō suscipe liberū habuit. Ideoq; qđ ex volūtate suscepit ex necessitate iā tenebit. q̄ oīno necesse est eum reddere vota sua q̄ distinxerūt labia ipius. et ex ore suo aut cōdemnare: aut iustificari. Ceterū felix vt qui dā ait sanctoꝝ. necessitas q̄ cogit in melius. Omnia proinde sancti benedicti instituta except⁹ sane nōnullis de spiritualib⁹ verbi causa charitate humilitate mansuetudine. que nō tam ipsum cōstat instituisse q̄ diu et ob hoc penitus nō esse mutāda. decetero reliqua vniuersa nō profitentibus quidē monita tantū seu cōsilia cēsenda sunt. nec grauant nō obseruata cū tamē profitentib⁹ in ꝑcepta ꝑuaricātibus in crimina fiant. siue vt vestra vob reddā vel voluntaria vel facticia. istis necessaria et tanq̄ naturalia non immerito reputenk. ita sane necessaria dixerim vt ex eis minime ꝑiudicet necessarijs rōnabilib⁹q; dispēsationib⁹. Sz nō omibus cres

dita est dispēsatio nisi his dūtaxat q̄ cum ap̄lis dicere p̄nt Sic nos existimet homo vt ministros x̄pi ⁊ dispēsatores ministeriorū dei. Nouit aūt fidelis seruus quē constituit dñs supra familiā suā ibi tm̄ vsurpare dispēsationē. vñ bona possit hīe recōpensationē. hoc q̄ppe querit int̄ dispensatores. vt fideliter q̄s inueniat. Ea eadem fortasse fidelitas a subditis nihilominus exigit in obtēperando: q̄ a prepositis in dispensando. Cōstat igit ex his q̄ dicta sunt nr̄am illā diuisionē integrā esse ac sufficiētem. si modo p̄sone distinguant ⁊ tpa: dū subiect̄ sit q̄dez oīs regular̄ institutio: q̄ tū dūtaxat ad corpales obseruātias pertinet aīa p̄fessionē volūtaria: post p̄fessionez necessaria. p̄latis ꝓo prim volūtaria vt q̄ inuēta ab hoīe: prim necria. vt q̄ fuerit diuinit⁹ instituta. Quāobrē fortassis tūc potissimū ꝓgrua ⁊ luculēta mag̃ eadē diuisio appebit: si ei⁹ mēbrū q̄ dictū est necessariū: rursum i tria hec subdiuidat stabile inuiolabile incōmutabile. ⁊ q̄dē stabile dixerim: q̄ ita est necessariū. q̄ nō cuilibz hominū illud mutare fas sit. nisi solis dispēsatoribz misteriorū dei. i. prepositis: vt p̄bi gr̄a. regule sctōr basilij augustini bn̄dicti necnō autētici canones: ⁊ si q̄ sunt alia ecclesiastica īstituta digne auctoritat̄: q̄ qm̄ a sctis tradita sunt sctā stabiliter pseuerāt: nec oīno cuiusuis subiectoꝝ ea aliq̄ modo variare vl̄ mutare ꝓcedit. Q̄ō tñ ab hoibus: ⁊ p hoies loco et officio illis canonica electiōe succedētes: licite int̄dū: innoxie q̄ p causis p̄sonis loc̄ et tpib⁹ dispēsant: vbi sane q̄ hec legit: attēdat me caute dicere nō ea posse vel ab istis leuit̄ p volūtate mutari: ꝫ ex rōne fidelit̄ dispēsari. Jdeo aūt hāc ipam dispēsationē talit̄ et a talib⁹ recipe p̄nt: qm̄ nō naturalit̄ nec p se bona sunt. Porro inuēta atq̄ instituta fuer̄t: nō q̄ alit̄ viuere nō liceret: ꝫ q̄ ita mag̃ expediret nec plane ad aliō q̄ ad lucrū ⁊ custodiā charitatis. Quādiu g̃ charitati militāt īmobilit̄. fixa sūt: mutariq̄ oīno ne ab ipis q̄dē p̄posit̄ sine offensa p̄nt. Ac si ecōtrario ꝯria forte aliq̄ charitati visa fuerint: his dūtaxat q̄b⁹ hoc posse videre datū est ⁊ uidere creditū est: nōne iustissimū esse liquet: vt q̄ p charitate inuēta fuerūt: p charitate quoq̄ vbi expedire vidēt vel omittant̄ vel int̄mittant̄: vel in aliud forte cōmodius demutent̄. Sicut e regione iniquū p̄oculdubio foret si statuta p̄o sola charitate cōtra charitatē tenerent̄. Tenent g̃ fixam firmāq̄ immobilitatē etiaz apud p̄latos q̄ ex stabili necessitate sunt sed q̄tenus charitati deseruiūt. Nūq̄d autē hoc ego vel solus sentio vel p̄mus dico An nō hoc ip̄m ⁊ papa gelasi⁹ sensit. Ait siquidē vbi necessitas nō est: incōmutabilia maneāt patrū sanctoꝝ decreta: ideo quoq̄ papa inquit: vbi necessitas nō est: nullo modo sanctoꝝ patꝝ instituta violent̄. Et infert. Vbi ergo necessitas fuerit ad vtilitatē eccl̄ie qui potestatez hz ea dispēset. ex necessitate eī fit mutatio legis. Necessarium dein de qō immobile notauit id intelligo: qō non ab hoīe traditū: sed diuinitus promulgatū: nisi a deo q̄ tradidit mutari oīno nō patit̄: vt exēpli causa. nō occides. nō mechaberis. nō furtū facies ⁊ reliqua illius tabule legisseita: q̄ ⁊ si nullaz prorsus humanā dispensationē admittūt: nec cuiq̄ hominū ex his aliq̄ mō soluere. aut licuit. aut licebit. Dñs tñ horuz qō voluit qñ voluit soluit. siue cū ab hebreis egiptios spoliari. siue qñ ꝓpheram cū muliere fornicaria miscerī p̄cepit. Quorū vtriq̄ alteruz quid nisi graue furti facin⁹. alterū. q̄d nisi flagitij turpitudo reputaret̄. si non excusasset vtrūq̄ factū auctoritas imperātis. Sane vbi simile aliq̄d aliquādo a sanct̄ hominib⁹ fuisse legit̄ vsurpatione scriptura non indicāte. quod deus ita preceperit. aut eo peccasse faciendū est sicut homies. aut certe sicut ꝓpheras familiare dei consiliū cepisse. Unde ⁊ vnū exēpluz pono. qō occurrit de samsone. qui seip̄m vnacū hostibus opprimens interfecit. Qō vtriq̄ factū si defendit̄ nō fuisse peccatū. primatuz habuisse consiliū indubitant̄ credendus est. ⁊ si de scriptura hoc nō habeamus.

¶ Jam ꝓo incōmutabile necessitatē quid accipi velim equidez nil congruentius q̄ q̄ diuina ita constat ⁊ eterna ratiōe firmatum. vt nulla ex causa possit. vel ab ipso deo aliquatenꝰ inmutari. Sub hoc genere est oīs illa sermonis dñici in mōte habiti spiritalis traditio. ⁊ quicq̄d de dilectio

ne.humilitate.mãsuetudine:ceterisq; virtutibus tam in nouo q̃ in veteri testamẽto spiritualiter obseruandum contraditur. Hec quippe talia sunt:q̃ nec licet nec expediat aliqñ nõ haberi. Eo ſ; quidẽ immobiliter:quo ꝛ naturaliter bona nunq̃ nisi inocenter nunq̃ nisi salubriter aut imperãtur aut obseruanꝰ: omni tempore morte contempta custodita salutem opanꝰ.

¶ Primam ergo necessitatem sua cuiq̃ facit in promittendo voluntas.secundã precipientis dei auctoritas. tertiam precepti dignitas. Differunt autẽ vt iam dictũ est quibusdam ac seinuicem gradibꝫ tres iste necessitates non vna omẽs sequiꝰ immutabilitatis firmitas.nam ex prima q̃dem quod efficiꝫ: ꝛ si non penitus imutabile:tamen vir mutabile esse constat: dum solis id liceat mutare prelatis:ꝛ hoc non nisi fideli ꝛ prouida dispensatione.Quod vero fit ex sequenti: que ꝛ maior ista est: pene iam incõmutabile.soli quippe deo mutabile esse superius demõstratum est.porro q̃ de nouissima fit tanq̃ omniũ maxima oñuno incõmutabile est: vtpote q̃ ne ipi quidem deo mutare liberũ est. Quod igitur nulli hominũ fas est nisi solis mutare prelatis.dici vix mutabile cõgrue potest.quod soli cõstat licere deo.dicatur pene imutabile:q̃ ne ipi q̃dẽ penit⁹ imutabile nominetur. Que cuꝫ ita sint. vt ad ea redeã: de q̃bꝫ potissimũ queriꝫ.patet q̃ ex ma g̃te regl'aris traditio subest eius qui preest ꝛ si non voluntati:certe discretioni. Sed dicitis. Quid ergo relinquiꝫ necessitati. Audite q̃plurimũ. Primo quidem quicquid de spiritualibꝫ in ipa regula traditum est.in manu abbatis: vt supra tactum est:nequaq̃ relinquitur. Deinde reliqua pars que in corporalibꝫ constat obseruantiꝫ ne ipa quidem in eius voluntate posita est: vt eiusdem deseruiat voluntati: sed magis charitati:neq̃ eiñ abbas supra regulã est:cui semel ꝛ ipe spõtanea se professione submisit.ꝛ si q̃ negandũ non est dei regula charitas regl'e sancti benedicti iure preponitur. Esto p̃m. vt interduꝫ regule littera cedat pro tẽpore charitati: cuꝫ ratio necessitatis vel charitatis exegerit. absit tamen vt hominis cuiuspiam subdatur voluntati. Super fratruꝫ sane trãsgressiones:non super patrum traditiones constituiꝫ:qui abbas eligitur: mandatorꝫ cultor ꝛ vltor vitiorum. Arbitror nanq̃ sanctas illas obseruantias prelatorꝫ prudentie ꝛ fidei creditas.non subditas volũtati. Hinc est q̃ idem legislator in his que abbati dispensanda reliquit.caute nusq̃ vt memini voluntatem: sed aut considerationem aut dispositionem aut prouidentiam:aut certe arbitriũ sed aliquid huiusmodi ponit:volens nimirũ prouidum fidumq̃ dispensatorem rationis vbi forte dispensat sequi iudicium:non sue placitum voluntatis. Vnde ꝛ intimat ei non semel q̃ de omnibꝫ iudicijs suis reddituꝰ sit deo rationem. Lego profecto in regula hec consideratio penes abbatem sit.ꝛ hoc vel illud esse in prouidentia vel arbitrio seu dispositione abbatis. Vt aũt pro sua voluntate aliquid mutet me ibi legisse nõ recolo:quinimo in omnibꝫ inquit omnes magistram sequanꝰ regulam.nec ab ea temere deuiek a quoq̃. Ergo nec ab ipo abbate. Omnes inquit magistrã sequantur regulam:nemo ergo suã volũtatem. Vbi sane nec abbatẽ excipi puto Videtis quãtum necessitati tribuitur: subtrahitur voluntati. Quid etiam: nonne regularꝭ ipa professio.qua se iunior subdit sponte pori eque alligat ꝛ priorem. Cõmunis equidẽ pacti pari reor vtrunq̃ necessitate teneri fieriq̃ duos per vnius sponsionem alterutrum debitores:fidelis cure vnũ alteꝫ humilis obedientie. Quid nam igitur iã voluntati relinquitur: vbi ꝛ prelatus debiti necessitate tenetur. Sed ꝛ de hoc item nõ parum prelati prescribiꝫ voluntati:q̃ is q̃ profitetur. spondet quidem obedientiam non tamen omnimodam: sed determinate scõm regulam: nec aliam q̃ sancti benedicti: vt oporteat eum qui preest nõ frena sue laxare voluntati super subditos:ſ; prefixam ex regula sibi scire mẽsuram:et sic demum sua imperia moderari circa id soluꝫ quod rectum esse constiterit nec quodlibet rectũ:sed h̃ tm̃:q̃ p̃ dict⁹ p̃ istituit: aut certe q̃ sit p̃m q̃ instituit. Sic se q̃ppe hꝫ professio. Promitto non quidez regulam:sed obedientiam scõm regulam sancti benedi

eri non ergo ſm voluntatē p̄positi. Proin de ſi profeſſio ſm illam regulā abbas me us mihi aliud forte imponere tentauerit: qđ nō ſit ſm regulaz. aut etiā quod nō ſit ſm iſta inſtitura. verbi cauſa baſilij auguſtini pacony Quenā mihi queſo in hac re neceſſitas imminet obſequendi: ſoluz quippe id a me poſſe exigi arbitror qđ promiſi. Videtis ergo iam obedientie limites. q̄s requiritis: ſi modus eſt obeditionis tenor profeſſionis: nec ſe valet extēdere poteſtas imperantis: niſi quatenus attigerit votū p̄fitentis: profecto citra ꝛ vltra necnō etiā cōtra: q̄d aliud q̄ obediētie limites quoſdam cenſuerim. ꝛ his ſuis terminis virtutem eandem circūcludi. Quāobrem quibuſcū profeſſus in quouis genere ſalutifere vite nec vltra obedientie leges cogēdus nec citra eſt inhibendus q̄ ſua ipius videtur complecti profeſſio: quātomin⁹ cōtra Js ergo qui medius eſt vite modus prefixus: voto profeſſione firmat⁹ tanq̄ lignum: qđ erat in medio paradiſi ſolus ſine dubio legi erit ſubiectus: obnoxius iuſſioni: ergo prelati iuſſio vel prohibitio non pretereat terminos profeſſionis. Nec vltra extēdi poteſt: nec cōtrahi citra. Nil me p̄latus prohibeat hoz que promiſi: nec plus exigat quam promiſi. Hota mea nec augeat ſine mea voluntate: nec minuat ſine certa neceſſitate. Neceſſitas quippe nō habet legem: ꝛ ob hoc excuſat diſpenſationē. Voluntas ꝥo quia ſola meretur retributionē etiā ſola non imerito graduz altiozē vſurpat. Alioquin ꝛ abſq̄ neceſſitate remiſſio voti non diſpēſatio: ſz p̄uaricatio eſt ꝛ reſtrictio ꝫ voluntatē murmur eſt nō p̄fect⁹ Ponant g̃ p̄positi metā obedientie ſubiectozum ꝛ vot⁹ labioz ipoz nō ſioz deſideriozum: monētes eos: nō cogētes ad celſioza. condeſcendentes eis cū neceſſe fuerit ad remiſſioza nō cadentes cū eis. Ceterū ſubiectus huiuſcemodi obedientiā q̄ voti finib⁹ cohibeꝝ nouerit impfectam. Nā p̄fecta obedientia legem neſcit terminis nō artatur: neq̄ contenta anguſtijs pfeſſiōis largiori volūtate ferꝝ i latitudinē charitatis ꝛ ad oīne qđ iniungiꝝ ſpōtanea vigore liberalis alacriſq̄ animi. modū non conſiderans in infinitā libertatē extendiꝝ. Hec eſt illa de qua ſignificanꝝ aplus petr⁹: caſtificantes inquit corda vra in obedētia charitatis. pulcre ipam p hoc ſequeſtrans ab illa inerti ꝛ ſeruili obedētia q̄dammō nec charitati prompta ſed obnoxia neceſſitati. Hec iuſti illi⁹ cui lex poſita nō ē p̄pa ē: nō qđ ille: pfect⁹ dēat viuere ſine lege: ſz qz ñ ſit ſub lege mīme q̄ppe p̄fēt⁹ voto ſue cuiuſcūq̄ pfeſſiōis quā ſuſpat aīdemotiōe q̄ nec iſtam regula ipa tacuerit vbi monet. ſi fratri ipoſſibilia iniungunꝝ: vt cōfidens de adiutorio dei obediat ex charitate. Jn eadem denīq̄ regula terti⁹ humilitatis deſcribiꝝ gradus: vt oīni obedētia monachus ſe ſubdat maiori. Dicens q̄p peoino nō vult in obediendo mēſura eſſe contentos. pfeſſionis nō attēdere promiſſi debitū: nō de pacto ſumere modū: ſz trāſire alacriter etiā votū ꝛ obedire in oīnib⁹ Eſt ſane qui daz obedientie limes ſm tp̄s ipa tp̄is extremitas: vt his ſit termin⁹ obedientie qui ꝛ vite. Hūc nob maxime vnigeniti comendat exemplū q̄ fact⁹ eſt patri obediens vſq̄ ad mortē. Hec g̃ quotiens interrūpiꝝ: inobedētia dicīꝝ: ꝛ peccm̄ ꝛ trāſgreſſio ſeu p̄uaricatio. Sed intereſt ſane q̄ cauſa quo affectu: q̄ intentione: quo p̄cipiente: i quoue p̄cepto malū hoc comitatur. Equidē nullā prorſus ino bedientiā dico paruipendendā: nō tm oēm pari eſtimandā picto. Emuero mādatū dei eſt nō occides Facg̃ duos homicidas ꝛ vnū q̄dē ſpoliādi cupiditate: altez ꝥo neceſſitate ſeſe defendēdi facin⁹ ppetraſſe. An non hic ſatis euidenter inter lepram ꝛ leprā cauſa ſeparet: faciens vtiq̄ diſparē valde culpā vnius eiuſdēq̄ trāſgreſſiōis. Quid ꝥo: ſi hūc ſubita ira: illū ſtudioſa malicia aut vetus odiū forte ad idē ſcelus impulerit. Nūq̄d nā ſili penſandū erit iudicio: qđ rā diſſimili actū ꝫſtabit affectu. Nil deinde inceſt⁹ obſceniue q̄ illas filias loth paternum vſurpaſſe cōcubitū: ꝛ tamen q̄s nō videat quantū euacuerit aut attenuauerit turpis nefandiq̄ flagitij reatū: pietas intentiōis ꝛ intentio pietatis. Jā ꝥo de illo q̄ p̄cepit ꝛ itē de eo qđ p̄cipiꝝ huiuſcemōi aduertenda erit ſm rōnem diſtinctio vt cuius inter p̄ceptozes reuerentioz nobis imminebit auctozitas: eius grauioz formidet offenſio:

ac maioris cuiuscp mandati transgressio damnabilior extimek. Veli⁹ siquidē obedire est deo cp hoīb⁹ t ipis meli⁹ magistrꝫ cp cōdiscipulis. Porro in magistris melius nr̄is cp extraneis. Quib⁹ aūt meli⁹ cōstat obedire: ipsis ꝓculdubio t nō obedire detestabilius est. Et de mādatꝫ similiter. Maioꝛib⁹ q̄ppe maioꝛ. minoꝛib⁹ minoꝛ ꝯa nr̄a t cura debetur. de quoꝝ etiā contemptu iuxta candē considerationē grauioꝛ. leuioꝛue offensa ꝙtrahit. Porro maiora minoꝛacp mandata dixerim fm q̄ magis minusue velle constiterit ipm qui p̄cipit siue hoīem siue deū. Est ꝙbi gr̄a mandatum nō furaberꝫ t est mandatū oīm petenti te da: vtrūcp qui dē magnū qm̄ vtrū cp diuinū sed de nō furando mal⁹. Quis em̄ nesciat equissimo deo nō eque displicere tenaces. atcp fures t quia de duob⁹ malꝭ plus velit nos tenere nostra cp tollere aliena: t ita minus peccare q̄ nō tribuit sua cp q̄ nō sua furak. Sed in mādatis hominū rara equalitas inuenit. cū p̄o varijs necessitatibus vel vtilitatib⁹ agendoꝝ iniungentiuꝫ affectio variek quodcp putauerint rectius vel cōmodius: hoc ampluꝫ cupiant t exigāt obseruari. tam ergo qualitas p̄ceptoꝝ cp auctoritas p̄cipientiū t obedientie p̄figit metam t inobedientie terminat culpā: quādo vt dictū est in p̄latis q̄buscp grauioꝛis auctoꝛitatis: t eoꝝ mandatis quibuscp maioꝛis vtilitatis: q̄ diligentioꝛ debek obsequendi cura: eo t culpa grauioꝛ incurrit de ꝙtemptu. His itacp distinctiōib⁹ animaduersis t obedientie modus: t pōdus inobedientie facile reperit: His gradib⁹ nō solū inter diem t noctem hoc est bonum obedientie: t inobedientie malū discernit. sed etiā inter diem t diem: itemcp int noctē t noctē inter bonū videlicet t melius inter malū t peius. Bonus q̄dem obedientie gradus est si iuxta mgr̄i nr̄i sniam ꝓpter metū gehenne seu ꝓpter pfessionem sanctam quam ꝓfessus est. q̄ piam obedierit. melioꝛ tamen cum ex dei amoꝛe obeditur. Illa quippe obedientia necessitatis est: illa charitatis. Illum aūtē optimū dixerim obedientie gradū cum eo animo iniuncum opus recipit: quo t p̄cipitur. Cum em̄ ex voluntate iubētis pendet intentio exequentis: fit: vt nec maius minoꝛibus nec minus maioꝛibus confuse vt assolet ad implendum qd̄ iniungit subiecti studium impendatur. Sed moderāte animo quecp p̄o sue dignitatis impio modum sciat vtrobicp seruare tam in obseruando videlicet iussa cp in cauēdo p̄ohibita: non q̄ vel minimū horum que iubentur contemnendū putet: etsi tamen minimū quod minimū est reputet. sed nimirum ex comparatione maioꝛū. nouit ver⁹ humilisq obediens t minima non cōtemnere t maxime curare que maxima sūt. intimo quodaꝫ deuoti sincericp animi sapore discernens quibus de mandatis ei qui p̄eest: suis quodāmodo factis respōdeat cum ꝓpheta. Tu mandasti mandata tua custodiri nimis. Vbi q̄ non dicit vniuersaliter omnia illa tantum oportet intelligi que quoniam non sine grauli culpa quacunc occasione violantur: ideo non sine graui pena quomodocunc violata damnantur. vtputa non occides: t si huiusmodi sunt quoꝝ nuncp potest esse obseruātia iniusta vel mala. nuncp bona licitaue trāsgressio dispensatōe dūtaxat humana. Cetera q̄ a ꝓpositis dispensatōe dūtaxat humana. Cetera q̄ a ꝓpositis dispensatōe admittunt q̄ leuioꝛi censura neglecta puniunk: leuora dicunk. Ex his ꝙbi gr̄a dico esse vl' risū iter dictū: vel in dictū silentiū. Hec sicdez si ꝺ mandatū nō venit̄: nec p̄cepta st. Accedente mādato si quo min⁹ obseruantur in p̄cm reputank nō cū in crimen: ita sane si p̄ subreptionem aut oblionem: nō aūt p̄ ꝓtemptum hoꝝ transgressio contigerit. Media quippe sunt e quib⁹ illa videlicet ꝓstituunk: que vos facticia nominatꝫ. longe vticp disparem a naturalib⁹: quantum in ipis est gerentia necessitatem: cū tamen nec sine offensa negligi nec contemni sine crimine vel ipa queant iniūcta ab his dū taxat: quibus ꝓprie dicitur. qui vos audit me audit t qui vos spernit me spernit Licet nancp ipa per se iniuncti opis qualitas innoxia sit: adiuncte tamen auctoritatis pondus obnoxium mandato trāsgressumcp peccato noxium facit. non magno tamen si contemptus defuerit. Hec ergo generalis t cōmunis regula sit. Vniuersoꝝ que per se aut ꝓpter se nec bo-

na nec mala sunt aut diuina institutione: aut propria cuiuscꝫ professione fixa nō sūt vt nō iussa q̄dē licite vtrūlibꝫ. vl admittā tur vel omittant: iussa ꝓ sine culpa nō ne gligantur: sine crimine non contemnātur Ubicꝫ em̄ z culpabilis neglectus z con temptus damnabilis est. Differunt autez q̄ neglectus quidez languor inertie est: cō temptus vero superbie tumor. Porro con temptus in omni specie mandatorū pari pondere grauis z cōmuniter damnabilis est. neglectus autē in fixis grauior: tollera bilior in mobilib⁹ mandatis. Si quidem adulterium quocūcꝫ modo: quocūcꝫ per petres animo: turpe flagitium est ac crimi nale peccatum. cum tamen leue verbum in tempe vel loco silentij forte ꝑ oblitionem subreptum risusue per impetum magꝭ ex cussus q̄ ꝑsumptus contra preceptū quod vticꝫ animi negligentis aut dissoluti spi ritus indicium est. eo facilime veniaz pro mereatur: quo vix vel peccatuz reputatur. Quid cū scienter z ex deliberatione in ver ba ociosa silentio licet non indicto lingua laxatur. Nunquid hec tamen neget quispi am vsurpari contra regulā veritatis. Un de nimirum z ratio exigenda est in futuro iudicio iudice ipo terrifice ad modum cō minante. quia de omni verbo ocioso red dent homines rationē in die iudicij. Heu nobis quē nā poterit reddi ratio de ocio so. Alioquin ociosum non est si non omni no ratione vacuū est. z tamen quis nesciat vnū detractionis verbū quantum z inu meris talib⁹ id est ociosis preponderet ad delictum meritūcꝫ damnationis. Quid ita. Videlicet quia discretio est in mādaꝫ tis consequenter z in culpis: vt sicut dixe ram maioruz grauior. leuioꝝcꝫ minorum censeatur transgressio mandatoꝝ. Sz mā datum non ita. Sive em̄ deus sive homo vicarius dei mandatū quodcunꝫ tradi derit pari profecto obsequendum est cura pari reuerentia deferenduz. vbi tamē deo contraria non precipit homo. Quod si cō tigerit: pergendū indubitanter consulo in petri sentētiam: quia odedire oportet deo magis q̄ hominib⁹. Aut em̄ hoc respon denduz cum apostolis aut cum phariseis certe audiendum. Quare z vos transgre dimini mandatū dei propter traditiōs vestras. Si aūt dolet se contemni magi ster homo pr illo qui docet hominē scien tiam consoletur illa quā z vos posuistis. samuelis snīa qua iter lepzā z lepzā videt discernere sic. Si peccauerit vir in virum propicius ei poterit esse deus. Si autē in deū peccauerit quis orabit ꝑ eo. Ego igi tur si me hoc angi articulo sentiam vt aut deū aut hominem offendere necesse sit: de um potius libenter eligo non offendere. z quidem tutius iustiusꝫ Habeo nempe ex presenti ꝓphetie capitulo de homis lesiōe meam consolationē. dei salicz ꝓpciationē Ceterum deo offenso quis orabit pro me Si ad hominē cōfugero. id quidē scriptu ra non consulit: quinimo maledictus ho mo ait qui spem ponit in homine. Veri ro proinde: si aūt in deum peccauerit etiaz si subintelligiť propter hominē: quis ināt orabit pro eo. Neuter equidem. Nam z a quo offenditur: eque vtriusꝫ oratio execran da decernitur apud ipm qui offenditur: hoc est apud deum. Talis ergo requirendus est ad orandum: qui sit ꝙdoneus ad placā dum. Porro culpa si qua est q̄ homo offen ditur: cum ei non obeditur: aut multum exte nuatur: aut penitus annullat causa melioz. Quapropter cum dicit. si peccauerit vir i virum subaudiendū est ꝓpter deū: q̄ nul latenus lesio cuiuscunꝫ proximi: nisi dum prelati excusat a culpa: si solus defuerit in causa deus. Alioquin paulo contradicit: qui ait. Sic em̄ in fratrē peccantes i xp̄m peccatis. nam de prepositis certuz tenem⁹ ipius veritatis testimoniū sic loquētis ad ipos. Qui vos spernit me spernit. Sed z de quolibet fratre nolite ait contēnere vnū ex his pusillis. z q̄ scādalizauerit vnū ex his pusillis q̄ō seq̄t auerterat de⁹ a nob⁹. Sz nō oim̄ scādala eq̄ sūt lāce pēsanda. Aliť nāq̄ accipiēda sūt scādala pusillorꝫ z aliť pharisęorꝫ de q̄b⁹ apl̄is timēt⁹ z intimāt⁹ q̄ scandalizati essent in sermone veritatis: re sponsum est: sinite illos: ceci sunt du. ce. Illorum q̄ppe scandalum de ignorātia istoꝝ rum de malicia descendit. Illi scandali zantur q̄z veritatē nesciūt: isti q̄z oderūt Eñ z pusillos illos arbitroz appellari q̄ō volūtaꝫ q̄dē bone: sz nō magne scie existē

tes zelum dei hēant sed non fm scientiam Talium scandala curam non iram ꝓuo⁹ care solent spiritualiū dumtaxat virozuz paulo ita docēte. Vos q̄ spūales estis hu iusmodi instruite in spū lenitatis. Indig num siquidem est valde humanā eos me reri indignationem: qui diuinā tam faci⁹ le cōsequunt miserationē. Nam hi quoq̄ q̄ dñm crucifixerūt: magni q̄dem petōres sed pusilli estimatores: ⁊ si ex vno ira nun quid tamē ex altero venia meruerūt. Bea ti siquidē fuissent: si iuxta ꝓbū dñi in ipso scandalisati non essent. Nunc ꝓo quid ni⁹ si miseri. Sed tamē ⁊ miserandi. Probat hoc pia illa in cruce patientis: sed nihilo⁹ minus compatientis supplicatio. Pater inq̄t ignosce illis: ⁊ quasi quererek indulgē tie ratio in tam horrendo facinore: seq̄tur quia n.q.f. Acsi diceret. Eo digni venia quo ⁊ pusilli scientia sunt. Ideo ignosce il lis: q⁹ non agnosco⁹ ab illis. Si em ꝑgno uissent nunq̄ dñm.g.c. Sunt q̄b⁹ nō ita ignosco: quos vtiq̄ nō ignoro ⁊ vidisse et odisse. ⁊ me ⁊ p.m. Pro hmōi pusillo i sci⁹ entia terrens paul⁹ eum qui cum habeat scientiā nescit tamē condescēdere infirmio ribus ⁊ peribit inquit in tua scientia frat pro quo christus mortuus est. Quod si tā topere cauenda sunt scandala paruulozuz quanto amplius prelatoꝝ: quos sibi de⁹ equare quodāmodo in vtraq̄ parte dig⁹ natus sibimet imputat illoꝝ ⁊ reuerentiaz ⁊ contemptum: specialiter contestans eis q̄ vos a me a. ⁊ qui v. semp m. semper. An non deniq̄ hoc ꝑm ⁊ regula nr̄a perhibet vbi ait obedientia: q̄ maioribꝫ prebek: deo exhibetur. Quamobrem q̄quid vice dei precipit homo: q̄ non sit tamen certū di⁹ splicere deo haud secus oīno accipiendū est: q̄ si precipiat deus. Quid em̄ interest vtrum ꝑ se: an ꝑ suos ministros siue homi nes siue angelos hoibꝫ innotescat suū pla⁹ citum deus. Sz homines inq̄s facile falli in dei volūtate de rebꝫ dubꝫ ꝓcipiendo: ⁊ in ꝓcipiendo fallere possunt. Sed quid hoc refert tua qui cōscius non es ꝑsertim cū teneas de scripturis: q⁹ labia sacerdoꝝ custodiūt sciam: ⁊ legem ex ore eius requi runt: quia angel⁹ dñi exercituū est. Requi⁹ runt dixerim legē: non quā vel autentica vlla scriptura tradiderit: vel ratio manife⁹ sta ꝓbauerit. de eiusmodi quippe nec precep⁹ tor expectandus: nec ꝓhibitor auscultan dus est. Sz q̄ ita latere aut obscuruz esse cognoscit: vt in dubiū venire possit vtruz nam deus: sic aut aliter forte velit: si nō de labꝫ custodientibꝫ sciam. ⁊ ex ore angeli dñi exercituū certū reddak. A quo deniq̄ diuina potius cōsilia requirunt q̄ ab illo cui credita est dispensatio ministerioꝝ dei Jp̄m ꝓinde quē ꝓ deo habem⁹ tanq̄ deū in his que aperte nō sunt contra deū audi re debemus. nec sane cōtraria loq̄mur san cto ꝓphete samueli: quasi i hac pte diuinā hominibꝫ tribuentes auctoritatē: cum ille in supra memorato capīo plane discerne⁹ re inter vtrunq̄ videat. Siquidem quod nos asserimus de dubꝫ hoc ille negat de manifestis: vt cum ait. si peccauerit vir in virum subaudiat ꝓpter deum cui apte con traria hoies hoibꝫ frequenter mādare pre sumunt. Sed hinc vos sumēte⁹ materiā siue occasionē argumentandi asserit⁹. Si hoc constiterit: vt iussa quelibet hominuz vt istituta diuine auctoritatis pōdere esti⁹ manda sint. hoiem sub homie aut vir ⁊ ne quaq̄ posse saluari cū in tanto ꝓpīo man⁹ datoꝝ. que plati etiā ꝑ incuriā sepe preci⁹ piunt interdum nō ꝑuaricari aut difficile admodū aut oīno impossibile videat Et quidem nō nego difficultatē tāte inesse ꝓ⁹ fectioni. sed cū ipa corde impfecto ꝑsumit Porro imperfecti cordis ⁊ infirme prorsus voluntatis in dictum est. statuta seniorum studiosius discutere. herere ad singl'a que inūgunt: exigere de quibuslibet rationem ⁊ male suspicari de oīni ꝓcepto: cui⁹ causa la tuerit: nec vnq̄ libēter obedire: nisi cū au⁹ dire ꝓtigerit q̄ forte libuerit: aut q̄ fi alit licere seu expedire monstrauerit vel aperta ratio vel indubitata auctoritas. Delica⁹ ta satis imo nimis molesta est huiuscemo di obedientia. Non plane hec illa est. que ex regula tradit obedientia sine mora. Di sputare profecto hoc est in fastu cordis: nō in auditu auris obedire. Jstiusmodi ergo carnalem aiam non modo premi: sed etiā oꝑimi pondere ꝑsumpte ꝓfectiōis neces⁹ se est: q⁹ nō potest portare caro infirma. q̄ solus spūs promptus experit iugū esse suu

ue ⁊ onus leue. christi quippe iugum ⁊ on⁹ est. ⁊ oīno importabile nisi xp̄i spū. Hinc itaq; si dicitis legem regule subintrasse: vt abundaret delictū. verum dicitis. ceterum culpa hec nō est date legis aut dantis legem sed imprōuide ꝓfitentis ⁊ impie ꝓuaricātis. Mandatū q̄dem scīm ⁊ iustū: sed tu tenes te esse carnalem venūdatū sub pctō. Nec h̄ ante ꝓtidisse debueras: quo turpis huius euangelice non ꝓfus taceres fundamenta: q̄s sedens computares si haberes sumptus ad ꝓficiendū. Nūc aūt q̄d restat nisi aut corrept⁹ obedias senioribus aut cōfusus audias ab illusoribus. hic homo cepit edificare. non potuit cōsūare. Dz forsan dicitis. Ergo nec ita ꝓfectus quispiam inuenit. cui non vel minimū aliquid interdum subripiat de tam multis ac minutis que passim vel a negligētibus prepositis imperantur minime quidē cuiq̄ hoc ego dederim: cum ipi quoq; de se fateant apostoli. In multis offendimus omēs: ⁊ si dixerimus quia peccatū nō habem⁹: ipsi nos seducimus. Sed non cōtinuo: vt aliquid preterimus: perimus: presertim cum nos scriptura consoletur. si quis peccauerit inquiens aduocatū habemus iesum christū iustum: ⁊ ipe est ꝓpiciatio ꝓ peccatis nostris Deniq; ꝓphēta de ipo testat: q; ꝓ transgressoribus rogauerit vt non perirent. Vbi sane notandū q; ⁊ si ꝓ trāsgressoribus nō tm̄ ꝓ cōceptoribus legit supplicasse. Nec illi quo perire possunt pro quibus saluator rogat ne pereāt. Quamobrem non video cur ita omnem inobedientiā ⁊ trāsgressionem vl' minoꝝ quorumlibet mandatoꝝ exaggerādam putaueritis: vt exclamaretis. Q̄d ergo iam monacho poterit veniale peccatū esse vel leue: cuius vniuerse actioni crimen insidiatur inobedientie. Sed hoc tamē videlicet constare creditis: q; prelatoꝝ iussionibus tm̄ tribuendum asseritur: quantus si diuinitus traderentur. Quasi ꝯo ea ipsa euangelica precepta non multum interse discrepent ⁊ merito obseruationis ⁊ trāsgressionis periculo. ceterum sicut nō omnia vnius esse constat vel necessitatis vel vtilitatis vel dignitatis. sic non vna de omnium transgressione fertur sentētia: nec pena manēt discrimina ob dispares culpas

Porro nec pari culpa negliguntur: quem nō pari cura precipitur: nec pari proinde pena puniuntur. Ecce enim euangelium tā flagitium crapule q̄s fornicationis turpitudinem damnat. Verum quis magis non horreat e duobus malis turpitudine fedari q̄s cibo exsaturari. nonne deinq; veritas in euāgelio sub nominib⁹ trabis: ⁊ festuce graues leuesq; descripsit inobedientie culpas. Nonne ipa disputante. imo diffiniente gradatim nobis distinguitur que cuiq; reatui pena debeat. dū aliū iudicio, alium concilio: alium ⁊ gehēna reum esse protestetur. Que nam ergo ꝓsequendi necessitas cogit vt si mḡris diuina detur in suis p̄ceptis auctoritas nullū ideo tā monacho leue aut veniale peccatum inueniri posse putetur: ⁊ q; eius vniuerse actioni crimen insidietur inobedientie. Esto sit crimen: cui penalis illa gehenna: vel gehēnalis pena assignat quale queso illud diffinim⁹ esse crimē: qō veritate iudice reum tantum facit iudicio. Nec tamē diffitebimur esse reatum. qō vel hactenus reum statuit qō si reatum ⁊ pctm̄. Porro omne peccatum cōtra dei mandatū ꝓsumit. Qō aūt contra mandatū ꝓsumit inobedientia dicitur. Hinc colligitur qō irasci fratri: et inobedientia sit ⁊ crimen nō sit. en vnū inuētum est monacho leue ac veniale peccatū: quodq; non humani: sed diuini mandati statuat transgressorem. In hoc genere sūt transgressionis nonnulla stultiloquia seu vaniloqa ⁊ queq; otiose dicta. facta ⁊ cogitata. Huiusmōi ein nūq; nisi cōtra mādatum ⁊ dei mandatum vsurpant. Peccata quippe sunt ⁊ deus prohibet oīe peccatum ⁊ tamen venialia nō criminalia reputant. excepto cū ꝓ ꝓtemptū ꝓrunt i vsū ⁊ ꝓsuetudinē ⁊ tunc nō peccati spēs: sz peccantis intentio pensat. Elatio q̄ppe ꝓtementis atq; impenitentis obstinatio i minimis q̄z mādatis culpā facit nō minimā ⁊ ꝓuertit in crimen grauis rebellionis nerui satis leuem simplicē trāsgressiōis. Deniq; in q̄ inobedientie crimen absq; dubio fit apō samuelē aduertite. Quasi inq̄t peccatum ariolādi est repugnare ⁊ q. s. v. n. a. Non ait nō acq̄escere sz nolle acq̄escere: vt nō iussionib⁹ simplex ipa trāsgressio: sz vo

luntatis superba cõtentio. scelus ydolatrie reputetur. nõ est em̃ idipm̃ nolle obedire et non obedire. Hoc quippe interdũ erroris est nõnunq̃ infirmitatis. Illõ ꝓo aut odiose pmacie aut cõtumacie nõ tiende: qõ et ipm̃ repugnare est et resistere spiritui sctõ. et si ad mortez vsq̃ pduraverit blasphemia est non remittenda. siue in hoc seculo siue in futuro. Nõ ḡ qualiscũq̃ mandati p̃teritio criminalẽ facit inobedientiã: sz repugre sed nolle obedire Cetez quanti absq̃ illa pessima et rebelli voluntate non obediunt Quomõ itaq̃ monacho crimen insidiat inobedientie: si totiens sine crimine transgredit. quotiens in trangressione defuerit huiusce mõi recalcitrans et cõtentiosa voluntas. Frustra aũt ꝓparant quidã vt dicitis quastibet inobedientias anticq̃ illi q̃ facta est in paradiso que nimiq̃ valuit. nõ solum obligare psonã: sed et vitiare naturam Arbitror tamẽ et ipsaz p̃mã grauissimãq̃ p̃uaricationẽ aut nõ aliũde aut inde maxime iudicatã grauissimã hoc est ex rebellione defensionis que secuta est: quãdo do causam requirente peccati vt pctõres ad pniam ꝓuocaret. nolebat quippe mortem eorum sed magis vt conterent et viuerẽt: ipi maluerũt declinare cor suũ in verba m. ad ex. ex. in p. Et q̃dẽ gemina malicia peccatoris. Primũ q̃ nec sui miserꝫ est vt culpam ꝓpriam faterek et sanarek: deinde q̃ et vxorẽ: vt se fallaciter excusaret: crudelit accusauit. Quid est q̃ denicq̃ dicitis in oĩ actione monacho crimẽ insidiari inobedientie quasi aut furtim subrepat nescienti: aut casu accidat infelici: aut nõ valẽti implere qõ p̃cipit criminis calumnia struatur de impossibili. Jta ne inq̃ monacho crimen insidiat inobedientie: cum et anticq̃ illa tam nota et tam noxia p̃uaricatio facile vt creditur: indulgentiam consequerek dũmodo confessio et nõ defensio sequerek. Neq̃ em̃ tantũ vt dictũ est nocuit simplicis actionis cẽptus ex deliberatione transgressio: cẽptum a dumcte excusationis cum premeditatione obstinatio. Sed nũquid forte in lege quidẽ diuina habenda est hec consideratio grauioris leuioriscq̃ inobedientie. nõ aũt ita et in regula nostra. Sz q̃s sane dicat plus tribuendum humanis cẽ diuinis traditionibꝫ pleriscq̃ qõ per suos deus cẽ qõ ꝓ seipsum impat estimandus. An non denicq̃ et apõ sanctũ benedictum ꝓprie et distincte ab inuicem sentẽtie inueniuntur. alia de leuioribꝫ: alia de grauioribꝫ inscripta culpis. Quid est aũt leuior culpa: nisi leuior inobedientia: Tradunt igitur a prelatis interdum minora mandata quoꝝ transgressio leuiora scõm regulã patrit et peccata: et tamẽ i deũ nihilomin⁹ p̃uaricatio fit. quotiens abbatis iussio p̃teritur. Siquidem et ex ore ipo dei: nõ equalia sunt p̃omulgata. et ideo non eq̃li cuncta vigilantia obseruãda: sed alia cura exhibenda est ei proculdubio: q̃ ipse phibet primum et maximũ mandatuz. alia his q̃ alibi discernens: qui soluerit inquit vnuz ex his minimis meis mãdatis. Quid ergo. Audim⁹ ex regla grauiores et leuiores culpas: legim⁹ et in euangelio maxima minimaq̃ mandata et mandatoꝝ transgressiones vniuersas dicemus equales vel eq̃liter maximas. Nõ est igit necesse vt concedam qõ dicitis: aut deo scilicet non tribui omne qõ ab homine magistro accipit. qõ non sit ꝓtra deum: vt monacho nullũ inueniri posse leue seu veniale peccatum. qa etsi totiens deo: qõ fatendum est. inobediens esse cõuincit quotiens eius q̃ pro deo sibi p̃est hominis mandatũ: qõ q̃dem iusticie nõ repugnet p̃tergredit. Sicut tñ nõ par cura in executione exigitur: sic nec par culpa ꝓbitur ex trãsgressiõe. et si q̃ppe vnus est q̃ offendit: nõ tñ vni⁹ põderz q̃ iubent. nec vni⁹ subin de crimis iusso⁹ est oĩm cẽsenda trãsgressio. Qñ p̃ bñdict⁹ fm inãt mẽsurã culpe excõicatois extẽdat mensura Frustra pide vt videz aut terremi aut treconami de obedie pmissiõe q̃ fit ex regla profession̄e q̃si nõ oporteat pmittere quã cõstat nec integre posse teneri nec sine crimine p̃teriri. siquidez deo q̃q̃d dei minister homo nõ perperã iusserit imputandũ constiterit. frustra inquã ex hac occasiõe malũ ita inobedie exageratz vt a tam necessario bono p̃omitẽde inobedientie terreamini q:z si difficile cauetur vbicq̃ subripiẽs vel insidiãs vt vos dicitz. iobedia i tã varijs et innũeris q̃ a senioribꝫ indicunt nõ sp tñ dãnabilit seu crimialit qõ p̃cipit nõ iplet

Et si ẽm oẽis inobedientia inexcusabilit sit culpabilis. nulla tñ eternalit damnabilis nisi quã remediũ pnie non sanat. nulla est letaliter criminalis. nisi q̃ contemptum ſuꝑbie non cuitat. Magna igit̃ securitas filys obedi̇ẽtie: ⁊ reuera pax homiby bone voluntatis. qñ in oẽi obedientia sola dã natur impenitẽtia quã nescit q̃ diligit deum solũ incriminat ſuꝑbia: quã facile cauet q̃ timet gehẽnam. Sz exemplis clarꝰ eluceſcet qđ dicimꝰ. Si iubente semore vt ſileam ꝓbum mihi forte ꝓ obliuionẽ elabitur. reum me fateor inobedientie: ſz venialiter. Si ex ꝓtemptu ſciẽs ⁊ deliberãs sponte in ꝓba ꝓrupero ⁊ rupero silentij legem: ꝓuaricatorẽ me ꝓſtituo ⁊ criminalit ⁊ si impenitẽs ꝑseuero vſq̃ ad mortẽ. peccauí ⁊ dãnabilit. An ⁊ h̃ duꝝ forte aſſe, videatur. Hec quippe ſunt vꝛa ſi bene recolo ꝓba: cũ difficultatẽ seu impoſſibilitatẽ: vt vobis videtur teneẽde obedientie vel cauende inobedientie cõſiderãtes in vitam ita monachicã exclamaſtis. Eccine eſt illa eo securior: quo artior: eo certior. q̃ magis ardua veniendi ad deũ vꝛa vt monacho naturaliter mala vit cauere: naturaliter bona vit ꝓ cõi infirmitate valenti implere: nõ minor tñ necessaria ſit cautela ad cauenda vel obſeruãda: q̃ ſibi ꝑlatus ſuꝰ: vel ꝓhibere voluerit iubere ⁊ ſubditꝰ. Qđ cũ a multis credat. licet a pauꝯ vel etiam a nullis ad integꝝ obſeruet q̃d aliud opat talis ſnie credulitaſ q̃ qđ illa ab apl̃o tñ culpando mãducãdi ꝙ dolotta libertas. nil plane aliũ. Sz ſi ita eſſet: vt dicitꝯ bñ ꝓrſus nõ ꝑt cõſcius eſſe ſibi q̃ ſe nõ ꝛiplere cõfidit qđ debere ſe credit. Creditꝯ itaq̃ vt ꝓboꝝ vꝛoꝝ ſenſuꝯ breuit colligã: q̃ ad integꝝ mãdata obſeruari dei vit valeant ꝑlati ꝓ hoĩs nequaq̃ valeãt. cũ alibi veritas ipa teſtet necvnũ q̃dem tota ꝑeritũ iri. Ceteꝝ q̃ ita ſentit videt mihi: vt pace veſtra dixerim necdũ guſtaſſet q̃ꝑtum ſuauis eſt dñs ſub iugo legis gemere: adhuc nondũ reſpirare ſub gra: ſuaue xp̃i iugum nequaq̃ eſſe exptus. ideoq̃ certiſſime adhuc infirmari ꝑ carnẽ: q̃ ſpũs nõ adiuuat eã ꝓ infirmitatẽ. Quid ꝓ ſibi vult illa diſtinctio: q̃ dei q̃dẽ vit ꝑlati ꝓ hoĩs neq̃q̃ oĩno a quolibet iuſſa poſſe teneri ꝓhibitaue cõceditis: q̃ſi ꝓ illa queãt abſq̃ iſtꝯ integre cuſtodiri. Sz ſi attenditꝯ de male q̃z viuentiby ꝑlatis: dei ꝑceptũ eſt q̃ dicũt facite igit̃ q̃ non facit apte nõ in hoiez tñ: ſed in deũ ꝓuaricatoꝛ exiſtit. Ivane g̃ nullus mãdata perfecte exeq̃t ſui mgri. Quãobrem putatꝯ qꝛ volumꝰ: vel qꝛ nõ poſſumus: Sz ſi volumꝰ ⁊ nõ poſſumus. ſecuri ſumus Si poſſumꝰ ⁊ nolumꝰ ſuꝑbi ſumꝰ Porro ad cauendũ ſuꝑbiã illã ꝓ annuerim neceſſariã eſſe cautelã: quã dicitis ne forte incurrat inobedientie crimẽ. Qđ ſi impoſſibile vos putatꝯ: vt nõ videlicꝫ impũs ꝑlatoꝝ ꝑ ꝓtemptũ interdũ ſuꝑbie reſiſtatur. Scitote non paucos ſz innũeros aliter oĩno ſentire: nec aliud q̃ qđ ꝓꝛio dicerunt exꝑimento. Si aũt nõ impoſſibile q̃dem ſed tamen difficile eſſe ſentiꝯ magiſtros non ꝓtemnere ⁊ dũ ideo ꝓſentius qñ grauamini nõ ſuꝑbe ſape murmuratꝯ aduerſus obedientie legem affirmãtes periculoſum ꝓmittere qđ laborioſum eſt obſeruare. ad hoc ego reſpondeo immo non ego ſed dñs. Qui ꝑt inquit capere capiat hoc q̃ꝑe eſt qđ paulo ſupius dixi qꝛ añq̃ edificiuꝫ inchoares, puidiſſe debueras: vñ ꝑficeres. Nũc aũt vt ait q̃dam. Aut non tentaſſes: aut ꝑfice. Verumtamẽ nemo ſi caute, ꝑficeꝝ: pollicet ſe vltra in nullo trãſgreſſuꝝ h̃ eſt iam nõ peccatuꝝ. Alioquin aut ꝑiurat q̃ ita iurat: aut ſanctioꝛ eſt illo: q̃ ait in multꝯ offendimꝰ oẽs. Qđ ſi conſequens falſum eſſe videt: videndũ eſt et de eo qđ antecedit ne forte lex q̃ data eſt ꝓpter trãſgreſſiones cohibẽdas nõ ſolũ non eas cohercet ſz ⁊ augeat inſuꝝ crimine ꝑiurij. Sic̃dem id ꝓmittere noſ in nr̃a profeſſione credamꝰ q̃ certũ eſt nõ poſſe teneri. ꝓtẽda eſt ꝓinde vobis in duo vniuerſa hec obſeruatio regularis in ꝑcepta videlicet ⁊ remedia. Preceptis inſtituit vita ꝺ peccatũ remediis reſtituit pꝰ perm inocẽtia. Sic g̃ vtraq̃ iſta ꝓplectit nr̃a, pfeſſio: vt pfeſſus q̃ſq̃ cũ in aliq̃ forte regulariũ mãdatoꝛuꝫ deliquerit ſi ad remediũ eque regule cõfugerit: ⁊ ſi cõuincit trãſgreſſoꝛ mãdati: non tñ pacti ꝓuaricatoꝛ. Solũ itaq̃ cẽſuerim fregiſſe votũ: violaſſe ꝓpoſitũ: pactũ ꝓuaricaſſe q̃ ⁊ ꝑceptum ꝓtempſerit ⁊ remedium nam illũ ſane dico ſecuꝝ q̃ etiã ſi interdum

obedientie limitē ꝓterit: consiliū non respuit penitētie. Regulares nanq; termios ꝫ si sepe deliquerit: non euadit q̄ censure: q̄ ex regl'a ē disciplinā nō subterfugit. Pars siquidē regule est regularis correctio ꝫ ī ea repitur non solū bone vite istructio. Sed etiā emendatio ꝓtrarie: inueniunt in ea ꝫ p̄cepta obedientie ꝫ inobedientie remedia: vt nec peccādo quidē a regula recedatur. Fateor sane impossibile cuiuis mortaliuz vel venialiter interdū nō delinquere ī ꝓceptis obedientie. Sed nulla tam de impossibilitate querela: qñ q̄dem ꝫ ex regula licet id quoq; qō criminaliter delinq̄ contigerit emēdare. Quod ergo dicitis a nullis posse obseruari ad itegr̄ quicq̄d a magistris p̄cipit: verū est ꝫ leuis culpa inobedientie est: ꝫ facilis cura ei⁹ inuenit in regula. siquidē fit transgressio absq; contemptu. Si aūt ꝫ ipm deesse aliqñ nō posse cōtēditis id q̄dē falsum est. Ꝫ nec talem tamen inobedientiā sine cura relinq̄t diligētia regularis: ꝫ licet fortiori indigeat curationis medicamento, caret tñ morbo p̄uaricationis. nisi cū ꝫ ipm forte medicamentum cōtemnit. Que cū ita sint frustra de impossibilitate causamur q̄ regulā ꝓfitemur frustra nobis de peccandi necessitate blandimur: vt ideo iusta impia p̄latoruz deo non imputāda, sed tanq; hoīm ꝓtemnenda putem⁹. nec rem videlicet impossibilem cōtinere nr̄a ꝓfessio videat: si tantū ex ea hoīb⁹ quantū deo obedientie deberi asserimus. Cui em̄ ita ꝓfesso impossibile imo p dei gr̄am nō pfacile sit cauere p̄uaricationē. Vbi nō inobedientia sed impenitentia facit p̄uaricationem. hoc quippe vt iam dixi: ꝓfitentium spōdet nemo: vt nō peccet ꝫ ob hoc nō ꝓtinuo vt q̄spiam aliq̄ modo non obedit p̄uaricatorē se constituit: nisi q̄ se forte sic ꝓfessum falso existimat quales vos vtiq; asseritis esse nō paucos. De quib⁹ etiā si q̄ sunt vt dicit⁹ verū est et qō subditis q̄ nil vtiq; aliud illa talis corum credulitas: vel potius crudelitas ī suis ipius operat conscientijs. q̄ noxia illa recumbentium in ydolo libertas in alienis necesse est em̄ qui huiusmodi est ex propria perire conscientie sententia: quemadmodū ꝫ in illius scientia clamat apostol⁹ infirmū perire fratrem. ꝫ quomō nihil esse cōmunem item ipe phibet qō cum gratiarumactione percipit: nisi ei qui putat aliq̄ quid esse cōmune ꝫ regularis ꝓfessio quātum in se est damnabilis nō est nisi ei qui damnabilem putat. Quod quatenus putari oporteat. puto satis superius demonstratum. Nunc tam respondendū est questiuncule: q̄ incidit nobis ex occasione apostolici p̄tis capituli Queritq; nempe vtr̄ nam ista de ydoloticis pauli sentētia puto quia nihil cōmune est in christo: nisi ei qui putat quid cōe esse illi cōmune est: ꝫ rursuz si comederit damnatus est: quia nō est ex fide: in generalē regulā trahi possit quatenus malum cuiq; sit bonū quoq; qō agit si malum esse crediderit. Quod si annuero rursum pergitis inquirere. cur non econtrario tantū cuiq; bonū sit qō optatur quātum vel falso opinat. Virum quippe vobis imo ꝫ iniustum videt: vt plus ī malo q̄ in bono humane valeat intentiōis opinio. Si respondero de malis quidē merito ita credi ꝓpter oculum nequam. Respōdebitis ꝫ mihi nō imerito q̄z ꝓpter simplicem oculū idem eque putandū ꝫ de bonis nam qui dixit ex oculo nequam corpis tenebras estimari: indicauit ꝫ de simplici lucem eque corpis approbari Sed videte ne forte non sit vere oculus simplex q̄ fallit. Fallitur em̄ tam q̄ bonū malum: q̄ q̄ malum bonū putauerit Scitis aūt neutrum horum ne illud euitare ꝓhibericū: ve q̄ dicitis bonū malū: ꝫ malū bonū. cum tamē nemo q̄ hoc velit cauere maledictū: de quo veritas ꝓnunciat: q̄ sit lucis tori⁹ corpis idest opis argumentuz. Sed absit vt p̄co ꝓfitatis clamet contra ꝓfitatem maledicatis quod illa probauerit. Ego ꝓo vt interior oculus vere simplex sit duo illi esse arbitror necessaria charitatē in intentōe: ꝫ in electione veritatem. nam si bonū q̄dem diligat: sed verū nō eligat. hz q̄dem zelū dei ꝫ nō ſm scientiaz: ꝫ nescio quēadmodum iudicio ꝓfitatis vera esse possit cum falsitate simplicitas. Volens denicq; ad verā discipulos instruere simplicitatem magistra veritas, estote inquit prudentes sicut serpentes ꝫ simplices sicut colūbe. Premisit ergo prudentiam sine qua neminem satis

esse posse: simplicē sciret. Quō deniq; vere simplex erit oculꝰ cū ignorātia veritatis aut ꝓ vera potest dici simplicitas: quā simplex ignorat veritas. Scriptū est em̄. Ignorās ignorabit: Patet ergo laudabilem illam a dño laudataq; simplicitatē absq; his duob⁹ non esse bonis benivolētia atq; prudentia: vt oculus videlicet cordis non solū prius qui fallere nolit: sed t cautꝰ sit: qui falli nō possit. Cetez sicut oculū simplicez duo ista faciūt bona: amor boni: cognitio veri: sic nequā oculuz duo e regione mala ꝓstituūt cecitas: qua fit vt veritatez nō agnoscat t quersitas qua fit vt diligat iniqtatem Porro inter duo hec bona que nec fallere nec falli sinūt: t duo illa mala q̄ tam falli q̄ fallere faciūt. duo sunt media Vnū quidē bonū: per qō oculus interior: t si falli queat ignorantie veri: zelo tamen boni fallere penitꝰ non consentit: alterum ꝙ malum: qō licet veri noticia non impediat: amorem tamē boni p̄ malicia sentit minime. Et q̄m omis res melius diuisione innotescit: ꝓm h̄ duplex malū: t illō itē geminū bonū. qua trifariam diuidamus oculū cordis in bonū t meliorem in malū peiorem. t subdam⁹ exempla. Est q̄ bonū diligit t malū nescius agit: hucꝰ q̄dem bonus est oculus: quia pius nō tm̄ simplex q̄ cecus. t est q̄ bonū t libenter agit t prudēter intelligit. Istius reuera oculū nō imerito simplicem dixerim vtpote cui neutq; bonum desit nec zelus scilicet bonꝰ nec scientia. Hunc ꝓfecto requirit oculū deus cuz respicit sup filios hoim: vt vi. si est. in. a. r. d. est econtrario q̄ bonū mime diligens ex malicia quidez quersus est: sed sapiens: vt faciat malum. p ignorantiā cecus non est Que q̄dem ideo modo appellauerim nequam q̄ vnū ei licet ad suū malū non desit bonū: idest scientia. Sed est q̄ bonū forte nescius qō nō diligit agit: cui ꝓfecto nō incongrue id qō dicit nequā assignauerim eo q̄ neutro careat malo nec cecitate nec quersitate. Dicit siquidem nequā quasi nequaquā vt is solūmodo neq; appellet qui nequā hoc est ne in nullo penitus appareat bonus. sed sit vtroq; bono vacuus: tā videlicz veri noticia q̄ t benivolētia. Alius est itaq; pius oculus non quidem fallere promptus: sed tamen falli vt dictuz est pronus. de quo propheta effraim inquit quasi columba seducta non habēs cor. alius is quē dñs simplicem dicit tam nec fallere facilis q̄ nec falli. de quo t apli docentur cum eis dicit. estote prudentes sicut serpentes t simplices sicut columbe. t itez est aliꝰ oculis simpliciter malus: fallēs vtiq; libenter. sed non facile falsus: qualem profecto habent illi qui ore dñico astruuntur prudentiores esse filijs lucis in generatione sua. t alius quem nequam esse diffinimus. quia fit dupliciter malꝰ cui quippe t malicia parit ignorantiā t ignorantia maliciam aperit: ita vt sepe nesciens et malum qō vult non faciat: t bonū faciat qō non vult. Obscuratum nempe est insipiens cor eorum qui istiusmodi sunt. t q̄si tam traditi in reprobum sensuz bonū omnino nec diligere: nec dinoscere queūt. De talib⁹ scriptum est. impius cum venerit in pro. m. cō. nam qui huiusmōi est cauere profecto maluz nec vult etiā si possit. nec si velit scit. Quamobrem hunc oculū in superiori diuisione illo altero censui non imerito peiorem: non quia malignior sit sed q̄a periculosior. Ignorantia quippe securiorē securitas segniorem facit non nequiorem. Est tamen ex hoc procul dubio deterior q̄ ille solum habet malum malā intentionē iste: t falsam ꝓsiderationē. Ille vno caret e duob⁹ bonis bono zelo: iste t ꝓ iudicio Ex hoc itaq; pessimo oculo qui neutrum bonū habet. t item ex illo optimo q̄ neutro caret sentiendū est veritatem disseruisse aut tenebris obuolui totuz corpus aut luce perfundi. nam reliqui duo quoz neuter vtrunq; aut bonū habet aut malū. t si ex parte possunt non tamen toti sufficiūt vel lucem dare vel tenebras corpi. Si igitur vt ad propositā questiunculā reuertamur is vere oculus nequā est: q̄ quersus parit t cecus bonū agit t malum credit vtiq; recte operando. sed opinando inique bonū sibi in malū vertit. t tantū malum quātū crediderit: quandoq̄dem iuxta sententiaz dñi totum corpus tenebrosum reddit oculus nequam. Quid em̄ luci relinquit vbi nec pia intentio nec vera opinio inuenitur At nō ideo sequitur: vt qui ecōtrario ma-

lum facit ⁊ bonū putat iuxta suā fidem similiter ⁊ ipe inueniat. Quare: non est qpe simplex oculus ille qui ex iudicio veritatis totum corpus lucidum reddat qualem profecto superius diffinitum? necp. n. ex toto adhuc tenebre desunt vbi ignorantia veritatis lucem obscurat bone voluntatis. Cum itacp ille oculus vtruncp habeat bonū. nōne ratio videt exigere vt pl? ille noceat cp̄ ꝓsit iste. Necp em̄ consequēs est: vt tantū valeat in bonum: bonū vnuz quantum duo mala in malum.

Et quidem laude dignam dixerim vel solam intentionem piam: nec plane condigna remuneratōe fraudabit in ope quocp non bono ipa bona voluntas: attamē sine malo quocunq; nō erit decepta simplicitas. Cur inquis. Nunqd nō ex fide Prosis ex fide sed falsa: vel certe potius nō ex fide: quia fides falsa fides nō est. Denicp de fide vera nō falsa puto dixisse apostolū Om̄e qđ nō est ex fide pctm̄ est. Non autē ex fide vera bonū credit: qđ malū est. Est em̄ falsum. Peccatū igit est. Utrūcp ꝓpinde complectit pñs capitulum: om̄e qđ nō est ex fide peccatū est. ⁊ cecam videlicet malicia ⁊ deceptā inn̄ocentiā: quia qđ a nescente fit: ⁊ bonū prorsus ꝓdemnat intentio prava ⁊ malum penitus excusat recta. Siue itacp maluz putes bonum qđ forte agis siue bonum malum quod operaris vtruncp peccatum est. quia neutr̄ ex fide licet sane leuius admodū peccetur vbi sana intentione sola reprehensibilis actio foris apparet cp̄ vbi maligna latet etiā in nō mala actione intentio. Vel ex qđ absq; vel minimo peccato nō est puz bonū minime est Quo pacto ergo bonū nō puz puro malo compabitur in efficientia: hoc est vt tā efficax ad bonū illud sit: cp̄ ad malū istō. Et hec sup hac questiōe sufficiāt. nā ad supiores quocp satis esse responsum supi? recor. Et quidem vos easdē septies dubitatiōes ireratis atcp reuoluitis. Sed mea nō iter est: ipaz totiens repetere solutiōes. Sufficit em̄ semel soluisse: ⁊ qđ crebrius in questione ꝓsatū fuerit.

Querentib; item de obedientie pōdere seu discrimine inobedientie. a latere incidit vobis ⁊ de merito vtriusq; querendum vtrum videlicet in qbuscp p̄ceptis: quātū obedientia valet tantū grauet inobedientia: vt verbi gratia: vel abrahām de immolādo filio: vel ille: nescio quis de filio itidez furni incendijs exponendo tantuz diuine indignationis: ⁊ vltionis merito incurrisset: si nō obedissent quantū laudis ⁊ gratie receperunt: pro eo q̄ obedierūt. Qđ vobis quidem ⁊ durum videt ⁊ necessarium: sed nō est ita. Em̄uero constat nōnulla nec fieri sine gloria: ⁊ posse non fieri sine pena ideocp si fiāt digna esse premijs: nō tamē supplicijs: si non fiant. Nam ⁊ non tāgere mulierem meriti est nō mediocris ⁊ nulli? tamē delicti ꝓpriam amplecti cōiugē Jsti?usmodi sunt quecunq; euangelico illi capitulo cōgruere possunt: q̄ potest capere capiat: ⁊ rursum quedā p contrariū neglecta quidem offensam cōtrahunt: sed impleta gloriam non merent ⁊ damnant cōtēptorem: ⁊ auctorem nō glorificāt. Talia sunt quecūq; diuinitus lege publica imponūt hominib; sine quib; nec saluari queunt: hinc illud apud gentilem. Non feci furtū non pascis in cruce coruos: ⁊ in euangelio Si diligitis eos: q̄ vos diligūt quā mercedem habebitis?. Si salutaueritis f. n, ⁊. q. a. f. Denicq; ⁊ vniuersalit̄. Cū feceritis oia q̄ mādata sunt v. di. q? f. in. s. q. f. d. fecimus. Ac si dicat. Si sol' cōtenti est? preceptis ⁊ traditionib; iposite leg?: ⁊ nō sponte etiā ꝓfectōis vos ꝓsilijs ⁊ suasionib; mancipatis liberi q̄dē est? a debito: nō tñ ꝓ merito gliosi: euasist? penā sz nō acq̄sistis coronā. Que nam ergo vos necessitas cogit parere ī singulis: que: nūcta fuerint ⁊ formidare vltionem de trangressione ⁊ de observatione sperare remunerationē. Ea propter in talib; generalis hec regula teneat: vt in difficiliorib; quidē agēdis obeditio gratior: q̄z grauior ꝓuaricatio iudicetur: ⁊ in facilioribus minusq; onerosis contēptus dānabilior: q̄z actus laudabilior estimet.

Jam ⁊ si de hoc satis est: videam? quatenus etiam tenenda sit ipsa: que in professione firmari solet loci stabilitas ⁊ quibus: si quib; tamē ex causis rumpere illaz vel liceat cuiq; vel expediat: ⁊ hinc siq̄dē dubitare vos dicit?. Ad qđ interim necesse est? respōderim. a bono qđ sel' q̄s vouerit

discedere non licere: ⁊ adhuc mutare locuz quem sibi quisqꝫ elegerit cui se sua volũtate ⁊ voce formauerit: oino nõ ꝓsulo. Sed nec sctũs papa. B. ait. n. Perfecti qñz magna se discretionis subtilitate conspiciũt. ne ad deteriora vnqꝫ vel in ope: vel in cogitatione dilabant. Sed q hic sentit vir aplicus: ꝫ se aplis implere gloriat: q̃ inq̃ens retro oblitus ⁊ ad ea q̃ añ sunt extentus. An ⁊ ꝓpha se ezechiel idẽ nõ significauit cũ de sctis aialib⁹ diceret: nõ ꝛuerteb̃t cum incederẽt. sed vnũ quodqꝫ añ faciem suam gradiebat: ⁊ hi oẽs id sentiendo: nõ aliud q̃ mgr̃i sui sentẽtiam secuti sunt dicentis in euangelio: nemo mittẽs manum suã ad aratꝝ ⁊ re. r. atc. r. d. ꝓscribat ꝓinde stabilitatis pactũ omni deinceps remisso dissensui ꝓrentioso discessui vago ⁊ curioso discursui. totius denicꝫ incõstãtie leuitati. non tñ his q̃ in ꝓfessionis serie sequũtur: moꝝ videlicz cõuersioni ⁊ obedientie q̃ fm regulã sit. Nam si hec ꝓ improbitate nimiꝝ atqꝫ irreligiositate cohabitantium obtineri forte nequeat. duce spũ libertaꝫ transire indubitãter suadeo ad locũ aliũ. vbi nõ impediat hõ reddere deo vota ꝙ̃ d. l. s. Eq̃dẽ cũ sctõ s. e. ⁊ c. p. p. Sane de religiosis ac bñ ordinatꝫ monasteriis nullus ꝓfessoꝝ meo ꝓsilio nec artioris q̃dem vite desiderio sine licẽtia sui senioris egrediatur Egressus tñ si meli⁹ inuenerit ⁊ elegerit in co nihilomin⁹ iã ꝓsilio nõ regrediatur ad interi⁹ bonũ qõ reliquerat ⁊ ꝓcẽp serat ꝓ meliori ꝓsertim si illõ melius tale fuerit qõ ei⁹ ꝓme ꝓfessioni ꝓgruere videatur. Ꝫpe nempe viderit q̃ rone: q̃ intentõe altioza seu artioza ꝑsumpserit: nam ad inferioza vel remissioza me cõsulente nunqꝫ apostatabit: si nõ tñ loci prioris victima reuocetur: qz de noto monasterio nec retineri q̃s regulariter potest nec recipi sine consensu abbatis sui ⁊ accipite manifesti⁹ i exemplis huius sentẽtie rationẽ. Forte vult aliq̃s de cluniacensib⁹ institutis ad cisterciensium sese stringere paupertatẽ eligens pre illis nimiꝝ consuetudinib⁹ magis regule puritatem Si me consulit nõ cõsulo: si non sane id abbatis sui vsurparit assensu. Quamobrem: ꝓmo ꝓpter scandalũ illorum quos deserit: deinde quia certa ꝓ dubijs relinquere tutum non est. Forte eñ ꝫ tenere potest illõ nõ poterit. Tertio suspectam habeo leuitatem: qz id sepe qõ facile volum⁹: anteqꝫ ꝓbem⁹ experi tam nolum⁹ vno ꝓpemodũ idipm ⁊ cupientes ⁊ respuentes tam leuit q̃ ⁊ irrõnabilit. Quales vtiqꝫ non paucos frequẽtes experimur qui vna vix hora in vna volũtate durãtes aura leuitatꝫ impulsi vagi: ⁊ instabiles hac ⁊ illac velut ebrij nutãt mutantqꝫ ꝓ experimento iudiciũ: imo sine iudicio fluctuantes ⁊ tumultuãtes tot de se ꝓsilia ꝑsumũt quot loca reuisunt: sp qõ nõ habent cupientes ⁊ qõ habent fastidientes Et quõ ego ait aliq̃s ꝓfessus regulã: non fm regulam cum bona queã degere ꝓscia'. Sed q̃dem vouens ⁊ nõ soluẽs. q̃d nisi petero. Quasi nõ multomagis habeas vnde conqueri alibi quoqꝫ cũ ceperis pure iuxta regulam cõuersari. Profecto etiã tunc ⁊ q̃ nam inq̃es ꝓscientia habitare sustineam extra domum meã ꝓzem q̃ me de seculo fugientez excepit initiauit bonũ. signauit in salutem molest⁹ fratrib⁹ inobediẽs senioꝝ: stabilitatis insup ꝑuaricans pactũ ⁊ ꝓmã irritã faciens fidẽ. Verũtamen neutra iusta q̃rimonia est. Nã q̃se ideo qiuꝝ purat: q ad punctũ regulã nõ obseruat: videt mihi nõ satis attendere q̃d iurauerit.

¶ Nemo q̃ppe cũ ꝓfitet̃ spondet regulam sed determinate fm regulã sui q̃sqꝫ cõuersionem. suã deinceps ꝙuersationẽ: sese polliceatur dirigere. Hec ꝓfecto hui⁹ rei⁹ oib⁹ ferme monachis cõis ꝓfessio est: ⁊ licet in diuersis monasteriis diuersis ⁊ obseruantijs deo seruiat. quãdiu tamẽ sui q̃sqꝫ loci bonos vsus seruat: haud dubiũ quin fm regulã viuat qm̃ q̃dem boni vsus a regla nõ discordãt. Quisqꝫ itaqꝫ tenet qõ teneri inuenerit bonuz vbi ꝓfitet̃: ꝓfecto viuit sicut ꝓmittit: qz nõ aliud ꝓcul dubio q̃sqꝫ ꝓmittit: q̃ qõ habere ꝙeoꝝ pia videt̃ vita. cum q̃b⁹ deinceps viuere disponit ⁊ eligit quid eñ Nunq̃d ꝓbi gra aut i maiori monasterio vsus cluniacensiũ aut isti forte ritus aut ꝓ vtiqꝫ cistercienſiũ districtiõez litterariã ꝓfitent̃. attamen oñes fm regulam ꝓfitent̃. Una q̃dem oꝝ vbiqꝫ pmissio: sed quia nõ vna est omnib⁹ cordis intẽtio potest indubitãter sine detrimẽto salus

tis ⁊ sine damno ꝓfessionis operis quoꝯ non vna vbiꝯ obseruatio celebrari. Sicut em̃ nō oēs oīa tenent etiā boni xp̃iani que in euangelio sunt: omnes tamē sm̃ euangelium viuūt. Nam qui concessis allig̃ cōiugijs ꝓtenti sunt. nō ideo tamen credūt se recessisse ab euāgelio: qz euāgelici sublimitatem consilij de celibe ducēda vita nou elegerūt: ita sane si in gradu illo inferiori legitime ⁊ fideliter conuersenť. Sic quoꝯ qui sm̃ regulam viuere statuūt. ⁊ si non ad vnguem vt dicť totā custodiunt: ⁊ si qua ꝓ sui claustri ritu. vel mutant vel ꝓtermittunt. a regulari tm̃ oīno professione non discedūt donec tm̃ sobrie ⁊ iuste et pie ꝓ suoꝝ moribꝫ viuere nō desistūt. Denicꝯ regula ipa tradit octauū humilitatis gradū. vt nihil agat monachus nisi qđ cōmunis m.r. vel maioꝝ c.e. Excepťs ꝓnde cisterciensibꝫ: ⁊ q illoꝝ forte ritu nō tam viuere sm̃ regulam. q̃ ⁊ ipam ex integro pure ad litterā vti se sane profess̄os esse putāt tenere curāt. decetero neminez obedienter degentē regularis moueat solennisꝯ professio. in qua non fit de tota regula ꝓmissio in his dumtaxat monasteriꝫ: in quibꝫ ordo ⁊ disciplina seruať cū bonis cōsuetudinibꝫ. Salua igiť cuiꝯ sua manet in cenobijs bene ordinatis ꝓfessio. tm̃ si sana fuerit intentio.

Cetez qui inquietꝰ est: ⁊ ita credere non potest. sed magis credens ⁊ cedens stimulanti ꝓscientie exit ⁊ querit vbi soluat vota sua que suo in loco suo vtiꝯ iudicio vouerat q̃dem: sed nō soluerat: sicut nō laudo q egrediť: ita vt regrediať nō consulo. si tm̃ ad remotū ignotūꝯ monasteriū ingrauerit. Cur ita. tum ꝓpter pauli sentētiam qua beatū manifeste ꝓnunciat: qui seip̃m non iudicat in eo qđ ꝓbat tm̃ ex nr̃i auctoritate m.g̃ri q talem ⁊ suscipi iubet et retineri: inuentū q̃z bonuz ⁊ vtilem suauitate allici ꝓfessione ligari. Denicꝯ suadetur inq̃t ei vt stet ⁊ ne forte ꝓtoris sui monasterij memoz remordente vt assolet conscientia incipiat denuo dirupta stabilitate vagari. generalē sup hm̃oi scrupulo consolatoziam ꝓfert sniam dicens. Vbiꝯ em̃ vni dō seruiť: vni regi militať. Pozro ō vicino ꝓhibet qđ iubet de pegrino: ne vicinitas inť monsteria fomes scandali. rixe materia sit: si alterutꝯ recipe monachos acḥe uerit absqꝯ mutuo dūtaxat assensu. Qđ totiens equidem exp̃miť quotiēs taľ vspiaz monachoꝝ suscepcio plane nō nisi ꝑ decretum regulare ꝓsumiť. Qđ si etiam post hec frīs ita regulariť suscepti inquietiorez forte aim pulsauerit recordatio scādali qđ discedens frib̄ q̃s deseruit: fecit. ⁊ qz oporteat emendari suo reditu: qđ ex discessu deliq̃it. prudēter aduertat. q̃ cogitat. scādalum scandalo nō bñ emēdari. Qualis deniꝯ emendatio erit si vt alijs scandalū tollas. alios scandalizas Quāꝯ ꝓfecto ⁊ tollerabili⁹ scandalū illud sit ⁊ venialius: qđ factū est intentiōe ꝓficiendi i melius q̃ qđ facere cogitas ad deteri⁹ apostatando. Sz ⁊ añ q̃z licet nō sine scandalo tuti⁹ etiā sine dubio ad id qđ putasti meli⁹ secutus es ꝓsciam: q̃ si in ꝓpi bono ⁊ loco ꝑ ꝓsciam ꝓmaneas: q̃ q̃ secure id posses si sane hinc eandē tuyp̃i⁹ conscia reddere securā posses. Quapropť qđ de mandūcante ⁊ nō mādūcāte decernit aplūs: vsurpemus ⁊ nos in nr̃e hui⁹ disputatiuncule ꝓclusione: vt ⁊ q ꝓpria impellēte conscientia suū deserit locuz: ne suū qđ putat deserat votū: non deserentē nō spnat. ⁊ q secura ꝓscientia fraternū scandalū timēs frēs nō deserit deserentē nō iudicet ⁊ de his me accipite q̃ sane sentio respondisse sine pudicio sani⁹ sentientis.

Ite p̄ postulatz absolui vob: cur vel beatꝰ gregoriꝰ nescio quē venantiū habitū monachilez. quē pie suscepar. ipiꝯ reiecerat. nō solū resumere nō coegit. sz etiā oēz legiť indixisse cōionē apostatate pdurāti. vl sanctus augustiꝰ ꝓiugij legi votum q̃dāmō subiciat cōtinētie. ita vt i libro de ꝑginitate asserere videať. nec celib̄ q̃dē vite ꝓpositū copule posse ꝓscribere cōiugali q̃ mi⁹ indissolubile maneat etiā qđ a ꝓtinentib̄ fallēte diabolo fracto scritaz voto irritus fuerit mr̃imonium. Et ad h̄ nihil ad p̄ns occurrit. breuiusꝯ occurrit rñdenduz: nisi q ita sane antistites sapuer̄t: recte ne ipi viderint: nā ego i sensib̄ actibusꝯ illustriuz partꝯ cauꝰ ꝓfecto sum oīo nō illō estimať q̃ qđ bto apl̄o reste q̃riť. tā inť disputatores vt videliz fideľ q̃s inueniať. Certus

ſũ em̃ ſiue ī ſuo abũdauerit ſenſu: ſiue ī dei ſpũ: ſicut ⁊ in ceteꝛ: ita ⁊ ī his ambos extitiſſe fideles: illũ i diſputãdo: qõ ꝑ manib⁹ erat: iſtũ i ſcribẽdo: qõ ſenſerat. Qõ deniq; q̃rit; de q̃buſdã epis: q̃s ſctũs ītẽ papa gregoꝛius ad tꝑs i monaſteꝛijs ꝓ eoꝝ exceſſib⁹ legiſ rectuſiſſe. Verũnam in ſuo: an in monaſtico interim habitu habitarint cuꝝ monachis. ego neſcio: niſi q̃ credibili⁹ videtur neq; illos inſignẽ religiõis habitũ ſuſcepiſſe quẽ nõ erãt ꝓpetuo habituri. ſed tantũ q̃ſiſſe q̃etem in ſecreꝛ monaſteꝛioꝝ ⁊ opoꝛtunitatẽ pnie. Audire ⁊ h̃ multi; a me: vñ inſ cetera pnie inſtituta monaſterialis diſciplia meruerit hãc ꝓgatiuã vt ſm̃ baptiſma nũcupeſ arbitroꝛ ob ꝓfectã mũdi abrenũciationẽ. ac ſingularẽ excellẽtiam vite ſpũalis: q̃ ꝑmines vniuerſis vite humane generib⁹ hmõi cõuerſatio ꝓfeſſoꝛes ⁊ amatoꝛes ſuos angelis ſiles: diſſimiles hoib⁹ facit: imo diuinã i hoie reforꝛmat imaginem ꝓfigurans nos xp̃o inſtar baptiſmi. ⁊ quaſi deniq; ſcõo baptizamur dum p id: qõ mortificam⁹ mẽbꝛa nr̃a q̃ ſũt ſup terrã: rurſum xp̃m induimus. cõplãcati denuo ſilitudini mortis ei⁹. Sz ⁊ quõ in baptiſmo exuimur de ptãte tenebraꝝ ⁊ in regnũ trãſferimur claritatis etne: ita ⁊ in ſancti hui⁹ ſcõa q̃dã regeneratõe ꝓpoſita detenebꝛ; eque nõ vni⁹ originalis ſed multoꝝ actualiũ delictoꝝ in lumẽ ꝓtutũ euadim⁹ reaptantes nob illõ apli. noꝝ ꝑceſſit d. a. a. Jd q̃z vob ĩſinuari ꝑcamini an abbaꝛ; mutatio monaſteriũ ſuũ mutare volentib⁹ monachis in aliquo patrocinetur h̃ eſt ſi in morte vel depoſitiõe ꝓlati plus aliq̃d libertatis ſubdit; relaxet. quo vtiq; liceꝛius poſſint eo articulo tẽpis migrare: quo voluerit altero necdu; videlicz ſubſtituto. Ad qõ reſpõdeo. Neq; q̃: etem̃ ſpõſio ꝓfeſſiõis q̃n ex moze fit in oratorio. de abbatis vita nõ ſumit terminũ: ſed de p̃ntia teſtimoniũ. Profitẽtiaq; mod⁹ ſit ſua vita: nõ aliena. Attẽdat deniq; qõ leꝛgiſlatoꝛ ipe nõ ſolũ ſenſerit ſz ⁊ tradiderit: vt ſi q̃n ĩq̃t aliq̃ feꝛerit: videliz q̃ ꝑmittit a deo ſe ſciat damnandũ. quẽ irrideꝛ. Jtẽ dicit q̃ nec ſui tã coꝛpiſ nouitꝝ habituꝝ ſit poteſtatẽ: ⁊ item. Perſeuerãtes ait i monaſterio vſq; ad mortẽ. Saluis igiꝝ exceptionib⁹: q̃s ſupioꝝ diſputatio ꝓſtrinxit de cetero nulla liceat occaſiõe monacho locum cui ꝓfeſſus eſt citra ſuã mortẽ deſereꝛe ſuo duntaꝛat arbitrio. alioq̃n ꝑuaricatoꝝ eſt damnationẽ hñs: q̃ ꝑmã fidẽ irritã facit: ſz vos ꝓgitis ampli⁹ ſciſcitari ⁊ dicitis. Quid ſi nõ ꝑt niſi cũ rancoꝛe ꝑpetuo animi ibidẽ manere ob min⁹ videlicet regularem: minuſue amabilẽ abbatis electionem. Subit aĩo nunc illud de euangelio qõ de cõiugũ lege docenti diſcipuli dño reſponderunt. Si ita eſt ĩcunt non expedit nubere. Magna reuera ãguſtia. Si ⁊ noluerit exoſam: nihil oneroſi⁹. Si dimiſerit inuitã: nihil inxp̃ianus. An nõ ſili neceſſitate conſtringit: q̃ nec deſerere valet locũ ne frangat votũ. nec manere i loco. ne cum rancoꝛe viuat ⁊ vitã ꝑdat. Quid cõſulaz huic. Ut diſcedat. nõ licet ꝓter ꝓfeſſionẽ Ut ſtet. propt̃ rancoꝛẽ nõ expedit. Duo mihi eque incõuenientia eq̃ piculoſa ꝓponitis vt quicq̃d rñdeꝛo vobis mime ꝑſit. Queritis nempe q̃d e duob⁹ monacho tutius ſit. reſidere in ꝓpio monaſterio ſubiri regulariter electo cũ rancoꝛe: an ad q̃etius viuendũ alias migrare. Qõ q̃dem haud ſerius accipio. q̃ſi req̃rar q̃nam morte peꝛire cõſulã eũ q̃ ſeip̃m forte perimere vult incendio: an p̃cipitio. reuera nãq; ⁊ vꝛitur q̃ in odiũ manet. ⁊ q̃ frãgit ꝓpoſitũ i p̃ceps ruit. Sz vos me in hac difficultate cõſulẽ facile expeditis: cũ dein de ſeq̃mini. ⁊ q̃tenus accipi hoc ip̃m velit; qõ appellaꝛ; irregulare: agendo ſubiũgitis: p̃ſertim ſi electionis irregularitas adeo inuoluta ſit ⁊ intoꝛta: vt licet de ea coꝛã deo. nõ dubiteꝝ coꝛã hoib⁹ tamẽ aut vix aut nullaten⁹ conuincaꝝ. Venit nũc quoq; in mentẽ ſapientis eulogiũ. occaſionẽ q̃rit: q̃ vult recedere ab amico. quonã mõ vos irregulare dicit; electoꝛ; q̃ caſſari regꝝariꝝ nõ valz aut repꝛobari. ⁊ q̃dem legiꝝ qõ ꝓbari nõ ꝑt: infectũ eſt. Sed dicitis: ⁊ q̃s obediet ſcienꝝ indigꝝ ⁊ ſi nõ manifeſto. Frẽs nõne legiſ; ⁊ veſtra ⁊ in ſitatis regula ſup cathedrã moyſi ſedeꝝ ſcribe ⁊ phariſei q̃ dicũt facite ſm̃ aũt opa eoꝝ nolite facere. Jã de mutandis veſtib⁹ vel lauãdis ob nocturnam illuſionem accipite breue conſiliũ. iuxta rituꝝ ſui loci quẽq; facere cõſulo de hmõi. q̃ diuer-

ssis modis diuersis in monasterijs certum est obseruari. De his q̄ in pluribꝫ monasterijs pfitent qđ pene oblitus fueram puto satis esse responsum supius cum de loci stabilitate disputatū est ⁊ nō est necesse vt repetā. Pretermitto ⁊ aliq̄ de canonibꝫ: q̄ vos requiritis tum qm̄ talium nr̄a nō refert q̄ monachi sumꝰ. tum q⁹ in libris ip̄i facile repire potestis si querere nō grauemini. Veniō ad tria illa q̄ in altera vr̄a rursum epl̄a ꝓtinent vbi primū interrogat; q̄dnā consulā hoi q̄ aduersus quēpiā ꝓmotꝰ fuerit. sed nō adeo. vt eū ledere ipse velit. adō tamen vt libent̄ accipiat si quō aliunde ledi cōtigerit. Sitne videlicet tutū ita ꝓmoto accedere ad altare. an subtrahere iterim debeat. donec ꝓpescat cōmotio. Nūq̄ mihi ꝓtingat turbatū ad pacis accedere sacrificium cum ira ⁊ disceptatiōe ꝓtingere sacramentum. in q̄ deus indubitāter est nō dum reconciliatus sibi. Certe nō recipitur munꝰ quodcūq̄ meū. qđ defero ad altare nisi añ placato frat̄ quē me forte lesisse me minero quātominꝰ si meip̄m nō pacauero prius. ¶ Quod deinde q̄ritis de ꝓfectate q̄ uesse videt̄ duab illis pauli sententijs cōuersatio nr̄a in celis est. ⁊ q̄diu sumꝰ in corpe pegrinamur a dño quō videlicz aīa eodē tpe possit ⁊ in corpe pegrinari a dño ⁊ in celis simul esse cū dño ipse soluit apl̄s cū alibi dicit. Ex pte co. ⁊ ex p. pro. In q̄tum q̄dem ꝓgnoscimꝰ tanq̄ pūcta ꝓtem plantes iam cū dño sumꝰ. In quantū ad huc tanq̄ de futuris prophetamꝰ credentes q̄ nō intelligimꝰ. sperantes q̄ nō vidimus: adeo pegrinamur ⁊ in corpore. Cuz aūt venerit. qđ pfectū est. ꝟ est gl'ie plenitudo q̄ in resurrectōe futura est. tūc euacuabitur. qđ ex pte est corpis videlicet ois corruptio: ex q̄ sine dubio cōtingit hec. q̄ adhuc ex pte manet nr̄a in corpe pegrinatio. ꝟ est qđ in se miserabilit̄ ingemiscēs plangit erait. Infelix ego hō q̄s me. l. d. c. m. huius: nō conquerit̄ de corpe tm̄: sed de c. m. huius. hoc est ei⁹ q̄ adhuc durat corruptiōis monstrās nō corpis sed carnis molestias esse causam pegrinationis. Corpus q̄ppe quod corrūpitur aggrauat animā: nō corpus simpliciter. sed corpꝰ qđ corrumpitur aggrauat aiam: vt corruptio corpis oneri sit. nō natura. Vnde ⁊ q̄ intra semetip̄os ingemiscunt: redemptionē expectāt corporis sui. non amissionē. Merito ꝓinde grauati corpis necessitate. non societate cupimus dissolui ⁊ esse cū xp̄o: vt id qđ manet ex pte adhuc exiliū finiat̄. ⁊ que ex pte iam cepit celestis habitatio pficiat̄. Aut certe ꝙuersatio nostra in celis est: quo idem dicit apl̄us. Spe em̄ salui facti sumꝰ. Spe itaq̄ iam in celestib habitamꝰ cū adhuc reip̄a in terris pegrinemur ⁊ in corpe. Vl̄ aliter. Habemus ⁊ vñ corpi: ⁊ vñ dño in hereamus: Illud viuificando ⁊ sensificādo. illū credendo ⁊ diligendo. neq̄ em̄ ꝓsentior ſp̄ūs nr̄ est vbi aniat. q̄ vbi amat nisi forte putet̄ esse magis. vbi inuitus. et necessitate tenet̄ q̄ quo sp̄onte ⁊ alacri fert̄ voluntate. Deniq̄ vbi est thesaurꝰ tuus. ibi est ⁊ cor tuū. Item si deū amas aīa ex ip̄o viuit. vt corpus ex ip̄a: quo pacto q̄so pūtior esse cōtendit̄ vbi dat q̄ vnde accipit vitam. Fons siquidē vite charitas est nec viuere aniam dixerim. que de illo non hauserit. Haurire porro quō pōt: nisi fuerit ꝓsens ip̄i fonti. q̄ charitas est: q̄ deꝰ est. Pūs igitur deo est q̄ deū amat. in quātuz amat. In quo em̄ minus amat absens ꝓfecto est. In eo aūt minus deū amare continuitur: q⁹ carnis adhuc necessitatib occupat̄. Illa ꝓo circa corpus occupatio. q̄d est nisi a deo q̄dā absentatio ⁊ absentatio q̄d nisi pegrinatio. pegrinamur ḡ a dño ⁊ i corpe pegrinamur. cui⁹ nr̄a nimiz ⁊ intēta oppedit̄ erūnis ⁊ curis charitas fatigatur. In fine scōe epl̄e interrogat;. q̄d sentiendū arbitrer de eo qđ in euāgelio nobis ꝓmittit̄. ecce. n. merces vr̄a m. ē. i. c. miranter maxime sem̄ augustinū dixisse sup hoc nō celos istos visibiles ⁊ corpeos oportere intelligi. ne merces nr̄a in reb mobilib volubilibusq̄ videat̄ collocari. ideoq̄ spiritualia quedam firmamēta esse intelligēda: de quib nescitis: vt dicat;. quid suspicari debeatis. Sed si attenditis qđ legist; regnū dei iter vos est. ⁊ habitare xp̄m ꝓinde i cordib vr̄is tāq̄ vtiq̄ regē in regno suo ⁊ nō sī ꝓdigne passiones hui⁹ tpis a. f. g. q. r. i n. nō q̄ fueiabit̄ nob velut aliq̄d extei⁹ sz i nob q̄si it⁹ iā manēs sz nōdū apparēs. ⁊ itē ois gl'a ei⁹ f. r. a. i. ⁊ ascēdet hō ad cor

altũ ſz ascẽſiões i cor de ſuo diſpoſuit: rur ſumqz aĩa iuſti ſedes eſt ſapie cui⁹ ſine du bio illa vox eſt. cẽlũ mihi ſedes eſt. ſi hec in quã. hiſqz ſũlia nõ pauca i ſcẽptur⁹ aduerti tis ꝓfecto ſtudebit⁹ ad reḡendũ regnũ dei t iuſticiã ei⁹ t itrare poti⁹ ad vos q̃z vl' ex tra exire vel aſcendere ſup̃. Sz ſup̃ ſane vl' extra dixerim loci poſitiõe. ſicut celũ a tra locũ tenet exteriorẽ. ſol luna t ſydera ſupi⁹ orem. nã ea dẽ ip̃a q̃ itra nos ſũt ſubtilio⁹i ſue nature viſibilitate. ſublimio⁹i excellen tie dignitate: t extra q̃z imẽſitate mateſtat⁹ ſz altiſſima ſunt hec egẽria vtiqz t diligẽ tio⁹i diſputatiõe t doctio⁹i diſputatore et ope ꝓlixio⁹i. Ego. n. putauerã modũ i his tractã dis eplarem neq̃q̃z exceſſum iri. Sz ſmo vt video ꝓceſſit i long⁹ q̃z ſpaui. pro inde vos ſi placz libẽ ſi placet eplaz noia re. nã ego ſiue i pauc⁹ ſiue in mult⁹ vñe de bui qõ t ſtudui ſatiſfacere volũtati.

Diui bernardi abbatis de cõuer ſione ad ſcolares. libellus.

Ad audiendũ vt credim⁹ ꝓbum dñi ꝓueniſt⁹: neqz em̃ cauſa no bis alia: vñe hui⁹ tã aũ de ꝓcur ſionis occurrit. Approbam⁹ vti q̃ deſideriũ hoc: t laudabili ſtu dio ꝓgaudem⁹. bti em̃ q̃ audiũt ꝓbuz dei ſed ſi cuſtodiãt illud: bti q̃ memores ſunt mãdator̃ dei: ſz ſi faciãt ea. Nimiꝝ verba hec vite eterne: t venit hora: t vtinã nunc ſit q̃n mortui audiẽt vocẽ ei⁹ t q̃ audierint viuent. Siq̃dem vita i volũtate ei⁹. Et ſi vultis ſcire: volũtas ei⁹ cõuerſio nr̃a. Deꝝ ip̃m audite. Nũquid volũtatis mee eſt mors impij: ait dñs t nõ mag⁹ vt con uertat⁹ t viuat. Ex quib⁹ ꝓbis cui denter agnoſcimus: q̃m vera nobis vita non niſi in ꝓuerſiõe eſt: nec aliter patet ad eã ingreſ ſus: dicente dño: niſi cõuerſi fueritꝭ t effici amini ſicut paruuli: nõ intrabitis i regnũ celor̃. Dentro ſane ſoli ꝓuuli intrãt. nam puer paruul⁹ minabit eos: q̃ in hocipſum natus t datus eſt

Quero igitur vocem quã audiãt mor tui. t cũ audierint viuãt. Forte em̃ t mor tuis euãgelizare neceſſe eſt. t occurrit inte rim ꝓbum breue ſz plenũ: qõ os dñi locu tum eſt: vt ꝓpheta teſtat⁹. dixiſti aũt loquẽs ſine dubio ad dñm deũ ſuũ ꝓuertimini fi lij hoim. nec imerito ſane a filys hoim q̃ dem videt exigenda cõuerſio: peccatorib⁹ vtiqz neceſſaria. nam ſuperius ſpiritib⁹ ea magis. que rectos decet indicta laudatio eſt. eo dem ꝓpha pſallente. Lauda deũ tuũ ſion. Cetez q̃ ait dixiſti. meo quidẽ iudi cio nõ negligenter ꝑtereundem eſt. nec ſim pliciter audiendũ. Quis em̃ humanis cõ parare audeat dictis: qõ dixiſſe dicit⁹ deus Viuus ꝓfecto eſt ſmo dei t efficax t vor ei⁹ in magnificẽtia t ꝓtute. Denicz ipe di xit t facta ſunt. dixit fiat lux: t facta eſt lux Dixit. Cõuertimini filij hoim: t Cõuerſi ſunt. Ita plane cõuerſio aiaꝝ diuine voc⁹ eſt: nõ humane Symon iohãnis piſcator hoim in hocip̃m vocat⁹: t cõſtitutus eſt a dño: incaſſum tñ t ipe laborãs tota nocte nil capiens donec in ꝓbo dñi rethe iactãs ꝓzehendere poſſit multitudinẽ copioſam Vtinã iactem⁹ t nos in h̃ ꝓbo hodie rhe te ꝓbi: t exp̃iamur qõ ſcẽptũ eſt: ecce dabit voci ſue vocẽ ꝓtutis. Sz plane ſi menda cium loq̃mur. id de ꝓpio eſt. Sz tũc t for ſitan nr̃a iudicabit⁹ vox eſſe: nõ dñi ſi que ramus q̃ nr̃a ſunt: nõ q̃ ieſu xp̃i. Cetez t ſi loq̃mur iuſticiã dei t gl'iam dei querim⁹: effectuz tñ ab eo ſolo ſpare: t ab eo poſtu lare neceſſe eſt: vt voci nr̃e: ſue vocẽ ꝓtutis accõmodet. Ad hãc aũt vocẽ interiorẽ: au res cordis erigi ãmonemur vt loquentem deũ intus magis audire: cui forte hominẽ ſtudeatis Illa em̃ vox eſt magnificentie: t ꝓtutis deſerta cõcutiens: ſecta diſcutiens corpus excutiens aiaꝝ.

Nec ſane laborandũ eſt: vt ad voc⁹ hu ius ꝓuenias audiendũ: labor eſt poti⁹ aures obturare: ne audias. Nimiꝝ vox ipa ſe of fert: ipa ſe ingerit nec pulſare interim ceſſat hoſtia ſingulor̃. Denicz q̃dragintа ãnis inquit ꝓximus fui generationi huic t dixi ſp hi errãt corde. Adhuc ſapia clamitat in plateis: redite ꝓuaricatores ad cor. Hoc nempe initiũ loquendi dño t hoc ꝓbũ ad oẽs q̃ ꝓuertunt⁹ ad cor p̃ciſe dicere videtur nõ mõ reuocãs eos: ſz t reducẽs t ſtatuens ꝏ facie ſuã. Eſt. n. nõ tm̃ vox ꝓtut⁹. ſz t ra dius luc⁹ annũcians pcã eoꝝ piter oib⁹ t illuminãs abſcõdita tenebraꝝ. Nec ꝓ vl la interne hui⁹ luc⁹ ac voc⁹ differentia. cũ

vnus idēq; sit dei fili⁹ t ꝑbū pris: t splendor glie. Sed aie q; subsātia a suo q̄dē genere: t ipsa spūalis t simplex sine vlla distractiōe sensuū: sz tota. si tñ tota dicenda est. vidēs pariť audiēs videať. Quid. n. illo agiť siue radio siue ꝓbo siue semetipsam. Aperiť ꝙscie liber reuoluiť misera vite series tristz q̄dā hystoria replicať illūiať rō t euoluta mēoria velut q̄busdaz oculis ei⁹ exhibeť vtraq; ꝓ nō tā ipius aie est q; aia ipa vt eadē sit t inspiciēs t inspecta cōtra sua statuta facies et videntib⁹ q̄busdā apparitoriб⁹ immissaꝝ vtiq; cogitationū coacta ꝓtio interi assistere tribūali Quis sane iudiciū ꝫ sine tribulatione sustineat. Ad meipm aia mea turbata ē ait ꝓpheta dñe t tu ꝙtra faciē tuā sic arguitrice sic turbatrice sic cōfutrice statui nō posse mirarz.

Nec a me spes audire q̄d in mēoria tua ratio deꝑhendat q̄d diiudicet q̄d decernat Applica int⁹ auditū. deflecte oc'os cordis t ꝓtio dices exprimēto q̄d agať. Nemo. n. scit q̄ sint in hoīe nisi spūs hois. q̄ in ipo ē. Si superbia. si inuidia. si auaricia. si ambitio. aut silis aliq; pesť abscōdita est. vix efugere poterit ꝫ examen. Si fornicatio. si rapina. si crudelitas. si fraus vlla. aut q̄libet culpa admissa est. internū hūc iudicez nō latebit reus ipse. nec inficiabiť cor̄ eo. Trāsit em̄ tot⁹ ille pruriť⁹ delectatiōis inique. t voluptatz illecebra tota breui finita est. sed amara q̄dā impssit signa mēorie. et vestigia feda reliq̄t. In illud siq̄dē reposito rium. velut i sentinā aliquaz tota decurrit abhoīatio t immūdicia tota defluxit Volumē grāde. cui vniuersa inscripta sūt. stilo vtiq; vitatz amaz. tā venť tolerat. et si fauces miseras breui trāsitu. dulcedineq; tā friuola visus ē obiectasse. Ventrē meū doleo miser. doleo vētrē miser meū Quid ni dolea ventrē meū vbi tāta est egesta putredo. Quis vim frēs exteriorez hanc veste: q̄ tegiť si repēte obscenis vndiq; sputis illitā. t fetidissimis q̄busq; sordib⁹ inq̄nata ꝙsideret. nō vehementē exhorreat: nō velociť exuat: nō indignanť abiciat Itaq; q̄ nō veste sz semetipm int⁹ sub veste talē reperit. eo doleat ampli⁹ t aio ꝙsternek optz q̄ꝑius tolerat q̄ exhorret. neq; em̄ vt tunicā abiciť sua sic abiicere cōtamiata aia poterit t seipam. Deniq; ds in nob est tāte patiētie t ꝓtutz. vt si forte. quēadmodū ō maria legiť sorore moysi. carnē suā subitanea q̄daz lepra male cādentē videret. eq; animo stare possit. et gras agere creatori. Quid ꝓ est caro ista. nisi q̄dā corruptibilis tunica q; vestimur. aut q̄d lepra corpalis hec electz oib⁹ extimāda nisi paťne ꝓga correctionis. t purgatio cordis. Ibi tribulatio vehemēs. t iustissima cā doloris est. cū excitať a somno misere voluptatz. interiorē ds cepit deꝑhendere lepraz. quā sibi ipse multo studio t labore q̄siuit. licet em̄ nemo oderit carnē suaz: sed multo minus odisse poterit anima semetipam.

At forte aliquē mouet illud de psalmo. Qui diligit iniq̄tatē odit aiam suā. Ego aūt dico. odit t carnē. An nō odit. q̄ gehēne cumulos mercať in dies. q̄ fm duriciā suā. t cor impenitēs thesaurizat irā in die ire. Cetez hoc odiū tā carnis q; aie. nō in affectu. sed i effectu poti⁹ inueniť. Sic nimirū odit frenetic⁹ carnē suā. cū sibiꝑi manus inferre laborat rōnis delib: ratiōe sopita. An nō grauior illa frenesis iudicať. q; impatiētia cordis peccādiq; obstinata volūtas iducit siq̄dē man⁹ nepharias injicit sibiꝑi. nō carnē. sz mentē lacerat t corrodit. Si vidisti hoiem scalpe man⁹. t vsq; ad sanguinē effricare euidentez habes i eo silitudinē peccantz exꝑssam. Cedit siq̄dez voluptas illa doloꝛi. et succedit pruritui cruciať. neq; id ignorabat: sed dissimulabat ille. dū scalperet. Sic laceram⁹. sic excream⁹ ꝓpijs manib⁹ aias nr̄as infelices nisi q; tāto ḡuius. quāto excellētior est spiritualis creatura. t cui difficilius medeať. Neq; id q̄dem inimico⁹ studio gerim⁹. sz stupore quo dā insensibilitatz interne. Effusus siq̄dez anim⁹ dāna interiora nō sentit: q; nec intus est. sed in vētre forsitā. aut sub vētre. Deniq; animus q̄rundā in catinis: quorūdaz in loculis inueniť. Vbi est thesaurus tu⁹ ibi q̄. ibi est t cor tuū. Quid ꝓ mirū si ꝓtā minime sentiat aia lesionē q; supius oblita t penitus absens sibi in longinquā ꝓfecta est regionē. Erit autē cū in seipam reuersa recognoscet. q; crudeliter misere venatiōis obtentu cuiscerauerit semetipam Neq; em̄ id sentire poterat

dū vilē muscaꝝ predā desiderio captans insatiabili: araneaꝝ instar ex visceribꝫ prꝛo prꝛis interere herta videret.

¶Erit aūt hic reditus sine dubio. vl' post mortē. cū vniuersa: qbꝫ advagandū forꝛas et inutilit se occupādū in eā q̄ pterit mūdi figurā hui⁹ egredi cōsueuerat. hostia corꝛ porꝛ clausa erūt vt necessario maneat in se ipsa cui null⁹ iā pateat exit⁹ a seipa. Verū is q̄dez gnicio sissim⁹ erit redit⁹. ꝛ miseria sempiterna. qñ taꝫ penitētia hīi poterit. agi nō poterit. Vbi em̄ decrit corꝛp⁹. act⁹ non erit. Sane vbi nulla fuerit actio. nec satisfactio vlla q̄dē poterit inueiri. Quo circa pniam q̄dē hīe dolere est. nā pniam agere dolorꝛ est remediū. necꝫ em̄ carēti manibꝫ erit vltra leuare corꝛ in celū cū manibꝫ. Sꝫ q̄s añ obitū carnis nō redierit ad seip̄m in seipo maneat necesse est inefficax. Sꝫ in q̄li seipo: qualē se fecerit i hac vita. nisi qō forte erit nonnunq̄ deterioꝛ. nā melioꝛ. q̄ malus est: nunq̄ erit. Hꝫ em̄ hoc ip̄m q̄ nūc ponit: aliq̄n recipe corꝛpus nō tñ ad penitentiā. sꝫ ad penā vbi numiꝝ pcti ip̄ius ꝛ carnis q̄dammō sit is videbit esse cōditio. vt quēadmodū poterit sp culpa puniri. nec vnq̄ poterit expiari. sic nec in corꝛpe aliq̄n tormēta finiri nec corꝛp⁹ termīari in tormētis. Vltū q̄dē vltio sempiterna deseruiet. q̄ nunq̄ possit culpa deleri. nec substātia carnis deficiet. ne simℓ cogaſ ꝛ afflictio terminari. Hec frēs mei qui pauet. cauet. nam q̄ negligit incidit.

¶Vt g̃ redeam⁹ ad vocē vñ pcessim⁹: expedit nob̄ pfecto redire ad corꝛ. duꝫ illud ē iter q̄ ostēdat nob̄ salutare suū. q̄ tanto studio pietatis illuc reuocat prꝛeuaricatoꝛes. Nec sentire interim pigeat morsus. aut periculosa q̄dam animi teneritudo. ꝛ pnicio sa mollicies pſuadere queat. vt pñtem velimus dissimulare molestiā. Optimū est tūc sentire vermē. cū possit ꝛ suffocari. Jta q̄ mordeat nūc vt moriaſ. ꝛ paulatim desinat mordere mordēdo. Rodat interi putredinē vt mordēdo cōsumat. ꝛ ipe quoq̄ pariſ ꝓsumaſ. nec foueri incipiat i immoꝛtalitate. Vermis inquit eoꝝ nō morieſ. ꝛ ignis eoꝝ non extingueſ a facie illoꝝ moꝛ suū q̄s sustinebit. Multiplex em̄ nō cōsolatio arguēris ꝓscie releuat cruciatū. Benignus est de⁹ q̄ nō patiſ tēptari vltra q̄ possum⁹ nec ꝑmē hunc vltra modū patiſ malignari maxime q̄ inſ initia cōuersiōis oleo misc̄ie linit vlcera. vt nec morbi q̄n titas nec difficultas curatiōis vltra q̄ expedit inoteſcat. Hagꝫ aūt arridere videt facilitas q̄dā q̄ postmodū cuaneſcit qñ iā exercitatos hñti sensus certamē forte daſ vt vincat et discat. qm̄ oim potēti⁹ est sapiēta Jnteri sane audiēs q̄s vocē dñi. Redite p̄uaricatoꝛes ad coꝛ et tātis interioꝛe cubiculo obscenitatib⁹ dep̄hēdis. singula q̄q̄ rimari satagit: ꝛ quonā hec influxerit aditu curiosus iuestigatoꝛ explorat nec difficile pꝛ forame ēimo foramia ꝓuēti. sꝫ nec parū illi ex hac ꝓsideratiōe dolorꝫ accedit. cū p̄ feneſtras ꝑpias moꝛs ista dep̄hendiſ introisse. Multa siq̄dē vī admisisse petulātia ocl'oꝝ multa pruritꝰ auriū. multa q̄ꝫ olfactēdi gustādi tāgendiq̄ voluptas. nā spūalia q̄dē vicia q̄ sup̄ meminim⁹. difficile adhuc put sunt carnalia examīat Jñfit vt q̄ gūoza sūt aut min⁹ aut mime sentiat: nec tā supbie: aut iudicie q̄ flagitioſoꝝ aut facinoꝛoſoꝝ recoꝛdatione actuū moꝛdeatur.

¶Et ecce iteꝝ voꝛ de nubib⁹ dicēs. Pecaſti: q̄esce: ꝛ gō dō tale ē. Jā sentina redūdās domū oēm intolerabili fetoꝛe ꝓtamīnat. Vanū est tibi. cū adhuc fluāt exhauſrire. dū peccare nō desiteꝛſ penitere Quis em̄ coꝝ ieiunia ꝓbet q̄ ad lites et ꝓtēciōes ieiunāt ꝛ peruiut pugno impie. sed ꝛ volūtates ꝛ voluptates ꝑpie in eis inueniunt nō tale ē ieiuniū qō elegi dic dñs. Claude feneſtras moꝛtſ obſua adit⁹. foramia obſtrue diligenē. ꝛ sic demū nō subeūtib⁹ noxiis sordes poteꝛſ expurgare vetustas. Estimat hō facile qō iubeſ ip̄lēdū tāq̄ ignarus exercitij spūalis. Quis em̄ phibeat inquit q̄ min⁹ imperē mēbris meis. Jndicit igiſ gule ieiunia. crapulā inēdicit. obturari p̄cipit aures ne audiāt sanguinē. auerti ocl'os ne videāt vanitatē. man⁹ nō ad auariciā sꝫ ad elemosynā magis extēdi. q̄bus forte ꝛ laborē imponere velit. phibens latrocinia. sic sep̄tū ē. Qui furabaſ iā nō fureſ magis aūt laboꝛet manib⁹ suis qō bonū est vt habeat vñ tribuat necessitatē patiēti Ceteꝝ dū suis q̄busq̄ mēbris. in hūc

modū ꝓmulgat et decreta ꝓponit. interrūpūt subito vocē iubēt; t vno ipetu clamāt. Vbi hec noua religio facere iubes: vt libet sed inuenies q̄ nouis legib⁹ ꝑdicat. Quis eī ille inq̄t. t illa. nimiꝝ ipa est i cui⁹ nos tā ꝑdē deputasti obsequiū: si īgras ad obediendū ꝓcipiscēris vticꝝ ei⁹. Expauit miser ad hāc vocē: t ꝑfusus obmutuit: anxiabaturꝝ i eo spūs ei⁹. At mēbra q̄dē ad suam illā infelicissimā dñam incūctanter accedūt: aduersus dūm interpellent t impia duriora causent. Plāgit gula parsimonie sibi modū adhibitū ꝓhibitā crapule voluptatē. O cui⁹ q̄rimonie lingua oīno sic est tacit vt audisti. nā t ego a fabulis t a mēdacijs iussa suꝫ reticere t nihil deinceps nisi sertū. immo t penitus necessariū loqui.

Exilijt igit vetula furens t toti⁹ oblita lāgoris ꝓcedit horrēt⁹ comis: veste lacera. pectore nudo scalpēs vlcera. frendēs dētib⁹ t arescēs atꝝ ipm inficiēs aerē flatib⁹ virulentꝫ. Quidni cōfundat. si q̄d adhuc supest rōnis. ad talē misere volūtatꝫ occursuꝫ vl incursuꝫ. Hec inq̄t tota ē tui ꝓiugij fides. si compatersꝫ male parieti vsꝝ adeo ad dolorē vulneꝝ meoꝝ addere non pepercisti. Subtrahēdū forsitā ex i moderato dote aliq̄d videbat. Sꝫ q̄d relinquit. h̄ sublato. Solū hoc huic lāgueti misere ꝑstitisti: t oīa ei⁹ obsequia quēadmodū sunt distributa aliq̄ cōgruisti. nūc aūt si tibi forsitan morbi hui⁹ pessimi. q̄ laboro triplex malignitas potuit excidisse. sꝫ nō mihi. Siq̄dē voluptuosa suꝫ. curiosa sum. ambitiosa sū et ab h̄ triplici vlcere nō est i me sanitas a plāta pedis vsꝝ ad verticē. Itaꝝ fauces t q̄ obscena sunt corꝑis assignata sūt voluptati. q̄nquidē velut de nouo necesse ē singula recēseri: nā curiositati pes vagus t indisciplinat⁹ famulat oculus. at vanitati q̄dē aurꝫ t lingua fuit. dū ꝑ illā ipinguat caput meū oleū pectorꝫ. t ꝑ hāc supleo q̄ in laudib⁹ meis alij minus fecisse vident. Valde eī delector t recipe ab alijs: t cuꝫ oportune possiuꝫ tradere alijs laudes meas t meo t alieno ore semp cupiēs ꝑdicari cui potissimū morbo tuū quoꝝ ingeniuꝫ pluria solet adhibere fomēta. Porro manus ipas q̄bus est vndiqꝝ liber mot⁹ non min⁹ spāliter alicui opi deputam⁹, sꝫ modo vanitati. mō curiositati. mō voluptati sedulū satꝫ exhibent famulatū. Quib⁹ ita dispositꝫ nō mihi hec oīa vel in vno satisfacere aliq̄n potuerūt. q̄ non satiet oculus visu. nec auꝫ impleat auditu. atꝝ vtinā inter spectandū totū aliquādo corpus fieret oculus. aut inter prandendū in fauces oīa mēbra verterent. Tu ne igit id modicū mihi ꝓsolatiōis. q̄ in me dico. surripe temptās. dixit. et cū indignatiōe. et furore recedens. teneo inquit locūꝝ tenebo.

Jā ꝓoratiōi. ipa vexatio dat intellectū. iā innotescit aliq̄ten⁹ hui⁹ negocij difficultas. iā ꝑsumpta facilitas euanescit. Videꝫ em mēoriaꝫ plenā spurcitiaꝝ. videt habūdanti⁹ alias atꝝ alias influere sordes videt ipas fenestras morti patulas obseruari oīno nō posse q̄b⁹ adhuc ꝑsidēs volūtas lāguida dñet. cui⁹ vlceri⁹ sanies vniuersa ꝑfluxit. Videt denicꝝ ania sese cōtaminatā. nec ꝑ aliū sꝫ ꝓꝓriū cor ꝓ⁹ nec aliū de q̄ a seipsa. Est aūt q̄dā anie sic mēoria q̄ inficit sic volūtas ipsa. q̄ inficit. denicꝝ ipsa nihil aliud q̄ rō. memoria. et volūtas. nūc aūt t rō min⁹ habēs. ceca quodāmō. q̄ hactenꝰ ista nō viderit: infirma oīno q̄ ne agnita q̄dem valeat ꝑare. et memoria fedissima et volūtas lāguida. t horrēdis vndiqꝝ vlceri⁹ scaturies inuenit. ac ne q̄d ex oīb⁹ q̄ sunt hois relinquat. ipm etiaꝫ corꝑ⁹ rebelle est. et singula mēbra fenestre singule. q̄bus mors intrat ad aiam. et incessanter exuberat sup ipsum cōfusio.

Audiat ergo ania. q̄cunꝝ eiusmodi est vocē diuinā audiatꝝ cū stupore. t admiratiōe dicentē. Beati pauꝑes spū. quoniā ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Quis spū pauperior eo qui in toto spū suo non inuenit requiē. non inuenit vbi caput suuꝫ reclinet: Hoc cōsiliū pietatꝫ. vt q̄ sibi displicet placeat dño. et qui ꝓpriā domū odit domū vticꝝ plenā spurcicie t infelicitatis. iuuitetur ad domū glorie domū nō manufactā eternū i celis. nec miꝝ si ad hui⁹ dignatiōis magnitudinē expauescat. si difficile credit

huic auditui: si vehemēti stupore admirat et ait. Ergo ne beatū hoīem miseria facit. Cet: rū q̄s̄q̄s eiusmodi es. ne diffidas. nō miseria sed miseria facit beatū. ſz hui⁹ ꝓ ꝓria sedes miseria est. vt hūiliatio in hūilitatem trāseat. necessitas in ꝓtutē plumā volūtariā segregabis de⁹ hereditati tue. z infirmata est. tu ꝓ o pfecisti laude eā. Vtilis infirmitas ꝓfuit q̄ medici manū req̄rit salubrit a se deficit. quā deus pficit.

Sed q̄ nō est via ad regnū dei sine ꝓtimicijs regni. nec spare pōt regnū celoꝝ. cui nec sup ꝓria mēbra regnare donat. Seq̄tur vox dicēs. Beati mites. q̄m ipsi possidebūt terrā. Ac si euidētius dicat. Hiti ga motus effrenos volūtatis. z crudelem bestiā māsuefacere cura Ligatus es: solue uere studeas: qđ oīno rūpere nō possis. nā vim facere aut cathenis offendere eā nullo mō ꝑualebis. nec moza: respirās hō int hec ꝓba atq̄ q̄z facili⁹ reputās lz verecundus accedit z delinire satagit viperā inflāmatā. Arguit vite carnal illecebras: z cōsolatiōes secular ſz necessitat ſz accusat: tanq̄ exiguas: z indignas: ſz breuissimas q̄z z pniciosissimas: o mihi amatorib⁹ suis.

Sup hoc ait neq̄. z inutili suo tuo nec eī inficiari potes: ne modico q̄dē tibi vniuersa ei⁹ obsequa satisfacere potuisse. Voluptas gutturſz q̄ tanti hodie extimat vir duoꝝ obtinet latitudinē digitoꝝ: z huius tā modice ꝑtis tā exigua delectatio quāta parat sollicitudīe: q̄ntam deniq̄ molestiā parit. Hinc mōstruosius dilatant renes: z humeri: hinc tumēres vteri nō tā impinguant q̄ impḡnant a ruina. et duz carnis on⁹ nō sustinēt ossa z morbi varij generātur Sic libidinis illecebrosa vorago quātis laboribꝫ et dispendijs interdū etiā z fame: vl honorſz aut etiā vite ipsius piculo cōparat: vt ad modicū flagrās sulfureus vapor furētes stimulis agat z apū par volantiū. vbi male grata mella fuderit Hinus tenaci feriat icta corona morsu. cui⁹ appetit⁹ anxietatſz z vecordie. actus abhominatiōis z ignominie exit⁹. penitudinis z verecūdie plen⁹ esse dinoscit. Cetez spectacula vana rogo q̄d corpi p̄stant: q̄d veanie cōferre vident. At certe nihil in hoīe cui curiositas ꝓfuit inuenies frmola ꝓfus et inanis ac nugatoria cōsolatio. z nescio q̄d illi duri⁹ imprecer: q̄z vt semp habeat qđ req̄rit q̄ iocūde quietſz fugitās ociū curiosa inq̄etudine delectat. Liquet sane vl ex hoc ꝑo nihil his omib⁹ delectatiōis inesse q̄rū solus transit⁹ inuat. Cerez vanitas vanitatū q̄z nihil sit vl ex ipo noīe manifestius indicat. Van⁹ vticz labor. q̄ studio vanitatſz assumit. O dora ait sapiens nihil aliud i mlibꝫ mortaliū. q̄z aurū iflatio vana. Et tñ q̄ntā putas ifelicitatē hec ipa non tā felix vanitas q̄z vana felicitas parit. Hinc nāq̄ cecitas cordis sic scpta est. Populem⁹ q̄ te beatificāt in errorem te inducūt hinc ceruicosus furor aniosita tis. hinc suspitiōis labor anxi⁹. hinc luoris crudele tormētū z cremātis inuidie miserioz q̄z miserabilioz cruciat⁹. Sic diuitiarū amor insatiabilis lōge ampli⁹ desiderio torquet aiam q̄z refrigeret vsu suo: vt pote q̄rū acq̄sitio q̄dē laborios: possessio vero timorſz. amissio plena doloris inuenit. Postremo vbi multe opes mlti z q̄ comedūt eas z vsus q̄dē diuitiaꝝ apd alios diuitib⁹ solū nomē addit et sollicitudo: z in his oībus ꝓ tā exiguis q̄dē ſz nullis eā ꝓuipēdere gliaz. quā nec oculus vidit: nec auris audiuit. nec in cor hois ascēdit. q̄ preparauit de⁹ diligentib⁹ se. nō tam insipiētie. q̄z infidelitatis esse videt.

Nec immerito sane mūdus hic positus in maligno vna ꝓmissiōe deludit alias ꝓprie cōditiōis. z nobilitatſz oblitas. q̄s nō pudeat porcis ī mīsterio subiugari. in desiderio sociari. nec sic tñ ifelici edulio satiari. Vnde eī hec tāta pusillanimitas. et abiectio tā miserabil⁹ vt egregia creatura. capax etne bītudinis z gl̄ie magni dei vt pote ei⁹ sit inspiratiōe cōdita sil̄itudine insignita. cruore redempta. fide dotata. spū adoptata miserā nō erubescat sub putredine hac corporeoꝝ sensuū gerere seruitutē. Merito plane ne eos quidē apprehendere potest. que talem deseres sponsum. tales sequit amatores. Merito siliquas esurit. et nō accepit qui porcos pascere maluit. q̄z paternis epulis satiari. Insan⁹ siquidem labor pascere sterilē que nō parit: z vidue benefacere nolle omittere curā cordis et curaz carnis agere in desiderio. impin-

guare cadauer putridū. q̄ paulo post ver/
miū esca futuꝝ nullaten⁹ dubitat. nā fui/
re māmone et auaricīā colere: q̄ est seruit⁹
idoloꝝ. aut vanitatē sectari prorsus dege/
neris iudiciū quis nesciat.

¶ Esto tñ magna sint. ⁊ honesta q̄ mun/
dus interim amatoribꝫ suis erogare vi de
tur. sz infida esse q̄s nesciat Certa nimirū
breuitas eoꝝ ⁊ ipius q̄z breuitatz finis in
cert⁹, sepe viuētē deserūt. nā morientē nec
raro sequunt. Quid ꝓo in rebꝫ hūanis cer
tius morte: q̄d hora mortz incerti⁹ inueni
tur: nō miserek inopiā: nō diuitias reuerek
nō generi cuiuslibz. nō moribꝫ. nec ipsi q̄z
pcit etati: nisi q̄ senibꝫ in ianuis: adolesce/
tibꝫ in insidijs est. Infelix ꝑinde q̄ in huius
vite tenebrz: ⁊ lubrico fidē pitura insumit
operā nec aduertit: q̄m vapor est ad modi
cū parēs ⁊ vanitas vanitatū. Obtinuisti
tandē ambitiose quā ex longo ꝓcupieras
dignitatē: sua qꝺ habes. implesti pecuni/
ose loculos tuos sollicit⁹ esto: ne perdas.
Vberes fruct⁹ attulit ager tuus. Diruе
horrea tua. vt maiora edifices. muta q̄/
drata rotūdis: dic aie tue: habes mlta bo
na reposita ī annos plimos. Erit em̄ qui
dicat. stulte ac nocte repetēt aiam tuā a te.
que aūt parasti cuius erunt.

¶ Atq̄ vtinā tantū ꝓgregata perirent: et
nō deteri⁹ ipse q̄z periret cōgregator eoꝝz
Esset vtiq̄ tolerabili⁹ pituro. q̄z ꝑ empto
rio insudore labori. nūc ꝓo stipēdia pecca
ti mors. ⁊ q̄ de carne semiat de carne ⁊ me
tet corruptionē: nec opa nr̄a trāseunt vt vi
deāt sz tpalia queq̄ velut eternitatz somi
nia iaciunt. Stupebit insipiens. cū ex mo
dico semīe copiosaz viderit exurgere mes/
sem seu bonā seu malā pro diuersa q̄litate
semētis. Hec q̄ cogitat nullū oīno paruū
putat esse petm̄ q̄ futurā messem poti⁹ exti
met: q̄z sementē. Seminat ḡ dū nesciūt se/
minat aūt dū occultāt hoīes iniq̄tatz my
steria: dū vanitatz ꝓsilia celāt dū peram/
bulant in tenebris negocia tenebrarū.

¶ Parietes inquit sunt vndiq̄: q̄s me vi
det. Esto. nemo te videat nō tñ nullus vi
det te. Videt te malus angel⁹ videt te an
gelus bon⁹: videt te ⁊ bonis: ⁊ malis ma/
ior angelis ōs: videt accusator: videt ⁊ te
stiū multitudo: videt te ⁊ ipe iudex: cui⁹ te
oportet assistere tribunali: sub ei⁹ nanq̄ ocu
lis velle delinq̄re tā insanū q̄z horrendu
incidere ī man⁹ dei viuentz: noli esse secu
rus: latēt insidie: q̄s latere nō possis: latēt
insidie inq̄z q̄s vt deprehendere ipe non po
tes: sic ipe nō deprehendi. Audit plane qui
plātauit aurē. ⁊ q̄ finxit oculū ipe ꝓsiderat
nō illi⁹ solis arcet radios materia lapidū
q̄s ipse creauit: nō vel ipe corpis hui⁹ pa/
ries veritatz excludit aspectū nuda sūt ei⁹
oculis oīa penetrabiliora est gladio ancipiti
ipsas q̄z nō mō cernit ⁊ discernit cogitati/
onū vias ⁊ medullas affectionū. Denicq̄
si nō totaz hūani cordis abyssum. ⁊ q̄cq̄d
in ipo latet inspicere nō ille iā nō sibi con/
scius. iudicātis. sese dñi sententiā tantope
formidaret. Mihi inq̄t ꝑ minimo est vt
a nob̄ iudicer. aut ab hūano die. sed neq̄
meipm̄ iudico. nihil em̄ mihi ꝓscius sum
sed nō in hoc iustificat⁹ sum. Qui aūt iudi
cat me dñs est. Tu si obiectu pietz: aut cu
iuslibet simulationis ptentu hūana posse
gloriarz frustrari iudicia: cert⁹ esto nō illū
vera crimīa pterire: q̄ falsis etiā criminib⁹
accusare ꝓsueuit. Si tantope ei⁹: q̄ nihilo
min⁹ forte tuā vereak ꝓtimi ꝓsciam refor
midas: multomin⁹ eas cōtemnas: q̄bus
odiosa magis iniq̄tas ⁊ lōge ampli⁹ exe/
crabilis corruptio est. Si deniq̄ deū non
times: ⁊ solos hoīm vereris aspectus: me
mor esto hoiem xp̄m hoīm facta nō igno
rare posse: ⁊ q̄ me pāte minime ꝓrsus au/
deres multo min⁹ audeas corā ipso: quod
q̄z: nō dico: nō lteret sz nec liberet quidē p
sumere videte te ꝓseruo inspiciēte dño co/
gitare penit⁹ exhorrescas. alioq̄n si carnis
oculū magz q̄z gladiū q̄ carnes hz deuora
re formidas. ⁊ is q̄ timor quem times eue
niet tibi: ⁊ accidit qꝺ vererz. nihil optū: qꝺ
nō reueleк. ⁊ occultū qꝺ nō sciak. Arguenk
a luce in lucē ꝓlata opa tenebraꝝ. nec mo/
do obscenitatū abominēda secreta. sz in i/
qua cōmertia vendentiū sacra ⁊ fraudu/
lēta susurria adinuentiū dolos ⁊ iudicia
subuertentiū. q̄ novit oīa nota faciet vni/
uersis cū ceperit ille scrutator cordiū et re/
nū. scrutari hierusalem in lucernis.

¶ Quid ꝓo ibi facturi sūt. imo poti⁹ pas/
suri q̄ crimīa cōmiserūt: vbi auditurі sunt
Ite in ignē eternū q̄ pietatz opa nō fecerūt

Quãdo ꝓo intrabit ad nuptias. q̃ nec lũbos p̃cinxit vt abstineret a malo: nec lucernã tenuit vt faceret bonũ. qñ nec ꝑginitatis integritas. nec lãpadũ claritas. solitus olei poterit excusare defectũ. Aut q̃s illos manere credendus est cruciat⁹. q̃ in hac vita nõ solũ mala. sz forte pessima ꝑpetrãt. si sic cruciã di sunt q̃ hic bona receperũt: vt ĩ medio flãme estuantib⁹ lignis neminẽ q̃dẽ stille obtiere refrigerũ queãt. Cauea mus ḡ mala opa: nec includent⁹ sagene fiducia libere intra eccl̃iaz delinq̃mus. hoc scientes. q̃ nõ oẽs: q̃s sagena trahit. pisca toꝝ vasa recipiẽt. sz erit cũ ad litt⁹ venerit eligẽt bonos ĩ vasa. malos aũt foras mittẽt. Necꝫ ꝟ cõtenti lũboꝝ cingulo accẽdam⁹ etiã lucernas nr̃as et instant̃ opemur bonũ. cogitãtes q̃ ois arbor nõ mõ q̃ malũ fecerit. sed etiã q̃ bonũ nõ fecerit fructũ. excidet̃. z in ignẽ mittet̃. illũ vtiꝫ eternuz ignẽ. q̃ paratus est dyabolo z angelis ei⁹. Ceterũ sic declinem⁹ a malo. z faciamus bonũ vt inquiram⁹ pacẽ. nõ glorĩã. pseq̃mur. Illa. n. dei est. z alteri nõ dabit. Gloriã meã alteri nõ dabo. Dicebat homo scõm cor dei. nõ nobis dñe nõ nobis. sed noi tuo da gl̃iam. Recordemur etiam scꝑture dicent⁹. Si recte offeras z nõ recte diuidas. peccasti. Recta est frãtres illa nostra diuisio. nemo detractet. alioquĩ si cui forsitan min⁹ placet: sciat nõ nr̃am esse. sz angelorũ. Pastores em̃ cecinerunt angeli. Gloria in excelsis deo. z in terra pax hoib⁹ bone volũtat⁹ Seruem⁹ ergo ĩ vasis oleũ ne forte qñ absit clausas iã nuptiarũ ianuas frustra pulsantes verbũ amarũ audiamus. Deintus nob sponsus rñdeat. nescio vos: adhuc tñ mors posita est. non mõ secus iniq̃tatis. sterilitatis. vanitatis. sed z secus introitũ ipius z voluptatis.

Quo circa opus est fortitudine aduersus tẽptamenta petri vt rugienti leoni resistam⁹ fortes i fide z ignita ipius iacula ꝟ clypeo virili repellam⁹. Opus ẽ iusticia vt opemur bonũ. Opus prudentia. ne cũ fatuis ꝑginib⁹ reprobemur. Opus deniq̃ tẽperantia. ne voluptatib⁹ indulgẽtes audiam⁹ aliq̃n q̃ miser ille epularũ parit̃ z vestiũ splendore fruito. dñe miserico:diã precaret̃. audiuit. Memento fili q̃ recepisti bona ĩ vita tua. z lazarus siḿiter mala. nũc aũt ꝟ ꝓsolat̃. tu ꝓo cruciaris. Plane terribilis de⁹ in cõsilys sup filios hoim. sz si terribilis est: z misericors inuenit̃: dñ futuri formã iudicij nõ occultat. Alia ipsa moriet̃. palmes q̃ fructũ nõ fecerit excidat̃ Virgo cui defuerit oleũ a nuptys excludat̃: et q̃ bona recipit in hac vita: cruciabit̃ ĩ futura. Q̃ si forte cõtingat ĩ vno q̃s libet si mul hec q̃tuor inueniri. ea plane extrema desperatio est.

Hec igit̃ similia int⁹ suggerit: ratio volũtati eo copiosius: quo ꝑfectius illustratiõe spũs edocet̃. Felix sane cui⁹ volũtas sic cesserit z acq̃euerit rõnis cõsilio vt a tismoze incipiẽs. ꝑmissionib⁹ deinceps celestib⁹ foueat̃: vt parturiat spĩm salutis. At forte inueniet̃ rebellis z obstinata voluntas: nec pariẽs solum sed z monitis peioz z nimis durioz z adhibit⁹ acerbioz blãdimentꝫ. Inueniet̃ forsitã q̃ nihil mora suggestionib⁹ rõnis. imo z ḡui cõmota furore rñdeat dicẽs. Quouscꝫ vos patioz. predicatio vã in me nõ capit. Scio q̃ astuti estis: sed astutia vã apud me locũ non hz: forte et aduocãs mẽbza singula solito ampli⁹ solit⁹ iubeat obedire ꝛcupiscẽcijs nequicijs deseruire. Hinc nimiꝝ illud est: q̃ q̃tidianis discimus experimẽtis eos q̃ cõuerti deliberãt z tẽptari ḡuius a concupiscẽcia carnis z vrgeri grauius ĩ opibus luti z lateris q̃ egyptum egredi z pharaonis imperiũ effugere molĩunt̃.

Vltimã aut̃ ẽ q̃ eiusmodi est declinet ĩpietatẽ z terribile illud ꝓfundũ caueat. de quo scriptũ est. Impius cũ venerit in profundũ maloꝝ. cõtẽnit. fortissima siquidez potiõe curat̃ z periclitabit̃ facile nisi multa sollicitu dine studeat medici obtẽperare ꝛcilijs: obseruare p̃cepta. Vehemẽs est tẽptatio nisi totũ colligat z ad miserã duz aie sue q̃s adeo miserã z miserabilez videt cõuertat affectũ. et audiat vocem dicentẽ. Bti qui lugẽt: q̃m ipi cõsolabunt̃. Lugeat abũdant̃. q̃ lugẽdi tꝑus aduenit: z ad sorbẽdas luges lachrymas ista sufficiunt: lugeat: sz nõ sine pietat⁹ affectu z obtentu cõsolatiois. cõsideret nullã sibi inueniri requiẽ in seipso. sed oĩa plena miserie et desolatiois ꝓfideret bonũ nõ esse i carne sua. sz

ꝛ in seculo neq̄ nihil nisi vanitatē et afflictionē spūs cōtineri. ꝙ sideret inq̄ nec int⁹ nec subt⁹. nec circa se sibi decurrere ꝙ solationē. vt voluntatē aliqñ discat q̄rendā sursum ꝛ desursuz esse sperandā. lugeat interim plangēs dolorē suū. exit⁹ aquaꝫ deducat oc̄lus ei⁹ ꝛ palpebra nō quiescat. nimirū purgaꝫ lachrymis oc̄lus ante caligās et acuiꝫ visus vt intēdere possit in serenissimi luminis claritatem.

¶ Ex hoc sane suspiciat. ꝙ foramē pspiciat ꝙ cācellos ꝙ hūc radiū pio sequaꝫ obtutu ꝛ magnoꝫ sedul⁹ imitator lumē lumine req̄rat. Jnueniat em̄ locū tabnaculi admirabilis: vbi panē angeloꝝ māducet hō Jnueniet paradisum voluptatꝫ. floridnz. ꝛ amenissimū hortū voluptatꝫ inueniet a dño plantatū. Jnueniet ꝛ refrigeriū ꝛ dicet. O si audiat vocē meā misera illa volūtas. vt ingrediēs videat bona. ꝛ visitet locū istū Hic nimiꝫ inueiet requiē amplioꝛē ꝛ me quoq̄ eo min⁹ inq̄etabit q̄ min⁹ inquietabiꝫ. ꝛ ipa neq̄ em̄ mentiꝫ q̄ dixit. Tollite iugū meū sup vos ꝛ inuenietꝫ requiē aīabus vr̄is. Jn hui⁹ fide. pmissiōis exacerbata blādius alloquaꝫ. et simulata quadā hilaritate in spū māsuetudinis eā cōueniens dicat. Cesset penit⁹ indignatio tua nō ego sum: q̄ te possiuz offendere. tuū est corp⁹. tua ꝛ ego ipa. nō est ꝙ timeaſ. nō est ꝙ vereaꝛis. nec mirū si forte amari⁹ ad huc reddiderit illa sponsuz: vt dicat. quia multe cogitatiōes ad insaniā nos adduxerūt. Sustineat em̄ equanimiꝫ. ac dissimuleꝛ oīno qō agitur donec interloquendū inducēs alia pro alijs oportune aliqñ inferat dicēs. Jnueni hodie hortū pulcerrimū ꝛ amenissimū locū bonū esset nos illic eē. nā ꝛ tibi nocet in h̄ lecto egritudinis in h̄ strato versari. Jn cubili tuo grauī cor de ꝙpūgi. Aderit dñs q̄renti se. aīe spectāti i se. Aderit vorꝫ supplicib⁹. et ꝙbis eius efficaciā mīnistrabit. Excitabiꝫ misteriuz volūtatis. vt nō modo videre locū. sed introire paulatim et mansionez inibi facere cōcupiscat.

¶ Nec ꝙ locū reputes corpalem padisuz hūc voluptatꝫ interne nō pedib⁹ i hunc ortū. sz affectib⁹ introiꝫ nec terrenaꝫ tibi cōmendaꝫ arboꝝ copia. sed ꝙtutū vtiq̄ spiritualiū copia iocūda decoraq̄ plantatio. Hortus ꝙ dusus. vbi fons signat⁹ in q̄tuor capita deriuaꝫ ex vna sapiētie vena virtus q̄dripartita. pcedit. Splēdidissima q̄q̄ inibi lilia vernāt. et dū flores apparent etiā vox turturꝫ audiꝫ. Jllic nardus spōse flagrātissimū p̄stat odorē. et cetera quoq̄ aromata fluūt austro spirāte. aq̄lone fugato. Jbi media ē arbor vite Malus ita decācico cūctis p̄cellor lignis siluarū cui⁹ et vmbra spōsam refrigerat. et fruct⁹ dulcis gutturi ei⁹ ibi ꝙtinētie nitor: ꝛ sincere veritatꝫ intuit⁹ oc̄lis cordis irradiat. auditui q̄q̄ dat gaudiū. ꝛ leticiā dulcissima vox cōsolatoris. Interim ibi q̄busdā spes naribꝫ influit iocūdissim⁹ odor agri pleni cui benedixit dñs ibi auidissime p̄libaꝫ incomparabiles delicie charitatis ꝛ succisis spinis ac veprib⁹. q̄bus añ pūgebaꝫ vnctione miscōie. pfusus anim⁹ in ꝙscientia bona felicit req̄escit. Que q̄dē nō inter vite eterne p̄mia. sed inter tēporalis militie stipendia deputaꝫ. nec ad futuraz ptinent. sed ad eā magis q̄ nūc est ecc̄lie promissionez Hoc em̄ centuplū est ꝙ in hoc seculo seculi contemptoribꝫ exhibeꝫ. nec illud nostro tibi speraueris eloquio cōmendatū: solus est spūs: q̄ reuelat. Sine causa paginā cōsulis experientiā magꝫ req̄re. Sapiētia est cui⁹ p̄ciū nescit hō. de occultꝫ trahiꝫ nec inuenik in tra viuentiū ista suauitas nimiꝫ suauitas dñi est nisi gustaueris nō videb̄. Gustate inq̄t ꝛ videte quoniaz suauis est dñs. Manna absconditū nomē nouū est ꝙ nemo scit nisi qui accipit. nō illud eruditio sed vnctio docet: nec scia sed conscia cōp̄hendit. Sanctū est. Margarite sunt non faciet ipse. ꝙ phibet. qui cepit facere et docere. nō em̄ canes: aut porcos iam reputat. quos p̄rioꝝ abrenūciantes facinoꝝibus: atq̄ flagitijs: etiā cōsolaꝫ p apostolū dicens: hec quidē fuistis. sed abluti estis: tantū caueat ne reuertatur canis ad vomitū: vel sus lota ad volutabꝝ luti.

Jn hui⁹ igiꝫ hostio: padisi diuini susurrij vox audiꝫ: ꝛ secretissimū cōsiliū. q̄ abscōditū est a sapientib⁹. ꝛ prudentib⁹. puulis reuelaꝫ: cui⁹ sane vocꝫ auditus. nō solatiā rō capit. sed gratanꝫ eū cōmunicat etiā volūtati. Beati q̄ esuriūt ꝛ sitiūt iusticiā.

qm̃ ipſi ſaturabunt. Altiſſimū plane cōſi liū. ⁊ inextimabile ſacramētū fidelis ſmo ⁊ oī acceptiōe dign⁹. q̄ de celo nob a rega libꝫ ſedib venit. Facta eſt aūt valida fa mes i terra. ⁊ oēs iā nō egere cepim⁹. ſz ad extremā aduenim⁹ egeſtatē. Deniq; et cō parati ſum⁹ iumentꝫ inſipientib. et ſic̄es facti illis etiā porcoꝝ ſiliquas eſurim⁹ in ſatiabilit. Qui pecuniā diligit. nō ſatiab. Noui ego hoies ſatiatos hoc mūdo. ⁊ ad ei⁹ memoriā nauſeātes. noui ſatiatos pe cunia. ſatiatos honoꝛibus. ſatiatos volu ptatib ⁊ curioſitatib hui⁹ mūdi. nec me diocrit. ſed ad faſtidiuz ſatiatos. ⁊ facile ē cuiq; noſtrū ſatieratē hanc p dei gr̃am ob tinere. neq; em̄ parit hāc copia. ſed ꝓtem ptus. Sic fatui filij adam. porcoꝛū ſiliq; deuoꝛādo nō eſurientes aīas ſz eſurie paſci tis aiaꝝ. Sola nimiꝝ h̄ edulio in edia ve ſtra nutrit. ſola fames alit cibo innatura li ⁊ dico plen⁹. exēpli gr̃a vnū ex mult̄ ſu mēs. q̄ hūana vanitas ꝓcupiſcit. nō p⁹ ſatiabūt coꝛda hoim auro. q̄ vēto coꝛpa ſatient. nec dedignet auar⁹. ⁊ de ābitioſis ⁊ luxurioſis. etiā ⁊ de facinoꝛoſis eadē ſen tentia. Sicꝫ forte mihi nō credit. experiē tie credat vel p̄die. vel multoꝝ. Quis in vob frēs. qui ſatiari cupiat. ⁊ deſiderū ſu um optet iplere. incipiat eſurire iuſticiā. et nō poterit ſatiari. Panes illos deſideret. q̄ in domo p̄is abūdant: ⁊ inueniet ſeſe cō tinuo ſiliq; faſtidire porcoꝝ. Guſtū iuſti cie vel exiguū ſtudeat experiri. ⁊ vt eoipſo ampli⁹ deſideret. ⁊ ampli⁹ mereat ſic̄ ſcri ptū eſt. Qui edit me adhuc eſuriet. ⁊ q̄ bi bit me adhuc ſitiet. Hoc em̄ cognatuz eſt ſpūi. et nati. ralius deſiderū vehemētius occupat. coꝛ hūanū cetera q; deſideria vi rilit pellit. Sic nimiꝝ forte armatū fortiꝛ ſuperat. Sic clauis clau⁹ ſolet extūdi. Beati g̃ q̄ eſurūt ⁊ ſitiūt iuſticiā: qm̄ ipſi ſaturabunt: nondū q̄dē ſatiabit hō et vi uet ceterꝫ vniuerſis. q̄ p⁹ inſatiabilit fue rant cōcupita. vt ex hoc ſibi voluntas ad ſeruiendū p̄oꝛibus cōcupiſcētiꝫ vēdicare deſiſtēs. rōni p̄orſus exponat. magꝫ aut̄ vꝛgeat ipa ſeruitute iuſticie in ſanctifica tionē nō minoꝛe zelo. q̄ p̄rius exhibuiſſet ſeruire iniquitati ad iniquitatem.

Ceterū iā volūtate mutata in futurū redacto coꝛpe. velut ſiccato aliq̄ten⁹ fon te ⁊ opilato foꝛamie tertiū adhuc. idq; g̃ iſſimū reſtat de purgāda. ſ. mēoꝛia et ex haurieda ſentina. Quō. n. a mēoꝛia mea excidet vita mea. Hēbꝛana vilis: ⁊ tenu is attramentū forte p̄ius ebibit: qua de inceps arte delebit. Nō em̄ ſuperficietenus tinxit. ſz totā p̄rius intinxit: fruſtra coner̄ eradere añ ſcindet carta. q̄ caracteres mi ſeri deleant. Iam em̄ forte miſerā memo riā delere poſſit obliuio. vt vicz mente ca ptus eoꝝ q̄ cōmiſi nō memineri. Ceteꝝ vt mēoꝛia integra maneat. ⁊ ip⁹ macule di luant. q̄ nouacula poſſit efficere. Sol⁹ vti q; ſermo viu⁹. ⁊ efficax et penetrabilioꝛ oī gladio ancipiti Dimittunt tibi petā tua. Murmuret phariſeus ⁊ dicat. Quis po teſt dimittere petā niſi ſolus de⁹. Mihi em̄ q̄ id loquit de⁹ eſt. ⁊ nō extimabit ali⁹ abſq; illo q̄ adinuenit oēm viā diſcipline. ⁊ dedit illaz iacob puero ſuo. ⁊ iſrael electo ſuo. Poſthec in terris viſus eſt ⁊ cū hoib cōuerſat⁹ eſt. hui⁹ indulgētia delet petā. non q̄dē vt a mēoꝛia excidat. ſz qō p⁹ in eſſe parit ⁊ inficere cōſueuiſſet. ſic deceteꝛo inſit memoꝛie. vt eā nullaten⁹ decoloꝛet. Multoꝝ em̄ nunc petōꝝ: q̄ vel a nob vel ab alijs cōmiſſa nouim⁹: recoꝛdamur. ſed p̄dia q̄dē inq̄nāt. aliena nō nocēt. Vt q̄d h̄: niſi q; in his erubeſcim⁹ ſingularit hec nob imputāda veremur. Tolle dānatio nē: tolle timoꝛē. cōfuſionē. q̄ quidē oia ple na remiſſio tollit iā nō: vt mō: oberūt. ſed cooperabunt in bonū: vt deuotas ei refe ramus gratias qui remiſit.

Iam ꝯo p ea ſupplicāti cōgrue rn̄detur Bti miſericoꝛdes: qm̄ ipi miſeꝛiam cōſe quēt. Miſerere aīe tue. q̄ deū tui vis mi ſereri. laua p ſingulas noctes lectū tuuz la chrymis tuis. ſtratū tuū rigare memēto: ſi cōpater̄ tibi ipi. ſi laboꝛas in gemitu pe nitētie. p̄mus hic g̃dus miſeꝛie eſt. miſeri coꝛdiā vtiq; ꝓſequer̄. Qō ſi forte magn⁹ ⁊ mltus petoꝝ es. magnaz g̃ris miſeꝛiam tuā. ⁊ magnificare: ⁊ multiplicare labora. Reconciliat⁹ es tibi ipi. Nā ⁊ tibi grauis fact⁹ eras: q; poſit⁹ eſſes ꝓrius deo. Et h̄ ſanei domo p̄dia reformata pace: eandez neceſſe ē p⁹ erga p̄imos dilatari vt no uiſſime oſculet te ⁊ ipe oſculo oꝛis ſui. Et

quēadmodū dictū est recōciliatus pacē habeas ad deū. Dimitte his: q̄ in te peccauerūt: ⁊ dimittet tibi. qđ ipe peccasti: dū securā ꝓscia oraueris patrē. Et dimitte nobis debita nr̄a: sicut ⁊ nos dimittim⁹ debitoribus nr̄is. Si forte quēpiam defraudauer̄ redde vl̄ simplū: qđ supest da pauperibus: ⁊ misēdiam ꝓsequer̄ misēdiam p̄estans. Si fuerint petā tua vt coccinu. q̄si nix dealbabunt. Et si rubra q̄si vermiculus velut lana alba erūt. Et nō ꝓfundaris sup cūctis adinuētionib⁹ tuis: q̄bus p̄uaricat⁹ es: in q̄b⁹ nūc erubescis: face lemosynā: si nō putes de frena substātia: de voluptate bona: ⁊ oīa mūda erūt. Nō modo illumīata rō: ⁊ correcta volūtas: sz ⁊ ipsa q̄z mēoria mūdata: vt ex hoc iā vocer̄ a dño et audias vocē dicentis.

¶ Bti mūdo corde. qm̄ ipsi deū videbūt Magna ꝑmissio frēs mei. ⁊ rotis desiderijs affectāda. Hec. n. visio ꝓformatio est sic̄ iohānes aplus ait. Nūc filij dei sum⁹. sed nondū appuit q̄d erim⁹. Scim⁹ q: cū apparuerit sīles ei erim⁹. qm̄ videbimus eū sicuti est. Hec visio vita eterna est. Sic̄ in euāgelio ipa veritas dicit. Hec est vita eterna: vt cognoscāt te solū verū deū. ⁊ quez misisti iesuz xp̄m. O debilis macula. q nobis beatā hanc. adimit visionē. et execrabilis negligētia. q̄ dissimulam⁹ interim illam oculi mūdationē. Et em̄ corpore⁹ nobis visus aut humore interiori. aut exteriorīs iniectu pulueris impedit: sic ⁊ intuit⁹ spūalis interdū q̄dē ꝑ carnis illecebra interdū curiositate seculari ⁊ ambitiōe turbat. Qđ quidē nō min⁹ experiēta ꝓpria: q̄ diuina pagina docet. vbi legit scriptū. Corp⁹ qđ corrūpit aggrauat aiam. ⁊ deꝑmit terrena inhabitatio sensuz multa cogitantē. In vtroq̄ tñ solū qđ ebetat. ⁊ cōfundit obturū petīm est: nec aliud int oculū: ⁊ lucē. inter nos. ⁊ deū spare videt. Qđ em̄ dū in h̄ corpe sum⁹ pegrinamur a dño: nō vtiq̄ corpis eius culpa: sed but⁹ q ad huc. s. corp⁹ morz̄ magz̄ autē q corp⁹ petī sit caro: in q̄ bonū nō est. sz potius lex petī. Interdū tñ corpore⁹ oculus nō adhuc festuca manēte: sz tā sublata vt exufflata alīq̄diu caligare videt. qđ quidem: ⁊ ipm in oculo interiore: q in spū ambulat sept⁹ experīt. Neq̄ em̄ vt ferrū extraxeris cōtinuo vuln⁹ est reddit⁹ sanitati: sed tūc ꝓpria necesse est adhibere fomēta. ⁊ operā dare curatiōi. Nemo g̃ sentinā exiens mūdatū se ꝓtin⁹ arbitret. Quin imo nouerit se multis interim purificatōib⁹ indigere: nec mō lauandū aqua: sz purgandū: ⁊ examinandū igne: vt dicat. trāsiuim⁹ p ignē. ⁊ aquā et eduxisti nos in refrigeriū. Bti igit mūdo corde. qm̄ ipsi deū videbūt. Nūc q̄dez p speculm̄ i enigmate. in futuro aūt facie ad faciē. vbi nimiq̄ faciei nr̄e fuerit ꝓsumma tā mūdities vbi eā sibi exhibeat gl'iosam non habentē maculā: neq̄ rugam.

¶ Vbi ꝙ opportuno illico subinfert. Beati pacifici: qm̄ filij dei vocabunt. Est em̄ hō pacat⁹. q̄ bona ꝓ bonis reddēs. q̄ in se est nemi vult nocere. Est ali⁹ pacifc⁹. q̄ nō reddēs mala ꝑ malis: etiā potēs est sustinere nocentē. Est ⁊ pacific⁹. q̄ bona pro malis reddēs in ꝓmptu hz ⁊ ꝓdesse nocēti. Primus q̄dem quulus est. ⁊ facile scādalizat: nec facile q̄ eiusmodi est in h̄ seculo neq̄ ⁊ pleno scādalis pōt obtinere salutē. Scōs vt scr̄ptuz est: in patiētia sua possidet aiam suā. nā terti⁹ q̄dem nō mō suā possidet: sz ⁊ multoz̄ aīas lucrifacit. Merito ꝓinde beatificat noīe filij: q̄ filij opus impleuerit vt post suā nō ingrat⁹ recōciliatiōnē etiaz alienos recōciliet p̄ri suo. Siquidē q̄ bene ministrauerit gradū sibi bonuz acq̄ret nec in domo p̄is ꝓgrad⁹ melioz credēdus est esse q̄ filij. Si em̄ filij ⁊ heredes heredes q̄ dez dei. coheredes aūt xp̄i. Et quēadmodū ipe dicit: vbi ipse est. ibi sit ⁊ miīster ei⁹ Fatigauim⁹ vos plixitate sermonis. ⁊ detinuim⁹ vltra q̄ oporteret. Ex hoc iā loq̄ citari nostre cui finē iam nō impetrāt vere cundia videt impetrare vel hora. Hemē tote tñ apostoli quē aliquādo verbū p̄dicatiōis vsq̄ in mediā noctē legim⁹ protraxisse. Et trinā aūt adhuc vt ip̄i⁹ ꝓbis vtar sustineat⁹ modicū q̄d insipientie mee: emuloz em̄ vos dei emulatione.

¶ Filioli q̄s demonstrat vobis fugere ab ira ventura: nemo em̄ irā magis meret q̄ amicū simulās inimic⁹. Juda osculo filium hois tradis. homo vnanimis qui simul cū eo dulces capiebas cibos. qui in parapside manū pariter intinxisti. nō em̄ ti

bi pars in oꝛone. qua oꝛat ad pr̃em: et dicit: pater ignosce illis: qꝛ nesciũt q̃d faciũt Ve vob: qui clauẽ tollitꝭ: nõ sciẽtie solum sed auctoꝛitatꝭ. nõ ipsi introitꝭ: ꝛ multipliciter impeditis q̃s introducere debuistis. Tollitꝭ em̃ nõ accipitꝭ claues de q̃bus dominꝰ cõquerit̃ p ꝓphetã. Ipsi regnauerũt. ꝛ non ex me p̃ncipes extiterũt: ꝛ ego nõ vocaui eos. Vñ tãtus p̃lationis ardoꝛ. Vñ ambitiõis impudẽtia tãta. Vñ tanta vesania p̃sumptionis hũane. Audeat ne alicui⁹ vĩm terreni cuiuslibet reguli nõ p̃cipiẽte: aut etiã ꝓhibente eo occupare miſteria p̃ripere bñficia negocia diſputare. Nec tu deũ putes q̃ i magna domo ſua vaſis ire aptis interim ſuſtinet approbare. Multi q̃dẽ veniũt: ſed ꝓſidera q̃s vocet. Oꝛdinẽ ipm dominici p̃mõis attẽde. bti inq̃t mũdo coꝛde: qm̃ ipi deũ videbũt. Ac deinde bti pacifici: qm̃ filij dei vocabunt̃. Miſeꝛicoꝛdes vtiq; vocat pat̃ celeſtis; q̃ non q̃ rũt q̃ ſua ſunt. ſed q̃ ieſu xp̃i: nec qõ ſibi vtile eſt: ſz ꝙ multꝭ. Petre inq̃t amas me. domine tu ſcis qꝛ amo te. Paſce inq̃t oues meas. Q̃n em̃ ſic amatas oues cõmitteret nõ amãti. nimirũ hoc querit̃ int̃ diſpẽſatoꝛes vt fidelis q̃s inueniat̃. Ve miniſtris infidelib⁹: qui necdũ recõciliati recõciliatiõis aliene quaſi hoies q̃ iuſticiã fecerint arripiũt curã. Ve filijs ire. qui pacificoꝛũ ſibi vſurpare gradus. ꝛ noia nõ verent̃. Ve filijs ire. qui ſeſe mediatoꝛes: vt pcã populi comedant mentiunt̃. Ve qui ambulãtes in carne deo placere non p̃nt. ꝛ placere velle p̃ſumũt.

Non miramur frẽs q̃cunq; p̃tem ſtatũ eccl'ie miſeramur. nõ miramur de radice colubꝛi. regulũ oꝛientẽ. nõ inquã miramur ſed vindemiat vineã dñi q̃ inſtitutã a dño p̃tergredit̃ vitã. Impudent̃ em̃ pacifici gradũ: ꝛ filij. dei vices occupat hõ: qui nec p̃mã q̃dem dñi vocẽ adhuc ad coꝛ reuocantis audiuit. aut ſi quãdo foꝛſitã cepit audire reſilit̃ fugit ad folia: vt abſcõderet̃ in eis Propterea nondũ peccare q̃euit. ſed longã adhuc trahit reſtẽ. necdum fact̃ eſt vir videꝭ paupertatez ſpũs ſui. ſz dicit qꝛ diues ſum ꝛ nullius egeo. cũ ſit ceecus. ꝛ nudus ꝛ miſeꝛ: et miſerabilis. nihil illi de ſpiritu mãſuetudinis: quo p̃occupatos in delicto poſſit inſtruere cõſideras ſeipſum ne ꝛ ipe temptet̃. Cõpunctionis lachꝛymas neſcies letat̃ potius cũ malefecerit. ꝛ in rebus peſſimis exultat nimiꝝ vnꝰ eoꝝ eſt. q̃bus dñs ait. ve vobis: qui ridetis nũc qꝛ flebitis. Pecuniã nõ iuſticiã cõcupiſcit: oculi eius oĩe ſublime videt: inſatiabiliter eſurit dignitates: gloꝛiaz ſitit humanã p̃cul ab eo miſcõie viſcera. ſeuire potius: ꝛ tyrannũ ſe exhibere letat̃. queſtũ eſtimat pietatẽ. Quid de mũdicia coꝛdis loquar. Vtinaz nõ illud oblitioni dediſſet tanq; moꝛtuus a coꝛde: vtinaz colũba nõ eſſet ſeducta nõ habẽs coꝛ. Vtinã eſſet vel ꝙ fozis eſt mundũ. nec ea q̃ coꝛporalis eſt maculata tunica inuenirẽt̃ vt obediret vel in hac parte dicenti. mũdamini q̃ fertis vaſa dñi. Non accuſam⁹ vniuerſitatẽ: ſed nec vniuerſitatẽ excuſare poſſum⁹. Reliquit ſibi dñs multa milia: alioquin niſi nos excuſaret iuſticia ꝛ illud nobis ſemen ſanctũ dñs reliquiſſet: olim iã ſicut ſodoma ſubuerſi eſſemus: ꝛ ſicut gomoꝛra ſimiliter periſſem⁹: Dilatata ſiquidẽ videt̃ eccleſia. ipe etiã cleri ſacratiſſim⁹ oꝛdo ſup numerũ multiplicat⁹ eſt. Verũ ꝛ ſi multiplicaſti gentẽ: nõ magnificaſti leticiaz. dũ nihil minus appareat decidiſſe meritũ q̃s numero acceſſiſſe. Currit̃ paſſim ad ſacroſ oꝛdines ꝛ reuerẽda ipis q̃s ſpiritib⁹ angelicꝭ miniſteria hoies apprehendũt ſine reuerẽtia. ſine cõſideratione: neq; em̃ ſignuz regni occupare celeſtꝭ: aut illi⁹ timẽt imperij geſtare coꝛonã: in q̃bus auaricia impat: dñatur ſuꝑbia: ſedet iniq̃tas: luxuria etiã p̃ncipat̃. in q̃bus ꝛ peſſima foꝛte appeat intra parietes abhominatio. ſi iuxta ꝓphetam ezechielis parietẽ fodiam⁹ vt i domo dei videam⁹ hoꝛrendũ. Siquidẽ poſt foꝛnicatiões: poſt adulteria: poſt inceſtus. ne ipſe apud aliq̃s ignominie paſſiões: ꝛ turpitudinis opa deſunt. Vtinã nõ fierẽt q̃ vsq; hodie nõ cõueniũt. vt nec aplm̃ ſcibere: nec nos dicere oporteret. Vtinã nec dicentib⁹ crederẽt̃. q̃ humanuz aliq̃n occupauerit aĩm tã abhominãda cupido. nunquid nõ olim ciuitates ille ſpurcicie huiꝰ matres diuino clamãre iudicio. ꝛ incẽdio ſunt delecte. nũquid nõ gehennalis flamma moꝛã nõ ſuſtinens execrabilẽ illã pue-

nit tollere nationē: q̄ ipius specialiꝰ essent manifestata peccata p̄cedentia ad iudiciū Nūquid non t ipam vtpote cōscientiam tante confusionis tellurē assumpsit ignis. sulfur. t spūs procellarū: nunq̄d nō in lacuz horribilē sotū o me redactū est. Amputata sunt idre capita quicq̄. sz heu vniuersa fur reperūt. Quis edificauit vrbes flagicij: q̄s turpitudinis menia dilatauit: quis osten dit pagines viruletas. Vt ne inimicus hoim sulfurei illi⁹ incendij reliq̄as infelices circūquaq̄ dispsit execrabili illo cinere eccīe corpus aspsit. t ipsoꝝ q̄z ministrorū nonnullos sanie fedissima respsit. Heu genus electū. regale sacerdotiū. gens sancta. pꝛ̄lus acq̄sitionis. q̄s int tua illa primordia tā diuina spūalib⁹ effluente cautsmatibus: xp̄iane religiōis ortū credere possz talia in te posse aliq̄n repiri. Ingrediunt cū hac macla tabernaculū dei viuētis. et inhabitāt cū hac macula tēplū dei polluentes. iudiciū multipler accepturi. q tā grauissimas ꝓscias gerunt. t nihil omin⁹ sese ingerūt in sanctuariuz dei. Tales em̄ non modo nō placāt deū. sed magz irritāt. dū vident dicere in cordib⁹ suis. nō requret. Irritāt plane t insensuz reddūt sibi. Vereor ne t his q̄bus cū repropiciari debuerant. Vtinā magz turri inchoaturi sederēs cōputarēt: ne forte sumpt⁹ nō hēant ad pficiendū. Vtinā q̄ ꝓtinere nō valēt pfectionē temerarie pfiteri: aut celibatui dare noia verērent. Sū ptuosissima siq̄dē turrz. t hūbū grāde. q̄ nō oēs capē pnt. Est aūt sine dubio meli⁹ nubere q̄z vri. t saluari in humili q̄du. fidelis pꝛ̄li q̄z implere sublimitatē deteri⁹ viuere t districtius iudiciari. Multi em̄ nō q̄dē oēs sed tm̄ multi certū nec latere queūt p̄ mīstitudine. nec p̄ impudēcia q̄ dā Multi vtiq̄ libertatē in quaz vocati sunt in occasionē carnis dediſſe vident abstinētes remedio nuptiali. t i omne flagicīū deinceps effluentes.

Parcite obsecro frēs. pcite aīabus vr̄is Parcite sanguini. q̄ pro nobis effusus est. horrendū cauete periculū. ignē q̄ patus est declinate. Inueniat tandē non intempia. p fessio pfectōis. exhibeat etiā xp̄us in specie pietatz. nō sit in auras forma celibis vite. t vacua veritatis. Quid em̄ periclitat castitas in delicijs. hūilitas in diuitijs. pietas in negocijs. veritas multiloq̄o. charitas i hoc seculo necq̄ fugite de medio babylonis. fugite saluare aīas vr̄as. Consolate ad vrbes refugij. vbi t de p̄teritis agere pniam. t in p̄nti obtinere gr̄am. t fiduciā in futurā gl̄iam p̄stolari possitz. Nō vos retardet ꝓscia peroꝝ. q̄z vbi illa abū dauerint supabundare gr̄a cōsuevit. Nō poterntie austeritas ipa deterreat. necq̄ em̄ cōditgne passiōes hui⁹ tp̄is ad p̄teritā culpā. q̄ remittit. non ad p̄sentē cōsolatiōis gr̄am. q̄ immittat. nō ad futurā gl̄iaz. q̄ pmittit nob. Denicq̄ nulla tanta est amaritudo. quā pbete farina nō dulcoret quā nō sapida reddat sapiētia lignū vite. Si xp̄is nō creditis. opibus credite. exēplis acq̄escite plurimoꝝ. Currunt vndiq̄ peccatores ad pniam. t natura parit t consuetudine delicati exteriorē oino asperitatē nō reputāt. vt exasperate cōscie leniant. Nil credētib⁹ impossibile. nil amantib⁹ difficile. nil mitib⁹ asperū. nil humilib⁹ arduū reperit. q̄bus t gratia fert t obedientie deuotio leuit imperiū Quid ambulatz in magnis t mirabilib⁹ sup vos. Magnū prius t mirabile est ministruz esse xp̄i et ministeriorū dei esse dispēsatorez. lōge est sup vos ordo pacificoꝝ nisi forte obmissis gradib⁹ presostensis saltare magis q̄z ascendere liber. Vtinā tamē siquis sic intrat si fieri posset tam fideliter ministraret q̄z fiducialiter se ingessit. At difficile fortassis t impossibile est. vt ex amara radice ambitionis suauis fruct⁹ prodeat charitatis. Dico ego. si vultz audire. immo nō ego. sed dn̄s. Cū inuitatus fueris ad nuptias recūbe in nouissimo loco. q̄z ois qui se exaltat hūliabitur t q̄ se humiliat exaltabit.

Beati in q̄t pacifici. quoniā filij dei vocabunt. Considera diligent nō pacificos sed pacificos cōmendari. Sūt em̄ qui dicūt t nō faciūt. Sane quēadmodū nō auditores legis iusti sunt. sed factores. sic nō annūciatores pacis beati sunt. sed auctores. Vtinā tamen nostri quicunq̄ videntur hodie pharisei forte aliq̄ sunt. t si non facerent saltē dicerent quod oportet. Vtinam q̄ sine sumptu euangelīū ponere nolūt. poneret vel pro sumptu. Vtinā euan-

gelizarēt vt mā ducarēt. Mercenarius in qt videt lupū venientē t fugit. Utinā q̄ cunq; pastores nō sunt. mercenarios saltē gregi vellēt se exhibere. nō lupos. Utinaz nō ipi lederēt. vtinā nō fugerēt nemine pſequente Utinā nō exponerēt gregē donec lupus venies viderēt. Nimiꝝ sustinēdi fuerāt si inuenirent pſertim tpe pacꝫ recipientes mercedē suā t pro mercede saltē i custodia gregis laborātes. dummō ipi nō turbarēt gregē t gratꝫ auerterēt a pascuis iusticie t veritatꝫ. nā pſecutio quidē indubitant mercenarios a pastoribꝰ segregat atq; discernit. Qñ em transitoria dāna nō timeat q̄ trāsitoria lucra sectant. Quādo terrenā sustineat pſecutionē ꝓpter iusticiā. q̄ terrenaz mercedē q̄si iusticiā querit Beati inquit q̄ pſecutionē patiunt ꝓpter iusticiā. quoniaz ipsorū est regnū celoꝝ. Pastorū hec beatitudo nō mercenariorū. multomin⁹ latronū vel luporū. Usq; adeo siquidē pſecutionē non patiunt ꝓpter iusticiā. vt pſecutionē malint q̄ iusticiā sustinere. nēpe cōtraria est oculis eorū. t graue est eis ad audiendū. Ceterū ꝓpter auariciā. ꝓpter ambitionē paratos videas vniuersa subire pericula. suscitare scādala. sustinere odia. dissimulare obprobria. negligere maledicta: vt nō min⁹ pniciosa sit animositas caliuz q̄ pusillanimitas mercenariorū. Veris q̄ pastoribꝰ dicit pastor eorūz. Pastor bon⁹ q̄ pro ouibus suis aiam suā ponere nō pepercit. Bti eritis cū vos oderint hoies et cū segauerint vos et eiecerit nomē vim tā q̄ malū ꝓpter filiuz hois. Gaudete in illa die t exultate: qm̄ merces vra copiosa est in celis. Siquidē nō est q̄ fures timeāt q̄ sibi in celo thesaurizant. Nō est q̄ causent de multiplici tribulatiōe vbi multiplicationē mercedis attendūt. Quinimo gaudeāt magꝫ vt dignū est: q̄ non tā pſecutio q̄ remūeratio augeat. t exultēt eo abūdantius: quo plura sustinēt ꝓpter xp̄m: vt eos pinde copiosior merces maneat apd ipm. Quid timidi estis modice fidei. fidelis erat sententia irrefragibili subnixa veritate: qz nulla nocebit aduersitas si nulla dñet iniq̄tas. Sed parū est nō nocere: etiā pdesse t copiosius pderit. dūmodo iusticia in intentiōe: christus in causa apud quē patientia paupex nō peribit in finē. Ipsi gl'ia nūc t semp t in secla seculoꝝ. Amen. Deo gratias.

¶ Diui Bernardi abbatis ad humane conditiōis cognitionem meditationes deuotissime.

Multi multa sciūt t seipos nesciūt. Alios inspiciūt t semetipos deserūt. Deū q̄rūt p ista exteriora deserētes sua interiora: q̄bus interior est deus. Id circo ab exterioribꝰ redeam ad interiora. t ab iteriorib⁹ ad superiora ascēdā: vt possim cognoscere vñ venio. aut q̄ vado. q̄d sim t vñ sim. t ita p cognitionē mei valeā peruenire ad cognitionē dei. Quātō nāq; in cognitiōe mei ꝓficio: tāto ad cognitionē dei accedo scōm interiorē hoiem. Tria in mēte mea inuenio: p que deū recolo ꝓspicio t cōcupisco. Sūt aūt hec tria mēoria: intelligētia: volūtas siue amor. p memoriā reminiscor: p intelligentiā intueor: p voluntatē amplector. Cū dei reminiscor in memoria mea inuenio eū. t in ea de eo. t i eo delector ſm q̄ ipe mihi donare dignat. intelligētia intueor q̄d sit deꝰ in seipo. q̄d in angelis. q̄d in sctis. q̄d in hoīb⁹. q̄d in creaturis. In seipso est incōprehensibilis: q̄a ꝓncipiū t finis. Principiū sine ꝓncipio. finis sine fine. Ex me intelligo q̄ incōprehensibilis sit deus: q̄n meipm intelligere non possum quē ipse fecit. In angelis est desiderabilis. qz in eū desiderāt prospicere: in sctis est delectabilis. qz i eo felices assidue letant. in creaturꝫ est admirabilis. qz oia potent creat: sapienter gubernat: benigne dispēsat: in hoīb⁹ est amabilis: qz eoꝝ deꝰ est: t ipi sunt ꝓplus eius. Ipse in eis habitat tanq̄ in tēplo suo: t ipi sunt tēplū eius Non dedignat singulos: neq; vniuersos. Quisq; eiꝰ meminit: eūq; intelligit: ac diligit: cū illo ē. Diligere eū debemꝰ: q̄m ipe ꝓr dilexit nos. t ad imaginē et similitudinē suā nos fecit: q̄ nulli alij creature donare voluit: ad imaginē dei facti sumus: hoc est ad intellectū: t noticiā filij: p quē intelligimꝰ: t cognoscimꝰ pr̄em: t accessum habemꝰ ad eū. Tāta cognatio est int nos: et dei filium: q̄ ipse imago dei est. t nos ad

ad imaginē eius facti sum⁹. Quā cognationē etiā ipsa similitudo testat' qm̄ nō solū ad imaginē sed etiā ad similitudinē ei⁹ facti sum⁹. Oportet itaq; id: qō ad imaginez est: cū imagine q̄uenire. ⁊ nō in vacuū nomē imaginis ꝓticipare. Repsentem⁹ ergo imaginē ei⁹ in nob in appetitu paciz, in intuitu ꝓbitatz. ⁊ in amore charitatz. Teneamus eū in mēoria. portem⁹ in q̄scia. ⁊ vbi q̄ ꝑtem veneremur. Mens siq̄dem nr̄a eoipo ei⁹ imago est. q̄ eius capax est. eiusq; ꝓticeps esse pōt. Nō ꝓpterea ei⁹ imago est. q⁹ sui mēs meminit. seq; intelligit. ac diligit. sz q̄a pōt meminisse. intelligere. ac diligere eū. a q̄ facta est. qō cū facit sapiēs ipsa fit. Nihil em̄ tā simile est illi sūme sapientie q̄ mens rōnalis. que p mēoriā. intelligentiā. ac voluntatē in illa trinitate ineffabili cōsistit. Cōsistere aūt in illa nō pōt nisi ei⁹ meminerit. eāq; intelligat. ac diligat. Meminerit itaq; dei sui. ad cuius imaginē facta est. eūq; intelligat. diligat. atz collat. cū quo semp pōt esse brā. Beata ania apud quā de⁹ requiē inuenit. in cui⁹ tabernaculo reqescit. Beata q̄ dicere pōt. Et q̄ creauit me requeuit in tabernaculo meo. negare siquidē requiē celi et nō poterit. Cur g̃ nosipsos deseram⁹. ⁊ in his exteriozibus deū querim⁹. q̄ apud nos est. si nos velimus esse apud deū. Revera nobiscū est. et in nob. sed adhuc p fidē donec mereamur videre p speciē. nouim⁹ inquit ap'o xp̃m habitare p fidē in cozdib⁹ nr̄is. qz xp̃us in fide. fides in mente. mens in cozde. coz in pectoze. Per fidē recolo deū creatorē. adoro redēptorē. expecto saluatorē. credo videre eū in oibus creaturis hīe in meipso. ⁊ qō his oibus ineffabiliē iocūdius. atq; beatius est cognoscere in seipo. Patrē nanq; ⁊ filiū cū sctō spū cognoscere. est vita eterna. beatitudo perfecta. summa voluptas. Oculus nō vidit. nec auris audiuit. nec in coz hois ascēdit. q̄nta charitas. q̄nta suauitas. ⁊ quāta nobis maneat i illa visiōe iocūditas. q̄n deū facie ad faciē videbim⁹ q̄ est lux illuminatoꝝ. requies exercitatoꝝ patria redeuntiū. vita viuentium. corona vincentiū. Ymaq; in mente mea imaginez illius summe trinitatis reperio: ad quam summā trinitatē recolendā: inspiciendaz: et diligendā: vt eius recorder: ea delecter: et eā cōtempler: totū id qō viuo debeo referre. Mens imago dei est: in q̄ sunt hec tria: memoria: intelligētia: et volūtas siue amor. Memorie attribuim⁹ omne qō scimus: etiā si nō inde cogitam⁹. Intelligētie tribuim⁹ omne qō verū cogitādo inuenimus: qō etiaz memorie cōmendamus. Per memoriā patri silēs sumus: p intelligentiā filio: p voluntatez spūi sancto. Nihil in nobis tā simile est q̄ voluntas vel amor siue dilectio: q̄ excellentioz volūtas est. Dilectio donū dei est: ita q̄ nullū donū dei est hoc excellentiꝰ: dilectio nanq;: q̄ ex deo est. ⁊ deus est: ꝓprie spūssanctus dr̄ p quē charitas dei diffusa est in cozdibus nr̄is: p quē tota trinitas i nobis habitat.

De miseria hominis ⁊ examinatione extremi iudicij. Li.

Secundū exteriorē hoiem de parentib⁹ illis venio: q̄ me ante fecerunt damnatū q̄ natū. Pctōres pctō ꝓ in pctō suo genuerūt ⁊ de pctō nutriuerūt: miseri miserū in hāc lucis miseriā induxerūt. Nihil ex eis habeo nisi miseriā ⁊ peccatum: ⁊ corruptibile hoc corp⁹. qō gesto. Ad illos ꝓpero festino. q̄ p mortē corpis hic exierūt. cū corū sepulcra respitio. non inuento in eis nisi cinerē ⁊ vermē. ferorē ⁊ horrorē. Qō ego sum fuerūt ipi. ⁊ qō ipi sunt ego ero. Quid sum ego homo de humore liquido. fui em̄ in momēto cōceptionis de hūano semine cōceptus. deinde spuma illa coagulata modicū crescendo caro facta est. ⁊ postea plorās ⁊ eiulās tradit⁹ sum⁹ huius mūdi exilio. ⁊ ecce iam moriōr plenus iniq̄tatibus ⁊ abhominationib⁹. Jamiā repsentabor ante districtū iudicem de meis opibus rationē redditur⁹. Ve mihi miserō: cū venerit dies illa iudicij. ⁊ aperti fuerint libri. in q̄bus oīes mei actus ⁊ cogitatiōes dño ꝑsente recitabunt. Tunc demisso capite ꝓ cōfusione male cōscientie in iudicio coꝝ dño stabo trepidus et anxius. vtpote cōmemorās sceleꝝ cōmissa meoꝝ. ⁊ cū dicet de me. ecce homo ⁊ opa ei⁹. tunc reducā ante oculos meos oīa peccata mea. ⁊ delicta. Quadā nanq; vi diuina fiet. vt cuiq; sua opa bona. vel mala in

memoriã reuocent. et mẽtis intuitu mira celeritate cernant. vt accuset. vt excuset suam ꝓsciam. atq; ita simul. ꝛ singuli. ꝛ oẽs iudicent. Judiciũ facient gestoꝝ ꝙsq; suoꝝ. Cunctaq; cũctoꝝ cũctis arcana patebũt. Qd̃ em̃ nũc ꝓfiteri erubescim⁹. tũc oĩbus manifestabit. Et quicq̃d hic dissimulãdo palpam⁹ totũ illic vindex flãma cõburet. Ignis vbiq; ferox ruptis regnabit habẽnis. Quãtoq; diutius dẽ⁹ nos expectat. vt emẽdem⁹. tanto districtius iudicabit si neglexerim⁹. Cur ḡ tantope vitã istã desideram⁹. in q̃ quãta ampli⁹ vtum⁹. tanto plus peccam⁹ Quãto em̃ vita est longioꝝ tãto culpa nũerosioꝝ. Quotidie nanq; crescũt mala. ꝛ subtrahunt bõa. Assidue variat hõ per prospera. ꝛ aduersa. ꝛ ignorat q̃n moriat. Sic em̃ in celo stella chorusc̃as currit velocit. et repente deficit. et sic scintilla ignis subito extinguit. ꝛ in cinerẽ redigit: sic cito finitã dat istã cernere vitã dñe em̃ libent. ac iocũdissime morat hõ in mũdo isto. diuq; se victurum arbitrat. ac multa in lõga tpa disponit agenda. subito rapit in morte. et ex improuiso aia aufert a corpe. Veruntamẽ cũ magno metu magnisq; doloꝝ aia separat a corpore Venit ũt em̃ angeli assumere illã. vt perducant eã ante tribunal iudic̃ metuẽdi. ꝛ tũc illa memorans opa sua mala ꝛ pessima. q̃ die noctuq; gessit ꝓtremiscit. ꝛ q̃rit illa fugere. inducias q; petere dicẽs. date mihi vt vnius horę spaciũ. Tunc quasi loquẽtia simul ei⁹ opa respondebũt. ꝛ dicẽt. tu nos egisti. opa tua sumus non te deserem⁹. sed semp tecũ erim⁹. tecũ pergem⁹ ad iudiciũ Vicia q̃q; multis ꝛ multiplicib⁹ criminibus eã accusabunt. multaq; falsa testimonia aduersus eã inuenient. quãq; vnũ ad damnationẽ ei⁹ posset sufficere. demones ꝓ terribili vultu. ꝛ horribili aspectu eam terrebũt. ingẽti furore eã persequent. et cõprehendẽt eã tam terribilit. q̃ horribilit. volẽtes eã retinere ꝛ possidere. nisi sit q̃ eripiat. Tũc aĩa inuenies oculos clausos. et os aliosq; corpor̃ sensus. p quos solebat egredi: ꝛ delectari in his exterioꝝ. reuertet ad se. ꝛ videns se solã: ꝛ nudã ingenti horroꝝ ꝓcussam. desperatione deficiet in se. ꝛ cadet sub se. Et q; amore mũdi ꝛ carnis voluptate. dei amorẽ dereliq̃rat. derelinquet a deo misera in hora tante necessitat̃. atq; demonib⁹ tradet in inferno crudẽlãda. Sic aĩa peccator̃ in die. qua ignorat. ꝛ hora q̃ nescit. rapit a morte et segregat a corpe. ꝑgitq; miseriis plena tremẽs: ac dolẽs. Et cũ nullã excusationẽ habeat quã ꝑ petis suis possit ostẽdere. ꝓ se scit. ꝛ ptimescit añ deũ apparere. ingẽti horroꝝre cõcutit. ꝛ multiplicib⁹ cogitationũ estibus agitat. cũ ingruente solutiõe carnis. ꝛ subductis e medio oĩbus. se ꝛ illũ terminũ ꝓsiderat. cui appropinq̃t: et post paulũ hoc inuenit. qõ imꝑpetuũ mutari non poterit. ꝓsiderat plane q̃ districti⁹ veniat etern⁹ iudex. ꝛ ante seueritatẽ tãte iustitie. quas rõnes vite sue ponat. Si em̃ cuncta opa q̃ intelligere potuit. cuncauit: ventura tñ coram districto iudice illa magis: q̃ in semetipa nõ intelligit ptimescit crescit pauor: cũ cogitat q; viã vite hui⁹ nequaq; sine culpa trãsire potuit: nec hoc q̃dem q; laudabilit vixit sine aliq̃ reatu est: si remota pietate iudicet. Quis em̃ ꝓsiderare valeat: quãta mala p omẽta tẽporũ ꝑpetramus. et quãta bona facere negligim⁹. Sicut em̃ peccatũ est ꝑpetratio mali: sicut delictũ est desertio boni. Grauis siq̃dẽ iactura est cũ nec bona facim⁹. nec bona cogitamus: sz cor nr̃m p vana et inutilia sinim⁹ vagari. Nimis tñ difficile est cor tenere: ꝛ ab illicita cogitatiõe seruare. Nimis etiaz difficile est terrenas occupatões absq; peccatis ministrare. Quapropter nullus semetipm ꝓhẽdere pfecte põt ꝛ diiudicare. Sed multz cogitatiõib⁹ occupatus sibimetipsi aliquo mõ manet incognit⁹: vt oĩno quod toleret nesciat. Quapropt vrgente exitu subtilioꝝ terret metu: q; ꝛ stilla qui sciuit nunq̃ se ꝑtermisisse meminit formidat tamẽ ea que nescit.

De dignitate anime. Cap. iij.

O ania dei insignita imagine decorata sit̃itudine: despõsata fide: dotata spũ. redempta sanguie: deputata cũ angelis. capax beatitudinis: heres bonitatis: rõnis particeps: q̃d tibi cũ carne vñ tãta mala pateris ꝓpter carnẽ aliena petã tibi imputant ꝛ tue iustitie q̃si pãn⁹ mẽstruate reputant atq; tuipa ad nihilũ es redacta: ꝛ q̃si nihi

ssū ⁊ inane reputata. nihil aliud est caro cū q̄ tāta est tibi so cietas. nisi spuma caro facta: fragili vestita decore. Sed erit q̄dē cadauer miseꝝ ⁊ putridū et cib⁹ vermiū. naz q̄ntūcunq; excolak sp caro est. Si diligenk ꝑ si deres q̄d p os ⁊ nares: ceteriscz corpis meat⁹ egrediak. vili⁹ sterq̄linū nunc̄ꝫ videsti: si singlas ei⁹ miserias enūerare velis c̄ꝫ sit onerata pctis irretita vicijs: pruries ꝓcupiscēcijs occupata passiōib⁹. polluta illusiōib⁹. pna sp in malū: ⁊ in oīe viciū. p̄ cliuis plena oi cōfusiōe ⁊ ignominia inuenies. Propter carnez hō vanitati silis factus est: q; ex illa viciū cōcupie traxit: q̄ captiuus tenek ⁊ curuak vt diligat vanitatē. ⁊ iniq̄tatē operk. Attende hō q̄d fuisti ante ortū: ⁊ q̄d es ab ortu vsq; ad occasuz. atq; q̄d eris post hāc vitā ꝓfecto fuisti. q̄ nō eras. postea de vili materia fact⁹. et in vilissimo pāno inuolut⁹ mēstruali sanguine in vtero matris fuisti nutrit⁹ ⁊ tunica tua fuit pell' secūdia. sic indut⁹. ⁊ ornat⁹ venisti ad nos. nec mēor es c̄ꝫ sit vil' origo tui Forma: fauor ꝓpk: feruor iuuenilis. opesq;. Subripuerit tibi nosce re q̄d sit hō. Nihil em̄ aliud est hō c̄ꝫ spma fetidū sacc⁹ sterco: ⁊ cib⁹ ⁊mis. Post hoiem ⁊mis. post vermē feroz ⁊ horroz. Sic in non hominē vertit ois homo. Vnde superbit homo cuius ꝓcepti culpa. nasci pena. labor vita. necesse mori. Cur g̃ superbis hō. Attēde q̄ fuisti vile semen. ⁊ sanguis coagulatus in vtero matris. vnde miserijs hui⁹ vite exposit⁹ ⁊ petō. postea ⁊mis ⁊ cib⁹ vermiuz futur⁹ in tumulo. Quid superbis pulvis ⁊ cinis cui⁹ ꝓcept⁹ culpa nasci miseria. viue re pena. mori angustia. Cur carnē tuā preciosis reb⁹ impiguas et adornas quā post paucos dies ⁊mes deuozaturi sunt in sepulcro. aiam ꝙ tuam nō adornas bonis opib⁹ q̄ deo ⁊ angelis ei⁹ pūtāda est i celis Quare aiam tuā vilipendis ⁊ ei carnez p̄ pois. Dñaz ancillari ⁊ ancillā dñari mag̃ abusio ē. Tot⁹ q̄dē iste mūd⁹ ad vni⁹ aie pciū extimari nō pōt. nō em̄ ꝓ toto mūdo de⁹ aiam suā dare voluit. quā ꝑ pania hūana dedit. Sublimi⁹ g̃ est anie pciū. q̄ nō nisi sanguie xp̄i redimi potuit. Quaz g̃ cōmutatiōe dabis pania tua. q̄ p mibi lo das illā. Nōne dei filius cū esset in sinu p̄is a regalib⁹ sedib⁹ ꝓ ea descēdit vt eā liberaret a ptāte dyaboli Quā cū vidisset petōrū funib⁹ irretitā: iamq; demonib⁹ tradendā: vt morte ꝑpetua damnaret. fleuit sup illā q̄ flere se nesciebat. nec soluz fleuit sz etiā occidi se p̄misit vt sui p̄cioſi sanguinis p̄cio eā redimeret. aspice mortalis ꝑ te dak hostia talis. agnosce hō q̄ nobil' est aia tua. ⁊ q̄ grauia fuerint ei⁹ vulnera ꝓ q̄bus necesse fuit xp̄m dñm vulnerari. Si nō cēnt hec ad mortē ⁊ mortē sempiternā. nunc̄ꝫ ꝑ eoz remedio dei fili⁹ morere tur. noli g̃ vilipendere aie tue passionē: cui a tanta maiestate tantā vides exhiberi cō passionē fudit ipe lachrymas ꝑ te. laua et tu p singl'as noctes lectū tuū corꝺis compūctiōe ⁊ lachrymaꝝ assiduitate. fudit ip se sanguinē suū. funde tu tuū q̄tidiana corꝺis afflictiōe. Quez si semel ponere ꝓ xp̄o nō potes saltē mittioꝛi q̄dā sed lōgioꝛi martyrio pone. noli attendere q̄d caro velit. sz q̄d spūs poscit. Tūc em̄ gl'iosus erit cū ad dñm suū redierit. Ita tñ si de corpe nullū petm̄ secū tulerit. ⁊ deterserit oē sordidū. Si ꝙ dicis dur⁹ est h̄ ⁊mo nō possum mūdū spernere ⁊ carnē meā odio h̄e. Dic mihi vbi sunt amatoꝛes mūdi q̄ ante pauca tpa nobiscum erāt. nihil ex eis remāsit nisi cineres ⁊ ⁊mes. attēde diligenter q̄d sunt vel q̄d fuerūt. hoīes fuerūt sic tu. comederūt. biberūt. riserūt. duxerūt in bonis dies suos. ⁊ in pūcto ad inferna descenderūt. hic caro eoz vermib⁹ ⁊ illic anie ignib⁹ deputank. donec rursus infelici collegio colligati sempiternis inuoluank incēdijs. q̄ socij fuerūt in vicijs. Una nancꝫ pena implicat. quos vnus amoꝛ in crimine ligat. Quid profuit illis inanis gl'ia. breuis letitia. mūdi potētia. carnis voluptas. falsa diuitie. magna familia. et mala ꝓcupia. Vbi risus. vbi iocus. vbi iactātia. vbi arrogātia: de tāta letitia q̄nta tristitia: post tātillā voluptatē tā g̃uis miseria: de illa exultatiōe ceciderunt in magnā miseriā. in grādē ruinā. ⁊ in mag̃ noꝛmāta. Quicq̄d illis accidit. tibi accidere pōt. q̄a hō es. Homo de humo: limꝰ de limo. de terra es de terra vnus ⁊ in terrā reuerteris. q̄n venerit dies illa vltia: q̄ subito veniet. forsitan hodie erit. Certū est q̄ morieris:

sed incertū qñ aut quō aut vbi. quoniam mors vbiqz te expectat. Tu q̄z si sapiens fueris vbiqz eā expectabis: si carnē sequer̄ punieris i carne. si in carne delectaris: cruciaberis in carne. si curiosas vestes req̄ris p ornatu vestiū subt̄ te sternet tinea: t operimentū tuū erūt ꝑmes. Justicia dei aliō iudicare nō ꝑt nisi qō merent opa nr̄a. Qui em̄ plus diligit mundū q̄z deū. seculum q̄z claustr̄. gulā q̄z abstinentiā. luxuriam q̄z castitatē. sequit diabolū t ibit cū eo i suppliciū eternū. Quis putas tūc meror erit aut q̄s luct⁹. q̄ tristicia. cū segabuntur iniusti a ꝓsortio iustor̄. t a visiōe dei. t tradent i ptātem demonū: t ibūt cū ipis i ignem eternū. ibiqz sp erūt sine fine in luctu t gemitu. pcul q̄ppe a brā gadisi patria exules cruciabunt in gehēna ꝓpetua nunq̄z lucē visuri: nunq̄z refrigeriū adepturi. Sz p milia miliū annor̄ in inferno cruciādi: nec inde vnq̄z liberandi vt nec q̄ torquent aliq̄n fatigent: nec q̄ torquent aliq̄n moriantur. Sic em̄ ignis ibi cōsumit: vt sp reseruet. sic tormenta agunt. vt sp renouent iuxta ꝓpo q̄litatem culpe penam sustinebit vnusq̄sq̄z gehēne t sik̄s culpe rei suis sik̄b⁹ iungent cruciandi. Nihil aliud ibi audiet nisi flet⁹ ac planctus gemit⁹ t vlulat⁹ merorez atqz stridorez dentium. Nihilqz ibi videbit nisi ꝑmes t laruales facies torto rum atqz terrima mōstra demoniorum. Vermes crudeles mordebūt intima cordis. hinc dolorēndo pauor gemit⁹ stupor t timor horrēs. Ardebūtqz miseri in igne eterno in eternū t vltra in carne cruciabūt p ignē i spū per ꝓscie vermē. ibi erit dolor intollerabilis. timor horribilis. feror incōparabilis. mors aie t corpis sine spe venie t misēdie. Sic tñ morient⁹ vt sp viuāt: t sic viuēt vt sp morian̄t. Jta ania petōris aut in inferno p pctis cruciat aut ꝓuersa a peccat̄ i paradiso p bonis merit̄ collocat. Hūc q̄ altez e duob⁹ eligam⁹. aut sp cruciari cū impijs aut sp letari cū sctis Bonū siquidē t malus vita t mors añ nos sunt posita: vt ad qō voluerim⁹ manū extendamus. Si tormenta non terrent nos saltez inuitent ꝓmia.

De ꝓmio patrie celestis. ca. iiij.

Premiū est videre deū viuere cum deo. viuere de deo. esse cū deo. esse i deo. q̄ erit oia in oib⁹: habere deum q̄ est summū bonū: t vbi est summū bonum ibi est summa felicitas. summa iocūditas vera libertas. pfecta charitas. eterna securitas t secura eternitas: ibi est vera leticia. plena scientia. ois pulcritudo t ois beatitudo. Est ibi pax. pietas. bonitas. lux. virtus. honestas. gaudia. leticie. dulcedo: vita ghennis. gloria. laus. requies. amor t ꝓcordia dulcis. Sic cū deo homo beatus erit in cui⁹ cōscientia peccatū inuentū non fuerit videbit deū ad voluntatē. habebit ad voluptatem. fruetur ad iocunditatē in eternitate vigebit. in ꝑpetate fulgebit. i bonitate gaudebit. sic habebit ꝓmanēdi eternitatem. sic cognoscēdi facilitatē t requiescendi felicitatez. Ciuis sic̄dem erit illius sancte ciuitatis. cui⁹ angeli ciues sunt de⁹ pater templū. filius ei⁹ splendor. spūssanct⁹ charitas. O ciuitas celestis māsio secura. patria fertilis t ampla totū ꝓtinens q̄ delectat. populus sine murmure. icole quieti hoies nullā indigentiā habentes. Quā gl̄iosa dicta sunt de te ciuitas dei. sicut letantiū oim habitatio est i te oēs letātur in leticia t exultatōe. oēs delectant de deo. cui⁹ aspect⁹ pulcer. facies decora. cloq̄um dulce delectabilis est ad videndū. suauis ad habendū. dulc̄ ad ꝓfruendū ipe p se placet t p se sufficit ad meritū t sufficit ad ꝑmiū nec extra illū q̄q̄z queriť: q̄ totū in illo inuenit: q̄q̄ d desiderat. sp libet eum aspicere sp habere. sp in illo delectari. t illo ꝓfrui. in illo clarificat intellect⁹ t purificatur affectus ad cognoscendā t diligēdam ꝑpetuitatem. Et hoc est totū bonū hois nosse. s. t amare creatorem suū. Quid ergo nos angit vesania vitior̄ sitire absinthiū hui⁹ mūdi seq̄ naufragiū: vite labent̄ pati infortunia. Impie tyrānidis ferre dām t nō magis ꝓuolare ad sanctor̄ felicitatem ad angelor̄ societatē. ad solennitatē supne leticie. t ad iocūditatē contemplatiue vite vt possimus intrare in potentias dñi t videre supabundantes diuitias illas bonitatis eius. Jbi vacabimus t videbimus q̄z dulcis est dñs. t q̄z magna multitudo dulcedinis ei⁹. Videbim⁹ gl̄ie decorē. san

etoꝝ splendoꝛē ⁊ regie potestatis honoꝛē cognoscem⁹ pr̃is potentiã. filij sapientiã. spũssancti benignissimã clementiam ⁊ ita habebim⁹ noticiã illius summe trinitat⁹. nũc coꝛpa p coꝛp⁹ videm⁹. imagines etiã coꝛpoꝝ spũ cernimus: tũc ꝯo ipam veritatẽ puro mẽtis intuitu videbim⁹. o btã vi/sio videre deũ in seipso. videre in nobis. et nos in eo felici iocũditate. ⁊ iocunda felici/tate. Quicq̃d desiderabim⁹ totũ habebi/mus: nihil ampli⁹ desiderãtes. et q̃cq̃d vi/debim⁹ amabim⁹. ipo amare beati: beati dulcedine amoꝛis. suauitate cõplatiõis Hec erit summa illi⁹ contemplatiõis: hec erit summa illi⁹ felicitat⁹. qm̃ intelliget in suo puro esse sincera diuinitas. cõpꝛehẽde/tur i eo incõpꝛehẽsibilis trinitas. Patebũt arcana diuinitat⁹. videbit ⁊ amabit deus ⁊ hec visio ⁊ delectatio totuꝫ coꝛ hois im/plẽs ⁊ satiãs tota erit illi⁹ beitudinis con/sumatio. Una erit oim ligua. iubilatio i/defessa. vn⁹ affectus. amoꝛ etern⁹. patebit ꝓ̃itas. iplebit charitas. ⁊ erit integra coꝛ/poꝛ⁹ ⁊ anie societas. fulgebit sic̃ sol hũani tas glificata. Quieta erit. ⁊ cõcoꝛs carnis et spũs sanitas. angeloꝝ. ⁊ hoim vnũ erit gaudiũ. vnũ colloquiũ vnũ ꝯuiuiũ. nõ lã/guebit amoꝛ nec liq̃et dilectio pñtib⁹ oĩ/bus bõis. nulla erit dilatõis afflictio. qm̃ beatifica diuine maiestatis pñtia oĩb⁹ erit oia: ⁊ erit cõis oim oipotẽtia. sapia. pax. et iusticia ⁊ intellegẽtia. nõ erit i illa pace di/uersitas liguaꝝ. ſꝫ pacifica. ⁊ cõcoꝛs ꝯcoꝛ/dia moꝝ ⁊ affectuũ. in toꝛrẽte illi⁹ volup/tat⁹ nihil vltra appet cumulata satietas. tãta erit felicitas. Ybi siq̃dẽ erit cumulus felicitat⁹. supeminẽs glia. ⁊ supabũdans letitia. Sꝫ ad hec q̃s idone⁹ ꝓfecto verus penitẽs. bon⁹ obediẽs. amabil⁹ soci⁹. fidel⁹ seru⁹. Ver⁹ penitẽs. sp in laboꝛe ⁊ doloꝛe. dolet de p̃terit⁹. laboꝛat p futur⁹ cauẽdis. Vera siq̃dẽ pnia est sine int̃missiõe de pec/cat⁹ dolere Sic plãgit cõmissa vt ꝯmittat plãgẽda irriſoꝝ nãq̃ est. ⁊ nõ ver⁹ penitẽs. q̃ adhuc agit qõ peniteat. Si g̃ vis verus penitẽs eẽ cessa a pcõ. ⁊ noli ampli⁹ pecca/re: qm̃ manis est pnia. quã seq̃ns coinqui/nat culpa. Bon⁹ obediẽs dat suũ velle. et suũ nolle: vt possit dicere. patr̃ coꝛ meũ de/us patr̃ coꝛ meũ. Paratũ qõcũq̃ ꝓceꝑis facere patr̃ ad nutũ nutu citi⁹ obedire: pa/tr̃ tibi vacare. primis mistrare. melꝑm cu/stodire. ⁊ in celestiũ ꝯplatione req̃escere. Amabil⁹ socius oĩb⁹ est officiosus et nulli onerosus ꝏuoꝝ ad deũ. bẽign⁹ ad ꝓximũ. sobꝛi⁹ ad mũdũ. dñi fu⁹. ꝓximi soci⁹. mõi dñs. Supioꝝ hꝫ ad gaudiũ. eq̃lia ad cõ/soꝛtiũ. iferioꝝ ad fuitiũ. nl̃i est onerosus ſꝫ inferioꝝ redigit ad vtilitatẽ mediocꝝ. ⁊ ad honoꝛẽ supioꝝ supioꝝ sequẽs. iferioꝝ trahẽs ab ill⁹ possessus. ista possidẽs. fidel⁹ fu⁹ est in ꝯplatiõe dei. ⁊ custodia sui. Cu/stodi te intelligẽs te nũq̃ posse sufficer̃ ad te custodiẽdũ tua industria diuinã iploꝝ clemẽtiã. ut aq̃ ad ꝯplandã in te creatoꝛ⁹ tui volũtatẽ bonã ⁊ bñplacentẽ atꝫ ꝑfectã angelicã eꝛoꝝ tutelã pꝛocinũq̃ oĩum cũ xp̃o regnantiũ sup̃ te roga. curre p singl⁹. supplica singul⁹. ⁊ sil⁹ oĩb⁹ clama ⁊ dic. mise/remini mei. miseremi mei saltẽ vos amici mei. recipite fugitiuũ v̄m. ſꝫ fratruelẽ. sed ꝯsanguineũ in sanguie redẽptoꝛ⁹. en paup/stat ad hostiũ clamat ⁊ pulsat. agite pulsã/ti. ⁊ cõducite eũ vsq̃ ad regẽ vt ꝑstrat⁹ co/rã eo indicẽ ei oẽs miserias. ⁊ oẽs necessita/tes. q̃s patioꝝ. Ad extremuꝫ ꝏplato tuo coꝛ tuũ cũ oĩ ingenio ꝯsigna nullũ in eo re/maneat pctm̃. qõ nõ pura ꝯfessiõe deleat. Jesum xp̃m etiã sup coꝛ tuũ sic̃ sig̃culũ po/ne. Cũ em̃ xp̃us coꝛdis hostiũ custodit. et est coꝛdis hostiaꝝ⁹: vt p illũ ingrediant⁹. ⁊ egrediant⁹ oẽs familie coꝛdis ꝯseq̃nter ad sunt milia militũ angeloꝝ ad foꝛes exterio/rũ sensuuꝫ excubantiũ. nec audet alienige/na irrũpere terribiles illas acies ꝓpter hos/tiaꝝ reuerentiã. et angeloꝝ custodiam.

Quõ hõ debet se examĩare. c. v.

Integritatis tue curiosus explora/toꝛ vitã tuã in q̃tidiana discussiõe examĩa. Attẽde diligent⁹ q̃ntuꝫ pfi/cias. vel q̃ntũ deficias: q̃lis sis in moꝛib⁹ ⁊ q̃lis in affectib⁹: q̃ ſimil⁹ sis deo. vl̃ q̃ dis/similis. q̃ ꝑpe. vel q̃ lõge nõ loco ꝝ interualli. ſꝫ moꝝ affectib⁹. Stude cognoscere te. q̃a mlto melioꝛ ⁊ laudabilioꝛ es si te ꝯgnosc⁹ q̃ si te neglecto cog̃sceres cursuꝫ sẏder. vi/res herbaꝝ. cõplexiões hoim. naturas aĩa/lũ. ⁊ haberes oĩm celestiũ ⁊ terrestriũ scie/tiã. Redde g̃ te tibi ⁊ si nõ sp. vel sepe saltẽ interdũ. Rege tuos affect⁹. dꝛige act⁹. coꝛ

rige gressus ite nihil remaneat in disciplinatū. pone oēs trāsgressiōes tuas añ oculos tuos. Statue te ante te tāq̄ añ aliū t sic temetipm plāge Plora iniq̄tates t peccata q̄b deū offendisti idica ei mihias tuas. oñde illi malicias aduersarioꝝ tuorū. Cūq̄ corā eo i lachrymis te macerauerīs p̄cor te vt memor sis mei. Ego em̄ ex q̄ cognoui te in xp̄o diligo te. t illuc mentionē tui defero. vbi t illicita cogitatio supplicium t honesta p̄mereꝰ p̄miū. Ad altare nāq̄ dei cū petōr ſto ſz ſacerdos. tui me comitatur meōria. Tu ꝓo mihi vicē reddes si me amaueris: t oꝝonū tuaꝝ p̄ticipē fecerīs ibi recordatiōe tecū esse p̄ns desidero. vbi p te t tuis familiaribꝫ deuotas p̄ces corā deo fūdis. nec mireꝛ si dixi p̄ns. q̄m si me amas. iō amas q̄ imago dei sum: ita tibi p̄ns sū vt tuipe tibi. Quicq̄d. n. tu es substantialit. h̄ ego sum. Imago. n. dei ē oīs ia rōnalis. p̄inde q̄ in se imaginē dei q̄rit tā. p̄imū q̄q̄ se q̄rit. Et q̄ illā in se q̄rendo inuenerit. i oī hoīe eā ꝓgnoscit. Visio. n. aīe intellect⁹ est. Si g̃ te vidēs. me vides: q̄ nihil aliud sum q̄q̄ tu. t si deū diligīs. me imaginē dei diligis. t ego te diligendo deū diligo in te. Et ita dū vnū q̄rim⁹ t ad vnū tēdimus ſg inuicē p̄ntes sum⁹. ſz i deo i quo nos diligimus.

Q̄ hō dz esse ītēt⁹ psalmodic. c. vi.

Cum ad orandū siue ad psallendū in eccl̄iam itraueris fluctuātiū cogitationū tumult⁹ exteri⁹ relinque curāq̄ exteriōꝝ penitus obliuiscere. vt soli deo possis vacare. Fieri. n. nō p̄t vt aliq̄n cū deo loq̄ris q̄ cum toto mūdo etiā tacēs fabulaꝝ. Intrēde g̃ illi q̄ intrēdit tibi. audi illum loq̄ntē tibi. vt ipe audiat te loq̄entem sibi. ita fiet si diuinis laudib⁹ solūēdis debita reuerētia t sollicitudine assistas super singl'a ꝓba diuine sc̄pture diligēter attendas. Nō q̄d ego ista faciā q̄ dico ſz q̄d facere vellē. t nō feciſſe peniteat. t nō facere pigeat. Tu ꝓo cui maioꝛ gr̃a ꝓcessa est voꝛz t p̄cib⁹ pias aures dñi ad te flecte lachrymis t suspiriis. t p tuis excessib⁹ illū clementer exora. atq̄ cāticis spūalib⁹ i opib⁹ suis illuz lauda t glorifica. Nil em̄ magis supnis ciuibus spectare libet. nil regi sūmo iocūdius exhibet sicut ipe testat. Sacrificiū laudis honorificabit me. O q̄ fidit cēs. si spiritualib⁹ oculis semel intueri posses. quō p̄ueniunt p̄ncipes piuncti psallētib⁹ in medio iuuenculaꝝ tympanistriaꝝ. Videres peul dubio qua cura quoue tripudio inter sunt cantantib⁹. assistūt oratib⁹. adsūt meditantib⁹. supsunt q̄escentib⁹. puidentib⁹ atq̄ curantib⁹ p̄sunt. Diligūt q̄dē suos cōciues supne potestates. Et p his q̄ hereditatem capiūt salutis sollicite cōgaudent t confortant. instruūt. p̄tegunt. puidentq̄ oīb⁹ oēs. Ipi em̄ desiderāt a duentū nostꝝ q̄m ipi de nobis expectāt ciuitatis sue ruinas restaurari. Diligenter q̄runt t libēter audiūt bona de nobis. sollicite discurrūt medij inter nos t deū nr̄os gemit⁹ fidelit ad eū portātes ip̄ius gr̃am nobis deuotissime postulātes. Nō dedignabūt esse socij nr̄i q̄ iam facti sunt ministri nostri. Exultare eos fecim⁹ q̄n cōuersi sum⁹ ad p̄niam. Festinemus g̃ de nobis eoꝝ letitiā adimplere. Ve tibi q̄cunq̄s es q̄ desideras redire ad vomitū reuerti ad luctū. Putasne placatos habebis eos in iudicio: quos tanto t tam diu sperato p̄iuare vis gaudio. Et ultrauerūt q̄n venim⁹ ad religionē tāq̄ super bis: q̄s ab ipa ianua inferni porta cernerent reuocatos. Quid ꝓo tunc erit si ab ipa ianua gadisi viderint redire t retroꝛsū abire eos: q̄ iam alteꝝ pedē h̄nt in celo. Nam si corpa habem⁹ inferi⁹: ſz corda surſum habeamus. Curram⁹ g̃ nō passib⁹ corpis: ſz affectib⁹. sed desideryis. ſz suspiryis. q̄m nō solum angeli ſz angeloꝝ creatoꝛ nos expectat: Expectat nos de⁹ p̄ tāq̄ filios t heredes vt ꝓstituat nos sup oīa bona sua. Expectat nos dei fili⁹ tanq̄ frēs t coheredes vt fructū sue natiuitatis t p̄ciū sui sanguinis deo p̄ri offerat. Expectat nos spiritussanct⁹. Ipe siq̄dem est bonitas t benignitas in q̄ ab eterno p̄destinati sumus nec dubiū quin p̄ destinationē suaꝝ adimpleri velit. Ergo q̄ oīs celestis curia expectat nos t desiderat. desiderem⁹ eā quāto possum⁹ desiderio. Cum magna q̄q̄ cōfusione t rubore ad illā veniet quisq̄s videre eam vehemēter nō desiderat. Quicūq̄ ꝓ tugi oꝛōne t assidua cogitatiōe in illa ꝙuersat t secur⁹ hinc egredit t cū magna letitia recipiet i illa. Vbicūq̄ g̃ fueris infra

temetipm ora. Si lōge fueris ab oratorio noli q̄rere locū. q̄m tuipe loc⁹ es. si fuer⁊ in lecto aut i alio loco: ora: t vbi est templuz freq̄nter orandū t flexo corpe mēs est exigē da ad deū. Sicut. n. nullū est momentum q̄ho nō vtaf vel fruaf dei bonitate t miseri cordia. sic nullū debet esse mom̄tū q̄ euz pñtem nō hēat i memoria. Sz dices ego q̄ti die oro t orōnis mee nullū fructum video: sz sic accedo ad illā: sic t redeo. nemo mihi rñdz. nemo loq̄f. nemo q̄ppiā donat sed incassum laborasse videor. Sic loq̄f hūana stultitia nō attendēs q̄d inde veritas. pmittat dicēs. Amen dico vob: q̄ q̄c quid orātes petit⁊ credite q̄ accipiet⁊: t fiet vobis. Noli g̃ vilipendere orōnē tuam q̄m ille ad quē oras nō vilipēdit eā. sz antecz̄ egrediaf de ore tuo. ipe scribi eā iubet in libro suo. Et vnū e duob⁹ indubitāter spare debem⁹ q̄m aut dabit nobis q̄ petimus aut q̄ videt esse vtili⁹. Cogita igiſ de deo q̄q̄d mel⁹ potes: t de te q̄q̄d de te rius vales. de te ꝓ t de illo ampli⁹ credere debes q̄z cogitare potes. O me tēpus in quo de deo nō cogitas. h̄ te cōputes p/didisse. O is siq̄dē res aliena est a nob tps aūt tm nr̄m est. Vaca g̃ deo t vbicūq̄z fueris ibi tot⁹ esto. Noli te reb⁹ tradere sz cōmendare. Quocūq̄z loco ꝛsistis. cogitationes tuas tracta i deū t aliq̄d salutare i alio tuo ꝓfa. O is siq̄dē loc⁹ ad meditandū ꝛgru⁹ est. Tota g̃ facilitate aim colligens libere tecuz habita. t in latitudine cordis tui deambulās. ibidē cenaculū grāde stratum xpo exhibe. Dēs nāq̄z sapient⁊ sp est apō deū. Illū sp aī oculos hr̄e debemus. p quē sum⁹ viuim⁹ t sapim⁹. ipm nāq̄z vt essemus. hēm⁹ auctorē. ipm aūt vt sapientes sūmus debem⁹ habere doctorē: t vt beatissimus interne suauitatis largitorē. Et in h̄ imaginem ei⁹ h̄ est illius sūme trinitatis i nobis cognoscim⁹. nam sicut ille est t sapiens est. t bonus est. sic t nos p modulo nostro. t sumus t nos esse scim⁹ t idem esse t nosse diligim⁹. Utere g̃ teipo velut deitē plo. ꝓpter illō q̄d in te est sile deo. honor si quidē deo sūm⁹ est illū venerari t imitari. Imitaris si pi⁹es. Templū em̄ sanctū est deo. mens pia. t altare optimū cor ei⁹. venerāris si misericors es sicut ipe oib⁹ misericors est. Hostia siq̄dem acceptabilis est deo. facere bonū oib⁹ p deo. facoia sicut filius dei: vt dignus sis eo q̄ te dīgnus est filium vocare. In oib⁹ ꝓpo q̄ agis deum esse pñtem cognosce. caue g̃ ne i eo q̄d male delectat: vel visio tua vt cogitatio tua remoretur. nec dicas neq̄z facias q̄d nō licz etiā si libet. nec aliq̄ facto vel signo deū offendas: q̄ vbiq̄z pñs cernit q̄cq̄d facis. Magna custodia tibi necessaria est q̄m omnia agis añ oculos iudicis cūcta cernētis. Cū illo tū es securus. si talē te ꝓparaueris: vt tecū adesse dignet. Si tecuz nō est p gr̃am adest tū p vindictaz. Sz ve tibi si ita tecū est. Immo ve tibi si ita tecū nō adest. Illi nāq̄z trasiſ de⁹ quē peccantē nō flagellat: nā quē flagellādo non emendat: in futuro damnat.

De ortis consideratio. Ca. vij.

Certū est q̄m mors vbiq̄z minatur tibi. diabol⁹ insidiaf vt rapiat animam tuā q̄n egredief de corpe. tu ꝓ noli timere q̄m de⁹ q̄ in te habitat si tū in te habitat: eripiet te a morte t a demōe Fidel⁹ em̄ soci⁹ est nec deserit spantes in se nisi ipe ꝓr deseraf. Deseriſ aūt cū cor per puas t inutiles cogitatōes vaga mēte discurrit. Idcirco oi sollicitudine t custodia illō custodire t tenere debes: vt i illo deus req̄escere possit. In oi nāq̄z creatura q̄ sub sole mūdi vanitatib⁹ occupaf nihil humano corde sublimi⁹. nihil nobili⁹. nihil deo silī⁹ reperiſ. Quappiā nihil aliud q̄rit in te. nisi cor tuū. Hūda g̃ illō p purā ꝓfessionē t assiduā orōnē. vt mōo corde deū videre possis p cōtinuā dei circūspectionē. In oi loco esto ei subiect⁹ t intent⁹. ꝓpone mores tuos vt sis i te pacat⁹. dilige oēs homines. t oib⁹ te amabilē exhibe: vt sis pacific⁹ t dei fili⁹. Sic eris bon⁹ monachus t sctūs. humilis t rect⁹. t cū talis fueris memento mei. Ue mihi q̄ ista dico: t ista non facio. t si facio aliquādiu non perseuero. Ista hēo i mēoria: t nō seruo i vita. hēo in ꝓmōib⁹ t nō i moribus. Legē i corde t i ore tota die rumio t ꝓria legi ago lego de religione i ea t pl⁹ diligo l. ctōez q̄ orōnē. verūtñ nil aliō me docz diuia scptura nisi religionē amare. ꝓitatē ꝓuare. charitatē hr̄e.

Ego aũt miſ & miſabiſ citi⁹ curro ad lecti onem ꝯ ad oꝛõnẽ. libẽtius volo legere ꝯ miſſas auſcultare. Expectat me aliꝯs volens de neceſſitate ſua mihi loq̃ ego ꝓ libꝛum aliquẽ accipio quẽ ille vel ille vellet bꝛe. lego ĩ eo & legẽdo amitto fruct⁹ charitatis. pietat⁊ affectus. ꝓpũctionis fletus. miſſaꝝ vtilitatẽ & celeſtiũ ꝓtemplationez. Nil tñ in hac vita dulc⁹ ſentiſ. nihil auꝺius ſumiſ nil ita me tã ab amoꝛe mundi ſepat. nil ſic aĩm ꝺ tẽptatiões roboꝛat. nil hoiem ita excitat & aꝺiuuat ad oẽm opus bonũ & ad oẽm laboꝛẽ ꝯ gꝛa ꝓtẽplatois.

Qualiſ hõ dẽat ĩtẽte oꝛare. c. viij.

Miſerere mei deus: qñ ibi pl⁹ pecco: vbi pctã mea emendare debeo. Jn monaſterio nãꝯ ſepe duz oꝛo. non attẽdo qõ dico: oꝛo q̃dẽ oꝛe: ⁊ mente foꝛis vagãte oꝛõnis fructu pꝛiuoꝛ. coꝛpe ſum interius ⁊ coꝛde exteꝛi⁹ & tõ pdo qõ dico. parum em̃ pdeſt ſola voce cãtare ſine coꝛdis intentõe. ꝓterea magꝝ querſitas imo magna inſania eſt qñ eſt dño maieſtatis loq̃ ĩ oꝛõne pſumim⁹ & inſenſati mentẽ auertimus. & neſcio ad qs ineptias quertim⁹ coꝛ Magna q⁊ inſania & gꝝiter vindicanda cũ⁊ viliſſim⁹ puluis. loquentẽ ad ſe audire dedignaſ creatoꝛẽ vniuerſitaꝛ⁊. Jneffabiſ ꝓ eſt dignatio diuĩe bonitaꝛ⁊ q̃ q̃dicte cõſpicit nos infelices aures auertẽtes. obduꝛãtes coꝛda & nihilomin⁹ clamat ad nos dicẽs. Redite ꝓuaricatoꝛes ad coꝛ vacate & videte qm̃ ego ſum de⁹. Loq̃ſ mihi de⁹ in pſalmo & ego illi nec tñ cũ pſalmũ dico attẽdo cui⁹ pſalm⁹ ſit. Jdcirco magnã iuriam deo facio. cũ illũ ꝓcoꝛ vt mea pꝛeces exaudiat quã q̃ fundo nõ audio. Deꝓcoꝛ illũ vt mihi intẽdat ego ꝓ nec mihi nec illi intẽdo ſz qõ deteri⁹ eſt i munda & inutilia in coꝛde ꝓſanda. fetoꝛẽ hoꝛribilez eius aſpectib⁹ ingeꝛo.

De iſtabilitate coꝛdis hũani. c. ix

Nihil eſt i coꝛde meo fugati⁹. qz q̃ti ens me deſeꝛit & p pꝛauas cogitatiões defluit: totiẽs deũ offẽdit. coꝛ meũ eſt coꝛ vanũ vagũ & iſtabile. dum ſuo ducit arbitꝛio & diuio caret ꝓſilio. in ſeipo nõ ꝓt ꝓſiſtere. ſz oi mobili mobili⁹ p ifinita diſtrahit. & hac atꝯ illac p inumera vi ſurrit. & dũ p diuerſa reqẽm q̃rit: nõ iuẽit. ſz i laboꝛe miſeꝝ ac reqẽ vacuũ manet ſibi nõ ꝓcoꝛdat a ſe diſſonat a ſe reſilit. volũtates alt̃nat. ꝓſilia mutat. edificat noua. deſtruit veꝛa. deſtructa reedificat. eadẽ iterũ atꝯ iteꝝ alio & alio mõ mutat & coꝛdiat qz vult & nõ vult. & nũꝯ i eoꝺ ſtatu pmanet. Sicut. n. molẽdinũ velociſ volui⁊ & nihil ꝛſpuit. ſz q̃q̃d ipõiſ molit. ſi ãt nihil apponiſ ſeipm ꝓſiſt. ſic coꝛ meũ iſtabile ſp eſt i motu & nũꝯ reqeſcit Sz ſiue doꝛmiã ſiue vigilẽ ſõniat: & cogitat q̃q̃d ei occurꝛit Et ſicẽ molẽdinũ arenã ſi ĩponaſ extmiat. pꝛ i q̃nat. palea occupat. ſic coꝛ meũ cogitatio amara turbat imũda maciat. vana iq̃etat & fatigat. ita coꝛ meum dũ futuꝝ nõ curat gaudiũ: nec diuinũ q̃rit auxiliũ. ab amoꝛe celeſtiũ elõgaſ: & i amoꝛe ꝛeſtriũ occupaſ. cũꝯ elabiſ ab illo & involuiſ i iſtz. vanitas illud recipit. curioſitas deducit: cupiditas allicit. voluptas ſeducit. luxuria polluit. toꝛq̃t iuidia. turbat iracũdia. cruciat triſticia. ſic miſerz caſib⁹ ſubmergiſ oib⁹ viꝛtꝰ. qñ vnũ deũ q̃ ei ſufficere poſſat dimiſit. p mlta diſpgiſ & huc illucꝯ q̃rit vbi reqeſcere poſſit & nihil iuenit qõ ei ſufficiat: dõec ad ipm redeat. Et cogitatõe i cogitatõz ducit & p varias occupatões & affectiões variaſ. vt ſaltẽ varietate ipa⁊ reꝛ ipleaſ q̃rũ q̃litate ſatiari nõ ꝓt. ſic labiſ coꝛdis miſta ſubtracta diuĩa gꝛa. Cũꝯ ad ſe reuertiſ. & diſcutit qõ cogitauit. nil ꝛepit: qz nõ opuſ fuit ſz ipoꝛtũa cogitatio q̃ ꝓõit multa de nihilo. ſic dẽꝯ decipit imaginatio q̃ſi de monũ illuſio. impat mihi de⁹ vt pbeã illi coꝛ meũ. & qz ipãti õo nõ ſũ obediẽs & ſubdit⁹. mihi ſũ rebelſ & ꝛi⁹. vñ mihi ſubiugariñ poſſo dõec illi nõ fuero ſubiect⁹. miſꝝ ſeruiã nolẽs q̃ ei nolo fuire volẽs. idcirco pſa machiaſ coꝛ meũ vno momento ꝯ oẽs hoies pficere poſſet vno ãno. cũ õo nõ ſũ vnit⁹. & tõ cũ meipo ſũ diuiſ⁹. Cũ illo ꝓ vniri ñ poſſũ niſi p caritatẽ: nec ꝓ hũiliſ eẽ niſi p ꝓfectẽ. Expedit q̃ vt i ꝓfectẽ me diſcutiã & cognoſcã ꝯ vil. ꝯ fragiſ & ꝯ labiſ ſũ. Deide cũ oẽs miſias meas ꝓq̃uero: neceſſe ẽ vt illi ihereã p quẽ ſũ. ſine q̃ nihil ſũ & nihil facere poſſũ. Et qz a õo peccãdo receſſi. niſi p veram ꝓfeſſionem ad illũ redire non poſſum. Fateri ergo opoꝛtet qõ fatendum eſt qz nũꝯ eo mõ aut ea intentiõe q̃ peccaui:

pctā cōfessus sum: nec oīm recordat⁹ sum: aut ꝓpter vetustatē aut ꝓp̄ multitudinem Si aūt ꝯfessus sum. nō pure cōfessus sum ꝓpter turpitudinē. ꝯfessionē etiā meā diui/si: vt diuersis sacerdotib⁹ diuersa manife/starem. ⁊ ita venia caruit: ad quā p partes puenire putaui. Execranda nāq; ficcio est pctīm diuidere ⁊ superficieten⁹ radere: nō in trinsecus eradicare. Nō em̄ vtilis est con/fessio nisi in ortis ꝓfitare ⁊ cordis puritate. vt tres sint q̄ testimoniū nobis dicāt i ce/lo pat̄ filius ⁊ spūssanct⁹. Addam⁹ testes sacerdotes cordi nr̄o ⁊ ori vt in ore duo⁹ vel triū testiū ster oīe ꝓbum. Sz dicz suf/ficit mihi soli deo ꝯfiteri: q⁹ sacerdos sine eo a peccatis me absoluere non p̄t. Ad qō nō ego sz brūs iacob⁹ rīdet dicēs. Confi/temini alterutr⁹ peccata vra. Cōueniens nanq; est vt nos q̄ peccādo deo cōtumaces fuim⁹. penitendo supplices sacerdotib⁹. et ministris ei⁹ sim⁹. ⁊ hō q̄ ad gr̄am cōseruā/dam mediatore nō eguit. tam eā recupare nō nisi p mediatorē hoiem possit. Cemat ergo ⁊ suspiret ⁊ anxi⁹ p peccato timeat et expauescat. sollicit⁹ discurrat. auxiliatores/q; ⁊ intercessores q̄rat p̄sternat se hūiliter ho/mini q̄ hūiliter astare noluit creatori. Nā ⁊ h̄ saluberrimū est: vt hō corde peniteat ⁊ ore delictū suū ꝯfiteat. q̄tenus de⁹ q̄ ꝓpici/us adest p gr̄am cor p̄niam compungat deinde adsit vt ꝯfitenti. petōr veniam tri/buat. Qō si forte peccator ꝑ peniteat: sed intercurrente articulo necessitatis ad ꝯfes/sionem puenire nō possit. ꝯfidenter crede/re debem⁹. qō sūm⁹ sacerdos ꝯplet in eo. qō mortalis nō potuit. Et iam apō deus factū ꝯstat qō hō q̄ dē ꝑe voluit: sz nō va/luit adimplere. q⁹ ꝯfessionē nō ꝓtemptus exclusit: sed impediuit necessitas.

De peccato nō excusando. Ca. x.

In capto vbi pctā mea emendare debui pctis peccata addidi. Cum de illis accusat⁹ fui. aut aliquo mō excusaui aut ex toto negaui. aut q̄ deteri⁹ est defendi. ⁊ impatienter rndi. cū nullū sit peccatū. a quo nō sim ꝓcaminat⁹ aut ꝓcaminari nō possim. Justū est g̃ vt oi occasi/one remota emendationē ꝓmittā vñcūq; aut a quocūq; accuser. q̄tenus sic liberari valeā a pctō ꝓpetrato vel ꝓpetrādo.

Quā sit malum alios non corri/gere. cap̄. xi.

Multitudinē iniq̄tatū meaꝝ expaue/scens alioꝝ transgressiōes reꝑhēde/re timui: ⁊ ideo mortis auctor exti/ti q⁹ virus qō clamādo expellere potui nō expuli. indignat⁹ sum aduersus alios qui me de vitijs meis reꝑhendebāt. ⁊ q̄s ama/re debui odiui. illa q̄ mihi nocebāt vel di/splicebant desideraui vt nō essent. Sciebā tñ qō in natura sui erāt bona ⁊ a bono fa/ctore facta. sz idō mihi nocebāt q⁹ malus erā: ⁊ male illis vtebar. Nihil em̄ mihi cō/trariū est nisi egoīpe. mecuz est q̄cq̄d mihi nocere p̄t. ⁊ egoīpe mihi sarcina sum. Op/taui etiā vt de⁹ pctā mea nesciret aut puni/re nollet aut nō posset. ⁊ ita volui deū esse insipientē iniustū ⁊ impotentē. qō si esset. de⁹ nō esset. Nō est superbia sup̄ superbiā meā ꝓpter hoc longe a salute mea ꝑeba delictoꝝ meo/rum. Suspecta est siq̄dē bo superbia ⁊ odio/sa. nec fieri p̄t vt cū eo in gr̄am reuertatur. Diuersum vtriuscz hospitiū: nec in eodez cohabitant aīo. q̄bus nō licuit' cohabita/re in celo Jn celo nata est sz velut imemor q̄ via inde cecidit. illuc postea redire non potuit. Cū autē pluuia vel nimio frigore. aut calore turbatus fui. ꝯ deum iniq̄ mur/muraui. Qia nāq; q̄ ad vsum vite accepi/mus. ad vsum culpe ꝯuertim⁹. quapropt̄ iustū est. vt q̄ in cūctis peccauim⁹: in cun/ctis feriamur.

Sepe ad sacꝝ mysteriū vocē meā fregi vt dulci⁹ cantarē. magis delectabar in vo/cis modulatōe q̄ in cordis ꝓpunctōe. De⁹ ꝑo cui nō abscondit q̄cq̄d illicitū ꝑpetrat nō q̄rit vocz lenitatē sz cordis puritatē. nā dū cantor mulcet ꝑsonis vocib⁹. deū irritat prauis moribus. Licētia loquēdi vel aliq̄d faciendi sepe nimia ꝯportunitate vel calli/ditate a plat̄is meis extorsi. nō attendēs miser qm̄ ille se decipit q̄ occulte vel apte satagit. vt h̄ ei p̄ spūalis inūgat qō ipse desiderat. Acū vel cultellū vel aliq̄d vile multocies nimiū desideraui. nec ꝯfessus sum. q⁹ pctīm nō extimabā ꝓpter rei vilita/tem Clerūtñ nō mltū distat q̄cūq; suba vi/lis vel p̄ciosa req̄rat dū eq̄lit̄ sit corrupt⁹ affect⁹ nō ferm̄ cultell⁹ i vitiū est. sz cultelli appetit⁹. necz aur̄ i vitiū est. sz auri cupi/

ditas. In labore nō laboraui quātū debui ⁊ quantū potui. In silētio etiā fui ociosus qđ est maximū petim. In silentio nāq; nemo sic debet esse ociosus: vt in eodē silētio vtilitatem nō cogitet ꝓximi nec sic actuosus vt ꝓēplatione nē nō reqrat dei. parum em̄ ꝓficit. q alteri cū pt nō ꝓdest. De vitijs me tractaui putās esse insigne ꝑutꝫ vbi erat lapsus crimis. De ꝑutib⁹ etiam vitia feci. Justicia nāq; dū suū modū excedit crudelitatꝫ vitiū gignit. Et nimia pietas dissolutionez disciplīe pturit. sic sepe vitiū est qđ ꝑtus putat. Sicut remissa segnicies māsuetudo creditꝰ: ⁊ pigritie vitiū qđ ꝑtis ꝑutem imitatꝰ. Finxi me esse qđ nō eram. dixi me velle qđ nolebā. vl nolle qđ volebā. aliud ore dicebā: ⁊ aliud corde volebā. ⁊ ita sub ouina pelle vulpinā ꝓsciam ꝓseruabā. Vulpina plane ꝓscia est tepida ꝓuersatio ⁊ ialis cogitatio ficta ꝓfessio. breuis ⁊ rara ꝓpunctio. obediētia sine deuotione. orō sine intentōe. lectio sine edificatione. sermo sine circūspectiōe. O q̄ dura mihi sunt ista q̄ loquor: qm̄ meip̄m loquendo ferio. Verūtamē qz me pcōrez nō nego. sz petm̄ meum agnosco erit fortasse apō deū piū iudicē ipa cognitio culpe impetratio venie. dicā g̃. dicā miserā meam. si forte sua pietas moueat illuz. dicā petm̄ meū qm̄ noticia pcti initiū est salutꝫ. Da gnam porro coronā ⁊ vestē rotundā. regulam seruo ieiunioꝝ. statutis psallo horis: sz cor meū lōge est a deo meo. Exteriorem supficiem intuēs salua mihi oia arbitror non sentiēs vermē interiorē: qui interiora corrodit. vñ osee. comederunt alieni robur meū ⁊ ignorauī. ⁊ ideo tot⁹ pgens i ea que foris sunt ⁊ ignar⁹ interioꝝ meoꝝ: sicut aq̄ effusus sum ⁊ ad nihilū redact⁹ sum. ꝑteri toꝝ obliuiscēs. pñtiū negligens. futura nō ꝑuidens. ingratus sum ad bñficia. ꝓnus ad mala ⁊ tardus ad bona.

Quomodo debet se vnusquisq; considerare. Cap. xij.

Si me nō inspicio nescio meip̄m. si aūt me inspicio rolerare meip̄m nō possum. qz tāra inueniō me q̄ digst rāhensiōe ⁊ ꝓfusiōe: ⁊ quanto me subtili⁹ ⁊ sepi⁹ discutio tāto plures abboīationes in angulis cordis mei inuenio. Exq̄nāq; peccare cepi: nūq; vnū die sine petō trāsire potui. nec adhuc peccare cesso: sz de die in diem pcā pcis addo ⁊ ea ꝑ oculis habeo nec gemo. erubescēda video: nec erubesco. dolēda intueor nec doleo: qđ est mortis signuz ⁊ dānationis iudiciū. Debq̄ em̄ qđ dolorē nō sentit mortuū est. ⁊ morbi insensibilis est incurabilis. Leuis sum ⁊ dissolutus nec me corrigo sz ad pcā q̄ cōfessus sum q̄ die redeo. nec caueo foueā. in quaz vel ego cecidi vel aliū cadere vidi. Cuncq; plorare ⁊ orare deberē ꝑ malis q̄ feci ⁊ pro bonis q̄ neglexi. proh dolor ꝓsum est mihi in ꝓriū. Hā tepui ⁊ frigui a feruore orōnis ⁊ iam sine sensu frigidus remāsi ⁊ nō flere meip̄m nō possum: qm̄ gra lachrymaruz recessit a me.

De pñtia cōscie vbiq;. Cap. xiij.

Peccata mea celare nō possum: qm̄ quocunq; vado ꝓscia mea mecū est: secum portās dēđ in ea posui sine bonū sive malū. Seruat vtuo. restituet defuncto depositū qđ seruandū accepi. Si malefacio adest illa si autē benefacere video. ⁊ inde extollor adest illa: adest vtuo. sequtur mortuū. vbiq; mihi ꝓfusio est inseparabilis ꝑ q̄litate depositi. Sic sic i domo ꝓpria ⁊ a ꝓpria familia habeo accusatores testes iudices ⁊ tortores. Accusat me conscientia. testꝫ est mea ꝓpria rō iudex. voluptas carcer. timor. tortor. oblectamentū. tormētum. q̄t nanq; fuerint oblectamenta mala tot erūt tormēta: nā in de punimur: vñ delectamur.

De tribꝫ inimicis hois. Ca. xiiij

Diuina me dñe de⁹ me⁹ qm̄ inimici mei aiaz meā circūdederūt. corpus. s. mūdus ⁊ diabol⁹. A corpe fugere nō possū: nec ip̄m a me fugare. Circumferre illō necesse est qm̄ alligatuz est mihi. ꝑmere nō lz sustērare cogor. ⁊ cū illō i pinguo hostē meū aduersū me nutrio. Si em̄ satꝫ comedero: ⁊ id robustū fuerit: sanitas ⁊ fortitudo ei⁹ mihi aduersant. Mūd⁹ ꝓ circūcingit ⁊ obsidet me vndiq; ⁊ ꝑ q̄nq; corpis sensus. s. visū. auditū. gustū. odoratū ⁊ tactū sagittꝫ suis me vulnerat: ⁊ mortifērat ꝑ fenestras meas i aiam meā. Respi-

erit oculꝰ ⁊ mẽtꝫ sensum auertit. Audit auris ⁊ intẽtionẽ cordis iflectit. Odorat⁹ cogitatõez ipedit os loqꝫ ⁊ fallit: ꝓ tactũ ardor libidinis ꝓ aliq̃ pua occasiõe excitat. ⁊ nisi ilico respuat subito totũ corp⁹ occupat vrit ⁊ icendit. ꝓmo carnẽ modicũ titillat. deide delectatiõe turpi mẽtẽ maculat. ⁊ ad extremũ ꝓ ꝯsensũ ꝑuitatꝫ mẽtẽ subiugat. Porro diabol⁹ quẽ videre nõ possuz ⁊ tõ min⁹ ab eo mihi cauere. tetẽdit arcuz suũ: ⁊ in eo posuit sagittas suas vt sagittet me. narrauit ꝯ me vt absc̃oderet laq̃os suos ⁊ dixit. Quis videbit eos. Laqueũ posuit ⁊ auro ⁊ argẽto ⁊ ĩ oib⁹ q̃b⁹ abutimur cuz ill'male delectamur ⁊ illaq̃amur. Nec solũ laqueũ posuit sz ⁊ viscũ. Visc⁹ est amor possessiõis. affect⁹ ꝯgrõis. cupiditas honoris ⁊ carnis voluptas q̃b⁹ aĩa ĩuiscatur ⁊ irretit: ne pẽnis ꝯtẽplatiõis ꝓ plateas supne sion volare possit. Sagitte diaboli sũt. ira. iuidia. luxuria ⁊c. q̃b⁹ aĩa vulnerat. Et q̃s ẽ ille q̃ tacta ei⁹ ignea extiguere possit. Proh dolor his telis supat sepe aĩa fidel' Heu mihi q⁹ vndiq̃ bella mihi vidẽo. vndiq̃ tela volãt. vndiq̃ tẽptamẽta. vndiq̃ picula. q̃cũq̃ me ꝓtam nulla securitas est ⁊ q̃ mulcẽt: ⁊ q̃ tristãt vel molestãt. oĩa timeo. esuries ⁊ refectio. somn⁹ ⁊ vigilie. labor ⁊ q̃es pugnãt ꝯ me. Nõ min⁹ suspect⁹ est mihi loc⁹. quã ira. mitos siq̃dẽ locãdo scã dalizaui. Nec min⁹ ꝑspa vereor q̃ aduersa. ꝑspa nãq̃ suauitate sua me icautuz faciũt ⁊ decipiũt. Aduersa ꝙ quia aliquid amaritudis hñt velut potõnes amare me suspectũ ⁊ timendũ faciunt. Magis timeo malũ q̃ dico ĩ absc̃dito q̃ q̃ dulcore apto. malũ nãq̃ q̃ nẽo videt. null⁹ repẽdit ⁊ vbi nõ timet repẽsor⁹ securꝰ accedit tẽptator ⁊ facil⁹ ꝓpetrat iniq̃tas. Hinc q̃ vtrobiq̃ bellũ. vtrobiq̃ pic'm. vtrobiq̃ timendũ. Et sic ĩ hostili regiõe ꝓfectib⁹ hac illacq̃ circũspiciendũ est ⁊ ad oẽz strepitũ circũagẽda est cerulx. sic caro suggerit mihi molitia. mũd⁹ vana. diabol⁹ amara. Qz quotiens carnal' cogitatio mẽtẽ meã iportune pulsat de cibo ⁊ potu. de sõno. de ceteris q̃ sil'ib⁹ ad carnis curã ptinẽtib⁹. caro nihil loqꝫ. Cũ de ambitiõe secli. de iactãtia. de arrogãtia cogitatio vana ĩ corde ꝓfect⁹ de mundo est. Qñ aũt ad irã ⁊ iracundiam ⁊ amaritudinẽ animi ꝓuocor diabolica suggestio est: cui nõ alit' q̃ ipi diabolo resistẽdum est nec alit' ab ea cauendũ q̃ ab ipsa dãnatione. Demonũ officiũ est suggestiones malas igerere. nr̃m est illis nõ ꝯsentire. Hã q̃ciens resistim⁹: diabolũ fugamus angelos letificam⁹. deum honorificam⁹. Ipe eĩm nos hortat vt pugnem⁹. adiuuat vt vincam⁹. Certãtes ĩ bello spectat. deficientes subleuat. vincẽtes coronat.

Caro hominis vnde sit et quid pariat. Cap. xv.

Caro mea de luto est. ⁊ idõ lutosas ⁊ voluptuosas cogitatiões ab illa hẽo vanas ⁊ curiosas mõo. a diabolo malas ⁊ malitiosas. Isti tres inimici me impugnãt ⁊ psequunt nũc q̃dẽ apte nũc ꝓo occulte. sp aũt malitiose. Diabol⁹ nãq̃ pl⁹ ꝯfidit ĩ aduersario carnis qm̃ magis nocet domestic⁹ hostꝫ. Illa ꝓo ad subuersionẽ meã cũ illo fedus mynt: vtpote de pctõ nata ⁊ ĩ pctõ nutrita. vitys corrupta ab ipa origine: sz mlto ampli⁹ vitiata ꝓua ꝯsuetudine. Hinc est q̃ tã acriter ꝯcupiscit aduersum spm̃ q̃ assidue murmurat. ⁊ impatiens est disciplĩe: q⁹ illicita suggerit nec rõni obtẽperat. nec ibidẽ vllo timore. huic accedit. hãc aduuat. hac vtiq̃ tortuosus ille serpẽs hostꝫ hũani generꝫ cui nullũ aliud est desiderũ. nullũ negociũ. nullũ studiũ nisi pdere aĩas nr̃as. Hic est q̃ iugiter malum machinat. argute loqꝫ. artificiose suggerit. callide decipit. Illicitos mot⁹ insufflat. ⁊ venenatas cogitatiões inflãmat mouet bella. nutrit odia. incitat gulã. mouet libidinẽ. desideria carnis istigat. ⁊ peccati occasiões parat. ⁊ mille nocẽdi artib⁹ corda hoĩm pulsare nõ cessat. Hinc est q̃ bacꝰ nr̃o nos cedit ⁊ man⁹ nr̃as ꝓtio cingulo ligat. vt caro q̃ data est nob ĩ adiutoriũ. fiat nob ĩ ruinã ⁊ scã dalũ. Grauis lucta ⁊ g̃ue piculũ est. aduersus domesticum hostẽ pugnare. maxie cũ nos alieni simus ⁊ ille ciuis. ille suã inhabitat regionẽ. nos exules sum⁹ ⁊ pegrini. magnũ q̃z discrimẽ est aduersus dyabolice fraudis astutiã tã crebros imo ꝯtinuos sustinere ꝯflict⁹ quẽ astutũ fecit tã natura subtil': q̃s lõga exercitatio malicie huius.

Deꝑcatio ꝓ seipso. capꝫ. xvi.

Eripe me de inimicꝭ meis deꝰ meꝰ
et ab his qꝫ oderũt me: qm̃ ꝓfortati
sunt sup̃ me. Ego ꝓo qui vsq; ad
hũc diem ꝯ meviri tã ꝑ tuã gr̃am mihi vi
uere inciꝑã. sic em̃ in h̃ mũdo viuere d. be
mus: vt cũ corpus cepit a ꝓmiꝫ deuora
ri in sepulchro. aĩa leteꝝ cũ sctis i celo. Il
luc spũs dirigendus est: quo est iturꝰ. illuc
festinare debemꝰ vbi sp̃ viuamꝰ: et vbi mo
ri amplꝰ nõ timeamꝰ: si sic amamꝰ istaꝫ
labilem et caducã vitã: vbi cũ tãto labore
viuimꝰ vbi comedẽdo. bibẽdo. dormiẽdo
vix carnis necessitatiꝫ satisfacimꝰ. multo
magis amare debemꝰ vitã eternã: vbi nul
lum laborẽ sustinebimꝰ. vbi sũma sp̃ iocũ
ditas: sũma felicitas: felix libertas: et felix
beatitudo: vbi similes erũt hoies angelis
dei: et fulgebunt iusti sicut sol in reg̃ patris
eoꝝ: Qualis putas tũc erit splẽdor aiaꝝ.
qñ solis splendorẽ hẽbit lux corpoꝝ. Nul
la erit ibi tristicia: nulla angustia: nullus
dolor: nullꝰ timor: nullus ibi labor: nulla
mors: sꝫ ꝑpetua sanitas sp̃ ibi pseverat. nõ
surgit ibi malicia nec carnis miseria: nulla
est ibi egritudo: nulla oĩo necessitas: non ẽ
ibi fames. nõ sitit. nõ frigus. nõ estus: nõ
lassitudo ieiuniꝫ. nec vlla tentatio inimici
nec peccãdi volũtas. nec delinquẽdi facul
tas. sꝫ totũ leticia. totũ exultatio possidet
hoies q̃ꝫ angelis sociati sine vlla carnis
infirmitate i ꝑpetuũ manebũt. ibi erit io
cunditas infinita. bẽtitudo sempiterna: in q̃
qui semel susceꝑit sp̃ tenet. ibi est requies
a laboribꝫ. pax ab hostibꝫ amenitas de no
uitate. securitas de eternitate. suauitas atq;
dulcedo de dei visiõe. Et q̃s nõ illic ha
bitare vehementer desideret et ꝓpter pacem
et ꝓpter amenitatẽ. et ꝓpter eternitatẽ. et ꝓpt
dei visionẽ. nullꝰ est ibi pegrinꝰ. sꝫ q̃cunq;
illuc venire merebunt securi i ꝓpa patria
manebũt sp̃ leti et sp̃ satiati de visione dei
Et quanto plꝰ aliq̃s h̃ deo obedies fuerit
tanto ampliorẽ ab eo mercedẽ ibi recipiet.
quãtoq; amplius deũ amabit: tãto ꝓpcius
videbit quẽ cernere cupit.

De breui vita hoĩs. capꝫ. xvij.

O Jes hoĩs sicut vmbra sup̃ terram:
et nulla est moꝝa. et tũc ꝓpe nihil est
cum stare videtur. cur ergo thesaurizat in
terra hõ. cũ sine dilatõe transeat. et illõ qõ
colligit et ipse q̃ colligit. Et tu hõ quẽ fru
ctum expectas in mũdo cuiꝰ fructꝰ ruina ẽ
cuiꝰ finis moꝝ est. Utinã sapes et intelli
geres ac nouissima prudenter prouideres.
Scio quendã q̃ ꝑ annos plũmos tecũ fa
miliariter vixit. ad mensam tuã sedit cibũ
ꝺ manu tua sumpsit. in sinu tuo dormiuit
cũ voluit tecũ colloquiuꝫ habuit. hic iure
hereditario seruus tuꝰ est: sꝫ qr ab ineunte
etate delicate nutristi eũ: et ꝓge peceisti cõ
tumax effectꝰ est: leuauit calcaneũ suũ sup̃
caput tuũ. et te in seruitutẽ redegit et tui cru
deliter dñak. Sꝫ fortasse dices q̃s est hic
verus hõ tuꝰ q̃ ꝓculcat spm̃ tuũ: q̃ ꝑ nihi
hilo hꝫ terraꝫ desiderabilẽ. q̃ sola q̃ carnis
sunt sapit: Homo iste a natiuitate ceꝰ est
et surdus. mutꝰ inueteratus dieꝝ malorũ.
rebellis ꝓtuti et ꝓtati. inimicus crucis xp̃i
deridet innocentẽ: et simpliciter transeuntẽ
ambulat in magnis et i mirabilibꝫ supra se
arrogãtia eius est pluscꝫ fortitudo eiꝰ nul
lũ reuereꝝ: dicit in insipiẽtia suaꝫ nõ est deꝰ.
tabescit bonis: et malꝫ pascit alienis. immũ
dis cogitationibꝫ pascit. nõ fatigabit i ilꝫ
trãsgrediens vsq; ad finẽ. dispgit et dissi
pat ꝓpa sicut ꝓdigus. cupit et rapit aliena
sicut auarus. turpitudinẽ et ignominiã cõ
gregat sibi simulãs et callidus ꝓuocat irã
dei. Homo iste totꝰ in peccatis natus est
et sic nutritus amicꝰ iniq̃tatis: filiꝰ mortis.
vas ire in ꝓtumeliã. factus ad interitum.
Qui cũ talis sit enarrat iusticias dei et as
sumit testamentũ eiꝰ ꝑ os suũ. Odit disci
plinam. ꝓiicit dñm suũ post dorsum suũ.
cũ videt furẽ currit cũ eo: et cũ adulter sꝑ
tionem suã ponit. Aduersus filiuꝫ matris
sue ponit scãdaluꝫ sup̃ te etiã thesaurizat
irã i die ire: velint a te hereditatẽ tuã tol
lere et desup̃ terrã auferre. et tu tantã iniuri
am nõ vindicas sꝫ dissimulas: nec ei ꝺbũ
duꝝ loq̃ris. nec vultũ tuũ odis, sꝫ blã
dienti tibi arrides. Ludis cũ illusore: ne
scis q̃ ismael est q̃ tecuꝫ ludit. Ludus iste
nõ est puericie nec simplicitatis vel innocẽ
tis. sed illusio est aĩe. sꝫ ꝑsecutio: sed mors.
Jam te in foueã quã fecit ꝓcipitauit. iã ef
feminatus es iã iugo miserrime seruitutis
ꝑssus sub pediꝫ eiꝰ mise et vilit ꝓculcaris.

De interiori domo. i, conscientia edificãda.

O miser ⁊ miserabilis hõ qs te liberabit de vinculo imperij hui⁹. Exurgat de⁹ ⁊ cadat armat⁹ iste cadat ⁊ pterat inimic⁹ idẽ cõtẽtor dei cultor sui. amic⁹ mũdi. seruus diaboli Quid tibi videt si recte sentiẽ mecũ. dices re⁹ est mortiẽ. crucifigat. Noli ḡ dissimulare. noli differre. noli pcere festinant. audact. instant crucifige hominẽ istum. Sz cruce xpi i q̃ est sal⁹: ⁊ vita ad quẽ si ex cor de clamauerit. crucifix⁹ tu⁹ au diet te benigne rñdens. Hodie mecum eris i paradiso. O xpi pietas o iopinata salus miseri. Tam gratuita est ⁊ pbata dilectio dei: tam stupenda dulcedo: tã iopinata dignatio: tã inuicta mãsuetudo vt qui ad eũ clamauerit exaudiat illũ qm̃ misericors est. O q̃nta est miscõia dei q̃ ineffabil⁹ mutatio dextere excelsi. Heri eras in tenebris. hodie in splẽdore lucis. heri i ore leonis. hodie i manu mediatoris. heri i porta inferni. hodie i delicijs paradisi. Sz q̃d pro sunt hec lẽ admonitiõis nisi discas de libro pscietue lras mortis. Quid pfũt hec scpta lecta ⁊ intellecta. nisi temetipm legas ⁊ intelligas. Da ḡ opam interne lectioni: vt legas ispicias ⁊ pgnoscas teipm. legas vt diligas deũ: vt pugnes ⁊ vincas mõm ⁊ oẽm inimicũ. q̃tenus labor pduertat in requiem: lucet⁹ i gaudiũ ⁊ post tenebras huius vite videas ortũ surgẽtis auroze. Videas etiã meridianũ solẽ iusticie in q̃ sponsum cũ spõsa pspiciẽs. vnũ eundẽq̃ dñm gl̃ie q̃ viuit ⁊ regit p infinita secula.

Diui Ber. abbatis de interiori domo. i. conscia edificãda. tractatus.

Domꝰ hec in q̃ habitamꝰ ex oi parte sui ruinã nob minat. Idcirco q: i breui est casura. alia nob est edificanda. Redeamꝰ ḡ ad nos ⁊ discutiamus pscĩam nr̃am. Nã sicut corpus nr̃m tabernaculũ dr̃ in q̃ militamꝰ. sic cõscia nr̃a domus vocat. i q̃ post milicią recęsimꝰ. ⁊ ille recte militat q̃ p milicią quaz exercet in corpe domũ edificat pscie. Diligent exerce agr̃ tuũ ait sapies vt postea edifices domũ tuã. Ager iste corpꝰ nr̃m est. cuiꝰ sensibus ⁊ motib: sic recte vtimur aiq̃ impios eos subijciẽtes ad vsũ ꝓtutis inflectimus dũ corpꝰ aio ind. sinẽter. ⁊ animꝰ deo ex toto subijcit. His nimiq̃ modis interior cõscientia edificat. q̃ vtiq̃ bona faciũt pteritoꝝ malorꝝ pdigna satisfactio. ⁊ instãtiuꝝ malorꝝ cauta ꝓuidaq̃ declinatio. Cõdigna satisfactio est mala facta corrigere ⁊ correcta nõ reiterare. Cõscia ꝙ ppetua est que nunq̃ finit. sicut nec aia. Que cũ sit mortalis sicut nõ pt nõ esse aia: sic nunq̃ põt esse sine conscia. Conscia nanq̃ est inseparabilis gl̃ia. vel pfusio vnius cuiusq̃ ꝓ qualitate depositi.

Conscientiã prius esse mũdandã q̃ edificandam. Ca. i.

Hec ergo cõscia in q̃ aia ppetuo mãsura est edificãda sz prius mũdãda. Et qs eã mundabit: pfecto deꝰ et hõ. homo p cogitatões ⁊ affectiones. deꝰ ꝙ p miscõiam ⁊ gr̃az. Cogitatões ⁊ affectiones necessarie sunt in conscie mũdatõe cogitationes in inuestigatõe ꝓtatis. affectiones in exercitatõe ꝓtutiẽ. Porro misericordia mõ delet pctm̃. mõ dat ꝓtutẽ resistendi pctõ. nunc subtrahit peccãdi occasionem: nũc imittit amaritudinẽ plerũq̃ sanat affectionẽ. gr̃a adiuuat ad bonũ. defẽdit ꝙ malũ. erudit ad vtrũq̃ discernendũ. Hõ igit̃ p ꝓtatẽ stimulatꝰ pctã sua ꝓfitet deꝰ aũt p miscõiam flexus ꝓfitẽti misereꝝ. Qis nanq̃ spes venie ⁊ misericordie i cõfessione est. nec pt qs iustificari a pctõ nisi ꝓus fuerit cõfessus pctm̃. Ex eo eñ vnusq̃sq̃ iust⁹ eẽ icipit. exq̃ sui accusator extitit.

De miscõia et veritate et de osculo pacis et osculo iusticie. Ca. ij.

Felix pscia in q̃ miscõia ⁊ ꝓtas obuiauerunt sibi: iusticia ⁊ pax oscullate sunt. Veritas pfitentis ⁊ misericordia miserẽtis obuiauerunt sibi: qm̃ non pt illi miscõia deesse: q̃ se cognoscit in ꝓtate. Osculũ iusticie est inimicos diligere. parẽtes ⁊ ꝓxia queq̃ ꝓter deũ relinq̃re illatã iniuriã patient̃ ferre. oblatã gloriaz vbiq̃ declinare Osculũ paci est odientes inuitare ad pacẽ. discordãtes ad cõcordiã reuocare. aduersarios pacifice sustinere. errantes pie ⁊ benigne docere. merentes clementer mulcere. ⁊ cũ oib⁹ pacẽ hr̃e.

De statu aie i xpo cõsumate. c. iij.

Beata illa anima q̄ in pace xp̄i fundata est: z in dei amore solidata: q̄ cū exterius bella patit: pax iterius nō turbat. In q̄ quecūq; molestie foris p̄strepāt. vsq; ad silentiū interne quietis nō irrumpūt q̄m gustu interne dulcedinis tacta est intus p̄ desideriū collecta. nec se iam foris enormiter i carnis voluptates dissoluitur: q; totū int⁹ possidet i q̄ delectat atq; ita in semetip̄a pacificata dū nihil est qđ foris appetit. tota p̄ amorē int⁹ requiescit z cū tota ad internū gaudiū colligitur ad imaginē dei reformat quā in se veneratur. Talē aiam freq̄nter visitāt angeli z archāgeli z honorificāt: vtpote dei tēplū z spūs sancti habitaculū. Esto igit templum dei z de⁹ excelsus hitabit in te. Aia em̄ deū habens in se templū dei est: in quo diuia mysteria celebrant.

Dedignat de⁹ eā visitare aiaz q̄ nō studet in se consistere. Ca. iiij.

Otro aia q̄ nō studet in se cōsistere nec i amore dei desiderū figere per oculos z aures alioq; corpis sensus foras egredit atq; i his exterioribꝰ delectat. Sz qđ erit cū inuenerit portas istas clausas tūc redies ad se. z vides se nudam z desolatā inextimabili confusiōe z horrore cutiet. Et q; mūdi cōsolatione q̄situit: illam q̄ a deo int⁹ in scia dat nō hēbit. Et nō solū eā dedignabit de⁹ visitare. sz nec ipa qđē male sibi cōscia seipam poterit tolerare. Requiē in se nō poterit hre: q̄m illū dereliq̄t cū q̄ hitare z reqescere debuit. Cogita ergo i societate alioz nūc posit⁹. q; nō poteris sp̄ manere cū illis. z interim elige tibi socū illū q̄ cū subtracta fuerit hecoia tibi fidē seruabit. q̄ dilectoribꝰ suis fidez seruat. nec recedit i tpe angustie. de⁹ deus tuus ille est quē eligere debes.

Ex aīa volens deū habitare in se debet ab illicitis cogitationibꝰ mūdare scia z solū deū ōsidrare. c. v.

Omnes igit cordis distractiōes z omentꝫ fluctuationes in vnū collige z in solo deo totū desideriū tuū fige. z ibi sit cor tuū vbi est thesaurus tuus desiderabilis multūq; amabilis. Ipe em̄ frequēter visitat z libēter inhabitat tranquillitatem cordis z ociū q̄ete mentis: q̄m pax est: z in pace fact⁹ est loc⁹ ei⁹. Propterea talem te p̄para vt tecū adsit de⁹. sit in ore. sit in corde. sp̄ tecū eat. tecū redeat: nec recedat a te nunq; ille te dimittet: nisi p̄or illū dimiseris. Vbicūq; fuer⁊ nūq; solus esse poter⁊ si de⁹ tecū erit.

Conscientia mūdata aduentuz xp̄i expectare debemus. Ca. vi.

Munda igit scia tua z sp̄ paratus esto. vt q̄cunq; hora venerit dñs z tecū habitare voluerit: paratā sibi in te inueniat māsionē. Ipe nāq; dixit: facite mihi sanctuariū z ego hitabo i medio vestri. Studeam⁹ g̃ templū deo edificare in nobis. p̄mo qđē vt in singulis nob⁹ deinde vt in oib⁹ simul inhabitet: q; nec singulos dedigḡbit. nec vniuersos. Primo igitur studeat vnusq̄sq; ne dissideat ipe a semetip̄o: q̄m om̄e regnū in seip̄m diuisum desolabit. z dom⁹ sup̄ domū cadet nec intrabit xp̄s. vbi parietes idinati fuerint et macerie depulse. Vult hre aīa corpis sui domū integrā z exire eā necesse est: si fuerit a seinuicē mēbra dispsa. Videat igitur z ipa si desiderat xp̄m p̄ fidez inhabitare in corde suo. i. in seipa videat z solicite caueat ne a seinuicē mēbra ei⁹ dissideāt. i. ratio voluntas z memoria. Dignū hitaculum parat deo cui⁹ nec est rō decepta. nec volūtas uersa nec memoria inānata. Felix illa aīa est: q̄ ita domū cordis sui sic de petōrum sordib⁹ studet emūdare z sanct⁊ z iustis opib⁹ adimplere: vt in ea nō solū angelos verūetiā dñm angeloz habitare delectet. Mūdata domo. cunctisq; malis ab ea exclusis oib⁹ bonis impleat. ne sit nob necessariū aliq̄d foris querere. quia om̄ia forinseca relinquimus.

De septē columnis erigendis ad edificandā domū conscie. Ca. vij.

Sapientia g̃ edificet sibi domū. erigat columnas septē qb⁹ tota fabrica initat dom⁹ est scia colūne sūt bona volūtas memoria. s. memorē esse beneficioz dei: cor mūdū. anim⁹ liber. spūs rect⁹. mens deuota. rō illuminata.

Erectio p̄me colūne que est bona voluntas. Ca. viij.

PRima igit colũna ꝓ erigaꝫ. Nã int oia dei dona q̃ ad ſalutez hois ſpectare videnꝫ. Primũ z ꝑncipale bonũ bõa volũtas eſſe cognoſcit ꝙ quã imago ſilitudinis dei in nobis repaꝫ. Primũ eſt qz a bona volũtate bonũ oẽ inchoatur. principale eſt qm̃ bona volũtate nihil hoib⁹ vtili⁹ daꝫ. Quicq̃d hõ facit bonũ eſſe nõ ꝑt. niſi ex bona volũtate,procedat Sine bona volũtate oio ſaluari q̃ſpiã nõ poteſt. cũ bona volũtate nemo perire põt. Voluntas bona nec dari poteſt iuito. nec auferri niſi voleti. Volũtas hois eſt prãs dei volũtas hois eſt. qz velle in voluntate hois eſt. z ido totũ meritũ in volũtate eſt. q̃tũ vis tm̃ mereris q̃tuz creſcit volũtas tua bona. tm̃ creſcit meritũ tuuz facigitur magnã bonã volũtatẽ tuã ſi vis hr̃e mag nũ meritũ. Ira de⁹ vt pyſſim⁹ z miſercoꝛdiſſim⁹ p̃ in eo redẽptionẽ nr̃am poſuit. i q̃ nullus niſi velit põt egere. Amare nãq̃ homies equaliter põt z diuites z paupes. etiã ſi pecuniã equalit dare nõ põt. Volũtas tũ bona nõ eſt ſi nõ opaꝫ qõ põt.

De ſecũda colũna que eſt memoria beneficiorum dei. Ca.ix.

REcordemur g̃ miſericoꝛdiaꝝ dei. vt ſic accendamur in ei⁹ amoꝛẽ. reuocemus ad memoriaz bona q̃ tribuit nobis quõ in ꝓiculis ſepe cõſtitutos clemẽt nos eripuit. nec vnq̃ peꝛis noſtꝛ q̃ nin⁹ miſerek vincꝛ potuit. oblitos ſui de ſe admonuit. auerſos ad ſe reuocauit. venientes ad ſe benigne ſuſcepit penitentib⁹ indulſit. ꝓſeuerãtes cuſtodiuit. ſtãtes tenuit. lapſos erexit. malas delectatiões ꝛamaritudinẽ ꝙuertit. z rurſus ſalubꝛit amaritatis conſolatões ſuas tribuit. Poſtremo tribulatiõe purgatꝫ q̃tẽ z pacẽ ꝓfectã reſtituit: qui nec peccãtib⁹ vnq̃ defuit vt coꝛrigeret: nec iuſtꝫ vt cuſtodiret Recogitem⁹ quãta bona deus fecit nobis nõ rogãtib⁹ neq̃ deſiderantib⁹. imo recuſantib⁹. z multa petã dimiſit nobis. z a q̃ntis ꝓiculis liberauit nos liberatoꝛ de⁹. Quam magna dignatio pietatꝫ fuit qõ ingratos z i multis ꝛrios. a tam multis peccatis cuſtodiuit nos dei gr̃a in q̃ potuim⁹ cadere. ſic in alia mlta cecidim⁹. Idcirco ſic nullum eſt momẽtũ in q̃ nõ vtamur vel fruamur d g. pietate z miſcõia. ſic dz nullũ eſſe momẽtũ in q̃ eũ p̃tẽ nõ hẽamus in memoria.

De tertia colũna q̃ ẽ coꝛ mũdũ. c.x

SEquit vt eũ a q̃ tãta bñficia accepimus toto coꝛde diligamus. h̃ eſt tota cogitatiõe. tota affectiõe ſine defectione. ſit coꝛ rectuz vt ei ꝓ oia placeat de⁹. ſit rectũ rectitu dine intẽtõis. excluſiõe puerſe cogitatõis aſſiduitate ꝓtẽplatiõis. ſit parũ ſeq̃ volũtatẽ dei. in q̃ cũq̃ ꝓtẽ icli nari eã cognouerit. Sit ſurſum ad ſola celeſtia: z diuina cõtẽplãda z deſiderãda: ſit puꝝ: vt nihil mozari intra ſe patiaꝫ mali. nec modicũ q̃dẽ offendiculũ tollerabile reputet aut in ꝓſcia ſua aut i aliena. ſit dulce dulci rñſione. ſuaui admonitõe. benig̃ reprehenſione. moderata coꝛrectõe. ſit munduz vt toti⁹ imũdicie ſpurcitias reſpuẽs cogitationũ ſic actionũ petã plozat: defleat ꝓ ſua miſeria z aliena. Lugeat non ſolũ ſua delicta ſz etiã aliena. ꝙpungaꝫ ꝓ malꝫ q̃ cõmiſit z bonis q̃ neglexit.

De aĩo libero q̃rta colũna. ca.xi.

HAnc⁹ ꝓ ſit liber a mũdi ſollicitudinib⁹. a carnis voluptatib⁹. a prauis cogitationib⁹: vt poſſit cũ voluerit aut ſibi intẽdere. aut vtilitati fratrũ miſtrare: aut i ꝓtẽplatiõe celeſtiũ reqeſcere. ſit firm⁹ vt nllã ꝛpẽtia ꝓturbatõe ꝙcutiaꝫ nõ capiaꝫ illecebꝝ. ñ frãgaꝫ moleſtys. nulla ira. nllã ipatiẽtia pacẽ qetẽq̃ aĩ turbare poſſit qm̃ xps paxẽ z i pace reqeſcit pacis amatoꝛ z i ꝓturbato aio hitare nõ ꝑt Sit ꝙſumat⁹ i dei dilectõe. h̃. n. ẽ diligere deuz illi occupare aĩm cõcipe fruẽde viſiõis ei⁹ affectũ. hr̃e ꝑti odiũ. mõi ꝓtẽptũ. diligere ꝓmũ quẽ ipe cẽſuit diligendũ.

De recto ſpũ colũna quĩta. ca.xii

SPũs ãt ſit rect⁹ ab oib⁹ terrenis z p̃ntib⁹ ꝓſus auerſ⁹ z deo iſepabiliter iũctus z vnit⁹ pis deuotõe aſcẽdat z viſitet ſupnas ſedes z mltas q̃ i domo p̃is fũt mãſiões hũlit ſe ꝓſternẽs añ tronũ dei z agni. currat ꝑ plateas ſupne ſion. audiat illõ melos ãgeloꝝ z cũ reuerentia ſupplicz cũctꝫ oꝛdib⁹ bꝛoꝝ ſpirituũ. ſingulis ꝓ ſe. z ſil⁹ oib⁹ ſe ꝙmẽdãs. Tantã ꝓ gr̃az nõ merek accipe anim⁹ q̃ i ſui ꝙgnitione diu exercitat⁹ z plene erudit⁹ ñ ẽ fruſtra

eiꝰ cordis oculū erigit ad videndū deū q̄ nondū ydoneꝰ est ad videndū seipm. Prius eiꝰ necesse ē vt cognoscas inuisibilia spiritus tui cū possis esse idoneꝰ ad cognoscēda inuisibilia dei. Et si nō potes cognscere te: nō psumas apprehēdere ea q̄ sūt sup̄ te.

Rationalis animus speculū est ad videndum deum. Ca. xiij.

Recipuū t p̄cipale speculū ad videndū deū est animꝰ rōnalis inueniens seipm. Si eiꝰ inuisibilia dei p̄ ea q̄ facta sunt intellecta cōspiciunt. vbi q̄so cū in eiꝰ imagine cogitatiōis eiꝰ vestigia expressius impssa repiunt. Tergat g̃ speculū suū. mūdet spm̄ suū q̄sq̄s sitit videre deū suū. Bti mūdo corde: qm̄ ipi deū videbunt. Hoc speculū verꝰ penitēs nō cessat q̄tidie inspicere. tergere. tenere. t custodire. Inspicere si aliq̄d in eo repiat qđ ōdo displiceat. Tergere nō solū pcā actionū. verūetiā cogitationū: vt nihil in eo remaneat qđ deū offendat. Tenere ne deorsum corruēs terre p amorē inhereat. t ne ianuū cogitationū puluere sordescat. Custodire vt ille cuiꝰ tabernaculū est cū hoibꝫ cuiꝰ delicie sūt esse cū filiis hoim. q̄ ad hostiū stat t pulsat: q̄cūq̄ hora itrare voluerit. receptaculū mundū inueniat. deus eiꝰ q̄ mundicie amatoꝛ est cor pollutū hītare nō p̄t.

De illuminatōe animi. Ca. xiiij.

Extenso igit speculo t diu diligenter inspecto: incipit ei q̄dam diuini luminis claritas interlucere t immēsus q̄dā insolite visionis radiꝰ oculis cordis apparere. Ex huiꝰ luminis visiōe anim⁹ inflāmatꝰ incipit mūda cordis acie supna t interna p̄spicere. deū diligere. deo iherere. cūcta q̄ adsūt tāq̄ nō sint p̄siderat cūctis suis affectōibꝫ renūciat: t totꝰ soli incumbit amori: sciens solū illū esse beatuꝫ q̄ deū amat. Porro ad tantā gr̃am nunq̄ pringit mens p̄ p̄priā industriā: dei donū est hoc: nō hois meritū Sz absq̄ dubio tale ac tantā gr̃am ille accipit q̄ deserit curā seculi. t agit curā sui: q̄ studet se freq̄nter cogitare t diligenter agnoscere q̄d ipe est. Redi ergo ad cor tuū t diligenter discute teipsum. cōsidera vnde venis q̄ tēdis. quō vivis: q̄d agis: q̄d amittis: q̄ntū q̄tidie p̄fic̄is. vel q̄ntū deficis q̄bꝫ cogitatōibꝫ magis incursaris. q̄bꝫ affectionibꝫ frequētius tāgeris: vel q̄bꝫ tēptationuꝫ maculꝰ maligno spū acriꝰ impugnaris. Cū totuꝫ interioris exterioriscq̄ hois statū t habitū inquantū possibile est plene cognoueris. t nō solum q̄lis sis verūetiā q̄lis esse debueras. de cognitione tui poteris subleuari ad p̄templationem dei. Quantū nāq̄ q̄tidie i cognitione tui p̄ficis: tantū ad altiora sp tēdis. Si tā ascendisti tā ad cor tuū redisti. nec̄ sufficiat tibi. disce ibi habitare t mansionem facere: t q̄licūq̄ mentis vagatiōe inde abstractꝰ fueris. illuc sp redire festīa. Absq̄ dubio p̄ multū vsuꝫ q̄nq̄ tibi p̄ tēk in oblectamentū: intīm vt absq̄ vlla laboris difficultate possis tibi assiduꝰ esse. q̄nimo pena tibi potiꝰ sit alibi: q̄ ibi morā aliquā facere.

Repellende sunt vane cogitationes a corde. Ca. xv.

Si ergo p̄senseris desideria tua circa exteriores delectatōes affici t cogitationes tuas iugit̄ ictis occupari cū magna sollicitudie p̄pelle eas nec p̄mittas ad cor tuū intrare. sz redi ad cor tuum t ibi intrare t hītare oīmō stude.

De deuota mēte colūna vi. c. xvi.

Mens eiꝰ q̄ se ad sui p̄sideratiōem nō subleuat. sz adhuc p̄ varia desideria spargit̄ t varijs cogitatiōibꝫ huc illucq̄ distendit: nō p̄t seipam in vnū colligere: q̄r nōdū nouit ad seipam itrare. sz adhuc i imo est cogitatōe t p̄uersatione p̄ōoq̄ nō p̄t ad ea q̄ sup̄ ipaꝫ sunt penna p̄templatōis euolare. Discat g̃ dispositiones cordis p̄gregare assuescat i internis suis imorari. studeat cuagatōes mētis restrigere: t exteriora oīa obliuisci. Discat sola bona interioꝛa amare: t illa frequentius cogitare. q̄ ad celestiū p̄templatōez anhelat q̄ i diuinoꝝ notitiā suspirat cūq̄ se diligēt attēderit t diuitiꝰ q̄siverit: cū tandē inuenerit q̄lis sit restat vt reuelatiōe diuīa p̄ g̃scat q̄t esse debeat q̄le mētis edificiū deo p̄parē. t q̄ bus obsequijs eū placare oporteat.

Post cogitatōes cor eleuatur supra se. Cap. xvij.

Q Ui ita euagatões mẽtẽ i vnũ colligit. ꝛ oẽs cordis motꝰ i vno cẽnitatis desiderio figit. ꝓfecto tã ad corsuũ redyt: vt tã ibi libenꝫ morak ac mirabiliꝫ delectak. Æt cũ seipm ꝑ gaudio tã capẽ nõ possit. supꝫ seipm ducik ꝛ p excessum mẽtẽ ad sũma eleuak. atꝫ ita p seipm supra semetipm. p ꝟgnitõez sui ad ꝟgnitõez dei ascẽdit: vt discat solũ deũ amare ꝛ ipm in desinẽt cogitare ꝛ i eo delcãbiliꝫ reqescere.

¶ Cum sic amor xpi totũ absorbuerit affectum hois vt negligẽs ꝛ imemor sui nõ nisi ihm xpm ꝛ ea q̃ sunt iesu xpi sentiat. tũc demũ vt arbitror ꝓfecta est i eo charitas: huic itaqꝫ q̃ sic affectꝰ est: nõ ẽ onerosa paupras iste nõ sentit iniurias. rident ꝯ probria contemnit dãna. mortẽ lucꝫ reputat. imo nec morti se putat. cũ magꝭ de morte ad vitam trãsire sciat. quẽ sic amor dei intrinsecus ligatũ tenet nec ad modicũ q̃dẽ exire exterꝰ. valet: sꝫ interꝰ in eꝰ desiderio flagrat tãto amplꝰ q̃nto familiariꝰ. ꝛ eo vehementius quo frequẽtius.

¶ De raptu cordis ꝛ quid in eo raptu videatur. Ca. xviij.

Q Ui sic in amore dei iugiꝫ delectak. freq̃nter mentis excessus patiꝫ. ab oiby pñtiby ꝛ terrenis raptꝰ. corazꝫ deo pñtak ꝛ dñ pulcritudinẽ eius ꝟsiderat magnitudie pulcritudis eiꝰ attonitꝰ. totꝰ i eiꝰ admiratõe suspẽdiꝫ. Mirak regꝫ gl̃az regni magnificentiã supne ciuitatꝭ nobilitatem ꝛ ciuiũ felicitatẽ. ꝟtẽplak etiã glorie decorẽ. dei bonitatẽ. iterne suauitatꝭ dulcedinem. ꝛ etne q̃etis trãquillitatẽ. Medistatur pñtis potentiã. filij sapiaz. spũssancti benignitatẽ. ꝛ angelice nature btitudinez. delectak de deo i deũ. dñ eiꝰ pietatẽ mirak. ꝛ decorẽ ꝟtẽplak. O q̃ꝫ iocũ dñ sentiꝫ. si nõ eẽt tam modicũ. raptim rapiꝫ: dñ sola celestia ꝟtẽplak ꝛ ꝟtẽplãdo iocũ dak. Sꝫ cum ibi stare diuꝰ conak. subito labiꝫ. ꝛ rediens ad se nulli ꝑt intimare q̃ vidit supꝫ se. sꝫ agnitõe suauitatꝭ illecꝰ gustate dulcedinis suauitatẽ. ꝛ illã ecclestẽ infusionẽ leticie spũalis intra semetipm mirak. Reuoluit etiã i corde suo tacita mẽte incorpee lucis claritatẽ. ꝛ itime satiꝫ sapozẽ. ꝛ illõ interne q̃etis secretũ ꝛ sũme trãquillitatꝭ arcanũ. In huiꝰ ꝟtemplatõe ꝟtẽplationisq̃ dulcedine. mẽs delectabiliꝫ afficiꝫ ꝛ mirabiliter delectak. Voler g̃ ꝛ nõ deficiat. volet donec añ regẽ ꝙueniat. ibiq̃ plozet ꝛ suspiret. mactetq̃ se i lachrymis. depcek veniam. postuler g̃ram. nec inde recedat quo usq̃ deũ. quẽ nimiũ offenderat placatum sentiat. ꝛ ab eo ꝟsolatiõnẽ recipiat.

¶ Illuminata rõ colũna. vij. c. xix.

D Enicq̃ rõ p mẽtis excessum in contemplationẽ sublimiũ subleuata. ꝛ i diuine ꝟtẽplatiõis arcanũ rapta atq̃ ibi illũinata ad cognitionẽ ꝛitatis ꝛ veri luminis inflãmata. ad desideriũ bonitatꝭ oẽs illicitas voluptates. affectões. ꝛ vagas mẽozie cogitatões. cordis dispsiones animi fluctuatões. spũs euagatões. ꝛ mẽtis distractões i vnũ colligat. atq̃ in illo felicitatꝭ fonte totũ suũ desideriũ figit locũ supioẽ rõ sp obtineat: nullusq̃ motꝰ aduersus eã sit rebellis. sꝫ oia ei obtẽperẽt: sicut si ipa obtẽperat deo. Si ꝛo aliquez motũ ad id qõ nõ debet vel quõ nõ debet moueri senserit: nõ ꝟfẽtiat sꝫ illico resistat. Nã solꝰ ꝟsensus reos nos facit. etiã si aliꝰ q̃d impediat ne opa subseq̃nk. Tũc. n. aia morꝫ sicut scptũ est dicik. cũ ipa rõ ad peccatũ p ꝟsensum curuak. Aia. n. q̃ peccauerit ipa morietk. Resistat g̃ ne moziatur. pugnet vt cozonek. Voleita est lucra sed fructuosa. qz si hz penã adhibet ꝛ cozonã. Nõ nocet sensus: vbi nõ est cõsensus. imo qõ resistentẽ fatigat vincentẽ cozonat.

¶ Quõ edificak bona ꝟscia. ca. xx.

Ie ntimꝫ. sic edificak bona cõscia: bona conscia est. q̃ pctã ꝑterita punit et punienda cõmittere refugit: q̃ si pctm̃ sentiat. pctõ nõ ꝟsentit. quã si cogitatio inquinat. rõ lauat. Recta ꝟscia est cui suũ pctm̃ displicet ꝛ alieno nõ ꝟsentit. nec ꝙꝑ hõ pctõez dimittit nec eiꝰ pctm̃ dissimulat: ꝛ cũ corripit nõ insultat. Trãqlla est qz oiby est dulcꝭ ꝛ nulli grauis vtens amico ad gr̃am inimico ad patientiã. cunctis ad benuolentiã ꝛ q̃by ꝑt ad bñficẽtia. Talib⁹ eñ domꝰ aie edificak: q̃ si forte vt fieri soler. fur aduenerit: q̃ nõ venit nisi vt furek ꝛ mactat ꝛ perdat: si inq̃ fur venerit idest vel cordis elatio intrinsecus oriens.

vel appetitus humane laudis extrinsecus aduenies. seu aliq̄ libet pestis. q̄ domum istam machinet pfodere. tūc ipa q̄si canis thesaur custodiēs euigilet latret. mordeat z iugulet irruens in hostes nemini parcat. Nullū intrare pmittat. sz clamet z excitet inr hītates ad arma capescēda. Vñ cunct vitiū siue clam siue palā nocere tentauerit. pcul illud arceat: vt sit secura ꝛscia Secura est qñ accusationē nō patit. vel p ipe boni. vel p p̄sumptiōe mali. Munda est z bñ sibi conscia: cū nec de p̄terito iuste accusak: nec de p̄nti iniuste delectak: pura ē. cui de⁹ nec sua pcā imputat: qz non fecit. nec aliena: qz nō approbauit. nec negligentiam qz nō tacuit: nec supbiā. qz in humilitate pmansit.

Citius z vtilius acquirit bona conscientia q̄ scientia. Cap. xxi.

Multi querūt sciam: pauci ꝓ ꝛscientiā. Si ꝓ tāto studio z sollicitudine q̄rerek. ꝛscia q̄nto q̄rit seckar: z vana scia: z citi⁹ app̄henderek: z vtilius retinerek. Cogitare nāq̄ de ꝛscia sensus ē ꝛsumatus: z q̄ custodit illā sp erit securus Salua reuerētia sapie vtili⁹ est currere ad ꝛsciam q̄ ad sapiam nisi sapia illa sit que edificet ꝛsciaz. Tūc em se itelligit aia tūc illustrak cōscia. tūc implek. coꝛ scia cū in se deū z ī deo mutata reuolutiōe scipam recepit imago creata. Creatrix imago i ima gine creata nihil aliud est nisi sapia in aia nisi gr̄ia in ꝛscia. nisi scificatio i arca. O q̄ ineffabilis est pietas dei: q̄ tantā maiestatē inclinat ad tantā hūilitatē q̄ creauit nos creak in nob. Et q̄si pax esset nos deū p̄em hr̄e. vult ertā nos fieri sibi z matrē. Quicunq̄ ingt fecerit voluntatē p̄ris mei: q̄ in celis est ipe me⁹ frat z mat est. frat obediendo. mr̄ generādo. Frat p hereditatis pticipationē. mr̄ p alioꝛ instructionez. O fidel aia expāde sin⁹. dilata effect⁹ ne angustieris in visceribꝫ tuis ꝛcipe quez tot⁹ orbis nō potuit ꝛphendere. donec ꝓgo beata illū fide cōcepit. Fide nāq̄ xp̄s ꝛcipit. ꝓbi p̄dicatōe nascit. deuotiōe nutrit. amore tenet. Sit g̃ ꝛscia pura: vt deū cōducat ad hospiciū nostr̄. sit sollicita circa fidele obsequiū ne tanta maiestas recusetꝫ coꝛdis gremiū sit deuota: vt soli deo placeat. soli deo intendat: nec recedat ab eo. Talis ꝛscientia letificat aiam z exhibet deo gratam z hoibꝫ z angelis reuerendā. z sibimetipsi placata z quieta existit.

Quid sit conscie fructus. c. xxii.

Conscientia est coꝛdis scia q̄ dupl'r intelligit. vz vel illa q̄ se nouit p se vl' illa q̄ p̄ter se ertā alia nouit ex se Coꝛ. n. z se nouit sua conscia: z multa alia qñ nouit se: appellak conscia: qñ p̄ter se alia noiak scia. Conscia bona tytul⁹ est religionis templū. Salomonis ager bñdictiōis hort⁹ delitiar̄: aureū reclinatoriū. gaudium angeloꝛ. arca federis. thesaur⁹ regis aula dei. habitaculū spūssci. liber signat⁹ z clausus in die iudicij aperiendus. Nihil ē iocundius nihil tuti⁹. nihil diti⁹ bona cōscientia. p̄mat coꝛpus. trahat mūdus. terreat diabol⁹ z illa erit secura. Bona ꝛscia secura erit cū coꝛpus morietk. secura cū aia coꝛā deo p̄stabit. secura cū vtrūq̄ ī die iudicij ante tribunal terrificū iusti iudicis tuetur. Future brītudinis nō est vtili⁹ remediū nec certius testimoniū bona ꝛscia. cū mūdus oi volubilitate circūrotek plorer. rideat. pereat. trāseat. nunq̄ marcescit bona conscia. Subijciak coꝛp⁹i pena. in ieiunijs macerek. ꝓberib⁹ laniek. eculeo distē datur. gladio trucidek. crucis supplicio affligatur: z secura erit conscientia.

Qz in specl'o ꝛscie stat⁹ interioris z exterioris hois ꝛgnoscit. c. xxiii.

In speculo ꝛscie status exterioris z interioris hois cognoscit. Aia em nō nouit se q̄ sine speculo est. Speculū mundū clar̄ z pur̄ tot⁹ religiōis bona conscia. Sic. n. mulier q̄ viro suo siue amico placere desiderat. in cōtuitu speculi imaginē oppositā reddētis decoꝛē: z pulcritudinem faciei ꝛponit. sic aia in q̄b⁹ ab imagine ꝓficiscit. discedit vl' in q̄b⁹ vestigia creatricis imaginis recipiat. in ꝛscia relegit z intelligit. Nō imerito cōsciam specl'o cōparatum⁹. qm̄ i ea tāq̄ in speculo rōnis oculus tā qđ decens q̄ indecens est in se claro aspectu apprehendere potest

Conscientia acquirit p coꝛdis custodiam. Cap. xxiiii.

VIta vniuscuiuscꝫ nõ cognoscit nisi ĩ cõscia. nec venit ad bonã ꝓsciam nisi p cordis custodiã. Cor em̃ suo arbitrio dimissum. aut ad vitã se ꝓtrit aut ad mortẽ. Velle nãcꝫ peccare malũ ẽ peccare pe⁹. i. pcõ pseuerare pessimũ est. nolle penitere mortale. Quicq̃d igit cor cogitat qõ ad vtilitatẽ suaz vel ꝓmoz q̃quomõ nõ ptineat respuendũ est. De diuersis igit mũdi ptib⁹ in q̃b⁹ cor vagũ z pfundũ tenet vel vane occupat. ad seipm redeat. z seipm discutiat. cũcꝫ iuenerit culpã timeat penã. q̃rendo aũt culpã nuscꝫ illã nisi i se repiat. reperta aũt culpa z pene cã seipm puniendo se añ se statuat z tancꝫ aliũ se iudicet. se equidẽ culpã añ se afflictũ. se reum añ se iudicẽ seuꝫ. se impiũ añ se ad pietatem reuersum ꝓponat. se añ se decernat. q̃d a se faciendũ sit de se iuste in se infligat iniusto iusta flagella. loquat etiaz sic sibi. qz pacẽ deseruisti apõ dõm deũ tuũ. z belluz incurristi apõ teipm scissurã pateꝛ: vt tu a teipo ꝓdemneris. qz pactũ pacis rupisti. vis qõ nõ vis. z nõ vis qõ vis a teipo cõdemnaberis. nolẽda vis. volẽda non vis Ecce de ore tuo te iudico fue necꝫ. affligitacꝫ te z statue te ꝓ facie tua: vt aspicias turpitudinẽ tuã z recogites stultriciã tuam sic igit in miseꝛijs suis ad seipm ꝓuertitur cor. z sistit cor ad cor. Vis est q̃dã q̃ sic de corde oparur z retinet cor fluxũ z vanũ ne pfluat in abyssum exterminij. Vis ista seu violentia rapit regnũ celoꝝ. regnũ celoꝛuz inq̃t dñs vim patit z violẽti rapiũt illud. nobile regnũ possidet q̃ cor suum possidet. Nõ regnat q̃ i corde suo dedit⁹ seruituti⁹ vitioꝝ. pꝰsidet vrbib⁹ z turb⁹ ꝓꝓloꝝ. Sol⁹ is regit q̃ deposito cordis impio ad leges rõnis ordinat totã familiã motuũ interioꝛum z exterioꝝ. Si insurgit rabies leonina. punit p patiam. si petulãtia hirci p abstinentiã. si ferocitas apri. p mãsuetudinẽ. si superbia vnicornis: p humilitatẽ.

De nobilitate cordis. ca. xxv.

NOn inuenit aũt int ceteras artes liberales ars ista p alias liberalis. teneat cor: qõ oi mobili mobili⁹ est q̃ oi lubrico lubricosius est. Nobilitate em̃ naturali instabile. vel in pũcto fixũ recusat ꝓsistere. cui⁹ vita ĩ motu est: z motus est ei vita. Mouet molẽ toti⁹ corꝑis hũani tãtill⁹ iste in corde vitalis mot⁹. z q̃ cohercẽat arte vt alia monẽs ipe nõ moueatur. Forte mola asinaria si ad collũ ei suspẽdatur nõ moueret. imo multomagꝭ cũ mola ꝓcitaret. Agendũ itacꝫ cũ eo est: vt circumeat terrã z ambulet eã. si forte velociozem z mobiliozẽ se inuenire queat. si supꝫ terrã sitem sui nõ iuenerit. etiã supꝫ celi circũeat: z rotas curruũ dei ad cursum suum admoueat. q̃d tũc faciet ad illos q̃ ambulãt supꝫ pẽnas vẽtoꝝ. forte z cũ illis cõtendere poterit: an cũ illa ꝓtute curret q̃ attingit a fine vsꝫ ad finẽ fortit z disponit oia suauiter. An z illã apprehẽdet. de q̃ dr mobiliozest oib⁹ mobilib⁹ sapia saltẽ cũ videritã spaciosis saltib⁹ trãsilientẽ suã potentiam creatoꝛi suo subsistat z dimittat alas suas retinens se habenis deifice ꝓpatõis. Se aũt ad se colligẽs z cohibẽs nõ transgrediat termios suos. Sic em̃ sctã aialia sicut in visione q̃ ezechieli mõstrata est: cũ fieret vox supra firmamentũ qõ imminebat capiti coꝝ stabãt z submittebãt alas suas qõ plane scti faciũt. cũ plustrati opib⁹ z mirabilib⁹ dei supꝫ intelligibilib⁹ abscõditis mysteꝛijs nil se scire deprehendũt. sz momẽto statere oia opa sua appendũt Tũc se nõ a se cor moueri intelligit. qz p se imobile p maneret: nisi q̃ oia mouet. illõ q̃z inter oia moueret. Mutuatũ igit a deo cognoscẽs motũ suũ. iã nõ vsurpet vt ꝓprũ. sz vt cõmendatũ seu ꝓmodatũ. Ad voluntatẽ ãt cõmodãtis. cõmodatar⁹ vti dr cõmodato. Alioq̃n furtũ facit ĩ re cõmodata.

Quõ diuina gratia corda boim mouet. Cap. xxvi.

CVm igit te mouerit de⁹ vel moueri voluerit: o cor humanũ mouear⁹ aliter nõ mouear⁹: qz nõ esset moueri sz ꝓmoueri. sz qr te mouz de⁹ cũ admonet admoneꝛ ã: sic. Vane occupar⁹ o cor sapiens z oi progatiua excellẽs ĩ bis q̃ vanitates vanitatũ ste. Cur seq̃r⁹ ventũ. q̃si sint tibi secta cẽtũ. nõ te decet bis subesse sz ꝓesse te indigẽ ista: vt meli⁹ z ꝓmodi⁹ subsistãt tu bis ad britudinẽ ñ idiges necꝫ ad imoz

talitatē. Viaticū q̄dē sumēto tuo p̄pant i via. ſz si ad mēsurā sumāt. nō ad supfluitatem. Ex supfluitate.n. ciboꝝ vt vulgariť dicit: q̄nq̄ infundunť tumenta ꝛ in vēnz nimiā effusionē resoluunť ita vt ex refectōe deficiāt. si corpus tuū o p̄ncepꝝ ꝛ dñs corporis regulas necessitatis excesserit. et ad baratꝝ ꝓcupiscētie os aperuerit. locū p̄ditionis sibi effodit in hospicio reparationis: ꝛ de remedio ꝓpat exitiū. de vehiculo naufragium. Quid p̄inde supfluū tollit necessarium. aufer supflua. ꝛ nulli deerūt necessaria: q̄ de supfluenti copia aliorūz nascit valde egra alioꝝ inopia.

Quō se debet vnusquisq; refrenare ac regere. Ca.xxvij.

Ctum est male acta corrigere: tuū est i ordine ꝛ officio familiā mēbrorum corpis ꝛ aie motū disponere. tuū est singuloꝝ negotia ſm ꝓperantiā assignare. Nō sit i regno corpis tui ꝙ leges ꝛ iura istitutoꝝ tuoꝝ impune p̄uaricet. nō oculꝰ. nō manꝰ. nō pes. nō auriz. nō guttur Quid em̄ de iguobilioribꝫ ꝛ plebeis membris dicā Si vel attrectare rebellionē p̄sumpserint. lapidibꝫ obruanť. iaculis increpationū ꝓfodiāť ꝛ nouerint regē salomonem sedere sup mulā regis. i. rōnē sup sensualitatē corpis. Q̄d si pudibunda illa. q̄ velato sp noīe appellanť a pudicis ꝛ castis labijs: motu inordinato rempublicā festinauerint: certe abscindanť nō ferro sz ieiunio nō detrūcatōe sz mortificatiōe. Vtinā iāt aplius abscindanť q̄ nos ꝓturbāt. His p̄ suasionibꝫ cor effrenatū in p̄ceps cursuz suum rapiens teneri potest: vt sit bona ꝓscia Bona est si habeat in corde puritatē. i. ore ꝓitatem ꝛ in actione recti tudinē. P̄ro his nanq̄ merebiť trinitatis visionez. O btā visio. in qua sic deꝰ erit notus atq̄ ꝓspicuꝰ vt videať a singuli nob i singlis nob: videať in seipo: videať i celo nouo ꝛ in terra noua atq̄ in oi q̄ tūc fuerit creatura.

Qr aīa i cōscia sua cognoscit quo dēat ire qñ egrediť de corpe. i. de libro conscie ꝛ quō corrigendus est. Cap.xxviij.

Umana cōscia est dñi vinea quaz extollere debet petōrum confessio ꝛ eorum satisfactio et exhibitio bonorum ōperum ꝛ custodia eoꝝ vnicuiq; liber est sua ꝓscia: ꝛ ad hūc libꝝ discutiendū ꝛ emēdandum oēs alij inuēti sť. Hīa cū de corpe egrediť nullū aliū p̄ter ꝓscie sue libꝝ secuz portare potit ꝛ i illo ꝓgscet q̄ dēat ire ꝛ q̄d debeat recipe. Ex his q̄ scpta sunt vel erūt i libris nr̄is. iudicabimur. ꝛ iō scribi dñt ſm exemplar libri vite. ꝛ si sic scpti nō sť saltē corrigēdi sunt. Cōferamꝰ itaq̄ libros nr̄os cū libro vite. ꝛ si q̄d aliť habuerint corrigāť ne i illa vltia collatiōe. si q̄d piā aliť inuēti fuerint hñtes. abjciank. Btūs hō q̄ scpt ꝓgnoscere ꝛ despicere ꝓbare ꝛ improbare. Nā q̄ sibi displicet deo placet. ꝛ q̄ sibi viť est. deo charus est.

Nihil est meliꝰ ꝛ nihil vtiliꝰ q̄z se ipm ꝓgscere qđ ē ꝓpriū ꝓscie. c. xxix

Ulte sunt scie hoim sz nulla melior est illa q̄ cognoscit homo seipm. Quā obrez redeā ad cor meū ꝛ ibi stare assuescā: vt totā vitā meā possim discutere ꝛ meipm cognoscere O ēs miserias meas corā deo effundā si forte illa magna sua pietas ad miserendū moueat eū. confitebor ei pcā mea cui oia nuda sūt ꝛ apta: quē fallere nō possuz: q̄ sapia est. nec effugere q̄ vbiq; est. Audi g̃ pyissime deꝰ ꝓfessionem meā ꝛ respice ad pietatez tuā: ꝛ fac mecū ſm miscōiam tuā. Audi q̄s sepe de memoria mea te expulit irruēs turba plurima cogitationū que velut plebs ad aliquod spectaculū solent effluere in cor meū Dū orare vel cantare in monasterio volo nescio cuiusm̄odi stulta cogitatio cor meuz rapit ꝛ ducit p diuersa loca. Cūq; illō ad me reuoco tenere nō possuz sz illico elabiť. ꝛ huc illucq; dispgiť: ꝛ p innumera effundi tur. Idcirco crebra terrenaꝝ cupiditatum illecebra. ꝛ vanitatū effusio ita cor meū occupant. vt q̄ vitare studeā. h̄ cogitē aliq; reuoluā. Nō em̄ est i ptāte mea cor meū et cogitatiōes mee. q̄ ex improuiso effuse mētem meā aimq; ꝓfundūt atq; alio trahūt. q̄s ego ꝓposuerā. ad secularia reuocāt. mundana inserūt. volūtaria ingerūt. illecebrosa ꝓtexent ipoq; in rpe. quo leuare mentē meā ad te paro manibꝫ cogitationibꝫ infe

tus ad terrena plerūq; deiect. hmōi p̄strepentiū cogitationū tumultus a corde meo q̄tidie ammouere volo. nec valeo. sed visa t audita: dicta t facta ad memoriaz renocant: t in ea cū magna importunitate p̄strepūt. Cogitāda cogito. cogitata recogito. t ea dē iterū. atq; iteruz replicare non cesso. t cū diu multūq; q̄d potero cogitauero: sine cogitatiōib⁹ esse nō possum. sz intrāt t exeūt. atz alie alias introducūt. et excludūt. hec inuit⁹ sustineo. plerūq; tū cōsentio cū p ea. q̄ vidi. vel feci. sine vlla vtilitate absq; discretiōe vaga mēte discurro Ita mens mea sp mobilis. et nunq; stabilis. semp vaga t velut ebria p diuersa distrahit. Grauit peccо. cū cor meū derelinq; quo. Quā grauis tactura est. q̄ p negligētiā fit. vim patior. cū illud me deserit. Cō firma cor meū de⁹. qm̄ cū stare in semetip so nitit. a semetipo aliq̄ mō etiā nesciendo dilabit. Ita peccādi ꝯsuetudine etiā cū ne scio pecco. t cor meū. cor vanuz p infinita deducit. t in mlta desideria diuidit. in no cte ꝓo cū dormire volo multarū rerū ima gines t fantasias clausis oc̄lis video eaſq; inuit⁹ tolero q̄ntoq; ab eis actē mentis abstrahere nitor. tanto ampli⁹ ille se mihi ingerit. t molestꝫ turpium cogitationū cor meū maculant. Jnde est qō sepe mihi nocuit mortifera delectatio: q̄ ex recordatione p̄teritorū petō̄ nasci solet. sz maxime ex recordatiōe libidinis. hec est em̄ pestis. q̄ p̄ceteꝛ vicys est mihi familiarior. eo q̄ ad nocentē p̄cliuior. ad repellēdū difficilior est. Nā cū eā repellere volo nolenti mihi se ingerit: blandiēs otiosa displicē do placēs: t placēdo displacēs. Carnis libidinē nunq; fugere potui. sz semp me seq̄ tur t cū aliq̄ delectatiōis cogitatione. vel visus intētiōe me cōprehēdere pōt. nō diebus. neq; noctib⁹ quiescere sinit subtiliter intrat. t mentē occupat. t nisi subito repellat. allicit t incēdit. et q̄si virtus pestilētie p totū corpus paulatim se diffundit. cogitatiōes p̄uas multiplicat. affectiones malas generat. delectatiōe illicita mentē affi cit. ad cōsensuz p̄auitatꝭ aim̄ flectit. oēsq; animi ꝓtutes corrūpit. Hac peste cū astrictus teneor diuelli ab ea. vix possuz qm̄ stimulos ei⁹ ꝓferi aut nescio. aut erubesco. tā subtiles t turpes sunt. Reuera difficile est libidis incēdia extīguere. impuberes stimulat. iuuenes inflāmat. viros enervat. senes t decrepitos fatigat. nō aspnat tugu ria. non reueret palacia. Vltimā sola cenobia fugiat. Adiuua me dñe deus me⁹. vt hui⁹ tā pestifero t mortifero vicio resistere possim. Scio em̄ q̄ qō resistētē fatigat vincentē coronat. Scio etiā q̄m̄ si mentez meā cogitatōe imūda polluero tibi q̄ imū dicie amator es. placere non valeo.

De amara atq; illicita cogitatione. Capitulum. xxx.

Cor mūdū crea in me de⁹ q̄m̄ nō solū vana cogitatio illud occupat et turpis inq̄nat. verūetiā amara dissipat. Sepe nanq; aliq̄ iniuria cōmot⁹. dē sis cogitationū tumultib⁹ in corde p̄mor bicinde sollicit⁹. t cec⁹ occasionē vindicte de accepta iniuria rimor: cōsilia mlt̄iplico t nihil aliud nisi iurgia q̄ desunt in corde pago. p̄ntes nō video. absentib⁹ ꝯdico. intra memetip̄m ꝯtumelias. pfero t recipio. recept⁹ aūt dur⁹ respōdeo. cunq; q̄ obuiet null⁹ adsit. rixas i corde cōpono. insidias inuidentiū ꝯsidero. t q̄d ꝯ iurgia mouere possim pēsō. exq̄ro q̄d respōdeā. et cū rem nullā teneā. vacu⁹ litigator elaboro. sicq; die in ociū noctē ꝓo i cogitatiōz verso torpeo ab vtili ope. q̄m̄ fatigor ab illicita cogitatōe. ita mēs int⁹ pugnat cū mēti nēo repugnat. Nunq; ꝓo qō egi in corpe. h̄ post modū importuna cogitatiōe verso in mēte. t multotiēs ḡuius torqueor in recordatiōe eē p̄us captus fuerā in opis ꝑpetrationē. Sepe etiā ea. q̄ nunq; feci. necin volūtate habui. ita recogito q̄si peniteat me illa nō fecisse. Ab occultis meis mūda me: q̄m̄ cū nihil exteri⁹ ago. int⁹ grauit peccо. Jn corde em̄ seruo depicta. que vidi t feci. ideo tpaliū rerū tumult⁹ in corde versare nō cesso etiā. cū vaco. Jn cogitatiōe em̄ comedo. cū ieiuno. loquor cū taceo. irascor t tranq̄llus suz. corp⁹ reqescit. t aim⁹ huc illucq; discurrit Ita vitā istā sine culpa trāsire nō potui. nec h̄ qō laudabilit⁹ vixit. sine aliq̄ reatu est si remota pietate scrutiaſ. de necessitatib⁹ meis erue me. Crebro nanq; dū necessitati debita reddere studeo. vo

luptat⁹ vicio deseruio sub velamīe necessi⁹ tat⁹ cado i laqueū voluptat⁹. Sepissime nāq̄ comedi t bibi nō ad necessitatē. sz ad voluptatē. t qđ necessitati sat⁹ erat. volup tati pax erat. Cogitaui etiā de cibo t po⁹ tu qñ nō debui. t vbi nō debui. t plusq̄ de bui. Cogitando de eis. epulas tota die ru minabā. Cū tegēdis mēbris vestimēta q̄ ro. q̄ro nō solū q̄ tegant. sed q̄ extollāt expe cto. t ꝑ frigoris torporē nō solū q̄ro q̄ mu niāt pinguedinē. sed q̄ mulceāt p molliciē nō solū q̄ tactū mulceāt p molliciē sz q̄ per colorē oculos seducant. Cū pro aliq̄ necessi tate licentiā loq̄ndi alicui habui. locutus sum nō solū de necessarijs. verūetiā de nō necessarijs. et de his q̄ ad me nō ptinebāt. t de q̄bus licētiā nō habebā. Immersi me colloquijs hoim. t ibi locutus sum nō ad edificationē. sed ad destructionē. nō qđ de cebat. sz qđ libebat. locut⁹ ꝓba vana. t ri⁹ sui apta. verba otiosa t inutilia. ꝓbositati deseruiēs. detractioni studēs os meū mē⁹ dacio. t detractiōi inq̄naui. Lingua mea oī fallacia plena est. et nocuit mihi plusq̄ oia mēbra. Nā ea q̄ audiui vel vidi: nun⁹ q̄ eo mō: q̄ dicta vl facta sunt: referre pos sum. sz alia affirmo p alijs t sepe mlta in terfero supflua atq̄ ita vl nimiū laudādo vel nimiū vituperando. inordinate t indisci plinate feror. q̄riens loquor. Interi⁹. gutt insatiabili ardet īglutie. gula diversis sa poribꝫ satiari nō pōt. Cor prauū dolo. et malicia plenū: p purā confessionē purgare nunq̄ potui. Manꝰ ad opꝰ prauū fuerūt apte. ad opandū bonū pigri. stomachꝰ et intestina nimio cibo t potu sepe sunt distē⁹ ta. t iō dolore sunt plena. nā vñ gula dele ctat. inde vent⁹ inflat. t corpꝰ infirmat t se pe mors sequit. Per gule delectationē cor ui i ventr⁹ ingluuie. Vñ debui mihi pare salutē. inde ꝓtrari nimiū cōcedendo pniciē Pedes me veloci⁹ portauerūt ad aliquaz curiositatē speculandā: q̄ ad ecclīaz. Oculi inq̄ intuitu me puerterūt. oēmq̄ motuz corporis mei ad īmūda desideria tradiderē Aures citi⁹ apui ꝓbis otiosis t vanis q̄ sctis. Delectat⁹ est odorat⁹ vanis odoribꝫ gustus diversaꝝ rez diversis saporibꝫ. nec non singuli alij sensus. bis t illis iuxta qđ vnūquēq̄ suus ferebat appetit⁹ Ita deus me⁹ in oibus mēbris meis nature modū⁹ excessi. O ia mēbra mea velut coniuratiōe facta inimico meo me demōio tradidere. cū morte fedus inire pactū pepigere cū inferno.

Conscientia nostra erit noster iu⁹ dex in die iudicij. Cap. xxxij.

Ripe me dñe ab hoie malo. i. a me ipso: a q̄ recedere nō possuz: nā quo cūq̄ me verto vicia mea me sequū tur: t quocūq̄ vado ꝓscia mea non me de serit. sz pñs assistit. t qđ facio scribit Id circo quāq̄ hūana subterfugiā iudicia: iu diciū ꝓprie cōscie fugere nō possuz: t si hoī bus celo: qđ egi mihi tñ: q̄ noui maluz qđ gessi celare nequeo: ꝓprie reat⁹ conscie non me reqescere sinit: sz de die in die vehemē⁹ ter me torquet: t de die iudicij vehementi us me terret. Nā in die illa: cū dñs ad iu⁹ dicandū venerit vnuscuiusq̄ ꝓscia ad te⁹ stimoniū adducet: t apto libro cōscie oīs culpa añ oculos reducet. atq̄ ita cogente cōscia vnuscuiusq̄ erit accusator t iudex sui⁹. Propterea statuā me ante me: t iudicabo me ipm vt illud extremū et tremenduz dei iudiciū euadere possim. Damnat me ꝓscia entia mea quāq̄ diuinū iudiciū nonduz me dānet. accusat me de homicidio qđ ti ope nō feci: volūtate tñ ac desiderio sepe p egi. Accusat me de adulterio. t eodez mō respondeo. Accusat me de inuidia: cōfite⁹ or ego qm inuidia sepissime cor meū lani auit: p inuidiā nanq̄ fratē viuentiū merita mea feci inuidēdo petā. Nā bona q̄ ab eis fieri. vel dici audiebā vera oīno nō crede⁹ bā ipsaq̄ res bñ gestis in malū male in⁹ ꝑtando vertebā. Omne malū qđ de illis mēdax fama iactabat stati tanq̄ si vidis⁹ sem credebā. oīa mala meis emulis finge bā. t ex pfectu eoꝝ deficiebā. honoꝝ vero odia intra me abscondebā t in meos cru⁹ ciat⁹ enutriebā. pficientibꝫ inuidebā. pec⁹ cantibꝫ fauebā de malis eoꝝ gaudebā. et de profectibꝫ lugebā. gratuitꝫ inimicicijs ardebā. t hanc maliciā mei pector⁹ deꝑ hē⁹ di timebā. semp erā ei amar⁹. t nunq̄ cer⁹ tus. t ita amic⁹ erā dyaboli. et inimic⁹ dei t mei. inter amicos discordias. seminaui. discordantes in discensionem cōfirmaui.

opiniones cor mēdacijs colorauī. in spūalibus carnalia laudauī. vt spūalia bona ī eis deesse psuaderē. Amicicias simulauī. vt eos q̄ se incaute mihi cōmittebāt. qua posses arte deciperē. O dior mihi occasiones prauis supplicatiōibus caterualit: ī ita demones: quorū facta sectabar letificauī. Dulcis velut amic⁹ fui. in obsequio. hostis in animo. Lōptus in ꝓbo. turpis in facto. pditor fui secretor. renax malax suspitionū. vtrobiq; uersus. Et ita psecutus est inimic⁹ aiam meā. ī humiliauit in terra vitā meā. Pusillime dñe vñ possum esse bon⁹ q̄ in bono sic fui malus Ego peccabā ī tu dissimulabas. plōgabā multo cpe iniquitates meas: ī tu pietate tua pniaz ī indulgentiā cogitabas. Da ḡ misericordiā mifero: q̄ tādiu pepcisti crimioso. Credo nanq; qm̄ quicq̄d mihi cōmodare decreueris sic erit quali nunq; fuerit.

De vanitate et ex ea dependentibus. Capitulum. xxxiij.

NOn solū inuidia cor meū afflixit. uerūetiā vanitas circa varias delectatiōes languentē aim inuoluit Per vanitatē nāq; de opib⁹ q̄rū mihi ꝓscius nō erā turpit me iactabā q̄ nescieb⁹ alios docere satagebam: credere de me sublimia volebā. delectabilia graub⁹ aūponebā. execrabar ꝓbo: qō anio ꝓcupiscebā. appellatiōes ꝓtutū meis vicijs imponebā. ī ita meipm fallebā. ī fauētes mihi decipiebā Jn pmissiōe honesta fui velox: in exhibitōe mēdax: a bono mutabilis mali tenax. in ꝓbo ḡuis. anio leuis. gustu pulcer. cor de turpis vbiq; fallax. let⁹ ad ꝓspera. fragilis ad aduersa. inflat⁹ ad obsequia. anxius ad obprobria: imoderat⁹ ad gaudia facilis ad hūana. difficil⁹ ad honesta: miserior dissime dñe ita defecerī i vanitate dies mei in qb⁹ debui flere cōmissa; iniq̄tatē excitare. remissam voluntatē suspirare ad amissam hereditatē: aspirare ad pmissam felicitatē ꝓperare ad angelicā societatem. Repropiciare tuā maiestatē.

De statu misero hui⁹ vite. c. xxxiiij

TErret me tota vita mea de⁹ meus ī qm̄ diligent discussa: apparet mihi aut peccatū aut sterilitas. et si quid fructus in ea videtur. sic est aut simulatū. aut imperfectū. aut aliquo mō corruptus: vt possit aut nō placere aut displicere tibi Et cū vere ita sit: sic est mihi q̄si nō ita sit. qō est miseria super miseriā. Sic comedo: bibo: dormio secur⁹: q̄si trāsierim iā mortē ī euaserim diē iudicij ī tormēta inferni sic ludo ī rideo: quasi iā regnem tecū in regno tuo. Jdcirco multitudinē iniquitatū meax expauescēs: sed de tua pietate confidēs tibi creatori ī redemptori meo: q̄ veniā ī indulgentiā post reatū per puram ī lachrymabilē confessionē assequi promisisti confiteor quotiā in peccatis cōceptus sum ī in peccatis nutrit⁹: et per oñe tempus vite mee vsq; ad hanc diē in peccatis sum cōuersatus. Nullū inuenio peccatum a quo non sim aliquo modo inquinatus. Per superbiā nanq; precepta tua et seniorum meorū transgressus sum. Silentium ī taciturnitatē nō sicut regula docet tenui. quod mihi licituz non fuit habui. dedi et accepi. clamores pauperū ī miserorū non libenter aut misericorditer audiui: nec eos in infirmitatib⁹ suis visitaui: suadentib⁹ mihi in malū cōsensi: facil⁹ multa in imo q̄ vnū in summo cogito facilius reprehendo aliorū vicia q̄ mea: ī que in alijs reprehendo: facere nō erubesco: facilius vnuscuiusq; vicia q̄ virtutes intendo cū aliorū vicia cerno mea nō erubesco: in meis delictis sum clemēs. in alienis rigorē tenere volo ad irrogandas cōtumelias sum validus ad tolerādas infirmus: ad obediēdū sum piger. ad lacescendos ꝓ alios importun⁹: ad ea que ī facere debeo et valeo vagus: ad ea que facere nec debeo nec valeo paratus. Jta repleta est malis anima mea peccatis meis exigentibus. Jn ecclesia: vbi melior esse debueram: me deteriorem reperio ante altaria sacra deuote non supplico: vasa sacra non reuerent⁹ tracto: in choro sum corpore: in aliquo negocio sum mente: nūc intus maneo: nunc foras exeo: tanta est leuitas corporis necnō ī meris. Aliud canto ī aliud cogito. psalmodie verba profero. ī psalmodie sensuz non attēdo: sed mente vagus. habitu dissolut⁹: oculis attonit⁹: huc ī illuc. pspicies q̄cunq; ibidē gerunt⁹ prospicio ī perlustro.

Ue mihi qm̃ ibi plus pecco: vbi pcta mũ dare debeo. Nonunq̃ ꝓo in ipsis bonis: q̃ ago ad deterius ꝓpinquo: q; dũ mẽti le/ticiã parẽt: t quandã securitatẽ gignunt mẽs mea secura redit t i torpore laxat Se pectiã meip̃m t opera q̃ feci laudaui. t ab alijs laudare volui. Plerunq̃ laus hũa/na quã nõ querebã mihi oblata placuit: t cũ ex ea incaute extollerer. subito multa q̃ fecerã ad memoriaz venerũt: vt ampli⁹ in elatiõe attollerer: q̃ subtiliter replicãs atq̃ in vnũ cũcta coaceruãs cepi magis magis q̃ decept⁹ intumescere. Dumq̃ in mei ad miratiõẽ occupatus deficerẽ: mihi dans gl'iam t nõ deo a q̃ oĩa acceperã oĩum fru/ctũ amisi atq̃ ita didici: qm̃ q̃ me laudas/bãt aduersuz me turabãt. Quãto em̃ q̃sq̃ in semetip̃o gloriat: tãto a dei amore disiũ gitt. Ita deus meus inferno appropinq̃uit vita mea. si me liberabis hẽbo vñ tibi gra tias agam: si inde nõ liberabis nõ habeo vñ te repẽdã qm̃ iust⁹ es Heu mihi q̃lis vixi: q̃nta mala feci t dixi. puder me q̃ sic vixerim et q̃ nat⁹ fuerim: mallẽ nõ esse q̃ talis esse: bonus erã: t malũ me feci q̃ spõ/te me feci miserũ. iustũ est semp esse miser. conscientia mea merẽt damnatiõnẽ. peni/tentia mea nõ sufficit ad satisfactiõnẽ. sed certũ est qm̃ misericordia tua delet omnẽ offensiõnẽ. Dele ergo pie dñe iniquitatez meã multitu dine miserationũ tuarũ. Ego ꝓo qui vsq̃ ad hanc diem sine causa vixi. ammodo sine causa viuere nolo.

De recidimento hoc est reuersi/one in peccatum. Cap. xxxv.

Sed heu miser hec tam sepe sic con fessus: surgẽs cadẽs sum defessus re peccãdo totiens. confitẽdo totiẽs. Multotiẽs ꝓmisi vt me emẽdarẽ. et nũq̃ tenui: iz semp ad petm̃ redij. t poribꝫ sceleri/bꝫ noua t deteriora cõiũxi. Hunq̃ vt de bui mores meos i melꝰ mutaui nec ma lefactꝫ cessaui. plurios etiã me pdens pec/care feci. etiã multꝫ causa mali extiti. t exẽ plis vite mee nõnulli subuersi sunt. Ecce pctã mea misericordissime deꝰ nõ absco/do. iz ostẽdo accuso me. nõ excuso. qm̃ ini/q̃tatẽ meã cogisco. Nec ideirco iustus sum. qm̃ si alter ita me accusaret. sic ego meip̃m accuso patient̃ sustinere nõ possez. Desp̃are vtiq̃ potuissez ꝓpter nimia pctã mea t vi cia. culpas. t infinitas negligẽtias meas. q̃ egi. t q̃tidie indesinent̃ ago corde. ore. et ope. t oĩbꝫ modis. q̃bus hũana fragilitaꝫ peccare p̃t. nisi ꝙ dũ tuũ deus caro fieret. t hitaret i nob. Iz desperare tã nõ audeo. qm̃ subdit⁹ ille tibi vsq̃ ad mortẽ. mortez aũt crucis. tulit cyrographũ pctõꝝ nr̃oꝝ. et affigẽs illud cruci. petm̃ crucifixit t mortẽ Gras tibi ago dñe deꝰ meꝰ. qm̃ visitasti me t oñdisti mihi pctã mea. nũc ꝑmũ te in spirãte didici ad cor meũ redire. et meip̃m cognoscere. Aduocabo g̃ aliquẽ de amicis meis et ei oĩa delicta mea exponã sic̃ mihi p̃cepisti. vt ci⁹ ꝯsilio t auxilio ab oĩbꝫ meis possim iniq̃tatibꝫ liberari t tibi r̃cõciliari

Confessio ad abbatẽ. Ca. xxxvi.

Audi g̃ p̃ miserũ petiorez. audi vo cẽ lachrymatis et penitẽtis. attẽde q̃ grauit̃ peccaui. et creatorẽ meuz offendi. Deo iubẽte ad cor meũ redij. et in de exclusis omibꝫ ꝑter dñm deũ. t meip̃m totã vitã meã discussi tãto diligenti⁹ quã to familiari⁹. t vt verũ fatear nihil aliud ibi ueni nisi locũ horroꝝ t vaste solitudis Cõsciam vz diu neglectã oĩno inculta spi nis t tribulis obsitã. t oĩ horrore plenaz. Nullũ. n. inuenio vicin̄ a quo nõ contraxe rim aliquod contagiũ.

Turbauit me ira. lacerauit me inuidia. inflauit superbia. inde ꝯxi meris incõstãtiã: oris scurrilitatẽ obprobria. priorũ. scelera detractionũ: ligue effrenationẽ. seioꝝ meo rũ impata non obseruaui. sed indicaui: de meis negligẽcijs obiurgat⁹ aut rebell' fui. aut murmuraui p̃ferri me melioribꝫ impu dent̃ affectaui. simplicitatẽ spũaliũ fr̃m ir rident̃ exagitaui. meas sn̄ias ꝓcacit̃ iacta/ui obseqa. delata fastidiui. negata q̃siui. mores meos elat⁹ corrigere neglexi. nõ ob fuaui i obseqo reuerentiã. in fmõe mode/stiã. in moribꝫ disciplinã. habui i intentiõe ptinaciã. in corde duriciã in fmocinatiõe iactãtiã. in hũilitate fui fallax. in odio pti nax. i locutiõe mordax. subiectiõis impati ens. potẽtie sectator ad opus bonũ piger. ad vnitatẽ fer⁹. ad obseqũ dur⁹. ad loquẽ/dũ q̃ nesciebã ꝓmpt⁹. ad supplãtandũ pa/tus fraterne societati inhumanus. teme/

rarius in audiēdo. pſumptuosus in docēdo. clamosus i loquēdo. fastidiosus in audiēdo: effrenat⁹ defor mit⁹ in cachinnādo: onerosus amicꝫ: infest⁹ quietꝫ: ingrat⁹ bñficijs: inflat⁹ obsequijs: impiosus subiectꝫ Sepe iactaui me fecisse qđ nō fecerā: vidisse qđ nō viderā: dixisse qđ nō dixerā: dissimulaui me nō fecisse qđ fecerā: negaui me dixisse qđ dixerā: nō vidisse ⁊ audisse qđ viderā ⁊ audierā. ita ex oī pte sum reus. Reus in seculo: reus i claustro: ſz ibi p ignorātiā: hic p negligentiā: et vtrūq; me terret. Veruntū multo amplius me terret qđ in monasterio añ cōspectuz dei deteriorē me inuenio. Collocauit me dñs in loco voluptatꝫ. in domo vbertatꝫ. in gadiso deliciarū. Ego ꝓ miser et miserabilis inꝑ mensas epulantiū fame peo: iuxta fontē sitio: añ ignē algeo. ⁊ ad neutꝝ manus extēdere volo. Piger sum ⁊ desidiosus: ⁊ ꝑps amicto qđ ōs mihi sua pietate ī dulserat ad agēdā pniam: ad obtinendā venīā: ad acq̄rendā gr̄am: ad ꝓmerendā gl̄iam. Quasi qđdā monstrū inꝑ filias dei sto. habitū monachi nō ꝙuersationē hñs: in magna corona ⁊ ampla cuculla. salua mihi oīa existimo. tāq; arbor sterilis terrā occupo. ⁊ velut tumentū vile plus cōsumo q; ꝓficio. alterioꝛ alteri⁹ locū teneo. ⁊ nulli⁹ officiū supleo. ſz sum sic truncus sine frōdib⁹. ⁊ fructibus. alij me pascūt de laboribꝫ manuū suarū sic ꝓbendariū suū. Ego aūt tanq; pauper ⁊ miser: nec clericū. nec laicū gero cātare et legere nequeo. laborare nescio. ſz sum obꝛobrium hoim. pecore vilioꝛ. peioꝛ cadauere. Tolerabili⁹ em̄ canis putrid⁹ fetet hoib⁹. q; aīa peccatrix deo. Idcirco tedet me viuere. viuere erubesco: qꝛ parū ꝓficio. mori timeo. qꝛ nō sum ꝑatus. Hallē tñ mori. ⁊ misēdie dei me cōmittere. et cōmēdare. qꝛ benign⁹ ⁊ misericors est. q; de mala mea ꝙuersatiōe alicuj scandalū facere. Tota die nanq; verecundia mea ꝫ me est. ⁊ ꝙfusio faciei mee cooꝑuit me. Quotidie video me somnolentū ad vigilias. tardū ad horas canonicas. ⁊ pigruz ad opa manuū. Alios aūt video tā strenue. ⁊ deuote diuis inesse laudib⁹. alios ꝓ ita reuerenꝫ ⁊ alacrit⁹ coꝛā deo assistere. ⁊ eū laudare. ego aūt ꝙpūgi ad lachꝛymas neqo. tanta est duricia coꝛdis mei. Cātare nō libet. oꝛare nō delectat. meditationes sctās nō inuenio. tāta est sterilitas aie mee. ⁊ deuotiōis iopia. quā patioꝛ. Heu mihi oēs q̄ in circuitu meo sunt. visitat dñs. ad me aūt nō appꝛopinq̄t. Nā aliū q̄dez intueoꝛ singularꝫ abstinētie aliū admirāde patientie. aliū summe hūilitatꝫ ⁊ māsuetudinis. aliū multe misēdie ⁊ pietatꝫ. aliū in cōtemplatiōe frequent excedere. hūc pulsare ⁊ penetrare celos oꝛonis instantia. alios q; in alijs ꝑeminere ꝓtutib⁹. oēs cōsidero ⁊ ꝓspicio eq̄ feruētes oēs deuotos. oēs in xp̄o vnanimites. oīs donis celestib⁹. ⁊ gratia affluētes. tanq; reuera spūales homies q̄s de⁹ visitat. ⁊ in q̄bus habitat. Jn me ꝓ nihil hoꝛ inuenio qm̄ declinauit dñs in ira a seruo suo. inde est q; cum alij vigilāt. ego doꝛmio. qñ alij cantāt in monasterio. ego ducet illuc discurro. qñ alij in alio q̄ secreto loco se furant a colloquijs hoim. vt ibi loquant cū rege angeloꝝ. ego q̄ro colloquia hoim: cū alij vacāt lcōnib⁹. ego fabulis. et ꝓbis otiosis. qñ alij discutiūt. ⁊ diiudicāt semetipos. ego iudico alios. alijs placz cōmunis vita. cōis disciplina. et cōe studiū. mihi placent anguli ⁊ diuerticula. Sic sic exq̄ peccare potui. nunq; a petis et malis opib⁹ cessaui. petis petā semp accumlaui et petā q̄ aliqñ opib⁹ implere nō potui malis voluntatib⁹ et malis desideris nunq; perficere cessaui.

De delectatiōe carnis. C. xxxvij.

Vlp oia mala delectatio carnis. q̄ ab ipīs cunalib⁹ sp mecū creuit mihi semp adhesit nec adhuc p̄ senectute deficiētib⁹ mēbris me deserit. ⁊ multis alijs modis infelicē aīam meā maculauit. dissolutt. captiuauit. ⁊ oī ꝓtute destituta. inanē ⁊ debilem reddidit. Fateoꝛ me huiusmodi opib⁹ nefarijs. ⁊ immūdis recoꝛdatiōib⁹ sepe esse pollutū: ⁊ incensuz. ardoꝛes nō modicos ⁊ inhoneſtos passuz. ⁊ nō solū harū delectationū mala memoria ⁊ stulte recoꝛdatiōes mihi nocuerūt. ſz etiā alioꝝ male facta mihi narrata. ⁊ per recoꝛdationes soꝛdidas ad memoriā reducta. coꝛ meū non paruo veneno iniq̄tatis maculauere. Et in hoc miserabilit⁹ miserabilis sum. qꝛ nō tantū doleo. q̄ntum doleu-

dū me cognosco. sed sic securus torpeo. velut q̄d patiar ignorē. hoc ꝓ mihi est oīm infelicitati miseri⁹. qō ita o ge quersus. ore pollut⁹. corde imundus ad altare accedo xp̄i corp⁹ manib⁹ meis ꝓtractare nō ꝓtimesco. accedo elatus ad hūilez. iratus ad mitē. crudelis ad misericordem. et tm̄ patiēt hūilis elatū. mitis iratū. crudelem miseri cors. Accedo seru⁹ ad dn̄m. nō amore sed timore. nō deuotiōe sed vsu. accedo ad dominū cuius ꝑcussi seruū. Ad patrē accedo cuius occidi filiū. ꝑcussi ꝓbo. occidi exemplo. nec tm̄ pertimesco dominū. nec reuereor p̄rem. Vanēs in turba fratrū turbās aliq̄s: et ab aliq̄ turbatus. q̄nq̄ accedo ad pacificū. Appropinq̄etiā talis ad osculuz pacis. q̄ prius reconciliar⁹ accedere debuissem ad osculū turbati fratr̄. Cōmouit me reū. t dei inimicū mea iniq̄tas. peccatum meū sepe separauit me a deo. Idcirco obsecro te p̄r. vt me instruas quō possim aut semp stare cū deo meo. aut redire. cū ab eo peccat̄ meis exigentib⁹ motus fuero.

Patris spiritualis ad confitentem responsio. Capitulū. xxxviij.

Confessio tua fili ad lacrymas me cōmouit: tum ꝓpter me: tū ꝓpter te. ꝓpter me fleo. qm̄ quecūq̄ de te diximus: t ea dē fere. aut similia reperio in me. t multa ad memoriā reuocasti: quorū obliti fuerā. Propter te gaudeo: qm̄ visitauit te oriēs ex alto. Non em̄ longe es a regno dei. Noticia nanq̄ pcti inicium est salutis. Confido in dn̄o qm̄ quicq̄d min⁹ est in te feruor̄: t boni opis: hūilitas supplebit pure cōfessionis. Quacunq̄ hora peccator cōuersus ingemuerit: salu⁹ erit. quoniā cor contritū t humiliatū deus nō despiciet. Tardius siquidē videt deo venia peccatori dedisse. q̄ ille accepisse. Sic enī festinat misericors de⁹ absoluere reū a tormento cōscientie sue: q̄si plus cruciet misericordē deū compassio miseri: q̄ ipm miserū compassio sui. Qui em̄ vere penitet: et veraciter dolet. absq̄ dubio t absq̄ mora indulgentiā accipiet: t quāto ds frequentius. q̄nto q̄ vehementi⁹ de suo reatu: interno dolore afficit: tāto certior tantoq̄ securior: de indulgentia venia efficit. Inde est qō aiam penitētie lachrymis afflictam: tā freq̄nt̄ q̄ libent̄ consolat̄ spūs paracl⁹: illā freq̄nter visitat. illā libent̄ cōfortat. et ad venie fiduciaz plene reformat: quā sua scelera flēdo dānare: et dānādo flere cōsiderat. Incipit extūc q̄daz familiaritas inter deū t aiam fieri: eo q̄ sentiat se ab illo sepius visitari. t ei⁹ aduētu nō tm̄ cōsolari. immo aliq̄tiens q̄dā ineffabili gaudio repleri. Sz ad hec ds idone⁹: ꝓfecto verus penitēs. Oia etem̄ in ꝓfessiōe lauant̄ ꝓscientia mundat̄: amaritudo tollit̄. pcm̄ fugat̄ tranq̄llitas redit: spes reuiuiscit: aīm⁹ hylarescit: post baptismū nullū aliud nob cōstitutū est remediū. q̄ ꝓfessiōis refugium. Sit g̃ deuota cordis cōpunctio. oris ꝓfessio. discreta carnis mortificatio. repentina extirpatio viciorū: leta bonorū operū exhibitio. Nō erubescas deo ꝓficere: an nō p̄ abscōdi. ipe em̄ nouit abscondita cordiū cuioia nuda sunt t apta. añ ei⁹ ꝓspectū cūcta nr̄a pcta sunt scpta: sz qō ibi scribit transgressio: hic delet ꝓfessio. nō te pudeat dicere qō nō puduit facere. Qō si forte pudor est mihi pctōz pcta tua exponere: q̄d facturus es in die iudicij: vbi oīb⁹ exposita tua appebit ꝓscia Si cogeres̄ cor̄ multitudine nudo corpe trāsire nō posses non erubescere: cur g̃ min⁹ cōfunder̄ qm̄ imunda cogitatiōe in mēte sordidar̄. Cur g̃ minus erubesc̄ pudēda cordis q̄ pudēda carnis Cur mag̃ verer̄ vult⁹ hom: q̄ vult⁹ angelorū. Talis ꝓfessio sepat a deo. Omnis spes venie: t misēdie est i cōfessiōe ficta. Simulata nāq̄ ꝓfessio nō ē ꝓfessio: sz duplex ꝓfusio. Excludit em̄ misericordiā dei misericordie simulatio. nec dignatio locū hz vbi fuerit dignitat̄ p̄sumptio. puocat ꝓ cōpassiōe hūilis miserie cōfessio. nulla est. n. tā g̃uis culpa: q̄ nō hz venā p purā ꝓfessiōz. Vlcera igit̄ cordis tui et ꝑuas cogitatiōes illico manifesta Peccm̄ em̄ ꝑditū cito curat: crimē ꝓ tacendo ampliat. Vitiū si p̄ fit ex magno pusillū: si latet fit ex mimo magnū: nā velox ꝓfessio velocē medicinā facit. Vel⁹ est vt vites vitiū q̄ vt emēdes ne forte cū incurreris: reuocare nō possis.

Remediuz ad fugiendū prauas cogitationes. Cap. xxxix.

Quotiēs te sentis turpib cogitatiōnib pulsari. ⁊ ad illicitā delectatiōz affici: toties pone añ mētz oculos: quō xps in cruce crucifix⁹ est pro te: intuere quō a iuda iudeis tradit⁹ ⁊ q̄z viliter ptractat: blasphemat⁹ ⁊ colaphizat: iudicatur: ⁊ cōdemnat: expoliat: ⁊ flagellat: ad vltimū ꝓ opprobriis affectus inf duos latrones suspendit: clauis cruci affixus: sputis desuso: spinis coronatus: lācea pforatus ex oib⁹ qrib⁹ sanguis emanat: ⁊ inclinato capite emittit spiritū. Ita redēptor tuus mozit⁹ pro te: ⁊ tu nescis cuiusmodi sordida cogitatiōe sordidaris in mēre. Sufficere posset hec cogitatio ad excludēdas oēs illicitas cogitatiōes. Sz ecce ad alia trāseam⁹. Cōsidera quō moziēris qñ aliq̄ infirmitate vexatus: ⁊ ad extrema deduct⁹ ⁊ ibi ad terrā pject⁹ inf longa suspiria: ⁊ difficiles singult⁹: inf diuersos dolores: ⁊ timores aiam expirab. Tūc veniet corp⁹ in pallorē ⁊ horrorē: insanie ⁊ fetorē: erit vermis ⁊ cib⁹ vermiū. Aiam ꝓ mox capiēt: ⁊ rapient laruales ille facies q̄ eā in exitu pstolant. Et ex oīni pte terrebūt eā demōes terribiles ⁊ horribiles. Cogitaq̄s eā defendet a rugientib⁹ preparatis ad escā q̄s cōsolabit⁹ cū teterrima illa mōstra demoniorū occurrētia sibi caternatim ruere videbit: aut q̄s deducet p ignotā regionē. Attende etiā q̄z subito veniet dies vltima: q̄z subito venit: ⁊ forsitā hodie erit. Jā adest: iā p̄sentaberz ante tremēdū iudicē accusaberz mltis ⁊ magnis offensis. nō vna: nō pauce: sed innūerabilib⁹ criminibus: nō puis sz immēsis. nō dubijs sed certis: nō breui accusatiōe sz tā lōga q̄z longa est tota vita tua: nō vno accusatore: tot accusatorib⁹ quot sūt delicta tua: ipse iudex erit district⁹ accusator tu⁹. Oēs em̄ spūs boni ⁊ mali te accusabunt cū eo. boni quia deo debēt eqtatē. mali q⁹ tuā seruant iniqtatē. Tot iudicib⁹ tot pl'is astabis: quot p̄cesserūt te in ope bono. Tot argumentib⁹ cōfunderz. q̄t tibi p̄buerūt bñ viuēdi exemplū. Tot cōuincerz testib⁹. quot monuerūt te ad bonū ⁊ bonis sermonib⁹ ⁊ iustz actionib⁹. oibus populis nudabunt iniquitates tue: ⁊ cūctis agminib⁹ patebūt vniuersa scelera tua: nō solū actū: verūetiā cogitationū ⁊ locutionuz. Multa ꝓ peccata prozuēt ex improuiso: quasi ex insidijs que modo nō videbis: ⁊ forsitan plura: ⁊ terribiliora his: q̄ nūc vides: vndiq̄z erūt tibi angustie: hinc erunt accusantia peccā: inde terrēs iusticia: subtus patēs horridū chaos inferni: desup iratus iudex: intus vies conscia: foris ardēs mūdus. Si iust⁹ vix saluabit⁹: peccator sic deprehensus: in quam partē se vertet: Latere erit impossibile apparere intolerabile. Jn tāto discrimie torquebit te tua conscia male sibi conscia crudabūt cordis arcana. cogente etiā conscia tua: tuipse eris accusator ⁊ iudex tu⁹: cōuictus teste ꝓpria ꝓscia: ⁊ testib⁹ oculis ipsi⁹ iudicis. fugere nō poterz sz tremēs: ⁊ anxi⁹ stabis suspēsus ad grauissimā sentētiaz in angusto piculo: et in periculosa angustia: tanq̄z illico receptur⁹ qđ imppetuū amittere nō poteris. Judex tūc erit vehemēter iratus. ⁊ terribilit⁹ districtus. sentētia eius semel plata erit imutabilis: tortores horribiles q̄ nunq̄z miserenf erūt parati vt data sentētia te damnatū ad tormēta rapiāt. Tormēta erūt sine intervallo ⁊ sine cēpera mēto: timor cōturbabit te: cū terra aperiet corā te. ⁊ tu rues: et cades in stagnū sulfuris ardentz ⁊ fetētis: ignis exterius carnez tuā cōburet. vermis interius cōscientiam tuā corrodet: ibi eris sine fine: sine spe venie ⁊ miscōie oīa ꝓ gehēne supplicia superabit deū nō videre: et bonis carere: que in potestate habuisti obtinere.

De mala cogitatione vitanda. Capitulum. xl.

Si vis oēs malas cogitatiōes a corde tuo expellerē. hec sepe cogita Ibi nanq̄z est cogitatio tua. vbi est affectio tua: ibi cor tuū: vbi est desiderū tuū: qm̄ illud sepe in cogitatōe volumus: cui⁹ amore plus affecti sumus. Jn cogitatōne sua cadit. quisq̄. vel stat si bona cogitas: cogitatio tua sancta seruabit te: si mala cogitas spiritussanctus disciplīne effugiet fictū: ⁊ auferet se a cogitationib⁹ q̄ sunt sine intellectu: eritq̄z tēplū dei spelūca dyaboli qm̄ quez deus deserit. dyabolus arripit: Spūssanct⁹ suggerit bona et dulcia: spūs malus mala ⁊ amara: vana inutilia: ⁊ im

mūda. Et ideo q̄cunq; hora mala cogitatio cor tuū tāgit: nō p̄sentias illi: nec sinas eā in corde tuo manere: sz illico repelle. initio inique cogitatiōis resiste: z fugiet a te. Nā ante dei oc'los nō volāt vacue cogitatiōes nre: et nulla momēta temporis in alio trāscendūt sine statu retributiōis. Cogitatio prava delectationē parit: delectatio cōsensuz: cōsensus actionē: actio p̄suetudinē cōsuetudo necessitatem: necessitas mortē. Sic vipera a filijs suis in vtero positz lacerata perimitur. ita nos cogitationes nostre intra nos nutrite occidunt.

De male cogitationes a demonibz suggeruntur. Capit. xli.

Demonū est malas cogitatiōes suggerere: nr̄m est illico illas expellere. Nā in anio nro eas iacere nre attinet voluntati: z p̄prie deputat culpe. voluntate sua cadit q̄ cadit. z voluntate dei stat qui stat. Cogitatio tñ immūda mente nō inq̄nat cum pulsat cū hanc sibi p̄ delectationē non subiugat.

De peccato superbie. Capit. xlij.

Superbia sicut est origo oim criminū: ita est ruina oim virtutū. Ipsa em̄ est in pctō p̄ma: ipsa in cōflictu postrema: ipsa aūt i exordio mentē p̄ peccatū p̄sternit: aut in fine de virtutibz deijcit. Idcirco est oim pctō⁹ pessima: q̄ tā p̄ virtutes: q̄ p̄ vicia. hūanā mentē extermiat. Cetera vicia solas illas ꝯtutes impetūt. q̄bus ipa destruunt: vt luxuria pudicitiā: ira patientiā. sola aūt superbia ⁊ cūctas animi ꝯtutes sercigit. z q̄si generaľ. ac pestifer morbz oēs corrumpit. Idcirco nisi oia opa nra hūilitas p̄cesserit comitata. z cōsecuta fuerit. p̄posita qua intueaľ. apposita cui adhereamᵘ. imposita q̄ reprimamur. totū de mālo extorq̄t superbia. Quātalibet sit iusticia opis apud internū iudicē nulla est si hāc eleuat tumor mētis. Perit reuera oē q̄ agit: si nō sollicite i hūilitate custodiaľ Signa superbię hec sūt. clamor in locutiōe. amaritudo in silētio. dissolutio in hylaritate. furor in tristicia. honestas i imagine. inhonestas in actiōe. rancor i reprehensiōe.

De inuidia et detractione vitanda. Capitulū. xliij.

Inuidia est animi tinea. sensum comedit. pcr⁹ vrit. mentē afficit. corporis q̄si q̄dā pestis depascit. z cuncta bona ardore pestifero deuorat. Inuidus alienū bonū suū facit inuidēdo pctm̄ Cū pctōres q̄sq; ⁊spicim⁹ nō facile eos iudicem⁹. sz magis desleam⁹. q̄z in sil'ib⁹ aut lapsi sum⁹. aut labi possim⁹. Si vis deliquentē corripe. aperte increpa. nec occulte mordeas. q̄d em̄ p̄dest si me nesciente alijs mala mea referas Ille illi. q̄ suā rēnuit corrigere vitā z aliene non desinit detrahere. Si vis detrahere. tua in te pctā retorque. nō alioz dicta. sz p̄pria cerne. nunq; alijs detrahes. si te bñ inspexeriz. De malo alieno os tuū nō coinq̄nes. non detrahas peccāti: sz cōdole. q̄m graue pctm̄ ē detractio. Detrahētes z audiētes pari reatu detinētur. sicut irascer⁹ alteri q̄ detrahit tibi. sic irascer⁹ tibi q̄ detrahis alteri. Detractio est mordacior q̄ vera cordis reprehensio.

De curiositate vitāda. Ca. xliij.

Multos seducit curiositas tādiu q̄s q̄ sua pctā ignorat. q̄ diu curiose aliena cōsiderat. Qui semetipsum aspicit. nō q̄rit in q̄d alijs frequent reprehendat. sz in semetipo q̄d lugeat. Nō inq̄ se loquunt hoies. nunq; scire desideres. O mē genus mēdacij sumope fuge. nec casu. nec studio loq̄ris falsum. q̄z os q̄ mentit occidit aiam. Per nullā fallaciā vitā alicuⁱ defendas. fuge inhonesta ꝯba. reijce ꝯbuz q̄ nō edificat audiē es. Vanᵘ em̄ sermo cito polluit mentē z facile agit q̄ libenter audit. Vanᵘ em̄ sermo vane conscie est iudex: morez hoim lingua pandit: z q̄lis sermo ostendit: talis animᵘ cōprobat: q̄m ex abūdantia cordis os loquit. Sermo vanus nō erit absq; iudicio: q̄z ab oi rectitudinis statu depereūt q̄ per ꝯba vana dilabunt. Qui laudes nō appetit: nec ꝯtumelias sentit Discerne te tuo iudicio. nō alieno. nemo em̄ magis scire pōt q̄s sis: sic tu q̄ cōscius es tibi. Quid em̄ p̄dest dū malus es: si bonᵘ p̄diceris: q̄lis hīi vis talis esto: si sapiēs fuerīz. te semp habebis cūdē. Stude loq̄ nō quod libet. sz q̄ oportet. q̄ ociosuz verbū nō respuit: ad noxia cito trālit. Magna ꝯtus est si nō ledas: a q̄ lesus es: magna gl'a est si cui nocere potuisti par

eis nobile vindicte genus est ignoscere victo. Quicqd tibi cõtingit a diversi: pro tuo pcto euenisse tibi puta. Tempa ḡ dolorẽ tuũ ꝛ dic. iuxta moduz delictorũ qua dak vltio. Mala alioꝝ bono tuo supera. Vince maliciam bonitate detrahentiũ errores dissimulãdo calca: nõ sis in pace infidus: nec lenis in amicicia: odiũres ad pacẽ inuita. discordes ad concordiã revoca.

De prauitate cõscientie. Ca. xlv.

Conscientia hois abyssus multa: sicut em̃ abyssus exhauriri nõ põt: sic coꝛ hois euacuari a cogitationibus suis nõ põt: sed cõtinua volubilitate in eo voluunt. Magnũ est mare ꝛ spacio sum manib illic reptilia: quoꝝ nõ est nũerus. Sicut em̃ reptile latenꝯ repit: ꝛ sinnosis anfractib huc et illuc deambulat. ita consĉia hois venenate cogitatiões intrãt ꝛ exeũt. vt nesciat hõ vnde veniãt aut quo vadãt. Hec bñ cognouerat q̃ dicebat: prauũ est coꝛ hois ꝛ inscrutabile: ꝛ qs cognoscet illud quod scrutationẽ non recipit nec cognitionem.

Nulla pena grauioꝛ est q̃s prauа consĉientia. Cap. xlvi.

Nulla pena grauioꝛ est prauа ꝙscia Mala consĉia ꝓuis agitaꝯ stimulis: si publica fama te nõ damnat: ꝓpria consĉia te cõdemnat: qm̃ nemo põt seip̃m fugere. Vis nunq̃ esse tristis: bñ vive bona vita semp gaudiuz hz consĉia rei semp ĩ pena est. Ira clemẽs esto in alienis delictis sicut in tuis: nec quenq̃ districtꝰ q̃s te iudices: sic alios iudica: vt ipse iudicari cupis. Lex tua te cõstringit: iudicium qđ alys ponis ipe portabis: nulluz ante iudiciũ ꝙdẽnes: añ proba: et sic iudica: nõ em̃ q̃ accusak: sed q̃ cõuincik reꝰ est. Valde piculosum de suspitiõe quenpiã iudicare: in ambiguis dei iudicio serua sententiã. nõ eligas cui miserear̃: ne forte p̃tereas illũ q̃ merek accipe. Omnib tribue si potes: qm̃ incertũ est pro q̃ magis placeas deo. Malor sit benuolẽtia q̃s qđ dak. qm̃ tale erit opꝰ tuũ. qlis fuerit intentio tua Qui cũ tristicia manũ porrigit: fructũ remũeratiõis amittit. Nõ est miscdia vbi nõ est benuolẽtia. Nõ auferas vni vñ tribuas alteri: qm̃ nihil ꝓdest si inde aliũ reficis: vñ aliũ manẽ facs̃. Abiice a te q̃cqd tuũ bonũ ꝓpositũ impedire põt. ꝓtemne viuens q̃ post mortẽ hĩe nõ potes. Difficile est imo. impossibile: vt p̃tibus q̃s fruak bonis et futurs̃: vt hic ventrẽ et illic mẽtẽ impleat. vt de delicijs trãseat ad delicias: vt in terra ꝛ in celo gl'iosus appeat. Si vis cũ leticia animi viuere noli multa hĩe. Istã q̃sq̃ finiẽs vitã: qđ meruit in ipa nõ põt nõ hĩe post ipam. Quãto nanq̃ inferius delectamur. tãto a superno amore disiungimur. Nullus sit casus quẽ nõ meditatio tua p̃ueniat: nullus sit casus q̃ te impatũ inueniat. Propone nihil eẽ qđ tibi accidere nõ possit. Vita foueã in qua vides aliũ coꝛã te cecidisse. Alioꝝ perditio tua sit cautio. Dũ nescimꝰ repẽte moꝛs veit. nescimꝰ em̃ q̃d hodie nob ꝓtingat: ꝛ ignoramꝰ si hac nocte aiam nr̃am ꝓditio mortis̃ deposcat: q̃tidie ad finẽ vite tẽdimꝰ ꝛ ad mortẽ ꝓperamꝰ: ꝛ ꝓterea oĩ hora: oĩ momẽto cogitare debemꝰ q̃ ꝓperamꝰ. Vñ dñs ait p ꝓphetã. Perditio tua ysrael ex te tm̃: in me auxiliũ tuũ: q̃si diceret. Vt pereas imputa tuo merito vt saluer̃ meo auxilio. nunq̃ oportz penitentẽ hĩe securitatẽ de pctis. nã securitas negligẽtiã parit: ꝛ sepe incautũ ad vicia trãsacta reducit. nõ solũ grauia sed ꝛ leuia cauẽda sũt pctã. Multa. n. leuia vnũ grãde efficiunt sic̃ solẽt de guis ꝛ minimis gutt̃ immẽsa flumia crescere nõ est dubiũ q̃ qui casti pseuerãt ꝛ ꝙgines: angelis dei efficiank equales.

De improba ventris importunitate. Capitulum. xlvii.

Nullus hõ tã improbus exactoꝛ est q̃s ventꝰ qui q̃tidiana famis exactione te vexget cũ ceteꝛ̃ vicijs. ꝛ si inkdũ nascimur: interdũ tñ cũ eis non morimur. Sed cũ isto nascimur ꝛ cũ isto morimur. Multꝛ̃ creditoꝛib reliq̃t me obnoxium pr̃ meꝰ: ꝛ̃ ab oĩb liberatꝰ suꝛ. Vnꝰ tñ supest a q̃ liberari nõ possuz. i. ventꝰ. Venter p̃cepta nõ audit. poscit. appellat. nõ est tñ molestꝰ creditoꝛ. quo dimittk si modo dederis ei qđ debes nõ qđ potes. Quosd̃ presciens deꝰ peccare posse in salutẽ flagellat eos in infirmitate coꝛpis ne peccẽt.

n

ut eis utilius sit frāgi langoribꝫ ad salutē quā remanere incolumes ad dānationē. est ꝓnitiosa sanitas q̄ ad inobedientiā ducit. est t salubꝛ infirmitas: q̄ p diuinā correptionē mentē a duricia frāgit t hūiliat.

Quō dyabolus sagaciter t multiformiter inter nos tentat Ca. xlviij.

Diabolus q̄n decipe quēq̄ tētat. ꝑ⁹ natura vniuscuiusq̄ intelligit: t inde se applicat vñ aptū hoiem ad peccādū aspicit. Blandibꝫ t lenibꝫ mentibus luxuriā aut vanā gl̄iam ꝓponit: aspeꝛis ꝓ mentibꝫ irā superbiā vel crudelitatē. aduersarī⁹ nr̄ cuꝫ ab exteriori sensualitate se videt excluſuꝫ: interioꝛa collectꝫ viribus aggredit t ingredit: sꝫ spūalis hō q̄ oia iudicat: ei⁹ astutias nō ig̃nat. rep̄mit q̄ p̄ot q̄ nō p̄t tolerat: qꝛ t si latratū canis iusti net: moꝛsuꝫ nō timet. Mordet cū ad ꝓsensuꝫ ꝓtrahit. latrat cū suggerit t tūc nō vulnerat sꝫ coꝛonat. q̄n t si resistentes fatigat nō obligat nisi cōsentiente.

De oꝛone t modo oꝛādi. Ca. xlix

Oratio est mētis deuotio. i. ꝙuersio in deū ꝑ piū t hūilez affectū. humilē et ꝙsciā infirmitatis ꝓprie. piū et ꝙsideratiōe diuine clemētie. nullo alio mō deus citius ad miseꝛiam flectit q̄ si aīus dēpcantis ad eū toto deuotiōis affectu cōuertat. nil ita deū cōplectit quā admoduꝫ purus mentꝫ affect⁹. Ideirco cū oꝛare voluerꝫ: solus solitudinē coꝛdis tui ingredere et collecto spū tuo mente integra t vacua curis oꝛonis domū intra et stās coꝛā deo ad vnūq̄libet de altaribꝫ oꝛonis instantia celos penetra. t p̄tat⁹ coꝛā celestiū choris in ipoꝛ p̄tia miserias et calamitates q̄s paterꝫ miserādus deploꝛa. ꝓdetuā necessitatē. posce eoꝛ pietatē t ego ꝙfido i eo q̄ dixit. petite t accipietꝫ. q̄n si ꝑseueraueris pulsans. nō exibis indevacuus. sic oꝛa cū oꝛauerꝫ: q̄si sis assumpt⁹ t p̄tat⁹ añ facie maiestatis in excelso thꝛono. vbi milia miliū mistrant ei. t decies cētena milia assistūt ei. Tūc veracit oꝛam⁹ q̄n aliūde nō cogitam⁹. Sine intermissiōe oꝛare debem⁹ nā sicut nullū est mom̄entū. quo hō nō fruatur: aut vtaꝫ dei pietate t misericoꝛdia. sic nō debet esse momentū: quo cū p̄tem nō habeat in memoꝛia. Felix anīa que oēs vagatiōes mentis in vnū studet colligere et in illo vere felicitatis fonte desideriū figere Quādo oꝛam⁹ spiritūsanctū ad nos vocam⁹. oratio coꝛdis est: nō labioꝝ neq̄ eī ꝙba dēpcantis de⁹ intendit. sꝫ oꝛantꝫ coꝛa spicit. vis ꝙtutes tuas augere: ꝓdere noli qō manifestādo pores amittere tacendo custodi. q̄busdā em̄ cōcessum est tm̄ bñ agere t fructū boni op⁹ nō hꝫe: qꝛ ipsi sibi auferūt p studiū hūane iactantie. Sic̄ glacies caloꝛe dissoluit ita virtus oꝛe laudantis.

Tumultus carnaliū cogitatiōnū impedit oꝛantem. Capitl'm. l.

Cum ad coꝛ meū redire volo: desideriοꝝ carnaliū turbe tumultusq̄ vitioꝝ tēptationibꝫ suis cogitatiōnē meā dissipāt. t mtētionē coꝛdis in oꝛone ꝓturbāt. t dū ꝙuerti ad deū post ꝓpetrata vitia studeo. t ꝓtra hec eadē vitia. q̄ ꝓpetraui illuꝫ exoꝛare conoꝛ: occurrūt coꝛdi fantasmata peccatoꝝ. q̄ feci. t mentis mee actē reuerberāt. cōfundūt aīm et voce dēpcatiōis mee p̄mūt. Ita mala q̄ feci cogitatiōi mee suis imaginibꝫ imꝑssa i ipsa mea oꝛone me ꝓturbant. Letex q̄nto grauioꝛe tumultu cogitationū carnaliū p̄moꝛ tāto ardētius oꝛoni insistere debeo t q̄nto peccatoꝛū meoꝛū fantasmato in oꝛone plerū q̄ patioꝛ. nec: sse est vt intētio coꝛdis mei. quo durius repellit valenti⁹ insistat oꝛoni. q̄ten⁹ cogitatōis illicite tumultū superet q̄ ad pias aures dñi nimietate sue importunitatꝫ tādiu irrūpat. donec cogitationes malas manu sancti desideriꝫ ab oculis coꝛdis abigat. Hec est ꝙa trāq̄llitas: cū tota mēs in seip̄a colligit t in vno eternitatꝫ desiderio imobilit figit Dꝫ ꝓin de fluctuatiōes coꝛdis restrigere. t ad vni⁹ veri gaudij desiderū cogitationū. t affectionū motus colligere.

De viciꝫ lingue. Capitulū. li.

Multū loq̄ stultitia est: q̄n in multiloq̄o petīm deesse nō pōt. lingua dꝫ qꝛ lingit. lingit adulādo. mordet detrahēdo. occidit mētiēdo. ligat t ligari nō pōt. labilis est. t teneri nō pōt. sꝫ labit. et fallit. labit vt anguilla. penetrat vt sa-

gitta. tollit amicos. mltiplicat inimicos. mouet rixas. semiat discordias. Vino ictu mltos prostit ⁊ interficit blãda est ⁊ subdola. lata ⁊ pata ad ẽhauriẽda bona: et misẽda mala. Btus q̃ custodit liguã suã. qz mors ⁊ vita ẽin ptãte ligue. Qui linguaz suã ⁊ vẽtrẽ suũ ꝓtineri nõ põt. monachus nõ est. Cui⁹ pcñ q̃s sequit necesse est q̃ ei⁹ penã sequat. Vnius cuiusq̃ casus tãto maiorz est crimis. q̃nto pusq̃ caderet maiozis erat ꝓtuz. Per que peccasti. p hec et torq̃beris. secui⁹ es carnẽ. flagellaberis in carne. Crimẽ nõ est in rebus. sed ĩ vsu agẽtis. Sepe prolixa lectio longitudinis causa memoriã legentis obnubilat.

De cantu et iuramento. et quare deus nõ semper exaudit petitiones orantis. Capitulũ. liij.

Sunt q̃dã voce dissoluti q̃ vocz sue modulatiõe gl'iant. nec tm̃ gaudẽt de dono gre. sz etiã alios spnũt. tumẽtes elatiõe. aliud cãtant q̃s libri habeãt tãta ẽ leuitas vocz. fortitudo ⁊ mẽtz. cãtãt vt placeãt ꝓlo magz q̃s deo. Si sic cãtas. vt ab alijs laudẽ q̃ras vocẽ tuã vẽdis. et facz eã nõ tuã sz suã Habes in ptãte vocẽ tuã. habeto aim. frãgis vocẽ. frange ⁊ volũtatẽ. seruas cõsonantiã vocũ. seruas ⁊ cõcordiã mozũ. vt p exemplũ discordes. primo. p volũtatẽ deo. p obediẽtiã mgro. Caue ne sic delectarz altitudine vocz. delecterz claritone mẽtis. Nec diuiti obsunt opes. si eis bñ vtaf. nec pauperẽ egestas cõmẽdabilez facit. si inter inopiã sordes pcñ nõ caueat. Quacũq̃ arte ꝓbor q̃s iuret: deus q̃ conscientie testis est ita hoc accipit. sicille. cui h̃ iurat intelligit. q̃ ꝓ o duplicit iurat. duplicit reus fit. qz ⁊ nomẽ dñi ĩ vanũ assumit. ⁊ primũ dolo rapit. Semp hic deꝰ punit. n tolerat q̃s ad salutẽ ꝑpetuã parat. Jocũ ditas cordis ẽ vita hois. cor prauũ dabit tristiciã. Gis boni impedimẽtũ est tristicia. hũilitas nec ipa irascit. nec alios irasci permittit: hũilitas est si q̃ peccauerit ĩ te frater tuꝰ. antecq̃ illũ peccasse poeniteat dimiseris illi. Vnusq̃sq̃ talẽ indulgẽtiã acceptat⁹ est a deo. q̃lem ipe dederit ꝓximo suo in se peccãti. Frustra deũ ꝓpiciari sibi querit. q̃ cito placari ꝓximo negligit Jn tua infirmitate nõ te despicias. sed ora deũ. ⁊ curabit te. Sepe multos deus nõ exaudit ad volũtatẽ. vt exaudiat ad salutẽ. Duobus modis oro impedit ne impetrare q̃s valeat postulata. h̃ est si aut mala q̃sq̃ cõmittit. aut si deligntib⁹ ꝏbita nõ dimittit.

De vera confessione et vera penitentia. Capitulum. liij.

Vera confessio ⁊ vera penitẽtia est. q̃n sic penitet hoiem peccasse. vt crimen nõ repetat. Nihil pius est q̃ culpã cognoscere nec deflere. Si videz alicui q̃n ꝓsecutorẽ tuuz nimis seuientẽ: scito q̃a ab antecessore suo demõe expugnet. Gis hõ. qui aliũ in corpore ꝓsequit. prius ipse in cor de ꝓsecutionẽ sustinere cognoscitur.

De ꝓfectione hũilitatis. Ca. liiij

Si per tria sedet hũilitatis ꝓfectio: vt attẽdat homo q̃d fuit añ ortum. q̃d est ab ortu vsq̃ ad occasuz. q̃d erit post hãc vitaz. Vnde em̃ superbiat hõ. rememorãs q̃ fuit vile semen. et sanguis coagulatus in vtero. postmoduz in deserto huius vite miserijs expositus. ⁊ peccato. tandẽ cinis ⁊ esca vermiũ futurus ĩ tumulo. Quid superbis homo cui⁹ conceptio culpa. nasci pena. labor vita. necesse mori quãdo vel quomodo vel vbi nescire.

De cordis instabilitate. Ca. lv.

Solus solitudinẽ cordis mei ingrediar. et cũ corde meo paulisper confabulabor. ab ipso q̃rens de ipso. et de ipis. que circa ipm̃ sunt. Cor meuz. cor prauũ. vanũ et magnũ. omni volubilitate volubilib⁹. de vno in aliud vago incessu transit. querens requiẽ vbi non est. Jn omnibus em̃. que videtur. requiem quesiui. et veram requiẽ in eis inuenire non potui. deinde rediens ad me. cõsistere in meipso nõ possum. quoniã mẽs mea valde leuis. multũq̃ instabilis. vaga ⁊ profuga. vbiq̃ se variat. vndiq̃ fluctuat quia vult et nõ vult. consilia mutat. volũtates alternat. siltis folio qõ a vẽto mouef. ⁊ circũferf Jnde est q̃ cogitatiões mee vane ⁊ ipoztune me trahũt ⁊ ducũt. mõ ad foz. mõ ad lẽtigia altercãtiũ. nũc ad cõuiuia pinguiũ. nũc ad ĩmunda libidinũ. mõ sordida dele

tratiõe. modo ꝯcupiscẽtie titillatio: ne caro inflãmak. nec nõ feda cogitatiõe animus sordidak. t cũ ꝯfusiõis mee caligine declinare volo. t nõ valeo. sic sic dũ me diligẽt inspicio tolerare meipm nõ possuz Nõ est em̃ hora dici nec momẽtũ tpis. q̃ creatorẽ meũ in aliq̃ modo nõ offendã. Vitã meã cũ diligenk exploro q̃tidiana ꝯfessione. cõfiteri nõ possuz pessima vitioꝝ germina q̃ in me q̃tidie repululãt. Ecce audiuisti pat abhoiationes meas malas t pessimas. et adhuc scias multo peiora t iniq̃ora in angulis cordis mei latere. q̃ ad lucẽ vere cõfessiõis venire erubesco. Verũtñ si dei cõsiliũ habes. cõsule quid agendum est.

Responsio ad remediũ instabilitatis inquiete mentis. Cap̃. lvi.

Cum ꝑ prauas ineptasq̃ cogitationes vaga mẽte discurris. decepto ribus spiritib⁹ tẽtandi adituz in te paras. t ita tea deo sepas q̃m̃ querse cogitatiões sepant a deo. t spũssanct⁹ discipline effugiet fictũ. t auferet se a cogitatiõib⁹ q̃ fũt sine intellectu. Mens ꝑo instabilis t inquieta dũ semp nititk cõprehendere. qõ appetit desideriis suis circũagitata nunq̃ reqescit. Idcirco in vno eternitat⁹ desiderio imobilik dz figi. Pctã autẽ tua ꝯfiteri nõ erubescas. q̃m oia in ꝯfessiõe lauank. et nullũ pctm̃ dimittik nisi ꝑus ꝯfiteak Prosequere igik. t si ad pfectã sanitatẽ puenire desideras. q̃quid ꝯscie stomachũ grauat totum vomitu pure ꝯfessiõis euomere ne differas. Virus em̃ vitioꝝ nisi festinanter eiciak. ꝑus interiora corrũpit. deinde ad exteriora ebullitẽs totuz corpus occupat et maculat.

Cogitatiões et affectiões in vnũ cõueniũt vt mentẽ decipiãt. ca. lvij.

Quonia egyptiũ tuũ nõ abhominaris. sed foues et instruis: manifesta bo tibi nõ solũ pctã actionũ. verũ etiã cogitationũ. Audi ergo miseriã meã. Sepe veniũt ad mentẽ meã cogitationes innũere t surgũt affectiões multe. t sollicitãt me de cura corpis. et suggerunt multa de vsib⁹ necessitat⁹. Cõueniũt ibi ad ꝯsulendũ. veracik aũt ad decipiendũ: et cõgregank cõsiliarij multi. et cõciliatores vani. immo deceptores veri Cõgregank aũt q̃si in vnũ cõsiliũ. t q̃si ad querendũ ꝯsiliũ bonũ. t dank in cõmune cõsilia multa. sz inutilia t vana: q⁹ ꝯsiliũ vanitatis est. t totũ eorũ cõsiliũ de vanitate est. Suadẽt mihi sanguinẽ minuere. vt possim pausare. t lautiores cibos sumere: remanere de vigilijs: vt sat⁹ possim dormire. Consulũt corpus recreare ne d. ficiat. carnẽ fouere. ne tabescat: abstinẽtiã aliq̃ntulũ relaxare. quieti parũper idulgere. t in hũc modũ agik de cura corpis. Cura superflua. et de vanitate ventilak questio vana. t sup hmõi inutili negocio ꝯsumik sepe vna hora.

Hic ostendik cogitationibus et affectionibus malis esse resistendũ Capitulum. lvij.

Qui carnis sue desideriis nõ resistit mot⁹ cordis sui custodire negligit. Ita tãdez ꝑaua ꝯsuetudine alligak vt postmodũ voles eis resistere nõ possit. Propterea q̃riẽs hmõi ꝯsiliarios improbos t iniq̃s in vnũ ꝯuenire sent⁹. nõ eis cõsentias. sz illico excute te: nũc ad orationẽ: mõ ad oratiõnẽ. sepe aũt ad meditationẽ. nec ꝑus cesses dõec illi euanescãt Intuere quõ xps stetit i cruce: cõsidera quõ moriet⁹: vel vbi vk q̃n statue te añ terrificũ tribunal tremẽdi iudic⁹. descẽde vsq̃ ad infernũ inferiorẽ: t ibi cerne quõ aie ꝑ pctis suis puniũtur. Talis eteni cogitatio probatissimuz remediũ est cõtra turpes cogitationes.

Voluptates siue consolationes sunt anime desolationes. Cap̃. lix.

Quonia ꝟba delictoꝝ meoꝝ audire nõ dedignar⁹ sed patienk auscultas fateri oportet q̃ adhuc fatendũ est. Cũ supradict⁹ cõsiliarijs iniquis et iniqua cõsulentib⁹ acquiesco. t eorũ ꝯsilia libẽter recipio. adsunt subito cogitatões praue. assurgũt affectiões querse: et multũ sollicite: sed parũ discrete. q̃ modo carnem meã delicatissime foueant q̃ quãtumcũq̃ suauissime nutriak semp caro est. Offerũt mihi infirmitoriũ. sz q̃m turpe est illo die manere. equitãdi occasionẽ querũt t inueniũt nec mora eq̃parank. vasa vinaria implenk. hospitia eligunk: et que sunt necessaria in via. ligank t parank. Vocor t voca

tus venio. Iniungit mihi obedientia illa et illa. ego ꝓo metuẽs ex meo desiderio vilescere. recuso ore. qđ cordis desiderio acquiesco. tñ coactus. z iõ letus ascẽdo z iter arripio. Proh dolor religio relinquit. z silentiũ rũpit. hinc inde volant ꝓba vana z inutilia. z forsitan detractoria. Sic sic cõfabulando sepe cõsumit dies integra. venio ad hospitiũ. assedeo ad mensam. apponit panis albus. z vinũ bonũ. pisces z caseus ova z cetera. Interea recurrit animꝰ meꝰ ad fratres q̃ sunt in cõuẽtu. z graue est mihi vt dissimiliter ab eis reficiar. et epuler splẽdide. illis aride reficiẽtibꝫ. et remordet me conscia mea. si ꝓ faba piscẽ. si ꝓ cespe caseũ. si ꝓ mica pastillũ ad refectionẽ sumã: si vinũ bibã. z frẽs aquã. Gula ꝓ expectatiõis impatiens inuitat et instigat vt comedaz z bibam. dicit em̃ non debes esse molestus et q̃ te charitate suscepit. sed ad nutũ illius te per oĩa oportet habere et monitis illius libenter obedire. z impẽsa beneficia cũ gratiarũactiõe capere. quoniã nihil respuendũ est: qđ cum charitate offert. Charitatis est: vt qđ ille tibi apponit cũ ipo pariter de eodẽ assumas. ne scãdalizet: si viderit te aliud q̃ se comedere. Ita ergo fac: vt ꝙuenit. Cõmunica z participa cũ hospite sicut scriptũ est Comedẽtes z bibentes q̃ apud illos sunt. Ego ꝓ obis ꝑsuasionibus victus cõmunico. z participo cum hospite ꝓ hospite. et quoniã de alieno ministrat. z non de ꝓprio incipio mihi eẽ indulgẽtior. z manu largior. Prosequor causam ꝓ qua veni ad mensaz. nã comedo z bibo ꝓfuse sicut mos est. z multiplicant fercula et pocula. donec vent̃ gravetur. et cerebrũ turbet: nec arguit fugitivas. quã excusat hospitalitas. Sic sic mei oblitus dũ gule appetitũ sequor obliuiscimor incipio. quid faciãt fratres in refectorio. z cadit a memoria faba. caulis: panis durus. et aque potus. Sicut fabula. sic est vita mea. Timeo etiã ne ego sic cõfabulãdo. fabula efficiar. si nõ in bonis operibꝫ inueniar. Dicite ergo mihi qđ debeo facere. et quomõ possim gulaz contenere. ne tãparui pedelli seruus efficiar.

De pugna et victoria gule contra incautos. Cap. lx.

Gula semp est in pugna et in culpa sive manducas. sive bibas. adest illa tecũ pugnatura. si bene non pugnas. certe vinceris ab illa. q̃ cum multis pugnat. z a paucis expugnat. Tu ergo tãto vehemẽtius illã expugna. quãto manifestius illã esse expugnandã cognosc̃. Et quoniã ad dei cognitionẽ q̃uenire nõ potes. nisi ꝑ cognitionẽ tui. iterũ atq̃ iterũ Discute teipm si forte aliq̃d ĩ te lateat qđ deo displiceat. Videre em̃ deũ non potes nisi mũdo corde. nec fiet cor iocundũ. nisi prius fiat mundũ ab omni contagione.

De ficta confessione. Cap. lxi.

Vlta habeo adhuc tibi dicere. sed confiteri erubesco. verũtamẽ qz aliter deũ videre nõ possum. aperiã tibi cor meũ. Fateor q̃m peccata mea recogitare neglexi. z iõo multa oblitioni tradidi: cognita aũt nõ oĩa cõfessus sum ꝓpter multitudinẽ. Que ꝓo ꝙfessus sum nõ pure sum ꝙfessus ꝓpter turpitudinẽ. aut oĩno celaui. q̃ autẽ sive bñ sive male sum cõfessus. nõ digne flendo puniui ꝓpter vetustatẽ et inueteratã consuetudinẽ. Confessus sum cui non debui: et cui debui fateri celaui: et qđ petius est. de confessione inanẽ gloriã quesiui. Manifesta ꝓ peccata excusaui. cũ de illis cõuict̃ fui vel qđ deterius est: defendi culpã meã ꝓ rubore confusionis palliaui. Sic sic petispetã semp accumulo et vitã meã quotidie corrigere dispono: semp aũt de die in diez differre: z dũ hoc in futuro ꝓpono: fit vt illud futurũ semp sit futurũ. Dñe deus meus q̃diu ponaz cõsilia in ania mea. Que vtilitas in sanguine meo: dũ descẽdo in corruptionẽ. Non est viciũ cui aliquo mõ nõ seruiuerim. oĩa em̃ cõtendunt de me cuius potissimũ esse videar. Veruntamẽ super oĩa vitia inuidia me persequit̃: pestis hec me rorquet vbiq̃. Da ergo consilium quomodo illã effugere valeam.

De inuidia que interdũ sub specie sanctitatis exercet iniurias suas Capit. lxij.

Tristius inuidia nihil est: que ꝓtinus ipm auctorẽ rorquet excruciis

atq; suū. Omnino igit fugienda est: t exe
cranda inuidia: quoniā in illa deus offen
dit: proximus ledit. animꝰ affligit. Inui
dia etēm semp torquet possessoris sui ani
mū: t q̄uis semp ledere non possit: suū tn
desenit in primū. Sed cū mala sit oīs inui
dia: pessima tn est huius mali species q̄
sub specie sanctitat; suas exercet iniurias.
Sepe eīm qn̄ seuit in proximū: et vitio ira
cundie: vel veneno ire fingit sibi cogitatio
qō faciat illud zelo iusticie. Lesus nanq;
q̄libet a proximo suo: nō iam eū facile re
spicer pōt simplici oculo. Displicet sibi q̄
quid ab illo fieri cōsiderat. Omni fere ho
ra tacita apud se cogitatione. illū accusat.
Surgūt cause quotidie innūere. q̄ illū cul
pabilē ostendūt. occurrūt rōnes multe: q̄ il
lū reū. illū esse puniendū cōuincūt. Crescit
aūt eousq; malū: vt apud deuz esse credat
se reū: nisi eū seuerius corripiat et de sua il
lū puersitate redarguat: loquit eīm apud se
huiusmodi maligna cogitatio. Usq; quo
illū talē tolero. cōsentire ei cōprobor: si euz
nō corripio: psentiēs aūt deū offendo. Cor
ripiā g̃ eū: ne deum offendā. nihil eīm pro
mea: sed p dei iniuria vlciscēda totū facio.
immo sic illū sibi restituā. primū eīm corri
pere: t illū castigare: hoc nō est primo noce
re. sed p desse velle. Sic sepe apud se loqui
tur. maligna cogitatio excecauit eīm eū ma
litia sua: t putat odiū suū amorē esse: et in
iuria sua iusticiā exercere. Cōuenīt itaq;
vndiq; huiusmodi male cogitationes ad
mentē. et fingūt se ad obsequiū dei cōueni
re. nō suū autē odiū velle exercere. Cōside
ra g̃ adhuc frequēter. cogita vehemēt. in
uestiga diligēt conscīam tuā. vt scias q̄d
corrigere. seu etiā vnde debeas g̃as age
re. Valde. n. vtile t p necessariū ē. vt scias
q̄d desit tibi. q̄d cupis. t quid hīc opras.

De multiplici vaga. et varia cogi tatione mentis: et cordis velocitate et alienatione. Cap. lxiij.

Facilius arbomos mundi possem
dinumerare. q̄ motus cordis mei
Velocitas animaliū et volatiliuz
meis mōtib; equiparari nō pōt: cogitatio
nes meas non est qui possit cōprehendere.
desideriorū meoꝝ non est modus. nūc illa
nūc ista cogito et desidero. nec ista nec illa
habere possum. Dum corpe vaco. cogita
tiōibus p diuersa loca vagor. nulla hora.
nullo tēporis momēto quiesco. sed in mo
mēto. in ictu oculi p multa spacia locorum
discurrēs nouas creaturas creo. et iterum
eas deleo. vel alio atq; alio mō multiplici
ter vario. illud vel illud habere desidero.
talis vl talis esse cupio. q̄si deus illud da
re vel talē facere nescierit. aut nō potuerit.

Que cogitanda sunt. vt cor ab il licita cogitatione remoueatur. Ca pitulū. lxiiij.

Custos cordis. q̄ modicū et cupi
dū cor habes: paruū est. et magna
cupit. vix ad vnī milui refectionē
sufficere posset. et totus mūdus ei nō suffi
cit. Solo corde p totū mundū vago mo
tu discurris. sine pedib; curris. sine manī
bus operis. alas nō habes et volare non
cessas. diuitias cōgregas t satiari non po
tes. epulas ad refectionē paras. t inde nō
comedis. hec t alia cogitas. et falsuz ē qō
cogitas. Audi quomō. vt decetero tibi ca
ueas. forsitan cogitas modo de sole vl de
aliquo tuo amico. aut de teipo. Si vnus
est sol. falsus est iste quē tu cogitās fingi.
quoniā ille certis locis t tempibus cursuz
suum pagit. istum ꝑo ibi ꝑstituis vbi vis
Si vnus est ille amicus tuꝰ falsus est iste
quē cogitans fingis. quoniā ille vbi sit ne
scis. istum autē vbi vis fingis. Porro te
ipm hoc esse loco sentis. t tamē figmento
cogitatiōis vadis quo vis. t hoc verum
nō est: quia ibi modo nō es. Qm̃ ergo fa
cta sunt hec. noli ammodo tpalia cogitare
sed tacta cogitatū tuū in dño qui te fecit re
fecit. elegit t vocauit. iudicabit t saluabit
O quanti hac hora cū eo loquunt. cunq;
in semetipīs amplectant. tu ꝑo in his de
lectaris. q̄ pereunt t trāseunt. et tecū mane
re nō possunt. Considera quoniā mō mul
ti moriunt: quibus si hec hora ad agendā
penitentiā concederet. que tibi cōcessa est.
quomō per altaria. t q̄ festinanter curre
rent. et ibi flexis genibus. vel certe toto cor
pore in terra prostrato. tādiu suspirarent.
plorarēt t orarēt. donec plenissimā pcōrū
venīā a deo cōsequi mererent. Tu ꝑo cor

medendo. bibẽdo. iocando. ꝛ ridendo. tẽpus ocioſe viuẽdo perdis. qõ tibi indulſerat de⁹ ad acquirendã gratiã. ꝛ ad promerendã gloriã Cogita etiã quot ſunt in inferno. qui nũc cruciant ſine ſpe venie ꝛ miſerico⁹die Si amo⁹ dei te tenere nõ poteſt. ſalt̃ tencat ꝛ terreat timo⁹ iudicij. metus gehenne laqueꝰ mortis. dolores inferni. ignis vrens. ſmis cozrodẽs. ſulfur feteꝫ. flãma thartarea. ꝛ oĩa mala. Diſcute adhuc teipm. vt ſcias q̃d deſit tibi ne in illa diſcuſſione cozã omnib⁹ cõfundaris. ſi inuenta fuerit in te iniquitas.

De multiplici volubilitate cogitationum. Cap. lxv.

O Gne penſare. ꝛ ſufficienter extima re non valeo. q̃ ſit illa tã multiplex cogitationũ mearũ volubilitas: ꝛ tam inquieta ꝛ infatigabilis velocitas q̃ per tã multa. tam varia. tã infinita diſcurrere me facit. Nulla em̃ hora. ꝛ nullo tẽporis momẽto quieſcere poſſuꝫ. ſed p infinita ſpacia locozũ. ꝛ volumia tẽpoꝛuꝫ mira feſtinatiõe perträſco. Vndiqꝫ mihi patet facilis tranſitus. agilis diſcurſus: de ſummis ad ima. ꝛ de imis ad ſumma: de primis ad nouiſſima: de nouiſſimis ad prima Digne explicare nõ poſſum. quot alternatiõis modos momẽtaneis pmutationib⁹ induo. ꝛ q̃ꝫ multifozmiter me alternantiũ viciſſitudinũ motib⁹ vanare conſueui. ꝛ p turbatiõib⁹ quotidie afficioꝛ. Modo me in fiduciã erigo. modo in diffidentiaꝫ cado. nũc per conſtantiã vigeo. nũc ſubitaneo timoze cõcutioꝛ: modo me turbat ira: modo ingẽs furoꝛ exagitat. nec illud adeo mirũ q̃ varijs qualitatib⁹. diuerſis pturbationib⁹. p ſingula momẽta afficioꝛ. ſed illud ſupra modũ ſtupendũ eſt. q̃d ſub eodẽ pene momẽto. ſepe cõtrarijs affectiõib⁹ tangoꝛ. nũc odio. nũc amoze ducoꝛ: modo gaudio. mõ meroze detraboꝛ. q̃ꝫ ſepe inter mira gratulatiõis mee tripudia ſupueniens. ſubitoq̃ emergẽs triſticie cã me vehemẽter cõcutit: ac deijcit. ꝛ omnẽ illã exultãtis animi ſolennitatẽ ſubito ĩ merozẽ vertit. Sepe diu multũq̃ dilectã. nimio poſtmodũ odio ꝓſequoꝛ. et vehemẽter approbatã atq̃ deſideratã ſubito deteſtoꝛ. Sed q̃s omniũ meaꝝ affectionũ q̃litates enarraret. q̃s oĉs variatiões mee mentis explicare ſufficiat. Pene quot ſũt diuerſitates rerũ: tot ſunt variatões affectionũ meaꝝ.

Quã bonũ ſit q̃ homo ſeipm cognoſcat. Cap. lxvi.

C Vm inf oĩa aĩalia bũanũ gen⁹. tũ dignioꝛi forma. tũ dignioꝛi potentia dign⁹ reptaꝝ. nulla ſcia melioꝛ eſt illa. q̃ cognoſcit hõ ſeipm. Relinque q̃ cetera ꝛ teipm diſcute p te curre. ꝛ in te cõſiſte. a te incipiat cogitatio tua ꝛ in te finiaꝝ ne fruſtra in alia extẽdaꝝ te neglecto. Preter ſalutẽ tuã nihil cogites: q̃m in acq̃ſitione ſalutꝭ tue nemo eſt tibi germanioꝛ: nemo ꝓpinq̃oꝛ teipo. Si ꝙo aliq̃d cogitatiõi tue ſe offerat: q̃d nõ quoq̃ mõ ad tuipius ſalutẽ ptineat: illico reſpue ꝛ expue vt te ſp poſſis inſpicere. ꝛ de cognitione tui venire ad cognitionẽ dei. Agnoſcere ſe dz hõ ad q̃ bona ſit naturaliꝛ ꝓmptioꝛ: vel ad q̃ mala ꝓcliuioꝛ: q̃b⁹ ſtudijs debeat vehemẽti⁹ inſiſtere. cõtra q̃ mala debeat inſtãti⁹ vigilare. q̃b⁹ exercitijs valeat meli⁹ ꝓmoueri. q̃b⁹ vitijs valeat facili⁹ cozrũpi. q̃b⁹ culpis ſubiaceat: vel q̃bus meritꝭ emineat: ꝛ q̃d pro his pene. vl̃ ꝓmij expectare debeat q̃ntuꝫ q̃ridie ꝓficiat vel deficiat: cũ quãta animi induſtria ſatagat p̃terita mala flere. p̃ſentia declinare. futura p̃uenire. cũ q̃nta animi cõſtantia ſtudeat reparare bona amiſſa: cuſtodire ꝛ multiplicare poſſeſſa. O q̃ neceſſaria diſcuſſio. ꝛ q̃ admiranda ſpeculatio. tot anĩ ꝓtutes. tot ei⁹ exercitationes. tot ei⁹ ſtudia vel merita p̃ oculis hãe. ꝛ huiuſcemodi p̃platiõi diutius inherere. Suſpẽde animũ tuũ ab inferioꝛũ amoze. ne forte de ſublimib⁹ electus. ꝛ de loco voluptatis a ꝓpria cõſcientia abſtract⁹ et illectus. poſt cocupiſcentias tuas eas. et vagus fias. et profugus ſup terrã. Denicꝫ ſi cupis implere dominicũ ꝓceptuꝫ. omni cuſtodia ſerua coꝛ tuuꝫ. neſcit em̃ quid deſpũ angelico q̃d de ſpũ diuino ſentire debeat. qui ſuũ ꝓpius nõ cogitat. nihil recte exiſtimat. qui ſeipſuꝫ ignoꝛat. neſcio quoniã ſub pedibus ſuis oĩs mundana gloria ſubiaceat. qui cognitiõis ſue dignitatẽ nõ pẽſat. O cuſtos coꝛdis ſi nõdũ es ido

neus intrare ad teipm. quō ad illa intranda ydoneꝰ eris: q̄ sunt intra vl̄ supꝝ teipm. Si nōdū dignꝰ es intrare tabnaculū primū. q̄ fronte p̄sumis ingredi tabnaculū secūdū. h̄ est in sctā sctōꝝ. Si nondū moliri potes gressus altos. vt cū dño iesu. vl̄ saltē cū moyse ascēdas i montē excelsuz. q̄ presumptiōe paras volare i celū. Prius redi ad te q̄ rimari p̄sumas q̄ sunt supꝝ te. Prius sol ortus sui ꝛ finia irradiat. q̄ ad alti ora cōscēdat. Primū g̃ est. vt redeas ad te ipm: intres ad cor tuū. discas extimare. teipm. ꝛ spm̃ tuū. Discute q̄d sis. q̄d fueris q̄d esse debuerꝭ. q̄d esse poterꝭ. quid fuerꝭ p̄ naturā. q̄d mō sis p culpā. Quid eē debueris p industriā. q̄d adhuc esse possis p gratiā. Disce ex tuo spū cognoscere. q̄d debeas de alijs spiritib extimare. Hec porta. hec scala. hic introitus. iste ascēsus. hac introiſ ad intima. hac eleuaſ ad sūma. Vides q̄ntum valeat hoi plena cognitio sui. ex hac siquidē proficit ad cognitionē oim celestiū ꝛ terrestriū ꝛ infernorum.

Priuatus amor aufert verū iudicium. idcirco deo est committendum. Capitulum. lxvij.

Cire vellē qualis ipse sum. sed vix de meipo vera discernere possum. Amor nāq̄ puatus. quē erga meipm habeo aufert mihi verū iudicium de meipo. Idcirco paꝝ mihi credo de meipo vtpote homi mēdaci timens ne si meipm iudico mentiaſ iniq̄tas sibi. Judicet g̃ me ille. cui oīa nuda sunt. ꝛ apta. quez fallere nō possum: qz sapia est. nec effugere. quia vbiq̄ est. nec corrūpere. qz iusticia est. Ille veniat ad me cuiꝰ delicie sunt esse cū filijs hoim qui stat ad hostiū: ꝛ pulsat paratus introire: si ei appuero. Intret g̃ et sctificet sanctuariū: q̄m sanctꝰ est: ꝛ domū eiꝰ decz sctitudo. Extirpet vitia. ordinet cogitationes. sanet affectꝰ. mores cōponat: nullus ei in aliq̄ resistat vt sit in pace locꝰ eiꝰ. Vtinā nullꝰ hoim eēt mecū exteriꝰ. vt familiariꝰ locꝰ posset cū eo interiꝰ. Ipe em̃ ꝛ secretū q̄rit. ꝛ solitariū locū diligit. Fugiā ergo hominū solacia et colloquia: vt in secreto cordis mei deū hīatorē hīe possim. Valde tū difficile est: ab exterioribꝰ ad interiora mentē reuocare: ꝛ ibi p̄manere. Nec minus difficile est de visibilibꝰ ad inuisibilia penetrare: ꝛ i illis diuti⁹ ꝙ sistere. Dura sūt hec ꝛ laboriosa. ꝙz valde fructuosa. Assuescam igiſ sola intima cogitare: sola interiora diligere: ꝛ in illis p̄manere: vt possim audire q̄d loquaſ in me dñs deꝰ meꝰ. Ecce adsum pyssime dñe tecū sum: intꝰ sum: q̄ diu fui in exterioribꝰ occupatꝰ. vocē tuā intra me audire nō potui: nūc āt reuersus ad me ingressus sum ad te: vt possim audire te: et tibi loq̄. Loq̄re g̃ misericorditissime qz audit seruus tuꝰ. loquere: qz paratꝰ sum obedire. quicq̄d iusseris. pro posse meo libent. et deuotꝰ implebo. O ania mea rex angelorum venit ad nos. et hospitatus est nobiscū. Letemur g̃ de tanto hospite nr̄o. corde pfecto demꝰ ei gl̄iam. ꝛ honorē. q̄m dignatus est visitare seruos suos. Epulemur ꝛ iocūdemur cū eo in leticia. et exultatiōe. Delectemur de deo in eo. ꝛ nullus sit ei in aliq̄ molestus. ne in ira recedat a nob ꝛ inducat sup nos maledictionē pro bñdictione. Exhibeamꝰ ei oīe seruitiū charitatis rogātes. et deprecantes. vt nobiscum manere dignet. Si ꝙ nō possumus p̄solue ei totū. qđ debemꝰ. saltē nosmetipsos hūiliter ei subdamꝰ ad omnē voluntatem eiꝰ. Sit hec dies solēnis. in q̄ saluatorem nostrū in hospitio nr̄o leti suscepimꝰ. nullū membrū. nullū officiuz ab hoc gaudio excludaſ. Cōueniant ergo in vnū oēs cogitationes ꝛ affectiōes. die festuz celebrātes in oīi puritate ꝛ sanctitate. Nulla se aliena cogitatio interserat. q̄ hui⁹ solēnitatis gaudia p̄turbet. O culi mei semp ad dñm p quē sum. viuo ꝛ sapio. nec cessent lachrymis pedes ei⁹ rigare. Audiāt et intelligāt aures. q̄d sit in nob qđ ei displiceat. vl̄ qđ ei placeat. qđ damnet vel quod approbet. O delectaſ odoratus illo suauissimo odore dulcedinis eiꝰ. O dor eiꝰ odor vite eterne. odor totiꝰ suauitatis et iocunditatis. Repleaſ os meū laude. vt cantē gloriā tuā altissime domie. Sit meditatio cordis mei in cōspectu tuo semp. vt te possim videre per fidē ꝛ cōtemplationē. donec merear videre facie ad faciē. clementissime pater nihil in nobis cesset a laude tua. Bñdic anima mea dño. et omnia que intra me sunt

nomini sancto eius. Benedic & dic. Gloria laus & honor tibi sit rex christe redemptor.

Hic probatur anima deo esse similis & ideo magis illi obligata. Cap. lxvij.

Anima mea si vis amari a deo: reforma in te imaginem suā: & amabit te. repara in te similitudinē suā: & desiderabit te. Consilio nanq; sancte trinitatis ad imaginem & similitudinē suam creauit te creator tuus: qō nulli ex creaturis donauit vt tanto eum ardētius diligeres quanto mirabilius ab eo te conditam intelligeres. Considera ergo nobilitatē tuā. quoniā sicut deus vbiq; est totus. omnia viuificans. oīa mouens & gubernās. ita tu in corpore tuo vbiq; tota es scōm modum tuū. illud viuificans mouens & gubernās. Et sicut deus est viuit & sapit. ita tu scōm modum tuū es: viuis & sapis. Et sicut in deo tres sunt psone. pater filius et spūssanctus. sic & tu habes tres vires. scilicet intellectum. memoriā & voluntatē. Et sicut ex patre generat filius. & ex vtroq; procedit spūssanctus. ita ex intellectu generat volūtas: & his amboby procedit memoria. Et sicut deus est pater & deus est filius: et deus est spūssanctus. non tamen tres dij: sed vnus est deus & tres psone. ita anima est intellectus. aīa voluntas. aīa memoria non tamē tres anime. sz vna anima & tres vires. Ex quiby anime viriby quasi excellētioribus iubemur deū diligere: vt diligamus eum tota anima. tota mente. toto intellectu. tota voluntate & tota memoria. hoc est toto affectu sine defectu cū discretionis intuitu: nec solus sufficit de deo intellectus ad beatitudinē: nisi sit in amore ei⁹ voluntas. imo hec duo non sufficiūt: nisi memoria addat. q̄ semp in mente intelligentis & volentis maneat de⁹: vt sicut nullum potest esse momentū quo hō nō vrat vel fruatur dei bonitate & misericordia ita nullū sit momentuz quo eum pñtem non habeat in memoria.

Hic probatur aīa esse tāte dignitatis vt habilis & ydonea sit esse pater & mater xpi. Cap. lxix.

Intellige dignitatem tuā nobilis creatura: qm̄ nō solū insignita es dei imagine. verumetiā decorata similitudine. Sicut em̄ creator tuus qui te ad similitudinē suam creauit est charitas bonus & iustus. suauis & mitis. patiens & misericors: & cetera insignia q̄ de eo leguntur. ita tu creata es vt charitatē habeas. & esses mūda & sancta pulcra & decora. mitis & humilis. quas ꝓtutes quāto pl⁹ in te habebis. tanto ꝓpinquior deo eris & maiorem tui conditoris geris similitudinez. Quid maius his tibi facere potuit. q̄ vt ad similitudinē suā te conderet factor tu⁹ & eisdem ꝓtutum vestimentis te ornaret. quiby ipe ornatus est. Attende igit diligenter ꝓprie conditionis tue excellentiam. et venerande sancte trinitatis imaginem in teipa cognosce honoremq; similitudis diuine: ad quā creata es. habere studeo nobilitate morū. exercitio ꝓtutum. dignitate premioꝝ. vt quando apparebit qualis sit tunc similis ei apparere possis. Similis em̄ simile querit. & qualem te parauerz deo talis necesse est appareat tibi de⁹. Si ergo naturalem pulcritudinez tuā in te reparaueris. cōcupiscet rex decorem tuū. qm̄ ipe est deus tuus: ipe amicus & spōsus: frater & filius. Ipe em̄ dixit. Quicunq; fecerit voluntatē patris mei q̄ in celis est: ipse meus frater & sozor & mater est. Audi quō ꝓtus si sapientia patris filius est patris: ꝓbum patris. voluntas est patris. Volūtas hominis nihil aliud est q̄ q̄dam proles mentis. Si igitur eadem est voluntas tua: & voluntas patris: idē est filius tuus. & filius patris. Veritas sapientia. voluntas corde concipit: & ex corde generat. Si igitur idē vis & idem sapis qō pater. tu cū dem filiū habes: quē & pater. Jn te est vtq; sis pat. an mater. an poti⁹: vtrūq; vtrūq; aūt es & pater & mater. non tuo merito sed dei dono. Potes eum nanq; gignere i corde tuo & in corde alieno. Potes eum concipere a corde tuo et ore alieno. intellectu gignit. consensu concipit. affectu nascitur effectu nutrit. Quando ꝓtratem intelligz vel aliū intelligere facis. christum gignis nosti voluntatem xpi. consenti ei & concepisti. Quando gignis es pater. quādo cō

cipis es mater. Amādo parturis ⁊ nutris sic in potestate cuiusq relinquit vtrum nam tante prolis mat efficiatur. Maledicta ḡ sterilis que non parit: que talem filium ꝓ voto habere potuit. Similiter maledictus qui non gignit. Nisi quia nō eq in nostra potestate consistit ꝑfectam intelligere ⁊ veritati ꝓsentire. Non em̄ veritatem semp intelligo: cum volo. Intellecte aūt semp cōsentio si voluero. Velle tamē nō possum nisi gratia dei fuerit mecū. Nulla est em̄ humana industria sine dei gra. Exquo primus homo peccauit. nature bonum ꝓdidim⁹. pariter ⁊ arbitrij vigorez sed non electionē. ne nō esset nostr. vt emēdaremus peccatū In nobis nanq manet ad querendam salutē arbitrij voluntas. i. rationalis voluntas sed admonēte prius deo: ⁊ inuitante ad salutē: est vt vel eligamus vel sequamur. Potestat̄ nostre est diuine inspirationi acquiescere ⁊ que ad salutem nostrā ptinent eligere ⁊ sequi. Diuini ꝙo muneris est: vt possim⁹ adipisci: qō sequendo cupimus cōsequi. Nostre potestatis est ⁊ ignaue vt labamur. Felix hō q̄ sic ambulat sapienter nec cadat. aut si ceciderit vt statim resurgat. Felicior ꝙo est: q̄ nunq cecidit. Felicissim⁹ aūt est qui iam cum deo regnat.

Hic ostenditur aia sancta semp ad recipiendū in se deū esse parata. Cap. lxx.

Felix homo est: cui p̄sto est. cum voluerit habere deum. O quanta est dignitas hominis. filiū habere deum: ⁊ quanta est humilitas om̄ipotentis: habere hominē patrē. ⁊ quanta est nobilitas anime exp̄m ipsum habere spōsum. Sāta ergo anima ⁊ veri sponsi amica ad dilecti sui aduentum summo cum desiderio semp debet inhiare: ⁊ parata atq expedita esse: vt pulsantem amicū absq vlla dilationis iniuria possit suscipere: ⁊ vocanti cum omni alacritate occurrere. ne subito ⁊ inopinate aduenientis. minus ꝓmptam ⁊ minus ornatam inueniat: vel diu exclusus diuturne prestolationis vllam molestiam sustineat. Aliud autem est cum ipso intrare. atq aliud est ad ip̄m exire. Ibi aia ad seip̄am reuertitur: ⁊ cū dilecto suo vsq ad intima cordis sui penetralia ingredit. Hic extra semetipsam ducitur. ⁊ ad sublimia contemplanda subleuat. Quid nāq est eius introire. nisi se totam in semetip̄az colligere: quid ꝙo est eius exire. nisi seip̄az extra semetipsam totam extendere. Nihil itaq aliud est animā cū dilecto suo in cubiculum ingredi: ⁊ solam cum solo morari. dulcedineq eius perfrui. nisi exteriorū omniū obliuisci. ⁊ in eius dilectione sume ⁊ intime delectari. Se solam cum dilecto videt: quādo exterioꝝ omniū oblita exp̄a ꝓpria consideratiōe in dilecti sui dilectionē desiderium suū purgat. ⁊ ex his que in intimis suis considerat animū suū in huius modi affectū inflammat. ⁊ tam ex bonorū q̄ ex malorum suoꝝ consideratiōe in gratiarum actione assurgit. ⁊ hic ꝓ indulta venia intime deuotionis victimas ꝓsoluit Vsq in intimū dilectus perducitur et in optimo collocatur. quando ex intimo affectu sup omnia diligitur. Cogita quid sit: qō in vita tua ardentius dilexisti. antius concupisti: qō te iocundius afficiebat. cetera q̄ om̄ib⁹ profundius delectabat. Considera ergo si eandem affectionis violentiam. delectationisq abundantiam sentis. quādo in summi dilectoris desiderū inardescis. quando in eius dilectione requiescis. Cui dubium vt q̄ intimū illum affectionis tue sinuz necdum teneat. si intime dilectionis aculeus animaz tuam minus penetrat. tepidi⁹ exagitat q̄ in alienis affectionib⁹ aliquādo penetrare vel exagitare solebat. Sed si tantam ꝓrsus vel forte validiorē dilectionis violentiam in intimis tuis circa diuina ꝑsenseris. q̄ alias nunq expertus fueris. vide adhuc si forte aliud aliquid sit. in quo delectari vel consolari possis. Certe q̄ dū possumus ex aliena qualicunq re cōsolationē vel iocunditatem concipere. nondum audeo dicere dilectum nostrum intimū ardentissimi amoris sinum tenere. Satage ergo. festina trahere euz adhuc o beata anima. quis em̄ neget illud intimū ad cordis humani penetrale tales recessus habere seu etiam obtinere posse. in quib⁹ summi ⁊ singlar̄ amoris violentia. cum aliquid per affectum in

fixerit. alienã omnino delectatione auelli non possit. Certe si alienam aliquam consolationem queris vel recipis. deum tuum q̃uis forte summe. nondum singulariť diligis. Nondum ergo in intimũ pducťnõdum in intimo collocatur. Si ergo nõ satagis introducere eũ ad intima tua: quomodo te credam velle: vel posse sequi eum ad sublimia sua. Certum ergo signum tibi sit anima quecunq̃ es: qõ dilectum tuum minus diligis: vel ab illo minus diligeris si ad theoricos illos excessus nondum vocaris. vel vocantem sequi nondum meruisti. Quomõ em̃ pfecte diligis vel diligeris. si in summoꝝ desiderio ad supna non raperis. ad theoricos illos conaťs mentis alienatione non transis. Vis nosse qz sublimitas diuinaꝝ reuelationũ sit manifestum diuine dilectionis indicium. Jam nõ dicã inquit vos seruos sed amicos: qz oĩa que audiui a patre meo nota feci vobis. Satage ergo deum tuũ intime ꝛ summe diligere: ꝛ omni hora in diuine contẽplationis gaudium summo cũ desiderio anhelare. Collige teipam ad temetipam totum. ꝛ in solo diuinitatis desiderio requiesce.

Anima precipiť erigere se ad sublimia cõtemplanda. Cap. xxi.

Quebet nanq̃ anima perfecta ꝛ assidue summoꝝ contemplationi dedita omni hora peregrinatiõis sue terminum ꝛ ergastuli huius egressum. cuꝝ summo desiderio expectare: ꝛ ad illud diuine contemplationis spectaculum: quod in futura vita speram⁹. animũ suũ cõponere suspendere: ꝛ in eiusmodi expectatõe vehementi desiderio anhelare: vt qõ interi⁹ videt p speculum in enigmate: mereať videre facie ad faciem. Necesse est itaq̃ ad cor altum ascendere ꝛ mentis excessu p dõnicam reuelationem addiscere quid sit illud: ad qõ studere vel spectare oporteat: ꝛ ad qualem sublimitatẽ habeat animũ suũ cõponere ꝛ assuescere. nam si semel ad illã luciferam euangelice sublimitatis gloriaꝝ admissus fuerit. ꝛ ad illud diuinoꝝ luminuꝝ spectaculum intrare meruerit. q̃ intimis desideriis. q̃ pfundis suspiriis q̃ inenarrabilibus gemitibus eum qui eiusmodi est putamus insistere: q̃ assidua recordatione q̃ iocunda admiratione. inspectam claritatem credim⁹ eũ retractare: mẽteq̃ reuoluere. Illã desiderando. illam suspirando. illam contemplãdo. donec tandem aliqũ in eandem imaginẽ transformeť a claritate in claritatem tanq̃ a dñi spũ. Verũtamen cũ ab illo sublimitatis statu ad nostrũ metipos redimus. illa que prius sup̃ nostrũ metipos vidimus in ea veritate vel claritate qua prius prospeximus ad nostram memoriam omnino reuocare nõ possum⁹ Et q̃uis inde aliquid in memoria teneamus: ꝛ quasi p medĩũ velum: ꝛ velut ĩ medio nebule videamus. nec modũ quidem videndi nec qualitatẽ visionis cõprehendere vel recordari sufficim⁹ ꝛ mirũ immo dum reminiscentes nõ reminiscimur. ꝛ nõ remiscẽtes remiscimur: dũ videtes nõ previdem⁹ ꝛ aspicientes nõ pspicim⁹. ꝛ videtes nõ penetram⁹ donec iteꝝ meditatõe assurgam⁹ ĩ pteplationẽ. pteplatõe in admiratiõnẽ. admiratõe in mẽtis eleuationẽ. Per veritatis contemplationẽ eruditur homo ad iusticiam. consumaťur ad gloriã. Gratia contẽplationis cor ab oĩ mũdano amore non solũ emundat sed sanctificat. ꝛ animũ ad celestiũ amorẽ inflãmat. Qui diuina inspiratione ꝛ reuelatiõe ad contẽplationis gr̃am promoueť. quasdã arras future illius plenitudinis accipit: vbi sempiterne cõtemplationi inherebit. Qui p̃o contemplationi p̃itaꝝ vult vacare. necesse est vt discat requiescere nõ solũ ab opib⁹ malis. sz etiã a cogitatiõib⁹ supuacuis. Multi siquidẽ: ꝛ si sciant vacare corpe. mĩme tñ valent vacare corde nesciẽtes facere sabbatum ex sabbato: ꝛ ideo non valent implere qõ dicťur ĩ psalmo. Vacate ꝛ videte qm̃ ego sum deus. Vacantes siquidem corpe sed vagantes vbiq̃ corde nequaq̃ merentur videre q̃ dulcis est dñs ꝛ q̃ bonus isr̃l deus his qui recto sunt corde. Inde est q̃ hostes derident sabbata eoꝝ. i. ipa sue vacatiõis otia q̃ cogitatiões inutiles. ptrabũt ꝛ p deuia q̃q̃ vago icessu sine respectu quẽtionis passim huc ꝛ illuc vagant. Animꝰ eoꝝ in diuersa rapiť ꝛ nũc in hãc pr̃ẽ nũc ĩ illã discurrẽdo mira agilitate ĩ p̃ria agiť.

Homelie super euangelio

Sic sic ꝑ diu sub egenis huius mūdi elemētis viuim⁹ desideria nr̄a vltra gaudia extendim⁹: qz infinite plura sunt q̄ ꝓcupiscimus ꝙ q̄ in hac vita apphendere possumꝰ. Btā aūt illa supnoꝝ spirituū mkitudo desideria sua vltra gaudioꝝ suoꝝ non extendit plenitudinē q̄ felicitatis sue infinitatem vel īmensitatem ꝓhendere oīno non sufficit. Est aūt illoꝝ gaudiū non solū de contēplatōe creatoris sz etiā in cōtemplādis eius creaturis. Dū em̄ deū in oīb⁹ suis opib⁹ mirabilem inueniūt. quid miꝝ si vbiq̄ mirādo venerant: venerādo mirant magnalia ei⁹ quē diligūt. Jnueniunt itaq̄ nō solū in creaturis incorpeis: sz etiā in creaturis corpeis vñ miranť. vnde creatorē eoꝝ digne venerant. Hec oia iugiter miranť ꝛ ꝓtemplanť. contemplātes miranť. mirantes letanť. letanť de diuina ꝓtēplatōe. ꝓgratulanť de mutua visione. mirāť i rep corpaliū speculatōe. Discam⁹ ꝛ nos ꝓtēplātes mirari ꝛ mirātes ꝓtēplari. quō illi⁹ supne bītudinis ciues: oīa q̄ sub ipis sunt indesinenť aspiciūt: oīmq̄ q̄ ab alto vidēt rōnē ꝛ ordinem ꝓhendunt quō de mutua societate insolubiliq̄ charitate in infinitū gaudeāt: quō in illā diuie claritatis visionē insatiabiliť ardescāt. Nihil est iocūdius: nihil vtili⁹ gr̄a ꝓtemplationis. Quāto ampli⁹ in celestiū contemplatione delectar̄: ꝛ delectādo admiraris tanto libentius immoraris. tanto diligētius perscrutaris. profundius q̄ illuminaris. semper in illis inuenies quod mireris ꝛ vnde delecteris. Nusquam est copiosior materia admirādi ꝛ nusq̄ vtilior cā delectandi. Jn his g̃ sp sit tua admiratio ꝛ delectatio: nec necesse erit alia ꝑ alijs quere re. ꝛ ꝑ vanaz huc illucq̄ cogitationū euagationem discurrere Deū nanq̄ cognoscere plenitudo est scie. Plenitudo autē hui⁹ scie plenitudo est gr̄ie. cōsummatio gratie. ꝑpetuitas vite. Ad hui⁹ ꝙ scie plenitudinem opus est poti⁹ intima ꝓfūctōe q̄ profunda inuestigatōe. suspirijs q̄ argumētis: crebris lamētationib⁹ q̄ coprosis argumētationib⁹. lachrymis q̄ sentētijs: orōne q̄ lectione: gratia lachrymaꝝ q̄ scientia lr̄arum: celestium potius contemplatione q̄ terrestriū occupatione.

Diui bernardi abbatis Homelie sup euangelio: Missus est.

Prologus.

Scribere me aliquid deuotio iubet ꝛ prohibet occupatio. Verū tamen quia prepediente corpali molestia fratrū ad presens non valeo sequi conuentū id tantillū ocij qđ vel mihi de somno fraudans in noctibus intercipere sinor: non sinā ociosuz. Libet ergo temptare id potissimū aggredi: qđ sepe animū pulsauit: loqui videlicz aliquid in laudib⁹ ꝙginis matris sup illa lectione euangelica: in qua luca referente dominice annūciatiōis continet hystoria. Ad qđ sane opus esse faciendū. ꝛ si nulla fratrum quoꝝ me ꝑfectib⁹ deseruire necesse est: vel necessitas vrgeat vl̄ vtilitas moueat. dum tamē ex hoc nō impediar: q̄ ad quecq̄ necessaria minus paratus inueniar non arbitroz eos debere grauari. si ꝓprie satisfactio deuotioni.

Lectio sancti euāgelij scōm lucā.

In illo tempe. missus est angel⁹ gabriel a deo i ciuitatem galilee: cui nomen nazareth ad ꝙginē despontatam viro cui nomē erat ioseph de domo dauid: ꝛ nomen ꝙginis maria. Et reliq̄.

Homelia Prima.

Quid sibi vult euangelista tot ꝓpria nomina rep in hoc loco tā significanter exprimere. Credo q̄ voluit nos negligenter audire: qđ tam diligenter studuit enarrare. Nominat siquidē nūcium qui mittit: deū a quo mittit: ꝙginez ad quā mittit. spōsum q̄ ꝙginē amboꝝ q̄ genus: ciuitatem ac regionē ꝓprijs noibus designat. Vt quid hoc: putasne aliq̄d horum superuacue positum sit. Nequaq̄. Si em̄ nec foliū de arboze sine cā: nec vnus ex passeribus sine ꝑ celesti cadit sup terrā: putem ego de oze sancti euāgeliste supfluum defluere ꝙbū. ꝑsertim inter sacra mysteria ꝙbi. Nō puto: plena q̄pe sunt oīa supnis

mysterijs ac celesti singula dulcedine redũdantia. si tñ diligentẽ habeãt inspectores. q̃ nouerit fugere mel de petra oleũq̃ de saxo durissimo. Nempe in illa die stillauerũt montes dulcedinẽ ⁊ colles fluxerunt lac ⁊ mel. qñ rorãtibꝫ celi desup nubibusq̃ pluentibꝫ iustũ. apta est terra leta germinans saluatorẽ. qñ dño dãte benignitatẽ: ⁊ terra nr̃a reddẽte fructũ suũ. sup illũ montem montiũ: montẽ coagulatũ ⁊ pinguẽ. misericordia ⁊ ꝟitas obuiauerũt sibi: iustitia ⁊ pax osculate sunt. Illo q̃z in tpe vn⁹ iste interceteros mõtes nõ modicus brũs h̃ videlicet euãgelista. dũ desideratuz nob nr̃e salutis exordiũ suo cõmendauit eloq̃o: veluti austro atq̃ e vicino sole radiãte iustitie: quedã ex eo spũalia. pfluxerũt aromata Vltimã etiã nũc de⁹ emittat ꝟbũ suũ ⁊ liq̃ faciat ea nobis. perflet spũs ei⁹ ⁊ fiãt nob intelligibilia ꝟba euãgelica: fiãt ĩ cordibꝫ nr̃is desiderabilia sup aurũ ⁊ lapidẽ pciosum multũ: fiant dulciora sup mel ⁊ fauuz Ait itaq̃.

¶ Missus est angelus gabriel a deo. Nõ arbitror hũc angelũ de minoribꝫ esse. q̃ q̃libet ex causa crebra soleãt ad terras fungi legatione. Qõ ⁊ ex ei⁹ noie palaz intelligi dat: qõ interpretatũ fortitudo dei dr̃. Et qz nõ ab alio aliquo forte excellentiori se: vt assoleat. spũ: sz ab ipo deo mitti phibeat: ꝓterea h ergo positũ est a deo. Vel iõo dictum est a deo. ne cui brõz spirituũ suũ deus anteq̃ ꝟgini reuelasse putet consilium excepto dumtaxat archangelo gabriele: q̃ vtiq̃ tãte inter suos potuit inueniri excellentie: vt tali noie dign⁹ haberet ⁊ nuncio Nec discordat nomẽ a nũcio. Dei quippe ꝟtutem xp̃m quẽ melli⁹ nũciare decebat q̃z hunc: quẽ simile nomẽ honorat. Nã quid aliud est fortitudo q̃z ꝟtus. nõ aũt idecẽs aut incongruũ videbat dñm ⁊ nunciũ cõi censeri vocabulo: cũ similis in vtroq̃ appellationis: nõ sit tñ vtriusq̃ silis cã. Aliꝫ q̃pe xp̃s fortitudo vel ꝟtus dei dicit. aliꝫ angelus. Angel⁹ em̃ tm̃ nũcupatiue. xp̃s aũt substãtiue. Xp̃s dei ꝟtus dicit ⁊ est: q̃ fortis armatus: q̃ suũ atriũ in pace custodire solebat. fortior superueniens: ipm̃ suo brachio debellauit. ⁊ sic ei vasa captiuitatis poterer eripuit. Angelus ꝟo fortitudo dei appellatus est. vel q̃ hmõi meruerit progatiuam officij: quo eiusdẽ nũciaret aduentum ꝟtutis: vel qz ꝟginẽ natura pauidã. simplicẽ. verecundã. de nouitate miraculi nõ expauescere ꝓfortare deberet. Qõ ⁊ facit ne timeas inquiens maria. inuenisti. n. grãm apũ deũ. Sed ⁊ ipm̃ spõsum hoiez vtiq̃ nihilomin⁹ humilẽ: ac timoratũ nõ irrõnabiliter fortitan idẽ angel⁹ cõfortasse credit. q̃z q̃ tũc ab euãgelista nõ nominet Joseph inq̃t fili dauid noli timere accipe mariã ꝓiugem tuã. Cõuenienter itaq̃ gabriel ad h̃ opus eligit. imo qz illi tantũ negocij iũgit recte tali noie designat. Missus est g̃ angelus gabriel a deo.

Quo.

¶ In ciuitatẽ galilee cui nomẽ nazareth. Videam⁹ si. vt ait nathanael: a nazareth põt aliq̃d boni esse. Nazareth interpretatur flos. Videt aũt mihi quo ddã semẽ fuisse diuine cogitatõis tanq̃ ecelo tractatũ i terras: allocutiones ⁊ pmissiones factre celitus ad pr̃es abraam ysaac ⁊ iacob. De q̃ semine scriptũ est. Nisi dñs sabaoth reliquisset nobis semẽ sicut sodoma fuissem⁹ ⁊ sicut gomorra simles essem⁹. Floruit autẽ hoc semen in mirabilibꝫ. q̃ ostensa sunt in exitu isrl̃ de egypto. in figuris ⁊ enigmatibus p totũ iter in deserto vsq̃ in terrã promissionis. ⁊ deinceps in visionibꝫ ⁊ varicinijs ꝓphetaꝝ: in ordinatõe q̃z regni ac sacerdotij vsq̃ ad xp̃m. xp̃s autẽ hui⁹ semis ⁊ hoc floꝛ nõ merito fructꝰ esse intelligit. dicẽte dauid: dñs dabit benignitatẽ. ⁊ terra nostra dabit fructũ suũ. Et itez. De fructu ventris tui ponã sup sedẽ tuã. In nazareth ergo nũciat xp̃s nascitur⁹: qz i floze sperat fructꝰ pcessurus. Sed p deunte fructu flos decidit: qz ꝟitate apparẽte i carne figura ptransit. Vnde ⁊ nazareth ciuitas galilee dicit. i. trãsmigrationis: q̃ nascente xp̃o illa oia transierũt q̃ suprius enumerauit: q̃ vt ait apl̃s: in figura ꝓtingebant eis. Nos g̃ flores nos q̃ iam fructũ tenemus: ptransisse videm⁹. Et dũ adhuc flozere videbant transituri ꝓuidebant. Vñ dauid. Mane sicut herba transeat. mane flozeat ⁊ transeat: vespe decidat ind̃ret ⁊ arescat Vespe eteĩ. i. q̃n venit plenitudo temporis in q̃ misit de⁹ vnigenitũ suũ factum ex

mulierē factū sub lege dicente ipo. ecce noua facio oīa. vetera transierunt z disparuerunt. quomō in nouitate succrescentis fructus flores decidunt z arescunt. vñ rursum scriptuz est. Fenū aruit z decidit flos ꝓbum aūt dñi manet in eternū. Credo nō ambigis quin ꝓbum fructus sit. ꝓbū aūt xps ē. Bon⁹ ītaqꝫ fructus xps q̄ manet in eternuz Sz vbi est fenū qđ aruit: vbi flos qui decidit: ꝓphera respondeat. oīs caro fenum z oīs gloria eius tanqꝫ flos feni. Si ergo oīs caro fenū. ergo carnalis ille populus iudeoz fenū fuit. An nō fenuz aruit idem popul⁹ ab oīi spūs pinguedie vacuus sicce lre adhesit. An non etiā flos decidit. quādo gloriatio: quā habebant i lege remansit. Si flos nō decidit vbi ergo regnum: vbi sacerdotiū. vbi ꝓphete. vbi rēplum. vbi deniqꝫ magnalia illa: de quib⁹ gloriari solebant z dicere. quanta audiuimus z cognouimus ea z patres nr̄i narrauerunt nobis. Et iterum. Quāta mandauit patrib⁹ nr̄is nota facere ea filijs suis. Et hec dicta sint ꝓ eo: qđ positū est i nazareth ciuitatem galilee. In illā ergo ciuitatem missus est angel⁹ gabriel a deo. Ad quē. Ad ꝙginem desponsatā viro cui nomen erat ioseph. Que est hec ꝙgo tam venerabilis: vt salutet ab angelo. tam humilis: vt desponsata sit fabro. Pulera ꝓmixtio ꝙginitatis z humilitatis. Nec mediocriter placet deo illa aīa in qua z hūilitas ꝙmendat ꝙginitatem: z ꝙginitas exornat humilitatē. Sed quāta putas veneratiōe digna est. in qua humilitatē exaltat fecunditas partus ꝙsecrat ꝙginitatē humilitas Audis ꝙginē audis humilē. Si non potes ꝙginitatem humilis. imitare humilitatē ꝙginis. Laudabilis ꝙtus ꝙginitas. sed magis humilitas necessaria. Illa conſulitur. ista ꝓcipitur. Ad illā inuitaris. ad istam cogeris. De illa dicit. qui pōt capere capiat. de ista dicit. nisi q̄s efficiat sic parvulus iste nō intrabit i regnū celoz. Illa g̃ remunerat. ista exigitur Potes deniqꝫ sine ꝙginitate saluari. sine hūilitate nō potes. Potest itaqꝫ placere hūilitas q̄ ꝙginitatē deploret amissam. sine hūilitate aūt audeo dicere nec ꝙginitas marie deo placuisset. Sup quē inqt requieſcet spūs me⁹. nisi sup humilē z quietū. Sup humilē dicit nō sup ꝙginē. Si igit maria humilis nō esset. sup eam spūsanct⁹ non requieuisset. Si sup eā nō requieuisset. nō impregnasset. Quō em̄ de ipo sine ipso conciperet. Patet itaqꝫ. qz vt de spūsancto conciperet: sicut ipsa phibet. respexit dñs humilitatē ancille sue: potius qꝫ ꝙginitatez. Et si placuit ex ꝙginitate. tū ex humilitate cōcepit Vnde constat. qz etiā vt placeret ꝙginitas. ꝓcul dubio humilitas fecit. Quid dicis virgo superba. maria se ꝙginē oblita gloriaſ de humilitate: z negligendo humilitatē: blādit⁹ tibi de ꝙginitate. Respexit aūt illa de⁹ humilitatē ancille sue. Que illa. Virgo sancta. ꝙgo sobria. ꝙgo deuota Nunqđ tu castior illa. Nūqđ deotior. aut nunqđ tua fortē pudicitia gratior castitate marie: vt tu. s. sine hūilitate placere sufficias ex tua ꝙginitate. qđ illa nō potuit ex sua. Deniqꝫ quāto honorabilior es ex singulari munere castigatione: tāto tibi tu maiorem iniuriam facis. q̄ eius in te decorez fedas ꝓmixtione superbie Alioquin expedit tibi virginem nō esse qꝫ de ꝙginitate superbire z insolescere. Nō oim quidē est ꝙginitas. multo tamē pauciozꝫ est cū ꝙginitate hūilitas Si g̃ ꝙginitatem in maria non potes nisi mirari stude humilitatē imitari. z sufficit tibi. Quid si ꝙgo z humilis es. quisquis es. Est tamē aliqđ maius qđ mirer⁹ i maria. s. cum ꝙginitate fecunditas. A seculo em̄ nō est auditū. vt aliqua sil' mat esset et ꝙgo. Q si cui⁹ mat attendas: quo etua spūs mirabili celsitudie ducet admiratio. Nōne ad hoc vt te videas nec satis posse mirari. Nōne tuo imo ꝙtatis iudicio illa q̄ deū habuit filiū sup oēs etiā choros exaltabit angeloz. An nō deū z dōm angelorum maria suū auctorem appellat filium dicens. fili qđ feciſti nobis sic. Quis hoc audeat angeloz. Sufficit eis z ꝓ magno hūt q̄ cū sint spūs ex ꝙditiōe. ex gratia fact⁹ z vocati sūt angeli testāte dauid. Qui facit inqt angelos suos spūs. Maria vo matrē se agnoscens maiestatē illam cui illi cū reuerentia seruiunt. cū fiducia suū nūcupat filiū. Nec dedignat⁹ uncupari de⁹ qđ esse dignat⁹ est. n̄ paulopost subdit euangelista. Et erat subiect⁹ illis. q̄a

Quib⁹ deus hoīb⁹. deus inq̄ cui angeli subditi sunt cui principatus ⁊ potestates obediunt. subiect⁹ erat marie. nec tm̄ marie sed etiaz ioseph ꝓpter mariā. Mirare ergo vtrūlibet ⁊ elige quid ampli⁹ mirer; siue fili⁹ benignissimā dignationē siue matris excellentissimā dignitatem. Vtrunq̄ stupor. vtrūq̄ miraculū est. Et q̄ deus femine obtemperet. humilitas absq̄ exēplo ⁊ q̄ femina deo principet. sublimitas sine socio. In laudib⁹ ꝟginum singulariter canitur q̄ sequunt agnū quocūq̄ ierit. Quibus ergo laudib⁹ iudicas dignā. que etiā parit eum. Misce homo obedire. misce terra subdi. misce puluis obtemperare Deauctore tuo euangelista loquēs. ⁊ erat inquit subditus illis. haud dubiū quin marie: et ioseph. Erubesce sugbe canis. De⁹ se humiliat ⁊ tu reeraltas. de⁹ se hoīb⁹ subdit ⁊ tu dñari gestiēs homib⁹. tuo te preponis auctori. Vtinam mihi aliquādo tale aliquid cogitanti deus respondere dignetur q̄ ⁊ suo increpando apl̄o rūdit. Vade inqt post me sathana quia nō sapis ea que dei sunt. Quotiens em̄ hominib⁹ preesse desidero: totiens deo meo preire cōtendo. ⁊ tunc vere non sapio ea q̄ dei sunt. De ipso nanq̄ dictū est: ⁊ erat subditus illis Si hominis o homo imitari dedignar; exemplum. certe nō erit tibi in dignū seq̄ auctorem tuū. Si non potes forsitan sequi eu⁊ quocunq̄ ierit. dignare vel sequi quo tibi condescendit. Hoc est si non potes sublimem incedere semitam ꝟginitatis. sequere vel deum p̄ tutissimā viam humilitat⁊: A cuius rectitudine si qui etiam de ꝟginibus deuiauerint: vt verꝫ fatear. necipi sequunt agnū quocunq̄ ierit. Sequit q̄dez agnū coīq̄natus humilis. sequit ⁊ sup⁹ ꝟgo. sed neuter quocunq̄ ierit: q⁊ nec ille ascendere pōt ad mundicitiā agni. qui sine macula est. nec is ad eiusdem mānsuetudinem descendere dignat. qua. ſ. non solum coīā tondente se. ſz coīā occidēte se obmutuit. Attamē salubriorē elegit sequēdi ptē in hūilitate petōr. q̄ in ꝟginitate superb⁹. cū ⁊ illius īmundiciam sua humilis satisfactio purget. ⁊ hui⁹ pudicitiā supbia inq̄net. Sz felix nimis maria cui nec hūilitas defuit nec ꝟginitas. Et q̄dem ꝟginitas singularis: quā nō temerauit sed honorauit fecūditas. Et nihilomin⁹ spālis humilitas quā nō abstulit. sed extulit fecūditas ꝟginitas ⁊ incorruptibilis prolis fecunditas. quā ꝟginitas sil' comitat ⁊ humilitas. Quid hoc nō mirabile. Quid nō incompabile. ⁊ quid nō singulare. Virum ꝟo si non hesitas in eoꝝ ponderatōne. q̄d tua iudices dignius admiratō: verꝫ videlicet potius stupenda sit fecunditas in virgine an in matre integritas. sublimitas īprole. an cum tanta sublimitate hūilitas. nisi q̄ indubitāter hoc singulis p̄ferenda sunt simul cuncta ⁊ incompabiliter excellētius est atq̄ felicius oia ꝓcepisse q̄ aliqua. Et quid mirꝫ si deus q̄ mirabiliter legit ⁊ cernit in sanctis suis: mirabiliorem sese exhibuit in matre sua. Veneramini g̃ cōiuges in carne corruptibili carnis integritatem. Miramini etiā vos sancte ꝟgines īvirgine fecunditatem. Imitamini oīes homines dei matr; humilitatē. Honorate sancti angeli vīi regis matrē q̄ nr̄e ꝟginis adoratis, plem. Ihēm vtiq̄ nostꝝ pariter ac vestꝝ regem nr̄i gener; redēptorem: vīe ciuitat; restauratorē. cui⁹ apō vos taz sublimis: inf nos tā hūilis a vob⁹ pariť ⁊ a nob⁹ def dignitati debita reuerētia. ⁊ dignationi honor ⁊ glia i secla seculoꝝ amē.

Homelia. ij.

Quū q̄dē canticū illō q̄ō sol' i reg̃ n̄ dei dabit cantare virginib⁹. ipam ꝟginū reginā cū ceter;: imo p̄maz inter ceteros esse cantaturā nemo q̄ ambigat. Puto aūt illā p̄ter illō solis licet cum oīb⁹ tñ ꝟginib⁹ ei vt dixi cōe erit dulciori q̄dam ⁊ elegātiori carmine letificaturā esse ciuitatez dei. Cuius vtiq̄ dulcisonos depromere vel exp̄mere modulos. ne ipsarū quidem ꝟginū vlla digna inueniet. q⁊ soli merito decantan duz seruat: que sola de partu ⁊ partu diuino glīat. Gloriat dixerim de partu nō in se. sed in ipo quē peperit Deus siqui dē de⁹ em̄ est quē peperit. mīrem suā singl'ari in celestib⁹ donatur⁹ glia. singulari i terr; p̄uenire curauit ⁊ gra q̄ videlicet ineffabiliter ⁊ intacta cōciperet ⁊ pareret incorrupta Decuit deū decebat huius cenodi natitas q̄ nō nisi de ꝟgie nasceret.

Talis ⁊ cōgruebat virgini partus: vt nō pareret nisi deū. Proinde factor hoim vt homo fieret nasciturus de hoie. talem sibi debuit ex oib⁹ eligere imo cōdere matrē qualē ⁊ se decere sciebat: ⁊ sibi nouerat placituram: voluit itaq; esse ꝑginē de qua immaculata imaculat⁹ ꝓcederet oim macl'as purgaturus. Voluit ⁊ humilē de q̄ mitis ⁊ humilis cor de ꝓcederet haꝫ in se ꝓtuꝫ necessariū oib⁹ saluberrimūq; exēplū ostensurus. Dedit g̃ ꝑgini partū q̄ ei iam ante ⁊ ꝑginitatis inspirauerat votū: ⁊ hūlitatis ꝓgauerat meritū. Alioq̄n quō angelus in ꝓsequentib⁹ eā gr̃a plena ꝓnūciat si qui dpiā vel paꝫ boni qō ex gr̃a nō esset habebat. Vt igit̄ que setm̄ sctō ꝓceptura erat partē ⁊ partura sctā esset corpe. accepit donū ꝑginitatis vt esset ⁊ mente accepit hūlitatis. His nimiꝫ ꝑgo regia gēmis ornata ꝓtutū: geminoq; mentis piter ⁊ corpis decore pfulgida spē sua ⁊ pulchritudine sua in celestib⁹ cognita. celi ciuiū in se ꝓuocauit aspectus ita vt ⁊ regis animus in sui cōcupiam inclinaret ⁊ celestē nūciuꝫ ad se educeret de supnis. Et h̄ est qō euangelista nobis cōmendat cū angelū ꝓhibet a deo destinatū ad ꝑginē. A deo inq̄t ad ꝑginem. i. a celso ad humilē. a dño ad ancillam. a creatore ad creaturā. q̄nta dign̄tio dei q̄nta ꝑginis excellēcia. Currite mr̃es: currite filie. currite oēs q̄ post euā ⁊ ex eua ⁊ parturimini cū tristicia ⁊ parturit⁹. Adite ꝑginalē thalamū. ingredimini si potestis pudicū sororis vr̃e cubiculū. Ecce em̄ de⁹ mittit ad ꝑginē. ecce affat angelus mariam. Apponite aurē parieti: auscultate q̄d nunciet ei. si forte audiatis vñ cōsolemini. Letare p̄ adam: sꝫ magis eua mat̄ exulta: q̄ sicut oim parētes. ita fuist⁹ oim pemptores. ⁊ q̄ infelicit⁹ est ꝑpus pemptores. q̄ parentes. Ambo inquā cōsolemini sup filia ⁊ tali filia. sꝫ illa amplī⁹. de q̄ malū ortum est ꝑpus: cui⁹ opprobriū in oms ptranseat mulieres. Instat nāq; tps q̄ iam tollat opprobriū nec hēat vir qō causek aduersus feminā. q̄ vtiq; dū se impudenter excusare conerek. crudelit illā accusare cūctat⁹ est dicens. Mulier quā dedisti mihi dedit mihi de ligno ⁊ comedi. Propterea curre eua ad mariā. curre mat̄ ad filiā filia ꝑ te mr̃ē rñ deat. Ipa matris opprobria auferat ipsa p̄i ꝑ te matre satisfaciat. Quia ecce si vir cecidit per feminam. iam non erigitur nisi per feminam. Quid dicebas o adam Mulier quā dedisti mihi de ligno dedit mihi ⁊ comedi. Verba malicie sunt hec. q̄ bus magis augeas q̄ deleas culpā. Vex tamen sapientia vincit maliciā. cū occasionem venie. quam a te deus interrogando elicere tentauit: sꝫ non potuit: in thesauro indeficientis sue pietatis inuenit. Reddit nempe femina ꝑ femina: prudēs ꝑ fatua. humilis ꝑ superba. q̄ ꝑ ligno mortis gustuꝫ tibi porrigat vite: ⁊ ꝑ venenoso cibo illo amaritudinis: dulcedinē pariat fruct⁹ eterni. Vnta igit̄ ꝑbū inique excusationis īvocē gr̃arū actōis. ⁊ dic. Dñe: mulier quā dedisti mihi dedit mihi de ligno vite ⁊ comedi. ⁊ factū est dulce sup mel in ore meo: qz in ipo viuificasti me. ecce em̄ ad h̄ missus est angel⁹ ad ꝑginem. O admiranda ⁊ omni honore dignissimā ꝑginem. O feminam singularit venerandā sup oms feminas admirabilē. emptoꝛ repatricem. posteroꝛ viuificatricē. Missus est inquit angel⁹ ad ꝑginem. Virginē carne' ꝑginez mente. ꝑginem ꝓfessione ꝑginē deniq; q̄lem describit apls: mente ⁊ corpe sanctam nec nouiter nec fortuitu inuentā. sꝫ a sec'o electam. ab altissimo p̄cognitā ⁊ sibi ꝑparatam. ab angelis seruatā. a patrib⁹ p̄figuratam. a ꝓphet⁹ ꝓmissam. Scrutare scripturas ⁊ ꝑba q̄ dico. Vlsne aliq̄ ego ex his testimonia hic inferā. Vt pauca loq̄r de plurib⁹: quā tibi aliā deus p̄dixisse videtur qñ ad serpentē ait: inimicitias ponā int̄ te ⁊ mulierē. Et si adhuc dubitas an de maria dixerit. audi qō seq̄tur. Ipa cōteret caput tuum. Cui seruata est victoria hec nisi marie. Ipa ꝑcul dubio caput ꝓtriuit venenatum. q̄ oīmodā suggestionē maligni tā de carnis illecebra. q̄ de mētis superbia duxit ad nihilū. Quā ꝑo aliā salomon querebat cū dicebat. mulierem fortē q̄s inueniet. Nouerat q̄ppe vir sapiens hui⁹ sexus infirmitatē fragile corpus. lubricā mentē: qz tū legerat deū ꝓmisisse: ⁊ ita videbat cōgruere: vt q̄ vicerat ꝑ feminā vinceret ꝑ ipsam. vehement admirās aiebat. Mulierem fortē q̄s inueniet. qō est dicere. Si ita

de manu femine pendet nra ⁊ olim salus ⁊ innocētie restitutio. ⁊ de hoste victoria fortis omino necesse est vt preiudicet quādiu tum opus possit esse ydonea. Sz mulierē fortē quis inueniet. Ac ne hoc quesisse videatur desperādo: subdit ꝓphetando. procul ⁊ de vltimis finib⁹ precium eius. Hoc non est vile: nō paruū: nō mediocre: nō de nicꝫ de terra: sed de celo: nec de celo proximo terris preciū hui⁹ mulieris fortis sz a sūmo celo egressio eius. Quid deinde rubus ille mosayce⁹ portēdebat: flāmas quidem emittēs sed nō ardens: nisi mariā parientem ⁊ dolorem nō sentientē. Quid rogo ꝟga aaron florida nec humectata: nisi ipam concipientē: cuius viꝫ nō cognoscētem. Hui⁹ magni miraculi mai⁹ mysteriū esaias edisserit dicens Egredietur virga de radice iesse: ⁊ flos de radice eius ascendet. virgam ꝟginem. florem ꝟginis partū intelligens. Sed si tibi q nūc in flore xp̄s intelligi dicit: superiori videt aduersari sententie: qua nō ꝟge flore. sed floris fructu designari videbat. noueris in eadem aaronica virga: que nō solū floruit: sz etiam fronduit ⁊ fructū emisit. nō solū flore vel fructu: sed ⁊ ipis etiā frondib⁹ eundē significari. Noueris ⁊ apud moysen nec fructu ꝟge nec flore sed ipsa ꝟga demonstrari. Illa vticꝫ ꝟga qua feriente aqua vel diuidit trāsituris: vel de petra excutit bibitur⁹. Nullū autez inconueniēs est: diuersis ex reb⁹. diuersi ex causis xp̄m significari: ⁊ in ꝟga qdem potentiam. in flore ꝟo fragrantiaz. in fructu aūt saporis dulcedinē. in frondib⁹ quoꝫ sedulā eius intelligi protectionē: qua videlicet parulos ad se ꝟfugientes subumbra alaꝫ suaꝫ ptegere non desinit. siue ab estu carnaliū desideriorꝫ siue a facie impiorum q̄ eos afflixerunt. Bona et desiderabilis vmbra sub alis iesu. tutum est fugientib⁹ refugiū. gratū festis refrigeriuz. Miserere mei dñe iesu xp̄e miserere mei qm̄ in te confidit aia mea: ⁊ in vmbra alaꝫ tuaꝫ sperabo. donec trāseat iniq̄tas. In hoc tamē esaie testimonio florem filiū. ꝟgam intelligemat rez: quoniā ⁊ ꝟga floruit absqꝫ germine: ⁊ ꝟgo concepit nō ex homie: nec virge virorem floris lesit emissio. nec ꝟginis pudorem sacri partus editio. Proferam⁹ ⁊ alia virgini matri. deoqꝫ filio congrua. de scripturis testimonia. Quid illud gedeonis significat vellus: qō vticꝫ de carne tonsum: sed sine vulnere carnis in area ponitur. ⁊ nunc quidē lana nunc ꝟo area rore pfundit. nisi carnem assumptā de carne ꝟginis ⁊ absqꝫ detrimento ꝟginitatis. Cui vticꝫ distillantib⁹ celis tota se infudit plenitudo diuinitatis: adeo: vt ex hac plenitudine oīes accipiamus. qui ꝟe sineipa nō aliud q̄ terra arida sum⁹. Huic quoqꝫ gedeonico facto pulcre ꝓphetica dictum satis cōuenire videt. vbi legitur. Descendit sicut pluuia in vellus. Nam p hoc qō sequit: ⁊ sicut stillicidia stillātia super terram. idem intelligi dat: qō p inuentam rore madidā aream. pluuiā nēpe voluntariam quā segregauit deus hereditati sue. placide prius ⁊ absqꝫ strepitu operationis hūane. suo se quietissimo lapsu virgineum demisit in vteꝫ. Postmoduz ꝟo vbicꝫ terrarum diffusa est p ora p̄dicatorꝫ non iam sicut pluuia in vell⁹. sed sicut stillicidia stillantia super terram cum quodā vite strepitu ꝟborum ac sonitu miraculorum. Siquidem recordate sunt nubes ille que portabant pluuiā: preceptū sibi fuisse cum mitterent. Qō dico vobis in tenebrꝫ dicite in lumine: ⁊ qō in aure auditis. predicate sup tecta. Quod ⁊ fecerunt. Exiē in omnē terraz exiuit sonus eorꝫ ⁊ in fines orbis terre verba eorꝫ. Audiamus ⁊ hieremiam noua veteribꝫ vaticinantē quē p̄sentem monstrare non poterat: ventuꝫ ardenter desiderabat: ⁊ fideliter promittebat. nouum inquit faciet dñs sup terram. femia circūdabit viꝫ. Que est hec femia. Quis ꝟo iste vir. Aut si vir quomō a femina circundari potest. quomō vir. Et vt apertiꝫ dicam: quomō potest simul ⁊ vir esse: ⁊ in vtero matrꝫ hoc est em̄ a femina circūdari Nouimus viros: q̄. s. infantiā. pueritiam ⁊ adolescentiā atqꝫ iuuentutem transeuntes. ad gradum vsqꝫ senectuti proximum puenerunt. Quiergo a deo iam grādis est quō a femina circūdari potest. Si dixisset femina circundabit infantē: vel femia circundabit parulū. nec nouuz videret. nec mirum. nunc aūt q⁹ nihil tale posuit. sz dixit viꝫ querimus q̄ sit hec nouitas quam.

fecit dñs i terra: vt femina circūdaret virū: t vir intra femine vnius corpusculi membra sese cohiberet. Quid est hoc miraculi: nunquid potest hō: vt ait nicodem⁹ in vētrem matris sue iterato introire t renasci. Sed verto me ad conceptū: partū q̄ ꝓgenitalem: si forte inter plurima noua ac mira que ibi profecto inspicit que diligenter inquirit. etiam hanc quā prophera ptulit reperiā nouitatem. Porro ibi agnoscit lōgitudo breuis. latitudo angusta. altitudo subdita. profunditas plana. Ibi agnoscit lux nō lucens. ꝓbum infans. aqua sitiens panis esuriens. Videas: si attendas potētiam regi. sapientiā instrui. ꝓtutem sustētari: deum deniq̄ lactentem: sed angelos reficientem. vagientē: sed miseros consolantem. vides si attendas tristari leticiaz pauere fiduciam. salutem pati. vitam mori. fortitudinem infirmari. Sed qō non minus mirandū est ipa ibi cernit. tristicia letificans. pauor ꝓfortās. passio saluans. mors vuificās. ifirmitas roborans. Cui iā illō q̄z nō occurrat qō q̄rebā. Nūq̄d nō facile tibi est int hec feminā agnoscere virū circūdantē. An nō mariā videas virū approbatū adeo ihm suo vtero ꝓplecentem virū aūt dixerim ihm fuisse: nō solū cū iam diceret. vir ꝓpha potēs: i oge: t fmone. sed etiā cū tenera adhuc ifantz dei mēbra mirāblādo vel refoueret i gremio vel foueret i vtero. vir igit erat iesus necdū nat⁹: sz sapientia nō etate: animi vigore nō corpis: maturitate sensuū. nō corpulētia mēbroꝝ. Nec̄z. n. min⁹ sapie habuit: vel pot⁹ non min⁹ fuit sapia dei iesus ꝓcept⁹ q̄ natus: paru⁹ q̄ magn⁹. Siue igit latēs in vtero siue vagiēs i psepio. siue tā grā diuscul⁹ interrogās doctores i tēplo. siue iam pfecte etatz docēs i pl'o. eq̄ pfecto plen⁹ fuit spū sctō. Nec fuit hora in q̄cūq̄ etate sua q̄ de plenitudine illa: quā in sua ꝓceptōe accepit i vtero vel aliq̄d minueret: vel eidē aliq̄d adyceret. sz a p̄ncipio pfect⁹: a p̄ncipio ic̄z plen⁹ fuit spū sapie t itellect⁹. spū cōsilij et fortitudinis. spū scie t pietatz: t spū timoris dñi. Nec te moueat q̄ de eo legeris in alio loco: iesus aūt pficiebat sapia: etate t grā apd dñm t hoies. Nā qō de sapia hic t grā dictū est nō fm qō erat sz fm q̄ apparebat itelligēdū est. Nō qz vz aliq̄d nouū ei accederet qō aū nō hret sz q̄ accederet videret: qū volebat ipse vt videret. Tu hō cū pficis nec qū nec quātū vis pficz. sed te nesciēte tu⁹ pfect⁹ moderat. tua vita disponitur. At ꝓo puer iesus q̄ disponit tuā. ipe disponebat t suā t qū volebat. t q̄b volebat sapiēs apparebat: qū volebat. t q̄b volebat sapiētior. qū volebat. t q̄b volebat sapientissim⁹: q̄ q̄ in se nunc̄z esset nisi sapientissimus. Sil'r t cū oi grā sp plen⁹ fuisset siue quā apd deū. siue quā apd hoies hre deberet. pro suo tū arbitrio cā nūc pl⁹ nunc minus ostēdebat put cernentiuz vel meritis ꝓgruere vl'saluti expedire sciebat Constat igit: qz sp iesus virilē aīm habuit t si sp in corpe vir nō apparuit. Cur deniq̄ dubito virū fuisse i vtero: quem imbi deū fuisse nō ābigo. Min⁹ q̄pe est eē virq̄ esse deū. Sz vide si nō ec̄ hanc hieremie nouitatē esaias lucidissime agit. q̄ t nouos aaronicos flores exposuit. Ecce inq̄t ꝓgo ꝓcipiet t pariet filiū. En habes feminā. s. ꝓginem. vis t de viro audire quid sit. Et vocabit nomē ei⁹ ait emanuel. i. nobiscuz de⁹. femina itaq̄ circūdans virū virgo est ꝓcipiens deū. Vides q̄ pulere t cōcordit sctōrum mira facta t mistica dicta sic sibi inuicem ꝓcinnūt.. Vides q̄ stupendū sit ħ vnū de ꝓgine: t in ꝓgine factū miraculum. qō tot ꝓfuerūt miracula. tot oracl'a p niserunt. Vnus numiz fuit spūs ꝓpherarum. licet diuersis modis signis t tpibus eandē rem diuerse: nō diuerso spū t p̄uiderunt t p̄ dixerūt. Qō moysi monstratū est in rubo t igne. aaron in ꝓga t flore. gedeoni in vellere t rore. ħ apte salomō p̄uidit in forti muliere t ei⁹ p̄cio. aptus hieremias p̄cinuit de femia t viro. aptissime esaias declarauit de ꝓgine t deo: Gabriel tandem exhibuit ipam ꝓginē salutādo. Ipsa nāq̄z est de q̄ nūc ait euāgelista. Missus ē angel⁹ gabriel a deo ad ꝓginē desponsatā ioseph. Ad ꝓginē inq̄t desponsatā. Quare desponsatā. Cū esset inc̄z virgo electa. t vt oñsum est ꝓgo ꝓceptura. ꝓgo paritura mirum cur desponsata fuerit t nō inupta. Nunq̄d vel ħ casu factū: q̄s dixerit. Non est casu factū. qō rōnabilis causa ꝓmēdat causa vtiq̄z valde vtil' t necessaria: t diui

ni prorſus adinuentione conſilij dignā. di
cam qđ mihi. imo ꝙ añ me ꝓlib⁹ viſus fu
it. Illa vtiq; fuit rō deſpōſationis marie.
que ꝛ dubitatōis thome Dos ſiquidem
erat iudeoꝝ: vt a die deſpōſatiōis ſue vſq;
ad tps nuptiaꝝ ſpōſis ſponſe traderēt cu
ſtodiende. q̄ten⁹ eaꝝ ipſi eo pudicitiaꝝ ſibi
curioſi⁹ ſeruarent: quo ſibi ꝑ fideliores ex
iſterent Sicut igit thomas dubitādo pal
pando. ꝙſtanti⁹ fact⁹ eſt dñice reſurrectio
nis ꝙfeſſor: ita ioſeph mariam ſibi deſpō
ſando ei⁹ cōuerſationē in tpe cuſtodiendi ſtu
diosius ꝙprobando fact⁹ eſt pudicitie fi
deliſſim⁹ teſtis. Pulcra vtriuſq; rei ꝙue
nientia. ꝛ dubitatio thome ꝛ deſponſatio
marie. Poterāt qđem filiis nob laqueū er
roris inꝯcere: fidei vꝫ i illo: caſtitatiꝫ i illa.
Pitatem in ſuſpitionē adducere. Sꝫ val
de prudēter ꝛ pie p ꝺiuīū factū eſt: vt vñ me
tuebat ſuſpitio. firma ſit certitudo. Nam
ꝛ de filij reſurrectōe: citi⁹ qđem ego q infir
mus ſuꝫ crediderim thome dubitāti ꝛ pal
pāti: q̄ ceph e audiēti ꝛ credēti. Et de ma
tris ꝓtinēcia facili⁹ ſpōſo ei⁹ cuſtodienti ꝛ
expienti q̄ ipi q̄ꝫ ꝯgini de ſola ſua conſcia
ſe defendēti. Dic q̄ſo qs eā videns nō de
ſponſatā ꝛ grauidā. nō pori⁹ diceret mere
tricem q̄ ꝯginē. Nō aūt decebat hoc dici
de matre dñi. Tolerabili⁹ ꝺo atq; hone
ſtius fuit putari ad tps xp̄m de ꝓiugio
natū q̄ de fornicatōe. Sꝫ nō poterat inq;
de⁹ apertū aliqđ oñdere ſignuꝫ. q vꝫ fieret
vt ei⁹ nec ortus infamaret. nec maleritmi
naretur. poterat vtiq; ſꝫ nō poterat latere
demones. qđ ſcirēt hoies. Oportebat aūt
a p̄ncipe mūdi aliquādiu celari diuini cō
ſilij ſacramentū. nō qđ ſi vellet de⁹ palam
opus ſuum facere impediri ab aliq̄ metue
ret. ſꝫ qz ipe: q nō ſolū potent ſꝫ etiā ſapiē
ter q̄cunq; voluit fecit: ſicut i oīb⁹ operibus
ſuis q̄ſdam rer⁹ vel tpm cōgruentias ꝑ
ordinis pulcritudinē ſeruare ꝙſueuit: ita i
hoc quoq; tam magnifico ope ſuo. noſtre
videlicet repationis non tm̄ potentiā. ſed
etiam prudentiam ſuam oſtendere voluit
Et quanq; illud aliter quomō̄ vellet per
ficere potuiſſet. placuit et tamen. eo potius
ꝛ modo ꝛ ordine hominē ſibi reconciliare
quo nouerat ceci diſſe. vt ſicut diabol⁹ ꝓ
ius feminam ſeduxit ꝛ poſtmodū virum ꝑ
eam vicit. ita ꝓius a femina ꝯgine ſedu⁊
ceretur. ꝛ poſtmodum a viro xp̄o apte de
bellaretur. quatenus malicie ꝛ fraudi: dū
ars pietatis illuderet. ac maligni fortitu
dinem xp̄i ꝓtus ꝙtereret. diabolo deus et
prudentior appareret ꝛ fortior. Ita q̄ppe
decuit incarnatā ſapiam ſpiritalem vince
re maliciam: quo non ſolum attingeret a
fine vſq; ad finē fortiter: ſed ꝛ diſponeret
oīa ſuauiter Attingit aūt a fine vſq; ad
finem. i. a celo vſq; ad infernū. Si aſcen
dero inquit in celuꝫ tu illic es: ſi deſcende
ro in infernum ades. Vtrobiq; ꝺo fortiter: quādo ꝛ de ſupnis expulit ſupbum: et
apud inferos ſpoliauit auaꝝ. Conueniens
ergo erat: vt ſuauiter quoq; oīa celeſtia
ſ. ꝛ terrena diſponeret quaten⁹ ꝛ illinc deiꝛ
ciens inquietum. reliq̄s in pace firmaret: ꝛ
hic debellatur⁹ inuidū nobis ꝓius ſe hu
militatis ꝛ manſuetudinis valde neceſſa
rium exemplum relinqueret. ſicq; mirabi
liter fieret moderamie ſapie: vt ꝛ ſuis ſuauis
ꝛ hoſtib⁹ apperet fortis. Quid. n. ꝓdeſſet
diabolū a deo vinci: nobis remanēcib⁹ ſu
perbis. Neceſſario igit deſponſata eſt ma
ria ioſeph: qñ ꝑ hoc ꝛ ſanctuꝫ a canib⁹ ab
ſconditur. ꝛ ſponſo ꝯginitas comprobat:
ꝛ ꝯginis tam verecūdie parcit. q̄ fame ꝑ
uidetur. Quid ſapientius: quid dignius
diuina ꝓuidentia. Vno tali cōſilio ſecretꝫ
celeſtib⁹. ꝛ admittit teſtis ꝛ excludit hoſtꝫ
ꝛ integra ſeruatur fama virginis matris.
Alioquin quomodo peperciſſet iuſtus ad
ulter. Scriptum eſt autem Joſeph autem
vir eius: cum eſſet iuſtus ꝛ nollet eam tra
ducere: voluit occulte dimittere eam. Be
ne cum eſſet iuſtus noluit eam traducere.
quia ſicut nequaq; iuſtus eſſet ſi cognitaꝫ
eam ducere conſenſiſſet. ſic nihilominus
iuſtus non eſſet: ſi probatam innoxiam cō
demnaſſet. Cum igitur eſſet iuſtus ꝛ nol
let eaꝫ traducere. voluit occulte dimittere
eam. Quare voluit dimittere eam. Acci
pe ꝛ in hoc non meam: ſed patrum ſenten
tiam: propter hoc voluit ioſeph dimittere
eam: propter quod ꝛ petrus dominuꝫ a ſe
repellebat dicens. Exi a me dñe: quia ho
mo peccator ſum. ꝓpter qđ ꝛ centurio a do
mo ſua eum repellebat cū diceret. domine
nō ſum dignus vt intres ſub tectū meum

Ita ergo ⁊ ioseph indignū ⁊ peccatorem se reputans. dicebat intra se. a tali ⁊ tāta nō debere sibi vltra familiare p̄stari cōtubernium. cui⁹ supra se mirabilez expauescebat dignitatem. Videbat et horrebat diuine p̄sentie certissimū gestantē insigne: ⁊ quia misteriū penetrare nō poterat: volebat dimittere eam. Expauit petrus potentie magnitudinem. expauit centurio p̄tie maiestatē. horruit nimirū ⁊ ioseph sicut homo hui⁹ tanti miraculi nouitatē mysteriq profunditatem. ⁊ ideo voluit occulte dimittere eam. Miraris q̄ ioseph pregnātis sese ꝯsortio ꝑginis iudicabat indignū. cū audias sanctā elizabeth eius non posse ferre p̄sentiā: nisi cū tremore quodā ⁊ reuerentia. Ait em̄. vnde hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me. Ideo itaq̄ ioseph voluit dimittere eam. Sed quare occulte et non palam. ne videlz si diuorciū eā inquireretur: exigeret reddere rōnem. Quid em̄ responderet vir iustus populo dure ceruicz populo nō credenti ⁊ contradicēti. Si diceret qđ sentiebat: qđ de illius puritate cō probauerat. nōne moriceruli. ⁊ crudeles iudei subsannarent illū. lapidarent illam. Quādo nanq̄ ꝑitati crederent tacenti in vtero: quā postea cōtemp̄serūt clamātem i templo. Quid facerent nondū apparenti cui postmodum impias manus iniecerunt etiā miraculis chorusc anti. Merito ergo vir iustus: ne aut mētiri aut diffamare cogeretur. innocuaz occulte voluit dimittere eam. Sin ꝯo aliter quis sentiat et ioseph sicut hominē dubitasse ꝯtendebat. sed q̄ iustus erat noluisse quidē habitare cuz ea ꝓpter suspitionem: nec tamen q̄ pius erat traducere voluisse suspectaz. ⁊ ideo voluerit occulte dimittere eam. Breuiter respō deo etiā sic illam dubitationē ioseph fuisse necessariam. q̄ diuino meruerit certificari oraculo. Sic quippe scriptū est. Hoc āt eo cogitante. quō. s. dimitteret eam: apparuit ei angelus in somnis dicēs. Joseph fili dauid noli timere accipe mariā ꝯiugē tuā. qđ em̄ in ea natū est. de spiritusancto est. Itaq̄ ꝓpter has rōnes desponsata est maria ioseph: vel potius sicut ponit euangelista: viro cui nomen erat ioseph. Virū nominat non quia maritus: sz q̄ hō ꝑtis erat. vel potius q̄ scōm aliū euangelistam nō vir simplr: sz vir eius dictus est merito appellabat. qđ necessario putabat. Debuit g̃ vir eius appellari q̄ necesse fuit ⁊ putari. Siquidē pat̄ saluatoris nō q̄dez esse. sed dici meruit vt putaret esse. dicente hoc ipō euangelista. Et ip̄e iesus erat incipiens quasi annoz triginta: vt putabatur fili⁹ ioseph. Nec vir g̃ matrz ⁊ filij pat̄ extitit: q̄uis certa vt dictū est ⁊ necessaria dispensatiōe vtcunq̄ ad ip̄s ⁊ appellat⁹ sit ⁊ putatus. Conice tm̄ q̄ntū ex hac appellatōe q̄lz dispensatoria meruit honorari: adoptat̄ dei. ⁊ dict⁹ ⁊ credit⁹ sit. Conice ⁊ ex ꝓprio vocabulo. qđ augmentū nō dubitas interp̄tari: q̄ ⁊ qualis fuerit iste ioseph Simul ⁊ memento illius quondā magni patriarche venditi in egypto. ⁊ scito ip̄i⁹ istū nō solū vocabulū fuisse sortitum. sz ⁊ castimoniam adeptū. innocentiā assecutum et gr̃am. Siquidez ille ioseph fraterna ex inuidia vēditus ⁊ ductus in egyptū xp̄i vēditionem p̄figurauit: iste ioseph. herodiana inuidiā fugiēs: xp̄m in egypto portauit. Ille dño suo fidem seruās dñe noluit ꝓmisceri. iste dñam suā. dñi sui matrē ꝑginem agnoscēs. ⁊ ip̄e ꝓtinus fidelit custodiuit. Illi data est intelligētia i mysteryis sōnioz: isti datū est ꝓscīū fieri: atq̄ ꝑticipem celestiū sacramētoz. Ille frumēta seruauit nō sibi: sz oi ꝑplo. iste panē ⁊ vinū e celo seruandū accepit tā sibi q̄ toti mūdo. Nō est dubiū q̄n bon⁹ ⁊ fidel⁹ fuerit iste ioseph: cui mat̄ desponsata est saluatoris. Fidel⁹ inq̄ seru⁹ ⁊ prud⁹ quē ꝓstituit dñs sue matris solaciū. sue carnis nutriciū soluz deniq̄ in terris magni ꝓfilij coadutorē sibi fidissimū. Huc accedit qđ dī fuisse de domo dauid. Vere. n. de domo dauid vere de regia stirpe descēdit vir iste ioseph nobil⁹ genere mēte nobilior planē fili⁹ dauid nō tm̄ carne. sz fide sc̄itate ⁊ deuotōe. Quē tāq̄ alterum dauid dñs iuenit ꝓm cor suū cui tuto ꝓmitteret sacratissimū sui cordis arcanū. Cui tāq̄ alteri dauid icerta ⁊ occulta sapiētie sue māifestauit: ⁊ dedit illi nō ignarum esse mysteryū: qđ nemo ꝓncipū hui⁹ seculi ꝓgnouit. Cui deniq̄ datū est q̄ multi reges ⁊ ꝓphe. cū vellent videre nō viderūt. ⁊ audire. ⁊ nō audierūt. nō solū audire ⁊ vi-

dere: sed ꝛ portare: deducere. amplecti. deosculari. nutrire ꝛ custodire. Non tantum aūt ioseph: sed ꝛ maria descēdisse credēda est de domo dauid. Alioqn nō fuisset desponsata viro de domo dauid. si non esset ꝛ ipa de domo dauid. Ambo igit de domo dauid: sed in altera ꝓpleta est veritas. quā iurauit dñs dauid. altero tm̄ consciō ꝛ teste adimplete ꝓmissionis. In fine aūt ihesus. Et nomē virginis maria. Locūmur pauca sup̄ h̄ noie qđ interpretatū maris stella dicit. ꝛ matri ihesu ꝓuenient aptat. Ipa nāq; aptissime sideri ꝓpat. qz sicut sine sui corruptōe sidus suū emittit radiū sic absq; sui lesiōe ihesu peperit filiū. Nec sideri radi⁹ suā minuit claritatē: nec ihesu filio⁹ suā integritatē. Ipsa est ḡ nobilis illa stella ex iacob orta cui⁹ radi⁹ vniuersū orbem illuminat. cui⁹ splendor ꝛ p̄fulget in supnis: ꝛ inferos penetrat: terras etiā plustrans. ꝛ calefaciēs magis mētes q̄ corpa fouet ihesu. excoquit vitia. Ipsa est inq̄ p̄clara ꝛ eximia stella sup̄ h̄ mare magnuz ꝛ spaciosum necessario sublimata. micans meritis. illustrans exemplis. O q̄squs te itelligis in huius seculi profluuio magis inter procellas ꝛ tēpestates fluctuare q̄ p terram ambulare. ne auertas oculos a fulgore hui⁹ sideris. si non vis obrui procellis. Si insurgāt venti tentationū. si incurras scopulos tribulationū. respice stellā: inuoca mariā. Si iactaris superbie vndis: si ambitionis. si detractionis. si emulatiōis respice stellā. inuoca mariā. Si iracundia aut auaritia aut carnis illecebra nauiculā cōcusserit mētis: respice ad mariā Si criminum imanitate turbat⁹ consciē feditate cōfusus. iudicij horrore pterritus. baratro incipias absorberi tristicie. desperatōis abysso cogita mariā. In piculis. in angustijs. in reb⁹ dubijs mariā cogita. mariā inuoca, nō recedat ab ore: nō recedat a corde: et vt impetres ei⁹ orōnis suffragiū. nō deseras cōseruatōis exemplū. Ipam sequēs nō deuias: ipam rogās nō desperas: ipam cogitās nō erras. Ipa tenēte nō corruis. ipa protegēte nō metuis: ipa duce nō fatigaris. ipa propicia puenis. sic i tempe ipo experieris q̄ merito dictū sit. ꝛ nomen virginis maria. Sz iam modice pensandū est ne ꝛ nos in tāsitu claritatem tanti luminis intueamur. Ut em̄ ihesu aplicis vtar: bonū est nos hic esse ꝛ libet dulciter contemplari in silentio qđ laboriosa nō sufficit explicare locutio. Interim aūt ex deuota scintillātis sideris contemplatōe feruentior reparabit in his que sequunt dispurgatio.

Homelia tertia.

Libenter vbi mihi ꝓgruere video, ihesu sanctoz assumo: quo vt ex vasculoz pulchritudine gratioza fiāt q̄ i eis lectori apposuerim. Ut aūt apheticis ihesu incipiā. ve mihi nō quidem sicut pheta qz tacui: sz qz locutus sum: qm̄ vir pollutus labijs ego sum. Heu quot vana quot falsa. qt turpia. p hoc ipm spurcissimū os euomuisse me recolo: in quo nūc celestia reuoluere p̄sumo. Vehemēt timeo ne iam tā audiā ad me dictum. Quare tu enarras iusticias meas ꝛ assumis testamētuz meū p os tuū Utinā ꝛ mihi de supno altari. nō quidē carbo vnus: sed ingēs globus igneus afferat q̄ videlicet multā ꝛ inueteratam putrientis oris mei rubiginez ad plenū excoquere sufficiat. q̄tenus angeli ad ihesū ꝛ ihesus ad ipm grata inuicē ꝛ casta colloqa dign⁹ habear meo q̄licūq; replicare sermōe. Ait em̄ euāgelista. Et ingressus angel⁹ ad eā haud dubiū quin ad mariam dixit. Aue gra plena dñs tecum. Quō ingressus ad eā. Puto in secretarium pudici cubiculi: vbi fortassis clauso sup se hostio orabat p̄em suū i abscōdito. Solent angeli astare orātib⁹ ꝛ delectari i his q̄s vident leuare puras manus in orōne ꝛ holocaustū sancte deuotiōis gaudēt se offerre deo i odorē suauitatz. Varie aūt orōnes q̄tū placuerint i ꝓspectu altissimi: angelus indicauit: q̄ ingressus ad eam tam reuerenter salutauit. Nec fuit difficile angelo p clausum hostiuz penetrare ad abdita ihesu: q̄ vtiq; ex subtilitate sue substātie hoc habet in natura: vt nec seris ferreis arceatur ei⁹ ingressus. quocūq; su⁹ eū impetus ferat. Angelicis em̄ spiritibus parietes nō obsistūt sz cūcta illis visibilia cedūt: cuncta eque corporea quantumlibet solida vt spissa penetrabilia sunt eis ac peruia. Suspicandum igitur non est: q̄ apertū inue-

nerit angelus hostiolum ꝟginis. cui nimi
rum in ꝓpositō erat hominū fugere fre
quentias. vitare colloquia: ne vel orant
ꝑturbaret silentiū. vel cōtinentis castitas
tentaret. Clauserat itaq; etiā illa hora suū
sup se habitaculū ꝓtudentissima ꝟgo sz ho
minib⁹ nō angelis. Proinde ꝛ si potuit ad
eam intrare angel⁹: sz nulli hoim facile pa
tebat accessus. Ingressus ergo angel⁹ ad
eam dixit. Aue gr̄a plena dn̄s tecū. Legi
mus i actib⁹ apl̄oꝝ: ꝛ stephanū plenū gr̄a
ꝛ apl̄os repletos fuisse spūsctō: sz lōge dis
similiter a maria. Alioq̄n nec in illo habi
tauit plenitudo diuinitat⁹ corp̄aliṫ. quem
admodū in maria: nec illi ꝓceperūt de spū
sctō quō maria. Aue inq̄t gr̄a plena dn̄s
tecū. Quid mir̄. si gr̄a plena erat cū q̄ de⁹
erat. Sz h̄ pot⁹ mirandū est quō q̄ angel
um miserat ad ꝟginē: ab angelo iuentus
est esse cū ꝟgine. Itane velocior angelo fu
it deus: vt festinantes nunciū celerior ipse
p̄ueniens ad terras. Nec mir̄. Nam cum
esset rex in accubitu suo: nardus virginis
dedit odorē suū: ꝛ ascēdit in ꝓspectu glorie
ei⁹ fum⁹ aromatū: ꝛ inuenit gr̄am coram ocul'
dn̄i clamantib⁹ q̄ circūstabāt Que est ista
q̄ ascendit p desertum sicut ꝟgula fumi ex
aromatib⁹ mirre ꝛ thur̄. Statiq; rex egre
diens de loco sctō suo exultauit vt gigas
ad currendā viā. Et licz a sūmo celo egres
sus ei⁹: nimio tñ ꝓuolans desiderio ꝓueue
nit suū nunciū de⁹: ad ꝟginē quā amaue
rat: quā sibi elegerat cui⁹ decorē ꝓcupierat
Quem prospiciens alonge venientē gra
tulans ꝛ exultans ait ecclesia. Ecce venit
is saliens in mōtib⁹ transiliēs colles De
rito aūt ꝓcupiuit rex decorē ꝟginis. Fece
rat em̄ q̄cq̄d lōge añ p̄monita fuerat a p̄re
suo dauid dicente sibi: Audi filia ꝛ vide ꝛ
inclina aurē tuaz ꝛ obliuiscere ꝓp'm tuū: et
domū p̄ris tui. Et si hec fecerz concupiscet
rex decorem tuū. Audiuit q̄ꝑe ꝛ vidit: nō
vt q̄dam q̄ audientes nō audiunt ꝛ vidē
tes nō intelligūt: sz audiuit ꝛ credidit: vi
dit ꝛ intellexit. Et inclinauit aurez suā ad
obedientiā ꝛ coz suū ad disciplinā. Et ob
lita est populū suū ꝛ domuz p̄ris sui: quia
nec populū suū augere p̄olis successione:
nec domui p̄ris sui relinquere curauit here
dem. sed quicquid honoris in populo q̄c
quid de paterna domo de rerūq; terrena
substantia habere potuisset: oīa arbitra
ta est quasi stercora: vt x̄m lucrifaceret.
nec fefellit eam intētio: q̄n ꝛ x̄m sibi filiū
vendicauit: nec ꝓpositum pudicitie viola
uit. Bene igiṫ gr̄a plena. que ꝛ ꝟginitat⁹
gr̄am tenuit ꝛ insup fecunditatis gloriaz
acq̄siuit. Aue inquit gr̄a plena dn̄s tecuz.
Non dixit dn̄s in te: sed dn̄s tecū. De⁹ em̄
q̄ vbiq; equaliter totus est ꝓ suā simplicez
substantiā. aliter tñ in rōnabilib⁹ creatur⁹
q̄q; in ceteris: ꝛ ipsarum aliṫ in bonis q̄q; in
malis est ꝓ efficaciam. Ira sane est in irrō
nabilibus creaturis: vt tñ nō capiaṫ ab ip
sis ⁊ rationabilib⁹ aūt oib⁹ q̄dem capi p̄t
ꝓ cognitionē. sz a bonis tñ capiṫ eriaz per
amorem. In solis ergo bonis ita est vt sit
etiā cū illis ipis ꝓ cōcordiam voluntatis.
nam dū suas volūtates ita iusticie subdūt
vt deū nō dedeceat velle q̄d ipi volūt: ꝓp'
hoc q̄ ab ei⁹ volūtate nō dissentiūt deum
sibi spūaliter iungūt. Sz cū ita sit cū oib⁹
sanct⁹. spāliter tñ cū maria. cū qua vtiq;. s.
tanta consensio fuit: vt illi⁹ nō solū volū
tatem. sz etiā carnē sibi ꝓpagaret: ac de sua
ꝟginisq; substantia vnū x̄m efficeret: vel
pot⁹ vn⁹ x̄ps fieret. q̄ ꝛ si nec totus de deo
nec totus de ꝟgine. totus tñ dei ꝛ tot⁹ vir
ginis esset. nec duo filij. sed vnus vtriusq;
filius. Ait itaq;. Aue gr̄a plena dn̄s tecuz
nec tñ dn̄s filius tecū. quē tua carne indu
is. sz ꝛ dn̄s spūssanct⁹. de q̄ cōcipis. ꝛ dn̄s
p̄ q̄ genuit. quē concipis. Pat inquā tecū
q̄ suū filiū facit ꝛ tuū. Filius tecū q̄ ad cō
dendum in te mirabile sacramentū miro
mō ꝛ sibi reseruat genitale secretuz. et tibi
seruat ꝟginale signaculum. Spūssanctus
tecum qui ex patre ꝛ filio tuū sanctificat
verum. Dn̄s ergo tecum. Benedicta tu i
mulieribus. Libet adiungere. q̄ elizabeth
cuius hec ꝟba sunt. pscuta subiunxit. Et
benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. nō q̄ tu bene
dicta: ideo bn̄dict⁹ fruct⁹ vētris tui. sed q̄a
ille te p̄uenit in bn̄dictionib⁹ dulcedinis.
ideo tu benedicta. Vere etem̄ benedictus
fructus ventris tui. in quo benedicte sunt
oēs gentes. de cui⁹ plenitudine tu q̄z acce
pisti cum ceteris: ꝛ si differenti⁹ a ceteris.
Ac ꝓterea benedicta quidē tu sz in mulie
ribus. Ille ꝟo benedict⁹ non in homibus

non inter angelos. sed qui est vt ait apl'us sup oīa de⁹ benedict⁹ in secula. Dicit benedictus vir. benedict⁹ panis. bñdicta mulier. benedicta terra. vel si q̄d tale in creaturis benedictū esse memorat. Sed singulariter benedict⁹ fruct⁹ ventris tui. cū sit super oīa deus bñdict⁹ in secula. Bñdict⁹ ergo fruct⁹ ventris tui. Bñdict⁹ in odore benedictus in sapore. benedictus in specie Huius odoriferi fruct⁹ fragrantiā sentiebat. q̄ dicebat. Ecce odor filij mei sic odor agri pleni. cui benedixit dñs An non vere benedict⁹. cui bñdixit dñs. De sapore huius fructus quidā q̄ gustauerat taliter enarrabat dicēs. Gustate et videte q̄m suauis est dñs. Et alibi. Quā magna multitudo dulcedinis tue dñe quā abscondisti timentibus te. Et alius quidā. Si tamē inquit gustastis q̄ dulcis dñs. Et ipse de se multa nos ad se q̄dit me adhuc esurient. et q̄ bibit me adhuc sitient. vtiq; p̄pter sapor⁹ dulcedinem hoc dicebat. q̄ semel gustat⁹ magis excitat appetitū. Bon⁹ fruct⁹ q̄ aīarum esurientiū et sitientiū iustitiā et esca et potus est. Audisti de odore. Audisti et de sapore. Audi et de specie. Si em̄ fruct⁹ ille mortis nō solū suauis fuit ad vescendū: sed etiā teste scriptura delectabilis aspectu quātomagis hui⁹ vitalis fruct⁹ viuificū decorē debem⁹ inquirere: in quez teste alia scriptura desiderāt angeli p̄spicere. Cui⁹ pulcritudinez in spū videbat et in corpe videre cupiebat: q̄ dicebat. Ex syon spēs decoris eius. Et ne mediocrem tibi videret p̄mendasse decorē recole q̄ in alio psalmo legitur. Speciosus forma p̄ filijs hoim: diffusa est grā in labijs tuis. p̄terea bñdixit te de⁹ in eternū. Benedict⁹ q̄ fruct⁹ ventris tui cui bñdixit de⁹ in eternū. Ex cuius bñdictione: benedicta etiā tu in mulieribus q̄ non potest arbor mala bonum fructū facere. Benedicta tu inquam in mulieribus: q̄ illaz generalē maledictionē euasisti. qua dictum est: in tristicia paries filios. et nihilominus nec illaz assecuta es maledicta sterilis in isrl. sz singularē p̄secuta es bñdictionē. vt nec sterilis maneas nec cū dolore paturias. Dura cōditio sup oēs filias eue. Et si pariūt cruciant: et si nō pariūt maledicūt. Et dolor p̄hiber parere: et nō parere maledictio. Quid facies ẏgo q̄ hec audis et q̄ hec legis. Si parturis angustiaris. si steriles manes malediceris. Quid eliges prudens ẏgo: angustie inquit mihi sunt vndiq;. Melius est tamen mihi maledictū incurrere et casta p̄manere. q̄ prius quidē concipere p cōcupiscentiā. qō merito post cum dolore parturiam. Hinc etem̄ et si videro incurrere maledictuz: sed nō peccatū. illinc ẏo et peccatum simul et cruciatus est Denicq; hec maledictio quid aliud est q̄ hominuz exprobatio. Necq; ob aliud sane dicit maledicta sterilis nisi q̄ opprobrio et contemptui sit habenda tanq; inutilis: et infructuosa. et hoc in isrl tm̄. Mihi aūt p̄ minimo est q̄ hominib⁹ displiceo duz me possim ẏginem castā exhibere christo. O ẏgo prudens. O ẏgo deuota: quis te docuit deo placere ẏginitatem. Que lex: que iusticia: q̄ pagina veteris testamenti: vel precipit vel consulit: vel hortat in carne non carnaliter viuere. et in terris angelicam ducere vitam. Vbi legeras btā ẏgo sapientia carnis mors est: et curam carnis ne p̄fecerit; i desideriis vbi legeras de virginibus: q̄ cantant canticū nouū q̄ nemo alius cantare potest: et sequunt agnuz quocunq; ierit. vbi legeras laudatos esse: qui se castrauerūt propt̄ regnū dei. vbi legeras. in carne em̄ ambulātes non fm carnem militamus. et qui iungit matrimōio ẏginem suā benefacit: et q̄ non iungit melius facit: vbi audieras: volo vos esse sicut meip̄m: et bonū est homini si sic p̄maneat. s. sēm meū consiliū. De ẏginib⁹ inq̄t preceptum dñi nō habeo. consiliū autem do. Tu ẏo nō dicam preceptum: sed nec consilium: nec exemplū: nisi q̄ vnctio ei⁹ docebat te de oīb⁹: et sermo dei viuus et efficax. ante tibi fact⁹ est magister q̄ fili⁹: prius instruxit mentem q̄ induxerit carnem. Christo ergo te deuotes exhibere virginē et nescis q̄ ip̄i te exhiberi oporteat et matrē Eligis in isrl esse contemptibilis. et vt illi placeas cui te probasti maledictum incurrere sterilitatis Et ecce maledictio ī benedictionem mutatur. sterilitas fecund⁹ tate recompensatur. Aperi ẏgo sinū. expā de gremium. para vterum: q̄ ecce factur⁹ est tibi magna qui potēs est. intm̄ vt p̄o

maledictōe isrl' beatā te dicāt oēs generatiōes. nec suspectā hēas ꝯgo prudēs fecūditatē qz nō aufert integritatē. Cōcipies sz si ne pctō gūida erz. sz nō grauata. paries. sz nō cū tristicia. nescis vir et paries filiuz. Qualē filiū: Jlli⁹ eris mat cui⁹ de⁹ est pater. Fili⁹ patne claritatz erit corōa tue caritatz. Sapiētia patni cordis erit fruct⁹ vteri ꝯginalis. Deū deniqꝫ pies z deōo concipies. Cōfortare ḡ ꝯgo fecūda. casta puerpera. mater intacta. qz nō eris in isrl' vltra maledicta. neqꝫ inf steriles deputata. Et si adhuc maledicerz ab israel scōm carnem. nō qz sterilē videt. sz qz fecundā iudēt: memēto q z xp̄s maledictū ptulit crucis ꝙ te suā matrem bñdixit in celis. sz z interrz. ab angelo bñdicta. z a cunctz generatiōibz terre. merito beata p̄dicaris. Benedicta ergo tu ī mulieribz. z bñdict⁹ fruct⁹ vētris tui. Que cū audisset turbata ē ī sermone ei⁹ z cogitabat qlis esset ista salutatio. Solēt ꝯgines. q vere ꝯgines sūt sp pauide z nunqꝫ esse secure. z vt caueāt timenda etiā tuta ptimescere. sciētes se in vasis fictilib⁹ thesauz portare p̄ciosuz: z nimis arduū esse viuere angelū iter hoies z i terrz more celestiū ꝙuersari. z i carne celibē agere vitā Ac pr̄oide q̄q̄d nouū q̄q̄d subitū fuerit ortū suspectas hñt insidias z totū ꝑ se extimāt machiatū Jccirco maria turbata est i ꝯmone angeli. Turbata ē. sz nō pturbata. Turbat⁹ suz iquit: z nō sū locut⁹. sz cogitaui dies antiq̄z. z annos eōnos ī mēte habui. Jta ḡ z maria turbata est. z nō est locuta. sed cogitabat qualis esset ista salutatio. Quod turbata est verecūdie fuit ꝯginalis. q nō pturbata fortitudis. q tacuit. z cogitauit. prudētie. Cogitabat aūt qualis essz ista salutatio. Sciebat aūt prudēs ꝯgo: q sepe angelus sathane trāsfigurat se in angelū lucz: z qz nimiuz: hūilis et simplex erat. nihil tale penitus a sctō angelo sperabat. z ideo cogitabat qlis esset ista salutatio. Tūc angel⁹ intuit⁹ virgines. et varias eam secum voluere cogitatōes facilime deprehēdens pauidaz cōsolat cōfirmat dubiaz: ac familiarit vocās eaz ex nomie: benigne ne timeat psuadet. Ne timeas inq̄t maria inuenisti gratiā apud deuz. Nihil hic doli: nihil hic fallacie est. nullā circūuentionē. nullas hic suspicerz insidias. Nō sum homo: sz spirit⁹. z dei angel⁹. nō sathane. Ne timeas maria. inuenisti gratiā apō deū. O si scires quātuz tua hūilitas altissimo placeat quāta re apō ip̄m sublimitas maneat angelico te nec alloq̄o nec obsequio indignā iudicares. Ut quid em̄ indebitā tibi diceris gr̄am angeloz q̄ inuenisti gr̄am apud deū. Jnuenisti qō quereabas. inuenisti qō nemo añ te potuit inuenire inuenisti gr̄am apud deuz. Quā gratiam: Dei z hoim pacē mortz destructionez vite reparationē. Hec est gr̄a quaz inuenisti apud deū. Et h̄ tibi signū. Ecce concipies z paries filiū z vocab nomē ei⁹ iesum. Jntelligę prudens ꝯgo ex nomine pmissi filij quantā z q̄ specialē gr̄am inuenerz apud deū. Et vocabis ait nomē ei⁹ iesum. Rationem vocabuli hui⁹ ponit ali⁹ euangelista angelo interp̄tāte sic. Jp̄e em̄ saluū faciet pp̄l'm suū a peccatis eoz. Duos iesus lego in typo hui⁹ quē nūc hēmus p̄ manibus p̄cessisse. ambos pp̄lis p̄fuisse. Quoz vnus pp̄l'm suuz de babilone eduxit. alius pp̄l'm suū in terram pmissionis introduxit Et illi q̄dē illos q̄b⁹ p̄erant: ab hostib⁹ defendebāt. sz nunquā saluabāt a pctis eoz Js aūt nr̄ iesus z a pctis saluat pp̄l'm suū z introducit in ēra viuentiū. Jp̄e. n. saluuz faciet pp̄l'm suuz a pctis eoz. Quis est hic q̄ etiā pctā dimittit: vtinā z me peccatorē dignet dñs iesus annumerare pp̄lo suo: vt saluū me faciat a pctis meis. Vere beat⁹ populus cuius iste iesus dñs de⁹ ei⁹: qz ip̄e saluū faciet pp̄l'm suū a pctis eoz Vereor aūt ne multi se p̄sumāt esse de pp̄lo ei⁹ q̄s tñ ip̄e nō h̄eat de pp̄lo suo. Vereor aut̄ ne plerisqꝫ q̄ q̄si ī pp̄lo ei⁹ religiosiores esse videntur ip̄e aliq̄n dicat: pp̄s hic labys me honorat. cor aūt eoz lōge est a me. Nouit aūt dñs iesus q̄ sunt ei⁹ nouit q̄s elegerit a p̄ncipio. Quid vocatis me ait dñe dñe z nō faciz q̄ dico Vis scire an ptineas ad populū ei⁹ vel pori⁹ vis esse de populo ei⁹ Fac q̄ dicit iesus. et cōputabit te in pop̄lo suo. Fac q̄ iubet i euāgelio dñs iesus: q̄ iubet i lege z pphetis: q̄ iubet p mīstros suos q̄ st̄i eccia. obtēpa ei⁹ vicarijs p̄positz tuis nō tm̄ bonis z modestis sed etiā discolis: z disce ab ip̄o iesu: qz mitis est z hūilis cor-

Missus est

de. ⁊ eris de btō ꝓpl'o eius: quē elegit in hereditatē sibi eris de laudabili ꝓpl'o ei⁹ quē dñs benedixit. dicēs: opus manuū mearū tu es hereditas mea isrl'. Cui ne forte israel. Carnalē emuleris. ⁊ testimoniū ꝓhibet dicēs. ꝓpl'us quē nō cognoui seruiuit mihi in auditu auris obediuit mihi. Sz audiamus q̄d idē angel⁹ sentiat de illo: cui necdū cōcepto tale indidit nomē. Hic nanq̄ hic erit magn⁹ et filius altissimi vocabit. Bñ magn⁹ q̄ fili⁹ altissimi merebit appellari. An nō magn⁹ cui⁹ magnitudis non est finis. Et q̄s magn⁹ inq̄t sicut dñs de⁹ noster. Plane magn⁹ q̄ tā magnus q̄ altissim⁹: qz ⁊ ipse altissim⁹. Nec enī altissimi fili⁹ rapinā arbitrat esse se equalē altissimo. Ille merito arbitrād⁹ est cogitasse rapinā: qui cū de nullo in angelicā formā factus fuisset. factori suo se ꝓparans vsurpauit sibi q̄ filij altissimi ꝓpriū est. q̄ vtiq̄ in forma dei a deo nō fact⁹ est sz genit⁹. Altissim⁹ enī pat. q̄uis oīpotēs sit: nō potuit tñ vel equalē sibi cōdere creaturā: vel inequalē gignere filiū. Fecit itaq̄ angelū magnū: sed nō quātus ipe. ⁊ iō nec altissimū. Solū aūt vnigenitū. quē nō fecit: sz genuit. oīpotens oīpotentē: altissim⁹ altissimū. eternus eternuz ipm per oīa sibi cōparari. nec rapinā estimat. nec iniuriā. Recte igit hic erit magn⁹. qui fili⁹ altissimi vocabit. Sed quare hic erit ⁊ nō potius hic est magnus q̄ semp equaliter est magn⁹: et nō hz quo crescat: nec maior post ꝯceptū futur⁹ sit q̄ añ fuerit. An forte ꝓterea dixit. erit. qz qui magn⁹ deus erat: magn⁹ homo futurus sit. Bene ḡ hic erit magnus. Magnus hō: magn⁹ doctor: magnus ꝓpheta. Sic enī dicit de eo in euāgelio: qz ꝓpheta magn⁹ surrexit i nobis. Et a minori quodam ꝓpheta magn⁹ itidē ꝓpheta venturꝰ promittit. Ecce veniet inquit ꝓpheta magnus: ⁊ ipe renouabit hierusalē. Et tu quidē o virgo paruulū paries paruulū nutrīes. puulū lactabis. Sed vidēs paruū cogita magnū. Erit enī magn⁹ qz magnificabit eū de⁹ in ꝯspectu regū adeo vt adorēt eū oēs reges: oēs gētes seruiāt ei. Magnificet igit ⁊ aīa tua dīm. qz hic erit magnus ⁊ fili⁹ altissimi vocabit. Magnus erit ⁊ magna faciet ubi q̄ potens est ⁊ sanctū nomē eius. Quod enī sanctius nomē q̄ q̄ filius altissimi vocabit. Magnificet et a nob puulus magn⁹. dñs quos vt faceret magnos: factus est puulus. Paruulus aut nat⁹ est nob filius dat⁹ est nob. Nobis inq̄ nō sibi qui vtiq̄ ante tēpora multo nobili⁹ nat⁹ est ex pte. nasci tpaliter nō indigebat ex matre. Non angelus q̄z: qui cū magnū haberēt. paruulū nō reqrebant Nobis ḡ natus. nob ⁊ datus. qz nobis necessarius. Jam de nob nato ⁊ dato faciamus ad qō nat⁹ est et datus. vtamur nr̄o in nostrā vtilitatē de saluatiōe salutē operemur. Ecce puulus in medio statuit. O paruulus puulus desiderat⁹. O vere paruulus: sed malicia non sapiētia. Studeamus effici sic puulus iste: discam⁹ ab ipo: qz mitis est ⁊ hūilis corde: ne magn⁹ vicz deus sine causa fact⁹ sit hō paruus: ne gratis mortu⁹: ne inuacuū crucifixus. Discamus ei⁹ hūilitatē. imitemur māsuetudinē amplectemur dilectionē: cōmunicem⁹ passionibus: lauemur in sanguīe ipsius ipsuz offeram⁹ ꝓpiatorē pro pcīs nr̄is: qm̄ ad hoc nat⁹ ⁊ datus est nob. Jpsum oc'is patris ipm offeram⁹ ⁊ suis: qz pater ꝓpio filio nō pepcit: sed ꝓ nobis oībus tradidit illū. ⁊ ipse fili⁹ semetipm exinaniuit formaz serui accipiēs: ipse tradidit in mortē aiam suā ⁊ cū sceleratis reputat⁹ est: ⁊ ipse peccata multoꝝ tulit: ⁊ pro trāsgressoribus rogauit: vt nō perirēt. Nō possunt perire ꝓ quibus filius rogat ne pereāt. pro q̄bus pater tradidit filiū in mortē vt viuāt. Equalit ḡ ⁊ ab vtroq̄ speranda est venia: q̄bus eq̄lis in pietate miscōia. par in volūtate potētia: vna in deitate substātia: in qua vn⁹ cū eis spiritussanctus viuit ⁊ regnat deus per oīa secula seculorū amen.

Homelia iiij.

Non est dubiū q̄q̄d in laudib⁹ matris ꝓferimus ad filiuz ptinere. Et rursum cū filiū honoramus a gloria matris nō recedimus. Nā si iuxta salomonē filius sapiēs est gloria patris quāto magis glorioſum est matrē ipius effici sapientie Sed q̄d ego tēpto in eius laudib⁹ quā laudabilē p̄dicant ꝓphete: ꝓhibet angelus: narrat euāgelista. Non igit laudo:

qz nō audeo: sed tm̄ replico deuor. quod tam explicauit p os euāgeliste spūssanctus Sequit nanq; t ait. Et dabit illi dñs deus sedē dauid patr̄ eius. verba sunt angeli ad virginē de promisso filio, pmittentis qō debeat possidere regnū dauid. Qō de stirpe dauid originē duxerit dñs iesus nemo dubitat. Quero aūt quō dederit ei deus sedē dauid p̄is sui: cū ipse in hierusalē nō regnauerit: q̄nimmo turbis eū volentibus cōstituere regē nō acq̄euerit. sed t ante faciē pylati, prestatus sit. regnū meū nō est de hoc mūdo. Denicq; q̄d magnū pmittit ei qui sedet sup cherubin: quē ꝓpheta vidit sedentē sup soliū excelsum t eleuatū sedere in sede dauid p̄is sui. Sz nouimus quā dā altā hierusalē ab ea q̄ nūc est in q̄ regnauit dauid significatā multo ista nobiliorē multo ditiorē. Hāc igit puto hic fuisse designatā: illo videlicz vsu loquēdi quo sepe reperis in scripturis. significās poni p signi ficato. Tūc sane dedit ei deus sedē dauid p̄is sui. qū cōstituit⁹ est rex ab eo sup syon montē scm̄ eius. Sz hic ꝓpheta de quo regno dixerit: exp̄ssius aperuisse videt in eo q̄ nō in syon posuit: sz sup syon. nā iō fortassis dictū est sup: qz in syon q̄dez regnauit dauid: sup syon ꝙ regnuz est illi⁹ de q̄ dictū est ad dauid. de fructu ventr̄is tui ponā sup sedē tuā. de q̄ dictuz est p aliū ꝓphetam. Sup soliū dauid et sup regnū eius sedebit. Videō qz ibi repis sup. Sup syon. sup sedē. sup soliū sup regnuz. Dabit ergo ei dñs de⁹ sedē dauid patr̄is sui nō typicā. sed verā. nō tempalez. sed eternā. nō terrenā. sed celestē. Que idcirco vt iā dictuz est memorat fuisse dauid: qz hec in qua tēporaliter sedit eterne illius gerebat imaginē. Et regnabit in domo iacob ineternū. et regni eius nō erit finis. Hic quoq; si domū iacob tēporalē accipim⁹. quō in illa q̄ eterna nō est ineternū regnaturus est. Querēda est ergo dom⁹ eterna iacob in q̄ regnet ineternū. cuius regni nō erit finis. An nō denicq; exasperans domus illa iacob q̄ impie abnegauit eū t insipienter respuit añ faciē pylati. qū illo phibente regē vestrū crucifigā. vno ore respondēdo clamauit. non habem⁹ regez nisi cesarem. Require itaq; apostolū. t discernet tibi eū qui in occulto iudeus est ab eo q̄ in manifesto. t q̄ in spūritu est circūcisio: ab ea q̄ fit in carne: t spūritualē israel a carnali et filios fidei abrae a filys carnis. nō em̄ inquit oēs q̄ ex israel hi sunt israelite neq; q̄ de semie sunt abrae hi sunt filij. Sequere g̃ et dic. Similit nō oēs q̄ ex iacob reputandi sunt in domo iacob. Jacob q̄ppe ipse est q̄ isr̄l. Solos igit qui in fide iacob, pfecti inuenien di sunt reputanf in domo iacob vl̄ potius ipos noueris fore spūalem. et eternā domū iacob. in qua regnabit dñs iesus ineternū. Quis ex vobis est q̄ iuxta interp̄tationē nois iacob supplantet diabolū de cord̄e suo. luctetur cū vicijs t cōcupiscēcijs suis. vt non regnet petm̄ in suo mortali corpe. sed regnet in eo xp̄s iesus. t nunc q̄dem p gr̄am. t in eternū p gl̄iam. Bti in q̄bus iesus regnabit ineternū. qz t ipsi cū eo regnabūt. et regni eius nō erit finis. O q̄ gl̄iosum est regnū illud in quo reges cōgregati sunt. t cōuenerūt in vnū ad laudandū. s. t glorificādum eū qui sup oēs est rex regū: t dñs dominantiū. de cuius splēdidissima cōtemplatiōe fulgebūt iusti sicut sol in regno patris eoz. O si t mei petōris meminerit iesus in bñplacito ꝓp̄ti sui. cū venerit in regnū suū. O si me in illa die cū traditur⁹ est regnū deo t p̄ri visitare dignabit in salutari suo. ad videndū se in bonitate electorū suoz ad letandū in leticia gētis sue. vt laudet etiā a me cuz hereditate sua. Veni interim dñe iesu. aufer scandala de regno tuo: qō est aia mea. vt regnes tu: q̄ debes in ea Venit em̄ auaricia. t vēdicat i me sibi sedē iactantia cupit dñari mihi superbia vult esse mihi rex luxuria dicit ego regnabo ambitio. detractio. inuidia. t iracūdia certāt in meipo. de meipo. cui⁹ ego potissimū esse videar. Ego aūt q̄ntuz valeo resisto: reuito: q̄ tū iuuor dñm deū meū ihm reclamo. Jpi me defendo. qz ipius me iuris agnosco ip̄m mihi deuz: ip̄m mihi dicunf teneo: t dico: nō habeo regē nisi iesuz Veni g̃ domie dispergе illos i fortitute tua et regnabis in me: qz tu es ipse rex meus t deus meus q̄ mādas salutē iacob. Dixit autē maria ad angelū Quō fiet istud quoniā virū nō cognosco: primū quidē humiliter tacuit: cū adhuc dubiā cogitabat: q̄

lis esset salutatio. malēs nimiꝝ hūiliter re
ticere q̄ temere loq̄:q̄ nesciret. Jam ꝑo cō
fortata:ꝛ bene p̄meditata angelo q̄dez fo
ris loquēte:sed deo int⁹ psuadēte:erat em̄
dñs cū illa:dicēti angelo:dñs tecū. Jta er
go cōfortata fide.s. depellente timorē:leti
cia verecundiā:dixit ad angelū. Quō fiet
istud quoniā virū nō cognosco. Non du
bitat de facto:sed modū req̄rit:ꝛ ordinez:
Nec em̄ querit an fiat illud:sz quo modo
Quasi dicat. Cum sciat dñs meus:testis
cōscientie mee:votū esse ancille non cogno
scere virū:qua lege:quo ordine placebit ei
vt fiat istud Si oportuerit me frāgere vo
tum vt pariā talem filiuz:ꝛ gaudeo de fi
lio:ꝛ doleo de ꝓposito. fiat tñ volūtas eⁱ⁹
Si ꝑo virgo cōcipiā. virgo pariā:qō vti
q̄ si placuerit ei impossibile non erit:tunc
scio vere:q̄ respexit dñs humilitatē ancil
le sue Quō ergo fiet istud:quoniā virꝝ nō
cog̃sco. Et respondēs angelus dixit. Spi
ritussanctus supueniet in te.ꝛ ꝑtus altissi
mi obumbrabit tibi. Supius dicta est fu
isse gr̄a plena.ꝛ nunc quō dicit. spiritussan
ctus supueniet in te:ꝛ ꝑtus altissimi obū
brabit tibi. Nunq̄d potuit repleri gratia:
et necdum hz̄e spm̄sanctū:cum ipse sit da
tor gratiaꝝ. Si autē spiritussanctⁱ⁹ iam in
ea erat quō adhuc tanq̄ nouiter supuentu
rus reprimit. An forte non ideo dixit sim
pliciter veniet in te:sed addidit sup:q̄:ꝛ si
prius quidē in ea fuit p multā gratiā:sed
nūc supuenire nunciat ꝓpter abundantio
ris gr̄e plenitudinē quā effusurus est super
illā. Ar ꝑo cuz plena tā sit:illud amplius
quomō capere poterit. Si aūt plus aliq̄d
capere pōt. quomodo ꝛ añ plena fuisse in
telligenda est. An prior qui dē gratia eius
tm̄ repleuerat mentē. sequēs vero etiā vē
trem pfundere debet:quaten⁹ sez plenitu
do diuinitatⁱ⁹ que ante in illa:sic et i nullo
sanctorū spiritualiter habitabat. etiam si
cut in nullo sanctorū corporaliter inipa ha
bitare incipiat. Ait itaq̄. spiritussanctus
supueniet in te.et virtus altissimi obum
brabit tibi. Quid est ꝛ ꝑtus altissimi ob
umbrabit tibi. Qui potest capere capiat.
Quis em̄ excepta forta ssis illa: que hec so
la in se felicissime meruit experiri intellectu
capere ratiōe discernere possit qualit splen
dor ille inaccessibilis virgineis sese viscer
bus infuderit.ꝛ vt illa.qō inaccessibile est
accedēs ad se ferre potuisset. de ꝓticula eius
dem corꝑis:cui se aniate corporauit reliq̄
masse. vmbraculū fecerit. Et forte ꝓpt
hoc maxime dictū est obumbrauit tibi q̄a
res i sacramēto erat.ꝛ qō sola p se trinitas
in sola:et cum sola virgine voluit operari
soli datū est nosse.cui soli datū est coopera
ri. Dicat ergo spiritussanctⁱ⁹ supueniet in
te.qui vtiq̄ sua potētia fecundabit te. Et
virtus altissimi obūbrabit tibi. Hoc est il
lum modū quo de spiritusancto cōcipies.
dei virtus. et dei sapientia christus sic in
suo secretissimo consilio obumbrādo con
teget.et occultabit: quatenⁱ⁹ sibi tantū no
tus habeat.ꝛ tibi.acsi angelus respōdeat.
ad virginez. Quid a me requiris.qō in te
mox experiēs. sciens scies.ꝛ fideliter scies
Sed illo doctore. quo ꝛ auctore. Ego au
tē missus sum nunciare virginalē concep
tū. non creare. Nec potest doceri nisi a do
nāte. nec potest addisci. nisi a suscipiente.
Jdeoq̄ꝛ qō nascet ex te sanctum vocabi
tur filius dei. Quod est dicere. quoniā nō
de homine.sed de spiritusancto cōcipies:
concipies autē virtutez altissimi hoc est fi
lium dei. Jdeo et qō nascet ex te sanctum
vocabitur filius dei. Jd est non soluz qui
est de sinu patris in vterum tuuz veniens
obumbrabit tibi.sed etiā id qō de tua sub
stantia sociabit sibi ex hoc tā vocabit filiꝰ
us dei. quēadmodū ꝛ is qui a patre est an
te secula genitus tuus quoq̄ ammodo re
putabit filius. Sic autē ꝛ quod natuz est
exīpo erit tuus:et quod nascetur ex te erit
eius:vt tamen nō sint duo filij: sed vnus.
Et licet illud qui dē ex te aliud. aliud ex il
lo sit:tā nō tamen cuiusq̄ suus. sed vnus
vtriusq̄ filius erit. Jdeoq̄ꝛ qō nascet ex
te sanctum vocabit filius dei. Attēde que
so q̄ reuerēter dixerit: quod nascetur ex te
sanctum. Ut quid em̄ ita simpliciter san
ctum.et absq̄ additamento. Credo quod
non habuit.quid proprie digneue nomi
naret illud eximiū. illud magnificum. il
lud reuerendū quod de purissima videli
cet virginis carne cū sua ania vnico patri
erat vniendū. Si diceret scā caro vel san
ctus hō. vel sanctus infans quicq̄d tale

poneret parū sibi dixisse videret. Posuit g̃ indiffinite sctm̃. qz quicqd sit qō virgo genuit sctm̃ ꝓcul dubio ac singularit sanctuz fuit. z p spūs sanctificationez z p verbi assumptionē. Et adiecit angelus. Ecce elizabeth cognata tua. z ipa cōcepit filiuz in senectute sua. Quid fuit necesse etiaz huic sterilis ꝑgini nunciare cōceptū. Nunquid forte dubiā adhuc z incredulā oraculo recentiori voluit cōfirmare miraculo. Absit Legim⁹ zacharie incredulitatē ab ipo angelo fuisse castigatā. mariā aut̄ in aliq̄ reprehensam nō legim⁹. q̄n potius fidē ipius elizabeth ꝓpheante laudatā agnouimus Btā inq̄t q credidisti: qm̃ perficient in te: q̄ dicta sunt tibi a dño Sz ideo sterilis cognate ꝓceptus ꝑgini nunciat. vt dū miraculū miraclo addit. gaudiū gaudio cūmulet. Porro necesse erat nō modico leticie: z amoris ꝓuentente inflāmari incēdio. q̄ filium paterne dilectiōis cū gaudio sctī spūs mox fuerat cōceptura. Nec enī nisi in devotissimo atq̄ hylarissimo corde: tanta se eape poterat dulcedinis: z alacritat̄ affluentia. Vel ideo ꝓcept⁹ elizabeth nunciat marie. qz ꝓfecto decebat: vt ꝓbuz mox diuulgandū vbiq̄ pus sciret ꝑgo p angelū. q̄ audiret ab hoie. ne mater dei a cōsilijs filij videret amota. si eoz̄ q̄ in terris tam ꝓpe gererent remāsisset ignara. Vl'ō potius cōcept⁹ elizabeth marie nūciat⁹ est: vt dū nūc saluator̄: nūc p̄cursoris edocet aduentus: rep̄ tēpus z ordinē tenēs ipsa post modū meli⁹ scriptoribꝫ z p̄dicatoribꝫ euāgelij reseraret veritatez: que plene de oīb⁹ a ꝓncipio celitus fuerat instructa mysterijs Vel ideo adhuc nunciat marie cōceptus. elizabeth: vt audiens cognataz vetulā. et grauidā cogitet iuuencula de obsequio sicq̄ illa properāte ad visitandū. parulo ꝓphete locus z occasio det: q̄minoz adhuc domino sui officij valeat exhibere ꝓmitias. z dū ad seinuicē cōcurrit matruz infantiūq̄ ab alterutro excitata deuotio. mirabili⁹ fiat miraculū de miraclis. Vide aūt ne hec tā magnifica. q̄ ab angelo audis p̄nūciata: ab ipo speres pficiēda. A quo g̃ si q̄ris ipm angelū audi. Quia non erit inq̄t impossibile apd deū oīe verbū. Tanq̄ diceret. hec q̄ ego tā fident ꝓmitto nō de mea sed de illi⁹ q̄ me misit ꝓtute p̄sumo. qz nō erit impossibile apud deū oīe ꝓbū. Quale em̃ verbuz impossibile illi poterit esse: q̄ oīa fecit in verbo Douet me z hoc in verbis angelicis q̄ signant nō aīt: qz nō erit. impossibile apud deū oīe factuz: sed oīe ꝓbum. An idcirco posuit verbū. qz q̄ facile possunt hoies loq̄ qō volunt. etiā quod nullaten⁹ facere possunt. tā facile imo incōparabilit facilius valet deus ope implere q̄cq̄d illi verbo valent exprimere. Dicam aptius. Si hominib⁹ tā facile esset facere q̄ dicere. qō volunt. et ipis quoq̄ nō esset impossibile oīe verbū. Nunc aūt qz vulgaris z vetus sermo est multū interesse inter loq̄ z facere. sed apud hoies nō apō deum. soli deo qz idē est facere qō loq̄. idēlo⁹ qui quod velle. merito nō erit impossibile apud deū omne verbū. verbi gr̃a. Potuerūt p̄uidere z predicere ꝓphete virginē. vel sterilē conceptūrā ac paritūrā. sed nunquā facere vt conciper vel pareret. Deus aut̄z q̄ dedit eis posse p̄uidere. q̄ facile potuit. tūc qō voluit p̄dicere: tā facile potuit nūc qñ voluit p seip̄m qō ꝓmisit implere. Si qui dē apud deū nec verbū dissideret ab intētione: qz veritas est: nec factuz a verbo: qa virtus est. nec modus a facto: qz sapientia est: ac per hoc nō erit impossibile apud deum oīe verbū. Audisti virgo factū. audisti z modū vtrunq̄ mirū: vtrūq̄ iocundū Jocundare filia syon. et exulta satis filia hierusalē. Et quoniā auditui tuo datum est gaudiū z leticia: audiam⁹ z nos a te te sponsuz leticie. qō desideram⁹. vt iam exultent ossa hūiliata. Audisti inq̄t factuz z credidisti. crede z de mō. quē audisti. Audisti. qz concipies z paries filiuz. Audisti quidē non p hominē. sed p spiritū sanctū. Expectat angelus rñsum T̄pus est em̃. vt reuertat ad eū. qui misit illū. Expectam⁹. et nos o domina verbū miserationis: quos miserabilit premit sentētia damnationis. z ecce offert tibi p̄ciū nr̃e salut̄. Statim liberabimur si ꝓsent̄. In sempit̄no dei ꝓbo facti sum⁹ oēs. z ecce morimur. in tuo breui rñso sum⁹ reficiendi. vt ad vitā reuocemur. h̄ supplicat a te o pia ꝑgo flebil adaz cū misera sobole sua exul de paradiso. Hoc abraam: h̄ dauid: hoc ceteri flagitāt sancti

patres. s. tui q̄ t ipsi hitant i regiõe vmbre mort̄. Hoc tot⁹ mũdus tuis genib⁹ ꝓpuo lut⁹ expectat. Nec imerito q̄ ex ore tuo pẽ det cõsolatio miseroꝝ: redẽptio captiuoꝝ: liberatio dãnatõis: sal⁹ denicꝫ vniuersoꝝ filioꝝ adã: tot⁹ gener⁹ hũani. Da ꝯgo rñ suꝫ festinank: o dña rñde ꝙbũ qõ tra: qõ in feri. qõ expectant t supi. Ipse q̄z hoim rex t dñs. q̄ntũ cõcupiuit decorẽ tuũ. tantũ de siderat rñsiõis assensuꝫ. in q̄ nimiꝝ ꝓposuit saluare mundũ Et cui placuisti in silẽtio. iã magꝫ placebis ex ꝙbo cũ ipe tibi dabit de celo. O pulcra inf mlieres fac me audi re vocẽ tuã. Si ḡ eũ tu facias audire vocẽ tuã. ipse te faciet videre salutẽ nr̄am. Nun q̄d non hoc est qõ q̄rebas: qõ gemebas. et qõ diebus ac noctib⁹ orando suspirabas. Quid igit̄. Tu es cui ꝰ promissuꝫ est: an ali am expectam⁹. Immo tu ipa nõ alia. Tu in q̄ illa ꝓmissa: illa expectata: illa desideꝛ rata. ex q̄ sctus pat̄ tuus iacob iã morti ap ꝓpinquãs. vitã sperabat eternã. cũ dice bat. Expectabo salutare tuũ dñe. In q̄ de nicꝫ: et ꝓ quã de⁹ ipsen̄ ante secula. dispo suit opari salutẽ in medio terre. Quid ab alia sperας. qõ tibi offert: q̄d ꝓ aliam expe ctas. qõ ꝓ te mox exhibebit. dũ modo ꝓbe as assensuꝫ: t rñdeas verbũ Rñde itaq̄ ci tius angelo. imo ꝓ angelũ dño. Rñde ver bũ. t suscipe ꝙbuꝫ. pfer tuũ t cõcipe diui nũ. Emitte trãsitoriũ: t amplectere sempi ternũ. Quid tardas. Quid trepidas. cre de ꝓsitere. t suscipe. Sumat hũilitas au dacitã. verecũdia fiduciã: nullaten⁹ conue nit nũc vt ꝙginalis simplicitas obliuisca tur prudẽtiã. In hac sola re ne timeat prudẽs ꝯgo ꝓsumptionẽ. q̄ t si grata in silen tio ꝙcundia magis rñ nũc in ꝙbo pietas necessaria. Api ꝯgo btã cor fidei. labia cõ fessioni. viscera creatori. Ecce desideratus cũctis gentib⁹ foris pulsat ad hostiũ. O si te morãte ptrãsierit. t rursus icipias do lens q̄rere quẽ diligit aia tua. Surge cur re. api. surge ꝓ fidẽ. curre ꝓ deuotiõz. aperi ꝓ ꝓfessionẽ. Ecce inq̄t ancilla dñi. fiat mi hi scõm verbũ tuũ. Semp solet esse gr̃e di uine familiarꝫ ꝙtus hũilitatꝫ. De⁹ em̄ su pbis resistit. hũilib⁹ aut̄ dat gr̃am. hũilit ḡ respondeꝛ. vt sedes gr̃e ꝓparet. Ecce in quit ancilla dñi. Que est hec tã sublimis hũilitas. q̄ cedere nõ nouit honorib⁹: inso lescere gr̃ia nesciat. Dat dñi eligit t ancil lã se noiat nõ mediocris reuera hũilitatis insigne: nec oblata tãta gr̃ia. obliuisci hũi litatẽ. Nõ est magnũ esse humilẽ in abiecti one. magna prsus t rara ꝙtus humilitas honorata. Si me miseꝝ homũtionẽ meis decept⁹ simil̄ actionib⁹. ad aliquẽ vl̄ medi ocrẽ honorẽ ꝓmouerit eccl̄ia deo nimiꝝ hoc vel ꝓter mea. vel ꝓter sub ditoꝝ pcã per mittẽte: nõne statim oblit⁹ q̄ fueri talẽ me puto: q̄lis ab hoibus. q̄ cor nõ videt puta tus sum. Credo sane: ꝓsciam nõ attẽdo: t reputãs nõ honores virtutib⁹: sed ꝙtutes honorib⁹. eo sanctiorẽ. q̄ supiorem me exti mo. Videas plerosq̄ in eccl̄ia de ignobi lib⁹ nobiles de pauperib⁹ diuites factos. subito intumescere. ꝓstine obliuisci abiecti onis. gen⁹ q̄q̄ suuꝫ erubescere. et infimos dedignari parẽtes. videas t hoies pecuni osos ad honores. q̄sq̄ eccl̄iasticos quola re: morq̄ sibi applaudere sanctitatẽ: vesti um dũtaxat mutatõe: nõ mẽtiũ: t dignos se extimare dignitate. ad quã ambitẽdo ꝓ uenerũt. qõq̄ si audeo dicere. adepti sunt nimijs attribuere meritis. O mitto aũt de his q̄s excecat ambitio. t honor ipe supbi endi eis materia est. Sz video q̄ magꝫ do leo post spretã seculi pompã nonnullos in scola hũilitatꝫ supbiã magꝫ addiscere. sub alis mitis hũilisq̄ magistri grauit⁹ insole scere. t impatiẽtes ampli⁹ fieri in claustro q̄ fuissent in seclo. Nõq̄ magis puersum est: plerisq̄ i domo dei nõ patiunt hĩi con tẽptui q̄ in sua nõ nihil ꝓtẽptibiles eẽ po tuerũt. vt q: vz. vbi a pluribꝫ honores ap petũt. ibi locũ hĩe nõ meruerit. saltẽ ibi ho norabiles videant. vbi ab hoibus hono res ꝓtẽnunt. Video t alios q̄ nõ sine do lore videri oz. post aggressaz xp̄i militiam rursus secularib⁹ iplicari negocijs. rursus terrenis cupiditatib⁹ immergi. cũ magna cura erigere muros t negligere mores sub ptextu q̄z cõmunis vtilitatꝫ ꝙba vendere diuitib⁹ et matronis salutatiões: sed t con tra sui impatiõis edictũ ꝓcupiscere alie na t suã cũ lite repetere. nõ audiẽtes ap̄lm ex imꝓio regꝫ tubicinantẽ. hoc ꝑm inq̄t i no bis est delictũ q̄ cãs hẽtis. Quare nõ ma gis fraudẽ patimi. Ita ne müduꝫ sibi. t se

mūdo crucifixerūt. vt q̄ antea vixi suo vi
co vl'oppido cogniti fuerūt. mō circūeūtes
pūncias ⁊ curias freq̄ntantes. regū noti
cias. principū familiaritates assecuti sint
Quid de ipso habitu dicā: in q̄ nō calor: sz
color req̄rit. magisq̄ cultui vestiū q̄ ꝓfec
tū isistit. Pudet dicere. vicunk mūercule i
suo studio: qñ a mōachis p̄ciū affectat: in
vestib: nō necessitas. nec saltē forma religi
onis retēta in habitu. ornari. nō amari appe
tūt milites xp̄i: q̄ dū p̄parese ad p̄liū. ⁊ cō
tra aereas p̄tates p̄tēdere pauptat̄ insigne
debuerāt. qđ aduersariꝰ vticq̄ valde formi
dāt. in mollitie vestimētoꝝ pacꝫ porti⁹ p̄fe
rētes indiciū vltro se hostib: sine sanguīe
tradūt inermes. Nec aliū de hec oia mala
cōtingūt: nisi q̄ illā qua sec'm deseruim⁹.
deserētes hūilitatē. dū p̄ h̄ cogimur inepta
denuo sectari studia secularū. canes effici
mur reuertētes ad vomitū. Audiam⁹ ita
q̄q̄ quotq̄t tales sum⁹ q̄d illa rñderit. q̄ dei
mat elegebat. sz hūilitatē nō obliuiscebat.
Ecce ait ancilla dñi. fiat mihi sc̄om ꝓbuz
tuū. Fiat est desiderij signū nō dubitatōis
indiciū. Et p̄ hoc q̄ dicit. fiat mihi fm ꝓ
bū tuū. magꝫ intelligēda est affectū exp̄me
re desiderātis q̄ effectū req̄rere more dubi
tantiꝫ. Quanq̄ nil obstat intelligi fiat esse
ꝓbū oꝝonis. Nemo q̄ppe orat. nisi q̄ cre
dit ⁊ sperat. vult aūt a se req̄ri de⁹ etiā qđ
pollicet. et fōrte multa q̄ dare disponit.
p̄us pollicet: vt ex p̄missiōe deuotio excite
tur. sicq̄ qđ gratꝫ datur⁹ erat: deuota oꝝo
p̄merek. Sic pi⁹ dñs. q̄ vult oēs hoies sal
uos fieri. merita nob̄ erroꝝq̄t a nob̄: vt dū
nos p̄uenit tribuēdo: qđ retribuat: gratis
agit ne gratis tribuat. Hoc vticq̄ p̄udēs
ꝓfeto intellexerat. qñ p̄uenīēri se mūere gra
tuite p̄missiōis iūxit meritū sue oꝝois. Fiat
inq̄ens mihi fm ꝓbū tuū. Fiat mihi de ꝓ
bo fm ꝓbū tuū. Verbū qđ erat i p̄ncipio
apud deū fiat caro de carne mea. sc̄om ver
bū tuū. Fiat obsecro mihi ꝓbuz nō platū.
qđ trāsit. sed ꝓceptū qđ maneat carne vicz
indutū nō acre. Fiat mihi nō tm̄ audibile
auribꝫ. sed et visibile oculis palpabile ma
nib: gustabile humerꝫ. Nec fiat mihi ꝓbū
scriptū. ⁊ mutū. sed incarnatū. ⁊ vīuū. hoc
est nō mutꝫ figurꝫ. mortuis i pellib: erara
tū. sz in forma hūana meis castꝫ visceribꝫ
viuacit̄ impressuꝫ. ⁊ h̄ nō mortui calami. de
pictiōe. sz spūsancti operatiōe. Eo vz mō fiat
mihi q̄ nemi añ me factū est: nemi post me
fiēdū. Porro mirifice: mirisq̄ modis olī
de⁹ locut⁹ est p̄ribꝫ in ꝓphetꝫ. ⁊ alijs q̄dē in
aure. alijs i oꝝe. alijs etiā in manu factū cē
ꝓbū dñi memorat mihi aūt oꝝo vt in vte
ro fiat iuxta verbū tuū. Nolo vt fiat mihi
aut declamatorie p̄dicatū aut singularit̄
significatū. aut imaginatorie somniatuꝫ.
sz liberalit̄ inspiratū p̄sonalit̄ incarnatū. cor
poralit̄ inuisceratū. ꝓbū igit̄ qđ in se nec po
terat fieri nec indigebat. dignet̄ i me dignet̄
⁊ mihi fieri fm ꝓbū tuū. Fiat q̄dē genera
lit̄ oi mūdo. sz spāliter mihi fm ꝓbū tuū Le
ctionē euāgelicā exposui sic̄ potui. nec igno
ro q̄ nō oib: placebit. sed scio me ob hāc rē
multoꝝ forte indignatiōi obnoxiū. Et aut
iudicabor superfluus: aut p̄sumptor q̄ vicz
post p̄es q̄ hunc ip̄m locū plenissime expo
suerūt. rursus i eodē nou⁹ exposit⁹ or ausus
fueri mittere manū. Sz sicq̄d dictū est post
pies. qđ non sit ꝫ p̄es: nec p̄ribꝫ arbitror::
nec cuiq̄ displicere debere. vbi aūt dixi qđ
a patrib: accepi. dū sic absit typ⁹ p̄sumpti
onis: vt nō desit fruct⁹ deuotiōis. patienter
audiā de superfluitate causantiꝫ. Noverit tñ
q̄ me tanq̄ de otiosa ⁊ nō necia explanati
one sugillār. nō tā intēdisse exponere euan
geliū q̄ de euangelio sumere occasionē lo
q̄ndi. qđ loq̄ delectabat. Si ꝓ peccauī: q̄
ꝓprīā magꝫ er hoc excitauī deuotionē q̄ cō
munē q̄sterim vtilitatē potēs erit brā ꝓgo
apō suū misericorꝺē filiū hoc meū excusa
re peccatū. cui hoc meū qualecūq̄ opuscu
lum deuotissime destinaui.

Dñica infra octauā epiphie sancti
Lectio euāgelij. Sc̄om lucam.

In illo tpe. Cū factus esset iesus
annoꝝ duod. ci: ascēdentib: pa
rentib: ei⁹ hierosolimā sc̄om cō
suetudinē diei festi cōsumatisq̄
diebꝫ: cū rediret remānsit puer iesus in hie
rusalē: ⁊ nō cognouerunt parentes eius: et
reliqua.

Homelia sancti Bernardi.

Pertis a me fili charissime q̄renus ex
lectiōe euāgelica: q̄ duodēnis pue
ritiꝫ gesta narrant: aliq̄ pmedi-

rationis: ⁊ sci amoris elicia semia ⁊ sponsalis litteraꝝ ꝓmedans: tibi colligẽda transmittã. Adhuc nũcius ista ipe loqbar: ⁊ ecce sensi in ipis medullis cordis mei exãto ex q̃li ⁊ ex ꝯ ardẽti: ex ꝯ dulci tua ie fraternitas petebat affectu: cũ subito mihi venit in mentẽ vbi aliq̃ fueri: q̃d sensim: q̃d in meipso euãgelica ꝑba nõnunq̃ egerint: vel cũ legerem vt cũ cãtarem. Respexi miser respexi: ⁊ vidi: ꝯ lõge post terga illa suauia ⁊ iocũda reliq̃rim: ꝯ lõge ab his delitijs occupationũ: et sollicitudinuꝫ me funes extraxerint adeo vt q̃ tũc tãgere nolebat aĩa mea: nũc ꝑ angustia tibi mei sint Hec recordatus sum: ⁊ effudi in me aiam meã: cũ emissa manꝰ dñi tetigit cor meũ: ⁊ vnxit illud vnctiõe misẽdie sue: cernens in ipso inq̃sitiõis tue modo q̃d lumis quid splẽdoris tuꝰ mihi instillabat affectꝰ. cum insinuari tibi flagitares: puer ihus triduo illo: quo q̃rebar a matre vbi fuerit: quo sit vsus hospitio: q̃bus cibis aliꝰ: quoꝫ delectatꝰ cõsortio: q̃bus negocijs occupatus. Sentio fili mi sentio eaipsa ꝯ familiarit ꝯ affectuose cũ q̃bus lachrymis in oꝰonibus tuis sctis ab ipo iesu soleas scalcitari: quũ añ oculos cordis tui illa dulcis pueri dulcis versat imago. cũ illũ speciosissimũ vultũ spũali quadã imaginatiõe depingꝫ cũ oculos illos suauissimos: simꝫ ⁊ mitissimos in te iocũdi radiare ꝑsentis. Tũc vt videt mihi ĩtimo clamas affectu O dulcis puer vbi eras. Vbi iacebas: quo vtebaris hospitio. Quo fruebarꝫ consortio. Vtrũ in celo. Vtrũ in terra. An in domo aliq̃ interim morabarꝫ: vel certe cũ aliquibus tue etatꝫ pueruli: secreto loco ꝓsilẽs eis secretoꝝ mysteria ꝑfundebas: ꝑm tuaz in euãgelio vocem. Sinite puulos venire ad me: ⁊ nolite ꝓhibere illos. Felices si q̃ fuerũt illi: q̃bus tot dieb tã familiarit tuam ꝑsentiã indulsisti. Sed q̃d est mi dulcis dñe. qui sanctissime matri tue querenti: dolenti: suspirãti nõ cõpatiebarꝫ. Veni ꝯ ipsa ⁊ pater tuꝰ dolentes querebant te. Immo tu dña mea dulcissima: cur dũm querebas: quẽ deũ esse nõ ignorabas. An ne cruciaret fame: ne frigore vexaret: ne ab alio quolibet etatis sue puero iniuriaretur formidabas: nõne ipse est qui pascit oĩa oĩa nutrit: q̃ fenũ agri qđ hodie est et cras in clibanuz mittit gloriosus salomone vestit ⁊ ornat Quin potiꝰ dña mea pace tua dico dulcissimũ filiũ tuũ cur tã facile amisisti. tam incuriose custodisti. tã sero q̃ deerat aniaduertisti. Vtinã ⁊ mihi inspirare dignaret ipse iesus. quid sibi sic q̃renti: sic flagitanti: sic estuãti interno ⁊ spũali sermone respõderit: vt nota tibi scriberẽ: ⁊ gustata eructuare sufferrẽ. Videam⁹ tamẽ si placet: q̃d naz sit q̃ dñs iesus in bethleem nascit: latet in egypto: nutrit in nazareth: ⁊ inde duodẽnis ad tẽplũ ⁊ metropolim ciuitatẽ ascẽdit. nec tñ solus sz sub parentuz disciplina. Vt q̃d ista oĩa. q̃ ꝑfecto dux est dñs meꝰ iesus: q̃ medicꝰ: q̃ doctor. q̃a vt dux exultauit vt gygas ad currendam viã q̃ a summo celo egressio eiꝰ ⁊ vsq̃ ad bethleẽ descẽsus eiꝰ Ibi plena celestiũ odoramentoꝝ relinquẽs vestigia posuit tenebras. i. egyptũ latibulũ suũ. ⁊ cũ sedentib in tenebris ⁊ vmbra mortꝫ lucẽ supne gre infudisset: et iã nazareth sctã sua ꝑsentia nobilitauit. Sicq̃ nazarenꝰ effectꝰ in tẽpluz introducit: vtq̃ puer discẽs nõ docẽs: audiens ⁊ interrogãs: ⁊ in his oĩb a parentũ disciplina nõ recedens. Sic dñe: sic ꝑcedis miseros: sic sanas egrotos hãc viã errantibus: hãc ascẽdentib scalã: hũc exulib reditũ demõstras. Quis dabit me bone iesu tuis inherere vestigijs: ⁊ sic currere post te: vt q̃ãq̃ apphendã te. Ego ꝑdigus ille filius q̃ accepi ad mẽ substantiã meaz nolẽs custodire ad te fortitudinẽ meã ꝑfectꝰ sum ĩ regionẽ longinquã. regionẽ dissimilitudinis: cõparatꝰ iumẽtis insipientib. ⁊ similis redditus illis. Ibi dissipaui oĩa bona mea viuẽdo luxuriose. et sic cepi egere. Infelix egestas cui ⁊ pãis defuit: et porcorũ cibus non profuit: sequẽs quedã animalia immũdissima erraui ĩ solitudine in inaquoso. Viã ciuitatis habitaculi nõ inueni. Esuriens et sitiens ania mea in malis cõsumebat. ⁊ dixi. Quanti mercenarij in domo ꝑis mei abundãt panib ⁊ ego hic fame pereo. Dum sic clamarẽ ad deuz exaudiuit me deducens me in viã rectaz: vt irem in ciuitatẽ habitatiõis. In quam nisi in illam q̃ abundans panib domus dicit panis. i. bethleem. Cõfiteant tibi dñe

miſcōie tue: q; ſatiaſti aīam inanē ⁊ aīam eſurientē ſatiaſti bonis. Pauꝑ vtiꝫ ille q̄ de celo deſcēdit ⁊ poſit⁹ in p̄ſepio ſpūalium cib⁹ effect⁹ eſt iumētoꝝ. Et hec q̄dē cōuerſiōis vita q̄ſi ſpūalis cuiuſdā natiuitatis ī ciū vt ꝓformemur paulo pauꝑtaꝫ ſuſcipiam⁹ inſignita: ⁊ facti vt iumētū apud te dñe p̄ncie tue delicijs ꝑfruamur. Sꝫ quia ſcriptū eſt fili acceſſiſti ad ſeruitutē dei ſta fortit ⁊ p̄para aīam tuā ad tēptationē Abſcōdit modicū facie ſuā dñs ieſus a nobis nō vt diſcedat: ſꝫ lateat. Ecce egypt⁹: ecce tenebre: ecce turbatio. Sedētes q̄ppe in tenebris: ⁊ in vmbra mortis: ex pte iocūditatis inopia vincti: et cōpediti ferro proprij vicꝫ duricia cordis neceſſe eſt vt clamem⁹ ad dñm cū tribulamur. ⁊ ipſe de neceſſitatib⁹ nr̄is eruet nos. Luce em̄ cōſolationis ſue diſſipās tenebras huius tēptatiōis: et gr̄a interne cōpunctiōis: rūpens vincl'a interioris duricie ſerentori vultu nos p̄ceſſit in nazareth. vt ibi int' flores ſcripturarū ⁊ ſ̄rutū fruct⁹ ſenioꝝ diſciplina nutriti duodeci annis delicias ſortiamur Sicut em̄ dñs ieſus in nob⁹ naſcit ⁊ cōcipit: ita ⁊ ꝑfecto creſcit ⁊ nutrit in nob⁹: donec occurram⁹ oēs in vir ꝑfectū in menſurā etatis plenitudinis x̄pi. Cū ḡ fact⁹ eſſet ieſus annorū duodeci aſcendentib⁹ illis in ieruſalē. ſm̄ ꝓſuetudinē diei feſti: cū redirent: remāſit puer ieſus i hierl'm. Primū itaꝫ ne nos p̄tereat hui⁹ hyſtorie ſuauitas: ſciendū id moris fuiſſe iudeis vt aſcēdētes ad die feſtū ſeorſum viri: ſeorſum ml'ieres incederēt: ne forte aliq̄d coinq̄nationi ſubrepere p̄ſcribēte lege diuia vt mundi tm̄ ſacris ſolēnijs int'eſſent Vñ credibile eſt puerū ieſum illo tpe nūc p̄ri ⁊ viris adherentibus ei: nūc matri. ⁊ ml'ieribꝫ comitātibus eā ſue p̄ncie dulcedinez indulſiſſe. Cogitemus ḡ quāta eoꝝ fuerit felicitas. q̄ tot diebus viderūt facie eius: ⁊ mellifluos ei⁹ ſermones audierūt: ⁊ ꝓſiderauerūt in hoīe. ⁊ puero q̄dā celeſtiꝫ radiare ſ̄rutꝫ ⁊ inter cōfabulatiōes mutuas my̆ſteriū ſapientie ſalutariꝫ inſerere. Stupent ſenes: admirant⁹ iuuenes. ⁊ ſue tunc etatis pueri. morū grauitate. ⁊ ſ̄monū pōdere deterrent⁹ Credo em̄ in illo ſpecioſiſſimo vultu tātā gratie celeſtis elegantiā refulſiſſe. vt olim in ſe cōuerteret aſpectū. auditū erigeret. excitaret affectū. Cerne q̄ſo quēad modū a ſingulis rapiſ. a ſingulis trahiſ. ſenes oſculant⁹. amplectunt⁹ iuuenes. pueri obſequunt⁹. Que lachr̄yme a pueriꝫ dū diuel⁹ a viris tenet⁹. Que ſctis ml'ieribꝫ querimonie cū paulo plus cū p̄re ⁊ a⁹ ſocijs morabat⁹. Credo ſingulos ꝓclamare intimo affectu. Oſculetur me oſculo oris ſui. Et pueris eius p̄ſentiā ſuſpirantibꝫ ſenū cōtubernijs ſe inſerere non audentibꝫ. illud facile ſe coaptat⁹. Quis mihi det te frēm meū ſugentē vbera matriꝫ mee. vt inuenia te foris ⁊ deoſculer. Cū hac igit⁹ iocūditate ingredientib⁹ cūctis ciuitatē ſanctā cōtemplare rogo inter ſingulas familias q̄s pia fuerit. ac ſctā cōtentio. cūctis deſiderantibꝫ ei⁹ ſibi p̄ſentiam dulciſſimā indulgeri. hec felix q̄ vicit. Forte ob hāc cauſaꝫ ꝓſumatis oibus cuꝫ redirēt. remāſit puer ieſus in hierl'm. ⁊ non cognouerūt parētes ei⁹ arbitrā-n. vnuſq̄ſq̄ q̄ eſſet cū altero. vtpote q̄ amabat⁹ ab oib⁹ q̄ patebat⁹. Nō cōgnouerūt parētes ei⁹ q̄ abeſſet. donec itinere diei expleto. p̄ ſingulas familias q̄ ſimil' aſcenderant q̄reret int' cognatos ⁊ notos. Et non inuenientes regreſſi ſunt in hierl'm. poſt triduū aūt inuenerūt eū in tēplo Per illud itaq̄ triduū vbi eras bone ieſu. Quis cibū aut potuꝫ miſtrauit. quis detraxit calciamēta. q̄s mēbra puerilia vnguentis fouit. et balneis. Scio certe. q̄ ſic voluntarie nr̄am ſumpſiſti infirmitatē. ita cū velles ꝓriā oſtēdiſti ſ̄rutē. ⁊ ita cū velles. his obſequijs nō egu iſti. vbi ḡ eras dñe ieſu. De his oibus eſt mare. vel cōjcere. vel opinari libet aliq̄d affirmare aūt temere nihil licꝫ. Quid dicā de⁹ me⁹. An vt te ꝓmia nr̄e ꝓfozmares pauptati. ⁊ in te hūane nature calāitates ſuſcipes q̄ſi vn⁹ e turba paup̄ ſtipē p̄ hoſtia mēdicabas. Quis dabit me buccellarū illaꝝ ſic mēdicataꝝ ꝓticipē fieri. vl'ſaltē diuini ill⁹ edulij reliquijs ſaginari. Sed vt ad ſublimioꝫ opiniōis ſecreta ſ̄ram⁹. p̄ma forte die paretnis ſe vultib⁹ p̄ntauit. nō vt cōſcederet. ſꝫ vt ordine ſuſcepte diſpēſatōis patrīā vocē ꝓſuleret. nō abſurda videt talis opinio. ſi eſtimet⁹ q̄ dei filius de his q̄ in diuia natura ſimil' ipē cū p̄re ⁊ ſpiritu ſcō coequalis ⁊ ſubſtātialis vtiꝫ di

spōsuerat in forma serui: quā susceperat ho-
mo qui⁹ dū magnū cōsulerit. nō vt dice-
ret. qō ipse cū patre in forma dei eternali-
nouerāt. sz vt ipi patri p oīa deferret. obe-
dientiā offerret pferret hūilitatē. Ibi igit
in illo secreto cubiculo pīs de baptismate
suscitādo. de eligēdis discipulis de cōden-
do euāgelio de miraculis faciēdis. postre-
mo de tollerātia passiōis. de resurrectiōis
gloria. Cūctis diuino modo dispositz al-
tera iā die angelicz t archangelicis chorīs
suauitatē sui vult⁹ in dulsit. Referenscz an
tiquā ciuiū supnorū ruinā post modicū re
parandā vniuersaz letificauit ciuitatē dei
Jam tertia die se cunctis patriarchaz t pro-
phetaz immiscens. ea q̄ a sctō sene symeo
ne dudū audierāt xp̄ū vult⁹ manifestati-
one approbauit. Siccz expectatiōis illoz
moras. instātis iā redēptiōis promissione
cōsolans aniequiores atcz alacriores red
didit vniuersos. Derito igit post triduū
inuenit in tēplo in medio doctoz. t senio-
rū: vt paterne pietatz de hominū repatiōe
consiliuz sicut angelis t sctis carne exutis
q̄ntum videbat xp̄ū alauerat: in oīm locorū
sacratissimo tēplo hierosolimitico. t his p
mo q̄ preciosissimū hui⁹ pmissiōis thezau
rū in sacris lr̄is cōuersabāt. paulatim inci
peret reserare. pmū audiēs t interrogās. de
in de sacratissima mysteria xp̄dicns. Den-
cz mirabant oēs sup prudētia t responsis
eius. Data est hec pueris. t adolescentib⁹.
hūilitatz. t reuerētie forma. vt in medio se
niorū taceāt. vt audiāt. interrogent vt di-
scant. Jndica mihi dilectissima dña mea.
mat dñi mei. q̄d tibi fuerit animi. q̄d stu-
porz. q̄d gaudij. cū dulcissimū filiū tuum
dominū iesum inuenires. nō inter pueros
sed int doctores. cū oīm oculos in ipm in
tētos. oīm cerneres aures ad ipm erectas.
cū de prudētia ei⁹. t respōsis. pusilli t ma
gni. docti parit. t indocti loquerent. Jn-
ueni in qt. quē diligit ania mea. tenebo il-
lū nec dimittā. Tene o dulcz dña. tene quē
diligis t triduanā eius absentiā multipli
catis delitijs recōpensa. Fili q̄d est q̄ feci-
sti nobis sic. Ecce pat tuus t ego dolētes
q̄rebamus te. Jterum dña mea dico tibi.
Quē dolebas. Credo nō famē. nō sitim.
nō iedā tiebas nō puero quē deū noueras
sed tm̄ subtractas vt ad modicū ineffabi-
les pītie ei⁹ delitias q̄rebarz. Tā em̄ dul-
cis est dns iesus gustātib⁹ eū. tā speciosus
ad videdū. tā suauis ad amplectendū. vt
breuis ei⁹ absentia. maxia doloris mate-
ria sit. Quid est q̄ me q̄rebatz. Hesciebas
tis. q̄ i his q̄ pīs mei sunt optet me esse:
Jā hic celestiū mysteriorū in q̄b⁹ p triduū
fuerat obseratū: incipit reserare secretū. vt
hūilitatis t obedietie simlcz xp̄ie volūta
tis deserēde senioz p̄ceptz: etiā vtilib⁹ p̄ter
missis obtēpandi exp̄ssi⁹ t excellēti⁹ cōmō
daret exēplū. cū his sublimib⁹ tā vtilib⁹ tā
denicz necessarijs p̄termissis senioz se sub
dit volūtati. vt ait euāgelista. Et descēdit
cū eis: t erat subditus illis. sz q̄d est q̄ ait
euāgelista. scz q̄ ipsi nō intellexerūt verbū
qō locut⁹ fuerat. Nō hoc de maria dictuz
arbitror. q̄ ex quo spūssanctus supuenit in
eā t ei virt⁹ altissimi obūbrauit: nullū fi-
lij cōsiliū potuit nescire: sz ceteris nesciēti⁹
siue nō intelligentib⁹ qō dixerit. maria vt
sciēs et intelligēs cōseruabat. oīa p̄ba hec:
cōferens in corde suo. Demoria cōserua-
bat meditatiōe rumiabat: t hec cū ceterz q̄
de eo viderat et audierat conferebat. Jta
etiā btissima xp̄o. tūc miseriorū dū. puide-
bat nob. ne tā dulcia. tā salubria. tā neces-
saria aliqua negligētia laberenk. t p̄terea
nec scriberenk. nec p̄dicarenk. et sic seqntes:
hui⁹ spūalis manne delitijs fraudarenk.
O ia igit hec xp̄o prudētissima: fidelit cō
seruauit. Verecūde tacuit: oportune p̄di-
dit. t sanctz discipulis t ap̄lis p̄dicanda:
p̄misit. De his xp̄o que sequunk. iesus pro
ficiebat etate t sapiētia t gratia apud deū
et homies. multi multa dixerunt. t diuer
si diuersa sentiūt. de quoz sentētijs nō est
nr̄m iudicare. Alij aiam xp̄i ex quo creata
est t assumpta in deū equalē cū deo sapiē
tiā habuisse putarūt. Alij q̄z creaturā: cre
atori adequare timētes sicut erate: ita eaz
sapientia p̄fecisse dixerūt euāgeliste innitē
tes auctoritati: q̄ ait. Jesus autē p̄ficiebat
etate t sapiētia t gratia. Nec mirū inquiū
unt si minor dicat fuisse sapiētia: cū mortā
lis atcz passibilis. atcz p hoc beatitudine
minor tūc fuisse veracissime p̄dicet. De ho
rū sentētijs iudicet quisq̄ vt velit. Mihi
sufficit scire. t credere dominū iesuz exquo

cū deo in vnā est assumptio pſonā: fuisse pfectū deum: ac p hoc pfectā sapientiā pfectā iusticiā. pfectā beatitudinē: pfectam fuisse virtutē. z esse: z q̄quid de eo scōm substantiā dici potest: de eo potuisse dici etiaz cū in vtero fuisset matr̄z nō ambigo. Nec ideo aut resurrectiōez: aut mortalitatē: aut passibilitatē abrogam⁹. cū eum nō fantastice: sed vere hoiem esse cōfiteamur. z verā homis fuisse naturā in qua potuit proficere. vtrū etate aut sapiētia ipi videant: q̄ de huiusmodi cōtendere nolūt. Tu aūt fili questiōes nō querz. sed deuotionē nec vnde ligua acuat. sed vnde animꝰ exciteť. Et ꝓterea his q̄ ad hystoriā ptinēt interim ptermissis. ad spūalem intelligentiaz enucleandā sicut ipe de q̄loq̄mur inspirare dignabit trāseam⁹. Nunc redeundū est ad te fili charissime cuius animꝰ est cōformari xp̄o z vestigijs iesu artius inherere: si forte sufficiā de euāgelica lectione tuū tibi explicare pfectū: vt hoc ip̄m legas i his cedulis: qō i tep̄o suauꝰ expiris. Credo em̄ te transisse ad nazarenas de bethlemitica paupertate diuitias. z iam duodenū effectū de floribꝫ nazarenis ad fructꝰ hierosolomiticos ascendisse: vbi nō tā in codicibus q̄ in ꝓpꝛijs moribꝫ hec mystica valeas lectitare. Sicut em̄ bethleē vbi christꝰ paulus z paup nascit bone vite est inchoatio. sicut nazareth vbi nutrit virtutum est exercitatio. ita hierusalē ad quam dñs ascēdit: est celestiū secretoꝝ contemplatio. In bethleē em̄ z paupescit: in nazareth diteſcit: in hierl'm affluit delitijs. Pauperescit quippe pfecta mūda abrenūciatōne. et diteſcit ꝓtutū pfectiōe. delitijs affluit spiritualiū sapoꝝ dulcedine. Ascendendum q̄ppe est a cōualle plorationis int̄ aspera tēptationis. p plana exercitij spūalis. ad alta luminose ꝓtemplationis. In bethleē noue cōuersationi dedicat infantia: q̄ rōnis impotēs neminē ledit. neminē fallit libera cupiditatis. sue volūtatis insciа. neminē iudicat. nulli detrahit. nihil cupit: nec de p̄sentibꝫ anxia. nec de futuris sollicita. alieno tantū sustentat iudicio. Hanc nob̄ infantiā. vas electionis cōmendans. si quis ait int̄ vos sapiēs voluerit fieri. stultus fiat: vt sit sapiēs. Et dñs in euangelio Nisi conuersi fueritis. z efficiamini sicut puuli nō intrabitis in regnū celoꝝz. Hac itaq̄ quelibet aīa inciata infantia post herodianas pſecutiōes si ceperit in ea q̄si in agro fertilissimo ꝓtutū flores vbiq̄ pullulare: nō immerito nazareth q̄ flos interp̄tat: q̄si septēnis inhabitās duodecimū annū felicit expectabit. Primo q̄dez necesse est vt ager cordis nr̄i pcr̄ꝯ nostroꝯ recordatione z infirmitatis nr̄e cōsideratiōe insterco rek: deinde tēptationū vomere multiplici fatigek. vt sic virtutū semina flores pariāt spiritualiū exercitioꝝ. Ergo illū a quo ia spūs timoris. vitia antiqua. z inolitas cupiditates resecauerit. vnius anni puerū estimato. Si deinde mitē eū z obedientem spūs pieratꝫ effecerit biennē spūaliter iudicato. Jam si spūs scientie sue infirmitatis cognitionē. z auxilij diuini desiderū infuderit: triennē nō dubites accessisse. Quē si ꝓtra tēptationes z carnales delectatōes q̄ militāt aduersus aiam: spūs fortitudinis immobilē reddiderit ac robustū. annoruz q̄tuor puerū admirare. Accedat spūs ꝓfilij: z ꝓtute discretionis quiquennē faciet. Cui si spūs intelligētie meditationē sacre legis indulserit ad sexti anni etatez felici progressu q̄enit Septimū annū spiritus sapientie aduehit: q̄ de legis diuine meditatiōe procedit. Quattuor ꝓo ꝓtutes cardinales q̄si quattuor etiā annoꝝ lucē anime inuehūt proficieti: q̄bus nihil est in vita vtil⁹ hoib⁹. sicut de ip̄is scp̄tū est. Sobrietatē em̄ docet. z prudentiā: z iusticiā: z ꝓtutē q̄bus nihil ē vtil⁹. Hec sunt p̄cedētiū virtutū moderatrices sine q̄bus cetere nec honeste haberi: nec pseueranter p̄nt seruari. Agit em̄ sobrietas: q̄ alio noie tēperantia dī: ne sit ipsaꝯ ꝓtutū immoderata pgressio Prudētia ne sit earuz indistincta cōfusio. Justicia ne sit ꝓtutū vsus immoderatꝰ. Virtus q̄ z fortitudo dī: vt pseuerant earū teneat affectus. Sequit annus duodenus. isq̄ contēplatiōis: q̄ ad ipsam celestē hierl'm aiam subleuat estuantē q̄ celū reserat. q̄ portas paradisi aperit. q̄ spōsuz ip̄m spōsum speciosum forma p̄ filys hominū: q̄si p cancellos pspicientē puris mētis oculis exhibet ꝓtēplandū. vt vocē illam suauissimā mereatur audire. Tota pulcra

es amica mea: ⁊ macula non est in te. Im/
maculata sordib⁹ petrõꝝ vel passionũ. cuo
lãs a rhetib⁹ occupationũ oblita meroꝝ p̃
territoꝝ. euanescentib⁹ imaginib⁹ exterioꝝ
creatorũ: cordis sui facie ad cernendũ quẽ
diligit summa auiditate sustulit. Et ideo
audit. Tota pulcra es amica mea ⁊ macu
la nõ est in te. Fauus distillans labia tua
Hyems iñt transit: imber abyt ⁊ recessit
flores apparuerũt in terra nr̃a. hy sunt flo
res odoriferi nimiruꝝ licz adhuc in q̃dam
nouitate ꝓtutes. que post hyemẽ psecutio
nũ. ⁊ imbrẽ tẽptationũ. in agro petrõꝝ be
ne ꝓficientis felicit⁹ oriunt. q̃rũ xp̃s decore
simul ⁊ odore delectat⁹ ab inferioribus caz
ad suplora inuitãs. hyems iñt transyt.
imber abyt et recessit. flores apparuerũt in
in terra nr̃a. Et q̃n pro gemitu cõpunctio
nis aperit⁹ vita cõtemplatiõis adiecit i se
quentib⁹ Vox turturis audita est in terra
nr̃a. Recole fili q̃d soleas in angelis susur
rare. quũ. s. ad instar turturis q̃ auis castis
sima est ⁊ solitaria. ⁊ gemebũda latebras
q̃ris. Et licz int̃ multos cõstitut⁹ solitu di
nẽ tibi edificas q̃tidianã. q̃m gemis: quo/
niã estuas: q̃m q̃ris quẽ diligit ania tua ⁊
amoris vim patiẽs. tũ optas videre quez
amas. quẽ nũc blandiris. ⁊ nũc ad amor̃
⁊ desideriũ intẽsionẽ suauit⁹ indagar̃. Nũc
morãs accusas. nũc te cernis cõtemptum.
nũc te visitatione ꝓficeris indignũ ⁊ iterũ
de eius toties exprus bonitate presumis.
Nũc quasi vlteri⁹ nõ sustineas spũali quo
dam litigio. vel luctamine eum cere retar/
dantẽ conar̃. Quẽ tũc lachrymeq̃ gemi/
tus. que suspiria. que voces. Nũc oculi fle
tu graues cum intimis singultib⁹ eruntt
ad celũ. nũc manus extendunt⁹ ⁊ brachia:
nũc pectoris tũsione aie tarditas accusa
tur. Proferunt interim ꝓba sine ꝑncipio:
sine fine. quoꝝ nec sentẽtie coherẽt sibi nec
rones sil'es sunt: nec alicui⁹ lingue sensus:
vel ydioma seruat. Q̃ vox aliq̃ respon
det affectui: ⁊ itez vocẽ affectus interipit
Gaudet certe pius ille iesus tali certamie
superari. ⁊ talis aie. tali instantia delecta/
tus ad circũstantes angelos gloriat. Vox
turturis audita est in terra vostra. in terra
viuentiũ. Vox talis aie sic estuãtis audit⁹
cũ talis desideriũ odor suauissim⁹ vniuer/
sitez demulcet suauitatẽ dei. Sic tibi in an
gulo quasi helie in spelunca primo trãsit⁹
spiritus grãdis subuertẽs montes. ⁊ contre
rens petras. Non in spiritu dñs. Et post
spiritũ cõmotio: sed nõ in cõmotione dñs
Et post cõmotionẽ ignis. sed non in igne
domin⁹. Post ignẽ sibilus aure tenuis. et
ibi dñs. Hi sunt quidam gradus p q̃s in
oratione mens cõpuncta cõscendit: quasi vir
gula fumi ex aromatib⁹ myrrhe ⁊ thuris.
et vniuersi generis pulueris pigmentarii.
Sed hec tibi pusi nõ tam inuestiganda q̃s
ipa tua oratione animaduertenda cõmitto.
Diligent⁹ ergo attẽdas cũ qua primũ dif/
ficultate nõ nunq̃ ingrederis cubiculũ pe
ctoris tui: vt inuenias tibi spelũcã in qua
quodãmodo sepelianis ab oculis quemũ
di sunt. et ores patrẽ tuũ in abscõdito. Vi
detur aliquãdo cor in modũ silicis durissi/
sime. Videt⁹ quasi mons aliq̃s interiacẽs
interiorem aspectũ ab omnibus spũalibus
exclusisse: donec spũs grandis ꝓtransiens
subuertat montes ⁊ cõteret petras aũ do/
minũ. Quẽ nimiꝝ spiritũ sequit⁹ cõmotio
quoniã mens quadã cõpunctione resolui
tur: et fluentib⁹ lachrymis q̃quid in se sor
didũ est vel aduersuz cõmota interiori cõ
tritione detergit. Vnde orta spe igne inef
fabilis desideriũ exardescit ⁊ spirituale q̃d/
dam certamẽ iñt cum deo. donec sibilus
aure tenuis illapsus ꝓcordis leni tactu p
stringit affectũ cũctis motib⁹ cũctis dissen
sionib⁹. cũctis verbis. cũctis cogitatõnib⁹
imponẽs silentiũ vsq̃ ad ipas hierl'm cele
stis delitias aiam subleuat ꝓtemplatiuã
Tũc ille diu quesitus: totiens rogatus tã
ardenter desiderat⁹. speciosus forma p filiis hominũ quasi p cancellos prospiciẽs
inuitat ad oscula. surge iq̃ens ꝓpera ami
ca mea. ⁊ veni. Tunc ingrediẽs hierusalẽ
trãsit⁹ in locum admirabilẽ vsq̃ ad domũ
dei. in voce exultatiõis ⁊ ꝓfessionis. Tũc
amplexus: tunc oscula: tũc inuenit quez dis
ligit anima mea. Tenui illũ nec dimittã.
Tunc in hierusalẽ affluit delitijs: et fruit̃
bonis. ⁊ diẽ festũ cũ exultatiõe colit. Ob
secro itaq̃ fili charissime memento mei: cũ
bñ tibi fuerit vt suggeras dilecto tuo regi
tuo q̃ est in sancto: vt educat me de isto car
cere: de his tenebris. de his vinclis: vt tã

dē aliqñ respirē in ꝓris gaudij libertatē. Sentiā t ego q̄ magna multitudo dulcedinis illi⁹ quā absc̄dit timentib⁹ se. Sed heu heu rara hora: et qua mora: felix q̄ triduo poterit commorari ī his delicijs. In his trib⁹ dieb⁹ ꝓtemplatiōis lucē. nō incōuenient intelligo: q̄m quicq̄d deo poterit mēs illumiata sentire aut ad potentiā ei⁹ aut ad sapientiā. aut ad bonitatē credim⁹ ptinere. Cernit itaq̄ dñs iesus aliqñ fortis t potēs in p̄lio: vt scias te vel vt sentias te si dilexer⁊ eū ꝓtra mundū cōtra dyabolū ꝓtra omnē p̄ncipatū t ptātem ei⁹ de ctera ꝓtegente cui resistere nemo pōt: sub q̄ curuāt q̄ portāt orbē q̄ si tenuerit aq̄s oia siccabunt si emiserit eas euertet terraz Si igit spūs ptātem habēs ascēderit sup te si stimulos accidie exagitauer.t. si aculeos diuersaz passionū accēderit si aduersuz te cōmouerit mundū. si inflāmauerit p̄secutiones. si times. si trepidas: si p̄ singula momenta vim formidas. t ita ad iesum tuū anxius curr⁊ ploras: exponis p̄icula opem flagitas: aderit tibi quē dilig⁊ in spē potētissimi reg⁊: t ꝑm oratōnē scti dauid. Apprehēdet arma t scutū t exurget in adiutoriū tibi. Audiesq̄ ne timeas a facie eoz: quia ego tecū sum. At si secretoz cognitiōez. vt cuiusuis alicui⁹ solutionez tibi desideras reuelari si mūdane ꝓfusionis causas t rōnes anxius admirar⁊. si mouent pedes tui q̄ pacē pctōrū vides. q̄ in laborehoim nō sunt t cū hoīb⁹ nō flagellant. q̄ris diuersoriū vbi cū iesu solus cū solo fabularis clamas cū hieremia. Just⁹ quidē tu es dñe si disputē tecū. Verumtñ iusta loquar ad te. Quare via impioz p̄sperat. Sic itaq̄ q̄rēti aderit ille mgr̄ q̄ docet solus hoīem scientiā. hz clauē sapie t aperit: t nemo claudit: claudit t nēo agit. Aderit in specie doctoris suauissimi: in cui⁹ dextera ignea lex: vt te illūiatōe cognitiōe t charitate: q̄ ex leg⁊ meditatiōe p̄cedit: inflāmet. Porro in sinistra ei⁹ virga eq̄tatis: ꝑga regni: vt t q̄rentis p̄sumptionē arguat t curiositatē cōpescat. Postremo si hec oia. et si magna. et si splēdida. t si subtilia. Uni⁹ tñ osculi desiderio suauissimoz labioz illi⁹ vno tñ tractu nō fastidias inciptasq̄ q̄rulis vocib⁹ clamare cū ꝓpheta. q̄sumi vultū tuū vultuz tuū dñe requirā. Quis mihi det te fratrez meū sugentez vbera matris mee: vt inuenia te foris. t deosculer te. Veniet certetis bi in odorē vnguētorū t aromatū: sicq̄ celeste. t diuinū quoddā tremēti impmens osculū oia viscera tua ineffabili iocūditate p̄fundet: vt clamare delectet. diffusa est gr̄a in labijs tuis. Cū legē: t ꝓphetas leg⁊: ani aduerte diligēter t inuenies ipas apertiōes t cōtemplatiōes multotiēs in figuris: t enigmatib⁹ q̄busdā desig̃tas. Sunt em̄ multa genera cōtemplatiōis: ac spūaliū visionū: q̄ tñ oia: vel ad dei potētiā vl ad dei sapiam vel ad dei benignitatē ptinere noscūt. Nā si cogitet de⁹ respectu omniū: vt cā q̄rundā vt sint: q̄rundā aūt vt rōnales: ac p̄ hoc sapie capaces sint multorū q̄q̄ vt bti sint. Primū potētie: alterū sapientie. vltimū asscribaz bonitati. Potentie q̄dem est: q̄ sine ipo nulla creatura subsistit Sapiētie: q̄ sine ipo nulla doctria instruitur Bonitat⁊ q̄ sine ipo: nulli⁹ rei vsus expedit. Apud ip̄m secura sunt oia: cū nihil sit q̄ ei⁹ turbari possit potētia. In ipo creata sunt oia: cui⁹ nō pōt falli sapia. Ex ipo recta sunt oia: cui⁹ natura nulla pōt deprauari malitia. Ergo in rez creatura ꝓplacmur ei⁹ potentiā in forma sapiam bonitatē in vsu. Sane in his q̄ in carne gessit. tñ cōtēplari maluer⁊: hūc ip̄m triduane lucis splēdorē facile intuebor⁊. Si nascentē in p̄sepio: si in brachijs vagientē si pēdentē ad vbera si inter vlnas symeonis paulū. oculos illūitate mentis aspexeris: bonitat⁊ ei⁹ opa interi⁹ admirare. Si vultū eius ignē um: flagellum quoq̄ de resticulis. vocēq̄ terribilē. q̄bus vendentes ementes in tēplo terruit: q̄bus euertit cathedras nūmulariorū: q̄bus insup colūbarū vendidores eiecit cōsiderare delectat tante ꝓtutis potentiā expauescere. At si iocundū ducis insidias scribarū t phariseorū totiens deprehēsas callidas eoz obiectōes. respōsionū illius p̄u dētia cōfutatas occulta mentē p̄spicere sapiētie eius lucēclarius emicare p̄senties. Ita quoq̄ fuit potentie: q̄ fugauit demones: q̄ turbas pauit: q̄ calcauit maria. q̄ lazarum vocauit de monumento et tamē nō minoris sapiētie fuit. q̄ vt p̄ncipes hui⁹ mūdi fallerent: inter diuia mi

racula a dyabolo se tẽptari ꝓmisit Quod velut egens esurierit ꝙ in naui dormierit ꝙ crucẽ morituꝰ ascenderit. Verũ qꝫ in bonitatꝫ illius meditatiõe libentius imoꝛaris ingredere ꝗso domũ symonis phariſei et intuere attentius ꝗ̃ pio : ꝗ̃ ſuauiter ꝗ̃ iocũdo: ꝗ̃ clementi vultu humi ꝓſtratã reſpicit peccatricẽ. Quã cõpatienti ꝓceſſu illos pedes penitentie lachꝛymis irriganꝺos ꝓ̃beat. et capillis quos tibi hactenus ſuperbia. ⁊ laſciuia vẽdicauerat detergenꝺos. labyſq; tot ſcelerũ feditate polluꝫ diligẽt oſculãdos. O ſculare. oſculare. o beatã peccatrix pedes dulciſſimos. ſuauiſſimos. ſpecioſiſſimos. ꝗbus caput ſerpentꝫ conterit. ante quos antiquꝰ hoſtis egrediꝛ tur: ꝗbus calcant vitia ꝗbus mũdi oñis ſternit gloꝛia ꝗbus ſuperboꝛũ et ſublimiũ colla mira virtute ꝓmunt. O ſculare inq̃ ⁊ felicib⁹ a lambelabys veſtigia. q̃ nullus peccatoꝛ poſt te exhoꝛreat: nullus quantũ libꝫ crimioſus refugiat. nullus expaueſcat indignus. O ſculare. cõplectere. ſtringe. et angelis ⁊ hoibus adoꝛãda veſtigia penitentie ⁊ cõfeſſionis vnguẽto ꝓfunde. vt tota domꝰ impleat odoꝛe vnguẽti. ve ve tibi o phariſee. cui eſt odoꝛ moꝛtꝫ in moꝛtẽ. qui times alienis maculari petis. cũ te timoꝛ ꝓꝓrius deterius fediuſq; maculet. Neſcis ꝗ̃ ſuaue redoleat miſeꝛie miſere huiꝰ peccatricꝫ miſeria. Quã dulcꝫ ſapiat pietati cõfeſſio pura petĩ. Quã gratũ ſit illi ſacrifitiũ coꝛdis cõtritio ꝗ̃ cito ꝓſumat peccatũ ardẽs dilectio. Denicq; dimiſſa ſunt ei peccata multa: qm̃ dilexit multũ. Gratia tibi o beatiſſima peccatrix. oſtẽdiſti mũdo tuũ ſuis peccatoꝛib⁹ locũ pedes. ſ. ieſu q̃ neminẽ ſpernũt. neminẽ ꝓuocãt. neminẽ repellũt ſuſcipiũt oẽs. oẽs admittũt ibi certe ebꝛopiſſa mutat pellẽ ſuã. ibi pardꝰ mutat varietatẽ ſuã. vbi ſolus phariſeus nõ expurgat ſuperbiã ſuã. Quid agis o aĩa mea. o miſera mea. o peccatrix mea. Habes certe in te tuas lachꝛimas. habes vbi feda tua oblectameta ſacꝛꝫ oculis purges. ⁊ totũ affectionis tue vnguentuꝫ ſecure ſine aliquo metu vitij infundas. Quid diſſimulas. Erũpite o dulciſſime lachꝛyme erũpite curſum veſtruꝫ nullus impediat. Rigate ſacratiſſimas plantas domi mei ſaluatoꝛis mei. ſuſceptoꝛꝫ mei. Nam ſi ꝗs phariſeus ſubmurmuret ſine me a ſuis aſpectib⁹ arcendũ ceſſeat. ſi fimbꝛie ſue tactu indignuꝫ iudicet. ſubſanet. irrideat. auerꝛtat oculos. cõtineat aures. nihilomiꝰ tuis inhereb⁹ veſtigijs. Jeſu meis ſtringaꝫ manib⁹ ꝓmã labys. nec a lachꝛymis ceſſabo vel oſculis: donec audiã. dimiſſa ſũt ei peccata multa: qm̃ dilexit multũ. Eſt ergo dies ꝓ̃na qui ania ſitiens deũ inſpeculaꝰ. ⁊ in amentatib⁹ q̃ſi in hieruſalem cõmoꝛaꝰ diuine potentie in tẽplo. Secunda ſapientie illius admiratio. Tertia bonitatis ⁊ dilectiõis ꝓ̃libatio. Ad ꝓmaꝫ ꝓtinet iuſticia. ad ſecundã ſcientia. ad tertiã miſericoꝛdia. Juſticia terꝛet. ſciẽtia docet miſericoꝛdia fouet. Introibo in potẽtias domini: dñe memoꝛabor iuſticie tue ſolius. Ecce iuſticia. Jncerta ⁊ occulta ſapientie tue manifeſtaſti mihi. Ecce ſciẽtia. Quoniã melioꝛ eſt miſeꝛia tua ſup vitas. Ecce miſeꝛia. Et in ꝓma dieꝛimoꝛ q̃ ex iuſticie cõſideratiõe ꝓcedit aiam purgat. Jn ſecũda ſapiẽtia illumiat. Jn tertia illuminatã bonitatẽ dulcedis ſue remũerat. Cerꝛnis ni falloꝛ ꝗ̃ neceſſariũ ſit et vtile inꝺ boꝛũ operũ exercitia. ꝓ triduũ hoc hieroſolimiticas frequentare delitias. in ꝗbus tiꝛmoꝛ adminiſtrat panẽ doloꝛis. Sciẽtia viꝛnũ exultationis bonitas lac conſolatiõis. Scio te nũc mirari ꝙ delitias dixerim: ꝗbus doloꝛẽ nõ deeſſe cõmemoꝛaui. quum exptus ſim ſepius. ꝙ doloꝛẽ illũ qui de caſto timoꝛe ꝓcedit: omnib⁹ huiꝰ mũdi delitijs mens cõpuncta ꝓponit. Et hec dicta ꝓ modulo experientie nr̃e. Ceteruꝫ viri excellentioꝛis meriti. ⁊ capatioꝛis ingenij: animeq; purgatioꝛis in trib⁹ his ſubtiliora: ac profundioꝛa rimanꝺ. Jn potentia. ſ. dei profunda iudicia: in ſapiẽtia ſecreta cõſilia: in bonitate eius miſeꝛie dona ineffabilia. Denicq; paulus ingreſſus in potentias dñi: et abyſſum iudicioꝝ eius expaueſcens o homo inꝺ tu ꝗs es. vt reſpondeas deo. nunq̃d dicit figmentuꝫ ei. q̃ ſe finxit. cur me feciſti ſic. Sz ⁊ ihezauros ſapiẽtie eius admirans ait. O altitudo diuitiarũ ſapientie ⁊ ſcientie dei. ꝗ̃ incõpꝛehenſibilia ſunt iudicia eius: et inueſtigabiles vie eius. Diuitias quoq; bonitatis eius

cõmemoratãs. An diuitias inq̃t bonitat̃ cõtemnitis. Post triduũ igit̃ inuenerũt eum in tẽplo: haud dubiũ quin maria ꝛ ioseph altera mat̃. alter nutricius. Inuenit̃ itaq̃ spũalis spũaliũ cõtemplator nõ in quolibet loco. sed in tẽplo. Habet em̃ hierusalez atriũ. habet portas. habz templũ. Et atrium aliquãdo patet q̃dem inimicis porte aũt patefiũt solis amicis. ingressus po tẽpli nõ indulget nisi pfectis. Igit̃ q̃ in temporalib̃ eterna. in terrenis celestia: in humanis diuina. in creatur̃ creatorẽ valet inspicere quasi in atria celest̃ hierusalẽ introductus exultet. Hucusq̃ philosophi quasi inimici in atria intelligẽtie sue vim poterant extendere. sicut dicit ap̃lus. Quod em̃ notũ est dei manifestũ est in illis inuisibilia em̃ ip̃ius a creatura mundi p ea que facta sunt intellecta cõspiciunt̃: sempiterna quoq̃ virtus ei⁹ ꝛ diuinitas. Qui po in scriptur̃ sanct̃ ablato velamine reuelata facie gloriã dei poterit cõtẽplari de ingressu portarũ hierusalẽ gloriet̃. At si pinguedinẽ intime dilectiõis. ꝛ tue adipẽ affectionis in cordis ara celestis desideriq̃ flamma succenderit: ꝛ ascenderit fum⁹ aromatum de flagrantia oratiõis: sicq̃ oculus mẽtis: ã ipa celi secreta radiũ porrexerit: ꝛ cordis quoq̃ palato illius diuine dilectiõis felicitat⁹ sapuerit cũ holocausto gratissimo tẽplum hierusalẽ frequẽtasti. Sed anĩa sancta in his delitys cõmorante dolet mater m̃ ꝛ nutrici⁹ cõquerunt̃ ꝛ q̃runt inuẽtũ tãdem iesum leui increpatiõe castigant: ꝛ reducũt ad nazareth. Hec maxime viris spiritualib̃ cõgruũt: q̃bus dispensatio verbi dei vel anĩaꝝ cura cõmissa est. Porro nutriciũ nostrũ nihil libentius dixerim q̃ spiritũsanctũ. Patrẽ po nil rectius q̃ charitatẽ. si nos fouẽt ꝛ promouẽt pascũt et nutriũt ꝛ gemine affectioni dei videlicz ꝛ proximi lacte reficiũt hi nos in studys sanctis q̃si in nazareth tenẽt ꝛ sustinẽt: hi nos ꝛsolant̃ in tristib̃. hi in dubys cõsulũt. hi fessos roborãt. hi sanãt cõtritos corde. ꝛ alligant cõtritiones eoꝝ. horũ auxilio de nazareth transum⁹ in hierusalẽ de laboze ad requiẽ de fructu bone actiõis: ad secreta cõtemplatõis. hi nobis eterna lege p̃scribũt vt pro cura proximi nõ negligamus ex toto cõtemplationẽ dei. nec rursus pro deli⁹tys cõtemplatiõis. curam ꝓximi obmittamus. Unde nõ immerito si quieti plus q̃ oportz indulgeam⁹: de nob charitas fraterna cõquerit̃: nec gratã habet nostraz in hierusalẽ p̃moratione si alys quos nostra sollicitudo prospicit senserit imminere: ex nimia quiete pnitiem. Plerunq̃ em̃ nobis vel secretis meditatiõib̃ vel priuatis orationib̃. postposita actione mentis si plus q̃ subdit̃ expedit imozemur i medys deliciys: spũ nimiꝝ operãte. ꝛ charitate suggerente. subito venit i mentẽ memoriã infirmozũ. vt illum cogitem⁹ contristatũ. expectare a paternis viscerib̃ consolationẽ. alterũ temptatũ explorare: quãdo procedẽs in publicũ pax ei afferat suo sermone solamen. illũ ire stimulis agitatũ: quando nõ habeat vbi cõceptũ virus cõfessione salubri euapozet aduersus patrẽ submurmurare: alterũ accidie spiritu victũ vt inueniat cui loquat̃. quẽ consulat: huc illucq̃ discurrere. Tali itaq̃ suggestu ꝓgresso ex paternis cozdib̃. quasi increpantez audim⁹ matrẽ charitatẽ. fili quid fecisti nobis sic. Ego ꝛ pater tuus dolentes querebam⁹ te. nõ cum iniuria dicim⁹ spiritũsanctuz. vel charitatẽ in sanctis. ꝛ si adhuc minus pfectis. aut dolere. aut cõqueri. cũ ipe spiritꝰ gemitib̃ inenarrabilibus interpellet p nobis: qui ꝛ loquit: ꝛ contristari: ꝛ talia agere in sctis cõsueuit. Qõ si cõtra h mõi necessitates amatoz quietz in ipis aie affectibus murmuret dicẽs. nonne in his que patris mei sunt oportet me esse: nihilomin⁹ cõsiderãs spũs rõnalis. q̃ ideo xp̃s mortuus est: vt q̃ viuit nõ sibi viuat. descẽdit cũ eis et est subditus illis. Secure descẽdit cum tali nutritio. ꝛ cũ tali matre descendit feliciter. descendit q̃ spũ dei actus charitatez inferioz̃ib̃ ostẽdit. Descendã libẽs cũ his ducib̃ in egyptũ. si tñ ducũt reluctantem si cogũt descẽdere ꝛ recõscendere faciũt. Libenter subdar tali matri libens supponaz humeros oneri qõ imposuerũt. libens susciptã iugũ. cui me subdũt. sciens q̃ iugz eoꝝ suaue est: ꝛ on⁹ eoꝝ leue. sed et si te fili mi. a talib̃ curis libeꝝ adhuc sub alis suis xp̃s abscõdat: qõ platis incũbit facere: ne subditi pciditent̃ hoc ip̃m expedit pro-

nidere: ne socij scandalizant. Illi necessitates: qñq̄ ꝓponūt ꝓtemplatiōis delitys tu eas nō ꝓponas vnitati et pacꝫ ꝓgregationi. Precipue hec ipsa spūalū vicissitudinū tpa. qñ vicꝫ vl' descēdas ad nazareth: vl' ascēdas in hierlm nunq̄ solus. i. ꝓprie volūtatꝫ arbitrio. sed semp seniorū distinguē cōsilio. Ecce habes fili charissime qđ petisti. licꝫ tuo affectui. tuecꝫ ꝓtemplationi nihil dignū volūtatꝫ tñ mee aut q̄liscūq̄ conat⁹ aliqđ ni fallor in dictū. Scias igit nō tā euāgelicaꝫ lectionē exponere: q̄ ex ea aliquā meditationē sic rogasti elicere curauimus: t legentiby incitamēta deuotionū. et hui⁹ serie lectiōis euangelice ꝓposuim⁹ ipius aduuāte gr̄a. de cui⁹ loq̄mur infantia: q̄ plenus est ꝟtute t gr̄a et sapia. ihesus xp̄us dñs noster q̄ cum patre t spūsancto viuit t regnat in secla seculorū. Amen.

¶ Diui Bernardi abbatis sup euāgelio. Ecce nos reliquimus omnia declamationes.

¶ Prologus.

Vt tibi dilectissime pūtis exhortatiōis cedulas destinare q̄ ociosa esse nō patiꝫ nimiꝫ credēs oia et omia sperās charitas ꝓsuasit Vbi sanctū tibi me ꝓpria tradidisse putes nec tanq̄ nr̄a suscipias: sꝫ e multꝫ ꝟmōiby patrū quorū dig̃ satis laus est in eccl'ia: q̄ hunc videbant⁹ agte negocio: noueris descripsisse sentētias t sub vnā vtcunq̄ formulā redigendo cuiusdā copiosi declamatorꝫ sermonis instar: hūc tue dilectioni libellū edidisse. Hoc nimirū scribēdi gen⁹ ad ꝓsuadendū efficaci⁹ arbitrab. qđ soleat ampli⁹ mouere lectorē inuidia magꝫ vot q̄ rerū. Quoniā suspecta mihi ignorātia ꝓpria. ꝓpriaq̄ oblitio: horror. et moneo: vt si q̄ deprehenderꝫ digna reprhēsione. aut ipe ea corrigere studeas. aut si id forsitā ex mā suetudine refugꝫ t hūilitate: mihi saltē quecūq̄ te nouerit: nō difficiles amicabiliꝫ intimare. Atq̄ id qdem de mea dicerī. Nā de ꝟbis erit forsitan inuenire nonnullos: ad q̄rū aures: si venirēt: subsānēt ea dicēres. Quis est iste inuolutus ſnias sermonibus imꝑitis. Verū nil tale mihi frater reor tua eruditiōe verendū. Quippe t metum hūc t pudorē: suspitiōe carēs charitas foras mittit. Affectū magꝫ ni fallor in his: q̄ ꝟba pēsabit amic⁹: ꝓserti qđ nō ostentatiōis: sꝫ edificatiōis edere paginā cogitarim. optās magis si possibile videret: t sine ꝟbis hec impmere cordi tuo. Faciat h̄ q̄ inuisibiliter operat in cordib electorꝫ. t pia dignatiōe sua: tuā hanc vocē reputās vocem et virtutꝫ edificatio largiat. Agit em q̄ pōt operosa dilectio opportune instans: fortassis: t ipportune. Nulla sane huic opi idonea magꝫ occurrit dignioꝛe materia. q̄ euāgelica lectio. vbi felicissimū illū ſymonis: t ihesu colloquiū cōtinet. hāc suscipe libuit. sed exhortatiōis magꝫ gr̄a q̄ expositionis: vt ex ea ꝟmonis occasio sumeret. Sed t sentētijs breuiby distiguere studui lectionē: vt distinctio ipa fastidiū non admittat.

¶ Declamationes.

Dixit ſymon petr⁹ ad ihesum. Ecce nos reliquim⁹ oia: t secuti sumus te. Fidelis sermo. t dignus oi acceptiōe colloquiū ſymonis petri t ihesu. familiarꝫ siq̄dē t amica saluti obedientia. sꝫ obedientia firma et stabilis: q̄ fūdata est sup petrā. Melioꝛ est. n. obedientia q̄ victie. t acq̄escere nolle vt petrū arrogādi ē: vñ t vite q̄ ipi saluatoꝛ ꝓtulit hāc ꝟtutē eligēs magꝫ aiaꝫ ponere. q̄ obedientiā nō implere. Postremo t ipm nomē ihesu: qđ est sup oē nomē: t in q̄ flectit oē genu apl'o teste obedientie remūeratio ē. Libet ꝓ in de sacratissimo huic interesse colloq̄o. et intenta cordis aure intelligere: que dicunt⁹ Arbitror em verba lectōnis huius ea esse de q̄bus ad immortalē sponsuꝫ a finibus terre clamat eccl'ia ꝓpter ꝟba labioꝝ tuoꝝ ego custo dui vias duras. Hec nēpe sunt ꝟba q̄ cōemptū mūdi in vniuerso mūdo et voluntariā ꝓsuasere hoibus paupertatē. Hec sunt q̄ monachis claustra replent: deserta anachoritis. Hec inquā sunt verba q̄ egyptuꝫ spoliant. et optima queq̄ eius vasa diripiūt. Hic sermo nimis efficax cōuertens aias. Feci emulatiōe sanctitatis veritatis promissione fideli.

¶ Dixit em symon petrus ad ihesuꝫ. Ecce nos reliquim⁹ oia. Bñ optime t non ad insipientiā tibi. Nā t mūdus trāsit a con

cupiscentia eius. ⁊ relīqre hec magis expedit q̄ relinqui. Ecce inquit nos reliq̄mus oia: et secuti sum⁹ te. Nimirū q⁹ exultauit vt gygas vt currendā viam. nec currentē sequi poteras oneratus. Sed nec inutilis cōmutatio. pro eo. q̄ sup omnia est. oia reliquisse. Nam et simul cū eo donant omnia. et vbi apprehenderis eū: erit vn⁹ ipse omnia in oibus qui pro ipo oia reliquerūt. Omnia sane dixerim. nō tantū possessiones. sz etiā cupiditates. ⁊ eas maxie. plus em̄ con cupiscētia mūdi. q̄ substantia nocet. ⁊ hec fugiendarū causa diuitiarū precipua est. q̄ aut vix. aut nunq̄ sine amore valeāt possideri. limosa siq̄dez ⁊ glutinosa nimis nō modo exterior. verūetiam interior substātia nostra videt: ⁊ facile cor humanū omnibus. que frequētat adheret.

Auge ergo: qui relinq̄re vniuersa disponis. te quoq̄ inter relinquēda nūerare memēto. Immo ꝓ maxime. et principaliter abnega temetipm. si deliberas sequi eum. q̄ exinaniuit ꝓpter te semetipm. pone ḡuissimā sarcinā pone asinariā molā. terrenaz molē. pone illa quinq̄. nō hominū plane iuga. sed boum. que tibi insipienter emisti Alioquin seq̄ sponsum. ⁊ venire ad nuptias spūales. quinaria hac pressus. ⁊ oppressus corpis sensualitate nō poteris. Sed si nouissime veneris ⁊ pulsaueris minime ꝓfecto aperiet tibi Sed respondebit deintus q̄ nō sit de bobus ⁊ asinis. ceteriscq̄ iumentis insipientib⁹ cura deo. An ꝓ cōparatū iumētis esse. q̄s dubitet hominē. q̄ sibi iuga emerit iumēto. nisi q̄ eo sane ipis quoq̄ iumentis cōuincit esse stolidior. ⁊ bestiabestijs cōprobat. q̄ iuga necessitatis ea rum ꝓpria ipe subeat volūtate. Q⁹ em̄ illis natura est. huic culpa. dū tanq̄ vnū ex his. q̄ rōne carēt. sine rōne degēs. et ipe sub corporeis similit sensib⁹ incurua. Sz q̄d eū iuga subisse causamur. Arguam⁹ magis emisse. Illud em̄ stoliditatis miserāde istud extreme demētie est. Dignus oparius mercede sua. Nam vt mercedē pro ope tribuat inauditū: denicq̄ loquit sup hoc verbo dñs ꝓpheta sub typo mulier fornicari scelera arguēs israelis. Q⁹ibus inq̄t meretricib⁹ dant mercedes Tu aūt dedisti mercedes cūctis amatoribus tuis: ⁊ donabas eis vt intrarēt ad te vndiq̄ ad fornicandum. Factūq̄ est in te cōtra ꝯsuetudinē mulier in fornicationib⁹ tuis: et post te nō erit fornicatio. In eo em̄ q̄ dedisti mercedes ⁊ nō accepisti: factū est in te contrariū. Plane ⁊ in eo q̄ iuga emit ꝯtrariū fieri manifestus est. Quid. n. iuga emit: ⁊ iuga boū: cui iugū suaue grat⁹ offert. Nam iugū xpi iugū hois est siq̄dem ⁊ xps hō. Nec modo gratis tribuit: sed ⁊ copiosa his q̄ tulerint illud: remūeratio est: vt a nemine non dico emi: sz gratis sustineri queat. Quid g̃ miser pro iugo boum distrahis aiam tuaz: q̄ iugū xpi suscipiēs emere potas regnū dei: mercari vitā: lucrifacere xpm. nam sine iugo interim esse nō potes hō: nimirū q̄ natus es ad laborē. Sz graue iugu⁹ sup oēs filios adam: vtiq̄ q̄ sequunt eū. nam sup eos qui xpm sequunt leue: ⁊ suaue. Postremo vt cetera sileā. cū sine iugo ee nō possis q̄le hoc ipm est. eligere pot⁹ q̄nq̄ q̄ vnū. Quis em̄ pōt seruire quinq̄ dñis. nedū q̄nq̄ tyrannis: q̄nq̄ pdonib⁹. Siquidē oculus me⁹ depredat aiam meā. An nō sepe aliud gula exigit. Ad aliud prurit⁹ auriū vocat: sic ⁊ odoratus: ⁊ tactus diuersa important: interduz fortitan ⁊ aduersa: dum vtraq̄ sibi gestit ꝑripere fruū. ⁊ trahit sua quēq̄ voluptas. vides excusationē hois: q̄ ꝓterea non xpm sequit: ꝓterea excusat a nuptijs: q̄ iuga boum emerit quinq̄.

Quid si eorū laborem ⁊ dolorē consideres si numeres vna. qui varijs seruiūt vicijs morū magisq̄ corpis sensib⁹. Erit profecto inuenire iam homies: q̄ multomag⁹ in labore hominū nō sunt sed lōge amplius aliena ab hoie flagella sustineant. Erit inuenire ementes nō modo quinq̄ sed plus q̄ quinquaginta q̄nq̄ non plane iumento rū iuga. sz demonū. Contendūt ambitio et elatio cordis. altera nidū: altera foueaz parat. volare altera iubet: repere monet altera: cum neutruz profecto sit hois. Quis em̄ es tu ait hec. q̄s vero ille vel ille: aut q̄ domus patris eor: vt eis in aliquo cedas vt reuerearis eos: vt aliquaten⁹ eis blandiaris. At bonus sermo bonū inuenit locum ait ambitio Et interdū quoq̄ q̄ prodesse nō pōt: potest obesse. vnde dissimula. primū vnū bonuz pone: donec veniat

hora tua. Auaritia quoq; t appetitus laudis inuicem aduersant: t qō hec cōgregat hic dispergit. nec minus cōtraria sunt que simulatio t pusillanimitas suggerunt: impudentie. impatientieq; clamoribꝫ vtraq; labor t dolor t afflictio spūs.

Hec aūt oia similiaq; ac dissimilia mala ex vna radice pullulauit. ꝓprie. s. voluntatis. Hui⁹ em̄ sanguisuge due sunt insatiabiles filie clamātes affer affer. Siquidem nec animus vanitate. nec voluptate corpus aliqñ satiatur. vt scriptum est. non satiatur oculus visu: nec auris implet auditu. Fuge sanguisugam hanc t oīa reliquisti. Hec em̄ omnia tradit ad se. Pone hanc t iugū tam importabile q; mltiplex abiecisti. nō est em̄ dñs crudelis ad illam nonest tyrann⁹ impi⁹ t inhuman⁹. sic vrgens seruulū t nō parcens. Fatigatū magis instigat subditū premit durius. Inq̄tum malū qō spiritui sp incubans inexcogitabilia meditat. O custos homo. quia po. me cōtra. tibi t fact⁹ sum mihimetipsi grauis. Nullum mihi onus importabile: nō grauior sarcina est. Fact⁹ sum mihi talentum plumbi t resedit iniq̄tas sup illō. Sz audiam vocem solaciū. audiā q̄d loq̄t magis cōsilij angelus. Venite inq̄t ad me q̄ laboratis t onerati estis t ego vos reficiam. Tollite iugū meū sup vos t inuenietis requiem animabꝫ vestrīs. Vel ex hec alias. Inuenient forte in nouissimis locū sibi. Interim sane felices liquet esse: q̄ exonerati sunt t sequunt dñm expediti. Artissimū em̄ nos foramen expectat. Si quē seq̄t cōsequi volum⁹ p angustā ꝓtendam⁹ igredi portā necesse est. Quid tu camele gybbum: quid tu pecuniose ꝓditoris loculos tollis. Nō sic impie nō sic ingrederis. Foramen acus hmōi sarcinas non admittit. Excusant aliq̄ fortasse dicētes abrahā ysaac t iacob: ceteriq; sancti: nūquid non terrenas diuitias habuisse legunt. Sufficit nobis esse sicut illi fuerunt. neq; em̄ sumus nos patribꝫ meliores. Si culpabilis esset possessio diuitiarū nunq; illi in diuitijs tantam a dño grāz obtinuissent: aut tātā gratiam cōsecuti diuitias nihilomin⁹ possedissent. quid respondebim⁹ nouis imitatoribus sanctoꝝ vetꝝ. Imponāt certe vitulos sup altare dñi: mactent arietes. hircos imolent: quia t hec abrahā fecit: t h ritus patꝝ. quibꝫ non mō meliores non sumus: sed ne digni q̄dem soluere corrigiaz calciamentoꝝ eoꝝ. Sz hec inquiūt statū nō hñt vltra vbi reuelata est ꝓitas trāsire Quid si ipas q̄z sanctoꝝ diuitias temporales vmbrā fuisse dixerim⁹ futuroꝝ. In figura siq̄dem eis oia legim⁹ ꝓtigisse. Denicq; quidni terrenas palā diuitias possiderent sci t pfecti viri: cū sola adhuc terrena palā ꝓmitterent a deo. Sic. n. sacrificijs illis sic t diuitijs carnalibꝫ adhuc populi: dispēsatio diuina morē gerebat. nimirum vt tanq̄ puuli paulatim a gentilitaz secederēt ritu eadē q̄ gentes demonijs dño imolātes eadē q̄ t illi sz a dño ñ a demonijs expectātes. Vbi sane celestis ꝓmissio sonuit spiritalia tā necesse ē spiritalibꝫ cōpari et mutari sacrificiū spe mutata Nouerāt hec q̄cunq; vel eo tpe fuere pfecti: sz ex charitate pp̄o coherebāt: vt i manifesto q̄dem et agere, ea dē: t ea dē q̄rere viderent. An forte violēcia videt extorsio: qō de vmbra dicim⁹ t significatōe. Olim alt sup hec scripserat i hūc modū. null⁹ mihi opponat aurum tēpli iudeoꝝ. Tūc. n. hoc fuit: qñ sanguis imolabit. qō totū figura fuit. Aurū g̃ repudiem⁹ cū ceteris superstitionibꝫ iudeorum: aut si aut placet: placeāt t iudei. Postremo nōnullos vel multos legisse me recolo: aut nō afflictos g̃uiter: aut nō g̃uiter ipa seculi hui⁹ pspitate tēptatos forte t pericli tatos Nimiꝝ lōge aliud est i luto aq̄rum multaq; diuisi fundo marīs iter carpe terrena licite possidēdo. Aliud ipaz q̄z nouis gressibꝫ vndā calcare oīa relinquendo Sz tpi gr̃e ꝓgatiua hec debebat: petro nouū iter t noui typus itineris seruabat. Antiquoꝝ sane patꝝ diebꝫ donec in terrīs viderēt: t cōuersarēt int̄ homines dñs maiestatis: nō erat euāgelice forma pfectiōis. sz spūs dñi solo interim spū seq̄bant. At vbi ꝓbū caro factū est t hitauit in nob: tā nob in eo tradita est imago vite t cōuersatiōis exemplar. q̄ opteat etiā corpalit imitari: vt vtroq; sequentes vestigio nō vlterius cum patriarcha iacob altero femore claudicemus. Vbi em̄ audiuimus: q̄ dictum sit antiquis: nisi quis renunciauerit oīb:

que possidet. non potest meus esse discipulus. Et item. Si vis esse pfectus. vade et vende omia que habes ⁊ da pauperibus ⁊ habebis thesaur̃ in celo. et veni sequere me. nec̃ id dicim⁹ tanq̃ saluari quis vel hoc tempe nequeat. si secus egerit: sz vt gradum agnoscat pr̃iū: ⁊ locū pfectionis. aut discipulat⁹ officiū nō vsurper.

¶ Habent em̃ euangelia ⁊ pfectionis cōsilium. ⁊ remediū infirmitatis. nolite thesaurizare thesaurum i terra. hec pfecto est Siquidem fili⁹ homis vbi caput reclinaret non habebat. Petro ⁊ iohanni nec argentum nec aurū erat. Paulus victu simplici vestituq̃ pr̃entus hec ip̃a labore manuum acquirebat. Sed non oīes capiūt verbum hoc. sicut nec consilium castitat̃ vel qō dicitur populo. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis. vt cum defeceritis recipiant vos in eterna tabernacula. Verba deinde sunt ⁊ q̃ loquit̃ tale est. Firma equidem stat: īmobilisq̃ sententia eos qui volūt in hoc seculo diuites fieri incidere in tentationem laqueūq̃ dyaboli. Sed quia misereor sup̃ turbam: ⁊ ip̃e q̃q̃ camelum quē homo non potest p̃ foramē acus traducere. cauete saltem a v̄bo aspero qui laqueū venantiū minime declinatis. vestite nudum. egenū alite. visitate infirmū. ne forte audire contingat sermonez durum v̄bum aspe㌘. auditionem malaz. ite maledicti in ignem eternū ⁊c̃. Facite vobis amicos de māmona iniquitatis: ac si manifestius dicat. Ve vobis diuites qui habetis consolationē vestram. Attramen vnū iam supesse videtur. cōmunicare eam pauperib⁹. quoꝝ est regnū dei: vt cum venerit hora eoꝝ reminiscantur ⁊ deficientes vos recipiant in tabernacula sua ⁊ consolationem suā quā pr̃udenter expectāt. dū vestram ip̃i recipitis misericorditer cōmunicent desolatis. Mensuram em̃ bonam ⁊ coagitatā. ⁊ supefluentem dabūt in sinus eorū. nec erit illud pallium breue: qō duos opire non possit: aut stratuz coangustatum vt decidat alter.

¶ Hinc est q̃ dotatas ⁊ ditatas videm⁹ ecclias a potentib⁹ ⁊ diuitib⁹ huius seculi qui in operib⁹ bonis diuites: iuxta euangelij admonitionem amicos sibi facere studuerunt de māmona iniquitatis. a quib⁹ in eterna tabernacula recipiant̃. Quidni sperarent ab his recipi qui claues videnť habere. Sed heu data est ipsa pr̃uidētia eorum in occasionem carnis. ⁊ qui sibi pariter atq̃ alīs in celo tabernacula eterna parare debuerant. in terra cōiungunt domum ad domū. ⁊ agrum copulant agro. Quis rapuit ab ore ap̃lor̃ xpi hui⁹ verbum gratie. fiducie v̄bum. Ecce nos reliquimus oīa ⁊ secuti sumus te. Ecce em̃ vt populus: sic sacerdos. similiter volunt in hoc seculo fieri diuites. Similiter imo abundantius suam hic p̃ripiunt consolationem. Similiter amicis egent ⁊ ipsi vt in alienā saltem tabernacula suscipiantur vtpote p̃r̃ia nō habentes. Beati em̃ pauperes spiritu. q̃m ip̃orum est regnū celor̃. Ceterum hominib⁹ qui perfectionis obtinent locū. dignitate pollent. auctoritate p̃eminent. fungunt̃ officio. an int̃ hec in infirmitatis ⁊ imp̃fectionis q̃ vsq̃ a deo diffidenter liceat saltē sperare remediū ip̃i hinc quoq̃ sint iudices. nam qō minime deceat manifestū. nobis sane liceat vel audire dicentē. Si sal infatuatū fuerit i quo saliet̃ur. Ad nihilū valet vltra. nisi vt mittatur foras ⁊ cōculcet̃. Sz ⁊ p̃sbytero cui forsitan derogare timebūt: q̃m sanctus est vt liceat sola spūs libertate. nulli blādiri palpare neminē. sed nude nudā p̃mere veritatem. Clericus inquit q̃ partem habet in terra. non habet partē in celo. Itēq̃ cleric⁹ si q̃dp̃iā hūerit p̃ter dñz. ps ei⁹ nō erit dñs. v̄bi gr̃a. si aut̃ si argentū. si possessiones. si varia suppellectilez. cū istis dñs ps eius fieri nō dignatur.

¶ Videt̃ ⁊ sanctus dauid cauterio grauī inurere q̃sdam. ipsi viderint quos hec parabola tāgat. In labore inq̃t hoim nō sunt ⁊ cū homo nō fla. ide. re. e. fu. Habent. n. singula queq̃ genera hoim laboris aliquid aliquid voluptatis sz aduertere est pr̃udētiam aliquoꝝ ⁊ mirari. quemadmodū no uo interhec artificio discernēres ⁊ abnuicem sequestrātes ea. totū qō delectat digūt ⁊ amplectunt̃. qō molestū est fugiūt ⁊ declinant. cū m̄tribus nempe supbie fastus. ampla familia ⁊ nobiles apparatus. equoꝝ faleras. accipitres. aleas ⁊ similia

quecꝫ frequentāt. aliqui forte ꝛ dependentes a collo rubricatas murū pelles. ornatos thalamos. balneas. et molliciem oēm atcꝫ gl'iam vestū a mulierculis mutuant Laute oīno lorice pondus ꝛ insomnes in castris noctes. incertacꝫ discrimina ꝓliorꝫ muliebrez quoꝫ verecundiā ꝛ disciplinā aut si quid aliud sexus ille laboris habere cernit declinantes. Sudāt agricole putāt ꝛ fodiunt vinitores ꝛ qui inter hec torpēt ocio. accedente fructuum tpe inuocari sibi horrea iubent. ꝛ promptuaria eorū plena vtinam nō pre illis. vtinā vel cū illis viuunt tritico. bibunt vue sanguinē meracissimū. paꝫ est impinguank ꝛ dilatank adipe frumenti Herbaꝫ viribꝫ peregriuū mutuantur vina sapozem: ꝛ addit oleū camino. Sz considera ꝛ negociatozes. Circūeunt ꝛ aridam in labore corpis et periculo vite perituras sibi diuitias congregantes Dura sunt hec. caueāt prudentes nr̄i. dulces interea capiant somnos ne dicā i stratis lasciuiant suis. Erit tamen inuenire in die festo gues vasis aureis ꝛ argenteis ministrozum dexteras. refertas varijs opibꝰ māticas. pticas oneratas. ꝛ in scrinijs taz multiplices loculos. vt si mensas adhibueris nūmularios putes Quid fabros aut cemētarios ceteroscꝫ eiusmodi oparios necesse est numerare. Victum sibi multo labore querūt. illi madent delicijs. copijs affluunt ocioſi. An non merito tales poeta subsanet ne cū forte suas repetitū venerit olim grex auiuz plumas. moueat cornicꝫ risum furtiuis nudata coloribꝫ. Dicꝫ ät magnus ille ꝓpheta ꝛ plusꝫ ꝓpheta terribiliter increpat dicēs Genimina viperaꝝ quis demōstrauit vobis fugere a ventura ira. Vbi em̄ sunt pnie fructꝰ. Cū ceperint resurgere hoies vnusq̄sq̄ i ordine suo. vbi putas generatio ista locabit. Si ad militres forte diuerterit: exufflabūt eos qđ minime secū laborē aut pricꝫ tolerarint. Sic agricole sic negociatozes et singuli quiqꝫ ordines hominū a suis eos similiter arcebunt finibꝫ. vtpote q̄ in hoīm labore non fuerint. Quid igit restat nisi vt quos oīs ordo repellit pariter ꝛ accusat cū sortiank locū. vbi nullus ordo sz sempiternus horror inhabitat.

An forte ad electionē clerici audeāt aspirare. Magnus em̄ ꝓcoꝝ locꝰ i regno dei ꝛ bonū sibi. sz q̄ bene ministrauerint graduz atq̄runt. Ceteꝝ suus ꝛ ipis nec modicꝰ labor esse videt. ꝛ dicebat q̄ plꝰ oibꝫ laborauit. Qui nō laborat nō manducet. Et petro dictuz est. symon iohannis amas me: pasce oues meas. Jdcꝫ tertio repetitum. Tertio dictū pasce nec mulge seu tōde vel semel additū est. Speret g̃ discipuli locuz gradū ministri q̄ dñicū pascere gregē sataꝛ gitcꝫ tōdere. pascere ꝓ triplr: exemplo cōuersationis: ꝓbo p̄dicatōis. fructu orōis. Et pascere ad mandatū xp̄i: vt nemo sibi hūc sumat honorē: sed q̄ vocatus fuerit a deo. tancꝫ aaron p eū nempe si q̄s introierit saluabit ꝛ inuenier pascua. Si ꝓ ascēderit aliūde: plane fur est ꝛ latro. Atcꝫ vtinam vel q̄rat iam inf dispēsatozes vt fidelis q̄s inueniat.

Nemo tamē indigneť nobis aut moleste accipiat q̄ dicunt. Si sctūs est et mīme sibi ꝑscius hoꝝ cōgratulamur et: doleat et ipe nobiscū in pluribꝫ hec inueniri. nec em̄ reuelamꝰ nūc occulta dedecoris: nec paretem fodimꝰ vt abhoīatio maior appeat. nullū adhuc de fornicatōe fecimꝰ ꝓbū. cꝫuis ꝛ hec in multꝫ eriā ꝛ multiplr regnet q̄ puritatis auctozi impuro corde ꝛ corpore ministrātes. nō verenť stare angelū dñi q̄ secet medios ꝛ dispdat. sed oīno audēt agni imaculati sacras contigere carnes. ꝛ intingere in calice saluatoris manꝰ nefarias q̄bꝫ pauloante carnes ꝓdoloꝝ meretricias attrectarint. sic altaria circuire. sic freq̄ntare psalmos. cū ꝛ eiusmōi laus execrabiť ꝛ orō sit in pctm̄. Sz nec eoꝝ sacrilegia recensemꝰ q̄ diligūt munera. sequunť retributiones. vēdunt sacra. iusticiaz p̄dūt. q̄z gurtur necdū traxit illaqueū. necdū p̄focauit fauces ꝓbū blasphemie. vox sacrilega sermo necꝫ. q̄d vultꝫ mihi dare ꝛ ego vob eū tradā. Videmꝰ hec oīa. sz q̄dāmō non videntes q̄ppe q̄bꝫ nec flagellū. nec ille comedens zelus. Manifesta loq̄mur. ꝛ que vix aliqua erubescāt. Postremo ꝛ nos in clero fuimus. liceat vel nr̄a scrutari.

Videre vocationē vr̄az ait vocatꝰ apl's Cōsiderem⁹ ꝛ nos an vocati venerim⁹ et

vocati a deo. Cui⁹ nimirū hec vocatio est nec cōem mō vocationē dixerim. q̄ sane iuxta eundē aplm. q̄s p̄destinauit: hos t vocauit. Sz q̄s vocauerit nos i honorē celi. cōuenire velim ꝑscias singl'oꝝ vt fm p̄ceptum dñi ad eoꝝ hierl'm loquar. huic em̄ puulo adh uc forsitan necdū nato. ecclesiastica iam bñficia, puida sane parentū sollicitudo pabat. hunc nos inq̄ens illi vel illi tradam⁹ epo. apō quē hē⁹ grām aut cui forte seruiuim⁹. vt dicit̄ de bonis dñi nec i tot liberos nr̄a diuidak hereditas. Illum p̄positus aut decanus vt sibi succederet pluscz materno educauit affectu i delitys enutriens t delicijs. Ille dign⁹ archidiacon atu: vtpote fili⁹ p̄ncipis. magis aūt si sit epi consobrin⁹. in q̄ nimiꝝ tota est episcopata, pgenies. Ali⁹ vndicz circuit sedulus explorator. blādit. obsequit. simulat t dissimulat miseracz sibi suffragia mendicare nō erubescit: manibꝫ t pedibꝫ repēs. si quō tandē aliqñ sese ingerere queat in p̄monium crucifixi t bona dñi. q̄ sola ex oīibꝫ hodie inueniunt exposita. nimirū peregre ꝑfectus est. sz in plenilunio forte: vt sua districte repetat rediturus. Quis ea intētione gradus ecclīasticos t ministeria sancturij querit: imoquerit: queri nempe cz quere ipe debuerat: vt sine curꝫ seculi i sancti monia cordis t corpis illuminādus accedat ad dñm t suā parit̄ ac p̄mopetur salutē. orōnis studio dedit⁹ t ꝓbo p̄dicationis: nam si eo querit: aut tenet aio. coꝫ intuitu: vt hui⁹ vite habeat necessaria. euāgelizat vt mā ducet: t quērso nimis ordine celestibꝫ terrena mercat̄. Quā certe dignꝫ ampliuscz cōsentaneū rōni: vt pro carnali victu carnalia magis opa t negocia exerceret. nec fieret inuasor rep aut inhonorar et ministeriū spirituale. Sed modico natura ꝓrenta. nec multi sola i his necessaria q̄rūt quippe minori facile satis obtinenda periculo honorati incedere volūt. placere studeant hominibꝫ ditari t superbire. t huic seculo p oīnia cōformari. Audi q̄relas dñi quid sup hac tāta hoim temeritate loq̄tur patiens ꝓditor pñiam cupiens cz vindictam Ipsi inquit regnauerūt t nō ex me p̄cipes extiterunt. t ego non vocaui eos. vniuersos siq̄dem in ordinibꝫ ecclīastic⁹ cetericz ad sanctuariū p̄tinentibꝫ honorē querentes ꝓpriū aut diuitias seu corpis voluptatem. Postremo que sua sunt nō q̄ iesu xp̄i manifeste prorsus t indubitāter. non ea que de⁹ charitas. sz aliena a deo. t oim radix malorꝫ cupiditas introduxit. Quid istud temeritat̄ imo q̄d insanie est. vbi timor dei. vbi mortis memoria. vbi gehenne met⁹ t terribilis expectatio illa iudicij Sponsa nec cubiculū nec cellam ingredi: nisi rege introducente p̄sumit. tu irrevereter irruis nec inuocat⁹ nec introduct⁹. Trahe me post te ait illa in odorē vnguentorū tuorꝫ curremꝰ. nūc aūt trahit sua quēcz voluptas. t odorē turpis lucri sectātes questum estimant pietatē. q̄ꝫ certa ē dānatio.

Verūtamen irrep̄hensibilis videak ingressus: t intērio casta nihilne vltra timēdum est. Timendū q̄dem t maxime. necz em̄ quicunqz spū ceperint. etiā spiritu consumank. sed carne nonnulli. Deniqz t saul princeps cōstitutus a dño. t iudas nō ab alio electꝰ i aplm̄ meorak. nonne ego inq̄t vos duodecim elegi t vnus ex vobis dyabolus est vtinā in duodecim vnus hodie petrus. vn⁹ q̄ reliquerit oīa vn⁹ q̄ loculis careat inueniak. vnus inquit ex vobis diabolus est. A duobꝫ vtiqz t bolis dyabol⁹ dicit̄ t iudas nō loculū sed loculos habet vtinā sapes miser t intelligeres cū thesauro pecunie thesauꝫ ire parit̄ cumulari vtinam nouissima ꝓuidens aiaduerteres facile p̄ foramen acus trāsituros nō diuitiarum cumulos sz delictoꝝ. nihil em̄ intulimus in hūc mundū. haud dubium q̄ nec auferre quid possum⁹ sane argentū: t auꝝ nō nihil est. sibi vtrunqz retinet mūdus. Inexorabilē cōstituit tanitorem foramen angustum est. nihil ex oīibꝫ asportare licebit. nam peccatum quoniā nihil est. nulla potest foramīs angustia retineri. Solū hoc te sequitur quocūqz ieris quacunqz intraueris pellem hanc non depones. Que aūt parasti insipiens. cuius erunt. vevei domo dei horrendū videmus. Quidni in domo idolatras ministrantes. Denticz si non ydoloꝝ seruitus auaricia est. si non quibusdam etiam venter suus fact⁹ est deus suus. Quod enim quisqz p̄ceteris colit. id sibi deum constituisse ꝓbat.

Quantos sane videmus q̄ diligūt munera: sequunt̄ retributionē. Quātos qui xp̄o dño nō seruiūt sz suo ventri. Quis putas est fidelis seru⁹ t prudēs quē con. do. sup fa. suā: vt det illis escā i tpe. Queris forte quā escā. Deus inq̄t eis est vt faciā voluntatē patrꝭ mei. Nimiꝝ vita in volūtate ei⁹ q̄ quidē nec pasci ipos nec alios pascere poterit: nisi fidel̄ sit t prudēs vt eam t intelligat t diligat: diligat aūt fortiter. diligat t feruēter. Qñ em̄ excusare ignorātia possit hoiem. q̄ se mgr̄m infantium doctorem insipientiū ꝓfitet̄. Ignorās vtiqꝫ ignorabitur. imo t mltos ignorare faciet ignorari. Quid em̄ periculi sit vbi nō inuenit pastor pascua ignorat dux itinerꝭ vīa vicari⁹ nescit dñi volūtatē. Ecclia q̄tidie multipliciter t miserabilit̄ expit̄. est em̄ vt sanctissima sic t sacratissima res voluntas dei. t occultū oīno consiliuꝫ. de q̄ t ap̄lus gloriat̄. pūto inquies q̄ t ego ꝓsilium dei habeā. Vñ t ipsa ꝓtas. Nemo scit q̄ fūt i hoīe: nisi spūs hois q̄ est in ipso. Sic et q̄ dei sunt. nemo nouit nisi spūs dei q̄ in ipo est. Util̄ pin de lectio vtilis eruditio est: sz multo magꝭ necessaria q̄ppe vncto: q̄ sola docet de oīb. vñ aūt scire videbit̄ q̄ sit voluntas dei bona t beneplacens t ꝓfecta: q̄ nec pulsare nec querere. nec petere ꝓsueuit. q̄ donec alienaꝫ curā susciꝑet aīaꝫ. nunq̄ suę gessisse curā. sz i vano eā visus est accepisse. Atq̄ vtinā vel tunc curaret suam vt meaꝫ q̄z postea curatuꝫ spare liceret: et de suo ꝑus oculo festucā eiceret. vt de meo videret eicere trabē. Nā de his q̄dem qui et vbi forte intelligūt dñi voluntatem negligunt. tamē t quantū ꝑualēt aduersant̄ ei. q̄ dederūt man⁹ mortis: t cū iferno iniere fedus: vt odientes bonū adherentes malo. pati sint gratꝭ ꝓsentire pctō fouere malitiam. fauere iniq̄tati: q̄m odibles d⁹o t mūdo execrabiles esse ꝓstat. meli⁹ est silere q̄z loq̄. Sane nemo repēte fuit turpissimus t vir alioꝝ in hūc affectuꝫ neq̄cie nisi p̄cedentis ꝓsuetudine ꝑtāsiuit. Sūt em̄ infirmi t tepidi amatores iusticie: q̄b⁹ aut vigor aut feruor deest. aut fortassis vtiqꝫ sit sūmopere necessari⁹. inter pspa q̄ppe t aduersa diuersa ꝓsanti vt em̄ vigoris esse dinoscit nec q̄z cedere tribulationi. sz p iusticia ꝓsecutionem viriliter sustinere: sic feruor videtur attribuendū nulli⁹ capi voluptatib⁹ nulli⁹ illecebris eneruari. q̄ ꝯtū oī popl̄o tum maxie t spāl̄ ducib⁹ ꝓl̄i sunt necessaria: ne forte in pniciem oīm errare ꝓtigat. Quid em̄ refert q̄ occasiōe vīa deserāt veritatis. educant̄ ignari. sequant̄ spōranei. ꝓpellant̄ inuiti: seu attrahant̄ illecti. quid interest dūmō eant in p̄ditionē. Sic ei eue p̄rudētia. ade tpantia. cayn oīno iusticia: petro defuit fortitudo. Quā q̄dez ꝓtutis q̄drifarie ꝓfectionē. ꝙ cathedrā sctitatꝭ oīs modo exigit misteriuꝫ hoc de q̄loq̄mur: vt hac dote carēs frustra sibi tanq̄ p xp̄m introierit blādiat̄. Sic q̄ dē dr̄ ignoranti. Si cec⁹ ceco ducatū p̄stet: nōne ambo in foueam cadūt. Et itē. Sacerdotes nō dixerūt vbi est dñs tenētes legē nescierunt me: ip̄i ꝓphete t pastores abierūt in terrā quā ignorauerūt. Dicit̄ t imq̄. Fur nō venit nisi vt mactet t pdat. Et illō. dilexisti malitiā sup benignitatē. Dicit̄ pusillanimi. Deus cennari⁹. t q̄ nō est pastor videt lupū venientem t fugit. dicit̄ ei q̄ post cōcupiscētias suas vadit. Hoc est posita sec⁹ introitū delectatiōis. Dicit̄ itē Oēs q̄ sua sunt q̄runt: t nō q̄ ihesu xp̄i. vez hec hacten⁹.

Jam q̄ p xp̄m sibi in sorte ministeriū huius introisse videt̄ de cetero quēadmodū pascat triplr vt p̄dixim⁹ gregē dñi sollicita secū examinatōe discutiat. Jndign⁹ em̄ lacte t lana cōuincit̄. si non pascat oues si nō vigilat in custodia gregis. iudiciū sibi mādicat t vescit. ve ve tibi ecce mors in olla. Mors in ollis carnū. mors i hmōi delitijs est. nō mō: q̄z sec⁹ introitū delectationis posita esse ꝓgnoscit̄. sz ob id maxie: q̄z populi ꝓstat esse pctā. q̄ comedis. Sūptus ecclīasticos ḡtis hr̄e te reputas. Cātando vt aiūt tibi q̄uenire vident̄ sz bonū erat magis fodere etiā mēdicare. Pctā. n. populi comedis. ac si ꝓpria tibi min⁹ sufficere viderent̄. Sollicit⁹ esto tanq̄ redditurus rōnem dignos agere pnie fruct⁹ Alioquin tibi ea nouerꝭ imputāda. q̄ mō inter delitias comedis t parui pēdis t dissimulas tanq̄ nihil attinēcia tibi O iudicioꝝ dei abyssus multa. O terribilis de⁹ i consilijs su. fi. bo. Frustra incipient miseri dicere montib⁹ cadite sup nos. et collib⁹ opite

nos venient. veniet aũ tribunal xpi. audietur populoꝝ querela ḡuis accusatio dura. quoꝝ vitere stipẽdijs. nec diluere petã qb facti sunt duces ceci fraudulẽti mediatores. Quid tibi insipiens delitie sapiunt. q̃d diuitie. ille cecos delectãt oculos q̃bus mercaris tam graue iudiciũ. tam dure temetipm obligas rõni. Uniuersis siq̃dem vsq; ad q̃drantẽ nouissimũ exigeris.

¶ Sz esto studiose q̃s z fructuose laboret dign⁹ plane est operarius mercede sua. vt q̃ altario seruit de altario viuat. Uiuat ic̃q; de altario: vt iuxta eundẽ apl'm alimenta z q̃b tegak habẽs his ꝓtent⁹ sit Tertium ei h̃ ꝓiculũ est: de altario inq̃t viuat. nõ superbiat. nõ luxurietk. deniq; nõ ditek: nec cõtra scti cuiusdã plane dignã oi acceptione sniam ex clericatu ditior fiat. Nõ sibi ō bonis ecclie ampla palacia fabricet mutans q̃drata rotundis. nec loculos inde congreget nec i vanitate aut superfluitate dispgat. nõ extollat de facultatib⁹ eccl'ie cõsanguineos suos aut neptes ne filias dixerim nuptui tradat. Res paupeꝝ nõ paupib⁹ dare. par sacrilegij crimen esse dinoscik. Sane patrimonia paupeꝝ facultates eccl'iaꝝ z sacrilega eis crudelitate surripik quicq̃d sibi ministri z dispensatores nõ vtiq; dñi vel possessores vltra victũ accipiũt z vestitum. Nec em̃ ordinauit de⁹ his q̃ euangelio seruiũt de euãgelio q̃rere aut hẽre delitias vel ornatũ: sz viuere ait paul⁹ ex eo: vt videlicet sint ꝓtenti alimenta corpis. non irritamenta gule: aut incentiua libidinis: z q̃b tegank nõ q̃b ornenk accipe. Sane q̃ nõ fideliter introiuit neq; p xp̃m quidni si infideliter agat z ꝺ xp̃m. Manifestam sine dubio faciet arborẽ fructꝰ: radicẽ palmes opus intentionem. Faciet ad qõ venit vt mactet vtiq; z dispdat. Qñ vtiq; altario fuiat q̃ eiusmodi est. Seruiat aũt in spũ z ꝟitate. Tales nimiq; pat⁹ adoratores q̃rit alioq̃n ministratio mortis est in iudiciũ z cõdemnationẽ. Aut q̃ñ poterit necessarijs esse ꝓtentus q̃ eo aio introiuit: vt stipẽdia cleri in vsus voluptatis. curiositatis z vanitatis cõgreget seruet expendat. Triplex ḡ funicul⁹ q̃ difficile rũpik hoiem miserum in gnicm trahit: q̃ impure intrat: indigne ministrat: sed z ipo fructu abutik tpali.

¶ Quid em̃ si in h̃ mũdo floret z ꝓsperus in via sua. Aresset velociter. cito decidet flos feni z vapoꝝ ad modicũ parẽs. parcik ꝟge: qm̃ iuenik iniq̃tas ei⁹ ad odiũ vtiq; non ad irã. Uirga inq̃t tua z bacul⁹ tuus ipa me ꝺsolata sunt Hz em̃ ꝟgã sz habet etiã. baculũ: z hec ꝺsolatio est: q̃ his q̃ virga cedik baculo sustẽtek: aut certe parat pastoꝝ ꝟgã z baculũ. illã ouib⁹. illũ lupo oia aũt ꝓpter electos. Siq̃dem z ꝟga eos consolat a stimulis ꝺscie: dũ h̃ mõ sentiũt sibi petã dimitti dicente dño. ego sum. ego sũ. q̃ deleo iniq̃tates tuas z bacul⁹ tuus ad tolerantiã ꝟge. dũ illi⁹ ꝓpatiõe sit leuior. Ecõtra ꝟo dicik iduratis. Frons mulieris meretricis facta est tibi: erubescere noluisti. z addit. Recessit me⁹ zelus a te vltra non irascar tibi. Quez em̃ diligit arguit z flagellat oẽm filiũ quẽ recipit. Liq̃t pide eos q̃ i labore hoiz nõ sẽt z cũ filijs nõ flagellãk nec diligi ab eo nec recipi. An tu forte q̃s i mõo florere ꝺspicis. ab auctore mõi diligi puras. Audi q̃d sup hec scptura loq̃t.

¶ Qis q̃ voluerit amic⁹ esse hui⁹ mũdi inimicus dei ꝺstituit. z alio loco. Si q̃s diligit mundũ: nõ est charitas pris in eo. Primũ q̃dem ꝟbũ iacobi. secundũ ei⁹ discipuli quez diligebat iesus: q̃ z ipius ignorare nõ possz amicos Sz vis nosce: q̃s sit q̃ diligat mundũ. Neq; em̃ creaturas dei iubemis odisse que a deo nõ sũt ea diligere prohiberis. Que ꝟo sint hec iohãnes ipe loq̃tur. Nolite ait diligere mundũ: neq; ea q̃ in mũdo sunt. Qia em̃ q̃ in mũdo sũt ꝺcupiscentia carnis st̃ est z ꝺcupiscẽtia oculoꝝ z ambitio. seculi q̃ non sunt inq̃t ex ptre sed ex mũdo. Uideru hic q̃s cui⁹ sit spirit⁹: q̃d diligat. quid cupiat. q̃d sectek Ecce em̃ speculũ ꝟitatis. tamẽ ne q̃s ꝺsiderato vultu conscientie sue pretereat: z qualis fuerit oblitiscak. ambitio. curiositas z voluptas non ex patre sunt sed ex mundo. Aut certe quia multi codices habent nõ ambitionẽ sed superbiã vite. Cõcupiscẽtia carnis vniuersam accipe corpaliũ sensuũ delectatõez qua quidẽ ne ipa curiositas caret. Ac deinceps cõcupiscentia oculoꝝ quecunq; ad humanũ diem quẽ ꝓpheta minime cõcupiuit z secularem gloriã z extrinsecam pertinent vanitatẽ. Porro in superbia vite cla

tionem cordis intellige. hec em̃ tria q̃ diligit. mundū diligit: t dei ꝓstitut⁹ est inimicus. Suscipiat autē qui eiusmōi est reconciliationis officiū nomē mediatoris t proditoris scelere inimicitias cumulauit. vt merito iam nō vt hostis sz vt traditor iudicetur: vt iudas vtiq; nō vt saulus.

Nam impudentia t frontositas cū obduruerit vt nō paueat. nō horreat. nō cō tremiscat. ea iā demū desperatio est. Quid em̃. hoc sibi conscius homo tanquā q̃ iusticiam fecerit: diuino sese vultui sistere nō uerecur. tanquā domesticus intrat t exit. magistꝝ salutat. genua flectit. oscula ꝙ ore sacrilego. dolose agit. sed in conspectu dei vt inueniatur iniquitas eius ad odium. O debilis plane deo frontosa temeritas t impudentia execranda. ꝓpter quid irritauit impius deum. exacerbauit dñm peccatoꝝ scōm multitudinem ire sue non quereret. Non ꝓpter fornicatiões. incest⁹ aut sacrilegia. nihil horū: prophera memorat sed q̃ in corde suo dixerit nō requiret Sermo cordis affectio est: t dicere nō requiret nō expauescere requisiturū. hec impietas. cui scōm multitudinem ire sue miserek de⁹ nec querit. nec arguit. nec flagellat. nec vlciscitur in adinuentiões eoꝝ: sicut de moyse t aaron t samuele legim⁹. quib⁹ nimiꝝ ꝓpicius fuit. Sed expresse t signāter cuius sit hec impietas audiamus.

Misereamur impio: ait dñs velut i cōsilio angeloꝝ t ꝯgregatōe deliberās. Nec eos latuit crudeliorem oīm indignatione miscōiam iudicē meditari: qua nō discat homo iusticiā facere sed obdormiscēs miser t dicens: oblitus est deus. auertit faciez suam. dies suos ducat in bonis. in puncto ad inferos descensurus. Et cū dixerit pax t securitas: tūc subitaneus ei supueniat interius: nec effugiat Et nō discet inquiūt facere iusticiam: in terra sanctoꝝ iniq̃ gessit ait dñs. ac si diceret. nolo discat iusticiam facere. inuēta est iniquitas eius ad odium An adhuc querendū est: quis iste sit impius. In terra inquit s. ini. ge. in eccl'iasticis possessionib⁹ q̃ sanctoꝝ fuerant vsib⁹ assignate: in domo dei quā sanctitudo decz: de qua paul⁹ discipulū studiose sollicitās vt scias inq̃t quō te oporteat cōuersari in domo dei: que est eccl'ia dei: columna t firmamentum ꝟitatis. In clero quippe tā quaz in celo gerens iniq̃: q̃d nisi de mysterio iudicetur. Celeste tenet officiū: angelus dñi exercituū fact⁹ est tanq̃ angel⁹ aut eligitur aut reprobak. Inuēta q̃ ꝓpe i angelis prauitas: t districti⁹ iudicek necesse est: t inexorabili⁹ q̃z hūana. Age g̃ q̃m iudiciū g̃ue his q̃ ꝑsunt. t potētes potenk tormēta patienk Ascēdat superbia tua sp. seq̃re regē tuū. O ē sublime videāt ocli tui. Festia mlciplicare pbēdas. Inde ad archidiaconatū euola. demū aspira ad epatū: ne tibi q̃dez reqembitur⁹: q̃m sic itur ad astra q̃ ꝓgrederz̄ miser. An vt ab altiori g̃du sit casus g̃uior. Neq;.n. sic paulatim decides: sz tanq̃ fulgur i ipetu vehemēti q̃si alk sathanas subito deiciez̄: i labore hoim nō sē inq̃t t cum hoib⁹ nō flagellabunk. Jōo renuit eos superbia: pcm̃ diaboli q̃ ceciderē q̃ opank iniq̃tatē. Hec est q̃ nō recipit disciplinā. Curari renuit. medelā non sustinet. vltionē vere ore superbis t g̃ue iudiciū. Quidni timeam morsus: spūalē isaniā t aiaꝝ frenesim nō ignorās. Sz dñi sē ꝟba q̃ replico t eadem ipi q̃z legūt t itelligūt parik legē q̃ppe sciētes. In tra inq̃t sctoꝝ iniq̃ gessit: t nō videbit gl'iā dñi Dur⁹ est ꝑmo: t cōminatio valde tribik. Nō videbit gl'az dñi. Quid igit ceta vidisse pstat. Hiccine tot⁹ mie finis. Hāc g̃ miaz nolo. pcul fiat miseratio tā crudek ne veniat i eoꝝ ꝓsoꝝtiū aia mea.

Quis.n. vob miseri demōstrauit fugere a vētura ira. Quid pñtē tātoꝝe fugitz̄ irā flagellū timez̄. declinatz̄ ꝟgaz. t q̃dē hac die vīa: q̃ ad pacē vob. sz si ꝓgnisset z̄ vos Mutatz̄ nō effugitz̄ pniaz. nā malū ipuni tū ee nō ꝑt. Nō punik h ꝓpa volūtate. punick alibi sine fine. Misera sane t extreme plēa demētie cōmutatio. hūanū declinare laborē t patū diabolo stridorē eligere sempiternū Animaduertite siq̃dē t videre nō hoi bus sz diabolo t angek ei⁹ ignē illū ee patū Ille ei hostz̄ t lup⁹. nos aūt ꝓpls ei⁹ t oues pascue ei⁹. Illi securz̄ t malle⁹ nob flagellū t ꝟga debek. Illi⁹ iq̃tas iuēta ad odiū suū hūit carcerē vbi nlla redēptio vñ nemī liceat ꝛspirare. mihi sane t labore tolerabilior carcer. t tempe breuior assignak. vbi cū irat⁹ fuerit dñs miscōie recordek. redemptionē suo mittēs ꝓpl'o copiosā. Denicꝝ tē pus mihi cōstituit. mihi ōt dōec illi parat

eternū. Jn sudore ĩqt vult⁹ tui cōedes panē tuū. donec ī terrā de q̄ sūpt⁹ es reuertaris. pessim⁹ ille angel⁹ de terra sumptus nō est: nec in terrā aliq̄ū rediturus ꝓterea nō hz donec: sz ignis ei parat⁹ etern⁹. Dinime igit expedit tibi: vt i sapia hui⁹ seculi actoris seculi nō vereamur frustrari iudicium. t deludere velle sniam declinādo vz laborē hoim t sudorē. ac si nullo modo nos ꝓrigere videat qō ade dictū est. Aut nō in eo sniam laboris excepim⁹: in q̄ sine exceptione peccauim⁹ oēs. aut nō cōis culpe nihilomin⁹ esse debeat pena cōis.

¶ Forte em̄ aliq̄ dicāt. Quid peccamus. Bona est ois creatura dei. nr̄a licite possidemus. nr̄is vtimur facultatib⁹ a rapinis t latrocinijs abstinētes. Emuero non pascetis in cruce coruos. Ego sane diuitē illum cui⁹ saluato⁹ meminit in euāgelio. in nullo ho⁹ audio accusari. Jnduebat⁹ purpura t bisso. q̄tidie epulabat⁹ splendide: si crudelitat⁹ arguit⁹ q̄ substātiā mūdi hns. t vidēs frēz suū egere clauserit viscera sua ab eo q̄m diuiti deest. Quantos videt⁹ et ip̄i lazaros esurientes. nudos t egrotos. et plus de tumentis vīs pl⁹ de eo⁹ falleris q̄ de isto⁹ mysterijs cogitat⁹. Sed ad tremēdū abrae iudiciū veniam⁹. nō. n. abrae sz dei snia est. Memento inq̄t fili q̄ recepisti bona in vita tua. t lazar⁹ siliter mala. Nec⁹ vtriq⁹ est nō p̄t oino negari. Fer sniam q⁹ paucis expressa toti⁹ sūma negocij est. Jlle bona t iste mala recipit. Quid mō. Nūc aūt inq̄t. hic ꝓsolat⁹: tu ꝓ⁹ cruciaris. Expgiscimini ebrij t flete. Terribilis em̄ de⁹ i iudicijs sup filios hoim ē. Hecci ne cruciatuū cā tota: q̄ in h̄ seculo bona recipit. Jp̄a plane. Nec⁹ em̄ ad h̄ nos de paradiso voluptat⁹ aia aduersio diuina eiecisse videt⁹. vt alter⁹ sibi h̄ paradisum adinuentio hūana paret. Hō ad laborē nat⁹: si laborem refugit: non facit ad qō nat⁹ est: ad qō venit in mundū. Quid rādebit ei qui misit eū q̄ istituit vt laboraret. Memēto ait q̄ recepisti bo. in vi. tua t la. siliter mala. Nūc aūt h̄ ꝓsolat⁹: tu ꝓ⁹ cruciaris. Quid dicem⁹ ad hec si tal⁹ finis t tale iudicium: vt extrema gaudij luct⁹ occupet. Nūquid nō p̄ferenda sunt in h̄ seculo mala bonis. Quippe nec illa ꝓa bona: nec illa ꝓa mala esse manifestū est. Vera pot⁹ snia salomonis. Melj⁹ est ire ad domū luctus: q̄ ad domū ꝓuiuij. Cet⁹ si sic cruciādi sunt q̄ in vita sua bona recepunt. t hūtib⁹ cōsolationē p̄tem: ve reposituū est sempiternuz cū i supioribus inuēti sint aliq̄d de sapie carnis scientes: moribus t p⁹ oia reprobare malum t eligere bonū q̄s nā eo⁹ poterit esse finis. si fm multitudinē ꝓsolationū suarū dolores apprehēderint alias miseroꝝ. Cōsequens em̄ videt⁹ vt bona oia t oēz seculi hui⁹ recipientes ꝓsolationez. nihilominus vniuersum ve: t vniuersi maneāt cruciat⁹ An ꝓo t illō eque ex eadē abrae snia cōiudicanduz videt⁹ eo q̄ Jrio ducti spū vite p̄tz oia bona respuūt t eligūt mala: oia q̄z bona dñi. t oēm habituros ꝓsolationē. Fortē em̄ h̄ erat qō petr⁹ audire voluit cū tanta fiducia dñm. tāraq⁹ libertate conuenit: Ecce inq̄t nos re. o. t se. su. te. Quid g̃ erit nob. Nota admodū q̄stio est: quēadmodum petr⁹ cū nil fere ex oib⁹ habuisse sciat⁹ tā fiducialit gl̄iet⁹ sese oia reliq̄sse. Jn sanctoꝝ q̄spiā oia inq̄t deseruit. q̄ volūtatem habēdi dereliq̄t. Fidelis fmo vel forsitan clausus t ipe. nunq̄d em̄ volūtas habēdi oia sic ꝓplectit⁹: vt reliq̄sse illam sit oia deseruisse. Quis hoim oia desiderare possit. ne dū piscatoꝝ ille: ille paup t modic⁹. Sed q̄d cuiq⁹ sufficere possit: diligētioꝝ iuestigatio t facile est iuenire oia desiderantē. nec⁹ em̄ ponere ꝓ cupiscētie modū donec videatur impleta: donec adepta sit q̄b⁹ valeat cē cōtenta. Cetez nec amatoꝝ pecunie dicet aliquādo sufficit. nec libidinosus satiabit⁹ voluptate. Sic t crudelis q̄sq⁹ sp sanguinem sitit. Et ambitiosus: aut cupid⁹ laudis humane adept⁹ dignitatū tytulis seu fauoribus. nullū exinde capit oino remediū sed desiderio estuat ampliori. Min⁹ autē inuenit requiem q̄ sibi placere cupit. t suis ideſt q̄busdā fatuis de semetip̄o testimonijs gloriat⁹ dicens. Man⁹ mea excelsa et putans sese aliq̄d esse cū nihil sit.

¶ Vidi g̃ aliq̄n q̄nq⁹ viros q̄dni freneticos arbitrarer: p̄mus siq̄dem buccaz tumentibus marinā masticabat arenā. Secundus sulphureo astās lacui exalantē retorridā fetidissimūq⁹ gestiebat haurire vaporē Pozro terti⁹ fornaci incubās vehemēter

accense micãtes scintillas habitãtib⁹ excipere faucib⁹ lerabaſ. Quart⁹ sup pinaculum tẽpli residẽs leuior̃ aure spiritus apto attrahebat ore: ꝛ si quomin⁹ influere videretur. flabello sibi ventuz ipse faciebat: ac si totum speraret aerez deglutire. Quitus seorsuz positus ridebat ceteros: ip̃e quoq; ridend⁹ ꝛ maxie: ꝓpas ei carnes icredibili q̃dam studio sugere laborabat nũc man⁹ nũc brachiuz: nũc alias ptes applicãs ori. Miserat⁹ hoies: causãq; miserie scisciat⁹ a singulis. vnam oib⁹ esse reperio validissimam vtiq; famez. Cum vero maciẽtissimas eoz facies cõtẽplar⁹ recordabar prophete. gemẽtis miserabiliſ ꝛ dicent̃. Aruit cor meuz: quia oblit⁹ suz comedere panẽ meũ. Quid em̃ hec vob iniquis ꝓsunt. nõ sunt naturales cibi. magis famẽ hec puocant q̃z extinguũt. Panis nãq; aie iusticia est. ꝛ soli bñ q̃ esuriũt illũ. qm̃ ipi saturabũtur. Nimiq; ad imaginẽ dei facta aia rõnalis. ceter̃ oib⁹ occupari p̃t: repleri oino nõ potest. Capacẽ dei quicq̃d deo minus est nõ implebit.

In de est q̃ naturali quidẽ desiderio sũmũ q̃is appetere bonũ nullã nisi adepto eo req̃em habitur⁹. Ceteq; errãt miseri nõ inuenientes viã: ꝛ vt sẽptum est. ambulãt impij in circũitu. dũ minora q̃z bona q̃rẽtes. illis sp desiderãt q̃d sibi vicin⁹ necdũ videnſ adepti. Atq; vtinã si fieri posset ceteraoia obtinuisset vn⁹. cod̃ ꝑculdubio ꝛ ip̃m q̃ sibi solũ deesset summũ vtiq; bonũ desiderio q̃situr⁹. q̃cta q̃z sp expedit non adepta. Sz inumera sunt hec: et a ceteris q̃z parit̃ req̃runt. Quo valet q̃sq; trahit i ꝓtem. nec aliq̃ potent h circuit⁹ pagrari. Vis q̃uenire: incipe transilire. Alioquin p̃ripieris miser i desiderio terreno: ꝛ a sũmo bono eo lõgi⁹ inueneris: q̃ te amplius deder̃ caducis reb⁹ ꝛ trãsitorijs appetendis. In circuitu siq̃dem ambulas. ꝛ q̃ ꝑpe erat i corde ꝛ i ore tuo. si corde crederes ꝛ ore ꝓfitereris. Terga ꝓtentes declinas. ꝛ elõgaris ab eo. Hinc est q̃ vociferaſ dicẽs. Lõuertimini filij hoim. Et item. Reuertere reuertere sunamitis reuertere vt intueamur te. An fructuosa siq̃dez via est. ꝛ iambubulabilis. faciliusq; q̃uenies sp̃r̃ oñib⁹. q̃ adeptis.

Ecce nos reliq̃mus oia et secuti sumus te. Quid ergo erit nobis. Dignum plane aptica fide ꝛ deuotõe ꝓbum. Jam reliq̃sti omia. iam dñm petre secut⁹ es. ꝛ nunc demũ q̃d sis acceptur⁹ interrogas. Vere sy mon vere obediẽs in auditione auris sine pacti q̃uentiõe. Ad vni⁹ em̃ iussiõis vocẽ petr⁹ ꝛ andreas relictis oib⁹ secuti sunt redemptorẽ. Qui si hoi carnali stultitia forte videt. audiat q̃ stultũ est dei sapienti⁹ est hoib⁹. ꝛ q̃m placuit deo ꝑ stulticiã p̃dicationis saluare credẽtes: q̃ppe cũ mũdus eũ in sapia mime cognouisset. Quãtos. n. mũdi sapia maledicta supplantat. ꝛ cõceptum in eis extinguit spm. quez voluerat dñs vehemẽt accẽdi. noli inq̃t p̃cipitanter agere diu ꝓsidera. diligẽti⁹ intuere. Magnum est q̃ ꝓponis ꝛ op⁹ hẽs multa deliberatione. Expire inq̃t. amicos cõsule. ne p⁹ factum penitere ꝓtingat hec sapia mundi terrena. aialis diabolica. inimica salutis. suffocatriz vite. maſ tepiditat̃ ei⁹: q̃ solet deo vomituz puocare. Caue tibi ait. Vt q̃d em̃. Cũ a deo ꝓbũ esse nõ dubites. q̃d opus est deliberatiõe. vocat magis cõsilij angel⁹: q̃d alia ꝓsilia p̃stolaris Quis em̃ fidelior: q̃s ꝓ sapientior illo. Deduc me dñe ꝛ deducaſ. fortior esto ꝛ inualesce Hoc ego q̃ naz sint: q̃ oportet fieri cito. Aborze putei gehẽne eripior ꝛ iducias petã ꝛ retardabo. et cũctabor exire si forte interim fiat aliq̃d. Absco di ignẽ i sinu meo: ꝛ deliberãdum est an expgiscar. an excutiã: an abyciam illũ. Magnũ oino est q̃ offerſ: sz eo vtiq; libenti⁹ ꝛ festinanti⁹ suscipiendũ. ꝛ obuijs arripiendũ manib⁹ cũ feruore ꝛ hylaritate. Probet aũt seip̃m q̃ de ꝓpria ꝓtute ꝓsumit. Nam diuina q̃dẽ oino probata amicos ꝓsulat: q̃ nõ legit. Jnimici hominis domestici eius.

Quid frequentat euãgeliũ q̃ euangelio nõ obedit. At in eo sane legim⁹ ꝑmittẽti cuidã seq̃ dñm: sz defunctũ pius p̃ez sepelire voleti rñsuz ab eo: vt sineret mortuos sepelire mortuos suos. Alteri q̃z tm̃ suis q̃ i domo erãt valde dicere cupienti. nẽo inq̃t mittẽs manũ ad aratr̃ ꝛ respiciẽs retro aptus est regñ dei. Sz q̃d audierat p̃m⁹ Magister ait. volo te seq̃ q̃cunq; ieris. Cui rñdit dñs. Vulpes inq̃t foueas hñt: ꝛ volu-

cres celi nidū. filiꝰ aūt hois non hꝫ vbi caꝑ put reclinet: prudentiā carnis i foueā vulꝑ pis. i nido volucꝝ arguēs cordis elationē Est em̄ iterdū videre nōnullos q̄ relictis oib⁹ abrenūciare sectꝰ disponētes. cū recte offerre velint nolūt diuidere recte callidiꝑ tate hūana toros se diuino cōmittere nuꝑ di formidātes: sꝫ reseruātes nescio q̄d ferꝑ menti: vt totā massam corrūpant: qō i mꝭ tis frequēt exptū est. Aliꝰ sine duce ꝛ preꝑ ceptore spāle studiū apphendere facile coꝑ gitans ambulat i magnis ꝛ mirabilibus supꝑ se: vt vulgo dī saliēs añ cꝫ vadat. videꝑ at casurꝰ añ cꝫ debeat. Petrꝰ cogitatū suūꝑ iactās i dño oēm sollicitudinē suā i eū pꝑ iciens certꝰ q̄ illi esset cura de eo: relict oia. secutꝰ est dñm ne iterrogās q̄dez de pmio: donec ex piculo diuitū qō saluatoꝛ pseqꝑ batur sumeret occasionē.

Quid g̃ erit nob. Ait illi ihesus. Amen dico vob. Verbū ꝛ firmatiōis p̄mittitur magnū nouerꝫ esse qō seqt. Amē dico vob q̄ vos q̄ secuti estis me i regeneratōe cū sederit filiꝰ hois ꝛc. Quid est qō dicit in regeneratione: aut que est hec noua regeneꝑ ratio Nec em̄ iam ignoramꝰ. q̄m oportꝫ hoiem nasci denuo nō ex sanguinib⁹: necꝫ ex volūtate viri: sed ex aq̄ ꝛ spūsctō. Cetexꝑ cū nullatenus ad eam regenerationē vale at hec p̄missio ptinere: forte ꝛ altera regeneꝑ ratione opꝰ esse videt nec solū denuo sed ꝛ tertio homiez nasci necesse est. Infelix egoꝑ hō ꝛ miserabilis casus meꝰ cui nō vna sufꝑ ficit. cui duplex est necessaria repatio. Miꝑ rum ex corpe ꝛ aia ꝑstans cecidi totꝰ sit simul totꝰ oio resurgere nō possuꝫ. an ꝑꝫ dignū nō est: vt ea q̄ videt portioꝛ prioꝛꝫ portio reparet. At ip̄am sane aiaz esse. neꝑ mo sane mentis ignorat. Prioꝛ g̃ reficiat q̄ prioꝛ corruit. p̄sertim q̄ ab eꝰ culpa. alꝑ terius pena p̄dierit. ꝛ ipsiꝰ corruptio corꝑ pore cū fuerit eā corruptiōis. Hinc est q̄ aiab⁹ pmū saluatoꝛ aduenit collere vtrꝫ petā mūdi: nō molestias carnis. Qō sane manifestius docuit in seipso penis oīmib⁹ corpus exponēs. aiam aūt i munem prozꝑ sus custodiens a pctō.

Non sic hodie filꝫ hoim nō sicꝫ anime curā negligūt. curā aūt carnis ꝓficiūt i oi desiderio. necꝫ em̄ peccare metuūt: sꝫ puniꝑ ri nec ꝑtuti cordis opa dat: sꝫ valitudini corpis: imo etiā voluptati: de scola hypoꝑ cratis ꝛ epicuri didicerūt hec. necꝫ em̄ suis xp̄s discipulis hoꝛ q̄dp̄ tradit. sꝫ discite iq̄t a me: qz mitis sum ꝛ hūilis corde. Filꝫ hoim vsq̄q̄ graui corde vt q̄d diligitis vanitatem ꝛ queritis mendaciū. Tempꝰ hoc aiab⁹ nō corpib⁹ est assignatū dies saꝑ luris vtrꝫ non voluptatis. Oīa tp̄us habēt aiab⁹ nūc opam dare necesse est. Nā in carne q̄ seminat solā etin de metet corꝑ ruptionem. At nemo inquiunt carnē suam odio habuit. verꝫ est. sed celū habēs absqꝫ scientia dū p̄desse festinat inuenit obesse. Cuꝑ m em̄ iudiciū carnis ex anima: pendeꝑ at. carni nihil potest vtilꝰ q̄ꝫ salus anime prouideri. vt videlicꝫ in tempe sit respectꝰ illius ꝛ socia passiōis felicitatis quoq̄ cōꝑ sortium mereat. Vnde apꝰs inquit. salꝑ uatoꝛem expectamꝰ dñm nostrum ihesum christuꝫ q̄ reformabit corpus humilitatis nostre configuratū corpoꝛi claritatis sue. Requiesce in hac spe caro misera: q̄ propt animaꝫ venit pro te quoq̄ ventur⁹ est qui reformauit illā tui quoq̄ nō obliuiscetur i finem. Regeneretur interim aia ꝛ tanquā p̄scita ꝛ p̄destinata a dño cōformis imaꝑ ginis filꝫ eius in mansuetudine cordis et humilitate. Jp̄ius em̄ merito te quoq̄ noꝑ ueris aliq̄n regenerandā ꝛ conformandā corpi eius in gr̃ia ꝛ claritate.

Jn regeneratione inquit cū sederit filiꝰ hois i sede maiestatꝫ sue sedebitꝫ ꝛ vos ꝛc. Conseqmini aiꝛ quē seqmini vt cū ipe sedꝑ erit ꝛ vos parit sedeatis. Qñ em̄ ille resedit in mūdo quādo substitit. quādo reclꝑ inauit caput. Exultauit ad currendam viꝑ am benefaciēdo ptransijt. q̄pe nec nidum nec foueam: nec locū habens in diuersorio donec opere tandē qō susceptat consumatoꝑ sedendi p̄ceptū mereret accipe ꝛ diceret. dñs dño meo sede a dextris meis. Jnsipiꝑ ens tu q̄ p̄sidere eligis cꝫ sedere querens iꝑ itinere diuerticula. Ille ministrare venit. non ministrari. tu supꝫ magistꝫ: ꝛ dño maꝑ ior. imo nec discipulus p̄fecto. nec seruꝰ reꝑ cumbere iam festinas. paululuꝫ dormies. paululum dormitabis. paululū conferes manus. ille salit in mōtib⁹ transilit colles Clamat ad euꝫ aia mea: trahe me post te

in odorem vnguentorum tuoꝝ curremus: alioquin quãdo cũ remorãdo: repescendo pausando consequi speras. Exultantiad currendã viam hylarez sine dubio diligit secutorem. ad prauũ quemisti: necduz apprehendisti metã. Grandis adhuc restat via. noli sistere gradum: noli in medio itinere residere. In sudore inquit vultus tui comedes panez tuũ donec in terrã de qua sumptus es reuertaris. Extunc sane tempus erit requiei. nimirũ quãdo iam spiritus ipe: dicet vt requiescat a laboribꝫ tuis. Necdũ tñ erit cõsumata pax necdum sessio plena. In regeneratiõe inqt cũ sederit filiꝰ hois i sede maiestatꝭ sue sedebitꝭ z vos.

Felix regeneratio. Quãdo em renascar ad sessionem. miser homo natus ad laborem O si cuiꝗ sedero totus: cuiꝰ modo ne minima quidẽ portio seder in quo nil trãquillum. nihil quietũ: nihil sedatuz: nihil vnꝗ in eodem pmanens statu. Sedebitꝭ z vos. O sessio. Quis mihi tribuat vt dignis exprimam verbis. qõ de sessione hac cordis affectione concipio Immo ꝙs tribuat mihi sessiõis huiꝰ imperturbata frutequte: quã desidero. quã cupio quã reqro Ecce erunt dixi: nil in me sedet: sed cuncta in motu sunt oĩa nutant. fluctuant vniuersa. postremo vbi cõcupiscit adhuc caro aduersus spiritũ. spiritus aduersus carnẽ: quidnam homis sedere videt. Hec sola tã concupiscẽtia pacem impedit. turbat sessionem. vetat esse sedatum. sed duplex quoꝝ scõm corpus miseꝝ hominẽ contritio vexat pẽsentis doloris: z mortis metu future nimirũ cũ z passibile sit z mortale duplex nihilominus animaz agitare sollicitudo videtur spei vriꝝ z timoris. Inter hec nẽpe fluctuat iugiter. donec peccati corpꝰ inhabitat ascendens vsꝙ ad celos z iterum vsꝙ ad abyssos descendẽs. tabescẽs i malis. z ad bona nihilominꝰ inardescẽs.

Erit aũt cum luteũ hoc egre dicens domicilium a timore quidẽ penitus liberabitur. sed necdum ab expectatione. Ex tũc em tam non erit timor in finiby nostrꝭ. sed in spe singulariter constituti psallemꝰ singuli mente: z spũ qõ plibauerat quomõ ꝙ dicebat cõuertere anima mea in requiem tuam: qz dñs benefecit tibi. Quia eripuit aiaz meã de morte oculos meos a lachrymis pedes meos a lapsu. Ceterũ de expectatione idẽ ipe sic ait. He expectant iusti donec retribuas mihi. Nec mõ numerum fratrũ vt impleak: sz z ipm corpus vt sua regeneratiõe restituak expectãt. Immo nõ z expetunt cũ desiderio sub altare dei voci ferantes ad ipm. z qui audire meruit: posuit z restificari. Nã corpꝰ quidẽ illo itempore sedere quis dicat: dum effluit z insaniem. puluereꝗ redigit.

In regeneratione inquit sedebitis et vos. Seminak em corpus animale. resurget corpus spiritale. Seminak in ignominiam. surget in gloria. vbi iam tunc mors victoria tua. Siquidẽ z tu inimica nouissima destruens. Corpus em resurrectiõis iam nõ morik. mors illi vltra nõ dominabitur Sed z dolor z gemitꝰ omnis absceder: qm̃ absterget deus oĩem lachrymam ab oculis sanctoꝝ. z iam nõ erit amplius neꝗ luctus neꝗ clamor. sz neꝗ vllꝰ dolor qm̃ priores transierunt. Felices lachrymeꝙs benigna manꝰ ꝙditoris absterget: z beati oculi ꝙ in talib⁹ liqfieri fletib⁹ elegerũt: elevari ĩ supbia: ꝗ oĩe sublime videre: ꝗ auaritie z petulãtie famulari Sedebit igitur corpꝰ imortalitatꝭ z ipassibilitatꝭ gemina qdam felicitate dotatũ. libeꝝ ab oi necessitate. ab oi corruptõe securꝝ alienũ z immune ab oi ꝓcupiscẽtia: plenũ gl'ia cõfiguratum denicꝗ claritati corpis xpi. Sedebit z aia sicut nil metuens. sic nec cupiens vltra nimiꝝ plena britudine fluẽs nullos tã cogitationũ fluctꝰ nullꝰ rẽrationũ cõflictus nllos affectionũ sentiẽs motꝰ. sz ek'ne illi incõmutabilitati ꝓsus vniuersa: z sic adherẽs dõ z vnꝰ tã spũs sit facta cũ eo.

Sz qũ hec aut ꝙb⁹ erũt vos inqt ꝙ secuti estꝭ me. cũ sederit filiꝰ hois i sede maiestatꝭ sue sedebitꝭ z vos. Jã ꝙdẽ sedet filiꝰ hois i sede maiestatꝭ sicꝙ dẽ ascẽdens i celũ sedit a dextrꝭ dei. sz cũ sederi dictũ ẽ. Cũ appuerit sedẽs. sic apls ait. Cũ. n. xpus appuerit vita vra: tũc z vos appebitꝭ cũ illo i gl'ia. an magꝭ audebimꝰ dicere ipm adhuc stare ꝙdã mõ: vtpote cuiꝰ necdũ sedes cõsũmata videt. necdũ pedib⁹ eiꝰ scabello suppositoqõ a pẽpmissum est: nõ ꝙ illi plenitudini ꝙspiam desit. sed membra caput expectet.

Audeat testari q̄ meruit intueri. Ecce ait stephan⁹: video celos aptos ⁊ filiū hois stantē a dextris ꝑtis dei. Paul⁹ quoq; sic scribit. xp̄s assistens pōtifex futuroꝝ bonoꝝ itroiuit semel in sc̄a eterna redēptiōe inuenta. Ceteꝝ in regeneratione corpoꝝ sedebit in sede maiestatis: q̄ ꝑ aiaꝝ regeneratione, stetit ignominiosꝰ supplicio crucis. interrogat⁹ ꝯtumelys parit⁹ ⁊ tormentis. nec mō durissima morte sꝫ turpissima cōdemnatus. Om̄ eīm obediens p̄ri fact⁹ vsq; ad mortē: mortē aūt crucis ꝓpter hꝫ exaltauit illū et donauit illi nomen qō est sup om̄e nomē: vt in noīe iesu om̄e genu flectatur. Hec aūt dixerim frēs vt noueritis q̄ nam sint duo latera scale. que volentib⁹ sequi dñm ꝓponunt ascendenda. q̄ bases eaꝝ. q̄ capita. que gradus. quoꝝ sūmitati deus inuius est.

Oporteret nos siquidē domare carnem. calcare mundū: vt voluptatē corp̄is declinantes. caueamus nihilomin⁹ seculi vanitatem. Heu nimiꝝ abhoiatiōes egyptiorū q̄s imolam⁹ dño deo nr̄o ⁊ totū qō a via vite ⁊ discipline deterret filios hui⁹ seculi totuꝫ qō exercet interim seruos dei in his duob⁹ est. q̄ sub vno ꝯfugiebeta ꝯmendat vide inq̄ens hūilitatē meā ⁊ laborē meuꝫ. Hec g̃ sūt latera scale vilitatis. ⁊ asperitas: q̄b⁹ deinceps interne ꝯtutis ⁊ gratie gradus firmiter inserank. Est eīm videre hominēs mundanā gl̄iam cōtemnētes. fauorem calcātes ꝓp̄ri. nō desiderantes humanum diem. sed non adeo fortes in toleratia molestie corp̄alis. non adeo reiicientes mollia. nō adeo carnis illecebras spernentes. Quid istos dixerim. nisi lat⁹ alteꝝ nō tenere. Porro vnī tm̄ latere innitentis periculosus nimis ascēsus ⁊ proxim⁹ est ruine. Quid si periclitak qui circa carnē videtur plusq; oporteat infirmari. licet mundi respuat gl̄iam. nec cōtumelys moueatur. ꝓfecto longe horribili⁹ est periculū ⁊ multomagis inexcusabile. si q̄s forte licet castigans virilit corpus. ⁊ nō parcens ei⁹ afflictioni. in niak tamē min⁹ resistens glorie desiderio minus patiēs iniuriaꝝ min⁹ puritatis: ⁊ sordi de hūilitatis habēs: minus īmunis a secl̄i vanitate. Quid eīm tibi ipse lux cū his nugis ⁊ calamitatib⁹. cū hꝫ fastu ⁊ vanitate ista q̄ nec aīe nec corp̄i prodest Quid irritaris. q̄d inflāmaris ad ꝑbr factū qō nec carnē vulnerat nec inq̄nat mentez. Nihil sic alienū a natura tua. nil tā ꝓnuz rōni. Neq; n. sic dicere possum. q̄d tibi cū cibis ⁊ vestib⁹ aut frigore vel esurie. q̄d noueris cū vnita psonalit⁹ aīa nō huic mūdo sꝫ corpori. lōge min⁹ carnē possit odisse q̄s mundū q̄ppe q̄ huic multuz debeat. illi nihil. Que q̄dem dixerim. non vt voluptas pinde excusek. sꝫ vt vanitas et impuritas ante oīa fugiak.

Sane vbi sic stabilieris ⁊ firmaueris in corde tuo. ⁊ asperitatez corp̄alis abstinentie ⁊ laboris amplecti: ⁊ oi vilitate ⁊ extremitate esse ꝯtent⁹: bona sunt latera. secur⁹ ia insere gradus exercitij spiritalꝫ: vt totū quod mūdo ⁊ carni subtrahis studio pietatiꝫ impendas. oblitus q̄ retro sunt: ⁊ extent⁹ in anteriora. vt ascēsionib⁹ dispositis de ꝑfute ꝑficias in ꝑfectē. vt videre deū deoꝝ in syon merearis. Et p̄mū q̄dē p desertuz ꝓp̄ cordis ⁊ cōuallem ploratiōis ascendes in ꝑgula fumi debinc iam in serenis quidez elapsus: ascendēs etiā de defto delictis affluens innix⁹ sup dilectū. duct⁹ de claritate in claritatē tanq; a dñi spū. illo vtiq; q̄ scrutak etiam alta dei. Nec paucos in his grad⁹ inuenies gr̄e multiformis. Ueꝝ hec spūalia sunt ⁊ spūalib⁹ vtiq; cōparanda. Nūc ꝯo ad inicriandos pot⁹ sermo diriga tur. cui⁹ tota intētio est reuocare ad cor preuaricatores. Ceterū hñt ꝑficientes edituz olim de duodecim gradib⁹ hūilitatiꝫ et ꝑmonis occasiōe libellū q̄s videlicet gradus ille iustoꝝ oim spū plen⁹: et regl̄a sua tradidit vere p om̄ia bēdictus.

Ille eīm spūalem nobis erexit scalā. cui⁹ vtiq; sūmitas celos tāgit: qō in ei⁹ gl̄iosō trāsitu euidenti legim⁹ miracl̄o ꝯmēdatū btō papa gregorio: sic scribēte. Ynt discipuloꝝ man⁹ imbecillia mēbra sustentans erectis in celū manib⁹ stetit. ⁊ vltimū spiritum inter ꝑba orōnis efflauit. Qua. s. die duob⁹ fratrib⁹ vni⁹ loc⁹ posito. alteri aūt in cella cōmorāti reuelatio vni⁹ atq; idissimilis visionis apparuit. Videruī nāq; q: strata pallys ⁊ innumeriꝫ chorusca lampadib⁹ via recta orientiꝫ tramite ab ei⁹ cella in celum vsq; tendebak. Cui venerādo

habitu vir desup clarus assistens cui⁹ esset via quā cernerent inḋstruit. Illi ꝓ se nescire ꝓfessi sunt. Quib⁹ ille ait. Hec est via q̄ dilect⁹ dñi celū bñdictus ascendit Que est em̄ via ab ei⁹ cella ꝓgrediens nisi ordo quē idē vir btūs istituit ⁊ forma vite q̄ ab eo sumpsit exordiū. Qua nimirū via dñi dilect⁹ ascendit: qz non potuit vir sanctus aliꝝ docere q̄ vixit. Et hec q̄dē eoꝝ vl̄ma ꝓxima fiducia est: q̄ ipi⁹ vtrūq; studēt inhe rere vestigijs. ipm̄ p̄ceptorem p̄euntq; sequunt. Necq; em̄ venire aliqñ⁹ in dubiū pōt q̄n oīno sacer sit modus ꝙuersationis ⁊ diuina magꝭ ispiratōe atq; ꝙsilio q̄ hu mana p̄udētia vel adinuentōe formatus q̄ nimiꝝ tantā post obitū gloriā felicitatꝭ idem vere bñdict⁹ obtinuit. Sꝫ hec hactenus: ne q̄s forte. qō lōge sit sp a cordib⁹ ve stris derogare nos eis q̄ sibi varios. prout cuiq; visum est. religiose viuēdi formam̄e re modos q̄ alios cōsolari ⁊ aiare voluisse causet. Causa tñ quaz videm⁹ in ecclesijs hodie formā cleri ne informē dixerim vi tam a q̄ sctōꝝ habuerint. Quis vnq; vel in nouo vel in veteri testamento sic vixerit vel sic viuere docuerit homies. Utinā ipi sese interrogēt singuli. nec cōscias sup hec ꝙuenire ꝓprias dissimulēt. Quātos. n. vi demus sectatores viaꝝ. q̄ videnḋ hoib⁹ q̄ dem bone. sed in pfundū finis eaꝝ inferni descēdit. Quātos ascēsores scale nō cuius sūmitas celos tāgit. sꝫ q̄ illi oīno ꝛria est. hōs latera cōcupiscentiā carnis ⁊ concupi scentiaz oculoꝝ: gdus ꝓ supbiā vite: que ex mūdo sunt. nō ex patre. At em̄ sane que vobis ꝙmendare volum⁹ scale gdus ⁊ la tera ex p̄te vtriq; sūt. nō ex mūdo. cui nimi rum innixus apparuit. Sobrie ait apl's ⁊ pie ⁊ iuste viuam⁹ in h̄ seculo. Sobrietas voluptatē carnis impugnat. iusticia seculi vanitatē. dū vz cuiq; reddēs q̄ suum est: ⁊ adulantē deplorat: ⁊ ꝙpatiꝭ irascēti. De niq; ⁊ ipe saluator dū baptiste manib⁹ cel sum illū ꝓtice inclinaret. sic inḋt decet nos implere oēm iusticiā. solā nimiꝝ hūilitatē iusticiā reputās. Exhibeaḋ g̃ sobrietas no bis iusticia ꝓmo pietas deo: pietas em̄ ipa est cultus dei. Sane vt voluptas ⁊ va nitas elationē cordis fouere noscunḋ. sic so brietas ⁊ iusticia pietatē. vt inter hec late ra de fide in fidem spe mediante ꝓficiens supeminentiā aliq̄n teneat charitatꝭ.

Innitunḋ hec latera basib⁹ quas sup̄o fuit artifex sapiētia duob⁹ fortitan lignis crucꝭ. Ubi em̄ ille mulcratur morte. cruce turbatur q̄s suoꝝ delicias seu gl'iam sustinere queat. nedū audeat q̄rere. flagellatus x̄p̄s. ⁊ sputis illitus baiulat sibi crucem ⁊ ludibrio factus irrisoria veste. arundineo sceptro. corona spinea. fodiḋ clauis. annumeratur sceleratis. in ligno extendiḋ etiaz mortuus vulneraḋ. et hec intuens q̄ dicit x̄pianus ꝓpijs nihilominus voluptatib⁹ indulgere. ⁊ florere velle in seculo nullare nus erubescit. Ceterū si om̄is q̄ se dicit in x̄po manere debēt sicut ille ambulauit. et ipe ambulare. multomagis q̄ ꝓ eo manere se dicit q̄ ꝓ eo legatione fungiḋ: q̄ ei ministrat. si euz non sequiḋ inexcusabilis est. Sane nisi abnegauerit semetip̄m et tulerit crucē suaz seq̄ eū oīno nō potest. Quid ꝓ crucē tollere est. nisi laborē amplecti et humilitatē. sicut scriptū est. Elegi abiect⁹ esse in domo dei.

Sꝫ fortasse min⁹ adhuc firmiḋ stabilia hec videaḋ. si tm̄ fuerint subnixa basibus nō etiā desup coherētia capitellis. Hinc ē q̄ mime sui contentus exemplis saluator etiā p̄mia repromittit: vt que forte nō pro uocat inuitatio. vel imitatio p̄cedentꝭ. tra hat vel desiderū retributōis. ⁊ si q̄s voluptuosus est. illū sitiat torrentē voluptatis sigl'ie cupidus. aspiret ad illā celsitudinez iudiciarie ptātis. Sedebitis ait ⁊ vos super sedes duodecim iudicātes duodecim trib⁹ isrl'. Ac si dicat. ꝓ confusione vīa du plici ⁊ ruboze ps vīa laudabiḋ. ꝓterea. n. i terra vīa duplicia possidebitꝭ letitia sempiterna erit vob. In exilio vobis afflictio duplex. hūilitatꝭ vtriq; ⁊ laboris. sed cōsolamini ⁊ nolite deficere. q̄m i tra vīa. terra vtriq; viuentiū duplex vos nihilomin⁹ remūeratio manet sublimitatꝭ ⁊ delectationis. In sedib⁹ em̄ q̄es imꝑturbata est. in iudicio dignitatꝭ eminētia ꝙmēdaḋ.

Quis ꝓ secularis honoꝝ excogitari p̄t q̄ nō ꝓrsus i tāte sublimitatꝭ ꝙpatōe vile scat non vni⁹ siq̄dem ciuitatis. aut populi seu religionis vni⁹. sꝫ vniuersitatis iudices habent p̄sidere cū x̄po. nec solū boies:

ſz t ipos angelos iudicabūt q̄ parentē ad modicū vaporē pñtis glie dedignantes t exufflantes. impropriū xpi vniuerſ pferūt cytulis dignitatū. Nolite timere pusillus grex qm̄ ꝓplacuit pri vro dare vob regnū diffinitū est ꝓsiliū: qđ nō euacuabit. ꝓposi cū imutabile pseuerat. deniq; iurauit dns t nō penitebit eū. Amen dico vob q̄ vos q̄ secuti estis me in regeneratiōe cū sederit filius hois i sede maiestatis sue: sedebitis et vos iudicātes. Quid gloriſ? Iudicēt nūc t piudicent supbie filij cū rege suo q̄ sibi latera aq̄lonis elegit. Exultent t letent sicut cedri libani. Trāsiuimus t ecce nō erunt. Oꝓmāt nūc quos possūt. blasphemēt. ꝓgregent maledicta. veniant sup vos opprobria exprobrantiū xpo: qm̄ merces vestra copiosa est in celis. Gloriāq; abinuicē habeāt vtiq; vanā t mendacē: qm̄ vani filij hoim mēdaces. Gliaz em̄ q̄ a solo deo ē nolūt veraz vtiq; t manentē: qm̄ ipe est veritas: t ipe est q̄ est.

¶ Infelix prorsus ambitio q̄ ambire magna nō nouit. querens de modico crescere t de matimo minui. Amāt em̄ cathedras ꝓmas: q̄ velut grossi ficuū velocit sunt cassure. Sūt em̄ grossi ꝓme quedā ſc. prorsus inutiles solā habentes spēm ficuū: nō saporem: nec tam fructū q̄m futuroꝝ quedā ꝓsagia fructuū. q̄s q̄dem t decidere necesse est: vt eis alie humano vsui t esui apte succedant. Vñ spōsa in cantico canticoꝝ. hyems trāsijt abijt t recessit. t post pauca. Ficus inq̄t protulit grossos suos. q̄ videlicz p secutiōe cessante inclyta facta sit ecclia posita in supbia seculoꝝ. Quā sane sublimitatem t excellentiā dignitatū. cōgrue satz grossos vocat: vt futura in his moueat q̄s pñtia cogitare. Que em̄ vident tempalia sunt: que nō vident eterna. Caueant igit q̄ primas cathedras amant. ne contingāt carere secundis. t q̄ primos nūc recubit? eligūt. incipiant cum rubore locum tenere nouissimū. Sedebitis inq̄t sup sedes duodecim iudicantes duodecim tribus israel Hec iam ficus erūt nō vtiq; grossi. Has nimiz sedes premiderat. qui de supna ciuitate dicebat. Illic sederūt sedes i iudicio. sedes sup domū dauid. Illic plane nō hic Quomō em̄ sedent quas hic videmus sedes: que totiens nutant. totiens titubant totiens subuertunt. nimiz grossi ficuū sunt quas tenuis aura deijcit t dispgit. Cetez quid sibi vult q̄ duodecim tribꝰ israel iudicaturos forte pmittit in quib erūt mundus ipe cognoscit iudicādus. An q̄ not? tm̄ adhuc in iudea deus: vniuersitatem fidelium appellatiōe duodecim tribuū voluit designari: t q̄s solas meminit iudicādas: ꝓpter illud: qui nō credit iam iudicatus est. hoc em̄ est pfectoꝝ gloria singularz inter ipos etiā eminere fideles. t ceteris q̄z saluandis pminere: auctoritate iudiciarie potestatis: vt iuxta illō de psalmo. sede aut sup domū dauid. Quid istud miserie est q̄ ad ꝓbum tante promissionis negligentia hūana dormitat.

¶ Populo meus ait dns. Quid tibi debui facere t non feci. Quid cause est. q̄ inimico meo vestroq; libet seruire q̄z mihi. neq; em̄ ille creauit vos: sed nec pascit quidem. aut tēpa vestra ipe disponit Si qua hec vident ingratis: nō ille z ego redemi vos Sed quo precio. non vtiq; corruptibilib aurο t argento. non sole velluna. nō saltē aliquo angeloꝝ. sed ꝓprio vos cruore redemi. Cetez si neq; tam multiplici iure debitum a vobis elicere est famulatū. omissis his omib mecum saltem ex diurno denario conuenite. nihil nobis ille nocuerit. nihil ipe videar pfuisse ei obtempare q̄ plura vobis t potiora pollicet. apud quē certior copiosiorq; remuneratio est. vt illud quoq; benignissima miseratione dissimulem: q̄ bonoꝝ vestroꝝ non egēs vobis tā tūmodo velim esse consultum. ne pñtia suscipere detrectetis: que nūc offero dona gratie futuris glorie muneribꝰ. eadem coronanda. pmittens. Quid ad hec conscientia humana respondet. Cum impropriari ceperint hec in die iudicij: quō miseri sustinebunt. Quid excusationis poterūt habere de petō.

¶ Nunquid tunc dicere incipient modo. ecce mō. siue paululū. Sic em̄ nūc dissimulant infelices. t mō. t mō non habet modum: t sine paululū in longū vadit. Bonus est inquitūt de? q̄ i primo iuuat. Magna q̄dem diuina pmissio sed lōga valde dilatio est. Terrenas deserere sortes: t nec

dum obtinere celestem. afflictio intolerabilis ⁊ incōsolabilis dolor. Quid accelerare necesse est vt miseria ꝓlongef. Miseria ꝓ sus ⁊ seductoria cogitatio. Nouā siquidē hec querela est. nec plixiorē vitā filij hoīs hactenꝰ causabunt. Breues dies hoīs sūt donec ꝓscia stimulāte de pnia. ⁊ cōuersiōe vel intus a spū: vel foris ꝓmoueantur ab hoīe. Extūc sane nouū ꝓcipit reditū longioris vite differēde: morꝫ ozit fiducia nouā. Sz esto multa tibi annoꝝ curricula restant. adolescēs es vticz ad senectutē victurus ⁊ senū. q̄d necesse habes amittere tpa cāta. pdere cāta lucra. Nihil p̄cioſꝰ tpe. sz heu nihil hodie vilꝰ estimat. Transeunt dies salutꝫ ⁊ nemo recogitat. nemo sibi nō reditura momēta perisse causat. An putas o hō biennū tantū. aut triennū opꝰ ab oīpotenti posse recōpensari. sic abbreuiata ē manꝰ dīi: vt centū annoꝝ nō possit remunerare labore. Sede cōputa q̄d diebꝰ singulis acqrere valeas: certꝰ eq̄dem. apō deum nullū oīno bonū irremuneratū fore: et sicut nō capillū de corpe. sic nec momentū de tpe peritur. Quid illud sapientis cōsilium ingerā. ne tardes cōuerti ad dīm. ne scis q̄d sup vēnura pariat dies. Quid insaniam causet de futuro tam temerarie p̄sumentis. q̄si ꝓ tpa t̄ momēta pat in tua: ⁊ nō magꝫ i sua posuerit ptāte vel volūtate Postremo: q̄d de incerto fine ⁊ q̄d de certa breuitate laboris: retributōis eternitate sequar. Nouit dīs figmentū nr̄m. cōsulit pusillanimitati nr̄e: hūane obuiat cogitatiōi: anxietatē abigit: pūerit trepidatiōez.

¶ Sequitur em̄. Et ois q̄ reliq̄rit p̄res aut matrem: aut domū aut agꝝ ꝓter nomen meū. centuplū accipiet ⁊ vitā eternā possidebit. Quid vltra dicetis filij hoīm q̄n et in hoc medio: tanta vobis ꝓmissa sunt vt dormiatis int̄ medios cleros. de q̄bꝰ paulo ante causabimini: ⁊ exeūtes a sorte terrena: amplior statim excipiat consolatio: q̄ nō mō patient̄ sz etiā gratulant̄ expectetis sortē sc̄oꝝ in regeneratiōe ꝓmissam. Siq̄dem ⁊ ipa expectatio iustoꝝ leticia est. Cētuplum int̄ accipiet ⁊ vitā eternaz possidebit. Habetꝫ filij adā ꝓmissionē vite: etꝰ q̄ nūc est parit̄ ⁊ future vt destruat̄ oīa. o eloquentiū inq̄: ⁊ ꝓfundant̄ oēs inq̄ agētes sp̄uaeue penitꝰ agit inq̄: q̄ nō mō fructuosius sz etiā tocūdius: nō mō salubriꝰ: sed etiā suauiꝰ: deo poterat seruire cū mundo. Et attende q̄ petro q̄dem dīs tm̄ de futuro rndit. necz em̄ sup his q̄ expiebat p̄tialiter hesitare poterat aut opus habebat interrogare: denicz nō q̄d nobis est dixit. sed q̄d erit. An ꝓ q̄s dubitat instātis esse tpis centupli ꝓmissionē Manifeste id q̄dem ipa ꝓboꝝ ꝓsequentia ꝓbat: vbi cētuplum accepturi ⁊ possessuri dicimur vita eternā. cetez nequis oino impudenti remaneat obstinationi locꝰ. mitto vos ad euangeliū scōm marcū. vbi ꝓmissio eadē descripta manifestius inuenit. Aut em̄ domin⁹. Aut matrē aut filios aut agros aut domū ꝓter me ⁊ ꝓter euangeliū. q̄ nō accipiat centies tm̄ nūc in h̄ tpe. Atcz vt vehementius admitteret carnalis aia nō ꝑcipiens q̄ sunt spūs dei. sed stulticiam reputans: addit signanter cū ꝑsecutionib⁹. Forte em̄ cū audisset in tpe h̄ centuplū ꝓmitti collerabat etiā de temporalib⁹ exhiberi. sz ꝑripit hunc intellectum nomē additum ꝑsecutionis. Quid em̄ terrene est consolationis. q̄ nō facile terrena ꝑsecutio tollat Quid terrenū int̄ ꝑsecutiones sc̄i martyres acceperūt. q̄n ⁊ ipa q̄z brōꝝ corpoꝝ terra data est i manꝰ hoīm impioꝝ

¶ Interim tm̄ vndecūcz cētuplū sint adepturi: dūmodo sit cētuplū: dū valeat cētupliciter. cētuplicit̄ placeat: ꝓfolet: delectet: amet. Quid insanie est q̄ cunctant hoies relinq̄re simpla ꝓ centuplis. Vbi est cupidus. vbi est ambitiosus. vbi conquisitor huius seculi. Quid ad fidele negotium: et nūdinas questuosissimas auaritia intepuit ⁊ obdormiuit hūana. Cui id iudeo negares. o hō qui in vanū accepisti nomē domini nr̄i ihesu x̄pi: cui sacrilego dare q̄q̄d habes ꝓ centuplo cūctareris. Sz execrabilis tibi est manꝰ dīi: vt nullā ab eo cōmutationē recipe: nō ei in rōne dati vel accepti: cōtegare penitꝰ acq̄escas. An forte nō ex odio sz incredulitate detrectas. nā id mihi fateor credibiliꝰ ē. nemo em̄ pire magis optaret mihi cuiuspiā cōsolatōis obtectu cū in maxima exultatōe saluari. Sz nō est oīm fides: ne eoꝝ q̄dē: q̄ noicten⁹ sunt fideles. Poterā sane multoꝝ vob exēpla propo

nere. multos p̄ducere testes. q̄ id p̄fecto sicut credidere sicut sentiūt. sicut audierūt sic experiunt. Abundat hmōi testimonijs hmōi carbonib⁹ desolatarijs oīs natio regionis t oīs lingua vbicūq; scr̄oz congregatio est. Sed q̄ hūanis credat expimentis. q̄ veritati nō credidit p̄mittēti. Illud ego vehementi⁹ arbitroz admirandum q̄ fideles magis in maximo q̄ in modico videamini. non em̄ difficile est ei dare centuplū in p̄nti: q̄ dat⁹ est vitam eternam in futuro. Qui dat⁹ est qō nec oculus vidit: nec auris audiuit: nec in coz hois ascendit. nō mō centuplū dare p̄t.

Sz quō inq̄t possunt hec fieri: q̄ rōne accipit centuplū: q̄ nihil sibi relinquit ex omnib⁹. nempe hoc est q̄ paulo ante cōmemorauī. Tollite iugū meū sup vos t inuenietis requiem. Dira nouitas. sed ei⁹ q̄ nouā oīa facit. Jugū tollens. inuenit requiem. relinquēs oīa centuplū habet. Nouerat hoc t ille nimiq̄ hō scōm coz dei: qui ei loquebat in psalmo. Nunq̄d adheret tibi sedes iniq̄tatis q̄ fingis laborē in p̄cepto. An nō fictus in p̄cepto labor. onus leue. suaue iugū. crux inuncta. Hui⁹ em̄ rei sacramentū est. q̄ in dedicatione eccl'iaq̄ depictas in pariete cruces oleo scō p̄tifex linit. Sic t oli cū abrae dictū est. tolle filiū tuū quē diligis ysaac. t offeres mihi eū in holocaustū. labor fict⁹ est in p̄cepto. Oblatus siquidē ysaac sanctificat⁹ est nō maactatus. Et tu igit. si vocē dñi audieris intus in aīo: t dicat tibi vt offeras ysaac. tuum qōcunq; est gaudiū imoles deo. interpretat em̄ ysaac gaudiū seu risus: fideliter t constāter obedire ne timeas. nimirū tsi rē grandē tibi dicit p̄pheta facere debes t obtpandū ei p oīa. etiā si opozt uerit ip̄m ysaac iugulari. nūc aūt q̄cq̄d affectio p̄pa iudicet securⁿ est o vt nō ysaac: sz aries moriet ur. nō p̄bit tibi leticia sz p̄tumacia. cuius vtiq; cozna vep̄b⁹ herēt: t sine p̄uictiōib⁹ anxietatis esse nō potes. Tentat. n. te dñs de⁹ tu⁹: nec mactabit ysaac vt opinar̄. viuens viuet. sz eleuat⁹ vtiq; sup lig̃ vt i sublime gaudeas: nec i carne p̄pa sz i cruce dñi gl'ieris. p quez nimiq̄ crucifix⁹ t ipe es: sed crucifix⁹ mūdo: nā ei viuim⁹.

Hec nimiq̄ p̄uersatio p̄fecto q̄. hec scō rum vita t gr̄a spālis: denicq̄ tanc̄ tristes inq̄unt. sp aūt gaudētes: tāc̄ nihil hn̄tes t oīa possidētes: tāc̄ morientes: t ecce viuimus. Qui videbāt me foras fugierunt a me: dicit t filia regis: ea vtiq; cui⁹ gl'ia oīs abint⁹ est. Ih̄ñ t clamitat in cāt̄ico cāt̄icoz rum adolescentulas reuocās: q̄s exteriora sua i p̄positōe dexteritas videt. Nigra sum sz formosa filie hierl'm sicut tabernacl'a cedar: sicut pelles salomōis. Nolite me considerare q̄ fusca sum q̄ decoloz auit me sol Ac si manifeste spālis q̄spiā dicat teneras t infirmas mētes exhortās. Quid tam laborioſa c̄ t hūiliata p̄uersatōis nr̄e. tā sedule numerat̄. Saga cilicina sunt t pelles arietū rubricate. q̄b⁹ ille iterioz splēdoz t iterna regit gl'ia: vt illesa a puluer̄ t imbzis iniuria p̄seruet. Nolite me cōsiderare q̄ fusca sum. nolite pauere. nolite mirari. Nec̄. n. tristicie aut necessitat̄ est exterioz iste neglect⁹: t nigredo forinseca. sz occulti splēdoris t exultatiōis interne. decoloz auit inq̄t me sol. lux iterioz. exterioris ipatiens. Nimiq̄ ignis est: t tania folia nō admittit. Alioq̄n aut exuri folia: aut certe si preualuerint. ignē extingui necesse est. Q̄d q̄dem oīno cauendū apl's docet. sp̄m inq̄ens nolite extiguere. mag̃ aūt id x̄ps p̄hibet volēs eū vehement⁹ accēdi. Jgit⁹ sp̄osa q̄ dē nig̃ est sz formosa: apl's tāc̄ tristes: sp aūt gaudētes ip̄i x̄po. Si iudaic̄ p̄sideraretur ocul' nō erat spēs nec̄ decoz. Ecōtra sanctos dealbat̄ p̄itas p̄pat monumētis. foris q̄ppe splendidos t nitētes: intus sordidos t feretes. Ambulāt. n. in stolis t p̄mas vt dictū est cathedras amāt. gloriosi. ornati t magni i oculis hoim. intus aūt vbi de⁹ videt pleni auaritia. inuidia. ambitione. sup̄bia t luxuria forsitasse nonnulli. Q̄ñ em̄ talib⁹ dei p̄ciosum illud cōtinentie mun⁹ nisi forte ad iudiciū t condemnatiōnē: ne q̄ pauēat t resipiscant: et p̄uertant a studijs suis. sz obdormiscāt in pctis. t deteri⁹ peant ex ip̄a irreuerētia t securitate.

Sane vt exercitū spālis: et cure cordis idiciū euidēs p̄cept⁹ exterioꝝ. sic eozundez solliciturdo certū nihilomin⁹ signū mentis iculte. Scp̄tū q̄ppe est. In desideriis ē oīs ociosus. Et itē ō stercoz ib⁹ boū lapidabit

pig. Ue ve miſo dū ſtercorā k putat ornari Bos erat paul⁹ triturās in area dñi. t ſuū agnoſcēs vtiq; poſſeſſorē. Uñ t dicebat. ppt xp̄m oia detrimentū feci: t arbitror vt ſtercora vt xp̄m lucrifaciā. His lapidatur ſtercorib⁹ piger. qui xp̄m lucrifacere negligēs. corde vacuo t deſerto foras cogit euagari. Sicq dem famis necitate iacob p̄iarcha deſcēderet egyptū: t pdig⁹ ille filius ſeruire porcis. eſurire ſiliqs egeſtate coact⁹ eſt.

Sz qd dicit ſcptura. Hñti dabit t abūdabit: nō hñti aūt. t hoc ip̄m qō videt habere auferet ab eo. Areſcet fenuz: t decidet flos. ipſe q̄z feneſtre claudent. vt nihil vltra terrene valeāt ꝓſolatiōis haurire. Deniq; arguā te. ait dñs. t ſtatuā ꝛ facie tuā. Quid illi ꝓfuſiōis erit: qd miſerie: qd doloris: qñ diſſipatz folijs t diſpſis: vniuerſa nudabit turpitudo: revelabit ignominia. ſanies appebit: qñ iā imortalis fact⁹ interi⁹ ille ꝓſcie vermis. tota malignitate corrodet: sz nō ꝓſumet aliaz infelicē. nō erit oīno diſſimulatiōis loc⁹: aut ſpes ꝓſolationis. Quid em cauſe eſt: q nequaq; qdez cōſcie ſtimulos ſuſtinere aliqten⁹ p̄nt: ſed auertūt oculos cordis: t ad ꝓſolatiōes miſeras ꝙuertunt. aut certe ſimulatiōib⁹ aliq bus decipiūt ſemetipos t mentit intqtas ſibi. niſi q intollerabilis ille eſt cruciat⁹: lz adhuc blādiat ſpes: t extenuet oīno dolorē: dū ſibi ip̄is p libitu tpa mētiunt: t oīa qō agūt facile diluendu: deſerendūq; qō appetāt temeraria p̄ſūptōne pmittūt. Sz t ipſa ꝓſuetudine t incuria ſtupidi t inſenſati corde fere nihil ſentiūt: q quidē oia lōgius aberūt. vbi fiet qō ſcriptū eſt: arguaz te t ſtatuā cōtra facie tuam.

Quāto em eſt viciniorz: t naturali viciſſitudine cariorz aia carne ſua: tāto acri⁹ doleat neceſſe eſt. t moleſti⁹ ferat p̄tiā q̄z corporz leſionē: vbi a ſtupore iſto. t inſenſibilitate fuerit excitata. Sic t ecōtra: bona p̄pria. t delicias ſpūales: internāq; ani voluptatē. vbi cōſtiterit expiri: eo vtiq; delectabili⁹ amplectet iocūdiuſq; fruat optz. q̄ p̄rius t expſſius eā tāgunt. nec exteri⁹ medicank. Nemo q̄ppe eo modo tumēti ſuit: q corporis ſui refectione poterit delectari. placet quidem t illa: ſed longe alit iſta ſapit. aliterq; ſentit Qō ſi iumentū anie corpus eſſe fatearz. eadē vtiq; rō tibi obſeruāda eſt t ī ip̄is. Noli g̃ errare. noli ſeduci: vt in corpalib⁹ credas ſpm̄ poſſe q̄z in ſpiritalib⁹ oblectari. vel humanā cōſule rationē. ſi fides in tepenitus obdormiuit.

Tres i carcere q̄ndaz fuiſſe legim⁹. tres in cruce. Joſeph ſiquidē cū pincerna t piſtore regis: carcerali cuſtodie mācipat⁹. xp̄s ꝓ cū duob⁹ ſceleratz vtiq; reputatus eſt. Et illi q̄dē in carcere videre ſomnia: t audiere interptationē. Jſti in cruce ꝓba locuti ſunt. t vn⁹ accepit p̄miſſionē. Priorē ſi q̄dē alter p̄pinabat regi t audiuit reſtituer⁹ris in gradū p̄ſtinū. Alter paſcebat aues: t rūſum morz accepit. Jp̄i q̄ppe ſunt porci. q̄s pauit ille pdigus adoleſcēs. Spurci ſiquidē: t elati merito porcorū t auiū nomie deſignank. Porro eoz q crucifixi ſunt cū ſaluatore. alteri vtiq; cōfitenti dictum eſt. hodie mecū eris in paradiſo: alteri quidem blaſphemāti: nō q̄dez a dño neq; em tūc ille iudicabat quenq; ſed a ſocio rūſuz eſt: neq; tu times deū q in eadez dānatiōe es. Quid g̃ putam⁹ q̄d duob⁹ illis quorū alteri dictū eſt: reſtituer⁹ poſt tres dies: alteri hodie mecū eris i padiſo. p̄teri pam ſane dilationē. Interim potuit eſſe moleſtū. Quid ꝓ illū potuit delectare cui dictuz eſt. trūcato capite. poſt triduū ſuſpenderis autū eſca futur⁹. Sane in h̄ poſiti ſumus oēs: t nemo niſi i carcere ſine cruce interim nemo. Quippe vbi nec inocēs inuenit immunis: qñ pctōr requiēſpat. Ceterū ſi volens t dicēs: nos q̄dē iuſte. mercedē hēbit: ſinaūt inuit⁹ t blaſphemās: t negās deuz factz: duplex ei cōtritio eſt. Sicq teſtimoniū hz ſalutz: etiā caro ei⁹ reqeſcit in ſpe: et p̄phete farinula pulmētū cōdit atz dulcorat: vt in olla iam nō moꝛs. ſed vita ſit.

Deniq; nemo ſane mētis ampliorē eſſe in vicys credat: q̄z in ſtutib⁹ delectationē p̄ſertim cū ſit de⁹ ſtutū tot⁹ vere iocūditatz. fons letitie t exultatiōis origo. Neq; em carni ſeu mūdo: aut maligno p̄cipi: ſz xp̄o vtiq; futre regnare eſt. Audi hoiez de p̄pria vtiq; experientia phibentē fidele teſtimoniū ſitati. Jn via inq̄t teſtimoniorum tuoz delectat⁹ ſum: ſic in omib⁹ diuitijs. Quid in patria erit: ſi tāta eſt copia delectationis in via. Sic t aplus nō in ſpe ſo

lum. ſz etiã in tribulatiõe docuit gloriari. Ille quidẽ ſic ait. Amic⁹ huius ſeculi actor⁊ ſeculi inimicus. Ille quidem ſic ego forte nõ ita delicat⁹ ſum hõ. pcõr ſum. nec ſubſiſtere in tãto labore ſine gr̃a multa nec ipſam gr̃am valeo pmereri. q̃ſi ꝓ gr̃a nõ ſit gr̃a ſz opꝫ merces q̃ſi nõ oẽs peccauerint aut nõ oẽs egeant gr̃a dei. Eſtimas o hõ qz pſonaꝝ acceptio ſit apũ deũ. ⁊ nõ oĩs oia relinquẽtes. tam copioſe ꝛſolent. Noli eſſe incredul⁹. acq̃eſce vel ꝓitati. de cui⁹ teſtimõio nulli licet fideli dubitare: ⁊ oĩs q̃ reliquerit patrẽ aut matrẽ. aut domum. aut agꝝ ꝓpter nomẽ meũ: centuplũ accipiet. neminẽ xp̃s excipit miſeri q̃ dicũt. pręme q̃ excludũt ſemetipſos ⁊ excipiũt a bñficio generali nimiꝝ indignos ſe iudicant multomagis vite eterne. q̃ nec ipm q̃ dẽ centuplũ ſperãt. Sz qz de⁹ verax eſt q̃ pmittit hõ vtiq̃ mendax eſt q̃ diffidit.

¶ Et oĩs q̃ reliquerit p̃rem aut matrem: aut domũ aut agꝝ ꝓpter nomẽ meũ. centuplum accipiet ⁊ vitã eternã poſſidebit. Facile g̃ poterã ꝛdictionẽ ſuſtinere linguaruꝫ ſi id loq̃rer ex meipo. Siq̃dẽ nõ ꝓcipit carnalis hõ q̃ ſunt ſpũs dei. ſz ſtulticia illi videnẽ. nũc aũt ipe id loq̃t cui⁹ ꝓba etiã celo ⁊ terra trãſeuntib⁹ nõ tranſibũt. Sz audiui. ait hõ q̃ pditionis ſumit occaſionem. ⁊ vt vulgo dicit feſtucã querit: vñ ſibi eruat oculũ. audiui inq̃t de illo ⁊ illo q̃ reliq̃rãt oĩa: ⁊ ad vomitũ ſunt reuerſi. Quõ illi acceperãt centuplũ. Exurge dñe iudica cauſam tuã ⁊ iſtoꝝ nẽpe calumniã ⁊ murmur ipſoꝝ q̃ forte oĩa relinquere viſi: mĩme tñ centuplũ acceperũt. nõ ꝛ nos: ſz ꝛ te q̃ diſtiſti. oĩs q̃ reliq̃rit p̃rem ⁊c. centuplũ accipiet. quid tñ dicim⁹. An e collegio diſcipuloꝝ reꝓbari q̃s põt: niſi loculos hñs. Sunt em̃ loculi: nõ modo pecunie: ſz ꝓpe volũtatis. Scrutẽ ꝓinde vias ſuas: et ſtudia ſua qui pmiſſam gr̃am cẽtupli gratiam ſibi deeſſe cauſat: nec dubiũ quin inueniat angulũ ⁊ diuerſoꝝrũ. reclinatoꝝrũq̃ nõ q̃dem filij homis: ſed aut foueã vulpis aut voluceris nidũ. Magis aut̃ pfectius obſecro relinquat oĩa ⁊ ſolũ ſeq̃tur chriſtũ ⁊ trans cogitatũ ſuũ enutriendus ab eo: ⁊ centuplũ ſine dubio ꝛceptur⁹. neq̃ em̃ ꝓt ſolui ſcriptura: q̃ tam certa ꝓitate ſubnixa oĩb⁹ id̃ ſine exceptiõe pmittit. Nihil ſibi retineat. nihil ſuis: ne modicũ fermentuꝫ totã maſſam corrũpat. ſunt em̃ q̃ ſibi retinent aliq̃d dñice voc⁊ obliti: q̃ nõ ſuã vẽit facere voluntatẽ. ⁊ in ipſis q̃z ſctoꝝ collegiis ꝓꝓrio aut deſiderio aut forte conſilio importunis adherentes. Sciolos ſeſe faciunt. de ſe ſibi reſeruãt aliq̃d: q̃s pen⁹ abnegaſſe: ⁊ diuine ꝓuidẽtie patꝝ ⁊ſilys q̃q̃ ſpũalũ viroꝝ ac obedientie debuerãt cõmiſiſſe. Sũt em̃ q̃ ꝓpinq̃s retinent ⁊ amicis. qõ abiciunt a ſeipſis: ꝓ eoꝝ ꝓſpitate ꝑ ſenti inani prorſus ⁊ ſeculari ſollicitudine eſtuãtes. Crudeles plane q̃ nequaq̃ proximos diligãt tanq̃ ſe: crudeles inquã vt in ſe: vel i ſuos: imo q̃ verius eſt i vtroq̃. Nemo g̃ cũ ſe videt nõ oĩa reliq̃ſſe. centuplum nõ accepiſſe mirek.

¶ Preciosa ſiq̃dẽ diuina ⁊ſolatio eſt. nec oĩno tribuik admittentib⁹ alienã. Infelix tu eſau q̃ diriſti. Nũ vnã tm̃ bñdictionẽ habes pat̃. Quãto meli⁹ erat dicere cũ ꝓpheta. vnã petij hãc requirã. Indign⁹ em̃ bñdictione celeſti cõuincik q̃ dubio querit affectu. duplici petit intentiõe. aliud ſibi refugium parãs ſi forte eã nõ obtinere ⁊tingat. Maior eſt iniq̃tas mea: ait fratricida ꝓmus: q̃q̃ vt venã merear Quid g̃ rẽnuat ⁊ſolari aĩa tua ſi venã nõ merek. h̃ ſolum deploza. h̃ ſolũ plãge. Aliud ne cogites q̃ dem. Sz nunc inq̃t. oĩs q̃ inuenerit cayn occidet Graue. ſ. damnũ. grandis iactura ſi perimak corꝑ. q̃n quidẽ aĩa periit. Sic occidendũ ſeſe cauſabak infelix. tanq̃ pro magno bñficio habitur⁹. ſi ꝓhibek occidi qõ ⁊ factũ eſt. Conſolationẽ miſerã obtinuit quã q̃rebat. ⁊ oblit⁹ eſt conſolationis maxime ꝓ q̃ multo ſtudioſi⁹ ſupplicare et remediũ q̃rere optebat An nõ idẽ ⁊ de ſaule legiſti. vbi em̃ pſtitit in ſnia ſamuel ſanctus. nũc inq̃t honoza me vel corã populo Ad q̃d tibi hec honoratio miſer. Hecine erat tota illa ſupplicatio. peccaui. oza dñz ꝓ me. Merito ſane q̃ ituebak cor falſa nõ poterat ſupplicatiõe moueri vix adhuc dixerat dauid peccaui. ⁊ reſponſum ei eſt: et dñs tranſtulit peccatũ tuũ a te. Sic nimirum: ſic vt vſq̃ hodie dilectiſſimi. cui⁹ ad alias ꝛſolationes mens inhiat: ⁊ nõ penitus in caducis ⁊ tranſitoꝝrijs tenuit ꝛſola-

ri ipe sibi pfecto celestis trahit gratiã consolationis. Quã si digna deuotione. plẽo affectu. desiderio vehementi petere. q̃rere. pulsare satageret. sine dubio petẽs acciperet querẽs inueniret. pulsanti aperiret. Alioq̃n si forte qđ absit pudẽdũ illũ apostatę salutem pũmpserit. certũ oino sit testimoniũ ꝟitatis accipientib⁹. aut nunq̃ eũ oĩa reliquisse. aut ip̃m quoq̃ postea deseruisse cẽtuplum qđ accepit. nõnulli sq̃dem cũ spũ cepint. cũ carne postea ꝓsumant. Qđ si insanũ est centuplũ nolle recipere velle relinq̃re. plusq̃ insanũ iure censẽt. An ꝓ planꝯendus tibi videt abstract⁹ z illect⁹ a concupiscentia sua spõre id deserit. libẽs abiecit. voluntarie derelinqt. z q̃ nutriebat in croceis: amplexat stercora. nõ est vñ causẽ tur. q̃ eiusmõi est tanq̃ in eo videat irritũ ꝟbum dñi aut euacuata ꝑmissio. Dũ em̃ reliqt oĩa. habuit sine dubio repromissaꝫ centupli bñdictionẽ: sine causa contendat nõ ei magis q̃ xp̃o credim⁹ nec oino acq̃escimus mendacẽ eũ facere q̃ ꝑmisit.

¶ Centuplũ inqt accipiet z vitã eternam possidebit. Illud em̃ in via hec in patria ẽ ĩmo hec patria. illud via. Illõ ꝓsolatio p̃sentis laboris: hec future felicitatis consũmatio est. Sic nimirũ z operãs huius seculi solet cib⁹ in ope. merces in fine dari: sic militãtib⁹ z stipendia ministrant. p necessitate xp̃is. z nouissime donatiuũ mar⁹ erogat. p q̃ntitate laboris. sic z filijs israel donec terrã ꝑmissionis intrarẽt. in deserto mãna nõ defuit. Et ab ecclia post quẽsitũ regni celestȝ alimentũ. quottidian⁹ panis quottidie petit in oõne quã ipe saluator instituit. Habes hãc duplicẽ ꝑmissionẽz z in ꝓpheta euidenter exp̃ssaz: vbi ait. Reddet deus mercedẽ laborꝫ sctõꝝ suoꝝ: z deducet illos in via mirabili. Ihã em̃ via testimoniorum dñi in quã xp̃ba ali⁹: sicut ĩ oĩb⁹ diuitijs. delectatũ se esse testat⁹: vt q̃d q̃ incredulitate filij hoĩm moramini.

¶ At forte adhuc secularis ad hec q̃spiaz dicat. Q̃ñ de mihi centuplũ qđ ꝑmittis. z libens vniuersa relinq̃. Vt q̃d ostendã. Fides em̃ non habet meritũ cui humana ratio ꝓbet experimentum. An tu homini ostendenti q̃ ꝟitati crederes promittenti deficis scrutãs scrutinio. nisi crediderȝ nõ intelligens. Manna absconditũ est. qđ ĩ apocalipsi iohãnis victori ꝑmittit. nouũ nomen est qđ nemo scit nisi q̃ accipit. Videlicẽ forte nõnulli pãtem sanctorꝫ cõtemnem facultatũ z pariter z voluntatũ h̃ loco cẽtupli noie designari. Et magna q̃dez hec ipa cõsolatio. sz non adeo generat: vt possit vniuersaliter oĩb⁹ cõuenire. Quãtos em̃ sanctorũ voluntarie eam deseruisse vt anachoritas. aut violẽta ꝓsecutionis. vt martyres exilio relegatos humana cõsolatione nouim⁹ caruisse. datũ optimũ est. centuplũ. hoc desursum descendit a patre luminũ.

¶ An nõ denq̃ oĩa possidet cui oĩa cõparant in bonũ. An nõ centuplũ habet oĩm q̃ implet spũ sancto. q̃ xp̃m habet in pectore. Nunq̃d nõ longe plusq̃ centuplum est visitatio paracleti spũs z p̃ncia xp̃i: quaz magna inquit multitudo dulcedinis tue dñe quaz abscondisti timentib⁹ te. pfecisti eis q̃ sperant in te. Vides quõ memoriaz suauitatis huius eructuet anima sctã. quomodo exprimere gestiens ꝟba multiplicq̃ magna inquit multitudo. Hoc ergo cẽtuplum adoptio filiorꝫ est libertas z p̃mitie spũs. delitie charitatis. gr̃ia conscientie: regnũ dei: qđ intra nos est: non vriq̃ esca vel pot⁹: sed iusticia vel pax z gaudiuz in spũ sctõ. Gaudiũ sane nõ mõ in spe gr̃ie sz etiã in tribulationib⁹. Hic est ignis quez voluit xp̃s vehementer accendi. hec ꝟtus ex alto q̃ andreã fecit amplecti crucẽ. laurẽtium ridere carnificem. stephanum p lapidantib⁹ flectere genua ad oõnem: hec illa pax quã suis reliqt xp̃s qñ dedit z suã: siq̃dem donuz z pax est electis dei: pax vriq̃ p̃ns z donũ future. Illa supat oẽm sensuz sz z huic quicq̃d sub sole placet quicq̃d in mundo concupiscik non poterit comparari. Hec gratia deuotionis z victio docẽs de omnib⁹. quam expertus nouit. inexpertus ignorat.

¶ Vtinam hic filiorum hominum concupiscentia vigilet. vtinam vel curiositaſ excitetur. vt dicant in cordibus. non videtur verbum adinuentionis humane. cui sic consonant vno ore testimonio scripturarum. quod si ita est sine dubio vehemẽter erramus. Probare libet an hec ita se

habeāt. gustate q̄d hoc absconditū mānā sapiat. experiri q̄d sit hoc cētuplū. q̄le gaudiū in spū sancto. Cras ꝓfecto respōdebit ei iusticia sua. q̄ id studiose quesierit. cōfestim vt gustauerit. videbit q̄ suauis est dominꝰ. q̄m bonꝰ. nō modo tenēti. sed t quērēti se aīe sapiēti in se. Alioq̄n venite. t arguite me dicit dñs. si nō ois qui reliquerit patrē t matrē. aut domū. aut agꝝ ꝓpter nomē meū centuplā accepit nunc in hoc tpe.

Parū est si vitā eternā possidebit. verū si in p̄sentꝭ cōmendatiōe cētupli. sermo deficit. t ex abundātia cordis angustia oris obstruit. Quid ni ad ꝓmissionē eterne vite defectū ꝓtiū. ipsa etiā cogitatio fateat. si id qō ex pte est nō valeat eloqui. nec exꝑtus de ꝓfectione balbutire conet. O culus nō vidit deꝰ absq̄ te. q̄ preparasti diligentibus te. pax eiꝰ est. q̄ exugat oēm sensum. pax sup pacē. indeficiēs exultatio. torrens voluptatis. diuine flumē letitie. gaudiuꝫ plenū. Cogita q̄quid vis. q̄quid potes exopta. excedit cogitatū oīe desiderū oē exugat illa felicitas. eternitas illa. beatitudo illa. Ad quā nos sua miseratione ꝓducat p̄uenies in bñdictiōe dulcedinis t indeficientꝭ tribues ꝓmissam cētupli grām. ad solatiū vtiq̄ t remediū laborꝭ eius ne deficiamꝰ in via. t vt de exhibitiōe p̄tiū munerꝫ firma sit expectatio futuroꝝ: q̄ venit vt vitā habeamꝰ: t abūdantius habeamus iesus xp̄us dominꝰ noster.

Diui Bernardi abbatis in sermones in cena domini ꝓlogus.

PAscalibus dapib⁹ esuriēs saturari q̄cunq̄ requiris mēsula nostra posita est: q̄ nulli vetaꝭ egenti. ibi refici poteris ex micis q̄ remāserunt ex mensa dñi. Naꝫ ille dulcissimꝰ panis: q̄ de seipso ait. ego suꝫ panis viuꝰ q̄ de celo descendi. dū esset i mūdo satiauit nō mediocriꝫ filios suos illos vicꝫ: q̄bus ascēsurꝰ ad patrē ait. Filioli adhuc modicū vobiscū suꝫ. Sꝫ ascendēs in celū dimisit reliq̄as suas quibus suis. q̄s dū illū beatissimū panē angelorū dominū meū iesum quererē gemens t plorās: quecq̄ p̄ciosa mūdi ꝓ illo inefabili cibo dare deliberās: euāgelista iohānē in voluntate dñi ꝓpinante accepi. Sꝫ quicūq̄ ad hanc mensulā seruuli xp̄i sedere voluerit. nō sine lachrymis q̄so accedat etsi accesserit saltē sine gemitu nō recedat. Nam in ea inuenies cibū nō ventriꝭ. sꝫ mētis. nō holocausta medullata'. nec boues cū hircis. sed illū agnū de virgine natum q̄ corā tondentib⁹ se obmutuit. Et nō aperuit os suū: cui ꝓfitek aīa mea t sanat eā: qꝛ peccauit ei. Ille mihi sit via i h̄ opusculo t in oibus actiōib⁹ meis. vt illo duce q̄ gessero incipiā et finiā: vt annūciē nomen dñi in syon. t laudē eiꝰ in hierlm: vt dum cōuenerint ꝓpli in vnū t reges. vt seruiant dño: mereaꝛ illū videre in bonitate electorū suoꝝ. et letari in letitia gentis sue. qui est benedictus in secula.

Lectio sctī euāgelij ſm iohannē.

ANte diē festū pasce sciēs ihs: qꝛ venit eius hora vt trāseat ex hoc mūdo ad p̄ez cū dilexisset suos q̄ erāt in mūdo in finē dilexit eos. Audistis fratres dilectissimi cū euāgeliū legeret qō dictum est ante diē festū pasce ꝛc.

VErbū patris filiꝰ dei qō ꝓ salute generꝭ hūani ꝓbum caro factuꝫ est t hītauit in nob: cupiēs instruere t informare ad exēpla hūilitatꝭ seq̄nda discipulos. t p illos oēs credētes in eū: cū approp̄inquasset hora illa pyssima: carnē quā de intemerata ꝑgine sūpserat maria: tā triste ferre suppliciū: ab illo nobili suete poꝛalitatis extremo cōuiuio surrexit. vestimēta deposuit. aquā i pelui misit. t pedes discipulorū lauit. t h̄ est qō iohes euāgelista ait. Aī diē festū ꝛc. Talis erat mos t consuetudo iudeoꝝ: vt illū diem haberent solennē: quādo illis dominꝰ mare rubꝝ diuisit in duas ptes: et deduxit eos p medīū eius. et excussit pharaonē: et virtutem eius in eodē. Hic est ille dies festus pasce de quo dictū est Ante diez festū pasce. Nā pasca interp̄tat transitus. Nam appropinq̄bat illud pyssimū pasca. quo veꝰ moyses per mare rubrū debebat transire. t nō post q̄draginta annos: sꝫ tantū post. xl. dies in terrā promissiōis intrare. Ille iudeorū festꝰ erat ꝛba: quo p̄res eoꝝ trāsierūt de egypto: sed ille fuit ꝛtas quo xp̄s trānsiuit de hoc mūdo. t sic nos fecit transire de

Lectio sancti euangelij

vitijs ad ꝓtutes. de morte ad vitā. de mū
do ad celū. ꝓ nob victima fact⁹ et sacrifici
um: scipm deo pī in ara crucꝫ offerens ho
locaustū. Ante diem festū pasce tc. Quid
est o scē iohānes qđ dicis festū. Nonne di
es festus dies est gaudij t leticie. Putasne
dies ille est leticie t iocūditatꝫ: q̄ agnus in
cruce leuat immolādus stipite obprobriū
hoim fact⁹ t abiectio pleb. quo ꝑ dolore
sol obscurat: petre scindunt. t tota cōtremi
scit orbita mūdi. vbi mat sic plorat t eius
dilect⁹ iohānes. Potius illa dies fuit lu
ctus q̄ risus. t etiā scōus t terti⁹. Sed iu
deis leticia. tibi t aplis tuis tristicia. Iu
deoꝝ leticia vertet in lucrū. t tristicia apo
stoloꝝ est versa in gaudiū. Sequit scīes ie
sus q̄ venit ei⁹ hora vt trāseat ex hoc mū
do ad ꝑem. Jesus hebraice. latine salua
tor interꝑtat. Iste est ille saluator fortissi
mus: q̄ vlteri⁹ vinci nō pōt. t saluat oīs
sperātes in se. Semel ꝓ te xp̄iane vict⁹ est
imo mortuus. Sed noli flere q̄ surrexit a
mortuis. t mors illi vltra nō dominabit.
O portebat illū mori ꝓ salute mūdi. t re
surgere tertia die. t ꝑdicari in noīe ip̄i⁹ pe
nitentiā t remissionē pcōꝝ p omēs gētes.
q̄m ipse sic disposuerat. t hoc est qđ dicit.
Scīes iesus q̄ venit ei⁹ hora tc. Hec est
illa hora de qua supius timēs mori scōm
carnē ingemuit t ait. Nūc aīa mea turba
ta est. t quid dicam Pater saluū me fac ex
hac hora. Sed ꝓterea veni in hāc horā.
Timuit xp̄s mori. vt tu nō timeas mori
cōfidēs in euꝫ. q̄ suscitauit ihm a mortuis
tertia die. Jn illū tm̄ q̄ suscitauit iesum est
ꝓfudendū. O tu xp̄iane ne de hac infirmi
tate desperes. Docuit qđ tunc in oīb⁹ peri
culis mortꝭ debeas dicere. ad quē cōfuge
re: quē inuocare. in quē spare. Jn ꝓpiem de
um. q̄ nō pōt despicere sperātes in se: cū at
testatiōe bonoꝝ opeꝝ. Bonorū dico. q̄ si
ne meritꝭ aliq̄d spare: nō spes. sꝫ ꝑsumptio
debꝫ dici. Tu itaq̄ talia fac opa tua. vt ei
in hora mortꝭ in ꝓtate dicere possis. Jn
te dñe spaui. nō cōfundar ineternū. Hanc
horā ꝑscīuit. hāc horā elegit: vt i ea ꝑ mor
tē de h mūdo transiret ad ꝑem fm hūani
tatē: a q̄ nunq̄ recessit fm diuinitatē. Illa
hora est finis ille de q̄ dī. cū dilexisset suos
q̄ erāt in mūdo. in finē dilexit eos. Cū di
lexisset suos ꝑ eis hō factus. intm̄ eos dile
xit. q̄usq̄ ad mortē dilectio eū ꝓduxit. Te
dilexit in morte. vt tu dilectōne ei⁹ possis
trāsire de mūdo ad ꝑem. Te dilexit in fi
nē. vt tu in ei⁹ dilectiōe vsq̄ in finē ꝑma
neas. qđ q̄dem si feceris ꝓculdubio ad pa
trē trāsibis. Jn cui⁹ dilectiōe: q̄ vsq̄ in fi
nē nō ꝑmanserit: in ꝓtate dico ineternuꝫ
ꝑibit. Jn ei⁹ dilectiōe mod⁹ amoris nul
lus esse dꝫ. Sine modo te dilexit: sine mō
eū diligere debes. Modū dilectiōis excel
sit te diligēdo ꝑ te moriēdo: tu q̄ tum euꝫ
diligere debes. nō potes. Dilige eū ex to
to corde. ex tota mēte. t oi aīa t oib⁹ viribꝫ
tuis. Hoc tm̄ q̄rit. vltra nō q̄rit: hoc fac t
viues. Sequit. Et cena facta cū dyabol⁹
iā misisset i cor: vt traderet eū iudas sy
monis scharioth. Hic innuit cena esse para
ta. sꝫ nōdū trāsacta: q̄ postea recubuit: t buc
cellā iude tradidit. O iuda infelix. O dis
cipule pessime Mercator: neq̄ Tibi cena
parabat. t a te dator cene tradebat. O miser
iuda. O male cōfessor. O desperate pen
tēs: dixisti. Peccaui tradēs sanguinē iustū:
t laqo desperōnis te miser suffocasti. Jste
vt arbitror fuit filⁱ⁹ symonis scharioth.
Symō dī obedtēs. Sꝫ q̄lis vir iste symō
fuerit. deus scit. ego aūt nescio. Scharioꝫ
dī a vico in q̄ortus fuit: q̄ alio nomīe ma
mortis dī: siue mala mors. Et merito dr
mala morte fuit. q̄ sic mala morte peryt.
Dyabolus miserat i cor ꝑ suggestionē: vt
traderet eū nō credēs illū esse deū. Nonne
ꝓtremiscꝫ recogitās xp̄iane: t tu monache
bñdicti. qđ actū est de discipulo xp̄i. Dya
lus misit i cor eius: vt traderet vitā: t tra
dēs vitā ꝑ laqueū desperōis se t vitā ꝑdi
dit. Si lup⁹ nō timuit intrare i gregē dñi.
vnā de duodeci tā pauculo nūero mactare
et ꝓdere. quid factur⁹ est de grege cōmissꝫ
pastori. Unusq̄sq̄ vr̄m frēs charissimi vi
deat ne sit scharioth iudas. Videre quō
caute ambulet: nō q̄si insipiētes: sed vt sa
piētes: cauti ꝺ callidi hostꝭ insidias Di
sit in cor iude: vt traderet dñm. Quid est
tradere dñm. Videre. Quid est vendere.
Alienare. Dñm vēdit q̄ a se dñm alienat
Dñm alienas a te. si depellis euꝫ a te. O
monache dei. o discipule xp̄i. audi me. au
di cōsiliū meū. Te dyabolus q̄rit euellere

re extrahere de grege dñi. Vide ne ꝓsentiꝫ as ei. Vide ne credas ei. Wēdax est. et pater ei⁹. Te vult occidere. te vult mactare. Te vult ꝓdere secū in gehennā. Cave te a loculis. Cave te a marsupijs. Fovee dyaboli sunt. Heu q̄t in illis ꝓdidit q̄t in illis interfecit. Dicit de iuda: qz fur erat. z loculos hēbat cē. iste dū sitit lucꝛ tendit ad laqueū. dū ꝓdit vitā lucrat mortez. Heu q̄t loculi. heu q̄t marsupia sunt i monasterijs dñi dicti: heu q̄t cuculati sup auriculas tonsurati hñt marsupiū mentꝫ habēt loculuz ꝓprie volūtatis marsupiū murmurationis detractionis. vagationis. supbie. et liuoris. invidie: z male volūtatis Sed memētote frēs dilectissimi q ꝙ talia agūt iudā tradidorē sequunt. z ideo nisi se emēdauerint. regnū dei nō possidebūt. Estote ḡso dilectissimi discipuli xpi. nō in falsitate sz in veritate. nō in veste. sz in corde. nō in altra tonsura sz in mēte pura iudā derelinq̄te desperantē. Petrū seq̄mini vere penitentē: iudā derelinq̄te desperantez in baratro inferni: petrū seq̄mini q̄ est in gl'ia paradisi. Tenete lachrymas petri. Q̄ si fecerit⁹ quenietis ad gl'iam petri. p ihesum xp̄m dñm cui cōfitet aia mea. z sanat eā. qz peccauit ei. Qui cū patre z spūsancto sit benedictus p cuncta secula. Amen.

Sermo secundus.

Sicut auris non pōt satiari auditu nec oculus visu. sic nos nunc̄ satiari debemus enarrare pia opa xp̄i. Nā mihi dulcia sunt sup mel z fauū: et carioza sup milia auri z argēti: z ex his saturari nō possuz. Amplificet mihi dñs desiderū meū: z letificet in iocūditate vultus sui cū oib⁹ diligentib⁹ eū. De q̄ in ꝓsequētibus dī. Scies ihs: qz omia dedit ei p̄r in man⁹. z qz a deo exiuit z ad deum vadit. Surgit a cena. z posuit vestimēta sua. Et cū accepisset linteū p̄cinxit se. z misit aquā in peluī: z cepit lauare pedes discipulorꝫ: z extergere linteo q̄ erat p̄cinct⁹ Sciens qz oia dedit ei p̄r in man⁹: z bona z mala: mala in vsuz. z bona in effectū. De malo ꝓditionis iude fecit bonū redēptionis nostre: vel scies. qz oia dedit ei pat⁹ in man⁹. quare oia subiecit sub pedib⁹ ei⁹ oues z boues insuꝫ z pecora cāpi. Et sciens qz a deo exiuit. nō eū deserēs. z ad deū vadit non nos derelinq̄ns Surgit a cena z cē. A deo exit qz de sinu p̄ris in vterū brē ꝑgnis venit: qz cū in forma dei eēt nō rapinā arbitrat⁹ est esse se equalē deo. sed semetip̄m exinaniuit formā serui accipies in silitudinē hoim factus: z habitu inuētus vt hō. A deo q̄z exiuit cū talē se hoibus p̄buit q̄ posset videri z tangi. Immo q̄ nō sine magno gemitu cordis z fluuio lachrymaꝝ stilo cōmēdare deberez. s. ligari. colaphizari. flagellari. cōspui. z ad vltimū occidi. z hoc est qō dī a deo exiuit. Sz noli flere bone monache: qz sequit. ad deū vadit. Ad deū vadit. qz resurgēs ex mortuis. iā nō morit. mors illi vltra nō dñabit. Ad celos ascēdit. sedet ad dexterā p̄ris cōstitut⁹ a deo iudex viuorū z mortuoꝝ. Et h̄ est qō dī. Surgit a cena. nā a cena surrexit: qz de sinu p̄ris vbi cenabat cū angelis ad hoies venit trabeā nr̄e mortalitat⁹ assumēs. Vestimēta quos dāmodo deposuit cū semetip̄z exinaniuit Sibi vniēdo hūanā naturā linteū accepit. z p̄cinxit se. qz naturā se indē⁹ in ea se ꝑfute p̄cinxit se. z de hoste supbo gl'iose triumphans. rex gl'ie est fact⁹. z dñs ꝑfutuz. Aquā misit i peluim: z pedes discipulorꝫ lauit. Quid est aq̄. Quid est peluis. Ista aq̄ est illa aq̄ bñdicta. q̄ sordes mentiū lauat leprosos mūdat. cecos illūinauit sanat egrotos. iustificat impios. resuscitat mortuos. Ad hāc aquā dñs me⁹ ihs invitat sitiētes dicēs. Siq̄s sitit veniat ad me. et bibat. Aqua ista spūssanctus est. Aq̄ ista est illa de q̄ hieremias ait. Dereliq̄runt fōtē aque vive. z foderūt sibi cisternas dissipatas. q̄ cōtinere nō valēt aq̄s. Pota me dñe isto fonte. vt nō sitiā amplius. Nā sitit aia mea ad istū fontē vivuz. O si attigero fontē istū. O si attigero cū dulcissimo fonte. putas venit tēpus quo plenarie de eo possim haurire. Et q̄n. Et si aliq̄n q̄re nō modo. Quid dicā. Quid faciā. qz dominus me⁹ differt ad me venire. O dulcissime ihesu sint mihi lachryme refectiōis assidue donec dicaꝫ anie mee gaude z letare. Ecce quē quer⁹: ecce quē desideras: ecce p quo ploras: ecce dñs tuus: ecce de⁹ tu⁹ pater z filius z fons desiderat⁹ spūssanctus Modo inebriare a delicijs paradisi. Aq̄

ista frēs mei spūssanct⁹ est. Ipe de se sic ine
briet. mentes nras: vt pter eu⁹ nihil aliud
diligam⁹. peluis illa in q̄ dñs spiritūsan
ctū posuit est eccl̄ia fideliū: in qua p laua
crū regenerationis spūssanct⁹ sordes credē
tiū lauat. Q̄d dicit pedes apostolorū la
uit: audi immūdicias eoꝝ vestigia sequē
tiū: vel possum⁹ dicere q̄ peluis siue rece
ptaculū spūssancti corda apl̄oꝝ fuerūt: q̄
bus dñs spūsanctū infudit: et eorū pedes
lauit: q̄ in fide catholica: q̄ fideles vebit
ad celos: cū̄ puluere infidelitat̄ fuscatā re
nebāt penitus expulsa rubigine p spūsan
ctū firmauit. Possum⁹ t aliter dicere si te
cū amore xp̄i audire delectat Sed nō sine
lachrymis accipias queso q̄ sine lachry
mis scribi nō debet. Aquā in peluim mi
sit: q̄ pro tuo amore morte delicias repu
tās: in cruc̄ stipite ptū cruore fudit. Et la
bit pedes apl̄orū. id est vestigia credentiū
mū dauit: q̄ sordida erāt petis. Et extersit
lintheo q̄ erat p̄cinctus būana scz carne t
erat indut⁹: q̄ eius passio pctorum nostro
rū est vera purgatio. Vel cena dñi. q̄ passi
onē eius assignare voluerit a tramite veri
tat̄ se exorbitare nō credat. Hic cena ista
passionē significat. Sicut post cenā nō fit
prandiū. Sic xp̄s post̄q̄ semel passus est:
nō iterū patit. Surgit a cena post passiōz
ponit vestimēta sm priorē infirmitatem:
lintheo se p̄cinxit eade tā imortali. Aquā
in peluim mittit: q̄ p baptismat̄ lauacꝝ
credētes lauit a petis. Et extergit lintheo
q̄ est p̄cinct⁹: q̄ pro nob interpellat patrē
gemitib⁹ inenarrabilib⁹ sibi ostēdēdo suā
būanitatē. O mira t ineq̄sita pietas. O
inestimabilis bonitas. O noua t inaudi
ta hūilitas Christus dei fili⁹ de pura t in
temerata ꝑgine nat⁹: rex regū t dñs domi
nantiū. Surgit a cena. Vestimēta depōit
se lintheo cingit. Aquā in peluim mittit.
Ante discipulos reuerēda genua flectit hu
milis t pduus pedes discipuloꝝ lauit.
O q̄s vnq̄ audiuit talia. O q̄ stupenda
pietas. Mira dei clemētia. lauit pedes di
scipuloꝝ q̄ de nihilo cūcta creauit. q̄d tibi
videt q̄unq̄ es hō quē ira accēdit: super
bia cōsumit. Ira perturbat: supbia deua
stat. pmptus ad irā: festin⁹ ad supbiā. o su
perbe. o germē dyaboli. o apostata xp̄iane
o serue neq̄. q̄d tibi videt de creatori tuo.
de deo tuo. Pronus lauit pedes discipu
lis. t tu dedignar̄ hūiliari fratrib⁹ offen
sis. O serue male semē canaan t nō iuda:
q̄ es p auctorē supbie decept⁹: cur non cōsi
deras: q̄s est ille quem p superbiā sequer̄.
Et q̄s est ille quē p humilitatē imitari cō
temnis. O q̄ malus est ille quē sequeris:
t q̄ bon⁹ est ille a quo deuias. Ille ē dya
bolus. iste ꝓ deus. Elige quē imitari sit
meli⁹. o superbe nōne frons tua erubescit.
Erubesce vas stercorū vteri⁹ habere sup
biā. An ignoras q̄ deus supbis resistit.
humilib⁹ aūt dat gratiā suā. Exue veterē
hominē t indue nouū. videlicz dñm ihm
et reformabit corp⁹ hūilitatis tue cōfigu
ratū corpori claritat̄ sue. Discе queso vte
rus habere hūilitatē p humilitat̄ auctorē. Nam de eo sequit. venit ad symonē pe
trū. Et dixit ei petr⁹. Dñe tu mihi lauas
pedes. Respōdit iesus t dixit ei. Q̄d ego
facio tu nescis mō. scies autē postea. Quā
do dñs iesus pedes discipulorū lauare ce
pit. prius ad primū discipulorū venit. Et
idē petr⁹ expauescit q̄ de⁹ lauit pedes ho
mini. Nā pauore pterritus nō potuit susti
nere dominū ad pedes suos hūiliatū. Vi
derat eū aquaz in pelui mittere se lintheo
accingere. t mirabat forte q̄d vellet facere
Sed post̄q̄ vidit illū añ pedes suos vas
cū aqua portare genua flectere. t ad lauan
dū se ꝑparare multoq̄ ꝯ dici pōt mirac⁹
expauit. t magno timore pcussus ingemu
it t exclamauit dicēs. Dñe tu mihi lauas
pedes. Creator creature. deus homi dñs
seruo. magister discipulo: imo ei q̄ factus
est ex limo. Ille q̄ fecit oia ex nihilo. Surge
domie. Surge deus me⁹. Quid vis fa
cere. nō possum sustinere. nō possum ferre.
O culi mei te videre refugiūt. sic prodiuū:
sic prostratū ante pedes meos. Surge cre
ator. Surge deus me⁹. Surge lux mūdi.
Vita mea. gloria mea. Noli facere quod
te video facere velle. Ar ihs ait. quod ego
facio tu nescis modo. scies autē postea. Ac
si dicat. noli timere. noli expauescere. Re
uera petre magna sunt hec hūilitatis in
dicia: sz cito maiora videb̄ sic modo q̄ sic
optet fieri: licz nūc ignores hui⁹ rei myste
riuz. scies postea. Dyabolus est: exēplū est

qđ itur⁹ ad p̄em tibi telinq̄. Jō noli ꝓhi/bere qđ facere volo. Dic̄ ei petr⁹. nō lauab mihi pedes in eternuz. Absit a me dñe: vt mihi laues pedes in eternū. i. aliq̄ tpe. Rn̄ dit ihs. Si nō lauero te nō habeb̄ partem mecū. Q; dicit ⁊ nō pedes. sinecdoche ibi est: qñ q̄d est part; ⁊ toti attribuit. Ego sū aq̄ lauans. Ego sum aq̄ sctificans. nisi te lauero nō habeb̄ partē mecū. Petr⁹ audi/ens nō hēbis ptez mecū tot⁹ intremuit: ni hil iā ꝓtradices mgr̄o: nō tm̄ pedes: sz to/tū se offert ad abluēdū dicēs. Dñe nō tm̄ pedes meos. sz man⁹ ⁊ caput. Quid est q̄ dic;. Non hēbis partē mecū. O q̄ amarū est qđ dicis. Nō habebo ptē tecū Nōne tu vita mea: dulcedo mea: tota spes mea: sa/lus mea ⁊ oē ōsideriū meū Ecce me fac q̄c q̄d vis de me: laua pedes meos. ⁊ nō soluz pedes. sed ⁊ man⁹ ⁊ caput. Sz o dñe iesu. cū hoc sit verū q̄ null⁹ possit ptem hr̄e te/cū. nisi prius laueris eū. miserere mei: mi/serere mei. Ego sum ille tu⁹ petr̄ tot⁹ im mūdus: tot⁹ sord id⁹: partē tecū hr̄e cupio. tecū partez hr̄e desidero. Ne despicias me dē⁹ salutar; me⁹. Propiti⁹ esto mihi petr̄ ri. laua sordidū. laua inquinatuz. laua pe/des. laua man⁹. laua caput: imo totū cor/pus. laua mentē. laua aiam. laua me inte/rius et exteri⁹. laua me ab iniq̄tate mea: et a petr̄o meo mūda me. Si lauer; me sup ni ue dealbabor. O dñe iesu q̄s dabit mihi vt venias i cor meū ⁊ inebries me aq̄ tua: vt obliuiscar mala mea p̄terita et ꝑbū bo/nū amplectar te vitā q̄ nunq̄ morier; me/ternū. Dulcis eiby aie mee. Veni dñe ⁊ no li tardare. expectat ania mea peccatrix ad sufficient ⁊ ad bñ viuēdū tue gr̄e inspirati one. Dixisti petro q̄ lotus est. non indiget nisi vt pedes lauet. Ego nō sum petr⁹ lo/tus tot⁹ lauari indigeo. He tibi cōmitto fac de me q̄cq̄d vis. Tu aūt dñe in eternū bñdictus pmaneas. Qui lot⁹ est nō ind/get nisi vt pedes lauet. Hic innuit ap̄los esse baptizatos. sed nō legim⁹ vbi. Qui lot⁹ est baptismo. tot⁹ est mūdus. Sz qui iterū terrene hr̄atiōis puluere inq̄nat: ite/rū opus est pedes lauare. Quos lauat: do min⁹ interpellās p nob: ⁊ nosip̄ orādo in cōtritione cordis. ⁊ cōpunctiōe lachrymā/rū. Ille erā q̄ in ocio studet veritati. dū in alijs pulsanti sponse ap̄ire pgit pedes inq̄ nat q; ꝑtas hūiliter audit. sed sine piculo nō p̄dicat. Hec em̄ spōsa in cāticis cānico/rū se vitare velle demōstrat vbi eā sponso exhortāti ad p̄dicatiōz. sic inq̄ens ait. Et poliam me tunica mea quō induar illam. Lauī pedes meos quō inq̄nabo illos Di xerat ei spōsus. Api mihi sozor mea. ami/ca mea imaculata mea. q; caput meū ple/nū ē roze et cincinni mei gutt; noctiū. Ac si dicat. O sozor mea coberes mea. Ami/ca mea: ꝓscia secreto⁹ meo⁹. Colūba mea spūsctō illustrata. Jmmaculata mea terre nis curis exuta. Aperi mihi. i. fac me pua corda errantiū p dctāndo illustrare. Caput meū plenū est roze. i. deitas mea circū data charitat; feruoze est. Et cincinni mei gut tis noctiū. i. collectiōes fideliuz sententys hereticoꝝ. Ad quem spōsa. Expoliaui me tunica mea quō induar illa. i. deserui secu/laria quō repetā illa. Remoui me a p̄dica tiōe. quō reincipiā. Laui cogitatiōes ⁊ af/fectiōes quō inq̄nabor sordib⁹ mūdi. Sz hos pedes discipulis lauat dñs p spōsio nē sue oz̄onis vbi dī. Dimitte nob debita nr̄a. sic ⁊ nos di. de. nos. Q; sequit. Vos mūdi estis. sed nō oēs. oēs exponit euāge/lista cū dixit. Sciebat iesus q̄s eū erat tra ditur⁹ ꝓterea dixit nō est; mūdi oēs. Se/quit. Post q̄ lauit pedes eoz̄. ⁊ accepisset vestimēta sua cū recubuisset dixit iterū eis Scitis q̄d fecerim vob. Ego dñs et mgr̄. Exemplū. n. dedi vob. vt ⁊ vos ita facia/tis. Hoc si mēozie cōmendasset exposituz est. Post q̄ lauit pedes discipulorū. i. im/pleta purgatiōe p sanguinē suū accepit ve stimēta. q; immortalis factus. cū recubu/isset. i. cū ad dextrā p̄is sedisset dixit p spi ritūsanctū missuz i linguis igneis. O bea tos pedes. o pedes felices. q̄ tale ac tm̄ me ruerūt hr̄e lauatorē. De pedib⁹ electoꝝ di co: de iude traditor; pedib⁹ nō dico O bt̄ petre. o felices ap̄li añ pedes quoz̄ astitit hūit creator angel oꝝ. O b ā purgatō. O bt̄ā lauatio q̄ mūdat lepr̄osos. curat egro tos. vulnera sanat. cicatrices solidat. lumē donat cec;. gressum clau dis. pulcritudinē fedis. diuitias egenis. mestis letitiā. peni tentib⁹ veniā. mortuis vitā O grāde gau diū. immēsa letitia. Xp̄s post q̄ lauit, sua

fedis. diuitias egēis. mestꝫ letīciā. penitē tib⁹ veniam. mortuis vitā. ☞ grāde gau dium. Immēsa letīcia. Xp̄s post cp̄s lauit. Sua vestimēta accepit post mortē carnis gloriaz habuit resurrectōis. Post sangui nis effusionē accepit corpis imortalitatē Deide recubuit. Deide reqeuit. celos ascē dit. vbi sedet bñdict⁹ in dextera dei patrꝫ. De illo accubitu: discipul⁹ intonat: istruit docet p spiritūsanctū. t p ipōs itonat gē tib⁹ cūctis. Et quid dicit: Scitis q̄d fece rim vob. Vos me vocatꝫ magister t dñe: t bñdicitꝫ sum etem. Hoc est qō promise rat petro dicēs. Scies aūt postea. Hic in uitat ad sciēdum qō prius nesciebāt. Qō dicit vos vocatꝫ me magister t dñe t bñ dicitꝫ suz etem. Nō est de arrogātia. sed de veritate. Qui .n. necessitate cogente. vera de se bona loq̄tur tātomagis verus hūi litati iūgit⁹ cp̄to t veritati associat. Vos vocatis me magister: t dñe t bñdictꝫ sum etem Ego sū magister. Ego sū dñs. Ego sum magister sine erroze. Ego sum magi ster sine falsitate. Ego sum magister boni tatis. Ego suz magister sanctitatis. Qui sequitur me bene vadit. ambl'are male nō poterit. Ego sum domin⁹ vite. dñs mor tis. dñs celi. dñs terre. Creator cūctorū. t dñs omniū. Si ego q̄ laui pedes vestros dñs. t magister t vos debetꝫ alt' alterius lauare pedes. Sicut p̄i⁹ exemplo. sic nūc eos ꝓbo instruit magr̄ veritatꝫ. Hic .n. su mitur argumētum habēde hūilitatꝫ. ac si dicat. Si ego qui suz dñs t magr̄ laui pe des vestros. t vos q̄ nō estis magistri nec dñi debetis alt' alteri⁹ lauare pedes. Exē plum dedi vob vt quēadmodū feci vob ita: t vos faciatis t est sensus. Si ego la ui pedes vestros idest. Si ego dimisi vo bis peccata: q̄ suz dñs deus potens oīa t magister sciēs omnia ant cp̄ fiant Vos q̄ estis serui t discipuli debetis in vob pecca tibus dimittere t p eis orare. Exemplu z dedi vobis: vt quēadmodū ego feci vob: ita t vos facite. Non eritꝫ boni serui si nō fuerintꝫ secuti dñm. Nec veraces discipuli si deuiauerintꝫ a doctrina magistri. Audi te p̄lati q̄ cathedrā tenetꝫ regiminis. Pu tasne tenetis exēplū dñi. Vnusquisq̄ no stru⁹ queniat p̄sciētiaz suam. Gaudeat si tenet. Si nō tenet iam non est discipulu t dñi. Melius illi esset si haberet molaz asi narū in collo. t demergeretur in profūdu z maris: cp̄ vt esset sortitus nomē abbatis. Melius illi esset si esset custos pecoꝝ: cp̄ q̄ esset abbas monachorū. ☞ peluis do mini. ☞ hūilitas christi: cp̄ lōge recessisti ☞ cp̄ sunt rari. ☞ cp̄ sūt pauci: qui aquā in peluim mittant. t flexo poplite ad lauā dum pedes discipulorū petāt. Peccat fra ter. offendit frater. in aliq̄ delicto cecidit. non est peluis nō est aqua. non est q̄ se p̄e paret ad illū abluendū. sed pot⁹ ad expel lēduz. Discite p̄lati q̄ hoc nō ē de regula christi. Ille lauit pedes discipulorꝝ genu bus flexis t vos nō vultis lauare sordes vestrorū conseruorū totis corporib⁹ in ter ram p̄ostratꝫ. Non est discipul⁹ super ma gistrū. Peccat mōachus: peccat cōuersus puluerez portat in pede: imo forte toto cor pore tabescit in cute. Tolle aquā. Tolle doctrinaz de peluib⁹ magistri: de p̄ceptꝫ dñi. curre ad eum nō in equos pharaōis sed in hūilitate redēptoris: vultu placido mente tranq̄lla: cp̄ citi⁹ potes lauare festi na ne puluis vertatur in scabiem. scabies ver tatur in lepram: et leprosus expellatur de grege domini. Sed si obstinatus fuerit: t emēdare noluerit. dicēs nō lauabis mi hi pedes in eternū. Dic t tu ei. Si non la uero te: non hēbis partem cū christo dño. Postea si cū petro assentire voluerit laua eum cuz omni humilitate māsuetudine t misedia vt tuipse misedia a deo cōseq̄ris. Quod si nō feceritꝫ nō tenes exēplū christi. nec es discipulus christi: Quod christus fecit facere dedignaris. Quod dñs fecit: seruū cur facere teder. nō est feru⁹ maior do mino suo. nec aplūs maior eo q̄ misit illū. Sicut ego patior et vos patimini. sic me humilio t vos humiliamini. si hec scitis que feci t docui bti eritis si feceritis. non de oib⁹ dico. Ego scio cp̄s elegerim. non de oib⁹ dicebat: q̄ iudas apostata erat. Ele gerat duodecim. sz vn⁹ diabol⁹ erat in dal scarioth q̄ ꝫ dñm leuat calcaneū. de q̄ ipse dixit vt impleat scriptura. Qui māducat panēmeū leuauit ꝫ me calcaneū suuz. O iuda infelix dñicum panē māducas t con tra dñm calcaneū leuas. Heu q̄nti iude: q̄

panē dñi mā ducant: ꝛ dñm in operib⁹ suis calce pcutiūt. Quāti de altario viuūt q̄ altari nō seruiūt. immo dñm altaris ꝑ nihilo ducūt. Heu q̄ magis dolenduꝫ est. quāti sacerdotes. sꝫ falsi sacerdotes q̄ panem christi corp⁹ xp̄i sumūt ore ꝛ xp̄m cōculcant pede. putridi fetore luxurie. infecti veneno nequitie. isti sunt iudas scarioth. qui nisi se meli⁹ commutauerit: vtinā nati non essent. Sed tu fue dei mōache xp̄i: tene exēplū. ꝛ hēbis ꝑ missū fac q̄ iussit. vt possis venire ad illā beatitudiē quā ꝓmisit: Sed ⁊ ammodo dico vob⁹ p̄ri⁹ q̄ fiat vt cum factuꝫ fuerit credatꝫ. q̄ ego sū. ꝛ est sensus. Vsq̄ huc tolleraui. ꝛ tacui. sꝫ tam noto ꝑditorē anteq̄ fiat. qō mor est facien dū: vt cū factū fuerit credatis. qz ego sū ille de q̄ scr̄ptura illa p̄dixit. Vos ergo frēs mei discipuli xp̄i. cogitate q̄d scarioth fecit. ꝛ videte ne cōsimilia faciatꝫ. Judas ꝫ xp̄m leuauit calcaneū. Vos aūt illū ꝑsternite corpus ꝛ aiaꝫ. Judas ab illo recessit. Vos aūt seq̄mini illū. Judas vēdidit illum iudeis vos aūt vendite q̄ habetꝫ: vt possitꝫ comparare eū. Nō solū q̄ habetis sed etiā vosmetipos ꝑ amore tāte pulchritudinis margarite ꝑ nihilo reputetꝫ ꝛ illi soli placere: quātū potestis ꝫtendite. Vt ego ꝛ vos ad illi⁹ gaudia sine fine mānsura q̄ ipe est valeam⁹ puenire ꝑ eundē mundi saluatorē. Qui cū patre ꝛ spūsancto viuit ꝛ regnat bñdict⁹ in secl̄a seculoꝝ. Amē.

Sermo tertius.

Quām de iure cōdicionis hūane: oēm homiez exire oporteat ad opus suū ꝛ ad opationez suaz vsq̄ ad vesperā ꝛ scr̄ptura. nō possit solui necesse ē: vt vnusquisq̄ dum in corpore viuit opari nō cesset. qō sibi expediat in eternū. Nam cito veniet tēp⁹ ꝛ hora quo labor ois: ꝛ vniuersa cura laborꝫ cessabit. ꝛ tūc ois homo scōm suū laborē mercedē habebit. Igit⁹ cū nihil sit dulci⁹ nec equi⁹ q̄ respicere. in mādatis dñi. i lege xp̄i meditari. Elegi qz mihi bonuz est lex redēptorꝫ mei sup millia auri et argēti: ꝛ de fructu laboꝝ meoꝝ cuilibz dare peteti. Tu aūt mi lector ausculta diligēter. ꝛ q̄d tibi ꝑ me loq̄t xp̄s obsua. Ipse ē q̄ null⁹ maior null⁹ melior. q̄ null⁹ pulcrior: null⁹ dulcior: null⁹ cartor. Glia sc̄oꝝ: dec⁹ āgeloꝝ. auctor ꝛ creator cūctoꝝ q̄ ait discipulis suis. Amen amē dico vobis q̄ accipit si quē misero me accipit. Et q̄ me accipit: accipit eū q̄ me misit. Postq̄ dñs ꝛ saluator nr̄ suo exēplo docuerat hūilitatem. ꝛ calcanei passionē supponit honorez vt eos ꝓfect. affirmās q̄ ipe ꝛ p̄ ei⁹ in ill⁹ recipit q̄ ꝑ illi⁹ amore recipiunt. Hic ē notandū q̄ in misso nō i missis sꝫ mittēt' auctoritas ꝓmendat. Qui ḡ accipit nuntiū xp̄i. xp̄m accipit. Et si xp̄m ꝛ patrē christi. Quid audis o xp̄iane. Veritas loquit veritas mētiri nō p̄t. Aut eīm q̄ accipit si quez misero me accipit. Quez mittit q̄s est eīm nūtius: venit paup. vēit mēdic⁹. aduena est ꝛ pegrin⁹ nō hz q̄d vestiat. nō habz q̄d māducet. nō hz vbi caput reclinet. Venit ad tanuā tuā. ad domū tuā: nō tanq̄ frat frēm. nō tāq̄ ꝓsor ꝓsorē sꝫ tanq̄ seruus dñm. petit panē. postulat vestē. apō te q̄rit hospitari ꝑ amore xp̄i. Quid tibi videtur Quis est iste mendic⁹. iste pegrin⁹ q̄ apō te ꝑ amore xp̄i tā hūiliter tā supplicit orat hospitari. Hūi⁹ xp̄i ē nūti⁹ xp̄i ē. ñ est sol⁹ cū illo est xp̄s. Gaudēs suscipe. Gratanter refice fui deuote cū timore ꝛ reuerētia magna. xp̄m suscipis. xp̄m refic̄. Gaude ꝛ letare q̄ talē meruisti hr̄e cōuiā. felix mēsa. btā mēsa: in q̄ xp̄s ꝓuina est. in q̄ de⁹ reficitur. infelix mēsa cui deest talis cōuiua. O q̄ misera mēsa. imo q̄ miser dñs mense q̄ paupē pellit a mēsa. q̄ paupi claudit misericordie viscera. O serue neq̄ cui⁹ viscera negligūt apire marsupiū pietatꝫ. Nōne oportuit te misereri conseruo tuo. Quis tibi donauit qō hēs. Nōne paupis ꝛ tui creator. Nōne natura vos creauit equales Et vna eadē ꝓditōe est' exituri. Cur nō te tangunt ꝓfinia sortis. Suscipe miseꝝ recolligē mēdicū ꝛ pegrinū. refice famelicū. vesti nudū. ꝛ opib⁹ miscōie ꝑut potes cū paup petierit manū apire. nō differas: nā elemo synā tuā cū pauꝑe fratre suscipit xp̄s. Te aūt mi lector ne pauperē q̄so abhorreas sꝫ tā cito cū illū videꝫ adorare ne negligas: sꝫ sit scabiosus siue leprosus. veste sordidus. anhelitu fetidus. tñ brachijs charitatis astringe ꝛ qō a te petierit caritatiue impēde. In ꝓximate dona xp̄o. accipit xp̄s. ipemet testꝫ. ipe mētiri nō p̄t. ꝛ i die iudicij

tibi redditur? est mercedē eternā. Sequit cū h̄ dixisset iesus turbat? est spū ⁊ protestatus est ⁊ dixit. Amē amē dico vob̄ q; vn? ex vobis me tradet. Qui turbatus iesus fuit ex nostra infirmitate. nō ex sua ptāte. n̄a infirmitas vere in eo turbata est. non sua potestas sicut et ꝑ passa. voluntarie accipit turbationē. ne despet seru? necessitate turbat?. Qui turbat spā significat p; turbandos spūales ex charitate. cū vrgēs causa. zizania a tritico aī messem cogit separe. i. aī diem iudicij cogit excōicare. Sz notandū est q; sunt due pturbatōes. s. turbatio carnis et turbatio spūs. Turbatio carnis est passio carnis. Turbatio spūs ē timor. anxietas ⁊ sitia. nō carne sz spū turbatur dñs: cū dictū esset. Vn? ex vob̄ me tradet. nō q; tūc ꝑmo subito cognouerit et repentinū malū eū turbauerit. Sz q; iam eū fuerat exp̄ssur? vt nō lateret. ⁊ ille erat exiturus ⁊ iudeos adductur?. turbauit eum ꝓximū gradū ꝓditoris sicut sup̄ dictū est turbauit eū iminens passio sicut inferi? dī nūc alia mea turbata est ⁊ q̄d dicā. Hec dixit appropinq̄nte hora passiōis. Turbat? est dñs iesus spū ⁊ protestat? est q̄d occultuz fuerat ⁊ dixit. Amē amē dico vob: q; vn? ex vobis tradet me. Ac si diceret. vnus ex vobis exitur? est ⁊ tradet me. vn? ex vobis sz nō vinculo charitat; vnit?: est me tradi turus. Aspiciebāt g̃ discipuli adinuicē hesitantes de q̄ diceret. nō mīma turbatio timor ⁊ anxietas ap̄lor mentē vexabat Putas quō petrus ⁊ seti ap̄li latebras fortis intrabāt: vt si in auctorē vite saltē incogitatione aliq̄d siniſtr̄ putassent. nō parum erāt turbati. nam pallor q̄ erat in facie declarabat dolorē q̄ vigebat ī mente. At nil doloris gerebat q̄ astutā rabido portabat sub pectore vulpē. nō erat dolēs cui lugēs dolor ineſſe debebat. O bonitas redēptoris. o pietas creatoris neminē vult perire: sz oīs fieri saluos. spāliter se designat intraditorē sinū ne fieret impudentior. vel ve recundior manifeste deprehensus. Manifestat g̃ crimen ⁊ dat locuz pnie vt proditor vidēs se latere nō posse agat pniam Sed vir ille ꝓditiōis nulli? pnie lamēta suscipiens talis vel peior remānsit q̄lis fuerat prius trans siens in affectū cordis. Illi ꝓ q̄r ingens ꝓcella doloris corda turbabat. ad inuicē aspiciebant dubitātes quo diceret. Quia ⁊ si nota fuit cuiq̄ cōscia sua alteri? tñ erat ignota. Erat g̃ recūbens vn? ex discipulis et? in sinu iesu quē diligebat ihus felix in q̄ discipul? ille cui sic erat familiaris auctoris vite q̄ nūc est ⁊ future. nimis honoratus est discipul? ille. q̄ sui capitis bauit reclinatoriū tā venerabile pect?. s. iesu xp̄i creatoris cūctor. Ihesus aūt valde eū diligebat quē tāto honore sublimabat o q̄ bene q̄escebat q̄ sup̄ pect? xp̄i q̄escebat o btē ap̄le dei discipule iesu xp̄i. Joannes btē vtinā mererer illi? dulcissimos pedes osculādo lachrymis rigare in cui? pectore tui meruisti dormire. Vtinā facie illi? alō gesaltē possem cōtemplari in cui? pectore tam dulciter dormire meruisti. hic em̄ de se q̄si ō alio dicit: vt rex gestaꝝ scriptor nō sui videak p̄dicator esse. Per sinū siue pectus significabak illō secretū de q̄ bibit diuinitat; sacrm. Hūc diligebat ioannē nō plus oīb̄ sed familiarius vt p̄ pacem exiret de vita. nō p̄ passionē Huic innuit symon petr? ⁊ dixit. Quis est de q̄ dic̄. Sciebat aūt petr? q̄ xp̄s quodā ꝓuilegio amoris. ioannē diligebat: nec ei celaret sue diuinitatis secretū. Innuit ideo ei petr?: vt interrogaret eum q̄s est.

Jta ꝙ cū recubuisset sup̄ pect? iesu dixit Dñe q̄s est. Et merito de ꝓditore suo magistrū interrogare nō timuit cui tam in sinu diuinitat; ꝓtatis mḡr rimari secreta polorum mōstrauit Et dicit dñe q̄s est. quis est ille infelix. q̄s est ille nec̄: q̄s est ille maledictus. quis est traditor tu?. Illuz mihi rogo ne celes cui tue diuinitat; secreta es dignatus reuelare. Cui dñs. Ille cui ego intinctū panē porrexero. Et cū intinxisset panē dedit iude symonis schariotis.

Panis intinctio: significat fictionē iude q̄ fictus amic? venit ad cenā. Que em̄ tinguntur nō mūdāt sz inficiūt. Sz q̄s panis iste fuit quē iudas accepit intinctū. Si dñs dedit lectorē meū si audire digḃit nō reliquā suspēsū. Sz ꝓmū sciendū est q̄ panis multiplicit accipit ī sacra scptura. Per panem aliquando intelligit dñs. aliquādo gratia spiritualis. aliquādo eruditio diuine doctrine. aliqū hereticoruz predicatio.

Aliqñ subsidiū vite pñtis. Aliqñ iocū ditas humane delectatiōis. Dñs dr panis sicut ipe ait. Ego sum panis viu⁹ q̄ de celo descendi. Si volum⁹ dicere q̄ dñs fuit ille panis quē traditor accepit intinctum. nō relinq̄mus tramitē p̄itatis Judas igitur panē intinctū accepit qr dñm iesuz tm̄ hoiem z nō deū putauit. Buccellā intinctam vel panē subcinericiū intinctū comedit qr etsi dñm morituz tm̄ resurrectuz nō credidit. Iste beatissim⁹ panis fuit intinct⁹ cū si pedes z man⁹ in cruce p nr̄a salute fuissent fixi visus est nō habere spēm nec decorem. Hūc iudei q̄ p iudā significanť panem intinctū comedūt: qr xp̄m iesum non deū sz puz hoiem fuisse credūt z morte illius p̄cedūt. Sz resurrectionē adhuc non admittūt Panē intinctū rodit q̄ filiū ꝟgis añ oia secl'a fuisse p̄dicit. Ab illo panis intinctus roditura q̄ fidei soliditate demat. nec hūc panē solidū digne poterit q̄ fidez catholicā voluerit infirmare. Dicit pāis gr̄a spūalis vt est illō ꝓphetic⁹. Qui obturat aures suas ne audiat sāguinē z claudit oculos ne videat malū. iste in excelsis habitabit. munimenta saxoz sublimitas ei⁹ panis ei⁹ dr⁹ est: aque ei⁹ fideles sunt Et est sensus. Qui obturat aures suas ne audiat sanguinē. id est q̄ suadētib⁹ peccatz: q̄ carne z sanguine nascunť nō p̄bet p̄sensuz z q̄ claudit oculos suos ne videāt malū. i. oīm qō rectitu dini aduersum est nō approbinquat. iste in excelsis habitat qr q̄uis eū adhuc caro in inferioribꝫ retinet mentē tm̄ in sublimib⁹ fixit. Munimēta saxoruz sublimitas ei⁹ qr q̄ abiecta desideria terrena p̄uersationis calcat ad supnā patriā p p̄cedentiū patz extra se subleuat. z qr p cōtemplationis dñi gr̄a spāli satiať apte iūgitur. Panis ei datus est. i. donū gr̄e spāl' p̄cipit. qr se ab infimis z imis celestia sperando suspendit. Hunc igiť panē. s. gr̄am quā illi dederat dñs intinctū accepit qr in iesum p̄sumatorē ꝟtutū nō amorē sz rancorem exercuit Huic debebať panis intinctus cui⁹ sanctitatē vult⁹ palliabat sophisticus. nam religionez simulabat in facie. quā nō hēbat in mēte. Sānctitatē p̄tendebat i veste quam alienabat in corde. foris agn⁹ in publico int⁹ lupus i occulto. foris discipul⁹ xp̄i int⁹ discipul⁹ diaboli. Multi em̄ hūc panē comedūt qr religionē quā p̄tendūt in ꝟbo nō ostendūt in facto.

Quāti monachi in monasterio sci benedicti sunt q̄ alys lugentib⁹ rident. Alys dolentib⁹ gaudēt. Corpe claustrales mēte vagi z nūq̄ stabiles. Pigri ad lectionem tardi ad orōnem. in eccl'ia dormientes. in refectorio vigilātes. de vigilys lōgis dolētes, sed de lōgo cōuiuio gaudētes. claustz execrātes. auditoriū diligētes. extra chorū p infirmitate frequenti⁹ remanētes. infirmitoriū nō p infirmitate carnis: sz p desiderio carnis toruis luminib⁹ aspicientes. Sēp murmurosi z detractores. Quid ali ud isti miseri agūt nisi q̄ panē intinctū comedūt: p̄fecto isti tales traditorē iudā sequunť: z cū iuda nisi resipuerint videant ne dānenť. Seq̄tur. post buccellā: tūc introiuit in eū sathanas. z dicit ei iesus. Qō facis fac citius. Quidnā em̄ putāt q̄ tūc iudas corp⁹ xp̄i accepit. Sz sciendū est q̄ iā oīb⁹ distribuerat dñs sacr̄m corpis z sanguinis sui inť q̄s z iudas fuit. Deinde p buccellā intinctā exp̄mit traditor. Multi em̄ falsi religiosi z falsi tonsurati cū p̄ie religiosis cōiter dñicū corp⁹ accipiūt. ab illi discerni nō p̄nt nisi p buccellā intinctā que est detractio, murmuratio. inobedientia verboz lasciuia occulta peculia: z forte ḡuiora pcā. Qui talis est. monach⁹ nō est imo iude traditori ꝑsimilis est Sz q̄sq̄s est miser ille timeat penitēdo qō sequitť: ne cū iuda traditore dānet. Sequitť em̄ Tūc introiuit in illū sathanas vt pleni⁹ possideret i quē iam intrauerat. Tūc introiuit vt deciper z a cōsortio apl'oz extraheret: vt eo iā nō i occulto: sz manifeste vtēs libera prāte i baratro p̄ditionis mactaret z p̄deret. Et qō de traditore fecit h̄ de ꝑsimilib⁹ facere nō desistit. Hā quē diu i monasterio possederit seruū, ad|vltimū nec socū monachoz relinquit z traditorē quē i monasterio tenebat iam extra monasteriū necat. Sz qm̄ finez mūdi citi⁹ affuturū esse nō dubitat callidi tatem sue neq̄tie mēti⁹ p̄uoruz occultat vt ex improuiso feriat subite morris pena q̄s diu tenuit alligatos i malicia p̄ue actionis. Et m'tos i monasterio vsq̄ ad mortem stare p̄mittit: vt ex illoz p̄uersitate ali

os corrũpere ⁊ euertere possit. Et qz ꝓ incõtingẽti tenet an i monasterio an extra monasterium miseras aias occidat ⁊ mactet. nos illi⁹ insidias dño ꝓtegente vitantes qđ dicit. s. qđ facis fac citi⁹ exeq̃mur. Aaz quod dicit: qđ facis fac citius non precipit sed ꝑ dicit. Jude malũ nob bonum: qz ħ vult citius fieri nõ tam festinãdo i illius penã q̃ꝫ in salutẽ fideliũ. o amor iremiabilis. o charitas inestimabilis. o dilectio inscrutabilis: qđ facis fac citi⁹. Illđ cupio. illud desidero. illđ q̃ro. ad ħ veni in hũc mundũ. Qđ facis fac citi⁹. Vis me vendere iudeis: volo vẽdi. Vis tradere. volo tradi. Vis vt crucifigar: volo crucifigi. Vis vt occidar: volo occidi. ħ amo: ħ affecto. Qđ facis fac citius. Sz iesu vita mea: totũ desideriũ meuz. dulcedo non fallax. dulcedo felix. dulcedo delectabilis dulcedo gl̃osa. dec⁹ angeloꝝ. splẽdor ⁊ gloria scrõꝝ. q̃ꝫtuz eos diligebas ꝓ qb⁹ mori cupiebas. nobis vitã tibi mortem affectabas. o miseꝝ me quẽ hacten⁹ tam nequit offendi. quẽ olim sic abhorrui. heu dñm te fum. Jꝑ est dñs me⁹ ⁊ de⁹ me⁹. heu vtinã mille annis in purgatorij igne essem cruciandus anteqũ dñs iesus a me sic cẽt offensus. o mi lector ꝓ me lachrymas funde ad dñm: vt nũc me clamantẽ audiat. pulsanti aperiat. ꝓsolek lugentẽ. dolentẽ. penitentẽ benigne suscipiat. o dñe iesu miſere mei. redde mihi locũ ditatẽ vult⁹ tui Qui ꝓ petoꝛibus dignat⁹es mori me peccatorem rogo ne pmittas eternis ignib⁹ cruciari. o dilectissimi frẽs animaduertite: sedula cogitatione pẽsate q̃ꝫtũ est amãdus: q̃ꝫtũ est diligẽdus q ꝓ nobis est talia ⁊ tãta opprobria passus. q se tradentẽ ad mortẽ sic sortabat dicẽs. qđ facis fac citius. Seqũtur ħ autez nemo sciuit discũbentiũ ad qđ dixerit ei. Quidã em̃ putabant qz loculos hẽbat q̃ diceret ei iesus. Eme ea q̃ op⁹ sunt nob ad diem festũ aut vt egenis aliq̃d daret. loculos hẽbat in q̃b⁹ oblata seruabant⁹ suoꝝ necessitatib⁹ ⁊ alys indigentib⁹ in ꝙ datur forma ecclie seruãdi necessaria q̃ iubet nõ cogitare de crastino me ꝓ terrenis seruiat. vel ꝓ timore inopie iusticiã deseras. Cũ ille accepisset buccellaz exiuit continuo. Erat aũt nox qñ exiuit fili⁹ tenebraꝝ facies ogã tenebrarũ. Nos igit̃ q̃ sum⁹ discipuli xp̃i: videam⁹ ne panẽ intinctũ comedam⁹ religionẽ quã tenem⁹ i vestes eruem⁹ i mente. ⁊ scitatẽ quã bitus exterior palliat intus anim⁹ teneat ne i hoza noctis eream⁹ a domino reprobati i stagnũ ignis ⁊ sulphuris cũ diabolo cremãdi. Illi ꝓ viribꝫ inhere amus: qz bonus est illi adherere. adhereat tibi dñe aia mea. ita tibi adhereat vt a te eã recedere nũq̃ ꝑmittas: sz ad te q̃ ꝓ te gemit q̃ꝫ toti⁹ ꝙsolandã ꝓducas. Cui ẽ honor ⁊ gl̃ia i secl̃a secl̃oꝝ. Amẽ.

Verbũ dei q̃nto ampli⁹ ruminat in ozetãto dulci⁹ sape oz i corde. Et ꝗbi diuini mẽs delibata sapore se ingerit alabastꝝ vnguẽti cupientib⁹ aperire nec thesauꝝ diuti⁹ celari patit. q̃ suscipit incrementũ dũ a plurib⁹ erogat. Vñ non imerito diuinoꝝ florez eloq̃oꝝ q̃s de pomerio dñi ipo sumpsim⁹ largiente ꝑ suauitatum odore manib⁹ portare q̃cũq̃ gestierit sibi largiri gaudebim⁹. Sz rogo meuz lectorẽ. ne illos ab amorib⁹ sui cordis abiciat. nõ odor tã suauissim⁹ emanet q̃ corde cõtritos sanat ⁊ vulneꝝ cicatrices cõsoliđat. odor iste oim suauitatũ in se continet monarchiã: qz oẽm balsami odorẽ excedit ⁊ q̃cq̃d in odorib⁹ cõtinet. Hũc tm̃ actalẽ odorẽ si toto cordis olfatu odorare nõ desieris ineternũ ꝓculdubio xp̃o pibis qm̃ est resurrectio ⁊ vita. qui credit in cũ etiam si mortu⁹ fuerit viuet. odor iste oim odoruz suauitas dñs iesus est. odor bonus. o odor suauissimus melle ⁊ lacte dulciorꝫ nectare suauior gẽmis ⁊ auro p̃ciosior. Iste odor est ꝙbũ illđ de q̃ locuturi sum⁹. Verbũ qđ caro factũ est ⁊ habitauit i nob. A ꝙbo isto sp̃ ꝙba mea ꝓcedãt ⁊ nihil aliud q̃ꝫ ipsuz valeãt tã relonare dñm. s. iesum q̃ de seipo ait. Nũc clarificat⁹ est fili⁹ hois. Existẽte iuda ꝓ q̃ dixerat: nõ est⁹ mũdi oẽs. remãserunt soli mũdi cũ suo mũdatore in q̃ significat clarificatio xp̃i. in q̃ separat⁹ mal' manebit i eternitate cũ seris ita est. Sz aliã exposition ẽ h amor xp̃i reqrit q̃ nec dz scribi sine lachrymis nec sine lachrymis legi Xp̃s de ꝓpria passiõe: imo de ꝓpria morte qua ꝓ salute mũdi exoluere disposuerat gaudz ⁊ triumphat: lerat ⁊ exultat ⁊ ait. Nũc clarificat⁹ est fili⁹ hois. o dñe iesu fili hois fili

marie ꝙginis cariſſime amātiſſime dulciſſime ſpecioſiſſime vita ſcōꝫ ⁊ dulcedo angeloꝝ quō glificarꝫ. quō clarificarꝫ. nōne tibi adhuc īmunet vincula ꝺbera carnifi cuꝫ oppbria hoīuꝫ ⁊ abiectio pleb. Spuꝫta claui. colaphi Spinea corona arūdo ꝓ ſceptro cruꝫ lācea. An vlciſci malīs a tergo: ⁊ victū ad iudicē adduci ⁊ tanq̄ latronē ad ludibriū poni ē clarificatio tua. An aſcēdere crucꝫ patibulū ⁊ tā triſte ferre ſuppliciū eſt ne letitia tua ē ne gaudiū tuū mori. ſ. ꝓ ſalute generꝫ hūani Quid ad hec dicem⁹. q̄d reſpōdebim⁹ frēs mei. Hic vox debet ſilere lachrymē dicere. h ꝑmo tacere ⁊ fler⁹ clamare. Xp̄s de⁹ nr̄ ꝓ nihilo imo ꝓ gaudio mortē ducebat q̄ nos a morte ꝑpetua liberat. Et licꝫ tā cito moriatur⁹ tamē ſcīm clarificatū dicebat. qz tūc ſic patiēdo imo ſic moriēdo mēbra ſua fideles ſuos clarificabat O bone mōache bone xp̄iane recogita annos tuos prauos in amaritudie aie tue. Statue xp̄m ſic crucifixū ab vno latere tuo: ⁊ tua petā ab altero ⁊ int̄ hec poſit⁹ vide q̄d agas. Cōtēplare agnū cōtēplare xp̄m dn̄m tuū. ſic ī cruce extenſuꝫ: ꝓ te tā impie paſſuꝫ. Cōſidera turpitudies carnis tue: prauas affectiōes aie tue. fūde lachrymas ad crucifixū: te ſaluā parat⁹ eſt q̄ ꝓ te talia paſſus eſt. Hūc clarificat⁹ eſt filiꝰ hois ⁊ bñ filiꝰ hois. ⁊ nō hominū: qz ſine virili ſeie de pura ⁊ itemerata ꝙgie nat⁹: de patre ſine mr̄e in celis eſt genit⁹. Cui⁹ mat eſt ꝙgo cui⁹ pater femi nam neſcit. Iſte inq̄ filiꝰ hois valde clarificat⁹ eſt qz q̄q̄d filiꝰ dei habuit ꝓ naturā filiꝰ hois habet ꝓ gratiā. In iſto filio hois marie. ſ. ꝙginis clarificat⁹ ē de⁹. In quo eſt clarificat⁹ i ſalute lāguidoꝝ. i illuminatōe cecoꝝ. i reſurrectoe mortuoꝝ ⁊ ī oīb⁹ opib⁹ ſuis. p̄ris ſui ſp facies voluntatem. Et de⁹ clarificauit eū i ſemetipō qz vn⁹ de⁹ cū p̄re. vna diuinitas. vna mateſtas. ⁊ hec clarificatio eſt ab eterno. Hanc clarificationē morti appropinquās ſm q̄ hō a deo p̄re ſibi dari poſtulabat cū dicebat. P̄r clarifica me apd̄ temetipm claritate quā habui ꝑ ſq̄ mūdus fieret. Claritate nāq̄ quā hēbat ſm q̄ de⁹ volebat habere ſm q̄ hō. Et hūana natura ꝙbo vnita q̄ tūc erat paſſibil⁹ ⁊ mortalis: cito fieret ipaſſibil⁹ ⁊ imortal⁹. ⁊ h̄ eſt qd̄ dr. Et continuo clarificauit eū. Tu q̄ xp̄iane q̄ cupis hereditatē hr̄e cū xp̄o. deū patrē ſp clarificare memēto: ī pura cogitatiōe. ſerena locutione. ordinata actōe ī oīb⁹ motib⁹ tuis vt te q̄cūq̄ viderit glificet deū ⁊ bñdicat dicens. bñdict⁹ ſit deus ī celo ⁊ ī terra q̄ talia opat⁹ ī ſeruis ſuis. Profecto ſi cū xp̄o clarificauer⁹ patrē cū xp̄o eiuſdē p̄ris hēbis hereditatē. Magnū eſt qd̄ dico. Cōditiōis hūane excedit dignitatē. hoīez de terra terrenū. de puluere puluerē factū in celuꝫ ad xp̄m aſcēdere ⁊ aſſidue cū xp̄o regnare. q̄s vnq̄ audiuit ſil'e. q̄s vnq̄ tale vidit aliq̄d. Reuera magnū imo nimis magnū. et licet tā magnū tn ꝑe magnū. Ipa veritas dixit. Volo pat vt vbi ego ſum illic ſit et miniſter me⁹. Tu ita q̄ monache bñdicti eſto ī ꝙitate bon⁹ miſter xp̄i religionē non ſimulās. ſeritatē nō paleās. hūilitatē non relinquēs vſq̄ ad mortē obedientiā tenēs ⁊ ſic cū xp̄o regnab. q̄ diſcipul' ſuis ī conſequentib⁹ ait. filioli adhuc modicū vobiſcum ſum Filiolos appellat quos p̄ mēris teneritudie adhuc plenarie robur fidei nō ſolidabat. nā vſi viuere lacte nondū erant ꝙdonei ad veſcendū ſolido pane. Et ideo filioli qz paruli: ⁊ tāq̄ paruli ī xp̄o lacte paſcebant nō eſca. Nouerāt xp̄m ſm hūanitatem ſz caligine mēris obducti xp̄i vacillantes tenebāt diuinitatē. Poſſum⁹ etiaꝫ dicere q ꝑ amoris magnitudie diſcipl'os ſuos filios appellauerit. Moris em ē parentū paruulos ſuos filios delicati⁹ enutrire: q̄ magnos ⁊ ſepi⁹ amplecti ⁊ crebrius oſculari. Et cū de hac vita mortis acerbitas eos exire ꝙpulerit circa paruulos totuꝫ gremiū charitatꝫ expādūt. eoſq̄ brachys aſtringūt ⁊ i eoꝝ oſcul' ruūt magꝫ paruloꝝ q̄ adultoꝝ orbitatē plorātes. Et illi paruli videnſ: q̄s inuūcti amoris cathena connectit. cū tutela p̄na ill' tā ſuffragari non poſſit. Tūc filios ſuos paruulos tenēt ī cogitatōe: q̄s nō mimos tn ī amore ꝙtinent. Sic ⁊ dn̄s nr̄ ſuos diſcipl'os filios appellauit. q̄s itur⁹ ad p̄rez nō mimo charitatꝫ affectu dilexit. Vultuꝫ eos diligebat q̄s tā filios appellabat. Qui ait. Hodieum

tps vobiscū suz. H est modicū illō tps q̄ in hac carne mortali vobiscū suz. pñtē cernere me potestz. Sz tollā crucz patibulū. cito soluā mortis ipenū. Cito veniet tēpus z hora q̄ tā nō ꝓ hoīe videar reputari. sed cro tāq̄ opprobriū hoim z abiectio plebis Tūc q̄retz me. cupietz me seq̄: sz tiore mortis pcussi nōdū ex alto ꝓtutz iduti aiaz vestrā ꝓ me ponere nō poteritz. z h est qđ ōr. q̄ ego vado nondū potestz me mō seq̄. z est sensus. vado ad pñz: sz ꝑ foramen acus. p angustias passiōis. p dolores mortz Sed nō potestz me mō seq̄: qz pauidi z timidi veluti hedi i lacte mris ad imolādū nōdū ydonei. sz veniet tēp9 z hora q̄ penit9 tiore expulso nō solū crucz suppliciū. sz qđ neq9 potit excogitari tormētū ꝑ meo amore eritis subire pati Filioli mei adhuc modicū vobiscū sū. o dñe iesu adhuc charitas tua me ꝓpellit repetere modicum iesu. iesu dñe me9 z de9 me9 vita aie mee peccatricz tue. pmiū pegrinatiōis mee. Jstō modicū tm fuit amaz tibi. Jn isto modico fact9 es opprobriū hoim z subsānatio ppli. Jn isto modico sic aq̄ effusus es: z dispsa sūt oia ossa tua Jn isto modico pcussus est pastor z dispersē sūt oues gregis. Jn isto tā amaro modico speciosus forma p filys hoim visus ē nō hre spēz nec decorē. Jn isto modico dicendū me9 imo iesus me9 dñs me9 añ portā ciuitatz i tympano siue carnis tympani zabat: z psallebat dicēs heloy heloy lama zabatani. h ē de9 me9 de9 me9 q̄re me dereliquisti. Jn isto modico dña mea mr tua ꝓgo ieorrupta. ꝓgo itemerata. ꝓgo añ ptū ꝓgo p9 ptū tui. Dr tua imo martyr tua. martyr nō ferro carnificz: sz acerbo dolore cordis: q̄ptū amare flebat. q̄ptū amare dolebat. Hec miz cū te videret vnicū suū totum desiderū suū i cruce extensum morti vicinū. imo iclinato capite tradere spiritū Jstud modicū dñe iesu amaz tibi z amaz dulcissime mr tue. vtinā amaz sic eēt mihi: vt i isto modico fuissem iuxta crucē dñi mei: vt quē adhuc videre nō possum cum pñe manentē saltē i cruce positū mortuum videre meruissem. Jstō modicū q̄ felix q̄ iocundū q̄ gliosum fuit illi latroni: q̄ illo modico meruit a dño suo audire. Hodie mecū erz i paradiso. o vox dulcz. o vox delectabilis. hodie mecū eris i paradiso. o dñe iesu. qđ dulci9. qđ delectabili9. qđ iocundi9 q̄ esse tecū i paradiso. nihil prorsus penitus nihil. Quid g̃ dicā. qđ factā. q̄ adhuc i huius pegrinatois erūna ꝓstitut9 tā lōge exulor a delitys paradisi dei mei. O bone iesu esto mihi iesus. Recole saluator: qđ z ꝓpter qō passus es: z miſere mei ipsa te cogat pietas vt mala nra supes pcēdo z voti ꝓpotes me tuo vultu satics Tu esto meum gaudiū q̄ es futuz pmiū. sit mea in te glia in secm seculi. Qui cū patre z spiritu sācō viuis z regnas tc.

Homelia. v.

Mandatū nouū do vob: vt diligatis inuicē sic dilexi vos. Qui mādatū dñi nō ignorat: necesse est vt sm illō viuere nō negligat Nā seruus sciens volūtatē dñi sui z nō facies: plagz vapulabit multz. Qui aūt fecerit: diuitys z honoribz ditabit multis. iuxta qō dñs oim ait discipul suis. Bti eritis si feceritis q̄ ego pcipio vob. Dulcz dñs dulce mādatū ꝓposuit. Ait em. Mādatū nouū do vob: vt diligatz inuicē sicut dilexi vos. Mādatū nob ꝓponit amoris qui dilexit nos z lauit nos a pctis nris i sanguie suo. O bonum mādatū. mādatū dulce. mādatū delectabile. mādatū vite. mādatū salutis eterne. Jn isto mādato ois lex pēdet z ꝓphe Hoc est illō vnū mādatū de quo dictū est. qui oia mādata seruauerit. offendat aūt i vno idest in charitate fact9 est oim reus. Vnō apl's enumeratis gdibz q̄busdā ꝓtutum de charitate. ptin9 addidit dicēs. Charitatem aūt nō habeā nihil mihi pdest. Hec ē illa pciosa margarita. quā dū iuenit sponsa dilecti dedit oia sua z ꝓpauit eā. Hec ē illa scala q̄ in somnis iacob apparuit. que vsq̄ ad celū tēdi videbat ꝑ quā q̄dā descēdebāt z q̄dā ascēdebāt. Per hāc em z angeli descēdebāt z nos ascēdimus ad angelos: qz sine hac scala null9 scādere pt ad celestia regn. Et in ipo nixu scale ipe dñs angeloz iuent9 est q̄ dicit. Mādatū nouum do vob vt diligatz inuicē sicut dilexi vos. Jste in q̄ dñs dat pceptū frēz amādi a seruis suis q̄ ex oi corde dz amari. nec ē magnū si tātū diligit fu9 dñm q̄ptū dñs seruū.

Immo mᵹis a suo dñs debet amari cū nō illi seruus sz seruo dñs valeat suffragari. Seruꝰ q̄ ex toto corde diligit dñm suū. illiꝰ tota ꝑtute satagit obꝑuare ꝓceptum. Et cuiꝰ preceptū despicit restat proculdubio vt ipe actor ꝓcepti negligat. nā q̄ non dilexit proximū i veritate despicit xpi mādatū. z q̄ mandatū xpi despicit: despicit et xpm auctorē mādati. nos g̃ dilectissimi fratres z xpm diligamꝰ z eiꝰ precepta fuemꝰ ꝓceptuz dñi lucidū oculos mēz illūinās dulciora sūt xpi ꝓcepta sup melz fauū z i custodiēdis illꝰ retributio multa ipe dñs xps. Igit mi lector regulā ꝓcepti serua et securꝰ expecta ipm ꝑ ꝑmio auctorē. habere mādati. bonū mādatuz. vñ tm̄ z tale puenit ꝑmiū. istud inc̃ mādatū a nobis irrefragabilit debz obꝑuari cū exide dñz xpm nō dubitamꝰ pmereri. hoc ē illō mādatū qō itur ad pez relict discipul suis. immo istud est testamentū qō moritur dimisit heredib suis. Ait em̄ discipul suis. mādatū nouū do vob dicit dñs meꝰ xps d. s. nouū i ct. vñ nouū. Nup iuētū. nō qz i veteri testamēto est scptū. diliges dñz deum tuū. qd ē g̃ nouū. Nouū: qz vetera ad nouitatē ꝓducet z veteres boies transformat in iuuenes. Nouū qz exuit veterē hominē z induit nouū. q̄ scōm deū creat est in sctitate z iusticia vitaz. Nouū qz olim genꝰ hūanū a paradisi gaudijs expulsū nec z ꝗtidie trāsmittit i celū. Sed q̄ñ multi se diligūt ea dilectiōe q̄ tramite vitaz nō gaudet. ideo adiūctū est sicut dilexi vos. Int amorē et caritatē talis est differētia: q̄lis int genꝰ z spēm est qd i amore bonꝰ: z est quidā amor malꝰ z amor mediocris. Amor bonꝰ ipa charitas ē: q̄ diligimꝰ dominū sup nos z sup oē qō est z primū nostrū tāc̃ nosmetipos. amor malꝰ est charitatis inimicꝰ: vt puta scenosus lubricus z fornicariꝰ. isti amores ꝟriozꝫ vt oppositorum int se hitudinē sortiunt. vnꝰ merituz alius suo possessori acqrit supplicū. aliꝰ pnā. aliꝰ glaz. aliꝰ morte. aliꝰ vitā. aliꝰ paradisum. aliꝰ infernū. aliꝰ deū. aliꝰ diabolū. Amor medi est q̄ nec charitate cōnectit. nec amore scenoso fedat. sic amor filio ꝑ parētū z ognatoꝝ z aliaꝝ rez q̄ iuste z sine periculo possident: z vt isti amores duo ab illo amore q̄ est charitas excludāt. ihs addidit sic dilexi vos. Sz q̄s vnc̃ hoim potuit vel potit tale obꝑuare mādatū q̄s vnc̃ sic dilexit ꝓtios sic xps apl̄os. Nullꝰ vnc̃ vñ notandū ē q̄ istō sic nō ē expssiuū q̄ntitatz. sz siltudis. z ē sensus. eo mō q̄ dilexi vos. eo mō diligite vos inuicē Quō nos dilexit: audi. sic dilexit deꝰ vt vnigenitum suū daret vt ois q̄ credit in eū nō ꝑeat. sed hēat vitā eternā. sic nos deꝰ pr amauit q̄ vnico filio suo nō pepcit sz ꝑ nob tradidit illū. xps itm̄ nos dilexit q̄ ꝑ nob pcōrib aiaz suā i mortē tradidit: z suo sanguie lauit nos a pcis faciēs nos de pcōrib iustos de mortuis viuos de terrigenis celibes de frenis celestes de ꝓsortib iumēto ꝓsortes angeloꝝ. Būdictꝰ sit iste amator q̄ mādatz hēmꝰ vt nos inuicē diligamꝰ sic dilexit nos. Sz fortasse ōt aliq̄s. ō hac dilectōe vacillor z quō diligēdꝰ sit ꝓximus min ꝑfecte itelligo. Vnde q̄dē nō possuz ꝑ fratre sic xps dñs voluit mori ꝑ nr̄a salute. Ad quē ego supꝰ dixi. Qō sic nō est expssiuū q̄ntitatz sz q̄litatis. Si nō potes eq̄ ambl̄are cū xpo. saltē alōge imitare vestigia eiꝰ Si nō vales diligere ꝓximū tuū plusc̃ teipm qō xps fec moriēdo ꝑ salute generz hūani saltē dilige eū tāc̃ teipm. h̄ faciendo illi qō ab eo tibi vis fieri. Sz dices forte: Nec h̄ possuz. cui ego. nō de ipso sz de ꝓsilio. Si h̄ obꝑuare nō potes vide ne facias alteri qō tibi non vis fieri. Sic ei diligēdus ē ꝓximꝰ: vt i illo sp diligatur deꝰ. Si sic diligz ꝓximū cōplesti mādatū. sic ei dz diligi ꝓximꝰ vt amoris cā sit sp deus. nō ār ꝓximꝰ. Si. n. tm̄ ꝓ teipm diligit tā nō erit charitas: sz amor mediꝰ vel forte qō absit amor pessimꝰ. z q̄ tali amore cecāt. nisi penituerint xpi amore eternaliť ꝑuabunt. Nos g̃ frēs q̄ a xpo xpiani vocamur z sumꝰ: z q̄ spretz oib frenis trāsitorijs atz caducz cū totz amoribz cecz illi soli adherere cupiētes i fraena charitate fūdemur vt illiꝰ mereamur vocari z eē discipli q̄ apl̄is suis z nob ꝑ ipos mādauit dicēs i h̄ cognoscēt oēs q̄ mei estz discipli si dilecti onē hūerit z adiuicē. i h̄ ei discernūt filij lucis a filijs tenebraꝝ. discipli xpi a discipulis diaboli si gremiū charitatz iuicē z ad oēs extēdūt. Exēpla sinū amoris nullum

valet relinq̃re charitas Oia ꝓplectit ⁊ cõtinet vniuersa atq; se erogat cũctis cõem. Charitas ē affectio mẽt; brachijs amoris xp̃m astrigẽs. Charitas amor imẽsus. cẽlũ terrãq; ꝓplectẽs. charitas inuincibilis amor q̃ nunq; minis nec supplicijs cedere nouit. Caritas idissolubile vinculũ amoris ⁊ pac;. charitas ē ꝯcept⁹ mũdi ⁊ amor dei. charitas regina ꝑtutũ ad nulli⁹ vitq; pauet occursuz: dotata sanguĩe xp̃i cẽsu. in frõte vexillũ baiulãs crucẽ. cũctos aduersarios i fugã querit: nec est q̃ possit resistere viribꝫ suis huic nil mali accidere p̃t: sed sp ⁊ vbiq; manet secura. hec ē illa arma et scutũ q̃ rogat ꝓpha i certamẽ posit⁹ dñm accipe cũ ór. Appñhẽde arma ⁊ scutũ ⁊ exurge i adiutoriũ mihi. Isto scuto se gaudebat ꝓtectum fuisse idẽ ꝓpheta cũ dicebat. Dñe vt scuto bo. vo. t. co. nos. Quicũq; tali clypeo ꝓtect⁹ fuerit hostiũ cuneos penetrabit secur⁹. Ista est lapis adamãtin⁹ q̃ frãgi nõ p̃t ⁊ cũcta frãgẽtia frãgit. ista ē fort; armat⁹ q̃ inimicũ sua ꝑtute ꝓsternit ⁊ hostẽ suũ neqssimũ cũ oi exercitu suo gladio vtraq; pte acuto ꝓmit ⁊ occidit. Hec amica reg; eterni. nõ timet ĩtrare ad eũ cõfident. Intra lectulũ salomõis ⁊ reqescere dedignat nisi sup pectore xp̃i. Si ĩt nos frẽs dñabit hec regina ꝑtutũ ꝓfecto cognoscẽt oẽs pusilli ⁊ magni q; ꝑfecti⁹ discipuli dñi. Qui nõ hz charitatẽ ĩa nõ est et⁹ q̃ dedit mãdatũ charitat;. Charitas ē dilectio dei ⁊ primi. ⁊ q̃ nõ diligit primũ supest vt nõ diligat deum. ⁊ q̃ non diligit odit. Ergo q̃ odit frẽm suũ odit charitat; auctorẽ. Nos g̃ frẽs q̃s amor xp̃i cõgregauit in vnũ ex toto corde ⁊ ex tota mẽte diligam⁹ dñm xp̃m ⁊ ꝓximã nostruz tanq̃ nosipos ⁊ pilli⁹ amore nõ solũ amicos sz etiã inimicos: nõ tm̃ diligẽtes sz etiã odiẽtes. Hec est scola xp̃i. hec est doctrina spũs sancti Si q̃s de hac scola exierit ⁊ i hac doctrina nõ ꝓfecerauerit. mihi credite frẽs in eternũ ꝓbit. Discipli aũt xp̃i amatoribꝫ charitatis dabit ipa multitudo dulcedis diuitie eterne britudinis: gaudia efine felicitatis. Que gaudia ipe nobis largiri dignetur q̃ in trinitate ꝓfecta regnat ⁊ viuit d⁹ bñdict⁹ p oia secula seculoz. Amẽ.

Dominica. vi. Sermo. vi.

Dixit ei petr⁹. dñe q̃ vadis. ad hec rñdit petr⁹ qõ dñs sup⁹ dixerat q̃ ego vado vos nõ potest; venire. Hec ꝑba q̃ ego vado vos nõ potest; venire. petrus audire nõ potuit sine acerbo dolore. ⁊ iõ nõ ad pñtia. s. mãdatũ nouũ do vob⁹ rc. sz ad ꝑterita. s. q̃ ego vado vos nõ potest; venire. rñ. dicẽs. Dñe q̃ vadis. Sicut eĩm man⁹ sui corpis edocta frequẽter palpat dolorẽ sic lingua cordis amica celare nõ patit ip̃i⁹ cordis amaritudinẽ ⁊ qõ iterus mens cõcipit i dolore lingua exteri⁹ parturit in aptione. vñ nõnũq; vis doloris in mente ꝓcipit: ⁊ p palatũ vocis formate lingua. s. apit. Ideo lingua petri dolorẽ celare nõ poterat quẽ interi⁹ in corde tenebat. Audito q̃ ego vado vos nõ potestis ve. vix postea mgr̃m loquentẽ sustinuit. Vñ expleto de mutua dilectiõe mandato nimio circũseptus dolore de abnũtia futura dñi sui statim ꝑmonẽtãte auctoritatis interrũpit mgr̃i ⁊ tot⁹ exclamat tristis in voce dicens. Dñe q̃ vadis: ac si diceret. Mutuã charitatẽ quã nob⁹ cõmendas illesam ⁊ incontaminatã te donãte seruabimus ⁊ q̃cq̃d aliud ꝑcepis faciemus. Sed istud vex q̃ dixisti. s. q̃ ego vado vos nõ po. ve. nos magna repleuit amaritudine. Et q̃ vadis. cur nos deseris ⁊ cui nos desolatos relinq;s. Jã sine te viuere nolo. noli me derelinq̃re. noli me deserere. Ad quẽ dñs. Quo ego vado nõ potes me mõ seq̃ seqris aũt postea. Et est sensus. Nõ te desero. nõ te derelinq̃. ego te p̃cedo de inuio faciẽs viã. de semita stratã. de timore securitatẽ. de morte vitã. pauid⁹ es. timidus es: nondũ es ꝓfirmat⁹ me mõ nõ potes sequi. Ego te p̃cedã ad opprobriũ ad patibulũ moriẽdo. resurgẽdo. ad celos ascẽdẽdo. nõ es idone⁹ ad p̃miũ: qr nondũ pat⁹ es ad patibulũ. nõ potes sequi vitã: quia pro me nondũ paratus es ad mortẽ. Sed queris aũtẽ postea. Mittam promissum patris spiritũsctm̃ i vobis qui confirmabit vos ⁊ eritis mihi testes in hierlm ⁊ in oi iudea ⁊ samaria ⁊ vsq; ad vltimũ terre. Et tũc me seq̃eris paratus. Cui petr⁹ Quare nõ possum te seq̃ mõ. nõ timeo penam. nõ timeo mortem: tecũ parat⁹ sum ⁊ i carcerem ⁊ in mortem ire. Quid ait q̃ dicis

non possum te seq̃ mō. Animā meā pro te ponā. ad quē dñs. Aiam tuā p me pones Falleris petre. nondū es natus. nondum es ex alto ꝓtute vestit⁹. Cū fueris ex alto ꝓtute vestit⁹. tūc aiam tuā dabis i mortē. Sz nūc ꝓpe est. Vt timore mortis mee neges vitā t occidas aiam tuā. Vt neges te meū esse discipulū t occidas spm̃ tuū properat tp̃us t hora q̃ me negabis vt te saluare iam possis nō cātabit gall⁹ donec ter me neges. Quicq̃d sones in ꝓbis antecq̃ gallus cantet ter me negabis. t est sensus antecq̃ gall⁹ cantet me negabis. Que negatio erit trina siue añ p̃mū cantū galli siue secundū. Quo dicto timor t tremor et ingēs dolor discipl'os ois inuasit. nec mirum. Audierāt q̃ dixerat dñs petro. añ cq̃ gall⁹ cāret ter me negab. q̃ oib⁹ erat scitate p̃stātior. amore deotior. fide robustior q̃ iā confessus fuerat iesuz esse filiū dei dicēs ad eū. Tu es xp̃s filius dei viui. Et timebāt ne illō idē qđ petro subimeti p̃is cōtingeret. Et q̃ tant⁹ vir eū erat negatur⁹ i illo q̃dammō titubabāt. t q̃ a mortuis tertia die resurgeret. nō pfecte credebāt. nec t nō ido q̃ dñm quē i p̃ri audiebāt loquētem. nō lōge p⁹ futuꝝ credebāt moriturū. Ibi meror t luct⁹: vox vna plangentium Certi erāt de abn̄tia tā dulcꝭ mgri de futura morte tā dulcissimi dñi sui t eum ad huc i carne viuentē cernebant t tñ illū q̃si iā mortuū lugebāt. Tunc ad memoriā reuocabāt. dulcissima fluēta doctrine. q̃ ab illo acceperant. salutes q̃s dederat egritudinis. insup t vitā quā reddiderat mortuis benignissimā t dulcissimā familiaritatez quā sp circa illos hūit t videbant se ab eo tā subito deseri. tūc sic amarissime flebant. mihi credite frēs: q̃ ipi tā ꝓsolari nō potebāt. Quos vt dñs vidit tā amarissime flētes eos de sua morte ꝓsolari voluit sz puto: q̃ nō potuit imo magꝭ illos istigabat ad luctū dū eis dicebat. nō turbet cor vestrū. miror si dñs iesus nō ifremuit spū: et nō turbauit seip̃m. dū discipul' flētib⁹ diceret. nō turbet cor vr̃m. Credo ꝓpt qđ t loq̃t. ait dñs me⁹ iesus bñdict⁹ oī tpe seculi: flētib⁹ discipul' suis. nō turbet cor vr̃m: creditꝭ i deū t i me credite. ac si diceret. nō turbemini de abn̄tia mea. de morte mea. Potestatē hēo ponēdi aiaz t iteꝝ sumēdi. Tribus diebꝫ mortua iacebit i tūba t p⁹ tres dies r̃surgz imortal' t ipassibil' facta: tribꝫ diebꝫ t tribꝫ noctibꝫ fuit ionas i vētre ceti t fil⁹ hois tria die resurget a mortuis. nō turbet cor vr̃m. ego q̃ r̃suscitaui lazaꝝ posū resuscitare h̄ corp⁹ meū. ego q̃ resuscitaui filiū vidue. vltra tres dies nō detiebor a morte. creditꝭ i deū t i me credite. nolite timere p morte carnis mee. Ego sum de⁹ q̃ suscitabo carnē. opa q̃ ego feci testioniū phibēt ō me. credite i deū. seq̃t vt i me credere dēatꝭ: q̃ ego sū de⁹. t ne dubitarēt se apō deū i etna vita cū xp̃o māsuros. seq̃t t ōt. i domo p̃ris mei māsiones mlte sūt. et ē sensus. i etna vita vos mecū regētꝭ i q̃ sūt mlte māsiones. i. mlte dignitates: q̃ ibi est alia claritas sol'. alia lune. alia stellaꝝ Dom⁹ dei p̃ris ē p̄destiatio t p̃mia ei⁹. in hac domo vnusq̃q̃ pfect⁹ hz māsionē p nūerato denario q̃ idē oib⁹ dat. q̃ denari⁹ ē vna t nō diuersa i eternitate vuēdi mēsura. Vl' alit. dom⁹ p̃ris mei ē tēplū dei. regnū dei. hoies. s. iusti: i q̃b⁹ mlte sūt dñe. t be sūt māsiones ipi⁹ dom⁹. Ille dignitates q̃ sūt parte in p̄destiatōe. Sic apl's ōt. q̃ elegit nos añ mūdi ꝓstitutōez p̄destiatōe. sz sūt sperāde in opatōe. Vñ apl's. q̃s p̄destiauit. hos t vocauit. t q̃s vocauit. hos t iustificauit. t h̄ ē qđ ōt. si q̃ min⁹ dixissez vob̄ q̃ vado parare vob̄ locuꝫ. t si abiero t p̄parauero vob̄ locū iteꝝ veniā t accipiā vos ad meip̃m. vt vbi sū ego t vos sitꝭ. Et ē sensus. in domo p̃ris mei diuersa sūt p̃mia meritoꝝ. t si quo min⁹. i. si nō eēnt dixissez vob̄ h̄. s. vado parare vob̄ locū. Sz q̃ ibi sūt p̄para p p̄destiationē. nō ē op⁹ vt alias illic māsiones p p̄destiatōez p̄parē. Et q̃m nō dū sūt i opatione addit. Sz si abiero t p̄pauero vob̄ locū iteꝝ veniā t accipiā vos ad meip̃m. vt vbi sū ego t vos sitꝭ. ac si diceret. in domo p̃ris mei hēt̄ māsionē p p̄destinatōez Sz vado ad p̃ez t illas vob̄ p̄parabo p operationē i domo p̃ris mei hēt̄ etnā māsionē. sz iā nō potest̄ ad illā venire: nisi p magnū laborē i domo p̃ris mei māsiones hēt̄ tm̄ ex gr̃a dei t dono: sz volo vt illas iam hr̃e dēatꝭ ex me. A vob̄ recedo fm̄ hūanitatē. nō recedēs a vob̄ fm̄ diuinitatē. t p̄parabo vob̄ fm̄ meā hūanitatē illā ineffabilē

bitudinē. quā vob pani ab origine mūdi
fm diuinitatē. illa ineffabilia gaudia vite
pennis: vtcūq; pcipe nō potest;: nisi prius
fuero carne solut⁹ t iteꝝ eadē carne vestit⁹
Ascēdā i celū t mittā vob spūsctm q vos
sic doceat opari p opationē t grāꝝactiōez
qten⁹ regnū etne felicitatꝫ qō vob patū ē
p pdestinationē hre debeatꝫ p opationem
Dñs ihesus qtidie fidelib⁹ suis locū ppat
dū carnē suā deo pri p salute generꝫ hūani
fuisse passꝫ demōstrat. t sic nob locū quē
pauerat p diuinitatē. iā illō nobis tribuit
p suā hūanitatē qtienscūq; aliq bona faci
mus ieiunādo. orādo. legēdo. meditādo
p peris. siue p desiderio xpm videdi. lugē
do. visitādo infirmū. saturādo famelicū.
sic de reliqs bonis q longū est enarrare sp
ille loc⁹ brūs ab illo nobis ppar i cel q di
xit. Sine me nihil potest;facere. sz tūc nos
introducit i illas beatissimas māsiōes: si i ei⁹
fide t dilectōe vixerim⁹ cū venerit reddere
vnicuiq; fm opa sua. t b ē qō dr. iteꝝ veni
am t accipiā vos ad meipm vt vbi sū ego
t vos sitꝫ. qō ē dicere. Apparebo i iudicio
t introducā vos i illas māsiōes vt ibi me
cū maneatꝫ ieternū. Q sūma. o felix beatu
do beare cū xpo. qs ad hanc felicitatē. ad
hāc gliosaz beatitudinē quenire valebit. qs
erit tā felix. qs tā sūme brūs vt possit regi
re cū xpo. videre gliam ei⁹ t pulcritudinē
ei⁹: O iesu iesu vtinā merear te videre mi
hi iesum. Credo i deū t i te. credo t tñ val
de turbat cor meū. nō turbaret cor meuz si
au dissez a te. nō turbet cor tuū. sz aīa mea
nūc valde turbata ē. nō qz nō credā i te. sz
qz mō te videre non possum. Nihil aliud
volo. nihil aliud qro. nihil aliud desidero
nihil aliud cupio nisi te videre dñm t deū
meū. t qz te qro t nō inuenio. voco t nō rñ
des mihi. Te videre desidero: t te videre
nō possū: cū tuipe sis tm ō sideriū meū Tu
mihi testis es veritas qz valde turbat cor
meū. sz ꝓfido i mia tua qz adhuc te vide
bit aia mea t satiabor de te t a te t i te t p
te nō meritꝫ meis: sz miserationib⁹ tuis mag
nis t multꝫ. t q videbo te deū saluatorez
meū: cū tu venerꝫ iudicare sec'm p ignē. sz
rogo te p teipm t p illā q te genuit matrez
vt cū venerꝫ ad iudiciū attrahas me ad te
ipm. vt vbi nūc es possim t ē tecū t cū oi
scipul' tuis qb⁹ ad pīez itur⁹ dixisti. t quo
ego vado scitꝫ t viā scitꝫ. Sciebāt. n. te ire
ad pīez t te viā ē p quā venit ad pīem. q
vi: t reg. cū eo⁹ pīe t i vnitate spūsci de⁹
p oia secla seculoꝝ. Amē.

Homelia. vij. Sermo. vij.

Dixerat dñs dis. su. Quo ego vado
scitꝫ: t viā scitꝫ. cui thomas dixit:
dñe nescim⁹ q vadis: t quō possu
m⁹ viā scire. Thomas q ōr didim⁹. i. du
bi⁹ siue dubitās. vñ ipe dubitabat. alios
dubitare credebat. Vñ dicebat: dñe nesci
mus q vadis. sz ꝓuicit eū scire mgr ꝑitatꝫ
qz sciebat eū q ipe ē via: viā sciebāt: t ipe
ē ꝑitas t vita t ipm sciebāt. qre sciebāt ve
ritatē t vitā ad quā ipe vadit. ipe ē via fz
q ē hō. t ꝑitas t vita fm q ē de⁹: p se itaq;
viā vadit ad ꝑitatē t vitā. qz fm hoiem
glificatū redit ad se deū Vñ plane ꝓuicit
eos scire qō se nescire putabāt. cū ōr. ego
sū via q quā ē eūdū t ꝑitas ad quā venie
duz. t vita i q pmanen dū. ego sū via sine
errore. ꝑitas sine falsitate. vita sine morte
Ego sū via i exēplo. ꝑitas i pmisso. vita i
pmio. ego sū via abil'. veritas irrenocabil'
vita itermiabil'. Ego sū via lata t spacio
sa. ꝑitas potēs t copiosa. vita delectabil'
t gliosa. ego sū via incipientiū. ꝑitas pfi
cientiū. vita quenientiū. ego sū via lucꝫ et
serena. ꝑitas viuēs absq; pena. vita felix
t amena. ego sū via i patibl'o. ꝑitas i iferno. vita i resurrectōis gaudio. ego sū via i
q nō ē spina vel tribul⁹. ꝑitas i q nō ē falsi
tatis stimul⁹. vita i q reuiuiscit mortuus.
Ego sū via recta. ꝑitas pfecta. vita sine fi
ne māsura: ego sū via reconciliatōis. ꝑitas
retributōis. vita etne beatudis. Nemo ve
nit ad patrē nisi p me. ac si dicat. nemo ve
nit ad me ꝑitatē t vitā nisi p me viā. t ne
mo venit ad me deū nisi p me hoiez assū
ptum. Ego p assumptā carnē mortalib⁹ fa
cio foueā p quā venit ad ꝑitatez t vitā. t
viā moriendo facio resurgendo. ad celos
ascendendo. Vbi ego sum ꝑitas t vita.
deus ver⁹. deus etern⁹. Diser hō de tesa
ra terrenus. sp gibbus. sp pclivus. semp
eger. sp infirmus ad gaudia paradisi vn
de expulsus fuerat p se redire non poterat:
nec ad veritatem t vitaz q deus est per se

ascendere valebat. Sz venit ꝟbū ad carnem dei ad hoiem. z ꝟbū caro factū est. et deus factꝰ est hō. idinauit se ꝟbū ad carnē deꝰ ad hoiem. z sic genꝰ hūanū nō solum ad gadisum sz etiā potauit ad celū: vbi ē esse vez z esse eternū. ꝟitas q̄ sp fuit z erit vita btā z sp btā q̄ nec p̄ncipiū hūt nec hē bit finē. vñ nob terrigenis hō deꝰ factꝰ est via. z nos gducit ad ꝟitatē z vitā ad se vz dñi z hoiem. z h̄ est qđ dicit. nemo vēit ad p̄rem nisi p me. ac si diceret. nemo vēit ad me deū: nisi p me hoiez. hoiem a ꝟbo assūptum nemo venit ad p̄rez nisi p me q̄ suz hō z vnꝰ deꝰ cū p̄re. vñ sequit: si ꝯgnouisſetis me z p̄rem meū vtiq; cognouisſetz. et am mō ꝯgnoscetis eū z vidistz eū. Si cognouisſetis me idē esse cū p̄re vtiq; z p̄rez meū ꝯgnoscetis: qz ego z p̄ vnū sumꝰ. z p me cognitū cognoscetz eū z vidistz eū cotidē dū me ei i oia sic'em vidistz. Philippus ꝟo nō intelligēs illū oio similimū esse p̄i dicit ei oñde nobis p̄rem z sufficit nobis. Erāt q̄dā illoz q̄ nō putabāt filiū ex toto sic'em p̄i sz p̄rem maiorē z meliorem. z ita nec p̄rem nec filiū sciebāt. q̄z vnꝰ erat philippus: iō dicit oñde nob patrē q̄ maior est in q̄ sufficientia est z nō i te. vñ icrepās ihesus illū: nec etiā filiū scire. Ait dñs. Tanto tpe vobiscū sum z non cognouistis me: ꝟe nō me nouistz. qz si me nouisſetis z patrem nouisſetz. filiū nō nouit q̄ p̄rez melior em credidit. nō qz aliꝰ sit pat. aliꝰ sit filiꝰ. sz qz oio sic'is. Et iō qz oio sic'is est filiꝰ patri. Seq̄t z dicit. Philippe q̄ videt me videt z p̄rem. Quō tu dicz oñde nob patrez cū oio sic'is sim p̄i. Quō tu dicz oñde nobis p̄rem z sufficit nob. Video q̄ aio dicz nō qris altez sic'em sz puras meliorē. Cur inſepabiles separatim vis noscere. Nō credis qz ego in p̄re z pat i me est. Qđ nō potes videre vel saltē crede. ꝟba q̄ ego loq̄r vobis a meipo nō loquor: qz nō sum a me ipo q̄ loq̄r ei retribuo q̄ facio ō q̄ ipe sū q̄ facio. P̄ i me manēs ipe fac opa int̄ q̄ st̄ ꝟba illa q̄ bona st̄ opa cū aliquē edificāt z cū p̄i me faciat opa. nō credis qz ego i p̄re z p̄i in me est. Si em separatim essemꝰ nullo mō inſepabilit̄ opari possemꝰ. Amē amē dico vobis q̄ credit i me opa q̄ ego facio z ipse faciet z maiora hoz faciet: qz ego ad p̄rez vado. Amē. Amē ingeminat: vt q̄d dicit veriꝰ affirmet. Amē hebraicū est z i se ꝓtinet q̄sdā significatōes diuersas. Amen dī ad uerbū affirmādi z aduerbiū optādi. vt h̄ cū dī. h̄ bonū tibi ꝓtingat. rñ. Amē Et in fine oronū cū dr. Per oia secla se. rū. amē. z est sensus q̄ rogas dñm. hic optamꝰ ad uerbiū affirmādi vt h̄. amen dico tibi. i. in ꝟitate dico tibi. Cū ꝟo geminat magz qđ dr affirmat. amē amē a dño dr vt qđ dicit esse vez sine dubitatōe credat. Potat em credi suo simplici ꝟbo Sz qz discipuli eiꝰ adhuc infirmi erāt z ibecilles i fide q̄ p dilectionē opat nō credētes q̄ vnā z eandē haberet ptātem cū p̄re. idē ab eo. Amē ingeminat. vt qđ promittit nulla dubietate frāgat. Amē amen dico vob. i. in ꝟitate dico vob. q̄ credit i me. h̄ est esse me vnuz dñm cū p̄re venerādo z amādo opa q̄ ego facio z ipe faciet. i. opa q̄ p me facio postea faciam p eū. z maiora hoz faciet. ego sicdē p eū qz ad p̄rem vado. Ad illū vadit a quo nūq̄ recessit ꝑm diuinitatē. Maioris meriti est credere nūc i cū qz eū nō videmꝰ. q̄ si eū videremꝰ. Postq̄ ascēdit ad patrē p eū maiora facta st̄ miracla q̄ ea q̄ fecit ipsa sua. ad tactuz fimbrie vestimēti eius vna tm̄ mulier fluxū sanguis pariēs refertur esse sanata. postq̄ ꝟo celos ascēdit vmbra petri nonnullos ab oi lāguore curauit. maiora miracla est opatus p petrꝝ q̄ fecerit ipe añq̄ ascenderet celū. pauci p p̄dicationē suā st̄ ꝙuersi ad deū. Sz postq̄ ascendit in celum vna die q̄nq̄ milia z alia die tria milia ad predicationez petri ad dñm referunt cōuersi: anteq̄ ascēderet in celum notus tm̄ erat in iudea. at postq̄ ascendit celos sp apłos suos tam toti mūdo innotuit. qz in oēm terrā exiuit sonꝰ eoz z in fines orbis terre verba eoz. in mundū venit. z mūdus eū nō cognouit. Sz postq̄ reliquit mundū z ascendit in celum per totum mundum fama eius intonuit et hoc est quod dicit prophera in persona illius. Singulariter sum ego donec transeat. q̄a incognitus suz z incognitꝰ ero donec transeam ad patrem. Sz cū exaltatus fuero a terra oīa traham ad meip̄m. Maiora q̄ sunt opera que nunc facit per suos fideles. quia est in dextera patris. q̄ ea que fecit

dñ̄ sederet in gremio matris. Sequitur et q̄cūq; petieritis in noīe meo hoc faciā. i. q̄cq; petieritis: ad salutē aiaꝝ vīaꝝ hoc dabo vobis statim vel postea. Vulti em̄ sunt malaꝝ tentationū stimulis ipediti q̄ gementes t dolētes t petētes in noīe dñi ab ipis perūt liberari. q̄d gr̄e est t valde laboriosum belligerare cū illis. Timēt ne deficiant. Adiutoriū a dño postulāt ne succūbant. q̄ si cito nō hīt auxiliū a dño q̄d implorāt se ab illo derelictos existimant. Et q̄ differt illis subuenire. credūt de seipsis dñm nō curare Sz nō est ita. imo eos magis diligit q̄s q̄si solos cū tentationibus diu pugr̄e permittit q̄ crescēte pugna. gl̄iosiorem illis mīstrabit victoriā. t q̄nto fuerit robustior pugna. tāto gl̄iosior dabit illis coronā. non titubet si dubitet athleta xp̄i q̄ pl̄iatur ꝯ astutias serpētis antiqui. q̄ pugnat p̄ capiendis gaudijs paradisi: nō lacescat. nō discedat a bello. instet fortiter dimicet acrit̄. virilit̄ agat t p̄fortet cor ei⁹ q̄ cito veniet dñs t manu potēti conteret brachiuꝝ pctōris t maligni. Postea calliđo hoste deuicto cū xp̄o regnabit̄ ineternū t in seculū seculi. Deminerit em̄ esse scriptum illō q̄d dicit dñs p̄ ꝓpham. Juxta ē dñs his q̄ tribulato sunt corde t mīte sūt tribulatōes iustoꝝ. t de oīb⁹ his liberauit eos dñs. q̄cq̄d vult petat a dño tm̄ p salute aie sue petat. Non curet si differat: q̄ si differt nō aufert. imo cū hīri cepit charius possidet. hoc em̄ petam⁹ in noīe suo. q̄d patrem petere docuit ap̄los suos dicēs. Cū orabit̄ p̄em sic dicetis. Pat̄ nr̄ q̄ es in celis t̄c. Q̄d si aliud petim⁹ q̄ ab hac petitione discordet inanis est petitio nr̄a. si petierim⁹ salutē aie nr̄e in noīe ei⁹ illaꝝ dabit nobis. t ne putēt vt illō q̄d p̄misit sit sine p̄e factur⁹. seq̄tur t dicit vt gl̄ificet pat̄ in filio: q̄ q̄cq̄d filiꝰ facit. tō facit vt gl̄ificet p̄ in ipo. vel al̄t. q̄cquid petieritis i noīe meo hoc faciā. nomē dñi iesus est. Hoc nom̄ fuit ei impositū: p̄m humanitatē hoc ergo est sensus. q̄cq̄d petieritis in noīe meo hoc faciā id est q̄cquid petieritis me p̄m q̄ sum hō oabo vob⁹ p̄m q̄ sum de⁹. Vt gl̄ificet pat̄ in filio de⁹ in hoie sibi vnito. illō q̄ addidit. si q̄d petieritis me i noīe meo hoc faciaꝝ id tm̄ cōfirmat q̄d surgi⁹ dixit nā repetitio sermonis p̄firmatio est operis. nos ḡ dilectissimi frēs hoc ab illo petam⁹ vt sua gr̄a nos p̄ueniat ac sequat̄ ac bonis op̄ib⁹ iugiter p̄stet esse intētos. in noīe ei⁹ ipm̄ solum petam⁹ certe nimis est auar⁹ cui nō sufficit xp̄s. Hā q̄ dñm possidet t cum ꝓpha dicit Pars nr̄a dñs nihil extra dñm hr̄e potest ite p̄fecto felix est t btūs q̄ tāto dono ditatur. nec vltra iam pau⁹ erit q̄ olim datorē bonoꝝ p̄ hereditate tenebit. si aliq̄s petierit argentū auꝝ possessiones varias suppellectile credite mihi: q̄ in noīe iesu nō perit t cū istis p̄tib⁹ dñs nō dignat fieri ps vel hereditas ei⁹ nisi oia illa vilia vt stercora reputet p̄ dilectiōe t amore dei. Sz nob⁹ q̄d⁹ dñs est portio nihil debem⁹ curare p̄ter deum nec alteri⁹ impediamur mūere necessitatis. Q̄d em̄ ad alia officia p̄fert hoc religionis cultui atq; huic nr̄o decipit̄. vñ nihil aliud debem⁹ curare: nisi q̄lit̄ xp̄m in hereditate mereamur sortiri p̄ cuius amore renunciauim⁹ ꝓpria t ꝓprie volūtati. Hec ē illa hereditas dilectissimi frēs q̄ brōs suos facit heredes. iam illuꝝ vteri⁹ pauperatis angustia nō coartabit q̄ talē ac tantā hereditatem hēbit. Ista in q̄ est hereditas in terra viuentiū. hec est portio quā petit prophēta a dño dicēs. Portio mea dñe sit in terra viuentiū. Ad hāc hereditatē se p̄parabat ap̄s cū dicebat. Mihi viuere xp̄s est t mori lucrū. O q̄ felicit̄ ad hāc ardebat cū aiebat. Cupio dissolui t esse cū xp̄o Q̄ cū xp̄o regnat q̄ in h̄ mādo soli xp̄o viuebat. Q̄ cū xp̄o btūs regnat in celis q̄ illuꝝ ex toto corde dilexit in terris. t illi nūc est tūctus in patria quē toto desiderio ꝓcepuit in via. Nos ḡ dilectissimi ab ipso ipm̄ solū petam⁹ t nihil aliud nisi ipm̄ solū de oi corde q̄ram⁹. t sic ad p̄cipiendā tantā ac talē hereditatē q̄ ipe ē p̄ueniem⁹. Q̄ ipe nob⁹ xp̄s largiri dignet. q̄ cū patre t spūsctō viuit t regnat deus p̄ oīa secula seculoꝝ. Amen.

Homelia. viij. Sermo. viij.

Equit̄. si diligitis me mādata mea seruate t ego rogabo p̄em t aliū p̄aclytū dabit vobis spm̄ ꝓritatis quē mūdus nō p̄t accipere: q̄ nō videt eum nec scit eū. ex isto capl̄o solo cōijcere possu-

mus. Utr̃ ꝓ diligam⁹ deū. Illū ī ꝟitate diligim⁹ si ei⁹ mādata seruam⁹. ⁊ si ei⁹ nō seruam⁹ mādatū. certe nec diligim⁹ eū. nō ꝑt ex vna ꝑte diligi ⁊ ex alt̃a ꝑte ꝙtēni. ipse em̃ dicit. q̃ nō est mecū ꝺ̄ me est. ⁊ q̃ nō colligit mecū dispget. ille cū dño hitare merek q̃ ꝓ suo posse ei⁹ mādata ſuare conatur frustra. n. se cū dño hitare ꝺt q̃ ei⁹ mādata seruare ꝙtēnit. non vos fallat dilectissimi vest̃ religiosa. mihi credite nō diligit̃ deū si illi⁹ mādata nō obseruatis. Quō possumus dñz diligere hitu: si eū ꝙtēnum⁹ actu. Dilectio dei nō q̃rit vestē. sz nr̃az mentē. nec q̃rit opinionē sz tm̃ bonā actionē. pbatio dilectōis exhibitio est opis. Hoc ē em̃ qꝺ dñs dic̃. i. si i ꝟitate diligit̃ me. mādata mea seruabitis. Ad h̄ vt ꝓfecte vos me ꝙgnoscā diligere mea mādata ſuate ⁊ ego rogabo p̃ez h. n. monet diligere. mādata seruare vt accipiāt spm̃ sctm̃: quē nisi habeant non p̃nt diligere nec mādata seruare. vñ seq̃. Ego rogabo p̃ez ⁊ alīū ꝑaclytū dabit vob. Rogat hō q⁹ de⁹ dat. ipe ꝓ nobis rogat q̃ nob rogata dat de⁹. ipe ꝓ nobis rogat fm q⁹ hō qñ nos facit se rogare deū. Tūc em̃ p̃ez rogat ꝓ nob cū nos illū rogam⁹ vnū cū p̃e dñi esse crederēs. Qꝺ ꝙ sequit̃ ⁊ alīū ꝑaclytuz dabit vob: h̄ est alīū ꝙ̄tū ī ꝓsona. nō ꝙ̄tū in natura vel in essentia. dabit vob nō q⁹ ipsi nō hr̃ent sed qz hēbāt min⁹ occulte ⁊ acceptur̃i erāt amplius manifeste. vt maneat nobiscuz. h̄ est vos illustret ⁊ doceat p̄dicare regnū dei et euāgelizare. ⁊ vos credere faciat me eē p̃i eq̄lem quē nūc credit̃ esse minorē. Mane at etiā vobiscū ineternū vt ad videndum eterni luminis claritatē ūroducat ⁊ me eē vnū dñi cū patre ⁊ codē ꝑaclyto sicut cito credet̃. facie ad faciē ꝙrēplari possitis ꝑaclytus dr̃ aduocat⁹ vel ꝙsolator ipe est aduocat⁹ fideliū. iste est defensor ⁊ prector in se sperantiū. sine q̃ nihil est validum. nihil sctm̃. iste suos ꝓtegit. iste defendit. iste ꝓ illis pugnat q̃s ieternū gl̄ificat. iste inquā est ꝙsolator merentiū. paſor ꝓhanor. maritus viduar. Quor est merentiū ꝙsolator. merentiū de ꝓpetratōe delicti. ō pena futura ꝙmissi. Merentiū qz ⁊ seipos peccando ꝓdiderūt. ⁊ regē gl̄ie xp̃m ad iracūdiam ꝓuocauerūt. Merentiū. q̃ illū spez uerunt in delicto q̃ p illis fuit mortuus in ligno. Merētiū qz spē vite sue xp̃m auctorem salut̃ videre nō p̃nt. Vos aūt oēs cōsolak spūs iesu. Cōsolak eos i hac vita p̃nti in spe. ⁊ ꝙsolabik in vita br̃ē felicitat̃ iure. Iste in q̃ spūs ꝟitat̃ dr̃ q̃ p̃ri ⁊ filio est ꝙsubstātial ⁊ coetern⁹ spūs ꝟitatis. spūs bonitat̃ oīa q̃ docet bona sūt nullo errore falsitat̃ obducta. Hūc spm̃ ꝟitat̃ viri impi ⁊ mendaces accipe nō p̃nt. oēs. n. q̃ habent man⁹ pollutas nō dico carnis sz mētis. nō stercore scelī. sz fetore delicti eū taz mundū. tā splendidū. tā gl̄iosum nō valent capē. nō p̃nt tenere. neq̃unt possidere. Hūc mūdus nō capit. hoc est mūdanus mundi cultor: mundi amator. Amatorem mūdi odit spūs xp̃i. ab illo fugit quez aliud nisi seipm̃ amare ꝙgnoscit Ita vult amari q⁹ nihil aliud ꝑter ipm̃ amek. Perfecte vult amari q̃ sol⁹ vult diligi. nō vult ꝙsortē hr̃e i amore: q̃ parē nō bz i dilectionis retributōe: ⁊ tm̃ sic vult amari vt cūcte res sil̃ amēk cū ipo: ⁊ sic vult amari vt nil ꝑter ipm̃ amek. oīs. n. creatura iure creationis ab illo est: ⁊ oīs creatura in eo q⁹ est creatura bona est. Dz g̃ ad h̄ diligi creatura vt i ipa creator amek: nō ipa p se. sz p eū q̃ illā creauit. Qui. n. sic diligit aur̃ argētū possessionē variā suppellectilē. ita q⁹ hec sc̃ sibi cā amoris. pfecto nō est i illo charitas p̃ris. Diligēdus est g̃ creator ī cūctis creaturis. ⁊ cūcte p ipm̃ creature. ⁊ sic cūcta diligunk cū ipo. ⁊ tm̃ ipe sol⁹ diligit̃ hūc capē nō merek q̃ scabiem vlcerosam bz in pelle nec eū videre tā valet q̃ i occulto mēt̃ albuginē bz. Mūdanus est g̃ oculis ment̃ vt mereamur videre spm̃ ꝟitat̃ ⁊ testa igne examinata diutⁱ⁹ ab oī scabie radendū est corp⁹: vt oī arte sculptū ⁊ bñ politū. spūsscī mereak effici templū. sic d. bem⁹ agere: sic debem⁹ facere si ad videndū spēm claritatis illi⁹ volum⁹ puenire. si sic fecerim⁹ ⁊ cū aplis iesu illū cognoscem⁹ ⁊ apō nos manebit i hac p̃nti vita ⁊ nobiscū erit i vita penni. O q̃ felix spōsa. o q̃ br̃ā aia q̃ sic studet assidue mētis lauare sordes vt cum illa hitare dignek tāte brītudinis hospes. Sciat q̃cūq̃ lr̃am nr̃am legere delectat q⁹ in aia subdita ꝑtis nō hitat ille speciosus spūs ꝟitat̃. sola illa aia ꝑtis esse subiecta

dr̃. q̃ sic lozis sue p̃uitatis ligata tenek: q̃ nec vult nec q̃rit p pnie lamẽta sue iniq̃tatis vincula dissipare: nec liberatozis aiaꝝ auxiliũ implozare. sz q̃si ipudica meretrix vltro t ipoztune cozruptozib⁹ suis se reuoluta, pstituit. illa ꝯo sub pcis nõ dr̃ q̃ pvi ribus ꝯ cicta carnis incẽtiua abstinentie mucrone luctaꝝ sine q̃ stulte de floze castitatis se iactat q̃ ꝯ illa q̃ de carne t sanguie nascunt pcã p afflictionẽ carnis t p pinguedinẽ mẽtis nõ fozti⁹ istat. Nã pereunt cupidinis arc⁹ cũ cozpi nr̃o subtrahit⁹ cib⁹ t pot⁹. sz dũ p obnoxia venit distẽdit: mẽs caro t castitas icõtinẽtie necesse est famulent. Nã dũ voluptati se gula inclinat et man⁹ozis amica vltra q̃ natura req̃rat. i. gule ruine mistrat cozpis a ruina nutrit: t ipa luxuria roboraꝝ. vt q̃ castitas vigeat ẽ mẽte caro mactet abstinẽtie falce: nõ. n. ẽ illi parcendũ si spũsseti fieri volum⁹ templũ. Jp̃e nos ab oi inq̃namẽto carnis t spiritus sic mũdare dignet: vt dignũ illi⁹ mereamur effici tẽplũ b̃ t imꝑpetuũ. Jn vnitate cui⁹ vnit t regnat xp̃s cũ p̃re deo benedictus i secula seculoꝝ. amẽ.

Sermo. ix.

Equit. nõ vos relinquã ozphanos ois em̃ q̃ hui⁹ misere pegrinatiõis vias erũnosas adhuc ambulare cõpellit⁹ quẽ amoz t desiderũ xp̃i sui exilũ t vite brẽ imemozẽ eẽ nõ sinit. capt'm istõ sine gemitu t suspirijs legere: sic arbitroꝝ. nõ valebit. credo ꝙ q̃ ꝯ loq̃z. Quõ cruci fixi amatoꝝ istõ capt'm legẽdo lachrymas potit ꝯtinere. dũ ip̃m resurgentẽ totũ desiderũ suũ i dextera p̃tis sedentẽ adhuc nõ valet videre. O dñe iesu nisi amoz tu⁹ mihi fiduciã daret me ozphanũ a te crederez esse derelictũ: q̃z te sicut es videre nõ possũ dixisti. n. aplis tuis: nõ vos relinquã ozphanos veniã ad vos. sz ego mis̃ adhuc nõ merui a dño meo audire. nõ iã te vltra relinquã ozphanũ cito veniã ad te t gaudebit coz tuũ. O is a me interim recedat⁹ leticia q̃ suscꝑ veniã visur⁹ quẽ ꝏsiderat aia mea. Verozẽ sp hẽbo amicũ. q̃ suscꝑ videbo deũ saluatozẽ meũ. nec mihi gaudium iam esse poterit dũ auctozẽ gaudiꝰ a me lõge sic abire ꝯtigerit felix inꝯ illa aia q̃ q̃ti die gemit t luget: q̃z actozẽ oĩm mundi saluatozẽ xp̃m nõ videt. Jp̃a, pfecto videbit i die nouissimo: t gaudẽs gaudebit ieternũ cũ xp̃o. Jlla ꝯo q̃ nõ gemit de xp̃i abcessu videat ne irrefragabiliť plozari eusdẽ xp̃i aduẽtu. Jlla spõsum spõsa suũ nõ amat q̃ p desiderio illũ videdi aliq̃ tpe nõ suspirat nõ em̃ xp̃m pfecte amare ꝙuincit⁹ q̃, p desiderio xp̃i suis ocꝭs lachrymas nõ largit⁹. Sz ille nõ potit a xp̃o diu⁹ separi q̃, p ei⁹ amoze q̃tidie didicit lachrymari. cito veniet ad suos dolẽtes t absterget oẽs lachrymã ab oculis eoꝝ t iã nõ erit ampli⁹ nec̃ luct⁹ nec̃ clamoz. sz gaudiũ eternũ de visione xp̃i q̃ dixit discipul⁹ suis. nõ vos relinquã ozphanos. t est sensus. non vos relinquã ozphanos. i. nõ ita dabit⁹ spũs p me. vt ego nõ sim vobiscum. nõ vos relinquã ozphanos. Ozphani grece. latine pupilli. hic indicat se esse patrem illis. veniam ad vos post resurrectionem carnis qui vobiscum sum sp̃ pũtia maiestat⁹ diuine. Et adhuc modicũ. t mũdus iã nõ me videt. vos aũt videbit⁹ me. bonis tm̃ apparuit xp̃s p⁹ resur. nõ p̃uis t puersis amatoribꝰ mũdi. possum⁹ dicere ꝙ modicũ xp̃s dr̃ totum tp̃s nr̃e mortalitatis. q̃ finito auferet imp⁹ ne videat gl'iaz dei qnã videbũt iusti: Qd aũt dr̃ ego viuo t vos viuetis. sic est intelligendus. ego viuo q̃ sum vita t p me vitã vos viuetis. Hoc ꝙbo p̃ti viuo ꝫ vsus est: q̃z mox erit futura resurrectio. Ad illos vtiq̃ futuro i q̃b⁹ est i fine futura resurrectio ꝙplẽda. Jn illa die vos cognoscetis: q̃z ego i p̃re t pat⁹ in me est. t vos in me t ego i vob. ac si dicat i die nouissimo qñ ꝙpleta fuerit vr̃a resurrectio ꝙgnoscet⁹ quõ creditis. quia ego in patre mõ tanc̃ radius in sole vnũ cũ ipso t vos in me vt palmites in vite t ego in vobis vt in palmitibus vitis. Sed mũdus nec nunc videt nec tunc videbit deũ in sua maiestate fulgentem. quis est iste mũdus maledict⁹ a q̃ videri nõ poterit de⁹. Maledict⁹ inc̃ maledict⁹ t vltra c̃ dici potest. maledict⁹ erit qui dñm xp̃m eternaliter non videbit mundus eum nõ videbit. mũdus. i. mundi amatoꝝ. Amatozes enim mundi. mundi vocãtur. Nemo se seducat quicunc̃ diligit mundum mihi credat non diligit de⁹

um ⁊ si nō diligit vnde videbit. qui nō di
ligit deū cecus est videre cū nō pt. q̄ nō hz
cor mundū. cor mite. cor māsuetū. cor cha
ritatis dulcedie plenū. ocl̄o lumē amisit
nec ip̄m veri luminis auctorē videbit. si g̃
deū videre desideras cor tuū ab oī lēp pec
cati mūdificare nō negligas memēto ore
ꝓphete fuisse ꝓphetarum. Bti mundo cor de
q̄m ip̄i deū videbūt. ſz mūdus nō vidz eū
q̄ nō hz cor mundū. mūdus dicit pluribꝫ
modis dicit mūdus trina machina rez ce
lestium terrestriū ⁊ infernoꝝ celū ⁊ q̄cq̄d ce
li ambitu ꝓtinet. dicit mund⁹ amator mū
di. vt ḣ adhuc modicū ⁊ mūdus me iā nō
videt: dicit ⁊ mūdus q̄ est oī ſordelotus ⁊
mūdus sicut est illō mūdi p abstinentiam
ip̄i canam⁹ gl̄iam. de illo solo mūdo. imo
de ill'ſol'imūdis. ſ. amatoribꝫ mūdi dicit
mūdus nō videt deū. Nā q̄ diligit mūdū
nō est charitas p̄ris i eo valde sibi aduer
satur adinuicē amor mundi ⁊ amor dei. si
amor mūdi habitat nō est quo itret amor
dei. amor dei hoiem reuocat a mūdo ⁊
amor mūdi hoiem a deo vn⁹ deicit. ali⁹ ex
tollit vn⁹ suū possessorē deicit in infernuz.
ali⁹ subleuat ⁊ trāsmittit i celū. amor mū
di totū mundū q̄rit ⁊ nunq̄ satiat. imo cū
plus hz plus cupit sp hr̄e amor dei vnuz
cupit sp hr̄e solū. illo cōtentus est nil aliud
iam possidere ꝓoptat. amor dei nil aliud
q̄rit nisi deū. valde nobil' est amor iste. oē
pulcꝝ dedignat amare ꝓter inuiolate pul
critudinis florem. Illū. ſ. q̄ dicit. Ego suz
flos cāpi ⁊ liliū cōuallīū. oīa q̄ sunt q̄ xp̄i
nō sunt nō solū nō q̄rit: ſz etiā tāq̄ sterco
ra putrida abdicat ⁊ subsanat. cūcta sper
nit. cūcta despicit. oīa sibi vilescūt: qz ei so
lus xp̄s dulcescit o felix amor. o bē amor
q̄ te hn̄t bti sūt. q̄ te hn̄t felices sunt: nimis
est felix. nimis est btūs cui⁹ tm̄ est dilectio
xp̄s habeam⁹ dilectissimi hāc felicitatem
hēamus nr̄i creatoris lectionē in h̄ ꝓgnos
citur amator xp̄i si seruat p̄cepta xp̄i. Ih̄ū
sequit. q̄ hz mādata mea ⁊ seruat ea: ille est
q̄ diligit me. q̄ hz in memoria ⁊ seruat i vi
ta q̄ hz faciēdo ⁊ seruat ꝓseuerādo. vel qui
hz in sermonibꝫ ⁊ seruat i moribꝫ. vel ha
bet audiendo ⁊ seruat faciēdo. ille est q̄ di
ligit me. multi sunt em̄ q̄ dn̄i mādata ha
bent ⁊ ea mīme tenēt. multi bn̄t in libro ſz
ea nō tenēt in aīo multi in voce ſz nō i ope
multi in memoria ſz nō in vita. multi in
ꝓbo ſz nō in exemplo. Illi ꝓfecto nō sunt
de dilectoribꝫ xp̄i. Isti inq̄ plagis vapu
bunt multis. Istis erit flet⁹ ⁊ stridor den
tium. ignis sulfur ⁊ spūs ꝓcellaꝝ ꝑs pene
eoꝝ cū diabolo ⁊ angelis ei⁹. ſz diligenti
bus xp̄m magnū erit gaudiū. magnū erit
tripudium. mag̃ exultatio. magna gl̄iatio
Sequit em̄. q̄ diligit me diliget a p̄re meo
⁊ ego diligā eū ⁊ manifestabo ei meip̄m.
Quid tibi videtur amator xp̄i cultor dei
despector tui de p̄mio amoris tui: q̄d tibi
mali poterit nocere. aut q̄d tibi boni pote
rit deesse si ille te diligit q̄ de nihilo cuncta
creauit. o nimis felix ⁊ vltra q̄ dici p̄t bea
tus quē pie diligit de⁹ p̄ ⁊ fili⁹ ei⁹ cū spū
xp̄i ⁊ dei. q̄d inq̄ felicius q̄d beati⁹. q̄ ab
eo diligi q̄ est dn̄s ꝑadisi q̄ hz prātem vite
⁊ mortis. Damnare ⁊ saluare: dānare q̄s
odit. saluare q̄s diligit. sicut em̄ saluare nō
p̄t quos odit. sic damnare nō p̄t quos dili
git. Sed o dn̄e ihesu q̄d facies dilectoribꝫ
tuis. dic rogo q̄d facies sic dic vt audiant
nā ⁊ ego sum licet pec̄or. q̄ diligo te q̄ erit
p̄miū tue dilectōis. q̄ sue fruct⁹ tui amo
ris. dic ⁊ letifica aīam meā de p̄mio Qui
te diligit ex toto cor de suo illō attēdit. illō
expectat ꝓ eo q⁹ tm̄ differtur gemit ⁊ q̄q̄
plorat. Q̄ est illō dic vt frēs audiāt ⁊ in
telligant. intelligāt ⁊ q̄rant. q̄rāt ⁊ inueniāt
inueniāt ⁊ accipiāt. accipiāt ⁊ teneāt. tene
ant ⁊ ament. amēt q̄ꝫ tū p̄n̄t. Quid dab' di
lectoribꝫ tuis. q̄d manifestabis illis. mani
festabo eis meip̄m. vbi sunt q̄ gemūt. vbi
sunt q̄ lugēt ꝓ dilectōe regni eterni ꝓ absē
tia xp̄i. Gaudeāt ⁊ exultēt qz ihesus manife
stabit se illis. audistiꝫ frēs audistis dolētes
audistis lugētes ꝓ desiderio xp̄i. ꝓ amore
dilectissimi dn̄i. plasmatoris. redēptoris.
saluatoris tot⁹ ꝑadisi. dulcedinis gl̄ie et
splendoris gaudij ⁊ iocūditatis. audistis
de p̄mio vīl laboris de dono q⁹ dabit ihe
sus me⁹ ⁊ vtinā me⁹ dilectoribꝫ suis dile
ctoribꝫ meo inq̄t manifestabo meip̄m. o sū
mū gaudiū. o imensa letitia. Quid dulci⁹
q̄d glorioſi⁹. q̄d beati⁹ q̄ illū videre facie
ad faciem. Cui⁹ pulcritudinem sol ⁊ luna
mirant quē sancti angeli videt ⁊ videre desi
derant sp ⁊ nunq̄ de ei⁹ visiōe satiantur.

Qui es decor celi. dulcedo paradisi. fides viuentiū. spes morientiū ⁊ salus oim ihs xps dns nr. Nihil charius. nihil melius: ipe dns diligentib⁹ se nō ꝓmittit aurū nō argentū. nō gēmas. non lapides ꝑciosos. nō celū. nō terram. sz seipm creatorē oim ⁊ deū cūctor. H est ꝑmiū amoris: meritū tue dilectōis q̄ dnm iesum sup oia diligz. dili pis dico nō voce sz ope. nō veste sz mente. nō habitu sz affectu. nō i simulatōe sz i veritate. seipm tibi manifestabit. seipm tibi dabit. vis ampli⁹. Querz aliud. Vile est q̄cq̄d sine ipo est. Diligis illū. Vide ergo ne aliud q̄ras ab eo nisi seipm. dedignat ꝝ petentē si ipe petitōis cā ꝓncipal nō fuerit. cuius oia bona donat. libētius donat seipm. Noli timere de magnitudine. ō nobilitate doni. Dilige eum ex toto corde. ex tota mente: ⁊ sic poterz ad eū secure accedere ad eū intrare ⁊ dicere ei: volo dne vt tu mihi portio sis i terra viventiū. o felix portio. o brā hereditas. o dne iesu q̄s mihi dabit vt i ꝓfitate dicere possim: dns ps hereditatis mee. vtinā tu mihi sis premiū mei laboris. merces mee ꝑegrinatōis. ⁊ ꝙsolatio mei meroris O iesu iesu qui es cā mei amoris. tu mihi sis cā sufficiēs possidēde possessiōis. Sequit. dicit ei iudas nō ille scarioth Dne q̄d factū est: q̄ nobis manifestatur⁹ es seipm ⁊ nō mūdo. Audito q̄ mūdus nō videbit eū: sz pot⁹ ipi videbūt ꝑ oib⁹ q̄situris. q̄rit iudas cāz hui⁹ discretionis. hec est aūt cā dni rnsionis dilectio: ꝑ quā sola discernit gens scta a nō sancta ⁊ q̄ cā sit dilectio. ꝑbat i custodia ꝓmonū. sicut dicit dns. Si q̄s diligit me sermonē meū seruabit. in h em ꝑbat dilectio dei. s. in observatōe ⁊ custodia mādatorū christi q̄ ꝑ hanc dilectōis exhibitio est opis. frustra em se deū diligere dicit q̄ mandatz ei⁹ suis op⁹ ꝺdicit. imo illū bz odio q̄ eius nō obsecūdat mādato. Nemo se tegat sub habitu religiōis null⁹ sibi palliare fictitatē ꝑsumat sub tegmie monastici nrdinis. Ille tantū diligit christū q̄ ꝑ suo posse ipsi⁹ satagit observare mādatum.

¶ Cū em videz monachū ad cōtumeliā humilē. ad opprobria patientē: suis deuotum ꝓ oib⁹ i moribus māsuetū. tacitū ad loquendū. assiduū ad silentiū. In clausto attente legentē. i eccl'ia suis vocib⁹ xpm cū oīi deuotione laudantē. si nō cōtinue. tm quotidie lachrymantē. parcū i refectione ad obedientiā ꝓmptū: vbiq̄ ꝑliuū: vbiq̄ inclinatū. vbiq̄ verecundū. ore celum pulsantē. sp ad dnm corde clamantē cultorem primi ⁊ ꝓtemptorē sui. Cūctos diligentē seipm odientē tūc dicere poteris monach⁹ iste sui creatoris seruat mādatū. o q̄ felix o q̄ btūs est monachus tal. Profecto iste monachus sui amoris hēbit ꝑmiū ꝺnm iesum ⁊ dnm nrm. sz ille q̄ charitatē nō hz q̄ ei⁹ nō seruat sermonē. iā nō est ei⁹. Ꝺ ḡ erit premiū isti⁹. Ignis ⁊ sulphurz amnis moris ⁊ infernus premiū ei⁹. vtinā tu nat⁹ nō esses si tibi talis debet hereditas. Igit si premiū q̄ xps est hre desideras illi⁹ sermonē serua. s. mādatū nouū do vob vt diligatis vos inuicē. Si diligis xpm necesse est vt diligas frēz tuū. Tuū em spnit amorem: sz in tuo fratre tm hēs charitatē. imo te odit si frēm tuū nō diligis. Ergo ne incurras odiū xpi teneas illesam charitatez fratrz tui. Magnū ꝑmiū sequit inde. Ꝺ premiū supi⁹ dictū est ⁊ adhuc repetere libet. Istud premiū quō ampli⁹ ruminat i ore tāto magz melliescit in corde. ⁊ quante sit dulcedinis nō ignorat q̄ vt illō tā hre valeat assidue ꝑ viri⁹ elaborat. Premiū frāne dilectōis amorē xpi ⁊ dei ꝑfectus suis: ipsa ꝓfitas ait. Si q̄s sermonē meū seruabit. diligit me. ⁊ pat me⁹ diligit eū. Si pē de⁹ te diligit q̄d tibi boni deesse poterit: nihil. Quicq̄d em petieris impetrabis. imo ipm dnm largitorez oim bonor⁹ sine fine cū sanctz angel'is possidebis. nōne ille est sūme btūs q̄ de⁹ pat diliget. ⁊ dns nr ihs xps filius ei⁹. Felix nc̄ nimis q̄ pat ⁊ fili⁹ ⁊ spūssctūs diligit de⁹. o si me diligeret de⁹ meus. creator me⁹. redēptor meus. tam nihil ampli⁹ in h mūdo q̄rerē. Mihi in hac vita sol⁹ sufficeret amor xpi. Amor xpi dulcis est ⁊ delectabil⁹ ⁊ iocūdus. Sanitatē egris. lumē cecis. mestis letitiā. peccatorib⁹ veniā. mortuis vitaz. terrigenis celū. ꝙsortib⁹ iumentor⁹ cōsortia angelor⁹ largit⁹ ⁊ tribuit. Insup ⁊ ipm dnm angelorum ⁊ creatorē cūctor⁹. Qui me diligit ait dns iesus. ⁊ pat meus diliget eū ⁊ ad eum veniem⁹ ⁊ mansionē apd eū faciem⁹. Ele-

nit deus ad hoiem dū hō venit ad deum venit hō credēdo. obediēdo. intuēdo. capiendo. Deꝰ venit ad hoiem subueniēdo. illuminādo. implēdo. ℔ em̄ pcedit ex charitate xpi. ℔ totū, puenit ex amore dei. Charitas te domū dñi facit z dñm domū tibi. Deus est charitas z q̄ manet in charitate in deo manet z deꝰ i eo. Felix artifex charitas q̄ ꝓditori suo talē domū potēs est fabricare. Domꝰ ista nō ꝓstat ex cemēto z latere: nec lapide: nec ligno: nec auro: nec argento: nec lapide p̄cioso. Omne aur̄ excedit. argentū supeminet vniuersum In eiꝰ cōparatōe lapides p̄cioſi vilescūt. nil est qđ valeat ꝓpari pulcritudini eiꝰ z speciositati. Deꝰ ꝓpatū dulcedini eiꝰ: sic est q̄si absinthium ꝓparatū dulcedini mellis. oia q̄ sunt q̄ntumlibet pulcra. q̄ntūlibet speciosa. in eius ꝓpatōe nec reputari debēt. Domus ista est domꝰ eterna añ oia secula. añ oia tpa. oia ꝓtinens vniuersa cōplectens. oia creans. vniuersa viuificās. In hac domo ceci lumē. claudi gressum. curui rectitudinē. infirmi sanitatē. mortui resurrectionem cūcti q̄ intrāt accipiūt nullꝰ miser in ea. In ea cūcti bti q̄ intrat in ea; intrat in gaudiū dñi sui q̄ ipse est: z ℔ hēbit se optie eternalit̄ i optimo q̄ est deꝰ bñdictꝰ in secula. O dilectissimi fratres nōne hec p̄ciosa domꝰ sup̄ mel z fauū dulcescit i cordibꝫ vestris: nōne aia xp̄iana iesu xp̄i. spōsa dilecta: tuis pamentis aiabꝫ setōr̄ z spiritibus angelicꝫ impas flendo z plorās rogādo dicēs. Filie hierl'm nūciate dilecto qz i eius amore lāgueo. Paꝛ illū diligꝫ si proꝰ amore quottidie non plorꝛas z gemis. nā illius abūtia spōse diligēti solet fluuiꝰ esse lachrymaꝛ. Cū illū q̄rit z nō inuenit: vocat z nō rūdet: nil nisi flere eā delectat. z vt ei magis flere libeat. oīm̄ qđ triste est coaceruat. Scio z certus sum q̄ absterget deus oēm lachrymā ab oculis eius cū venerit dies nuptiaꝛ xp̄i: ecce tpe illo quo fuerint ꝑgines introducte in thalamū regis eterni. Sed quomō ab oculis tuis absterget lachrymas si ꝓ eius amore nō gemis z plorꝛas. Credo q̄ paruꝫ illum diligis. si ꝓ eius amore nō suspiras z plangis Si sic es monachus nō es. sed dicis mihi ego non possum flere. Ad quem ego. Ideo nō plorꝛas: quia christū pfecte non amas. lachryme ergo testes amoris sunt. Si non plorꝛas ꝓ amore patrie. plange tamē ꝓ timore gehenne. Sed dicis nec hoc possuꝫ. Cui ego Si hoc nō potes. nec times mortem: nec amas vitam. z si timeres: aut parum: aut ex toto nihil. Tu autē cui seruat hereditas in eterna vita deum time z eiꝰ mandata custodi: qui non diligit me ait dñs iesus filius dei sermones meos nō seruat. Nos illum, ꝓ viribꝫ diligamus z illiꝰ p̄cepta seruemus. quia inde magna seq̄tur merces: qđ ꝙ sequit̄: z sermonem quē audistis non est meus. sic est intelligen dū sic est exponendū. Sermo quē audistꝫ non est meus. z est ibi quedam figura que dicit̄ antitheſis. quando casus ponit̄ ꝓ casu. rogo te ne te moueat. ne te cōturbet̄ qui totam spem tuam ponis in dñm iesuꝫ xp̄m. z ex toto corde diligis illū. credēs illū esse vex deuꝫ cū p̄re z spūsancto illō qđ dicit. Sermonem quē audistis nō est meus. sed patris: quia ego nō sum a me. sed a patre. Sum deus de deo. lumen de lumine. filiꝰ de patre. Vnus cum illo in essentia. i maiestate. in diuinitate. in ꝑtute. in potentia in creatione. nō posterior eo vel prior. non maior nec minor: sed oino illi equal̄. Aliꝰ sum in ꝓsona. nō alius in natura. nā alia est persona patris. alia filij. alia spūssancti Verba q̄ ego loquor vobis patrꝫ mei sūt: quia ipse me misit: z ego sum ab ipo. z verba mea sunt ab ipo Vel alit̄. Sermo quē audistis nō est meus. i. nō est assumpti hominis: sed dei assumentis. nō est hominis filij. sed est filij dei. nō est meus ꝑm q̄ natꝰ sum de ꝑgine. sz est meus sēm q̄ suz genitus a deo patre. Nō est meus in eo q̄ sum filius ꝑginis. sed est meus in eo q̄ sum filius dei patris. Supius dixit. q̄ nō diligit me sermones meos nō seruat. hic aūt dicit Sermonē quē audistis nō est meus. Supius dixit sermones meos. Nūc autē dicit. Sermonē quē audistꝫ nō est meꝰ. Valde ꝓria sunt est z nō est. sunt z nō sunt. est meus z nō est meꝰ. sunt mei z nō sūt mei. Et tamen sicut ꝑitas loquit̄: ita est. Sūt sui: inquantū creator non inquantū creatura. Inquantū deus non inquantū hō. Sunt sui. qz oīa p ipm facta sunt. z sine

ipso factū est nihil. Nō sūt sui. sed pīis. qa factus est obediens vsq; ad mortē: mortē aūt crucis. vel forte hoc dicit: vt discipuli eius q̄ mundū in illo pfecte credebant firmius sua p̄cepta tenerēt ⁊ obnixius observarent. Dum scirent illa p̄cepta esse dei patris factoris ⁊ creatoris cunctoꝝ. Da ioris sublimitatis. maioris excellentie et dignitatis semp videt pat esse q̄ filius. hem dico in humanitate: nō in diuinitate. qz in diuinitate filiꝰ patri est eqlis. non eo posterior: non eo minor equalis est p̄i fm diuinitatem. minor patre fm humanitatem. vt ergo illius ꝓba charius tenerent audita discipuli sui: ⁊ coꝝ sequaces dixit illa esse sui patris. Acsi diceret. Ea q̄ p̄cipio vobis irrefragabilit debent obseruari nec in totū nec in ptem ratio vlla pmittit cōuelli: qz nō sunt mea sz patris mei. nam ego a patre sum filius. vñ ꝓba mea ⁊ opa nō sunt mea. sed patris. Pater in me manens facit opa sua. q̄ me dat vobis p̄cepta. h oc est de terra terrenus trabea mortalitatis indutus in hac valle lachrymarum a gaudys gadisi expulsus deū loquē tem merebar audire in hoc erūnoso exilio cuius p̄cepta cōtempsit adhuc positus in gadiso. ⁊ que via sibi remansisset redeūti ad patriā: nec miserā excogitare valebat. Sed illiꝰ misertus dñs suꝰ querere venit errantem. cōsolari dolentē. sanare infirmū. releuare delectū. patriaz restituere exuli: et mortuo vitam sine fine mansurā. Unde venit ꝓbum ad carnē. deus ad hominem ⁊ ꝓbum factū est caro: ⁊ deus factus ē hō ⁊ ꝓbum p carnem ⁊ deus p hominem ore ad os loquit ad ipm hominē. ⁊ scōm hominē dat hoi vite p̄ceptū: vt homo hoi obediat. ⁊ p ipm hoiem deū ad ipm deuz hoiem redeat a quo. s. deo miser p inobedientiam recesserat. Unde deus hō apō-homines manēs mortalis. mortalibꝰ dat vite mandatū. vt imortales p ipm tam facti: cum illo imortali eternalit viuere possint beati. ⁊ hic notande sunt due dñi mā siones. vna in via alia in patria. vna tēporalis. q̄ nobiscuz mansit in carne. alia eterna in qua manebimus cum illo i aia glorificati ⁊ corpore. De prima dicit i consequentibꝰ. Hec locutus sum vobis apō vos manens. s. pñtia corpali. Sed veniet tempus vt a vobis subtrahar presentiam carnis ⁊ sic āmodo p spiritū locutur sum vobis. vnde recte sequit. Paraclytꝰ aūt spūssanctus quē mittit pat i noie meo ipse vos docebit oīa: ⁊ suggeret oīa que cunq; dixero vobis. Docebit inqt dñs ihesus qō vbi dixero non q filiꝰ dicat. ⁊ aliō spūs doceat. qz christus dicit ⁊ docet ipsa trinitas dicit ⁊ docet. sed quia trinitas est oportet singulas insinuari psonas q̄ nos distincte audire ⁊ insepabiliter intelligere noscamus. Cū ergo dicimꝰ pater ⁊ filius ⁊ spūssanctus: nō eos simul dicimꝰ cū nō possint esse nō simul. Qō ꝓo dicit. Paraclytus quē mittet pater ⁊c. sic est intelligēdum. Ego corpali pñtia vos desero. sz nō vos pñtia spūs derelinquo. Corpꝰ qō de tra suscepi ad celestia subleuo. ⁊ p spiritū meum vsq; ad consumationē seculi vobis cum manebo. Pat me misit vt apparerez in carne visibilis. sed venit hora et tēpus vt soluā debita mortis: ⁊ resurgens a mortuis sim ascensurus ad dexterā patrꝭ: nec āmodo in carne mortaliter mūdus me videbit. Paraclytus aūt spūs quē mittet pī in nomie meo abundantia sue dulcedinis vos consolabit de absentia mee carnis. et erit vester magister: non foris ꝓba perstrepens. sed intus in corde docens suggeret vobis oīa. ⁊ vos docebit oīa q̄cunq; p illū dixero vobis. i. inspirauero vob ipe erit doctor vester ⁊ consolatio vestra. Nō poterit dolere de absentia carnis mee dū ipse spūs manet in cordibꝰ vestris. Veniat obsecro dñe ihesu ille spiritꝰ tuꝰ deꝰ ⁊ dominus meus veniat in cor meū. ⁊ sic inebriet illud tuo amore vt nullū aliū p̄ter te querā amorem. nullā aliā p̄ter te amem pulcritudinē. nullam p̄ter valeam te gustare dulcedinem: qui es fauus mellis deꝰ ⁊ homo. mel de deo patre. fauus de virgine matre. Vel in sinu patris. fauus factꝰ in cruce. Vel. impassibilis regnans cum patre. fauus in sepulchro Vel cum patre ⁊ spiritusancto regnans in celo ⁊ in omni loco benedictus per cuncta secula seculoꝝ Amen.

Homelia.x.Sermo.x.

Verba dñi ihesu q̄ illuz ex toto corde diligere nouit q̄ sint dulcia sapit: nec ill'ia claudere valebit aditū q̄ i armario pectoris sui xp̄m dñm vite pennis amplexib⁹ strigit: h̄ tot⁹ gaudii de pulcritudinis ꝓtinet iocunditatē t gaudiū. illa sē pascua vite. refectio aie. dulcedis pocla. dilector xp̄i letificātia corda. charioza diligentib⁹ xp̄m sup aur̄ t lapidē pciosum multū t dulcioza sup mel t fauū. Negligētib⁹ t male viuētib⁹ tā q̄ vilia amara odiosa nō modicū fastidiosa p oēz modū. Ill' penā eternam. diligētib⁹ xp̄m p̄pauit ppetuā gl'iaz Ill' suppliciū. ist⁹ p̄miū in vita brā. Illis morte. istis vitā. illis infernū: istis societatem angelor̄. Quicūq; sē illi lugeāt. doleant aure cordis aptant ꝯbū dei suscipiāt: t qđ̄ precipit faciāt. Jn illo sunt thesauri sapie t scie: diuitie t glie mīe. Jgit audiant me pcōrē christi quos audire delectat ꝯba ciusdē xp̄i. Sz rogo vt se preparet ad lachrymas fundendū q̄ ꝯbis xp̄i iā p̄parat auditū. Quō potit iā lachrymas continere nisi nouerit iā xp̄m itur̄ ad patrem discipulis suis toto charitat⁹ amplexu pacem dedisse. Aut dñs discipul' suis.

¶ Pacē relinquo vob. pacē meā do vob: nō quō mundus dat ego do vobis. Dñs em̄ ihesus vbi venit tēpus quo p morte suā dispositurat humanū genus saluare t animam suā dare redēptionē p mult⁹: relinq̄re mundū t ascendere ad dexterā p̄tis discipulos suos quos corpali p̄nti a deserebat toto charitatis affectu intra sinū amoris nō mediocrit̄ ꝓtinebat. inde velut recedens ab eis. t q̄si deserēs illos modis q̄b⁹ potat de abītia sua eos cōsolari studebat Sz q̄tomagis eos cōsolari volebat. tāto magis illos amarissimo meroze replebat. Tūc velut vltimū vale faciēs ill': eos amplectens in eor̄ oscula forsitan ruit. Sed q̄ntus ibi fuerat fluui⁹ lachrym ar̄: q̄s estimare valebit. Cui⁹ cor̄ etiā si sarcum esset tāta redūdātia charitatis lachrym ar̄ fōtem totū nō resoluisset. Dilstri lachrymarum tūc erāt amor t dolor. O q̄nt⁹ amor o q̄ntus dolor. Et q̄ multus amor. ideo multus dolor. nam cū magno dolore relinquebant quē cū magno amore possidebāt. O quātus erat ibi amor. nihil aliud volebant. nihil aliud querebant. nihil aliud desiderabāt nisi eē cū dño illius p̄frui visione iocundari eius dulcissima locutione satiari eius mellistua cōuersatione. Cū hec oīa cogitabāt t o q̄ cito his oib⁹ eēnt carituri ad memoriā reuocabāt. tūc p fluuios lachrym ar̄ emanabāt dolores amarissimi cordiū. Quāta erat ibi amor⁹ suauitas t q̄nta suauitatis charitas. duz discipulor̄ labijs imprimerent labia redemptoris. Tūc i ꝑfitate illi dicere poterāt mel t lac sub lingua tua t fau⁹ distillās sūt labia tua odor tu⁹ oēm balsami odorē excedit t q̄d̄q̄d in odorib⁹ ꝓtinet: t ꝑ sic erat. O q̄nta erat ibi odoris fragrātia vbi erat tāta amoris abundātia. t q̄nta erat ibi tristicia de tāti odoris t dulcedinis futura absentia. Quib⁹ singultib⁹ existimabo discipulor̄ corda fuisse vexata dum audirēt Pacē meā do vobis: pacē relinquo vobis Jbi meror erat t luctus oēs erāt vna voce plāgentes. Pacē inq̄t dñs ihesus discipulis suis meā do vobis: pacē relinq̄ vob nō quō mundus dat ego do vobis. Ego iturus ad patrē. pacē relinquo vob. t vos p ducturus ad patrē pacē meā do vobis. Hoc est qđ̄ ꝓpheta dicit. Pacē sup pacem Et alibi. dñe dabis pacē nobis. pacem q̄ in te speraui⁹. Pax est in h̄ seculo in qua manētes hostē vincimus inuicē diligim⁹ t de occultis inuicē non iudicamus. Pax erit in futuro. cū sine hoste regnabim⁹ vbi alter ab altero nō potit dissentire. vbi oia erūt nuda t apta laus vnicuiq; a deo. Jn illo aūt est vtraq; pax. Jp̄e est pax nr̄a. q̄ nos pacificauit deo p sanguinē suū. Erit pax nostra in futuro cū tradiderit regnū deo t patri t erit de⁹ oīa in oib⁹ q̄ñ non erit luctatio cum carne et sanguine. immo palma t corona decertato agone. cū videbimus eum sicuti est. Sz forte admirabit nr̄ auditor: cū in hoc libello seruuli christi ipm inuenerint xp̄m pacē dedisse discipul' suis. Ad quē amator christi. Quid miraris. q̄d turbaris. h̄ nō est magnū qđ̄ audis Quid putas esse abiectius an flexis genibus discipulorum pedes lauisse. an eos in pacis oscula suscepisse. Illis nō horruit pacis osculum dare p quib⁹ nō timuit pati-

bulum crucis subire. Sz forte dicit. Ego in apostolo lego q̄ christus discipulis suis dixerit. pacem relinquo vobis. pacē meaz do vobis. sed non lego q̄ sua sanctissima labia discipuloz imp̄serit labys. cui ego si oze ꝓtatis constat esse platum. cur ꝓstare nō debet esse cōpletum. Nō est piculosum sic credere. nō est dānabile sic sentire. Non est cōtra fidem. Sequit. Nō quō mūdus dat ego do vobis. Qualē pacem dat mūdus iste. Pacē falsam. pacem fictā. pacem sophisticā. pacem palliaticā. Pax est vinculum amoris z indissolubilis compago charitatis. sed q̄d amat mūdus: prorsus vndiq̄ nihil. Nihil amat nihil diligit: cūcta odit. cuncta gemit z occidit. Ab egressu ꝓprie matriz veteri vsq̄ ad ingressuz ventris. q̄d habet homo misera mūdo. famē sitim. nuditatem. frigus cruciatū. corpus pturbans. scabiem cutis. dolorem capitis ciragram in manib. podagrā in pedibus morbū in epate. morbus in iecore. vndiq̄ miseria intus z extra. Foris illū interficit gladius z domi mors. Ad vltimū mors seua cunctos ꝓsternit z deicit. Ecce q̄lis ē amor mūdi. q̄lis est dilectio mūdi. Et tñ miseri homines mundi fallaciā nō attendentes odientē diligūt z seuo ei⁹ gladio spōte colla submittūt. isti miseri sunt sine ꝓsilio. si vtinā sapent z intelligerēt z his q̄ vētura sunt in nouissimis tpib⁹ puiderēt. Pro fecto mundū odirent z nō diligerēt. Dicit etiā alit mūdus. s. rex transeuntiū amatores. Sed q̄lis sit pax z ꝓcordia. inter illos sapiens q̄sq̄ aduertere facile pōt: igit spreta hui⁹ mūdi pace z ꝓcordia adhuc ad pacem dñi nr̄i iesu xp̄i redeam⁹. quā ei⁹ dilectionez esse z credere: q̄ dilexit nos z lauit nos a peccatis nr̄is in sanguine suo. videtur nō esse absurdū. Hec est illa dilectio. qua de⁹ mundū sic dilexit: vt se mūdo homiez daret: vt omis q̄ credit in illū nō pereat sz habeat vitā eternā. Hāc pacē. s. charitatē illt relinq̄t: cū aiam suā p illoz salute dedit. H̄ ē corpus illud sanctissimū q̄d de intemerata ꝑgine sumpsit: z vitā horrendo i climate crucis posuit confusione ꝓtempta. hanc pacem nobis relinq̄t. sicut bēus petrus apostolus asserit dicens. xp̄s passus est p nob⁹ vobis relinquens exemplū: vt sequamur vestigia eius. Et ad hāc charitatem alibi nos hortat vbi ait. christo in carne passo z vos eadem cogitatione armamini. hāc pacem nobis moriendo reliq̄t. Aliā pacē nobis resurgēdo donauit. Prima nos liberat a peccato. Secunda nos reconciliat dño. Prima nobis peccata dimittit. Secunda nos ad gaudia paradisi ꝓducit. Prima nobis dedit morituꝝ in cruce. Secundā nobis dabit in eternitate regnans cum patre. Prima fuit in luctu et dolore. Secunda erit in gaudio z exultatōe. Prima lachrymosa. secūda gl'iosa. Prima est in miseria. secūda erit in gl'ia. In p̄ma fumus flentes p christo. In secūda erimus gaudentes cū christo. Unde non imerito plorant discipuli p magistro. serui p dño. Ab illis quodāmodo p̄ mortem recessuro Hec mir̄. videbant vnde dolere poterant sed nō credebāt: vñ gaudere debebāt. Lugebant q̄ christū morituꝝ sciebāt. sed illū resurrectuꝝ z ad celos ascensuꝝ adhuc nō ꝓfecte credebāt. Poterat vnusq̄sq̄ illoz veraciter dicere. Si tñ pre dolore loq̄ valebant. Idcirco ego ploro z oculus meus deducit aquā: q̄ me deserit cōsolator me⁹ cōsolatus aiam meā. Quos vt dñs amarissime flere r̄spexit credo q̄ lachrimas fm hoiem cōtinere nō potuit. Sz modis q̄b valuit eos ꝓsolari nō distulit dicēs. Non turbet coz vestꝝ q̄ vos i pace relinq̄ nec̄ formidet. si lup⁹ inuadat pastoris abñtia q̄ sicut bō vadoz sz sicut suz de⁹ pñs. non turbetur coz vr̄m nec̄ formidet de morte mea. q̄ post tres dies resurgā z veniaz ad vos z videbiz̄ me vitā i quē q̄cūq̄ crediderit mortz̄ impio subiacere nō potit Vadoz itaq̄ venia ad vos z accipiā vos ad meip̄m: vt vbi sū ego z vos sitz̄. Nō debetis turbari. nō debetz̄ cōtristari de ascensu meo. vñ mihi sāt⁹ ꝓuenit honoz z gl'ia tāta. potiꝰ inde gaudere debetz̄. Nō me diligeretis. si diligeretis me gauderetz̄ vtiq̄ q̄ vado ad patrē: q̄ pat maioz me est Ja im perate lachrymis q̄ de meo absessu gaudere debetis. Nolite fletib⁹ indulgere: q̄ ad patrē vadoz nec vos relinquo. Ad patrem vado fm carnem: nec vos relinquo scōm diuinitatem. Ad patrem vadit homo assumptus z vobiscū remanebit p̄tis dexte

ram assumens filius. Corpus qđ de ꝑgi-
nea terra suscepi sup̄ choros angelo-ꝝ et al-
to. vt fili⁹ hoīs ibi sedeat in dextra patris
z hēat p gratiā. quicqđ ipse deus hz p na-
turam. Ad patrē vado: vt gen⁹ hūanū dia
bolica fraude deceptu aculeo antiq̄ serpē-
tis occisum in hac valle lachrymaꝝ sepul
tum in celo collocē z ad gregem angelorū
reportem centesimā ouē pditā p longum
tps errantē. Et ideo rogo ne turbek cor ve
strum de morte mea. qz sic fieri oportet.

Expedit vt vn⁹ hō moriat ꝑ ꝓplo z nō
tota gens pereat. Cm̄ trib⁹ dieb⁹ z tribus
noctib⁹ ero ī corde terre. postea die tertia re
surgam pempto⁹ p̄ncipe mūdi. z videbitis
me z gaudebit cor vestꝝ. q̄dragesima die
ascendā in celū sessurus ad dexterā patris
z illuc trahā vos ad meip̄m. mecū felicit
regnaturos. z ideo rogo gaudete. O bone
iesu. dñe de⁹ vita mea. tota spes mea. o mē
desiderū nostꝝ. qđ nobis ais. Quid no-
bis p te gementib⁹ z lugentib⁹ dicis. Scis
em̄ vita q̄ nunc̄ morieris q̄ tu es totum
desiderū nr̄m. ideo gemim⁹ z dolem⁹ val
de. qz te sicut es videre nō possum⁹. Val-
de em̄. O dñe iesu. vnica spes nostre salutis
Turbak cor nr̄m: qz adhuc nō meruimus
videre te dñm nostꝝ. Gemim⁹ et dolem⁹
z multū turbak cor nostꝝ. sz adhuc a dño
nr̄o nō merui⁹ audire: nō turbet cor ve-
strum. O felices ap̄li. o bti discipuli dñi.
Vos em̄ meruistis illū in carne videre p̄-
sentem. docentē in ꝑbis. potentē in factis
infirmos curantē. mortuos suscitantē. Cū
illo ambulare. cū illo sedere. vnacū illo su-
mere cibū. illū a mortuis resurgentē. ad ce
los ascendentē. nūc videtis illū ī sinu p̄ris
sui fulgentē. Quid em̄ felici⁹: quidue bea-
tius. c̄ pfrui visiōe dei. c̄ dilecta illa tua
visio dñe de⁹. hanc aia mei pectoris cōcu
piscit. z qz eam adhuc nō habet q̄dam mō
languet z deficit. sed spero in dño iesu xpo
q̄ in carne mea videbo deū saluatorē meū
Reposita est hec spes mea in mente mea.
Ego interim gaudens gaudebo. z semper
aia mea exultabit de iesu saluatore meo:
qui resurgens a mortuis ascēdit ad celos:
z sedet btūs ad dexterā patris. Qui ascen
surus ad patrem dolentib⁹ discipul' dixit.
Si diligeretis me gauderetis vtiq̄. quia
vado ad patrem: quia pater maior me est
Sequit. Et nunc dixi vobis p̄ius q̄ fiat
vt cum factū fuerit credatis. Jam nūc di-
co vobis. vado ad patrem p̄ius q̄ fiat vt
post q̄ ascendero ꝑfecte credatis. quia ego
sum filius dei. Vt credatis inq̄t. Credā-
tis. nō qđ factū vidistis. qz hec nō est laus
vel meritū fidei. imo nō est fides de eo qđ
videk. Sz credatis me filiū dei. nō noua
fide q̄ z p̄ius credistis: sed aucta z referta
mō cū hec diceret erat fides illo-ꝝ parua: z
cum moreret fuit nulla. Sequit. Jam nō
multa loquar vobiscū. Venit em̄ p̄in-
ceps huius mūdi z in me non habet q̄q̄
iminet tps z hora vt soluā debitū mortis
z in hac mortali carne iam nō multa loq̄r
vobiscū. Venit diabolus nō p̄nceps crea
turaꝝ sed peccatoꝝ. nō lucis. sz tenebrarū.
nō vite sed mortis. nō gaudij sz meroris. z
in me non habet q̄q̄. i. nihil est in me qđ
ad eū p̄tineat. ipse peccatū nō fecit nec vn
q̄ voluit. nec peccare vn q̄ potuit. Nolu-
it habere de⁹ qđ p̄deret. Paup venit nec
inuenit dyabolus qđ auferret. Venit em̄
princeps superbie. p̄nceps inuidie. p̄nceps
liuoris z dolositatis. princeps rancoris z
cuiuslibet male voluntatis. Ad principē
humilitatis patrē z benignitat⁹. principē
vite z resurrectōis. p̄ncipem gl'ie z bītudi
nis sempiterne. Ad eū venit vt videret si
in eo macula pcti aliquā inueniret. viderat
eum trabea nr̄e mortalitat⁹ indutū. morti
vicinū z in eo se credidit aliqđ inuenire qđ
ei ī morte posset obijcere. Sz miser ille de
ceptus est qz in eo nihil inuenit p̄priuz
sed p ipm ius qđ habebat in alys amisit.
antiquū. p qđ sit iesus bñdict⁹ q̄ in dieb⁹
carnis sue preces z obsecrationes obtulit
ad eū q̄ poterat illū saluare a morte cū la-
chrymis z clamore valido offerēs. z exau-
ditus est p sua reuerentia. q̄ etiā cum esset
filius de⁹ didicit tamen ex his qui passus
est obedientiā z consumatus fact⁹ est oib⁹
obtemperātib⁹ sibi causa salutis eterne. In
quo auctor mortis peccatū nullū inuenit
sicut ipsa veritas dixit. venit em̄ p̄nceps
mundi huius z in me nō habet q̄q̄. Sz
forte posset dicere aliquis. Cur ergo more
ris si peccatū nō habes cū mors ex pecca-
to tm̄ sit cōsecuta. ideo facit hic antipofo-

ram. ⁊ respõdet huic tacite questioni ⁊ dicit. vt cognoscat mũdus q̃ diligo patrem ⁊ hoc mandatũ dedit mihi pat̃ vt facerẽ. ac si diceret vez est q̃ adhuc moꝛs nõ eẽt si peccatũ nõ fuisset. ⁊ ideoveni moꝛiturus in mundũ vt moꝛte mea delerem peccatũ hoc est ẽm voluntas patꝛis mei: vt p̃ salute generis humani sumã suppliciũ crucis Vt ergo mũdus cognoscat q̃ diligo p̃em ⁊ qõ mihi mandatũ dedit facio illud. hoc est q̃ btus aplus dixit. Factꝰ est obediens patri vsq̃ ad moꝛtẽ. moꝛtẽ aũt crucis. Seq̃tur. Surgite eamus hinc. Adhuc erat in loco vbi discubuerat cũ discipulis suis. Vnde discumbentib⁹ dixit. Surgite eam⁹ hinc ad locũ in quo tradẽdus suꝫ i moꝛte. Nõ est ampli⁹ hic vlteri⁹ iam sedendũ. p̃terit tẽpus requietionis: ⁊ ecce tẽpus festiat passionis. Surgite ⁊ venite post me. We ẽm p̃cedentẽ ad passionẽ seq̃ debetis: q̃ ego sũ vitis ⁊ vos palmites. Ego sum caput vestrum eiusdẽ nature vobiscũ. ⁊ capite langueẽte cetera mẽbꝛa inficiẽdẽr. Scõm q̃ sum homo sum caput eccl'ie. ⁊ dõ vobiscũ eiusdẽ nature. Ego sum vitis ꝑa: non illa q̃ ꝑsa est in amaritudinẽ quã expectabant vt faceret vuas ⁊ fecit agrestes lubꝛuscas Ego sum odoꝛifera vitis pulcritudinis mire. floꝛib⁹ fecunda dans boꝛꝫ dulcissimum cunctis palmitib⁹ meis manentib⁹ in me. Ego sum vitis tale generans vinũ qõ letificat coꝛ homis. Ego sum vitis p̃ p̃tium sanguinẽ libans deo p̃ri pro salute populi mei. Ego sum vitis floꝛes. ego suꝫ vitis frondes. vitis fructificans nõ egens adminiculo vlmi. nec vllius auxilio ligni Ego sum vitis nõ culta ab homiesꝫ a dõ patre. nõ tm̃ exterius p̃ culturã. sed etiã interius p̃ gr̃am: nõ tantũ extra opando. sed etiã interius incrementũ dando. Christ⁹ est vitis in quo est totus humoꝛ. t. omnis plenitudo spũssancti coꝛpaliter. Palmites ei⁹ sunt apli ⁊ omes q̃ ei fide adherent Hãc vitẽ. i. xpi humanã naturã deus pat̃ mandauit faciendo ꝫ munẽ a peccatꝭ. ⁊ dãdo ꝓtutes. sic facit ⁊ palmitib⁹. licet nõ oino sicut ⁊ xp̃o. Vñ sequit. oẽm palmitem in me nõ ferentem fructũ tollet eũ: ⁊ omnẽ qui fert fructum purgabit eum: vt fructuꝫ plus afferat. omes ẽm qui xp̃o adherent fidesunt palmites manẽtes in christo salutifera vite. Sed alij faciunt fructũ. alij in sterilitate p̃sistunt. alij floꝛent ⁊ germinãt. ⁊ botrum, p̃ducunt dulcedinis. alq̃ se p̃ latitudinez foliozum expandũt pulcritudinem cupientes habere tantũ viriditatis. omes qui in sterilitate p̃sistunt. ⁊ qui p̃ latitudinem sine fructu se folioꝫ expandunt tempe putationis. si deus pater illos sine fructu inuenerit abscidet a vite ⁊ in ignem mittet ⁊ ardent. Sed foꝛsitan tuũ animũ pulsat quomõ qui fide christo adheret abscidi ab ipso cõtingat. cũ omis qui adheret christo vnus spiritꝰ sit cum illo. Vnde vt hoc tibi luce clariꝰ constet te scire opoꝛtet q̃ fides distinguit p̃ diuersas ꝓprietates. Dicit fides mortua. fides ficta. fides puersa. fides recta. omes ẽm homies in eo q̃ christiani vocant xp̃o adherere dicũtur Jn eo q̃ christiani sunt fidem xp̃i habere credunt. Sed quoꝛundã mandata. quoꝛundam ficta. quoꝛundã puersa. quoꝛundam catholica. Jn prima supbi ⁊ luxurioси. pecunie cupidi. fures. latrones ⁊ alij huiusmodi. Jn scõa sc̃i nõ obedientes patrib⁹ spũalib⁹. ingti de donis celestib⁹: q̃ sc̃i sine affectõe fraꝛna. sine pace charitatia. fratrũ criminatoꝛes. ire incõtinẽtes. voluptatum amatoꝛes magꝭ q̃ dei. hũtes spẽz pietatꝭ: ꝓtutẽ ei⁹ abnegãtes. Jn tertia sc̃i heretici. ꝺ deũ elati: de suis eꝛꝛoꝛib⁹ supbi. in deuꝫ blasphemi. p̃ oia alijs deteꝛioꝛes ⁊ sceleстioꝛes. oẽs isti ꝯculcãt dñm ihm̃ xp̃m: ⁊ sanguinẽ tã dulcissime vitꝭ ducũt pollutum. Jn fide catholica sũt mites. patiẽtes. mãsueti. hũiles. ꝑgines. casti. cõtinẽtes. dilectoꝛes dei ⁊ ꝓximi ad oẽ op⁹ bonũ pati expectãtes redẽptionẽ filioꝝ dei. Jn hoꝛũ nũero nos dñs cõputare dignet. Valde ẽm dilectissimi timere debem⁹ hq̃ dñs ihesus dicit. Oẽm palmitẽ i me nõ ferentem fructũ: tollet eũ. Non ꝯfidam⁹ q̃ frẽs k̃m tm̃ i latitudinẽ foliozum. i expãsione ramoꝝ i viriditate frõdũ: q̃ nisi i vinea dñi fecerim⁹ fructũ excidemur et i ignẽ mittemur. An ignoꝛatꝭ amãtissimi mei q̃ esurit dñs vidit sec⁹ viã ficulneã magnã latã ⁊ spaciosaꝫ hũtẽ folia ⁊ frõdes. q̃ i ea nõ inuenies fructũ maledixit ei ⁊ arefectã ẽ. sic ẽ ois ypocrita. q̃ spẽm fetitatꝭ hz ⁊ ꝓtutũ fetitatis

nō habet. Qui paliat sanctitatez in veste quā nō habz in mente. Nō in alba cuculla z in alta tonsura. nō in ampla cozona: sed in conscia pura z mētis mūditia abiectio ꝓprie voluntatis inflāmatio charitatis ī ꝓpo pfectū monachū facit. Adhereamus fratres ꝑe vitā iesu vt nr̄o sanatozi cū ꝑo corde in plenitudine fidei alpsi corda z ablu ti ab oī inq̄namento carnis z spūs z te neamus spei z fidei nr̄e cōfessionē indeclia bilem. Nec sit qō nos separe iam valeat a charitate dn̄i iesu. Et sic enim⁹ de viribus engaddi. de qb⁹ nō liquoz vini. sed liquoz balsami fluit cōsilis botro cipri. de q̄ spon sa in cantico amoris cōgaudens de surre ctione christi. prumpēs in vocē iocūditat⁹ z leticie dixit. Botrus cipri dilect⁹ meus mihi ī vineis engaddi qō sonat fons edi: fons edi dicit penitētia vel baptism⁹ ī quo dum aliqs intrat velut edus. innocentiaz debet acq̄rere vt agnus. engaddi pōt acci pi monasteriū regulare ad qō dū aliquis edus aduenerit z ibi exuerit pellē edi: naz iam ex oīni pte mūdat⁹ nō edus. sed erit si pseuerauerit agnus. hūc talē deus pat⁹ pu gnabit vt fructū pl⁹ afferat coz ei⁹ mūdā do z eius spm̄ ꝓfitatis z charitatis roze in fundendo. O ēm palmitē vere viti adhe rentem z facientez fructū deus pat⁹ purga bit siue putabit cū vt fructū pl⁹ afferat. Ri tum z ꝓfectu dinē vinecule de⁹ tenet in co lendo vineā suā. vinea dn̄i vniuersalis ec clesia est xp̄i vxoz z spōsa: de q̄ deus pater ad filiū: vxoz tua sic vit⁹ abundās ā lateri bus dom⁹ tue. Vitis em̄ quā vineta dili git facientē: fructū opoztunū in tpe suo cū tps putatōis aduenerit ī ea nihil siccitat⁹ vel ariditatis relinq̄t. tunc circa illā fodit vsq̄ ad inferiozē ei⁹ radicē terrā acuto ligo ne pfodit: z si radicē as aliqs etiā emiserit cultello putatōis abscindit. z q̄ntomagis hmōi vana z min⁹ vtilia: vit⁹ mittit fru gifera z vberioz ad fructificā dū assurgit. Sic quē de⁹ diligit flagellat z pcutit. fla gellat em̄ oēm filiu⁹ quē recipit. Illoz est em̄ hic flagella pcipere qb⁹ dat de eterni tate gaudere. sz q̄ de pcussione murmurat ad ip̄m q̄ sup ip̄m est nō appropinq̄t. ī mo hereditatē supne felicitatis amittit si fla gellum dei patris patienē z cū amoze non suscipit. Et si de flagello dn̄i murmuraue rit. certus em̄ sit quia murmurantiū penā incurrerit. vos ergo frēs dilectissimi noli te murmurare. Si vobis inesse contigerit disciplina dn̄i nr̄i neq̄ fatigemini duz ab eo arguimini. O mis em̄ disciplina ī pñti q̄dē videt nō eē gaudij: sz merozis postea āt fructū pacatissimū exercitat⁹ p eā reddz iusticie. Flagelluz dn̄i pinguedo carnalis voluptatis attenuat z ꝓtutes aie roborātur z lasciua caro restringit z aīa pennis ꝓtu tum ad celestia subleuat. Caro qō superflu um habebat amittit z spūs ꝓtutes quas non habebat acq̄rit. sic ergo p flagella dn̄i ꝓtutes augent. vitia resecant. spernuntur terrena. amant celestia. nos eternitat⁹ pre mia p̄stolantes. si nobis aliq̄ grauis infir mitas vel tentatio fortis vel etiā damnū tpalū rep̄ vireserit. ex oīnib⁹ his vires su mere debem⁹ qz crescente pugna: glozioſi ozem nō ambigemus manere victoziam. In hoc nāq̄ ostēdim⁹ q̄nta ad deū cupidi tate flagram⁹. si non solū ad eū p tranq̄lla z mollia: sed etiā p aspa z dura trāsimus. Ad eterna gaudia iam redire nō possum⁹ nisi p tpalia detrimenta. z ideo spe manē tis leticie oia aduersa, psperitatē nō modi cam debemus reputare. Peccata quippe nostra diuina seueritas neq̄q̄ multa z re manere pmittit. sed ira sui iudicij inchoat a nr̄a hic correctione: vt in reprobor̄ dam natione conquiescat. interiue em̄ est medi cus z peccator̄ in nobis contagia q̄ inesse medullitus cōprobat. secat. abscidit virus putredinis ferro tribulatōis: z h̄ est qō ve ritas ait. oēm palmitē ī me facientē fructū deus pat⁹ purgabit eū vt fructū pl⁹ afferat nam dū mens posita ī tentatōe cōsiderat: q̄ a virtutis sue pristina soliditate repellit tūc sollicita trepidat: ne hoc qō dudū esse ceperat fundatus amittat. Tūc q̄liter resi stere tentationi possit inq̄rit. z q̄liter eā de bellare iā valeat elaborat Tūc arripit gla diū oronis. flerū cōpunctōis z sic eā debi litat: z de ea gl̄iose triūphat nō ipse. sz grā christi p ip̄m. z ita fit vt mens q̄ pigra et velut infecūda in ꝓspitate racebat fortior z vberior ad fructificandū assurgat. Vt q̄ dilectissimi deū patrē nr̄i mereamur habe re cultorem. Adheream⁹ ꝑe viti dn̄o iesu

xpo saluatori nro nō fide mortua nec fide ficta nec fide peruersa. Sz fide recta q̄ p dilectionem opat sine q̄ nullus sanari potest. Adhereamꝰ ei qz bonū est ei adherere. et ī illo ponamus totā spem nr̄am. totū desiderīi nostr cōfidētes ī illū q̄ suscitauit eū a mortuis: qz et suscitabit mortalia corpa nr̄a t ꝓsedere nos faciet cū illo in dextera sua. Qđ ipe nobis p eundē filiū suū dñm nr̄m p̄stare dignet q̄ viuat t regnat cū eodem p̄e in vnitate spūsc̄ti deus p oīa secula seculoꝝ amen.

Homelia.xi. Sermo.xi.

Cum a discipulo xpi tatis scriptum nō ambigimꝰ esse q̄ parce seminat parce t metet. Vñ ī agro dñico tāq̄ agricole sumꝰ cōstituti. p viribꝫ seminare debemꝰ vt cū messionis tp̄us aduenerit centuplū accipiamꝰ in fructuū p̄ceptione quā nō expēdimꝰ in semine. Nā qđ h̄ dic̄ et charitate p̄cepit seminare. qz q̄ semē ad h̄ spargit vt colligat. adhuc caret ad rēpus modicū. vt in tēpe messis gaudeat in aceruo. Itaq̄ licz paup t iops ex meo modico semie cupienti dabo ex charitate. vt a dño meo iesu xpo merear recipe multiplicationē brītudinis eterne. Nō pce seminat q̄ pauꝫ hñs pauꝫ largit. si animꝰ promptꝰ sit si plꝰ hr̄et large daret. q̄ affectū largēdi hz t si nihil hz qđ largiri possit: nos q̄ illā pecuniā quā erogandā a dño accipimꝰ ad vsurā erogare sumꝰ pati cupientibꝫ eā Sz rogo ne aliq̄s vestꝝ timeat de retributiōe vsure: qz hec vsura nō euacuat diuitem. sz bonis ditat t replet egenū t pauperē. Veniat ergo ad hāc pecuniā sitiens ad euangelium brī iohannis t hauriat cū gaudio de fontibꝫ saluatoris q̄ dixit discipul' suis vos iam mundi estis ꝓpter sermonē quē locutus suz vobis. t est sensus. vos estꝭ mūdi. sed itꝝ estis mūdandi vt fructū plus afferatis. Mūdi estis nō ꝓpter baptismū. sz ꝓpter sermonē quē locutus sum vobis. Qđ q̄ bonꝰ sermo q̄ lauat mentiuz sordes interioris t exterioris hoīs purificat actiones. vulnera sanat. cicatrices solidat. q̄ suscitat de terra iopem: t de stercore erigit pauperem. vt collocet eū cū principibꝫ celi cū possessoribꝫ paradisi. o q̄ p̄ciosus sermo imo q̄ p̄ciosus thesaurꝰ q̄ suū possessorem didicit ditare vt de ꝓsortibꝫ iumentoꝝ eō sortem faciat angeloꝝ. Felix sermo t oīm acceptione dignꝰ. Quis est iste tāte beatitudinis sermo. Audi si illū obseruare desideras: sed p̄cipio vt illū ad vsurā erogare nō differas. Est valde nobilis possessio q̄ erogata suscipit incrementū t auaꝝ designat possessorez. nisi erogēt cito minuit. largitate gaudet. tenacitatē fugit. oīno nō vult abscondi sub modio. sz sup cādelabrum poni vt oīb⁹ eius pulchritudo appareat. Splēdor eiꝰ tanq̄ lāpades ignis atq̄ flāmaꝝ quā aque multe nō p̄nt extinguere. Si dederit hō totā substantiam domus sue p hac possessione. quasi nihil despiciet eam Hec inq̄ est charitas. qz ī quocunq̄ abūdauerit amor eternoꝝ morꝫ labētium reꝝ possessio cūcta vilescit t sola charitas. s. christi cara dulcescit q̄ dicit. Mādatum nouū do vobis vt diligatꝭ inuicē sicut dilexi vos. hic est ꝑfmo ille de q̄ dixit dñs. Vos mūdi estis ꝓpter sermonē quez locutus sum vobis. i. ꝓpter charitatē quā cōmendaui vobis. t qz mundi estis manete in me t ego in vobis. manete inq̄t dñs iesus discipulis suis in me t ego manebo in vobis. Jesus inquā dulcꝭ iesus delectabilis oi ꝓfute p̄ditus. oi speciositate redimitus. Dulcis sup mel t fauuz speciosus forma sup filios hoim. cuiꝰ dulcedine angeli inebriant. cuiꝰ pulcritudinē sol t luna miranf. Jste talis ac tātus dixit discipul' suis t p eos cūctis fidelibꝫ suis. Manete in me t ego manebo ī vobis. O q̄ magna sublimitas. o magne sublimitatis auctoritas hoiem hitare cū angelis terrā t pulueren eleuari in celis. hoiem tolli de stercore iumentoꝝ t ꝓgregari cetibꝫ angeloꝝ. imo creaturā manere in creatore. facturaz in factore: redemptū in redemptore. Seruū in dño pc̄orem in iusto facē ex limo ī eo q̄ oia facit ex nihilo. transitorē in eterno misez in sūme brō imo in eo q̄ beat beata t cūcta sanctificat sancta q̄ est ꝓfitas t vita t gloria sempit̄na. gaudiū mūdi. locūditas celi: dulcedo paradisi t brā eternitas. t eterna felicitas. xp̄s. s. dñs iesus: o mira t inexq̄sita bonitas. o inaudita t inestimabilis pietas. q̄s vnq̄ frēs mei q̄s dilectissimi ma a mātissimi. mei cōserui. mei serui

dñi ihesu xp̃i mei poterit explicare sermone aut stilo exarare ꝛ graffio q̃nta pietate auctor pietatꝫ recludet: q̃nta largitate bonitatꝫ ipe auctor exuberet. Mihi credite fratres si oēs hoies niterenť ꝛ angeli. fontem tante pietatis nō possent haurire vob etiā vnā minā guttā habito respectu ad ipaz abundātiā pietatis. Hec est inquā maxie imensitas pietatis ingēs eminentia bonitatis q̃ creator oim deus seip̃m exinanuit formā serui susscepit in silitudine hoim factus ꝛ habitu inuentus vt hō manēs deꝰ in hoie. vt hō maneret i deo: vita mortem assumens: vt sibi mors assumeret vitam. Vtinā huiꝰ abundātia pietas sic fragraret quotidie in manib nr̄is: vt in ꝓsitate dicere possemꝰ cū sponsa in cāticis. Fasciculum mirre dilecti semp sup̃ meū pectus portabo. o dulcis sarcina. o felix medicia. Hec sarcia frēs mei crux ipsa btā. s. passio xp̃i baiulū suū nō grauat sz leuat: nō deprimit sz extollit: nō quassat sed erigit ꝛ portat portantē vbi xp̃s est in gl̄ia p̃ris. Hoc est inquā dulcissima medicina q̃ morbum oēm expellit vires atq; ꝓtutes nō habēti acquirit q̃ non solū sanat egrotos. sz etiaz vnificat mortuos. Mihi meus auditor credat. imo mihi credat crucis amator iā non ledeť a morte scēa si in hac vita vsus fuerit medicina. Hoc est illō lignū ꝓpheti cum qō est inť iuncturas edificioꝝ. qz ipsa crux gl̄iosa terrā conglutinat celo hominē cōsociat angelo ꝛ p crucē ste recōciliat deo vt ipse deꝰ manere digneť in eo ꝛ ipse manere mereať in deo suo. o summū tripudiū o tripudiās gaudiū. iocūda leticia ꝛ iocūditas leta hoiez manere i deo ꝛ deū i hoie in redēpto redēptorē. ꝛ in redēptore redēptum. Ad hāc sūme iocūditatꝫ leticiā ppetuitatis letissime gl̄iam ipe gl̄ie auctor bītudinis dator. salꝰ ekna. vita btā. felix eternitas. secura trāq̄llitas. totꝰ dulcꝫ. totꝰ desiderabil' imitat aplos suos. istigat monachos suos. cūctū ꝓp̃m xp̃ianū. oē collegiū sane eis blādiēs atq; demulcēs: cōsolās ꝛ ꝓfortās hortās et dicēs. mane i me ꝛ ego in vobis. ꝛ est sensus. Vos q̃ mūdi estꝫ. q̃ lori estꝫ q̃ sctificati estꝫ p angularē lapidez p baptismi sacm̄. p ꝓtutū tridiniū. p dilectionis p̃coniū i me estꝫ. Sz rogo vt i me manere debeatꝫ si i me mās̄eritꝫ ꝛ ego i vob̄is. si i me mās̄eritis i isto breui tpe manebo vobiscū i eternitate. Qui manet in me p exhibitionē dilectōis ꝛ ego manebo in eo p p̃miū eterne felicitatꝫ. Ego diligētes me diligo ꝛ q̃ me dilexerint i hac vita me inuenient pꝰ hāc vitā: ꝛ vbi sum ego ꝛ illi sint mecū. ꝛ q̃ me nō dilexerit ꝓculdubio nō inueniet me ad p̃miū sz inueniet me ad supplicium. Vos aūt discipli mei i mea dilectōe manete. nō vos terreat mee hūanitatꝫ passio. crucꝫ suspēsio. rozmēta carnificū. crucis supplicīū. nec mee ꝺpositō carnis. nec mau soleū mee mortalitatꝫ. In vob fides inuicta p̃maneat. spes ipa nō langueat. de me igne i vob charitas flāmet. Manete i me p fidē spem ꝛ charitatē ꝛ ego manebo i vobis p fructū fidei: spei ꝛ charitatꝫ Et si in me nō mās̄eritꝫ: nec ego manebo in vobis Audistꝫ xp̃m q̃d ipsa ꝓtas ꝺt q̃ mētiri nō p̃t. q̃ nūq̄ fallit nec fallere nouit. Aut em. Si q̃s i me nō mās̄erit mittet foras. ꝛ tormentoꝝ ministri eū mittēt in ignē ꝛ ardet. Vñ rogo dilectissimi frēs vt vnuſq̄sq; vestrū intret i cubiculū suū. scopat ꝓscias suam se q̃rat in angulis cordis. circūeat latebras mētis si se i xp̃o manere inuenerit. gaudeat. si eū a xp̃o abesse ꝓtigerit gemat ꝛ doleat ploret ꝛ plāgat. timeat ꝛ ꝓhorrescat: ne sequestreť a cōsortio sctōꝝ. ꝛ mittať sp arsurꝰ i ignē eternū. Manete i me. heu dilectissimi frēs q̃nti miseri. q̃nti infelices qui ad ihm veniūt. sz letiferi veneno serpentꝫ percussi. diabolica fraude decepti. cecitate mētis obducti. malicia depuati. abnegēt ꝓtuberniū xp̃i amicitiā redēptoris abdicāt ꝓť amorē mūdi. ꝛ cerutices q̃s deo hūiliare solebāt ipo mūdi creatore iā spreto diabolo nō titubāt iclinare. Heu q̃nti pꝰ gl̄iosos agones de ipo p̃ncipe mūdi legittīe triū phatos fugiēti terga dederť ꝛ victores iā victo se spōte curuaťr. q̃nti ad mōasteriū ꝛ venīūt: vt i eo mōastice viuāt hūilitatꝫ p tēdētes in dicia. oia i pace illata sustinētes ꝓuitia tāq̄ boni milites xp̃i ad oēꝰ opꝰ bonū pati: q̃ pꝰ gaudia vite ꝓtēplatiue pꝰ p̃libationē iocūditatꝫ melliflue suę ꝓfessiōis oblite velut sues ab ipo ꝓpolito ad volutabꝝ redeūt luti: ꝛ ea q̃ dudū vomuerant tāq̄ canes i vētrē trayūtūr. Jsti tales rece-

dunt a christo quia recesserunt a proposito sancto: si pactum quod cum christo pepigerant observarent venena iā vomita sub sannarent: ⁊ ideo cum xpō non merentur manere: qz pactū dñi nō timuerūt ifirmare sz vtinā scirēt ⁊ intelligerēt q̄nte sit amaritudinis fontē dereliq̄re vite: auctorē iocū dicatis melliflue. Dñz mōi. dec⁹ padisi. gaudiū etnū dñm ihm xpm: q̄ nos a morte roseo saluauit sanguie suo si cito sensisses q̄ntuz pabas peccare nō tegeret vult⁹ cortice mirra tuos. O q̄ misera ꝓmutatio. o q̄ ceca cupiditas q̄ ꝓginē fac̄ tabesaz puellaz pstibulā. ⁊ mlierē ꝓfit i arborē. Regulā in apostasiā. disciplinā scām i lasciuiā p̄uā. claustꝝ regulare i cāpos licētie. castitatē in impetiginē. mōachū i theatricū. directū i p̄uū. planū i aspez. filiū dei i filiū diaboli Hec frēs mei nō ē mutatio dextere excelsi. O q̄ amara mutatio. o q̄ dura trāslatio a xpō recedere ⁊ diabolo adherere. spnere redēptorē ⁊ diligere pēptorē. relinq̄re vestigia xpi ⁊ ire p scelera meādra diaboli. relinq̄re viā q̄ ducit ad vitā. ⁊ ire pviā q̄ ducit ad mortē. Quicūq; ille ē q̄ sic ꝓmutat⁹ est ad ꝓba mea ītinet aim. ⁊ nō dedignet audire ꝓsiliū bonū. Peccasti: q̄esce ne adijcias vltra. Sic ōt sctūs isrl. Si reuertimini ⁊ q̄escatz salui eritz: qz expectat nos dñs vt miserēat vr̄i. reuertere g̃ ad dñm deū tuū et placabil' erit sup malicia tua. reuertere ad dñz via q̄ venit ad ip̄m via corcdis. via orz via opis. via tristis. via doloz ⁊ via amoris. via timoris ne ptrahar ad supplicū. via doloris: qz sic offēdisti i xp̄m. via amoris vt ip̄m tā xp̄z pfectē diligas q̄ tā diu ad pniaz te patient expectat. Geme. dole. plāge. ploza. nō ceas tibi. vt tibi dñs parcat noli īdulgere tibi: vt tibi dñs īdulgere dignetur. Succinge lūbos tuos. rade capillos tuos. induere sacco. puluescere humo ⁊ dic xpō dño tuo deo tuo. O iesu bōe miserere mei. esto mihi ihs. esto mihi saluator me⁹ miserere mei: q̄ p me piū cruorē fudisti. nō intres īiudicio cū ꝓuo tuo: qz null⁹ iustificabit hō. nisi p teip̄z ei pctō⁹ suo⁹ tribuatur remissio. Nō me tua iudiciaria snia p̄mat. quē tua mlta pietas leuat. Qui resuscitauit lazaꝝ iā fetētē. resuscita ⁊ me pctōrem ꝓfitētē. Qui pepcisti peccatrici marie pce peccatrici aīe mee. Qui letificasti aiaz crucifixi latrōis, letifica aiaz mei pctōris. si sic fecerz adhuc ēē cū xpō maneb. q̄ dicit Manete i me ⁊ ego i vob. ipe. n. charitas est: ⁊ q̄ manet i charitate i eo manet ⁊ ipe i eo. Notādū ꝓo ē q̄ aliō ē manere i illo aliud est manere cū illo. aliud ē manere iuxta eū. aliud manere lōge ab eo. Primū ptm est i via ⁊ ptm i pria. Scōm totū ē i pria. Tertiū totū ē i h̄ secl'o. ⁊ q̄rtū totū i iferno Videam⁹ g̃ q̄d sit manere i eo: vt i eo manere delectet. vt nō lōge post futuꝝ mereamur cū illo manere. i illo manere ē ex amore illi soli adherere. ip̄m ex toto corde diligere. illi⁹ p̄cepta i oib⁹ ⁊ p oia obseruare. ei⁹ amori nihil p̄ponere ⁊ p illi⁹ amore cūcta nec nata etiā reputare. ille nō dubitet manere in xpō cui pter ip̄m cūcta vilescūt: ⁊ ei ipe sol⁹ dulcescit. O q̄nta felicitate dotāt: q̄nta britu die fecūdat cui pter xp̄m oīa vilescūt. ⁊ ipe xps sol⁹ mellescit. Ipe xps sol⁹ sic i cordib⁹ nr̄is fauescat ⁊ cūcta trāsitoria nob⁹ vilescāt. vt nil pter illū nob⁹ iā libeat nec libere iā valeat: vt g̃ frēs mei i xpō ⁊ cū xpō mereamur manere. ipse xp̄us lux ꝓba bonitas ⁊ vita. pietas imēsa sit totuz desiderū nr̄m ⁊ ois spes nr̄a. Certi sum⁹ qz adhuc cū xpō manebim⁹ vt vbi nūc est ⁊ nos cū illo erim⁹. Sz q̄ ōt se i xpō manere dz ambulare sic ille ambulauit. iam nō manet i illo q̄ expergiscitat ab itinere suo nemo se decipiat. nemo se seducat. nemo i religiosa veste cōfidat nō vestz religiosa: sed mentium mundicia monachum facit. nō capitis abrasio. sed christi dilectio probatum monachum reddit. Ait dominus iesus. Si quis vult venire post me abneget semetipsum: quia nisi quis a semetipso deficiat ad christum regem sublimē non appropinquat. Felix propter christum abdicatio sui. quam qui perfectenon habent se christo ad purum placere non existiment. Frustra em̄ christo placere se credit qui se ipsum propter ip̄m christum non abiecit. Et perfecte se nouerit illi placere qui perfecte iam propter ip̄m se dixerit abdicare. Vt ergo christo placere possimus necessaria nobis est abdicatio nostri quam nostra valitudo permittit: non q̄tum exosi tas vna lancea pctōr perfossa in nos q̄ntz

manus inicere gestierit: maxime dū taxat i alimēris sumendis vbi cōseruādus est vi gor nature ⁊ nō sequēdus est appetit⁹ illecebrose gule. Cōtra vitia q̄ de lumbis carneis pugnātia p̄cedunt: palmatiue bellis gerare neq̄mus nisi p̄us appetitū gule restringam⁹ fortit⁹ p̄fessiōe abstinentie. Post cōfessionē gule appetit⁹ maxia cautela nob est adhibēda. ne nos hūane laudis musipula capiat ⁊ venenū laudis morbose. in archam nr̄i cordis cauterū despumās saniem faciat factūq̄ derelinq̄t. Quid ō nobis laudis aura crebuerit. Quid adulantium fauor demulserit ꝓtutū impatrix humilitas archā mētis nr̄e nō deserat ne torruosus serpēs: q̄ q̄nq̄ latitat in herbis virentib⁹ inhumanis. s. fauorib⁹ iuxta illud poeticū. Fugite iam pueri. latet h̄ anguis in herba: vt suis dētib⁹ venenosis nos capiat. captos perimat ⁊ occidat. Igit̄ humilitatē magnā teneam⁹ in oib⁹ vt in humilitatis auctore manere possim⁹ ⁊ q̄nto⁹ tius cū ip̄o esse ⁊ cū ipso regnare valeam⁹ Qis em̄ q̄ in illa manet ex dilectōe nō dubitet. nō hesitet. cū illo manebit ex dilectionis retributōe. Vidim⁹ q̄d sit manere in illo. Nūc q̄d sit manere cū illo necesse ē videamus. Manere cū illo est esse vbi ille ē cū illo in gl̄ia felici gaudere. in throno perhennitatis regnare. illū facie ad faciē contemplari. sicut faciūt angeli sci. ⁊ post resurrectionē corpor⁹ eū visuri sūt oēs electi: iuxta illō ap̄li. Cū em̄ apparuerit christus vita nr̄a. tūc ⁊ vos apparebit⁹ cū illo i gloria. Manere iuxta eū ⁊ nō in illo. nec cum illo est. nō esse in via fidei spei ⁊ charitat⁹: sed via erroris nō esse in via p̄cepti. s⁹ i via peti. Iste inquā si nō in christo vel cū xp̄o tm̄ iuxta eū est q⁹ ⁊ cito pōt errorē desere re ⁊ i xp̄o p fidē spem ⁊ charitatē ꝓtinuo feruere. libꝝ arbitriū hz. Illō ad diligendum deū dirigere pōt. Pulsat dñs hostiū ei⁹ illi aptat ⁊ intrabit dñs ad eū: i eo manebit ⁊ ipse i eo. Manere lōge ab eo est p sniam dānationis ab eo recessisse q̄uis et alio mō vtrūq̄ possit intelligi. Nos ergo i illo maneam⁹ vt fructū boni opis sp facere mereamur. Alit em̄ nisi in illo māserimus fructū facere neq̄m⁹. Ip̄a ꝓtas dicit ⁊ mutari nō pōt. Sicut palmes nō potest ferre fructū nisi manserit i vite: sic nec vos nisi in me māseritis. Et si q̄s i me nō manserit mittet⁹ foras sicut palmes ⁊ arescet et colligent eū ⁊ in ignē mittēt ⁊ ardet. Valde em̄ timendū est illō q̄d sequit⁹. si q̄s i me nō māserit ⁊c. Si q̄s nō māserit in dño ie suchristo expellet⁹ de ꝓsortio scōr⁹ ⁊ arescz pre timore ⁊ expectatōe dānatiōis ꝑpetue ⁊ ministri tartarei apprehendēt illū ⁊ in ignem mittent ꝑpetuū sine fine arsuruz. Ab hac damnatōe ꝑpetua gl̄ie ꝑpetue auctor nos liberet ies⁹ xp̄s dñs nr̄. q̄ cum patre ⁊ spūsc̄o viuit ⁊ regnat de⁹ bñdictus i seculum seculoz. Amē.

Homelia. xij. Sermo. xij.

Omnis q̄ vīā ꝓtatis gestit arripe ꝓstat esse p equū vt ad p̄cepta veritatis manū cordis extēdit ⁊ i eis fidelit̄ viuat vt ipsa man⁹ sit plena iacinctis ⁊ venter et⁹ eburne⁹ distinctis saphiris ⁊ ꝓbū ꝓbi p̄ceptū christi i pride mentis p amorē cōtineat. ⁊ forīs ipse flos ꝓbi per augmentū boni opis redoleat. Profecto quē sic esse ꝓstabit a deo q̄cq̄d sibi ꝓfuturꝝ petierit necesse est ꝑpetrabit. Ipsa regl̄a veritatis. oīs forma sceritatis sanxit imperpetuū nec valebit abrogari nec de libro iam mutari ꝓtatis sanctio: ait em̄ ies⁹ me⁹. imo ait deus me⁹. ꝓtatis firmitas. falsitatis vltio. petrōr vltio. via vie. vita vite totus dulcis. totus bon⁹. totus verax. totus verus. ait em̄. Si i me māserit⁹ ⁊ verba mea in vobis manserint. q̄cunq̄ voluerit⁹ petetis ⁊ fiet vobis. Magna sūt dona q̄ ꝓtas ipsa ꝓmittit que nullos fallere nouit. Quodcūq̄ volueritis inq̄t dominus ies⁹ petetis ⁊ fiet vobis. Ita dū taxat si in me māseritis ⁊ ꝓba mea i vob manserint. Ac si dicat: si in me māseritis p dilectionē ⁊ ꝓba mea in vobis māserint p opis executionē. quodcūq̄ voluerit⁹ aie ptinens ad ꝓfectū petite nō hesitātes ⁊ impetrabitis accipientes. Illa duo pia necessario sibi famulant⁹ adiutrīcē. nec vnū alt⁹ abñtiaz patit⁹ ⁊ qlis eoz paruitas fuerit p entimema cogit⁹. Si aliq̄s manet in xp̄o necessario sequit⁹ vt xp̄i p̄cepta manere debeant in eodē. Et quodlibet istorum h̄ vnū concludit. Petat a xp̄o q̄cunq̄ voluerit ⁊ habebit. Necessaria videl̄ talis illatio,

Iste manet in christo ergo q̃cq̃d ab eo ad aie pfectū petierit ipetrabit. Siliter ꝛ hic alia ꝓba xpi manēt i isto. g̃ ꝛc. Uerūm dicere possum⁹ si p vim copulatiue ꝓiūctōis d'yaletic⁹ latrator obsistat q̃ nō dz poni inter paria. nec int' ptē ꝛ totū. sz int' totū ꝛ ptem: ꝛ int' opposita ꝛ ꝯria. ꝛ int' excedētia ꝛ excessa. Dicim⁹ itaq̃ q̃ q̃dā manēt in xpo ꝛ xba ei⁹ manēt in eisdē. alij manēt in deo sz ꝓba dei nō manēt i eis. Ille q̃ manet i xpo ꝛ ꝓba xpi in eo doctor est ecc'iastic⁹ q̃ p eruditionē doctrie auditorib⁹ suis hz vñ pferat noua ꝛ vetꝰa. fruct⁹. s. auctoritatum veteꝝ ꝛ noui testamēti. bona q̃ discipulis p̄dicat pie ꝛ deuote viuēdo i suis factꝝ oñdat. Ali⁹ em̄ p doctrinā ꝓbū dei nō hz et tñ i xpo manet p bonā vitā. Iste pfecto et si mandatū xpi nō hz i libro hz tñ i corde charitate dilato. Isti tales q̃ felices q̃ beati. Hoꝝ q̃dē taliū est regnū celoꝝ. Alius q̃ ꝓbū dei hz: ꝛ illō ope nō exercet. monachus est religionis sophistice sub ptextu sctitatis palliate qui ei q̃ ex regl'a bñdicti didicit puerse viuēdo ꝯdicit. Iste tal' non manet i christo nec xpi ꝓba manēt in eo q̃ nec xp̄m amat nec ei⁹ p̄cepta obseruat. q̃ uis ꝛ xp̄m amare ꝛ ei⁹ p̄cepta seruare se fingat. Sz q̃lis iste miser fuerit dies oñi declarabit vbi nō esse potit simulatio religionis nec fictio sanctitatis nec sermo sophisticus nec sylogismus ꝓsutus. Oīa nuda erunt ꝛ apta iesu iudici ꝓe iudicāti districte. nō de facto tm̄ puerso: sz etiā ꝓbo ocioso. nō tm̄ de icessu pedū nec de laboze manuū sz etiā de tactu oculoꝝ. P̄fect⁹ g̃ q̃ tal' est ad q̃d monachus effect⁹ est. Lauit pedes suos: quō reingnare presumit. Expoliauit se tunica: quō se reiduit illa. Si mutauit habitū cur nō mutauit ꝛ animū. Si foꝛis albescit. cur intus nigrescit. Si illuz foꝛis vestis alba decorat. cur illū int⁹ cauterium ꝓscie deturpat. Si studere silentio debet cur loq̃citate gaudet. Qui cōceptuz p̄misit mūdi: cur illi vlteri⁹ placere ꝓtēdit xpo placere ꝓtēdat. ꝓtenere mundū non differat. q̃d p̄misit attēdat. iesum sup oīa diligat. nihil ei⁹ amoꝛi ꝓponat. illi⁹ timoꝛem vbicūq̃ fuerit sederit vel ierit loquēs vel tacens. esuriens vel sitiens. bibens vel comedens. infirmus vel sanus añ oculos habeat ī quo est fiducia foꝛtitudinis. spes eterne beatitudinis. fiducia venie. certitudo glozie. peccatoꝝ remissio. glie largitio. acleticie acq̃sitio sūmi ꝛ veri dei ꝓfruitio. beatus vir ait ꝓpheta q̃ timet dñm in mādatis eius cupit nimis. potens in tra erit semen eius ꝛ ipe a dño bñdicet. Illa beatitudo perpetue sempiterneq̃ dulcedinis multitudo ꝛ eterna ꝛ iocūda visio dei. est illud donū q̃ petūt a xpo illi q̃ manēt in xpo. Si manes i christo. i. si coꝛde puro et ꝓscientia pura fundaris in christi charitate. nihil tibi nisi xp̄us satisfacere potit. nec aliud nisi ipm petere ualeb Quodcūq̃ inq̃t dñs iesus Salus q̃ nunq̃ finit. vita q̃ nunq̃ mozit. iocunditas sūma paradisi gloria oīm melle dulciozquolibet ꝛ nectare suauioz gēmis ꝛ auro p̄cioſioz inquit inquā dilectoꝛib⁹ suis. Quodcūq̃ volueritis petite ꝛ fiet vobis. magnū est istō q̃ dicit. Quodcūq̃ vo. pe. ꝛ fi. vo. Sed nō tandū est q̃ vniuersale q̃cunq̃ nō ꝓtinet oīa. sz illū tm̄ q̃ ꝓtinet vniuersa Qui sic habet esse vt vez sp sit esse añ oia tpa de⁹ de deo in fine tempoꝝ nat⁹ exꝰgine homo salus eꝛna credentiū oīs spes ꝛ refugium timentiū eū. Hoc est illō solū q̃ petūt electi q̃b⁹ nil satisfacere p̄t p̄ter deū q̃ oīa cōtinet. Qui gemūt ꝛ lugent q̃ iesum beatitudinis auctozē nō videt q̃ nō q̃ delectet aspiciūt. Quib⁹ tristia sunt q̃ occurrūt qui dñm iesum q̃runt ꝛ nō inueniūt. ꝛ vocant ꝛ nō respōdet. ad lachrymas d'lozis amicas se ꝓuertūt: ꝛ quē gressu pedū sequi nō possunt lachrymis ꝛ gemitib⁹ ꝓsequūtur Felix taliū vita. brūs taliū cursus. cui⁹ meta tale ꝛ tantū vexillū habere merek. Hoc nō dak pigris. negligentes nō capiūt. claudis negak. Soli currenti p latitudinē charitatis debet. Unusq̃sq̃ nostꝝ cōsiderare nō cessz. q̃lik in stadio mādatoꝝ dei currat q̃liter in agone christiano ꝯ leonē rugientem contendat Neminē vestꝝ credo latere aliquē posse saluari nisi q̃ dño iesu fidelis pseuerauerit vsq̃ ad egressus de habitaculo coꝛpis nec ad brauiū eterne dulcedinis puenire qui antecq̃ ad metas veniat i cursu deficiat. Stadiū nostꝝ est obseruantia mandatoꝝ dei. Finis stadij nostri est charitatis. iuxta illud apli. Finis legꝫ est cha

ritas. Charitas stadij nr̄i est ip̄a charitas nō qua diligim⁹ deū: sed q̄ possidem⁹ deū nō ea qua diligit de⁹: sz ea q̄ est ipse deus. In stadio mādator̄ dei. alius bñ currere incipit z antecz̄ ad metas veniat deficit. Alius pigre incipit z postea ad metas velocit̄ currit. Alius z velocit̄ incipit z velociter pficit. Ali⁹ pigre icipit z i pigritia sua semp̄ psistit. Duob⁹ istor̄ brauiū debet̄ s. pigre incipiēti z postea velocit̄ preueniēti. Altero z agilit̄ icipiēti z velocit̄ pueniēti. Multi em̄ ad monasteriū veniūt vt ibi regularit̄ viuāt q̄ male iciplūt z male cōsummant. semp̄ vagi z nunq̄ stabiles semper cū non hñt qō volūt murmurosi z detractores cellularys a tergo bñdicētes eos cū q̄bus viuūt. Fratres suos iniurys afficiētes moribꝫ in disciplinati gestu z actu inordinati habitu elati motib⁹ inepti bonis p̄sti tis semp̄ ingrati. Isti brauiū eterne hēditatis nō merebūtur hr̄e qz in stadiū mādator̄ dei gressū rectū figere noluere. Istz em̄ forma sanctitatz ad pfectū non erit q̄s mor̄ prauitas p̄ inobediētiaz venena confundit. In istis talib⁹ verba xp̄i nō manēt qz precepta xp̄i q̄ sciunt vel audiūt vētorū vanitati dedicarūt. Iussa dñi p̄temnētes cenacula ventrz amātes. Ip̄m esse vez deum. s. eternū deum oiporētem. calcib⁹ neq̄tie z malitie p̄cutientes. odiētes primum abnegātes dñm iesuz xp̄m non obstātes qō coram oibus sanctz in die cōsecratōis sue illi promiserūt. Noverit q̄ talis est sedānāduz a deo quē irridet. Alius ad monasteriū venit vt peccata q̄ commisit in seculo punire debeat in monasterio. Sed postq̄ ingressus fuerit nō solū q̄ p̄misit dolendo non diluit. Sed insup alia forsitā grauiora cōmittit. Sed postea magō dolore compūgit. magno pudore pfitet: q̄ peccata que fecit benz viuēdo nō diluit. sed insup enormiora p̄sumpsit. tūc ad memoriaz reuocat quāta in peccatoribꝫ sit severitas iudicis quāta in ipsis dānatis sit ipsa pena dānationis. Insup z cōsiderat quāta sit misericordia redēptoris circ penitētes benignitas circa recte viuētes. Tūc omne malū qō fecit enumerat tunc tristia queq̄ ante oculos mentz aceruat. Doloribꝫ agitat tantis supplicijs angustiat quātz arcta ri in ip̄is ifernalib⁹ penis p̄timescit: quātz cruciari in alio ignis z sulfurz p̄horrescit. Tūc em̄ nihil qō delectat aspicit. tūc tristē qō occurrit. tūc lachrymis z doloribꝫ punit qō cū delectatiōib⁹ p̄petrauit. Tūc q̄liter dño xp̄o placere possit cōtēditz ieiunijs oratiōibꝫ vacās soli deo placere desiderat. Qui talis est petat a dño q̄cq̄d voluerit. nō dubiter ipetrabit. Vos ergo frēs charissimi mei quos xp̄s p̄cio cruore redemit. ip̄m sui sanguis largitorē hūani generis saluatorē sine mōyetra modū deoi mēteris viribꝫ. totz medullis cordis diligam⁹ timeam⁹ z amemus z ei⁹ discipulatui inheream⁹ valde est em̄ dulce z delectabile letabūdū z iocundū fieri discipl'm xp̄i in hoc em̄ dñs iesus ait discipul'suis clarificat⁹ est pat̄ me⁹ vt fructū plurimū afferatz z efficiamini mei discipuli. Nos igit̄ q̄ xp̄iani sum⁹ z xp̄iani vocamur i eccl'ia xp̄i tanq̄ in agro sum⁹ p̄stituti. alij fructū affert. alij in sterilitate p̄sistūt alij tenues z pauculos fruct⁹ faciūt semp̄ pigri sp̄ negligētes pigri ad oronē. tardi ad lectoz. ad vigilias lōgo somno deplūi ad laborē nimiū teneri z delicati. In his nō valde clarificat p̄ dñi nr̄i iesu xp̄i. qz nec plurimū afferūt fructū nec discipuli xp̄i esse p̄hantur. Alij dulces fructus p̄ducūt in fertilitatz abūdantia. dulces inq̄ deo z dulces hominib⁹. hi clarificāt deū. z de⁹ clarificabit eos in die retributiōis. oquz in die collectōis fructuū nouar̄ qñ venient in exultatione portātes manipulos suos. Hi sūt mites z būles. deuoti z obediētes. ad vigilias. vigiles ad oīne op⁹ bonū feruētes in oronē sublimes. in lectōe sacra subtiles in meditatiōibꝫ suspirātes i cōtemplatiōibus gementes z flētes semiantes i lachrymis: sed gaudeāt z exultēt. qz in gaudijs merent eternis. Alij sunt q̄ nō faciūt fructum. sed frōdes tamē p̄ducūt z folia: hi sunt qui speciē sanctitatz habēt sed fructū sanctitatz nō habēt ad eorū radicē securz posita est. Vt quid terrā occupāt: Excidātur z in ignez mittātur. Infructuosis arboribꝫ dura z amara sentētia datur. Omnis arbor inquit dom⁹ iesus que nō facit fructū bonū excidet z in ignez mittetur. Timeāt g̃ arbores infructuose ypochrite

dealbata sepulchra. tumba sculpta ⁊ bene polita. Extirpent qđ latet intrinsec⁹ ꝓfiteant ⁊ sanent. Mutēt fortitudinē suā. mutent ꝓsciam suā. conscie sanēt cauterīū ⁊ in via mādator̄ dei dirigāt gressus ⁊ faciant fructū. vt ꝑ illos pr̄ clarificet in filio ⁊ xp̄s in patre suo. ⁊ ipsi clarificent in p̄re ⁊ filio ⁊ in spūsctō. felix ille. btūs ille ꝑ quē de⁹ pr̄ clarificat. ꝑ quē xp̄s laudat ⁊ spūssanctus glorificat. O nimis felix cuius vita ⁊ mores laudes intonant creatori. O vir̄ beatum cui⁹ aia suo famulat creatori. o beata aia q̄ suo ꝑ viribꝫ placere satagit redēptori. Būdicta sit aia illa cui est tota dilectio xp̄s cui nil satisfacere pōt p̄ter ipsum: q̄ pro ei⁹ amore ocios⁹ est q̄ nil p̄ter xp̄m diligere nouit. q̄ dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nr̄is i sanguine suo. et dedit semetip̄m redēptionē ꝑ nobis vt nos ꝑ sanguinē suū adoptaret in filios dei. Per oia sit benedictus xp̄s: q̄ sic dilexit gen⁹ humanū sicut de⁹ pat̄ dilexit eū. ipe em̄ dicit. Sicut dilexit me pat̄ ⁊ ego dilexi vos. o chara charitas. o eterna ꝓpitas. o dulcis eternitas. o btā felicitas. o dec⁹ angelor̄. o splēdor sctōrū iesu bone. iesu sctē. vita immaculata. vita eterna. sal⁹ incorrupta. ꝑpetua glia. totus dulcꝭ. tot⁹ amabilis quō nos amasti. quō nos dilexisti: qui teip̄m i mortem dedisti. Amor tu⁹ nesciuit habere modū ⁊ mensuram. Tuā xp̄o charitas metā tenere non potuit. Sicut dilexit me pater inqt. ⁊ ego dilexi vos. Vtinam ⁊ ego essem quē diligeret dn̄s meus. vtinā audissem ex ore domini mei. Sicut dilexit me pat̄ ⁊ ego dilexi te. quid mihi iam deesse posset: si me diligeret iesus meus. Deus inquā ⁊ vtinā meus. O felices diuitie. O opes btē possidere iesum. possidere dn̄m christū. Illum mi lector posside ꝑ amorē: ⁊ sic illū possidebis eternaliter ꝑ amoris retributionē. Ip̄a veritas ait. Ego diligentēme diligo. ⁊ qui dilexerit me diliget a patre meo ⁊ ego diligam eum ⁊ manifestabo ei meipsum. Quantus fuerit amor quē circa nos xp̄s moriendo exhibuit enarrare nō sufficit aliquis viuens. lachrymē dicāt. quia voces explicare desistunt. Sicut dilexit me pater ⁊ ego dilexi vos. Videamus quō eū deus pater dilexerit ⁊ quō nos dilexerit ipe. ait em̄ apl⁹. Xp̄s factus est ꝑ nobis obediens vsq̄ ad mortē. mortē aūt crucis. ꝓpter qđ ⁊ deus illū exaltauit ⁊ donauit illi nomen qđ est sup oē nomen: vt in noīe iesu oē genu flectat. celestium terrestriū ⁊ infernor̄. i. oīs creatura celest⁹: vt sunt angeli. archangeli: throni. dn̄ationes. pn̄cipatus ⁊ potestates. virtutes. cherubin ⁊ seraphin ⁊ ois celicus ordo: ⁊ ois creatura terrestris. ⁊ nō solū hoies sz ⁊ bruta aialia audito noie xp̄i ꝓtremiscūt: insup ⁊ ois infernalis creatura tremit ⁊ contremiscit ad tāti nois iuocationē. Dagē igit dilectio patris in filiū. cū sic eū sublimauerit. cum sic eū exaltauerit: vt oia subiciat sub pedibus eius. vt oia supponat ditioni ei⁹. Videmus quō pat̄ dilexit xp̄m. Nunc superest vt videam⁹ quō nos dilexit xp̄us. Quis vnq̄ enodare poterit sermōe amoris abūdantiam charitatis. eminentiā quā būit xp̄us in nobis q̄ dilexit nos ⁊ lauit nos a peccatis nostr⁹ in sanguine suo q̄ morte nostra sua morte destruxit. ꝑ nob eligēs mori. vt nos a morte liberaret eterna ⁊ nos illuc attraheret vbi ipse est in glia p̄is Ait em̄. volo pat̄ vt vbi ego sum illic sit ⁊ minister me⁹. Ecce quō dilexit nos q̄ ꝑ nob eligit mori. vere ne nos morte dānaremur eterna. Resurrexit a mortuis: vt sue nos resurrectionis tribueret esse ptcipes. Ascēdit in celu: vt nos ꝑ nos hr̄et ad palacia celi ⁊ sedet ad dexterā p̄is. Coronās ⁊ locās. letificās ⁊ collocās q̄s ꝓpo cruore redemit q̄s i glutino sue charitat⁹ asseruit se cū sessuros i eād dexterā p̄is. Ip̄m igit xp̄m sine mō vltra modū absq̄ meta vltra metas assidue ꝓmue toto corde tota mēte tot⁹ viribꝫ, tot⁹ ꝓtutibꝫ diligā⁹. veneremur ⁊ amem⁹ vt ad ip̄m ⁊ cū ipo q̄enire ⁊ regnare valeam⁹. q̄ cū p̄re viuit de⁹ ⁊ cū sctō flamine būdict⁹ oi tpe seculi. Amē.

Homelia.xiij. Sermo.xiij.

De dilectione dei cū plus bibo plꝰ sitio: ⁊ ex ea saturari nō possuꝫ nec ego. nec aliqs pfecte diligēs xp̄m. ipa cū pluꝝ edu. plꝰ famē accrescit ⁊ cū plꝰ ipa bibit plus sitim iacuit ipam quā habitat mentē sic iebriat: vt nil iā q̄rat vel diligat nec diligere possit: nec valeat p̄ter eū ⁊ sic mundū dilexit vt filiū suū vnigenitū daret. vt omis q̄ credit ⁊ diligit illū nō moriatur: sz viuat cū eo. Ad hāc nos dilectionem auctor ipe iestimabilis charitatꝭ iuitat i ea nos manere p̄cat ⁊ rogat. Ait em̄. manete in dilectōne mea. ac si aptedicat. Quia ego ea dilectōe q̄ me pat diligit vos diligo: eadē dilectōe me vos diligere rogo ⁊ qm̄ dilectio vīa me vsq ad mortē p̄duxit. hec etiaz mors crudelissima ipsa a vīa charitate seiūxit. me diligite ⁊ i mea dilectione manete. sz q̄lit in eius dilectōe manere debeam⁹. Sequit ⁊ dicit. Si p̄cepta mea seruaueritꝭ manebitꝭ i mea dilectōe. sicut p̄is mei p̄cepta seruau ⁊ maneo in eiꝰ dilectōe. Qui hz aures audiēdi audiat. ⁊ q̄ hz cor intelligēdi itelligat. Mēsuram nr̄e possibilitatꝭ videt excedere vires animi ⁊ corpis ac visus supgredit vniuersos. Preceptū qō nobis dns impat consilium est nr̄e salutꝭ qō ipe auctor nr̄e salutꝭ nobis accōmodat. q̄s vnq̄ hoim ex apostatica radice p̄mi parentꝭ exortus potuit vel potit sine alīq trāsgressionis nota cum oi officio charitatꝭ icussa ⁊ imaculata xp̄i obseruare p̄cepta. sicut ipe i totū ⁊ in ptez sui p̄is seruauit mādata: q̄ petm̄ nō fecit: nec vnq̄ peccare iā potuit nec peccare iam voluit. Nō est i filiꝭ hoim magnꝰ vel parvus tāta p̄ditus sctitate: nec tāte religiōis p̄uilegiatꝰ honore q̄ nō i petis fuerit cōceptus: vel in petis fuerit post cōuersatꝰ, p̄ter matrē imaculati petm̄ nō facientis: sz petm̄ mūdi tollētis de q̄ cū de petis agit nullam prorsus volo hr̄e q̄stionē. vñ non imerito nullus tāte sctitatis fulget p̄rogatiua q̄i oib ⁊ p oia istud sciā valeat obseruare ita dūtaxat si fuerit exp̄ssiuū q̄ntitatꝭ. Sz no tandū est q̄ h̄ aduerbiū sicut nō h̄ q̄ntitatꝭ sz q̄litatis sit̄itudinē notat sicut supꝰ assignamus vbi dr. Mādatū nouū do vobis vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. et est sensus. si p̄cepta mea seruaueritis sicut ⁊ ego p̄cepta p̄is mei seruaui ⁊ si māseritꝭ in dilectōe mea sicut ego i dilectiōe patris mei maneo. i. si mihi i obseruātia mādatorum meoꝝ vsq ad exitū de hitaculo carnis obedientes fueritꝭ iuxta possibilitatez vīe fragilitatis sicut p̄i obedies fui vsq ad mortē crucꝭ iuxta plenitudinē diuinitatis q̄ i me corpaliť hitauit manebitis i dilectione mea ⁊ ego i dilectiōe vīa sic ⁊ ego in dilectōe patrꝭ ⁊ pat i dilectiōe mea. Vlť possumꝰ dicere q̄ h̄ aduerbiū sicut in nob in h̄ loco sue significatōis nō exercet sz no tat tm̄ ibi sit̄itudinē dilectiōis ⁊ obedientie xp̄i ad deū patrē esse monitoriā nob vt xp̄i p̄cepta debeamꝰ obseruare ⁊ i eiꝰ dilectōe manere. Ac si diceret: ego p̄cepta p̄is mei p vīa salute seruaui: ⁊ iō maneo i eius dilectione. Et vos p̄cepta mea p meo amore seruate. ⁊ sic manebitꝭ i mea dilectione. Adhuc amātis amor me ꝓpellit. charitas nr̄i dilectoris iesu xp̄i dn̄i nr̄i: sz vtinā dilecti. s. istō capt̄m repetere i dilectōe mea mēte. O iesu iesu r̄surrectio mortuoꝝ. vita viuentiū. salꝰ etna credentiū. totus dulcꝭ. totus amabiť. totus delectabiť. q̄rentib te diligentib te. inuenientib te. Dignare me seruū tuū loq cū dño. hoiem cū deo. plasma cū plasmatore. factura cū factore. redēptum cū redēptore. tgit audi me. ⁊ ne perturberis xp̄e me. Nā ego sum iz petōr q̄ diligo te. iō tecū loq̄ndi ausum p̄bet dilectio tua attrahit mentē charitas tua amor istigat. Dixisti apl̄is tuis: ⁊ p eos dictū itelligamus nobis. Manete i me ⁊ ego i vob. obsecro te iocūditas pulcra. dulcedo mellifluа. suauitas odoris. odor suauitatꝭ. letitia sūma. gl̄a sempit̄na. vita sctōr. decus angeloꝝ. saluator mūdi fili dei viui. iesu dulcissime. spectosissime. charissime ⁊ amātissime. dic q̄so q̄ est causa tue dilectionis: tue glutine charitatis ob quā ⁊ te diligere ⁊ i tua dilectōe manere nos precipis. Dic vt q̄ nō te diligūt audiāt ⁊ diligāt. Et q̄re diligūt magꝭ ac magꝭ i tua dilectōe ferue scant vox tua dulcis sonet in auribꝫ meis. Dic sicut dilexit me pat ⁊ ego dilexi vos: ⁊ qt dilexi vos mihi repēdite vicēme diligite ⁊ i mea dilectōe manete. iustū est. equuꝫ

est de ihesu hoc qō dicꝫ. hoc qō iperas nob. hoc est ꝛ ois eqras. Dicat vt dilect⁹ diligētem diligat. ꝛ amat⁹ amāti mutuā caritatē impēdat. Verūtamē aliaꝫ causaꝫ tue dilectōis inq̄rim⁹ qua magꝭ te diligere deb eam⁹. Dic nob q̄ es ꝛ quid fecisti nobis vñ nob te diligere p̄cipuisti. dic nob. Ego sum q̄ sum. ego sum alpha ꝛ o p̄cipium ꝛ finis. creās celū ꝛ terrā aera ꝛ maria oia q̄ in eis sunt factor ꝛ creator cūctoꝝ: rex regum ꝛ dōs dominātiū. Audiuim⁹ ꝛ gauisi sum⁹ ꝛ certi sumus q̄m tu es de⁹ per oia secula bñdict⁹. Sed adhuc quod ꝑ nobis fecisti. Implorāt gemit⁹ nostri req̄rūt lachrymē peccatricꝭ aie mee. Illud cū recolo qō fecerꝭ mihi: ꝛ qō feceri tibi. viscera mea int̄ se collidunt̄ spūs cōtremiscit. anima cōturbat̄. vulneror ꝛ cōfodior doloribus multꝭ. Nec mir̄. Perpēdo quid fecerit seru⁹ dño suo ꝛ quātas ꝛ q̄les fuerit dom⁹ penas ꝓpessus ꝑ seruo. Cōscientia mi bi testis est de ihesu. quid feceri tibi. ꝛ crux tua mihi testimoniū ꝓhiber. q̄d tu feceris mihi. Tu de⁹ ꝛ ego homo. ꝛ tū pro me tu deus fact⁹ es homo. Tu creator ꝛ ego creatura. tu ꝑ me dignatus es fieri creatura. Tu dōs noster fuit. ꝛ ꝑ seruis digt⁹ es fieri seru⁹. pegrin⁹ ꝑ pegrinis. ꝑ exulib⁹ exul: ꝑ pauprib⁹ pauper: ꝑ hūlib⁹ hūlis. ꝑ mortalib⁹ nō tantū mortalis. sed mortu⁹. Nō qualicunq̄ morte. sꝫ dura nimis. amara nimis ꝛ turpissima morte. s. crucꝭ. Hec sī opera tua de⁹. Hec opa tua ꝓsidero ꝛ contremisco. In his te misericordē esse cognosco ꝛ reuuisco ꝛ ꝓter hoc i te cōfido de te cōfido te amo. te diligo te totꝭ viscerib⁹ cōcupisco. Hecopa fratres mei sī causa dilectiōis christi vnusq̄sq̄ vestꝝ videat si dominū ihesuꝫ diligere debeat. Quid ꝑ nob facere debuit. ꝛ non fecit. Quō nos plus amare potuit. ꝛ nō amauit. Maiorē i nobis dilectōez nō potuit habere q̄ habuit q̄ aiam suā in morte ꝑ nob posuit. Ipsa beata veritas testis est q̄ maiorē caritatē nemo hꝫ q̄ vt aiaꝫ suā ponat q̄s ꝑ amicꝭ suis. Non ergo nob vilescat frēs mei ipsa dilectio xp̄i q̄ dilexit nos: ꝛ lauit nos a peccatis nr̄is i sanguine suo. nō vobis vilescat fratres mei: nō vob amarescat: ipse amor xp̄i ipsa caritas christi. Amor xp̄i tot⁹ dulcis. totus delectabilis. suū possessorē non cruciat: sꝫ delectat. nō enervat. sꝫ roborat. cūcta terrena subsanat. sola celestia captat xp̄i mādata req̄rit. ꝛ ea ꝑ viribꝫ observare p̄tendit: ꝛ de obseruatōe p̄ceptoꝝ gressu feliciꝑuebit ad p̄ceptionē gaudioꝝ: vt cum illo iam pfecte gaudeat: ꝑ cui⁹ desiderio i hac valle lachrymaꝝ posit⁹ tam amare feliciter suspirabat. Vñ recte sequit. Hec locutus sum vobis: vt gaudiū meū i vobis sit: ꝛ gaudium vestꝝ impleat. ac si diceret. Ideo p̄cipio vobis et moneo vos mea obseruare p̄cepta ꝛ manere i dilectōe mea: vt gaudiū meū i vobis sit ꝛ gaudiū vestꝝ de me adimpleat: vt habeā de vobis permutuā charitatē: quā mihi impendit⁹, vñ possim gaudere. ꝛ illō gaudiū qō i retributione p̄mioꝝ electi sī p̄cepturi: p̄cipe ꝛ possidere possit⁹. Vel aliter vt gaudiū meū sit in vobis: ꝛ gaudiū vr̄m impleat. Os. n. q̄ xp̄m de itima cordis medulla pure ꝛ illibate ꝛ incōcusse itra sinū charitatꝭ brachiis amoris ꝓplectit ꝛ cōnectit totū ei⁹ gaudiū reputabit in suū. imo amplius gaudꝫ de gaudio qō xp̄s accepit a p̄e resurgēdo. ad celos ascendēdo. in dextera ei⁹ sedēdo. cē de illo gaudio: qō i die iudicij est p̄ceptorus a xp̄o. Igit̄ frēs k̄ri maneat i vob gaudiū xp̄i: siue sit actiuū siue passiuū. siue sit diligētis siue dilecti. i. siue sit gaudium quo xp̄s gaudet de vob siue sit gaudium q̄ nos gaudem⁹ de xp̄o: xp̄i obseruem⁹ p̄cepta: vt ipse gaudere possit de nob: et nos de ipso gaudere possum⁹. Maneat i nob gaudiū btitudinis ei⁹. non solū q̄ beat vel btificat de seipo gaudētes: sꝫ etiā q̄ clarificatus est a p̄e: vt nos cū illo i eternitate mereamur regnare. ꝑ eundē dōm ihesum xp̄m q̄ cū p̄re ꝛ spūsc̄o vivit ꝛ regnat de⁹ benedictus ꝑ oia secula seculoꝝ amē:

Sermo. xiiij.

Cum de redēptore nr̄o lingua nr̄a silere nō debeat: ꝛ ne cito sit ad futurū de ipso tacētib⁹ nimis nostruꝫ interesse ꝓsidero si diem ꝛ diem de ipo loquendo: nō pfunctorie terminem⁹: ꝛ eōrio dire dānatiōis nos subire sniam si vanis ꝓbis nr̄am manumiserim⁹ linguaꝫ. Igit̄ vana ꝓba ꝛ nō sonātia xp̄m nec religiōis

tenẽtia põdus i oĩ loco eterna clauſura dã
nantes ad dulcia eloquia a ꝓbo pẽtis eru
ctuata cythara nr̃a ſuas cordas extendat
z plectr̃ mentis lingua vocis mgr̃a tuba
inſonet ſaluatori q̃ de ore mellifluo xp̃i p̃
fluxere dulcia eloq̃a vite. Sz vtinã qõ vo
bis ꝓponĩ nulla vilitatis vel ꝓtẽpt̃ offu
ſcaret obductio:ſed artius charitate obne
xum:careſceret vobis ſup lapidẽ p̃ciosum
z dulcius ſapet in veſtri cordis palato:ſu
p oĩa mella z ſup quẽlibet fauũ. Ipſe au
ctor dulcedinis cui oĩa optata ſuccedunt:
cui⁹ volũtati cũcta obediũt: q̃ etiaz ea põt
q̃ impoſſibilia videnĩ eſſe. ſic dulceſcat in
cordib⁹ vr̃is: vt vos de eo ſp audire dele
ctet:z me interi⁹ ſapiam q̃ de ipſo eſt doce
at:z p lanceã oris mei vulneret z ꝯfodiat
hoſtẽ generis humani:q̃ ꝑ viris elaborat
vt ipſa nobis ꝟba xp̃i auditu vileſcant.z
mihi z alijs predicata z docta:ſniam dã
nationis impendãt. Adiuuet nos ſp z p
tegat z defendat ieſus ab illo q̃ dilexit et
lauit nos a peccatis nr̃is in ſanguine ſuo
nos inſtruens ꝟbo z informãs exẽplo: ſta
tuens edictũ ſanctiõs preceptũ edictũ dul
ce p̃ceptũ vite. edictũ amoris. p̃ceptũ cha
ritatis ſtatuens z adimplẽs:p̃cipiẽs z pfi
ciens in ſe inc̃p̃ z in nobis. Hoc eſt illiõ p̃
ceptũ qõ ieſus p̃cepit.qõ ſtatuit diſcipulis
ſuis.p̃ceptũ.ſ.charitat̃.p̃ceptũ dilectiõis
qõ icipit ſic. Hoc eſt p̃ceptũ meum vt dili
gatis inuicẽ ſicut dilexi vos. Dulc̃ z ſua
uis dñs dulce ſuaue mãdatũ ꝓponit. Dul
ce z ſuaue illud eſſe videt: qõ precipit dile
ctio z allicit amor. nã nulla ibi apparet dif
ficultas vbi eſt charitas: z nulꝰ ibi labor
vbi verus amor eſt. Cũcta amori libenter
obediũt: z eius iugo colla ſũmittũt. lubri
ci lubrico ſo. ſcti ſcrõ caſti caſto. q̃libet i de
ſiderio ſuo. Ideo dñs dat preceptũ amo
ris. p̃ceptũ dilectiõis: vt ſuo p̃cepto oĩes
obediant:z cerniceẽ ſuꝑbie ſue ſub iugo ſue
hũilitatis edomare feſtinẽt. Igit̃ frẽs mei
tã c̃p̃ boni diſcipuli xp̃i ad audiendũ eſto
te parati:z p̃ceptũ xp̃i qõ euãgelica vobis
itonat tuba libẽter accipite z efficacit̃ in oĩ
bus z p oĩa adimplete: vt ad illũ poſſitis
p amorẽ redire.a q̃ p tumorẽ ſuꝑbie receſſi
ſtis. Nũc itendat charitas vr̃a q̃d vobis
p̃cipiat charitas ꝟa charitas ieq̃ſita.cha
ritas laudita.charitas pia.charitas bõa.
caritas tota dulc̃. tota dilectabil̃.caritas
ſpõſus.ſpecioſus.decor⁹.cãdidus.rubicũ
dus.elect⁹ ex milib⁹ xp̃s futuri ſecli iudex
ꝓnceps pacis z dñs vite. Ait dñs ihesus
p oĩa tpa bñdicẽ⁹. Hoc eſt preceptũ meum
vt diligatis inuicẽ ſicut dilexi vos. Leue
p̃ceptũ:ſuaue preceptũ z dulce p̃ceptũ Ad
portandũ leue.ad amplectendũ ſuaue. ad
tenendũ dulce z delectabil̃e. q̃d leui⁹. quid
ſuauius. q̃due dulci⁹ q̃ diligere. Hoc põt
ois hõ ſan⁹ z eger diues z paup. ſtult⁹ z ſa
piens. nobilis z ignobil̃. ſeru⁹ z liber. nẽo
ſe excuſet. nẽo ſe i hac pte apologiz et. Cui
libet homi eſt poſſibilitas iſta cõis. amare
videlicet. Sequit̃ igit̃ ex p̃cepto dñico. vt
nos inuicẽ diligere debeam⁹ Sz q̃m mul
ti ſe diligũt nõ ea dilectiõe que charitas eſt
ſz ea q̃ in dñm eſt blaſphemia: vt ea q̃ fit
ꝑ pelle ad pellẽ q̃ ꝓcipit doloẽ z parit ini
q̃tatem. vt ceca libido. pſtibulo ſa cupido:
q̃ eculeũ ſuũ:ſic ad ipetigineẽ calcarib⁹ ma
licie z neq̃tie ire cõpellit: vt baratꝝ inferni
in q̃ eſt p̃cutidere z vitare nõ poſſit. Adiũ
ctum eſt:ſicut dilexi vos:quõ xp̃s nos di
lexit:qõ ipſe dedit ſup̃ ſcriptũ relinq̃mus.
Sz vt teip̃m ad iſtõ cognoſcendũ:reducã
ad teip̃m.nouerit dilectio tua.ſerã religio
tua. q̃ caro xp̃i z ſanguis q̃ i altari a fideli
bus ſumit̃ z imolat̃.tibi teſtimoniũ perhi
bet quõ nos dilexit xp̃s. Ideo noſcat dile
ctio tua: q̃ vtilitati ꝓtimꝝ vtilitas ꝓpa
q̃ñc̃p̃ eſt poſtponẽda. Sz ſi aliã dilectionẽ
xp̃i adhuc ſcitas tua req̃rit etiã i bonis tẽ
poralib⁹ tibi ab ipſo collatis poter̃ inue
nire. Q̃ñ notandũ eſt duas eſſe xp̃i dilecti
ones. vnã tpalẽ. aliã ſpũalẽ. vnã cõem. ali
am ſpãlem. p̃mã.ſ.tpalez cõiter iuſt̃ z im
pijs. pietas creatoris adhibuit. ſpũalẽ vel
ſpãlem. pie z iuſte viuentib⁹ tm̃ attribuit.
Hec.ſ.ſpãlis i diffariã ſpargit̃. Alia eſt de
collatõe ꝟtutũ. alia de retributõe merito
rum. alia eſt q̃ nos ꝟtutib⁹ ꝯ tela hoſt̃ ne
quiſſimi roborat. alia q̃ nos de nr̃o tyran
no legittime triũphãtes gl̃a ꝑpetua ditat
Has duas dilectões nobis ipa pia chri
ſti dilectio dedit. q̃ dilexit noſ z lauit ab oĩ
inq̃namento carnis z ſpũs in ſanguie ſuo
Sicut igit̃ nos xp̃s duplici amore dilexit
ita nos bina charitate flagrare p̃cepit di

lectione sui ⁊ dilectõe primi. Si charitatẽ deo ⁊ hoib⁹ corde puro ⁊ cõscia bona ⁊ fide nõ ficta exhibem⁹. facile petõ resistim⁹ bonis oib⁹ abũdam⁹. seculi blãdimẽta reicimus: ⁊ oia etiã q̃ difficilia sunt humane fragilitati vel aspa. etiã cũ dilectõe pficimus si tñ deũ pfecta charitate q̃ nobis ab illo est ex toto corde ⁊ ex tota aia diligam⁹ Quẽ si ex toto corde diligim⁹: nihil erit in nobis. vñ peti desideriys seruiam⁹. ⁊ quid est deũ diligere. Illi soli occupari. aio cõcupere fruende visiõis ei⁹ affectũ hre peccati odiũ. mũdi fastidiũ. diligere primũ quẽ i se cẽsuit diligendum. in ipso amore seruare legittimũ modũ. nec quertere dilectõis ordinẽ pstitutũ. Ordinẽ dilectõis illi quertunt: nec modũ diligẽdi custodiunt: q̃ aut mũdũ q̃ premnẽdus est diligũt. aut corpa sua min⁹ diligẽda pl⁹ diligũt. aut primos suos nõ sic seipos. aut deũ pl⁹ seipos forte nõ diligũt. Corpus nosm̃ a nobis est diligendũ: vt saluti ei⁹ aut fragilitati naturaliter cõsulã vt spiritui ordiate seruiat suis motib⁹: aie rõni i nullo ꝺ̃dicat: vt in die resurrectõis glia felici pennit cũ dño viuat.

Sermo. xv.

Proximos nros tñc diligim⁹ sicut nos: si nõ ꝓpter alios vtilitates nostras: vel sperãda bñficia vel accepta: vel p affinitates vel ꝓsanguinitates: sz ꝓpter ꝺ̃m q̃ st nre nature principes diligamus, puide ꝺm nos oẽs primos diligamus q̃tũ ad mores bonos ⁊ ad vitã eternam ꝓsequendã: eor̃ sãluti sicut ⁊ nre ꝓposse ꝓsulẽdo ⁊ eor̃ necessitatib⁹ put facultas suppetit subueniẽdo. deũ ex toto corde diligim⁹: sz illi soli ꝺm nrm posse placere ꝓtendim⁹: si ipse sol⁹ est desiderii nostruz spes nra. intẽtio nra: tot⁹ amor nr. tota caritas nra. Alioq̃n illũ nõ pfecte diligim⁹ nec charitatẽ tenem⁹: ⁊ q̃ charitatez nõ hz tã nõ est ei⁹: nec illũ hẽbit i pmiũ sui laboris q̃ i hac erũnosa solicudie. rectã semitaz nõ tenuerit charitatis. hec est inquã semita charitatis nõ solũ diligentẽ diligere: sed etiã odiẽtẽ nõ min⁹ q̃s seipm sz sicut seipm Stricta ⁊ angusta est semita ista: ⁊ pauci vadũt p eã Illi soli vadũt p eã q̃ ꝓpter xp̃m seipos despiciũt: ⁊ q̃b⁹ cũcta preter ipm xp̃m vilescũt. Isti si aliq̃s diabolicas sentes viatores charitatis occultare volẽtes inuenerũt: tãq̃ cerui agilit fortiterq̃ currẽtes. amore celestis patrie ducti: vltra dãt saltũ. ⁊ ipm diabolũ fraternũ odiũ suggerentem: ⁊ deducũt ad nihilũ. ⁊ ipos mot⁹ cum exillata sibi iniuria q̃dãmõ perturbari fuerint. in frem ꝓruriantẽ insanire cupientes: chamo charitatis ꝓstringũt ⁊ allidunt ad xp̃m. Tales pfecto aiam suã ponũt: qz amicis ⁊ inimicis se p charitatẽ pternunt. vt oẽs boies lucrifaciãt xp̃o. Qui sic agit ⁊ xp̃i ꝓceptis obedit ⁊ ei mutuã charitatẽ impẽdit. iste i ꝟitate amic⁹ est xp̃i. ⁊ qz ipz xp̃m seipm odit ⁊ sup oia diligit. ⁊ propter ipm odiẽtia cũcta: gaudeat q̃ tal⁹ est. Qui tal⁹ est ꝓpe monachus est. ⁊ q̃ tal⁹ nõ est: licet sit cuculosus. licet sit pãnosus siue abras⁹ siue tonsurat⁹ hẽat q̃cq̃d vis. sit q̃cq̃d vis est imago vel pictura monachi: ⁊ nõ ẽ monachus. Ad verecundiã frenetico⁹ dico. Sũt quidã in monasterio morbo frenetico laborãtes. ad irã ꝓmpti. ad iracundiã prepati. ad odiũ festinũ: q̃ pruriginẽ cor dis p scalpedinẽ lingue trahũt ad scabiẽ cutis mẽte corrupti. vagi ⁊ istabiles. circũoculiones. susurrones. gulosi murmurosi. inuidi. tumidi ⁊ elati: deo de bonis collatis ingrati. ade puaricãtis pellicia vestiti illius vestimẽto salutis nudati q̃ ꝺm deũ creat⁹ est in iusticia ⁊ sctitate ꝟitatis. Isti pelleꝫ veterem retinent: ⁊ fronte polita asturam rabido portãt sub pectore vulpẽ. Taliuz frõs erubescat. ꝓfundat ⁊ erubescat nimis velociꝫ. Cõfiteanꝫ ⁊ sanenꝫ. mutẽt aĩm dirigãt gressũ i semitaz etnitatis. i vgs castissimi amoris p gl'iosissimã viã charitatis. frẽ bus mutuã charitatẽ ipendãt. deũ sup oia diligãt. p illi⁹ amore aiaz suã ponãt. i oib⁹ ⁊ p oia ei⁹ pceptis obediãt: vt xp̃i amici mereanꝫ vocari. ⁊ esse q̃ dicit. Vos amici mei estis. si feceritis q̃ ego pcipio vob⁹ O magꝫ dignatio iextimabilꝫ charitatis exuberatio. molita bonitas. iterptabilꝫ pietas. Ab ei⁹ ꝺ̃cõe suoz: inuenimur i digni. ⁊ tñ nos ꝺ̃gnat hre ⁊ vocare amicos. Largitor dulcedinis. amator charitatis. imo caritas cara ⁊ btã iocũditas. ⁊ iocũ da trãq̃llitas. ⁊ secura securitas. ⁊ felix eternitas. ⁊ eterna felicitas. dñs ihesus totus desiderabilis. tot⁹ amabilis. thesaurus incõgabilis. marga

vita inextimabilis. vita viuentiū. spes mo-
rientiū. eterna eoꝝ felicitas q̄ p illi⁹ amo-
re se infelices fecere. O q̄s felix est ille q̄ p il
lius dilectione fecit se infelicē. Et q̄s beat⁹
est ille q̄ ꝓpter ipm semetipm miserꝝ fecit.
Vere ille est felix ⁊ eterna felicitate dignus:
q̄ seipm despicit sibi: vt in ꝑitate placeat
suo creatori. Roscat superb⁹ oīs vniuer
sus elatus. in galgalis vitioꝝ fedat⁹ sca-
biosus in pelle luxuriosa. fedat⁹ in consci
a praua. sibi placens. seipm sup semetipsum
constituens. iam nō placebit suo creatori.
si ꝓpter errorem suū primū. nō displicuerit
ipe sibi. Nobis igit displiceat frēs mei q̄
mali fuim⁹ ⁊ adhuc forsitā sum⁹. ⁊ place-
at nob q̄ nūc pfecti sum⁹. sz dāte dño iesu
christo. ⁊ vtinā nro. Perfecti enim⁹ ipius
mādata seruātes. ⁊ ex inimicꝭ ei⁹ amici fie
mus q̄ discipul⁹ suis dixit Vos amici mei
estis: si feceritis q̄ ꝑcipio vobis. Adhuc te
alloquor monache benedicti O bōvelox
es ad mēsam: tardus ad ecclīaz. potēs ad
potandū: sed eger ad cantandū. puigil ad
fabulas. somnolētus ad vigilias. procax
ad loquendū. sz mut⁹ ad psallendū. prom
ptus ad īrā ⁊ detractionē. tardus ad oīō-
nem. inuidie amator. xpi psecutor festucā
respiciens. trabē nō ꝯsiderās. ceteros rep
hendis. seipm nō corripis. malicie iuētor
discipline destructor. amic⁹ vitioꝝ. hostis
ꝓtutū. Hec sunt q̄ oculū excecāt ⁊ a deo se
parant. Hec sē q̄ quersum facitūt quersum
monachū demoniacū. Cū dr ꝓfundo cor
dis qō rap est: sz valde chaꝝ est. q̄nto cha
ritatis amore ver⁹ amator amantiū ferue
at in eis q̄s pio cruore redemit. In valitu
dine mea mihi ab ipso collata considero.
totus in ꝑitate fateor mihi displiceo: ⁊ in
tra meipm de memetipo cōfundor. Con-
fundor ⁊ ꝓfunderer. imo prorsus vtiq̄ de
sperarem. nisi ꝓbū qō caro factū est ⁊ hita
uit i nobis: ⁊ ascendēs i celū sedet ad dex
teram p̄is. ꝑpciatio esset ꝓ pctis nostris.
Sed mihi in ipo baratro cōfusionis mee
infirmo iacēti ⁊ vitioꝝ febre laborāti: de
sua sede regali. manū medicinalē extendit
dicēs. Veni ad me q̄ laboras i labore pec
catorum. ⁊ es onerat⁹ a pōdere eoꝝ. ⁊ ego
te reficiā tibi pcēdo: ⁊ mei amoris gratiaz
largiēdo. nā amic⁹ me⁹ eris. si feceris ea q̄
ego fieri tibi mādaui. Quis ad hec nō cō
funderis. nam qō mihi ħ ⁊ tibi. Confun-
dant inimici xpi. quertant ⁊ erubescāt val
de cito: ⁊ erūt amici xpi. Amici illi⁹ sumus
si illū ex toto corde diligim⁹. nō es amicus
eius: si eū ex oī pte non diligis. Si ex vna
pte fueris cast⁹ ⁊ ex alia pte sup⁹ memisse
debes: qz sup⁹ de⁹ resistit. humilib⁹ aūt
dat gram. necesse est igit vt eū ex oīi pte
diligas. necesse est vt ex toto corde illi ad-
hereas. nā adherere illi bonū est. secuꝝ est.
Quid est ei adherere. Spem suā in eo po-
nere. nihil ꝑter ipm vel ꝑter illum amare.
immo cūcta propter ipm despicere. oīa
odire vniuersa fastidire. q̄libet trāsitoria
necesse putare. Hoc est bonū. ħ est iocūdū
sic diligere dōm iesum xpm. Qui igit sic ē
eius amic⁹ est. Cōsideremus igit frēs mei
q̄nta est misēdia redēptoris nri. Ab ipo re
putari serui nō sum⁹ digni: ⁊ ei⁹ amici vo-
camur ⁊ sumus: si in ei⁹ dilectiōe manebi-
mus. nūc ergo dñi nri veri amici creatoris
omniū. factoris oīm mandata seruemus:
vt nō solū in numero amicoꝝ. sed in sorte
filioꝝ reputari ⁊ esse mereamur. abnegan-
do nosmetipos ꝓpter ipm q̄ seipm exina-
niuit: ⁊ p nra salute formā serui suscepit: i
q̄ soluit q̄ nō rapuit: q̄ flagellari ⁊ mactari
⁊ crucifigi ⁊ occidi p nobis voluit. hoc est
vñ debz diligi xps. ħ erit vñ nr est dñs ihs
si ꝓpter ipm nosmetipos abnegauerimus
Felix abnegatio ⁊ brūs ꝓceptus q̄ facit de
pcōre iustū: de inimico amicū. de seruo fi-
lium: imo qō magnū nimis. de seruo dya
boli filiū dei. Igit monache xpi. cōceptor
mūdi: esto ꝓceptor tui. ꝓtemne mūdū. con
temne seipm. Nimis est magnū qō debeꝭ
tuo ꝓemptui: qō debeꝭ tue abnegationi.
Inextiabilis ē mīsitudo dulcedis. multi-
tudo felicitatꝭ gīose eternitatꝭ: quā datur⁹
est xp̄s. s. seipm diligētib⁹ se. Nihil charꝰ
nihil dulcꝰ. nihil p̄cios⁹. nihil speciosius
xpo. ipe sal⁹ sine lāguore. vita sine morte.
gaudiū sine merore. dc⁹ sine fuscatōe. dul
cedo sine amaritudine. Tale p̄miū debeꝭ
abnegātib⁹ se ꝓpt illū. Hoc p̄miū. s. seipm
nob cōcedat ipe xp̄s q̄ sine fine viuit ⁊ reg
nat bā dicē⁹ i secla seclo⁹ amē.

Diui Ber. abbatis feria sexta in Parasceue Sermo deuotissimus.

Feria sexta in parasceue: Sermo deuotissimus.

IEsum nazarenū a iudeis innocenter ꝙdemnatū. a gentib⁹ crucifixū. xp̄iani diuinis honorem⁹ obsequijs. Saluatoris infirma nos q̄ xp̄iani sum⁹ reuerēter venerari. amāter amplecti. fortit̄ imitari dignū est salubre ⁊ honorificū. Hec em̄ sunt instrumēta fortissima. in q̄b⁹ omnipotēs ꝓtus ⁊ iuestigabilis sapia dei. restauratio uem mūdi potēter atq̄ mirifice opata est: ⁊ vsq̄ mō opat: xp̄s dñs minorat⁹ est ab angelis: vt nos eqret angelis. Et q̄s ꝓpt̄ xp̄m nō se humiliet. Xp̄s dñs ꝑ pcis nr̄is crucifixus est. ⁊ crucis amara suis amaoribus dulcorauit. mortu⁹ est ⁊ mortē necauit vt viuerem⁹ p illū. Et q̄s nō amet xp̄z dñm. quis nō patiat̄ ꝑ xp̄o. Xp̄s ꝑ crucis ignominiā ad supne claritatis gl̄iam trāsijt. ⁊ data est ei ꝑ sua reuerētia a deo patre ois ptās i celo ⁊ i terra. vt adorent eū oēs angeli dei. ⁊ i noie ihesu oē genu flectat: celestiū terrestriū ⁊ infernoꝝ Vbi est gl̄iatio tua o xp̄iane: nisi i nomie crucifixi dñi dei tui. In xp̄i noie q̄ō est sup oē nomē. in quo bñdictus est sup terrā bñdict̄. Gl̄iamini i noie filij redēptoris ⁊ date honorē illi saluatori nr̄o q̄ mag̃ fecit in nobis: ⁊ magnificate nomē ei⁹ mecū dicētes. Adoram⁹ te xp̄e rex isr̄l. iter gentiū. ꝓnceps regū terre. dñs deus sabaoth. ꝓtus oipotētis dei fortissima. Adoramus te p̄cios⁹ p̄ciū redēptionis nr̄e. hostiā pacificā. q̄ sola odoris tui suauitate iextimabili p̄ez q̄ in altꝫ habitat. ad respiciendū hūilia inclinasti ⁊ filijs ire placabilē reddidisti. tuas xp̄e miserationes p̄dicam⁹. tue suauitatꝫ memoriā cū abū dantia eructam⁹. Tibi xp̄e sacrificium laudis īmolam⁹ ꝑ mltitudine bonitatis tue quā oñdisti semini negꝫ: filijs sceleratis ⁊ pditis. cū adhuc inimici tui essemus dñe. ⁊ mors inīq̄ in oēz carnē exerceret dominiū: cui oē semē adā erat obnoxiū lege p̄mordiat̄ culpe. recordat⁹ es ꝓbi misericordie tue. ⁊ ꝓspexisti de sublimi habitatione tua in hāc vallē plorationis nr̄e et miserie Vidisti afflictionē pp̄l tui: ⁊ tract⁹ dulcore charitatꝫ intrinsec⁹ apposuisti cogitare sup nos cogitatōes pacꝫ ⁊ redēptōis. Et q̄dem cū esses filius dei: de⁹ verus deo p̄i sc̄oq̄ spiritui coetern⁹ ⁊ ꝓsubstātialis luc⁹ habitās inaccessibilem. portansq̄ oīa ꝓbo ꝓtatis tue: non despexisti in hoc nr̄e mortalitatis ergastulū altitudinē tuā iclinare: vbi nr̄az ⁊ gustares ⁊ absorberes miseriam: noscq̄ repares ad gl̄iam. Pat̄ fuit charitati tue ad ꝓsumandū op⁹ nr̄e salutꝫ cherubin aut seraphin aut vnū ex angelis destinare Jp̄e venire ad nos dignatus es ꝑ mandatū p̄tis cui⁹ nimiā charitatē exp̄ti sum⁹ in te. Veniisti inq̄ nō locū mutando sꝫ p̄ntiam tuā nobis ꝑ carnē exhibēdo Veniisti a regali solio sublimis gl̄ie tue in humilē ⁊ abiectā in oculis suis pueꝛā. pio ꝓginalis ꝓtinētie voto sigillatā. in cuius sacro vtero sola spūsancti ineffabilis ꝓt⁹ te ꝓcipi fecit ⁊ nasci in ꝓa natura humanitatis: ita vt nec diuinitatis in te maiestatem nec ꝓginitatis integritatem in matre violaret natiuitatis occasio: o amanda o admirāda dignatio. Deus imēse gl̄ie vermis ꝓtemptibilis fieri nō despexisti. De⁹ oīm conseru⁹ seruoq̄ apparere voluisti Parum tibi visum est p̄ez te nob⁹ esse ⁊ dñm frat̄ nr̄ esse dignatus es. Et dñe vniuersorum q̄ nulla habes indigentiam intra ꝓpa natiuitatis tue ūtia: nō obhorruisti abiectissime paupertatis degustare incōmoda Ut em̄ ait scriptura tibi cū nasceret̄: non erat loc⁹ i diuersorio neq̄ cunabula q̄ tenuitudinē tuā excipent habuist⁹ꝫ in vili p̄sepio sordētis stabuli tu q̄ terrā palmo cōcludis inuolut⁹ pānicul⁹ reclinat⁹ es. Et hoc ip̄m a bzutis aialib⁹ mat̄ tua mutuo accepit. Cōsolamini cōsolami q̄ in sordibus paupꝫtatꝫ enutrimini q⁹ vobiscū de⁹ i pauptate nō cubat in deliciis splēdidi cubiculi: nec inuenit̄ in terra suauit̄ viuentiū q̄d vltra gl̄iaris o dives lutea res in voluptabzo lecti picti ⁊ delicati: cum ret regum recubitu suo paupeꝛ stramenta honestare maluerit. Quid dura stramēta detestaris cū tener infantulus i cui⁹ manu sc̄a oīa tuis fericis. tuis plumis duras iumēt oꝝ stipulas p̄legit. Sꝫ hec tenella tua xp̄e infantia a psecutoꝝ gladijs tuta ñ fuit. Adhuc em̄ iter dulcia matrꝫ vbera sugēs depende bas q̄ñ apparuit angel⁹ in somnis ioseph dicēs. Surge ⁊ accipe puez ⁊ matrē eius ⁊ fuge in egyptū. ⁊ esto ibi vsq̄ dū dicā tibi futuꝝ est em̄ vt herodes q̄rat puez ad pdē

dendū eū. Jā extūc bone iesu pati cepisti. Nō solā illā infantie tue veneratione in te ipo gtulisti. sz morte ī pusill' tuis q̄z mlta milia int' mamillas matr̄ pro te herodis trucidauit īmanitas. infantia ꝓ teneriori decursa. descēdēs hūilit' ꝓitat; nob exēplū tribuisti. Nō em̄ sedisti cū cōsilio vanitatum: sz ī medio doctor̄ interrogās t audiens illos: cū tā dās sciaz eēs atq̄ sapiētia dei p̄is sz t obedientie nob formā tribuisti dū parētū impio tu impator mōi hūiliter subdit' extitisti. at vbi robustioris etatis plenitudo aduenit missur' man' ad fortia egressus es ī salutē pp'l tui: vt gigas magnificus ad currēdā viā tot' nr̄e miserie. et q̄dē p oia te vt p̄mū frib' assimilares fuū tuū baptizantē pctōres ī pnia tanq̄ pctōr adisti. baptizari te postulasti inocēs agnedei: quē nulla pcti stilla vnq̄ maculauit. Baptizat' es autē nō tei aqs sz aq̄s in te scificās. vt p eas sctificares nos. De baptismo in desertū spū fortitudinis igressus es: vt vite solitarie ī te nō deesset exemplū. Solitudinē ac ieiunīū. q̄ dragita diez̄ famis acerbitatē tētamēta illusiōis spūs eq̄nimit' toleraſti: vt hec oia nob tolerabilia efficeres Demū venisti ad oues q̄ perierāt dom's isr̄l diuini ꝓbi lāpadē extollēs palā ad illūinatōez orb̄ t̄re t regnū dei cunctis obtēperātib' ꝓbo. sermonē seq̄ntib' signis ꝓfirmasti. ꝓtutē diuinitat; ī cūct; oñdisti male bñtib'. oia oib' gētib' gr̄is exhibens q̄ saluti pctōr̄ ꝓgrueret vt oēs lucrifacerēs Sz obscuratū est insipiēs cor eor̄ dñe t p tecerūt ꝓmones tuos retrorsuz. neq̄ attēderūt ad oia mirabilia tua dñe q̄ opat' es ī eis excepta; ꝓpauc; nobilib' athlet;. q̄s inter ifirma mōi elegisti t abiecta vt q ipos fortia t alta mirifice expugnares. nec solū īgrati gratuit; būficijs tuis extitere: sz cōtumelijs affecer̄t te dām dñantiū t fecerūt tibi q̄cūq̄ voluerūt. te em̄ faciente opa dei q̄ nemo ali' fecit q̄d dixerūt. non est hic hō a deo. in p̄ncipe demoniorum eijcit demonia demoniū hz. seducit turbas. vorax ē t potator vini. t amic' publicanor̄ t pctōrum Quid fles: q̄d suspiras o hō dum sustines ꝓbor̄ iurias. nō audis q̄nta in dām deuz tuū ceciderī opprobria ꝓr̄ te. si patrēfamilias beelzebub vocar̄t q̄nto magz domesticus eius. Sz h q̄dē t silēa blasphemātes t alit̄ctiēs te lapidib' ipetētes. ihu bone patient' sustinuisti fact' es cozā eis sic hō non audiēs t nō hns in ore suo redargutiones nouissime iustū sanguinē tuuz a discipulo tuo filio p̄ditōis traditū triginta argēteis appciati st. vt p̄cipitarēt aiam tuā ī mortē sine causa. t te q̄dē p̄ditissimi traditoris tui pfidia nō latebat: q̄n ī cena ablutionis etiā cozā ipo genuflect' pcumbens: maledictos pedes ei' veloces ad effundendū sanguinē tuū sctissimis mānib' tuis attrectare lauare t extergere dign'ct' es: t adhuc extēto collo ambīas o ēra t cinis Adhuc te supbia ē te eleuat. te ipatia exagitat. Intuere hūilitat; t māsuetudis dām ihm vniuerse creature factorē tremēdū iudicē viuor̄ et mortuor̄. añ pedes hoīs t traditor; sui genua incuruantē. Disce q: mit; est t hūilis corde t ꝓfundere in supbia tua: t erubesce in impatiētia tua. Hoc q̄z erat māsuetudinis tue dñe q̄ pfidū illū ī cetu fratr̄ detegere t palā ꝓfundere noluisti: sz leuit' admonitū accelerare iussisti qō pabat. Jn oīb' his nō est auersus furor ei' a te: sz egressus foras satagebat circa frequēs maleficium Quō cecidisti de celo lucifer q̄ mane oriebaris. Jn delitijs paradisi gl'iosus apparuisti. ciuiū celi socius t ꝓbi diuini conuiua. Quō reputat' es int' filios tenebraz̄ q̄ nutriebaris ī croceis cur amplexat' es stercora. Tūc clarificata est familia tua xp̄e. exeunte imūdo societat; angelite Tūc demū diuini eloquij yberria inundatōe. felix ille q̄etus potat' ē electo quē hmōi limpidi liquoris infusione sciebas indignū. dato aūt charitat; t patiētie salutari mādato t dispositio frib' regno p̄is tui: ad locū p̄dit̄oz tuo notū: cū ill' diuersisti: sciēs oia que vētura erāt sup te ibi aie tue tristiciā quā ex iminēte passiōe tua spōte assumpsisti: sic et cetera q̄ passus es ī auris fratr̄ nō erubuisti p̄fiteri dicēs. Trist; est aīa mea vsq̄ ad mortē. Posit; q̄z ī ēra genib' p̄cidisti in faciem orās ī agonia t dicēs. Ui p̄ si possibile est trāseat a me calix iste: t angustias q̄dē cordis tui certissime iudicabat sudor ille sanguineus q̄ orōnis tpe de carne tua sanctissima guttatim decurrebat ī terraz. Duator dñe iesu vñ tue aie hec tam anxia

supplicatio. Nõne voluntariũ oio pr̃i sacrificiũ obtulisti. Vtiq; dñe. Arbitramur ãt q; ꝺ ad ꝯsolationẽ infirmoꝝ mẽbroꝝ tuoꝝ assumpsisti: ne forte desperet ꝙs si caro infirma remurmurat. vbi ad passionẽ ꝓmptus est spũs. Nimiꝝ tu matoris erga te amoris ⁊ gratitudinis stimulos habeam⁹ naturalẽ carnis infirmitatẽ his in dictis ꝛ te expressisti: ꝙb⁹ doceremur q; te lãguoꝛes nr̃os portasti ⁊ nõ absq; sensu doloris passionũ sentes peruristi. Vox em̃ illa vox eẽ carnis, videtur nõ spũs: ex eo qõ subiũxisti spũs ꝙdem ꝓmptus est caro aũt infirma. Quã ꝓmptus em̃ ad passionẽ fuerit spũs euidenter oñdisti qñ venientib⁹ vnacum ꝓditore tuo viris sanguinũ ⁊ q̃rentib⁹ animã tuã cũ lateruis ⁊ facib⁹ ⁊ armis p noctem vltro cucurristi: et signo qõ accepant a duce flagitij: reꝛ̃m manifestasti. nã accedentẽ ad oscula sanctissimi oris tui cruentem bestiã auersatus nõ es. ſz os in q̃ dol⁹ iuẽtus nõ est oris qõ abũ dauit malicia dulciter applicuisti. Innocẽs agne dei ꝙd tibi ⁊ lupo illi. Que ꝙuẽtio tui ad belial. Sed ⁊ hoc benignitatis tue dñe fuit vt oia illa exhiberes. q̃ ꝑ cordis ꝑtinaciã emollire possent. nã ⁊ veteꝛ amicitie nõ immemoꝛ illum ꝓmonuisti dicẽs. Amice ad ꝙd venisti. Atq; horroꝛe sceleꝛis fuit cor impij ferire voluisti. cũ dixisti. Iuda osculo filiũ hois tradis. Et ecce philistei sup te samson. nõ illos a te absterruit q; hoꝛa apphensiõis tue oiꝑoteti brachio tuo terre eos allisisti. nõ ꝙdẽ defensiõis cã. ſz vt cognosceret humana ꝑsumptio nihil se posse aduersus te nisi q̃tũ ꝑmitteret a te. Et ꝙs audiat sine gemitu. q̃ homicidas man⁹ i illa hoꝛa i te iniecerãt. Et innocẽtes man⁹ tuas iesu bone vinculis astrigẽtes te agnũ mãsuetissimũ nihil loq̃ntẽ adistar latrõis ꝓtumelio se traxerũt ad victimã. Et nec tũc misericordiã effundere sup inimicos tuos ⁊ distillare fatiũ dulcedinis tue xp̃e cessasti: ac defensoris tui celũ a lesiõe trahentiũ te ꝓpescuisti. Maledictus furoꝛ eoꝝ q; ꝑtinax quẽ nec maiestas miraculi nec pietas bñficij potuit ꝓfringere. Cõcilio malignãtiũ aduersũ te põtificũ pñrat⁹ es: ⁊ ꝑiratẽ put oportuit ꝓfessus: q̃si de blasphemia adiudicat⁹ es morti. Amãtissime dñe q̃ta illic indigna a ꝑdita gẽte ꝑtulisti. vultũ tuũ desiderabilem in quẽ desiderãt angeli ꝓspicere. q; oẽs celos adimplet letitia. quẽ depecabunt oẽs diuites plebis. polluti labys suo sputo eo inq̃nauerũt sacrilegis manib⁹ suis ceciderunt. velo i derisum operuerunt. ⁊ te dñm vniuerse creature tã q̃ fuũ ꝓpitiabilẽ colaphizauerũt. Adhuc aũt aiam tuã incircũcise carni deglutiendã tradiderũt. Victuz siq̃dẽ añ facie pylati pduxerũt postulantes crucis supplicio te iterimi q; petm̃ nõ noueras: ⁊ viꝝ homicidã dari sibi agnũ lupo. auꝝ luto postponẽtes. O indignũ ⁊ infelix ꝓcambiũ. Et ꝙdẽ nec ignorabat impi⁹ ille ꝑ inuidiã hec ite fieri: nec tñ abstinuit a te temerarias man⁹ sz replenit aiaz tuã amaritudie sine cã. Illusũ recepit i ꝓspectũ illusoꝝ astare te iussit: nec pepcit amarissimis ꝓberib⁹ ꝓgincã carnẽ tuam diuellere plagis plagas. liuoꝛes liuoꝛib⁹ crudeliter infligere. Electe puer dei mei ꝙd tãta ꝙ amaritudie. ꝙd tãta ꝓfusiõe dignũ ꝓmiseras. Prorsus nihil. Ego ego bõ ꝑditus tot⁹ ꝑditionis tue causa extiti. Ego dñe vuaz acerbã comedi: ⁊ dentes tui obstupuerunt q; q̃ nõ rapuisti tũc exoluebas. In oñib⁹ his nõ est satiata ꝓfidoꝝ iudeoꝝ impietas Nouissime aũt incircũcisoꝝ militũ manibus deuolutus es morte turpissima consumandus. paꝝ erat sacrilegis illis crucifigere te nisi ꝑus ⁊ ipi illusionib⁹ repleuisset aiam tuã. Quid em̃ aut de illis scriptura. ⁊ cõgregauerũt ad eum vniuersam cohoꝛtem. Et exuentes eũ vestimẽtis suis induerunt tunicã purpureã ⁊ clamidẽ coccineã circũdederunt ei. Et plectentes coꝛonã de spinis imposuerũt capiti ei⁹ ⁊ arũdinẽ in dextera ei⁹. ⁊ genuflexo illudebãt ei dicẽtes Aue rex iudeoꝝ. et dabant ei alapas. Et exuentes in eum accipiebant arundinem ⁊ ꝑcutiebant caput eius. Et postq; illuserunt ei induerũt vestimentis suis vt crucifigerent baiulantẽ sibi crucẽ. Et ꝓducunt eum in golgata: ⁊ vinũ mirratũ dabant ei bibere cũ felle mixtũ. ⁊ cũ gustasset noluit bibere. Tũc crucifixerũt eũ ⁊ cũ eo duos latrones hinc ⁊ hinc. mediũ aũt ihm̃. Jesus aũt dicebat. paꝛ dimitte illis. quia nesciunt quid faciũt. Postea sciens iesus q; cõsumata erãt oia. vt scꝛa impleret dixit

Sitio ⁊ currēs vn⁹ ex eis acceptā spongiā ipleuit aceto ⁊ iposuit arūdini ⁊ dabat ei bibere. Cū accepisset acetū dixit. cōsumatū est. Et damās voce magna dixit. Pat in man⁹ tuas ꝑmēdo spm̄ meū. ⁊ iclinato capite emisit spm̄. Tūc vn⁹ militū lācea latus ei⁹ aperuit: ⁊ ꝓtinuo exiuit sanguis ⁊ aq̄ in redēptionē nr̄e salutis. Expgiscere nunc aia. excutere de puluere ⁊ ꝓtemplare viruz hūc mēorabilē quē i specu euāgelici ꝑmonis q̄si pītē intuer. Attēde aia mea q̄s est iste q̄ ingredit hūs imaginē q̄si reg. ⁊ nihi lominus seruī despectissimi ꝓfusione r̄ple tus corōnat⁹ icedit. sed ipa etiā ei⁹ corona cruciat⁹ est illi. ⁊ mille pūctur. spēciosum caput ei⁹ deuulnerat. Regali purpura induit: sz poti⁹ i ea despicit q̄ honorē. Sceptrum i manu gestat. sz eoīpo reuerenduz caput ei⁹ ferit. Adorāt coā ipo posit. i t̄ra genib⁹ ⁊ regē damāt ⁊ ꝓtinuo ad ꝓspuendum amabiles ei⁹ genas subsiliūt. mat⁹lam palmis: ⁊ honorabile colluz exhonorant. Vide aia mea q̄liť vir iste p oīa conturbat ⁊ sperut. sub cruc. onere dorsuz incuruare videt: ⁊ tuā ipe portare ignominiam. Ad locū deduct⁹ suppliū mirra potatur ⁊ felle i cruce subleuat ⁊ dicit. P̄ ignosce illis: q⁹ nesciūt q̄d faciūt. Quat est hic q̄ i oib⁹ p̄suris suis: nec semel aperuit os suū vt aut q̄rele aut excusatōis aut ꝓminatōis aut maledictōis ꝓbū aduers⁹ maledictos canes illos ꝓferret. Sz nouissime ꝓbū benedictōis sup inimicos suos: q̄le a sec'o nō est auditū effudit. Quid h̄ viro māsueti⁹ q̄d benigni⁹ aia mea vidisti. Adhuc aut attenti⁹ ituere q̄ grādi admiratiōe ⁊ tener rima ꝓpassiōe dign⁹ appeat. Vide nuduz ⁊ ꝓberib⁹ laceratū: i medio latronuz cruci ignominiose ferreis clauis affixū. aceto in cruce potatū. ⁊ p⁹ mortē lācea i latere vulneratū: ⁊ copiosos sanguis riuos ex q̄nq̄ vulneribꝫ manuū pedū ⁊ later. effundētē. Flet⁹ deducite oculi mei ⁊ liq̄sce ania mea igne cōpassiōis sup cōtritōne amabiť viri hui⁹: quē i tāta amantudie tot vides affectum doloribꝫ Et tā q̄dē ifirma eius ania mea vidisti ⁊ mirata es: nūc maiestatē eius attēde ⁊ miraber. Quid. n. aut scḟura A serta aūt hora tenebre facre st̄ sup vniuersam terrā vsq̄ ad horā nonā. Et obscuratus est sol: ⁊ velū tēpli scissū ē a sūmo vsq̄ deorsū. ⁊ t̄ra mota ē. ⁊ petre scisse st̄. ⁊ monumēta aperta st̄: ⁊ mlta corpa sctōz q̄ dormiebāt surrexer̄t. Quat ē h̄ q⁹ ⁊ celū ⁊ t̄ra ꝓpatiť ei. cui⁹ ⁊ mors mortuos viuificat Coḡsce aia mea ꝓḡsce h ē dñs de⁹ nr̄ ihs x̄p̄s saluator tu⁹ vnigenit⁹ dei fili⁹. ver⁹ deus ver⁹ hō. q̄ sol⁹ sub sole sine macla inuētus ē. Et ecce cū scelerat. quō reputat⁹ est. ⁊ q̄si leprosus. nouissim⁹ virōz extimat⁹ ē ⁊ tanq̄ abortiuū qō ꝓiciť a vulua sic pie cus est ab vto mr̄is sue infelic. synagoge. Iste sozmosus p̄ filys hoim q̄s deformis fact⁹ ē. Hic vulnerat⁹ ꝓpť iniq̄tates nr̄as attrit⁹ ē ꝓpť scelera nr̄a: ⁊ fact⁹ ē holocaustū suauissimi odoris i ꝓspectū tuo. p̄ eťne gl'ie: vt auerteres idīgōez tuā a nob: ⁊ ꝓsedere nos sibi faceres i celestib⁹. respice dñe sctē p̄ de sctūario tuo ⁊ ō excelso sctōz habitaculo. ⁊ ituere hāc sacrosc̄z hostiā quā tibi offert magn⁹ pōtifex nr̄. sctūs puer tu⁹ dñs ihs ꝑ pctis frm̄ suoz. ⁊ esto placabiť sup mlt'tudie malitie nr̄e. Ecce vox sāguinis nr̄i tesu clamat ad te ō cruce. q̄d. n. dñe q̄s pēdet i ea Pēdet inq̄ q⁹ p̄fita tāq̄ p̄ria coā te st̄. Coḡsce p̄ tunicā veri filij tui ioseph. h̄ ē. fera pessima deuorauit eū ⁊ cōculcauit i furore suo vestimētū ei⁹. oēz decorē eius reliq̄is cruoris inq̄nauit. Et ecce q̄nq̄ scissuras lamētabiles i ea fliq̄t Hoc est dñe vestimētū q⁹ i manu egyptie meretricis inocēs puer tu⁹ dereliq̄t. meliorē ertī mans iactura pallij q̄s pudicitie. magisq̄ eligēs spoliatus carnis pallio in carcerem mort. descēdere: q̄s p mūdi gl'ia adultere voci acq̄escere. illi inq̄ voci q̄ dictū ē Hec oia tibi dabo si cadēs adorauer. me. Q⁹ vtiq̄ esset dorm̄ire cū adultera: ⁊ nūc dñe p̄ scim⁹: q⁹ ipe fili⁹ tu⁹ viuit ⁊ dñat i tota t̄ra egypti ⁊ i oi loco dñatōis tue. Educt⁹ em̄ ad imperiū tuū de carcere mort. ⁊ iferno. ⁊ attōsus imortalitat. corona mutata veste carnis: imortalitatis decore refloruit: ⁊ cū gl'ia suscepisti eū. Subicuruauit em̄ diu pharaōis imperiū ⁊ cū triūpho nobili ꝓtute ꝓpria celos penetrauit. Et ecce gl'ia ⁊ honore coronat⁹ in dextera maiestatis tue assistit vultui tuo p nob. Caro em̄ ⁊ frat nr̄ est. Respice dñe i faciē christi tui: q̄ tibi vsq̄ ad mortē obedies fact⁹ est. nec

recedāt ab oculis tuis cicatrices eī imperpetuū vt meminerī q̄ntā ab eo p̄ peccatis nostris satisfactionē receptis. Vtinā dñe appēdas i statera petā q̄by irā meruim⁹. ⁊ calamitatē quā p̄ nob passus est innocēs filiꝰ tuꝰ. Certe grauior apparebit ⁊ magī dig̃: vt p̄ ipsam effundas sup nos miscōiam tuā q̄ fuit illa p̄ peccatis nr̄is p̄tineas in ira miscōias tuas. Gr̄as tibi p̄ referat oīs lingua sup abūdātia bonitatī tue: q̄ vnico filio cordis tui nō pepcisti: sī p̄ nob oībus illū tradidisti i mortē: vt ipm tā q̄ fidelem aduocatū haberem⁹ coram te in celis Et tibi dñe iesu fortissime zelotes: q̄d gr̄arum retribuā vt digne retribuam⁹ ego hō puluis ⁊ vile figmentū. Quid em̄ p̄ mea salute facere debuisti. ⁊ nō feci. Ab imo pedis vsq̄ ad summū p̄ticis te totū i aḡs passionū demersisti: vt me totū extraheres de illis: ⁊ intrauerūt vsq̄ ad aiam tuam. Nā ⁊ aiam tuā in mortē p̄didisti: vt meaī p̄ditam mihi redderes. Et ecce me dupli ci debito obligasti. Nam ⁊ p̄ eo q̄ dedisti tuā. debitor tibi sum: ⁊ p̄ mea quidem aīa bis a te mihi data semel in creatōe ⁊ semel in redemptione: q̄ magī iuste tibi reddā: q̄ ipam nō habeo. P̄cio tua aūt p̄ciosa aīa ita cōtribulata. q̄d ab hoīe digne rependi possit nō inuenio. Nā ⁊ si celū ⁊ terrā ⁊ oēī ornatū eoī p̄ ea possem repēdere. certe nec sic vsq̄ ad mēsurā debiti vllatenꝰ attingere possem: vt aūt ipm q̄ ⁊ debeo ⁊ possibile mihi est retribuā tui dñe muneī est. Diligendus es mihi dñe toto corde. tota aīa tota ꝑtute. ⁊ tua mihi seq̄nda vestigia q̄ p̄ me mori dignatus es. Et quō fieri istud i me nisi p̄ te: adhereat aīa mea post te quia tota ꝑtus eī pēdet ex te. Et nūc dñe redēptor meus te vt verū deū adoro. in te cōfido. in te spero. ⁊ q̄by possum desideriis ad te suspiro adiuua imperfectū meū. Ad tue passiōis gl̄iosa insignia in q̄by saluatē meā oparus es totū me inclino. Tue victoriosē crucī regale vexillū in noīe tuo x̄pe adoro. Tuū spineuī dyadema tuos rubentes sanguine. os clauos. tuo sacro latere imersam lanceam: tua vulnera: tuum sanguinem: tuam mortem. tuaī sepulturam. tuā gl̄iosam ⁊ victoriosā resurrectionē ⁊ glorificationē christe suppleī adoro ⁊ glorifico.

O dor em̄ vite spirat mihi in oīb⁹ his. Hoī viuificor o dore: spūm meū dñe a peccati morte resuscita. hoī ꝑtute ab astutijs sathane me custodi. ac me cōforta vt iugū mādatoī tuoī suaue mihi fiat ⁊ onꝰ crucis q̄ post te baiulare me iubes humeris aīe mee sit leue Que est em̄ fortitudo mea vt iuxta p̄ceptū tuū mūdi p̄sturas tā multiplices inuicto aio sustineā. Nūquid pedes mei tanq̄ ceruoī vt velocē cursorem p̄ spinas ⁊ cōfragra passionū cōsequi valeam. Sed audi vocē meā ⁊ inclina sup seruum tuū suauē crucē illā q̄ lignū vite ē bis q̄ appēbendūt eā. ⁊ vt spero curr̄ā alacriter portabo infatigabiliī eā q̄ ab inimicis est crucē post te. Illā inq̄ diuinissimā crucem humerī meis impone. cuiꝰ altitudo ē charitas. cuiꝰ lōgitudo est eternitas. cuiꝰ sublimitas est oipotentia. cuiꝰ p̄fundū est inscrutabilis sapia. Confige illi manꝰ meas ⁊ pedes meos ⁊ totū passioni tue cōforma seruū tuū dñe. da obsecro mihi ꝑtinere ab oīb⁹ carnis q̄ odisti: ⁊ facere iusticiā quā dilexisti: ⁊ i vtroq̄ tuā q̄rere gl̄iam ⁊ sinistram quidē meā clauo tpantie dexterā p̄o clauo iusticie in illa sublimi cruce fixas arbitraboī. da mēti mee iugiter meditari in lege tua. ⁊ oēm cogitatū meū iactare in te. ⁊ dextr̄ pedem meū eidē ligno vite clauo p̄udentie affige. Da vt sinistrā spūs mei sensualitatē nō enervet labentis vite infelix felicitas. nō ꝑturbet p̄ntis vite infelicitas felix ⁊ sinister q̄ꝫ meꝰ fortitudinis clauo in cruce tenebit. Vt autē aliq̄ stilicidū spinar̄ capitis tui in me appareat. dek obsecro mētis mee ⁊ salutarī p̄nie cōpunctio et aliene miserie compassio. ⁊ stimulus celi emulantis q̄ rectum est coram te et ad te conuertar in erumna mea. dū triplex cōfigetur spina: libet vt spongiā p̄ arundinem ori meo porrigas ⁊ aceti amaritudinē gustui meo adhibeas. libet vt p̄ scripturas tuas rōni mee cōferas gustare ⁊ videre q̄nā florens hic mūdus tanq̄ spōgia inanis ē. ⁊ oīs cōcupiscētia eiꝰ aceto amarior. Fiat pat̄ in me fiat calix iuste babylonis amarus in oēm terrā. nō inani floꝛe seducat. nō falsa dulcedie inebriet quē admodū cos q̄ tenebras lucem. lucē tenebras amar̄ dulce. ⁊ dulce amar̄ arbitrant̄ Vinū mirratū

cum fele mixtū susceptum mihi est, p eo q̄ tu ex eo bibere noluisti forte quia nimiaz acerbitatē inuidie z neq̄tie crucifixoꝝ tuoꝝ indicabat. tue viuifice morti tuū seruū dñe ꝓfigura. faciēs q̄dem in meipsum mori fm carnē. viuam aūt fm spm̄ iusticie. Ut astit iregrā crucifixi imaginē me portare glorier illō q̄z qō p⁹ morte tuā insatiabilis malicia ipioꝝ i te exercuit hāc in me silitu dinē exp̄me. Vulneret cor meū viu⁹ z efficax sermo tu⁹ penetrabilioz oī lancea acutissima pringēs vsq̄ ad diuisionē anie mee: z pducēs ex ea tāq̄ ex dextro late meo vice sanguis z aq̄ amoꝛē tuū dñe z fratrū tuoꝝ. Postremo z mūda syndone prime stole spm̄ meū. in q̄ redeūtā igrediēs z egrediens i locū tabernaculi admirabil' z absondas me donec pr̄āseat furoꝛ tu⁹. die aūt tertio p⁹ diem laboꝛis. post die supplicū. mane p̄ma sabbati ppetue inter filios tuos me indignū resuscita. vt i carne mea videā claritatē tuā z adiplear letitia vultus tui. O saluatoꝛ me⁹ z de⁹ me⁹ veniat veniat oꝛo tp̄s: vt q̄ nūc credo oculis tādē reuelatis aspiciā q̄ spero nūc z alōge saluto apprehendā. Qō p viribꝫ meis desidero. vnis aie mee amplectar z deosculer z i amoꝛis tui abyssum totus absoꝛbear. o saluatoꝛ me⁹ z deus meus. Sz bñdic aia mea deū saluatoꝛē meū z magnifica nom̄ ei⁹. sctm̄ est em̄ z sctissimis delitijs plenū. O q̄ bonus q̄ suauis es dñe iesu xp̄e aie q̄renti te iesu redēptoꝛ p̄ditoꝝ. saluatoꝛ redemptoꝝ. spes exulū. foꝛtitudo laboꝛātiū anxiati spūs laritudo. anie lachrymose et post te currentis in sudoꝛe dulce solacium z suaue refrigeriū. coꝛona triūphantium. vnica merces z letitia oīm sugnoꝝ cuiū. vberrime fons oīm grāꝛ iclyta ples sūmi dei. z de⁹ sūm⁹ bñdicāt te oīa q̄ i celo sunt sursum. z q̄ i terra deoꝛsum. Magn⁹ tu et magnū nomen tuū. O imarcessibil' decoꝛ dei excelsi z puriſſima claritas luc̄ eterne: vita oēz vitā viuificās. lux oē lumē illuminans z ꝓseruās in ekno splendoꝛe. Mille millena lumia fulgurātia añ thronū diuinitat̄ tue a p̄mo diluc'do. O eternū substātiale z inaccessibile daꝛ z dulce p fluuium foꝛt̄ abscōditi ab ocul' oīm moꝛtaliū: cui⁹ vnda sine oꝛtu. cui⁹ pfundū sine pfundo. cuius altū sine termīo. cui⁹ amplitudo incircūscrutabil'. cui⁹ puritas imprutibilis Eructauit te coꝛ dei altissimi de sua ipenetrabili abysso: vita vitā. lux lucē. eter⁹ eternū. imēsus imēsuz: z p oīa sibi coeqlez z de plenitudie tua nos oēs accepim⁹. Tu em̄ largissime fons oīs boni septēpliciz gr̄e p̄cioſuz flumē de thesauriz tuis emittez cui⁹ suaui dulcoꝛe hui⁹ nr̄i maris salsugine. i. nr̄e ifirmitatiz mitigare digneriz. Flumen olei leticie. flumē vini meracissimi. coꝛrēs ignei vigoꝛis. Spūs pacifi⁹ a te z a p̄re. par vtiq̄ i oꝛbē fre p̄fudit. oīa ꝓtinēs spūs a te spūs a p̄re vn⁹ ex ambob⁹ vnēs ambos: vtpote amboꝝ indiuidua ꝓnexio. vnificū gluten ꝓplex⁹ idiſſolubil' z pax oēz sensuz exuperans. h̄ est coꝛrēs voluptatiz tue dñe. q̄ delicatā illā z gl'iosā ciuitatē hierl'm q̄ sursū est iugit̄ potas. z letabūda ebrietate facis estuare: vt tibi iubilēt hymnū iaccessibilē. lucida illa z flāmea oꝛgana i nocte exultatōis z sono epulātiz cuiuscq̄ desiderabilib⁹ guttiz refocillari sitibū de fauces exul' p̄gr̄i tui iugit̄ a te expectant dñe. Sinito p̄ vt catelli bibant de still' q̄ cadūt ō mēsa dñoꝝ suoꝝ. roꝛate celi desup z nubes pluāt iustū. Illū dñe q̄ extruare fecisti iclytas p̄mitias p̄gr̄i tui. i insigni solēnitatiz nr̄e. Illo qm̄s igneo stillicidio purga. inoua. illūina. iflāma. exhilara z cōfirma: z vnicoꝛda credētiū tibi: vt vnū sint: vnū sapiāt: vnū vnanimit' rogrāt z appbēdāt z videāt z bñdicāt te deū deoꝝ i syon. Sit tibi iclyte iesu cū ō p̄re sctōq̄ spū sctē z idiuiduetrinitati gl'ia gr̄aꝝ actio. honoꝛ z imperiū in sec'a sec'oꝝ Amē.

Diui Ber. abbatis in sermones sup psalmo: Qui habitat in adiutorio altissimi. Prologus.

Considero laboꝛē vr̄m non sine multo miseratōis affectu Quero ꝓsolatione q̄ exhibere possim z coꝛpal' occurrit: sz ea non pdest q̄ cōq̄ magz z obesse plimū p̄t si q̄dē modica semētis detractio. nō modicū messis ē detrimentū. Et si pnia via minuat miseratione crudeli paulari gemis coꝛona puat. Quid em̄ agim⁹. Ubi pphe farinula. siq̄ dē moꝛs i olla est z moꝛtificami q̄ticie in

teiunijs multis. i laboribꝫ freqnter. In vigilijs supꝫ modū: pter ea q intrinsecꝰ sē contritio cordiū ⁊ mltitudo tentationū. mortificationū: ꝫ ꝓpter eū q mortuꝰ est ꝓ vob. Nō si abūdat tribl'atio vīa ꝓ eo abundabit ꝙsolatio vīa ꝓ eū: vt i eo delectet ania q i alijs renuit ꝙsolari Apō ipm nāq ipa tribulatio magꝫ qdā ꝙsolatio potit iueniri. Nōne em certū est supꝫ vires hūanas vltra naturā. vltra ꝙsuetudinē eē q sustinetꝫ Aliꝰ igit portat ista: ille sine dubio. q portat oia ꝩbo ꝩtutis sue. Nōne ex h: tā suo ipius gladio inimicꝰ ꝓmit: ⁊ magnitudo tribulatōis. de q tētare solebat: ipa magis tentatōes erupat. tāq certissimū diuie pētie augmentū. Quid ē timendū nob: si ad est q portat oia. dñs defensor vite mee a q trepidabo. nā ⁊ si ambl'auero i medio vmbre mortꝫ: non timebo mala qm tu mecū es. Quid est q totā molē ꝛre sustinet ⁊ vniuersus orbis cui inimic. Nā si ē aliqd qō sustineat ceca. ipm a q sustinet: nō inuenit. nisi ꝩbū ꝩtutꝫ oia portās. ꝩbo dñi celi firmati sē: ⁊ spū oris eiꝰ ois ꝩtus eoꝝ. Propterea vt sit vob in ꝩbo dñi ꝙsolatio mltie his dieb. qb oio: sic dignū est aliqten maior est labor vr: vt ꝙfido nō erit inutile tractare vobiscū aliqd de scpturꝫ scetis: qō ⁊ vestrū aliq rogauert. Vñ eligēdus est nobis psalmꝰ ipe. de q tentatōis occasionē inimicus assūpsit: vt inde ꝙfringant arma malignit: vñ sibi vsurpare pūpsit. ꝓterea nolo vos ignorare frēs: q̄m manifeste imitatores sē inimici q̄cūq de scpturꝫ scetis aliquid nō scē vsurpāt ⁊ detinēt ꝩitatē dei in mendacio: sicut solēt q̄nq nōnulli. Lauete h dilectissimi q: prorsus diabolicū est ⁊ de pte eiꝰ se ꝓbāt q id faciūt in suā ipsoꝝ pniciem. salutaria scpta quertere mollientes. Sz nō mō plus imoror. Sufficit credo breuit tetigisse. tā de ipo quē elegimus psalmo. aliq pstāre dño disserere: ⁊ explanare tentemus.

¶ Qui habitat i adiutorio altissimi i ꝓtectione dei celi cōmorabit. Ps. xc.

¶ Sermo Primus.

QVi habitat in adiutorio altissimi in protectione dei celi cōmorabitur. Quis sit diuini inhabitatoris adiutoriꝫ ꝓ nō habitātes illō melioꝰ pōt agnosci Tria siqdem eoꝝ repies genera. Vnū nō sperantiū. aliud desperantiū Tertiū frustra sperantiū. Neq em habitat i adiutorio altissimi: q nō posuit deū adiutorē suū. ꝫ cōfidit in ꝩtute sua ⁊ in mltitudine diuitiarum suaꝝ. Surdus nāq ad ꝓphete ꝙsiliū discentis. Querite dñm dū inueniri pōt: inuocate eum dū ꝓpe est. Et sola tpalia quęrens: emulat in malignātib pacē pctoꝝ videns: ⁊ elōgat ab adiutorio dei. qō sibi ad hoc necessariū esse non reputat. Sz q̄d nob de his q foris sunt iudicare. Timeo frēs ne forte sic etiā in nobis q nō habuerit in adiutorio altissimi: ꝫ cōfidat in ꝩtute sua ⁊ in multitudine diuitiaꝝ suaꝝ. Forte em feruoꝝ ꝫ q̄s potēs in vigilijs. in ieiunijs. in laboribꝫ ⁊ ceteris hmōi aut etiam multoꝝ vt sibi videt: diuitias meritoruꝫ lōgo tpe acq̄siuit: ⁊ in his ꝙfidens remissi or est in timore dei. Facile tā ad ociositates ⁊ curiositates pniciosa q̄dā securitate declinat. murmurat. detrahit. ꝺiudicat. Qui pfecto si habitaret i adiutorio altissimi. attenderet vtiq sibi: ⁊ timeret offendere: quē si cognosceret adhuc tā necessariū esse Tāto siquidē amplius timere deū: ⁊ magis sollicitus esse debuerat. quanto maiora eius munera iam ꝓcepit. Neq em que habemus ab eo. seruare aut tenere possumus sine eo. nunc ꝩo qō non sine dolore loquimur aut videmus. Sunt aliq in cōuersionis initio satis timorati: et solliciti sunt donec initium aliquod cōuersatiōis acceperint. ⁊ cum multo magis desiderare debuerant. iuxta illud. Qui edunt me adhuc esurient: incipiunt sic agere: ac si dicāt Vt quid et seruiamus vltra. quādo iam habemus quod datur? est. O si scires q̄ parum est: qō habes ⁊ hoc ip̄m q̄ cito perdis si nō seruauerit ille. qui dedit Hec em duo sunt que valde sollicitos ⁊ subiectos deo reddere possunt: vt non simꝰ de his q ꝓpterea non habitant in adiutorio altissimi. quia non reputant illud sibi necessarium esse: ⁊ hi sunt qui non sperant in dño Sunt autez alij qui ⁊ desperant. hi videlicet qui ꝙsiderantes imbecillitatem proprijam deficiunt. et obruuntur a pusillanimitate spiritꝰ habitātes i carne sua: ⁊ cir-

ea infirmitatē ꝓpriā sp intētī: vt oia q̄ pati unt. cursum enūerare pati sint. Ubi em̄ intenderitis ingentū valet. in adiutorio aūt dei nō hītāt: neq; nouerūt illō q̄ nec assurgere valeāt. vt aliq̄n cogitēt illō. Sūt aūt alij q̄ sperāt q̄dē in dño. sz frustra. qz sic demiscōia ei⁹ sibi ꝑpis blandiunt: vt a peccatz suis nō emendent. Vana est oio spes ista z hec ꝙfundit: eo q̄ charitas desit. cū hos ꝓpha. Maledict⁹ inq̄t q̄ peccat in spe. Et ali⁹. bñplacitū est dño sup timētes eū z in eis q̄ sperāt sup miscōia ei⁹. Dicitur⁹ q̄ sperant signant⁹ ꝑmisit sup timētes eum. Frustra sic̄ dē sperat: q̄ ꝓceptu suo grāz a se repellit. z spem suā ꝓpsus euacuat. null⁹ horum triū hītat i adiutorio altissimi. Primus em̄ habitat i meritis suis. Scōs in penis. Tertī⁹ in vitijs. imūda habitatio terry. anxia secū di. stulta z piculosa primi Quid est stulti⁹ cū hītare i domo vix ichoata. Cōsumasse te putas: at cū ꝙsumauerit hō tūc incipit. Denicq; ruinosa est oino hec hītatio. z q̄ sustētari magis opus habeat z fulciri: cū inhabitari. nōne vita ꝑnf fragilis est et incerta. Sile esse necesse est. q̄cq̄ d fundat⁹ in ipsa Quis em̄ sup fragile fundamentū stabile credat edificiū. Periculosa igit habitatio eoz q̄ in meritis suis sperāt: periculosa: quia ruinosa. Eoz ꝙ o q̄ consideratione ꝓpie infirmitatis desperatiōe deiciunt. habitationē anxiā z eos i tormentis dixim⁹ hītare: quā diu em̄ z penas sustinent: in q̄b⁹ nocte z die ꝙteruntur z eis quoq; q̄s nondū sentiūt ampli⁹ cruciantur: vt nō sufficiat dici malicia sua. sz oꝑimunt⁹ his quoz q̄ nūcq; fortasse experient. Que rorrēta. q̄s infern⁹ intolerabliora p̄ōt excogitari: ꝑtim qz in tanto labore ꝑmunt z celestis panis nō sustentat edulio. hi sunt. q̄ i adiutorio dei nō hītāt: qz desp̄ant. Priores aūt idcirco nō q̄runt qz neq; sibi illō necessariū sentiūt. Extremi ꝙ o ꝓterea longe sunt. q̄ eo mō q̄runt auxiliū dei: quo obtinere nō possunt. Soli em̄ in adiutorio altissimi habitant. q̄ id solū obtinere desiderant. id solum amittere trepidant. sedula cura illō z sollicita cogitatiōe ꝓsantes: que est vtiq; pietas cultus dei beatus plane. qui sic habitat i adiutorio altissimi. quia in protectiōe dei celi cōmorabitur. Quid nocere poterit: eoz que sub celo sunt: quē deus celi protegere z conseruare voluerit. Porro sub celo sunt aerce potestates. sub celo sunt presens seculum neq; z caro aduersus spiritū concupiscens. Optime dictuz est: in protectione dei celi vt nihil eoruz que sub celo sunt timere possit quisq; protectionem eius habere meruerit. Siue ita dictum sit: vt aduersuz sequentem omino pendeat. qui habitat in adiutorio altissimi: in protectione dei celi cōmorabit⁹. dicet domio susceptor meus es: z sit q̄ dicitur. in protectione dei celi cōmorabitur. expositio precedentis partis: qui habitat i adiutorio altissimi: aut magis addere videat. vt non solum adiutorium ad operandū bonū. Sed protectionem quoq; ad liberanduz a malo: doceat esse querendā. Ait vero diligenter attende qō in protectione dicit: nō in pōtia. Angel⁹ in p̄sentia eius exultat: ego vtinaz possim in eius protectione morari. Ille beat⁹ in p̄senti. ego vtinā in protectione sim securus. Dei celi inquit: licet em̄ vbiq; esse nō dubitetur. Sic tamen in celo est: vt ad ei⁹ cōparationez nec esse videatur in terr̄. Propter qō z orantes dicimus. Pater noster qui es in celis. Sic etem̄ anima quoq; cū in toto sit corpe: excellentius tamē z singularius est in capite. vbi sunt oēs sensus: nam in ceteris omnib⁹ membris vix vnū exercet solum: scilicet tactū: vnde quantuz ad eum modū quo in capite est: cetera mēbra videt quodāmodo nō tam inhabitare q̄ regere: ita si presentiā illā cogitemus qua beati angeli ꝑfruunt⁹ videri possum⁹ vix aliquā dei protectionē: z nomē habere Felix tamen anima: que vel hanc protectionem merek. Dicet em̄ susceptor me⁹ es tu. Uel q̄ id quidē sermoni alteri reseruem⁹.

Dicet dño susceptor meus es tu. z refugium meum de⁹ me⁹ sperabo in eū.

Sermo. ij.

Qui habitat in adiutorio altissimi q̄ propheta. Dicet domio susceptor meus es tu: z refugium meū deus sperabo in euz. Dicet in gratiarum actione confitens domino et misericordie eius super duplici adiutorio eius. Omnis eū

Qui habitat in adiutorio altissimi.

q̄ adhuc in adiutorio habitat: nō i regno. ⁊ freq̄nter opus hz fugere: ⁊ interdū cadit Fugere inq̄ dū in h̄ corpe sum⁹ a facie tēptationis psequentis optet. qō si min⁹ celeriter fugim⁹ aliq̄ vt assolet impellimur ⁊ euertimur: sz dñs suscipit nos. Ipse itaq̄ refugiū est: vt venientē cū stercoribꝫ bonū pigroꝫ lapidatorē impigri fugiam⁹ ⁊ euadere possum⁹ fedā nimis lapidationē. Ipse q̄z susceptor est: vt etiā cū ceciderim⁹ nō collidamur: q̄m supponit manuz suā. Cū ergo tentationis impetū sentim⁹ i cogitatione. statim fugiam⁹ ad ip̄m ⁊ hūilit⁹ postulem⁹ auxiliū. Qō si forte p̄occupauerit nos: vt fit aliq̄n. cū tardi⁹ q̄z opteat ad eū p̄fugim⁹: solliciti sim⁹: ⁊ man⁹ ei⁹ suscipiat nos Qēs em̄ aliq̄n cadere necesse est dū in h̄ seculo detinent: sz alij colliduntᵏ: alij nō. qz dñs supponit manū suā. Sed quō discernere eos potem⁹: vt segregem⁹ inꝫta dñi ꝓbū. agnos ab edis. iustos ab iniustis. nam ⁊ iust⁹ septies cadit in die. Verūtamē h̄ interest inᵗ eoꝝ casus q̄ iust⁹ suscipitᵏ a dño ideoq̄z resurgit fortior Iniust⁹ aūt cū ceciderit: nō adiuuat vt resurgat. immo ꝓ aut i pudorē noxiū: aut i impudentiā cadit. aut em̄ excusat qō facit: ⁊ hic est pudor adducēs p̄cm̄. aut fit ei frons meretricis: ⁊ tā nec deū timet nec hoiez reuerētur. p̄dicatq̄ p̄cm̄ suū sicut sodoma Iustus ꝓ supᵉ manū dñi cadit: ⁊ miro q̄dāmō etiā ip̄m ei p̄cm̄ i iusticiā coopatᵏ Scim⁹. n. q̄m diligētib⁹ deū oia cooperantᵏ i bonū. nōne cooperatᵏ nobis ille casus in bonū. vñ ⁊ hūiliores efficimur ⁊ cautiores. nōne dñs cadentē illū suscipit q̄ ab hūilitate suscipitᵏ. Impulsus ⁊ euersus sum ait propheta. Sz nihil p̄fecit q̄ ipulit me: q̄z dñs suscepit me. Sic q̄ dicet fidel' aīa dño. susceptor me⁹ es tu. possūt oia dicere. creator me⁹ es tu. p̄ñr ⁊ alia dicere pastor meus es tu. p̄ñt oēs hoies dicere redēptor meus es tu. At ꝓ susceptor me⁹ es tu: is tm̄ dicere potest. q̄ habitat i adiutorio altissimi. Vñ ⁊ addidit de⁹ me⁹. Cur nō deus nr̄. Quia in creatōe. in redēptōe: ceteriscꝫ cōibus bñficijs est de⁹ oim: sz in tentationibus suis: tanq̄ ꝓ suū eū hñt singuli electorum Sic em̄ patus est ⁊ cadentē suscipe: ⁊ eripe fugientē: vt videri possit relictis omnibꝫ alijs ei soli operā dare. ꝓterea expedit omni aie deū sp attendere tanq̄ ꝓ suū nō mō adiutorē: sed etiā inspectorē. q̄n em̄ poterit negligens fieri: qui intuentē se deū nunq̄ desinit intueri. Aut quō nō q̄si ꝓ suū illuz habere videt. qui sic eū sup se vidz intētū vt oia interiora: ⁊ exteriora eius oīm hoza p̄siderare nō cesset. oīesq̄ nō solū actus: sed ⁊ ip̄os subtilissimos aie motus p̄scrutetur atq̄ dyudicet. Hic ergo nō imerito dicere potest. deus meus sperabo in eū Et attende q̄ nō dixerit sperauī aut spero. sed sperabo. hoc inq̄t est votū meū: h̄ ꝓpositum meū. hec intētio cordis mei. Reposita est hec spes mea i sinu meo ⁊ i hac p̄seuerabo Sperabo in eū. nec desperabo. nec frustra sperabo: q̄z maledict⁹ q̄ peccat i spe: ⁊ nihilom in⁹ q̄ peccat i desp̄atōe. sz nec esse volo debis q̄ nō sperāt i dño. Sperabo inquit in eū. Sz tā dic nobis q̄ fructu: q̄ mercede q̄ lucro. Qm̄ ipse liberauit me de laqō venantiū ⁊ a ꝓbo aspo. Sane laqueū hūc et hoc ꝓbū i diem altereꝫ: ⁊ sermonē si placet: alterum differam⁹.

¶ Quoniā ip̄e liberauit me laqueo venātium ⁊ a ꝓbo aspero.

Sermo. iij.

Deus me⁹ sperabo in eū. Qm̄ ip̄e liberauit me de laqō venantiuz et a ꝓbo aspo. Ego vticq̄ frēs in h̄ verbo magn̄ meritis pietate ꝓpūgor. ⁊ valde misereor aie mee. Ipse liberauit me de laqueo venantū. Ergo ne bestie sum⁹ nos. Bestie prorsus. Hō em̄ cū in honore esset nō intellexit. ꝓpat⁹ est iumētis insipientib⁹ ⁊ similis fact⁹ est illis. Bestie p̄fecto sunt homines. oues errantes non hñtes pastorem Quid superbis o hō. q̄d te sciolū iactas. vide q̄z bestia fact⁹ es. cui venanduz laqueꝫ p̄parat: Sed q̄ sunt venatores isti. Venatores vticq̄ pessimi ⁊ nequissimi ⁊ callidissimi. Venatores q̄ cornu nō sonāt: vt nō audiant. sed sagittēt in occultis imaculatum. Ip̄i sunt rectores tenebraꝝ haꝝ astutissimi ꝓ ficta. ⁊ neq̄tia dyabolice fraudis ita vt sicut est aīa venatorē bestia. sic ad eorum ꝓpationē sit q̄libet astutissim⁹ hoim p̄ter illos dūtaxat q̄ cū apl'o nō ignorāt cogitatores eoꝝ: q̄b⁹ i dei sapiētia datum

est fraudes deprehēdere malignor. Obsecro nouelle plātationes dei: vos q̄ nō duz exceratos habetis sensus ad discretionem boni t mali. Nolite sed cordis vīi iudiciū nolite abūdare in sensu vīo: ne vos tanq̄ rudes ille adhuc ꝓsurus venator decipiat. nā siluestribꝫ illis t oino bestialibꝫ bestijs: seculares hoies loquor aptos sat̄ expandit laqueos: vtpote quos facile capiē dos esse nō dubitat. Vobis aut̄ q̄ tanq̄ ꝓu dētiores cerui serpentes necatis t desiderat̄ ad fontē viuū. subtiliores occultat laqueos. t callidiora fraudis sue argumēta conārit. Vñ obsecro vos humiliamini sub potēti manu dei pastoris vīi. t acq̄escite eor cōsilijs. q̄ melius nozūt venator illi ꝓsurias. edocti diuturno lōgi tpis exercitio. t crebris experimentis tam in se q̄ in multis. Sz ecce q̄ iam venatores t bestias nouim⁹. q̄s nam sit laqueꝰ iste. q̄rendū est. nolo ego adinuenire ex me: nec dubiuz aliq̄ tradere vobis Ostēdat nobis apls laqueū istū. ipe em venatoꝝ illoꝝ nō ignorat cogitationes. Dic inquā nobis beate paule. q̄s sit laqueus iste diaboli. a quo se liberatā fidelis aia gratulat. Qui volunt inq̄t diuites fieri in h̄ seculo. incidūt in tētationem t in laqueū diaboli Ergo ne laqueus diaboli diuitie sunt huiꝰ secli Heu q̄ paucos inuenim⁹ q̄ ab h̄ laq̄o liberari exultent. q̄ multos q̄ dolēt q̄ paz sibi videtur irretiti. t adhuc q̄tū pñt ipsi se inuoluere t intricare laborāt. Clos q̄ reliquist̄ oia t secuti estis nō hūtem vbi caput suuz reclinaret filiuz hois. exultate t dicite: q̄m ipse liberauit me de laq̄o venātiū. Cōfitemini illi toto corde. tota aia. tota virtute t ex ipsis medullis cordis grās agite ei dicentes. Q̄m ipse liberauit me de laq̄o venantiū. Et vt noueritis q̄ magnū sit hūficiū h̄: t sciatis q̄ a deo donata sūt vobis audire q̄ seqūr: t a ꝓbo aspo. o hō vel magis bestia laqueū nō renebas. tūc vel malleum. A ꝓbo inq̄t aspo. Q̄ est h̄ ꝓbū nisi illud insatiabilis gehenne. affer affer. p̄cute. dilacera. cito iterfice. velociter spolia detrahe. Q̄ est ꝓbū aspez nisi tollat impius ne videat gl'iam dei. Quō exultant venatores capta bestia. t clamāt: tolle tolle infige verub. infer p̄unis: t male bulli entibus impone lebetib. Verbū asperuz fuit. q̄ ꝓtulit dom⁹ exasperās ꝓphās iudeorum. Tolle tolle crucifige eū. Quā horribile ꝓbum. q̄ aspez. q̄ crudele. vere dentes eoꝝ arma t sagitte: t lingua eoꝝ gladius acutus. Hoc ꝓbū aspez tu sustinuisti dñe. Cur: nisi vt nos liberares a ꝓbo aspero. Sit iam tue pietatis: vt nō sustineam⁹ nos: q̄ dignat⁹es sustinere p nobis. respōdent hoies seculares. cum eis suadeamus agere pniaz: t dicit. Durus est h̄ sermo. nē pe hinc est q̄ in euangelio legim⁹: loq̄bat dñs de pnia ipsa: sz in figura: tanq̄ his. q̄bus nō erat datū noscē mysteriū regni dei Cū q̄ audirē dicentē. nisi mā ducaueritis carnē filij hois: t biberitis ei⁹ sanguinē. discerunt. durus est h̄ sermo: t abierūt retrorsum. Quid aūt est mā ducare ei⁹ carnem t bibere eius sanguinē nisi cōicare ei⁹ passionib. t eam p uersationē imitari quā gessit in carne. Vñ t hoc designat illibatū illud altaris sacramentū. Vbi dñicū corp⁹ accipimus: vt sicut videt illa forma panis in os intrare. sic noverim⁹ p eā quā in terris habuit p uersationē: t ipsum intrare in nos ad habitandū p fidē in cordib nr̄is. Cū em iusticia ingredit: ille ingredit q̄ factus est nobis a deo patre iusticia. Sz t q̄ manet in charitate: in deo manet t deus i eo. Sz tñ adhuc dicūt nobis multi: dur⁹ est hic sermo. Ergo ne duz est momēraneum h̄ t leue tribulationis: q̄ sup̄ modū i sublimitate eternū pondus gl'ie opat̄ in nobis. Duz est breuissimo t leuissimo labore cruciatus illos t rozmēta redimere: q̄ nullus terminus finiat. null⁹ anim⁹ sufficiat cogitare. Durū vob videt cū dī agite pniam. Errat̄ sz audituri est̄. Verbū asperum. sermonē duz. auditionē malā Ite maledicti in ignē eternū. Ira dico vobis h̄ timete. hoc duz reputate t inuenietis: q̄z iugum dñi suaue est t on⁹ ei⁹ leue Si in seipso suaue illud credere: necdū potestis: vel h̄ non ignoratis: q̄m hui⁹ cōpatione suauissimū est. Vos: vos aut̄ frēs mei. vos pennati: ante quoz oculos frustra iacitur rete. vos q̄ diuitias huius seculi penitus reliquistis quid timetis a ꝓbo aspero: quādo iam liberati estis a laqueo. Felix tu ifidez: p quo psalmi quidā inscripti sunt: qui erāsisti la

qu eum: vt o mino longe fieres a ꝓbo aspero. Quib em dicek. Ite maledicti in ignē eternū. esurtui em t nō dedistis mihi manducare. quib inqꝫ dicek. nisi bis q substantiam huius mūdi habuere: nunqd nō valde exhilarank ad ꝓbum hoc corda vestra t spiritali iocunditate replenk. Nunqd nō preciosiorem ducitis paupratem vestram thesauris seculi. Siquidē ipsa est q liberat a ꝓbo aspero. Quō nanqꝫ a vobis exigat de⁹ qō ꝓ ipsi⁹ amore relictū est. Et tamē etiam hoc facitis: t de labore manuū vīarum christus alik t vestitur. vt nihil desit. Agite ergo gratias exultate t dicite. q̄ni ipse liberauit me de laqueo venantiuz t a ꝓbo aspero. Exultate inqꝫ: sed adhuc interim cū tremore letos vos esse volo. sz non dum securos. Gaudentes in spūsctō. sz tamen pauētes adhuc. t cauentes a recidiuo Quid em nobis vltra pauendū est. Vnū vtiqꝫ: idqꝫ grauissimū est pcm inde pcm apostasie. Bene em factū est vt pēnas acciperetis sicut colūbe t volaretis ad reqescendū. nam i terra nō erat reqes: sz labor t dolor t afflictio spūs. Quid g timendū est sic volāti: nisi ne forte cadauer: aut sile aliquid in terra videat. cui⁹ desiderio tactus. videak a venatoribus illis pessimis: t pregatis laqueis capiak. t sint nouissima ei⁹ peiora prioribus. Hoc inqꝫ timendū est oīno. ne qs aut corde solo: aut eē corpe ad vomitū reuertak. Legim⁹. n. de filijs isrl. qz corde redierūt in egyptū: nā corpe reuerti clausū p⁹ eoꝝ tales rubꝫ mare ꝓhibebat. Hoc est q vehemēt singlis qbuscūqꝫ timendū est. neq fortte eatem⁹ deū offendāt: vt manifeste obiciank t euomāt ab eo aut si pudor neget apostasiā corpis. repor ipse paulari ingerat apostasiā cordis vt vz inhibitu religionis cor secl'are gerāt. t qcq d secularz ꝓsolatōis iuenire potuerint amplectank. Neqꝫ. n. sum⁹ nos apl'o sanctiores q tū ꝓbak ne forte cū alijs p̄dicasz: ipe res ꝓbo efficerek. Sz id tādiu timēdū ē donec laque⁹ ꝓtrit⁹ sit. donec corp⁹ istō aiaz depo suerit: nā ipz corp⁹ laq⁹ qdā ē. vñ t oculꝰ legik aiaz depdari. Vime g dicz eē secuꝫ holem q secū portat laqū suū. imo ꝓbo bonū est magz hitare i adiutorio altissimi vt p eū possit laqueus euitari.

Scapulis suis obumbrauit tibi et sub pennis eius sperabis.

Sermo. iiij.

Scapulis suis obūbrauit tibi. Cō fitenti hūlik t deuote gras referēti nō imerito amplioza bñficia ꝓmittunk. nā q fidel' inuenik in modico iure ꝓstituitur in multa. sicut eꝫrio accipiendus indignus est. q fuerit de acceptz ingratus. Itaqꝫ deuote illi grarūactioni rndet spūs. nō id solū inqens faciet. Sz t scapulis suis obūbrabit tibi: credo i bis scapul' geminā, pmissionē dñi intelligendā. s. vite eius q nūc est parik t future. Si em solum pmitteret regnū: t in itinere deesset viaticū oīno ꝓquererenk boies t rnderent. Magnū est q̄dem qō ꝓmittik. Sz queuendi illuc nulla facultas dak. Propterea q post ꝫ seculū vitā eternā ꝓmisit: ipse etiā dādū in hoc seculo cētuplū, puidentissima pietate pmisit. Quid em tam excusatōnis hēs o homo. Profecto obstructū est os loquētium iniq. Quid plus afferet inimic⁹ ad tentandū: nisi qz lōga futura est vita tua. Et si grandis restat tibi via: cur hac time as cur fortis cib⁹ dak: ne deficere possis in via. Helye vtiqꝫ cib⁹ allat⁹ est ab angelo quo nullꝰ in humana cōsuetudine vilior inuenik. s. panis t aq: tanta tñ in eo fortitudo collata est: vt q̄draginta dieb⁹ ambulans nō fatigaretur nec esuriret. Vis tibi hūc cibū ab angelo ministrari. Vix valde si nō vis. Qō si cibum hūc desideras t angelica ministeria nō sugba: sz hūili magis ambitōe reqris. audi quō scriptuz sit de dño: qz tentāte diabolo t suadēte: vt de lapidib⁹ faceret panes: restitit t dixit: nō i solo pane viuit hō. sz in oi ꝓbo qō ꝓcedit de ore dei. Deide tētationib⁹ fugatz t tentatore fugato: accesserūt angeli t ministrabāt ei. t tu g si vis hr̄e misteriū angelo⁹. fuge consolationes seculi t tentationib⁹ resiste diaboli. Renuat cōsolari aia tua i alijs: si vis in dei memoria delectari. Cū esuris currere te suadet ad panē. at tu pot⁹ auct dicentē. nō i solo pāe viuit hō. Cur em tā ta varietate distraherz: vt mō cibū mō potū mō vestē aut lectū: nisi p sola corpis necessaria sustentatōne reqras: q in vno. i. in

ꝓbo potes hec oīa īuenire. Mana em̄ est
oēm sapozē hn̄s ⁊ odozis delectationē. re-
q̄es est ꝓa ⁊ sincera suauis ⁊ salubris iocū
da ⁊ sctā. Hec est ꝓmissio vite p̄n̄tis. naīa
ꝓmissionē future q̄s explicet. Si expecta-
tio īsto⁹ leticia ⁊ tāta leticia: vt oē q̄ de
si derak i seculo ei nō valeat ꝯpari. ip̄m q̄
expectak q̄d erit. O cui⁹ nōvi dīt. de⁹ absq̄
te q̄ p̄pasti diligētib⁹ te. sub ip̄is tracq̄ sca-
pulis q̄truo⁹ nobis bn̄ficia ꝯferunt Sub
his em̄ absc̄odimur. sub his ab icursu acci
pitrum ⁊ miluo⁹ ꝓtegimur que sunt aeree
ptātes. sub his vmbraculū salubre refrige
rat nos ⁊ r̄pellit nimiū sol feruoē. sub his
q̄z alimur ⁊ fouemur. Ait em̄ ꝓpha in alio
psalmo. Q m̄ absc̄ondit me i tabernaculo
suo in die malo⁹. i. dū adhuc dies mali sū
⁊ in t̄ra aliena sum⁹ q̄ data est i man⁹ im-
pij in q̄ nō est regnū pacz nec deus pacz reg
nat i ea. Nā si regnat q̄d est q̄ orātes dici-
mus. adueniat regnū tuū. necesse est igitur
absc̄odere iterum si q̄d hēm⁹ boni: q m̄ the-
sau⁹ regni celo⁹ q̄ inuenit homo absc̄odit
Propt̄ q̄ etiā corpalit̄ i claustrz ⁊ i siluis
absc̄odimur. Et si scire vultz q̄ntū in hac
absc̄o̅ione lucramur. Credo nullū h̄ esse
q̄ si q̄ntā ptē eo⁹ q̄ facit i seculo actitaret.
nō adoret vt sctās: nō r̄putaret vt angel⁹
nūc aūt q̄tidie tāq̄ negligēs arguit ⁊ īcre
pat. Pa⁹ ne h̄ luc⁹ ducitz q̄ non reputa-
mini scci añq̄ scitis An nō timetz ne forte
hic vili mercede recepta i futuro mercedez
nō hēatis. Necessaria est igit̄ hec absc̄o̅sio
nō solū añ oc̄os alio⁹ sz etiā mīto magis
añ teip̄m. h̄ em̄ hz illa dn̄ica sn̄ia. Cū fece
ritis oīa q̄ p̄cepti vob̄. dicite serui inu
tiles sum⁹: q̄ debuim⁹ facere fecim⁹. Ve
em̄ nobis si nō fecissem⁹: ⁊ hec ē vtiq̄ ma-
gna ꝓtus ⁊ sūma securitas: q̄n ⁊ pie viuis
⁊ tū plus attēdis q̄ desunt tibi: q̄z q̄ vidēz
obtinuisse. oblit⁹ q̄ retro sū: ⁊ extendēs te i
añ rioza. Hec igit̄ est absc̄o̅sio quā sub sca-
pulis dn̄i p̄stari dixeram⁹: q̄lis forsitan fu
it obūbratio illa q̄ marie facta est a spiritu
sctō ad celandū vz tā inco⁹hēsibile sacr̄m
De ptectōe q̄z idē ꝓpha ait. O bumbrasti
sup caput meū i die belli. Sicut em̄ gallīa
vidēs venientē accipitrē mak expādit alas
vt pulli subeāt ⁊ hēant tutū refugiū. sic no
bis gata: ⁊ dilatato q̄dā mō sinu extensa ē
summa illa ineffabilis pietas dei nr̄i. vñ
⁊ sup̄ dixit: q m̄ refugiū meū es tu. Ā ꝓ
sub ip̄is q̄z scapul ⁊ vmbraculū salubre: ⁊
ptectionē habem⁹ Sicut em̄ sol iste corpo
reus lz bon⁹ sit ⁊ valde necessari⁹. tū ⁊ fer-
uor eius si tpatus nō fuerit infirmo capiti.
⁊ splēdor infirm⁹ oculis nocet: nec est solis
culpa: sz infirmitatz. Sic etiā sol iusticie ē
Xp̄s dicit Noli nimiū esse iust⁹: nō q̄ iusti
cia bona nō sit. sed q̄ dū adhuc infirmi su-
mus: optet ip̄am nobis gr̄am tēperari. ne
forte elatōis aut indiscretiōis vitiū incur-
ramus. Quid em̄ est q̄ incessant orātes ⁊
supplicātes nō possum⁹ ad eā quā deside-
ramus abundantiā gr̄e puenire. Putatis
q̄ auar⁹ aut iops fact⁹ est de⁹. impotens
aut inexorabil. Absit h̄ prorsus absit. sed
ip̄e cognouit figmentū nr̄m ⁊ scapul suis
obūbrauit nobis. nō tū ꝓterea a petitiōe
cessandū est: q̄ et si nō dat ad satietatem.
dat ad sustentationē. ⁊ si cesset nobis a fer
uore nimio: tū fouet nos tanq̄ mak calore
suo. Hoc est em̄ q̄tū q̄ dixim⁹ sub scapul
eius nobis p̄stari: vt tāq̄ pulli calore ma
terni corpis foueant: ne forte vagantes
moriamur refrigescēte nimirū charitate: q̄
nō diffundit i nobis nisi p spm̄ q̄ dat no-
bis. Sub his igit̄ p̄n̄is ei⁹ secur⁹ sperabis
vt vz de exhibitōe p̄n̄tiū munex firma sit
ex pectatio futuro⁹. amē

Scuto circūdabit te ꝓtas ei⁹ nō time
bis a timore nocturno. A sagitta volante
in die a negotio pambulāte i tenebris ab
incursu ⁊ demonio meridiano.

Sermo. v.

Scuto circūdabit te ꝓtas ei⁹. Vi-
gilate ⁊ orate vt nō intretz i tenta
tionē. Et q̄s hec dixerit scitz ⁊ tp̄s
scitis. D n̄i est ꝓbū istud instāte iā passiōe.
Et attēdite q m̄ ipse q̄ dē erat passur⁹ ⁊ nō
discipuli. nec tū p se dicebat orandū sed p
illis. vñ ad petr⁹ ait. Ecce sathanas expe-
tiuit vos vt cribraret sicut triticū. ego aūt
rogaui pro te vt nō deficiat fides tua. ⁊ tu
aliq̄n q̄rsus ꝓfirma frēs tuos. Si tm̄ il
los optebat timere i passiōe d n̄i. q̄ntum ti
men dū est vobis frēs i passiōe v̄a. Vigi-
late, pinde ⁊ orate ne intretz in tentationē:
q m̄ vndiq̄ circūdari estz tentationib⁹. vñ
⁊ legitis q⁹ tentatio est vita hois sup t̄ra.

Qui habitat i adiutorio altissimi.

Itaqꝫ sic tot tẽrationib⁹ plena est vita nostra vt nõ immerito tota ipsa tentatio debeat appellari pugil circũspectiõe op⁹ est t oratõe ne inducamur in eaz. Vnde est t illud in oõne dñica. t ne nos inducas in tentationẽ. qz ergo sic circũdat⁹ es tentationib⁹ scuto circũdabit veritas ei⁹ vt quẽ admodũ vndiqꝫ bella: ita vndiqꝫ sint et p̃sidia. Jn q̃ t oĩno illiõ manifestũ est: spirituale scutũ esse oportere: qõ circũdare potest. Veritas aũt circũdat: qz verax est: qui p̃mittit: t sic exhibet vt p̃mittit. Fidelis de⁹ ait apostolus: q̃ nõ patiet vos tentari supra id qõ potestis. Nõ incõgrue sane scuto gratia ꝓpatur dñice p̃tectiõis. q̃ in supiori parte amplũ t latũ est. vt caput hũeroscꝫ custodiat in iferiori vero stricti⁹ vt min⁹ honeret maxie. q̃ gratiliores sint tibie nec tã facile vulnerenť. sz nec adeo periculosuz sit illis in partib⁹ vulnerari. Sic oĩno sic militib⁹ suis xp̃s ad iferiora tuenda idest carnẽ: magnã vt ita dixerim strictitatẽ: atcꝫ penuriã rez̃ temporaliũ donat. nec vult eos illaꝫ multitudie p̃grauari. sz vt victũ. t vestitũ habẽtes quẽ admodum ait ap̃ls his ꝓtenti simꝰ: i supioribꝰ ꝓ ampliorẽ latitudinẽ. t abũdantiã gr̃e spiritualis. Sic em̃ habes Primũ queri te regnũ dei. t iusticiaz ei⁹: t omnia adicient vobis. de victu vtiqꝫ t vestitu ante dixerat non debere sollicitos esse. nã t hec ipa nobis pater nr̃ celestis benignissima pietate ministrat. o duplicẽ. s. causaz. ne vel omnino crederem⁹ infensuz. si ista negaret. t sic desperarem⁹ vel eoz nimia sollicitudo spũalis exercit⁹ fieret detrimẽtũ. Sine bis em̃ neqꝫ viuere neqꝫ deo seruire est. Ceteruz quãto stricti⁹. tanto meli⁹. Itaqꝫ scuto circũdabit te ꝑitas ei⁹ non timeb a timore nocturno: a sagitta volante in die a negotio pambulãte in tenebrꝫ ab incursu t demonio meridiano. Hec sunt q̃ttuor tentatiões. quib⁹ vndiqꝫ circũdari necesse habem⁹ circũdari etiã scuto dñi. vt sit nob a dexterꝫ t a sinistrꝫ: ante t retro. Hoc em̃ p̃monitos vos esse volo. neminez super terraz absqꝫ tentatione victuꝫ vt cui forte tollitur aliqua altera z̃ securꝰ expectet. aut forte nõ securꝰ. sed magis pauidus t sic petat ab ea liberari vt nunqꝫ sibi in corpe mortis hui⁹ libertatẽ p̃fectã: seu requiem audeat polliceri. Qua in re considerandꝫ nobis est tam benigna erga nos diuie dispensatio pietatis: vt q̃busdaz nos tentationib⁹ patiat diuti⁹ occupari. ne forte periculosiores occurrãt. ab aliq̃b ꝓ citius liberet: vt possim⁹ i alqs q̃s nobis vtiliores forte p̃uidet exerceri. Verũtñ cõsiderãdum mõ nobis est q̃ sint iste q̃ttuor q̃s h ponit. Credo em̃ q̃ h oz die q̃ h numerant ꝓ eos q̃ quertunť insurgũt: t velut ꝓnceps sunt oim tentationũ. Soleť i diuinis scripturis aduersitas designari p noctẽ. t scimus: qz aduersus eos q̃ quertunť. p̃mũ esse certamẽ de molestijs corpeis cõsueuit. Caro em̃ hactenꝰ indomita castigari. t i seruitutẽ redigi neq̃qꝫ eq̃nimiter patiť Sz adhuc memor recens p̃dite libertatis. acriꝰ ꝓcupiscit aduersus spm̃. marie in his penis in q̃b⁹ estis vos q̃ttidie morietes. imo ꝓ morte affecti tota die: q̃ t sup̃ vires st t vltra naturã t ꝰ ꝓsuetudinẽ vitaz Quid igiť mirꝫ si turbãt ista marie eos q̃ neciuz ꝓsueuerũt. nec dũ satꝫ i promptu h̃nt recurrere ad oratonẽ. resurgere ad meditatões sanctas: vt sic releuet pondus diei t estus: nec cessartũ plane nobis iter ipa nr̃a cõuersatiõis initia scutũ dñi: vt nõ timeam⁹ a timore nocturno t nõ dicit a nocte: qz nõ ipsa afflictio tentatio est: sz magꝫ timor ipi⁹. nam t oẽs laboram⁹. cũ tñ nõ oĩs tentemur. t q̃ tẽtanť: multomagis timore futurre pene q̃s p̃ntis doloze leduntť. Quia g̃ timor ipe tentatio est ꝓ grue dictũ est ei. qui circũdatur scuto dñi. q̃ a tẽtatione hac nõ timebit. forte impugbit. forte tẽtabit. forte timebit noctem. sed nõ ei timor iste nocebit. magꝫ aũt si nõ fuerit dñat⁹: tũc imaculatus erit: t emũdabit sicut septũ est: quia territi purgabunť. Camin⁹ timor iste est sz vt examinet. nõ curat. ꝑitas facit. nocturnus plane: t tenebrosus rior. sz facile hũc radi⁹ ꝑitatꝫ expugnat. Ingerit em̃ oculis cordis nũc q̃ dẽ petã q̃ fecim⁹ vt quẽadmodũ ꝓpha ds̃e ait. etiã nos i flagella parati simus annũciãtes iniq̃tatẽ nr̃az t cogitantes p petõ nr̃e. nũc ꝓ eẽna supplicia que meruim⁹: vt i eoz cõparatione q̃ euadimus vniuersa q̃ patimur delitias reputemus. nũc q̃z celestia p̃mia ad q̃ tendim⁹. crebro

v

videlicet memorās qm̄ nō sunt condigne passiones hui⁹ tp̄is ad futurā gl̄iam q̄ revelabit in nobis. nūc etiā ea q̄ p nobis p̄tulit x̄p̄s: vt crebro cōsiderātes q̄nta sustinuit illa maiestas p inutilib⁹ seruis erubescam⁹ nō sustinere vel qua p nobis. ſz forte p̄ualuit p̄tas. p̄sertim tam multiplex t vsq̄q̄ circūdās nō repellare mō. ſz etiaz expellere penit⁹ hūc timorē. nox recessit vt fili⁹ lucis t diei honeste ambulās time sagittam: leuit volat. leuit penetrat. ſz dico tibi nō leue infligit vuln⁹ cito interficit. nimiz sagitta hec vana gl̄ia est. nō est vñ impugnet hec pusillanimes t remissos. q̄ feruentiores esse vident ipi paueant. ipsi sibi caueāt. in hac pte nihilomin⁹ adhuc solliciti nō deserere scutū inexpugnabile p̄itatiz. Quid em̄ aliud tā p̄riū vanitati: nec sane huic opponēda sagitte secreta illa t q̄dam modo intima p̄itatiz exigim⁹ semetipsam nouerit aīa: de se teneat p̄itatem. Difficile prorsus ni fallor hō p̄bis laudantiuz hominēi vita sua abduci poterit altū sapere: si sese intus ad lucē p̄itatis sollicita p̄sideratione discutiat. Nōne em̄ si p̄pria cogitet p̄ditionē dictur⁹ est. Quid superbis tra t cinis. Nōne em̄ p̄pria p̄sideret corruptionem fateat necesse est qm̄ nō est i eo bonū Sz t si forte aliq̄d bñe videt nō inueniet puto q̄d rñdeat ap̄lo dicenti. Quid habes q̄ nō accepisti. Et alibi. Qui stat videat ne cadat. Postremo si fideliť p̄putet. facile illi erit aduertere: q̄ nec cū decē occurrere possit ei. q̄ cū viginti milib⁹ venit ad se t oēs iusticias suas tanq̄ pannū mēstruate reputare Eadē q̄z p̄itas: t eis nihilominus opponēda est tentationib⁹ q̄ sequunt. Nec em̄ vel sic cessat hostiz antiqu⁹. Sed ad callidiora forte p̄uertit argumēta. Firmā p̄bauit vtroq̄ latere turrim. non est q̄ vel a sinistris pusillanimitate timoris. vt a dextris eā humanis cōcutere laudib⁹ in vtraq̄ tā mollitōe frustratus attemptet. Sz si viribus inārt deiecere neḡo. forte deciperе possim alicui⁹ ingenio p̄ditoris Quis putas erit hic p̄ditor. plane cupiditatiz radix iniquitatis. Ambitio subtile malum secretū virus: pestiz occulta: doli artifex: mī ypocrisis. liuoris parēs. vitioz origo. criminū fomes. p̄tutū erugo. tinea sanctitatiz execratrix cordiū: ex remedijs morbos creans. generās ex medicina lāguorē. Contē psit vanā gl̄iam ait qm̄ vana est Forte solidius aliq̄d affectaret forte honores: forte diuitias. Quātos h̄ negotiū p̄ambulās in tenebris: trudi fecit in tenebras exteriores veste spoliās nuptiali: t p̄tutū exercitia fructu pietatiz euacuās. Quantos hec pestis neḡter supplātatos turpiť q̄z deiecit: vt ceteri quiq̄ q̄s latuit occulť effossor subito expauescerent ad ruinā. Quid igiť hūc p̄mē fouet aliud q̄z mēris alienatio t oblitio p̄itatis. Aut q̄d nisi p̄itas p̄dendū hūc vestigat. p̄ditorē t negotiū arguit tenebraz. nimiz h̄ q̄ dicit Quid p̄dest homini si mūdū vniuersū lucret: se aūt p̄dat t detrimentū sui faciat. Et idē. Potentes ait potenť tormēta patienť Hec est q̄ sedula suggestiōe reducit i mentē: q̄z sit in ambitu friuola cōsolatio. graue iudiciū. vsus breuis. finis ignot⁹. Hucusq̄ tentatiōes dñi q̄rā inimic⁹ nō p̄sumpsit afferre. Illa em̄ de ignorātia est: nec dubitat sapientissimū. q̄ sic moderabať respōsiones suas vt i illo nunq̄ posset deph̄endere q̄ō q̄rebat. Prima siq̄dem tēratōe esurienti suadebat de lapidib⁹ panē facere. Sz ille nec posse: necnō posse rñdens cibū aliū p̄fert dicēs. nō i solo pane viuit hō tē. Scōa p̄o tēratione p̄cipitiū suadebat. p̄mittēs q̄ nō lederet. si filius dei esset: t sic vidēs oia ciuitas laudaret eū t magnificaret. et nec esse se nec nō esse respondit. Tertia de ambitione fuit qñ oīa regna mūdi p̄misit si cadens adoraret eū. Vides ne q̄ ambitiōis via adoratio diaboli est. q̄ videlicet ad honores t gl̄iam mūdi querendū suis ille adoratoribus pollicet. Quarta vt dixi tentatione apud eū abstinuit cui⁹ nimiz tārā esset expert⁹ p̄udentiā ex respōsis. Quid aduersus alios faciat quos videt oīmodis diligere iusticiā t odisse iniq̄tatē Quid nisi vt iniq̄tatē palliet p̄tutis imaginem. Quos em̄ p̄fectos boni nouerit amatores malū eis sub specie boni: nec mediocris ſz perfecti p̄suadere conať: vt cito p̄sentiat. q̄ magnope diligit bonū t facile: q̄ currit in currat. Hoc igiť est demonū. nō mō diurnum: sed t meridianū. An nō hoc timuit maria: qū ad nouaz angeli salutationē ex

paulꝰ. An nō hoc insinuabat apls: cū diceret nō eīm ignoramꝰ cogitatiōes eiꝰ. ipse eīm angelus sathane trāsfigurat se in angelum lucis. An nō denicꝫ hocipm metuebant discipuli: qñ videtes dñm sup mare ambulantē: clamauerūt putantes fantasma esse. Et vide cꝫ bene ꝯgruit q ḡrta vigilia fuisse dicit. qñ ꝺ tentatiōnē quartam vigilasse discipuli phibent. Nec ꝓo in re manifestissima nostro arbitrꝺ esse opus eloq̃o. q videlicet sola sit ꝓtas q̃ pallias tam detegit falsitatē. Quattuoꝺ has tentationes etiā in generali statu ecclie haud difficile diligēs ꝯsideratoꝺ inueniet. Nōne timoꝺ nocturnꝰ exercebat nouellam ad huc ecclie plantationē. qñ oīs q occiderit seruos dei arbitrabat obsequiū se pstare deo. Demū psecutōe cessante t diu redita turbauit eam grauius: t affixit sagitta volās: qñ exierunt aliq̃ de ecclia inflati spū carnis sue inanis et volatilis gtie cupidi. t volentes sibi facere nomē linguas suas magnificādo diuersa: t puersa dogmata fabricauerūt At nūc q̃dem pax a paganis: pax ab hereticꝭ. Sꝫ nō est pax a falsis filꝫ. Multiplicasti gentē dñe iesu. sed non magnificasti leticiā. qm̃ multi vocati pauci ꝓo electi. oēs xpiani t oēs fere q̃ sua sunt q̃runt: nō q̃ iesu xpi. Ipa quoq̃ ecclesiastice dignitatis officia in turpē questum t renebraꝫ hax negocia trāsiere: nec i his aiax salus: sed lucꝫ querit diuitiax. Propter hec ꝺdenꝫ. ꝓpter hꝫ frequētant ecclias missas celebrant. psalmos decantāt. Pro epatibꝫ t archidiaconatibꝫ impudēter hodie decertaꝫ vt ecclax reddit ꝰ i supfluitatis t vanitatis vsus dissipet. Supest iam vt reuelet hō pcti. filiꝰ pditionis demoniū nō mō diurnū: sed meridianū qō nō soluꝫ trāsfigurat i angelū lucis: sꝫ extollit supra oē q dicit deꝰ aut q colit. Nimiꝫ insidiat crudeliꝰ calcaneo mīs ecclie: a q̃ caput suum dolet esse ꝯtritum. Hic plane grauissimus erit icursus: sꝫ ab hꝫ q̃z ecclaz electoꝫ ꝑtas liberabit ꝓpter eos breuiās dies: t demoniū meridianū destruēs illustratiōe aduētus sui. Et hec q̃dē dicta sē de tentationibꝫ suis. Nā t i sermone q̃dā sup cāticā cāticoꝫ memini me sup his tractasse similiter cū meridiani: buiꝰ demonꝫ mētio incidisset occasiōe. s. meridiani accubitus sponsi quē sibi spōsa peteret indicari.

¶ Cadet a latere tuo mille t decē milia a dextris tuis ad te aūt nō appropinq̃bit.

Sermo. vi.

Tā spe viuim⁹ frēs: nec deficim⁹ in tribulatōe pñti: eo q in expectatiōe sim⁹ indefectibiliū gaudioꝫ Necꝫ eīm vana nobis hic expectatio. aut dubia spes videt inita nimiꝫ etne ꝓmissiōibꝫ veritatis. Dein de etiā ex ꝓceptōe pñtiū munerum firma fit expectatio futuroꝫ t pñtꝭ gre ꝑtus nimis credibilit attestat: felicitatem ꝓmisse gtie sine dubio securturā. Nempe dūs ꝑtutuꝫ ipe rex gtie. t in hymno q̃z eundē votis vocam⁹ pīem pennis glorie patrem potētis gre. cui etiā i psalmo cantmus: qꝺ misēdiam t ꝑitatē diligit deꝰ gratiam t gtiam dabit dñs. Virilit g̃ sustineat in hꝫ seculo pietas colluctatione t psecutionē quālibet eq̃nimit patiat. q̃d ni tolleret oia q̃ ad oia valet: ꝓmissionē hñs eius vite. q nūc ē t future. Repugnet fortit impugnāti: qꝺ t repugnāti ꝓpugnatoꝺ adesit indefessus t triūphāti nō deerit largissimoꝰ remūeratoꝺ. Scuto iq̃t circūdabit te ꝑitas eiꝰ. necessaria plane insupabilis protectio ꝑitatꝭ. nō mō interim i carne degenti sꝫ postmodū exeūti. t nūc q̃dē ob periculosos cōflictus. tūc ꝓo ob mōstruosos occursus spirituū malignoꝝ. pēne t sctissimā illam glorioſi martini aiam voluit ps inimica nocere. t cruenta bestia sciens q modicum iam tpus hꝫet. tota ꝓfecto insania malicie infatigabilis nō est ꝑita assistere ei q̃z in q̃ nihil hēbat. imo ꝓo ad ipm etiā regē gtie accedere ipudētissima temeritaſ illa pſumpsit: sicut ipe testat. Venit eīm ꝓnceps mūdi huiꝰ t i me nō hꝫ vel inueniet q̃cꝫ. Felix aia q̃ sic interim tentationū iacula scuto repelleret ꝑitatꝭ. vt nil prsus venantiū in se ꝯualescere passa oio nō ꝯfundaſ cum loq̃tur inimiciꝭ suis i porta. nihil i me funeste repiet. Felix quē sic circūdat clypeꝰ ꝑitatis: vt itrotū q̃z t exitū ei⁹ custodiat. eritū vtiq̃ ab hac vita t itroitū ad futurā: q̃ vz nec moliaſ aḡo neca facie mali q̃ppiā iimicus iīeret. Siq̃dē oio opꝰ erit illic custode opꝰ erit duce fideli: opꝰ erit ꝯsolatore ma-

gno ꝓpter illas horribiles visiões nō mi⸗
nus q̄ḃ adiutore ⁊ ꝓpugnatore ꝙ visibi⸗
les tentatores. Glorificate ita q̄ dilectissi⸗
mi ⁊ portate iterum xp̄m i corpe vīo onus
delectabile suaue pondus. sarcinā salutarē
etiā si p̄mere aliq̄n forte videt. etiā si iter⸗
dum latera tondit ⁊ flagellat recalcitrātez
etiā si q̄n i chamo ⁊ freno maxillas coꝛ cō
stringet. ⁊ cohercet oio felicit: esto vt iumē
tum q̄ saluatorē portat. sz non penit' vt
iumentū. Hō cū i honore eēt nō intellexit
ꝙpatus est iumētis insipientib⁹ ⁊ silis fa⸗
ctus est ill'. Quid em̄ tātope vel plāgat p
pheta vel arguit in hoie situtudinē iumen
toꝛ p̄sertim q̄ alio quodā loco de se loq̄t et
dicere deo nō sine q̄dā ꝙgratulatōe videt
vt iumentū fact⁹ sum apd̄ te: ⁊ ego sp̄ tecū
puto imo nō puto: sz scio situtudinez aliq̄
iumentoꝛ hoi ꝙmēdari. sz plane non eā. q
nō intelligēdo. ⁊ insipiētie q̄ patiēte imita
tione ꝙsistat. neq̄ em̄ succēsent' silit̄. sed
ne plāgent' q̄dē videret vox. si dixisset hō
cū sub dei honore esset. nō recalcitrauit: vt
iumentū fact⁹ est apd̄ eū. Quis nō illi iu⸗
mento plīmū inuideret. cui⁹ i hūili tergo
ad ꝙmendationē ineffabil' sue māsuetudis
dignat⁹ est sedere saluator. si cū illi⁹ tā p̄ci⸗
osi honoris gestatōe itelligentiā q̄z tā sin⸗
gular' habuisset honoris Vt iumentū igi
tur esto mihi etñ iumentū: patient' q̄dē su
stinēs on⁹: sz honorē intelligēs sapient'. et
delectabilit' cogitās tā ip̄i⁹ oneris q̄litatē:
q̄ḃ ꝓpriā vtilitatē. Dagn⁹ ille ignati⁹ di⸗
scipuli quē diligebat Iesus auditoꝛ mar⸗
tyr nr̄. cui⁹ p̄ciosis reliquijs nr̄a dicata est
pauptas: mariā q̄dā i pluribꝫ. q̄s ad eā scri
bit. epl'is xp̄iferā ꝙsalutat. Egregi⁹ plane
tytul⁹ dignitat' ⁊ ꝙmēdatio honoris im
mensi. Nēpe cui seruire regnare est. gestare
hūc nō onerari est: sz ornari. Cetez nō ei ō
q̄ nūc loq̄bamur saluatoris asello verēdū
nullaten⁹ videbat'. ne forte sub tali sarcia
deficere posset i via. Au ꝓpo timentium ei
aut lupoꝛ incursus. aut raptoꝛ occursus:
vel p̄cipitiū: seu piculū aliq̄d sub tāto p̄si⸗
de metuendū. Felix q̄ sic tulerit xp̄m: vt a
sctō sctoꝛ i sctām ciuitatē mereat' iduci nō
est oio q̄ timeat: ne vel i via q̄libet offen
diculū. vel depulsā i ianua patsat' illi nem
pe iumēto viā gabāt fideles xp̄i. Hunc an
geli sctī. q̄m angel' suis mandauit de te vt
custodiāt te i oib⁹ vijs tuis. ne forte offen
das ad la. pe. tuū. Sz nō sunt hec ꝓccu⸗
pāda modo series ipsa magis sc̄pture ex⸗
positōis ordie seq̄nda est. Cadent a latere
tuo mille ⁊ decē milia a dextris tuis ad te
aūt nō approp̄inq̄bit Hic em̄ ihūs hodie
nob tractādus ē nō ignorat'. In p̄cedenti
sane capl'o q̄d nouissime tractabat' dictū ē
si recolitis. quēadmodū a q̄ttuoꝛ q̄busdā
maris eq̄dē q̄uissimis q̄ḃ tēptationib⁹ huius
vite ꝓtectio liberaret ꝓphet'. vz a rioꝛe no
cturno. a sagitta volāte i die. a negotio p⸗
ambulāt i tenebr': ab icursu ⁊ demōio me
ridiano. Nō q̄ seq̄t: cadēt a latere tuo mil
le tē. future magis vite arbitroꝛ assignan
dū. Hñ ⁊ i p̄ncipio ps̄ nonis hui⁹ memist'
adhuc ni fallor snie aplice:. q̄ vz valere ad
oia pietatē: vite q̄z ei⁹ q̄ nūc est ⁊ future. p⸗
missionē hr̄e ꝙmēdat. Audite q̄ ⁊ audite i
leticia cordis vr̄i q̄ ad future vite. p̄missio
nē ⁊ vr̄az expectatōez ꝓtinere videt. Ubi
em̄ thesaur⁹ vr̄ sit ⁊ coꝛ vr̄z Et q̄dē studio
se audist' p̄ntia nō sum imemoꝛ: sz studio⸗
sius decet audire futura. Hā pseudoꝓpha
balaam dico recolite q̄ hystorias nostis. ⁊
ipe in q̄ḃ iniqu⁹ iustoꝛ morte optabat. ⁊ no
uissima sua hoꝛ silia fieri p̄cabat'. Tātus
em̄ pietat' fruct⁹ ⁊ tāta iustīcie merces. vt
ne ab ip̄is q̄dē nō desiderari q̄at impijs et
iust'. Hin⁹ tñ oblectāt canticū syon sali
ces babylonis. Suspendēda, pinde oꝛga⸗
na apd̄ eos lamentādū mag' sup̄ flumia
babylonis. si forte persuaderi eis possit vt
plāgāt. Hic plane mihi cātandū est Ubi
nō deerūt q̄ tota alacritate spūs saltēt ad
vocē psalterij: ad cāticū syon: ⁊ vehemētia
q̄dā sacri desiderij ad eā gestiāt p̄uolare
dicētes. Quis dabit mihi pēnas sicut co⸗
lumbe ⁊ volabo ⁊ requiescā. quid em̄ aliō
exultare q̄ḃ extra seip̄m saltare est. Hinus
sapit his q̄ medio adhuc piclitant' i mari:
iactant' vndis: agunt' fluctib⁹. q̄libet fauo
rabile sit q̄ de remoti ⁊ ꝓpe iam desperati
tranquillitate seu amenitate littoris nun⸗
ciatur. Sed nec ad eiusmodi ptinet aiam
q̄ hodie vobis ꝓpositum est. neq̄ em̄ talis
quispiam adhuc merek audire. Cadent a
latere tuo mille ⁊ decē milia a dextr' tuis.
Dmētore cui facta sit hec p̄missio. nēpe

Qui habitat i adiutorio altissimi.

ei qui habitat in adiutorio altissimi: i pro
tectione dei celi ꝓmorabit. Audiat igit is
qui saluti portui cogitatione et auiditate
iam appropinquat: q̄ prelactata velut q̄
dam anchora spei sue terre illi desiderabi
li incōfusibiliter inhesisse videt cunct⁹ die⁹
bus quib⁹ nūc militat expectās donec ve
niat imutatio sua. Precipua sane et certis
sima ꝓpinquatio portus huius. hec ipa in
qua positi estis exitus p̄paratio est: voca
tionis videlicet iustificatōisq̄ diuine. In
his nēpe duob⁹ fidelis q̄dā constituta est
cōnexio velut cuiusdā eternitatis ad etni
tatem. i. magnificatiōis ad p̄destinationē
quaꝫ eq̄dem sicut p̄ destinatio nullo est p̄
cisa principio. sic et magnificatio n hilomi
nus nullo vnq̄ fine claudenda. Nec vero
eam quā dixim⁹ q̄si gemine hui⁹ eterni
tatis mediā cōnexionem esse putes nostre
adinuentionis. aplīm audi. si nō tibi eadē
manifestius ipe ꝓmendat. quos em̄ presci
uit et p̄destinauit cōformes fieri imaginis
filij sui. quō putas aut quo ordine magni
ficabit. Siq̄dē que a deo sunt. ordinata
sunt. Num a p̄destinatōe ad magnificati
onem. saltu quodā quenēs repētino. Pro
uide tibi mediū pontem. aut magis ingre
dere iam paratū. Quos p̄destinauit illos
hos et vocauit. Quos aūt vocauit illos et
iustificauit: et quos iustificauit illos et ma
gnificauit. Hec via equidē bona videt nō
nullis hoib⁹ sz et bona est. nihil sup eius si
ne timendū. Nō tibi sint vie. eius suspecta
nouissima. pge securus. tanto aut di⁹. q̄n
to certius. ea iam ꝓpinquare vident. Hē
pe tenes media quō non nouissima ꝓpinq̄
bunt. Agite ināt pniam. appropinquabit
em̄ regnū celoꝝ. Sz regnū inq̄s celorum
vim patit. et violenti rapiūt illō. null⁹ mi
hi ad hoc nisi p medios hostiū cuneos pa
tet accessus. in itinere medio sunt gigātes
in aere volitant. et obsidēt transitū. obfuāt
transeuntes. attū fiducialit age: ne timeas
magni sunt. multi sunt. sed ca dent a late
re tuo mille et decē milia a dextr⁹ tuis. Ca
dent vndiq̄ nunq̄ tibi impetuū nocitu⁹
ri. Paꝫ est nō appropinq̄turi. Equidē vi
debit peccator et trascet. Sed a latere veni
et q̄ videlicet p̄ueniat te misericordia dei
tui. cadē quoq̄ nihilomin⁹ misericordia
et subsequat: et introitū tuū videlicet tuū que
supra meminim⁹: et exitū tuū custodiens.
Alioquin q̄d in illo tam terribili spūalū
nequitiaꝫ occursu human⁹ posset ꝙsistere
sensus: q̄ non intolerabili cōcuteret erro
re. Quid putatis fratres: si vel vni alicui tā
multis principib⁹ tenebrarū in medio nr̄i
irruere. et in tota feritate sua ac tenebrosi
enormitate. corpis sensus sustinere appa
re liceret: q̄s illuz possit vel corpis sensus
sustinere vel cordis. Denicq̄ an̄ hos pau
cos dies: ipsi scitis vnū quendā ex vobis
et pri⁹ dormientē et postea excitatū. tā gra
uiter fantasia nocturna turbari ꝑmissus ē
vt vis dei illa ratiōis compos: vix potue
rit esse securus. Etiā oēs vos parit expa
uistis: cum territus ille terribilē nimis ex
clamasset in vocē. Erubescendum sane q̄
vsq̄ adeo fides in vobis vel dormientib⁹
visa fuerit ob dormisse: sed ad nr̄am sicut
dubio factū est āmoniti onē: vt tota sollici
tudine meminerim⁹ aduersum quos no
bis sit colluctatio. neq̄n. s. aut ignari hosti
lis inuidie. aut protectioni diuine inueni
amur ingrati. Ex vehemētissimo siquidē
ꝓpriꝫ cruciatu liuoris. intīm ꝓrupit malicia
inueterata furorē his p̄sertim dieb⁹ sanct⁹
acrius sese indicās vīa deuotione torquen
ti. Eodē sane tabescentis insanie zelo. Sz
amplioꝝ licētia exeuntib⁹ setis adest. non
nisi a latere tm̄. Neq̄ em̄ vel occurrere iam
a facie q̄si vt inde feriat. vel a tergo repere
tāq̄ vt decipiat ꝓmittit Sz nec iuxta iter
q̄dē de cetero scādalū ponet tibi. ad te em̄
nō appropinq̄bit Nō mō nō attinget vt fe
riat: sed nec accedet vt terreat Puto em̄ ve
reris ne te forsitan grauis ad illas tā mō
struosas effigies. et larualiū tāta mīlitu dē
ne factez horror invadet: sz egregi⁹ tibi pa
racl⁹tus et efficacissimus aderit ꝙsolator.
Ipe nimiꝫ de quo legisti. Coram illo pcē
dent etbiopes: et inimici eius terrā lingent
Plane ad nihilū deducet in cōspectu eius
malign⁹. sic timētes se glificabit. P̄ntere
dñe iesu q̄ntūlibet irruāt hostes imo non
irruāt sz ruāt Cōfluant vndiq̄: sz vt fluāt
et pcant a ꝙspectu dei: quēadmodū fluit ce
ra a facie ignis. Quid em̄ metuā deficiēs
q̄d tremētes paucā. q̄d verear cadētes
Etsi ambulauero in medio vm. bre mort⁹

nō timebo mala. dūmō tu mecum sis dñe de⁹ me⁹. Siq̄ dē ptm⁹ aspirabit dies t ridi⁊ nabunt vmbre cadēt hinc inde p̄ncipes te nebraꝝ. Quos em̄ nūc q̄z duim inf malig nas eoꝝ occultasq̄ suggestiones p fidē ad huc nō p̄ spem ambulam⁹. fides tñ victo⁊ riosa triūphat quō nō facili⁹ ip̄a tam tunc ꝑpalate cognitio ſ̄itatis euidēs cū suis ill' tenebrosis: ferrugineisq̄ imaginib⁹ exuf flabit. ne causeris forte de numero vt ip̄az saltē multitudinē verearis. Memento sa ne q̄ ad vnū saluatoris imperiū ab obses⁊ so tā t diu possessa vni⁹ hois corpe demo⁊ nium legio tota discessit: t ne ip̄os quidez ausa est nisi ab eo iussa contingere porcos. q̄ntomagis ipso duce quorūt fuerint. vn⁊ dicq̄ cadens. cū ingenti āmiratōe dicētes. q̄ est ista q̄ ascendit sicut aurora consurgēs pulcra vt luna: electa vt sol. terribilis vt castroꝝ acies ordinata. Intrepidus itaq̄ t oīno impauidus magⁱ aūt gratulabun dus t laudās oculis tuis ꝓsiderab. nec sa ne tam vel impugnatiōē sustinebis: vel furorē pauebis. Sz magis retributionez pctōꝝ videbis. t q̄dē vident sufficere ho⁊ die posse q̄ dicta sunt. sed adhuc sane ali⁊ quos vīm. nōnulla arbitror expectatione suspēdi. Mouet em̄ studiosiores quosq̄. vt fallor. q̄dnā sibi velut q̄ a dextris q̄dez decē milia. a sinistris ꝑo mille ꝓhibet esse casuros. nā lat⁹ sane q̄ simpl'r dicit. nō ni⁊ si sinistr̄ h̄ loco licere accipi puto. p̄sertim q̄ dextr̄ q̄dē in ꝓtingenti ꝑpo designetur noie. t q̄dem sine certi rōne mysteriū a sini stris multos. sz multo plures a dextris ca suros p̄dixisse videt. Nisi forte q̄s tam he bes fuerit t insulsus: vt in eo q̄ dicit mille t decē milia. certam exprimi putet numeri tatiōnē. t nō magⁱ supabundantē cōpa rationē. nos em̄ nō sic diuinas scripturas accipim⁹. sz neq̄ eccl'ia dei. Cadēt ḡ a sini stris q̄dē mille a dextris aūt decē milia. q̄ vz abūdātiori malignitate. t velut copio⁊ siore manū dextris insistere ptib⁹. dextruz latus appetere ꝓsueuissent. Q̄d q̄dē si ma gnū illō eccl'ie corp⁹ cōsiderare lib et: facile satis aduertim⁹ lōge acri⁹ impugnari spi rituales vires ip̄i⁹ eccl'ie. q̄ carnales q̄ ni⁊ mīq̄ duo ei⁹ latera. dexterq̄ t sinistr̄ puto nō inconuenienť accipim⁹. Agit h̄ sane sup̄ba sp̄ t inuidiosa malicia pfectiones q̄sq̄ ve⁊ hementius pulsans iuxta illō. esca ei⁹ ele⁊ cta. Et idem. Absorbebit fluuiū t nō mi⁊ rabit. t hz fiducia q̄ t iordanis influat in os eius. Agit inq̄. t si nō sine certa diui⁊ ni dispensatōe ꝓsilij. q̄ q̄dem nec impfecti ores sup̄ id qō p̄ñt ferre: tentare permittit. faciēs cū tentatione puentū. t pfectorib⁹ nō mō gl'iosiores sz t numerosiores parat ex hoste triūphos. Tota ḡ electoꝝ ecclesia parit' coronabit'. q̄ vtraq̄ pte sui legitime certauerit. vtroq̄ nimīq̄ cornu tā potēter interim ventilās inimicos: vt paulo post manifesti⁹ cadere videant a latere ei⁹ mil le t decē milia a dextris ip̄ius. Sic nimīq̄ olim tā q̄dem dauid pfectiore ꝓtute ꝑbas tam. necdū ꝑo ppalata in isrl' reprobatōe saulis canebāt in choro dicētes. Percussit saul mille: t dauid decē milia. Sinaūt ad singulos magis placet hec referri. nō vob deest ne in hac q̄dem pte spūalis intelligē tie via. dūmō ppriā sup hec experientiā con sulatis. Lōge siq̄ dē ampliori sollicitudie t calliditate multiplici ps aduersa vulne rare in nobis dexterā satagit q̄s sinistram. nec tā corpis pfecto q̄s cordis laborat au⁊ ferre substantiā. Vtraq̄ nimīq̄ pspitatez hūano gēneri iuidere noscunt. vtraq̄ eos felicitate fraudare ꝓtendūt: t celesti vide⁊ licet t frena. sz lōge ampli⁹ roze celi q̄s pin guedine terre. an ꝑo incongrue hec dixeri⁊ mus duo latera: q̄b⁹ nimīq̄ duplicez hois substantiā cōstat initu: vos iudicate. nam qō spūalia q̄dem attribuim⁹ bona dexte⁊ re. sinistre ꝑo carnalia mime prorsus vere or arguēdū: p̄sertim a vobis q̄b⁹ sp studiū est: nec dexterā aliq̄ sinistrā: nec sinistram dexterā reputare. nec ꝑo alit' vna q̄dem sa pientia ꝓbat: q̄s vt in sinistra diuitie t glo ria. i dextera aūt lōgiturnitas sit vite. nā t hoc sane nullaten⁹ expedit ignorari. q̄m vobis vehementi⁹ instet pugnax hostium multitudo. illic nempe studiosius repug⁊ nandū: vbi grauior vrget necessitas. Ubi totum belli imminet pondus Ubi collucta tionis ratio vniuersa ꝓsistit vñ vobis to⁊ ta parat. aut victis ignominiosa captiui⁊ tas: aut vincentib⁹ gl'ia triumphalis. De nicq̄ ppter hoc nō q̄dem ad insipientiam vobis timendū q̄ libere aduersario vide⁊

mini latus exposuisse sinistr̄: vt dextrum pinde tota sollicitudine ꝓseruetis Hec nimirum cōmendata a xp̄o t xp̄ianis oīb⁹ imitāda serpētis ꝓudētia est: vt caput solum toto si necesse fuerit exposito corpe tueatur. Hec ꝑa philosophia. ℌ ꝓsiliū sapientis vt oi custodia seruet cor: q̄ ex ipo vita ꝓcedit Hec denicꝫ gratia t miscōia dei in seruos ei⁹ t respectus i electos illos: vt interim q̄dem cor̄ sinistrā velut dissimulans dextere sp studiosius ꝓtector assistat. Hinc est q̄ de seipo testat ꝓpha Prouidebam dn̄m in cōspectu meo sp. q̄m a dextr̄ est mihi ne ꝓmouear. nunq̄d nō t illi⁹ manū dextrā t solā cū putas dextrā tenuisse cui⁹ totā in facultatē parit̄ t in carnē licere passus q̄q̄d libere visū est inimico: verūtn̄ aīaz inq̄t ei⁹ ferua. Vtinā mihi sp a dextr̄ sis iesu bone. vtinā sp teneas manū dextera meā. scio em̄ t cert⁹ sum q̄m nulla nocebit aduersitas: si nulla dn̄ek iniquitas. Tondeak interim t tondak sinistr̄ latus. pulsek iniurijs. velicek opprobrijs. libēs illud expono dū a te custodiar. dūmō sis ipse ꝓtectio mea sup manū dextrā meā. Forte em̄ mille q̄ a sinistris casuri sunt. hoies magis sunt intelligēdi q̄s demones Hi nimirum nobis nō nisi ob tpalia q̄libet aduersanť t transitoria bona. q̄ q̄dē aut nos hr̄e inuidiosa malignitate suspirēt: aut cupiditate iniusta se pot⁹ doleāt nō hr̄e. Forte em̄ mūdi hui⁹ conať auferre substātiam forte fauorē hoim. forte ipaz corpoz vitā. Vlsq̄ ad hec humana seuire ꝓsecutio pōt. aīe em̄ nō hr̄t q̄d faciāt. nā demones q̄dez supna nob t etna pot⁹ inuidere noscūtur. nō tn̄ vt sibi cedat q̄ irrepabiliť amiserť. sz ne illuc paup de puluere suscitat⁹ accedat. vñ ipsi i glia ꝓditi irrepabiliť ceciderunt. Indignať t liuore tabescit obstinata malignitas humanā obtinere fragilitatem. q̄ retinere ipsa nō meruit. Sz t si q̄n forte tpalia cuiuis dāna aut inferre conātur aut gratulanť iferri. Hec cor̄ tota molitio est: vt iactura exterioz vel eidē ipi vel alteri occasio sit interne. sicut e regiōe homines quotiens ea suadere nobis: aut q̄libet mō efficere curant vnde dextera nostra ledať. nō hoc q̄dē ꝓncipaliter agere sz tempozale aliq̄ō cuiuis ꝓuentuꝫ vel sibi sez vel nobis vel alteri forte cuipiā aut detrimentū aut emolumentū extinde seu captare seu ꝓpulsare velle videnť. nisi forte carnus qs in demonē transierit ex homie: vt optare vllo mō possit quēlibet sibi inimicissimū hoiem eterna damnatiōe mulctari. Quid nos miseri dormiram⁹ a spirituali studio. quos tam multipliciter insectatur nequitia spūalis. Et pudoz est dicere t silere. phibet ius doloris. Quentos em̄ inuenire est fratres ex his quoq̄ q̄ in religionis habitu t ꝓposito degunt pfectiōis quos terribilis illa ꝓphete sentētia cōprehendisse videť. Si oblitus fuero tui hierusalem: obliuioni det dextera mea. nēpe sinistri custo die lateris tota sollicitudine incubantes calent admodū. sed sapientia huius seculi: cui abrenuntiasse debuerant ea quoq̄ nihilominus quā reuelat caro t sanguis quib⁹ iuxta apostolū voluisse acq̄escere videbanť. Denicꝫ videas eos tam auide lucra captare pūtia. tam secularit̄ transitoriis vtilitatib⁹ aggaudere ad terrenarum damna vel minima facultatū taz pusillanimiter turbari. tam carnaliter supbis decertare. discurrere tam ipudēter tn̄ irreligiose secularib⁹ sese ipplicare negotijs ac si hec esset eoꝝ tota poztio. hec vniuersa suba. Attenti⁹ sane agricola paupem excolit fundu. si cui forte nulla ampliozsit ꝑtiosiozue possessio. Buccellā panis in sinu suo mēdic⁹ abscōdit q̄ in sacellis soluz hoc metalli gen⁹ eruginet. Tu q̄d ita extreme huic pauptati: t q̄dē ꝓpriꝫ male ꝓdig⁹ laboris incūbis. Est et alia tibi possessio. sz forte remota. Erras nil tā ꝓpe nos cīs q̄ intra nos est. at forte nō q̄dē longi⁹ positā sz inutilē esse cēsear̄: vt hic tibi q̄rendā magis sufficiētia putes. Faller̄ ibi magꝫ inuenies. imo nō iuenies nisi ibi. An ꝯo extimas q̄ vel operam tuam non exigat vel minime respondeat operanti. Aut certe i tuto credis esse locatam: nec vlla deinceps sollicitudine custodis ēgere. Qōlibet hoꝝ sapiaſ. scito q̄ desipias vehemēter. Ibi. n. vel maxime que seminauerit homo. hec et metet. Sed qui parce seminat. parce t metet. Qui vero in benedictionibus seminauerit. de benedictionibus et metet vitam eternam vt faciat vnum triginta. vnum

sexaginta. vnum centum. Habes autez thesaur istū in vasis fictilib. si tñ adhuc habes. Puto em tam amisisti: puto tam comedert alieni robur tuū z ignorasti. nec potes thesauro tuo cor apponere: qppe qui thesaur ipm nō hēas. Alio in qso te si tā sollicit es: si nec mima spnis. si tam prudenter seruas paleas tuas: z horreū tuuz custodire memēto. Immo po nō expōas thesaur tuū q sic incubas sterqlinio tuo. Forte em tibi illō inuidēt mille sz istū obsident decē milia. nō minus supabundātes astutia z crudelitate cp nūero. Certe illuc oculos fidei. forte em tā irruperūt a ditus forte libere diripiūt oia. forte tā spolia ipa distribuūt Quid sinistro lateri tā male studiosus obseruator inberes nisi q tam tibi in latere esse. sz i facie sinistra vident. q hec puideas in ospectu tuo sp z q tāgit h non latus tetigisse putet. sz pupillam oculi tui Cetez tā nūc tibi puide qsqs es dextri negligens. sinistri lateris cultor ne cū hedis locū accipias i sinistra cp elegisti. Asperuz pbum est frēs: nō i nerito expauist. At cauere nō min necesse est cp pauere Eqdē domin me iesus post cetā inextimabilis sue erga me bnficia pietatz. etiā dextr sibi pt me passus est lat fodi. quo vz non nisi de dextera mihi ppinare vellet nō nisi i dextera locū pare refugij. Vtinā ego tal merear esse colūba q in foramie petre habitet z in foramine lateriz dextri. Cōsidera tñ h qdē vuln eū penit nō sensisse. necz em illō excipere voluit nisi tā soporatus i morte. vt moneret te. cp diu viuis in hui sp lateris vigilare custodia sz mortuā cēseri aiaz meam optere. q qdez gnciosa insensibilitate dissimulet i dextera sibi vuln infligi. Detrito qdē in sinistro latere positū dicit cēcor hois. q affectio ei pena sit sp. z pclius interra. nec sane ignorabat hec q miserabiliter ingemiscēs. Adhesit inqt pauimento aia mea. viuifica me f̄m pbuz tuū. Sz neis qdē in h nos pondere oditionis humane. z grauedine cordis remanere volebat. q sic āmonens loqbat. Leuem cordā nrā cū manib ad deū. Plane id suadebat: vt a sinistro latere exigerenk ad dextr. Secularis milicia frēs in sinistra tm gte clypeū portat. nō imitemur si inter eos volum reputari. quos huic seculo cōstat militare non xpo. nemo inqt militans deo. implicat se negotys secularib. hoc est scutū applicat nō tam dextere cp sinistre. Attamē frēs vtrūcz nobis latus tegendū est si meministis. Scuto inqt circūdabit te pitas ei. z apls ipe. Per arma inqt iusticie a dextris z a sinistris. Cetez ipam audi iusticiam. forte em nō eadē vtricz lateri forma pscribit. Nempe hinc qdē mandat nō vos metipos defendētes charissimi. Sz date locū ire inde po pcipit. nolite locū dare diabolo. Et item. Resistite diabolo z fugiet a vob Audi adhuc quō tegas lat vtricz Prouidentes bona aut idē apls. nō tm coram deo sz etiā cora oib hoib. Hec ē em volūtas dei. vt bnfacientes nō mō tabescere malignoz demonū inuidiā. vez etiam obmutescere faciatis imprudentiū hoim ignorantiā Nunqd tñ ineternū nobis erit hec ptectio necessaria: aut sp ab vtrocz latere hostile agmē instabit. Erit qñ nō mō nō instabūt: sz nec stabūt qdem. Cadēt a latere tuo mille z decē milia a dextrz tuis. Siquidē nec hūana malicia tam tūc habebit q d faciat: nec demonū milia plz verebimur cp totidē vermiū agmina vl muscarum. Aut alit denicz ituebimur eos cp filij isrl. trāsmisso iā mari rubro vndicz sui egyptios mortuos: sz z rotas curri in profundū ire cernebāt: vt z nos. s. lōge tñ securius z delectabili cātem dño. q gloriose honorificat sit equū pcter z ascensorē ei deicies in abyssum. Amen

Verūtamen oculis tuis cōsiderabis et retributionē peccatoz videbis.

Sermo. vij.

Breuius qdē vobis aliqñ dilectissimi loqremur si crebri id liceret q z vos credim nōnūcz aduertere potuisse. Cetez quotiēs ipa dici poccupante malicia plurib forte dieb molestissimum sustinuim a vra ysolatōe z exhortatōe silentiū. neminēreor optere mirari. si tēpus ipm redimere cupientib nobis sermo rarior interdū ptractior videat. Sane nobis actū sit breui phemio vt hesterni parit hodiernicz sermonis illi qdē plixitas. hui po breuitas excusata apō vos habeatur.

Uereor siquidem minus gratā forte nonnullis vel illis fuisse. vt ista forte: aut magis vtrāque alterā. Scuto inquit circūdabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno. a sagitta volāte in die. a negotio perambulāte in tenebris. ab incursu et demonio meridiano. Cadent a latere tuo mille et decē milia a dextris tuis ad te aūt nō appropinquābit. Dixtin hic precedētibus sermonibus quod dicta est veritas ipa largiri: quēadmodū vis fidelem aiaz iterum quidē a tētationibus. postmodus po a difficultatibus tueat. Que tū vtraque breui quidē alio psalmo. idē iste pphā commendās in te inquit erpiar a tētatōe et in deo m. t. mu. quo ipo nimiū duce. nec hic gradiēs offendiculū nec egrediēs hic obstaculū pateret. i alto igit crebra erectio i alto tā plana et secura liberatio designat. nā in h sane tertio quod adiūgit. Uerūtn oculi tuis considerabis. etiā felicitatis nō modice promissionē arbitror cōtineri. Cadēt inquit a latere tuo mille et decē milia a dextris tuis ad te āt nō appropinquābit. Uerūtn oculis tuis considerabis. Ita oro dñe. ita fiat dñe. Cadāt illi et nō cadā ego. paueāt illi et nō paueā ego. cōfundant illi et nō cōfundar ego. Euidēti quidē pauci. H loco pbis. et aie mihi imoritalitas commendat: et ipi quis fides astruitur corpe resurrectōis. Nēpe ruentibus illi futurus sum ipe. q videā: et ne isti quis qbus eorum nouissimā intuear retributionē oculi defuturi. neq enim simplr oculi. Sz oculis ait tuis considerabis istis vtique q nūc languēt p inopia: et deficiūt dū speras in deū tuū. et vere frēs deficiūt oculi: dū spam quo Qō enim vidz qs qd sperat. Spes inquit q videt nō ē spes Ipis gratia tūc considerab oculi qs: mō quidē nec leuare audes ad celū ipis plane q rociens iterum fluūt lachrymis ac crebris cōpūctionibus atterunt. nec enim nouos tibi instaurādos. Quid tū de oculo dixerim. etsi minutissima. eminētissima tū excellētissimaq humani corpis portōe Reposita est in sinu vro bta spes et promissiōe vtique vitatis: ne capillū quidē de capite perituz. Forte tū idcirco signāter visio promittit ocloū qō hec quidem sūmū iterum aie desiderium videat: vt videat bona. Credo inquit videre bona dñi i terra viuentiū. Supmas nimiū corpis sui fenestras fugne agiri desiderat veritati. p spem ambulare gestiens quidē p fidem. Sane fides et auditu: non et visu. Denique substātia est sperandaū rerū argumentū nō apparētiū Et in fide quidē sic et in spe deficit oculus: auris pficit sola. Quis deus aquit mihi aurē ait pphā: sz quoq etiā oculū reuelabit. Erit quoq tā nō dicet. audi filia et inclina aurē tuā: sed leua potius oculos tuos et cōtemplare. Quid. Plane iocūditatem et exultationē quā thesauriza uit sup te deus tuus. Quid. Plane non ea mō q interim quidē et si non videre adhuc et audire. tū credere potes. verūetiā qō sicut nō vidit oculus: sic nec aurs audiuit: nec in cor hois ascēdit: qō ppauit deus diligētibus se. Nimiū tāta capiet oculus resurrectionis gnta nec audit: ne animus ipe nūc capiat. Ob hāc denique tā vehementē aie cupiaz videndi. s. q audit et credit. alij qz euidentissimū future pconē resurrectōis ipsoz pprtiā mentionē feciſſe arbitror oc'oz. Rursum ait circundabor pelle mea: et in carne mea videbo deū saluatorē meū. quē visurus sum egoipe et nō alius et oculi mei conspecturi sūt. Et adiecit. Reposita est hec spes mea in sinu meo. Forte considerandū attentius q ait oculi mei: sicut et in psalmo. oculis inquit tuis considerabis. nūquid eīm mei esse ocli nō vident. Plane nō mei. Nonūq sane visi sūt fuisse mei: q ipsi qz ad eā ptinere noscant qz male seruatur accepi prīne substantie portionē. nēpe velocit pfligata est vniuersam citius dissipaui. Occupauit mēbra oia lex peti: libere intrabat mors p fenestras meas: cui nimiū facile eram seruus ego etiā ipe. Miser eqdem seruus. non sane boi seruiens: sed imundo pecori et scenoso neq enim mercēnaria saltē cōditione famulabar. sed plane seruili: nisi forte mercedez qs dari putet: cui etiā cibus negat. et cibus ipsa quoq esurie gnciosior. Cupiēti siquidez porcoz siliquas nemo dabat: vt porcis viuerem. nec cōuiuerem porcis. Deinde nūquid meus oculus erat quādo depredabātur animā meaz. Quia siquidem necessitate demū coactus sum beneficiū refutare in manu dñatoris: vt q omino non poterā. ipse sibi illud ab hostili tyrannide vendicaret Considerate attentius dilectissimi et animaduertite: in qua nam euaseritis pote-

state pharaonis intolerabile iugum vt iā membra vestra arma nō sint iniquitatis peccato: nec regnet vltra imortalib⁹ corpor.b⁹ vestr⁹ nō est h̄ opis vestri frēs. Dextera dñi fecit ✠tutem. solus hoc pōt q̄ nihil oīno nō potest ne dixeritis manus nr̄a excelsa: sed tam salubriter q̄ veraciter confitemini: qz dñs fecit hec oīa Deniq; nemo sibi dubitet oīmodus esse cauendus ne forte donec adhuc dies mali sunt. ⁊ nulla vsq; securitas homini suā hanc possessionem de manu tam pū. tam ꝓuidi tutoris in piculosam ꝓnicios̄am interim libertatē recipe velle p̄sumat Qđ em̄ emulat̄ pater ꝓ te emulat̄. nec inuidentie sed ꝓuidentie est q̄ sibi rotaz iubet manere substantiam ne pereat tibi. Deniq; vbi ad magnā illā sanctāq; ciuitatem queneris. cui⁹ fines possit pacē. vbi null⁹ iam hostiū timeat̄ icursus: nō modo reddet tetibi. sz dabit insup ⁊ seip̄m. Interim sane ⁊ a voluptatib⁹ tuis auertere ⁊ deo dicata mēbra nulla tibi temeritate vsurpes sciens q̄ pietati sanctificata nō absq; graui sacrilegio in vsus vanitatis. curiositatis. voluptatis. aut eiusmodi secularis opis assumant. nescis aīt apostol⁹ q̄ corpa vīa templū sunt spūsancti quē habetis a deo ⁊ nō estis vestri. Et idē. Corpus inq̄t dño: nō fornicationi. Sed cui. nunq̄d tibi. Plane fit tibi liber. sed scripe illō aut ereptū saltem deinceps a fornicationis impetu vendicare ꝓpr̄ys viribus potes. Qđ si forte non potes. imo qz vere nō potes. fit corp⁹ nō fornicationi. sz dño seruiat interim sctificationi. ne corruptioni denuo pei⁹seruire ꝓtingat. Humanū dico aīt aplūs ꝓpter infirmitatē carnis vestre. Sic exhibuistis mēbra vīa seruire iniq̄tati ad iniq̄tatem. ita nūc exhibete seruire iusticie in sanctificationē. Vel ꝓ id q̄ dem ꝓpter infirmitatē: vt ipe quoq; p̄misit Cetez vbi resurrexerit in ✠tute qđ in infirmitate fuerit seminatū. nulla tam erit necessitas seruiendi vbi ⁊ securitas libera: ⁊ secura libertas. Quid ni multomagis reddat cum sibi: q̄d ni potius libertate donet fidelem seruū magnus ille paterfamilias: quando quidē sup̄ oia bona sua cōstituet eum. Jam tunc ergo oculis tuis considerabis si tū fidelit̄ agnouerit interim ei⁹ esse non tuos. nam ⁊ ꝓtez eā quā dixim⁹ vocē vtiq; tam necessariā rōnem q̄ inimic⁹ membra ipa: quetibi a peccati tyrannide vendicare oīno nō posses ꝓpr̄ys abrenuntiās volūtatib⁹ diuino cultui mācipasti. nūq̄d vel mō tua cē vident i q̄b⁹ adhuc ꝛria lex ⁊ si nō regnat habitat tū: in q̄b⁹ pena peti secūdus q̄dem hostis tu⁹ nō mō manet. sz ⁊ ꝓualet ⁊ libere dñat̄ Tuū ne dixeris corp⁹ qđ mortuū est ꝓpt̄ peti⁹ aut aīe esse qđ animam aggrauare nō cessat. Plane si quis suū illō dicere cupit: nō aliud cōuenienter dixisse videbit q̄ onus suū: q̄ carcerē suū: Alioq; quo nā mō tuos dicetis oculos. quos sane interim vis nō vis totiēs somnus occupat. fum⁹ turbat. exiguus pulvis sautiat. noxi⁹ humor obnubilat. dolor acerbus excrutiat. vel ipa demū nouissima mors excedat Ar tūc plane tui erūt qđ oia ista nō erūt: vt ꝓpe tā tuis oculis cōsiderare sit: q̄b⁹ nimiq; ꝓ libito deinceps vtaris adoia tam libere q̄ secure. Necq; em̄ auertēdi de cetero crūt oculi ne videāt vanitatē: q̄ purissimā videāt ✠tatem. Multo minus intrabit mors p fenestras: q̄ ipa q̄z inimica destruat̄. An ✠o times eos in tāta plenitudine lumis vbi singuli iusti tanq; singuli soles fulgeāt. aliq̄n forte caligaturos timendū id plane si nō ipsos quoq; oculos sicut ceca hūani corpis mēbra resurrectio glorificaret. Et retributionē petōz videb⁹ hoc plane eis graue tormentū: ⁊ magnus q̄dem maloz cumul⁹ erit. Forte em̄ quod cūq; solatiū videret cor: q̄s malitiose impugnauerūt in tormētis suis vel conscias latere. vel ipos saltē declinare posse cōspectus. Verūtn̄ ⁊ si illis ex hac nr̄a consideratione imensum q̄d dā miserie pōdus accedit. nobis q̄ necessitas erit. q̄ vtilitas q̄ voluptas. Quid em̄ mō tam irreligiosum imo qđ tam inhumanū ⁊ execrabile videtur q̄ cruore quantūlibet iniquoz pascere velle oculos ⁊ oblectari aspect⁹ supplicijs miseroz. Arn̄ sicut videbit petōr ⁊ irascetur: dentib⁹ suis fremet ⁊ tabescet. pri⁹ em̄ benedicti vocabunt in regnū q̄ maledicti in caminū ignis deijciant̄ eterni quo videlicet acrius doleāt videntes qđ amiserūt iusti quoq; videbūt ⁊ letabunt cōsiderantes qđ euaserūt. In illa ergo tāta sepa-

tiõne quãd nodũ hedis agnoꝛ visio gra uissimi liuoꝛis occasio sit. sic electꝫ e regio ne ꝓsideratio reprobꝛ imensa q̃dã mate ria gr̃arũactõis ⁊ laudis. Vñ em̃ iusti taz magnifice gr̃az agerẽt nisi cũ illa inexcogi tabili felicitate q̃ pfruunt ipam q̃z retribu tionẽ cernerẽt pcõꝛ a q̃b sola eq̃dem mi sericordia redẽptoꝛis segregatos sese fide lissime ⁊ deuotissime recordãtur. Vñ ꝯo impij tanto animi furoꝛe tabescerẽt: nisi in regnũ sũme btitudinis coꝛã sese vidissent alios introduci. ⁊ tũc demũ illos sese feto res: in illos hoꝛroꝛes. in illos eterni incen dij cruciat⁹ in illas denicꝫ imortal' mortꝫ miserias gemerẽt esse damnatos Ybi inãt erit fletus ⁊ stridoꝛ dentiũ. flet⁹ q̃dẽ ob ig nem. q̃ nõ extinguit. stridoꝛ ob vermẽ q̃ nõ moꝛit. Plane flet⁹ ex doloꝛe. stridoꝛ dentiũ ex furoꝛe. Fletũ nẽpe tormentoꝛ imanitas dentiũ stridoꝛẽ vehemẽtia ipa tabescentis inuidie: ⁊ obstinata malignitas extoꝛq̃bit Ira g̃ retributionẽ pcõꝛ videbitis ne vz ignar⁹ tãti pculi ingratus aliq̃ liberato ri posse fieri videaris: nõ solũ aũt sꝫ ⁊ secu ritas pfecta iustoꝛ erit visa retributio pec catoꝛ quo vz nec humanã aliq̃ nec dya bolicam vltra vereri malicią possit qui ni mirum cadentib⁹ a latere suo mille ⁊ decẽ milib⁹ a dextrꝫ suis nõ mõ cadere eos vide rimt: sꝫ ⁊ cadere in gehennã. Putas enim timere adhuc nõ poterãt: ⁊ callidioꝛẽ cun ctis aiantib⁹ serpentẽ hr̃e suspectũ: p̃ctim seducere quõdã i paradiso nõ imemoꝛes mu lieris: nisi toto iam coꝛpe suo vlcerib⁹ iaz craditũ flãmis. ⁊ inter se ⁊ eũ magnũ pla ne iam chaos firmatũ esse ꝓspicerẽt. Ter tium quoꝫ hoc nihilomin⁹ pcõꝛ tibi cõ sideratio ipa p̃stabit: vt ex ꝓpatione defoꝛ mitatis eoꝛ eminẽti⁹ gl̃iosiusꝫ resplẽde as. Sic nimiꝫ sibĩuicez collata ꝓria sue q̃dem vtrũꝫ videt suscepisse augmentuz aliqõ q̃litatis: vt albũ nigro si ꝓferas: ⁊ h̃ cãdidius ⁊ illud tetri⁹ apparebit Sz audi certius sup hoc testimoniũ ꝓphetic̃ sermo nem. Letabit iust⁹ cũ viderit vindictam. Utq̃d ira. Manus suas lauabit ĩ sangui nem pcõꝛ. Plane nõ inq̃nabit ĩ sanguie sꝫ lauabit. vt vñ ille cruent⁹ magꝫ inde ipe nitidioꝛ videat. vñ ille pl⁹ soꝛdet. inde ipe pulcrius eluceꝛcat. Nullã forte ex his trib causis humanis refugere vel mõ inuenĩa tur affectus si nõ ꝓpter aliq̃ hoꝛ sapiẽtia in coꝛ ridebit interitu. q̃ eñ sine aliq̃ dubi tatione factura est. nempe ipa p̃dicet. que mentiri oĩno nõ põt: q̃ vocaui ⁊ rẽnuist⁹ extendi manũ meã ⁊ nõ fuit q̃ aspiceret. et post pauca. Ego quoꝫ in interitu vestro ridebo ⁊ subsannabo cũ vob. q̃ timebat⁹ aduenerit cũ irruerit repentina calamitas ⁊ interius q̃si tẽpestas ingruerit. Quid er go in insipientiũ interitu sapie credimus placituꝫ. nisi iustissimã suã dispositionez ⁊ irrepr̃hensibiliũ ordinẽ reꝑ. Sane q̃ sa pientie tũc placebit sapientib⁹ q̃z necesse ẽ q̃ placeat vniuersis. nõ tibi g̃ duꝫ videa tur forte q̃ dicit: oculis tuis cõsiderabis: qũ ⁊ videbis in coꝛ interitu. nõ q̃ velut q̃ dam imanitate crudelitatꝫ in ipa tibi vl tione cõplaceat. sꝫ q̃ modus ipse pulcerri mus diuine ordinatõis vltra q̃z credi pos sit iusticie zelatoꝛẽ ⁊ amatoꝛẽ eq̃tatꝫ obles ctet. Ubi optime oĩa ꝓstituta ⁊ suũ cuiq̃ cessisse locũ. imo in suũ q̃z. ꝫ cessisse pleni⁹ ⁊ pfecti⁹ illustrãte ꝑitate ꝓgnoscet. Quõ oĩa considerare ⁊ in oĩ̃ib⁹ oĩm moderato rem significare libebit. Pulcre oĩno petr⁹ ap̃lus filium pditionis in locũ suũ abisse testatus est. q̃ in aere crepuit medi⁹ aerea rum collega potestatũ vtpote q̃ veri dei ⁊ veri pariter homis q̃ de celo veniss̃et ope raturus salutem in medio terre hui⁹ pro ditoꝛem nec celum recipet nec terra sustine ret. Ytaq̃ oculis tuis considerabis ⁊ retri butionem peccatoꝛ videbis. Primo equi dem ob tuã euasionẽ. Scõo ob oĩmodam securitatem Tertio quoꝫ ob ꝓpationem Quarto ob ip̃ius iusticie pfectã emulatio nem. Erit em̃ iam tũc nõ misericordie sed iudicij tempus. nec vlla oĩno credenda est erga ip̃os futura illic miseratio: vbi nul la sperãda est coꝛrectio. Procul em̃ hũa ne infirmitatꝫ ista mollicies. q̃ tñ interim charitas vtik̃ ꝑ tgẽ ad salutẽ ampliss̃imo q̃dã velut expse sagene sinu ⁊ bonos ⁊ ma los colligẽs piscẽs. i. affect⁹ iocũdos piter ⁊ molestos. Uez h̃ q̃dẽ i mari. nam ĩ litoꝛe solos digz bonos: sic vz gaudẽs cũ gaudẽ tib⁹: vt ex h̃ iã cũ flẽtib⁹ flere ñ possit. Alio q̃n quõ i nob iudicabik̃ h̃ mũd⁹: nisi hui⁹ frene affectõis obliti ĩtroducticꝫ fuerim⁹ ĩ

cellam vinariam scõm eum qui dixit. introibo in potẽtias dñi. memorabor iustitie tue solius: nõ mõ q̃dem pmittit cõsiderare psonam pauperis: aut misereri ei in iudicio: sed cum molestia cohercẽdi eius mõi pietatis affectus et equitatis est dictãda sentẽtia. Quãto magꝭ vbi nulla animi colluctatio Vbi nulla poterit subintrare molestia oportet impleri qõd dictum est. Absorti sunt iuncti petre iudices eoꝝ Absorti plane in affectum iustitie: ꝛ petre solicitatem cui iuncti sunt imitãtes. Jũcti inquit petre quã pfecto solam vt sequerent. ceteꝛa oĩa reliquerũt. nempe hoc est q̃ interroganti petro quidnã acceperi essent petra ipa respõdit. Cũ sederit filꝰ hois i sede maiestatis sue: sedebitis ꝛ vos sup sedes duodecim iudicantes duodecim tribꝰ isrl̃. Hec ꝯꝫ pheta pnuntians ait. Dñs ad iudiciũ veniet cũ senioribꝰ populi sui. Tũc tũc putes sensibile vel flexibile q̃pi am veniendũ in iudicib⁹ iũctꝭ petre. Qõ adherere deo apl's ait vnꝰ spũs est ꝛ q̃ petre iũgit vnꝰ lapis. Id qõ sane nõ immerito pphã suspirans. Mihi inq̃t adherere deo bonũ est. Jta ḡ absorti sũt iũcti petre iudices eoꝝ. O familiaritatꝭ grãz. o honoris culmẽ. o fiducie pulegiũ. o progatiuã pfecte securitatꝭ. Quid. n. tã pauẽdũ: q̃d tam plenũ anxietatꝭ ꝛ vehemẽtissime sollicitudinis excogitari pt. q̃ iudicãdũ astare illi tã terrifico tribũali: ꝛ ĩcertã adhuc sub tã districto iudice expectare sniaꝫ. Horrẽduꝫ est ait apl's iciderei manꝰ dei viuẽtis. Judicemur iterum hẽs ꝛ terribilẽ illã expectationẽ studeamꝰ pñti declinare iudicio Nõ iudicabit deꝰ bis i idipm: sane vt q̃ꝫ dãpctã: sic ꝛ q̃ꝫ dã studia bona mãifesta st̃ pcedẽtia ad iudiciũ vt ille q̃dẽ nõ expectãtes sniam ꝓtio statim põdere criminũ in tartara deyciant. isti ꝓ o regiõe patas sibi sedes tota libertate spũs sine vlla cũctatione ꝛscendãt. Felix pauptas volũtaria relinquentiũ oĩa: ꝛ seq̃ntiũ te dñe iesu. Felix plane q̃ tã securos imo tã gl'iosos faciat in illo singl'ari flagoze elemẽtoꝝ. in illo tremẽdo examĩe meritoꝝ. ĩ illo tãto discrimine iudicioꝝ. Jam ꝓ o audiamꝰ q̃d ad tãtas pmissiões deuota ꝛ fidel' rñdeat aia ne forte aut diffidere aut secꝰ q̃ꝫ o ꝓcat fidere videaꝭ. Cũ tu es inq̃t dñe spes mea Quid tam sobrie: q̃d tam pie poterat dici Sed ne aliud huic ꝓbo videt posse cõuenientius rñderi: q̃ꝫ q̃ sequit altissimũ posuisti refugiũ tuũ. Ceteꝝ ignoscite nobis frẽs hodie q̃ꝫ pmisse etiã terminos breuitatis paulomiꝰ excessisse videmur.

Cũ tu es dñe spes mea altissimũ posuisti refugiũ tuũ.

Sermo. viij.

Etiam frẽs hodie aliq̃d audiamꝰ pmissiõe pr̃is: de expectatõe filioꝝ de fine huiꝰ nr̃e pegriatõis: de mercede laboris. de fructu captiuitatꝭ. Eq̃dẽ dura oio captiuitas nõ mõ illa cõis quaꝫ ex ipa ꝛditione generis toleramꝰ humanis q̃ hec quoq̃ volũtates mortificare ꝓtiast etiã ꝓtias q̃dere in hoc mũdo aĩas festinantes in has tam rigide compedes discipline. in hunc tam grauis pnie carcerẽ dimus nosmetipos. Miserãda seruitus plane q̃ si coacta: q̃ si nõ spontanea videretur. nunc ꝓ o cum voluntarie sacrificetis deo. nec ingerat vlla nisi p ipam volũtatem violẽtia volũtati. pfecto aliq̃d est incausa. Illud puto aliq̃d quo maiꝰ aliq̃d esse nõ põt. An ꝓ o plãgendũ videt q̃ libꝫ magnũ. q̃ libet laboriosum. q̃ ꝓpt eũ fiat. Et si magnitudo ipa laboris interdũ sorte compassionẽ extorq̃at: sed multomagis cause ꝛsideratio exigit ꝛgtulatõeꝫ. Quid q̃ bona oĩa nõ mõ ꝓpter eũ cõstat fieri: sed p eum. Deꝰ cĩm est q̃ in vobis opat ꝛ velle ꝛ pficere p bona volũtate. Ipe em̃ auctor ipe remunerator opis. ipe remuneratio tota: vt sũmũ illud bonũ. cuiꝰ nimiꝝ tã perfecta est simplicitas in seipo: duplex quoꝺammõ in nobis videat causa bonoꝝ. et effectiua. s. ꝛ finalis Pene igit dilectissimi q̃ in his oib⁹ tam multis laborib⁹ vestrꝭ nõ mõ subsistitis: sed etiã superatis ꝓpter eũ q̃ dilexit vos. An ꝓ o nõ p eũ. Et manifeste. Sicut em̃ abũdãt p xpo tribulationes nr̃e apl's ait: ita abũdat ꝛsolatões nr̃e p ipm. Vsitatꝰ fmo cõis fmo ꝓpt deũ. q̃ plane vbi nõ vacue ỏr: pfundissimꝰ fmo. Crebro sonat ĩ ore hoim. etiã a quoꝝ corde lõge esse ꝓbat. O ẽs em̃ sibi ꝓpt deũ pstari postulãt ꝓpt deũ flagitãt subueniri.

Facile ꝯz eaipsa petūt ꝓpter deū. q̄ tñ non sunt ꝑm deū. t id sibi fieri ꝙs obsecrat ꝓpt deū: qō nō desiderat ꝓpter deū. magis fortē ꝺ deū. Cereꝫ plane viu⁹ t efficaꝫ sermo vbi nō ꝓfunctorie: nō vsurpatorie: non velud quo dā loq̄ndi vsu vel arte ꝑsuadendi ſz expinguedine: vt dignū est deuotionis t pura aī intētione ꝓcedit. Hēpe t mūdus trāsit t ꝓcupīa ei⁹: nec satis vtiliter posita aut stabilita firmit: vel cadēte eo q̄ ꝑ eo facta sunt videbunt. Vbi em̄ cā ipa deficiet. quō nō oīa ꝯz q̄ videbant initꝫa pariter euacuabunt. Propterea denicꝫ t q̄ i carne semināt solā mererē hūt e carne corruptionem qō vꝫ ois caro fenū t glia ei⁹ tanquā flos feni: t vbi fenū aruit: florem ꝯz nihilominus cadere sit necesse. Solus q̄ est cā indeficiens. nec flos feni sed ꝶbū dñi manet ineternū Denicꝫ in ꝯt. celū t terra trāsient ꝶba aūt mea nō trāsient: prudent itaꝫ dilectissimi t vtilit eligitis ꝓpt ꝶba labiorū eius custodire vias duras: illic semināntes vbi ne mīma q̄dē vīi portio semis valeat ꝺ.ꝓire Sane q̄ ꝓce seminat: nō q̄dē nō metet: ſz ꝓce metet. Hēpe q̄ meruit mercedē accipit t scim⁹ ꝙs ꝓmisit nec eū q̄dē q̄ ꝑ noie suo calicē aq̄ frigide dederit sitienti. mercede ꝓria caritaꝫ. Hunq̄d tñ nō in q̄ mēsura mēsus fuerit sibi ꝯz remetiet: aut i retributione eḡbit ei: q̄ nō aquā porrigens. sed sanguinē fundēs ꝓpinatū. sibi biberit calicem saluatoris. Nō est hic calix aq̄ frigide Sed calix inebriās q̄ꝑclarus. calix vini meri. t q̄dem plen⁹ mixto. Solus em̄ habuit meꝫ vinū dñs meus ihesus: q̄ sol⁹ ꝑfecte mūdus. ſp etiā pōt facere mundū ꝺ immūdo ꝯceptū semine. Solus plane habuit meꝫ vinū: q̄ nimiꝫ t scōm diuinitatem sapientia est vbiq̄ attingēs ꝓpter mūditiam suā: t nihil inq̄natū icurrit in eā: t ꝑm humilitatē pctm̄ nō fecit nec iuent⁹ est dolus in ore ei⁹ sol⁹ nō debito ꝯ ditōis gustauit morte. ſz sue bñplacito volūtatis sane nō ob ꝓpriā vtilitatē. bonoꝫ em̄ nr̄oꝫ nō eget: ſz nec tanq̄ retribuēs nobis gratiam ꝑ gr̄a. Qui nō alit ꝑ amicꝫ mortu⁹ est: nisi ꝑ acq̄rēdis vꝫ vt amicos faceret ex inimicis. Cū em̄ inimici adhuc essem⁹ reconciliati sumus deo ꝑ sanguinē filij sui: aut potius ꝓ iam amicis. t si mundū q̄dem amātibus sed tñ tā amatis. Jn hoc em̄ gratia non quasi nos dilexerim⁹ deū. sed q̄m ipe ꝓior dilexit nos: vis nosce q̄z longe ꝓior Benedictus de⁹ t pater dñi nr̄i ihesu xp̄i: ait apl's. q̄ bñdixit nos in oī bñdictione spūali in celestib⁹ in christo ihesu sicut elegit nos in ipo añ mundi ꝯstitutionē. Et post pauca. Gratificauit nos inq̄t in dilecto filio suo. Quō ergo nō dilecti iam tūc i illo: non electi in illo. Quō nō ei grati: in quo gratificati sum⁹ Sic ergo xp̄us ꝑm tēpus q̄dē ꝓ impijs mortuus est ꝑm ꝓdestinationem aūt ꝓ fratrib⁹ t amicis. Jn his oīb⁹ meꝫ est vinū ipius eq̄dem t solius vt nec q̄ꝑiam ceteroꝫ ꝓsumere audeat nō esse qō sibi ꝓhibitū illō aptet. vinū tuū mixtum est aq. Primo q̄ nemo interim mūdus a sorde. nemo gl̄iari possit oīno castū se hr̄e cor. deinde q̄ mortis debitū soluant q̄ncq̄ necesse est. Tertio q̄ ponētes ꝓ xp̄o animas hoc sibi cōpendo vitā mereant eternā. sed t ve eis si ipius erubescerent testimonium Quarto q̄ ꝓrogate sibi t tam grateꝫ exhibite tāte dilectioni in ꝓtē nimis exiguā q̄ncq̄ rependāt. Attamen ne hoc mixtū q̄ se sine mixtura est dedignat a deo vt fiducialiter apl's dicat implerese. q̄ desunt passionum xp̄i in corpe suo. sit g̃ licet electis pariter oībus vnus: idemq̄ denarius vite reddendus eterne. t in ipsa tñ sicut differt stella a stella in claritate t alia claritas solis. alia claritas lune: t alia claritas stellaꝝ. sic t resurrectio mortuoꝝ. t q̄ꝑ vna dom⁹. diuerse tamē in ea sunt māsiones: vt videlz q̄ꝑ tā q̄dem ad eternitatē t sufficientiā. et q̄ paꝫ nō minoret: t q̄ multū abūdet. q̄ꝑ tuꝫ ad eminentiā ꝯo t discretionē meritoꝝ Vnusq̄sq̄ accipiat ꝑm suū laboreꝫ. ne q̄d oīo peat qō in xp̄o sit seminatū. Hoc aūt dicta sunt fratres: vt illi⁹ tā spālis respōsi q̄ hodie nobis cōsiderandū est gr̄a cōmendetur. Qm̄ tu es dñe spes mea. Quicq̄d agendū sit: q̄cq̄d declinandū: q̄cq̄d tolerādum. q̄cq̄d optandū. tu es dñe spes mea. Hec vna mihi oīm ꝓmissionū causa. hec tota ratio mee expectationis. Pretendat alter meritū sustinere se tacet pōdus dici t estus. ieiunare bis in sabbato dicat. postremo non esse sicut ceteros hominū glorietur. mihi aūt adherere deo bonū est: po

nere in dño deo spem meā. Sperēt i alijs alij: forte hic in scia lr̄a: hic i astutia seculi. ille in alia q̄libet vanitate confidat ꝓpter te oīa detrimentū feci. vt stercora arbitror: qm̄ tu es dñe spes mea. Sperat q̄ vult in incerto diuitiaꝝ. ego ꝙ ne ipa q̄dē nisi abste victui necessaria spero. nimiꝝ fidēs verbo tuo in quo abiecī oia. Querite primuꝫ regnū dei ⁊ iusticiā eiꝰ ⁊ oia adijcient vob Nēpe tibi derelictus est paup orphano tu eris adiutor. si mihi p̄mia p te obtinenda ꝓmittunt spabo. Si insurgāt aduersū me plia. si seniat mūdus. si fremat malignus si ipa caro aduersus spm̄ concupiscat. in te ego spabo. Frēs hec sape ex fide viuere est nec aliꝰ ex sīa dicere potest. qm̄ tu es dñe spes mea: nisi cui intꝰ psuasum sit a spū vt quēadmodū monet ꝓpheta: tacter cogitatum suū in dño: sciens q enutriendus ab eo sit. Juxta illō q̄z petri apli. Omēm sollicitudinē vestrā ꝓijcientes in eū: qz ipi cura est de vobis. Vt q̄d em̄ si hec sapimus. vt q̄d cunctamur abijcere oīno spes miseras: vanas. inutiles. seductoras ⁊ huic vni tā solide. tam pfecte. tam btē spei. tota deuotione animi. toto feruore spūs iherere. Si q̄d illi impossibile: si q̄d difficile est. quere aliud in q̄ speres. Sz ꝙ bo oīa pōt. Quid facilꝰ dictu. Attn̄ ne h mōi dictū itelligas volo Si decreuerit saluare nos continuo liberabimur. Si iustificare placuerit vita in voluntate eiꝰ est. si p̄mia eterna largiri. lz ei q̄d vult facere. An ꝙ tā de facilitate nō dubitas: sz ipa est tibi suspecta voluntas ꝓ Plane ⁊ volūtas testimonia credibilia facta st̄ nimis. Maiorē hāc dilectionē nēo hz q̄ vt aiam suā ponat q̄s p amicꝭ suis. Denicꝫ qñ in se spanti desit illa maiestas q̄ tā studiose monet in se spari. Plane non derelinq̄t spantes in se. Adiuuabit eos et saluabit eos ⁊ eruet eos a pecōrib. Quare. Quibꝰ meritꝭ. Audi q̄d sequit. Quia sperauerūt i eo. Dulcis cā: attn̄ efficax. attamē irrefragabilis nimiꝝ hec est iusticia sz q̄ ex fide est nō ex lege. De q̄cūq̄ inquit tribulatiōe clamauerint ad me: exaudiam eos. ecce numera tribulatiōes ꝑm mḱitudinem eaꝝ ꝙsolatiōes eiꝰ letificabūt aiaz tuā. Dūmō nō ab alia conuertaris. dūmō clames ad eū. dūmō in eū speres. nec humile aliquid vel terrenū ponas refugiū tuum. Quis sperauit in eo ⁊ ꝙfusus est. Facilꝰ est celū ⁊ terrā trāsire: q̄ ꝙ verbum eiꝰ euacuari. Altissimū inq̄t posuisti refugiū tuū. nō accedet illuc tētator. nō calūniator accedet nō pessimus ille fratꝝ accusator attinget. Nempe ei ōr hic recolite psalmi ꝓmordia ei ōr: q̄ in protectione altissimi cōmorak illō refugiēs a pusillanimitate spūs ⁊ tēpestate. Que q̄dem duplex est necessitas fugiendi: qō vz ⁊ foris pugne et intus timores. Vinꝰ em̄ fugere oporteret: non vel interior magnanimitas exteriores tumultꝰ viriliter sustineret: vel exteriori tranquillitate pusillanimitas ꝓpria foueret. Altissimum ait posuisti refugiū tuū. Sepe illuc fugiamus frēs. mundꝰ est locꝰ. nullus ibi timet hostꝭ. Vtinā magꝭ sp ibi manere liceret sz nō est h̄ tpis huiꝰ. qō mō refugiū est. q̄ñq̄ habitaculū erit ⁊ habitaculū sempiternū. Interim sane etsi psistere nō ꝙcedit. freq̄nter tn̄ est recurrendū. Nēpe ad oēm tentationē. ad oēm tribulationē. ad oēm denicꝫ cuiuscūq̄ necessitatē apta est nobis vbs refugij. sinꝰ mr̄is est expānsus. pata sunt foramina petre. patet viscera misēdie dei nostri. Hoc refugiū q̄ declinat. nihil mirum: si effugere nō merek. Jā q̄dē frēs q̄ dicta st ad expositionē versus huiꝰ viderenk posse sufficere. si dixisset ꝓpha: qm̄ in te sperauit: sicut i psalmis q̄busdā inuenit. Cetez qō dicit tu es dñe spes mea. forte amplꝰ aliq̄d: ⁊ sublimiꝰ sonat: q vz nō mō i eū speret sed eum. Cōuenientꝰ siq̄ dē spes nr̄a dr̄ q speramꝰ q̄ i q̄ speramꝰ. Sūt aūt forte nō nulli q̄ a dño obtinere corpalia seu spūalia ꝙcupiscūt: sz pfecta charitas soluz sitit qō sūmū est: tota desideriꝫ vehemētia clamās. Quid em̄ mihi est i celo ⁊ a te q̄d volui sup̄ trā. Deꝰ cordis mei ⁊ ps mea deꝰ iternū. Pulcre nob vtrunq̄ paucꝭ hodie ꝓbis hieremie ꝓphe lectio ꝙmēdauit. Bonus es dñe spantibꝰ i te. aie q̄rēti te. Vbi sane ⁊ ipaz iterim discretiōez prudenk aduerte q̄ spantes q̄dē i eo pluraliꝫ dixerit q h̄ videak cōemittor: q̄rere ꝙe eū singlariter q̄ singlaris sit puritatꝭ. singlarꝭ gr̄e. singularis p̄fectōis. non mō nihil spare: nisi ab eo. sid nil q̄rere nisi eū. Qō si bonus illis est. q̄nto magis isti. Merito pinde q̄renti.

ſtū aiere ſpōdet. altissimū posuisti refugiū tuū. Neq; em̄ sic deū sitiēs ania: aut cū petro i terreno mōte facere tabernaculū: aut cū maria deinceps eū vult tāgere in terra: ſz plane clamat. Fuge dilectissimi. assimilare capree: hinnulo q; ceruo; sup mōtes bethel. Audiuit em̄ dicentē. Si diligeretis me: gauderetis vtiq; q; vado ad patrem: q; pat maior me est. Audiuit dicentē. Noli me tangere: non dū em̄ ascēdi ad patrem Et celestis iam nō ignara ꝟsilij clamat cū apl'o. Et si ꝟgnouim⁹ ſm̄ carnē christum: ſz nūc iam nō nouim⁹. Sup mōtes iquit bethel. ſup oēm vz p̄ncipatū t potestatem sup angelos t archangelos. cherubin quoq; t seraphin. neq; em̄ alij sunt mōtes dominus dei q; sonat bethel. plane in dextera p̄tis. vbi iam nō sit p̄ maior eo i dextera altissimi: coaltissimū apprehendere cōcupiscens. Hec em̄ est vita etna frēs vt patrez cognoscam⁹ vez deū: ſz t quē misit iesum xp̄m vez. nihilomin⁹ t vnū cū eo deū sup oia būdictū in secla seculoꝝ Amen.

Nō accedet ad te malum t flagellū non approp̄inq̄bit tabernaculo tuo.

Sermo. ix.

Nec nr̄a est nec noua vobis ſz nota dño ſnia in p̄ceptis q̄buscūq; p̄tib⁹ fidei nr̄e. q̄d non sit q̄; q̄d sit: t scīri posse facili⁹ t piculosi⁹ ignorari. Idē sane etiā spei nō inconuenient tribui posse videt. Īoge em̄ facili⁹ mēs hūana tantoꝝ experta maloꝝ. q̄b⁹ sit caritura q; q̄b⁹ pfruitura cō prehēdit. nēpe germana fidei spesq; ꝟgnatio est: vt q; illa futuꝝ credit. hec sibi īcipiat sperare futuꝝ. Merito ꝟpinde apl's fidē sperandaꝝ subam rez esse diffinit. q; vz et nō credita nemo spare. non plusq; sup ina re pingere possit. Dicit ergo fides. parata sunt magna t inexcogitabilia bona a deo fidelib⁹ suis. dicit spes mihi illa seruant. nam tertia q̄dē charitas curro mihi ad illa. Cetez vt iam meminī difficile oīno aut etiā impossibile est illoꝝ qualitatē inuestigare bonoꝝ: nisi cui forte iuxta illud apostoli: q̄ oculus non vidit: nec auris audiuit: nec in cor hoīs ascendit: q̄ ꝓparauit deus diligētib⁹ se: reuelauit ipe p̄ spm̄ suū Sane quantūlibet pfect⁹ in carne adhuc mortali degens: nisi em̄ esset hic q̄dam: vt ita dixerim: imperfecta perfectio. non diceret apl'us quotq̄t pfecti sum⁹ idip̄m sentiam⁹ idip̄m pfecto q; p̄miserat: nō q̄si iā acceperim aut iam pfect⁹ sim etiā paul⁹ ipe necesse est fateat: q; nūc cognosco ex pte. t item Videm⁹ nūc p speculm̄ in enigmate: tunc aūt facie ad faciē Ō ḡ hoī interim noscit capabili⁹. pia sane t pulcra inculcatricem ampli⁹ ꝟmendat. Propriū em̄ afflictoꝝ ē vt molestijs eximi sūmā reputēt felicitatē: t carere miseria pfectā britudinē arbitrentur. vñ t ꝓpha in psalmo. Cōuertere iniq̄t aīa mea in requiem tuā q; dñs bñfecit tibi. Nec vlla tm̄ collate munera felicitatis enumerat. sed adiungit. Quia eripuit aiam meā de morte oculos meos a lachrymis t pedes meos a lapsu. In q̄b⁹ sane verbis patenter indicat: quantā sibi requiem. quantaq; dñi bñficia indicet a tribulationibus t piculis liberari. Cui pfecto snie illō q; q; de psalmo nonagesimo hodie nob⁹ tractandū est sic' ūenit. nō accedat ad te malum t flagellū nō approp̄inq̄bit tabernaculo tuo. Est aūt ꝟsus ipius q̄ntū nos capimus facilis intelligētia: ad quā forte iam alicq; puolarint. neq; em̄ tā rudes est⁊: aut spūalis studij tā exptes: vt nō facilime inter vos t tabernacula vīa: t rursum inter qō malū: t q; flagellū dicit discernatis. nam t apl'm audist⁊ dicētē. cū tā bonū certamē certasset velocē forte depositionē tabernaculi sui. Sz q̄d ego apostoli ꝟba memoro Quasi ꝟo ignorare possit miles tabernaculū suū: aut exemplo docēdus sit alieno. Videm⁹ sane nōnullos tabernacula sua i turpissime captiuitatis domicilia cōmutasse: nec militare in his: ſz miseram gerere furiutē. imo ꝟo qō oīo ridiculū ē. sic errāt alicq; i tātā oblitionē t spūalem frenesim vt nihil sese aliud putare q; suū h̄ exterius deuenert: tabernacl'm videant. Quid em̄ aliud: q; nō mō dei: ſz t sui ignorātiā hūt quitanq; mortui a corde omnē ꝟsumunt operam circa carnem: sic intendentes tabernaculo suo: ac si nunq; putent esse casurum. Verūtamen cadat necesse est. atq; id q̄dē in breui. An nō seipos nescire videt q; sic dediti sunt carni t sanguini: ac si oīo nihil aliud q; carnē solū esse se reputent. si in

vano accipiētes aīas suas tanq̄ prorsus ignorent aīas se hr̄e. Si sepaueris p̄ciosū a vili ait dñs: tanq̄ os meū eris. Hoc est si solerter discreueris int̄ exteriorē interiorem q̄ substantiā vt nō pl⁹ tabernaculo tuo timeas a flagello: q̄ tibypi a malo. Hoc em̄ malū est. Vñ dicit. Declina a malo z fac bonū. Hoc malū qđ sua q̄dē aīa aiam p̄uat. qđ sepat int̄ te z deū: vt eo regnante tanq̄ corp⁹ sine aīa. sic sit aīa sine deo plane mortua in semetipa. instar vnⁱ⁹ cor. q̄s tanq̄ sine deo in h̄ seculo fuisse aplus memorabat. nec sane dixerim: vt vel ipsam odio hēas carnē tuā. Dilige eā tanq̄ tibi datā ī a diuortiū: z ad eū ne bitudinis cōsortiū p̄patam. Cerē sic amet aīa carnez vt nō ipa in carnē trāsisse putet. dicaturq̄ a dño nō p̄manebit spūs meⁱ ī hoīe q̄ caro est Diligat aīa carnē suā. sz multomagz suā ipius aiam seruet. Amet adā euā suā sz nō sic amet vt pl⁹ voci eⁱ⁹ obediat q̄ diuine. Denicq̄ ne ipi q̄dē expedit sic amari: vt vz cui interim caues a flagello paterne correctōis thesaurizes irā eterne dānationis. Genimina viperaq̄ ait iohes. Quis demōstrauit vobis fugere a vētura ira Facite dignos fructⁱ⁹ pnie. Ac si euidenti⁹ loqueret. Apprehēdite disciplinā neq̄ irascatur dñs. sustinete ꝑgā correptē. ne sententiatis malleū p̄terentē. Quō dicūt carnales hoies vob crudel est vita vīa. nō parcitis carni vīe. Esto nō parcim⁹ semini. ī quo ei magis p̄ceere poteram⁹. An nō melius est illi renouari z multiplicari ī agro. q̄ in horreo putrefieri. Heu cōputruerunt iumenta ī stercore suo. Sic vos petis carni vīe. Sum⁹ nos crudeles interim non parcēdo. at vos plane p̄cēdo crudeliores. Siq̄dē etiā nūc caro nr̄a refecit in spe. videritis ipi qđ ignominie iterim vīa sustineat. q̄d miserie eā maneat i futuq̄. Nō accedet ad te malū z flagellū nō approp̄inq̄bit tabernaculo tuo. Hic duplex stola z gemina q̄dē imortalitas p̄mendat. Vñ em̄ nisi ex sepatōe aīe corp̄is mors p̄cedit. inde est q̄ mortuū corp⁹ exaīe notat. Vñ āt sepatio hec. nisi ex flagellis p̄tib⁹ ex q̄libz doloris vehemētia. ex ipius corp̄is corruptione: ex pena peti. Merito p̄inde timet z odit flagellū caro nr̄a. quo nimiq̄ ex ipsius aīe tam delectabili honorabilicq̄ consortio amaq̄ nimis diuortiū patiat. Cetrum interim q̄dem donec reuocet: velit nolit sustineat illō necesse est. Expedit aūt sic tolerare vt prorsus euadas: z flagellū deinceps nō approp̄inquet tabernaculo tuo. Jam ꝓo vt sup̄ meminim⁹ z incessant cōuenit memisse. Vera aīe vita deⁱ⁹ est. z int̄ hec q̄z sepat malum aīe qđ nō est aliud q̄ p̄cm̄. Eya frēs nugari libeat: ociositatib⁹ indulgere delectet. nimiq̄ gemino h̄ serpē te vicino: q̄ duplicē nobis auferat vitam. alter corp̄is: alt̄ cordis: q̄d ni secure dormiamus: nisi q̄ negligētia in grauiori piculo nō tam securitat̄z est q̄ delpatōis iudiciū Et q̄dē oprandū nobis ab vtroq̄ liberari: sz cauendum sane interim p̄cm̄ q̄ pena p̄ci: z eo studiosi⁹ a malo q̄ a flagello declinandū. q̄ pniciosi⁹ z oino infelici⁹ est a deo aīaz q̄ a corp̄e separi. Sane vbi prorsus de medio factū fuerit oē p̄cm̄. cā q̄dez oīo sublata: nec ipse q̄z deinceps manebit effect⁹: vt quō tā accedere ad te malū oino nō poterit. sic nec flagellū q̄dē valeat ꝓpinquare tabernaculo tuo: qđ vz tam lōge sit ab exteriori hoie q̄libet pena. q̄ lōge fuerit culpa ab interiori. neq̄ em̄ ait. non erit in te malū aut flagellū ī tabernaculo tuo sed nō accedet: nō approp̄inq̄bit. Siq̄dē cōsiderare est hoies in q̄b⁹ p̄cm̄ non mō hitat sz z regnat: nec tā p̄mū magz: aut itimū posse esse videt: nisi forte cū sic dñatur: vt nullo mō deinceps valeat nō dñari. Est aūt z alios inuenire. in q̄b⁹ manet q̄dē ad huc p̄cm̄: sed tā nō p̄ualet. aut dñat in eis cuulsum quodāmō. nō tū expulsum deiectum: sz nō prorsus eiectū. Cōstat sane ab initio nō fuisse sic: sz in parētib⁹ p̄mis ante p̄mā illā mādati p̄uaricatōez nō mō ñ regnasse p̄cm̄. sz nec fuisse q̄dē. Attñ q̄dāmō tā tūc ꝑpe illis fuisse videt: q̄ tā festināter intrauit. Quid ꝓo aliud admonebat. q̄ ipaz q̄z peti penā. etsi necdū inesse corp̄ib⁹ tam tñ velut ꝓ foribus esse: q̄ dixit. In q̄cūq̄ die comederitis de ligno sciē boni z mali morte morieminī. Felix p̄inde expectatio z brā spes nr̄a quoq̄ tam lōge gliosior futura est resurrectio q̄ fuerit p̄ma conditio vt nec culpa oino. nec pena. nec malū. s. nec flagellū. aut regnet. aut habitet. aut regre-

vel iam habitare aliqñ possit in aiab: seu corporib nris. nõ accedet ad te malum t flagellũ nõ appropinq̃bit tabernaculo tuo Nempe nil tam remotũ q̃ qõ a deste vltra nõ pot. Sz q̃d agim? fres Clerecor dep̃hẽ di nẽpe horã hãc magn? ille t cõis abbas noster tvr̃. nõ vacationi sermonũ. sz operi manuũ noscit assignasse. Puto tñ ignoscz facile p̃sertim nõ imemor religiose fraudis illi?. q̃ roman? olim trib annis ei i specu posito mistrauit. Pte siq̃dẽ vt legim? p̃tis sue oculis furabat horas t quẽ sibi surripe ad mã ducandũ poterit. certis diebꝫ bñdicto panẽ ferebat. Et ego q̃dem nõ dubito frẽs pluribꝫ q̃ int' vos sit abũdantioꝛẽ spiritu aliũ delitiaꝫ supperere copiã sz q̃ vob cõico nõ surripio mihi Quinimo t secur? t suauis q̃q̃d illõ sit qõ ois donat sumo vobiscũ. nec em̃ alimonia hec distribuẽdo minuit. sz auget pot? mistrãdo. Verũtñ q̃ aliquoties vobis loq̃mur p̃ter ꝯsuetudinem ordinis nri. nõ nra id agim? presumptione: sz de volũtate venerabiliũ fratrũ: t coabbatũ nrorꝫ. q̃ id nobis etiã iniũgũt q̃ tñ sibi q̃dẽ passim nolũt oio licere. nempe mihi aliã rõnem t singularẽ necessitatem esse nouerũt. nec em̃ mõ loq̃rer vobis si possem laborare vobiscũ. Illõ vob forte efficaci? ꝓbũ fieret: sz t ꝓscie mee magis acceptũ. Leteꝫ q̃ñ id mihi petis meis exigentib t onerosi hui? vt ip̃i scit̃, tam multiplici infirmitate corpis. t ipsa q̃z tpis necessitate negat vtinã dicẽs t nõ facies in regno dei vel minim? merear inueniri.

Quoniã angelis suis mãdauit de te vt custodiant te in oib vijs tuis.

Sermo. x.

Scriptũ est t ꝓpter scriptũ. q: misericordia dñi est q̃ ꝓsumpti nõ sumus: q: nõ tradidit nos i manib inimicorꝫ nrorꝫ. Vigilat sup nos in defessus t quigil ille singularꝫ clemẽtie oculus nõ dormit neq̃ dormitat q̃ custodit israel Id q̃dem necesse est. Nõ em̃ dormit neq̃ dormitat q̃ ip̃ugnat isrl. Et sicut ip̃e sollicitus nri t ip̃i cura est de nob. sic ille sollicitus est vt mactet t p̃dat: t vna ei cura nostre q̃ aduersus est reuertat. Nos aũt aut nõ attẽdim?. aut min? attẽdim? reuerẽtiã p̃sidentis. p̃tegentꝫ custodiã. bñficia largientis ingrati gr̃e. imo tã multiplicib gratijs q̃b nos p̃uenit t subuenit nobis. Et nũc q̃dẽ p̃ seip̃m implet splendoribꝫ aias nras. nũc p̃ angelos visitat. nunc p̃ hoies instruit nũc etiã ꝯsolat t erudit p̃ scripturas. Quecũq̃ em̃ scr̃pta sunt ad nr̃am doctrinã scripta sunt: vt p̃ ꝯsolationẽ t patientiam scr̃pturaꝫ spem habeamus. Bene ad doctrinã q̃ p̃ patientiã nosci. Sz t patiẽtia, pbationẽ opat. pbatio ꝯ spem. Quid nos solis nobis nõ assum?. q̃d soli negligimus nosmetip̃os. An ideo dissimulandum nobis: q: vndiq̃ subuenit nob. imo ꝯ studiosius. p̃terea vigilãdũ. Neq̃ em̃ tam magna p̃ nob i celo piter t i terra sollicitudo gereret. si nõ mag̃ nobis incũbere necessitas videret. Nõ tã multiplex nobis custodia. nisi ob multiplices insidias poneret. Felices p̃inde frẽs nr̃i q̃ iam liberati sunt de laqueo venantiũ. q̃ de tabernaculis militantiũ ad atria q̃escentiũ trãsire. maloꝫ timore sublato i spe singl'riter ꝯstituti. Vnitstoꝫ imo vniuersitati dicit Nõ accedet ad te malũ t flagellum nõ appropinq̃bit tabernaculo tuo. Sane considera nõ ad hoiem q̃ ẽm carnez viuit. sz ad eũ qui in carne degẽs scõm spm̃ ambulat: hanc fieri p̃missionẽ. Siq̃dẽ nõ est distinguere inter illũ t tabernaculũ ip̃i?. Cõfusa in eo in oĩa tanq̃ in filio babylonis. Deniq̃ eiusmõi: hõ etiã caro est: nec in eo manet spũs Vbi aũt nõ fuerit spũs bon? q̃ñ in eo deerit malũ: porro vbi malũ. flagellũ q̃z appropinq̃t necesse est. Semp̃ em̃ pnia malũ comitat. Nõ accedet ad te malum t flagellũ nõ appropinq̃bit tabernaculo tuo. Magna p̃missio. sed vnde id sperare licet. Quomodo malũ t flagellũ euadam. quõ effugiam. quõ elongabo: vt nõ appropinquet mihi. Quo merito. qua sapientia. qua ꝓtute. q̃m angelis suis mandauit de te: vt custodiãt te in oib vijs tuis. In quib oib vijs. Quib declinas a malo. q̃b fugis a ventura ira Multe sũt vie t genera multa viaꝫ. magnũ profecto periculũ viatori. q̃z facile in multaꝫ occursu errabit in via sua. q̃ viaꝫ discretõe caruerit. nã neq̃ angelis mãdatũ vt in oĩb vijs custodiant nos. sz in oib vijs nostris

Sūt autē a qb nō in qb optear custodiri. Scrutemur pinde vias nras frēs: t vias demonū. vias q̄z brōz spirituum t vias dñi iuestigem⁹. Et q̄dē sup me est q icipio sz iuuabit; me oronib⁹ vris. vt aptat mihi thesauz intelligētie sue t volūtaria oris mei bñplacita faciat sibi de⁹. Vie igit fili orum adam in necessitate t cupiditate versant. Ab vtraq̄ siq̄dē ducimur. ab vtraq̄ trahimur. nisi q videmur magis vrgeri necessitate trahi cupiditate. Et necessitas q̄dē spāliter corpi tribuēda videt. Nec simplex illa est sz anfract⁹ hns plurimos: plurimaq̄ dispēdia. nam cōpendia pauca ad modū si q̄ tñ. Quis hoim nesciat: q necessitas hoim reuera q̄s multiplex sit. q̄s sufficiat q̄s sit mltiplex explicare. Ipsa nos erudit experientia ipa veratio dat intellectum. In his q̄sq̄ docet q̄s necesse hēat clamare ad dñm nō de necessitate sz de necessitatibus meis erue me. Nec mō ab hac via necessitatis. sz ab eo qz q̄ cupiditat; est optabit educi. q̄s nō surda aure monita sapientis excepit. Ad em ille ait. A voluptatibus tuis auertere. Et itē. post cupiscentias tuas nō eas. Siq̄dē e duob⁹ malōge melius i necessitate gradi q̄s in cupiditate Multiplex illa. Sz ista ampli⁹ q oēz modum. imo vltra oēm modū mltiplicior inuenit. Res cordis est ista cupiditas ptrea tāto maior. q̄nto aia pl⁹ est q̄s corpus. Deniq̄s hec sē vie q̄ vident hoib⁹ bone: sz finē nō hūt nisi cū demergūt in pfundum inferni. Si iueniſti vias hoim: illō q̄z cōsidera ne forte de his dictū sit cōtritio t infelicitas in vijs eoz. In necessitate contritio. infelicitas i cupiditate ifelicitas. Idē infelicitas vt putat. Quid em si cui forte videt i terrenaz affluentia rez cupita felicitas arridere. Eo ipo infelicior est. q̄ vehemētius ipam p felicitate amplectit infelicitatem: aut magis i mergit ei t absorbet ab ea. Ve filijs hoim ab hac felicitate falsa atq̄ fallaci. ve q̄ dicit. qz diues sum et nulli⁹ egeo cū sit paup t nud⁹ t miser t miserabilis. Et necessitas q̄dē ex infirmitate carnis. cupiditas ex cordis inedia t oblitione pcedit. Idcirco aliud mendicat aia q̄ oblita sit comedere panē suū ptrea terrenis inhiat qđ mime celestia meditet Videamus t demonū vias videam⁹ t cauemus. Videam⁹ t fugiam⁹ eas. Siq̄dē vie illoz psumptio t obstinatio. Scire vultis vñ id sciā. Cōsiderate eoz pncipē: qlis ille est: trales t domestici eius. Cōsiderate manifeste in i manussimā psumptionē cuz stati psilierit dicēs. Sedebo i mōte testi. i lateribus aquilonis silis ero altissimo: q̄s temeraria. q̄s hoc rēda psūptio. Nūq̄d nō illic ceciderūt oēs q̄ opank iniq̄tatē expulsi sunt nec potuerūt stare. Propk psumptionem stare nō potuerūt ppt obstinationem: q̄ cecidit nō adijciet vt resurgat. Et h nēpe spēs vadēs ex illa t nō rediens est. Et mira q̄dem psumptio demonū: sz nō minus mira obstinatio est. q superbia eoz sp ascendit ptrea nō est in illis cōmutatio. Quia em nuerti noluerūt a via psumptionis: inciderūt i viā obstinatōis. Quā p uerso t euerso st cor de filijs hoim. q̄cūq̄s sectant vestigia demonū ingrediunt demonū vias. Hec em tota aduersū nos spiritualiū colluctatio neq̄tiaz est: vt nos seducant: vt iducant in vias suas: vt deducāt in eis pducāt ad destinatū finez q̄ pat⁹ est eis. Fuge hō psumptionē: ne gaudeat d te inimic⁹ tu⁹. Nepe i his maxie vitijs gaudet: in seipo expertus q̄s difficile possis ab hac tāta vorazine respirare. nolo aūt vos ignorare frēs. q̄ nā mō descendak. imo cadak in illas. Prim⁹ em vt iterim occurrit gradus descēsiōis hui⁹ dissiliatio est ptrie infirmitatis. iniq̄tat; iutilitat;. dum sibi parcēs. sibi blādiēs. sibi psuadēs hō aliq̄d se esse: cū nihil sit. tā seipz seducit. Secundus gradus ignorātia sui. Ubi em i pmo gdu iutilia sibi texuerit pzomata foliorū q̄d supest nisi vt vulnera tecta nō videat. pīsertim q̄ ad h solum texuerit ne videret. Ex h tandē fit vt etiā alio reuelāte: vulnera nō ee ptēnat. uersus i ꝓba malicie ad excusandas excusatōes i petis. Atq̄ is q̄dem tert⁹ gdus est admoduz tā vicinus: imo cōtigu⁹ psūptioni. Quid. n. mali actitare tā vereak q̄ psumit t defensare. Cetez difficile h herebit i tenebr; t i lubrico: pīsertim cū nō desit etiā angelus dñi mal⁹ pseq̄s t ipellēs. Itaq̄ q̄rt⁹ gd⁹ vel q̄rtū poti⁹ pcipitiū ptēpt⁹ est: vt quēadmodū scriptura dicit. Impi⁹ cū venerit i pfudū ma

lor ꝫtemnet. Ex hoc t deinceps magis ac magis sup eū vrget pute⁹ os suū: dū vz eiusmōi aīam ꝓcept⁹ tradit impnie impe nitēcia obstiatōe firmat. h̄ tā pcm: qō neq; in h̄ seculo remittet: neq; i futuro qz cor eor est iduratū. nec deuz timet: nec hoīem reueret. Qui sic i oīb⁹ vȳs suis adhert di abolo mānifeste fact⁹ est spūs vn⁹ cū eo. Et vie q̄dē hoim q̄s supi⁹ demōstraui⁹. ipe st ō q̄b dr, tētatio vos n̄ apphēdat nisi hūana: t qz hūanū est peccare. Porro diaboli cas a natura hois alienas esse q̄s nesciat. Nisi q; i nōnullis ipa sibi ꝙsuetudo natu ram iduisse videt. Cetq; etsi q̄dā hoim sit nō hūanū tū sz diabolicū ē i malū pseue rare q̄ ꝓ st scrōr angelor vie. Profecto il le q̄s vnigenit⁹ enarrauit dicēs. Videbit; angelos ascēdētes t descēdētes sup filium hois. Ascēsio igit t descēsio vie illor. As censio ꝓ ꝓpter se, descēsio vel port⁹ con descensio ꝓpter nos. Sic bti illi spūs ascēdūt p ꝓtēplatōez dei: descēdūt p ꝓpassionē vt custodiāt te in oīb⁹ vȳs tuis. Ascendūt ad vultū ei⁹: descēdūt ad nutū ei⁹: qm̄ angel suis mādauit de te. nec tm̄ vel descendēdo glie visiōe fraudant: qz spūs dēt facē pris Duro t dn̄i vias vult; audire. Multum pūmere video: si me illas pmisero oīsuz Legi aūt de ipo: qm̄ docebit nos vias su as. cui em̄ alteri crederet. docuit ei vias su as: cū aperuit labia ꝓphe: vt diceret. Vni uerse vie dn̄i mia t ꝑitas. Ira ad singl'os ita ad oēs cōiter venit i miscōia. s. t ꝑita te. Vbi ei m'ta tā fuerit de miseratōe p̄sūp ptio: sz oblitio ꝑitat;. nō ꝓtinuo ibi de⁹ sz neq; vbi terror mult⁹ ex recordatōe ꝑitat; nulla aūt de mēoria miscōie ꝓsolatio. naz neq; ꝑitatē tenet q̄ miscōiam vbi ꝑe ē nō agnoscit. nec ꝑa esse sine ꝑitate miscōia p̄t Iraq; vbi t ꝑitas t miscōia obuiauerunt sibi se etiā iusticia t pax oscular'. nec abeē is p̄t cui⁹ in pace fact⁹ est loc⁹. Quāta au diuimus t cognouim⁹ nobis. siq̄dē p̄es nr̄i annuntiauerūt sup hac copula tā felici miscōie t ꝑitatis. Miscōia t veritas tua susceperūt me ait ꝓphēta. t alio loco. Mi sericordia inc̄t tua aī oc'os meos est t cō placui in ꝑitate tua. Sed t dn̄s ipse de eo Veritas mea t miscōia mea cū illo. Sed ꝓsidera etiā manifestos aduent⁹ dn̄i quēq; admodū in eo q̄dem tā pūmpt⁹ est mise ricordem saluatorē porro i eo q̄ in fine pro missus est veracē sustineat retributorē. nā t hinc forte videbit dictum. Quia miseri cordiā t ꝑitatē diligit de⁹: grām t gloriā dabit dn̄s. Quāuis t in ptore q̄z aduen tu recordat⁹ sit miscōie sue ꝑitatis sue do mui israel: t in posteriori licet iudicatur⁹ sit orbē terre in eq̄tate t populos in ꝑita te sua nō tū futuz sit iudiciū sine miscōia: nisi forte ei q̄ nō f. cerit. Hec sunt eternita tis itinera de q̄b habes apud ꝓpheram. Incuruati sunt colles mundi ab itinerib⁹ eternitat; eius. Ad manū est. Vlī id faci le ꝓbare possim. Sic̄dem miscōia dn̄i ab eterno t vsq; ineternū. Et ꝑitas dn̄i ma net ineternum. Ab his itinerib⁹ incuruati sunt colles mūdi. supbi demones ꝓncipes mundi hui⁹ tenebraz baz q̄ vitā ꝑitatis t misericordie nescierūt. neq; meminerūt se mitaz eius. Quid illi t ꝑitati q̄ mendax est t pat⁹ eius. Denicq; habes manifeste de co scriptū. qm̄ in ꝑitate nō steterit. cū ꝓ lō ge fuerit etiaz a miscōia inflicta nobis ab illa miseria nr̄a testat. qñ ille nuncq; miseri cors fuit. q̄ homicida erat ab initio. Po stremo q̄ sibi neq; cui bon⁹. cū nequissim⁹ ille sibi q̄ nuncq; sup ꝓria iniq̄tate dolet: nuncq; sup ꝓria damnatione ꝓpungit. ni miz falsa pūmptio a via ꝑitatis extruxit t crudelis obstinatio viā miscōie interclu sit. inde em̄ nec in se vncq; assēq: nec a dn̄o ꝙsēq miscōiam pōr. In hūc igit modū ru midi illi colles incuruati sunt ab itinerib⁹ eternitatis: dū a vȳs dn̄i. q̄ q̄dē recte fūt p anfract⁹ suos t distorta nō tā itinera cū p cipitia corruerūt. Quā ꝓ prudenti⁹ atq; vtili⁹ alij q̄dē colles ab his itinerib⁹ icur uati st t hūliati st ad salutē. Nō ei icurua ti ab his tanq; ab coz rectitudie dissiden tes. sz q; ipa cos icuruauerūt itinera eter nitatis. An nō icuruatos tā cernere est colles mūdi. dū sublimes ac potētes deuota sub iectione iclinant ad dn̄m t vestigia ei⁹ ado rant. Nūq̄d nō icuruāt. cū ab ipa sua pni ciosa celsitudine vanitat; t crudelitat; ad hūiles semitas ꝙuertūt mie t ꝑitat;. Ad istā nimiz dn̄i viā: nō mō bonoz spirituū sz electoz vie hoim dirigunt. Et pm⁹ q̄dē gd̄us misero hoi emergēti ō ꝓfūdo vitio

rum illa est misericordia q̄ misereatur filio matris sue. misereke anie sue, pinde placens deo. Imitak em̄ q̄ eiusmodi est magnū illud magne miseratōis op⁹ ꝓpūctus cū eo q̄ prio: ꝓ eo punctus est: pro eo moriens t ipe q̄dāmodo, p salute sua: nec carens iam sibi ꝑpi. Hec miseratio ꝑma excipit redeuntem ad cor: t hec intra ipsa viscer actitak archana. Cōuersus ad cor puulus fiat in oculis suis necesse est sicut ꝓitas aut. Nisi ꝓuersi fueritis t efficiamini sicut paruuli nō intrabitis in regnū celoꝝ. nō ergo velit dissimulare ꝙ nō valet nescire quēadmodum ad nihilū sit redact⁹. nō cōfundank i lucē ꝑdere ꝓitatis qō nō sine miserationis affectu viderit i occulto. Sic ingredik hō vias misēdie t ꝓitatis. vias vtiq̄ dñi. vias vite t fructus viaꝝ salus est viatoris. Vias quoq̄ angeloꝝ ad eas dē nihilominus tendere manifestū est. Cū em̄ ascēdūt ad ꝓtemplationē inq̄runt ꝓitatē. de qua t ꝓsiderādo sattank: t satiādo desiderāt: Cū ꝙ descendūt faciunt nobiscū miscōiam t t custodiūt nos in oib⁹ vḡs nostr⁹. ammiistratorij em̄ spūs sunt: missi in ministerium ꝓpter nos. Plane ministri nr̄i nō dñi nr̄i. Et ꝟ vnigeniti formā imitank. q̄ non venit ministrari ſz ministrare. q̄ stetit iter discipulos tanq̄ q̄ ministrat. Fruct⁹ angelicaꝝ viaꝝ ꝙ ad ipos spectat sua ipoꝝ beatitudo t obedientia charitat⁹. Qō āt ad nos ptinet. in de q̄dem obtentus diuine gratie Hinc ꝙ custodia vie nr̄e. Siq̄dē angelis suis mādauit de te vt custodiāt te in oib⁹ vḡs tuis. in oib⁹ indigentys tuis. in oib⁹ desiderys tuis Alioq̄n facile tibi incurrere est in vias mortis: vt vz aut de necessitate in obstinationē: aut in p̄sumptionē ō cupiditate prumpas: q̄ q̄dem nō iam hoim ſz demonū vie. In q̄ em̄ tā facile inueniri solēt hoies obstinati q̄ꝑ i eo ꝙ ad necessitatem ptinere aut simulāt aut arbitrantur. Quicq̄d moneas aut ille. ego ꝙ possū possum: t nō vltra possum. Tu si ꝟ scis. aliꝫ sentires. Vñ ꝙ i p̄sumptōez nisi ex q̄dam ipetu vehemētioris desider⁹ ꝓsilim⁹. Interim ḡ mādauit angel⁹ suis de⁹: nō q̄dem vt amoueāt te a vḡs tuis. ſz vt in eis ipis custo diāt: t q̄si p vias suas. tuas dirigant i vias ipi⁹. q̄nā mō inq̄s: nēpe vt ꝙ angelus ex sola charitate purius agit. tu saltez ꝓpria necessitate ām̄onit⁹ ꝙ descēdas exhibere. ſ. ꝓio miscōiaz t rursum cū eodē angelo leuās desideria tua tota aie cupiditate ascēdere studeas ad sūmā t ꝑpetuā ꝓitatem Hinc em̄ monemur leuare corda cum manib⁹. Hinc audim⁹ q̄tidie sursū corda hinc q̄z negligentes arguimur t dicik nob Filij hoim vsq̄quo graui corde: vt q̄d diligitis vanitatē t q̄ritis mēdaciū. Exoneratum em̄ cor t leueleuak magis vt q̄rat t diligat ꝓitatē. nec miteris ꝙ in vias dñi secum nos admittere imo t imittere nō dedignenk q̄ custodire dignank i nr̄is. Quā felici⁹ tñ in eis ipi ambulāt q̄ꝑ q̄ securius Cetez t ipsi q̄z lōge inferi⁹ ab eo q̄ ꝓitas ipa t ipsa miscōia est: in miscōia et ꝓitate ꝑsank. Quā ꝙ cōgrue suis q̄z gradib⁹ singlis ꝙpetentib⁹ disposuit de⁹. Sūma retinet ipe q̄ sūm⁹ est vltra quē nihil. supra quē nihil. Porro angelos suos nō q̄dem i sūmo posuit: ſz in tuto. Quippe ei q̄ i summo stat vicim⁹ adherētes: ac pinde ꝓfirmatos i ꝓtute ex alto. nā hoi. ſ q̄dē nec i sūmo nec in tuto sunt. ſz i cauto. denicq̄ t in solo sunt. i. in terra locū imū. ſz nō etiā ifirmū Vñ t possibile sit t necesse: vt caueant sibi Demones aūt in periculo hui⁹ aeris. vani vētosicq̄ vagank indignicq̄ siq̄dē celos ꝓscendere ad terrā tñ descēdere dedignank Et hodie q̄dem ista sufficiāt. Atq̄ vtinā eiusdē ipi⁹ munere sufficiētes ei gr̄as reddere valeam⁹. exquo est sufficientia nostra nō em̄ sufficiētes sum⁹ vel cogitare aliq̄d a nobis q̄si ex nobis nisi ipe dederit nob: q̄ dat oib⁹ affluenter. t est sup omia deus bñdictus. Āmen.

In manib⁹ portabūt te ne forte offēdas ad lapidē pedē tuū.

Sermo. xi.

Si meministis hesterno sermone vias demonū p̄sumptionē ditimus t obstinationē. nec tacuim⁹ q̄re id dicerem⁹. Possum⁹ tñ si necessariū iudicatis. vias eoꝝ. via adhuc alia inuestigare. nā si oi modis eas occultare laboret multipliciter in scripturis sctis declarat semitas iniquoꝝ. Legim⁹ siq̄dem de eis oib⁹ q̄m in circuitu impij ambulāt. Legim⁹ de

eoꝝ p̄ncipe circuit q̄rēs quē deuorꝛet Qđ ꝛipe fateri cogit in p̄ntia maiestatꝭ. cū inter filios dei aītās: ꝛ vñ veniat requir⁹. circuit aīt terram ꝛ pambulauī eam. Dica mus itaq; vias ei⁹ circuitionē ꝛ circūuentionem. Ista em̄ ad nos illa vtitur i seipo sp̄ ille extollit: sꝫ deiect. Sp̄ superbia ei⁹ ascendit. sp̄ humiliat. nunq̄d nō circuit⁹ iste Qui em̄ in circuitu ambulat: pficiscit q̄dē sꝫ pficit nihil. Ve hoi q̄ sequit būc circuitum: q̄ nūq̄ a ꝓpria volūtate recedit. si conaris auellere paululū seq̄ videbit sꝫ i dolo. Circuitus ei⁹ aliūde reditū parat. non ab ea penitus abducet. Satagit. vndiq; fugitat. heret tū sp̄ ꝓprie volūtati. Verum tñ si mala ē circuitio ꝓpria lōge eq̄dē peior circuitio aliena Ea siq̄dē vel maxie diabolum facit. sꝫ quō frēs vt miser hoiem circūuenīat superbissim⁹ ille descēdit Vide circuitū impy etiā in hoc p̄o. Oculi ei⁹ oīa sublime vident. Attū ima q̄z ipsa curiose vestigat. Sꝫ vt magꝭ ascēdat vt vehemētius itumescat. ꝛ dū p̄calcauerit hūilē sibi videat sublimiorꝭ: sicut scriptū est. Dū superbit impi⁹: incendit paup. Quā puerse ascendēres ꝛ descēdēres angelos bonos malus angel⁹ emulat. Ascēdit studio vanitatis descēdit liuore malignitatꝭ. Cui mendax ascēsio. crudelis descēsio est expers ille vt heri dixim⁹ misēdie ꝛ ꝓpitiatis. Ceterū si descendūt maligni vt circūuentāt. grās ei. cui⁹ mādato descendūt ꝛ benigni angeli vt subueniāt nobis. vt custodiāt nos in oīb⁹ vijs nr̄is. Neq; em̄ h̄ solū in manib⁹ int̄ portabūt te vt nō offendas ad lapidē pedē tuū. Quāta nobis frēs in hui⁹ scripture ꝑbis eruditio ꝛ admonitio ꝛ cōsolatio exhibet. Quis in oīb⁹ psalmis tā magnifice pusillanimes cōsolat. negligentes admonet. erudit ignorātes Vñ id q̄z fidelibus suis puidētia voluit diuina p̄stare: vt i ore ip̄oꝝ ꝑficuli psalmi hui⁹. h̄ maxie q̄dragesimali tpe ꝑsarent. nec aliūde q̄z ex ip̄i⁹ vsurpatōe diaboli sūpta videt occasio vt i h̄ q̄z neq̄ssim⁹ ille fu⁹ filijs seruiat vel inuit⁹. Quid ei tā molestū. ꝛ q̄d nob esse potat tā iocūdū q̄z vt etiā malū ei⁹ nobis cooperet i bonū. Angel⁹ suis mādauit de te vt cu. t. i o. v. t. Cōfiteant dño misēdie ei⁹ ꝛ mirabilia ei⁹ filijs hoim Cōfiteant ꝛ dicant int̄ gētes. q̄m magnificauist dñs facere cū eis. Dñe q̄d est h̄o q̄z inotuisti ei. aut q̄d apponis erga eū cor tuū. Apponis cor erga eū. ger⁊ p eo sollicitudinē. curā illi⁹ habes. Denicq; ei mittꝭ vnigenitū tuū. imittis sp̄m tuū. pmittꝭ etiā vultū tuū. Et ne q̄d i celestib⁹ vacet ad opa sollicitudis nr̄e btōs illos sp̄ūs ꝓt nos mittꝭ i misteriuꝫ: custodie nr̄e deputas. nr̄os iubes fieri pedagogos. Pax est ei q̄ facꝭ angelos tuos spūs: facꝭ ꝛ angelos puulor. Denicq; angeli eoꝝ sp̄ videt faciem p̄ris. Illos vticq; spūs tā felices: ꝛ tuos ad nos ꝛ nr̄os ad te angelos facꝭ. Angel⁹ suis mandauit de te Vira dignatio ꝛ ꝑe dig̃ dilectio charitatis. Quis em̄ q̄b: de q̄d mādauit. Studiose ꝙsiderem⁹ frēs diligent mādem⁹ me morte. h̄ tā grāde mādatū. Quis em̄ mādauit. Cui⁹ st̄ āgeli. cui⁹ mādatꝭ obtpant cui⁹ obedīūt volūtati. nēpe angel⁹ suis mādauit de te vt custodiāt te nec cūctant. q̄n etiā i manib⁹ tollāt te. Sūma g̃ maiestas mādauit ꝛ angel⁹ suis mādauit. Illi vticq; sublimib⁹ tā btis. tā ꝓpie sibi cohērētib⁹ tā familiarit̄ adherētib⁹ ꝛ ꝑe domestic⁊ dei. mādauit ät de te. Tu q̄s es. Dñe q̄s ē h̄o q̄ memor es ei⁹ aut fili⁹ hoim q̄z reputas eū. q̄si ꝑo nō sit h̄o putredo et filius hois ꝑmis. Sꝫ q̄d putas mādauit de te nūq̄d scripsit. ꝯ te amaritudines. nūq̄d vt ꝯ foliū q̄d a vēto rapit oñdit potentiā suā ꝛ sic cā stipulā psequat. nūq̄d vt tollāt impiū. ne videat gl̄iaz dei. Mādandū ist̄ ē. nō mandatū. nō recedas ab adiutorio altissimi i ꝓtectiōe dei celi ꝙmorare. ne de te illō q̄z mādet. quē em̄ ꝓtexerit de⁹ celi. nō ō eo illō mādabit. sꝫ ꝑ eo. Et q̄ iterum nō mandat: ꝑ eo differt. vt sint oia ꝓpter electos. Denicq; pantib⁹ se seruis. ꝛ ꝯtinuo sup seminata colligere zizania puidus p̄familias. sinite inq̄t vsq; ad messez. ne forte eradicentꝭ sit ꝛ triticū. quō g̃ trādiu cōseruabit i ira. Hoc plane: h̄ op⁹ p̄ns. h̄ mādatū tpis hui⁹ Itaq; angelis suis mādauit de te vt custodiāt te. o triticū iter zizania. o g̃nū inter paleas. o liliū int̄ spinas. Grās ei frēs. grās ei. Preciosū nob depositū cōmiserat fructū crucꝭ sue. p̄ciū sanguis sui. nō est cōtent⁹ custodia hac. tā pax tuta. tā pax vtili. tā fragili. tā isufficiēti. Sup muros tu-

os hierl'm ꝓstituí custodes. nēpe etiā ipi q̄ vident muri. aut ī muro ipo columne. his custodib⁹ egēt t marie. Angel' suis māda uit de te vt custodiāt te i omib⁹ vijs tuis. Quantā tibi dz̄ h̄ ꝓbā iferre reuerentiam afferre deuotionē. ꝓferre fiduciā. reuerētiā p̄ p̄ncia. deuotōez̄ p benuolētia. fiduciā p custodia. Caute ambula tibi vbi assūt angeli: sic eis mādatū e't i oib⁹ vijs tuis. In q̄uis diuersorio. i q̄uis angulo. angelo tuo reuerentiā habe Tu ne audeas illo p̄ntē q̄ videre me nō audires. An p̄ntē cum dubitas quē nō vides. Quid si audires. q̄d si tangeres. q̄d si olfaceres. Vide q̄ nō solo visu res p̄ncia ꝓbek. Nō oia visui subiacent corpalia q̄dē. Quāto mag⁹ spūalia pcul sc̄ ab oi sensu corpeo. t spūali potius iuestigāda. Si fidē cōsulas: ea tibi angeli cam ꝓbat p̄ncia nō deesse. Nec dixisse piget: q̄n fides ꝓbat quā nimiz̄ apl's argumentū non apparentū esse diffinit. Assunt igit̄. assunt tibi. nō mō tecū sz̄ ꝓ te. assunt. vt ptegāt assunt vt p̄sint. q̄d retribues domino ꝓ oib⁹ q̄ retribuit tibi. Siq̄dē ei soli honor t gl'ia. Quare ei soli. q̄r ipe mandauit. oē dātū optimū nō nisi ab illo eē. Verūtñ si ille mādauit ipsis q̄z q̄ tei ex tāta charitate obediūt. t nob⁹ subueniūt i tāta necessitate ingratos eē nō lz̄. Sim⁹ g̃ deuoti sim⁹ g̃ri tāz̄ custodib⁹. reclamem⁹ eos. honorem⁹ eos q̄ntū debem⁹. q̄ntū possum⁹. Tot⁹ tñ ei reddak t amor t honor nr̄. a q̄ tā ipis q̄z nob est totū. vñ honorare possumus vel amare. Vnde amari honorarive meremur. Neq̄z em̄ apl'us vbi ait. soli deo honor t gl'ia. ꝓphetico credēdus est obuiare ꝑmoni. q̄sibi etiā amicos dei nimis honorificatos testak. Puto aūt sil'e esse ꝓbuz illō apl'i ei q̄ itē ait. nemi q̄cq̄z debeatz̄: nisi vt inuicē diligatz̄. Siq̄dē non h̄ voluit: vt alia q̄libet debita negarenk. p̄sertim cū adē ipe dicat. Cui honor: t ei hūc modū. Vt g̃plem⁹ intelligas q̄d i vtroq̄z senserit. q̄duemonuerit vide quēadmodū inter radios sol'mioza q̄libet lūinaria nō videntur. Nūq̄d amota mō sydera arbitramur. nūq̄d extincta. Vīme q̄dē sz̄ ampliori claritate q̄dāmō tecta iterim apparere nō posse Sic g̃ dilectio alia q̄uis debita supans q̄ sola regrez̄ i vob: vt q̄cq̄d debek ceterz̄ sibi vēdicet. t er dilectōe oīa faciam⁹. Sic diuin⁹ honor p̄ualere t q̄dāmō p̄iudicare vniuersis: vt sol⁹ ipe nō mō p̄ oib⁹ sz̄ i oib⁹ honorek. Idip̄m sane dictū putes etiā de amore. q̄d em̄ extra ip̄m reliq̄t ceterz̄. q̄ totū cor. totā aiaz. totā ꝓtutē dño deo in dilectiōe donauit. In ipo itaq̄z frēs affectuose diligam⁹ angelos et⁹ tāq̄z futuros aliq̄n cohēredes nr̄os. interim ꝓ actores et tutores a pze positos t prepositos nobis. Hūc ei filij dei sum⁹: si nōdū appareat. q̄ adhuc sub actorib⁹ t tutorib⁹ puuli sum⁹. tāq̄z nihil iterim differētes a ſuis. Ceterū si tā puuli sum⁹ Etsi tā mag̃ nob nec mō tā mag̃: sz̄ t tā pīc'osa via restat. q̄d tamē sub tātis custodib⁹ timeam⁹. Nec supari: nec seduci. min⁹ aūt seducere p̄nt. q̄ custodiūt nos i oib⁹ vijs nr̄is. Fideles sc̄. prudētes sc̄. q̄d trepidātis. Tm̄ seq̄mur eos: adheream⁹ eis: si ꝓtectōe dei celi ꝓmoremur Vide em̄ q̄z sit tibi necessaria hec custodia i vijs tuis. In manib⁹ inq̄t portabūt te ne forte offendas ad lapidē pedē tuū. Paruz tibi videk q̄ sit lapis offensiōis i via. Considera q̄ sequunk. Sup aspidē t basiliscuz ambulabis t cōculcab⁹ leonē t draconē. q̄z necessari⁹ pedagog⁹. imo t batul⁹ p̄sertim puulo iter hec g̃dieti. In manib⁹ inq̄t portabūt te. In tuis inq̄t vijs custodiēt te. et deducēt puulū q̄ p̄t puul⁹ ambl'are. Ceterum nō te patienk tētari sup̄q̄z sustinere potes. sz̄ i manib⁹ tollēt: vt ptrāseas offendiculū Quā facile trāsit q̄ ill' portak manib⁹ q̄z suauik iuxta vulgare puerbiū natat. cuius alk sustinet metū Quotiēs g̃ grauissima cernik vrgere tētatio. t tribl'atio vehemēs imminere. vota custodē tuū. ductorē tuū. ad iutorē tuū i oportunitatib⁹ t tribulatione Inclama eū t dic. Dñe salua nos perim⁹ nō dormit neq̄z dormitat. si ad tps q̄nq̄z dissimulet. ne forte piculosi⁹ ab illi⁹ te manib⁹ ipe p̄cipites. si te eis ignorauerz̄ sustētatū. Spūales em̄ sunt iste man⁹: t auxilia vtiq̄z spūalia singul' electorū ꝓ cuiusq̄z discriminis mō: t obiecte difficultatz̄ tāq̄z lapidē molis q̄ntitatē ab his q̄ sibi deputati sunt angek spāliter exhibētur Dico ego tñ aliq̄ ex his q̄ cōia mag⁹ arbitror ex paucis qui inter vos sunt inexpti. Turbak aliqs vehemēter seu corpali quo

nis incōmodo seu tribulatōe aliq̄ secularī seu accidia spūs: t q̄dam animi defectiōe languescēs. Jam tentari incipit. sup̄ quaz valeat sustinere. tā impinget t offendet in lapidez: si nō fuerit q̄ subueniat. q̄s ꝓ lazpis est iste. Ego illū itelligo lapidē offensionis t petrā scādali. in quē si offēderit q̄s collidet. sup quē ꝓ ceciderit conteret eū. Lapidē vtiq̄ angularē electū. p̄ciosum. q̄ est dñs xp̄s in hūc lapidē offēdere est murmurare aduersus eū scāndalizari a pusillanimitate spūs t tēpestate. Jtaq̄ opus illi est angelica opa angelica ꝯsolatōe: angelicis manib⁹ q̄ tā deficit. Jā ꝑpe modū offēdit in lapidē. Et ꝓe in lapidē offendit qui murmurat t blasphemat: seip̄m collidens nō eū: in quē furibūdus ip̄ingit. Arbitroz sane velut sane q̄busdā manib⁹ eusmodi hoies interdū ab angel' suppoztari vt q̄dā modo nō sentiētes transeāt. qō ex tāto opere formidabāt. neq̄ paz mirent' postmodū taz posteriozi facultate q̄ sup̄ difficultate priozi. Vultz scire q̄s intelligā duas manus. Duplicē vtiq̄ demōstrationē. dū vz hinc q̄dē breuitas tribulationis. illinc ꝓ eternitatz retributōis oñdit' aut magis impingit' vel imprimit' cordi: vt ītimo affectu sentiam⁹: q̄n momētaneū h̄ t leue tribulationis nr̄e. sup̄ modū i sublimitate eternū pōdus glie opat' i nob. q̄s ꝓ istas tā bonas p bonas non credat fieri: cū certū sit q̄ eōrio male vtiq̄ fiāt imissiōes p angelos malos. Habeto e familiares angelos fratres mei: freq̄ntate eos sedula cogitatōe t oīone deuota q̄ sp vobis assunt ad custodiam t ꝯsolationē.

Sup aspidē t basiliscuz ambulabis. et cōculcabis leonē t draconem.

Sermo. xij.

De tertiodecimo versu.

Possumus hūc ꝓsum q̄ in manib⁹ est vz. i manib⁹ portabūt te tē. non mō de p̄nti cōsolatōe dictū accipe: sz etiā de futura. Nēpe custodiūt nos i vijs nr̄is angeli scti: isz via finita q̄ est vita finita: ī manib⁹ tollūt. Hec desunt nob⁹ testes fidles. Proxie lectū ē nob⁹ de btissimo patre vro ꝓe p oia bñdicto. q̄ dū intentā oculoz aciem i splēdoze ebzusce lucis hr̄e videret. Vidit germani animam capuani ep̄i in spera ignea ab angelis in celum deferri. Sz q̄d hmōi testimonia req̄rim⁹. Jpa in euāgelio ꝓitas de mēdico t vlceroso lazaro ait: q̄m deportat⁹ est ab angelis in sinu abrae. Neq̄ em̄ in illa tā noua nobis tāq̄ incognita regione ambulare ip̄i possemus p̄sertim cū tantus sit lapis in via. Quis lapis. qui in lapidib⁹ olim cōsueuerat adorari qui lapides obtulit dño dicens. Dic vt lapides isti panes fiāt. pozro pes tuus affectio tua. pes anime quā in manib⁹ angeli portāt ne offendas ad lapidē pedem tuū. Quō em̄ nō vehementissime aiatur baretur si sola hinc egrederet. si illas sine solatio ingrederet vias. si inter illos lapides suis pedib⁹ graderet. Em̄uero manifestius audi: q̄ necesse habeas portari manibus alienis: nec alys q̄ angelic⁹ tm̄. Super aspidem t basiliscū ambulabis t conculcabis leonē t draconē. Quid inter hec faceret pes human⁹? Quid hūane affectionis inter tam horribilia mōstra constaret? Nēpe neq̄tie spāles sūt. t q̄dē nō incōgruis appellationib⁹ designate. sic̄dez est de his dictū q̄ neq̄q̄ vobis ꝓcidisse reor cadunt a latere tuo mille t decē milia a dextrz tuis. Quis ꝓ scire p̄t an diuise sūt inf eos opatōes malicie. misteria iniq̄tatz: vt ex diuersis officijs: vel pot⁹ maleficijs vocabula quoq̄ diuersa sortiti nominent' Alius quidē aspis. alius ꝓ basiliscus. alius aūt leo: t alius draco. q̄ videlicet suo quidem inuisibili mō varie noceāt. quasi ali⁹ morsu. alius visu. alius rugitu. ali⁹ flatu. Legi de quodam genere demoniox q̄ nō ejciantur nisi in ieunio t oratione. Nihil posuerat verbum apostolice increpatiōis ad illud. Quō non illud aspis erat: illa vtiq̄ de quo psalmo aspis surda t obturās aures. ne vocem audiat incantātis. Vis nō terreri a tam terrifico mōstro: vis securus post mortē ambulare sup̄ aspidē istā. caue ne interim post eam ambules. caue ne imiteris: t nō erit q̄ paueas a futuro. Em̄uero vitium est cui reor eusmōi spīm dñari. Et si vultis scire ipa est circuitio a qua vobis hesterno ſmone mōstrauim⁹ esse cauēdū. ipsa obstinatio ē: aduersus quā pridie loq̄bamur. nec em̄ piget q̄tiēs dar' occasio

ab hac tam graui peste p̄munire vos: vt eaz omnimodis fugiatz q̄ hec q̄dē sit summa quedā religiōis subuersio: z vere iuxta testimoniū legislatoris: venenū aspidū insatiabile. Dicit aspis hinc alterā aurē cōp̄ressus potest terre infigere: inde vero alteram cande īmissionē nihilomin⁹ obturare: ne audiat. Quid ad hec incātantiz vox q̄d sermo faciāt predicātis. Orabo pro eo humiliabo in ieiunio aiaz meaz: baptizabor p̄ mortuo: vberrimo quodaz p̄fluuio lachrymaz: apō quez viderim nil hūane incātationis quālibz sapiētiaz. nil cōtum cunqz a monitionis industria p̄ualere. no uerit tñ p̄tinax non celo sese. sed solo infigere caput: q̄ sapiētia que de sursū est. non mō pudica. sed z pacifica sit hec aūt magz vt ita dicam. aspidica nisi terrena esse non potest. sz nec adeo obsurdescere: nisi causa quoqz obturaret auditū que est ergo causa. Finis intētiōis humane. hec surditas desp̄ata. dū hinc quidez velut terre infix⁹ p̄prie q̄d inheret voluntati inde velut reflectēs caudam finē aliquē meditat. z infigit animo qō desiderat adipisci. nolite obsecro frēs. nolite obturare aures. nolite obturare aliqñ corda vestra. Inde em̄ tam mordax: z amar⁹ p̄mo inuenit in ore hoīs obstinati. q̄ nulla ad eū penetrare queat beniuolētia monitoris. Inde aspidis virus i ligue aculeo p̄seuerat. q̄ aduersus linguā incantatoris tāto se studio obturarit. At basiliscus vt aiūt venenū gerit i ocl'o pessimū aial: z p̄ oīb⁹ execrabile. Nosce cupis oculū venenatū. neqz ocl'm. ocl'm fascinantem. inuidiā cogitato. Quid inuidere nisi malū videre est. Si nō esset ille basiliscus. i. inuidia nūqz mors itrasz i orbē terraz. Ue misero hoi q̄ inuidū nō p̄uidit. sup̄em⁹ h̄ vitiū dū adhuc viuim⁹. si p⁹ morte volumus mistz tāte neqtie nō tiere. Reo alti⁹ bonū iuido ispiciat ocl'o. nēpe hīp̄m qō ia ī se est. tabe sua illō ificere: z q̄dāmō interficere est. Qui hoiem odit. homicidā illū vitas ipa testat. Quid z ille q̄ bonū odit ī hoie. nūqd nō homicida potit appellari. Adhuc viuit hō z ille iā re⁹ mortis ei⁹ est. adhuc ardet ignis quē dñs ihs misit ī terrā. z q̄ quid⁹ est tāqz q̄ sp̄m extinxerit iā dāmat. Ue nob a dracone. Immanis bestia est. flatu igneo q̄q̄d attigerit necat nō mō bestias terre sz z volucres celi. Haud aliū ego hūc draconem. cōp̄ iracundie sp̄m reor. Quātos etiā sublimis vt videbat vite flatu hui⁹ draconis miserē sat⁹ adustos. turpiter ī os ei⁹ igemim⁹ cecidisse. Quā melius sibūp̄is irasci poterāt ne peccarent. Nimiz affectio naturalis ira bonū est. sz abutētibz bono nature ḡuis pditio et miserāda pnicies. Occupem⁹ illā frēs: ī q̄b⁹ expedit ne forte ad inutilia illicitaqz p̄rupat. Sic nimiz solet amorē amor expingere. solet timor depelli timore Nolite timere eos q̄ corp⁹ occidūt ait dñs. aie aūt nō h̄nt q̄d faciēt Et cōfestim. Sñdā aūt vob quē timeatz. Timete eū q̄ ptātē h̄z corp⁹ z aiaz pdere in gehennā. Ita dico vob hūc timete Ac si manifesti⁹ dicat hūc timete. ne illos timeatz. Repleat vos spūs timoris dñi z alienus timor locū nō hēbit ī vob. Et ego dico vob nō aūt ego. sz vitas. nō ego: sz dñs. Nolite irasci eis q̄ trāsitoria vob auferūt. q̄ cōuitia ingerūt inferūt: q̄ forte supplicia z p̄ter hec faciūt nihil. Sñdā aūt vobis cui debet⁹ irasci. Irascimī ei q̄ sola vobis nocere p̄t sola facere: vt illa oia nō p̄sit. Vultis scire q̄nā sit illa. Iniqtas p̄pria. Ita dico vobis huic irascimini. Nulla em̄ nocebit aduersitas: si nulla dñe iniqtas. Qui p̄fecte huic irascit. ceter⁹ nō mouet. magis z amplectit ea. ego inqt ī flagella pat⁹ sum Sit dānū. sit cōuitiū. sit lesio corpal'. pat⁹ sum z nō sum turbat⁹. q̄m dolor me⁹ ī cōspectu meo sp. q̄dni extiora oia quipendēda ī hn⁹ extimatōe doloris. Fili⁹ inqt veri mei p̄seqt me. z cōuitiāti seruo indigna bor. Cor meū dereliqt me. dereliqt me vir⁹ mea z lumē ocl'or meor. z damna tpalia plangā. aut incōmoda corpalia reputabo h̄ nimiz nō mō māsuetudo ostit. cui draconis flatus nō noceat. sz etiā magnimitas cōp̄ rugit⁹ leonis nō t̄reat aduersari⁹ vī tāqz leo rugiēs ait petr⁹. Frās illi magē leoni de tribu iuda. rugire iste p̄t. ferire non p̄t. Rugiat q̄ntū vult. tm̄ nō fugiat ouis xp̄i q̄nta minat. q̄nta exaggerat. q̄nta intētat nō sim⁹ bestie vt p̄sternat nō vacu⁹ hic rugit⁹. Sic em̄ ḡhibēt q̄ talia curiosi⁹ inuestigauerunt. ad rugitū leonis nullā bestiā stare posse. nec eā q̄dem q̄ aduersus iectum

eius tota aīositate repugnat. Et plerūq; superat ferientē. q̄ non sustinet rugientem. Vere bestia ferōnis expers. q̄ tam pusillanimis est: solo timore cedat. q̄ sola futuri exaggeratione laboris vicit. aī conflictuz nō telo sz tuba, pterritū nō dū restitit, vsq; ad sanguinē: aut strenuus ille dux. q̄ leonis hui⁹ noīerat vanū esse rugitū. Et alī⁹ quidam. Resistite aut diabolo. z fugiet a vob.

Qm̄ i me spauit lis erabo eū, ptegā euz qm̄ cognouit nomē meū.

Sermo. xiij.

Agamus gr̄as factori nr̄o. bñfacto ri nr̄o. redēptori nr̄o. remuneratori nr̄o. imo spei nr̄e ipse em̄ retributor ipe retributio nr̄a. nec aliud iā q̄ ipm̄ expectamus ab ipo. Primū q̄ nobis prestitit. nosipi sumus. Siquidē ipe fecit nos z nō ipi nos: Quine tibi videt q̄ te fecit. Cogita qlem te fecit. nempe etiaz fm̄ corpus egregiā creaturā sz fm̄ aiam magz: vtpote imaginem creatoris insignē rōnis pticipē capacem bitudinis eterne. Porro fm̄ amb̄o simul p̄ ceterz creaturz maxime admirā dam: coherentē sibi incōpensibili artificio. inuestigabili sapia cōditoris. itaq; tā magnū h̄ donuz: q̄ magna res hō. Sz q̄ gratuitū putas. Planū est. q̄ nihil aī promeruit. q̄ penitus nihil fuit An postea sperabat gr̄am retributurus auctori. Dixi dño deus me⁹ es tu q̄m bonoz meoz nō eges. nō ergo necessariā retributurus gr̄am ei q̄ sic p oīa sibi sufficit. sz deuotus relaturus gr̄as ei q̄ sic meruit sperabat. Quidni gratias agat. si q̄s oculoz lumen: si q̄s vsum auriū. si q̄s nariū. si q̄s manuū. si q̄s pedū tibi impedituz aliquo mō reparasse videt officiū. si q̄s sopitā quis occasione excitasset in terōnem. q̄s nō alius tibi vehementissime succresceret. si q̄ forte bñficij hui⁹ īmemorē. aut benefactori deprehēsisset ingratum. Ēm̄ uero dñs deus tuus ipa tibi instrumēta etiam largitus: ex nihilo facit hec oīa: nec mō fecit. sed z cōpegit. etiam z formauit: ac suo quodq; illustrauit officio Quō nō is oī iure sibi gr̄as exigit amplio res: nā ne h̄ q̄dēz mario p̄cius munere q̄ dedit vtesses: q̄ aī nō fueras. adiecit etiaz vū subsisteres: q̄ iā eras. nec min⁹ liberalit hec q̄ illud mirabiliter est optatus. Faciamus inq̄t ad imaginē z sititudinē nostrā. q̄d p̄o postea. Et p̄esit piscib⁹ maris z bestijs terre z̄c. nā celestia sese elemēta i vsus creasse tuos aī docuerat. Nempe facta memorant. vt essent insigna: z tpa z annos. Cui putas: nulli vtiq; nisi tibi. Cetere siquidē creature oēs aut in nullo egēt his oībus: aut nō intelligūt ea. q̄ copiosus in h̄ beneficio. q̄ liberalissim⁹ fuit. Quāta tibi largitus est ad sustentationem. q̄nta ad eruditionē. q̄nta ad cōsolationē. q̄nta ex h̄ iam ad correptionē. q̄nta ad delectationē Vez hec duo gratis. z dupl'r gratis fecit quid dico dupl'r gratz. Sine merito tuo. sine labore tuo. nēpe dixit z facta st. An id circo minus deuot⁹. min⁹ obnoxius. minus grat⁹es q̄ hec quidē sicut p nihilo: sic de nihilo fecit. Peruersi cordis est occasiones ingratitudinis inuestigare. nemo id facit. nisi q̄ etiā gratis esset ingratus. Puto em̄ neutz tibi p̄terea minus vtile: q̄ p̄stā ti mīme difficile fuit. Alioq̄n si forte q̄ ei laboriosum tibi magz cōmodū ducz. ex te tibi iudiciū h̄. ne te alibi illō putē q̄ apud te, didicisse. Si p̄stares ipse libenti⁹ fratri tuo absq; incōmodo tuo. Vez z si gratis p̄stare velles. noles tñ. vt hāc tibi ille p̄tēderet ingratitudinis causam. Cetez ex h̄ iam tertiū opus tue redēptionis attende. nō est velamē excusatōis laboratū prorsus in ea. Gratz h̄ quoq; p̄stitū est: sz gratz qō ad te ptinet. nā qō ad illū plane nō gratis Saluus fact⁹es p nihilo. nō de nihilo tū. Quid adhuc dormiat affectio. imo vero mortua ē. ilia p̄o dormit q̄ huic beneficio nō rñdet. q̄ se totā nō effandit in gratiarū actionē z vocē laudis. nā z cetā duo euidētissime tertiū h̄ cōmendāt: vt in eis quoq; p̄a fuisse dilectio p̄probet. nō ptera ō facili p̄stans: q̄ nollet alit. sz q̄ nō alit⁹ oporteret. Itaq; fecit te deus tu⁹: fecit z tā multa ptera te. fecit z ptera te seipm̄. Verbū caro factū est z habitauit i nobis. Quid adhuc restat. Fact⁹ est ipe tecū caro vna faciet te quoq; secū spm̄ vnū. nō recedāt hec q̄tuor a corde. nō ab ore. nō a memoria. nō ab affectione. hec cogita sp. in his iugit delectare his velut q̄busdā stimul' vrgēs sollicita aiam tuā. his facili⁹ eā iflāmare curato ad

reclamandū eū qui tam multipliciter suū tibi erga te ꝓmendat amorē. Demēto sane qđ idē ait. Si diligis me mādata mea seruate. Serua ḡ mādata creatoris tui. benefactoris tui. redēptoris tui. tui remuneratoris. Sed si hec q̄ttuor: quot sunt mandata. Oēs nouim⁹ decē esse: atq; p q̄ternarium hūc decalogū legis multiplicās veram habes q̄dragesimā specialē. Tamen sta in timore ⁊ p̄para aiam tuā ad tentationem. Caue serpētis astutiā. obserua insidias inimici neinpe q̄druplici tentamento q̄drifariaq; impedire conat actionē quā exigeris gratiaꝝ. Tentat⁹ est in his oīb⁹ xp̄s: vt veracit' ab ap'lo scriberet' tentatus p oīa ꝑ similitudine absq; pcō. Erit forte q̄ miret ⁊ dicat q̄rtam sese tentationē dñi nō legisse. Dez vbi ego arbitror nō h̄ diceret si legisse se meminisset. q̄m tentatio est vita hois sup terrā. hoc em̄ q̄ meminit: nō ea tm̄ triplici tentatione tentatū fuisse dñm arbitrat: q̄ facta est in ieiunio deserti. ī pinnaculo templi in ꝓtice mōtis Sane ī oīb⁹ erat manifesta tētatio. Dez illa q̄ extunc ⁊ deinceps vsq; ad mortē crucis ei nō defuit. ⁊ si occultior uehemētior tm̄ fuit. ne h̄ q̄z apposita similitudinis videbit' abhorrere nam ⁊ tria illa bñficia q̄ iam trāsiere: eui⁹dēissima ⁊ in luce posita esse nouim⁹. Sane q̄ ad spem vite eterne ptiner. necduz exhibitū. necdū ꝓpalatū est nobis. nihil pinde mir. si sit min⁹ apte tētatio. Vbi etiā causa tentatōis occulta Cerez ⁊ diuturni or ⁊ validior ipa est. quo aduersus spē nostram q̄d hz malignitat⁹ exerceat inimicus. itaq; ꝓmo q̄dem vt auctori nature ingratos faciat ampliorē ingent sollicitudinem ꝑ natura quēadmodū ipī etiā xp̄o esu riēti ausus est dicere. dic vt lapides isti panes fiāt: q̄si ꝓ figmentū nr̄m ignorer. ipe q̄ finxit aut non curet hoies q̄ pascit volucres celi. Quā ꝓ ingr̄tus est ei q̄ ꝓpter hominē vniuersū ꝑdidit hunc mundū. q̄sq; vt suā eī⁹ cōcupiscit obtineat. pcidens nō verec' adorare malignū. hec inq̄t oīa tibi dabo si pcidēs adorauer⁹ me. Tu ne illa feceris miser. Quō dabis q̄ ille creauit: aut quō abs te spanda. quō tua adoratōe pcēda. q̄ ab illo ꝑdita ī illi⁹ posita sit ditione. Jā in eo q̄ ait: mittere deorsuz. caue tibi q̄cūq; es. q̄ tēpli pinaculū ꝑscendisti. Caue speculator domus dñi. caue q̄ in ecclesia xp̄i locū cernis tenere sublimē Quā ingratus em̄ imo q̄z iniuriosus es magno illi pietatis sacro: si in illo questu extimes pietatē. Quā infidelis ei q̄ misterū h̄ sanguinē ꝓpio ꝑseruauit: si eo q̄ras gl'iaz tuā. q̄ nihil est. q̄ras q̄ tua sunt: non q̄ iesu xp̄i. Quā īdigne rñdes ei⁹ dignatiōni: q̄ in dispensatione hūilitat⁹ sue sublimē esse te fecit. celestia tibi sacra ꝓmisit. celestē forte et ampliorem q̄z celestib⁹ ipis spiritib⁹ tradidit p̄rem: si deorsum ipse remittas. Sapiens nō q̄ sursum sc' sz q̄ sup terrā. Sed ⁊ oīs q̄ de ꝓtutū eminētia ad ianis gl'ie sese dimittit ⁊ deicit appetitū. haud dubiū q̄n dño ꝓtutū q̄ trāta inf' nos tolerauit vt nos bis formā hui⁹ imꝑmeret scitaris ꝑ gr̄a ꝓtumeliā reddat. Cōsiderem⁹ diligētius frēs ne forte illa ꝓma tentatio q̄ corpalis necessitatis occasiōe aīm turbat aspidi debeat cōpari. h̄ em̄ aial quodāmō violentū morsu nocet. obturat aurē ne vocē audiat incantāris. Quid ꝓ o agere nitif' i hac pte tentator: nisi vt aduersus ꝓsolationē fidei aur⁹ cordis obstruat ⁊ obturet. Sz nō pfecit ī eo inimic⁹. nō illi⁹ ꝑclusit auditū q̄ ait nō in solo pane viuit hō: sz in oī verbo qđ ꝓcedit de ore dei. nā in eo q̄ ait. hec oīa tibi dabo si pcidens adorauer⁹ me: insidias ⁊ male suadibilē sibilū aia duerte dracōis Ferūt illū in arena volitantē etiā aues volantes flatu attrahere venenato. q̄z venenatus h̄ flat⁹ fuit: hec oīa tibi dabo: si pcidens adorauer⁹ me. Dez nō erat ista q̄libet auis: nihil potuit draconis flat⁹ ad illā. De basiliseo q̄d dicim⁹. mōstruosi⁹ ceteris: solo visu hoiem interficere phibetur ni fallor vana gl'ia est. Videre inq̄t ne iusticiā vr̄am faciat⁹ cozā hoib⁹ vt videami ni ab eis. Ac si dicat. Cauete oc'los basilisci. Sed cui d: basiliscū nocere. Et q̄ nō viderit basiliscū. Alioq̄n si ꝓz eū videas iam nihil tibi nocet vt aiūt. magis morit ipe. Ira est frēs. nō videntes necat manis gl'ia cecos ⁊ negligētes: q̄ se ei ostentāt. q̄ se exponūt. ⁊ nō pot⁹ ipī inspiciūt: nō attendunt. nō discutiūt illā. nō videt denicq; q̄z sit frivola. q̄z caduca q̄z vana. q̄z subtilis. Si q̄s em̄ intueat. Hoc mō morit basiliscus. nec iam occidit eū gl'ia. sz mag⁹ occidit. ⁊ occidit ei q̄dammō ꝓsa i puluere.

īmo redacta i nihilū. Puto aūt nō est q̄rere q̄d ad manē gl'iam ea tēratio visa sit pti nere: vt dictum est. si filius dei es mitte te deorsum. vt q̄d eī h̄: nisi vt laudarēt. vt videret a basiliscō Et vide quō ip̄m occul tauerit basiliscū. q̄si vt nō possz aī videri. Scriptū est inquit: quō angel' suis mādauit de te vt i manib' tollāt te. Quid scri ptum ē maligne. q̄d scriptū ē. Angel' suis mādauit de te. Quid mādauit. Aiaduer tite t videte q̄ subticuit fraudulentus q̄ fraudis sue comēta dissolueret. q̄d eī mā dauit. nēpe q̄ō in psalmo seq̄t. vt custodi ant te in oib' vīs tuis. Nunq̄d in p̄cipi tys. Qual' via h̄ de pinaculo tēpli mittere se deorsum. Nō est via hec: sz ruina. Et si via est tua. nō est illi'. Frustra i tentatōez capit' introrsisti. q̄ scīptū est ad corpis p̄so lationez. Huic eī necesse est custodiri. cui timendū ne offendat ad lapidē pedē suū. non est q̄ custodiat' cui deest q̄ timeatur. Quid ꝓo taces t illō q̄ seq̄t. sup aspidē t basiliscū ambulabis t cōculcabis leonē t draconē. Te eī hec pabola tāgit. Mon struosa malignitas mōstruosis appellati onib' cōculcāda figurat. Nec mō ab ipso capite. sz etiā a corpe vniuerso. Siq̄dē ad uersus dīm post trinā p̄fusionē hanc non iā serpētina callidit'ate. sz crudelitate vsus est leonina vsq̄ ad p̄tumelias. ad flagella ad alapas. ad morte. t morte crucis. Sed manifeste etiā leonē te cōculcauit leo de tri bu iuda. Sic t aduersū nos frēs: vt i cete ris oib' viderit se frustratū toto iā furore p̄secutionē suscitat: q̄lis nō fuit ab initio. vt vehemētia tribulatōis regnū celeste spe rantib' iterducat. Felix aia q̄ t ip̄m leonē potēti ꝑute ꝓculcās violent' illō rapē pre ualebit. Ex h̄ itaq̄ dilectissimi tanq̄ sup aspidē t basiliscū cauti' t sollicit' ambule mus. Lauream' oēz radicē amaritudinis vt nemo nr̄m mordax inueniat. nēo audax vel ardēs. nemo inexorabilis aut rebellis. Nec ꝓo deorsum mitram' nos: sz transcē dam' t trāsiliam' letalē gl'ie tpalis obtu tum: vt quō scīptū est. frustra iactat rete aī oculos pēnator. Cōculcem' leonē pariter t draconē: vt nec illi' rugit' t̄reat. nec isti' flat' iterficiat. Vident hec q̄ttuor mōstra affectionib' eq̄ q̄ttuor singula singul' incu bare. Cui g̃ potissimū draco insidiat Exi stimo q̄ cupiditati: q̄ hanc nouerit esse ra dicez malox oim: t q̄ maxie cor subuertat Inde eī q̄si ꝓsulens dixit: hec oia tibi da bo. Nā de leone q̄dez manifestū est. q̄ tibi ad timoris ianuam terrificos dei rugitus Porro tristicie fores aspis obseruat: q̄ eas maxie morsib' suis putas arbitret. Vīn et ad dīm xp̄m. donec iam esurientē cerneret nō accessit. Et contra sane caueat necesse ē letīcie basiliscū: q̄ eo potissimum aditu ve nenatos soleat ingerere radicis oculoz. Nec vana gl'ia nisi ad letīcie noceat vani tatem. Illud q̄z cōsidera. an forte ꝑtutes q̄ttuor. Quattuor his periculis opponere valeamus. leo rugiet q̄s nō timebit. si q̄s ille fuerit: fortz erit. Sz frustrato leōe dra co absconditi arena: vt virulentz flatibus attrahat aiam insufflans et q̄dāmō con cu piscentiā terrenox. Quis putas illi' p̄ter uitabit īsidias. Nemo itaq̄. nisi prudens At forte dum ad ista descēdere caues. vr get q̄s molestia t ecce proximus aspis ad est. Nā oportunū sibi tp̄s inuenisse videt. Quis non exaspabit ab aspide ista. Nēpe vir tēperās t modest'. q̄ scit abū dare t pe nuriā pati. Puto et hac occasiōe. fascina re te volet male blādiens oculi' neq̄: quis auertet faciez suā. Profecto iust': q̄ nō mō nō ipse sibi accipe gl'iam q̄ dei est: sz nec ab alio q̄dez recipe velit oblatā. Si tñ sit ille iust'. q̄ iuste q̄ō iustū est exeq̄t. q̄ iusticiam suā nō faciat cor. ā hoib': q̄ denicq̄ t si iust' fuerit. caput nō leuet. hec eī ꝑtus p̄līter et hūilitate ꝓsistit. hec intentionē purgat. h̄ q̄z meritū om̄e eo veraci' t efficaci' obti net. quo iam minus arrogat sibi.

Clamauit ad me t ego exaudiā eum cū ip̄o sum i tribulatōe eripiam eum t glorifi cabo eum.

Sermo. xiiij.

Clamauit ad me t exaudiam eum. Hoc plane est testamētū pacis. h̄ pi etatis fed'. h̄ est pactū miscōie t pie miseratōis. Spauit i me liberabo eū. no mē meū ꝓfuit pregā eū. inuocauit me t ego exaudiā. nō ōt dign' fuit. iust' t rect'. inos cens manib' t mundo corde. ꝓterea libe rabo. protegaz. exaudiā eū. Si eī hec aut silia diceret. q̄s nō diffidaret. Quis gl'ias

bitur castum se habere coꝛ: nunc aũt apud te, ꝓpciatio est ⁊ ꝓpter hãc legẽ tuã sustinui te dñe. dulcẽ lex q̃ meritũ exauditõis i clamoꝛe cõstituit postulatõis. Clamauit inq̃t ad me ⁊ exaudiã eũ Merito nõ exaudiꝛ tur q̃ clamare dissimulat: aut oio nõ postulans, aut repide postulãs ⁊ remisse. Sicq̃ dem in dei auriby desideriũ vehemẽs clamoꝛ magn⁹ e regione aũt remissioꝛ intẽtio vox submissa. Q̃n illa penetrabit nubes. q̃n audiet in celis. nẽpe vt clamandu⁊ sibi nouerit hõ int̃ ꝓmozdia sue oꝛonis. ipsu⁊ quẽ oꝛatur⁹ est pẽm in celis esse ꝓtin⁹ admonet. q̃ vꝫ impetu quodaꝫ spũs illo sibi iaculandũ esse meminit oꝛõnẽ. Spũs em̃ est deus: ⁊ in spũ clamet necesse est q̃squis clamoꝛẽ suũ ad deũ desiderat puenire. Sicut em̃ in faciem hois respicit tanq̃ hõ. sz magis intuet coꝛ sic ad coꝛdis portã⁹ vocẽ q̃ coꝛpis aures eius cui merito dicit deus coꝛdis mei. Hinc est q̃ moyses fortis tacẽs intus audit dicẽte dño. Quid clamas ad me. Clamauit ad me ⁊ ego exaudiã eum: nõ imerito. Clamoꝛẽ magnũ sane magni tudo necessitatẽ extoꝛsit Quid em̃ clamãs peꝛit nisi ꝓsolationẽ. liberationẽ. gl̃ificationẽ. Alioq̃n q̃ sup his exaudit: si ꝓ alijs clamat. Exaudiã eũ ait. In quo exaudies dñe vel in q̃b. Cũ ipo sum in tribulatione. eripiã eũ ⁊ gl̃ificabo eũ. Ad magnũ illõ triduũ. q̃ ꝓme sum⁹ celebraturi. hũc mihi trinariũ arbitroꝛ referendũ. Siq̃dẽ ⁊ ipe ꝓpter nos tribulationẽ ⁊ doloꝛẽ inuenit. q̃n posito sibi gaudio sustinuit crucẽ cõfusione ꝯẽpta. Verũtñ q̃ de ipo erãt sicut añ moꝛtẽ p̃ dixit finẽ habuerũt: ⁊ sic i moꝛte dixit cõsumata sunt: ⁊ extũc sabatizauit: nec dilata est gl̃ia resurrectõis. die tertio sũmo diluculo sol iusticie de tumulo oꝛt⁹ est nobis. Ita g̃ fruct⁹ piter tribulatõis ⁊ veritas ereptõis i manifestatiõe gl̃ificatiõis apparuit. nihilomin⁹ q̃z ⁊ in nob fuisse q̃dã triduũ posse videbit assiḡri. cũ ipo sũ ait i tribulatõe. Q̃n h̃ nisi i die tribulationis nr̃e i die crucis nr̃e dũ implet qđ ipe ait Jn mũdo q̃dẽ pssurã hẽbitis. ⁊ qđ apl⁹ ait. Oẽs q̃ pie volũt viuere in xp̃o psecutionem patiunt. nã ⁊ liberatio plena: ⁊ pfecta añ diem sepulture esse nõ poterit. q̃ maneat tugã graue sup filios adam a die exitus de vẽtre matris eoꝝ vsq̃ in diẽ sepulture in matrẽ oim. Jn hac igit die eripiã eum inq̃t: q̃n iam nihil vltra: q̃ vel coꝛpi vlaie faciat mũdus hẽbit. sane gl̃ificatio diẽ vltimũ manet diem resurrectõis: q̃n resurgẽs in gl̃ia. q̃ in ignominia interim seminat. Cñ scim⁹ q̃ nobiscũ sit in tribulatõe. Ex eo vtiq̃ q̃ in ipa tribulatione sumus nos Quis em̃ sustineret. q̃s subsisteret. q̃s psisteret sine ipo. O me gaudiũ existimemus cũ in tribulatiões varias inciderim⁹ frẽs mei. nõ mõ q̃ p multas tribulatões opoꝛtet nos intrare in regnũ dei. sz q̃m iusta ẽ dñs his q̃ tribulato sit coꝛde. Si ambulauero i medio vmbꝛe moꝛtis ait q̃dã. nõ timebo mala q̃m tu mecũ es. Jta g̃ nobiscũ est oib⁹ dieb⁹ vsq̃ ad cõsumationẽ seculi. Quãdo aũt erim⁹ nos cũ ipo: nimiq̃ quã do rapiemur obuiã xp̃o in aera: sic sp cum dño erim⁹ Q̃n apparebim⁹ cũ ipo i gloria nẽpe cũ xp̃s apparuerit vita nr̃a. Interim sane absc̃dat necesse est: vt p̃cedat tribulatio ereptionẽ: ereptio gl̃ificationẽ. Vox liberati. Cõuertere aia mea in requem tuã q̃z dñs bñfecit tibi. q̃z eripuit aiam meaz de moꝛte rẽ. Eripiã eũ ⁊ glorificabo eũ. Felix q̃ tc interim ꝓsolatoꝛẽ ⁊ adiutoꝛẽ hz adiutoꝛ in opoꝛtunitatib⁹ i tribulatiõe. Ad q̃d felicioꝛ quem iam eripuisti ⁊ exemisti tantis malis. q̃d felicioꝛ qui iam exempt⁹ de laqueo venantiũ. qui iam rapt⁹ est ne malicia mutaret intellectum illius aut ne fictio deciperet aiam eius. Longe pre his oñib⁹ tamen felicissim⁹ ille erit quẽ assumpseris ad teipm. quẽ repleuerit i bonis domus tue: ⁊ claritati tue ꝓfozmaueris eum Et nunc filioli clamemus in celũ. ⁊ miserabitur nostri deus noster. Clamemus in celum. quia sub celo oñia laboꝛ et doloꝛ, vanitas ⁊ afflictio spiritus. Denicq̃ prauum est coꝛ hominis ⁊ inscrutabile. pro ni sensus eius in malum. Non est in me bonum. hoc est in carne mea. lex peccati in ea habitat aduersus spiritũ concupiscit. Postremo ⁊ coꝛ meum dereliquit me. ⁊ coꝛp⁹ moꝛtuum est ꝓpter peccatum. Sufficit autez dictum quoq̃ malicia sua. ⁊ est mũdus ipe positus in maligno. Quã nequã in omnib⁹ seculum. q̃d nequiter aduersus animã secularia desiderta militare nolẽs

Sūt ꝛ p̄ncipes mūdi huius tenebraꝝ harum spāles neqtie aeree potestates. ꝛ intereas callidior cūctis aiantib⁹ serpens. hec ḡ sub sole oia. hec oīa sub celo. Ad q̄ horuꝝ oim cōfugiū facis in quo hoꝝ oīm speraſ solatij aliq̄d: aliq̄d auxilij inuenire. Si quaras intra te: aruit cor tuū ꝛ oblitioni datum te repieris tanq̄ mortuū a corde. Si infra te cor⁹ qō corrūpit aggrauat aiam Si circa te: etiā terrena inhabitatio sensū repmit mlta cogitantē. Quere ḡ supꝝ. Sz caut⁹ esto vētosa agmina transilire. Quia eīm oīne datū optimū ꝛ oīne donū pfectuz nō nisi desursum est: nouerūt mediū iter la trunculi obsidere. Transi tgit. trāsi puigiles illas neqtias q̄ tam indefesse custodiunt ꝛ obseruāt ne q̄s i illā possit euadere ciuitatem. Si repcusserint: si vulnerauerint dimitte eis palliuz qō in egypto olim ioseph adultere dereliq̄t. dimitte sin donem. vt cū illo euāgelico iuuene pfugias nudus ab eis. Nunq̄d nō solū illi⁹ palliū datū est i man⁹ impy. ō q̄ idē dñs ait. Verūt amē aiam illi⁹ serua. Ita ḡ sursum cor sursum clamor. sursum desideriū. sursum cōuersatio. sursum intētio ꝛ ois expectatio tua desursum sit Clama in celū vt exaudiaris ꝛ q̄ in celis est p̄ mittat tibi auxiliū de sctō ꝛ de syon tueat te. Mittat iterim auxiliuz de tribulatōe. eripiat a tribulatōe. glificet in resurrectōe. Magna sc̄he: sz tu magne dñe, pmisisti. Ex tua pmissione speramus vñ audemus dicere si corde clamam⁹ pio. certe debes ex pmisso. Amen.

Longitudine dieꝝ replebo eū ꝛ ostēdaz illi salutare meū.

Sermo. xv.

Bene nobiscū agit frēs sat⁹ huic cō petit tpi ihūs psalmi. Celebraturis, prime dñicā resurrectionē. iam nūc cuiq̄ nr̄m sua, pmittit: vt festiuū in capite suo factū recolāt mēbra q̄ in scip̄is p̄stolanc aliq̄n faciendū. Cōgru⁹ finis psalmi vbi psallēti finis, pmittit tā btūs. Jocūde ꝓplet dū i eo spondet replectio tā iocunda. Longitudine dieꝝ replebo eū. ꝛ ostēdā illi salutare meū. Sepi⁹ nos āmoneo frēs q̄ iurta pauli snīaz pmissionē habeat pietas vite q̄ nūc ē piter ꝛ future. Vñ ꝛ idē ait, hētis nūc q̄dē fructū vr̄m i sctificatione: finē ꝓo vitā eternā. Jpa est q̄ h̄ loco, pmittit plenitudo. ipa ē longitudo dieꝝ. Quid ei tā lōgū q̄z eternū ē. q̄d tā lōgū q̄ nullo fine p̄cidit. Bon⁹ finis vita eterna bon⁹ finis q̄ finē nō h̄z. Et sane cui⁹ finis bon⁹ est ip̄m etiā bonū. Ampl. eramur ita q̄z sanctificatōez q̄m bona est. q̄m finis ei⁹ vita sine fine. Sācimoniā secremur ꝛ pacem sine q̄ nemo videbit d ū. Lōgitudinē inq̄t dieꝝ replebo eū ꝛ oīdaz illi salutare meū. Dextere dei est ista, pmissio: mun⁹ est dextere: quā sibi olim porrigi sctūs iob optabat. Oper inq̄t manuū tuaꝝ porriges dexterā Delectatōes i dextera hac vsq̄ in finē. hāc nimiꝝ ꝛ ille sibi porrigi optauit ꝛ obtinuit dexterā: de q̄ psalmista ait. Vitā petiit a te ꝛ tribuisti ei lōgitudinē dieꝝ i seculm ꝛ i seculm seculi. Manifesti⁹ sapiens deniq̄z dicit. Jn sinistra ei⁹ diuitie ꝛ glia: i dextera aūt lōgitudines vite. Quis ē hō qui vult vitā. diligit dies videre bonos. Hec vita q̄ vnius⁹, magꝫ mors est q̄z vita. nec simplr vita. sz vita mortal. Mortē hō dicimus q̄n morti certissime iā ꝓpinq̄t Quid ꝓo agim⁹ exq̄ pmū ceipim⁹ viuere: nisi morti ꝓpinq̄re ꝛ incipe mori. Sz ꝛ dies q̄lescūq̄z vite hui⁹ pauci ꝛ mali sc̄. sicut sctūs p̄triarcha testat. Ibi viuere vi[illegible]tur: vbi vnida vita est ꝛ vitalr. vbi dies boni. vbi interminabilr lōgitudo dieꝝ. Grās ei: q̄ tam nō mō fortit sz ꝛ suauit disponit vniuersa. Eoꝝ nēpe paucitas dieꝝ finiet breui q̄z sufficit cuiq̄z malicia sua. Ubi autē dieꝝ bonitas eternitas q̄z nō deerit. Lōgitudine replebo eū. Q̄ ō prius dixerat glificabo eū. euidēti⁹ h̄ ꝓphet⁹ declarauit. Cui tñ non sufficeret ab eo glificari: cui⁹ pfecta opa sc̄. Nō eīm tāta imēsitas nisi i imēsum glificare quēpiā pōt. necesse ē sit magꝫ glificatio q̄ descēdit a magnifica glia voce delapsa. a magnifica glia aut petrus. Bene magnifica glia glificās tā magnifice i longitudine. i multitudinē. i plenitudinē charitatis. Fallax glia ꝛ vana est claritas. dies hoīm breuis. Sapiēs hmōi nō optabit magꝫ loq̄t ex corde ei q̄ intuet cor: ꝛ diē hominis nō desiderauī tu scis. Ego tñ plus aliq̄d q̄z nō desiderat. desidero vt ne recipiā q̄dē. Scio eīm cui⁹ vox sit ego claritatē ab hoie accipio. Quā ꝓo miseri. q̄ gliam

que ab inuicē est ḡrim⁹ ⁊ nolum⁹ eā q̄ a solo est deo. Sola q̄dē ea ḡ̄ solā negligim⁹: lōgitudinē hz sola repletionē. Breues dies hois ⁊ dies ei⁹ ran q̄ flos agri sic efflorebit. Exiccatū est iq̄t fenū ⁊ cecidit flos. ꝟbū aūt dñi manet ineternū. Vter⁹ nimirum dies q̄ nō nouit occasū eterna ꝟitas. ꝟa eternitas. ac pide ꝟa eternaq̄ satietas Alioq̄n quō glia illa replebit q̄ fallax ⁊ vana est. Deniq̄ ⁊ ianis dī: vt noueris te ea magꝭ examinari posse: nō posse repleri. Bonū ḡ interim magꝭ abiectio q̄ clatio. bonū magꝭ necessitas q̄ voluptas q̄ cum vtraq̄ res citi⁹ trāseat. alt̄a penā hēat. altera sit paritura cozonaz. Vtil⁹ tribulatio q̄ pbationē opat: ducit ad gl'iam. Cū ipo sum iq̄t i tribl'atione: eripiā eū ⁊ gl'ificabo eū. Agam⁹ gr̄as pī miscōiaz q̄ nobiscuz est i tribulatōe ⁊ i oi tribulatōe nr̄a nos cō solat. Res em̄ vt dixi necessaria tribulatō q̄ in gl'iaz ꝟtil⁹ tristicia q̄ mutat in gaudiū Gaudiū sane longū. qō nemo tollat a nobis. gaudiū mltiplex: gaudiū plenū. Res necessaria ista necessitas q̄ cozonam parit. Nō ꝛrēnam⁹ frēs semē modicū est magn⁹ exinde fruct⁹ exurgit. Forte insipidū. forte acerrimū est. forte granū sinapis. Nō cōsiderem⁹ q̄ vident. sz q̄ nō vident i eo. Que em̄ vident tpalia sūt. q̄ aūt nō vident eterna ꝓlibem⁹ ꝑmittas gl'ie. gl'iemur i spe magni dei. nō solū aūt: sz vt dicā exp̄ss⁹ glorie mur i tribulatōe: in ea siq̄dē spes gl'ie est. Videsi nō hoc ip̄m docere te voluit apl's eū subiūxit. Om̄ tribl'atio patientā opat. patiēcia pbationē. pbatio ꝟo spem. Manifeste aduertere est i his ꝟbis cū p̄misisz apl's gl'iari i spe. nō aliud aliq̄d. sz ampli⁹ cū addidisse dicēdo. Nō solū aūt: sz ⁊ gl'iari i tribl'ationib⁹. Nō em̄ alt̄a gl'iatio cōmendat. sz addit magꝭ. vbi spes gl'ie. imo ⁊ ip̄a tribl'atōe gl'a ꝓtinet. sic̄ spes fruct⁹ i scie sic̄ ip̄e fruct⁹ i scie ē i bñe modū ec̄ mō regnū dei intra vos ē: thesaur⁹ ingēs i fictili vase. i agro vili. Est inq̄ sz absconditum. Felix q̄ ibi inuenerit illō. Quis ille ꝛpe q̄ messem magꝭ cogitauerit q̄ sementē. Oculus fidei inuenit hūc thesaur⁹. nō fm faciē iudicās: sz vidēs q̄ nō apparēt: sz intuens q̄ nō vident: q̄ ꝟacit hūc thesaur⁹ inuenerat: quē volebat inueniri ab alijs q̄ dicebat

Momentaneū h⁹ leue tribulatōis nr̄e sup̄ modū i sublimitate eternū pond⁹ gl'ie operatur in nobis. nō dixit remunerabit. sz eternū pondus gl'ie opat in nobis. Latet gl'ia frēs mei. absc̄dita est nobis in tribulatione. in momēto q̄ later eternitas. i hoc leui pondus sublime ⁊ sup̄ modū. In terim ḡ festinem⁹ nobis emere agrū istū emere thesaur⁹ istū q̄ absc̄dit⁹ est in agro O me gaudiū existimem⁹ cū i varias inciderim⁹ tribulationes. dicam⁹ ex aīo. dicamus ex sn̄ia. bonū magꝭ ire ad dom̄ luct⁹ q̄ ad domū cōuiuij. Cū ipo sum in tribulatione ait dñs: ⁊ ego aliud interim q̄ tribulationē requirā. Mihi aūt adherere bonū est. nō solum aūt: sed ⁊ ponere i dño deo spem meā: qz eripiā eū inq̄t ⁊ glorificabo eū. cū ipo sum i tribulatiōe. Emanuel nobiscū de⁹. Aue gr̄a plena ait angel⁹ ad mariā dñs tecū. In plenitudine gr̄e nobis cum est. in plenitudie gl'ie erim⁹ cū illo. descendit vt ꝓpesit his q̄ tribulato sūt corde vt nobiscū sit in tribulatōe nr̄a. Erit aūt q̄n rapiemur in nubib⁹ obuiā xp̄o in aera. ⁊ sic sp̄ cū dño erimus. Si tñ curem⁹ interim eū habere nobiscū: vt sit comes vie: q̄ patrie redditor est futur⁹ imo q̄ tūc patriā mō sit via. Bonuz mihi tribulari: dūmō ipe sis mecū. q̄ regnare sine te. sine te epulari. sine te gl'iari. Bonū mihi in tribl'atione magis amplecti te. in camīo habere te mecum. q̄ esse sine te velin celo. Quid em̄ mihi est in celo ⁊ a te q̄d volui sup̄ terram Aug pbat fornax: ⁊ viros iustos tentatio tribulatiōis. Ibi cū eis es dñe vbi in tuo noie cōgregatis meū astas. sicut olim cū trib⁹ puerꝭ dignat⁹ es tiā ethnico apparere. vt diceret: qz spes q̄rti filis filio dei. Quid trepidam⁹. q̄d cūctamur. q̄d refugim⁹ hūc caminū. Scuit ignis: sz dñs nobiscuz est in tribulatione. Si de⁹ nobiscū: q̄s ꝛ nos Nihilomin⁹ quoq̄ si ille eripit. q̄s est qui rapiat de manu ei⁹. quis est q̄ ḋ manu ei⁹ possit eruere. Postremo si ille gl'orificat q̄s nam alius inglōriā faciet. Si ille glorifi cat q̄s humiliabit. Audi deniq̄ q̄ nā gl'ia ipe glorificet. Longitudine inquit diez⁹ replebo eū. ⁊ ꝓmo q̄dem in eo q̄ diez⁹ nomē pluraliter posuit. nō vicissitudinē aliquā. sz multitudinē voluit ꝓmendare. Alioquin

si vicissitudinez suspicaris. melior est dies vna in atrijs dñi sup milia. Legimus sanctos atq; gfectos viros etiaz ab his diebꝰ nris plenos migrasse dieꝫ. nec sane aliud q̄ps fecerũ plenos legimus z gr̄aꝫ. nimiruz vsq; ad hāc plenitudinē velut de die i diē declaritate in claritatē nō quidē a suo. sed a dñi spū transformant Si g̃ dies gratia dicit: vt sup meminimꝰ etiā dies homis claritas. q̄ ab hoie est: z male videns gloriam quō abnuitc q̄rimꝰ. quō nō magis verus dies: imo z plenꝰ meridies vel glie plenitudo. Postremo euidentiꝰ audi sine vlla vicissitudie dies multos. Erit lux lune sicut lux solis aiꝛ ꝓpha. z lux solis septē pliciter sicut lux septē dieꝫ. Iste ni fallor cunctis diebꝰ vite sue psalmos suos cātare in domo dñi. rex fidelis optabat. Erit em̄ deuotos esse deo ad singula tāte z tam multiplicis glie munera. z in oibꝰ sp gr̄as agere. q̄si cunctis diebꝰ psalmos dicere nomini eiꝰ. Longitudine dieꝫ replebo eum Ac si manifestiꝰ dicat. Scio q̄d desideret. Scio q̄d sitiat. q̄d sufficiat ei Nō em̄ argētum vel auꝛ sapit. nō voluptas. nō curiositas. nō dignitas aliq̄ secularis. Omnia detrimentū fecit. oia aspernat: et arbitrat vt stercora. Exinaniuit semetipm̄ penitꝰ: nec se patit occupari. q̄bꝰ nouit nō posse repleri. nō ignorat ad cuiꝰ imaginē conditꝰ sit. cuiꝰ magnitudinis capaꝛ sit nec sustinet ō modico crescere: vt de maximo minuatur. Itaq; lōgitudine dieꝫ replebo eū. quē nisi ꝓpa lux reficere: nisi eterna replere potest. Sic̄dem nec lōgiturnitas illa terminum nec claritas illa occasum: nec satietas illa fastidiū hz. Erit em̄ securitas de eternitate. gloriatio de ꝓpitate. exultatio de satietate. Et ostendā illi salutare meū. Nimiruz extūc videre merebit q̄ optauit. Cū sibi rex gl̄iosam exhibebit ecclīam nō habentē maculā ob splendorē dei: sz neq; rugā ob oimodam plenitudinē sui Alioquin ad illius fulgorē lumis: sicut nō impurꝰ sic nec turbatus q̄dez animꝰ. aut aliquo inq̄natꝰ assurgit. Inde est q̄ nūc q̄s vt sup memini sanctimoniā sit z pacem sectari p̄cipimur: q̄ sine his nemo videat deū. Cū g̃ repleueris in bonis desiderijꝫ tuū: vt nō aliud sit q̄ rogas. serenato penitꝰ ex ipa plenitudine aīe: videre tā poteris serenitatē illam: plenitudinē maiestatiꝫ filij deo factꝰ q̄ videas deū sicuti est. Aut forte q̄ plenꝰ oi gl̄ia in semetipo etiā foris salutationem quā opatꝰ est deꝰ: z plenā maiestatē eiꝰ oēz terrā vndiq; circūspiciet: z delitiosissimus delitiosissimi seculi habitatoꝛ: ad q̄ quoq; referre posse videbit q̄ adiecit. z ostendā illi salutare meū. Alioq̄n accipiamꝰ si magis placet z h̄ mō vt ipos q̄s ꝓmiserat dies. in hac ostēsione salutari exponat. Lōgitudine inq̄t dieꝫ replebo eū. Et tanq̄ q̄reres vñ illi dies in ciuitate: de q̄ legimꝰ: qz nō lucebit ibi sol p diem. noc em̄ non erit ī ea. Ostendā illi inq̄t salutare meū vt quē admodū z i alia scptura dicit. lucerna eiꝰ sit agnus. Ostendā illi salutare meū. non tam in fide erudiā. nō tā exercebo i spe. sed in spē adimplebo. ostendā illi salutare meum. ostendā illi iesum meū: vt ineternū tā videat in quē credidit. quē dilexit. quē sp optauit. Ostēde nobis dñe miscōiaz tuā: z salutare tuū da nobis. Ostēde nob̄ dñe salutare tuū z sufficit nobis. q̄ em̄ illud videt: videt z te qz ipm̄ in te: z tu i ipso. Hec est aūt vita eterna: vt cognoscamꝰ te verū deū z quē misisti iesum xp̄m. Ita q̄ tūc dimittes seruū tuū dñe fm̄ ꝓbium tuū i pace Cū viderint oculi mei salutare tuū iesum xp̄m dñm nr̄m. q̄ ē sup oia bñdictꝰ Amē.

Diui Ber. abbatis ī libros de cōsideratōe ad Eugeniū pōtificē maximum: Prologus.

Vbit aim dictare aliq̄d. qō te papa beatissime eugeni: vel edificet vel delectet vel cōsoletur. Sz nescio quō vult z nō vult exire leta q̄dē: sed lenta oīo. dū certatim illi ꝓria impare p̄tēdūt. maiestas atz amoꝛ Nepe vrget ille. inhibet illa. Sz iteruenit tua dignatio. q̄ h̄ ipm̄ nō p̄cipis sz petis. cum p̄cipe magis te deceat. Maiestate igit̄ tam dignanter cedere. Quidni cedat pudoꝛ. q̄d em̄ si cathedrā ascēdisti. nec si ambules super pēnas vētoꝝ subducerꝭ affectui Amoꝛ dñm nescit. agnoscit filiū z i infulis. Per se satis subiectꝰ est obsequit spōte. g̃tis obtēperat. libere reuerēt. nō sic aliq̄ nō sic. sed aut timoꝛe ad ista ipellūt aut cupiditate.

Hi sunt q̄ in facie bñdicūt. mala aūt i cordib⁹ cor. Blādiunt corā. i necessitate deficiunt. Āt charitas nunq̄ excidit. Ego vt verē fatear. mḡis sum liberat⁹ officio: sz nō dep̄dat⁹ affectu. Olim mihi iuiscerat⁹ es. nō mihi e medull' tā facile abstraher. Ascende i celos. descēde i abyssos. nō recedes a me. seq̄r te q̄cūq̄ teris. Amauī pauperes spū. amabo paupes̄ t diuitū p̄em. nō em si bñ te noui. q: p̄ paupes̄ fact⁹. tō nō pauper spū es. In te hāc mutationē factā esse ꝓfido. nō de te nec p̄ioris statui tuo successisse ꝓmotionē. sz accessisse. Monebo te. p̄inde nō vt mḡr sz vt mr̄: plane vt amās. Amens magis videar: sz ei q̄ nō amat: ei q̄ vim nō sentit amoris.

De cōsideratōe. liber p̄imus.

Vnde iam ergo incipiā libet ab occupationib⁹ tuis: q: i his marie cō doleo tibi. Condoleo dixerim: si tñ dolēs t ualit' em̄ doleo magis dixisse debueram: q: nō est ꝓdolere vbi nemo q̄ doleat. Itaq̄ si doles ꝓdoleo. si nō: doleo tñ t marie: sciēs lōgius a salute absistere mēbrum qđ obstupuit: t egr̄ sese nō sentiente piculosi⁹ laborare. Absit aūt vt de te id suspicer. Noui q̄b⁹ delitijs dulcis q̄ris. ede nō lōge aūbac fruebare. nō potes his dissuemisse tā cito nō potes ita subito nō dolere nup̄ subtractas. Plaga recens dolore nō caret. Nec cm̄ tā occaluit vuln⁹. nec in tā breui ꝑsum in insensibile est. quanq̄ si nō dissimules. nō deest tibi ing̃ mala iusti doloris. a q̄rtidianis dānis. Innuit⁹ ni fallor auellens a tue rachelis amplexibus t q̄riens id pati cōtigerit: toties dolor tu⁹ remouet necesse est. Āt qñ nō p̄tigit. Quotiens vis t icassum. q̄riens moues nec promoues. q̄riens conaris t nō dat vltra enixeris t nō paris. tentas t abripis: t vbi incipis ibi deficis t dū adhuc oꝛdir̄ succidūt te. Veneꝛt filij vsq̄ ad p̄tū ait ꝓpha: t vires nō hz p̄turiēs. nosti ℞. nemo te melius Attrite frōtis es t istar vitule effraim doctus diligere triturā. Si pace tua. sic seres hñe tue. Absit. Hec est p̄sili⁹ q̄ dat⁹ sit i re probū sensum ab his sane cupio tibi pacē nō cū his nihil plus mutuo tibi pace hac mitar̄ si vnq̄ possit accidere Etiā dico tibi. si sic res: vt assoleꝛ: p̄ ꝓsuetu dinē in ius riam venerit. Noli nimis credere affectu tuo. q̄ nūc est nil tā firū aio: qđ neglectu et tpe nō absolescat. Vulneri vetusto t neglecto call⁹ obducit̄: t eo isanabile quo insensibile fit. Denicq̄ dolor p̄inu⁹ t acerbus. diuturn⁹ esse nō p̄uit. nā si nō aliū de extū ditur: necesse est cedat vel sibi. Emuero cito aut de remedio ꝓsolationē recipiet: aut de assiduitate stupoꝛem. Quid nō inertat ꝓsuetudo. Quid non assiduitate duretur Quid nō vsui cedat. Quātis qđ p̄ amaritudine p̄us exhoꝛtabāt vsu ipo male i dulce ꝓuersum est. Audi iustū q̄ lamentet̄ super hmōi. Que p̄us inqt tangere nolebat aīa mea: nūc p̄ angustia tibi mei sūt. P̄timuz tibi ipoꝛtabile videbit aliq̄d. p̄cussꝰ tpis si assuescas. iudicab non adeo graue paulopost t leue senties. paulopost nec senties. paulopost etiā delectrabit. Ita paulatim i coꝛdis duritiā itur: t ex illa i auersionem Sic grauis t p̄tinuus doloꝛ: catū vt dixi habitur⁹ est exitū aut sanitatē ꝑfecto aut insensibilitatē. hinc p̄oꝛsus hinc tibi timui sp t timeo. ne dilato remedio dolorē nō sustinēs piculo te irreuocabilit̄ desper⁹ imergas. Vereoꝛ inq̄ ne i medijs occupationib⁹: qm̄ multe sūt dū finē difficilis. fi ons tem dures: t ita sensim tei p̄m ād̄amō sensu p̄ues. iusti vtilisq̄ doloris. Oltoꝛ p̄udenti⁹ teill' subtrahas. vel ad tp̄s. q̄ parere trahi ab ipis t duce certe paulatim q̄ tu nō vis. Queris quo: ad coꝛ duz nec pergas q̄rere qđ illō sit: si nō expauisti tuū hē Solū est coꝛ duz. qđ semeip̄m nō exhoꝛret. q: nec sentit: qđ me interrogas. Interroga pharaonē. nemo duri coꝛdis salutez ynq̄ adept⁹ est: nisi quē forte miserās de⁹ abstulit ab eo iuxta ꝓphām coꝛ lapideū et dedit coꝛ carneū. quid ḡ est coꝛ duz. Ip̄m qđ nec p̄fectione scindit̄. nec pietate mollitur. nec mouet̄ p̄cib⁹ t minis nō cedit flagellis durgt̄. Ingratū ad bñficia est. ad cōsilia infidū. ad iudicia seuū. inuerecundū ad turpia. ipauidū ad picula. inhumanū ad hūana t tenerarū ad diuina p̄teritoꝛ obliuiscēs. p̄ntia negligēs. futura nō p̄uidens. Ip̄m est cui p̄teritoꝛ p̄ter solas iniurias: nihil oio nō p̄terit: t p̄ntiū nihil non perit. futuroꝛ nulla. nisi forte ad vlciscen-

dum pspectio seu ꝓparatio est. Et vt ibi dicit cūcta horribilis mali mala complectar ipm est qđ nec deū timet nec hoiem reuerebitur. En quo te trahere hūt nec occupationes maledicte. si tñ ꝓgis vt cepisti ita dare te totū illi. nil tui tibi reliquēs. Perdis tps: ⁊ si licet nūc altꝫ me tibi exhibere tebro: tu q̄z in his stulto labore cōsumerꝫ q̄ nō sunt nisi afflictio spūs. euiscratio mētꝫ exinanitio gre. nā fructꝰ hoꝝ qđ nisi aranearū tele. Queso te q̄le est illō de mane vsq̄ ad vespam litigare aut litigantes audire. Et vtinā sufficeret dici malicia sua. nō st libere noctes. Vix relinquit necessitati nature qđ corpusculi pausationi sufficiat. ⁊ rursum ad iurgia surgit. Dies diei cruciat lites: ⁊ nox nocti indicat malicia: vsq̄ adeo nō est respirare i bonis. nō est alternā capescere requiē. nō vel rara uerseri otia. nō ambigo te q̄z ista deplorare. at frustra istud si nō ⁊ emēdare studueris. Interim tñ sic facias sp horror. nec te vnq̄z ad ista duraueris quolibet vsu vel assiduitate. Percussit eos ⁊ nō doluerūt. ait dꝰ nihil tibi ⁊ illi. Justi potꝰ tibi aptare curato ⁊ affectionē ⁊ vocē q̄ ait. Que est em̄ fortitudo mea vt sustineā. Aut q̄s finis meꝰ. patient agam nec fortitudo lapidum fortitudo mea: nec caro mea enea est. Nag̃ virtus patientie sz mime hāc tibi ad ista optauerim. Interdū impatientē esse ꝓbabiliꝰ. Tu ne approbes illoꝝ patientiā q̄bꝫ paulꝰ dicebat. libēter suffertis ipientes cū sitꝫ ipsi sapientes. ni falloꝝ hironia erat ⁊ nō laus. sz sugillatio q̄rundā māsuetudis. q̄ datꝫ quasi manibꝫ pseudo aplis: a q̄bꝫ seducti erāt ad quecq̄ ipoꝝ pegria ⁊ pua do g̃ta trahi se patientissime ferrēt. Vñ ⁊ subdes. sustinetis em̄ inq̄t si q̄s vos in seruitutē redigit. nō bona patientia. cū possis esse liber seruū re ꝓmittere fieri. nolo dissimules futurē inq̄z certe in dies dū nescis redigerꝫ. Hebetatꝫ corꝺis in dictū est ꝓpriā nō sentire ꝓtinuā vexationem. Vexatio dat intellectū auditui: ait q̄ dā. vexat est. sz si inimia nō fuerit. nā si sit. nō plane intellectū dat: sz ꝓtemptum. Deniq̄z impiꝰ cū in ꝓfundū maloꝝ venerit ꝓtēnit. Expgiscere ergo ⁊ pessime seruitutꝫ iuguz iam iamq̄z iminēs. imo iam non modice premens. nō tñ caue: sz horre. An ideo nō seruus q̄ nō vni seruis sz oīb⁹: nulla turpi or seruitus grauiorue q̄z seruitꝰ iudeorum quā quocunq̄z ierint post se trahūt ⁊ vbiq̄z dños offendunt suos. Tu q̄z dic q̄so. vbi vnq̄z sis liber: vbi tutꝰ. vbi tuus. Ubiq̄z strepitus. vbiq̄z tumultꝰ. vbiq̄z iuguz tue seruitutꝫ te ꝑmit. nec mihi reponas nunc apli vocē: q̄ ait. cū essem liber ab oīb⁹ oim seruū me feci. Longe est istud a te. Nunq̄d hac ille seruitute hoīb⁹ inseruiebat. in acq̄sitione turpis questꝰ. nunq̄d ad eū ō toto orbe ꝓfluebāt ambitiosi. auari. simoniaci sacrilegi. cōcubinarij. incestuosi. ⁊ q̄q̄z ustisimodi mōstruosa genera hoīm: vt ipius aplica auctoritate vel obtinerēt honores ecclīasticos vel retinerēt. Ergo seruū se fecit hō cui viuere xp̄us erat ⁊ mori lucꝝ. vt plures lucrifaceret xp̄o. non vt lucra augeret auaritie. nō igit est qđ de sollertissima pauli industria ⁊ charitate tā libera q̄z liberali: seruili q̄uersationi tue pīocinū sumas. Quā tuo digniꝰ aplatu. q̄z salubriꝰ tue ꝓscie. q̄z ⁊ fructuosiꝰ eccl'ie dei. audias potiꝰ ipm alibi dicentē. p̄cio empti estis. nolite effici serui hoīm. Quid seruiliꝰ indignius q̄z pīsertim sūmo pōtifici. q̄z nō solū oie die sz pene oi hora insudare talibꝫ rebus ⁊ p talibꝫ. Deniq̄z qñ oramꝰ. qñ docemus pp̄los. qñ edificamꝰ eccl'ias. qñ meditamur i lege dei Et q̄dē q̄rtidie pstrepūt in palatio leges. sz iustiniani nō dñi. Juste ne etiā istō. Tu viderꝫ. nā certe lex dñi imaculata q̄uertēs aīas. He aūt nō tā leges q̄z lites sunt ⁊ cauillatiōes subuertentes iudiciū. Tu g̃ pastoꝝ ⁊ eps aiaꝝ q̄ mēte obsecro sustines coā te sp silere illā. garrire istas. Falloꝝ si nō mouet tibi scrupulū puersitas hec. Puto q̄dē ⁊ iterdū cōpellat clamare ad dñm cū ꝓpha. Narrauerūt mihi iniq̄ fa. sz n. vt l't. J g̃ ⁊ te aude liberuz pfiteri sub mole tā grauī incōuenientie huius: ⁊ cui fas nō sit cerniceꝫ subducere. Nā si potes ⁊ nō vis. multomagꝫ seruꝰ es huius ipius tā puerse volūtatꝫ tue. an nō seruus cui dñak iniq̄tas. Et maxie si tu forte idignius iudices hoīem tibi q̄z vitium. dñari. Quid interest volēs seruias an inuitus. Nā ⁊ si coacta seruitus miserabilioꝝ sz affectata miserior est. Et q̄d vis me facere inquis. Ut tibi ab his occupationi

bus pcas. Impossibile forsitan nō debis. facilius cathedre valedicere posse. Recte hic si rūpere t nō magis iterrūpe ista horz tarer. Audi ḡ q̄d redarguā. q̄d suadeā Si q̄s viuis t sapis totū das actioni. t cōsiderationi nihil. laudo te: in h̄ non laudo. Puto q̄s t nemo q̄ a salomōe audierit q̄ minoraf actu. percipiet sapiam. Certe nec tpi actioni expedit cōsideratioi nō pueni ri. Si itē tot⁹ vis esse oim. instar illi⁹ q̄ oia oib⁹ fact⁹ est. laudo hūanitatē: sed si plena sit. Quō autē plena. te excluso. t tu hō es Ergo vt integra sit t plena hūanitas: colligat t te intra suos sinus q̄ oēs recipit Alioquin q̄d tibi pdest iuxta ꝓbuz dñi. si vniuersos lucreris te vno pdito. Quā obrem cū oēs te habeāt. esto etiā tu ex hñtib⁹ vn⁹ Quid solus fraudaris mūere tui. Vsq̄q̄ spūs vadēs t nō redies: vsq̄q̄ nō recipis te t ipse iter alios vice tua. Sapientib⁹ et insipientib⁹ debitor es: t soli negas te tibi Stult⁹ t sapiēs. seru⁹ t liber. diues t paup vir t femia. senex t iuuenis. cleric⁹ t laic⁹ iustus t impi⁹: oēs pter pticipāt te. oīes de fonte publico haurīūt pectore tuo: t tu seorsum sitiēs stabis. Si maledict⁹ q̄ ptē suā facit deteriorē. q̄d ille q̄ se penit⁹ reddit experē. Sane deriuent aq̄ tue in plateas. hoies t iumēta t pectora bibāt ex eis: q̄n t camelis puer⁹. Abrae potū tribuas: sed iter ceteros bibe tu de fonte putei tui. Alienus in q̄t nō bibat ex eo. nunq̄d tu alienus Cui nō alien⁹ si tibi es. Denicp q̄ sibi nesc̄ cui bonus. Demēto ꝓinde nō dico sp nō dico sepe. sed vl interdū reddere teipm tibi. Vtere tñ q̄z te inter multos: aut certe post multos. Quid indulgētius. h̄ em̄ dico fm indulgentiā nō fm iudiciū. Puto t ipo apl'o me indulgentiorē in hac pte. Ergo pluscp optet inq̄s nō infitior. q̄d si ita oporteat. nā tu vt confido nra nō eris meticulosa informatione ꝓtentus. sz abundabis magis. sane sic decet. te scz abundātiorem cp me audaciorē eē. Ego quocp mihi tutius iudico apō maiestatē timiditate. cp temeritate piclitari. Et fortassis nō secus moneri sapientē oportuit: vt sit q̄d scptū est. Da occasionē sapiēti t sapientior erit. Audi tñ apl'm q̄d de hmōi sentiat. sic non est inter vos sapiēs ait ille q̄ iudicet inf frēm t fratrē. t infert. Ad ignominiā vobis dico ptēptibiliores q̄ sunt in eccl'ia illos constituite ad iudicandū Itacp fm apostolū indigne tibi vsurpas tu apl'ice officiū vile. gradū ꝓtēptibiliū. Unde t dicebat epūs epm instruēs. nemo militās deo implicet se negotijs secularib⁹. ego autē parco tibi. nō em̄ fortia loquor sz possibilia Putasne h̄ tpa sustinerēt si hoib⁹ litigantib⁹ pro terrena hereditate t flagitantib⁹ abs te iudiciū. voce dñi rūderes. o hoies q̄s me cōstituit iudicē sup vos. In q̄le tu iudicium mox venires. Quid dicit hō rusticanus t imperit⁹ ignorās pmatū suū inhonorans summā t pexcelsam sedem. detrahēs apostolice dignitati. Et tñ non monstrabunt puto qui hoc dicerent. vbi aliq̄n quispiaz apostolorū iudex sederit hoim aut diuisor terminoꝝ aut distributor terraꝝ. Steterisse denicp lego apl'os iudicandos sedisse iudicantes non lego. Erit illud: nō fuit Ita ne iminutor est dignitatis seruus. si nō vult eē maior dño suo. aut discipul⁹ si nō vult esse maior eo q̄ se misit. aut filius. si nō trāsgredit terminos quos posuerunt pres sui. Quis me cōstituit iudicē: ait dñs t magr̄ t erit iniuria seruo discipulo cp nisi indicet vniuersos. Sibi tñ nō videt bonus extimator rei: q̄ indignū putat apl'is: seu apostolicis viris nō iudicare de talib⁹. Quib⁹ datū est iudiciū i maiora. Quidni ꝓtemnant iudicare de terrenis possessiunculis hoim q̄ in celestib⁹ t angelos iudicabunt. Ergo in criminib⁹ nō in possessionib⁹ potestas vra: qm̄ ꝓpter illa t nō ꝓpter has accepistis claues regni celoꝝ. Prevaricatores vticp excluduri nō possessores. Vt sciatis ait q⁹ fili⁹ hois habz ptārem i terra dimittendi pcā ꝛc. Quenā tibi maior videtur t dignitas et ptās dimittendi pcā: an pdia diuidēdi Sz nō est ꝓportio. Hñt hec infima t terrena iudices suos: reges t pnc̄ipes terre. Quid fines alienos inuaditis q̄d falcem vram in alienā messem extenditis. nō q⁹ indigni vos. sed q⁹ indignū vobis talib⁹ insistere. quippe potioribus occupatis. Denicp nisi necessitas exigit: audi quid censeat. non ego: sz apl's. Si em̄ iudicabit in vobis mūdus h̄: indigni est⁹ q̄ de mīmis iudicet⁹. sed aliud est incidenter cp

currere in ista causa qdem vrgēte. aliud vl
tro incūbere istis tanq̄ magnis dignisq̄
tali taliūq̄ intentiōe reb. Iracq̄ h̄ z innu
mera talia dicerē. si fortia dicerēt si recta: si
sincera Hūc aūt qm̄ dies mali sunt sufficit
interim admonitū esse nō toto te nec semp
dare actioni sz ꝓsiderationi aliqd tui z cor
dis z tpis seq̄strare. h̄ aūt dico necessitatē
intuēs. nō eq̄tatē. q̄q̄ nō fit p̄ter equū ne
cessitati cedere. Nā si liceret qđ deceret. ab
solute p oia z i oib p̄ferendā z vel solā vt
matie fouendā eā q̄ ad oia valet. i. pietatē
prorsus irrefragabilis rō mōstrat qđ sit pi
etas q̄ris. Vacare cōsiderationi dicas fo
sitan me in h̄ dissentire ab illo q̄ pietatem
diffiniuit cultū dei. nō est ita. Si bñ cōsi
deras illi⁹ sensū meis exp̄ssi ꝓbis. Iz ex pre
Quid em̄ tā p̄nēs ad cultū dei q̄q̄ qđ ipe
horrat i psalmo. vacate z videte. q. s. ē de⁹
Qđ qđē in p̄tib ꝓsideratōnis p̄cipuū est.
Quid denicq̄ tā ad oia valēs q̄q̄ ipsius
q̄z actionis p̄tes benigna q̄dā p̄sumptiōe
suas facit. p̄agendo q̄dāmō z p̄ordinādo
q̄ agenda sunt. necessario sane: ne forte que
p̄usa z p̄meditata poterāt esse p̄ficuo p̄ci
pitata magis periculo fiāt Qđ tibimet si re
cordaris. in ipis actionib causaq̄ z ima
gnis q̄busq̄ negotijs magnarūue cōsilijs
rex frequent accidisse nō ambigo. z p̄mū
qdem ipm fontē suū. i. mentē de q̄rit. pu
rificat ꝓsideratio. deinde regit affect⁹. diri
git actus. corrigit excessus. ꝓponit mores
vitā honestat z ordinat. Postremo diui
naq̄ pariter z humanaq̄ rez sciam con fert
Hec est q̄ ꝓfusa distermiat. hiantia cogit.
sparsa colligit. secreta rimat. ꝑa vestigat.
verisimilia examinat. ficta z fucata explorat.
hec est q̄ agēda p̄ordinat. f̄cogitat acta vt
nihil i mēte resideat aut i corrept̄ū: aut cor
reptione egēs. Hec est q̄ in ꝓsperis aduersa
p̄sentit. i aduersis q̄ nō sentit. quoq̄ alter
fortitudinis alterq̄ prudētie est. Vbi etiam
aduertere tibi est suauissimū quendā ꝓcen
tum ꝓplexūq̄ ꝓrutū arcq̄ alterā pēdere ex
altera. sic h̄ loco vides fortitudis mr̄z cē
prudentiā: nec fortitudinē sz temeritatem
eē quēlibet ausuz quē nō gignunt pruden
tia. Hoc est q̄ inē voluptates z necessita
tes media q̄si qdā arbit sedēs. vtriq̄ certz
li mitib determinat fines. istis assignans z
p̄bens qđ sat est illis qđ nimis est demēs:
z sic ex alterutro tertiā formās ꝓtutē quaz
dicūt tpantiā. nēpe intēperantē ipa ꝓsidē
ratio cēset. tā eū q̄ necessarijs pmaciter de
mit. q̄q̄ q̄ indulget superfluis. nō g̃ est tēperā
tia i sol' resecādis superfluis: est z in admit
tendis necessarijs. hui⁹ sñie apl's nō fautor
tm̄. sed auctor esse videt: q̄ curā carnis nr̄e
docet non p̄fici in desiderio. Dicēs siqui
dem curā carnis nō p̄fici. superflua cohibet
addēs i desiderio. necessaria non excludit.
Vñ mihi videt nō oio absurde diffinire tē
perantiā: q̄ hāc nec p̄cidere necessitatē: nec
excidere dicat iuxta illō ph̄i: ne q̄d nimis.
Iā de iusticia q̄ vna ex q̄ttuor est. nōne cō
stat cōsideratōe mētē p̄uenire. vt se formet
i ea. Secū em̄ nēce est p̄us cogitet vt ex se
normā ducat iusticie nec factura vtriq̄ al
teri qđ sibi fieri nolit. nec qđ sibi velit fieri
negatura. In his nēpe duob liqt integrū
esse iusticie statū. Sz nec ipsa solitaria est.
Intuere etem̄ nūc mecū etiā i hui⁹ pulerā
ꝓnexionē z coherentiā cū tpantia: z itē am
baq̄ cū duab suptoribus. i. prudētia z fortī
tudine. nā cū iusticie dicat portio qđ sibi
nō vult fieri q̄s alijs nō facere. Porro pfe
ctio qđ ait dñs q̄cūq̄ vult z vt faciāt vob
hoīes: z vos facite illi. neutq̄ hoq̄ erit. nisi
ipa volūtas de q̄ tota ducit forma: sic ordi
nata fuerit: vt nec velit aliqd superfluum
nec necessariū q̄d superstitiose nolit. qđ qdē
tpantie ē. Denicq̄ z ipi iusticie vt iusta sit
z tpantia modū ponit. noli nimiū esse iu
stus ait sapiēs. oñdens p h̄ mime approbā
dam esse iusticiā q̄ tpantie moderamie nō
frenet. Quid qđ z ipa sapia. h̄ tpantie fre
nū nō respuit. dicēte paulo fm sapiaz a do
sibi datā nō plus sape q̄q̄ oportet sape: sz sa
pere ad sobrietatē. Sz z econuerso qđ tpan
tie necessaria iusticia sit oñdit dñs. arguēs
i euāgelio illoq̄ tpantiā q̄ abstinebāt vt vi
derent hoib ieiunātes. Erat i cibo tpan
tia. sz nō iusticia i aio: q̄ nō deo placere: sz
hoib intēdebāt. Quō rursuz vel ista vel
illa sine fortitudie. cū ꝓfecto fortitudinis cē
nō mediocris. cohibere velle et nolle suuz
inter angustias paq̄ z nimis vt sit ꝓtenta
voluntas mō illo medio. nudo. puro. solo
ꝓstāte sibi eq̄li vndiq̄ sui vtpote ex oi pte
pter circūciso quē solū constat esse ꝓtutis.

Dicito mihi q̄so si potes. cui nā potissimū triū hanc ꝓtutū meditulliū h̄ dandū censeas: qđ ita cūctis ꝑterminū est. vt videatur esse ꝓpriū singulaꝝ. An ipm ꝓtus est t nihil aliud. Sed sic ꝓtus nō esset multiplex ꝫ essent oēs vna. An potiꝰ qz sine eo ꝓtus nō est. oīm quodāmō itima vis vna est et medulla ꝓtutum. in q̄ sic vniunt vt pinde vna videant oēs. p̄sertim qđ nō illō principando cōicant: ꝫ totū a singul' atq; integrū possidet. Verbi cā. Quid tā iusticie q̄ modus alioq̄n si q̄d extra modū relinq̄t non plane. cuiq; tribuit qđ suū est. qđ tñ suū ipsius est facere. Quid tā rursum tpantie q̄ nō aliū de ꝓfecto tpantia est. nisi qđ nil immoderatū admittit. Sz puto fatebere etiam nō minꝰ esse fortitudinis: cū vel maxie ipa sit q̄ ab irruentib⁹ vitijs t q̄ hinc inde suffocare conātib⁹. puꝝ illud potēter eruit t vendicat in quoddā stabile fundamentum boni sedemq; ꝓtutis. Ergo modum istū tene iusticia est. tpantia ē. fortitudo ē. Sed vide ne in hoc differāt: vt iusticie q̄dem in affectu res sit. a fortitudine aūt efficacia eius. Porro possessio eius atq; vsus apud tēperantiā. Restat iam vt doceam⁹ ab hac cōione pru dentiā nō excludi. Nōne ipsa est q̄ modū diu animi neglectu p⁹ habitum. t vitiorū inuidia q̄si in abditis reclusum t coopertū q̄dam vetustatis caligine prior repit t aduertit. propterea dico tibi a paucis aduertit. qz paucoꝝ prudentia est. Itaq; iusticia q̄rit. prudētia inuenit. vēdicat fortitudo. tpantia possidet nō mihi hoc loco ꝓpositus est de ꝓtutibus disputare. sed hec dixerim hortās ad vacandū cōsideratiōi. cuiꝰ bñficio hec t silia aduertunt. Cui tā pio tāq; vtili ocio nullam inuita opaꝝ dare. nōne vitā pdere est Quid tñ. Si te phie huic totū repente deuoueris. p̄ decessores tui nō ita ꝓsueuerūt: eris molestꝰ q̄ plib⁹: q̄si q̄ a patꝝ vestigijs subito deuiauerꝫ. Nēpe id videberꝫ agere. in suggillationē illoꝝ. Sz t notabere vulgari puerbio q̄ h̄ facit qđ nullꝰ: mirant oēs veluti q̄ cupias admiratiōi fore: nec potes eoꝝ oīa sil' t subito vel errata corrigere vt excessus redigere i modū. Erit cū acceptis tpus vt ꝑm sapiam tibi a deo natā paulatim oportūe id studeas. Interim sane malo alterius: vtere in bonū qđ potes. Quā q̄ si de bonis t nō de nouis sumamus exempla: nō defuere romani pontifices qui sibi ocia inter maxima negotia inuenirent Obsidio vrbi t barbaricꝰ ensis ciuiū ceruicibus imminebat. nunq̄d tñ istud terruit btm̄ papā gregoriū: quo minꝰ sapiam scriberet in ocio. Eo nēpe tpe qđ ex eiꝰ p̄fatione liquet: obscurissimā t extremā partem ezechielis tā diligenter. q̄ eleganter exposuit. Sz esto. Alijꝰ inoleuit mos: dies alij sunt. t alij hoīm mores t tēpa periculosa. nō instant iam ꝫ extāt. Fraus t circūuentio t violentia inualuere sup terrā. Calūniatores multi: defensor iratꝰ. Vbiq; potentiores pauperiores opprimunt: nō possumus deesse oppressis. nō negare iniurijā patientib⁹ iudiciū. nisi agitent' cause. audiantur ptes: inter ptes iudicare q̄s pōt. Agitē tur cause: ꝫ sicut oportet. nā is modus q̄ frequētat execrabilis plane. t q̄. nō dico ecclesiā. sed nec forum deceret. Hiror nāq; quēadmodū religiose aures tue audire sustinēt hmōi disputatōes aduocatoꝝ t pugnas ꝓboꝝ q̄ magis ad subuersionē q̄ ad inuentionē ꝓficiūt ꝓtatꝫ. Corrige paruū morē t precide linguas vaniloq̄s: t labia dolosa claude. hi sunt q̄ docuerūt linguas suas loq̄ mendaciū. diserti aduersus iusticiam. eruditi p falsitate. Sapientes sē vt faciant malū. eloquētes vt impugnēt verum. Hi sunt q̄ instruūt a q̄b fuerāt istruendi. astruūt nō ꝓpta ꝫ sua. struūt de. ꝓpo calūnias innocētie. destruūt simplicitatez ꝓtatis. obstruūt iudicij vias. nihil itaq; absq; labore manifestā facit ꝓtatē: vt breuis t pura narratio Ergo illaꝫ q̄s ad tenebras esse erit intrare causaꝫ. neq; em̄ necesse erit oīs diligent' velim. ꝫ breuiter decidere assuescas. frustratoriaſq; t venatorias precidere dilatiōes fac qđ legis qz ꝓpter te scriptum est. Causa vidue intret ad te causa pupilꝰ: t eiꝰ q̄ nō hz qđ det. Alijs alias mittas poterꝫ ꝓmittere ēm̄ nās: q̄ plures nec digās audiētia iudicare. Quid em̄ opꝰ est admittere illos q̄ꝝ petā manifesta sē p̄cedētia ad iudiciū Tāta ē ipudētia nō nulloꝝ vt cū manifeste ambitōis prurigine scateat tota facies cāe eoꝝ nō erubescāt audiētiā flagitare. duplicātes semetipos ad

multoꝝ ꝓscias: in quo vel sue solius satis poterāt cōfūdi iudicio nō fuit ꝙ retōderet attritas frōtes, z iō plures facti sūt z magꝭ īdurauerūt. Sz z nescio quō vitiosus cōscias vitioſoꝝ nō refugit: z vbi oēs sordēt vnī⁹ ferox mime sentit. Quis em̄ vnq̄ verbi cā auaꝝ auar⁹. īmundū īmūdus. luxuriosum luxuriosus erubuit. Plena est ambitiosis eccl'ia: nō est iā qđ exhorreat i studijs z mollitiomb⁹ ambitiōis. non. plusq̄ spelūca latrōis i spolijs viatoꝝ. Si xp̄i discipul⁹ es: ignescat z el⁹ tu⁹. exurgat auctoritas aduersus ipudētiā. Hāc z generalē pestē. intuere mgr̄m sic facientē z audi dicentē. Qui mihi ministrat me seq̄t. Non parat aures vt audiat. sz flagellū quo feriat. Verba nec facit nec recipit. nec. n. sedet iudicās. sz inseqūt punies. Cām tñ nō tacet: q̄ vz domū ozōis negociatiōis fecissent. g̃ z tu facis'ti' Erubescāt vultū tuū istiusmodi negotiatozes si fieri p̄t si nō timeāt. Et tu flagellū tenes. Timeant nūmularij nec fidāt i nūmis sz diffidāt. abscōdāt es suū a te sciētes effūdere q̄s accipe patiozē Hoc studiose z ꝙstant agēdo multos lucrifacies turpiū sectatozes lucroꝝ honestiozib⁹ officijs vēdicādo: multosne vel audiāt hmōi attēptare fuab. Adice illō qđ nō paꝝ ꝓficiet z ad feriās q̄s tibi suadeo. Ira nempe nō pauca tibi momēta tpm̄ rdimes ad vacandū ꝙsideratōi: qđā vt dixi negotia nec audiēdo. qđā alijs ꝑmittēdo. q̄ tua digna putauer⁹ audiētia. fidei qđā z accōmō ipi cāe ꝙpēdio terminādo. De q̄ cōsideratiōe his addere aliq̄ cogito. sz sub alteri⁹ sane p̄ncipio libri atq̄ h̄ sit finis isti⁹ ne dupl'r te oneret min⁹ suauis ozo: si z lōga fuerit.

De consideratione: Liber. ij.

Memoz pmissi mei quo ecce iam aliquā diu teneoz apō te vir optime papa Eugeni: volo ipso absoluere me vel sero. Puderet dilatōis si mihi conscī⁹ fozē iecurie aut ꝙtēpt⁹ nō ē ira. Sz incidim⁹ vt ipe nosti tps gr̄e. Qō z ipsi pene vinēdi vsui videbār indicere cessationē. ne dū studijs. Cū dñs. s. ꝓuocat⁹ petis nr̄is añ tps quodāmō visus sit iudicasse ozbez fre. in eātate qđē sz miscōie sue oblit⁹ Nō pepcit ꝓp'o suo. nō suo noi. nōne dicūt i gētib⁹ vbi est deus eoꝝ. nec mirū. Eccl'ie filij z qui xp̄iano cēsenť noie ꝓstrati sunt in deserto aut interfecti gladio: aut fame ꝙsumpti. Effusa est ꝓtentio sup̄ principes z dominus errare fecit eos in īuio z nō in via. Cōtritio z infelicitas in vijs eoꝝ. Pauoz z meroz z confusio in penetrabilib⁹ reguꝝ ip̄oꝝ. q̄s ꝙfusi pedes euāgelizantiū pācem annūtiantiū bona. Dixim⁹ paꝝ z nō ē paꝝ pmisim⁹ bona z ecce turbatio. q̄si ꝙ temeritate in ope isto aut leuitate vsi sim⁹. Lucurrim⁹ plane nō q̄si in incertū: sz te iubente: imo p te ōo. q̄re g̃ ieiunauim⁹ z nō aspexit: hūiliauim⁹ anias nr̄as z nescīt. nā in his oib⁹ nō est auersus furoz ei⁹: sz adhuc man⁹ ei⁹ extenta q̄s patient interim adhuc audit voces sacrilegas. et egyptios blasphemātes: quia calli de eduxit eos vt occideret i deserto. Et q̄dem iudicia dñi vera Quis nesciat. At iudiciū h̄ abyssus tāta vt videar mihi nō īmerito ꝓnuntiare beatum qui non fuerit scandalizatus in eoz: tñ humana temeritas audet rēphendere: qō mime ꝙprehendere valz. Recoꝛdemur supnoꝝ iuditioꝝ que a seculo sunt: si forte sit ꝙsolatio. nam q̄daz vt dixit. Memoz fui iudicioꝝ tuoꝝ a seculo dñe z ꝙsolat⁹ sum. Rem dico ignotā nemini: z nunc nemini notā. nempe sic se hñt mortaliū cozda qō scim⁹ cum necesse non est. in necessitate nescimus. Moyses eductur⁹ populū de terra egypti meliozē illis pollicit⁹ est terram. nam quō ip̄m alit' sequerer populus solaz sapiens terrā. Eduxit eductos tñ in terrā quā ꝓmiserat nō introduxit. nec est qō ducis temeritati imputari queat: tristis z inopinatus euētus Oia faciebat dño imperante: dño coopante z opus ꝙfirmante. sequentib⁹ signis. Sz ꝓp's ille inquis dure cervicis fuit sp̄ cōtentiose agens ꝙ dñm et moysen seruū ei⁹. Bene illi increduli z rebelles. Hi autem quid. Ipsos interroga Quid me dicere op⁹ est qō fatenť ipi. Dico ego vnū. Quid poterant, pficere: q̄ sp̄ re uertebanť cū ambularēt. Qñ z isti p toraz viā nō redierūt cozde in egyptū. Qō si illi ceciderunt z perierūt ꝓpter iniquitatē suam. Diramur istos eadem facientes. eadem passos. Sed nunq̄d illoꝝ casus aduersus ꝓvom. ista dei. Ego nec istoꝝuz. neq̄

em aliqñ ꝓmissiones dei: iusticie dei ꝓiudicāt. Et audi aliud. Peccauit beniamin accingunt reliq tribꝰ adultionē nec sine nutu dei. Designauit denicꝯ ipe ducē ꝑliaturis. Itaqꝯ ꝑliant freti ⁊ manu validiori. ⁊ cā potiori. ⁊ qō his maiꝰ est fauore diuino. At ꝯ terribilis deꝰ in cōsilijs sup filios hoim. Terga dedere scelerat; vltores sceler; ⁊ pauciorib plures. Sz recurrunt ad dñm: ⁊ dñs ad eos. Ascēdite inqt. Ascendunt denuo denuocꝯ fusi ⁊ ꝓfusi sunt. Ita deo ꝑmū q̄dē fauēte scōo ⁊ iubēte: iusti iustū certamē inēūt ⁊ succūbūt. Sz quo inferiores certamīe eo fide superiores inuēti sunt. Quid putas de me facerent isti. si meo hortatu iterato ascēderēt iterato succumberēt. Qñ me audirent monentē. tertio repetere iter ꝝpetere: opus in quo semel et iam scōo frustrati fuerent. Et tm israelite vnā ⁊ alterā nō reputātes frustrationem. tertio parent ⁊ supereāt. Sed dicunt forsitan isti. vñ scimus qō a dño sermo egressꝰ sit: que signa tu facis vt credam⁹ tibi. non est q ad ista ipe respondeā. parcēdū est verecundie mee. Respōde tu ꝑ me ⁊ ꝑ teipso Fm ea que audisti ⁊ vidisti: aut certe scōm qō tibi inspirauerit deꝰ. Sz forte miraris me ꝓsequi ista q aliud ꝓposuerā. Facio nō oblitus ꝓpositi: sz qō a ꝓposito nō iudicez aliena. Hēpe de ꝓsideratōe vt nemini sermo mihi ad tuā dignationē. Et sane magna ista res ⁊ egēs ꝓsideratione nō mima Qō si res magnas a magnis ꝓsiderari oportet cui eā vt tibi id studiū ꝓpetit: q parē sup terrā nō hēs. Sz tu ꝓm sapiam ⁊ ptātem datā tibi desup factas de h. nō est mee humilitatis dictare tibi sic vt sic fieri quicꝯ Sufficit intimasse oportere aliqd fieri vñ ⁊ ecclia ꝓsoletur ⁊ obstruat os loquentiuz iniqua. hec pauca vice apologie dicta sint vt ipa qualiacūcꝯ habeat ꝓscientia tua ex me vñ habeat me excusatū ⁊ te pariꝫ. Et si nō apud eos q facta ex euētib extimāt: certe apud teipm. Perfecta ⁊ absoluta cuicꝯ excusatio: testimoniū conscie sue. Mihi ꝑ minimo est vt ab illis iudicer. Qui dicūt bonū malū ⁊ malū bonū. ponētes lucē tenebras: ⁊ tenebras lucē. ⁊ si necesse sit vnū fieri e duob malo in nos murmur hoim ꝯ in deum esse. Bonū mihi si digneꝫ me vti pro clypeo. Libens excipio in me detrahētiū linguas ⁊ venenata spicula blasphemoꝝ: vt nō ad ipm ꝓuenīāt. nō reclusō inglorꝰ fieri: vt nō irruat in dei gloriā. Quis mihi det gloriari i voce illa: qm ꝑ pter te sustinui opprobriū. operuit con. fa. meam. Gloria mihi est ꝓ sortem fieri xp̄i. cuiꝰ illa vox est opprobria exprobrantiū tibi ceciderūt sup me. nunc iam recurrat stilus ad suā materiā. ⁊ i ea que ꝓposueramꝰ suo tramite gradiat oratio. Et ꝑmo q̄dez ipam consideratione. quid dicā cōsidera. nō em id ꝓ oia qō cōtemplatione intelligi volo q hec ad rez̄ cerritu dinē. illa ad inq sitionem magis se habeat. Juxta quē sensum pōt cōtemplatio q̄dem diffiniri verꝰ certusꝯ intuitꝰ animi de q̄uncꝯ re: seu apprehensio veri nō dubia. Cōsideratio āt intensa ad inuestigandū cogitatio vel intensio animi vestigantis vez ꝯ ꝯ soleant ambe ꝓ inuicem indifferēter vsurpari Jā qō ad considerationis attinet fructū q̄ttuor vt occurrūt tibi cōsideranda reor: te que sub te que circa te que sup̄ te sunt. A te tua ꝓsideratio inchoet ne frustra extendaꝫ in alia te neglecto Quid tibi ꝓdest si vniuersum mundū lucreris. te vnū ꝑdens. ⁊ si sapiens sis deest tibi sapia si tibi nō fuerꝫ: q̄ntum ꝓo vt q̄dem sentiam ego totū. noueris licet omnia mysteria noueris lata terre alta celi: ꝓfunda maris. si te nesciers ers silis edificāti sine fundamento ruinaz nō structuram faciēs. Quicq̄d extruxeris extra te erit instar ꝓgesti pulueris ventꝫ obnoxiuz nō g̃ sapiēs: q sibi nō est. Sapiēs sibi sapiens erit ⁊ bibet de fonte putei sui ꝑmꝰ ipse A te ꝓinde incipiat tua ꝓsideratio. nō solum aūt: sed ⁊ in te finiat: quocūcꝯ euagek ad te reuocaueris eā: cū salutis fructu. Tu ꝑmꝰ tibi tu vltimꝰ. Sume exemplū de sūmo oim pr̄e ꝓbū suū ⁊ emittēte ⁊ retinente Verbū tuū. ꝓsideratio tua q si, pcedit non recedat: sic ꝓgredisk vt nō egrediak, sic exeat vt nō deserat. In acq̄sitione salutis. nemo tibi germanior vnico matꝫ tue. Contra salutē ꝓriā cogites nihil. Dinꝰ dixi ꝓterdixisse debuerā. Quicq̄d se ꝓsiderationi offerat qō nō quoq mō ,ad tuā ipsiꝰ salutē ꝓtineat respuendū. Et hec cui consideratio in tria q̄dam diuidit. si cōsideres

quid ḋs: aut q̄lis sis. q̄d in natura. ḋs i p̄sona. q̄lis in moribꝫ. q̄d ꝓbi gr̄a bō Quis papa vel sūmus pōtifex. Qualis ⁊ benignus. māsuetus: vel quicquid tale. Quāq̄ ꝑmū illud philosophicū sit magis q̄ apostolicū vestigare. actū est in diffinitōe hoīs quē dicūt aial rōnale ⁊ mortale: qō diligētius intueri si libet licet. nō est qō tue in eo aut ꝓfessiōi obuiet aut dignitati. est ꝙ q̄ saluti afferre queat. nā ꝓsideranti duo hec sil' rōnale mortaleq̄ is tibi exīde occurrit fruct⁹ vt ⁊ mortale qō in te est rōnale humiliet ⁊ rursum rōnale mortale ꝓforret q̄ neutꝝ neglectui erit hoī circūspecto. Si q̄ adhuc pñs ꝓsideranda reḋrit loc⁹. tractabunt infra: ⁊ forte vtili⁹ ex patꝝ collatiōe. nūc ḋs sis ⁊ de quo sis fact⁹ aduertendū. Quāq̄ qō dixi de quo id mihi p̄tereundum purē tue pot⁹ relinquendū agnitiōni. Illō dico indignū tibi citra ꝓfectū agere de tanta assumpto ꝓfectiōe. q̄dni erubescas minus inueniri in magnis: q̄ te recordaris magnū i mīmis extitisse: nō es oblitus p̄me ꝓfessionis. nō excidit mēti q̄ subducta est manus: sꝫ ne affectui q̄ dē ipaz ad singula tua impia. iudicia īstituta hr̄e p̄e oculis: nō erit iutile. Hec re ꝓsideratio faciet honoris p̄ēptorē in honore etiam ipō. At q̄ id magnū. nō recedat a pectore. clypeus est tibi vel a sagitta illa. hō cū in honore esset nō intellexit. loq̄re ergo tibi. Abiectus eram in domo dei mei. Quale est h̄ de paupe ⁊ abiecto leuari sup gentes ⁊ reḡ Quis ego aut q̄ dom⁹ p̄ris mei: vt sedeaz excelsis sublimior. Sane q̄ dixit mihi. Amice ascēde supi⁹: amicū forte fidit Si minus inueniat: nō expedit q̄dē. Qui eleuauit ⁊ dicere p̄t. Sera ḡrela: qm̄ eleuās alliſisti me. nō est qō blādiaꝝ celsitudo. sollicitudo maior illa discrimē: intendit hec: amicū ꝓbat. Hinc accingamur. si nolumus cū rubore nouissimū locū tenere. Factū superiorē dissimulare neq̄m⁹ sꝫ em̄ ad quid oīmodis attendēdū: nō em̄ ad dñandum opinor. nā ⁊ ꝓpha cū sīkiter leuaret audiuit vt euellas ⁊ destruas ⁊ dispdas ⁊ dissipes ⁊ edifices ⁊ plantes. Quid hoc fausti⁹ sonat. rusticani magꝫ sudoris sceinate q̄daz. labor specialis exp̄ssus est. Et nos igit vt multū sentiamus de nobis impositū serimus ministeriū. nō dñium datū. Non sum ego maior ꝓpha. ⁊ si forte par potestatesꝫ meritoꝝ nō est cōpatio. hec loq̄re tibi ⁊ doce teip̄m q̄ alios doces Puta te velut vnū aliquē de ꝓphetis. An nō satis ad te ⁊ nimiū. Sꝫ gr̄a dei es id qō es. q̄d. Esto q̄ ꝓphet⁹. nunq̄d pl⁹ q̄ ꝓpha. Si sapis erꝫ ꝓtectus mēsura: qm̄ tibi mēsus est de⁹. Nā qō ampli⁹ est. a malo est. Discere exēplo prophetico p̄sidere nō tā ad impiandū q̄ ad factitandū qō tp̄s reḋrit. Discere sarculo tibi opus esse nō sceptro vt opus facias prophete. Et q̄dez ille nō regnaturus ascēdit: sed extirpaturus. Putasne ⁊ tu inuenias aliq̄d elaborandū in agro dñi tui: ⁊ plurimum. Non plane totū emūdare q̄ ꝙ ꝓphete. aliq̄d filys suis aplis qō ageret reliquerunt. aliquid ipi parēres tui tibi Sed nec tu ad oīa sufficies. Aliq̄d ꝓfecto tuo relictur⁹ es successori: ⁊ ille alys. ⁊ alij alys vsq̄ in finē. Circa vndecimā deniq̄ horā operarij ocij arguunt ⁊ mittunt in vineam. Ānecessores tui apli audierūt: qz messis q̄dem multa: operarij ꝙ pauci Paternā tibi vēdicato hereditatē. nā si filius ⁊ heres vt ꝓbes heredē. euigila ad curā ⁊ nō ocio torpeas. ne ⁊ tibi dicat. q̄d h̄ stas tota die ociosus. Vltominus inueniri optet: aut de litys resolutū aut resupinū pōpis. nil hoc tibi tabule testatoris assignāt. sed q̄d. Si illaꝝ tenore contentus sis curam pot⁹ he reditabis ⁊ operam. q̄ gloriā ⁊ diuitias. Blanditur cathedra. Specula est. Inde deniq̄ supintendis. sonans tibi episcopi nomine. non dominū sꝫ officiū. Quidni lereris in eminenti. vñ prospectas omnia. quid speculatoꝝ: sup oīa ꝓstitueris. Em̄ uero. pspectus iste ꝓnectum parit nō ociū Quādo libet gloriari vbi ociari nō licet: nec locus est ocio vbi sedula vrget sollicitudo oim ecclīarū. nā q̄d tibi aliō dimisit sctūs apls. qō hēo mḋt h̄ tibi do Quid illud. vnū scio. nō ē aut neq̄ argētū. cū ipse dicat. argētū ⁊ aut nō ē mihi. Si h̄re ꝓtigat vtere nō ꝓ libitu sꝫ ꝓtpe. Sic erꝫ vtēs ill': q̄si nō vtēs Ipa q̄dē qō ad aī bonū spectat: nec bōa sē nec mala vsq̄⁹ tñ hoc bon⁹. abusio mala sollicitudo peior q̄st⁹ turpior Esto vt alia q̄cūq̄ rōe hec tibi vēdices. sꝫ nō aplīco iure. nec eā tibi ille dare qō nā

habuit. Qđ habuit ħ dedit. sollicitudines vt dixi sup ecclias. nūqđ dñationē. Audi ipm nō dñantes aut i clero: sz forma facti gregis. Et ne dictū sola hūilitate putes. nō etiā ꝓtate: vox dñi est in euāgelio. Reges gentiū dñant eoꝝ z q̄ pātem hñt sup eos bñfici vocant. Et infert. Vos aūt non sic Planū est aplis iterdici dñat⁹. Jg̃ tu z tibi vsurpare audeaut dñs aplatū aut aplis cus dñatū. Plane ab alterutro phibens. si vtrūq; silr hre voles. pdes vtrūq;. Alio quin nō te exceptū illoꝝ nūero putes. de q̄ bus q̄rit de⁹ sic. Jpsi regnauerūt z nō ex me ncipes extiterūt: z nō ognoui eos. iam si regnare sine deo inuat. bis gliaz sz nō apd deū. At si interdictū tenem⁹ audiam⁹ edictum. Qui maior est vim ait fiat sicut tuo: z q̄ pcessor est sicut q̄ mistrat. Forma aplica ħ est. dñatio interdicit indicit ministratio Que z ꝯmendat ipi⁹ exēplo legislatoris. q̄ secut⁹ adiūgit. Ego aut̄ in medio vīm sum tāq̄ q̄ mistrat. Qui se iam tyrulo ħ ingloriū putet: q̄ se ꝑor dñs glie pfigniuit. Merito paul⁹ gliaf i eo dicēs. Ministri xpi sūt z ego. z addit. Ut min⁹ sapiēs dico pl⁹ ego. Jn laboribꝫ plūis i carceribus abundāti⁹: i plagis sup̄ modū. i mortibus freq̄nter. O pclar mistriū. Quo nō id gliosi⁹ ncipatu. Si gliari oportet forma tibi sctoꝝ pfigit aploꝝ ꝓponit glia. Parua ne tibi illa videt Quis mihi tribuat si milē fieri i glia sctoꝝ. Clamat ꝓpha. Dihi aūt mi. ho. sta. t. de. ni. ꝓfor. est ꝑn. coꝝ. Clamat apls. Mihi aūt absit gliari nisi in cru. do. no. ie. xpi. ħ glieris opto sp optie genere glie: qđ apli. qđ ꝓphe delegere sibi: reliquere tibi agnosce hereditatē tuā i xpi cruce. in laboribꝫ plūis. Felix q̄ dicere potuit pl⁹ oibꝫ laborauī. Glia est sz nil in ea iane. nil molle. nil resupinū. Si labor teneret. merces inuitet. vnusq̄sq; em̄ ꝑm suū laborē mercedez accipiet. Et si ille plus oibꝫ laborauit. non tñ totū elaborauit. Et adhuc locus est. Exi in agrū dñi tui z ꝓsidera quātis adhuc de veteri maledicto silue scat spinis ac tribulis. Exi inquā in mundum. ager est em̄ mūdus. isq; credit⁹ tibi Exi in illū non tanq̄ dñs sed tanq̄ villicus videre z curare vnde exigēdus es ratiōnem. Exi dixerim quibusdā tue passibꝫ intente sollicitudinis z sollicite intentōis neq; em̄ ipi qui tussi sunt ire in orbem. vniuersum orbem circuierūt pñtia corpis. sed mentis ꝓuidentia. Et tu lena oc'os quosdam tue cōsiderationis z vide regiones si non sunt magis sicce ad ignem q̄ albe ad messem. Quā multe q̄s putaueras frugeſ diligenter inspecte vepres potius appare bunt. Jmmo nec vepres q̄dē annose z vetuste arbores sunt. Sed nō pfecto fructifere: nisi forte glandiuz aut siliquaꝝ q̄s porci manducār. Quouisq; occupāt terrā: nonne si exis z cernis ista. pudebit ociosā iacere securim pudebit sine causa falcez apostolicā accepisse. in hunc quondā agruz ysaac ptriarcha exierat cum primo rebecca occurrit ei z vt scriptura hz exierat ad meditandū. ille ad meditandū. tu ad exirpādum egrediaris necesse est. tibi iam pcessisse meditatio debet tps faciendi p̄ manibꝫ si nunc hesitare inciptas. id quidē sero. an iuxta ꝯsilium saluatoris sediſſe debueras ante estimasse opus meriti vires. pōderasse sapientiā merita ꝯpasse. sumptus cōputasse ꝓtutum. age g̃ puta tps putationis adesse si tñ meditatōis ꝑiuit si cor mouisti mouenda tam lingua mouēda est z manꝰ accingere gladio tuo. gladio spirit⁹. qđ est ꝓbum dei. Glorifica manū z brachiū dextrum in faciēdo vindictā i nationibꝫ. ieresq; in cō. z nobi. in ma. ferreis. Si ħ facis honorificas ministeriū tuū z ministerte. Nō mediocris iste ncipat⁹. Exturbare est ħ malas bestias a terminis tuis. quo greges tui securi i pascuis educant. Domabis lupos. sz ouibus nō dñaberis. Pascendas vtiq; nō p̄mendas suscepisti. Si bñ cōsideraſti q̄ sis ħ te oportet facere nō ignoras. Porro sciēti z nō facienti petim̄ est tibi. Nō es oblitus vbi legeris. Seru⁹ sciēs volūtatē dñi sui et nō faciēs dig̃ plagis vapulabit mltis. sic ꝓphete. sic apli factitabant. Fortes fuere in bello. nō molles in sericis Si fili⁹ es aploꝝ z ꝓphaꝝ z tu face silr. Vendica tibi nobile gen⁹ silibꝫ moribꝫ: qđ nō aliūde nobile q̄ moꝝ igenuitate z fidei fortitudine fuit. p hāc vicerūt reg̃ opati sūt iusticiā. adepti sūt repromissiones. cyrographū p̄nerue hereditatis. qđ tibi euoluim⁹: vbi ispicias

portionē subē q̄ te ꝓtingit. Induere fortitudinē ⁊ hereditasti. Posside fidē. posside pietatē. posside sapiam. ſz sapia ſcrō᷒ ipsa est timor dñi ⁊ hēs qđ tuuz est. habes sine defraudatōe integ᷒ paternū fundū: pcio᷒ sissim⁹ fundus ꝓtus est. Bon⁹ fund⁹ hūi litas i q̄ oē edificiū ꝓstructū spūale crescit in tēplū scīm i dño. Per hāc nōnulli possi dere etiā portas inimico᷒. Que em̄ ꝓtu tum eq̄ pt demonū debellare supbiā tyrā nidem hoim. Cete᷒ cū oi indifferēt pso ne hec sit: q̄dā turrꝫ fortitudinis a facie in imici. nescio quo pacto tñ vis ei⁹ maior in maioribꝫ. ⁊ in clarioribꝫ clarior cōprobat. Nulla splēdidior gēma i oi pcipue ornatu sūmi pōtificis. Quo em̄ celsior ceteris: eo hūilitate apparet illustrior ⁊ seipo. Argu ar forsitan. qđ nō sat⁊ ꝑmis explicit⁊ ꝓtib⁹ in scōas nescio quō stil⁹ excurrent describe re inchoans q̄lē te optet esse. cū necdū q̄s sis plen⁹ exꝑsisset. Credo erubescēs i sum mo positū apice videri hoiem nudū. festi nauit induere isignib⁹ suis. Absq᷒ his nē pe: eo deformior q̄ illustrior parēs. Nūqd pt absconditi ciuitatis sup̄ montē posite de solatio aut latere fum⁹ lucerne extincte sup cādelabꝝ. Simia in tecto. rex fatu⁹ i solio sedens. Et nūc audi canticū meū ⁊ quidez min⁹ suaue: ſz salutare mōstruosa res. gra dus sūm⁹ ⁊ anim⁹ infim⁹. sedes ꝑma. ⁊ vi ta ima. lingua magnilo q̄ ⁊ manus otiosa sermo mult⁹ ⁊ fruct⁹ null⁹. vultus grauis ⁊ act⁹ leuis. ingēs auctoritas ⁊ nutās sub tilitas. Admoui speci'm fed⁹ se i eo vultus agnoscat: tu tuū gaude dissimilem inueniri. inspice rō ⁊ tu. ne forte ⁊ si sit vnde merito placeas tibi. etiā in quo debeas displicere nō desit. Volo gl'ieris testionio cōscie: sed nō min⁹ vt eo ipso hūilieris. Rara vox nihil mihi ꝓscius sum. Cautior in bonis ambulas si ⁊ mala nō lateāt. Quāobrem vt diri nouer⁊ te: vt iter angustias que nō desūt furar⁊ ꝓscie bono. Wag⁊ āt vt scias qđ desit tibi. Nā cui nō desit. Dia illi de sunt q̄ nil sibi decē putat.. Quid si sūmus pōtifex sis Nunqd qz sūm⁹ pōtifex. iō sum mus. Infimū noris esse si summū putas. Qui sūmus: cui addi nō possit. Grauiter erras si teip̄m existies. Absit. nō tu te illis es. q̄ dignitates ꝓtes putāt. tibi añ exp ta ꝓtus cē dignitas fuit. August⁊ relinq̄ to illā sniam aliisq᷒ q̄ dius coli bonoribꝫ nō timuerī. ꝓbi grā nabuchodonosor. ale xandro. antiocho. herodi. Tu ꝯo ꝯsidera nō ꝯsumatōe summū te dici. ſz ꝯparatōe Nec me putes ꝯpationē dicere meritoꝝ ſz ministroꝝ. Sic te existimet hō vt ministꝝ xp̄i ⁊ qđ absq᷒ ꝓiudicio scīrātis cuiuspiā dixerim sūmū plane iter ministros. Alias niti te ad sūmū vdim. nō putare suminū. aut velle putari añ᷒ sis Nā quō᷒ ꝓficis. si tam sufficis tibi. Nō sit ꝓ inde tibi. aut pigruz vestigare quod desit aut fateri qđ desit verecundum. Loquere ⁊ tu voce añ cessoris tui: non quod tam acceperim aut tam ꝓfect⁹ sim. Et rursum. Ego me nō ar bitror ꝯphēdisse Hec scia scrō᷒. hec longe ab illa q̄ inflat. hanc q̄ apponit: apponit ⁊ dolorē. Sz dolorē hūc nemo vnq᷒ sapiēs subterfugit. Est q̄ppe medicinal⁹ dolor: p quē stupor ille letal⁹ ai duri ⁊ ipenitētis ex cludit. Et ideo sapiēs q̄ dicere potuit. Et dolor me⁹ in ꝯspectu meo sg. nūc iam repe tende reliq̄e si q̄ st̄ loci. a q̄ paulo añ diuer timus. Age in dagem⁹ adhuc diligētius q̄s sis q̄ᷓ geras vz ꝓ tpe pson̄ i eccl'ia dei. q̄s es. Sacerdos magn⁹. sūm⁹ pōtifex. tu ꝓnceps ep̄oꝝ. tu heres apl'oꝝ. tu primatu abel. gubernatu noe. p̄triarchatu abraam. ordine melchisedech. dignitate aaron. au ctoritate moyses. iudicatu samuel. ptāte petr⁹. vnctōe xp̄s. Tu es cui claues tradi te. cui oues credite st̄. Sūt q̄dem ⁊ alij celi ianitores ⁊ gregū pastores. ſz tu tāto gl'io sius q̄nto ⁊ differenti⁹ vtrūq᷒ p̄ ceter⁊ no men hereditasti. Hōt illi sibi assig̃tos gre ges singuli. singulos tibi vniuersi credite. vni vn⁹. Nec mō omū ſz ⁊ pastoꝝ tu vn⁹ oim pastor. Vñ id ꝓbem q̄ris et ꝓbo dñi cui em̄ nō dico ep̄oꝝ ſz etiā apl'oꝝ sic abso lute ⁊ idiscrete tote ꝯmisse st̄ oues. Si me amas petre: pasce oues meas. q̄s. illi⁹ vel illi⁹ popl'os ciuitat⁊ aut regiōis aut certe regni. oues meas inq̄t Cui nō planū non designas se aliq̄s. s. assignasse ois. Nihil excipit vbi distinguit nil. ⁊ forte pūtes ceteri ꝯ discipuli erāt. cū ꝯmittēs vni vni tatē oib⁹ ꝯmēdaret i vno grege ⁊ vno pa store ꝑm illō. Una est colūba mea formo sa mea. gfecta mea. vbi vnitas: ibi gfectio

Reliq̃ nūeri pfectionē nō hñt: sz diuisionē recedēres ab vnitate. Inde est qō alij singuli singl'as sortiti sī plebes scietes sacrm Deniq̃ iacob q̃ videbat columna eccl'ie vna ꝓtent⁹ est hieroglyma. petro vniuersitatē cedēs. Pulere ꝯo ibi posit⁹ est suscitare semē defuncti frīs vbi occisus est ille. nā dict⁹ est frat dñi. Porro cedente dñi frē q̃s se alē ingerat petri ꝓgatiue. Ergo iuxta canones tuos alij in ptē sollicitudinis tu in plenitudinē ptātis vocat⁹ es. Alioꝝ ptās certis arctat limitib⁹. tua extēdit t in ipōs q̃ ptātem sup alios acceperūt. Nōne si cā extiterit tu epo celuz claudere tu ipm ab epatu deponere etiā t tradere sathane potes. Stat g̃ incōcussum ꝑuilegiū tuū tibi. tā in datis clauib⁹ q̃ i oib⁹ ꝓmēdat⁹. Accipe aliud qō nihilomin⁹ ꝓgatiuā cōfirmat tibi. Discipuli nauigabant. et dñs apparebat i littore qōcūq̃ iocūdi⁹ erat in corpe redituo. Scīes petr⁹ qz dñs est. in mare se misit: t sic venit ad ipm alijs nauigio pcuientib⁹. Quid istud. Nēpe signū singular⁹ pōtificij petri. p qō nō nauē vnā vt ceteri quiq̃ suaz. sz seculū ipm suscepit gubernandū. Dare em̄ seculū est: naues eccl'ie. Inde est qō altera vice ista dñi gradiens sup aq̃s. vnicū se xp̄i vicariū designauit. q̃ nō vni populo sz cūctis pcesse deberet. Siq̃dē aq̃ multe. pp̄l'i multi. Ita cū q̃sq̃ ceteroꝝ hēat suaz. tibi vna cōmissa est grandissima nauis. facta ex oib⁹ ipsa vniuersalis eccl'ia toto orbe diffusa En q̃s es Sz noli obliuisci etiā q̃d. Nā t ego nō sū oblit⁹ id me ꝓmisisse repetituꝝ in opportunitate. Quā oportune cū eo q̃ es etiā qō añ eras ꝓsideras. Quid dico eras t nunc es. q̃d desinas intueri qō nō desisti esse Una sane ꝓsideratio: q̃d fuer⁹ t q̃d sis. nā quis sis fact⁹ altera: nō oportet vt ista extūdat illam: i scrutinio tui. Es em̄ vt dixi adhuc qō eras: t nō min⁹ h̄ es: q̃q̃ q fact⁹ es ꝑmo forte t mag⁹. Deniq̃ illō nat⁹ es. mutuatus h̄: nō i h̄ mutat⁹. nō retectū illō: sz istō adtectū. Tractem⁹ vtrūq̃ sil'. nā vt pfatū me memini collate ex inuicē ambe res vtiozes fient. dixi sup ꝓsiderāti q̃d sis. naturam occurrere q̃ es bō. nā hō nat⁹ es. Porro pcunctāti q̃s pone respondebit nomen qō est eps qō q̃dē fact⁹ nō nat⁹ es. Quid tibi hoꝝ videt ad pus esse tui t ad te ꝑtinet palius ptinere: qō fact⁹ an qō nat⁹. nonne qō natus. Hoc ergo ꝓsulo ꝓsideres maxime. q̃ maxie es. hoiem vz q̃ t nat⁹ es. nec mō q̃d nat⁹ sed t q̃lis nat⁹. oportet attēdas si nō vis tue ꝓsideratōis fructu t vtilitate fraudari. Tolle ꝓinde nūc hereditaria hec pzomata ab initio maledicta. Dirūpe velamē folioꝝ celantiū ignominiā. nō plagā curantiū: Dele fucū fugacis honoris hui⁹ t male colozate nitozē gl'e vt nude nudū consideres. qz nudus egressus es de vtero mr̄is tue. nunq̃d infulat⁹. nūq̃d micans gēmis aut flozidus seric⁹. aut cozonatus pēnis aut suffarcinatus metallis. Si cūcta hec veluti nubes q̃sdā matutinales velocit trāseuntes t cito ptrāsituras dissipes t exuffles a facie ꝓsideratōis tue occurret tibi hō nudus t paup t miser t miserabilis. hō dolēs q̃ hō sit erubescēs q̃ nud⁹ sit. plozās q̃ nat⁹ sit. murmurās q̃ sit. Hō natus ad labozē. nō ad honozē. Hō nat⁹ de muliere. t ob h̄ cū reatu bzeui viues tpe ꝺoq̃ cū metu replet⁹ multz miseryis. qz et ꝓterea cū flatu t ꝑemult⁹ qz cozpis t aie sīl'. Quid em̄ calamitate vacat nascenti i petō: fragili cozpe t mēte sterili. Vere ergo repletus cui infirmitas cozpis et fatuitas cordis cumulat. traduce sordis mortz addictione Salubzis copula: vt cogitans te summū pōtificē attēdas parit vilissimū cinerem nō fuisse sz esse. Imitet cogitatio naturam. imitet t q̃ dignū est auctozē naturē: sūma imaq̃ cōsociās. nōne natura in pson̄ hois vili limo vite spiraculū colligauit. nōne auctoz nature i sui psona ꝑbuz limūq̃ ꝓtēperauit. ita tibi sume formā. tam de nr̄e ꝓcretione origīnis q̃ de sacro redēptionis: vt alt⁹ sedens. nō alta sapiens sis sz hūilia de te sentiēs hūilibusq̃ ꝓsentiēs. Proinde si ꝓsideras q̃nt⁹ es: cogita etiā q̃lis t maxie. hec te sane ꝓsideratio tenet in te nec a te auolare sinit nec ambl'are in magnis neq̃ i mirabilib⁹ sup te. In te cōsisti. nō infra deijci. nō attolli sup̄. nō euadere īlōgus. nō extendi in lati⁹. Tene medū si nō vis pdere modū. Loc⁹ medi⁹ tu⁹ ē. Medū sedes modi t modus ꝑt⁹. Qēm extra modū habitationē. sapiēs exiliū reputat. ꝓterea nō ē illi hitare i lōgo qō vltra mo-

dum sit. sed nec lato q̄dē qō extra sit pozro nec in alto vel imo: qō altep supᵉ altep ifra sit. deniqꝫ ꝛ lōgitudo exterminū hr̄e solet ꝛ dilatio scissurā. ꝛ altitudo ruinā: ꝛ pfundū absorcionē. Dico hec plani⁹: ne me putes ea loq̄ q̄ apl's ꝓhendere hortaꝛ cū oibus sctis. lōgitudinē. latitudinē. sublimitatem ꝛ pfundū qō alteri⁹ erit ꝛ disputationis ꝛ tpis. nūc aūt longū dico: cū sibi hō lōgiorē ꝓmittit vitā. Latū cū in supfluas anim⁹ distēdit curas. Altū cū de se pl⁹ p̄sumit. p fundū cū se pl⁹ deiicit. Qui g̈ longa sibi metit tpa. nōne ꝑe ingredit iter exterminū transiēs vite terminos ꝓductiori sollicitudie. Inde est q̄ hoies in p̄ntia sese exules ꝓ oblionē i alia p inanē sollicitudinem migrāt secula: nō pfutura imo nec futura. Silr anim⁹ distinct⁹ in mlta. multis lacerēt curis necesse est. Nempe imoderata extensio extenuationē ꝛ extenuatio nimia scissionē facit. tā ꝑo alta p̄sumptio. q̄d nisi ruinosa p̄cipitatio est. legisti nāqꝫ aīe ruinā exaltaꝛ cor: q̄ de regione nimie pusillanimitaꝫ deiectio: nō despata q̄dā absorcio est. In hāc fortis nō deiciet. Prudēs lōgioris vite nō abducet̄ icerto Hodie⁹ moderabit curas tēperabit a supfluis. nō deerit necessarys. Pozro iust⁹ altiora se nō p̄sumet: sz loq̄t cū iusto. Si iust⁹ fuero: nō leuabo caput. Tu g̈ in hac ꝓsideratōe tui caute ābules ꝛ tota eq̄tate ꝑseꝫ vt nec pl⁹ ꝑo tibi tribuas: nec pl⁹ iusto peas. Pozro plus ꝑo tribuis. nō mō arrogādo tibi qō nō hēs bonū sz ꝛ qō hēs afferibēdo. Diligenter discerne: q̄lis ex te ꝛ q̄lis sis munere dei: ꝛ nō sit i spū tuo dol⁹. Erit aūt vbi fideliter partiens tua tibi ꝛ q̄ sc̄t deo. sine fraude r̄signes. Ex te mala. bona a dño eē psuasum tibi nō ambigo. Sane iter considerandū q̄lis sis ꝛ q̄lis fuer⁹ ad memoriā reuocandū. Cōferenda posteriora prioribus. Profeceriſne in ꝑte. in sapia. i itellectu. i suauitate mor. an ab his forte qō absit defeceris. Patientior sis: an impatientior solito iracūdior leuior. insolētior an humilior. affabilior. an austerior. exorabilior. an difficilior. pusillior aīo. an magnanimior. seuer⁹ magꝫ. an pl⁹ solito dissoluris: timoratior. an forte fidētior q̄ oꝛtz Quā lat⁹ tibi patet cāpus in h̄ genere cōsiderādi. Demoro ego pauca veluti q̄dā seminaria. pferens nō tm ipe serens sz dam⁹ semē serēti. Oret ne oresc̄at tibi zel⁹ tuus clemētia tua. discretio q̄z moderatrix earūdem ꝑtutū. q̄lis vz i donādis inturys. q̄l' sis in vlciscēdis q̄z in vtroqꝫ ꝓnidus modi. loci. tpis obseruator. Prorsus cōsiderāda tria h̄ in vsu ꝑtutū haꝫ. ne nō sint virtutes: si p̄ter hec reptant. Hēpe eiusmodi non natura ꝑtutes: sz vsus facit. Nā ex se indifferētes esse nosc̄nt. Tuū est aut abutendo ꝛ ꝓfundēdo facere vitia: aut bñ ordinateqꝫ vtēdo ꝑtutes. Solēt discretiōis oculo caligāte alterutꝫ sibi ꝓrripere loca terminos occupare. Pozro caliginis due sunt cause. ira ꝛ mollior affect⁹. Is iudiciꝫ censurā eneruat. illa p̄cipitat. Quō em̄ ab altero nō pciteꝛ: aut pietas demētie: aut zeli rectitudo. turbat⁹ pr̄e ira oculꝰ. clemēter nil intuet̄. suffusus fluxa q̄daz ꝛ mulieb̄ri mollicie animi rectū nō videt. Nō eris innocēs: si aut punias eū cui forte parcendum esset: aut parcas ei q̄ fuerat puniēdus in tribulationib⁹ q̄z q̄lem te inuenerꝫ: nolo dissimules. Si ꝓstantē i tuis ꝓ dolentē in alienis gaude. Recti cordis h̄. E regione puersissimi si cū in ꝓꝛis deꝓhendaris fortasse impatiens. mime in alienis tamē cōpatiens sentiaris. Quid in ꝓsperis. nihil ne est qō ꝓsiderationē sollicitet. Est vtiqꝫ si diligent' attendas q̄z rarus sp exiterit q̄ non vel modice in prosperitate animū relaxauerit a sui custodia ꝛ disciplina. Quādo hoc incautis non fuit ad disciplinam qō ignis ad ceram. qō solis radius ad niuem vel glaciem. Sanctus dauid. sapiēs salomon fuit. sed blandientib⁹ nimis secūdis reb⁹ alter ex parte. alter ex toto desipuit. Magnus qui incidens in aduersa non excidit. vel paꝫ a sapientia nec minor. cui p̄sens felicitas si arrisit. nō irrisit. Quāq̄z facilius inueneris. qui sapiēciam retinuerunt cōtraria sibi fortuna q̄z qui ꝓpicia non ꝓdiderunt. Preferendus ille ꝛ magnus est. cui inter prospera saltem risus indecentior. aut sermo insolentior aut imoderatior cura vestꝫ vel corpis nō irrepsit. Et si recte sapiens hortaꝛ sapiam scribi in ocio cauēdū ꝛ i ocio ociū ē. Fugiēda pinde ociositas: mr̄ nugaꝫ: nouerca ꝑtutū. iter se

culares nuge. nuge sunt in ore sacerdotis blasphemie. Interdū tñ sincidāt ferende fortassis. refrēde nūq̄. Dagz̄ interuenīē dum caute z prudēter nugacitati prumpē dum sane in seriū q̄d. qō nō mō vtilit. sz libēter audiāt z supsedeāt ociosis. Cōsecrasti os tuū euāgelio. talib⁹ tā apte illicitū. assuescere sacrilegiū est. Labia sacerdotis ait custodiūt sciaz z legē requrūt de ore ei⁹. nō nugas pfecto vel fabulas. Verbū scurrile qō facere vt banue noie colorant. non sufficit pegrinari ab ore pcul z ab aure recle gandū. fede ad cachinos mouerz̄ fedi⁹ mones. Porro detrahere an detrahentē audire. q̄d hoz̄ dānabili⁹ sit nō facile dixeri. De auaritia nō est qō tuū fatigē intuitum cū pecuniā tāq̄ paleā dicarz̄ hre. Nō prozsus. nō est qō p illa timeaf a iudicijs tuis. Sz est qō nō min⁹ scpe. nec noxie min⁹ isidiari iudicātib⁹ solet. de q̄ maxie q̄d i tua cōscia maneat latere te nolim. Quid illud sit q̄ris. acceptio pſonaz̄. nō qui te reū peti existimes. si facies petōz̄ sumis z nō peti⁹ cās iudicas meritoz̄. Est itē vitiū cui⁹ te imunē sentis ire oēs q̄s nouī ex his qui cathedras ascendūt te debis me iudice solitarius. qz̄ facite singulariterq̄ leuasti te supē te iuxta p̄pham. Facilitas credulitatz̄ hec est. cui⁹ calidissime vulpecule magnoz̄ neminē operi satis cauisse ꝓsutias. Inde eis ipis p nihilo ire multe. ide innocentiū frequēs addictio. inde p̄iudicia i absentes. Gratuloz aūt tibi nec em assentatōis apō te vereoz incurrere notā. gratuloz inquam p̄sidere te rez̄q̄ adhuc ablq̄ hoz̄ oim q̄rela multa: an z sine culpa tu videriz̄. Jā ad ea q̄ sub te sunt ꝓsideratio intendēda. At alterius p̄ncipij h̄ siq̄dem tuis occupatiōib⁹ sermo breuioz cōpetentioz est.

De consideratiōe Liber. iij.

Finis superioris libri huic principium ponit. Iraq̄ iuxta p̄missum illius: considerāda q̄ sub te sunt q̄ nā sint illa nō est qō a me querendū putes opti me eugeni. rectius fortasse que nō sint queras. Orbe exeun dū ei q̄ forte velet explorare que nō ad tuam ptinent curam. Parētes tui destinati sunt nō aliq̄s regiones. sz ipm debellaturi orbem. Ite in orbem vniuersum dictū est illis. Ipsi ꝓo vendentes tunicas emere gladios ignitum eloquiū: z spm̄ vehementē arma potentia deo. quo non quenerūt victores inclyti: filij excussorum. quo non sagitte potentiū acute cum carbonib⁹ desolatorijs. z q̄dem i oēm terram exiit son⁹ eoz̄ z i fines orbis tre ꝓba eoz̄. Penetrabāt z incendebant ꝓba illa incensa igni quē dñs misit in terrā. Occūbebant strēnuissimi bellatores. sed nō succumbebāt. triumphabāt z mortui. nimis confortatus est p̄cipatus eoz̄. constituti sunt p̄rincipes sup omnē terram. Eis tu successisti i hereditatē. ita tu heres. z orbis hereditas. At quatenus hec portio te cōtigerit. aut cōtingit illos: id sobria cōsideratione pensandū. non em̄ p oēm reoz modum sed sane q̄dam tenus. Vt mihi videtur dispensatio tibi sup illū credita est. nō data possessio. Si pgis vsurpare z hāc cōtradicit tibi q̄d dicit. De⁹ est orbis terrarum z plenitudo eius. nō tu ille de q̄ ꝓpha Et erit oīs tra possessio ei⁹ Xp̄s h̄ est q̄ possessionē sibi vēdicat. z iure creatiōis z meritо redēptionis z dono p̄tis. Cui em̄ alteri dictū est. Postula a me z dabo tibi gentes hereditatem tuā z possessionē tuā terminos terre. Possessionē z dñium cede huic. tu curā illi⁹ habe. Pars tua h. vltra ne extēdas manū tuā. Quid inqs. nō negas p̄cesse z dñari veras. Plane sic quasi non bene p̄sit qui p̄cest i sollicitudine. nunq̄d nō z villa villico z paru⁹ dñs subiect⁹ est pedagogo. nec tñ ville ille nec i sui dñi dominus est. ita z tu p̄ses: vt prouideas vt consulas. vt pcures vt serues. Pōsis vt prosis. p̄sis vt fidelis seruus z prudens quem cōstituit dñs sup familiā suaz. Ad quid. Vt des illis escam in tpe. hoc est vt dispenses non impes. Hoc fac z dñari ne affectes hoīm homo vt non domietur tui oīs iniusticia. at satis supq̄ id intimatum supra: cū q̄s sis dispuratef Addo tñ z hoc. nam nullū tibi venenū. nullum gladium plus formido q̄s libidinem dñandi Certe vt multū tibi tribuas. si multū deceptus nō es. nil te existiōs pl⁹ accepisse a magnis ap̄lis. recordare nūc vocz̄ illi⁹. sapiētib⁹ z isipiētib⁹ debitor sū. Et si nō ide

bitam tibi cēses. Hoc q̄z sīl momēto debi
toris molestū nomē seruiēti pot⁹ q̄ dñan
ti gruere. Seru⁹ i euāgelio audit. Quan
tū debes dño meo. Ergo si te agnosc̄ sapi
entib⁹ t insipientib⁹ nō dñatorē: sz debito
rem curā dū sūmope tibi t tota vigilantia
cōsiderandū. quō t q̄ nō sapiūt sapiāt. et q̄
sapiūt nō desipiāt t q̄ desipuere resipiscāt.
At nullū gen⁹ insipientie. ifidelitate vt sic
loq̄r insipienti⁹. Ergo t infidelib⁹ debitor
es iudeis grecis t gētib⁹. iterest ꝓinde tua
dare opaz quā possis: vt icreduli q̄uertā
tur ad fidē. q̄uersi non auertant. auersi re
uertant. Porro q̄uersi ordinent ad rectitu
dinē subuersi ad ꝓpitatē reuocent. Subuer
sores inuicē q̄ rōnib⁹ q̄uincant vt vel emen
dent ipsi si fieri p̄t: vel si nō pdāt auctori
tatē facultatēq̄ alios subuertēdi. nō oino
t ab hīs insipientiū genere pessimo tibi dissi
mulandū. Dico aūt hereticos scismaticos
q̄. nā hi sunt subuersi t subuersores. canes
ad occisiōnē. vulpes ad fraudē. erūt iquaz
bmōi maxime tuo studio aut corrigēdi ne
pereāt. aut ne pmāt coercēdi esto de iudeis
excusat tpus te. hūt terminū suū q̄ p̄uenire
nō potuit. Plenitudinē gentiū p̄ire oportet.
Sz de ipīs gentib⁹ q̄d rndes, imo q̄d tua
cōsideratio. rndet tibi pcūctāti sic. Quid
visuz est p̄ib⁹ ponere metā euāgelio. ꝓbū
suspēdere fidei: donec infidelitas durat. q̄
rōne putam⁹ substituit velocē currēs ꝑmo
Quis p̄m⁹ inhibuit hūc salutarē cursum
t illi cā forte q̄ nescim⁹. aut necessitas po
tuit obstitisse. nobis q̄ dissimulā di rō est. q̄
fiducia. q̄ q̄scia xp̄m nō vel offerimus eis:
q̄ nō hūt. An ꝓpitatē dei i iniusticia decime
mus. t q̄dē q̄ntūq̄ p̄ueniat gentiū plenitu
do necesse est: expectam⁹ vt i eas incidat fi
des. Cui casu credere cōtigit. quō credent
sine p̄dicāte. Petr⁹ ad cornelīū. philippus
ad eunuchū missi sūt. t si exemplū recētius
q̄rimus. augustin⁹ a btō gregorio destina
tus est formaz fidei tradere anglis. Et de
his tu ita tecū. Ego addo t de pertinacia
grecoꝝ q̄ nobiscum sunt: et nobiscū nō sūt
iuncti fide. pace dimissi. Quanq̄z et in fide
ipa dauditcauerint a semitis rectis. Et itē
de hereśi que clam pene vbiq̄z serpit. apō
aliquos sceuit palā. nā plurimos ecclie pas
sim t publice deglutire festinat. quer̄ vbi
sit hoc. Vestri q̄ terram austri tam sepe vi
sitant. ecce hi sciunt t p̄ñt dicere tibi. Eūt
t redeunt p medīū illoꝝ. aut transeūt sec⁹.
t quid adhuc est illis egerint. necdū audi
uimus. Et forsitan audiuissem⁹. nisi pre
auro hyspanie salus ꝓpi⁹ viluisset. Tuū ē
t plage huic remediū p̄uidere. Sed est in
sipientia q̄ ipsam q̄z tam ꝓpe modū stultā
fecit sapientiā fidei. Quō t ipam catholi
cam pene totā hoc virus infecit. nam duz
t in ipsa quiq̄ q̄ nr̄a sunt q̄rim⁹. fit vt in
uicem inuidentes. inuicē p̄uocantes exerce
amur ad odia. animemur ad iniurias. ar
memur ad lites. cauillem⁹ ad dolos. fera
mur ad detractiones. ꝓrumpam⁹ ad ma
ledicta. opp̄imamur a fortioribus. oppri
mamus infirmiores. q̄ digne laudabilit̄
occupak meditatio cordis tui aduersus tā
pestilēs insipiētie gen⁹. qō corp⁹ ipm xp̄i.
q̄ est multitudo credentiū occupasse consi
deras. O ambitio ambitientiū crux quō
oēs torquēs oib⁹ places. nil acerbi⁹ crucia
at. nil molestius inq̄etat. nil tñ apud mise
ros. mortales celebri⁹ negotijs ei⁹. An nō
limina apl̄oꝝ pl⁹ iaz ambitio q̄ deuotio
terit. An nō vocib⁹ ei⁹ vīm tota die resul
tat palatiū. An nō questib⁹ ei⁹ tota legū
canonūq̄ disciplia insudat. An nō spoliꝰ
eius ois italica inhiat inexplebili auiditā
te rapacitas. Quid ita tua ipi⁹ spūalia stu
dia nō saltē interdicit sz abscidit. quotiēs
sancta ac fecūda tua aboriri otia fecit in
quietū t inq̄etans maluz. Aliud est q̄d ab
oppressis appellak ad te. Aliud aūt q̄d am
bitio in ecclīa p te regnare mollit. Hec de
esse illis. nec huic aliq̄ten⁹ assentire opor
tet. Quā ꝛo inique foueturilla spernunt illi.
Vtriq̄z tñ debitor es: illis vt erigas. istꝫ
vt rep̄mas. t qm̄ incidit de appellationib⁹
psequi aliq̄ten⁹ non erit abre. Magno in
his t pio opus intuitu est: ne q̄d magis fuit
necessitate p̄uisum. male vtēdo reddak in
utile. Vbi videk t in multā posse eas de
uenire p̄niciem. si non sūmo moderamine
actitenk. Appellak de toto mūdo ad te. id
q̄dē in testimoniū singularꝫ p̄matus tui.
At tu si sapis: nō p̄matu gaudebis: sz fru
ctu. Aplis dictū est. In h̄ nolite gaudere:
q̄ spūs subiciunt vobis. Appellak ad te
vt dixi: t vtinā tam fructuose q̄ necessarie

Utinā cū oppſſus clamat ſentiat oppſſor ⁊ nō ſuꝑbiat ipi⁹ vñ incendiſ pauꝑ Quid tā decoꝛ vt inuocatione tui nois oppreſſi effugiat. ꝟſuti nō refugiāt. q̄d e regione tā querſum. tā recti alienū: vt letet q̄ malū fecit. ⁊ q̄ tulit: inaniſ fatigeſ. Inhumaniſſime nō mouer ꝫ erga hoiem cui illa te iuuante cumulauere dolorē: ⁊ laboꝛ itiner ꝫ ⁊ dāna expēſaꝛ: ſz nihilomin⁹ ignauiſſime in illū nō mouer ꝫ q̄ huic tot calamitatū partim auctoꝛ. partim extitit cā. Euigila hō dei: cū hec ꝓtingūt moueaſ miſeratio: moueaſ ⁊ idignatio tua. Alterā leſo. alterā ledenti debes. Cōſoleſ illo dānoꝛ reſarcitu ſuoꝛ ſatiſfactōe iniuriaꝛ ſiue calūniaſ. Cū iſto ita agaſ vt penitear feciſſe q̄ nō timuit facere. ⁊ nō de penis īnocent ꝫ rideat. Arbitroꝛ idē debere pati illū q̄ ſine cā fortē appellauit Formiaz hāc iuſticie ꝑfigit tibi ⁊ diuīe icōmutabiſ rō eq̄tat ꝫ. ⁊ ni falloꝛ ipa appellationū lex vt illicite vſurpata appellatio nec ꝓſit appellāti nec appellato obſit. vt q̄d. n. frūſtra fatigat⁹ ſit hō: cꝫ plenū iuſticie vt ſeſe poti⁹ leſerit q̄ voluit primuz. Appellaſſe iq̄ iquū ē iniq̄ ⁊ ipune. Inic̄ꝫ appelationū fomeſ. Inic̄ q̄t oīs appellatō ad quā iuſticie īopia nō coegit. Appellare nō vt gues: ſz ſi gueꝛ ꝫ. Appellāda a ſnia añ ſniam improbe oīo niſi ob manifeſtum grauamē ꝑſumiſ appellatio. Qui igiſ nō grauat⁹ appellat. liq̄t q⁹ aut grauare intendit. aut tps redimere. nō eſt aūt ſuffugium appellatio: ſz refugiū. Quātos nouimus appellaſſe pulſatos: q̄ iterim liceret q̄ nūc̄ licet. Nōnullis etiā q̄d vixerūt licuiſſe appellationis ſuffragio nefaria ſcim⁹. ꝟbi gra inceſtū adulteriū. Quale eſt h̄ turpitudini p̄ocinari: q̄ vel maxie formidari a turpib⁹ optebat. Quouſc̄ murmur vniuerſe terre aut diſſimulas aut nō aduertꝫ Quouſc̄ dormitas. q̄ſc̄ nō euigilat cōſideratio tua ad tantā appellationū confuſionē. Preter ius ⁊ fas. pter morē ⁊ ordinē fiunt. Nō locus. nō mod⁹. nō tp̄s. nō cauſa diſcernit aut ꝓſona. Preſumunt leuiter paſſim. plerūc̄ ⁊ nequiter. Volētes maligari nonne his potiſſimū terreri ſolebant nūc terroꝛi ipi ex his magꝫ fiūt atc̄ id bonis. Antidotū ꝟſum i venenū: nō mutatio dextra excelſi h̄. Appellant boni a malis vt nō faciant bona: ⁊ ſupſedēt a voce contruti tui formidātes. Denic̄ appellāt ep̄i. ne illicita audeant matrimōia ſoluere vel ꝓhibere. Appellant ne rapinas. ne furta. ne ſacrilegia. ⁊ q̄ eiuſmōi ſt̄ punire vltates nus vel cohibere p̄ſumūt. Appellant. ne indignas ⁊ infames ꝓſonas a ſacꝫ officijs bñficijſue repellere ſeu amouere q̄ant Qđ tu inuenis remediū morbo huic. ne qđ reꝑtū ad remediū fuit. reperiaſ ad moꝛtem zelatus eſt dñs domū oꝛonis factā ſpelūcam latronū. Tu ei⁹ miniſter diſſimulas. miſeroꝛ refugiū datū arma iniq̄tati. Videas p̄ripi paſſim ꝓtes oppreſſoꝛ ⁊ proꝛū pere ad appellandū nō tā gravatos c̄ꝫ grauare volētes. Quid h̄ miſteꝛy. Tuū eſt cōſiderare nō meū ꝓmētari iſtō. Et cur inq̄s male appellati nō veniūt oñſuri ſuā innocētiā. maliciā ꝓiecturi. Dico qđ dicere ad hoc ſolēt. Nolum⁹ vexari frūſtra in curia eſſe q̄ pclium⁹ faueant appellantib⁹. foueant appellatiōes. Ceſſuris rome domi cedere ſati⁹. Faceꝛ me nō oīo decedere his Quēdas mihi in tā crebris appellationib⁹ quehodie ſunt. Qui ꝑ expēſis itineꝛ ꝫ vel nummū reſtituerit illi quē forte appellauit Dirum ꝟo ſi ita oēs ⁊ appellātes iuſti ⁊ appellati rei vīo examine inuēti ſt̄. Diligite inquit iuſticiā q̄ iudicatis terrā. Paꝛ eſt iuſticiā tenere: niſi ⁊ diligas. Qui timent tenent. q̄ diligūt zelanſ. Amatoꝛ iuſticie inquirit iuſticiā ⁊ ꝓſequiſ eā. Poꝛro oēm iniuſticiā ꝓſequiſ. nihil tibi ⁊ illis: q̄ appellationes venatiōes putāt. Puder elogij qđ apō ethnicos iā vertiſ i ꝓbolā. duos mouimus cervos pingues. Ut mitius loq̄r. plus facetie c̄ꝫ iuſticie hic. Tu ſi amas iuſticiā: appellatiōes nō affectas ſed ſuſtines Verūtn q̄d emolumēti affert eccleſijs dei tua vni⁹ hois iuſticia: vbi ſnia p̄ualet aliē affectoꝛ. At iſtud loci illi⁹ erit. cū ceperint ꝟſari: q̄ circa te ſunt. Nūc ꝟo nō te exiſtimes ocioſe vacare ꝓſiderationi huic q̄ appellationes ad legitimū ſi fieri p̄t revoces vſū Et ſi hinc mea q̄raſ vel poti⁹ cureſ ſnia dico appellatiōes: vt nō cōtemnādas ſic nec vſurpādas oīo. Poꝛro hoꝛ q̄d inſolētius cenſeā haud facile dixerim. Niſi qđ vſurpatio q̄ndā videſ inducere ꝓtempt⁹ neceſſitatem ac p h̄ fōrte acrius inſecranda que

ꝑmpli⁹ nocet. aut nō ꝑ nocētior est mala in se in partu peior. nōne ipa est q̄ ipm ius quoq; nature aut extenuat aut exterminat nam sepe reb⁹ etiaz p̄ciosissimis p̄cij gram nō mō demit sz admit. Quid sacramentis accepti⁹. Usurpata tñ ab indignis: in digneue tractata mimꝰ acceptant. Dazgis hñt dānationē: q; debitā venerationē nō hñt. Fateor grande z generale mundo bonū esse appellatōes. idq; tā necessarium q̄ solē ipz mortalib⁹. Reuera q̄dā sol iusticie est, ꝓdens ad redarguēs opa tenebraz. Prorsus fauēde z manutenēde sunt: sz q̄s extorsit necessitas nō caliditas adinuenit. Usurpatorie sunt hmōi oēs nō subueniētes in necessitate. sz opitulātes iniquitati. Quidni veniāt in cōtemptū. Quanti vt talib⁹ q̄z deferrent. etiā de ꝓrio cessere iure ne lōgo z casso itinere fatigarent. Plures tñ sua amittere nō ferētes appellatiōes minus oportunas z celsa noia importun⁹ cō tempserunt. Dico aliq̄d qō ad rem ptinet exempli causa. Quidā sibi publice despōsauerat vxorē. Adest dies celebris nuptiarum, parata oia inuitati multi Et ecce hō ꝓcupiscēs vxorē, primi fuit in vocē appellationis inopinate, prūpit. affirmās sibi tradita ꝑ sua pot⁹ esse debere. Stupet spōsus hebēt oēs. sacerdos nō audet ꝓgredi: frustrak oīs apparat⁹ ille. Descendit q̄sq; i domū suā: suā cenā māducatur⁹. sponsa a mēsa z thalamo spōse suspendit quousq; roma reditū est. Parisi⁹ ꝓtulit hoc nobili galliaz ciuitate sede regia. Rursum in ciuitate eadē q̄dā sibi despōsata vxore die constituit nuptiaz. Interim emergit calūnia dicentib⁹ q̄busdā nō debere ꝓiūgi. Ad iudiciū ecclie causa delata est: sz nō expectata snīa. Appellatū est sine cā sine grauamine solo frustratorie dilatōis ituitu. At ille sine p̄dere q̄ pararat. siue dilecte tādiu frustrari cōsortio nolēs. nihilomin⁹ qō ꝓposuerat ꝓtempta siue dissimulata appellatiōe pegit. Quid illō qō in antistio doctis eccl'ia nup a q̄dā adolescēculo p̄sumptū est. nēpe defuncto scō ep̄o volētib⁹ cleric⁹ alium vt moris est eligere sibi: iteruenit ille appellās z vetās ne fieret q̄usq; ibet z redisset ab vrbe. Cui tñ appellatōi nec ipe detulit. nam cū videret se cōtenit tāq; q̄ irrōnabilit⁹ appellasset a scitis q̄s potuit sibi tertia die post factā ab alijs electionē fecit suā. Cuz itaq; ex his z inumer⁹ talib⁹ liq̄at nō ex cōtemptu gigni vsurpationē: sz ex vsurpatione cōtemptū vider⁹ tu q̄d sibi velit: qō zelus vī assidue pene vindicat illū ista dissimulat. Uia p̄fect⁹ coercere ꝓtēptū: cura i ipovtero pessime mīis p̄focari germē nec; qō ita fiet si vsurpatio dig̃ aia aduersione mulcteꝝ. Tolle vsurpatōez z cōtēpt⁹ excusationē nō hz. Porro iexcusabilitas ausuz explodet. nō sit ꝓinde vsurpator z ꝓtemptor null⁹ erit: vel admodū rar⁹. Bñfacis tu qō appellationū negato suffragio imo suffugio: multa remittas negotia ad cognoscentes: vel q̄ noscere citi⁹ p̄nt. Ubi em̄ certior ac facilior notio ib: decisio tutior expeditior; esse p̄t. q̄ plenū gr̄e: qō multorum q̄z p̄ z labor⁹ pcis z sumptib⁹ At q̄b⁹ si credas id tibi oīmodis attēdendū. Poterā mīta de eodē addere his. sz mēor ꝓpositi mei ꝓtēt⁹ iterim occasionē d' disse. ad alia trāseo. z ōmū qō occurrit minime trāseundū reor. Prees z singlarit. Ad q̄d. Eget tibi dico ꝓsideratōe. nūq̄d vt de subditis crescas: neq̄q; sz vt ip̄i de te. Principem te ꝓstituerūt: sz sibi nō tibi. Alioquin quo pacto te reputas superiorē his a quibus beneficiū mēdicas. Audi dām. Qui potestatem habent sup eos benefici vocantur. At istud debis q̄ foris sunt Quid ad nos. Tu mendacit diceris si non tam beneficus esse q̄ beneficis preesse intendas. Parui dilectiq; animi est de subdit⁹ non ꝓfectū querere subditor: sz questū ꝓrium In summo p̄sertim omnīū. nihil turpius. Quā pulcre mgr̄ gentiū parētes filijs. nō filios debere censuit thesaurizare parētib⁹ nō mediocris glorie vox illa identidē ip⁹ nō reḡro datū: sz fructū. At iā trāseamus z hinc ne quis morā in his meā auaritie i te notam interpret⁹. Quanq; longe a te sit in libro scō testatus sum. sciens q̄nta z in q̄nta tua necessitate respueris. Ad te p⁹ inde scripserim ista. nō ꝓpter te Nempe qō tibi scribitur soli ꝓdesse nō decet. Hic loc⁹ auaritiaz carpit. a quo vitio imunis satis tua opinio est: an z op⁹ tu videris. Uidimus tñ vt oblata a pauprib⁹ taceā: q̄ tāgere nō acḡescis germanicos detumuisse fac

cos: sed ꝓcio nō massa. Argentū reputatū est fenū. sūmarij nō leuiati sarcinis: onusti nihilomin⁹ repatriāt vel inuiti noua res. qñ hactenꝰ auꝫ roma refudit. Et nunc romanoꝫ cōsilio id inchoatū nō credimus. Duo venerunt ambo locupletes ⁊ ambo rei. Siqđē vnus maguntin⁹. colonien sis alter: alteri gr̄a g̃tis reddita est. Alt indignus credo cui gr̄a redderet audiuit. Cum q̄li veste intrasti: cū tali egredier̄. O vocē magnificā: vocē prorsus aplice libertatis: quid min⁹ ab illa hec habuit pecunia tua tecū sit in ꝑditionē. Nisi q̄ illa plus zeli. in ista plus modestie sonuit. q̄d ille ō trās marinis ꝓtib⁹ pene a finib⁹ terre ⁊tra ⁊ mari currēs ꝑ ēpatu suis ⁊ alienis facultatib⁹ rursus emēdo. Jā em̄ emerat ꝑus. Tulit multa: sz retulit nō oia tñ. Incidit miser i manus alias: accipe q̄ dare potentiores. Bene feciſti tuas i vtroq̄ seruās inopias nec imponere. ſ. ambitioſo nec supponere iniq̄ mām̄one acq̄escens. Non sic a paupe ēpo cōtinuisti. dās q̄ daret ne īmunific⁹ notarek: accepit clā q̄ palā dedit. Sic de tuo sacculo cōsultū est ꝑcundie viri. Sic q̄z curie morē gerēs tuo bñficio inuidiam declinauit coꝫ q̄ diligūt munera: non potes abscōdere ⁊ factū nouim⁹ ⁊ ꝓsonā Audire grauat. Et ego eo libēt⁹ ꝑdico: quo tu id moleſti⁹ audis. Si tibi sic expedit et mihi sic: tā nō oportet xp̄i gr̄iam me silere q̄ nec te q̄rere tuā ⁊ si pg̃ murmurare adhuc tñ debik tibi exeuāgelio. quanto eis p̄cipiebat. tāto pl⁹ p̄dicabāt dicentes. Bene oia fecit. Audi aliud. si tñ aliud. Ad idez em̄ fortaſſis ꝓtinere q̄s dicat. Tua cōsideratio viderit h̄. Mihi videk nō lōge a vero dissentire. q̄ id forte iter auaritie spēs locādum putauerit. Ego ꝓ illi⁹ aut spēm esse aut spēm h̄re nō negauerim. Sane iterest tue ꝓfectionis ⁊ malas res ⁊ parit̄ species deuitare. Jn altero ꝓscie ī altero fame consulis. Puta tibi nō licere ⁊ si alys fortaſſe liceat q̄cq̄d male fuerit coloratuz. Denicq̄ interroga maiores tuos ⁊ dicent tibi. Ab oi specie mala abstinete vos. Sane minister dñi dñm imitek. qꝛ ipe ait. q̄ mihi ministrat me seq̄t. Et hēs ō illo. Dñs regnauit decorē induit dñs fortitudinem. Tu q̄z esto fort̄ i fide decor⁹ i gr̄ia ⁊ ꝑbasti te imitatore dei. Fortitudo tua fiducia fidek conscientie. decor tu⁹ splēdor bone opinionis Jta q̄so induere fortitudinē. etem̄ gaudiū dñi fortitudo tua. Porro spēs tua ⁊ pulcritudine tua: nihilomin⁹ tanq̄ ꝓpria sibitudine delectak. Jnduere vestimet̄ glie tue. vestire duplicib⁹ q̄b⁹ domesticos suos fortis illa mulier īduere ꝓsueuit. nō sit i conscīa nutās infirmitas modice fidei nō sit ī fama nemus male spēi: ⁊ vestiri duplicib⁹ ⁊ gaudebit spōsus sup spōsam aiam tuā: ⁊ gaudebit sup te deus tu⁹. Mirar̄ quor sum hec ignar⁹ vsq̄ adhuc: q̄d dicere veli nō te tollo diutius. Murmur loq̄r ⁊ querimoniā eccl̄iaꝫ. Trūcari se clamitant ac demēbrari. Vel nulle vel pauce admodū sunt q̄ plagā istā aut nō doleant aut nō timeāt. Quer̄ quā. Subtrahunk abbates ēpis. ēpi archiēpis. archiēpi p̄archis siue ꝑmatib⁹. Bona ne spēs hec Dic̄ si excusari q̄at vel op⁹ Sic facit ando ꝑbatis vos h̄re plenitudinē p̄ātis. sz iusticie forte nō ita. Facit̄ h̄ qz potest̄. sz vtrū ⁊ debeatis q̄stio est. Honoꝫ ac dignitatū gradus ⁊ ordines q̄busq̄ suos seruare. positi est̄ nō iudere: vt q̄dā nr̄oꝫ ait. Cui bonorem honorē. Spūalis hō ille q̄ oia dīudicat vt ipe a nemine dīudicek. oē op⁹ suū trina q̄dā ꝓsideratione ꝑueniet. Primum q̄dē an liceat. deinde an deceat: postremo an expediat. nam etsi ꝓstet i xp̄iana vbiq̄ phia nō decere nisi q̄ licet. nō expedire nisi q̄ decet ⁊ licet non ꝓtinuo tñ oē q̄ licet decere aut expedire ꝓsequēs erit. Age aptem⁹ si possum⁹ tria ipa opi huic. At quō nō indecēs tibi volūtate ꝑ lege vti ⁊ qz nō est ad quē appeller̄. p̄rātē exercere negligere rōnem. Tu ne maior dño tuo. q̄ ait: nō veni facere volūtatē meā. quāq̄ nō min⁹ delecti q̄ elati animi est veluti rōnis expertem nō ꝓ rōne sz. p libitu agere nec iudicio agi: sz appetitu. Quid tā bestiale. Et si indignū cui⁹ vrēti rōne viuere vt pec⁹. q̄s inte recteze oim tantā cōtumeliā nature bonoris iniuriam ferat. Sic degenerādo q̄ absit generale opꝓbriū feciſti ꝓpriū tibi. Homo cū in honore esset nō intellexit ꝓparatus est iumentis insipientib⁹ ⁊ similis factus est illis. Quid itē tā indignū tibi q̄ vt totū tenēs. nō sis ꝓtetus toto. nisi minutias

quasdã atq; exiguas portiones ipsi⁹ tibi credite vniuersitatẽ. tanq̃ non sint tue sat tagas nescio quõ adhuc facere tuas. Vbi etiã memisse te volo gabole nathã de homine. q̃ centũ oues habẽs vnaz q̃ erat pauperẽ ꝓcupiuit. Huc quoq; veniat factum immo facin⁹ regis achab: q̃ rex sũmã tenebat. z vnam vineã affectauit. Auertat de⁹ a te qõ ille audiuit occidisti z possedisti. nolo aũt p̃tẽdas nihil fructõ emãcipatiõis ipsi⁹ nullus est em̃ nisi qõ inde ep̃i insolẽtiores: monachi etiã dissolutiores fiũt Quid qõ etiã pauperes. Inspice diligentius taliũ vbiq; libertinoꝝ z facultates z vitas: si nõ pudẽda admodũ z tenuitas in his: z illis secularitas inuenit. Matris nozie libertatẽ gemia soboles hec. Quid ni peccet licẽti⁹ vagũ: z malũ libeꝝ vulgus cũ nõ sit q̃ arguat: Quidni licẽti⁹ quoq; spoliet ac deprædet i ermis religio. cũ non sit q̃ defendat. Quo em̃ refugiuz illis nũquid ad eꝓs dolẽtes iniuriaz. Ridẽtib⁹ ꝓfecto aspiciũt occulis: siue q̃ faciũt mala siue que patiunt. Que demuz vtilitas in sanguie isto. Vereoz ne illa q̃ in ꝓpha cõmiat⁹ est de⁹: alle inq̃ens i iniq̃tate sua morietur: sanguiez aũt ei⁹ de manu tua req̃ram. Si em̃ z extollit q̃ subtrahitur: z qui subtrahit vnit qui subtrahit quõ innocẽs Pax est inuolutin⁹ ignẽ. Audi apti⁹. Si is q̃ murmurat ꝑm alaz mortu⁹ ẽ. q̃ instigat quõ vivit: Quõ non reus mortẽ⁹ amboꝝ z sue parit: q̃ gladiũ dedit vnde ambo morerẽtur. Hoc est qõ dixerã occidisti z possedisti. Adde qõ q̃ audiũt scãdalisantur. indignant detrahũt z blasphemãt: h̃ ẽ vulnerant ad mortez. Nõ bona est arboz facies fructꝰ tales. ifolẽtias. dissolutiones dilapidatões. simultates. scãdala odia qõq; magꝝ dolẽdũ int̃ eccias: inimicitias graues ꝓpereq; discordias. Vides quaz ver⁹ sit ꝑmo ille: oia mihi licẽt: ſz non oia expediũt. Quid si forte nec licet: Ignosce mihi: nõ facile adducoz licitũ ꝓsentire qõ tot illicita parturit. Tunc deniq; tibi licitum cẽseas suis ecclias mutilare mẽbris ꝓfundere oz diez: ꝓturbare terminos quos posuerũt pres tui. Si iusticie est ius cuiq; suare suũ auferre cuiq; sua iusto quõ poterit ꝓuenire. Erras si vt summa ita z solaz institutã a deo vram aplicã ptãtem exisitimas. Si hoc sentis: dissentis ab eo q̃ ait. Nõ est ptãs nisi a deo. Proinde qõ si quis q̃ potestati resistit: dei ordinationi resistit: z si ꝑncipaliꝰ ꝓ te facit: nõ tñ singulariter. Deniq; idẽ ait: oĩs aĩa potestatib⁹ sublimioꝝ subdita sit. Nõ ait sublimioꝝ tã quã in vnoꝝ sublimioꝝ tanq̃ i multoz. Nõ ergo tua sola ptãs a dño: sunt z mediocres sunt z inferiozes. Et quõ q̃s de⁹ cõiunxit nõ sunt sepandi sic nec q̃s subtrãxit cõparandi. Honstꝝ facis: si manui submouens digitũ facis pendere de capite superiozẽ manui brachiũ collateralẽ. Tale est si in xp̃i corpe mẽbra aliꝰ locas q̃ disposuit ipe. Nisi tu putas aliũ esse q̃ posuit in ecclia q̃sdã q̃dẽ ap̃los. quosdã aũt ꝓphas. alios ꝓ euãgelistas. alios doctozes z pastozes. Ad ꝓsumationẽ sctoꝝ in opus ministerij. in edificationẽ corpis xp̃i. Atq; h̃ corpꝰ qõ tibi ꝑ paul⁹ suo ꝓ ea plico figurans eloq̃o z capiti cõueniẽtissime aptans totũ ex eo cõpactũ phibet z ꝓnexũ p oĩez iunctura subministratõis ꝑm operationẽ imẽsuram vnius cuiusq; mẽbri: augmentũ corporis facies i edificationẽ sui in charitate. Nec vilẽ reputes formã hãc q̃ in terra est exemplar hz e celo. Neq; em̃ fili⁹ p̃t facere q̃q; nisi q̃ viderit p̃em facientẽ. p̃sertim cũ ei sub moysi noie dictũ sit. Vide oia facias ꝑm exẽplar qõ tibi i mõte monstratũ est: videratꝰ h̃ q̃ dicebat. Vidi ciuitatẽ sanctam hierl'm nouã descẽdentẽ de celo a deo pataz. Ego em̃ ꝓpter silitudinẽ dictũ reoz. qõ sicut illic seraphin z cherubin ac ceteri quiq; vsq; ad angelos z archãgelos ordinant sub vno capite deo: ita h̃ oẽz sub vno sũmo pontifice primates vel p̃triarche archiep̃i. epi. p̃sbyteri vel abbates z reliqui in hũc modũ. Nõ est quipẽ dẽdũ q̃ z deũ hz autorẽ: z de celo ducat originẽ Qõ si dicat ep̃s. nolo esse sub archiepõ: aut abbas nolo obedire epõ: h̃ de celo nõ est. Nisi tu forte angeloꝝ quẽpiã dicentẽ audisti. nolo sub archãgelis esse: aut ex alio q̃libet inferiorũ ordinũ aliquẽ nõ ferentẽ subeẽ cuiq; nisi deo: q̃d inq̃s. phibes dispẽsare: nõ: ſz dissipare. Nõ sum tam rudis vt ignorẽ positos vos dispẽsatozes: ſz i edificationem nõ i destructionẽ. Deniq; q̃rit inter dispẽ-

satores vt fidelis q̄s inueniat. Vbi necessitas vrget excusabilis dispēsatio est. Vbi vtilitas ꝓuocat dispēsatio laudabilis est. Vtilitas dico cōis nō ꝓpria. Nā cū nihil hoꝝ est nō plane fidel' dispēsatio: sz crudel' dissipatio est. Nōnulla tū monasteria sita in diuersis eparchiis qō specialius ꝓmouerit ab ipa sui fundatōe ad sedē aplicā p volūtate fundatoꝝ q̄s nesciat Sz aliud est qō largit' deuotio. aliō qō mollit' ambitio impatiēs subiectōis. z hec dicta de his. Superest vt generalit' sup vniuersum eccie statum vigilet cōsideratio tua. si plebes clerici. si clerici sacerdotib'. si sacerdotes deo i ea q̄ oportet hūilitate subiecti fūt si ī monasteriis z religiosis locis. seruet' ordo. vigilet disciplina. si sup praua opa z dogmatū cēsura eccl'iastica vigeat: si floreāt vinee honestate: z sertimonia sacerdotū. si flores fructus parturiāt obedientia fidelīū populoꝝ. si demū vīa ipoꝝ aplica mādata z instituta ea q̄ dignū est sollicitudine obseruētur. ne q̄d in agro dñi tui: aut neglectu inculti aut fraude surreptū inueniat. Posse inueniri ne dubites. Vbi in promptu est. vt multa inumera ptermittā q̄ passim neglecta iacēt. nōnulla eē ex his q̄ plāxauit dextera tua cōuulsa mōstrare Nōne os tuū in Remensi ꝓsilio subiecta capl'a. ꝓmulgauit Quis ea tenet. quis tenuit. Fallens si teneri putas. si nō putas. ipe peccasti: aut statuens q̄ nō tenerent: aut qō nō tenent' dissimulans. Precipim' isti vt tā epi q̄ clerici neq̄ in superfluitate seu in honesta varietate coloꝝ: aut figura vestiū: neq̄ in tōsura incentiū quoꝝ forma z exemplū esse dñt offendāt aspectū. sz pot' ita in suis actib' errata ꝓdemnēt z amore innocentie ꝙuersationi demōstrent: sicut dignitas exigit clericoꝝ ordinis. Qō si moniti ab epis suis infra q̄draginta dies non obtēperauerint ecclīasticis būficys eozundē pontificū auctoritate prohibent. Epi ꝓ si ꝓfixā penā. irrogare neglexerint. q̄ inferioꝛuz culpe ad nullos magis referēde st' q̄ ad desides negligentesq̄ rectoꝛes tādiu ab officio pontificali abstineāt donec penā a nobis ꝓstitutam cleric' sibi subiect' ip onāt. Illud etiā durius' adnectendū: vt null' i archidiaconū vel decanū: nisi diacon' z presbiter ordinetur. Archidiacono ꝙ decani z ꝑpositi q̄ infra ordines ꝑnoiatos sunt. si inobedientes ordinari cōtempserint. honore suscepto priuent'. phibem' aūt ne adolescentibus vel infra sacros ordines cōstitut': sz q̄ prudētia z vite merito claresc̄ut predicti ꝙcedant honores. Verba tua hec tu sanxisti: q̄d effectui mācipatū. Adhuc adolescētes. adhuc q̄ infra sacros ordines st' i ecclesia ꝓmouent'. Qō ad ꝓmū capl'm ꝑtinet. luxus vestiū interdict': sz nō restrictus pena dictata: sz mime secuta est. Jam q̄rtus ann' est ex quo datū mandatū audiuim': z neminē adhuc clericoꝝ ꝓuatū būficio neminē epoꝝ suspēsum ab officio luxim' at lucru amarissimo dignū: qō secutū ē q̄d h̄ Impunitas icurie soboles. insolētie mat radix impudētie etrāsgressionū nutrix. Et beat' si oi satagas cura maloꝝ oim ꝓmaz parētē cauere incurīā. Sz ad hoc tu opaz dabis. Et nūc leua oculos tuos z vide. si nō equo vt ꝓpus. pellicula discoloꝛ sacꝝ ordinem decoloꝛat si nō eque vt ꝓpus fissura enormis pene inguina nudat. Solēt dicere. Num de vestib' cura est deo: z non magis de moꝛib'. At forma hec vestiū. deformitas mentiū z moꝝ indiciū est. Quid sibi vult q̄ clerici aliud esse. aliud videri volunt. Jd q̄dem min' castū minusq̄ sinceꝝ. Nēpe habitu milites. questu clericos. actu neutꝝ exhibēt. Nam neq̄ vt milites pugnant: neq̄ vt clerici euāgelizant. Cui' ordinis sunt. Cū vtriusq̄ esse cupiūt vtrūq̄ deserūt. vtrūq̄ cōfundūt. Vnusq̄sq̄ inq̄t in suo ordine resurget. Jsti in quo. An q̄ sine ordine peccauerūt. sine ordine peribūt. Aut si sūme sapiēs de' ꝑaciter credit a sūmo vsq̄ deoꝛsum nihil inordinatū relinq̄re. credo ordinādos vbi null' ordo sz sempiter' hoꝛroꝛ ibitet. O miseranda spōsa talib' creditā paniphis q̄ affligta cultui ei' ꝓpo retinere q̄stui nō verent'. Hō amici pfecto spōsi sz emuli st' Et de his satz q̄ sub te sunt z si nō ad materie copiā q̄ est mlta nimis certe ad id qō ꝓposui ego. Vlisceda tā q̄ circa te st': sz ad ea ostiū nob q̄rtus liber aperiet.

De cōsideratiōe: liber. iiij.

J mihi plenius innotuisset amantissime eugeni pioza qualiter acceptaris. sm h̄ vel fidēcius i reliquū

ꝓcessissem vel cauti⁹ aut certe substitissem oio. nūc ꝯo q⁹ ob locoꝝ distātiā. id mīme dak nō mirer⁊ si ꝓdit exilior sermo anceps ꝓcūde fateor ad mediuꝫ veniēs. Primis itaq⁊ ꝯsideratōis ꝓtib⁹ libris ꝓxim⁹ ꝓtractatis i manib⁹ est de his addere q̄ circa te sunt. Et ipa q̄dē sub te⁊ q̄ ꝓpriora eo importuniora tibi nēpe cor̄ā posita incuriaꝫ nō admittūt. nō dissimulationē. nō obliuionem. Vehementi⁹ vrgēt. turbulēti⁹ irruunt. veteꝝ dū ne obruāt. Circa eiusmōi q̄⁹ sobria t intēta ꝯsideratōne op⁹ sit ꝓprio te exprimēto edoctū satis nō ambigo. Alioq̄n si nō cauta oportunaq⁹ intercedat ꝯsideratio. occupatio ꝯtinuabit: t vexatōis nō erit modus. t sollicitudis nō erit finis. nō tps vacuū. nō libeꝝ cor. pl⁹ laboris t minus vtilitatis. Dico aūt instātia illa tua q̄tidiana: ab vrbe a curia domestica eccl'ia tua. hec inq⁹ circa te sc̄ cler⁹ t pp̄lus tu⁹ cui spāliter ep̄aris: ac p̄ spālis cure teneꝫ debitor. Hi q̄⁹ q̄ tibi q̄tidie assistūt seniores pp̄li orbis iudices t q̄ itē de dono t mensa tua sc̄ capellani. cubicularij. mistri q⁹ diuersis deputati officijs i obsequiū tui. hi te familiari⁹ visitāt frequētius. pulsant molestius sollicitāt. hi sc̄ q̄ nō verenc̄ suscitare dilectā: t añ⁹ ipa velit. Et p̄mo q̄dē cle⁹ illū ordinatissimū cē decet: exq̄ p̄cipue in oēm eccl'iaꝫ cleri forma ꝓcessit. Deinde oē q̄d ꝓperā agik te p̄ntē id tibi turpi⁹. Interest gl'ie sc̄itat⁊ tue vt q⁹ p̄ oculꝫ hēs: ita ordinari. ita sint īformati: q̄ten⁹ toti⁹ honestatis t ordis ipsi speculū. ipsi sint forma. Inueniank p̄ ceteꝫ oꝑtet expediri ad officia. idonei ad sacra. ad plebes erudiēdas solliciti. circūspecti ad sese custodiendos in oi castitate. Quid de pp̄lo loq̄r Populus roman⁹ est nec b⁊ceui⁹ potui. nec exp̄ssi⁹ tā totū aperire de tuis prochianis q̄d sentio. Quid tā notū secul' q⁹ ꝓteruia t ceruicositas romanoꝝ. Hēs īsueta paci. tumultui assueta. Hēs inimic⁊ t intractabil' vsq⁹ ad huc subdi nescio cū nō valꝫ resistere: en plaga. tibi incūbit cura hec. dissimulare nō licet. Rides me forsitan fore incurabilē persuasus. Noli diffidere. curā exigeꝫ. nō curationē. Deniq⁹ audisti. curā illi⁹ habe. et nō erra vel sana illū Vel⁹ dixit q̄dā. nō est i medio sp releuec̄ vt eger. At meli⁹ ꝯpono de tuis tibi. Paul⁹ loq̄k. pl⁹ oib⁹ laborauī nō ait. pl⁹ oib⁹ ꝓfui: aut pl⁹ oib⁹ fructificauī. ꝓbū īsolēs religiosissime vitans. Alis āt nouerat hō quē docuit de⁹: q⁊ vnusq̄sq⁹ fm suū labore accipiet: nō fm ꝓuentū. Et ob h̄ i laboribꝫ poti⁹ q⁹ i ꝓfectib⁹ gl'iandū putauit sicut alibi q⁊ hēs ipm dic̄entē i laboribꝫ plūmis. ita q̄so fac tu q̄d tuū est. nā de⁹ q̄d suū est satꝫ absq⁹ tua sollicitudie et anxietate curabit. Planta. riga. fer curā. t tuas explicuisti ꝑtes Saneiꝫ crementū vbi voluerit dabit de⁹ nō tu. vbi forte noluerit: tibi dep̄it. nihil dicēte scp̄tura. Reddet de⁹ mercedē labor⁹ sc̄or⁹ suoꝝ. Secur⁹ labor: quē null⁹ valet euacuare defect⁹ Et h̄ dixerim absq⁹ p̄iudicio diuīe potēcie t bonitat⁊. Scio īduratū cor ꝓp̄ huī⁹ ⁊ potēs est de⁹ ō lapidib⁹ ist⁊ suscitare filios abrae Quis scit si reuertak t ig̃scat. ꝙuertat t sanet eos. Sz nō est ꝓpositi mei dictare deo: q̄d facere dēat. tibi vtinā possim q̄ oportet t put oꝑtet sua dere aūt loc⁹ dubi⁹ t scrupulosa īcidit disputatio. Nā vbi adoriar dicere q̄d sentio: vt video satis q̄d imineꝫ. Clamabik insuetū: nā iustū negari nō poterit. Ego ꝯo ne insuetū q̄dē assenserim. Nempe assuetū fuisse scio: ac p̄ h̄ indissuetū potuis se venire⁊ nō redire in insuetū. An ꝯo assuetū q⁹ neget: q̄d ꝯstat nō mō aliq̄n factū⁊ aliq̄n factitatū. q̄d illud sit dicā: et non p̄derit. Cur: q⁊ nō placebit satrapis: plus maiestati q⁹ ꝓfuit fauētib⁹. Fuer̄t añ te ḡ se totos ouib⁹ pascēdis exponerēt. pastorū ope t noie gl'iātes: nil sibi reputātes indignū: nisi q⁹ saluti ouiū obuiare putarek non q̄rētes q̄ sua sc̄⁊ ip̄dētes. Impēdere curā ip̄endere subaꝫ. ip̄dere t seip̄os. Vñ vn⁹ illoꝝ. Et ego ait: supimpēdar ꝓ aiab⁹ vr̄is Et tā⁹ diceret. nō venim⁹ mistrari⁊ ministrare Ponebāt q̄tiēs optuisset sine sumptu euāgeliū. Vn⁹ erat ō subdiꝫ q̄st⁹ vna pōpa vnaq⁹ voluptas. si quō eos possent pare dño plebē ꝓfectā. id oīmodis satagebāt. etiā i mīra ꝓtritōe cordis t corpis i labore t erūna: i fame t siti. i frigore t nuditate. Vbi nūc ꝙsuetudo hec subijt difficilis valde. lōge in aliud mutata sunt studia: et vtinam non in peius. Cura tamen t anxietas et emulatio t sollicitudo fateor perseuerant. Translata hec non immutata. Testimonium vobis perhibeo. quod nec substantie parcitis. non magis q⁹ ante.

Diuersa aũt hec locatio dissilitudinẽ facit magna abusio. pauci ad os legislatoris ad manꝰ oẽs respiciũt: nõ imerito tñ. oñe papale negociũ ille agũt. Quẽ dabis mihi de tota maria vrbe q̃ te in papã recepit ꝓcio seu spe ꝓcij nõ intercedente. Et tunc potissimũ volũt dñari cũ ꝓfessi fuerint seruitutẽ. fideles se spondẽt vt opportuniꝰ fidentibꝫ noceãt. Et h̃ nõ erit ꝓsiliũ tibi a q̃ se arcẽdos putẽt. nõ secretũ quo se nõ ingerant. Sistãte ꝓ foribꝫ quoq̃ illoꝝ moram vel modicã fecerit ostiariꝰ ego tũc ꝓ illo eẽ nolo. t nũc expire pauꝯ. nouerim ne t ego aliq̃tenꝰ mores gẽtis. Añ oĩa sapiẽtes sũt vt faciãt mala: bonũ autẽ facere nesciũt. hi inuisi terre t celo vtriq̃ iniecere manꝰ, impij in deũ temerarij in sctã seditiosi in iuicem. emuli in vicinios. inhumani in extraneos. q̃s neminẽ amãtes amat nemo: t cũ timeri affectãt ab oibꝫ. oẽs timeãt necesse eẽ hi sunt q̃ subesse nõ sustinẽt. ꝑesse nõ nozũt supioribꝫ infideles. inferioribꝫ importabiles. hi inuerecũdi ad petendũ ad negandũ frontosi. Hi ipoztuni vt acciꝑiant. inq̃eri donec accipiãt. inq̃ri vbi acceꝑint. Docuerunt linguã suã grãdia loq̃. cum openꝝ exigua largissimi promissozes t parcissimi exhibitozes. blandissimi adulatozes t mozdacissimi detractozes. simplicissimi dissimulatozes t malignissimi ꝓditozes. Excurrimus vsq̃ huc pleniꝰ te atq̃ expssius admonendũ putãtes hoꝝ q̃ circa te sunt i hac ꝑte iã ad ozdinẽ recurramꝰ. Quale est q̃d de spoliꝫ ecclie emunꝝ q̃ dicũt tibi euge euge: paupeꝝ vita i plateis diuitũ semi nuꝝ. Argẽtũ micat i luto. accurriꝝ vn dicꝫ tollit illõ nõ pauꝑioꝝ sꝫ fozcioz. aut q̃ fozte citiꝰ ꝑcurrit. a te tñ mos iste vel potius moꝝs ista nõ cepit. in te vtinã desinat. Sꝫ reliq̃ ꝓseq̃mur iter h̃ tu pastoꝝ ꝓcedis deauratus tã multa circũdatꝰ varietate. Oues q̃d capiũt si audirẽ dicere. demonũ magisq̃ ouiũ pascua hec. s. sic factitabat petrus sic paulus ludebat. Vides oẽz eccliasticũ zelũ feruere sola ꝓ dignitate tuẽda. honori totũ daꝝ. sctitati nihil aut paꝝ. Si causa req̃rẽre paulo sũmissius agere. ac sociabilius te hr̃e ceptauerꝯ, absit inq̃unt: nõ decz tpi nõ ꝓgruit. maiestati nõ ꝓuenit. quã geras ꝓsonã attendito. De placato dei vltia mentio est ꝓ iactura salute nulla cũctatio Nisi q̃ sublime est. h̃ salutare dicamus. t q̃ gl̃iaz redolet. id iustũ. Ita oẽ hũile ꝓzo bzo ducik iter palatinos: vt facilꝰ q̃ esse ꝯq̃ apparere hũilis velit inuenias. Timoz dñi simplicitas reputak. ne dicã fatuitas. Vtiꝝ circũspectũ t amicũ, ꝑpe ꝓscie calũni ank hipocritã Pozro amatoze q̃tis t sibi interdũ vacãte iutile dicũt. Quid ergo tu Euigilas ne adhuc ad istos q̃ circũdederũt telaq̃is mozꝯ. Queso sustie paulisꝑ t supporta me. imo daveniã nõ tã temere ꝯq̃ timide hec loq̃uti Emuloz te emulatione bona t vtinã ꝯq̃ vehementi tã vtili. Scio vbi hitas icreduli t subuersozes sc̃ tecum. Lupi non oues sc̃. taliũ tñ tu pastoz. Vtil ꝓsideratio q̃ forte iuenerꝯ, quo si fieri possit: ꝓuertas eos ne ipi subuertãt te. Quid diffidimꝰ posse reuerti i oues. e q̃bꝫ ꝑti i lupos potuerũt. Hic h̃ nõ ꝓco tibi vt parcat deꝰ Pastoze te ꝓp̃o huic certe aut nega aut exhibe. Nõ negab ne cuiꝰ sedẽ tenes. te neget heredẽ. Petrꝰ h̃ ẽ q̃ nesciꝝ ꝓcessisse aliq̃n vel gẽmis ornatꝰ vel scriptꝰ. nõ tectꝰ auro nõ vectꝰ eq̃ albo. nec stidatꝰ milite. nec circũstrepentibꝫ septꝰ ministris. Absq̃ his tñ. credidit satis posse ipleri salutare mãdatum si amas me pasce oues meas. Jn his successisti nõ petro. sꝫ ꝓstãtino. Cõsulo tolerãda ꝓ tpe. nõ affectãda ꝓ debito. Ad ea te portꝰ iuuto. q̃z te scio debitoze. t si purpuratꝰ, t si deauratꝰ incedẽs nõ est tñ q̃d horreas opaz curãue pastoralem. pastoris heres. nõ q̃d erubescaꝯ euãgeliũ. ꝯq̃. si volens euãgelizes inꝝ apl̃os q̃dẽ etiã gl̃ia est tibi. Euãgelizare pascere est. Facꝰ euãgeliste t pastoris opus ipleti. Draconꝫ inq̃s me mones pascere t scorpionꝫ. non oues Propterea inq̃ magꝯ aggredere eos sꝫ ꝓbo nõ ferro. Quid tu denuo vsurpare gladiũ tentes quẽ semel iussus es ponere i vaginã. quẽ tũ q̃ tuũ negat nõ satꝯ mihi videꝝ attẽdere ꝓbũ dñi dicẽtis sic. Conuerce gladiũ tuũ in vaginã. Tuus g̃ t ipse: tuo forsitan nutu. etsi nõ tua manu euaginandus. Alioq̃n si nullo mõ ad te ꝑtineret etis. dicentibꝫ apl̃is, ecce gladij duo hic. nõ rñdisset dñs. satis est sꝫ nimis est. Uterq̃ ergo eccle t spãlis. s. gladius t materialis sed is q̃dem ꝓ eccl̃ia, ille ꝓ t ab eccl̃ia ex-

ercēdus. ille sacerdotꝫ: is militꝫ manu. sed sane ad nutū sacerdotꝫ ꝛ iussum imperatoris. Et deh̄ alis. Nūc ꝓ arripe illū: q̄ tibi ad ferendū creditꝰ est: ꝛ vulnera ad salutē si nō oēs: si nō vel multos: certe q̄s possis. nō sum inq̄s melior q̄ꝑ ꝓres mei. Quē illorum domꝰ exasperās. nō dico: audiuit. sed irrisit. Jō tu insiste magꝫ: si forte audiāt ꝛ q̄escāt. insiste ꝛ ꝛ resistēt̄ib⁹. dicēdo hec. forte nimis dicat. nūc nra illa vox. insta opportune importune. hūc si audes: nimiū appellato. Prophe p̄cipit. clama ne cesses ad q̄s nisi ad sceleratos ꝛ peccatores. Annūtia inq̄t ꝓpl'o meo scelera eoꝝ: et domui iacob peccā eoꝝ. Prudent aduerte ꝛ sceleratos phiberi ꝛ ꝓpl'm dñi. Puta dic his idē. Et si sceleratꝰ si inq̄: vide ne audias. q̄d vni ex his meis nō feciſti: nec mihi feciſti. Fateor populū istū extitisse vsq̄ adhuc dura fronte ꝛ idomito corde: sꝫ vtꝝ etiā idomabili. nescio vñ liq̄do scire possis. Pōt fore q̄d nec dum fuit. Si difficilis tu: sꝫ apud deū non erit impossibile oē ꝙbū. si dura frōte sunt: durato ꝛ tu eā tuā. nil tā duꝝ q̄d duriori nō cedat. Dñs ad ꝓpham Dedi frontē tuam duriorē frontib⁹ eoꝝ. Vnū est q̄ te absoluit. si egisti cum ꝓpl'o illo: vt possis dicere. Ppl'e meꝰ q̄d tibi debui facere ꝛ nō feci. si sic feciſti nec ꝓfeciſti. est demū q̄d facias ꝛ q̄d dicas. Exi de vr chaldeoꝝ: ꝛ dicito q̄ optꝫ me ꝛ alys ciuitatib⁹ euāgelizare. Puto nec penitebit exiliū orbe p vrbe cōmutato. Veniam⁹ ad collaterales ꝛ coadiutores. Hi seduli tibi hi intimi sunt. Quāobrem si boni sīt tibi potissimū sīt: si male eā plus tibi. ne te dixerꝫ sanū dolētē latera. h̄ est ne te dixerꝫ bonū malī intentē. aut si bonus sis: bonitas tui soliꝰ quē fructū afferre ꝓt Sicut in superiore libro dixisse me memi q̄d inq̄ emolumēti affert ecclesijs dei. tua vniꝰ hois iusticia si snia ꝓualz aliī affectorum. Sꝫ nec tuta tibi tua bonitas obsessa malī. nō magꝫ q̄ꝑ sanitas vicino ꝓpente. nō est q̄ te subducas malo irestino. ꝛ e regione bonū domesticū. eo amplius q̄ septꝰ inuat Sꝫ siue leuēt siue grauēt cui rectius iputādum. q̄ꝑ tibi. q̄ tales aut elegisti aut admisisti: nō de oib⁹ dico. nā sunt quos nō elegisti: sed ipsi te. Aꝛ prātem nō hn̄. nisi q̄ꝑ tu eis. aut tribuerꝫ aut ꝓmiserꝫ. Ad idē g̃ reuertimur. Tibi iputa q̄cq̄d patieris ab eo q̄ sinere pōt facere nihil. His exceptꝫ de cetero nō icōsiderate vt vides eligēdi q̄q̄ seu colligēdi sīt opus misterij hui⁹ Tuus est vndecūq̄ vocare ꝛ ascisscere tibi. exēplo moysi: senes nō iuuenes: sꝫ senes nō tā etate q̄ moribꝫ. q̄s tu nosti. q̄ senes ꝓpl'is sīt. An nō eligēdi de toto orbe: orbē iudicaturi. sane huic negotio. nō se ingerat rogans Cōsilio nō p̄ce agendū est. Sūt q̄ necessario a nob̄ rogantiū. aut extorq̄t ipoꝝtunitas aut necessitas mereꝰ At istō i his q̄ nostra sunt. Vbi aūt non licet q̄ volo facere. q̄s locus rogāti: nisi forte q̄ me rogat. h̄ rogo: vt q̄d vult h̄ liceat mihi ꝛ nō magꝫ vt velim. Alius ꝑ alio. aliꝰ forte ꝛ ꝑ se rogat Pro quo rogaris: sit susceptꝰ. Qui ipse rogat ꝑ se tā iudicatꝰ est: nec interest p se an p aliū q̄s roget. Clericū curiā frequentantē q̄ nō sit de curia: ad idē nozis p̄tinere ambientiū genus. Adulantē ꝛ ad palacium cuiuscq̄ loquētē vnū de rogātib⁹ puta. etiā si nihil rogauerit. Scorpioni nō est i facie q̄d formides: sꝫ pūgit a cauda. Si ad talium blāditias. cor tuū vt assolꝫ molliri senseris: meminerꝫ scriptū. Qui his hō p̄mū bonū vinū ponit cū aūt inebriati fuerint. tūc id q̄d deterꝰ est. Pari pōdere estimaueris eius hūiliratē q̄ timet: ꝛ eꝝ q̄ sperat. Virt callidi ꝛ dolosi ꝓpriū esse soler. tūc pretēde re hūilitatē. cū aliq̄d obtinere voluerit. De q̄lib⁹ dicit scp̄tura. Est q̄ se humiliat neq̄ter: ꝛ interiora eius plena sunt dolo. De vobis ipis sūme sn̄ie hui⁹ exēplū. q̄ntos quos supplices admisistis: postmodū sustinuistꝫ graues. insolētes. cōtumaces. rebelles. q̄d q̄dē interius malū regūt p̄ncipia. posteriora ꝓdūt Verbosulū adolescentē ꝛ studentē elo q̄ntie cū sapie sit ianis. nō aliud q̄ꝑ iusticie hostē reputes. Pro hmōi falsis frib⁹ ōt tibi magr̄ manꝰ cito nemini iposuerꝫ. Excluso itaq̄ vniuerso h̄ pestilētie genere hoīm: cure tibi maxīe sit introducere talesꝫ quos postmodū intro duxisse nō poeniteat Turpe est tibi septus rectractare q̄d feceris: ꝛ iudiciū tuū frequenter p̄clytari nō decet. Diligēter p̄inde oīe q̄d faciendū erit tracta apd te: et cū his quib⁹ diligūt. Tracta aūt ante factum: q̄ post factū sera retractatio est Sa.

pietis cōsiliū est oīa: fac cū ꝓsilio. ⁊ post factū nō penitebis. Et hoc tibi psuade q̄ admittēdi sunt difficile i curia posse, pbari ⁊ ideo si fieri pōt viros pbatos oportere deligi nō probandos. nos in monasteriis oēs recipim⁹. spe meliorādi. Et curia bonos facilius recipe q̄ facere ꝓsueuit. Qđ si plures i ea defeciſſe bonos q̄ malos, pfecisse, pbauim⁹. q̄rendi sane q'ly nec defectus timeak nec, pfectus optek: vtpote tā pfectis ⁊ tracꝫ nō volētes nec̄ currētes assumuto ſz cūctātes ſz renuētes: etiā coge illos ⁊ cō pelle intrare. In talib⁹ vt opinor reqescet ſpūs tu⁹ q̄ nō sunt attrite frōtis ſz ꝓcūdi: ſz timorati preter dn̄m timeāt nihil nihil sperēt nisi adeo. Qui aduentantiū nō manus attendāt: ſz necessitates q̄ stent viriliter, p afflictis ⁊ iudicēt in eq̄tate, p māsuetis terre q̄ sint ꝓpositi ad mores; pbati ad sciemoniā parati ad obedientiā. mansueti ad patiētiā. subiecti ad disciplinā. rigidi ad cūram. catholici ad fidē. fideles ad dispensationē. ꝓcordes ad pacē. ꝓformes ad vnitatem: q̄ sunt i iudicio recti. i ꝓsilio, puidi. i iubēdo discreti. in disponēdo industri⁹. in agēdo strēnui. in loquēdo modesti. in aduersitate securi. in, pspitate deuoti. in zelo sobri⁹. in misēdia nō remissi. in octio nō ociosi. in hospitio nō dissoluti: in conuiuio nō effusi. in cura rei familiaris nō anxi⁹. aliene nō cupidi. sue nō, pdigi. vbiq̄ ⁊ in oib⁹ circūspecti q̄ legatiōe, p xp̄o fungi quotiēs opus erit. nec iussu rēnuant. necnō iussi affectent q̄ qđ ſecunde excusant. obstinatius nō recusent q̄ missi. post aut̄ nō eāt ſz xp̄m seq̄ntur q̄ questū legationē nō existiment: nec req̄rant datū ſz fructū: quin regib⁹ iohannē exhibeāt. egyptijs moysen. fornicatibus fines. helīā ydolatris. helisēū auaris. petꝫ mentientib⁹. paulū blasphemantibus. negotiātib⁹ xp̄m. q̄ vulgos nō spernant ſz doceāt. diuites nō palpēt ſz terreāt pauper nō gnēt ſz foueāt. mina3 p̄cipuz nō paueāt ſz ꝓtēnāt: q̄ n̄ cū turba itrēt nec cū ira exeāt. q̄ ecclias nō spoliēt ſz emēdēt. q̄ marsupia nō exhauriāt ſz cor da reficiāt ⁊ crimia corrigāt. fame, puideāt sue: nec inuideāt aliene q̄ orādi studiū gerāt ⁊ vsum hēant. de oī re orōi pl⁹ fidāt q̄ sue industrie vel labori. q̄ ingressus pacific⁹. modest⁹ exitus sit. q̄ fmo edificatio. q̄ vita iusticia. q̄ pūcta gra. q̄ mēoria i bādictiōe. qui se amabiles p̄beāt: nō ꝑbo ſz ope reuerēdos exhibeāt. ſz actu nō fastu. q̄ hūiles cū hūilib⁹ ⁊ cū inocētib⁹ inocētes. duros durere darguāt. malignātes coerceāt. reddāt retributionē supbis q̄ nō de dote vidue ⁊ pūimonio crucifixi se vel suos ditare sustinēt. gratis dātes qđ gratis acceperūt. gratis faciētes iudiciū iurtā partiētib⁹. vidicētā i natiōib⁹ ꝛcreparōes i gp̄lis. Qui de tuo denicꝫ spū illoꝝ istar septuagita moysi accepisse cernā tur: p quē sunt abn̄tes siue pn̄tes cōtendāt placere tibi. placere deo. Qui ad te redeāt fatigati q̄ dēſz nō suffarcinati. Sil'⁊ glorīantes nō q̄ curiosa seu pciosa q̄cꝫ terrarū attulerūt. ſz q̄ religrint pacē regnis. legem barbar⁹. q̄etē mōasteriis. eccl'ys ordinē. clericis disciplinā. deo gp̄lm acceptabilez. sectatorē bonoꝝ opm. Dignū reor ad medium venire factū dulcis mēorie. Martini n̄ri nosti h: ſz an meminer⁹ ignoro. Is cardinal' p̄sbyt' fuer⁹ aliqn̄ legatōe i dacia tā paup remeauit: vt pene expēsis ⁊ eq̄s deficientib⁹ vt q̄ueniret florētiā. Ibi eps loci donauit ei equū q̄ pisas vsq̄ vbi eramus tūc q̄uect⁹ ē. Post triduū credo secut⁹ eps erat em̄ illi cā cū aduersario ⁊ agendi aderat dies. cepit requirere suffragia amicoꝝ. Cūcꝫ p singl'os sollicitaret⁹ ventum est ad martinū fiducia erat maior i illo q̄ nō posset īmemor ē recētis bñficij. Tū martin⁹ Decepisti me iāt. nesciebā tibi īminere negociū. tolle equū tuū: ecce i stabulo ē: ⁊ horra eadē reḡuit illi. Quid dicis mi eugeni. nōne alteri⁹ seculi res est redisse ligatū de tra auri sine auro. trāsisse p terrā argēti et argētū nescisse. donū isup qđ potat esse suspectū ilico retecisse. Sz o mihi locū suauē vbi icidit occasio mēorādi ⁊ noiandi suauissimi odoris viꝝ ep̄m loq̄r. Bāfridū carnotēsem. q̄ legationē i ptib⁹ eq̄tanie, p quibꝫ sūptib⁹ strēnue admīstrauit: idcꝫ ānos plures. Rēloq̄r quā vidi ipse. Erā cū eo i tra illa. cū a q̄dā p̄sbytero p̄ntat⁹ illi est piscis quē vulgo vocāt sturgionē. Percūctat⁹ legatus q̄nti venierit. nō accipio inq̄t nisi receperit⁹ pciū. ⁊ resignauit solidos q̄ncꝫ inuito ⁊ verecūdo. Itē cū essem⁹ i quodā oppido dn̄a illi⁹ oppidi obtulit ei, p deuotōe cū ma-

nutergio duas vel tres papsides pulcras ligneas tñ. quas aliquā diu intuēs homo scrupl'ose ꝑscie laudauit eas. sz nō acḉeuit acape. Quādo argēteas recepisset q̄ ligneas refutauit. nō fuerūt q̄ possent legato dicere. dicauim⁹ abzaā: ipe ꝯo cū samuele libere cōtionabat ad oīs. Loq̄mini de me coz̄ dño t coz̄ xpo ei⁹. vtrū bouē cuiusq̄ tulerim an asinū si quēpiā calūniat⁹ sum si oppressi aliquē. si de manu cuiusq̄ mun⁹ accepi t ꝓtemnā illō hodie vobisq̄ restituam. O si taliū darek virox copia q̄les perstrinxim⁹ nunc. Quid te felicius. q̄d illo iocundius seclo. Nōne secū da ab eknita te illox tibi tpm btitudo videret: cū te quaq̄ ꝯsum ꝓcedēs stipatū videres tā iclyto agmine brōx. Si te nouit heres t altū trahēs suspirū tecū loquerz. Putas foze posse qđ dz. Putas hic sum⁹ q̄usq̄ hec fiāt. Quis det viuere vt videre ꝓtingat. O si videre in vita mea ecclīam dei talib⁹ innixā colūnis. O si dñi mei spōsam cernerē tāte cōmissam fidei. tāte creditaz puritati. Quid me beati⁹. q̄d me securi⁹: cū eiusmōi circa me vite mee t custodes spectarē sil't testes Quib⁹ oīa mea secreta secure ꝓmitterē. cōmunicarē ꝓsilia q̄b⁹ me totū refunderēt an q̄ alteri mihi q̄ si vellē aliq̄ten⁹ deuiare nō sinerēt. frenarēt p̄cipitē. dormitantē suscitarent. Quox me reuerentia t libertas extollentem reprimeret. excedentē cozrigeret. Quox me constantia t fortitudo nutantē firmaret. erigeret diffidētē. quox me fides t sc̄itas ad q̄q̄ sc̄ā. ad que q̄q̄ honesta. ad q̄q̄ pudica. ad q̄q̄ amabilia t bone fame ꝓuocarēt. Et nūc reduc oculos mi eugeni ad eū q̄ nunc est curie siue eccīe statū: t stud̄ia platox coz̄ pfertim q̄ sē in circuitu tuo Sed de his hacten⁹ ego. Palpauit non fodi parietem. Tibi licet fodere t videre. vt pote ꝓbe filio. Mihi pgredi non est fas. Vnū dico qđ in facie est. Ridicule mīstri vīt. vīs se conp̄s byterz anteferre conank. nō hoc rō hz. nō antiq̄tas habuit. nō consensit auctoritas. Et si de sua ꝓsuetudine calūnia struk. melius ꝓfecto illa q̄q̄ sūm⁹ ordo cōtemnk. Friuolū tñ satis. vnū maximū obtinere voluit id. Nos sum⁹ inquiunt q̄ in oī celebritate dño pape ꝓximo cessores assistimus sedēti ꝓiores assidem⁹. precedentem posteriores ꝓcedimus. Hoc totū nō dignitatz ꝓuilegiū sed sedulitatis debitū est. dyaconi nomē solenni ipsa administratione interpretās. dcnicq̄ p̄s byteris ordinata cōfessione ambientib⁹ maiestatem: vos ad pedes sedetis. Propiores assistitis vt hēat paratiores. In euāgelys legimus q̄ facta est ꝓtentio inter discipulos quis eox videret esse maior. Beatas eēs si sic circa te cetera tenerenk Tedet iam curie exeundū palacio domi expectāt nos Hi nō mō circa: sed quodāmō intra te sūt Nō est supuacua cōsideratio q̄ intēdis disponere domui tue. puidere his q̄ in sinu tuo t in gremio tuo sunt. Ego dico et necessaria paulū audi. Si q̄s domui sue ꝓesse nescit: quō eccīe dei diligētiā habebit. Item si q̄s suox t maxime domesticoꝝ curam nō habet. fidē negauit t est infideli deterioz. Et hec dicens. nō te moneo summis occupatū intendere infimis: t q̄si minutum fiert in minimis. impēdere qđ maximis debes. Quid te intrices vnde te eripuit deus. Hec inq̄t oīa adḉient vobis. Verūtamē t hec oportet facere t illa non omittere: At illa per te agens. per te etiaz oportet. puideas qui p te his prouideant. Nam si vnus eseruis p se non sufficit sil't custodie iumentoꝝ t cure mensarū: tu p te quō intendere valeas et tue domui: et dñi pariter de qua scriptū est. O isrl q̄ magna est domus dñi. Vacuū prorsus a sollicitudine rex minoꝝ t viliū: oportet esse animam tam magnis t tam multis intentū rebus optet libertū quē nulla sibi vēdicet violēta occupatio: optet ingenuū quē nulla deorsuz trahat indigna affectio. Oportet rectum: quē nulla feorsum auertat sinistra intētio. oportet cautum. quē nulla subeat furtiua suspicio. O portet vigilem: quē nulla a se se abducat peregrina t curiosa cogitatio. O portet firmū quē nulla ꝓcutiat repentina turbatio. O portet iuictū quē nulla fatiget vel cōtinua tribl'atio. O ptet amplū quē nulla coarcetet rei tpalis amissio. His te nō dubites t bonis ꝓuandū t ferendū malis: si aīm diuidēs: t dei reb⁹ t tuis pariter regulis voluerz imperi ꝓcurādus quē implices qui p te molat. Pro te dico non tecū. Quedam p tenet facies. quedā

ꝑ te ⁊ alios simul. q̄dā ꝑ alios et absq; te. q̄s sapiēs ⁊ intelliget h̄. Nō est qō inf ista dormitet cōsideratio tua. Ego ꝓo agēda dom⁹ tue sub eo genere qō nouissimū posuit locāda cēsuerim. Per aliū vt dixi illa facies. At is si fidelis nō fuerit ꝓuidens: fraudabit. Si nō fuerit ꝓudēs. fraudabitur. q̄rend⁹ ꝓinde fidelis ⁊ ꝓudēs: quem ꝓstituas sup̄ familiā tuā. Adhuc inutilis est: si tertiū deest q̄ris q̄d hoc. Auctoritas Quid. n ꝑdest ei velle ⁊ scire q̄q; dispone re put necesse est: si qō scit ⁊ vult non pōt. Danda ḡ facultas agēdi ꝑ libitu. Si in ꝓiudiciū rōnis putas hoc fieri memēto fidelē. q̄ agere nihilomin⁹ ꝓ rōne volet. At cēde ꝓudētē: q̄ agere nihilomin⁹ ꝓo rōne sciet. Sz fidelis solersq; volūtas tūc ꝑdesit: cuz ei affatim supest: vñ tota facilitate mācipet effectui: cūctis sine cūctatione parentib⁹. Subdēdi igit oēs. Nulluz patiat ꝓtradictorē. Nemo q̄ dicat. Cur fecisti sic Potestatē hanc excludere et admittere q̄s voluerit mutare ministros. trāsferre ministeria ad q̄s et q̄n voluerit. Ira timori sit oib⁹ vt sit ⁊ vtilitati. Prosit oibus vt oib⁹ ꝑsit. ⁊ de oibus Clādestinas ⁊ susurratas delatiōes nō recipias aduersus eū. magis detractiōes cēsueris. ⁊ hāc velim generalē tibi cōstituas regulā: vt oēm q̄ palā verek dicere: qō in aure locut⁹ est: suspectū habeas. Qō si te iudicāte dicendū cozā. illeresuerit delatorem iudices non accusatorē. Ira q̄q; vn⁹ omibus faciēda inūgat. ⁊ vni oēs rndeant. Tu illi habeas fidez. vacās tibi ⁊ eccl'ie dei. Si q̄ min⁹ aut fidelis inuenīaf aut ꝓudēs. fideli potius cōmittēdū. Sane e duob⁹ tutius hic. Quanq̄ si idoneū nō repīf. ⁊ si min⁹ fidelē sustinere pot⁹ cōsulo. q̄ te imergere laberinto huic Memēto saluatorē iudā economū habuisse. Quid eo turpi⁹. q̄ incūbere suppellectili ⁊ substātiole sue scrutari oia. scisciari de singulis: morderi suspitionib⁹ moueri ad q̄ ꝓdita vel neglecta. Ad verecūdiā dico. q̄rundā eiusmodi scrutantiū quotidie oēm substantiā suā. innūerantiū singula. de minutz ⁊ quadrātib⁹ exigentiū rōnem. Nō ita ille egyptⁱ⁹. q̄ ioseph oib⁹ tradit; iḡrabat q̄d h̄ret in domo sua. Erubescat xpian⁹. xpiano sua nō credēs. Nō sine fide. fidē tñ habuit suo sup̄ oīa bona sua cōstituēs eu. ⁊ h̄ erat alienigena. Dira res Sat; sup̄q; ep̄i ad manū h̄nt q̄b⁹ aiaf credāt. et cui suas cōmittāt faculta culas nō inuenīūt. O primi vz estimatores rerū. q̄ magnā de mimis. quā aut nullā de maximis curā gerāt. Sz vt liq̄do dak intelligi patiēt⁹ ferim⁹ xp̄i iactura q̄ nraz. Quotidianas expēsas q̄tidiano reciprocamus scrutinio ⁊ cōtinua dñici greg; detrimēta nescim⁹. De ꝑcio escarū ⁊ nūero panū cuz ministris q̄tidiana discussio est. rara admodū cū p̄sbyteris celebrak collatio de pctis pp̄ꝓ. Cadit asina: ⁊ est q̄ subleuet eā. perit aia. ⁊ nemo q̄ reputet. Nec mirū: cū nec nr̄os q̄dē assiduos sentiam⁹ defect⁹. nōne ad singl'as supputatōnes istas irascimur. vrimur. anxiamur. quā tollerabili⁹ rep̄ q̄ mentiū sustinerem⁹ iacturaz. Quare inq̄t nō magz fraudē patimi. Queso tu q̄ alios doces: doce et ꝑm si tñ iā nō docuisti plurist e hīe q̄ tua. Transitoria ista q̄ stare tibi nullo pacto queūt: fac vt a te trāseat nō ꝑ te. Riu⁹ q̄ fluit cauat terrā: sic discursus tp̄aliū ꝓficiaz rodit. Si pōt torrēs i agros excurrere sine lesione fatop̄: ⁊ tu te ista sine vulnere mēt; posse tractare cōfidito. Oi modis cōsulo studeas auertere a te cōcursuz hop̄ Multa nescias plura dissimules nōnulla obliuiscar;. Sūt tñ q̄ ignorare te noli: mores q̄z ⁊ studia. Nō oportet vbi vicia dom⁹ tue vl'em⁹ scias: qō q̄plurimis nouim⁹ ꝓtigisse. Quapropter vt dixi ali⁹ alia dispēset: de disciplina tu p̄uide. Illō nemini credas si insolētior: cozā te vl' sermo sonuerit: vl' habit⁹ appuerit man⁹ tua sup̄ eiusmodi: tu vleiscere iniuriā tuā. Impunitas ausum parit: ausus excessuz. Domū ep̄i decz sctitudo: decet modestia: decz honestas. hop̄ disciplia custos. Sacerdotis domestici. aut cater; hōestiores: aut fabula oīb⁹ sunt. In vultu: in hitu: in icessu illop̄ q̄ circa te st: nihil resīdere impudicū nil indecēs patiar;. Discāt a te coepiscopi tui cūctulos pueros ⁊ cōpros adolescētes secū nō h̄re. Certe inf mitratos discurrere calamistros nō decz. Et merito qō sapiēs āmonet filie tibi sūt noli facie tuā hylarē ad eas oñdere: nec austeritatē tñ suadeo tibi: sz ḡuitatē. Illa infirmiores fugat: hec

repmit leuiores. Illa si assit odibilē: hec si desit cōtēptibilē reddit: in omīb⁹ tñ mod⁹ melior. Ego nec seueri⁹ velī nec dissoluti⁹ Quid hac mediocritate ḡtius: vt nō de se ueritate sis oneri: nec de familiaritate ꝓtē ptui. In palacio papā: domite pīemfamilias exhibe. Amēt te domestici tui si nō facito vt timeāt. Utilis sp custodia oris: q̄ tñ affabilitat⁹ ḡraz nō excludat Ergo vbi cp frenāda lingua pceps: maxie aūt in cōuiuio. Ille ꝓuenientior hitus situ actu q̄dē seuer⁹ sis: vultu seren⁹: ꝓbo serus. Capellani t q̄ tecū iugiť diuis iterſunt officijs: nō sunt sine cōdigno honore. Tuū est tales tibi p̄uidere q̄ digni sť. Seruiať eis ab oīb⁹ tanc̄ tibi Necessaria ō manu tua accipiā His ꝓtēti sic̄ q̄ tu p̄uideŕ illis: tu vide ne egeāt. Sup̄ h̄ quē forte ab aduēientib⁹ petere dep̄hēdes indica gtezitani. Id de hostiarijs: id de ceteŕ officialib⁹ decernēduz. Uerū h̄ ex abūdāti. nā formā istā iā olim a te positā: recordamur Quid tuo digni⁹ apťatu. Quid salubri⁹ ad ꝓsciam: honestius ad famā vtili⁹ ad exēplū. Optimus canon: q̄ pcit auaricīā ex calūnia: hoc est non a cōscientia tantū.

Libet iā t hūc claudere libr̄ū: ſz in calce aliq̄ velī vel añdicta q̄si epilogādo repetere vť addere p̄termissa. Cōsideres añ oia sancta romana eccl'ia: cui deo auctore p̄es eccl'iaꝝ matrē esse nō dñam: te ꝓ nō dominū cp̄oꝝ. ſz vnū ex ip̄is. Porro frēm diligentiū deū t pricipē timēdū deū. De cetero oportere te esse cōsidera formā iusticie. sectimonie speculū. pieratȝ exēplar. asserto⁹ rē ꝓtatis fidei defensorē. doctorē gentiū. xp̄ianoꝝ ducē. amicū sp̄ōsi. sp̄ōse paranimphū: cleri ordinatorē. pastorē plebeū. magistrū insipientiū: refugū opp̄ssoꝝ: pauperū aduocatū: miseroꝝ spē: tutorē pupilloꝝ iudicē viduaꝝ: oculū cecoꝝ: linguā mutorū: baculū senū. vltorē sceleꝝ: maloꝝ metū: bonoꝝ gl'iaz: ꝓgā potentiū: malleū tyrānoꝝ: regū p̄em: legū moderatorē: canonū dispēsatorē: sal terre: orb̄ lumē: sacerdotē altissimi: vicariū xp̄i: xp̄m dñi. Postremo deū pharaonis. Intellige q̄ dico. Dabit tibi dñs itellectū: vbi malitie iūcta potētia est aliq̄d tibi sup̄ hoiem p̄sumenduz. Ulť tu⁹ sup̄ facietes mala. Timeat spiritū ire tue. q̄ hoīez nō verek gladiū nō formidat. Tu meat oīonē q̄ āmonitionē ꝓtēpsit. Cui trasceris tu: deū sibi iratū nō hominē puter. Qui te nō audierit. Auditu⁹ deū t ꝰ se paueat Qō reliquū est: de his q̄ sup̄ te sť incūbit: iā disputatio. Quā vno libro deo adiuuāte soluere spero: t me pariter absoluere ꝓmissione mea.

De consideratione. Liber. v.

Libri sup̄iores etsi de ꝓsideratione inscribank plurimū tñ habēt actōis admixtū dū res aliq̄s nō ꝓsiderādas tñ: ſz agēdas docēt vť mouēt. At q̄ in manib⁹ mō est sola i cōsideratiōe ꝓsabiť. q̄ em̄ sup̄ sunt: id q̄dē in stat actu nō indigēt ſz inspectu. Nō est qō in eis actites q̄ vno mō sp̄ sunt t meternñ Porro aliq̄ t ab eterno. Et h̄ velī solert ad uertas vir sagacissime eugeni qz toties pegrinak ꝓsideratio tua. q̄tiens ab illis reb⁹ ad ista deflectiť inferiora et visibilia siue in tuēda ad noticiā siue appetēda ad vsum: siue p̄ officio disponēda vel actitāda. Si tñ ita ꝓsak in his vt p h̄ illa req̄rat haud p̄cul exulat. Sic considerare: repatriare est. Sublimior iste p̄ncip̄ū ac dignior vl⁹ rerū cū iuxta sapiaz pauli: inuisibilia ōi p ea q̄ facta sť intellecta cōspiciūť. Sane hac scala ciues nō egēt: ſz exules Qō vidit ip̄e hui⁹ sñie auctor: q̄ cū diceret inuisibilia p visibilia ꝓspici signanť addidit a creatura mūdi. Et ꝓe q̄d op⁹ scale tenēti iā solū. Creatura celi illa ē p̄sto hñs p qō pot⁹ ista intueak. Uidet ꝓbū t in ꝓbo facta p ꝓbum: nec op⁹ hz ex his q̄ facta sunt factor⁹ noticiā mendicare. neq̄ em̄ vt velī ip̄a nouerit ad ip̄a descēdit: q̄ ibi illa videt: vbi longe meli⁹ sūt q̄ in seip̄is. Uñ nec medīū req̄rit ad ea corpis sensuz. sensus ip̄a sibi: seip̄sa sentiēs. Optimū videdi gen⁹: si nulli⁹ eguer⁹: ad oē qō nosce libuerit te ꝓtentus. Alioq̄n inuari aliūde: obnoxiū fieri ē minusq̄ a pfecto istud t min⁹ liberū. Quid qō t inferioribus eges. nōne p̄postꝝ hoc et indignū. Plane supioꝝ q̄dā iniuria ē: inferioꝝ operā ōsiderare a q̄ iniuria nēo hoīm pfecte vindicabiť: nisi cū q̄sq̄ euaserit i libertatē filiorū dei nēpe erūt hoīes docibiles dei t nulla infuentēte creatura solo bti deo. Repatriasse erit h̄ exisse de p̄ria corpo

rū in regionē spirituū Ipa est de⁹ nr̄ maxi
mus spūs maxia māsio spirituū brōz t ne
q̄d h̄ sibi vsurpet carnis sensus. seu imagi
natio: pritas est. sapia est. pt⁹ eternitas. sū
mū bonū. Ubi interi absum⁹: et vbi sum⁹
vallis ē. t vallis lachrymaz. In q̄ sensua
litas regit: t psideratio exulat. In q̄ libere
q̄dez t potestatiue se exerit sensus corpeus
sed intricat⁹ caligat oc'us spālis. q̄d igit
muz. si ope indigene aduena idiget. Et fe
lix sedem tps viatoz q̄ ciuiū bñficiū sine q̄
trāsire nō pōt in obsequiū quertere potuit
vtens nō frues. vrgēs nō petēs: exactoz nō
supplex. Uagn⁹ ille q̄ vsuz sensuz q̄sdam
veluti ciuiū oues expēdere satagit: dispen
sando in suā t multoz̄ salutē. nec ille mi
noz: q̄ hūc sibi gradū ad illa iuisibilia phi
losophādo pstituit: nisi qđ hoc dulci⁹. illud vtili⁹. h̄ felici⁹. illud fozti⁹ esse cōstat.
At oim maximus: q̄ spreto ipo vsu rerū et
sensuū q̄ tū q̄dez hūane fragilitati fas est:
nō ascēsoryb gradib⁹ sz inopinatz excessib⁹
auolare ierdū pterēplādo ad illa sublimia
pfecit. ad h̄ vltimū gen⁹ illos ptinere re
oz excessus pauli. Excessus nō ascēsus. nā
raptū pti⁹ fuisse q̄ ascēdisse ipe se phibet
Inde est qđ dicebat. Sine mēte exced⁹ m⁹
deo. Pozro hec tria ita ptingūt. cū cōside
ratio t ti i loco pegrinatiōis sue ꝓtutz stu
dio t adiutorio gre facta supioz sensualita
tē aut p̄mit ne insolescat. aut cogit ne euas
cet. aut fugit ne inq̄net In p̄mo potēcior:
in scōo liberioz: in tertio purioz. Puritatz
siq̄dē t alacritatz parit alis sit ille volat⁹
vis tibi has psiderationis spēs ꝓpzys dis
tingui noib⁹. Dicam⁹ si placz p̄mā dispē
satiuā. secūdā estimatiuā. tertiā speculati
uā. Hozū noiā rōnes: diffinitiōes decla
rabūt. Dispēsatiua est cōsideratio sensib⁹
sensibilibusq̄ reb⁹ ordiate et socialit⁹ vtēs
ad p̄merendū deū. Estimatiua est cōside
ratio prudent⁹ ac diligent⁹ quecq̄ scrutās et
pōderās ad inuestigādū deū. speculatiua
est psideratio sei se colligēs t q̄ntuz diui
nitus aduuat reb⁹ hūanis eximēs ad cō
tēplandū deū. Puto vigilant⁹ aduert⁹ ali
arū hāc ee fructū. ceteras si nō referant⁹ ad
istā. qđ dicunt⁹ videri posse. sed nō esse. Et
pozq̄dez absq̄ intuitu hui⁹ multa fecit. et
nihil meruit. Sequ⁹ ꝓ nisi ad istā se dirigat. vadit. sz nō euadit. Ergo qđ p̄ma op
tat. scōa odorat. tertia gustat. Ad quez tū
gustū pducūt t cetere. t si tardi⁹. nisi qđ. p̄
ma laboriosi⁹. scōa q̄ti⁹ quenit. Diuisti
inq̄s satz q̄ ascēdat. etiā q̄ dicere hēs. Falle
ris si id speras. ineffabile est. Tu me existi
mas loq̄ qđ oc'us nō vidit. nec aurz audi
uit. t in coz hois nō ascēdit: nob inq̄t reue
lauit de⁹ p spm̄ suū. Ergo q̄ supa sunt. non
ꝓbo docent⁹. sz spū reuelant⁹. Uerū qđ ser
mo nō explicat. cōsideratio q̄rat. ozo expe
ctat merea⁹ vita puritas assequa⁹. Sane
coz ammonitus q̄ supza sunt: nō te existi
mes mitti a me suspicere solem lunaz stel
las. nō ipm firmamentū. nō aq̄s q̄ sup ce
los sunt. ista siq̄dē oia t si supa loco: pcio in
fra sunt. t dignitate nature. Sūt em̄ coz
poza. Tui pozro spūs est. q̄ supius q̄p̄ia
frustra q̄ris: qđ nō sit spūs Pozro spūs est
de⁹. sunt t angeli scī. t hi supa re. Sz de⁹
natura. angeli gra supiores sunt. Unū si
q̄dē tui t angeli optimū rō est. De⁹ ꝓ nō
sui aliq̄d optimū hz. vnū optimū tot⁹ is
t q̄ cū eo sunt bti spūs. trib⁹ modis veluti
vys totidē nra sunt p̄ sideratiōe vestigādi
opiniōe fide t intellectu. Quoz̄ intellect⁹
rōni innitit⁹. fides auctoritati: opinio sola
veri similitudie se tuet⁹ Hūt illa duo certā ve
ritatē. sz fides clausaz t inuolutā. intelli
gētia nudā t mānifestā. Certū opinio certi
nil hūs: vez p verisimia q̄rit pti⁹ q̄ apprē
hēdit. Quinimo cauēda p̄fusio. ne aut in
certū opiniōis fides figat. aut qđ firmū fi
xumq̄ est fidei opinio revocet in q̄stionez
Et h̄ sciendū qz opinio si hz assertionē te
meraria ē. fides si hz hesitationē infirma
est. Intē intellect⁹ si signata fidei tēptet ir
rūpe. reputa⁹ effractoz scrutatoz maiesta
tis. Multi suā opinionē intellectū putaue
rūt: t erraverūt. Et q̄dez opinio pōt puta
ri intellect⁹: intellect⁹ opinio nō pōt. Uñ
hoc accidit: pfecto qz h̄ falli: fallere pōt il
le nō pōt. Aut si falli potuit: intellect⁹ nō
fuit: sz opinio. Uer⁹ nēpe intellect⁹ certaz
hz nō mō ꝓtatē. sz noticiā ꝓtatz. Possu
mus singla hūta diffinire. Fides est volū
taria q̄dā t certa p̄libatio necduz ꝓpalate
ꝓtatz. Intellect⁹ est rei cuiuscūq̄ iuisibi
lis certa t mānifesta noticia. Opinio est q̄
si p vero hīe aliq̄d. qđ falsuz esse nescias.

Ergo vbi diri fides ambiguū nō hz. aut si hz. fides nō ē. sz opinio. quid igit distat ab itellectu: nēpe qō z si nō hz incertū nō magz ꝯ itellect⁹. hz tñ inuolutū: qō nō itellect⁹ Denicꝯ qō itellexisti nō ē de eo qō vltra q̄ras. aut ſi ē. nō intellexisti. nil aūt malum⁹ scire ꝯ q̄ fide tā scim⁹. nil superit ad bītudinē cū q̄ tā certa sūt. nob erūt eque z nuda. His ita expedit⁹. age tā dirigat⁹ ꝓsideratio i eā q̄ sursuz ē hierl'm mat nr̄a. ac tot⁹ trib⁹ memorat⁹ vīs caute z vigilant inuestigem⁹ inestigabilia. q̄ren⁹ tñ licz vt mag⁹. q̄ren⁹ neb donabit. Et p̄mo q̄dem spūs eē illic potētes. gl'iosos. btōs. distinctos i psonas dispositos i dignitates. ab initio stātes i ordie suo. Perfectos i genere suo. corpe erbercos. imortalitate ppetuos. ipassibiles. nō creatos: sz factos. i. gr̄a nō natura: mēte puros: affectu bēignos. religiōe pios: castimōia integros. vnanimitate iduiduos. pace securos. a dō ꝺditos. dei laudib⁹ z obsequijs deditos. Hec oīa legēdo cōprim⁹. fide tenem⁹. Quāꝯ ō corpib⁹ hoz nō mō vñ sint sz an aliq̄ren⁹ sint heret snīa aliq̄z. Vā si q̄s inf opinabilia mag⁹ id ponēdū cēsuerit: nō p̄tēdo Porro itellectu p̄ditos nō fide nō opiniōe. sz itellectu capim⁹: qz nō p̄nt hui⁹ exptes z dei si mul pticipes eē. Sūt z noīa q̄dā nota nobis silit̄ ex auditu. p q̄ harū bītudinū etiā q̄ nō liq̄do mortaliū p̄cepit audie⁹. officia mer: ta grad⁹ ordies. nec cūꝯ a nob cōiici z discerni q̄unt. Sz. n. qō ex auditu nō est tā nō ex fide: nā fides ex auditu. Itaꝯ opinādo ista direrim⁹. ad q̄d. n. celestiū noīa inotuerūt si ne opiari q̄dē salua fide aliq̄d licet de reb⁹ q̄rū noīa sūt. Angeli. archāgeli. ꝓtates. potestates. p̄ncipatus. dñationes. throni. cherubin z seraphin. h noīa. Que significata eoz nulla ne inf illos spirit⁹ q̄ simpl'r angeli. z eos q̄ archāgeli nūcupant distātia. Quid ḡ sibi vult ḡdalis distinctio hec. Putem⁹ angelos dici. nisi tu q̄ueniēt⁹ aliq̄d ꝓsiderasti. q̄ singuli singulis hoīb⁹ dati credunt: missi in ministeriū scōm pauli doctrinā. ꝓter eos q̄ hereditatē capiūt salut⁹. De q̄bus saluator. Angeli eoz sp vidēt facie p̄tis. Putem⁹ h̄ p̄esse archāgelos q̄ ꝓscij mysterioz diuinoz nō nisi ob p̄cipuas z maxias cās mittūt. Et q̄ bus magn⁹ ille archāgel⁹. gabriel missus legit ad mariā. ob cām vtiqꝯ q̄ maior esse non potuit. Putem⁹ sup istos ꝓtates esse q̄rū nutu vel ope signa z p̄digia i elementis. ad cōmotionē mortaliū. Vnde est forsitan qō cū i euāgelijs legas. erūt signa in sole z luna z stellis. paulo post habes. nā ꝓtates celoz mouebunt. Hi nimiz spūs p q̄s signa z ꝓtates sunt. Putem⁹ p̄tes superiores istis. quaz virtute potestas tenebrarū cōprimit z cohercet malignitas aeris hui⁹ ne q̄ntū vult noceat ne malignari nisi vt prosit. possit. Putem⁹ p̄ncipat⁹ his quoꝯ plato. quoz moderamie z sapiētia. ois in terris p̄ncipat⁹ cōstituit. regitur. limitat. trāsfert. mutilat. mutat. Putem⁹ dñationes a deo cūctis supeminere p̄fatis ordinib⁹: vt respectu hoz. ceteri videant oēs administratoz spūs: z ad istos tā ꝯ ad domios referri regimina p̄ncipatuum. tu ania potestatū. opatiōes ꝓtū. reuelatiōes archangeloz. curā et, prudentiā angeloz. Putemus thronos altro etiā ad his euolasse recessu. q̄ er eo q̄ sedēt throni dicunt. z ex eo sedēt. q̄ sedet in eis de⁹. neꝯ eīm sedere i eis. q̄ nō sedēt posset. Quer⁹ q̄d illā sentiā sessionē. summā tranq̄llitatē placidissimā serenitatē. pacē q̄ erupat omnē intellectū. Talis est q̄ sedet in thronis dñs sabaoth: iudicās oīa cū tranq̄llitate: placidissim⁹: serenissim⁹: pacatissim⁹. Et tales sibi ꝓstituit thronos simillim⁹ sibi Putem⁹ cherubin ex ipō sapie fonte. ore altissimi hauriētes z refundētes fluēta scie tie: vniuersis ciuib⁹ suis. Et vide ne hec sit. q̄ ꝓphera loq̄bat: flumis impet⁹ letificās ciuitatē dei. Putem⁹ seraphin sp̄s tos tos diuio igne succēsos: succēdere vniuersa. vt singli ciues singule sint lucerne ardētes z lucētes: ardētes charitate. lucētes cognitiōe. O eugēi. q̄bonū ē nos h̄ ee. q̄ foret meli⁹ si qñ tñ toti seq̄mur q̄ ex pte p̄cessim⁹ p̄cedim⁹ aio. z ne ipo q̄ dē toto sz pte. z pte modica nimis. Affect⁹ iacēt mole corporea p̄grauati. z luto herētib⁹ desiderijs. sola iterim arida z tenuis ꝓsideratio p̄uolat. z tñ ex rāctillo qō tā dak. libet exclamare. dñe dilexi decorē domus tue. z. l. h. g. t. Quid si totā se colligat aia: z reduct⁹ affectibus e cūct⁹ loc⁹ q̄b⁹ captiui tenent⁹ timē

do q̄ nō optet. amādo q̄ non decet. dolēdo vane. gaudēdo vani⁹ cū bis ineat rota li⁹ brrate velatū. pulset i ipetu spūs. ⁊ in pin guedine gr̄e illabat. nōne cū cepit circuire lucidas māsiones ⁊ sinū illū etiā abrae cu rioſius pſcrutari. ⁊ sub altari quo deūcp̄ il⁹ lud est martyp̄ reuisere aias. in p̄ma stola sēdaz patiētissime expectātes mīromagis tūc istabit loq̄ns cū p̄pha. Vnā petij a do mio hāc re vt inha. i do. do. o. d. vite mee Quidni tibi videat cor dei. q̄dni tibi p̄bet q̄ sit volūtas dei bona ⁊ bñplacēs ⁊ pfectā Bona i se placēs i affectib⁹ bñ placēs fru entib⁹. pfecta pfect⁹ ⁊ nihil vltra q̄rentib⁹ patēt viscera miscōie. patēt cogitatōes pa cis. diuitie salut⁹. mysteria bone volūtat⁹ benignitatis archana q̄ clausa mortalib⁹ etiā ipis elect⁹ suspecta sunt. Jd q̄dē salu⁹ biter ne desinant timere: dū necdū digne amare idonei inueniunt. Cernere est i his q̄ seraphin appellant quō amet q̄ vñ amet nō bz. sz est ⁊ q̄ nihil bon̄ q̄ fecerit odit. q̄s saluādos fec. quō foueat. quō p̄deat. quō amplexet. quō delicta electe inuētutis ⁊ pa leas ignorātia⁹ ei⁹ ignis ille p̄sumēt. ip̄az sibi purgatissimā ⁊ suo amore dignissimā reddat. Cernere est in cherubin q̄ plenitu⁹ do scientie dicit: deū scientia⁹ dñm esse. q̄ sol⁹ solā nesciat ignorantiā q̄ tot⁹ sit lux et tenebre i eo nō sint vlle. tot⁹ sit oculus ⁊ q̄ mime aliq̄n fallit q⁹ mimeclaudit q̄ extra se nō q̄rat lumen cui admoueat vt videat ip̄e q̄ videt: ip̄e vñ videt. Cernere est i thro nis q̄s nō suspect⁹ oi inocētie iudex sedeat in his q̄ circūuenire nolit. circūueniri non possit. q̄ppe sit amās ⁊ sic videns. Nec va cat sessio: tranq̄llitat⁹ isigne est. De vultu tali iudiciū meū p̄deat opto: cui isit amor error: absit. absit ⁊ p̄turbatio. Cernere est i dñationib⁹ quā te sit dñs maiestat⁹ cuius nutu imperiū cōstat: ⁊ impio vniuersitas atq̄ eternitas termini sē. Cernere est i p̄n cipatib⁹ principiū ex q̄ oia ⁊ quō a cardine ostiū sit ab ip̄o regi vniuersitatē. Cernere est i p̄tatib⁹ q̄s potestatiue idē princeps q̄s regit, p̄tegit. Cōtrarias p̄tates arcēs ⁊ p⁹ pulsans. Cernere est in ꝑtutib⁹ vnā ibiq̄ eq̄liter p̄sto esse ꝑtutē. p quā oia vnifica efficacem. inuisibilē. imobilēq̄: oia tñ mo⁹ uentem vtiliter. tenentē fortiter Que cum in min⁹ vsitata effecta apō mortales eru⁹ perit miracula siue p̄digia vocant. Cerne re postremo etiā mirari est angelis ⁊ archā gelis ꝑtatē atq̄ exptientiā vocis illius q̄s ipsi cura est. De vobis q̄ taliū nos ⁊ tan to⁹ nō desinit iocū dare visitationib⁹ īstru ere reuelationib⁹. suggestionib⁹ cōmonere sedulitate solatiari. Hec oia contulit illis spiritib⁹ ipse q̄ ⁹ dixit illos vn⁹ atq̄ idem sūmus spūs: diuidēs singulis put voluit hec opar i illis: hec dedit opari ⁊ illis. sed aliter. Ardēt seraphin: sz igne dei: vel po⁹ tius igne deo. qō p̄cipuū est in eis amant: sz nō q̄ntū de⁹. nec quō. lucēt cherubin ⁊ sci entia eminēt: sz p̄ticipio ꝑtat⁹: ac p bñ non vt ꝑtas nec q̄ntū. Sedēt throni: sed infi⁹ dentis bñficio iudicāt ⁊ ipsi cū tranq̄llita te, sed nō ad mēsurā modūue pac⁹. pacan⁹ tis pacis q̄ exupat oēm sensū. Dñant dña tiones. sz sub dño dñant: sz seruiūt pariē. Quid h̄ ad sūmū sempiternū singulareq̄ dñum. Presunt p̄ncipat⁹ ⁊ regūt sz regū tur ⁊ ipsi ita vt regere iam nō norint: si regi desierint. Precellit in p̄tatib⁹ fortitudo, sz cui debet q̄ fortes sē: ⁊ alt est fort⁹ ⁊ pl⁹. Nec tā fortis q̄s ipsa fortitudo est. ꝑtutes p suo misterio sataguī excitare corda tor⁹ pentia hoim exhibitōe ignop̄. ꝑtus ꝑo ī eis manēs ipsa facit opa. Faciūt ⁊ ille: sz i ꝯpatione ei⁹ nō faciūt. Deniq̄ tm̄ itereſt. vt q̄si singulariē p̄pha dicat ad eū. Tu es deus q̄ facis mirabilia. Et idē de co: q̄ fa cit mirabilia mag̃ sol⁹. assūt āgeli ⁊ archā geli. sz ille germān⁹ nob. q̄ nō mō adest sz iest q̄ si dicas posse iesse: ⁊ angelū nō inſici or. Demini septū ⁊ angel⁹ q̄ loq̄bat i me. At q̄ differētia ⁊ in h̄.. Jnest angel⁹ sugge rens bona nō igerēs. Jdē hortās ad bonū nō bonū creās. De⁹ sic iest vt afficiat vt in fundat: vel pot⁹ vt īfundat ⁊ p̄ticipet: ita vt vnū p̄dē cū nr̄o spīm cē dicere. q̄s nō ti⁹ muerit: ⁊ si non vnā p̄sonā vnāue substam. Hēs em̄: Qui adheret deo vnus spūs est Angelus g̃ cū aia. de⁹ in aia. Jlle vt cōtu bernalis aie in est: deus vt vita. Jtaq̄ si⁹ cut aia videt i oculis, audit i aurib⁹. odo⁹ rat i naribus. in fauc⁹ gustat: rāgit in toto reliquo corpe: sic de⁹ diuersa i diuerſ spirt tibus opat: ꝑbi gr̄a in alijs amantē se ex⁹ hibens in alijs agnoscentē, i alijs alia fa⁹

ctentē: sicut vnicuiq; dat manifestatio spūs ad vtilitatē. Quis est iste tā cōis i vocib⁹ tā lōge i reb⁹. Quō quēnīs loq̄mur ꝓbis i sua recondit⁹ maiestate nr̄os penit⁹ t aspectus effugit t affect⁹. Audi ipm q̄ loq̄t hoib⁹. Sicut exaltant celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a vijs vr̄is t cogitatōes mee a cogitationib⁹ vr̄is. Dicimur amare: et de⁹. dicimur nosse: t de⁹ t mlta i hūc modū. Sz de⁹ amat vt charitas. nouit vt ꝓuidas. sedet vt eq̄tas. dñat vt maiestas. regit vt ꝓncipiū. tuet vt sal⁹. opat vt ꝓtus. reuelat vt lux. affectat vt pietas. Que oia faciunt angeli facim⁹ t nos: sz lōge iferiori mō. nō vtiq; bono q̄ sum⁹: sz q̄ ꝓticipamus. nō tā trāsi spūs istos: si forte cum spōsa dicere possis t tu. paululū cū ptransisſem eos. inueni quē diligit aīa mea Quis est. nō sane occurrit meli⁹ q̄ q̄ est. Hec ipe de se voluit rñderi h̄ docuit. dicēte moyse ad ꝓp̄m ipo q̄dē inīū gēte q̄ est misit me ad vos. merito q̄dē. Nihil ꝓpetēti⁹ eternitati q̄ de⁹ est. Si bonū. si magnū. si btm̄. si sapientē: vel q̄q̄d tale de eo dixer̄. in h̄ ꝓbo instaurat q̄ est. est. Nepe h̄ est ei esse: q̄ h̄ oia esse t si cēsum talia addas. nō recessisti ab esse. si ea dixer̄: nihil addidisti. Si no t dixeris. nihil minuisti. Si vidisti h̄ tā singulare tā sūmū esse. nōne i ꝓpatiōe huius q̄q̄d h̄ nō est iudicas potius nō esse q̄ esse q̄d itē de⁹. sine q̄ nihil est. tā nihil esse sine ipo q̄ nec ipe sine se p̄t ipe sibi: ipe oib⁹ est Ac p h̄ q̄d imō sol⁹ est ipe q̄ suū ipius est t oim esse. Quid est de⁹. Principiū Et hoc ipe de se rāsum dedit. Vltra i reb⁹ dicūt principia. sz respectu posterioꝝ. Alioq̄n si ad aliq̄d p̄cedēs respicias. ipm pot⁹ principiū dab. quāobr̄e si q̄as vel simplex q̄ ꝓncipiū. inuenias oꝑtet q̄ principiū nō habui. Erq̄ vniuersū cepit: ip̄m pfecto mīme cepit. nā si cepit. aliū de cepit necesse est. A se nō cepit nihil. nisi forte q̄s putauerit q̄ nō erat dare sibi potuisse vt ee inciget. aut fuisse aliq̄d añ q̄ eēr. Q̄ vtrūq; q: rō non ꝓsentit. ꝓstat nihil sibimet extitisse ꝓncipium. q̄ ꝓ aliud ꝓncipiū hūit. ꝓmū non fuit. Nec q̄ ꝓncipiū nec q̄ cepit sz totū ab ipo cepit q̄d est de⁹. cui secta nec accesserūt nec decesserūt. nec coetna sē trī. Quid ē de⁹ Ex q̄ oia. p quem oīa. in quo oīa. ex q̄ oīa creabiliter nō seminalit̄ p quē oīa ne aliū auctorē atq; aliū opifice arbitreris in q̄ oia. nō q̄si i locū sz q̄si i ꝓtute. Erquo oia tanq; vno ꝓncipio auctore oim. p quē oia. ne alter̄ inducat ꝓncipiū artifex.. In quo oia: ne tertiū ꝓmū iducat loc⁹. ex q̄ oia nō de quo: q: nō est matia de⁹. Efficiens cā est nō materiat. frustra phi materiā que runt. nō eguit materia de⁹. nō officinā q̄siuit. nō artificē. ipe p se. i se oia fecit. vñ ō nihilo. nā si ex aliq̄ fecit illō nō fecit. Ac p h̄ nec oia. Absit vt de sua icorrupta icorruptibilibusq; suba tā multa fecerit t si bona corruptibilia tñ. q̄ris si in ipo oia: ipse vbi nihil min⁹ inuenio. q̄s capiat loc⁹. Quer̄ vbi nō sit. nec hoc q̄dē dixerim. Quis sine deo loc⁹. Incōphensibilit̄ est de⁹: sz nō pap̄hendisti. Si h̄ tibi de eo cōptū est q̄ nusq; sit q̄ nō claudit̄ loco: et nusq; tñ non sit q̄ nō excludit̄ loco. Suo aūt sublimi at q; incōprehēsibili mō sicut oia i ipo. sic ipe in oib⁹ est. Deniq; sicut ait euangelista. in mūdo erat. Als ꝓ vbi erat añ q; mūdus fieret ibi est. nō est q̄ q̄ras vltra. vbi erat preter ipm nihil erat. Ergo in seipo erat. Quid est de⁹ q̄ nihil meli⁹ cogitari p̄t. Si approbas: nō oꝑtet assentirias esse aliq̄d q̄ de⁹ sit t q̄ de⁹ non sit. Hoc em̄ sine dubio meli⁹. quō nō meli⁹ deo. Si de⁹ nō est q̄ dat deo vt sit. Ac meli⁹ illaz diuinitatē q̄ dicūt deū esse nō aliud q; deū esse fatemur nō est i deo nisi deo. q̄d inq̄ūt. negas deuz hr̄e diuinitatē non. Sz q̄ hz h̄ est. negas diuinitatē deū esse: nō: sz nō aliaz q; ipe q̄ ipe est. aut si tu aliā inueniſti. Adiuuet me trinitas de⁹ aduersus illā tota me ꝓtumacia erigo. q̄ternitas ozbē disterminat. nō signat deitatē. De⁹ trinitas est de⁹ triū singula psonaꝝ. Si q̄rtā diuinitatē adgere placet. interim ego hanc q̄ deus nō est ꝓsuasi mihi mīme adorandā. Puto q t tu nēpe dñm deū tuuz adorabis t illi soli seruies. Gl'iosa ꝓ diuinitas q̄ sibi honorē nō audeat arrogare diuino. At meli⁹ q̄rtā h̄ oio respuim⁹ q; sine honore recipim⁹. Vltra dicunt esse i deo: t q̄dē sane catholice q; sed multa vnū. Alioq̄n si diuersa putem⁹ nō q̄ternitatē hēmus sz cēternitatē. Verbi cā. Dicim⁹ magnū bonū. iustū t inumera talia. sz nisi oia vnū in deo t cū deo ꝓsideres

hꝫbis multiplicē deū. Nihil ꝯo nō deest qđ cogitē meli⁹ eiusmōi deo tuo. qris qđ. Vera simplicitas. vero iudicio natura simplex multiplici anteferꝛ. scio qđ ad hec rñdere solēt. nō mlta inquirūt. sz vnā rātū diuinitatē q̄ oia illa sunt. deo vt sit ꝓferre asserim⁹ Asseritis g̃. ⁊ si non multiplicez. duplicē deū. ⁊ nō ad merū simplex pueni/stis. neq; ad id: quo meli⁹ cogitari nō pōt Tam nō est simplex qđ vel vni fuerit ob/noxiū forme. quā nec ꝯgo vl̄ vni cognita viro. Secur⁹ loquor: neis qđē q̄ vel du/plex ē erit me⁹. Habeo eī meliorez. Esto qđ hūc nūeroso ⁊ mlt̄plici añponā sz pla/ne p̄ simplici sgno. Nihil de⁹ ipse catholi/ce est. Tā nō hz h̄ ⁊ illud. q̄ nō hec ⁊ illa. Est qui est: non q̄ est. Pur⁹ simplex: inte/ger. pfect⁹ ꝓstans sibi nihil de rebꝫ. nihil de locꝫ. nihil de rebꝫ. trahēs in se. nihil ex se deponēs i eis nō hñs qđ ad nūez diui/dat: nō q̄ colligat ad vnū. Vnuz q̄ppe est. sz nō vni est. nō partibꝫ ꝓstat: vt corp⁹. nō affectibꝫ distat vt aīa. nō formis substat. vbi nomē qđ fetm̄ ē Sz neq; forme vt ist̄z visū ē. Nagl̃aus vz deo. vt se ab iformi/tate vēdicet. forma vna eē ꝓtentū. h̄ est di/cere. Cetera pluribꝫ deū nō nisi vni debe/re qđ est. Quid. Cui⁹ bñficio sunt q̄ sunt ipē p̄ suo cē alteri bñficio indiabit. Laus ista vt vulgo dr̄. blasphemiā valz. An nō plurꝫ est nullo indigere q̄ppe vno: habere ue/rentiā deo. vt qđ plurꝫ est illi tribuas. Si cor tuū vsq; huc ascēdere potuit. deū tuuz infra qūo collocab Ipē sibi forma. ipē sibi cēntia ē. In h̄ iterim g̃du suspitio illū. ⁊ si alit̄ potior appareret. illū poti⁹ dare. nūq̄d veren dū ne cogitatio trāsuolet illū. Quā tūcūq; i altū p̄ficiet vltra est. infra qđ hō cogitare possit: altissimū q̄rere ridiculū est statuere impiū ē. Vltra nō circa q̄rendus est. Ascēde adhuc si potes ad cor altius et exaltabit⁹ deus. nō est format⁹ de⁹. forma est: nō est affect⁹ deus. affectio est. nō est cō positus de⁹. merū simplex est. Et vt liqui do noueꝫ q̄d simplex dicā. id quod vnū. Tā simplex deus: q̄ vn⁹ est. Est aūt vn⁹ ⁊ quō aliud nihil si dici possit vnissimus est. Vnus est sol qđ nō sit alter. vna luna. qđ eq̄ altera nō sit. Adq; id q̄dē deus. sed plus. Quid plus. Vn⁹ est cm̄ sibi. Et h̄ vis tibi declarari: idē est sp: ⁊ vno mō. Nō sic vn⁹ sol. nō sic luna. clamat vterq; non esse se vnū sibi Ille motibꝫ illa ⁊ defectibꝫ suis. De⁹ autē nō mō vn⁹ sibi ⁊ in se vn⁹ est. nihil i se: nisi se hz. nō ex tpe alteratio/nē hz: nō in substātia alteritatē. Hinc de eo boeti⁹. Hoc vere vnū. in q̄ nullus ē nu/mer⁹: nullū in eo aliud p̄ter id qđ est. neq; em̄ subiectū fieri pōt forma em̄ est. Cōpa/ra huic vni oīe qđ vnū dici pōt. et vnuz nō erit. Trinitas est tm̄ de⁹: q̄d g̃. Destitui/mus qđ dictū est de vnitate q⁹ inducim⁹ trinitatē. nō: sz statuim⁹ vnitatē. Dicim⁹ p̄rem. dicim⁹ filiū. dicim⁹ spm̄sctm̄. nō tm̄ tres deos. sed vnū. Quid sibi vult iste vt sic loquar absq; nūero nūer⁹. Si tria quō nō nūer⁹: si vnū vbi nūer⁹: sz habeo inq̄s qđ numerē: ⁊ q̄d nō numerē. Substantia vna est: pſone tres sūt. Quid mirū: q̄d vl̄ obscuꝫ in h̄ nihil si pſone seorsuz a substā/tia cogitent. nunc ꝯo cū tres ille pſone illa substātia sint: ⁊ illa vna substātia tres ille pſone: q̄s nūerū neget. nam vere tres sunt. Quis nūeret tm̄: nā vere vnū sūt: aut si tu facile explicatu id puta dicēdo tres: dicito q̄d nūerasti naturas. vna est. cēntias. vna est. Substātias vna est. Deitates vna est nō h̄: sed pſonas nūero inq̄s. Que nō sint illa vna natura. illa vna essentia. illa vna substātia. illa vna diuinitas. Catholic⁹ es: minime h̄ dabis Personaꝝ ꝓprietates nō aliud q̄ꝫ pſonas ipasq; nō aliō q̄ꝫ vnū deū. vnā diuinā substātiā. vnā diuinā na/turā. vnā diuinā ⁊ sūmā maiestatē catho/lica ꝓfitet. numera g̃ si potes aut sine sub/stātia pſonas q̄ ipsa sunt. aut sine pſonis ꝓprietates q̄ ipse sunt. Aut si diuidere q̄s conet vel pſonas a substātia: vel ꝓpriета/tes a pſonis: nescio quō trinitat̄z se p̄fiteri cultorē possit q̄ in tantā rerū nūerositatez exceſſerit. Dicam⁹ itaq; tres sz nō ad p̄iu/diciū vnitat̄z. Dicam⁹ vnū sz nō ad cōfu/sionē trinitat̄z. neq; em̄ noia vacua sunt: neq; absq; significātia casse voces sabelli/anus hoc. q̄rit q̄s quō h̄ qđ catholice eē di/cim⁹ possit eē. Sufficiat ei renere sic eē Ut q̄ꝫ hoc nō rōni pspicuū: nec tū opiniōi am/biguū. sz fidei pſuasuz. Sacramētū h̄ ma/gnū est ⁊ q̄dē venerandū nō scrutādū: quō pluralitas i vnitate. ⁊ hac vnitate aut ipa

in plitate. Scrutari ꝫ temeritas ē: credere pietas est. nosse vita. ⁊ vita ek na est. vñ si ope p̄cū cēses o cu gent̄ pcurrat nūc cōsideratio mlta vna. q̄ eminētia hui⁹ singularis vni⁹ fiat cuidētior. Est vnitas q̄ collectiua p̄t dici. cū ꝟbi cā mlti lapides faciunt acerū vnū. Et est vnitas ꝟstitutiua. cū multa mēbra vnū co:p⁹: vl multe partes vnū q̄cunq; totū cōstituūt. Est ⁊ coniugatiua q̄ fit vbi duo tā nō duo sint: sed vna caro. ⁊ ē natiua q̄ aīa ⁊ caro vn⁹ natscit hō. Est vnitas potestat;. q̄ hō ꝟtutis nō instabilis. nō dissilis sed vn⁹ sibimet sp nitīk inueniri. Est ꝟsentanea: cū p̄ charitatē multoꝝ hoīm ēt co: vnū ⁊ aīa vna Est ⁊ votiua: cū aīa votis oibus adherēs deo vn⁹ spūs est Est ⁊ dignatiua vnitas q̄ limus nr̄ a dei ꝟbo in vnā assumpt⁹ est p̄sonā. Verū hec oīa q̄d ad illud sūmū attq; vt ita dicā vnice vnū. vbi vnitatē consubstātialitas facit. Huic vni q̄ vis illorū si assimules erit quoq; mō vnū. si ꝟpares nullo. Ꝟgit inf oīa q̄ recte vnū dicunf. arcē tenet vnitas trinitat;: q̄ tres p̄sone vna substātia sunt. Scōo loco illa p̄cellit qua ecōuerso tres substantie vna in xp̄o p̄sona fūt. Postro hec ⁊ q̄cūq; alia dici vna possunt: summe illi⁹ vnitat; imitatiōe nō cōparatiōe vna appellari vera sobriaq; p̄bat cōsideratio. nec abducimur ab hac vnitatis pfessione assertiōe trīū cū in hac trinitate nō recipiam⁹ mlticitatē sic nec sollicitudinē in vnitate. quāobr̄ cū dico vnum nō me trinitat; turbat nūerus q̄ essentiaz nō mltiplicat. nō variat nec partik. Rursū cū dico tria nō me arguit intuit⁹ vnitat;. q̄ illa quecūq; tria seu illos tres nec in confusionē cogit nec in singularitatē redigit. Ꝟdē me sentire fateor ⁊ de illa vnitate. cui secūdū ab ista inf cetera vna honorē dedi Dico i xp̄o ꝟbū aīam ⁊ carnē sine ꝟfusiōe ēntiaꝝ vnā ēe p̄sonā: et itē absq; p̄iudicio psonalis vnitat; in sua nūerositate manere. nec negaueri hāc ad illud q̄z gen⁹ vnitatis p̄tinere. q̄ aīa ⁊ caro: vn⁹ est hō. Decuit q̄ppe familiari⁹ siliusq; cū hoīs ꝟuenire ꝟstitutiōē: qō p hoīe ꝟstitutū ē sacr̄m. Decuit ⁊ cū sūma q̄ in deo est ⁊ de⁹ est vnitate ꝟgruere: vt quō ibi tres p̄sone vna essentia: ita ꝫ ꝟuenientissima q̄dā ꝟtate tres ēntie sint vna p̄sona Vides ne pulcre inter vtrāq; vnitatē hāc collocari i eo vtriq; q̄ ꝟstitut⁹ est mediato: dei hoiscq; hō: xp̄s iesus. Pulcerria inq; ꝟuenientia: vt salutare sacr̄m ꝟgrua q̄dā siliturdine ambob⁹ respōdeat: ⁊ saluāti vz ⁊ saluato. Ꝟta ꝫ vnitas duaꝝ ꝟsistēs mediā vnitatū. alteri succūbere. alteri p̄eminere cognoscīt. q̄ntum supiore inferio:. tātū inferio: supio:. Tā tā deniq; tanq; exp̄ssam vnionis viz. in se p̄fert ea p̄sona: in q̄ deus ⁊ hō vn⁹ est xp̄s: vt si duo illa de seinuicē p̄dices nō erraueris: deū vz hoiem. ⁊ hoiez deū. vere catholiceq; pnūcians Nō aūt siliter vl carnē de aīa vel aiam de carne nisi absurdissime p̄dicas. ⁊ si siliter ania ⁊ caro vn⁹ sit hō. nec mirū si nō eq̄ potēs aīa sit sua illa vitali ⁊ si valida intentiōe ꝟnectere atq; suis affectib⁹ astringere sibi carnē: vt si diuitas hominē illū q̄ p̄destinat⁹ est filiu⁹ dei i ꝟtute. Lōga cathena ⁊ forti; ad stringendū diuina p̄destinatio. ab eterno est em̄. Quid lōgius eternitate. q̄d diuitate potēti⁹. Ꝟnde est qō nec morte incidere vllaten⁹ intercidi hec vnitas potuit: ⁊ si carne ⁊ aīa ab inuicē separatis. Et fortassis hoc sensit ille q̄ se indignū pfessus est soluere corrigiā calciamēti hui⁹ Sz ⁊ illa tria sata de euāgelio mixta ⁊ fermētata in panē vnū. Siq̄s ad ꝫ tria dixerit p̄tinere: nō incōgrue id mihi facere videbit. q̄ꝫ bñ ea mulier fermētauit: vt nec diuisiōe q̄ de fcā carnis ⁊ aie a carne vl aia ꝟbū diuideret. Hāsit et i sep̄atiōe insepabilis vnitas. nec em̄ q̄ ex p̄te cōtigit sep̄atio potuit vnitati p̄scribere. p̄manēti i totis tribꝰ siue ꝟiūcti; siue disiūcti; duob⁹ nihilomin⁹ pseueraui i trib⁹ vnitas p̄sonal. Eq̄ vn⁹ xp̄s vnaq; p̄sona. ꝟbū aīa ⁊ caro etiā mortuo hoie p̄duraui. Ꝫ vtero ꝟginis vt sentio ego ꝟmixtio ꝫ ⁊ fermentatio facta ē: ⁊ ipa mlier q̄ miscuit ⁊ fermētauit. nā fermētū nō imerito fortasse dixeri fidez marie. Plāe brā q̄ credidit q̄m pfcā sit in ea q̄ dicta sūt ei a dño Perfecta āt nō ēent si ꝫmin⁹ iuxta ꝟbū dñi eēt fermētatū totū. ⁊ ꝑpetuo fermētatū: fuās nob tā i morte q̄ꝫ i vita piter vnū atz integrū mediatoꝝ dei ⁊ hoim cū sua deitate hoiez ihm xp̄m. Adūertere ē in ꝫ āmirabili sacro: iuxta nūerū scroꝝ mire ⁊ ōcētissime distrctōis gd⁹. no

nũ ãtiquũ ekñũ. nouũ aiaz q̃ de nihilo tũc
creata credik cũ infusa. antiquũ. carnẽ q̃ a
pmo vsq̃ hoim. i. ex adã tra ducta ꝓfitik.
Eternũ ꝑbũ qõ ab eterno pẽe coeternũ illi
gentiũ i dubitata ꝓitate assertk. Et in his
triplex si diligẽter aduertas: diuĩe potẽtie
gen⁹ qõ factũ sit de nihilo aliq̃d de vetu-
sto nouũ eternũ beatũq̃ de dãnato t moz
tuo. Quid ħ ad nr̃am salutz. Multũ per
oẽz modũ. Primũ q̃dẽ qõ petõ r̃dacti i ni
hili p ħ q̃dãmõ iterato creati sum⁹ vt sim⁹
initiũ aliqõ creature eius. Deinde q ex ve
tusta seruitute i libertatẽ filioꝝ dei trãſla-
ti in nouitate spũs ambulam⁹. Postremo
qõ de ptãte tenebraꝝ vocati. ad regnũ da
ritatis eterne in quo iã t ꝓsidere nos fecit
ĩ xp̃o. Alieni sĩt a nobis. q̃ xp̃i a nob carnẽ
alienare conank: nouã creatã i ꝓgine t nõ
de ꝓgine sumptã: impie asserẽtes. Pulcre
ꝓpheticus spũs lõge añ occurrit huic sñie
imo blasphemie impioꝝ. Egrediek inq̃s
ꝓga de radice yesse t flos de radice eiꝰ ascẽ
det. Dixisse poterat t flos de ꝓga: sz malu
it de radice. vt vñ ꝓgã inde florez duxisse
originẽ demõstraret. Inde igik sumpta ca
ro vñ orta ꝓgo ne noua i ꝓgine q̃ ꝓdqt ex
radice. Forte substo macharz si adhuc ꝑgi
mus q̃rere q̃d est de⁹: cũ qz toties iã q̃situz
est tum qz diffidis inuentuz iri. Dico tibi
p̃ eugeni. sol⁹ est deus q̃ frustra nunq̃ q̃ri
ꝑt nec cũ iuenĩri nõ põt. Doceat te de hoc
exptmentũ tuũ aut si nõ expto credito non
mihi: sz sctõ q̃ ait. Bonꝰ es dñe sperãtibꝫ ĩ
te aĩe q̃renti te. Quid ergo est de⁹. Qõ ad
vniuersum spectat: finis. qõ ad electionem
salus. qõ ad se ipse nouit. Quid est deus.
Volũtas oi potẽs. Beniuolẽtissima ꝓꝰ.
lumẽ eternũ. incõmutabik rõ. sũma bnitu-
do. creans mẽtes ad se ꝑticipandũ. viuifi
cans ad sentiendũ. afficiẽs ad apprehendũ.
dilatãs ad capiendũ. iustificãs ad ꝑmerẽ
dum. accendẽs ad zelũ. fecundãs ad fru-
ctum. dirigẽs ecꝯatẽ. formãs ad beniuolẽ
tiam. moderãs ad sapientiã. robozans ad
ꝓtutẽ. visitãs ad ꝓsolationẽ. illuminans
ad ꝯgnitionẽ. ꝑpetuãs ad ĩmortalitatem
implens ad felicitatẽ. circũdãs ad securita
tem. Quid est de⁹: nõ min⁹ pena quersorũ
q̃ humiliũ gl̃a. Est cĩ rõnabilis q̃dã eq̃
tatis directio incõuertibilis atq̃ indeclia
bilis. quippe attingẽs vbiq̃: cui illisa ois
prauitas ꝓturbek necesse est Quidni i hãc
oĩe tumidũ vel distortũ impingat t con
quassek. ve vniuerso qõ obuiũ forte offen-
derit cedere nescis rectitudo. nã t fortitu-
do est. q̃d inq̃s volũtatibꝫ tã ĩrũ t aduer
sum q̃ sp conari impingere. semp t frustra
Ve oppositz volũtatibꝫ. solam sue ꝓfecto
aduersionis referẽtibꝫ penã Quid tã pena
le q̃ sp velle qõ nũq̃ erit t sp nolle qõ nũ-
q̃ nõ erit. q̃d tã dãnatũ q̃ volũtas addi-
cta huic necessitati volẽdi nolendiq̃ vt ad
neutz tã sicut nisi querse ita nisi miseremo
ueak. Ineternũ nõ obtinebit qõ vult. t qõ
nõ vult ineternũ nihilominus sustinebit.
Digne oino vt q̃tam ad nihil afficik vnq̃
qõ deceat. ad nihil vnq̃ qõlibeat cuadat
Quis ħ facit. Rectꝰ dñs deꝰ nr̃: q̃ t cũ per
uerso puertik. nũq̃ recto prauoq̃ cõueniet
Hec em̃ sibỹnuicẽ aduersank t si nõ inuicẽ
ledãt. Lesio alteriꝰ est. absit vt dei. Duruz
tibi est inq̃t ꝯ stimulũ calcitrare. ħ est non
stimulo duꝛ: sz calcitrãti. Est t turpiũ pe
na deꝰ. Lux est em̃. Et q̃d tam iniusum ob
scenis flagitiosisq̃ mẽtibꝫ ꝓfecto ois q̃ ma
le agit odit lucẽ. Sz dico Nunq̃d nõ pote
runt declinare. Dime oino. lucet vbiq̃ t
si nõ oibꝫ. Deniq̃ in tenebrz lucet: t tene-
brze eã nõ ꝓprehenderũt. Videt tenebras
lux. cui hoc est videre qõ lucere. sz non vi-
cissim a tenebris ipa vr: qz tenebre eã non
ꝓprehenderũt. Et videnk g̃ vt ꝓfundãtur
t nõ vidẽt ne ꝓsolenk. Nec mõ a luce t i lu
ce videnk. A quo vel a q̃bꝫ. Ab oi videẽte:
vt ꝑ mkitudine intuentiũ sit cõfusio mul
ta At nullꝰ de tãta numerositate spectã-
tium. molestioꝛ oculꝰ suo cumsq̃. Non est
aspectꝰ siue i celo siue i terra quẽ tenebrosa
conscia suffugere magis velit. minꝰ possit.
Nõ latẽt tenebre: vel scipas. Se vident q̃
aliud nõ vidẽt opa tenebraꝝ sequũk illas
nec est quo se abscõdat ab illis. ne in tene-
bris q̃dẽ. Hic est ꝓmis q̃ nõ mork. meꝛ-
ria ꝑteritoꝝ. Semel iniectꝰ vel poriꝰ inna
tus ꝓpetim. hesit firmiter neq̃q̃ deinceps
auellẽdus. Nec cessat rodere conscias eaq̃
pastus esca vtiq̃ incõsumptibili ꝑpetuat
vitã. Horreo ꝓmen mordacẽ t morte vi-
uacem. Horreo incidere in manus mortz
viuẽtis t vite morientis. Hec est secunda

mors q̄ nunq̄ ꝓcidit. sed semp occidit. Quis det illis semel mori. et nō morianꝫ ineſnū. Qui dicūt mōtib cadite sup nos ⁊ collib operite nos. q̄d nisi morte mortē bñficio. aut finire aut euadere volūt. Denicq̄ inuocabūt mortē ait ⁊ nō veniet. Intuere id clari⁹. Constat imortalē aiam cē. nec aliq̄n absq̄ sua mēoria viuere. ne non aiam aliq̄n cē cōtingat. Itaq̄ durāte aia. durat ⁊ mēoria. Sed q̄lis. Feda flagitijs. horrida facinorib: vanitate tumida. ꝓtē ptu hispida ⁊ neglecta. q̄ ꝓra trāsierūt ⁊ nō trāsierūt. Trāsierūt a māu. sz nō a mēte. Q̄d factū est: factū nō cē nō pōt ꝓinde ⁊ si facere in tpe fuit. sz fecisse in sempiternū manet. nō trāsit cū tpe. q̄d tpa transit. Ineternū q̄ necesse est cruciet: q̄d ꝓperā te egisse in eternū meminerꝫ. Experiri erit hoc ꝑitatē vocis illi⁹. arguā te ⁊ statuā cōtra faciē tuā. Dñs locut⁹ est cui omne aduersuz ⁊ sibi aduersari necesse est: vbi sit sera q̄rela. O custos hoium q̄re posuisti me ꝓrium tibi: ⁊ fact⁹ suz mihimetipi grauis Ira est o eugeni: nō pōt deo cē ꝓtrariū q̄d: ⁊ sibimet cohererе: sed q̄ arguet et a seipso. Nō est sane iā tunc q̄d aut ꝑitatē dissimulet rō: aut rōnis intuitū aia declinet auulsa mēbris corpis ⁊ in sese collecta. q̄ cū valeat sopirꝫ ꝓclusisq̄ in morte sensib. p q̄s vtiq̄ curiosius exire ⁊ a se ire solebat i eā. q̄ ꝓterit mūdi isti⁹ figurā. Vides turpib nihil deesse ad ꝓfusionē cuz ꝓducenꝫ spectaculū fieri deo. angel. hoib. sibiꝑis. O q̄ male mali oēs locuti sunt. vtiq̄ opposito rorrēti huic directe eq̄tes: ⁊ huic lumini ꝓpalare ꝑitatis exposiri Nōne h̄ est ꝓpe tuo tundi. ꝓpetuoq̄ ꝓfundi. Duplici contritiōe ait ille. cōtere eos dñe de⁹ nr̄ Quid est de⁹. Lōgitudo. latitudo. sublimitas. ⁊ ꝓfundū. Quid inq̄s. Tenem⁹ te q̄ternitatis q̄ abhoiatus es ꝓfessorē Dinime abhoiatus suz ⁊ abhomior. Visus sum ꝓtuliſse plura. sz vnū est. Un⁹ deus signatus est p captu nr̄o. nō p suo statu Diuisus est hic nō ille. Voces diuerse semite multe. sz vnū p eas significaſ vn⁹ querit. Nō diuisiones substātie in q̄ternario isto expresse sunt. nō dimēsiones q̄les in corporib intuemur. nō distinctio psonalis. q̄lez in trinitate adorem⁹ nō nūerus ꝓprietatū qualem psonis ipis ineſse fatemur. ⁊ si nō aliud a psonis. Alioq̄n hoc singulū hoz video. q̄d quartuor simul. hec q̄rtuor ipa q̄d singulū est. Nubis aūt q⁹ nō possum⁹. cuz deo simplicitate cōtendere. dū cōtendim⁹ apꝑhendere vnū occurrit veluti q̄drupli catū. Facit hoc speculū ⁊ enigma. p q̄d solū interim videre dak. Cū aūt videbim⁹ facie ad faciē. videbim⁹ sicuti est. Nec cū tā tunc fragilis acies mentis nr̄e quantū libet vehemēt intendēs. aliquaten⁹ resiliet dissilietue in suā pluralitatē. Colliget se magꝫ adunabit cōformabitq̄ vnitati illi: vt vna vni facies respōdeat facici. Nēpe sikes ei erim⁹. q⁹ videbim⁹ eū sicuti est. Beata visio ad quaz merito suspirabat q̄ ait. Exq̄siuit te facies mea: faciē tuā dñe requirā. Et q⁹ adhuc in q̄rendo est: interim ascendam⁹ quadrigā istā ꝓpore infirmi ⁊ imbecilles indigētes tali vehiculo: si forte vel sic apꝑhēdam⁹ in q̄ apꝑhensi sum⁹ id est hui⁹ ipius vehiculi rōnem. Nā hoc monitū habem⁹ ab ipo auriga: ⁊ ꝓmo currus hui⁹ exhibitore: vt studeam⁹ cōprehēdere cū oibus sctis. q̄ sit longitudo. latitudo. sublimitas. ⁊ ꝓfundū. Cōprehendere dixit. nō cognoscere: nō vt curiositate contenti scie: tota cura fructui inhiem⁹. Non in cognitiōe est fruct⁹: sed in cōprehēsione. Alioq̄n: sciēti bonū ⁊ nō faciēti vt ait quidā. pcm̄ est ei. Et ipse paulus alio loco. Sic currite inq̄t: vt cōprehendatꝫ. Quid sit cōprehēdere infrius declarabo. Quid igit est de⁹. lōgitudo inq̄s. Quid ipa eternitas. Hec tā lōga vt nō habeat terminū nō magis loci q̄ tpis. Est ⁊ latitudo. Et ipa q̄d: Charitas. Quib ⁊ ista terminus angustet in deo: q̄ nihil odit hoz q̄ fecerit. Denicq̄ solem suū oriri facit sup bonos et malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Ergo ⁊ inimicos includit sinus ille Nec hoc q̄z cōtent⁹ euadit in infinituz. Omnē nō modo affectionē sed ⁊ cognitionē excedit: adiciente apl̄o ⁊ dicente. Scire ctiaz sup eminentē sciētie charitatē xp̄i. Quid plus dicā Eterna est: nisi q̄d h̄ plus forsitan est q⁹ eternitas est. Vides tantaz esse latitudinē. Utinā sic videns non tantā esse sed ipam id esse vnā q̄d alterā. nō min⁹ vnaz q̄ duas. nec plus duas q̄ vnā. De⁹ eter-

nitas est. dei charitas est. lōgitudo sine p tensiōe: latitudo sine distēctione Jn vtroq; parit locales q dem excedit tēporales q; an gustias: sz libertate nature nō enormitate substātie. Tali modo imensus est q oia fe cit imensura. t q; uis immēsus. hic tñ mo dus t ipius imensitat;. Quid itē dei: sub limitas t pfundū. Jn altero sup omia an altero intra oia. Liquet in deitate nunq; clau dicare eq̄litatē stare eā vndiq; firmit cōstare imobilit sibi. Sublime potētā. p fundū. sapiam ei? ꝑsidera. Ex equo t ista rñdent sibi: dū t sublimitas inaccingibi lis t pfunditas eq̄ inscrutabilis cognosca cur: paulo admirāte t exclamante. O alti tudo diuitiaꝝ sapie t scie dei: q; inscruta bilia sunt iudicia ei?: t inuestigabiles vie illi?. Libet t nō exclamare cū paulo. Ho rū vt cū q; ituētes i deo t cū deo simpliciſſi mā vnitatē. O sapia potēs attingēs vbi fortit. O potētia sapiēs: disponēs oia sua uiter. Res vna: effect? multiplex o gatio nesq; diuerse. Et illa vna res est: lōgitudo ꝓpter eternitatē: latitudo ꝓpter charitatez: sublimitas ꝓpter maiestatē; pfunditas p pter sapiam. Nouim? hoc. Nū ideo t ar bitramur nos cōprehēdisse. Nō ea disp tatio cōprehēdisse sed scitas: si quō tñ cō phendi pōt: qō incōprehēsibile est. At ni si posset nō dixisset aplus. vt cōprehenda mus cū oibus sctis. Sancti igit cōprehē dūt. Queris quō. Si sanct? es: cōprehen disti t nosti. Si nō: esto: t tuo experimento scies. Sanctū facit affectio sctā: t ipsa ge mia. Timor dñi sctūs t sctūs amor. His pfecte affecta ania: veluti q̄busdaz duob brachijs suis: cōphendit. amplectit. strin git. tenet t ait. Tenui eū nec dimittā. Et timor q̄ dē sublimi t pfundo: amor lato lō geq; respōdet. Quid tā timendū q; ptās cui nō potes resistere: q; sapia cui abscondi nō potes. Poterat min? timeri de? alter utro carēs. nūc aūt pfecte optet timeas il lū cui nec oc'lus deest oia vidēs: nec man? potēs oia. Quid itē tā amabile q; amor ipe q̄ amas t quo amar;. Amabiliorē tñ iuncta eternitas facit: que dū non excidit foras mittit suspitionē Ama igit pseverā ter t longanimit: t habes lōgitudinē. di lata amorē tuū vsq; ad inimicos t latitu dinē tenes. Esto etiā in oīi sollicitudine timorat?: t sublime pfundūq; apphendi sti Aut si mauis quattuor eque tuis: diui nis quattuor respōdere. fac; hoc si stupes. si panes. si serues. si sustines. Stupenda plane sublimitas maiestat;. pauēda abys sus iudiciorū: feruorē exigit charitas: eter nitas pseverātiam sustinēdi. Quis studet nisi q̄ cōtemplat gloriā dei. Quis pauet nisi q̄ scrutat profundū sapiētie. Quis ser uet: nisi q̄ meditat charitatē dei. Quis su stinet: t pseverat in amore: nisi q̄ emulat eternitatē charitat;. Nēpe eternitat; quan dā imaginē pseverantia pfert. Denq; so la est: cui eternitas reddit. vel pot? q̄ eter nitati hominē reddit. dicēte dño. Qui pse uerauerit vsq; in finez. hic saluus erit. Et nūc aduerte in q̄tuor istis: cōtemplatōis species q̄tuor. Prima t maxia cōtempla tio est: admiratio maiestat;: Hec requirit cōpurgatū: vt a vicijs liberū atq; exonera tū pctis: facile ad supna leuet: interdū q̄q; vel p aliq̄s mozulas stupore t extasi suspē sum teneat admirantē. Scōa aūt necessa ria ē huic. Est. n. intuēs iudicia dei Quo sane pauido aspectu dū vehement? cōcu tit intuentē: fugat vicia: fūdat ꝓtutes. ini ciat ad sapiam. hūilitatē fuat. Virtutuz siquidē bonū quoddā ac stabile fundamē tū humilitas. Nempe si nutet illa: virtus tū aggregatio nō nisi ruina est. Tertia cō templatio occupat vel potius ociat circa memoriā beneficiorū: t ne dimittat ingra tū: sollicitat memorantē ad amorē bñfa crozis De talib dicit ꝓpheta loquens ad dominū. Memoriā habūdanti: suauita tis tue eructabūt. Quarta q̄ retro sunt ob liuiscēs: in sola req̄escet expectatōne pmis sorū. Que cū sit meditatio eternitatis. siq̄ dem q̄ promittunt eterna sunt: longanimi tatē alit: t pseverātie dat vigorē. Puto iā facile est. quattuor nr̄a hec quattuor illis apostoli signare: dū lōgitudinē cōprehen dit meditatio, pmissorū. latitudinez recor datio bñficiorū. sublimitatē cōtemplatio maiestat;. pfundū ispectio iudiciorū Que rēdus adhuc fuerat q̄ nec sat; adhuc inuē tus ē. nec q̄rī nimis pōt. At orādo forte q; disputādo dignius q̄rit: t inuenit facili?. Proinde is sit finis. sz nō finis querēdi.

De diligendo deum.

Hic sermo in eo exemplari vnde est excerpt⁹ intitulat sermo de charitate: sed verius in multis alijs exemplarib⁹ libello de diligendo deum annectit: vt vnus sit duntaxat idemq; tractatus.

Emini me dudū ad sanctos frēs chartusienses scripsisse epistolā: ac de his ipis i ea gradibus in cetera differuisse: forte aūt alia ibi: si nō aliena de charitate locut⁹ sum: t ob hoc q̄daz illoꝝ huic quoq; ꝑmoni subiū gere nō iutile dixo: p̄sertim cū facili⁹ ad manū habeā trāscribere iā dictata q̄ noua uteruz dictare. Illa inq; vera t sincera est charitas: et qui no de corde puro t ꝓscia bona t fide nō ficta. fatenda est ꝓcedere qua ꝓximi bonū: eque t nostrū diligim⁹. Haz q̄ magis aut certe solū diligit suū cōuincit nō caste diligere bonū qđ vtiq; ꝓpter se diligit nō propter ip̄m. t hic talis nō p̄t obedire ꝓphete interim q̄ ait. Confitemini dño qm bonus. Cōfitebit quidē: qz forte sse bon⁹ est sibi: nō aūt qm bon⁹ est in se. Quapropt nouerit in se dirigi illu d ab eodē prophēta obprobriū. Confitebit tibi cū benefecerj ei. Est q̄ ꝓfitet dño qm potēs est t est q̄ cōfitet q̄m sibi bon⁹ est: t ite q̄ ꝓfitet qm simplicit bon⁹ est. Primꝰ fuus est: t timet sibi. Scōus mercenari⁹: t cupit sibi. Tertius fili⁹: t defert ꝑri. Itaq; t q̄ timet: t q̄ cupit vteraq; ꝓ se agunt. Sola q̄ in filio est charitas nō q̄rit q̄ sua sunt. Quāobr̄ē puta de illa dictū. Lex dñi imaculata cōuertēs aias q̄ sola vz sit q̄ ab amore sui t mūdi auertere possit animū t in deū dirigere. nec timor q̄ppe: nec amor ꝓuatus conuertit aiam. Hutāt interdū vultū vel actū affectū nunq̄. Facit q̄dem nōnunq; et seruus op⁹ dei: sed qz nō spōte in sua adhuc duricia ꝑmanere cognoscit. Facit t mercenari⁹: iz qz nō gratis ꝓpria trahi cupiditate cōuincit. Porro vbi ꝓprietas ibi singularitas. Vbi aūt singularitas ibi angel⁹. Vbi angel⁹ ibi sine dubio sordes siue rubigo. Sit ita fua sua lex timor ip̄e q̄ constringit. Sit sua mercenario cupiditas q̄ t ip̄e arctat q̄ tentat abstrace⁹ t illectu⁹. Sz hec nulla aut sine macula ē aut anias cōuertere p̄t. Charitas ꝓ cōuertit alias q̄s facit t volūtarias. Porro in eo ea dixerim imaculatā: qz nil sibi de suo retinere cōsuevit. Cū nēpe de ꝓprio nihil est totū: procerto qđ hz dei est. Qđ aūt dei est: immūdū esse nō p̄t. Lex q̄ dei immaculata charitas est q̄ nō qđ sibi vtile est q̄rit: iz quod multis. Lex aūt dñi dr̄ siue q ip̄e ex ea viuat siue q ea nullus nisi ei⁹ dono possideat. Nec absurdū videat qđ dixi: t deū vituere ex lege: cū nō alia q̄s charitate dixerī. Quid ꝓ in summa t br̄ā trinitate: sūmā t ineffabilē illā ꝓseruat vnitatē: nisi charitas. Lex est q̄: t lex dñi: charitas: q̄ trinitatē in vnitate q̄dammō cohibet t colligat in vinclo pacj. nemo tñ me extimet charitatē hic accipe q̄litatē vel aliqđ accidens. alioq̄n in deo dicerē q ꝑ abs sse aliqđ qđ nō est: iz substātiā illā diuinā. q vtiq; nec nouū: nec insolitū est dicere iohānē Deus charitas est Dicit q̄ recte charitas t deus t dei donū. Itaq; charitas dat charitatē substātiuā accidētalē. Vbi dantē significat: nomē substātie est Vbi donū q̄litatis Hec ē lex etna creatrix t gubernatrix vniuersitatj. Siq̄dē in pōdere t mēsura t nūero p̄ eā fctā st̄ vniuersa: t nihil sine lege relinq̄t: cū ipa q̄s lex oīm sine lege nō fit: nō tñ alia q̄s seipa q̄ t seip̄az t si nō creauit regit tñ. Cetez fuus t mercenari⁹ hñt legē nō a dño: iz quā ipi sibi fecerūt. ille deū nō amādo. iste plus aliud amādo. Hñt inq; legēnō dñi: iz suā illā tñ q̄ dñi est subiecta. Et q̄dē suā sibi q̄q; legē facere potuerunt: nō tñ tā incōmutabili eterne legis ordini subducere potuerūt. Tūc aūt dixerī quēq; sibi fecisse suā legē. qñ cōi t etne legi ꝓpriā ꝑtulit volūtatē: t puerse vtiq; volēs suum imitari creatorē vt sic ip̄e sibi lex suiq; iuris ē ita ꝓ seip̄m regeret: t legē sibi suā faceret volūtatē. Graue vtiq; t ꝓtrahibile tugū sup oēs filios adā Heu idūās t īcuruās ceruices nr̄as adeo vt vita nostra inferno appropiquerit. Infelix ego hō q̄s me liberabit de corpe mortis hui⁹. Quo vtiq; ꝑmor t pene oppmor ita vt nisi qz dñs adiuuit me paulom in⁹ habitasset in inferno anīa mea. Sub hoc onere gravat⁹ me.

gemebat q̄ dicebat. q̄re me posuisti ꝯriū tibi: ⁊ factus sum memetipi ḡuis. Ubi dixit fact⁹ suꝫ memetipi grauis oñdit q̄ lex ipe sibi eet. nec ali⁹ hoc q̄ sibi ipe fecisset. Qđ aūt loq̄ns deo p̄misit posuisti me ꝯriū tibi. dei se tñ nō effugisse legē idicauit. Hoc q̄ppe ad eēna iustāq̄ dei legē ptinuit: vt q̄ a deo noluit suauit regi penalit a seipso regerek: q̄q̄ spōte iugū suaue ⁊ on⁹ leue charitat⁹ abiecit p̄pie volūtat⁹ on⁹ importabile sustineret iuitus. Uiro itaq̄ ⁊ iusto mō eēna lex fugitiuū suū. ⁊ posuit sibi cōtrariū ⁊ fīxit subiectū dū vꝫ nec iusticie p meritꝫ euasit legē. nec tñ cū deo i sua luce i sua reqe i sua gl̄ia fmāsit subiect⁹ ptāti. ⁊ submot⁹ felicitati. Dñe de⁹ me⁹. cur ñ tollis pctm̄ meū. ⁊ q̄re nō aufers iniq̄tatē mea vt abiecta ḡui sarcina p̄pie volūtatꝫ sub leui onere charitatꝫ respirē. nec iā fugle ꝯore coercear. nec mercenaria cupiditate illiciar: sꝫ agar spū tuo: spū libertatꝫ q̄ agūtur filij tui q̄ testimoniū reddat spūi meo: q̄ ⁊ ego sim vn⁹ ex filijs dū ea dē mihi fuerit: q̄ ⁊ tibi ⁊ sic tu es ita ⁊ ipe sim in ꝫ mūdo. Hi siq̄dez q̄ hoc faciūt qđ ait ap̄lus. Nemi quēquā debeat⁹ nisi vt inuicē diligat⁹ ꝓculdubio sic deus est: ⁊ ipi sunt in ꝫ mundo. nec serui aut mercenarij sed filij. Itaq̄ nec filij sūt sine lege nisi forte aliq̄s aliť sentiat p̄pter ꝫ qđ sept̄ū est. iust⁹ nō est lex posita. Sꝫ sciendū q̄ alia est lex p̄mulgata a spū fuitut⁹ in ꝯore alia a spū libertat⁹ data i suauitate nec sub illa cogunť eē filij: nec sine ista eē patiunť Uis audire q̄ iustis nō est lex posita: nec accepist⁹ ait spiritū seruitut⁹ iterū in ꝯore. Uis audire q̄ tñ sine lege charitat⁹ nō sint. Sꝫ accepist⁹ inq̄t spm̄ adoptionis filio ⁊. Denicq̄ audi iustū vtrūq̄ de se fatentē: q̄ nō sit sub lege nec tñ sine lege factus suꝫ inq̄t his q̄ sub lege erāt q̄si sub lege eēm cū ipe nō eē sub lege his q̄ sine lege erāt tanq̄ sine lege essē. cū sine lege dei nō eēm sed in lege eēm x̄pi. Uñ apte nō dī: iusti nō h̄nt legē: aut iusti sunt sine lege: sꝫ iust⁹ nō est lex posita: ꝫ est nō tanq̄ inuit⁹ posita. sꝫ volūtarijs eo liberaliť data. q̄ suauiť inspirata. Uñ ⁊ pulcre dñs. Tollite ait iugū meū sup̄ vos. Ac si diceret. nō ipono inuit⁹. sꝫ vos tollite si per vos si vos vult⁹. Alioq̄n nō requiē. sꝫ laborē inueniet⁹ aīabꝫ vr̄is. Bona itaq̄ lex charitas ⁊ suauis: q̄ nō solū leuiť suauit tereq̄ portať. sꝫ ⁊ fuoꝝ mercenariorū leges portabiles ac leues reddit q̄s vtiq̄ nō destruit sꝫ facit vt impleank. dicēte dño. non veni legē soluere: sꝫ adimplere. Illā tēpat. istā ordiat. vtrāq̄ leuigat. nūq̄ erit charitas sine ꝯore. sꝫ casto. nunq̄ sine cupiditate sꝫ ordiata. Implet ḡ charitas legez fuī cū infūdit devotionē iplet ⁊ mercenary cū ordiat cupiditatē. Porro ꝯori p̄mixta devotio: ip̄m nō annullat sꝫ castificat pena tm̄ tollit: sine q̄ eē nō potuit dū fuit fuilis ⁊ timor manet i seck̄m seck̄i cast⁹ ⁊ filialis. nā q̄ legit pfecta charitas foras mittit timorē pena itelligēda est q̄ fuili vt dixim⁹ nunq̄ deest ꝯori. illo. s. gñe locutiōis q̄ sepe cā ponit p effectu. Deiq̄ cupiditas tūc recte a supuenīēte charitate ordiat cū mala q̄dē penit⁹ respuunt: bonis ꝓ melioꝝ p̄ferunt. nec bona nisi p̄pter meliora appetunt. Qđ cū plene p dei grām assecutū fuerit diligent cor p⁹ ⁊ vniuersa corpis bona tm̄ p̄pter aiaꝫ: aia p̄pter deū: de⁹ aūt p̄pter seip̄m. Uerūtñ q̄ carnales sum⁹ ⁊ de carnis ꝓcupia nasc̄imur necesse est vt cupiditas nr̄a vl̄ amor nr̄ a carne incipiat: q̄ si recto ordīe dirigit: q̄busdā suis gradib⁹ duce grā pficiēs spū tandē ꝓsumabit. q̄ nō p̄us qđ spūale. sꝫ qđ aiale. deīde qđ spūale. Et p̄us nēe ē vt portem⁹ imaginē terrestris deinde celest⁹. In p̄mis ḡ diligit se. ip̄m hō p̄pter se. Caro q̄ppe est ⁊ nil valet sape p̄ter se Cūq̄ se videt p se nō posse subsistere: deū q̄si sibi necessariū incipit p fidē inq̄rere ⁊ diligere. Diligit itaq̄ in secūdo gradu deū. sꝫ p̄pter se. nō p̄pter ip̄m. At ꝓ cū ip̄m cepit occasionē p̄pie necessitat⁹ colere ⁊ frequntare: cātādo: legēdo: orādo: obediēdo: q̄dā humuscem⁹ familiaritate paulatim sensimq̄ de⁹ innotescit ꝓsequenť et indulcescit: ⁊ sic gustādo q̄ suauis est dñs trāsit ad tertiū gradū: vt diligat deū non tā p̄pter se. sꝫ p̄pter ip̄m. Sane in ꝫ gradu diu stať ⁊ nescio si a quoquā hoīm q̄rtus in hac vita pfecte apphendiť. vt se. s. diligat hō tm̄ p̄pter deū. Asserant ꝫ si q̄ experti sunt mihi fateor ipossibile videť. Erit autē ꝓculdubio cū introduct⁹ fuerit seru⁹ bonus ⁊ fidelis i gaudiū dñi sui: ⁊ inebriat⁹

Homelia sup euāgelio. Simile est regnū celorū.

ab vbertate dom⁹ dei: q̄si em̄ miro q̄dam mō oblit⁹ fuit: et a se penit⁹ velut deficiēs tot⁹ pget in deū: t deiceps adherēs ei vn⁹ cū eo spūs erit. Arbitror ꝟ sensisse ꝓphetā cū diceret. Introibo i potētias dñi: domine mēozabor iusticie tue solius. Sciebat ꝓfecto cū introiret i spūales potētias dñi exuī se ab vniuersis carnis infirmitatib⁹ vt iā nil de carne hīet cogitare: sz tot⁹ in spū mēozaret iusticie dñi soli⁹. Tūc ꝓ certo singula xp̄i mēbra dicere potuerit de se q̄ paulus aiebat de capite. Et si cognouim⁹ sēm carnē xp̄m. sz nūc iā nō nouim⁹. nemo ibi se cognoscet sēm carnē. q̄ caro t sanguis regnū dei nō possidebūt. nō q̄ carnis illic substātia futura nō sit. sed q̄ carnalis omnis necessitudo sit ō futura carnisq̄ amor amore spūs absorbēdus t infirme q̄ nunc sunt hūane affectiōes: in diuinas quasdā habeāt cōmutari. Tūc de sagena charitatis q̄ nūc tracta p hoc mare magnū t spacioſum manib⁹ t ex oī genere pisciū congregare nō desinit cū pducta ad littus fuerit: malos foras mittet: bonos solūmodo retinebit. Sicq̄dē in hac vita. ex oī genere pisciū intra sinū latitudinis charitatis rhete cōcludit. vbi se p tpe oib⁹ cōfor mās omniū in se siue aduersa siue pspera trahi tiens. ac sua quodāmō faciens. nō solum gaudere cū gaudentib⁹: sed t flere cū flentibus cōsuenit. Sz cū quenerit ad littus vt lut malos pisces oīm quod triste patit foras mittēs. sola que placere et iocūda esse poterūt retinebit. Nunq̄ em̄ tūc ꝟbi grā paulus aut infirmabit cum infirmis. aut vzek cū scandalizatis. vbi scandala et infirmitas ꝓcul erūt. Aut certe lugebit eos q̄ nō agēt penitentiā. vbi certū est. nec peccantē forte. nec pententē. Absit aūt. vt vel eos q̄ ignib⁹ eternis cū dyabolo t angelis ei⁹ deputādi sunt plāgat t defleat i illa ciuitate quā flumis impet⁹ letificat. cui⁹ et diligit dñs portas sup oia tabernacla iacob. q̄ vz i tabnacl. t si qñ gaudeā de victoria: laborāt rñ impugñ. t plerūq̄ pcl tatur i vita. In illa aūt patria nulla ꝓsus admittit aduersitas sine tristicia quēadmodū t de illa canit. Sicut letantiū oīm habitatio in te. Et rursuz. Letitia sempit̄na erit eis Deniq̄ quō nōne recordabit. vbi memorabit iusticie dei soli⁹. Proinde vbi iā nō erit miserie locus: aut nōne tps: nullus ꝓfecto eē poterit miserationis affectus.

Diui Bernardi abbatis homelia sup quibusdā verbis dñi videlicet Sile est regnū celoꝝ hoi negociatori querenti bonas margaritas.

Reges terre t omnes ꝓncipes t oēs iudices terre. iuuenes t ꝟgines. senes cū iuniorib⁹. audite supplico ꝟbum dñi dicētis. Sile est regnū celoꝝ hoi querēti bonas margaritas. Inuēta aūt vna p̄ciosa margarita: abijt et vēdidit oīa q̄ habuit t emit eaz. Sed q̄ est ista q̄so frēs mei charissimi hec tā p̄ciosa margarita ꝓ qua vniuersa dare debem⁹. i. nosmetipos: qz totū deo dedit: q̄ seip̄m obtulit vt possim⁹ eā hīe. Nōne hec est religio setā pura t immaculata in q̄ hō viuit purius cadit rar⁹: surgit velocī⁹: incedit cautius. irrogat frequēti⁹: quiescit securi⁹: morit fiduci⁹: purgat citi⁹: premiat copiosi⁹. O religio gloriosa t mirabilis q̄ mens cogitare: q̄s intellect⁹ pleue cognoscere: q̄ lingua hūana te poterit sufficient t dign⁹ extollere. Hec est em̄ frēs mei que miserāte deo petā remittit. t referat ꝓ discuz. Que cōtritū sanat hoiem: et tristē exhilarat vitā de interitu reuocat: statū restaurat: honorē reuocat: fiduciam reformat: vireſq̄ t gratiā abundantiorē refundit. O religio ꝟtutib⁹ ornata. O margarita refulgida: q̄d nouī de te referā. O ia em̄ ligata tu solueris: oīa soluta tu reseras. O ia aduersa tu reseras O ia aduersa tu mitigas: omia despata tu anias. O religio rutilātior auro: sole splēdidior. Si ꝟo fuat nō vincit peccatū: nec detractio supat: nec despatio dz vsq̄ i finē do dāte vt bravīū apphēdat: ꝓ seuerat. Hec ē q̄ respuit auariciā horret luxuriā: fugit furorē. firmat amorē: calcat superbiā: linguā ꝓtinet: ꝓponit mores: odit malitiā: excludit neḡciā: cogitq̄ hoiez dei amore oia libent sufferre. O religio ḡtissima t toto corde p̄hrenda. Nōne p te ceci vidēt: claudi ambulāt: leprosi mūdantur: pauper euāgelizant. O religio pacifica a strepitu maligni secli elōgata: et ꝓ xp̄o a se

culo mortua vbi spūssctūs sup humilē venit t q̄tuz: sup deuotū xp̄i descēdit. O religio habitaculū dei t angelo3 et⁹: hic permāsionē faciūt cōseruī sui. O religio vita btā: vita angelo3. De ore p̄rio spūssctūs dicit. O ptimā partē elegit sibi maria que nō auferet ab ea. O brissima vita solitaria: vita ꝓemplatiua. Q̄n in solitudie cōtēplabat ẏgo maria tūc venist: t incarnasti i ea. O de⁹ me⁹ o bōe ihesu q̄d plura referā. Vere claustrū fratres mei vere religio est gadisus. O religio valle discipline munita: in q̄ est p̄ciosarū virtutū fecūda fertilitas. Gliosa res est hois vnius moris habitare i domo. Bonū t iocundū habitare fratres in vnū. Videas illū petā flentē alīū in dei laudib⁹ exultantē. hūc hoibus ministrantē. alīū alios erudientē. hūc orātē. illū legentē. hūc miserantē illū. alīū peccata puientē. hūc charitate fragrantē. alium hūilitate pollentē: hūc in psperis hūilē. illū in aduersis sublimē. hunc in actiua laborantē. illū in cōtemplatiua q̄escentez. Et poter⁹ dicere. castra dei sunt hec. Quā terribilis est loc⁹ iste. Vere non est hic aliud nisi dom⁹ dei t porta celi: o porta p̄clarissima p quā in sctām ciuitatē intrat. per quā regnū celo3 rapit t possidet. O religio p̄nobilissima: tu castitas religiosorū: tu corda clericoz: tu thesaurus sup aurū. O solitudo btā. o bereme moris victoz. vita ẏtutū. te lex t ꝓphete miranť: t q̄untq̄ ad pfectionē venerūt: p te in paradisū introierūt. O btā vita solitaria t cōtemplatiua: q̄d vltra de te loq̄r: ipse dei filius saluator t magister nr̄ exemplū dedit nobis. fugiēs in desertū. t māsit in solitudie vbi sunt rose charitat⁹ q̄ semp flamescūt. q̄ sp in sctō odore viuunt. Vbi mira pfectio mortificatoz et gr̄arū actio. s. cōsiderare q̄ t q̄nta sint q̄ nob⁹ p̄mittanť in celis t vilescere faciūt oia q̄ habenť in terris t dicere. Quid p̄ dest hoi si mūdū lucret: se aūt perdit. O solitudo negotioz celestium apotecha. In te transitoria t terrena mutanť in celestia t eterna. Hoc p breue purgatoriū opať eternū t celeste cōuiuiū t pascue sempiterne. Denicq̄ in te lachryme mutanť in risuz. t gaudiū partūr sempiternū. Et possessione quippe terrena q̄ vermib⁹ mortalibus relaxať: ad eterne hereditat⁹ patrimoniū peruenit. O religio spūalis exercitus: lucta: mirabilis: officia i te fidelis aīa creatoris sui i se restaurat imagine: ac ad sue reddit imaginis puritatē. Tu fornax. vbi vasa sup̄ni regis formanť. vbi p̄tā soluūtur: t cū angelis in diuīs laudib⁹ insudantur: possessio q̄ terre vere viuentiū cōparatur. O sctā vita balneū aniaz: moꝛs peccatoz. t aiarū purgatoriū sordidarū. Tu mentiū secreta purificas. Tu p̄scientiarū squalorē diluis atq̄ ad angelice mūditie puritatē q̄enire facis aīas. tu scala iacob que anias p̄ducis ad gadisuz. Tu via regia paradisi q̄ hoies p̄ducit ad patriam. Tu studiū cōcertantiū: luctatoz3q̄ bñ currentiū p̄duc⁹ ad altas cozonas O religio sepultura dñice passionis de te hieremias pheta dicit. Bonū p̄stolari cū silentio salutare dei. Stabit solitari⁹ t tacebit in heremo: q̄ in quiescēdo t tacēdo fit hō p̄udēs. de his quedā sunt vñ dī. O hō fuge: religionē elige t saluaberis. Surge q̄ dormis in sec̄lo. t exurge a mortuis. dimitte q̄ mortuos sepelire mortuos suos. O vita mirabilis spūale hītaculū q̄ de superbis hūiles fac⁹. de gulosis sobrios. de crudelibus pios t sctōs: de iracūdis mites. de luxuriosis pudicos: de inobedientib⁹ obedientes: t de odiosis fac⁹ in fraterna dilectiōe feruētes. Tu loq̄cib⁹ lingue frenū ponis tu imūdis castitat⁹ dulc⁹ amor⁹ xp̄i adhibes cigulū: tu ieiunioz ac vigiliaz es nutrix: tu vagos ligas cathenis: tu patiētie custos: tu puritissime simplicitat⁹ es mgr̄a. q̄ te fugiūt luce dei p̄uati sūt. Qui diligūt te stringūt: t gustāt q̄ suauis ē dñs et dulcis. Tu duc⁹ ad etna gaudia. q̄ oc̄lus non vidit nec aur⁹ audiuit: nec i cor hois ascēdit. t lingua dicere nō p̄ot q̄ tu parasti dñe diligētib⁹ te. Ingredimini igit fr̄es mei dilectissimi ex q̄ vocat vos magni p̄silij angelus. t nō tardate: q̄ p̄cū magnū: t nō parū est i mora i sctām xp̄i religionē t illūminabit vos filius dei p̄ dignā satisfactionē. Qui cuz p̄re t spūsancto viuit t regnat p omnia secula seculoz. Amen.

Diui Bernardi abbat⁹ epistola ad quendā. Quid a nobis requirat deus insinuans.

Epistola.

Tua me pia et crebra infestatio angit vt tuis petitionibus annuam q̄ doctrinā vite agēde deposcunt. seu q̄d expediat viatori. vz q̄d diligenter corde cogitari: q̄d aptius p̄mi q̄d honestius in actiōz deduci possit. Hec altra res est. valde cōis Inq̄rentes hz multos. q̄uenientes paucos exeq̄nteſq̄ multo pauciores. Sz vt ad cōdenationē. aut ad miseriam tuā. et ceterorū legentiū put videor sentire depromā: nec tue petitioni: nec mee intentōni p voto sufficies. Cor nr̄m nihil dignius pficere pōt q̄s vt ei se restituat a q̄ factuz est. et hā a nob dñs experit dicēs. fili da mihi cor tuum. Tūc siquidē cor hoīm deo dat q̄n ois cogitatio terminat in eū. girat et circūflectit: sup eū. et nihil vult possidere preter eū. Sicq̄ colligato sibi animo eū diligit: vt sine ipso amarus sit ois amor. Nec aliud dixerim cor dño dare. q̄s ipm capturare in omne obsequiū eius: et ita voluntati eius et toto supponere: vt nihil aliud velit q̄s q̄ nouerit velle. Itaq̄ cor domio datū ipm in oibus et de oibus adorabit. et gratias ager. etiā si multa nostris sensib molestavi deant Nihil turbatōnis ex rerū nouitate suscipiet. Tentatus a dño p tribulatōnes et asperas qualitates non mouebit. Aporiatus. i. inops gaudebit. Quicq̄d illatū fuerit. etiā si habeat asperū sensum. velut impellēs ad supna suscipiet. Qui cor suū dedit deo: cantabit melodice. et dicet cū p phēta dauid. Paratū cor meū deus paratū cor meū: cantabo et psallā in gl̄ia mea. Est siquidē gloria p̄ma. et secūda. prima fruitis. secūda beatitudinis. Una in via alia in patria. Proinde oibus q̄ cor suuz deo tradiderūt. factū est argumentū et singulū q̄d cantāt et in virtutū gloria psallūt in tribulatiōibus: in p̄ssuris: in angustys in fame et siti. in nuditate et detectione. in maledictis. in cōuitys et derisionib. in flagellis. ac etiā morte intentata. in cordib plus exultāt. Nō reaccipiūt amplius potestatez q̄d in eo dño tradiderūt. nullū sacrilegū crimē repitur deterius. q̄s in volūtate semel oblata deo reaccipe potestatez. nō debēt sibi viuere. qui cor suū deo dicauāt. sed ei q̄ pro oibus aiam suā posuit. nihil dignus cogitari pōt. q̄s cor ad eū referre. q̄ vt viueres mori voluit. nam et iustus cor suū tradidit ad vigilā dū diluculo ad dñm qui fecit illū Vigilatio cordis iusta et cogitatio eius iusta est vt meditetur assidue. q̄d accepit in bonis nature. q̄d in bonis gratie. q̄d in dei filio p nobis humanato: passo mortuo et sepulto. Quid in p̄missione. a quo malo ereptus est. quid retribuit dño pro oibus q̄ retribuit ei. q̄d diligimus. q̄d timemus. quid agim⁹. quo p gim⁹ impulsu nature. quo ex libera volūtate. quo ducatu gratie nobis date est etiam triplex directio cordis nostri. scōm sententiā scripturarū.

¶ Prima est ad deū tota cōuersio. sicut exquirit a populo suo dñs p prophetā dicētem. Cōuertimini ad me in toto corde vestro. Ille siquidē ad deū in toto corde conuertit. qui ab oīni malicia rerū corruptibiliū ex toto corde primo auertit. Non pōt quispiā ad deū toto corde cōuerti. nisi ab oīni mūdo fuerit ante auersus. Equidem implicamēta terrena nō sinunt hoiem ad dū plena mēte cōuerti. Cōuersio totalis ad deuz cordis nr̄i est alienatio a seculo et a seipso et in deo fieri p ꝓtutē. et in seipo q̄escere p inuisibilē et remotā animi pacē. Ad deū toto corde conuersus delectat in ipo. q̄d vltra delectabile possit aspicere nō inquirit. Extimat inemēdabile dānū: si ad horā ab eo deflexerit inuisibilē interiorē visuz et deflectēs in alio apostasiā opat⁹ est. Secūda est tota confessio vt psalm⁹ declarat dicens. Confitebor tibi dñe in toto corde meo. Hec porro cōfessio inexceptuate deo p̄mit miseriā q̄ peccādo contrahit. et nihil sibi nouit nisi oia mala tribuere. Deo autē refert omnē laudē gr̄am et benedictionē et oia bona ei tribuit a q̄ cuncta procedūt. Qui hāc cōfessionē nouit inferre vilescēs sibi vñ in seipo exulter non reputet: sed vnde gemat atq̄ tristet: q̄n reus est mortis. Solū exultat in eoꝛa quo id qđ habet accepit: nec in seipo. sed in deo gloriat. Idem et in diuisus factus est in prosperis et aduersis. quē nec prospera extollūt. nec aduersa frangunt. nec alterat mens eius: q̄ in toto corde deo confitet. quin dñm in oīni tempore bñdicat: et a motu cordis excecatus.

extra etiam cōia hoibus. vita. moribꝫ. lin
gua xp̄m dn̄m cōfitek. abhorrēs q̄ abhor
ruit: amplectēs q̄ ipse amplecti dignatus
est. Tertia est directio cordis nr̄i cōsuma
tā dilectio: vt deū ex toto corde diligam⁹
Nō erit ip̄a cōsumata dilectio si corda ho
minū quadā dubietate tāgunk. Cur i hac
vita tā exp̄sse mandabak si in via velut in
patria nō implek. Sed optimū est altitu
dinē ꝯsiderare ꝓtutū: que q̄uis sub p̄cep
to aut ꝯsilio sepe tradank illaꝫ tñ apicem
nemo ꝯtingere potuit: nisi q̄ deus t hō in
ter hoies nasci. conuersari. et mori voluit.
Semp ꝓtus sup̄ facultatē q̄runcū q̄ san
ctoꝝ inap̄hēsibilis māsit. Ad quā semp
posset eē ascensus q̄uis in patriā veniret.
Ac sic p hoc hāc cordis directiōꝫ q̄si tota
li dilectiōi ex toto hīe nō possum⁹ quā tñ
primus faciam⁹ declinātes oē vitiū: etiaꝫ
in omnē p̄fectionē intēdere non valentes.
Saluator ait. Qui hꝫ mādata mea et ser
uat ea: hic est q̄ me diligit. Amator dei ini
micus est mūdi: qm̄ amic⁹ mūdi inimic⁹
est dei. Inimic⁹ ex corde de inimico nulla
gaudia suscipit: nisi cū eū videt opp̄ssum:
aut cū potētiorē fact⁹ in exiliū tradere: aut
interficere potuit. Hic typ⁹ q̄ fedus cū se
culo q̄s astringak ostendit Amator dei ex
corde, p̄fecto nō sapit alta: sed cōsentit hu
milib⁹ t occupat⁹ in ipso actu dicta hoim
nō vacabit. Nō meditabit̄ p̄ava de rectꝫ
nō cōtendet: nō inuidebit his q̄ hūana, p
speritate potiunk. Ad aptitudinē nr̄i oris
est p̄ferēda purgatio: vt nihil imptinēs ex
eo p̄ferak t moderatis in his habeak: q̄ di
cere necessitas ip̄a ꝯpellit qm̄ p sapiam dꝫ
Qui moderak labia sua prudētissim⁹ est.
Et nihil in eo apt⁹ q̄ ꝓprie accusationes
oꝝones. laudes. bñdictiōes ad oim creato
rē: t sermo hūilis et verecūdus et hortati
uus ad p̄mū promak. Nō in cōtentione
aut disceptatiōe ꝓboꝝ. nō in p̄sumptōne:
sed in oī mansuetudine animi t suauitate
lingue. Turi⁹ tñ est audire q̄ dicere. erudi
ri q̄ erudire. Taret interdū blādus demō
in p̄ferēdo sermōes. ex q̄b⁹ solet sepe fama
decestāda. t vanitaꝫ aura captari. t spūs
sctūs nos terret: qm̄ vir liguosus non dirī
get in tra. Si aliq̄s p̄ter necessitatē t aper
tā vtilitatē etiā in bonis auditores alloq̄
tur semp digit⁹ prudētie sit sup os suū. ne
ꝓba indisciplinata eructet. Et cuꝫ david
in hac ꝓtute sociek. qui dicebat. Dixi custo
diam vias vt nō relinquā in lingua mea.
posui ori meo custodiā cuꝫ cōsisteret pecōr
aduersum me. Honeste aūt hoim actiōes
nō aliter q̄ ab honesto corde: adiuuāte di
uina gr̄a lege xp̄i dictāte, p̄cedūt: vt est om
niū sensuū sincera custodia ne q̄d per eos
improbū ad aiam illabak. Et mores cō
positi ne notabiles fiāt ex singularitate vi
uēdi tales sint q̄les decet seruuꝫ xp̄i. supna
nō terrena captare volentē. Nō ꝙuersatio
importuna: sꝫ rara p necessitate ꝓpria vel
cōmuni. Nō onerosa nō signata hypocri
talib⁹ notꝫ oēm duplicitatꝫ t obliquitatē
excludēs subiecta, prima in oibus p̄terq̄
in initio. Dejecta te in teipso ne te in aliq̄
magnipēdas hūilis t suauis sub pondē
re pauptatis a q̄ expugnari quotidie pro
prie seruoꝝ est xp̄i. Capta ex laboribꝫ et su
doribꝫ vitā tuā. Ubi aūt non est infirmi
tas t impossibilitas denegat ne erubescas
humilē questū facere. Nā ex questu in hu
militate subuenik in digētie depīmēti. t su
pna merita cōq̄runk t formatio fit ad san
ctos Sepe abluarꝫ salutaribꝫ sacramēt̄is
t his atq̄ diuinis ꝓbis tuā aiam refocil
la. Talis studeas viuere q̄lis affectas in
extremo iudicio iueniri. Nō tibi plura scri
bi. In his paucꝫ exerce aiam tuā. Curio
sa: t nō expediēcia tibi. nec a me. nec ab a
līs ampli⁹ q̄ras. Qō tibi n oui vtile scri
psi. t si aliud a me petisti: t vtilit̄ denega
ui. nolēs in magnis: sꝫ in q̄uis et paucꝫ in
uoluere aiam tuā. Tuos natos vt potes
in deo nutrias. et ora pro me. Patiētia ti
bi expediens semp tecū. Amen.

Diui Bernardi abbatꝫ epistola ad guilielmum abbatem Cluniacensem.

Quod me huiusmodi opi operā
dare iubes: per quod tollendus
sit scandalū de regno dei libēter
accipio. sꝫ quō id velis fieri nec
dū satis elucet mihi. nam illā tuā dulcissi
maꝫ epistolam legens ac relegens sepius
repetita placebat: intellexi quidem te vel
le: vt illis qui de nobis tanquā de tra

etoribus Cluniacensis ordinis conque-
runt satisfactiā. q̄ren⁹ sciat nō esse ve-
rū quod male hucusq; de nob putarunt vel putari
voluerūt. At si post hāc satisfactionē rur-
sus vict⁹ eor ac vestit⁹ supfluitatē t cetera
q̄ iniūgis t quēadmodū iniūgis carpe vo
luero. t mihi videbor ꝓrius t quō siue scā
dalo facere queā nō video nisi forte t ordi
nem q̄dē laudabilē: t ordinis rephēsores
rephēsibiles doceā. t nihilomin⁹ tū ipius
supflua reprehēdam. Si hoc mō vis aut
forte aliter magꝭ expediri vides māda ap-
tius: t vt valeā qđ vis eo mō quo vis ora
instātius. Scito tū non modico me hmōi
scriptitationib⁹ ferri detrimēto. qr multū
hinc deuotōis suberahit dū studiū oīois
intermittit̄ pīertim cū nec vsus supperat
dictandi nec otium.

Diui Ber. abbatꝭ ad Hulielmū abbatem Cluni: Apologia.

VEnerabili pri. G. frater Ber
nardus fratꝭ qui in Clareual
le sunt inutilis seruus salutē
in dño. Vsq; mō si q̄ me scri-
ptitare iussistis. aut inuit⁹ aut
nullaten⁹ acqeui: nō qr negligerē qđ iube-
bar. sꝫ ne pīsumerē qđ nescieba. nūc ꝓ no-
ua vrgēte causa. pristina fugat verecūdia:
t vel perite vel impite dolori meo satisfa-
cere cogor. fiduciam dāte ipsa necessitate.
Quō nanq; silenter audire possum vīam
hmuscemōi de vob q̄rimoniā: qua. s. miser
rimi hoīm in pānis t semicincti de cauer
nis vt ait ille dicimur iudicare mundum:
qōq; inter cetera intolerabili⁹ est: etiā glo-
riosissimo ordini vīo derogare. sanctꝭ qui
in eo laudabilit̄ vīunt impudēter detrahe
re t de vmbra nr̄e ignobilitat̄ mūdi lumi
narib⁹ insultare. Ifrane sub vestimēt⁹ ouiū
nō q̄dē lupi rapaces: sꝫ pulices mordaces
īmo tinee demolientes bonoꝝ vitā: qr pa
lam nō audem⁹. i occulto corrodim⁹. nec
saltē clamorem inuectōis sꝫ susurriū detra
ctionis emittimus. Si hoc ita est vt qđ
sine cā mortificamur tota die. estimati su-
mus sicut oues occisionis. Si ita inquaꝫ
pharisaica iactātia ceteros hoies t qō sup
bius est. nobis meliores despicim⁹. qđ no
bis ꝓdest tāta in nr̄o victu parcitas t as-
peritas i vestitu. notabilis illa vilitas ac
diuersitas in ope manuū quottidiana de
sudatio in ieiunys t in vigilyꝫ iugis exer
citatio. toti⁹ denicq; vite nr̄e singularꝫ qđā
atq; austerior ꝙuersatio. nisi forte oīa opa
nr̄a facim⁹ vt videamur ab hoīb⁹. Sꝫ di
cit xps. Amen dico vobis receperūt mer-
cedem suam: nonne si in hac vita tīm i xpo
sperātes sum⁹. miserabiliores sumus oīb⁹
hoīb⁹. Ac ꝓ nō in hac vita tīm in xpo spe
ramus si de xpi seruitio tpalem tīm gloriā
querim⁹. Diser ego homūtio q̄ tanto la-
bore t industria studeo nō esse vel potius
nō videri sicut ceteri hoīm. min⁹ tū accep-
turus imo graui⁹ cruciādus q̄ q̄libet ho-
minū. Siccine nō inueniebar nob⁹ via: vt
ita dicā: vtcūq; tollerabilior ad infernum
Si ita necesse erat vt illo descēderem⁹. cur
saltē illā quā multi incedūt viam. i. laraꝫ.
q̄ ducit ad mortē nō eligimus. quaten⁹ vt
de gaudio t nō de luctu ad luctū transire-
mus. O q̄ facilius est illis quoꝝ nō est re
spectus morti eoꝝ t firmamentū in plaga
eoꝝ: q̄ in labore hoīm nō sūt t cū hoīb⁹ non
flagellant̄ q̄ t si pctōres. ac ꝓ gaudys tpa-
libus perpetuis cruciatib⁹ addicti. saltez
abūdantes i seculo obtinuerunt diuitias.
Ve ꝓtantib⁹ crucē nō sicut saluator suā
sꝫ sicut ille cyrene⁹ alienā. Ve cytharedis
cytharizantib⁹: nō vt illi de apocalypsi in
cytharis suis: sꝫ ꝓe vt hypocrite i alienis.
ve semel t veiteq; pauplb⁹ supbis. ve inq̄
semel: t veiteq; portantib⁹ crucē xpi. t non
seqntib⁹ xpm. q̄ nimiq; ei⁹ passionib⁹ ptici-
pant. hūilitatē sectari negligunt. Duplici
ꝓtritōe ꝓterunt q̄ h mōi sē. qñ t hic ꝓ tpa-
li gl'ia tpalit̄ se affligūt. t i futuro ꝓ iterna
supbia ad eterna supplicia ꝓtrahunt. labo
rant cū xpo: sꝫ cū xpo nō regnāt. Sequunt
xpm in pauptate sua sꝫ in gl'ia nō ꝙsequū
tur. De torrente i via bibunt sꝫ nō exalta-
būt capita i pīa. lugēt nūc sꝫ tūc nō ꝙsola
bunt t merito. q̄d em facit supbia sub pā-
nis hūilitatꝭ iesu. nunq̄d nō hz q̄ se palliet
hūana mollicia nisi vñ inuoluta est ifantia
saluatoris Et quō itra pīsepiū dñi simula
trix arrogātia se coartāt. ac ꝓ vagitib⁹ ino
centie malū inibi detractōis i murmurat.
An nō illi supbissimi de ps. quoꝝ ꝓdyt
exadipe iniq̄tas eoꝝ multo tutius opari

sunt iniq̃tate ⁊ impietate sua q̃s nos latemus sub scitate aliena. q̃s em̃ magis impius. an pfitẽs impietatẽ aut mentientes scitatẽ. nõ is q̃ etiã mendaciũ addens geminat impietatẽ Et q̃d dicã. ꝓcor ne forte ⁊ ego suspect⁹ habear. nõ q̃dẽ vob pñ. non vob cui vtiq̃ notũ me noui. ẽntũ i hac caligine hõ hoi inoresscere pt. ⁊ spãliter ỏ hac re scio vos nõ ignozare q̃d sentiã. Sz ꝑ illos q̃ me nec ita vt vos ꝓgnouerũt nec sicut vob hinc loq̃ soleo. loq̃ntẽ audiert. scribo vob: qõ ⁊ freq̃nter audistis vt q̃m ego p singl'os ire ⁊ singlis satisfacere nõ queo. ex me hẽatis vñ qõ de me certissime scitis: eis ꝑ me verissime psuadeatz Neq̃ em̃ timeo oim oculis scribere q̃q̃d de hac re vobis i aure locutus sum. Quis vnq̃ me aduersus ordinẽ illũ vel cozã audiuit disputantẽ vel clã susurrantẽ. Quẽ vnq̃ de ordine illo nisi cũ gaudio vidi: nisi cũ honore suscepi nisi cũ reuerẽtia allocut⁹ nisi cum hũilitate adozat⁹ sũ. Dixi ⁊ dico. Hod⁹ q̃dẽ vite est scũs. honest⁹. castitate decoz⁹ discretione pcipuus: a pñb⁹ institut⁹. a spiritu sctõ ꝓordinat⁹ aiab⁹ saluãdis nõ mediocriter idone⁹. Ego ne vel dãno vel despitio. quẽ sic pdico. Hemini me aliq̃n in aliq̃b⁹ eiusdẽ ordinis mõasteriis hospitio susceptũ fuisse. Reddat dñs fuis suis humanitatẽ quã infirmãti mihi vltra etiam q̃s necesse fuit: exhibuerũt ⁊ honoz est q̃ me pl⁹ q̃z q̃s dign⁹ fui dignati sũ. Ꝑoꝛ me cõmendauit ozõnib⁹. iterfui collatõib⁹ sepe ỏ scꝑturz ⁊ salute aiaꝝ habui sermonẽ cũ mlt⁹ ⁊ publicũ in caplis. ⁊ ꝓuatũ i cameris. Quẽ vnq̃ vel clã vel palã aut ab illo ordine dissuadere. aut ad nr̃m vt veniret psuadere tentaui. An nõ pot⁹ mlt⁹ cupiẽtes venire repssi. venientes ⁊ pulsantes repuli. An nõ frẽm nicolaũ. an scm̃ nicolaũ ⁊ vobis duos de vr̃is vobis testere missi. Sz a duob⁹ quibusdã eiusdẽ ordinis abbatibus remisi. quoz̃ ne noĩa ꝑdam ipse eos optime nostis ⁊ nihilomin⁹ q̃s amica mihi familiaritate iunganꝝ scitis. nunq̃d nõ tm̃ ad aliũ ordinẽ q̃ ⁊ vos nõ latuit migrare desiderãtib⁹ iam iãq̃ deliberantib⁹ nostꝝ eis diffuasoriũ consiliũ obuiauit: ac ne suas desereret cathedras effecit. Cur igitur ordinẽ dñare put⁹ vl' dicoz. cui ami co meos deseruire sua deo. cui suos ad nos venientes monachos reddo. de quo ⁊ mihi oz̃ones tam sollicite requiro. tam deuote susciꝑo. An forte q̃z iuxta aliũ ordinez cõuersari videoz. ꝓpterea suspect⁹ hinc habeoz. Sed cadẽ rõne ⁊ vos vlo derogatis quicũq̃ aliter vultis ergo ⁊ cõtinẽtes ⁊ contiges inuicem se damnare putenk. q̃ suis quiq̃ legib⁹ in eccl'ia ꝓuersenk. Monachi quoq̃ ac regulares clerici sibimmicẽ derogare dicank. q̃ ꝓꝛijs abinicẽ obseruãtijs sepantur Sed ⁊ noe ⁊ danicle ⁊ iob in vno se regno pari nõ posse suspicemur. ad qõ vtiq̃ nõ eos vno tramite iusticie ꝓgnouimus pueniss̃e. Maria deniq̃ ⁊ martha necesse sit aut vtraq̃. aut alteraz saluari ozi displicere. cui nimirũ tam dissili studio deuotionis ꝓtendũt ambe placere: ⁊ hac ratione in tota eccl'ia. que vtiq̃ tã pluribus tãq̃ variak dissil'ib⁹ ordinib⁹. vtpote regisna q̃ in ps̃. legik circũamicta varietatibus nulla pax nulla prozsus ꝓcordia esse putabitur. Queretem̃ secura q̃s. q̃s tutus i ea status inueniek. si vnus q̃b⁹ hõ vnũ quẽlibet ordinẽ eligens alios alik viuentes aut ipe aspnek aut se a ibꝝis sperni suspicek ꝑtertim cũ tenere iposs̃ibile sit vl' vnũ boiez oẽs ordines. vel vnũ ordinẽ oẽs hoies. nõ sum tã hebes vt nõ agnoscã tunicã ioseph nõ illius q̃ liberauit egyptũ: sz q̃ saluauit mundũ: ⁊ h̃ nõ a fame corꝑis sz a morte simul aie ⁊ corꝑis Noctissima q̃ꝑe est q̃ polimita. i. pulcerrima varietate distincta sz ⁊ sanguine apparet intincta nõ q̃dem hedi q̃ petm̃ significat. sed agni q̃ designat innocentiã. hoc est suo ipius nõ alieno ipe est ꝑfecto agn⁹ mãsuetissim⁹ q̃ cozã nõ q̃dẽ tondente sz occidẽte se obmutuit q̃ petm̃ nõ fecit sz abstulit petã mũdi. Diserunt aũt q̃ dicerẽt ad iacob: Hãc iuenim⁹: vide vtrũ tunica filij tui sit an nõ. Vide ⁊ tu domine vtꝝ hec sit tunica dilecti filij tui. Recognosce omp̃s pat'eam quã feristi xp̃o filio tuo polymitã. dando q̃dem q̃sdã apl̃os q̃sdã aũt ꝑphas. alios ꝓo euãgelistas. alios pastoꝛes ⁊ doctoꝛes. ⁊ ceſa q̃ in eius ornatu mirifico decenter apposuisti ad ꝓsumationem vtiq̃ sanctoꝝ occurrentiũ in viꝝ pfectum. in mẽsurã etatz̃ plenitudinis christi Dignare etiã de⁹ ꝑciosissimi purpurã sa-

guinis q̄ aspersa est. recognoscere et in purpura preclaꝛ insigne ac victoriosimū iudicium obedientie. Quare ergo inquit rubꝛ est vestimentū tuuz. Torcular ait calcaui solus: ⁊ de gentib⁹ nō est vir mecuz. Itaq̄ q̄nquidez fact⁹ est obediens patri vsq̄ ad torcular crucis. qō vtiq̄ solus calcauit. solum q̄ ꝑ brachiū suū auxiliatū ē ei: iuxta illud in alio loco singl'arit̄ sum ego donec transeā. Jā ḡ exalta eū de⁹ ⁊ da ei nomen qō est sup oē nomē: vt in noīe iesu oē genu flectat celestiū terrestriū ⁊ infernoꝝ. Ascendat i altū captiuā ducat captiuitatē ⁊ donet dona hoib⁹. q̄ dona Relinquat vz spō se sue ecclie pignus hereditat⁹. ipsam tuni cam suā tunicā. s. polymitā candeq̄ inconsutilem ⁊ desup ꝓtextā p totū. Sz polymitam ob multoꝝ ordinū q̄ in ea sunt multimodā distinctionē. inconsutilē ꝓ ꝑpter indissolubilis charitatis indiuiduā vnitatē Quis me inq̄t separabit a charitate xp̄i Audi quō polymitā. Diuisiones ait gr̄arum sunt. idem aūt spūs. ⁊ diuisiões operationū sunt. idē ꝓ oīs. Deinde diuersis enūeratis charismatib⁹ tāq̄ varijs tunice coloꝛibus. q̄b⁹ ꝓtexeram esse polymitā vt oñdat etiā inconsutilē ⁊ desup ꝓtextā p totū adiūgit. Hec aūt opat vn⁹ atq̄ idē spūs. diuidens singulis put vult Charitas quippe diffusa est i coꝛdib⁹ nr̄is p spm̄ sc̄m q̄ dat⁹ est nobis. Nō ḡ diuidat: sz tota ⁊ integra hereditario iure fortiat ecc'ia: qꝛ de illa scriptū est. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circūdata varietate. Itaq̄ diuersi diuersa accipientes dona. alius q̄dem sic: ali⁹ ꝓ sic siue cluniacen. siue cisterciē. siue clerici regulares: siue etiā laici fideles oīs deniq̄ ordo. oīs lingua. oīs sexus. oīs etas. oīs ꝓditio in oī loco. p oīm tp̄s a ꝑmo hoīe vsq̄ ad nouissimū. Nam ꝑpter hec talaris dicta est qō ad finez vsq̄ ꝑtingat. Talaris dī tunica dñi. talarē accipe ecc'iam. in q̄ q̄sq̄ fidelitū si vsq̄ i finez fideliter viuerit: dicēte ꝑpha. nō se abscōdet a caloꝛe ei⁹: nimirū congruēs ei cui ⁊ facta est q̄ phibente vz alia scriptura ⁊ ipse attrigit a fine vsq̄ ad finem fortiter ⁊ disponit oīa suauiter. Oēs ḡ cōcurram⁹ pariter in vnā tunicā: ⁊ ex oīb⁹ cōstet vna. Ex oib⁹ unq̄ vna. Nam si ex pluribꝰ ⁊ diuersi: vna ē tñ colūba mea. formosa mea. ꝑfecta mea alioquin nec ego solus: nec tu sine me. nec ille sine vtroq̄. sed sil' oēs sumus illa: vna. si tñ solliciti sum⁹ seruare vnitatē in vinculo pacis. Nō inquā tm̄ ordo noster aut solus noster. ad illā ꝑtinet vnā. sz nr̄ sil' ⁊ vr̄i nisi forte q̄ absit inuicē videretes. inuicē prouocantes. inuicē mordeam⁹. ⁊ abinuicem ꝓsumemur. ⁊ sic nō possit nos apl's vni illi viro cui desponsauit ꝓginē castam exhibere xp̄o. Verūtñ vna illa dicit in cantic⁹. Ordinate in me charitatē vt ⁊ vna in charitate: diuisa tñ sit in ordinatōe. Quid ḡ cisterciensis sum damno igit cluniacēn. Absit. sed diligo. sz ꝑdico. sz magnifico. Cur ḡ inquis ordinē illū nō tenes si sic laudas Audi ꝑpter hoc q̄ apl's ait. vnusq̄sq̄ in ea vocatōe q̄ vocatus est ꝑmaneat Quod si queris cur ⁊ a ꝑncipio nō elegerim. si talez scieb̄. rādeo: ꝑpter id q̄ rursus ait apl'us. Oīa licent: sed nō oīa expediūt. nō q̄. s. ordo sanct⁹ ⁊ iustus nō sit: sz qꝛ ego carnalis eram venūdat⁹ sub pctō ⁊ talē aīe mee languoꝛē sentieb̄: cui fortioꝛ eēt potio necessaria. Et diuersis morbis diuersa ꝓueniunt medicamēta. ⁊ fortioꝛibꝰ fortioꝛa. Facdu os hoies febꝛib⁹ anxiari q̄rtanis vnū. alterum tertianis. cōmendet aut̄ q̄ q̄rtanis laboꝛat tertiano aquā purā. ⁊ frigida q̄q̄ sumenda. cum tamē ab his ipse abstineat. vinūq̄ ⁊ cetera calida: vtpote sibi cōgruēcia sumat. Quis rogo hinc eū recte reprehendat si diceret ille: cur tu aquā nō bibis quā ita laudas. An nō recte rāderet. ⁊ tibi eam fideliter tribuo ⁊ mihi salubꝛiter subtrabo. Denicq̄ requirat etiam a me cur cuz oīes ordines laudē oēs nō teneo Laudo eīn oēs ⁊ diligo vbicūq̄ pie ⁊ iuste viuunt in ecc'ia. Vnū ope teneo. ceteros charitate. Faciet aūt charitas: fidentē loquoꝛ: vt ne illoꝝ q̄dē fructu frauder. q̄z iſtituta nō sequoꝛ. Pl⁹ aliq̄d dicā. Tu tibi caute age Poterit nāq̄ fieri qꝛ tu frustra laboꝛaueris vt aūt ego frustra diligā bonū qō operar⁹ fieri oīo nō pōt. O q̄nta fiducia charitat⁹ alius opat nō amās: et alius amat nihil operās. ille q̄dē suā op⁹ ꝑdit. illi⁹ ꝓ charitas nunq̄ excidit. Et q̄d mir̄ si i hāc exilio pegrināte adhuc ecc'ia. q̄dā h mōi sit plural. vt ita dixerim⁹ vnitas. vna q̄q̄ p'laris

tas: cū in illa q̄z p̄ria qñ iam ipsa regnabit nihilominus forte tal' aliq̄ dispar q̄dāmō eq̄litas futura sit. Inde etē scriptū est. in domo p̄ris mei māsiōes mlte sūt. sicut itaq̄z illic mlte māsiones i vna domo. ita hic mlti ordines sūt i eccl'ia vna. t quō h̄ diuisiones grāz sunt: idē aūt spūs. ita ibi distinctiones q̄dē gl'iaz: sz vna domus. Porro vnitas tā hic q̄z ibi vna p̄sistit i vna charitate. diuersitas aūt hic q̄dē i ordinū vel operationū multifaria diuisiōe. illic ꝓ o i q̄dam meritoz notissima: sz ordinatissima distinctiōe. Intelligēs denicz eccl'ia hāc suam quodāmō discordē p̄ concordiā p̄ concordēue discordiā. deduxit me inq̄t sup semitas iusticie ꝓpter nomē suū. Ponēs q̄ppe semitas pl'aliter: t iusticie singl'arit. nec diuersitatē ptermisit operationū: nec vnitatē operantiuz Preuidēs q̄z t illā i celestib⁹ discretā vnitatem futurā deuotissime leta decātat platee tue hierl'm sternet auro mūdo t p omēs vicos tuos all'a cātabit. Audiēs em plateas t vicos. coronas t gl'ias diuersas intelligit. In auro quo vno metallo illa ciuitas ornata describit t vno all'a. qō candandū ꝓhibet dissiliū spēz sil'em pulcritudinē t multaz gentiū vnā deuotionē attēde. Nū igit vna tm semita iceditur: qz nec vna est mansio q̄tendit: Viderit aūt q̄sq̄z q̄cūq̄z icedat. ne p diuersitate semitarū ab vna iusticia recedat. qm ad q̄libet māsionū sua q̄sq̄z semita peruenit ab vna domo p̄ris exors nō erit. Verūtn vt stella ab stella differt i claritate. sic erit. ait: t r̄surrectio mortuoz. Hā t si fulgebūt iusti sicut sol in regno p̄ris eoz alq̄ tn alijs amplio⁹ p diuersitate meritoz. Que sane merita scien dus nō sic i h̄ seculo: vt i illo facile ab hoīe possē discerni. q̄ppe cū hic tm opa videant. illic. etiā cordē nihil impediat intueri. Sicdem radiāte vbiq̄z sole iusticie. tūc manifesta erūt abscōdita cordiū. Etiā sicut nō est nūc: q̄ se abscōdat a caloze eiº. ita tunc nō erit q̄ se occultet a splēdoze eius. Et de opib⁹ q̄dē sepe icerta t ob h̄ gl'iosa spīa fertur. cū mlti ociēs minº iusticie hēāt q̄ magz opant. Vñ nūc mihi cōuenīēdi sūt q̄dā de ordie nr̄o. q̄ ꝯ illā spīam nolite aī tps iudicare: quoad vsq̄z veniat dñs. q̄ t illuminabit abscōdita tenebraz. t manifestabit ꝓsilia cordiū. alijs ordinib⁹ derogare dicūtur t suā iusticiā solā voleteſ ꝓstituere iusticie dei nō sūt subiecti. q̄s ꝓfecto. si q̄ tn hmōi sūt. nec nr̄i nec cuiuspiā esse ordis veri⁹ dixerim. Quippe q̄ etsi ordiate viuētes. supbe tn loq̄ntes ciues se facīūt babylōis. i. cōfusionis. imo filios tenebraz. ipiusq̄z gehenne. vbi nullº ordo sz sempiternº horroz inhabitat. Vnde g̃ inquā frēs q̄ etiā p̄ audi tam illā dñi de pharisco t publicano parabolā de via iusticia p̄sumētes ceteros aspernamini dicitz vt dr. solos vos hoīm cē iustos: aut oib⁹ sanctiozes solos vos monachoz regl'arit viuere ceteros ꝓ regle portº existere trāsgressores. Prio q̄d ad vos de alienis fus suo dño stāt aut cadūt. quis vos ꝓstituit iudices sup eos. Deide si ita vt dr de ordie vro p̄sumitz. q̄lis ordo ē vt añq̄z de suo q̄sq̄z trabē eiciat i fratz oc'lis tā curiose festucas q̄ratz. q i regl'a gl'amicur ꝯ regl'am detrahitz. cur ꝯ euāgeliuz añ tps. t ꝯ apl'm alienos iudicatz An regula nō ꝓcordat euāgelio vel apl'o. Alioq̄n regula iam nō est regl'a qz nō recta. Audite t discite ordinē. q ꝯ ordinez alijs ordinib⁹ derogatz. Hypocrita inq̄t eyce p̄mū trabē de oculo tuo: t sic videbis eycere festucam de oculo frīs tui. Querz quā trabē. An nō grādis t grossa trabs est supbia. q̄te putas esse aliq̄d cū nihil sis. Insanissime tibi tā q̄z sanos exultas t alijs vanissime trabem portās de festucz insultas. Bras inq̄s ago tibi deº qz nō sum sic ceteri hoīm iusti. rapt⁹ores. adulteri. seq̄re g̃ t dic detractores Neq̄z em mima est hec festucā inf ceteras q̄re cū tā diligenf al's enūcies istā taces. si p nulla; vel mima bēs audi apl'm neq̄z maledici aīt regnū dei possidebunt. Audi t deū i ps. cōminantē. Arguā te inq̄t t statuā ꝯ faciē tuā. Q̄ō qz detractoz loq̄f certū ē ex p̄cedētib⁹. Et q̄ dē iuste ad se torquēdus. t se ꝓpellēdº ē iterū: qō auertēs faciē suā a se aliena potº mala q̄z sua solet curiosius pscrutari. Ar inq̄unt quō regl'am tenēt: qui pellicets induunf. sani carnib⁹ seu carniū pinguedie vescunf. tria vel q̄tuor pulmēta vna die qō r̄gl'a ꝓhibz admittūt opus manuū qō iubet nō faciunt. multa denicz p libitu suo vel mutant vel augēt vel minuunt. Recte nō possūt hec negari.

Sz attendite in regulā cui vticz nō disso-
nat institutio sancti benedicti. regnū dei in
quit intra vos est. hoc est nō exterius i ve-
stimētis aut alimentis corpis sz in ꝓtuti-
bus interioris hois. Vñ apl's. regnuz dei
nō est esca z potus: sz iusticia z pax z gau-
dium in spūsctō. Et rursus. regnū dei non
est in sermone sz in ꝓtute. De corpalibus
itaqz obseruātcys frib⁹ calumniā struitis z
q̄ maiora sunt regle spūalia. s. institura re-
linqtis. camelū glutientes. culicē liquatis
Magna abusio. maxima cura est: vt cor-
pus regularit̄ induat: z p̄ regulā suis vesti
bus aia nuda deserat. Cū tāto studio tu-
nica z cuculla corpi ꝓcurēt. quaten⁹ cui de
erunt monach⁹ nō putēt. cur siliter spiritui
pietas z hūilitas q̄ ꝓfecto spūalia idumē-
ta sunt: nō prouidēt. Tunicati z elati ab
horremus pelliceas: tanq̄ non melior sit
pellis⁹ inuoluta hūilitas q̄ tunicata sup-
bia. ꝓsertim cū z deus tunicas pelliceas
ꝑmis hoib⁹ fecerit. Et ioannes in heremo
zona pellicea lūbos accinxerit: z ip̄e tuni-
caz istitutor. i solitudie nō tunic⁹ sz pellis⁹
sese i duerit Repleti deinde vētre faba. mē-
tem supbia: cibos dānamus saginatos: q̄
si nō meli⁹ scit exiguo sanguine ad vsū ve-
sci q̄ vētoso legumine vsqz ad ructū exatu
rari: z p̄cipue cū esau nō de carne sz de lēte
sit reprehensus z de ligno adā nō de carne
damnat⁹. Et ionatas ex gustu mellis non
carnis morti adiudicat⁹. Ecōtra ꝓ hely
as īnocte carnē comederit. Abraā gratissi
me carnib⁹ angelos pauerit. z de ipis sua
fieri sacrificia de⁹ p̄cepit. Sz z sati⁹ est mo
dico vino vti ꝓp infirmitatē. q̄ multa aq̄
ingurgitari p auiditatē. qz z paul⁹ thimo
theo modico vtendū ꝓsuluit. Et dñs ip̄e
bibit: ita vt vini potator appellat⁹ sit. apo
stolisqz bibenduz dedit insup z ex eo sacra
sui sanguis ꝓdidit. cū e⁹dē aquā ad nup-
tias bibi nō passus sit. z ad aqs ꝑ dictiōis
ꝓp murmur terribilit̄ castigauerit dauid
quoqz aquā quā desiderauerat potare ti-
muerit vtiqz illi gedeonis. q̄ p̄ auiditate
toto corpe ꝓstrato de flumine biberūt. dig
ni ad plūs ire nō fuerint. Jā ꝓ de labore
manuū q̄d gl'iamini cū martha laborans
increpata z maria q̄escēs laudata sit z pau
lus agte dicat labor corpis ad modicum
valet. pietas aūt ad oīa. Optim⁹ labor ō
quo ꝓpha dicebat. laboraui i gemitu meo
Et de quo alibi. Memor fui dei et dele-
ctatus sum z exercitat⁹ sum ac ne corpale
intelligas exercitū: z defecit in q̄t spūs me
us. Vbi aūt nō corp⁹ sz spūs fatigat̄. spū-
alis ꝓcul dubio labor intelligit̄. Quid er-
go inqs. Siccine illa spūalia ꝓsuades: vt
etiā q̄ exregula hēmus corpalia damnes.
Neq̄q̄. sed illa oportet agere. z si ista omitti
necesse est aut illa: ista pot⁹ omittēda sunt
q̄ illa. Quāto em spūs corpe melior est tā
to spūalis q̄ corpalis exercitatio fructuo-
sior. Tu ḡ cū de hor̄ obseruatōe elat⁹ alis
eadē nō obseruantib⁹ derogas. nōne te ma
gis trāsgressorē regule iudicas. cuius licet
mīma tenes. q̄dā meliora deuitas. De q̄-
bus paul⁹. Emulamini aūt carismata me
liora. Detrahendo quippe frib⁹ in quo te
metip̄m extollis. ꝓdis humilitatē. in quo
alios deprimis charitatē q̄ st̄ ꝓcul dubio
carismata meliora. Tu tuū corp⁹ multis
z nimys laboribus atteris: ac regularib⁹ aspe
ritatib⁹ mortificas mēbra tua q̄ sunt sup ter
ram bñ facis. Sz q̄d si ille quē nō laborātē
dyudicas modicū q̄dem bēat de hac q̄ ad
modicū est vtilis corpali vz exercitatione
amplius aūt q̄ tu de illa. q̄ ad oīa valet. i.
pietate. Quis q̄so vīm regl'am tenet. An
nō qui melior meli⁹. Quis ꝓ melior hu
milior aut fatigatior. An non is qui a do
mino didicit mitis esse et humilis corde:
qui z cum maria optimā p̄te elegit q̄ non
auferet ab ea. Q̄ō si regulā ab oib⁹ q̄ eam
ꝓfessi sunt: sicut ad l'ram tenendā cēses: vt
nullā oīno dispēsationē admitti patiaris
audacter dico: nec tu eā. nec ille tenetis. nā
z si ille q̄ntū quidē ptinet ad obseruatiōes
corpeas in plurib⁹ offendit impossibile est
tñ te q̄z vel in vno nō trāsgredi. Scis aūt
qz q̄ in vno offendit: oīm est re⁹. Si ꝓ cō
cedis aliq̄ posse mutari dispēsatorie ꝓcul
dubio z tu illā tenes z ille. q̄q̄ dissimilit̄.
Nā tu q̄dem districti⁹. at ille fortasse di-
scretius. neq̄ hoc dico. quia exteriora ne-
gligenda sint. aut q̄ se in illis nō exercuerit
mor⁹ ideo spūalis efficiat̄. eū pot⁹ spūalia
q̄q̄ meliora nisi p̄ista. aut vix aut nullas
tenus vel acq̄rant̄ vel obtineantur. Sicut
scriptū est. nō p̄ius qō spūale sed qō aiale

deinde qō spūale. Sic nec iacob nisi pri⁹ cognita lya desideratos rachelis amplex⁹ meruit obtiere. Ylī rursus i psalmo. Sumite psalmū ⁊ date tympanū. q̄ est dicere sumite spūalia: sed prius date corporalia. Optimus aūt ille q̄ discrete ⁊ ꝓgrue hec: illa operatur. Jam ꝯo epla vt epla remaneat. finienda erat quādoquidē ⁊ nostros de quib⁹ pater cōquestus estis q̄ ordini vro detraherent satis. quantū potui stilo corripui. ⁊ me quoq̄ ab hmōi falsa suspitione purgaui vt debui. Sz qm̄ dum nostrꝫ minime parco: nōnullis de vestris nimiū. in quib⁹ nō decet video: assentire. Pauca q̄ ⁊ vobis displicere cognoui ⁊ oib⁹ bonis vitanda esse nō dubito. necessariū reor subiūgere. que q̄dem ⁊si fieri videnť in ordie abfit tamē vt sint de ordine. nullus q̄ppe ordo quidpiā recipit inordinatū. qō ꝯo inordinatum est ordo nō est. Ylī nō aduersuz ordinem sed p ordine disputare putādus ero. si non ordinem in homib⁹. sz hoim vitia reprehendo Et q̄dē diligentib⁹ ordinē in hac re molestū me forte nō timeo. q̄nimo gratū. peuldubio accepturi sunt. si pſequimur qō ⁊ ipsi orūt. Si quib⁹ ꝯo displicuerit: ipi se manifestāt. q: ordinē nō diligunt. cuius vtiq̄ corruptionē. i. vitia dānari nolunt. Jpis itaq̄ illō gregorianum rñ deo. Melius est vt scandaluz oriaťq̄ ꝓpitas relinquať Dicit ⁊ pacter credit sanctos patres illā vitaz instituisse. ⁊ vt in ea plures saluarenť vsq̄ ad infirmos regule tēperasse rigorē. nō regulā destruxisse. Absit aūt vt credā tantas eos q̄ntas video i plenisq̄ monasteriis vanitates. ac superfluitates precipisse vel cōcessisse. Diror etem vñ inter monachos tāta intēperātia in cōmessationib⁹ ⁊ potationib⁹. in vestimentꝫ ⁊ lectisternijs ⁊ eqtaturis. ⁊ ꝯstruēdis edificijs inolescere potuit. quatenꝰ vbi h studiosius. voluptuosius atq̄ effusiꝰ fiūt. ibi ordo melius teneri dicať: ibi maior puteť religio. Ecce em̄ parcitas putať auaritia. sobrietas. austeritas creditť silentium tristicia reputať. Ejō remissio discretio dī effusio. liberalitas. loq̄citas. affabilitas. cachinatio. iocūditas vestimēto⁹. ⁊ equo⁹ fastꝰ honestas lecto⁹. superfluus cultꝰ. mūditia. Lūq̄ ē alteruter⁹ impendim⁹ charitas appellať. Jsta charitas destruit charitatem? hec discretio discretionē ꝯfundit. Talʼ mē sericordia crudelitate plena est. q̄ vz ita corpori seruiť vt aīa iugulet. Que em̄ charitas est carnē diligere ⁊ spm̄ negligere. quene discretio totuz dare corpi ⁊ anie nihil. Qualis ꝯo misēdia ancillā reficere ⁊ dominaz interficere. Nemo p hmōi misēdia speret se ꝯsequi misēdiam q̄ misericordib⁹ p mittiť in euāgelio ꝗtatis ore dicēs. Beati misericordes: qm̄ ipi misēdiaz ꝯsequnť. sz certissime potuis penam expectet q̄ talis vt ita dicā ipio misericordi sertis iob magis ꝓficiendo q̄ affectādo imprecatur nō sit ingens in recordatōe: sz ꝓcurať q̄si lignū infructuosum. Digne plane retributionis causaz mox subinfert satis idoneā dicens. Panit em̄ sterilē ⁊ q̄ nō parit ⁊ vidue nō būfecit. Jnordinato pfecto atq̄ irrationalis misēdia est sterilis ⁊ infructuose carnis q̄ iuxta dīi ꝓbum nō p desť q̄cq̄. ⁊ fm apl'm regnū dei non possidebit. adimplendis inutigilare desideris. ⁊ de aie cura sapientꝫ saluberrimū nō curare ꝯsiliuz admonēcis atq̄ dicēris. Diserere aie tue placēs deo. Bona misēdia miseri aie tue nec potes nō mereri miaz: q̄ fit vt placeas deo. Alʼs aūt nō est mia: sicut iam dixi sed crudelitas. nō est charitas sz miq̄tas. non discretio sz ꝯfusio. sterilē q̄ nō parit. pascere. i. iutilis carnis cōcupiscētijs inseruire ⁊ viduenil boni facere aie. vz extollēdis virtutib⁹ nullā opaz dare: q̄ vtiq̄ licet spōso interitu sit viduata celesti sensus tñ ō spūs cō ꝯcipe. ⁊ parere non desinit imortales q̄ vz ico:ruptibil'. celestiq̄ hereditaꝫ valeant esse capaces. sz si piū hēant studiose cultorē sub hac tñ abusiōe iā fere vbiq̄ sic p ordine tenenť. fere iā ita ab oib⁹ sine q̄rela atq̄ irreprhēsibiliť obseruaťq̄sq̄ dissiliť Nōnulli q̄ppe his oib⁹ tāq̄ nō vtēces vtūtur. ⁊ iō aut cū nulla offensa aut cū mimo. Aliq̄nti q̄ppe h agūt ex simplicitate. aliq̄nti ex charitate. ex necessitate aliq̄ati. q̄dam nāq̄ simplr ista tenēt qm̄ sic eis ꝑcipitur. pati aliť agere. si aliť ꝑcipeť. Quidā aūt ne differenť viuāt ab eis. cū q̄b⁹ hītāt sectāteť i his nō suā libidinē sz alio⁹ pacē Aliꝫ ꝯo qz resistere nō valēt mīstitu dini ꝯdicentiū q̄ hec vtiq̄ tanq̄ ꝑ ordie libera voce dese

dunt ⁊ quotiēs isti aliq̄ put rō dictat restrī gere vel mutare incipiūt. illi mox tota auctoritate resistūt. Quis i p̄ncipio cū ordo cepit monastic⁹: ad tantā crederet monachos inertiā deuenire. O q̄tū distam⁹ ab his q̄ i dieb⁹ antonij extitere monachi Si q̄dem illi cū se inuicē p̄ tp̄s ex charitate reuiserent tāta ab inuicē auiditate panē aiarū p̄cipiebāt. vt corpis cibū penit⁹ obliti. dieq̄ plerūq̄ totū ieiunis vētrib⁹ sz nō mētib⁹ trāsigerēt. Et h erat rect⁹ ordo qñ digniori p̄ri p̄us inseruiebat Hec sūma discretio cū ampli⁹ sumebat q̄ maior erat. hec denicq̄ ꝓa charitas vbi aie q̄z charitate xp̄s mortu⁹ est tāta sollicitudie refocillabant. nob aūt ꝓuenientib⁹ in vnū vt ꝓbis apli vrar. tā nō est dñica cenā māducare: panē q̄ppe celestē nemo q̄rat nēo q̄ tribuat. Nihil de scp̄turis. nihil de salute agit aiaz. sz nuge ⁊ risus ⁊ ꝓba p̄ferunt i ventū. Inter p̄randendū q̄ntū fauces dapib⁹: tm̄ aures pascunt rumorib⁹ q̄b⁹ tot⁹ intētus modū nescit in edēdo. Interim aūt fercula fercul' apponunt: ⁊ p̄ sol' carnib⁹ a q̄b⁹ abstinetur: grādia piscū corpa duplicant. Cūq̄ poribus fueris satiat⁹. si secūdos attrigeris: videberis tibi necdū gustasse pisces. Tanta q̄ppe accura: ōe ⁊ arte coquoz cūcta apparant: q̄ten⁹ q̄ttuor aut q̄nq̄ ferculā deuorat; p̄ma nō ip̄ediāt nouissima nec satietas minat appetitū. Palatū q̄ppe dū nouell' sedu citur ꝓdimentis: paulatim dissuescere cogitat ⁊ ad succos extraneos veluti adhuc te ūmitū aut de renouat i desideria. vēter q̄dē dū nescit onerat: sz varietas tollit fastidiū Quia em̄ pura⁹ vt ea⁹ natura creauit. epulas fastidim⁹ dū alie alys mīstipharie p̄miscent: ⁊ sp̄erz naturalib⁹ q̄s de⁹ indidit rebus. q̄busdā adulterinis gula ꝓuocat saporibus trāsit. nimiq̄ mera necessitat;. sz nec dū delectatio supat. Quis em̄ dicere sufficit q̄t modis vt cetera taceā sola ouа ꝓsant ⁊ verant. q̄nto studio euertunt subuertunt liq̄nt. durant. diminuunt. ⁊ nūc q̄dē frixa. nūc assa. nūc farsa. nūc mixtim. nūc singillatim apponunt. Vt q̄d aut̄ hec oia: nisi vt soli fastidio ꝓsulat. Jp̄a deinde q̄litas rer⁹ talis deforis apparere curat: vt nō minus aspect⁹ q̄ gust⁹ delectet. Et cū tā stomachus crebr; ructib⁹ repletū se idicet: nec dū tm̄ curiositas satiat. Sz dū ocl'i coloribus. palatū saporibus illicit. infelix stomach⁹ cui nec colores lucet nec sapores ōmulcet. dū oia suscipe cogit. oppressus mag; obruit q̄ reficit. Jā ꝓo de aq̄ potu q̄d dicaz: q̄m̄ ne vllo q̄de pacto vinū aq̄tū admittit. Dēs nimiq̄ exq̄ mōachi sum⁹ infirmos stomachos hēm⁹ ⁊ tā necessariū apl's de vtēdo vio ꝓsiliū. merito nō negligim⁹ modico tm̄ q̄ ille p̄misit nescio cur p̄cessio Et vtinā vel solo cū etiā puq̄ est. q̄tēi essem⁹: pudet dicere: sz magis pudeat actitari: etsi pudet audiri nō pudeat emēdari. Vlixas vnoi prādio ter vel q̄ter sp plenū calicem repoztari. q̄ten⁹ diuerſ vinis mag; o doctis q̄ potat; nec tā haust; q̄ attract; sagaci ꝓbatōe ⁊ celeri cognitōe: vnū tādē e plurib⁹ qō fort⁹ fit eligat. Quale ē illō āt q̄ nōnulla mōasteria ex more obſuare dicūt i magnis vz festi; vina delibata melle pigmentoq̄ resp̄sa puluerib⁹ in cōuētu bibere. Nunq̄d ⁊ h fieri dicem⁹ ꝓp̄t infirmitatē stomachi Ego ꝓo ad nihil aliud valere video: nisi vt vel ampli⁹ bibat vel delectabilius. Sz cū vene fuerit vino igurgitate toto i capite palpitātes. sic surgenti a mensa q̄d aliud libet nisi dormire. Si aūt ad vigilias surgere idigestū cogi;. nō cātū sz plāctū pori⁹ extoz q̄bis. Cū ꝓo ad lectū deuenero. req̄sit⁹ incōmodū plāgo. nō crapule petim̄. sz q̄ mādūcare nō q̄o. Ridicl'm ꝓo si tū vep̄ est q̄ relatū est mihi a plib⁹ qui hec sep̄ certo scire dicebāt: reticendū eē non arbitroz. Aūt em̄ icolumes ac validos iuuenes ꝓuentū solere deserere. i domo infirmo q̄ se q̄ nō st̄ ifirmi collocare carniū esu: q̄ vir eḡtis dūtaxat ⁊ oio debilib⁹ ex regl'e discretōe p̄ vir reparōe ꝓcedit: nō q̄dē corpis ifirmitat; ruinas reficere p̄ incōmodo sz carnis luxuriāt; curā p̄ficere i desiderio Rogo que est hec securitas inter frendentium vndiq̄ hostiū fulgurantes astas: et circūuolantia spicula tanq̄ finito iā bello ⁊ triumphato aduersario p̄iacere arma. ⁊ aut p̄randys incubare longoribus. aut nudum molli volutari in lectulo. Quid hoc ignauie est o boni milites socijs i sanguie ⁊ cede ꝓsantib⁹. vos aūt cibos diligitis delicatos aut sōnos capit; maturios. Alys inq̄ nocte ⁊ vie cura guigili festinā

ribus red imeretps qm dies mali sūt. vos aūt ēgrio t longas noctes dormitādo cōsumitis: t dicis fabulādo ducitz otiosos. An dicitis pax t nō est pax. Cur nō verecūdamini ad exprobrationē aplice indignationis. Nondum ēm ait restitistis vsqz ad sanguinē. imo tā ad eusdē terribil' valde cōminationis tonitruuz expgiscimini. Cū dixerint inqt pax t securitas. tūc repētinus eis supueniet interit⁹: sicut dolor in vtero hūtis t nō effugiēt. Delicata nimis medicina est pus alligari qz vulnerari mēbrū. nō pcussum plangere t necdū suscepto ictu admonere manum. Fouere vnguēto vbi nō dolet emplastz adhibere vbi cēsura nō est. Ad discernendū deinde inter sanos t male hūtes baculos i manib⁹ portare iubent egrotantes plane necessarios. vt quā pallor in vultu macieqz nō idicat baculus sustentans metiant infirmitatis infirmitatem. Ridēdas an lugendas dixerim hmōi ineptias. Sic machabeus⁹ iussit. sic basili⁹ docuit. sic antoni⁹ instituit. sic pres in egypto uersati sunt. Sic denicz sci. odo. maiol⁹ odilo hugo. quos sui vticz ordinis principes t preceptores hre gliaz aut tenuerunt aut teneri suevērūt Sz hi oēs si scī. imo qz sci fuerūt sctō apl'o nō dissenserūt. q nimirum ira loqtur. Hūtes victū t vestitū his contenti simus. nobis aūt est p victu sanctas: nec vestitū appetimus: sz ornatum. Querit ad induendū nō qō vtili⁹ sed qō subtilius inuenit. nō qō repellat frig⁹: sed qō superbire compellat. nō denicz iuxta regulā qō vilius cōparī pōt. sed qō venusti⁹ imo vanius ostētari. Heu me miserz qlemcūcz monachū. curā adhuc vivo videre ad id deuenisse ordinē nostz. ordinē. s. q primus fuit i eccl'ia imo a quo cepit eccl'ia. quo nullus in terra similior angelicis ordinib⁹. null⁹ vicinior ei q in celis est hierl'm mat nra sine ob decorē castitatis: sive pter charitatz odorē. cui⁹ apl'i institutores. cui⁹ hi quos paul⁹ tam sepe sctos appellat: inchoatores extiterunt. Et quidē in illos cū nihil qō suū esset qspiā retinuisset diuidebat vt scriptum est. singul' put cuicz opus erat. non igit q quiscz puriliter gestire poterat. Sane vbi tm qō opus erat accipiebat: ibi p cul dubio doctorum admittebat. Quanto magis nihil curiosum. quāto magis nihil superbum. Qō inqt opus erat hoc est ēntū ad indumēta. qō t nuditatē tegeret t frig⁹ repelleret. Putasne ibi cuicz galabzanum aut embrimū qrebat ad inducendū. cuicz ducentoz solidoz mula gabat ad equitādum. Putasne inquā cuiuspiaz ibi lecturi optoziū cartinuz. aut discolor barricanus ostiebat: vbi singulis diuidebat tm prout cuicz opus erat. Non illic arbitror valde curatū esse de pcio: de colore. de cultu vestimentoz: vbi tam indefessum inerat studium in cōcordia moz aioz coherētia. pfectuqz virtutū. Multitudini inqt credentiuz erat cor vnū t aia vna. Vbi nūc illō vna animitatis exercitiū: fusi sum⁹ exteri⁹ t de regno dei: qō intra nos est relictis verz ac pennib⁹ bonis foris qrimus vanā cōsolationē de vanitatib⁹ t insanys falsis ac iaz religionis antique nō solū virtutē amisim⁹ sz nec spēm retinem⁹. Ecce ēm ipse habit⁹ nr: qō t dolēs dico q humilitatis esse solebat insigne a monachis nris trāpis in signū gestak superbie. Vix iam in nostrz puinctys inuenim⁹ quo vestiri dignemur. Miles t monachus ex eodē panno partiunt sibi cucullā t clamidē. Quis de sctō qntumlibet honorat⁹. etiā si rex. etiā si imperator ille fuerit. nō tm horrebit nra i dumēta si suo sibi mō ppata fuerint t aptata. Ceterū in habitu inqs nō est religio: sz i corde. Bñ. Ait tu qñ cucullā empturus lustras vrbes foza circuit. pcurris nūdinas. domos scrutaris negociatoz. cuncta cuertis singuloz supellectilē. ingētes explicas cumulos pānoz. attrectas digitz. admones ocul'. solis opponis radio qcquid grossum. quicquid pallidū occurrerit respuis. Si qd aute sui puritate ac nitore placuerit: illō mox qnto liber pcio satagis tibi retinere. Rogo te ex corde facis hoc an simpl'r. Cū denicz ōi regulam: nō qō vili⁹ occurrerit: sz studiosissime qris. qō. qz rarius inuenit. pciosi⁹ emitur. Ignoras facis hoc an ex idustria. Ex cordis thesauro sine dubio pcedit qcquid foris apparet vitioz. Vanū cor vanitatz nota ingerit corpi t exterior superfluitas interioris vanitatz indicū est. Mollia indumenta animi molliciem indicāt. Nō tāto curaret corpis cult⁹: nisi pus neglecta fu-

ſſet mens inculta ſtrutib⁹. Viroꝝ aūt cū regula dicat ad mg̃m reſpicere ḳḉd a diſcipulis delinq̃tur ⁊ dn̄s p ꝓpham ſanguinem in pct̄o morientiū de manu paſtoruꝫ requirendū eſſe minet: quō abbates noſtri partiunt fieri talia: niſi forte ſi audeā dicere. nemo fident reꝓhendit in quo ſe eſſe irreꝓhenſibilem nō ꝓfidit. Sicḍ humanū eſt oīm in quo ſibi q̄ſq̄ indulget aliis nō vehementt iraſci. Dicam dicā. ꝓſumptuoſus dicar. ſz veꝝ dicam. Quō lux mūdi obtenebrata eſt. quō ſal terre inſatuatū eſt: quoꝝ nobis vita via vite debuit eē exemplum in ſuis actib⁹ oſtendūt ſuperbie. ceci facti ſunt duces cecoꝝ. Nō em̄ vt cetera taceam⁹ ſpecimē humilitat̄ eſt cū tanta pompa ⁊ eḳtatu incedere. tāt⁹ hoim cruitoꝝ ſtipari obſequijs. q̄ten⁹ duob⁹ epis vnius abbatis multitudo ſufficiat. Dētior ſi nō vidi abbatē ſeragita eḳs. ⁊ eo amplius in ſuo ducere comitatu. Dicas: ſi videas eos trāſeūtes. nō p̄tes eſſe monaſterioꝝ. ſed dn̄os caſtelloꝝ. nō rectores aiarū ſed p̄ncipes, puinciaꝝ. Tū deinde geſtari iubent mapule ſcyphi bacini. candelabra: ⁊ mantice ſuffarcinate nō ſtramētis ſed ornamentis lectoꝝ. Vix denic⁹ q̄ttuor leuez a ſua quiſpiā domo recedit. niſi cū tota ſuppellectile ſua tanq̄ ſit iturus ad exercitum vel tranſitur⁹ p deſertū: vbi nō valeāt inueniri neceſſaria. An nō poſſet eodē vaſculo ⁊ aq̄ manib⁹ vergi ⁊ vinuz bibi. An non poſſet ardēs lucere lucerna niſi i tuo quod portas cādelabro ⁊ hoc aureo vel argēteo An nō poſſet dormire niſi ſup varū ſtratū: aut ſub ſilueſtri cooptorio. An nō vn⁹ alicḳs miniſter poſſet ⁊ iumentum ligare ⁊ ad menſam ſeruire ⁊ lectulū p̄parare. Hūc g̃ tāte multitudini gartionū ac iumentoꝝ cur vel ad ſolaciū mali nobiſcū ſi ferimus neceſſaria q̄ten⁹ hoſpites nō grauem⁹ Sz hec paꝝ ſt̄ venia ad maiora. ſz nō viſa minora. q̄ vſitatiora O mirro oratoꝝ orationum imēſas altitudines. imoderatas lōgitudines ſuperuacuas latitudines. ſumptuoſas depolitiōes. curioſas depictiōes. q̄ dū orātiū i ſe retorq̄nt. aſpectū ipedūt ⁊ affectuz ⁊ inde quodāmō repūtant antiquū ritum iudeoꝝ. Sz eſto fiant hec ad honorē dei. Illō aūt iterrogo monach⁹ mōachos qō i gētilib⁹ gētilis arguebat Dicite ait ille pōtifices i tēplo q̄d facit auꝝ. Ego aūt dico dicite paupes. Nō em̄ attēdo ꝓpꝛiuz: ſenſuꝫ dicite inq̄ paupes. ſi tū paupes in ſct̄o q̄d facit auꝝ. Et q̄dē alia cā eſt epoꝝ alia mora choꝝ. Scim⁹ nāq̄ q̄ illi ſapientib⁹ ⁊ inſipientib⁹. debitores cū ſint: carnalis ꝓpꝛi deuotionē: q⁹ ſpūalib⁹ nō p̄nt. corpalib⁹ exercitāt ornamētis. Nos ſo q̄ tā de ꝓpꝛio exiuimus q̄ mūdi p̄cioſa ac ſpecioſa ꝓ xp̄o relinq̃mus q̄ oia pulcre lucētia. canore mulcētia. ſuaue olētia. dulce ſapia. tactu placentia. cūcta denic⁹ oblectamēta corpea arbitrati ſum⁹ vt ſtercora: vt xp̄m lucrifaciamus. q̄ꝝ q̄ſo i his deuotionē excitare intēdimus. Quē in q̄ ex his fructū req̄rimus ſtultoꝝ admirationē. an ſimpliciū oblectationē. An q̄m ꝓmixti ſum⁹ inf gētes forte didicim⁹ opa eoꝝ: ⁊ ſeruim⁹ adhuc ſculptilib⁹ eoꝝ: ⁊ vt aperte loq̄r. An hoc tm̄ facit auaritia q̄ō eſt ydoloꝝ ſeruit⁹: ⁊ nō requirimus fructū. ſz datū ſi q̄ris quō miro inq̄ mō. Tali q̄dā arte ſpargikes vt mꝫtiplicetur. Expendit vt augeat. ⁊ effuſio copiam parit. Ꝑo q̄ppe viſu ſumptuoſaꝝ. ſz mirā daꝝ vanitatū accendunt hoīes: magꝭ ad offerendū q̄ ad adorandū. Sic opes opib⁹ hauriunt. ſic pecunia pecuniā trahit: q⁹ neſcio q̄ pacto vbi ampli⁹ diuitiaꝝ cernit. ibi offert libētius. Auro tectis reliq̄is ſignant oculi ⁊ oculi apiunt. O ſtēdit pulcerrima forma ſancti vel ſct̄ē alicuius. ⁊ eo credit ſanctior q⁹ coloratior. Currūt hoīes ad oſculandū. ingrediunt ad donādū: ⁊ magꝭ miranť pulera q̄ venerant ſancta Ponunt i eccl̄ia debinc nō coronez ſz rote circūſepte lāpadib⁹: ſz nō minus fulgētes inſertis lapidib⁹. Cernimus ⁊ p candelabris arboꝝ q̄ſdā erectas multo eris pondere. miro artificꝭ ope fabricatas nec magis choruſcātes ſuppoſitꝭ lucernis q̄ ſuis gemis. Quid putas in his oib⁹ q̄rit̄ penitentiū ꝓpūctio. an intuentiū admiratio o vanitas vanitatū. ſed nō vanior q̄ inſaor. Fulget eccl̄ia i parietib⁹ ⁊ in paupibus eget. Suos lapides induit auro ⁊ ſuos filios nudos deſerit. De ſumptib⁹ egenoꝝ ſeruit⁹ oculi diuitū inueniūt curioſi q̄ delectent: ⁊ nō inueniūt miſeri q̄ ſuſtententur. Vt q̄d ſaltē ſctoꝝ imagies nō veneremur

quibꝫ vticꝫ ipm qꝫ pediby cõculcak scaret pauimentũ. sctõꝫ facies calcibꝫ tunditur trãseũtiũ. ꝛsi nõ sacris imaginibꝫ. cur nõ percipik pulcris coloribꝫ. Cur decoras qꝫ mox sedandũ est. Cur depingis qꝫ necessse est cõculcari. qd ibi valẽt venuste forme vbi puluere maculank assiduo Denicꝫ qd ꝫ ad pauperes. ad monachos. ad spuales viros. nisi forte ꝫ aduersuz memoratuz poete ꝓsiculũ ꝓpic⁹ ille rñdeak. Dñe dilexi decorẽ dom⁹ tue ꝛ locũ hitatõis glie tue Assentio patiamur ꝛ hec fieri in eccka: qa noxia sk auarz ꝛ vanis: nõ tñ simplicibꝫ ꝛ deuotis. Cetꝫ i claustrz corã legẽtibꝫ fribus. qd facit illa ridicka mõstruositas. mira qdaz deformis formositas ac formosa deformitas. Quid ibi imũde simie. qd feri leones. qd mõstruosi cẽtauri. qd semihomines. qd maculose tigrides. qd milites pugnãtes. qd venatores tubicinãtes. Vi deas sub vno capite mkta corpa. ꝛ rursus i vno corpe capita mkta. Cernik in qdrupede cauda serpẽtis. illuc inspice caput quadrupedis. Jbi bestia ꝑfert equũ. capra trahens ftro dimidiã. hic cornutũ aial equũ gestat posteri⁹ Tam multa denicꝫ tamcꝫ mira diuersaꝫ formaꝫ vbicꝫ varietas apparet: vt magz libere libeat in marmoribꝫ cꝫ in codicibꝫ. totũcꝫ diẽ occupare singula ista mirãdo cꝫ i lege dei meditando. Pro deo si nõ pudet ineptiarũ cur vel nõ piget expẽsaꝫ. Multa qdẽ ꝛ alia suggerebat addenda materia sz auellit me ꝛ ꝓpria satis anxia occupatio ꝛ tua frat. O gere nimis festina discessio. q vz nec morari diuti⁹ ac quiescis. nec abire tñ absꝫ recẽti opusculo Facio itacꝫ q vis ꝛ te dimitto ꝛ sermonẽ breuio. ꝑsertim qz vtiliora sk pauca i pace cꝫ multa cũ scãdalo Et vtinã ꝫ pauca scribi ꝑsertim sine scãdalo emuero vitia carpens scio me offendere vitiosos. ꝑ tñ fieri volẽte deo aliqbꝫ: qs me timeo exaspasse. poti⁹ placituꝫ esse. sz si desinãt esse vitiosi. si vz ꝛ districciores desinant esse detractores ꝛ remissiores amputẽt superfluitates. Si sic qs cꝫ bonũ teneat. q tenet vt aliũ aliud tenẽtem nõ iudicet. Si qs cepit iã esse bonus. non iudicat melioribꝫ. ꝛ q sibi videk agere melꝰ. bonũ nõ spernat alteri⁹ Si q districtius viuere ꝑnt. eos q nõ ꝑnt nec aspnenk nec emulenk. ꝛ q nõ ꝑnt eos q ꝑnt sic mirẽtur vt temere nõ imitenk. Sicut eñ nõ licet his q maius aliqd forte voluerũt ad id qꝫ minꝰ est descẽdere ne apostatenk. nõ oibus expedit de bonis minoribꝫ ad maiora trãsire ne ꝑcipitenk. Scio qppe nõnullos de alqs ꝛ ꝓgregatõibꝫ ꝛ institutionibꝫ ad nostꝫ ordinẽ quolasse. pulsasse. intrasse Qui ꝫ qdem agẽdo ꝛ suis scãdala reliquerunt. ꝛ nobis nihil oio attulerũt. dũ qntũ illos sua temeraria dissilione. tm̃ nos turbarunt sua misera ꝙuersatõe. Et qm̃ supbe spreuerũt qꝫ tenebant ꝛ tenere ꝓsupserunt qꝫ nõ valebãt. digno de⁹ exitu eoruz tandẽ patefecit ignauiã: qz ꝛ ipudenk desiluerunt qꝫ ipudenk arripuerãt. et turpiter redierũt ad id qꝫ leuik deseruerãt. Cũ eñ claustra nra sui pori⁹ ordinis impatientia cꝫ desiderio nri experierint. oñdũt qꝫ sunt dũ a vobis ad nos a nobis ad vos istabili leuitate quolãtes. ꝛ nobis ꝛ vobis ꝛoibus bonis scandala faciũt. Quacꝫ ḡ nõnullos coꝝ nouerim⁹ q fortiter deo auctore ceperũt. ꝛ ipso ꝓtectore fortius ꝓseuerãt securius est vt ꝓseuerem⁹ in bono qꝫ cepimus: cꝫ q incipiam⁹ vbi nõ ꝓseuerem⁹. ꝛ ꝫ pariꝝ oẽs studeam⁹ qꝫ ꝑm apkt ꝙsilium oia nra in charitate fiant. Hec est nra de nro ꝛ vzo ordine snia. hec nris. hec nõ de vobis. sed vobis me solere dicere null⁹ melius mihi testz erit cꝫ vos. ꝛ si quis meno uit sicut vos. Que ivestrz laudabilia sunt laudo ꝛ ꝓdico: si q reprhẽdẽda sunt vt emẽdenk vobis ꝛ alys amicz meis suadere soleo. hec nõ est detractio sed attractio. Qꝫ vt vobis a vob sp fiat oino precor ꝛ supplico. Vale.

Dñi Bern̄. abbatis epla ad robertum nepotem suũ qui de ordine Cistercien̄. ad cluniacen̄. trãsierat.

Atis ꝛ plusꝫ satz sustinui dilectissime fili Roberte. si forte dei pietas ꝛ tua ꝓ se ꝛ meaz ꝓte aiam dignarek inuisere. tibi scilicet ispirãdo salutarẽ cõpũctionem. mihicꝫ de sua salute leticiã. Sz quoniã vsqꝫ adhuc frustratuz me cerno ab expectatione mea. iam nõ valeo tegere dolorem meũ. anxietatem reprimere. dissimu-

lare tristiciaz. vnde ꝛ ꝯ iurts ordinē cogor reuocare Iesus eum q̄ me Iesit spretus req̄rere contēptatorem iniuriā passus. iniuriatori satisfacere. rogari deniq̄ a quo rogare debueram Dolor quippe nimius nō deliberat. nō verecundat. nō ꝓsulit rationez nō metuit dignitatis damnū. legi nō obtēperant. iudicio nō acq̄escit. modum ignorat ꝛ ordinē id oīmodo ꝛ solūmō satagente animo. quo vel careat: qō se dolet habere: vel habeat quo se dolet carere. At inq̄ nec Iesi quēpiā: nec spreui. ſz spretus potiꝰ ego. ac multipharie Iesus tm̄ fugi malefactorem meū. Cū iniuriā feci ſi iniurias fugiam nō expedit cedere ꝓsecutori q̄ resistere. Fugere ferientē q̄ ferire. Recte assentio Non vt ꝓrenderem. cepi hec: sed vt ꝓtētionem dirimerem. fugere ꝓsecutionē non est culpa fugientis ſz ꝓsequentis. Nō ꝯdico omitto qō factū est. non req̄ro cur vel quō factum est. culpas nō dissentio. non retracto causas. non recordor iniurias Solent em̄ hec magis instigare q̄ mitigare discordias. Solū qō magis est mihi cordi loq̄r De miseꝛ q̄ te careo. q̄ te nō video. q̄ sine te viuo. ꝓ te mori mihi viuere est. sine quo viuere mori. Nō igit̄ quero. cur abieris. sed q̄ iam nō redieris queror. Nō causas discessionis. ſz moras causor regressionis. Veni tm̄ ꝛ par erit. Reuertere ꝛ satisfactum est. Redi inquā: redi ꝛ letus cantabo. mortuus fuerat ꝛ reuixit. perierat ꝛ inuentus est. Fuerit certe mee culpe q̄ discessisti. delicato q̄ppe adolescenti auſterꝰ extiteram. ꝛ tenex durus nimis inhūane tractaui. Hinc em̄ ꝛ pñs quondā aduersum me q̄ntum memini murmurare solebas. hinc ꝛ nunc sicut audiui. etiā abñti derogare non cessas. Nō tibi imputet. posſem forsitan excusare ꝛ dicere q̄ sic lasciui pueritie motus coercendi erāt. ac rudib⁹ annis debebant aſpa illa discipline districtionis imitia. Scriptura attestante q̄ait Percute filiū tuū ꝯga ꝛ liberabis aiaz eius a morte ꝛ rursum. Quos em̄ diligit deus corripit. flagellat aūt oēm filiū quē recipit. ꝛ illud. vtiliora sunt ꝯbera amici q̄ oscula inimici. Sz fuerit vt dixi mee culpe q̄ discessisti: ne dum de reatus ꝓpetratione ꝓrenditur: emēdatio retardet. At ꝯo hoc vel ꝓcul dubio incipiet esse tue: si nō parcas penitēti. indulgeas confitenti. quia potui quidē aliq̄n in aliquib⁹ fuisse erga te indiscretus sed non recte maliuolus. Quod si ꝛ in futuro hanc ipam indiscretionez meā suspectam habes. noueris me iam nō esse: quia nec te puto fore q̄ fuisti Dutatus mutatū inuenies ꝛ quē ante metuebas magistruz comitē amplectere securus. Itaq̄ siue mea culpa recesseris: vt tu putas ꝛ ego nō excuſo siue tua vt mīti putāt: ꝛ ego ñ excuſo. ſiue mea ſit ꝛ tua: q̄ ego magꝭ puto ex hꝭ si tā redire rēnuerꝭ solui ꝓfecto ineꝛcusabil' eris. Vtis ab oi culpa lib cē. Reuertere Si tuā agꝭ ignosco. Ignosce ꝛ tu mihi: vbi meā agsco. alioq̄n aut tibi minꝰ idulges q̄ tuā culpā ꝛ agnoscꝭ ꝛ dissimulas. aut mihi nimis misericors es. cui nec satisfacienti ignoscendum putas. Jam si redire recusas. aliam quere occasionem. vnde falso blandiris conscientie tue: q̄ nō erit vltra qō formidare debeas de rigore districtiōis mee. Neq̄ em̄ formidandū est: q̄ future ſim p̄ti formidoloſus. cui adhuc absenti iam toto ſum corpe ꝓſtratus: totis astrictꝰ viſceribus. Humilitatem exhibeo. charitatez promitto ꝛ tu times. intrepidus veni quo te vocat humilitas. pertrahit charitas: ſecurus accede talib⁹ ꝓuētus obſidib⁹. fugisti scenum. reuertere ad manſuetuz. Reuocet te mea lenitas cuiꝰ seueritas effugauit. Vide fili q̄ te cupiam duci non ſpiritu seruitutis itez in timore: sed ſpū adoptionis filiorum in quo clamare ꝛ tu nō cōfundaris abba pater. Causam vtiq̄ tāti doloris mei nō minis apud te ſz blādimētis p̄cib⁹ nō interioribus ago. Aliꝰ forsitan aliter tentaret: ꝛ vere quis alius nō magis reatum ꝛ incuteret metū. nō apponeret votum. ꝛ p̄ponere iudiciū. nō argueret inobedientie. non indignarek apoſtaſie: q̄ de tunicis ad pelliciaſ q̄ deniq̄ ad diuitias de paupertate transieris. Sed ego noui animū tuū. qui facilius poſſit amore flecti q̄ timore compelli Deniq̄ quid neceſſe est bis pungere nō recalcitrantem. Valde timidum magis exterrere ꝓ ſe satis erubescentem amplius cōfundere. Cui ſua ratio magiſter. cui ꝓpria conſcientia virga ꝛ ingenita verecun

dia lex disciplīne est: q̄ si cui mirum videk quō puer verecūdus, simplex, timoratus, ausus fuerit ꝯ volūtatē fratꝝ, mgr̄i imperium, regulare decretū suū deserere ꝛ votū ꝛ locū mirek etiā q̄ ꝛ dauid scitati surreptum sit q̄ sapie salomoni illusum q̄ samsonis fortitudini obuiatū. q̄ ptholaustruz dolo captū expulit ꝺ p̄ria felicitatꝫ. Quid miꝝ si tenero furripuit adolescenti in loco horroris ꝛ vaste solitudinis. Huc accedit q̄ nec sicut illos babylonicos senes speciēs decepit eū, nec sicut giezi pecunie amor nec honoris ambitio sicut iulianū apostatam. sꝫ fefellit illū sanctitatꝫ, seduxit r̄ligio prodidit auctoritas senioꝝ. Queris quō Primo q̄dē missus est magn⁹ q̄dā poꝛ ab ipso p̄ncipe prioꝝ fores q̄dem apparēs in vestimētis ouiū, intrinsecus aūt lupus rapax deceptisq̄ custodib⁹ existimātib⁹ q̄dē ouē esse: vene admissus est solus ad solam lupus ad ouicula. Nec refugit ouicula lupum quē etiā ipa putabat ouē. Quid plura. Allicit, attrahit, blandik, ꝛ noui euāgelij predicatoꝛ cōmēdat crapulā, parsimoniā dānat, voluntariā paupertatē miseriaꝫ dicit, ieiunia, vigilias, silentiū, manuūq̄ laboꝛē vocat infamia eꝝ ociositatē, cōtemplationē nūciat, edacitatē, loq̄citatē, curiositatem, cunctā denīq̄ intpantiā noiat discretionem. Qñ inquit delectabik de⁹ cruciatib⁹ vestrꝫ: vbi p̄cipit scptura quemp̄iā sēse interficere. Qualꝭ ꝥo religio est fodere terrā, siluā excidere, stercoꝛa ꝝportare. Nū quid nō sn̄ia ꝥitatis est miscōiam volo. ꝛ nō sacrificiū. ꝛ nolo moꝛtem pcōris. sꝫ vt magis ꝝuertak ꝛ viuat. ꝛ bn̄ miserecoꝛdes qm̄ ip̄i miscōiam ꝝsequenk. Et q̄d ꝥo de⁹ cibos creauit: si nō liceat manducare.: Et q̄d nobis coꝛpa dedit si nō liceat sustētare Denīq̄ q̄ sibi necꝫ: cui bonus. Quis vn ꝯ sane sapiens carnē suā odio habuit Talib⁹ tandē allegationib⁹ male credul⁹ puer circūuentus seduck. seductoꝛē sequik. Cluniacum ducik. tondek. radik. lauak. exuitur rusticanis. vetustꝫ. foꝛdidis. induik preciosis nouis ac nitidis: ꝛ ita in cōuentu suscipitur. Sꝫ cū q̄li putas honoꝛe, cū quo triumpho, cum q̄nta reuerentia, deferk ei sup coetaneos suos: vt tanꝯ victoꝛ rediens a pugna, sic laudak petōr i desideriꝭ animesue. Sustollik in altum statu nō mediocri collocak: ita vt multꝫ senioꝛib⁹ p̄latus sit adolescēs. fouet. blādik. cōgratulak ei vniuersa fraternitas. exultāt oēs tanꝯ victoꝛes capta p̄da: q̄n diuidunk spolia. O iesu bone q̄ multa facta sūt p vn⁹ animule p̄ditione. Cui⁹ ad hec q̄ntūlibet robustuz pectus nō emollesceret. cui⁹ q̄ntūuis spiritualis ocul⁹ nō turbarek. cui inē alia ad suam liceat recurrere cōsciam. Quis denīq̄ in tanta pōpa: vel ꝥitatē valeat agnoscere vel obtinere hūilitatē. Victik interea, p eo romaz, aplica impellik auctoꝛitas: ꝛ vt papa nō neget ascensum. suggerik ei infantem olim a p̄ntib⁹ oblatū fuisse mōasterio Nō fuit q̄ refelleret. nec em̄ ꝝ dictoꝛ est expectat⁹ iudicatū est de p̄te. abiudicatū abn̄ tib⁹ iustificati sūt q̄ iuriā fecerūt: excideꝛt a causa. q̄ passi sūt absq̄ satisfactiōe absolutk reus. firmak p̄uilegio crudeli: nimium clemens sn̄ia absolutōis q̄ reportato sua firmarek fluctuāti male suasit stabilitas. securitas dubitanti. Et hic tenoꝛ lr̄arum. hec indicij summa. hec tot⁹ cause diffinitio vt teneāt q̄ tulerūt. sileāt q̄ amiserūt. Jnt̄ hec aūt p̄eat aia p q̄ xp̄s moꝛtu⁹ est. ꝛ h̄ qz cluniacenses volūt. Fit pfessio sup pfessionē. q̄ vouek: nō soluek. ꝓponik ei q̄ nō tenebi tur. ꝛ cū p̄mū pactū irritū factū sit. in scōo geminak p̄uaricatio. ꝛ fit sup̄ modū peccās petm̄. Veniet. veniet qui male iudicata re iudicabit. illicite iurata cōfutabit q̄ faciet iudiciū iniuriā patientib⁹. q̄ iudicabit i iusticia pauper ꝛ arguet in eq̄tate p māsuetꝫ terre. Veniet p certo q̄ g ꝥpham minak in psalmo. Qñ accepero tp̄s ego iusticias iudicabo. q̄d faciet de iniustis iudicijs q̄ ipsas q̄z iusticias iudicabit. Veniet inquaz veniet dies iudicij vbi pl⁹ pura coꝛda valebunt. q̄z astuta ꝥba ꝛ ꝝscia bona. q̄z marsupia plena. q̄nquidez iudex ille nec fallek ꝥbis: nec flecteꝛ donis. Tuū dñe iesu tribunal appello: tibi ꝝmitto cām meā. Domine deus sabaoth q̄ iudicas iuste ꝛ probas renes ꝛ coꝛda. cuius oculi sicut fallere nolunt: ita falli nō p̄nt: tu vides q̄ tua vides q̄ q̄rūt ꝛ sua. Tu nosti q̄b⁹ ei viscerib⁹ in cūctꝫ cētationib⁹ suis sp affuerim q̄ntis p eo gemitib⁹ aures tue pietatis pulsauerim: q̄liter ad q̄z illius scandala, p̄turba-

tiones molestias ego vrebar. torquebar. affligebar. ⁊ nūc timeo ne frustra. Puto eī ḡntū exptus sum adolescētis p se satis fer-uentis ⁊ insolentis: nec corpi talia expedire fomenta. nec illa glie tentamēta: itaq; arbitr meus dñe iesu de vultu tuo iudiciuz meū pdeat oculi tui videant eq̄tates. Videāt ⁊ iudicent q̄d potuī stare debuerit. an votū patris de filio an filij de seipso pser-tim cū filiī maius aliq̄d deuouerit. Videat ⁊ famulī tuī legislator nō. Bñdictī q̄d regulari fuerit. vtq; qō factū est de infantulo nescīēte ipo. an ipe p se postmodū sciens ⁊ prudēs fecit. cū tam hōret vt de seipo loquerer. Quā q̄ dubiū nō sit illū pmissū fuisse nō donatū. Nec em petitio quā regula pcipit. p eo facta fuit a parētib nec manus illī cū ipa petitōe involuta in palla altaris: vt sic offerer coram testib. Ostēdit de inde terra q̄ cū illo ⁊ p illo ōr data fuisse sz si cū terra cū receperūt. cur nō ⁊ cū terra retinuerūt: an forte reqrebant magz datū q̄ fructum: ⁊ pluris estimata est terra q̄ aia Zitiq̄n oblati monasterio: q̄d q̄rebat i seculo. Nutriendus deo cur expositī erat diabolo. Quis xpi cur patere inuēta ē morsibus lupi. de seculo q̄ppe nō de clumaco te teste roberte veniſti cisterciū. Quesisti. petisti. pulsasti: sz tui adhuc teneritudie: licet inuitus dilatī es p biennīū. Quo tpe patienter expleto ⁊ absq; calūnia tuis demū pcib mītisq; si meministi. lachrymis diu expectatā impetrasti misericordiaz: ⁊ quē satis desideraueras: ingressum obtinuisti. Post hec p annū iuxta regulā in oi potētia pbatus pseuerant ⁊ sine q̄rela cōuersatus. post annū spōte pfessus. tunc pmū seculari veste relecta religionis habitū suscepisti. O insensate puer q̄s te fascinauit non soluere vota tua q̄ distinxerūt labia tua. An non vel ex ore tuo iustificaberis vel ex ore tuo cōdemnaberis. Quid de parētis voto sollicitus es negligens tui: cū ex ore tuo: nō illius habeas condemnari tuorum non illius vota labio exigendus sis: ⁊ q̄d tibi frustra q̄spiā blandit de absolutōe aplica: cui cōsciam diuina ligatā tenet sntia. Nemo inq̄t mittēs manū suā ad aratr ⁊ respiciens retro aptus est regno dei. Nunq̄d et ḡ p sua debūt nō esse retro aspicere: q̄ dicūt tibi euge euge. filiole si te lactauerint pcōres: nec acq̄escas eis. noli credere oī spiritui. Sint tibi multi necessarij. vnus autez sit tibi p filiarius de mille. Tolle occasiones. respue blandimēta. adulationib claudes aures. tu te interroga de te: q̄z tu te melius nosti q̄ alī. attēde cor tuū discute intentionē. p sule ꝓpitatē. tua tibi p scia rīdeat. cur abierīz. cur ordinē tuū. cur frēs. cur locum. cur me q̄ ⁊ tibi carne ꝓpinquī ⁊ ꝓpinquior spū sum deseruerīz. Si vt arctī vt rectius vt pfectī viueres: securus esto q̄z nō retro aspexisti: sed ⁊ gliare cū apto dicēs. q̄ retro oblitus ⁊ ad ea q̄ añ sū extentī sequor ad palmā glie. Sin alias noli altū sapez: sz time q̄m vt cuz venia tua dixerim: q̄q̄d amplius idulgēs tibi in victu vestituq; superfluo: i ꝓbis otiosis: in vagatione licentiosa ⁊ curiosa. q̄ vz pmisisti. q̄ apō nos tenuisti. h̄ p culdubio retro respicere est. preuaricari est. apostatare est ⁊ h̄ dico fili. nō vt te confundā: sz vt tā q̄ filiū charissimum monēā. q̄z si mītros hēas in xpo pedagogos: sed nō multos patres. Nā si dignarīz ⁊ ꝓbo ⁊ exēplo meo in religiōe ego te genui nutriui. deinde facte q̄ solū adhuc puerī cape poteras datur ⁊ panē si expectares vt grā deseeres sz heu q̄ ꝓpere ⁊ intempestiue ab lacte rī es ⁊ vereor ne totū q̄ fouerā blandimentīz: roborauerā exhortatōib. exōib solidauerā: tā iamq; euanescat. deficiat et pereat. ⁊ lugeaz miser nō tam cassi laboris damnū q̄ dānate sobolis miserabilez cassum. Placeatne tibi q̄ alī nūc q̄lieī de te q̄ nihil vticq; laborauit in te. Sit ne mihi ꝓtigit q̄ ⁊ illi meretrici apō salomonē. cui vz paulus suus ab ea q̄ suū a se oppressum extinxerat: furtim sublatus est. Tu q̄z ō sinu mihi ⁊ vtero absciſus es ablatū gemor: repeto violent eruulsum nō possuz obliuiſci viscera mea quoq; nimirū pte detracta nō modica. nō pōt nisi torqueri ps reliq̄. Verumtamē quo tuo ꝓmodo q̄ tui necessitatē h̄ nobis molliti sunt amici nr̄ī. quoq; manī sanguine plene sūt q̄q; aiam meā ptrāsiuit gladī. quoq; dentes arma ⁊ sagitte: ⁊ lingua eoq; gladī acutus. Nā vticq; mihi sī aliquo vnq̄ eos offenderā. q̄ vticq; conscius mihi nō sum: plenā prorsus rependerem vicē. Utq; ꝓo si nō plus caliōne rece

ri. si vꝫ tale aliq̄d ī eos deliq̄sse potui. q̄le
ab eis nūc ptuli. nā vt vex fatear. nō os ō
ossib⁹ meis vl carnē de carne. sꝫ tulerūt mi
hi gaudiū cordis mei fructū spūs mei. co
ronam spei mee: t vt mihi sentire videor:
aīe mee dimidiū. Ut q̄ hec. Forte miserti
sunt tui t ceco cecuꝫ ducēti indignātes. ne
pires post me in suū te trāstulere ducatum
O molesta caritas. o dura necessitudo tm
tuā dilexere salutē vt in meā impingerent.
Nisi me pempto tu saluari nō potes. Et
vtinā ipi te absq̄ me saluent vtinā si ego
moriar vel tu viuas. Sꝫ q̄d. Sal⁹ ḡma
gis in cultu vestiū t ciboꝝ est opulēta q̄
i sobrio victu vestituq̄ moderato. Si pel
licie molles t calide. si pānī subtiles t pci
osi. si lōge manice t amplū caputiū. si op
torū siluestre t molle stramentū sem̄ faci
unt. q̄d moror t ego q̄ tenō sequor. Sꝫ h
infirmantiū st̄ fomenta. nō arma pugnan
tium. ecce em̄ q̄ mollib⁹ vestiunt in domi
bus regū st̄. vinū t simila. mulsū t pigua
corpi militāt nō spūi. fricuris nō aīa sagi
natur sꝫ caro. Multi ī egypto frēs multo
tpe deo sine piscib⁹ seruierūt. Piper. cyna
momū. saluia t mille hmōi salsamentorū
spēs palatū q̄dem delectāt sꝫ libidinē acce
dunt: t tu mihi cū his securitatē pones. tu
cū hmōi rutā dices adolescentiā. Prudē
ter sobrieq̄ ꝓuersanti sat⁹ est ad oē ꝓdimē
tum sal cū fame q̄ sola nō expectata necesse
est alias atq̄ alias de nescio q̄b⁹ succis ex
traneis ꝓfici ꝓmixtiones q̄ neq̄ palatum
reparēt. gulā ꝓocent. excitēt appetitū Sꝫ
q̄d faciet inq̄s q̄ aliud non pōt. Bene scio
qꝫ delicat⁹ es t q̄ bis assuet⁹ mō duriora
nō possis. Sꝫ q̄d si potes facere vt possis
Quer⁹ quō. Surge pcingere. tolle ocium
exerce vires. move brachia. cōplosas expli
ca manus. exercitare in aliq̄ t statim senti
es sola te appetere q̄ famē tollāt. nō q̄ fau
ces demulceāt. reddet q̄ppe sapores reb⁹ ex
ercituꝫ q̄s tulit inertia. Multa q̄ respuis
otiosus post laborē sumes cum desiderio
Sic̄dem ociū parit fastidiū. exercitiū fa
mē. fames autē miro mō dulcia reddit. q̄
fastidiū reddit insipida. Plus. faba. pul
tes panisq̄ cibari⁹ cū aq̄ q̄escenti q̄dem fa
stidio st̄: sꝫ exercitato magne videt delitie.
Jā forte tunicꝫ dissuer⁹ exhorresceꝫ numū
eas tā ꝓpter hiemis frig⁹ q̄ ꝓpter estatꝫ ar
dorem. Sꝫ nunq̄d legisti q̄ timet romam
irruer sup eum nix. Vigilias times t ciciu
nia manuūq̄ laborē. Sꝫ h ieuia st̄ flamꝫ
mas meditāti eternas. Recordatio dem
de tenebraꝝ exterioꝝ facit nō horrere soli
tudinem. Si futurā cogitas de ꝑbis ocio
sis discussionē: nō valde displicebit silētiū
fiet⁹ etern⁹: t stridor ille dentiuꝫ añ cordis
oc̄los reductus pares tibi reddet mattā t
culcitrā. Denicq̄ si totū de nocte q̄ō regl'a
p̄cipit bñ ad psalmos vigilaueris. nimis
durus erit lect⁹ in q̄ q̄rere nō dormias. Si
tantū in die q̄ntū ꝓfessus es. manib⁹ labo
raueris. dur⁹ erit tibi cib⁹ quē libenter nō co
medas. Surge miles xpi. surge: excutere ō
puluere. reuertere ad p̄liū. vñ fugisti fortⁱ⁹
post fugā p̄liatur⁹. gl'iosi⁹ triūphaturus.
Hꝫ q̄dē xp̄s mr̄os milites q̄ fortissime ce
perūt. steterūt. vicerūt. paucos aūt q̄ de fu
ga ꝓuersi rursus se piculo igesserint q̄ō de
clinauerāt. cursus fugarint hostes q̄s fugi
ebant. t qꝫ oē raꝝ p̄ciosuꝫ gaudeo te de ill'
posse esse q̄ q̄to rariores tāto apparebunt
gl'iosiores. al's autē si multū timidus. cur
vel times vbi nō est timor. non aūt times
vbi magꝫ timendū est. An qꝫ fugisti exa
cie. putas te man⁹ hostiū euasisse: libenti⁹
te insequ'r host⁹ fugientē q̄ sustineat repug
nantē t audaci⁹ insistit a tergo q̄ resistat i
facie secur⁹ nūc pectoris armis capis matu
tinos sonos cū xp̄us hora illa resurrexit t
ignoras q̄ exarmat⁹ t tu timidior t hosti
bus min⁹ timidus sis. Armatoꝝ multitu
do circūdauerūt domū. t tu dormis. tam
ascendūt aggerē. tā dissipāt sepe. tā erruūt
p posticū. Turp⁹ ne est q̄ tibi vt te iuenīat
solū q̄ cū alys nudū in lectulo q̄ armatū
i cāpo exp̄giscere. sume arma t fuge ad cō
militones tuos q̄s fugiēs deseruerās: vt q̄
te ab eis dissuaderat. ipe te denuo timor iū
gat. q̄d armoꝝ refugis pōdus t asp̄itatez
delicate miles. Aduersari⁹ instās t circū
uolātia spicula facient clypeū nō esse one
ri loricā nō sentiri vel galeā. Et q̄dem su
bito ꝓcedenti de vmbra ad solem. de ocio
ad laborem: graue cernit⁹ oīe q̄ō incipit sꝫ
postq̄ ab his dissuescere t ad illa se paulis
per assuescere cepit: vsus tollit difficultatē
inuenitq̄ facile esse q̄ō t ipossibile añ puta

uit. Solent etiã fortissimi milites audita buccina añ ꝓgressum trepidare Ar vbi ad plũ ventũ fuerit spes victorie ⁊ timor ne vincant reddit intrepidos Quid ꝯo tu trepidas quẽ frm̃ vnanimitas armatorꝫ circũuenient. cui angeli assistent a latere quẽ dux belli xp̃s p̃hibit suos animãs ad victoriã ⁊ dices. Cõfidite ecce ego vici mundũ Si xp̃s ꝓ nob̃ q̃s ꝺ nos: securus g̃ putes pugnare vbi securus es d. victoria O veretura cũ xp̃o ⁊ ꝓ xp̃o pugna. in qua nec vulneratus nec ꝓstrat⁹. nec cõculcat⁹. nec miles: si fieri põt: occisus fraudaber⁹ a victoria tm̃ ne fugias. Sola causa qua ꝑdere possis victoriã. fuga est fugiendo potes illã amittere. moriẽdo nõ potes ⁊ brũs. si pugnãdo moriaris q̃ mortuus mox coronaber⁹. Ve aũt tibi si declinãdo pugnam ꝑdis ⁊ victoriã sil⁹ ⁊ coronã. Qõ ipe auertat a te fili dilectissime q̃ in iudicio de his meis lr̃is maiorẽ hz inferre dãnationem: si nullũ ex eis ire repit emendationẽ.

¶ Diui Ber. abbat⁹ Epistola de gubernatione familie.

GRatioso ⁊ felici militi. d. Raymũdo castri ambrosij. Bernardus in senũ deduct⁹ salutẽ. Doceri petis a nob̃ de cura ⁊ mõ rei familiar⁹ vtil⁹ gubernãde: ⁊ q̃lit̃ pr̃ familias dẽant se hr̃e. Ad qõ tibi sic rñdem⁹. Qõ licet oim rerũ mũdanarꝫ stat⁹ ⁊ exit⁹ negociorꝫ sub fortuna laboret. nõ tñ h̃ timore viuẽdi est regla omittẽda. Audi g̃ ⁊ attẽde qõ si in domo tua sumpt⁹ ⁊ reddit⁹ sunt eccles. Casus ioppinatus poterit destruere statũ ei⁹. Stat⁹ hois negligentis dom⁹ est ruinosa. Quid est negligentia gubernantis domũ: ignis validus in domo accẽsus. Discute diligẽter eorꝫ diligentiã ⁊ ꝓpositũ q̃ tua administrant. Labenti em̃ nondũ lapso facultatibus: nimis ꝓcũdie est abstinere q̃ cadat. Sepius rem̃dere q̃ tua sunt ⁊ quõ sint magna ꝓuidentia est. Cogita de cibo ⁊ potu aialium tuorꝫ. nam esuriunt ⁊ nõ perunt. nuptie sumptuose damnũ sine honore cõferunt. Sumptus ꝓ milicia honorabilis est. Sumptus pro iuuando amicos rationabilis est. sumptus ꝓ iuuando prodigos perditus est. Familiam grosso cibo nõ delicato nutrias. Qui gulosus effectus est: vix aliter q̃ morte mores mutabit. Gulositas vilis et negligentis homis putredo est. Gulositas solliciti ⁊ diligentis homis solacium est. Dieb⁹ paschalib⁹ abundãter nõ tamẽ delicate pasce familiã. Fac gulam litigare cum burſa: ⁊ caue cui⁹ actuos catus existas. Si autẽ inter gulam ⁊ burſam iudex existas sepius sed nõ sp̃ ꝓ burſã sententiã fer as. nam gula affectionib⁹ probat ⁊ sic testib⁹ nõ iuratis. Burſa euidenter probat tam arca ⁊ cellario euacuat⁹ vel breui tempore vacandis. Tunc male iudicas contra gulam quãdo auaritia ligat burſam. Nunq̃ recte inter gulam ⁊ burſã auaritia iudicabit. Quid est auaritia: sui homicida. Quid est auaritia: paupratis timor: semp in paupertate viuens. Recte vixit auarus in se non perdens diuitias: sed alijs reseruando. Melius est em̃ alijs reseruare q̃ in se perdere. Si blado abundas non diligas cristiã: quia diligẽs cristiam: cupit esse pauper homicida. Vende bladum cum satis valer. nõ quãdo per pauperem emi non potest. Vicinis minori precio vende etiam inimicis. Non semper gladio sed sepe seruicio vincitur inimicus. Superbia contra vicinum balneum est expectans tonitrum cum sagitta. Habes inimicum queras tuum: oculũ ꝓ tui custodia. Si habes inimicum conuersationem non habeas cum ignotis. Semper cogita q̃ inimicus sagax cogitat inimici vias. Debilitas inimici non est loco pac⁹ sꝫ treuga ad tempus. Si te securas non cogitare inimicum tuum que tu cogitas periculo te exponis De feminis tuis suspectis quid agant ignorantiam non sententiam queras. Postq̃ sciueris crimen vxoris tue a nullo medico curaberis. Dolorẽ de mala vxore tunc mitigabis quãdo audies de vxoribus alienis. Cor nobile ⁊ altum nõ inquirit de operibus mulierum. Halam vxorem potius risu q̃ baculo castigabis. Femina senex ⁊ meretrix omnes diuitias annullabit. Femina senex ⁊ meretrix si lex ꝓmitteret viua sepelienda esset. De vestib⁹ Nota q̃ vestis sumptuosa ꝓbatio est pauci sensus. Est⁹ nimis apparẽs cito vicinis tediũ parit. Stude bõis grate placere ñ veste

Mulieris petitio habētis vestes. z vestes q̄rentis nō indicat firmitatē. De amicis tene qđ maior est amicus q̄ sua tribuit q̄ seip̄m offert. de verbis est magna copia amicoꝝ. Amicū nō reputes q̄ te p̄ntē laudat. Si cōsulis amico nō q̄ras placere ei sz rōni. Dicas i ꝓsulēdo sic mihi videt: nō p̄cise sic agendū est. qm̄ facilius de malo exitu consiliꝫ redargutio sequit q̄ de bono laus. Audiui q̄ ioculares te visitant. Attende q̄ sequunt. Hō impendēs ioculatori cito vxorē hēbit cuiꝰ nomē erit pauptas. Sz q̄s erit huiꝰ vxoris filiꝰ. derisio. Placet tibi p̄bū ioculatoris. finge te nō audire sed aliud cogitare: ridens z gaudēs de p̄bis ioculatoris iam pignꝰ sibi dedit Joculatores improperātes digni sūt suspēdio Quid est ioculator mala improperās aiali homicidiū secū portās. Ioculatoris istrumenta deo nō placēt. ē.. di de famul'. Famulum alti z elati cordis repelle vt futuꝝ inimicū. Famulū tuis moribꝫ blandientē repelle. Famulo z vicino te p̄ntem laudātibꝫ resistas. aliter cogitāt te decepisse. Famulū se de facili verecūdantē dilige vt filium. Si vis edificare domū idicat te necessitas nō volūtas: Cupiditas edificādi edificādo nō tollit Nimia z iordinata edificandi cupiditas parit cito z expectat edificioꝝ venatianē turrꝫ ꝓpleta z arca vacuata faciūt valde sz tarchominē p̄rudētem. Vis aliq̄n vendere. caue cū vendere volueris ne partē hereditatꝫ vēdas. Nō vēdas potentiori sz potiꝰ minori p̄cio des minori. Totū aūt vende plꝰ offerenti. Melius est graue pati famē q̄ p̄timoniū venditōez Sz melꝰ est ptem vēdere q̄ se vsurꝫ subiacere. Quid est vsura Elenenū patrimoniū Quid est vsura legalis latro p̄dicens qđ intrēdit. nihil emas in ꝓsortem potētioris paruū ꝓsortē patienť sustineas: ne tibi fortiorez societ: Quesiuisti de vsu vini. Qui in diuersitate z abundātia vini sobriꝰ est ille est terrenus deus. Ebrietas nihil recte facit nisi cū in lutū cadit. Sētis vinuz fuge cōsortiū. Sentis vinū: q̄re somnū añ q̄ colloquiū. Qui se ebriū p̄bis excusat ebrietatē suā acte accusat. Male sedet in iuuene vina cognoscere. Fuge medicū scientia plenū z exercitio nō p̄batū. Fuge medicuz ebriū. Caue tibi a medico volēte in te experi q̄liter alios de sili morbo curabit. Catulos valde paruos dimitte clericꝫ z reginis. Canes custodes vtiles sunt. Canes ad venandū plꝰ cōstāt q̄ cōferāt. Habes filios dispēsatores tuoꝝ bonoꝝ nō institutas. Sz dices si aduersef fortuna q̄d ꝑdest viuendi doctrina. Audi q̄d deꝫ viderim stultos omittētes ꝓtingētia: z tandē se excusantes sub fortuna. euenit aliq̄n fortūa. Sz seruās doctrinā raro accusabit fortunam. Raro em̄ diligentiā cū infortunio sociabis sz rariꝰ a pigritia infortuniū separabis. Expectat piger sibi subueniri a deo q̄ in mūdo isto vigilare p̄cepit. Tu g̃ vigila z leuitatē expēdendi cū g̃uitate lucrādi cōpensa. Appropinq̄t senectꝰ. ꝓsulo q̄ ꝺo potius q̄ tuo filio te ꝓmittas. Disponis legata ꝓsulo q̄ p̄mo seruitoribꝫ q̄ sacerdotibus solui mādes. Diligentibꝫ p̄sonā tuā nō ꝓmittas aiaz tuā. ꝓmitte aiam tuā diligentibꝫ aiam suaz. Disponite de rebꝫ añ morbū. Sepe q̄s efficit infirmitatꝫ seruus z seruꝰ testari nō p̄t liber g̃ testeris añ q̄ seruus efficiarꝫ. Sufficiat tibi q̄ de te dictuz est. De filijs audi. Dortuo patre filij q̄rt diuisionē. Si nobiles sunt melior est sepe eoꝝ p mundū dispsio q̄ hereditatꝫ diuisio Nam sepe est grauis eoꝝ dissolutio. hmōi hereditatꝫ diuisio. Si laboratores sūt faciant q̄ volunt. Si mercatores sūt tutior eorum diuisio q̄ cōtione vnius infortuniuz alijs iputeť. Dū ꝺo forte remaritari q̄rit stulte agit: sz vt sua p̄tā deploret vtinā ipsa senex accipiat iuuenē. Nā nō ipaz sz sua q̄siuit. q̄b habitꝫ libet cū eo dolozis calicē quē optauit ad quē eā ꝑducant merita sua damnabilis senectutis.

Meditatō deuotissima sup Salue regina: q̄ diuo Bern̄. attribuit.

a

Ad salutandū p̄ginem primo debeo eius magnitudinē considerare. Nec em̄ circa suū filium amplius potuit eleuari q̄ vt mater domini vocaretur. Admirans ergo magnificentiam matris nostre deuote et reuerenter dicito: Salue regina. Sub tuo regimine domina volo

decetero militare: me totaliť dominatio ni tue cōmitto. vt pleārie regas. nihil mee insipiētie dimittēs de mei regimīe. Quic quid eñ mihi dimiseꝛ̄ nouerꝛ̄ miserrime destruenduz. Sed cū plen⁹ sim miseria a vertice vsq̄ ad pedū plātas et putrefact⁹: feroꝛē graue ꝛ hoꝛroꝛē quō dignaberis regere tā nobilis creatura. Quis tu es regina miseōie. ꝛ qui sunt miseōie subditi nisi miseri. Vultū es sollicita de miseꝛ̄: hos in tuos filios adoptasti: hos regere domina voluisti. ꝛ ideo regina miseōie vocaris Nos ergo miseri tecū decetero ꝓsolemur. tecū ammodo dña habitem⁹. te mēris vi scerib⁹ amplectamur: qꝛ tu es vita. Vita vere q̄ moꝛtē supbie humilis vicisti: ꝛ nobis vitā gr̄e impetrasti. O certe vita amabilis. vita desiderabilis. vita delectabiľ. o vita q̄ nostꝛ̄ tuos celestib⁹ alumēꝛ̄. Qui eñ vult te hr̄e te affligat: delicias respuat delicata queq̄ cōtemnat. ꝛ q̄ ampli⁹ moꝛtificatus fuerit te ampli⁹ possidebit dulcedo. Vere dulcedo q̄ amaritudinē peti impetrā do expellis. q̄ nobis gr̄e dulcoꝛē acq̄ris: q̄ ad suauitatē patrie celestꝛ̄ cōtemplātis introducꝛ̄. O dulcis dña cui⁹ sola me moria affectū dulcoꝛat. cui⁹ magnitudis meditatio mentez eleuat. cui⁹ pulcritudo oculū interioꝛē exhilaret. cui⁹ amenitatis immēsitas coꝛ meditātis inebꝛiat. O dña q̄ rapis coꝛda hoim dulcedo. nōne coꝛ meum dña rapuisti. Ubi q̄so posuisti illud. vt ip̄m valeā inuenire. O raptrix coꝛduz qñ mihi restitues coꝛ meuz. Quare sic coꝛda simplicīū rapis Quare violentiaz facis amicis. Nunq̄ d ip̄m semp vis tenere. Cuz illud postulo mihi arrides. ꝛ statim tua dulcedine cōsopitus q̄esco. Cū in me reuersus iterū illud postulo me cōplexarꝛ̄ dulcissima. ꝛ statim iebꝛioꝛ tui amoꝛe: tūc coꝛ meū non discerno a tuo: nec aliud scio petere nisi tuū. Sꝛ ex quo est coꝛ meū tuo dulcoꝛe sic inebꝛia: tū guberna illud cum tuo. ꝛ in sanguie agni cōserua. ꝛ in latere fily collocа: tūc assequar q̄ō intendo: ꝛ possi debo q̄ō spero: qꝛ tu es spes nr̄a. Sperent ergo in te q̄ nouerūt nomē tuū. qm̄ nō derelīq̄sti querētes te dña. Certe q̄ sperāt in te mutabūt fortitu dinez assumēt pennas vt aquile. volabunt ꝛ nō deficiēt. Quis non sperabit in te. q̄ etiaz adiuuas desperatos Nō dubito q⁹ si adte venerim⁹ habebim⁹ q̄ō volemus. Jn te ergo speret q̄ desperat. q̄ deficit ad te curꝛat. Salue. Quis ḡ de cetero nos a tui salutatiōe poterit ꝓhibere: ex q̄ sic es vita: dulcedo ꝛ spes nr̄a salue Quis ergo ex quo regina es nr̄a. a tua reuerentia nos poterit separe vel impedire. Primo es dña salutāda vt p te gr̄a impetrē. Scōo vt p te ad gl̄iam veniaꝛ ad te. Ad te vere: qꝛ tu sola deū genuisti: tu sola interemisti vniuersam hereticā prauitatē. Ad te certe q̄ leuas nos a fecibus peccatorū: q̄ nos cōsolarꝛ̄ in cunabulis vagiētes. lactas puulos esuriētes. Clamam⁹ quare nō clamaremus dña. q̄ vulnera sustinemus: plagas sentim⁹. q̄ inimicis vndiq̄ circūdamur. Clamam⁹ angustiati miseriis infinitis oppīssi. Clamam⁹ coꝛdis anxietate. stomachi vacuitate. doloꝛis acerbitate: aut forte erga te amoꝛis immēsitate. Quare eñ obdoꝛmis dña. Surge adiuua nos. Clamam⁹ etiā vt nr̄am manifestemus necessitatē. qꝛ clamare necessitas nos ꝓpellit. q̄d nos amplius affligis Si multū tardaueris vocē amittā clamādo. et ad te ampli⁹ vociferare neq̄bo. Heu mihi tūc q̄d factā cū nec exaudire me poteris nec audire. Citoꝛ: cito dña subuenias clamāti ne in manib⁹ deficiā inimici curre festina dña. et tuū iniq̄ssimū ꝛ infidelissimū seruū ad te clamātē parcēdo adiuua. ꝛ eripe de manu ꝛ piculis tui hostis. Si aliud te allicere dña nō deberet: nisi qꝛ tuus hostis audet nos tuos seruos inuadere fraudulenť deberes ad nos ꝯcitius festinare. curre ꝛ libera nos dña ꝓter coꝛū supbiaz reprimendā. Curre: ne dicāt vbi est coꝛuz dña: de cuius clemētia cōfidebāt. ne miteris dña si clamam⁹: q̄a sumus a te nimiū elongati. Jn regione lōginqua dissipauimus partē nostrā: ꝛ ideo ad te clamamus exules Exules a patria: exules a visiōe diuina ꝛ vtinā non exules a gratia. exules a cōsolatiōe materna. O aīa cur nō es potius a coꝛpe separata. q̄ a tua dña exul facta. Heu mihi. cur sum in tā longū exiliū relegatus. O dña dū hic sumus exules cōsolatuas nos. ne hic tanq̄ in patria cōfidētes te ꝛ tuū filiū q̄rere desistam⁹. sic tū cōsolatu

Meditatio deuotissima sup Salue regina.

as exules in corpe. semp recũ sim⁹ ciues in mente. Filij eue: vere filij eue: supbi: pſumptuosi: ambitiosi: auari: gulosi. ⁊ carnales inobediẽtes: ⁊ breuit in oĩb ipam euã sequẽtes: proni sum⁹ ad malũ: difficiles ꝙ ad bonũ. ⁊ si cõtingat aliquẽ filiũ bonorũ opeꝝ generare cũ q̃dam cordis dolore. et tristicia ꝓturimus: ſz malũ cũ letitia ꝓpetram⁹: nec nobis sufficiũt mala nr̃a. sed sicut ipſa eua: ita ⁊ nos alios inclinam⁹ ad malũ: ⁊ etiã sicut ipa. ita ⁊ nos in defectibus excusam⁹: aut saltez si possum⁹ ꝙ alios extorquem⁹. Plus eĩ placet nobis in multo sudore ⁊ labore vitia acq̃rere: q̃ dominũ gl'ie degustare. ⁊ ipm leuissime imo dulcissime possidere. nisi cũ nos dña adiuuasses. fortassis iã in inferni ꝓfundissima venissem⁹: nec est qđ nos valeat excusare: q̃ nõ te sed euã in oĩbus imitemur: ac ꝓ hoc. Ad te suspiram⁹. Suspiram⁹ autẽ de tã bone matrz absentia veire. ad te domina cupiẽtes. Suspiram⁹ ad videre filium tuũ affectantes. Nimius g̃ amor q̃ erga te sum⁹ inebriati intrinsec⁹. cogit nos ad te dña suspirare. O ibus es amabilis: oĩbus affabilis oĩbus delectabilis sedes sapiẽtie: fluuius clemẽtie: radius deitatis nec est q se abscõdat a calore tuo. Quis ergo ad te dña nõ suspirabit. Amore suspiramus: etiã ⁊ dolore. Undiq̃ nos angustie p̃mũt Quõ ergo ad te nõ suspiremus solatiũ miserorz: refugiũ expulsorz: liberatio captiuorz regina bellatorz: dña vniuersorz: etiã inimicorũ: nec est q tue voluntati valeat obuiare. Sic afflicti: sic miseri ad te suspiramus. Gementes ⁊ flentes in hac lachrymaꝝ valle. Heu dña non vides q totaliť sumus amaritudine pleni. Intus sumus gemẽtes: exteri⁹ flentes: in loco lachrymoso iacẽtes: onerati pctis gemim⁹ aggrauati molestijs: flem⁹ abũdantes miserys: in valle lachrymaꝝ sum⁹ ruũ subsidiũ postulãtes. Quid amplius dicaz: nec sufficio: nec scio oĩa detestabilia hui⁹ vall' enarrare. Eya ergo aduocata nr̃a. O laudabilis clemẽtia saluatoris. q̃ sic afflictis tã nobile subsidiũ dignatus est elargiri. ⁊ ideo nõ est timẽdũ qui miserear⁹ miseris: ad illã partẽ inclinãs sententiã quã defendis vt nob exhibeas gl'iam quã crearis. non ergo restat dña: nisi vt illos misericordes oc'los ad nos cõuerras. Eya g̃ aduocata nr̃a: illos tuos misericordes oculos ad nos ꝙuerte. nõ dubitam⁹ dña q̃ si nostras aspexeris miserias: et nõ poterit tua miseratio suũ retardare effectũ. Mirabiles: nec nõ ⁊ amabiles illi tuoꝝ radij oculorũ q̃bus nos allicis ad amorẽ. ⁊ ad plenã ducis salutẽ: nec venenatos oc'los basiliſci timeam⁹ O eue oc'li venenati. Cur nõ offertis vos oculis ꝺ̃ginis. si vultis ꝓfectã recipe medicinã. nam suorũ claritas oculoꝝ tenebras expellit: effugat caterua⁹ demonũ: purgat vitia mentiũ: cordа ꝓgelata accẽdit: ⁊ demũ ad celestia trahit. O q̃ bti o dña q̃s tui viderint oculi. hos ergo oculos ad nos dña cõuerte. Et fesum bñdictũ fructuz vẽtris tui nobis post hoc exiliũ ostende. O vent⁹ mirabilis. q̃ potuit tãge saluatorẽ. o venter laudabilis. qui meruit recipere redemptorẽ. o venter desiderabilis q̃ emanauit desiderũ mentiũ: gratiarũ fluuiũ: gl'ie premiũ. o venter amabilis ⁊ dulcedo anie. o deuotio mentiũ. inebriatio cordiũ. sanitas peccatorz Fructus tuus dña. Hic certe est fruct⁹ btus a ꝓncipio fuit ortus. Hic est fesus dei viui filius Hic est saluator noster dñs iesus. Hunc fesum bñdictũ fructũ ventris tui nob post hoc exiliũ ostende. vt videdo ipm habeamus. ipm videndo beatitudine repleamur. O clemẽs. O pia. O dulcis Maria. o clemẽs indigentib⁹. pia exorantib⁹. dulcz diligentib⁹. o clemẽs penitentib⁹. pia proficientib⁹. dulcis cõtemplantib⁹. o clemẽs liberãdo. pia largiendo. dulcis te donando. o clemẽs consolando. pia blandiẽdo. dulcis osculãdo. Clemens es subiectus. pia tã correctis. dulcis p̃dilectis. Amen.

Sequit tractatus Bernardi sup symbolum apostolorum.

Tractatus Bernardi super symbolum apostolorum.

Apostolice doctrine sniam. cā fidē ꝙ fidei cōfessiōz nob cōmēdās. corde ait creditur ad iusticiā: ore aūt ꝓfessio fit ad salutē. Dicit em scriptura. Oīs q̄ credit i illū nō ꝓfundet. Hoc ergo frēs caz salubr ē datū ꝓsilū. ab ortu suo eccl'ia ꝓuidēs breuissimā fidei symbolū cōposuit. qō z sumā fidei ꝓphenderet z ꝓborū multitudie ꝓfitentē nō grauaret. H aūt illō est qō nō ꝓsiliozꝫ. sed ipozꝫ credit ee apl'oz. iuxta nūeꝫ eoz totidē sentētijs ꝓphensum. Symbolū aūt collatio dr. q. d. hoies cōtinuaturi ptes suas i vnū ꝓferūt vñ cōmessationes fiāt. Ad hāc itaqꝫ similitudinē symbolū dr diuersoz sniē in vnū ꝓgregate. fidei summā cōtinētes. Est aūt spūale z singulare ꝓuisiū diuini ꝓbi refectio i scriptura: q̄si mensa nobis apposita. In q̄ sūt delitie tot ferculoz. q̄t sunt snie doctoz. De hac mēsa dicit Fiat mēsa eoz coram ipis in laqueū. In hūc itaqꝫ modū apl's tanqꝫ insilitudinē cōuiuij inf se ꝓferētes. cōi deliberatōe. pūs fidei symbolū instituisse credūtur. In q̄ fidei catholice sūma vt dictū est doceat. z ꝑ salubris ꝓfessio paucis ꝓbis ꝓferat. vt sim'l z doctrina fidei pfecta sit et nō sit ꝓborꝫ plusquas onerosa. Nō quidez postmodū a sctis patrib est tāta diligentia roborat. vt nemi fidelū liceat verba eoꝝ ignorare ad cōfitendū. z si nondū sufficiat ad intelligendū. Sed q̄m sonꝝ sine intelligētia aures q̄dem mulcet. mentē nō reficit: nec ꝙ ba mentē excitāt audita. si nō fuerint intellecta. nos q̄ litteraꝫ sciuli videmur. niti q̄enit. vt d: sensu ꝙborꝫ anie capiam. pastū: nec tā aure cordis capiamus sonū: q̄ aure cordis intellectū. Quales auditores req̄rit dñs dicens. Qui hz aures audiēdi audiat. Cūqꝫ fides oim sit fida mētū bonoꝝ: z absqꝫ ea ipossibile sit placere deo. ipsaqꝫ cordis potiꝝ q̄z oris. Corde em vt dictū est creditur ad iusticiā. i. magis cordis q̄z corpis aures sē applicande. vt qō ꝙbis. pficiam. intelligētia capiam. Nō em lōge est a mēdacio q̄ qō nescit. pfitet. z plusq̄ reus est qō ignorat. Qō ne ꝓsumam. apl's nos illa rēpbensio cōpescat. q̄ quibusdā imperās ait. nescientes de q̄bus loquunt neqꝫ de q̄bus affirmāt. Nulla aūt est periculosi' mēdacij vel erroz. q̄z in his q̄ ad fidē ptinēt. z cassa ē ꝙborū platio. quā nō sequit intelligētia. cū ad h rēm sit instituta. vt intelligētia cōferat audita. Quāto aūt salubrioz est diuinoꝝ ꝙboꝝ intelligētia. tāto ampli' hec a nob est inq̄renda horātate hoc apl'o. q̄ cū diuine laudis benedictiōes. seu cū alie fiūt in eccl'ia ꝑces vel ozōnes. ad q̄rū cōfirmationē vl' cōpletionē amē vl fiat est rndendū: neminē digne posse rndere ꝓcedere. q̄ ea q̄ ꝓcesserūt nō intelligit. Corinthijs em scribēs de ydiotis lras ignorāre. z q̄si in eccl'ia ad rndendum cuiqꝫ astāte ait. Quō dicet amē sup tuam bñdictionē. q̄ qd dicas nescit. Qō z brās hieronym' memorie tenēs cū marcellā de diuersis hebraicis noib institueret. In hebreo inq̄legit. amē. q. s. vera sunt q̄ supra dicta ꝓfirmāt. Vñ z paulus asserit nemiē posse rndere amē. i. cōfirmare ea q̄ ꝑdicta sunt: nisi intellexerit eadē Qui ad oim q̄ dicunt in eccl'ia intelligētiā vehemēt exhortās nos. implemī inq̄t spūsctō. loquētes nobismetipis in psalmis z hymnis z cāticis spūalib. Nō em sibi vl' secū loquit q̄ qō dicit nō intelligit Vt igit iuxta apostolū malicia puuli. sensu autez pfecti. firmū fidei teneam' fundamentū. qō ꝓposuimus expositōis luce. put dñs annuerit cōsumem'. Credo i deū. Unusq̄sqꝫ vt ꝓfessionis sue ꝓpitatē ꝓseuet. ne os qō mentit occidat aiam. ꝑmo dz attēdere q̄d sit credere i deū. q̄d deo. Credere deū est ēstiare qō ipe sit. credere deo est ꝙbis ei' qō ꝙba sint. z a falsitate ꝓrsus alīa cōsentire. Credere ꝙi deū est credēdo eū diligere. z sic mēbꝝ ei' fieri vl' esse. Hec est illa fructuosa fides que vt dicit apl's ꝑ dilectionē operat. et de qua vt dixi nus scriptū est. Oīs q̄ credit in illū nō cōfundet. In illū potius q̄z illū vel illi. cum hꝫ duo modi fidei nobis cum reprobis. et ipis quoqꝫ demonibus sint ꝓmunes. Quia vt beatus iacobꝫ meminit demones credūt z contremiscunt. Sed fides sine op'ibus mortua est. Tertius mod' credendi q̄ videlicet in deū credit. solus int reprobos discernit z electos

Ut igit vera sit nostre fidei cōfessio. qua singuli: vt puto q̄tidie dicim⁹. Credo in deū. Sic viuere studeam⁹: vt h̄ vere dicere possim⁹. Alit quippe mēbra nō erim⁹: et plus nob falsitas p̄fessiōis officit. q̄z p̄bo rū plato pfit. Cū aūt singla q̄ i hac fidei p̄fessione sequunt. huic p̄ncipio ita cohereāt. atq̄ hinc pendeāt: vt si hui⁹ veritas violet: ipa nō possit in ceteris custoditi. cū vicz dī Credo t in iesum xp̄m t in spiritū sanctū ꝛc. Frustra reliq̄ cōfitemur. si cōfessionis ex⁹ diū falsitatū hz fundamentū. Patrē oipotentē. Cū p̄miſit deū vnū videlicz nō plures. deitatz astruxit vnitatez: nūc p̄o psonarū annectit distinctionē. cuz patrē t filium et spīsanctuz cōmemorat. Oipotens dicit: vt beat⁹ memit augustinus. nō q̄ oia possit hoc est quaslibet in se susceptibles actiōes. sed q̄ affectib⁹ volūtatz et dispositiōis illius nulla potestas resistere nulliusq̄ nature vis possit impedire. Bñ aūt cū nos in deū credere p̄fitemur. oipotentiā ipius p̄memoramus: vt q̄z iustū sit in euz credere t spem ponere. cui⁹ tanta sit potētia declarem⁹. Ulñ apl⁹. Si de⁹ p nobis q̄s p̄tra nos. Creatorē celi et terre. Dictur⁹ oim creatorē p̄miſit oipotentem vt ostenderet eū hoc posse: q̄ omia possit. Creatorē aūt celi t tre dicit. hoc est de nihilo. t nō placēte materia. oia ex q̄b⁹ cōstat mūdus opat. Celū qđ tā aereū q̄z etherēū dicit. supiores mundi ptes appellat. terra p̄o inferiores q̄ pondere suo in ymo subsidūt. s. tam aquaticas q̄z terrenas substātias. Possum⁹ etiā p celū t trā vniuersā sic includere creaturā: vt celū dicam⁹ supiorē dignitatē. i. spiritualē quālibet naturam. terrā p̄o quācunq̄ corpoream. Cū aūt deū oim creatorē cōmemorat quātuz ei debeant vniuersa insinuat. Et in iesum xp̄m. Filiū dei psonā p̄ns symbolū nobis cōmēdans: ei⁹ diuinitatē piter et hūanitatēcō mēorat: t tā regni q̄z sacerdotij ei⁹ dignitatē vñ xp̄s est appellatus designat p q̄ duo nobis iesus idē saluator efficit. Nā q: taz regia q̄z sacerdotalis dignitas p vnctiōez instituit. hinc merito xp̄s est appellat⁹. rex iste summ⁹ et sacerdos t saluator verus. Ulñ t noia hec tā q̄si ꝓpria meruit. vt iam cū audim⁹ xp̄m vel iesum eū p excellentiā solū intelligamus. Rex aūt ēnobis est q̄si sup̄mus dñs nobis p̄sidēs. t inter hui⁹ se culi p̄cellas t turbines eccl'ie sue nauez ad portū tranq̄llitatz eterne regēdo dirigens et tā ꝓbis q̄z exēplis discipline regule nobis tradens. Sacerdos aūt imo pōtifex nobis fact⁹ est dū in cruce suspēsus tanq̄z in ara p nobis imolat⁹ est. Ulñ aūt nobis tā xp̄s vt dictū est q̄z ihs ver⁹ existat. dili gent aperit cū eū tam dei q̄z hois filiu⁹ cē p̄sequent annectit dicēs. Filiū eius. i. dei patris vnicū. ne adoptiu⁹: sed cōsubstantialis putet. Qui cōcept⁹ est t cetera. Qđ tñ dicim⁹ vnicuz: q̄busdam videt magis ad dñm q̄z ad filiū esse cōiungēdū. siue ad vtrūq̄ simł: vt sicut est vnic⁹ filius p̄ris. ita et vnicus dñs sit nobis. Sicut eīm p̄sonā patrz cōmendās. cū t oipotentē t celi t terre creatorē dixit. ita nūc ad honorē filij eū nō solūmodo xp̄m ihm. verūetiā dominū nr̄m p̄fitet. t vnicū. i. solū dñm nostrū. scōm hoc q̄ ei⁹ soli⁹ p̄cioso sanguine empti sum⁹. Aut si forte quē moueat patrē t spīsanctū nō min⁹ dici dñm nr̄m sciat ita filiū soluz dici dñm nr̄m. vt p̄ter eū nō sit ali⁹ oim dñs. Licz eīm vtraq̄ aliarū p̄sonaꝝ eq̄ dñs nr̄ sit t de⁹ nr̄ sit dicēda: q: nō est ali⁹ dñs vna p̄sona q̄z alia. sicut nec ali⁹ de⁹ q̄libet earū. ita de⁹ vl' dñs sola est dicenda vt nullaten⁹ res alia dñs sit existimāda. vel ali⁹ ab ea dñs sit existimādus. cū idē dñs sicut t de⁹ vna p̄sona sit cū alia. Qui ꝓcept⁹ est. Qui inq̄z xp̄s siue q̄ filij⁹ dei scōm assumptā hūanitatez cōcept⁹ est ꝛc. Ac si dicat. Cui⁹ hūitas de ipa substātia ꝓginis p opatiōez diuīe gr̄e cōcepta est t nata est. Naz cū t singuli homines ex ania cōstent t corpe tamē scōm solā corporis naturā dicunt cōcipi a matrib⁹ t nasci. Dicturus aūt eū de virgine natū. ne q̄s qualiter id fieret. bene p̄miſit cōceptū de spiritusctō: sicut et matri querēti quomō fiet istud. dictum est ab angelo. Spūssanctus superueniet in te t cetera. Ex quo quidē nō mediocriter ipaz quoq̄ spiritussancti p̄sonaz cōmendat dicendo videlicet p ei⁹ opationē illud corp⁹ esse ꝓceptū. in cui⁹ hostia oim redēptio cē ꝓfitet⁹.

ceptū. Hinc est illud ad hebreos. vbi in hac nře salutis cōsūmatiōe totius trinitatis operatiōes cōmemorās ait. Si em sanguis hircorū aut thaurorū et cinis vitule aspsus inquinatos sctificat ad emēdationē carnis. quāto magis sanguis xpi. q̄ p spīm sanctū semetipm obtulit immaculatū deo. emūdabit cscias nřam ab operibus mortuis ꝛc. Cū aūt vel conceptū vel natū de spūsctō audim⁹. aliter eū de spūsctō cōceptū. ꝛ aliter de ꝟgine cōceptū. ꝛ aliter eū de spūsctō natū. ꝛ aliť de ꝟgine natū intelligamus. a ꝟgine q̄dē vel de ꝟgine scōm hoc q̄ō de substātia ei⁹ tanq̄ matris carnē accepit. de spūsctō ꝟo scōm h̄ q̄ō p diuie vt dictū est gře nouā ac mirandā operatiōnē factus est. ad q̄ō nulla institutio nature sufficere poterat. Nō igit in hac natiuitate vel incarnatiōe dñi spīm sanctū patrē ei⁹ intelligere debem⁹. quēadmodū matrē ei⁹ ꝓfitemur ꝟginē Sic em illa etna eius generatio de substantia pris sine mre est. sic ista tpalis de mre sine pre est. operatorē itaq̄ vt dictus est pcr⁹ q̄ spīm sanctū intelligere debem⁹ sic ꝛ in singulis q̄ facit operator pcr⁹ vl creator q̄ pař dicēdus est. Et attende q̄ō cū dicit. filiū de ꝟgine natū. ꝛ eundē tā dei q̄ hois esse filiū astruit. vnitatē psone i duabus naturis. diuina. s. ꝛ humana ꝓfirmat. Quāuis em scōm diuinitatē ex solo patre sit genit⁹. scōm hūanitatē ex sola matre sit nat⁹. aliaq̄ sit natura dei. alia hois. vl aliud sit diuitas. aliud hūanitas: vna tn ex in xpo psona i duabus naturis existēs. nec est ali⁹ in psona fili⁹ dei q̄ fili⁹ homis. q̄uis aliud sit in natura ꝟbi q̄ō hoīem assumpsit. q̄ hō assumpt⁹. Hec duo sunt xpi assumēs et assumpt⁹. sz vn⁹ xps. sic nec duo sunt hoīes vl due psone aīa hois vl eius caro. licz aliud sit scōm naturā aīa q̄ caro cū illa vicz sit incorporea suba. hec corporea. i. illa corp⁹. hec spūs. Sicut g̃ in singulis hoīb⁹ due sunt nature. corporea. s. ꝛ incorporea. sz vna tn psona. sic et i xpo due sunt nature. diuina. s. ꝛ hūana. sz vna solūmō psona. Que psona q̄si p se vna dicit. hoc est suba q̄libet carnaľ. ita p se ab alys reb⁹ distincta. vt vnā subaz cū aliq̄ re alia nō cōstituat Quādiu g̃ aīa hūana in corpore est. psona dici nō pōt. qr carni cōiuncta vnā hois suba. atq̄ vnā rōnabilez substātiā cū ea cōstituit. Sic ꝛ ꝟbū homi in xpo vnicū. vnā xpi psonā nō duas reddit. Iuxta q̄ vnionē q̄dē psone eū dē xpm tā dei filiū q̄ hois dicim⁹ crucifixū. mortuū ꝛ sepultū. cū tn ista nō nisi scōm hūanitatē sint accipiēda Vñ ꝛ paulus dñm glorie crucifixū eē dicere nō verek. et q̄ descēdit de celo. ꝛ q̄ alcēdit eūdē esse. Et ipe xps de seipo loq̄ns ait. Nemo alcēdit in celū. nisi q̄ de celo descēdit. fili⁹ hois q̄ est in celo. et iterū. Si g̃ videritis filiū hois alcendentē vbi erat prius. Cū g̃ xps ꝓprie dicak deus ꝛ hō simľ. h̄ est illa tria simľ ꝓpriis naturis discreta. verbū vicz ꝛ ania hūana ꝛ caro. ad oñden dū tā vnitatē psone. q̄ diuersaꝝ in xpo vnionē naturaꝝ ita sepe pmiscem⁹ vocabula. ꝛ mō verbū. mō carnē. mō animā dicam⁹. ꝛ nōnunq̄ q̄ ꝓpria sunt dei asscribam⁹ hoi ꝛ ecōuerso. Cuz em dicit apl⁹ xpm dei ꝟtutē ꝛ dei sapiam. ꝛ rursuz Qui cū in forma dei eēt nō rapinā arbitrat⁹ est Quis hec ad diuinitatē ipius nō referat. Sed cū rursus ipemet xps de se ꝛ pre loquns dicat. Ego ꝛ pař vnū sum⁹. ꝛ iterum Pater maior me est. q̄s nō videat hoc. ꝛ illud de ipo scōm aliam ꝛ alia naturā dici. Quē etiā cū dicim⁹ ad inferos descēdisse vel i sepulchro fuisse. q̄s nō illud de ania sola h̄ de corpe intelligat. Hoc q̄ppe mō ꝛ petrū rome i sepulchro eē. ꝛ eundē in celestibus cū xpo gaudere ꝓfitemur. cū h̄ ꝛ illud de alia ꝛ alia dicam⁹ suba. non tn de alio petro. q̄uis post dissolutionē corpis et aīe tā nō sit vna psona i petro ex ania ꝛ corpe cōpacta Ad illā tn psone vnionē q̄ ante fuit. nō q̄ mō est respicientes. dicim⁹ petrū ꝛ ibi esse in sepulchro. ꝛ in celestib⁹ cū xpo. q̄ etiā sepulchrū alicui⁹ intuētes dicere non veremur. hic hō q̄ hic iacet magnā scientiā ꝛ pulcritudinē habuit. cū tn illud cadauer nec iā hō sit nec sciam vnq̄ habuerit q̄ solius erat aīe absentis. nec ipa aīa q̄ scientiā illā habuit corpalē. illā pulcritudinē vllaten⁹ hīe potuerit. sed i diuerso penit⁹ natus. scia illa. ꝛ pulcritudo fuerit. illa q̄dez in ania. hec in corpe. Cū itaq̄ dicim⁹ hūc q̄ iacet i sepulcro sapientē fuisse. ꝓpter vnitatē. s. psone q̄ tā nō est. sed fuit. cur nō dicam⁹ de xpo hūc q̄ deus est hoiem esse. vel

hūc q̄ de celo descēdit celos ascēdisse. h̄ est vnā dei ⁊ hois vl̄ x̄bi descēdentȝ ⁊ hois p sonā eē. Alioq̄n quō dicem⁹ aliquē intuētes hoiem. qz hic q̄ pulcer est. sapiens est. nisi vicz scōm vnitatez psone. in cuius vt dictū est diuersis ptib⁹ pulcritudo et sapiētia ita sunt distincti. vt aliud ibi pulcritudinē habeat. i. corp⁹. aliud sapiētiā. i. aīa. Sicut ḡ dicim⁹ eū qui pulcer est sapientē esse. cū tñ pulcritudo soli⁹ sit corpis. sicut sapia solius est anie. ita vnū eundē xp̄m et deū dicimus ⁊ hoiem. i. vnā ex istis vel in istis naturȝ cōsistere psonā. etiā cū x̄pus in terra ꝓsistēs adhuc filiū hois dicit in celo eē. h̄ q̄d aliud sonat. nisi hūanaz nām ei eē vnitā. q̄ p p̄tiam diuinitatȝ vbiq̄ consistens. a celesti celsitu dine nō est remotus. Quid itaq̄ mirū cū supius p̄missuz sit filiū dei. statim adiūctū est. Qui cōcept⁹ est de spūsancto nat⁹ de x̄gine. Intelligenatū deū. et iā nō miraberis x̄ginis partum Scōm p̄missuz. sic intelligim⁹ etiā dñm glie crucifixū. hoc est hominē vel corp⁹ ab eo assumptū. iuxta illud qđ ⁊ marie magdalene dñm suū de monumēto sublatum defleuit. i. corp⁹ dñi sui. Sepe em̄ de toto ad ptes. vel de ptibus ad totū trāslatiōes noim fiūt. veluti cū mō carnē totū hoiem dicim⁹. ⁊ nonunq̄ aīaz desideris carnis noie designam⁹. Passus scōm eandē. s. naturā. scōm quā de spūsancto ꝓcept⁹ vl̄ de x̄gine dict⁹ est nat⁹. Sub pōtio pylato h̄ est eo dñante ibi vbi passus est ponit⁹ vel cognomē vel gētile nomē pōt eē ex aliq̄ loco. Bñ aūt gētile cōmemorat p̄fidē. vt ex hoc etiā insinuet iā illud venisse tp̄s. q̄ iaz iuxta ꝓphetiam iacob siue danielis. regia vnctio in pp̄lo iudeoz d efecerat. Crucifixus. Ecn⁹ q̄z patibuli determinat. qđ ignominios⁹ erat. sicut em̄ p̄ dictuz erat. morte turpissima cōdemnem⁹ eū. mortu⁹ ⁊ insuper sepult⁹ vt oīb⁹ nob hūilitatȝ exēplū cō probet. ⁊ tāto ampli⁹ diligat a nob. q̄nto ḡuiora vl̄ indigniora ptulit p nobis. Descēdit ad iferna. q̄ mortu⁹ ōz ⁊ sepult⁹. ipe etiā ad iferos descēdisse dī. cū illud tantū scōm corp⁹. h̄ scōm aīam intelligaī. Ipsa q̄z aīa q̄ in carne fuerat passa ad iferos descendisse asserit. qz passiōis ei⁹ efficaciam iusti senserunt antiq̄ p eā a penis liberati. Non em̄ ania vel spūs aliq̄s vt btūs meminit Augustin⁹ loco mouet. sed solūmodo corp⁹. sic ergo dñs q̄ vbiq̄ est descēdere quoquā dī. scōm aliquē effectū operationis sue. ita vt aīa illa scōm efficaciā p̄tie passionis descēdisse dicit ad electos suos liberādos. Solius nāq̄ aie vel sentire vl̄ pati est ⁊ si ex carne hoc ei accidat tanq̄ q̄dam taliū instrumēto. Inferos itaq̄ dicimus penales illas tenebras q̄s etiaz iusti sustinebāt adhuc extra diuine gl̄ie cōspectū ꝓstituti. ad quā totis desideriis anhelabāt. cui⁹ q̄dē gl̄ie visio est illa sūma felicitas a boi pena penit⁹ īmunis. quā dñs ipe latroni p̄mittit dicēs. hodie mecū i paradiso. Tertia die resurrexit a mortuis. h̄ est de int̄ mortuos. tanq̄z veracit̄ corpore defunct⁹. p̄pria p̄tate nō aliena est suscitatus. Sic ipe ait. P̄tātem habeo ponendē aīam meā. ⁊ iterū sumēdi eā. Nota ordinē p̄us q̄z surrexit ad inferos descendēs salutē nr̄am operatus est: qz nō tam sua q̄z nr̄a in his oibus reqrebat. Ꝑo itaq̄ die sue passiōis anteq̄z resurgeret vel celos ascēderet tā p̄ dictū latronē q̄z antiq̄s iustos introduxit i paradisum: qz eis sue diuinitatȝ visiōnē exhibēs. ꝑa iā btitudine quā paradisuz noiant animas eoz satiauit. De q̄ satietate p̄pha dixit. Satiabor cū appuerit gloria tua. Extra quā visionē gl̄ie q̄cq̄d est ei⁹ cōparatiōe tenebre dicendū est. nec p̄rius est alienū a pena q̄ntacūq̄ sint salutis subsidia. Ascēdit ad celos. Sic corpe surrexit de sepulcro: ita corpore ascēdit ad celos. ⁊ vteriq̄ p̄pria p̄tate. vt nō tracē eē. sz magȝ dicaī ascēdisse: vt ipe ait Nemo ascēdit in celuz. nisi q̄ de celo descēdit f. li⁹ hois q̄ est in celo. Alij q̄ppe magȝ trahi q̄z ascendere dicēdi sunt. Absit aūt vt x̄po iā p resurrectionē gl̄ificato ei⁹ corpalis ascēsus. aliq̄d cōtulerit btitudinis. Que est em̄ i vita futura nr̄a btitudo. nisi illa diuinitatȝ visio de q̄ dicit psalmista. Satiabor cū tē. Cuius q̄dem sue visionis lucē p ysaiā dñs p mittēs ait. Nō erit tibi ampli⁹ sol ad luceduz p diē: nec splēdor lune illūiabit te: sz erit tibi dñs i lucē sempit̄nā: ⁊ de⁹ tuus in gl̄iaz tuā. Nō occidet vltra sol tu⁹. ⁊ luna tua nō minuet̄. q̄a dñs erit tibi in lucē sempit̄nā: ⁊ implebit̄ dies luctus tui. po-

pulus aūt tuus oēs iusti imppetuū: hereditabunt terrā t cetera. Quis aūt nesciat deo q̄ vbiq̄ est: nos nequaq̄ locis: sz oppibus pītes vel absentes fieri. Vnde t angeli dei facie sp videtes: cū ad nos mittūtur: nequaq̄ visiōis hui⁹ luce puant. q̄n tomagz aia xpi q̄ hac visiōe pfecti⁹ fruit. ea nunq̄ puari potuit. Quid est itaq̄ humanitatē ei⁹ celos ascēdere vl etiā vt apostolus ait. sup oēs celos ascēdisse vt adimpleret oīa. nisi corpali ascēsu mōstrasse eū oīm beatop̄ btitudinez transcēdisse. De q̄ dignitatis ei⁹ excellētia dictū est p pphetā Elevata est magnificētia tua sup celos: t p aplm. Sedet ad dexterā matestatz in excelsis tāto angelis melior effect⁹. q̄nto differētius p illis nomē hereditauerit. Vt aūt fideles hāc in suis corpib⁹ glificatiōez expectarent: vt vbi spūs vellet. ibi sine difficultate mop̄ eēt t corp⁹. hoc pmū caput exhibuit q̄ exēplo ei⁹ sperandū eēt t membris Sicut g̃ fili⁹ dei de celo descēdisse dr̄ hāberi⁹. t scōm assumptā hūanitatē q̄dāmō minor angelis fact⁹. ita t fili⁹ hois ascendisse dicit exaltatus. q̄uis etiā corpalis ei nō defuerit ascēsus. q̄ huic exaltatiōi attestarer. Nā q̄ mox subdit. sedet ad dexterā. nō de corpali ei⁹ sessiōe. vl de corpali dextera pītis accipiēdū est. Quid ē em hoiem xp̄m ad dexterā dei sedere. nisi cū i gl̄ia patrz. t. in illa supna btitudine dignitatē gradū tenere. tanq̄ oīm a deo iudicē pstitutū Vñ subdit. Inde. i. pinde venturū iudicare vivos t mortuos. q̄si ceterz electis ad sinistrā cōstitutz dei. solus assistit dextre: q̄ sicut dextra pualet sinistre. ita ipse pualet vniuersis in btitudine. q̄a p̄o sedere est iudicantiū: sicut stare iudicandop̄. bñ p sessiōē iudiciariā exprimit prātez. Vivos t mortuos iudicabit: q̄ tam electz q̄ reprobis pmiū vel penā p merit⁹ reddet. q̄ em ex fide iust⁹ vivit. t utiq̄tas mors q̄dā est aīe. iuxta illud. Non mortui laudabūt te dñe. sz nos q̄ vivim⁹ rc. electos h̄ vivos. reprobos appellat mortuos. vel dicit vivos q̄s occult⁹ ille iudicz aduen⁹ adhuc in corpe repiet. ceteros p̄o mortuos appellat. Credo in spm̄sanctū. Hec fidei cōfessio ip̄m eq̄ deū sic t patrē t filiū asserit. ali quī nō diceret in spm̄: sz spm̄sanctū tm̄ sicut t p̄sequent dicit. eccl'iam nō in eccl'iaz Sicut g̃ dicim⁹. credo sctāz eccl'iam. i. eā cē sctām: ita etiā dicere possum⁹. credo sanctū pet̄p. Greci tm̄ in eccl'iam dicere nō verent. sic t symbolū illud cōtinet. q̄ ad cautelā fidei ortho doxeleo instituit. et i tabula argētea descriptū rome altari sci pauli affixit. Catholicā. i. vniuersalē t nō in alīq̄ mūdi pte. sic sūt hereticop̄ puēticule cōclusaz. sz vbiq̄ dilatatā. sicut iacob p̄figurabat in figura xp̄i. p̄missum est. Dilataberz ad orientē rc. Sanctop̄ cōmunionē. i. illā q̄ scti efficimur: vl in sctitate cōfirmamur. dñici sz sacramēti pticipationē vel cōtionē eccl'ie vel fidei siue charitatis vnionez. Possum⁹ etiā dicere. sctōp̄ neutralit. i. sctificati panis t vini i sacro altarz. Remissionē pctōp̄. tm̄ p pniam. s. t p̄cutū eccl'iastico p̄ sacramēta p̄op̄. Carnis resurrectionē. tā in electz vicz q̄ in reprobis et in corpibus vtrop̄q̄: deinceps nulla dissolutiōe interueniēte. Vitā eternā siue ad gl̄iaz siue ad penā. Amē. hoc est. verū est. h̄ iuxta apl'm vt diximus dicere nō oz. q̄ ea q̄ p̄missa sunt nō intelligit. Vñ ad eruditionē puulorū hāc expositiūcula facere necessariū duxim⁹.

Tractatus super dñicam oronē.

Quatuor legim⁹ orōnes sicut moysi: vl aliop̄. sed tanto p̄eminet hec vniuersis q̄nto mator ille est q̄ hāc p semetip̄m discipul' suis tradidit. s. dñs ihs. a q̄ ipsa dñica ꝓprie est appellata. vt em lucas memit. Factū est cū ipe eēt in loco q̄dāz orās. t postmodū ab oīone cessaret: t ei vnus ex discipul' diceret. dñe doce nos orare. sic t iohannes discipulos suos docuit. t ait illis. cū oratz. dicite. Pat sctificet nomē tuū. Cū aūt hec oīo p̄moni ei⁹ in mōte hita inserta. tā a matheo q̄z a luca scribat: q̄ soli p̄monē illū referūt. placet illā magz scōm matheū p̄sequi. q̄ eā plenius ac pfectius: sic t totū illū p̄monē cōmemorat. vtpote q̄ int̄fuit: t ab ipo dño non ab alio eū didicit Vt em memit btus hieronim⁹. alit audita. alit visa mēorant. et q̄d meli⁹ intelligim⁹. meli⁹ proferimus. Vnde nō sine ammiratione habem⁹ qualiter hec consuetudo: vt inter missarum solennia verba quedam Matthei ab oratione dominica subtrahant. et verba luce

apponant. q̄ nō eā ab ipso dño audiuit. sz a paulo didicit. q̄ nec illi p̄mon interfuit. Vbi em̄ matthe⁹ dicit panē supsubstātiale. Lucas ponit panē q̄ttidianū. t vbi ille dicit q̄ttidie. iste dicit hodie. Duas q̄z petitiones lucas p̄termittit. q̄s matheus ponit. s. fiat voluntas tua. t libera nos a malo. Cū itaq̄z matthe⁹ oronē dñicam diligenti⁹ ac pfectius. cū eā ab ipo dño audierit t didicerit scribat. valde mirandus est cur aliq̄d ei⁹ ꝓbū p̄termittat. q̄ t dicentes viderit. t loq̄nte audierit. vn⁹ vicz cozuz q̄bus ipemet ait. Bti oculi q̄ vidēt q̄ vos videtz. t aures q̄ audiūt q̄ vos auditz. tc. Quid est em̄ qō vniuersus. ꝓba matthei p eoz pfectione retineant. t vnū solū mutet. s. cū dicim⁹. q̄ttidianū. p supsubstātiale. cū lōge meli⁹ ꝓbū apli t simt euāgeliste panis illi⁹ excellentiā exp̄mat: q̄z vocabulū a solo euāgelista positū. Quāta est presumptio ex ꝓbis duoz euāgelistaz copulatz ita vnā oronē cōficere. q̄si euāgelium vtrūq̄z corrigam⁹ cū neutruz p oia sequamur. t ita ex vtrisq̄z ipa sit cōiūcta. sicut a neutro repit scripta. Denicz sapientissimo rū grecoz prudentia. vñ ad nos tā diuine q̄z sec'ares doctrine manauerūt. t quozuz maria cōcilia. totā vbicz terraz eccliaz tā de fide q̄z de moribz instruxerūt. solū matheuz. in hac oratione ita seq̄ decreuit. vt ei⁹ hic ꝓba frequētent dicēres. arthon. ymo. epison. hoc est panē nr̄m supsubstātialem Quānis em̄ lucas grece. matthe⁹ hebraice scripserit. peginā tū linguā magz q̄z proprietā. tū pro auctoritate apli. tū p pfectiōe quā dixim⁹ pponere decreuerūt. Oro autē ptibus scōm matheū hec oratio distinguit q̄ruz pars est inuocatio q̄ est. Pat nr̄ q̄ es in cel. deinde septē petitiones sequunt. q̄rū tres pores ad deuz ptinēt. q̄ttuor reliq̄ ad nos. Si q̄s forte q̄rat. cur ꝓbis orandus sit de⁹. t cur apō cū q̄ cordis inspector est deuotiōis nō sufficiat affectus. Respōdemus his duabz de causis mihi fieri videtur. q̄rū vna ad honorē dei. altera ad commodū nr̄m ptinet. Cū em̄ dñm oram⁹ vt aliq̄d faciat illud pot⁹ ab ipo q̄z a nobis esse recognoscim⁹. t q̄si p grām dei esse collatū nō nr̄az esse virtū. Ipsa insup̄ latio verboz q̄dam est deuotionis excitatio. vt facili⁹ impetrem⁹ q̄ deuoti⁹ postulem⁹. t p hec q̄ dicunt oret vt intelligant. Nūc ad lram accedam⁹. ipm p̄us deū orates. vt oronis sue nobis cōferat intelligētiā q̄ ipam nob faciat fructu osam. Pat nr̄ qui es in celis. Cū pat pot⁹ dicit q̄z dñe. nos sibi p amorez. pot⁹ q̄z p timorē ammonet seruire. Timere q̄ppe seruoz. amare filioz Vñ aplus. xp̄iana seruitutē a iudaica distinguēs cōuersis tā iudeis aiebat. Nō accepistis spm̄ seruitutis iterz in timore. sz accepistis spm̄ adoptiōis. in q̄ clamamus. abba pat. Nō mediocrz videt benuolētie cā ptio. dū eū quē oram⁹ p̄em. vt ex dulcinoie. ad patne dilectiōis affectū moueat. t nō tā q̄d seruis q̄z filijs debeat recordat. Cū quisq̄z nr̄ pot⁹ dicit q̄z me⁹ filius dei p adoptionē pot⁹ qō multz est cōe q̄z per substātiā. qō soli⁹ est xp̄i. se esse p̄fitet. Bñ aūt hec oro nō singlariter ab vnoquoq̄z fit: sz pluraliter cū dicit nr̄ vel nr̄m. nobis nos qz tanto facili⁹ qō petim⁹ impetram⁹. q̄nto p fraterne dilectiōis affectū. alios i oronē nob sociam⁹. Qui es i celis. hoc est per gr̄am bitas in sanctz. q̄ p mū diciaz q̄si de terra facti sunt celi. celestz vicz bois portātes imaginē nō terreni. t mēte t desiderio celū pot⁹ q̄z terrā habitātes toto desiderio in supioribz nō in infimis ꝓstituti. De q̄bus celis dñs ait. Celū mihi sedes est. i. aīa. tā sublimis t desideriis feruēs spūalibus. Sanctificet nomē tuū. Post inuocationē petitiones adiūgit Et qz plus gr̄iam dei q̄z vtilitatē nr̄am q̄rere nos oportet. hic q̄ppe finis debet eē in omibz q̄ agim⁹. s. vt glorificet de⁹. Tres iste vt dixim⁹ petitionis glorificationē ei⁹ exp̄sulāt. de cuius violatione. ipe p ezechielē. de reprobis iudeis cōquerēs. t eos increpās ait. Nomē sctm̄ meū polluistz in gentib. Quā t apostolus sententiaz inducēs ait. Nomē dei p vos blasphemat inf gentes. Quēadmodū q̄ nomē dei pollui vel blasphemari. h̄ est irrideri vt vilificari ab infidelib dicit. cū puersе agere videret eos q̄ se ꝓp̄lm dei vocāt. sic ecōtra ipm̄ sanctificat t bñ dicit seu laudat. cū ei⁹ ꝓp̄lus sctē t religiose viuit. t illud impler viuēdo. qō ipemet p̄cipit dicens Luceat lux vra tc. De hac glorificatiōe diuini nois. p eundē ꝓphetā dis-

cit dñs. Scrificabo nomē meū. qđ pollu-
tū est int gētes. qđ polluist; in medio eor.
qđ etiā subsequēt expōit dicēs. Facia vt
in p̄cept; meis ambulet; ⁊c. Sicut cīn ign
tū in nobis est deū inhonoram⁹ cū ei⁹ p̄-
cepta p̄teimim⁹. sic econtra nr̄a cū hono
rat obedientia. Nomē itaq; ei⁹ qđ sctm est
in se. etiā in nobis scrificat. cū sic sub noīe
ei⁹ viuim⁹. vt ip̄e a q̄ xp̄iani vel etiaz alij
dicimur ex vita nr̄a glificet. Vt aut ē ita
nomē ei⁹ sanctificet in nobis: orandū no-
bis est. vt expulso a nob regno dyaboli. si
ue pcti. de q̄ dicit aplūs. Nō regnet petm̄
in vr̄o mortali corpe ad obediendū p̄cu-
piscētijs ei⁹. Regnū dei aduenīat in nob.
qđ est scđa petitio. Aduenīat regnū tuuz.
hoc est tuū i nobis sit dominū: vt spōta-
neā tibi exhibeam⁹ obedientiā. qđ vt fiat
Fiat volūtas tua. in nobis q̄ est tertia pe-
titio. tua inq̄ q̄ errare nō p̄t vel mala cē.
Tūc aūt volūtatē dei facim⁹ cū qđ ip̄e ap
probat. ⁊ nobis p̄sulit implem⁹. Fiat in-
q̄. sicut ī celo ⁊ in terra. i. vt ipsa terra nr̄a
q̄uertat in celū. hoc est sic a carnalib ⁊ ter-
renā q̄rentib illa impleat: sicut a spūali-
bus ⁊ celestia desiderantib. Panē nostrū
sup substantialē da nobis hodie. P̄missis
vt dictū est trib petitionib ad honorē
dei p̄tinētib. ad q̄ttuor reliq̄s accedit qui
bus postulant ⁊ frutes. in q̄bus fidelū p̄-
fectio subsistit. s. prudētia. iusticia. tēperan
tia. fortitudo. Sicut aūt prudentia tā tpe
p̄or est q̄ natura. sic ⁊ ei⁹ petitio p̄or ponit
cū dī. Panez nr̄m ⁊c. q̄ est q̄rta petitio Et
vt ab oibus tua volūtas impleat. has ⁊-
tutes tribue nobis. q̄ nob aīe pfectionē. si-
ue salutē cōferāt. Panis est spūalis cibus
anīe. s. diuini ⁊bi intelligentia. de q̄ dicit
Nō in solo pane viuet hō. sed in oī ⁊bo
qđ p̄cedit de ore dei Hūc panē. i. intelligē
tiā sacre scpture. q̄ nō ruminat. ⁊ in cōfessi
onē vngule nō bz. immūdū aīal iudi
cat: qz nulla est mēs mūdicia ab eor q̄ de
us p̄cipit manet ignorātia. Verbū dei ru
minat q̄ ip̄m frequēt reuoluit. vt diligē-
tius intelligat. iuxta illud. In lege ei⁹ me
ditabitur die ac nocte. Vngule diuisio di
scretio est. quā in diuis ⁊bis habem⁹. cū
viz diligēt attendim⁹. q̄d iuxta litteraz
accipiendū. q̄d ad mysticū. vel moralē sen-
sum sit applicandū. Ex hac triplici intelli
gētia. dū quasi q̄busdā ferculis aia refici
p̄udētia illustrat ne generare fastidiū pos
sit ista diuersitas ferculoz. Panis aūt sup
persubstātialis. hec intelligētia dī. qz hic
cibus aie longe excellētior est. q̄ quid lib
substātiale. i. alimentū corpale. qđ nobis
cū brutis aialibus est cōmune. Qđ dicit.
hodie. tale est: ac si dicat. In hac p̄nti vita
hoc nobis viaticū ministra. ne deficiam⁹
in via. Quinta petitio est q̄ dī. Et dimitte
nobis debita nr̄a sicut ⁊ nos dimittimus
debitoribus nr̄is. Iusticie postulat eq̄tatez.
equū quippe est ⁊ iusticia exigit. vt quales
nos p misericordiam exhibem⁹ p̄mo. tale no
bis inueniam⁹ deuz. Debita dicit penas
p pctō debitas. Cum dicit: sicut ⁊ nos di
mittim⁹. aliis sua debita: intantū ad mi-
sericordiā nō p̄stringit. vt hec oro potius
a nobis ad dānationē q̄ ad salutē dicat.
si misericordes nō fuerim⁹. Debitores no
stri sunt. q̄ vel terrenā substantiaz nob de
bēt vel emēdationez. p offensis. Et ne nos
inducas in tēptationē. frutē tēperantie pe
tim⁹. ne suggestionib voluptatū assensuz
p̄beam⁹. Tale est q̄ ne nos inducas in tē-
ptationē. ac si dicat. ne nos ita tēptari per
mittas vt prauis p̄cupiscētijs victi succū-
bam⁹. Sed libera nos a malo. hoc est da
fortitudinē ⁊ robur animi in victū ad q̄li
bet aduersa tollerāda. ne metu alīq̄ vl pu
sillanimitate a rectitudine declinemus.
Amen. id est fiat.

Tractatus eiusdem De fide.

Ante oīa. ante spem ⁊ charitatē vel
cetera bona. q̄bus ad vitā eternaz
q̄uenīt. fidē necesse est cuilibet vt te
neat ⁊ nō solū habeat. sz etiā habita custo
diat tanq̄ bonoz oim fundamētū ⁊ origi
nē. Sine fide q̄pe vt ait aplūs. impossi
bile est placere deo: catholicā. i. vniuersa-
lē. ⁊ in oib fidelib cōmunē. atq; ita cūcte
necessariā: vt nec antiq̄ iusti. tā ante legez
q̄ sub lege absq; illa saluarent. In trini-
tate. i. in trib p̄sonis existentē: vt tres p̄so
nas nō solū in vno deo credam⁹. sz etiam
veneremur Qualit aūt hec trinitas iuxta
p̄dicatas p̄sonaz. ⁊ hec vnitas scōm na
turā diuine substātie credenda sit. stari de
termīat dicēs. nec; p fundētes p̄sonas. i. p

ē

miscentes ad inuicē psonas: vt vicz eā dē dicam⁹ pr̄is q̄ est filij vel spūssancti. sic illa heresis assrebat q̄ de pr̄e dicebat. Quā do vult pat̄ est qñ vult filius. Neqz substātiā sepantes. hoc est diuersas substantias in deo credentes. sz vnā tantū. Sic em̄ diuersitatū psonarū in deo debem⁹ credere. ita t vnitatē diuine substātie. qđ statim exponēs ait. Alia ē em̄ psona pr̄is t rursuz. Sz pr̄is t filij t spūssancti vna est diuinitas. eqlis. i. reuerēcia exhibēda. maiestas .i. dignitas. Quare: qz q̄lis est pat̄. i. quātus dignitate quā dignitatē statim subsequitur dicēs. Increat⁹ pr̄ ꝛc. Immēsus non mole. sed prāte oia ꝯcludēs. vel immēsus .i. incōprehēsibilis. etern⁹ tā p̄ncipio quā fine: t tñ nō tres: teste Augustino. Nullus nomē dei est cui⁹ singlaritas dicat̄ de singulis psonis: vt ei⁹ plurale siliter cōueniat p̄ter h̄ nomē psona Pat̄ q̄ppe psona est filij psona. spūssanctus psona. t pluralit̄ tres psone. Cū ꝯ pat̄ sit de⁹. filius deus. spūssanc⁹ de⁹ vel dñs vel creator. seu p̄ncipiū seu lumē. seu oīpotēs. nō tñ pr̄ t filius t spūssctus aut plures dij sunt aut creatores aut plura p̄ncipia vl lumina. seu oīpotēs ꝛc. Quippe cū dr̄ pluralit̄ psone diuersitas p̄prietatū oñ dic̄. nō rerū nūero vl eēntialit̄ differentiū. vl cōtra aūt si dicerem⁹ deos vel creatores vl creatorē res eēntialit̄ differentiū plitatē mōstrarem⁹. q̄re vna queqz eēt de⁹ ꝛc. ꝓus tēpore vel existētia p̄cedēs. Dignius platiōe dignitat̄ p̄cedēs. vnitas. s. subē in trib⁹ psonis. trinitat̄ ecōuerso psonaz ī vnitate subē sentiat idē credat salutē subaudi ꝯsequēdā vt credam⁹ et ꝯfiteamur. iusta illō. Corde creditur ad iusticiā ꝛc. Nō duo subaudi xpi sunt: sz vn⁹ tñ in psona est xp̄s Quāuis em̄ in xp̄o diuerse sint nature. diuina. s. et hūana. nō tñ ideo diuerse sūt psone. qđ cōgrua siltudie ꝯfirmat dicēs. Nā sic ait rōnalis t caro. h̄ est sic in vno hoie diuerse sunt nature spirituale. s. t corpalis. nec tñ ideo duo hoies vl due psone: ita ī xp̄o due sūt vt dictū est nature. nō tñ duo xpi in eo: vel due psone. Persona quippe q̄si p se vna dr̄. idē nō rei alq̄ in vnā subam ꝯstituendā sociabilis Diuinitas itaqz hūanitati ꝯiūcta in xp̄o p se ibi psona vna nō ē d: cēda t hūanitas altera. sz ille due sūt vna sunt psona q̄ p̄prie xp̄s dr̄. oēs hoies resurgere etiaz illi q̄ tūc reperiēt viui. h̄y nanqz dū rapient xp̄o obuiā in aera ī ipō raptu q̄udi occurrēt morientes stati reuiuiscēt: t hoc ip̄m erit eis resurgere. qđ reuiuiscere Qđ si opponit de q̄busdaz q̄rū resurrectio tā cōpleta credit. veluti de his q̄ dñice resurrectionis testes sua q̄z resurrectiōe fuerūt ita intelligendus est: ita tūc oēs resurrecturos ee: vt tūc oīm resurrectio ita cōplear̄ vt neminē deiceps resurgere cōtingat. sicut nec morte dissoluī. Cū corpib⁹ suis. hoc est resumpt⁹ eisdē corporib⁹ q̄ pus habuerūt. cū in morte corruer̄t. Nō em̄ resurrexit nisi qđ ceciderit. At ꝯ verū hi q̄ paulo moriunt. vl diu vixer̄t illud soluz ibi sunt habituri de quātitate sue corpulēcie qđ hic habuerūt nōnulla q̄stio est. Quicqđ tñ de h̄ existimem⁹ illud. paul dubio ꝯstat resurrectiōz dici nō posse absq̄ illa corpis substātia q̄ gerulit casum in morte. Et redditurī sūt. Sic hoc q̄z generalit̄ de oīb⁹ intelligat̄ q̄rendū videt quō paulus morientib⁹ id cōueniat vl pfect⁹ iustis. q̄ post⁹ ibi sunt iudicaturi q̄z iudicādi. Quippe que rō de suis oīb⁹ tūc ab eis est exigēda vl discussio facienda. q̄ in tāta p factiōe brituduis appebūt: vt cū ipō dño residētes iudicātes: vt nec tā p se rōem reddituri q̄z ab alijs exacturi. Denicqz paulo q̄busnulla imputāda sunt opa quā h̄nt ibi rōem reddere de ꝓpr̄is factis. Sicut pfecto quēadmodū dicim⁹ oēs hoies resurgere. nō de singul tūc resurrectur⁹ cogimur intelligere: sz ita tūc oīm resurrectionē cōpleri: vt nulla fiat vltra⁹: ita t h̄ loco tūc oēs rōem reddere dicunt: vt tūc de oīb⁹ ita sit ꝯsumatū iudiciū: vt nulla deinceps restet discussio: nec de aliquo dubitet: vtrum p̄mio an pēa dign⁹ sit. t h̄ est eos de ꝓpr̄is factis reddere rōem. s. mānifestari oīb⁹ qđ sit hoz meruerint. Que duo stati determiat tā p̄miū q̄z pena dicēs. Et q̄ bona egerūt h̄ est ī ꝓposito bonoz opm vitā cōsumauerūt q̄uacūq̄z p̄cesserint opa. Vitā eternaz hoc est britu dinē indeficiētē. Ignē eternū. hoc est summā atqz indeficientē cruciatū. siue ille ignis corpore⁹ sit tñ. siue etiā qui cūq̄z interioz aie cruciat⁹ q̄ noie ignis maxime nos cruciantis. t validi⁹ ꝯsumentis

cū sit clemētū actiū⁹ ⁊ penetrabili⁹ ceteris q̄ min⁹ ei resisti queat exp̄mit. Et attē de nihil h̄ de puulis q̄ nihil h̄nt meriti dicū videri q̄uis eos q̄z nō minus q̄ adultos saluari ꝓfiteat aut dānari. Sicut cīm tā hec scīptura q̄ cetere nō nisi adultis ⁊ q̄ capaces sūt rōnis ad eruditiōz fiūt: ita satis visuz é h̄ loco de his tīm istrui q̄ ad ipos ptinēt.

Sententia de etate christi.

Quēadmodū ḡt annoꝝ xp̄s esset cū ad baptismū veit ⁊ ḡt annis p̄dicauerit q̄ acta cuiuslz anni a q̄uangelista narrent vigiti ⁊ nouē annoꝝ ⁊ tredeci dierū erat xp̄s cū baptisabat vñ lucas ait Et erat ihs incipiēs q̄si annoꝝ. xxx. tīm eni habebat de tricesimo āno q̄ntū est a die natiuitatis vsq̄ ad epiphaniā: in q̄ die xp̄s baptisat⁹ est Quidā opinant ipm plene. xxx. annoꝝ fuisse. ⁊. xiij. dies de tricesimo p̄mo āno habuisse aū baptismū: ⁊ h̄ ex q̄daz auctoritate luce se hīe mentiunt. Baptisato vero xp̄o vt refert euāgelista. hystoria seq marci ⁊ luce. statī spūs expulit eū i desertū Dubitāt etiā q̄s spūs expulerit eū i desertū. an spūs su⁹ an malign⁹. quā dubietatē lucas videt remouere vbi ait. Ihs post q̄ baptisat⁹ est plen⁹ spū sācto regressus est a iordane. licz hec videat satis cogēs rō ad oīdendū Fuit aūt ieiunās q̄draginta diebus ⁊. xl. noctib: ⁊ postea esuriit. ꝑ tēptat⁹. postea ꝓ occulte p̄dicauit q̄busdaz discipul' seq̄ntib: vt i iohāne habet Eo dē ꝓ die q̄ baptisat⁹ est āno reuoluto ad nuptias iuitat⁹ miracl'm de mutatiōe aq̄ in vinū operatus est: qō iohes solus retexuit. Post h̄ ꝓ miracl'm vt idez iohes memīt Ascendit hierosolimā ad diē festū pasce: ⁊ tūc electi vēdentes ⁊ emētes de tēplo. ⁊ circa h̄ pasca tradit⁹ est iohes i carcerez acta cui⁹ anni. s. illi⁹ in q̄ tradit⁹ ⁊ passus est iohānes euāgelista. iohes cognouisset alios sufficienter explicuisse hui⁹ p̄mi āni. ante. s. incarcerationē iohis: vt Beda sup marcū aut hystoriaz rōnabiliter retinuit. ⁊ sic circa h̄ pasca circa qō iohes incarcerat⁹ est habuit ihs. xxx. ānos. Itē de tricesimo p̄mo q̄ntū est a natiuitate ipi⁹ vsq̄ ad pasca. post incarnationē aūt hāc cepit ihūs publice p̄dicare ⁊ anni hui⁹ gesta vt dictū est oīs euāgeliste narrāt: excepto iohe. ⁊ hinc etiaz quisq̄ p̄ncipiū sumit sui euāgelij. Johanne aūt incarcerato: vt dictū est circa pascha vsq̄ ad seq̄ns pasca in carcere retentus est ⁊ tūc decollat⁹ est. In cui⁹ anni pasca xp̄s habuit. xxx. ⁊ vnū insup de tricesimo scōdo tantū q̄ntuz est a natali dñi vsq̄ ad pasca In p̄mo ꝓ pasca post decollationē iohānis passus est xp̄s. In cui⁹ anni vltimi vicz gestis narratis oēs euāgeliste cōueniunt. Fuit itaq̄ ihs q̄n passus est. xxx. duorū annoꝝ ⁊ de tricesimo tertio h̄ns tīm q̄ntum est a natali dñi vsq̄ ad pasca in q̄ spacio licet nō plene dimidi⁹ annus ꝓtineat: quasi pro dimidio anno a q̄busdaz doctoribus reputatur.

De sex diebus quib⁹ fugere licet:

Eternā celestis p̄tie ad quā nra peregrinatio suspirat felicitatē et cōtra gehēne patos impijs cruciat⁹ oēm excedere hūani nō mō corpis sensum sz etiam intellectū cordis nemo dubitat q̄ vt nominet⁹ sit fidelis Atq̄ vtinā vineret in oīb⁹ fides ista. ⁊ credulitatē vt dignū erat sequeret. hinc q̄dez desiderū. in de timor. Quid est cīm q̄ nō optam⁹ etiā p̄ medios ensis. aut si opteret semiusti declinare miseriā tantā. et ad tantā accelerare gloriaz: nisi q̄ insensibilis est ⁊ mortua fides nra. Accedit sane ad cumulū infelicitatis. salutis impedimētuz. occasionē p̄ditiōis nre. qō in estimatiōe finis vtriusq̄ affectio nostra iudicio nō cōsentit. vt in cōsideratione viarū. ne ipsum q̄dem satis tenem⁹ iudiciuz veritatis. Nec mirū si nulla virtutum delectatiōe mouet desiderū qō etiaz circa illā eternā beatitudinez tot per: aut si p̄tem non metuit. amaritudinē peccatorū qui ne ipa q̄dem parata d'yabolo ⁊ angelis eius eterna supplicia p̄mescit nisi qō in ceteris vtriq̄ consuetum⁹. ipsa quoꝝ vicinioz nob⁹ experientia est. ⁊ si lōge minora sunt vehemēti⁹ ⁊ iocūda appetere ⁊ fortiter molesta. illud satis mirari nequeo: cur fides nra in p̄tribus titubat q̄ de futuris tā certa videt Sic fatui filij adā nō iudicātes: neq̄ qō verū est discernētes cū p̄missiones habeat vite eius q̄ nūc parit est et future. in ea quā p̄otin⁹ est expiri omnino incredules nos exhibeāt ⁊ infideles vt palā fieri videat. nō nisi ad cumulū dāna

tiõis relictã nobis fidẽ future ꝓmissionis
Idipm sane ꝓsiderare est ⁊ de cõminatio
ne. Nõne em̃ idẽ ipse q̃ patrũ asserit electis
regnũ. reꝓbis ignẽ. eodẽ oze ⁊ eadẽ veri
tate testat. laborare ⁊ oneratos esse q̃cun
q̃ ad ipm nõ accedũt. accedẽtes aũt nõ de
fecturos: vt est trepidatio pusillanimitat̃
hũane. sz reficiendos ab ipo. Qui regnũ
ineffabilit delectabile pollicet. ipe iugũ su
um suaue ⁊ onꝰ leue esse testat. Qui eternã
beatitudinẽ ꝓmittit in patria. pñtem q̃z re
quiẽ: ⁊ refectionẽ reꝓmittit i via. Deniq̃
ꝓpheta loquit dicẽs: nec oculus vidit:
nec auris audiuit: nec in coꝛ hois ascẽdit
q̃ ꝓparauit deꝰ diligẽtib⁹ se: ⁊ facile credi
mus vniuersi. Loquit ipe dñs ꝓphaꝑ. ve
nite ad me oẽs q̃ laboratis ⁊ onerati estis
⁊ ego reficiã vos. tollite iugũ meũ sup vos
⁊ inueniet̃ requem aiabꝰ vr̃is. iugũ em̃ me
um suaue est ⁊ onus meũ leue. ⁊ q̃m multi
auertũt coꝛdis aurẽ. nã coꝛpis tã forte nõ
audẽt. Quid incredulitatis istud est. imo
q̃d insanie. Quasi ꝑo aut falli sapia. aut
fallere ꝑitas possit. Quasi aut charitas
qõ offert dare nolit: aut oĩpotentia nõ va
let qõ ꝓmittit. Quis em̃ hoim adeo vo
luptati ⁊ luxurie dedit⁹ est. q̃ nõ sobrietatẽ
⁊ castitatẽ magz̃ eligeret. si cert⁹ eẽt sibi eas
delectabiliozes foze. Quis tã ambitiosus
q̃ nõ inciꝑet vilitati oĩ ⁊ extremitate esse
cõtentus: si vt vere est dignitatib⁹ vniuer
sis sciret amabiliozẽ. Quis tã auar⁹ q̃ nõ
oĩno diuitias sperneret. si iocundiozẽ cre
deret paupertatẽ. Hũc aũt frustra clamat
ꝑs de leuitate oneris sui. sine cã iugũ sua
ue ꝑdicat. q̃quidẽ ab ipis q̃ xp̃iano cen
senk noie on⁹ dyaboli et iugũ carnis atq̃
seculi hui⁹ delectabili⁹ reputak. Sz vñ ti
bi vl̃ incõsideratio tãta quãta ab ipis im
ponit dñe deꝰ meus. Cur tã publice polli
teris qõ tã facile depꝫhendez̃ nõ impleſſe.
Dulciozẽ sup̃ mel ⁊ fauũ spm̃ tuũ asseris.
⁊ ecce isti dulciozẽ inuenerũt carnẽ venati
onis. carnẽ ꝓbꝫ pudoꝛ meretricẽ. secki vani
tatẽ. Ue miseris de pari iudicant ⁊ tanq̃
suaꝫ fastidiũt in ãna tuũ absconditu q̃z
nõ gustauerũt. Sane q̃ ꝓbauerunt vtraq̃
ecce hꝫ scĩũt qz deꝰ verac·ois aũt hõ men
dax. Ipsoꝫ ꝓinde testionia esse debuerãt
credibilia nimis: sz cũ ꝓmissiõib⁹ tuis. tuo
rã quoq̃ exꝑientia ꝛtemnik ⁊ rideb. Car
nalis siq̃dẽ hõ non ꝑcipit q̃ sunt spũs dei:
sed stultitia illi videnk. Nec mirũ si exper
to nõ credit hoi. q̃ deo nõ credidit ꝓmittẽ
ti. Ergo insani reputamur. q̃ crucẽ dñi ꝑ
dicam⁹ esse suauẽ q̃ d. lectationẽ pauꝑtat̃
magnificam⁹ extollim⁹ hũilitat̃ gl̃iam.
eructuam⁹ delitias castitat̃. Insan⁹ no
biscũ estimek ⁊ ꝓpheta q̃ dicit delectatuz se
esse in testimonijs dñi sic in oĩb⁹ diuitijs.
Uos q̃ sapiẽtes estis i oculis vr̃is nõ oẽs.
sz paucas q̃s vel mẽdicare potestis diuiti
as diuinis ꝑferte testimonijs. vt nullum
vnq̃ habeat testioniuz fides vr̃a. Penes
vos sit in occulto i abscõdito vbi ne ipe q̃
dẽ videat pr̃ q̃ est in celis sed dicere possit:
qz nescio vos. Firmik credit̃ deũ iustũ. ve
racẽ. remũeratoꝛẽ. oĩpotentez̃. sume bonũ.
eknuz. Exhibete vos aspides surdas ⁊ ob
durãtes aures. ne qñ audiat̃ vocẽ ĩpro
perãtis ⁊ dicẽt̃. Credere. Ostẽde mihi fi
dẽ tuã sine opib⁹. q̃nti vobis cõstat. Uiã
aũt testioniozuz nolite ingredi. q̃m ardua
est ⁊ aspera. ⁊ inambulabilis. Miseri ⁊ in
felices. q̃ viã ciuitatis hitaculi nõ inueni
stis. ⁊ ideo erratis in inuio ⁊ nõ in via. Fi
nis nẽpe viaꝝ q̃ videnk vobis bonẽ quas
delectabiles vos esse iudicat̃. neq̃ em̃ ve
re quicq̃ delectatõis hñt. demergũt i ꝑfũ
dũ inferni. Ibi erit fletus ⁊ stridoꝛ dentiũ
Exꝑgiscimi ebꝛy ⁊ flete ne fletꝰ ille ꝑpetuꝰ
apꝑhendat incautos. Cũ em̃ dixerit̃ pax
⁊ securitas. tũc subitane⁹ vobis supueniet
interit⁹ tanq̃ in vtero hñti ⁊ nõ effugiet̃.
Merito plane q̃ nũc fugiẽdi tps scienter
amittit̃. ⁊ refugitis effugiẽdi viã. Orate
inquit dñs: vt nõ fiat fuga vr̃a hyeme vl̃
sabbato. Fugite dũ tẽpus est acceptabile:
⁊ via delectabilis exhibek. Fugite sex die
bus quib⁹ opiri licet. fugite in testimonijs
vl̃ illoꝝ q̃ supꝛa tetigim⁹. iusticie remu
neratiõis. veritatis oĩpotentie. summe
bonitat̃. eternitat̃: ne forte septimũ diui
ni. s. zeli testionũ nõ tã det̃ vel vitetis q̃s
sustineat̃ inuiti. Gemina viparũ q̃s nos
docuit fugere a vẽtura ira. Uia mort̃ est
in q̃ curritz̃. via ꝑditiõis. via cui⁹ finis de
mergit in ꝑfundũ inferni. Adhuc tñ spes
est. q: necdũ vie. i. vite finis adinuẽit. Fe
stinate pꝛeuenire finẽ: ne subito ꝓoccupati

quacūq; ceciderit; ibi siris Venite filij audite me. vtā salutē docebo vos. vtā testiōnioꝝ dei in q̄ delectemi ⁊ vos sic in oibus diuitijs. Sit p̄ma dicta vsq; ad cor. illuc nēpe puaricatores reuocat vox diuia. vbi testiomū iusticie ei⁹ cōpūctionē generet et timorē. Hinc sane p̄cedat ad cōfessionem oris: vt nō cūctemur etiā ꝓ nosipos phibere testiomū ꝓtat;. Quisq; em̄ cor. hoibus erubuerit illā. huc ⁊ illa erubescet cor. ā p̄e suo. Sequat deinde possessionum distractio. distributio facultatū. sic scr̄ū est. Dispersit dedit paupib⁹. iusticia ei⁹ manet in seculū seculi. Et itē. Si vis ē pfect⁹. vade ⁊ vēde oia q̄ habes ⁊ da paupib⁹: ⁊ hēbis thesaurū in celo. Est em̄ in hac liberali effusione testiomū largitat; diuie. ⁊ copiose retributiōis vt q̄ spōte distribuit sua indubitanter sperare videat de manu dñi ampliora. Ad hoc aūt q̄rit; q̄; p̄beas necesse est testiomū oiportunitē. Dico aūt in corp⁹ afflictiōe. Semināt̄ q̄ppe est aiale corp⁹ s; vt spūale resurgat. Nō tibi g̃ q̄ p̄cit corpori de resurrectōe ⁊ imutatiōe hesitare videt. Sic ⁊ q̄ nō cōpungit dio de iusticia: et q̄ nō cōfitet de ꝓtate: ⁊ q̄ auar⁹ est de retributōne futura. Eodē q̄; modo cōsiderare ⁊ cetera q̄ sequunt. Etem̄ si cousc; pficias vt ꝓpria abrenūcies voluntati certissimu; istud est diuine testiomū bonitat;. Veniens nimiꝝ nō tuā. s; ipius facere volūtatē cōmendās magnifice q̄; sic p̄fers. clamās nō ꝓbo neq; lingua: s; ope ⁊ ꝓtate q̄ nemo bon⁹ nisi solus de⁹. Supest vt pseuerātie studeas. Hec em̄ vie cōsummatio est et testimoniū hz eternitat;. Imago siq̄dez eternitatis diuie pseuerātia est cōuersationis nr̄e vt quō ipse est. ita ⁊ nos sim⁹ in h̄ seculo. cōmutabilitatē illā p modulo possibilitatis nr̄e imitantes. Hinc q̄ppe sapiens ait. Stult⁹ vt luna mutat. sapiēs permanet vt sol Hec g̃ via dilectissimi ambulare in ea: quō ascēdero de ꝓtute in ꝓtutez videbit de⁹ deoꝝ in syon. Ad cui⁹ glorią vtiōis ipe nos pducat dñs ꝓtutum ⁊ rex glie q̄ est via ꝓtas ⁊ vita ihs xps dñs nr̄.

De naturis dentiū. Bernardus.

Dentes candidi sunt et fortes. carnē nō habēt. cor. carēt. nihil inter se pati possunt. non est dolor; sic dolor cor. Clausi sunt labijs ne vident. indecēs est cū vident in seridētes Toto corpori cibū masticāt. nullū in de sapor⁹ hūt. nō facile cōsummunt p ordinē positi sunt. Superiores alij. alij inferiores. ⁊ cū inferiores moueant. superiores nunq̄; Huiusmodi dentes ego arbitror hoies. monastice. professionis. qui viā rectiorē ⁊ vitā securiorez eligentes de toto corpe ecclie q̄d candidū est candidiores esse vident Quid em̄ illis candidi⁹ qui tot⁹ immūdicie spurcicias cuitātes cogitationē sicut actionū petā deplorant. Quid fort⁹ illis q̄bus tribulatio pro solatio. cōtumelia p gloria. inopia p ro abūdantia ducit. Isti carnē nō habēt quia in carne carnis obliti audiūt ab apostolo. Vos aūt in carne nō estis. s; in spiritu. Cor. carent: quia nitorē ⁊ disertionē. mūdanarū sollicitudinū nō habentes. inidipm dormiūt ⁊ requiescūt. Nihil morari intra se patiunt: q; ne; modicū quidem offendiculū tolerabile reputāt aut intra se aut in cōscientijs singuloꝝ. Hinc est vīa illa oportuna importunitas qua tam sepe fatigatis nos vbi multotiēs etiā cum necesse nō sit multū in his diei expendatis Non est dolor sicut dolor eorū q; nihil sic horrendum ⁊ horribile est sicut murmur ⁊ dissensio in cōgregatione. Clausi sunt labijs ne videant. Sic ⁊ nos materialibus vallis circūcingimur: ne secularibus oculis. et accessui pateamus. Indecens est si appareāt. nisi interdū forte ad risum: quia turpi⁹ q̄; monachus p vrbes ⁊ castella discurrēs nisi cū illa cogit q̄ opit multitudinē pctoꝝ. Charitas em̄ risus est: q; hilar; est: lex quidē nō tā dissoluta. Toto corpi masticāt cibū dētes: q; ipsi p̄o toto corpe ecclie tā p vitus q̄; p̄o mortuis orare sunt cōstituti. Nullū in de sapor⁹ hr̄e debēt: q̄a nullā sibi gl'iam assignare. s; cū ꝓpheta dicere. Nō nobis dñe nō nobis sed nomi tuo da gloriā. Nō facile cōsummunt q; quāto annosiores rāto feruētiores ⁊ eo rapidius currūt q̄ vicini⁹ currūt ad palmā. Per ordinē positi sunt. Vbi em̄ aliq̄d ordinatū est si hic nō est vbi cib⁹ ⁊ potus. vigilare ⁊ dormire. laborare ⁊ q̄escere. ambulare ⁊ sedere. ⁊ oia in mēsura ⁊ nūero ⁊ pōdere constituunt. Superiores ⁊ inferiores sūt q; ins:

ter nō plati ⁊ subditi sunt ⁊ sic superiores inferioribꝫ imaginant vt inferiores a superioribꝫ nō discordent. Cū aūt inferiores sepe moueant superiores nunqꝫ moueri debēt: qz ⁊ si subditi qnqꝫ turbant. plato⁹ est autē mēte cōposita p durare. Sicut grex de tonsarū inqt. Quā bñ monachi tonsis ouibꝫ cōparant: qz reuera tonsi q̄bus nec corda nec corpa: nec aliqd mūdanū in ꝓpietate relictum est. Que ascenderūt de lauacro. Lauacrū baptism⁹ est de q̄ ascēdit qui ad celsitudinē vite pfectiōis intrēdit. Descendit aūt q̄ se vite mācipat inhoneste. Oēs gemelli feribꝫ: qz ⁊ ꝓbo pariūt et exemplo. Et sterilis nō est i eis qz nullus infecūd⁹.

De naturis lachrymarum.

Bis q̄nas naturas lachryme ꝓnci palit habēt ⁊ scōm eundē nūer cōsiles gre spiritalis sortiunt effect⁹. Naturaliter humide sunt. calide sunt. salse sunt. ab emininētiori sensu ꝓcedunt. faciez attenuāt. oc̄los ꝑmiculāt. visuz obnubilāt. Mitigāt tristicias. turbāt caput ꝓuocāt somnū. Ex eo q̄ humide sunt. ꝓbamus q̄ terre delscentis ariditatē infundere. ⁊ rigare sufficiūt. vt succedente copia segges mozū flores ꝑtutū in disciplina agriculture celestis exuberēt. ⁊ ꝓuent⁹ speciosi germinis. vniuersos actionuz nr̄aꝝ fines operiēs splēdidū ꝑnantis p̄adisi imaginē cōcolozit in nob effigiet. Sic em̄ dicet ad nos. Emissiōes tue p̄adisus maloꝝ punicoꝝ cum pomoꝝ fructibꝫ. Dicem⁹ ⁊ nos. Dñs dabit benignitatem ⁊ terra nr̄a dabit fructū suū. Ite ex eo q̄ hūide sunt intelligi dāt cōtrarie fortitudinis ignitis imissionibꝫ eas esse ꝓtrarias ignēqꝫ libidinis qui describit in Job. vsqꝫ ad p̄ditionē deorans ⁊ oīa eradicās genimina nō ardere in nob. nec vrere nos si maderū lachrymaꝝ cumulos. sup iecerimus ei. Necnō ex eo q̄ hūide sūt coniugem⁹ eas tergere ⁊ abigere turpitudines sordiū. vt spūali vt tali lauacro suo restituta ōcozi amatozie laudis eulogia de se ⁊ ad se fidelis aīa cātari leteꝝ. Quā pulcra es amica mea quā pulcra es. Et rursum. Tota pulcra es amica mea ⁊ macla nō est in te. Calide etiā sunt q̄m calore cogēte egerunt ab oc̄lis. Nā vt olla septa cādentibꝫ flāmis passiōe ꝓcepti ardoꝝ rixātes latices p oza recursa clamosa ꝓpellit. sic spūs subite ꝓmotiōis calore cōcussus calēces. ⁊ p duplices exit⁹ oc̄loꝝ ruētes vndulas p subter pēdentia oza volutat. Aqua calida triplici cōmodat vsui Cruda coqt. infirmitates lenit. frig⁹ expellit. Hoc mō lachryme crudas cogitatōes coquūt. infirmitates rētationū tpant. noxij tepozis inerciā. ⁊ malicie frigiditatē excludūt. Preterea vis calētis aq̄ viuā carne tactus relidit ⁊ ledit. ⁊ ꝓpūctiōis ardoz carnalibꝫ vitijs inimicat ⁊ obstat. Salse sūt p cōdimēto sapoꝝ optimi: qz fauces edentiū oblectatiōe dulcedis multe demulcēt. Cibi cocti nō salsi salibꝫ respuūt. nō sedēt cozdi: faucibꝫ nō rñdēt: fastidio deniqꝫ sūt Hoc mō lectio. oz̄o. opatio. si pdūt ꝓpunctionē. pdūt oblectationē. Vñ legꝫ. auctoritate legꝫ. phiberi sacrificiū. nisi fuerit sale cōditū. Calide q̄ndā cū anxiaret ⁊ effunderet p̄cē quē senserit sapoꝝ ē in lachrymis Potū meū cū fletu miscebā. Ab emineti sensu descēdūt. vt hac emissiōe q̄nte sint dignitat⁹ ⁊ gl'ie significet. aut vt scelus ꝑsume curiositat⁹ q̄ mlier acta vidit lignū qđ pulerū esset ad aspectū. ⁊ bonū ad escā eas diuere talit insinuerit. Scriptum est em̄ Per q̄ quis peccat. p hec ⁊ puniet. Faciem attenuāt quoniā specie tumide carnis assumpta ꝓme cogitationi subtilitatis acumē ⁊ donū largiunt intelligētie puriozis. Facies em̄ typus est cognitiōis q: ex ea et per eā alius ab alio cognoscit. Nam licet a ceteris partibꝫ a facies tamē citius ⁊ plenius ceteros discernim⁹ cū cernim⁹ facies. Et ꝓterea dixi cōpunctionē cognitioni ꝓme gratiā intelligētie puriozis adūgere: q: ꝓncipiū cognitiōis est scire seip̄m. ⁊ quisqꝫ hoc agnoscit veri⁹ q̄ seuer⁹ dolore cōpunctiōis afficit. Aut ꝓterea facie attenuāt: quia q̄cquid magis vtile scōm carnale habitū estimat. exterminant. Ea em̄ pars portoz est in homīe tū vtilitate tum dignitate. et si decus formositatis a natura promeruit. cultius aptatur. oznatur studios⁹. Oculos ꝑmiculāt. dū lucidos casti amozis affect⁹: decoze purpuret colozis augmēto gre puriozis eroznāt. Vnde siq̄dē declarat oc̄los formā amoꝝ hīe: q: eos ad eos q̄s multo colimus amoze clemēter

De trina qualitate lachrymarum.

& frēnter aplm⁹ & ỹtim⁹: & auertimus ab eis quos odio hēm⁹ aut despicim⁹ Sēptū est em. vbi amor ibi ocul⁹. Et ēẽrio dicere possum⁹. vbi nō est amor nec ocl'. Vñ de ḳbusdā. Proiectēres me nūc circūdederūt me ocl'os suos statuerunt declare i terraz. Ēẽrio sctūs. Oculi mei ad fideles terre vt sedeāt mecū. Denicz i lectōe veterz instrumenti assidua repetitōe locutio ista vulgatur vt dicaḳ ḳs grām habuisse vel q̄sisse i ocl'is alteri⁹ talik significāte sc̄ptura eū dilectū fuisse vel q̄sisse dilectione. Hinc etiā est ꝙ vidēs dñs ciuitatē fleuit sup illā & visus ab eo etr⁹ fleuit amare. & apiens oculos i discipl'os suos docebat eos Ex ḳbꝫ & quoꝫ silibꝫ colligiḳ visus ocl'oꝫ affect⁹ exprimere aioꝫ. ḡ & oculi & q̄ exprimunḳ ab oculis casti amoris affect⁹ pulcritudines rubicundiores efficiunḳ a lachrymis. Visum em̄ obnubilāt ne detineanḳ i imis aut tpalibꝫ ibeāt pios obtut⁹ auertūt. Que em̄ videnḳ tpalia sunt. q̄ aūt nō videnḳ eterna Jō iob. Pepigi fedus cū oculḳ meis vt ne cogitarē ḳdē de ꝑgine. Jrē. Si vidi lunā incedentē clare & solē cū fulgeret desup per duo maiora lūinaria ḳcḳd magnifici decoris & gl'ei mūdo estimari ꝑt se spreuisse significās. Vñ ꝑpha. Auerte ocl'os meos ne videāt vanitatē. Quā. Vanitas vanitatū & oia vanitas. Dirigāt & tristicias. Nā vt seculi tristiciā lachrymaꝝ euaporatio tēperet. sic dolorē ꝑfecto transgressione ꝑceptū ex remissiōis fiducia blāde delinit & tristiciā, plōgat incolat⁹ ispe future reprobmissiōis remissorē facit emissio lachrymarum. Vñ fuerunt mihi lachrymę meę panès die ac nocte dū dr mihi ḳtidie vbi est deus tu⁹. Plane tristiciā lenir cū volūtas implet. cū ei qđ vult & qñ vult & quō plangere & lugere concedit. Vñ. Cor qđ nouit amaritudinē alīs sue i gaudio ei⁹ nō miscebit extrane⁹. Turbāt & caput. q̄ sensus in capite. iō ꝑ caput sensus rōnalis exp̄mitur Vt illō ceterz ꝓtibꝫ sic is ceterz aie porētꝫ ꝑferr. ac ꝑ h dolorē capitz dolorē intelligimus rōale. dolorē optimū. dolorē denicz spūalē rōne dignū & hoie. Js sequiḳ ꝓpunctionē. imo ex ꝓpūctione suborir. q̄ ḳ apponit sciam apponit dolorē. Dolor igit capitis dolor rōnalis & signū & effect⁹ est validissime ꝓpunctionis. Quāti sunt quorūz compunctionez non sequiḳ dolor capitis: q̄ subeunte occasione vacant. molliscunt. turbanḳ. securitate. leuitate. curis. repefacti. precipites. distenti. Denicz qui dolore puerili & seculari mouer capitis dolore nō turbaḳ rōnali. Video aliū sensum nec inuideo videnti. Caput viri xp̄s. Hui⁹ capitz dolor sequiḳ compunctionē. q̄ quo lactiore & altiore lachrymaꝝ gurgite. ora vultusꝫ natāt hoc fortiori rememoratōe dolores quos ꝑ nobis mediator sustinuit revoluere & sentire debemus. Cōsonat huic sensui qđ iob dicik dolens dicik habitare i in terra hus que vertitur in consiliatorem quia terram cōsiliatoris. i. spūssancti incolimus quicunz doloribꝫ p̄dicti capitz pia & fideli pietate condolemus. Non est vehemens compunctio que dolores hui⁹ capitis sentire non facit. Jdcirco fasciculꝰ mirre dilectus meus mihi. inter vbera mea cōmorabiḳ. Nouissime somnuz prouocāt nō modo naturalēz etiā spūalem. fames satietatem. quietez queritlassitudo. Natura fatigata de seipa & itra seipam: sequaci appetitu ruit in soporem. & procumbens amica tacentis somni suauitate recreanda selitur. Sic spūs religiosa veratus anxietate a strepitu mundane sollicitudinis sensus auertit & grato quiete contemplatiōis sopore solutus dormit cū iacob in bethel: & sub vmbra iuniperi cū helya & dormiēs ymagines angelicas speculat: & mysticas visiones mirat. Dicitz. Ego dormio et cor meū vigilat. Hecnō & illud. Jn pace i idipm dormiam & requiescā. Et de ea. Adiuro vos filie hierl'm ne suscateris neqz eui gilare faciat⁹ dilectā donec ipa velit.

De trina qualitate lachrymaꝝ.

Quid retribuam dño ꝓ oib⁹ q̄ retribuit mihi. Jndicabo tibi hō quid sit bonū & q̄d de⁹ req̄rat a te. Fecicz iudiciū & diligere misericordiam & sollicitum ambulare cū deo tuo. Tria hec sunt que offerre debes qr & deus q̄ trinitas non nisi trino in sacrificio placari pōt. Offer ḡ iudiciuz filio iudici: offer misericordiam sancte charitati. offer sollicitudinem paternitati. Ad sapientiā ptinet discretio. ad charitaz

rem pietas: ad paternitatē sollicitudo Sic tamen offer vt neq; in discretione numerū vnitatem trinitatē diuidas neq; in participatione donoꝝ trinitatē vnitatis confundas sed singulis sua: z sīl vni singula exhibeas. Si iuste iudicas iustum iudicem honoras. Si misēdiam diligis. cū qui pius est acceptabili sacrificio veneraris. Si sollicitus in timore dei semp ambīas placas tibi celestem patrez. quem p peccatis tuis offensum tenebas Nunc ergo ausculta ql sit iudiciū qđ facere iuberis. Primū est tibi iudiciū faciendū de teipso. deinde inter te z proximū tuum. postremo de proximo tuo. In eo iudicio quo iudicas in te z primum tuū debes esse iustus. In eo iudicio quo iudicas proximū tuū debes esse pius. Ceterū debes iudicare hoc modo. Considera diligenter quid facis. quid nō facis. quid facere debes. z quid facere nō debes Postea hec adinuicē conferendo. perpēde si idem est qđ facis z qđ debes. qđ non facis z qđ nō debes. Qđ si ita inueneris gaude. Si autē idem pspexeris qđ facis et qđ non debes: aut qđ non facis z debes. time Inter te z proximū tuū hoc modo iudicare debes. Vide quid facis proximo tuo. z quid tibi facit proximus tuus. Si ille tibi bonū facit: z tu illi bonū reddis malus nō es. Si ille tibi malū facit z tu illi malū reddis. bonus non es. Si ille tibi bonum facit. z tu illi malū reddis. malus es. Si ille tibi malum facit z tu illi bonū reddis. bonus es. De proximo tuo hoc modo iudicare debes. Vide quid facit. Si certuz bonū. si dubiū bonū. si certū malū. si dubium malum. Si certum bonū est parvum magnum. malus existima. Si certum malum est magnū. paruū puta. paruū minus iudica. Si dubium est bonū. verum puta Si dubiū est malum. bonū puta. Hoc est iudicium vez. iudiciū bonū. iudiciuz deo placitum. Qđ si tu illi non solum discernēdo sed etiam faciendo in sacrificium obtulerīs. placabis iram z gratiā consequeris. Deinde sequit diligere misericordiam vt bonū qđ agis non ex timore sed ex amore. Postremo sollicituz incedere ne vel bonū qđ necdum habes nō mereaꝝis accipe vel bonū qđ habes amittas. Porro in his trib⁹ trinitati in te operanti cooperaris. Sapiētia em̄ te ad agnitionem veritatis illuminat. charitas te ad desiderium bonitatis inflāmat. paternitas in te custodit qđ creauit ne pereat. Per illuminantem ergo sapientiam z cum lucente rectum discernimus p inflāmantem charitatē z cum ardēte misereris. p prouidentem p̄o paternitatem z cum tuente remeritū custodis. Per trinitatem cooperandi trinitati trinitatis ymago efficeris verumq; sacrificiū. cū teipsum deo offers cū ad eius similitudinē reformaris. Amen.

¶ De essentia dei: Bernardus

Esse qđ est ex se deus est p quē dat esse
Quod non est ex se deitatis nō habet esse
Esse qđ est deus est cui verum cōpetit esse
Conuenit huic soli qđ nulli cōuenit esse
Ante deū nihil est qđ eo possit prius esse
Ante deū nihil est qđ posterius queat esse
Supra quē nihil est qđ credam latius esse
Et sine q̄ nihil ēnihil aut fuit aut valz eē
Ome qđ est opus illius est dedit oibz esse
Cuius maiestas disponens cūcta per esse
Vt nunq; cepit sic nunq; desinet esse
Dē qđ est qđ erat qđ erit par huic neq; eē
Preter quē solū deus alter nō valet esse
Nanq; deū vez̄ verax ratio negat esse
Quē lapis atq; man⁹ hoīm p̄duxit ad eē
At deus oiporēs cui null⁹ homo dedit eē
Immo q̄ faciēs hoiem p̄duxit ad esse
Hic p̄ de⁹ est z nō deus hic nequit esse
Et deus ipse deos sup oīnes credit esse
Totū totus habens toti vult iure p̄eesse
Cūcta creādo sibi vult cūcta creata subesse
Totus vbiq; simul nō alternat deus esse
Qui mō nō alt̄s q; p̄idem credit esse
Qui trāsmutās hic mutabilis neq; esse
In quo semp erat in eodem pmanet esse
Eternusq; deus habet eternaliter esse
Qui cū sit magn⁹ maior neq; aut mior eē
Quē decet esse qđ est: sz nō aliud decet esse
Immo nec esse p hūc bon⁹ ois hō valz eē
Non aliena bonū bonitas illū facit esse
Ex p̄pria bonitate sua fit⁹ bonus esse
Ergo factorem factura deum sciat esse
Cui mirabiliter mirabile competit esse
Orthodoxa fides p̄sonas tres p̄bat ee

Epytaphium eiusdem Bernardi.

In deitate deos: sed tres negat in trib cē
Ingenitus genito genitura dat deus esse
Nō tñ hic habuit genitor genito ꝑus esse
Spiritus almus ab his ꝓcedēs par hz cē
Una ſz in trib his ſuba credit esse
Vtcꝫ coeternū ꝓsonit congruit esse
Hic par maiestas par ꝑtus scit inesse
Nō pī est. h filiꝰ est. hoc spūs esse
Dicit vnꝰ vt deꝰ vnū cōtinet esse
Qui tamē est genitor nō t genitꝰ valz esse
Qui ꝑo genitus est spiritus hic neqt esse
Sicut in vno tres ꝓsonas dicimus esse
Garriat ergo licet fabelliꝰ hoc nihil esse
Sic orthodoxa tenet t sic astruit esse
Arcus infelix quia sic nō credidit esse
Tartareas flāmas meruit sine fine necesse
Taliter alta fides de vero disputat esse
Taliter vt credāt reor oib esse necesse
Hoc nisi credamꝰ nisi ꝓficeamur id esse
Firmiter. t sane salui nō possumus esse

Epitaphiū in laude scī Bernardi editū a dño Adā de scō victore.

Clare sunt valles: ſz claris vallib abbas
Clarior. his claꝫ nomen in orbe dedit
Clarus auis. clarꝰ meritꝭ. t clarꝰ honore
Claruit eloquio. religione magis
Est morſ clara. cinis clarꝰ. clarūcꝫ sepulcꝫ
Clarior exultat spiritus ante deum
Trāstulit ad dñam. seruū vicesimasexti
Mensis. ab assumpta ꝑgine sexta dies
Martyrio magni celebrato. magnꝰ ad il
Colligit martir par sine morte pari ſlū

Aliud Epytaphium eiusdem

Ecce latet clarevallis clarissimꝰ abbas
Qui sūmis sūmꝰ. q sibi paruus erat
Religiōis apex. mōi lux. laus monachorꝫ
Defensor fidei. scismata pacificans
Instructꝰ velox. sublimis. paup. abūdās
Artib. ingenio. sanguie. veste. bonis
Laudis eget tytlo. cuiꝰ laus nō fit ad oēs
Cuiꝰ honor. cuius crescere fama pōt
Hūc ꝓo qz platea: ſz adhuc quē ꝑdicat or
Si laudare veli. laus mea laude carz bis
Dura. malū cūctos. tulit horruit edificaꝫ
Vana deū requiē sprevit amauit hz ſuit

Dyalogus cuiusdā cū Bernardo defuncto

Dira loqr: ſz dig fide: bernarde q̄d h est
Viuis adhuc. viuo. ñ es rogo, mortuꝰ. imo
Et qd agis reqescoracis an faris vtrūcꝫ
Cur retices qz dormio: cur loqrꝭ qz viuo
Quid loqr; sacra mistica cui mea scpta le
Nū cūctꝭ. nō: g̃ q̄b. q dulcia q̄rūt ſgēti
Nomē hēs. vticꝫ bernardꝰ. nū sine causa
Nō. dic g̃ q̄d h est. bernardꝰ: bona nardꝰ
Cur nardus. qz flagro. q fragramie dulci
Cui fragras t vbi. studioso. codice sacro
Nū cognomē hēs declarevalle manes hic
Hās. sed mō nō. vbi nūc. in ꝑtice mōris
Qualꝫ eras i valle manēs. hūlꝫ. mō q̄ntꝰ
Maior nūc sursū. q̄nto mior añ deorsū
Nōne cui q̄cꝫ valꝫ tenet. ossa. quouscꝫ
Donec celeste fiat terrestre cadauer
Hoc qñ fiet. ois caro qñ resurget

Epytaphiū scī Malachie a beato Bernardo editum.

Scire cupis q̄nā iacet. dūs malachias
Heres quis fuerit. querere pergis adhuc
Hybernus patria. merito ꝑ munere sctūs
Celsus ꝑdigꝰ. presul honore fuit
Accumulauit onus. summe legatio sedis
Romā ibat. ſz adhuc carpit ad astra pedē

Prior Clarevallis ad sctū Bernardum in agone.

Que vite norma. q mores. q sacra forma
Quid deceat. q̄d nō instrue sancte pater

Sanctus Bernardus respōdit

Que feci primo. vobis facteda relinquo
Nullum turbaui. discordes pacificaui.
Ihesus sustinui. nec mihi complacui

Diui Bernardi abbatis oratio diuina t deuotissima quā fecit q̄n ymago saluatoris solutis brachijs de cruce amplexata est eum.

Salue mūdi salutare: salue salue ihesu chare. cruci tue me aptare. vellē vere tu q̄s q̄re. presta mihi copiam
Ac sis pñs sic accedo. imo te pñtem credo
Oc̄ nudū hic te certo. ecce tibi me ꝑsterno.
Sis facilis aduenī. Clauos pedū plagas duras. t tam graues impressuras. circūplector cū affectu. tuo pauēs i aspectu. tuorūz memor vulnerū. Graues tante charitati. nos agamus vulnerati. o amator pcōrūz

repator cōfractoꝝ. o dulcis pat' pauperum. Quicqd est in me confractū dissipatū aut distractū. dulcis iesu totū sana. tu restaura tu cōplana tuo medicamie. Te in tua cruce quero. put quero corde mero. me salvabis hic vt spero. salua me ꝛ saluus ero. in tuo lauans sanguine. Plagas tuas rubicundas. ꝛ fixuras tā ꝓfundas. cordi meo fac inscribi. vt conficiar totus vbi te modis amās oīb. Quisqs huc ad te accessit. ꝛ hos pedes corde pressit egersan? hic abscessit. hinc relinquēs qcqd gessit. dans oculum vulneribꝫ. Corā cruce pcumbentē hosqꝫ pedes ꝓplectentē. iesu xpe nō me spernas. sed de cruce tua cernas ꝓpassioni gra. In hac cruce stās directe. vide me o mi dilecte. totū te ad me ꝓuerte. esto san? dic apte dimitto tibi oīa.

Oratio ad genua.

Salue salue rex sctōrū. spes vetūa pctōꝝ. in h̄ ligno tanq̄ re? pendēs verus hō deus. caducis nutās genibus. O q̄ paup o q̄ nudus. q̄lis es in cruce ludus. diuersoꝝ iocus fact?. spōte tñ nō coactus. attritus mēbris oīb. Sāguis tuus abundāt fusus fluit incessanter. tot? lotus in cruore. stans imotus in dolore pcinctus vili regmine. O maiestas infinita. o egestas inaudita. qs p tāta charitate q̄ret te in ꝛitate. dās sanguinē p sanguine Quid sum tibi rñsur? act? null? corde durus. qd repēdā amatori. q̄ p me eligit mori. ne dupla morte morerer Amor tuus amor fortis. quē nō vincūt iura mortis. o q̄ pia me sub cura. tua fouet ipessura. ne morsu mortis vulnerer. Ecce tuo p amore te cōplector cū rubore. me coapto diligenter tuis tñ euidenter. sz suffer ꝛ dissimula. Hoc q̄ ago te nō graver. sz me sanet ꝛ me lauet inquinatū ꝛ egrotū. sanguis fluēs hic p totum. ne supsit macula. In hac cruce te cruentum. ꝛ distentū ꝛ ptemptū. vt reqrā me impelle. ꝛ hic imple meū velle. Factur? qō ōsidero. vt te querā mēte pura. sit hec mea prima cura. Nec est labor nec grauabor. sz sanabor ꝛ mū dabor. cū te cōplexus fuero.

Oratio ad manus

Salue salue iesu bone. fatigatus in agone. q̄ per lignū es distractus ꝛ ad lignū es cōpact? Expās is tuis manibꝫ. Manus scē vos aucte. rosis nostris adimplete. hos ad ramos dure tunsere. ꝛ crudeli ferro pūcte. tot gutt̄ decurrentibus. Ecce fluit circumq̄q;. manu tua detraq;. sanguis tu? copiose: rubicūdus instar rose. magne salutis pciū. Dan? clauis pforatas ꝛ cruore purpuratas. corde premo p amore. sitibundo bibēs ore. cruoris stillicidiū. O q̄ large te exponis. prōptus malis atq; bonis. trahis pigros: pios vocas. ꝛ in tuis vlnis locas. Paratus gratis oīb. Ecce tibi me p̄sento vulnerato cruentato. sp egr̄ miserer̄. De me ḡ ne graver̄ q̄ p̄sto es amātibꝫ In hac cruce sic extēsus. i te meos trahe sensus. Deū posse velle scire. cruci tue fac fuire. te meis apta brachijs. In tā alta caritate. trahe me in ꝛitate. propter crucē tuā almā trahe me ad crucē palmā. dās finē meis vitijs Da nus scē vos complector. ꝛ gemēdo ꝓdelector. grates ago plagis durīs. clauis sputis. gultis puris. Do lachrymas cū oculis. In cruore cuo totū: me ꝓmēdo tibi totum tue scē man? iste. me defendat iesu xpe: in extremis periculis.

Oratio ad latus.

Salue salue sūme bon? ad parcēdū nimis pn? mēbra tua macilenta. q̄ acerba sunt distenta. i ramo crucis torrida. Salue latus salvatoris i quo latet mel dulcoris. in quo patet vis amoris. de quo scatet fons cruoris. Qui corda lauat sordida. Ecce tibi appropinq̄. nec te iesu derelinquo. verecūda licet fronte. Tamē veni ad te sponte scrutari tua vulnera. Salue mitis aptura de q̄ venit vena pura. porta patēs ꝛ pfunda sup rosam rubicūda. medela salutifera. O dorcu? sup vinū. vir? pellens serpentinū. pot? tu? fruct? vite. q̄ sitītis huc venite. te dulce vulnus aperi. Plaga rubens apire fac cor meū te sentire. sine me in te trāsire: vellē tor? introire. pulsanti pande pauper. Ore meo te contingo. in te meū cor intingo. te ardēter ad me stringo ꝛ ardēti corde lingo. me totum in te trayce. O q̄ dulcis sapor iste. q̄ te gustat iesu ipe. tuo vict? a dulcore. mori possit pre amore. te vnū amās vnice. In hac fossa me recondo. infer meū cor profunde. vbi iacens incalescat. ꝛ in pace requiescas

ne prorsus q̃cq̃ timeat. Hora mortis me⁹ flatus. intret iesu tuū lat⁹. ꝺ expirans in te vadat. ne hūc leo crux inuadat. sꝫ apud te ꝓmaneat.

Oratio ad pectus

Aue sal⁹ mea de⁹. iesu dulcis amor me⁹. salue pect⁹ reuerēdū. cū tremore ꝓtingendū. amoris domicilium. Aue thron⁹ trinitatis. arca late charitatis. firma mētū ifirmitatis. pax ⁊ pausa fatigatis. humilitū triclinū.

Oratio ad cor.

Summi regis cor aueto te saluto cor de ceto. te cōplecti me delectat: ⁊ ꝺ meū cor affectat. vt ad te loq̃r tollere. Quo amore vincebar. q̃ dolore torq̃bar. cū te totū exhaurires. vt te nob ipartires. vt nos a morte tolleres. O mors illa q̃ amara. q̃ inimica q̃ auara. q̃ p cellā introiuit. in qua mūdi vita viuit. te mordēs cor dulcissimū. Propter morte quā tulisti cū p me tu defecisti. cordis mei cor dilectū totū i te fer affectū. ꝺ est qō cupit plurimū Per medullā cordis mei. petens atq̃ rei. amor tu⁹ trāsferat. nec a te iā deserat. quis cūq̃ te ꝓplectit. Dilatare agite. rāq̃ rosa fragrās mire. cordi meo te ꝓfuge. vngens laud ⁊ ꝓfuge. q̃ amare q̃ parit. Quid naz agat nescit ꝑe. nec se valet cohibere. nullū modū dat amori. mlta morte vellet mori amore q̃s vincit. Vite vas tibi pclamo te dulci corde sp amo. ad cor meū iclinare vt se possit applicare. deuoto tibi pectore. Tuo viuat i amore ne dormitet i torpore ad te oret ad te ploret te adoret te honoret te foues oīm tpe. Rosa cordis agite. tuus odor fragrat mire. te dīgre dilatare fac ad te cor anhelare. vt q̃ tibi sit vicinū. infer tuum ifra sinū. vt vir seip̄m capiat. Hic requieset ꝺ morek. ecce iā p⁹ te mouek. te ardēter vult sentire. noli noli ꝓire. debes ei consentire. vt bene de te sentiat.

Oratio ad totum corpus

Aue iesu reuerēde. i feruore reḡrende. maiestatē ꝺ attēde. accedētē me accēde. p̄ cordiali gr̄a Salue cuius dulcis vult⁹. imutat⁹ ⁊ icult⁹. imutauit suū florē tot⁹ ꝓsus i pallorē. quē celi tremit curia. O is rigor atq̃ vigor. hic abscessit nō admiro. mors apparet i aspectu. tot⁹ pedes i defectu. attrit⁹ erga mactē. Sic affect⁹ sic despect⁹. ꝓpt̄ me sic interfect⁹. petens sic fidigno. cū amoris intersigno. appare dat⁹ ꝓhodie In hac tua passiōe. me agnite pastor bone. cui⁹ sumpsi mei ex ore. hausū latis cū dulcore. p̄ oib delictis. Nō me reū aspneris. me indignū dedigneris. morte tibi tā vicina caput tuū huic reclia. i meis pausa brachiis. Tue sēt passioni. me gauderē interponi. in hac cruce tot⁹ mori. presta crucis amatori. sub tua cruce moriar. Morti tue taz amare grates ago iesu chare q̃ es p̄ns pie deus. fac que petit tuus reus. vt absq̃ te non finiar. Cū me mori est necesse. noli mihi tunc deesse. in horrēda mortis hora. veni veni absq̃ mora. tuere me ⁊ libera. Cū me iubes emigrare. iesu bone tunc appare o amator complectende. temetip̄m tunc ostende. in cruce salutifera.

Diui Ber. abbatis hymnus de notissimus quē ad cōmunionē instituit decantari.

O Jesus dulcis memoria. dās vera cordis gaudia. sed sup mel ⁊ oīa eius dulcis presentia. Nil canitur suauius. auditur nil iocundius. nil cogitatur dulcius q̃ iesus dei filius. Jesu spes penitentib q̃ pius es petentib. q̃ bonus te querētib. sed qd inuenientib. Jesu dulcedo cordium. fons viuus. lumen mentū excedis oīe gaudium ⁊ oīe desiderium. Nec lingua valet dicere. nec littera exprimere. expertus potest nosce quid sit iħm diligere. Jesum queram in lecculo. clauso cordis cubiculo. priuatum ⁊ i publico queram amore sedulo. Cum maria diluculo iesum queram in tumulo. clamore cordis querulo. mente queram non oculo. Tum bam pfundā fletib. locum replens gemitib. iesu puoluar pedib. strict⁹ heres amplexib. Jesu rex admirabil⁹ ⁊ triūphator nobilis. dulcedo ineffabil⁹. tot⁹ desiderabil⁹ Dane nobis cū dīne ⁊ nos illustra lumine

pulsa mētis caligie. mūdū reple dulcedine
Q̄n cor nr̄m visitas. tum lucet ei ꝓitas.
mūdi vilescit vanitas ⁊ int⁹ feruet caritas
Amor ihesu dulcissim⁹ ⁊ ꝓ suauissim⁹ pl⁹
milies ḡtissim⁹ q̄s dicere sufficimus. Hoc
ꝓbat ei⁹ passio. h̄ sanguis effusio. ꝑ quā no
bis redēptio dat ⁊ dei visio. Jesuz oēs cog
noscite. amorē ei⁹ po scite. iesuz ardēter q̄ri
te. q̄rēdo inardescite. Sic amantē diligite
amoris vicē reddite. i hūc odorē currite. et
vota vot⁹ reddite. Jesu auctor clemētie. to
tius spes leticie. dulcoris fons ⁊ gr̄e. vere
cordis leticie. Jesu mi bone sentiā. tui dul
coris copiā. da mihi ꝑ pñtiam. tuā videre
gl'az. Cū digne loq̄ nequeā ō re tñ nō silea
amor facit vt audeā. cū solū de te gaudeā
Tua iesu dilectio. grata mētis refectio re
plet sine fastidio. dās famē ōsiderio. Qui
te gustant esuriunt. q̄ bibūt adhuc sitiunt.
desiderare nescīūt: nisi iesuz quem diligūt
Quētus amor inebriat: nouit q̄d iesus
sapiat. q̄s felix est quem faciat. nō est vltra
q̄ cupiat Jesu decus angelicū. in aure dul
ce canticū. in ore mel mirificū. in corde ne
ctar celicum. Desiderate milies. mi ihesu
q̄n venies. me letuz q̄n facies. me dete q̄n
saties. Amor tuus cōtinuus. mihi lāguor
assiduus. mihi iesu mellifluus. fruct⁹ vite
ꝑpetuus. Jesu sūma benignitas. mira cor
dis iocūditas. incōprehensa bonitas. tua
me stringit charitas. Bonū mihi diligere
iesum nō vltra querere. mihi prorsus defi
cere. vt illi queam viuere: O iesu mi dul
cissime. spes suspirantis aīe. te querunt pie
lachrymē ⁊ clamor mentis intime. Quos
cunq̄ loco fuero. meū iesum desidero. q̄s le
tus cū inuenero. q̄s felix cū tenuero. Tunc
amplexus: tunc oscula. qui vincūt mellis
pocula. tunc felix xp̄i copula. sz in his par
ua morula. Jam q̄d quesiui video. q̄d cū
cupiui teneo. amore iesu lāgueo ⁊ corde to
tus ardeo. Jhesus cū sic diligit. hic amor
nō extinguit. nō tepescit nec morit. pl⁹ cre
scit ⁊ accendit. Hic amor ardet dulcit. dul
cescit mirabiliter. sapit delectabiliter. dele
ctat ⁊ feliciter. Hic amor missus celit⁹. he
ret mihi medullitus mentē intēdit p̄nit⁹
hoc delectatur spūs. O beatū incendiū. o
ardens desiderīū. o dulce refrigerīū. amare
dei filium Jesu flos matris ꝓginis. amor
nostre dulcedinis. tibi laus honor numi
nis. regnū beatitudinis. Jesus sole sereni
or ⁊ balsamo suauior. oīm dulcore dulcior
pre cunctis amabilior. Cuius gustus sic
afficit. cuius dolor sic reficit. in quē mens
mea deficit. solus amāti sufficit. Tu men
tis delectatio. amoris cōsumatio. tu mea
gloriatio. iesu mūdi saluatio. Seq̄r q̄cūq̄
ieris mihi tolli nō poterz cū meū cor abstu
leris. iesu laus nostri generz. Dilecte mi re
uertere. consors paterne dextere. hostē vici
sti prospe. tam celi regno fruere Celi ciues
occurrite. portas vestras attollite. trium
phatori dicite. salue iesu rex inclyte. Rex
ꝓtutum rex gl'ie rex insignis victorie. iesu
largitor gratie. honor celestz curie. Tu ꝓ
lumē patrie. tu fons misericordie pelle nu
bem tristicie nobis dans lucē gl'ie Te celi
chorus ꝓdicat. ⁊ tuas laudes replicat ihs
orbem letificat. ⁊ nos deo pacificat Jesus
in pace imperat. que oēz sensum superat
hunc mens mea desiderat. ⁊ illo frui ꝓpe
rat. Jesus ad patrem redyt. celeste regnuz
subyt. cor meū a me transyt. post iesum sic
abyt. Jam prosequmur laudibꝫ iesuz hym
nis ⁊ precibꝫ. vt nos donet celestibꝫ. cū ipo
frui sedibꝫ. Amen.

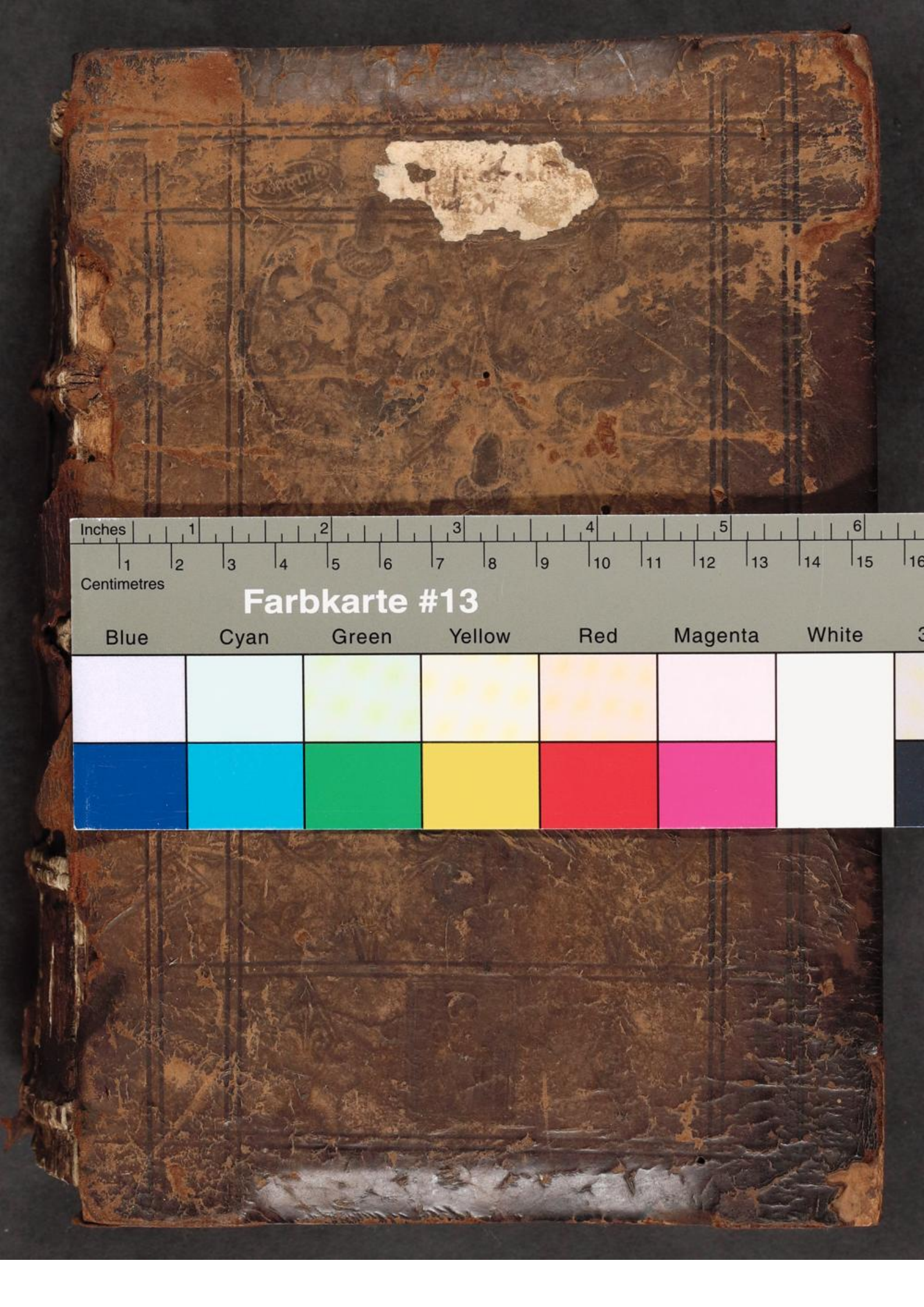

V 32580/1

Inches
1
2
3
4
5
6
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
Centimetres
Farbkarte #13
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White